ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ψηφοφορίας.

Ἔναρξις ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 84.

1. Κατὰ τὴν ὡρισμένην πρὸς ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας ὥραν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κηρύττει τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας καὶ καλεῖ τοὺς ἐκλογεῖς εἰς ταύτην.

2. Περὶ τούτου συντάσσεται πρακτικόν,, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων ἢ ἀντιπροσώπων καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Περὶ τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 85.

1 Οἱ ἐκλογεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ κατάστημα τῆς ψηφοφορίας ἀνὰ πέντε καὶ παρουσιάζονται εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις, ἀφοῦ ἀναγνωρίσῃ τὴν ταὐτότητα αὐτῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων, ἐγχειρίζει εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἕνα ἐπισεσημασμένον φάκελον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιθέτει τὴν σφραγῖδα αὐτῆς, καὶ πλήρη σειρὰν τῶν ἐντύπων ψηφοδελτίων.

Οἱ δηλοῦντες ὅτι ἔχουσι τὸ ψηφοδέλτιον τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ παραλάβωσι ψηφοδέλτια παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Προκειμένου περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, εἰς τὰς ὁποίας ἰσχύουν αἱ περὶ ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ταὐτότητος διατάξεις, εἰς οὐδένα δύναται ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ψηφορήσῃ, ἐὰν μὴ προσαγάγῃ τὸ βιβλιάριον ταὐτότητος αὐτοῦ ἐγγεγραμμένον ἐν τῷ καταλόγῳ.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, τῆς ταὐτότητος βεβαιωθείσης, ὁ παρουσιασθεὶς ἐκλογεὺς εἶναι προφανῶς ἀνήλικος ἢ δὲν κέκτηται τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα ἢ δὲν δικαιοῦται νὰ ἀσκήσῃ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ δεχθῇ αὐτὸν εἰς ψηφορίαν, ἀφοῦ ὅμως ὑπομνήσῃ εἰς αὐτὸν τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 137 ἐπιβαλλομένας ποινάς. Ἐὰν ὁ ἐμφανισθεὶς διατελῇ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως ἕνεκα παραφροσύνης, μανίας ἢ βλακίας, ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ ψηφοφορήσῃ.

4. Ἀκολούθως ἕκαστος ἐκλογεὺς ὀφείλει νὰ ἀπουσυρθῇ εἰς τὸν ἀποκεχωρισμένον χῶρον, οὕτως ὥστε νὰ μὴ εἶναι θεατὸς, καὶ ἐκεῖ κλείει μυστικῶς ἐντὸς τοῦ παραδοθέντος αὐτῷ φακέλου τὸ ψηφοδέλτιον τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ. Μεθ' ὃ ἐπικολλᾷ τὸν φάκελον καὶ ἐπανερχόμενος ἐπιδεικνύει αὐτὸν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς λοιποὺς παρισταμένους, ὥστε νὰ βεβαιωθῇ ὅτι κρατεῖ ἕνα μόνον φάκελον φέροντα τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐπιτροπῆς, μεθ' ὃ ρίπτει τοῦτον ἰδιοχείρως εἰς τὴν κάλπην.

5. Ἐκλογεῖς, οἵτινες ἕνεκα σωματικῆς ἀδυναμίας δὲν δύνανται νὰ πράξουν τὰ ἀνωτέρω, δικαιοῦνται ν' ἀπευθυνθοῦν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἢ μέλος τι τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεουμένους νὰ παράσχουν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Περιεχόμενον ψηφοδελτίων.

Ἄρθρον 86.

1. Ἕκαστον ψηφοδέλτιον δέον νὰ φέρῃ μόνον ὀνόματα ὑποψηφίων ἀνηκόντων εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν συνδυασμόν, ἢ, ἐὰν ὁ ἐκλογεὺς ἐπιθυμῇ νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ μεμονωμένου ὑποψηφίου, μόνον τὸ ὄνομα τούτου. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ ἀναγραφὴ ὀνομάτων ὑποψηφίων ἀνηκόντων εἰς διαφόρους συνδυασμοὺς ἢ ἡ ἀναγραφὴ πλειόνων ὀνομάτων μεμονωμένων ὑποψηφίων.

2. Δύναται ὁ ἐκλογεὺς νὰ ἐκφράσῃ τὴν προτίμησίν του ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ, σημειῶν διὰ μολυβδίδος ἢ μελάνης ἕνα σταυρὸν παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ προτιμωμένου ὑποψηφίου. Ἐὰν ἀντὶ ἑνὸς σταυροῦ τεθοῦν πλείονες τοιοῦτοι, θεωροῦνται πάντες ὡς μὴ τεθέντες.

Ἄρθρον 87.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐκλογέα νὰ ρίπτῃ εἰς τὴν κάλπην τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ α) ἐὰν τοῦτο δὲν ἔχῃ περικλεισθῇ εἰς ἐπισεσημασμένον φάκελλον, ἢ ἔχει μὲν περικλεισθῇ εἰς τοιοῦτον ἀλλὰ φέροντα διακριτικὸν σημεῖον καὶ ἐὰν ὁ φάκελος δὲν ἔχῃ κλεισθῇ, β) ἐὰν ὁ ἐκλογεὺς δὲν ἀπεσύρθη προηγουμένως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 85 εἰς τὸν ἀποκεχωρισμένον χῶρον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 88.

Περὶ τῆς ψηφοφορίας κρατεῖται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρωτόκολλον ἠριθμημένον καὶ μονογραφημένον ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐν ᾧ ἐγγράφονται οἱ ψηφοφοροῦντες ἐκλογεῖς καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, ὑφ' ὃν εἶναι ἐγγεγραμμένος ἕκαστος ἐκλογεύς, καὶ ὅπερ μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας κλείεται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Παρατηρήσεις καὶ ἐνστάσεις.

Ἄρθρον 89.

1. Αἱ παρατηρήσεις ἢ ἐνστάσεις τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν παραδίδονται ἐγγραφοι εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν, σημειοῦνται δὲ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν ἡ παράδοσις τῆς ἐγγράφου ἐνστάσεως, ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς (ἄρθρ. 90).

2. Δὲν δύναται νὰ διακοπῇ ἡ ἐξακολούθησις τῆς ψηφοφορίας ἕνεκα τῶν τοιούτων ἀμφισβητήσεων. Οἱ ψηφοφόροι, περὶ ὧν ἐγείρεται οἱονδήποτε ζήτημα, εἴτε παραπέμπονται ἀμέσως πρὸς ψηφορίαν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἴτε ἀποχωρίζονται τῶν λοιπῶν, ὅπως ἡ ψηφορία τούτων ἐξακολουθήσῃ ἀκωλύτως.

Λύσις ἀναφυομένων ζητημάτων.

Ἄρθρον 90.

Ἡ προσωρινὴ λύσις ὅλων τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἀναφυομένων ζητημάτων ἀνήκει εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἀφοῦ ἀκροασθῇ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν ἠτιολογημένως, καταχωρίζουσα τὰς ἀποφάσεις της μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς εἰς τὰ πρακτικά.

Τήρησις τάξεως.

Ἄρθρον 91.

Ἡ φροντὶς πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας καὶ περὶξ αὐτοῦ ἀνήκει εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν, ἐπιτηροῦντος τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς· πρὸς τοῦτο δὲ ὑπάγεται ἀμέσως εἰς αὐτὴν καὶ ἐκτελεῖ ἀπροφασίστως τὰς αἰτήσεις αὐτῆς ἡ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένη δύναμις τῆς ἀστυνομίας, χωροφυλακῆς ἢ τακτικοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρον 92.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ παρουσία πάσης ἐνόπλου δυνάμεως ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας καὶ περιξ.

2. Ἡ ἐν τῇ πόλει ἢ τῷ χωρίῳ, ἔνθα ἐνεργεῖται ἡ ψηφοφορία, στρατιωτικὴ δύναμις ὀφείλει νὰ διαμένῃ ἐντὸς τῶν στρατώνων καθ' ὅλον τὸ διάστημα αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τῶν κληθέντων παρὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς σκοπῶν καί, εἰς τὰς πόλεις, τῶν τακτικῶν περιπόλων. Μόνον δ' ἐν περιπτώσει σπουδαίας συγκρούσεως καὶ μετὰ ματαίαν προσπάθειαν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐπαναφέρῃ οἰκοθεν τὴν τάξιν, δύναται αὕτη νὰ ἐπιτροπῆς νὰ ἐπαναφέρῃ οἰκοθεν τὴν τάξιν, δύναται αὕτη νὰ προσκαλέσῃ ἐγγράφως τὴν συνδρομὴν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὡρισμένης ἐνόπλου δυνάμεως, ἥτις, εὐθὺς ὡς ἡ τάξις ἀποκατασταθῇ, ἀπέρχεται αὐθωρεὶ ἐκ τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας. Περὶ πάντων τούτων γίνεται μνεία εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρον 93.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ περιξ προσέλευσις παντὸς ἐκλογέως ἢ πολίτου ἢ ἀξιωματικοῦ φέροντος ὅπλον ἢ οἱονδήποτε ὄργανον ἐπιτήδειον πρὸς ἐπίθεσιν.

Ἄρθρον 94.

Ἀπαγορεύεται ἢ εἰς τὸ κατάστημα τῆς ψηφοφορίας εἴσοδος οἱουδήποτε δημοσίου ὑπαλλήλου εἴτε πολιτικοῦ εἴτε στρατιωτικοῦ μὴ ἐκπληροῦντος κατὰ τὸν παρόντα νόμον καθήκοντα ἢ μὴ καλουμένου πρὸς ψηφοφορίαν. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπαγόρευσιν ὑπάγονται καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ὡς καὶ πᾶς πολίτης.

Ἄρθρον 95.

Ἐὰν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἢ μέλη τινὰ αὐτῆς διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας καταστοῦν ἔνοχοι ἀξιοποίνου πράξεως ἢ παραβάσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ὁ ἁρμόδιος ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος συντάσσει μὲν παραχρῆμα ἔκθεσιν τῆς πράξεως ταύτης, ἐπιλαμβάνεται δὲ τῆς καταδιώξεως τοῦ ὑπαιτίου εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων.

Περάτωσις ψηφοφορίας

Ἄρθρον 96.

1. Εὐθὺς ὡς παρέλθῃ ἡ ὡρισμένη διὰ τοῦ προγράμματος ὥρα, προσκαλοῦνται διὰ κήρυκος οἱ παρόντες καὶ μὴ ψηφοφορήσαντες ἐκλογεῖς νὰ ἐνασκήσουν τὸ δικαίωμα αὐτῶν. Ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ ψηφορία ἕως ὅτου ψηφοφορήσουν οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν παρόντων, ἀλλ' οὐδέποτε παρατείνεται πλέον τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ προγράμματος ὡρισμένης, πλὴν ἐὰν διεκόπη ἡ ψηφορία, ὅτε παρατείνεται αὕτη μέχρις ἀναπληρώσεως τοῦ χρόνου, καθ' ὃν διήρκεσαν αἱ τυχὸν διακοπαί.

2. Ἅμα βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐκλογεῖς πρὸς ψηφοφορίαν, ἐπιλύονται αἱ ἐκκρεμεῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 89 ἀμφισβητήσεις καὶ ἐνστάσεις, μετὰ τοῦτο δὲ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κηρύσσει περατωμένην τὴν ψηφοφορίαν καὶ κλείονται αἱ θύραι τοῦ καταστήματος.

Πρακτικὸν διεξαχθείσης ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 97.

1. Μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς ψηφοφορίας συντάσσεται πρακτικὸν ἐν ᾧ ἀναφέρεται ὁ ὁλικὸς, εἰ δυνατόν, ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐκλογέων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων καὶ ἡ ὥρα τῆς περατώσεως τῆς ψηφοφορίας.

2. Πρὸς τούτοις ἐν τῷ πρακτικῷ πιστοποιεῖται, ὅτι αἱ ἐπὶ τῆς κάλπης σφραγῖδες εὑρέθησαν ἄθικτοι κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀνοίγματος αὐτῆς.

Ἀρίθμησις φακέλων.

Ἄρθρον 98.

1. Μετὰ ταῦτα ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τὰ καθήκοντα ἑκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἄρχεται ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ὡς ἑξῆς.

2. Ἀνοίγεται ἡ κάλπη καὶ ἀριθμοῦνται οἱ φάκελοι κατὰ πρῶτον χωρὶς νὰ ἀνοιγοῦν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ἀριθμήσεως ἀναγράφεται ὁλογράφως εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν.

3. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀριθμήσεως προκύψῃ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φακέλων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἀρίθμησις.

4. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ ταύτην προκύψῃ διαφορά, ἀπορρίπτονται οἱ τυχὸν μὴ φέροντες τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς φάκελοι. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσφραγίστων ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν πλεοναζόντων φακέλων, ἀφαιροῦνται εἰς τὴν τύχην καὶ ἀπορρίπτονται τόσοι ὅσοι εἶναι οἱ πλεονάζοντες.

5. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῶν ἀσφραγίστων φακέλων ὑπάρχουν πλεονάζοντες, τότε τίθενται ὅλοι οἱ ἐσφραγισμένοι φάκελοι ἐκ νέου εἰς τὴν κάλπην καὶ ἀφαιροῦνται ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν τύχην τόσοι ὅσοι καὶ οἱ πλεονάζοντες. Οἱ οὕτως ἀφαιρούμενοι φάκελοι ἀποσφραγίζονται καὶ σημειοῦνται εἰς τὸ βιβλίον πρακτικῶν τὸ περιεχόμενον τῶν ἐν αὐτοῖς ψηφοδελτίων, ἅτινα ὅμως δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὴν διαλογήν.

6. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ διατυπώσῃ εἰς τὰ πρακτικὰ τὴν γνώμην της περὶ τοῦ αἰτίου τῆς ὑπάρξεως πλεοναζόντων φακέλλων.

Διαλογὴ ψήφων.

Ἄρθρον 99.

1. Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων ὡς ἑξῆς:

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβάνων ἐκ τῆς κάλπης ἀνὰ ἕνα φάκελον, ἀποσφραγίζει αὐτὸν καὶ ἐξακριβώνει τὸ ἔγκυρον τοῦ ψηφοδελτίου, ἐπιδεικνύων τοῦτο εἰς τὸν αἰτήσαντα ἐκ τῶν παρισταμένων, δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὑποψηφίων ἢ ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

3. Μετὰ τὰ ἀνωτέρω τὸ ἔγκυρον ψηφοδέλτιον ἀριθμεῖται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐξαγωγῆς του ἐκ τῆς κάλπης καὶ μονογραφεῖται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἑνὸς μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ τοῦ προέδρου καὶ ἑνὸς μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, σημειοῦται δὲ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ εἰς τοὺς πρὸς τοῦτο τηρουμένους πίνακας, εἰς μὲν τὸν ἕνα ἔναντι τοῦ ὀνόματος τοῦ ψηφιζομένου συνδυασμοῦ ἢ μεμονωμένου ὑποψηφίου, εἰς δὲ τὸν ἕτερον ἔναντι τοῦ ὀνόματος τοῦ ὑποψηφίου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἔγκυρος ψῆφος προτιμήσεως.

4. Τὰ ψηφοδέλτια κατατάσσονται κατόπιν κατὰ συνδυασμοὺς καὶ μεμονωμένους ὑποψηφίους.

Ἄρθρον 100.

1. Ἡ διαλογὴ γίνεται ἐν συνεχείᾳ δυναμένη μόνον νὰ διακοπῇ ἕνεκα καμάτου τῶν εἰς αὐτὴν ἀσχολουμένων, ὁπότε ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος καὶ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ λαμβάνουν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποσόβησιν νοθειῶν.

2. Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς διαλογῆς κατὰ τὴν νύκτα καὶ διὰ μακροτέραν σχετικῶς διάρκειαν οἱ φάκελλοι καὶ τὰ ψηφοδέλτια τοποθετοῦνται εἰς τὴν κάλπην, ἡ ὁποία κλείεται καὶ σφραγίζεται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, δυναμένων τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν νὰ ἐπιθέσουν τὰς σφραγῖδάς των. Ἐπίσης κλείεται καὶ τὸ ἄνοιγμα, δι' οὗ ρίπτονται ἐν αὐτῇ τὰ ψηφοδέλτια, ἁπλουμένης κατὰ μῆκος αὐτοῦ ταινίας καλυπτούσης καθ' ὁλοκληρίαν τοῦτο καὶ σφραγιζομένης εἰς τὰ δύο ἄκρα διὰ τῶν αὐτῶν σφραγίδων. Περὶ τούτου συντάσσεται πρᾶξις εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, ἥτις ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου καὶ τῶν ὑποψηφίων ἢ ἀντιπροσώπων αὐτῶν. Μεθ' ὃ ἡ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ κλείσῃ τὸ κατάστημα τῆς ψηφοφορίας, σφραγίζουσα τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα αὐτοῦ, νὰ παραδώσῃ αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν φύλαξιν στρατιωτικῆς δυνάμεως ὑπ' εὐθύνην τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φρουρᾶς.

3. Ἐπαναλαμβανομένης τῆς διαλογῆς συντάσσεται νέα περὶ τούτου πρᾶξις ὑπογραφομένη ὡς ἀνωτέρω, ἐν ᾗ βεβαιοῦται, ὅτι εὑρέθη ἡ κάλπη ἀπαραβίαστος καὶ αἱ σφραγῖδες ἀλύμαντοι.

Ἄκυρα ψηφοδέλτια.

Ἄρθρον 101.

Ἄκυρον εἶναι τὸ ψηφοδέλτιον:

1. Ὅταν ἔχῃ διαστάσεις διαφερούσας ἐμφανῶς τῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 79, § 2. Διατάγματος.

2. Ὅταν εἰς τὸν αὐτὸν φάκελλον εὑρεθοῦν πλείονα τοῦ ἑνὸς ψηφοδέλτια ὑπὲρ διαφόρων συνδυασμῶν ἢ ὑπὲρ διαφόρων μεμονωμένων ὑποψηφίων. Εἶναι ὅμως ἔγκυρα, ἐὰν ἀναφέρωνται εἰς τὸν αὐτὸν συνδυασμὸν ἢ ὑποψήφιον, λογιζόμενα ὡς μία ψῆφος.

3. Ὅταν εἰς αὐτὸ ἀναγράφωνται ὀνόματα ὑποψηφίων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν συνδυασμόν.

4. Ὅταν τὸ ψηφοδέλτιον, πλὴν τῶν δηλωθέντων ὀνόματος καὶ ἐμβλήματος τοῦ κόμματος, τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφίων καὶ τοῦ σταυροῦ δι' οὗ δηλοῦται ἡ ψῆφος προτιμήσεως φέρῃ διακριτικόν τι σημεῖον, οὕτως ὥστε νὰ παραβιάζεται προφανῶς τὸ ἀπόρρητον τῆς ψηφοφορίας.

5. Ὅταν ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ ψηφοδελτίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ὑπὲρ ποίου κόμματος ἐψήφισεν ὁ ἐκλογεύς.

Ἔγκυρα ψηφοδέλτια.

Ἄρθρον 102.

1. Εἶναι ἔγκυρον τὸ ψηφοδέλτιον, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου ὀνόματος ἢ ἐμβλήματος κόμματος ἢ ἐκ τοῦ ὀνόματος ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων συνδυασμοῦ δηλοῦται ἀναμφισβητήτως, ὅτι τὸ ψηφοδέλτιον ἐδόθη ὑπὲρ ὡρισμένου κόμματος ἢ ὑποψηφίου.

2. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπάρχει ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ ἐμβλήματος τοῦ ψηφοδελτίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγραφομένων ὀνομάτων ὑποψηφίων, ὑπερισχύει τὸ ἔμβλημα.

3. Διαγραφαί, προσθῆκαι, μεταβολαὶ ἢ ἄλλαι παρατηρήσεις, πλὴν τῆς ψήφου προτιμήσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ δὲν ἐπηρεάζουν τὸ ἔγκυρον τοῦ ψηφοδελτίου, ἐφόσον δι' αὐτῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν παραβιάζεται τὸ ἀπόρρητον τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 103.

1. Περὶ τοῦ ἐγκύρου τῶν ψηφοδελτίων δύναται νὰ διατυπωθῇ ἔνστασις ἐκ μέρους παντὸς μέλους τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

2. Ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἀποφαίνεται ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή, ἀφοῦ ἀκροασθῇ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πρώτης κατανομῆς ἑδρῶν.

Σύνταξις πράξεως διαλογῆς κατὰ τμήματα.

Ἄρθρον 104.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλογῆς κλείονται οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 99 συνταχθέντες πίνακες τῆς διαλογῆς διὰ πράξεως ἐπ' αὐτῶν γραφομένης καὶ ὑπογραφομένης παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἐν ᾗ ἀναφέρεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀθροίσεως τῶν ψήφων, ἃς ἔλαβεν ἕκαστος συνδυασμὸς καὶ ἕκαστος τῶν ὑποψηφίων.

2. Ἀμέσως κατόπιν συντάσσεται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἑτέρα πρᾶξις καταχωριζομένη εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς καὶ ὑπογραφομένη παρὰ πάντων τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων, ἐν ᾗ ἀναφέρονται α') ἡ ἡμέρα τοῦ πέρατος τῆς διαλογῆς, β') εἰ δυνατόν, ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ τμῆμα ἐκλογέων, γ') ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων ἐκλογέων, δ') ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν κάλπην εὑρεθέντων φακέλων, ε') ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων, ἅτινα ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἔγκυρα, στ') ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκύρων ψηφοδελτίων, ζ') ὁ ἀριθμὸς τῶν ὡς ἀκύρων προσβληθέντων ἀλλὰ κηρυχθέντων κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγκύρων ψηφοδελτίων, η') ὁ ἀριθμὸς τῶν τε ἐγκύρων καὶ τῶν ὡς τοιούτων κηρυχθέντων ψηφοδελτίων, τῶν ὑπὲρ ὡρισμένου συνδυασμοῦ, ἢ μεμονωμένου ὑποψηφίου καὶ θ') ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων προτιμήσεως, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἕκαστος ὑποψήφιος ἑκάστου συνδυασμοῦ ἐν τῷ τμήματι.

Διαβίβασις ἀποτελεσμάτων εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον.

Ἄρθρον 105.

1. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ὑποχρεοῦνται εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλογῆς νὰ περιλείσουν καλῶς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, τοὺς πίνακας τῆς διαλογῆς καὶ τὰ τυχὸν ἄλλα ἐκλογικὰ ἔγγραφα, ὡς καὶ τὰ δέματα τῶν ψηφοδελτίων, ἐντὸς σάκκου σφραγιζομένου παρ' αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ σάκκου δύνανται νὰ ἐπιθέσουν τὰς σφραγῖδάς των οἱ ὑποψήφιοι ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν. Τὸν σάκκον παραλαμβάνει ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ μεταφέρει ὁ ἴδιος καὶ παραδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου, ἢ, ἐφ' ὅσον ἡ μετάβασις εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Πρωτοδικείου τούτου εἶναι δυσχερὴς ἢ δαπανηρά, εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ πλησιεστέρου Πρωτοδικείου, ὀφείλοντα νὰ ἀποστείλῃ τὸν σάκκον διὰ τοῦ ἀσφαλεστέρου μέσου εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου.

2. Ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 104 § 2 συνταχθείσης πράξεως διαβιβάζεται πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ὑποχρεοῦνται νὰ γνωστοποιήσωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τηλεγραφικῶς εἰς τὴν ἁρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν.

3. Τὰ ψηφοδέλτια καταστρέφονται μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τυχὸν ὑποβληθεισῶν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῶν βουλευτῶν, ἢ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς τοῦτο προθεσμίας.

Ἐξακρίβωσις ἀποτελεσμάτων κατὰ ἐκλογικὰς περιφερείας.

Ἄρθρον 106.

1. Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκλογῆς ἀρχεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου ἡ συγκέντρωσις κα' κατάταξις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκλογῆς εἰς ἑκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

2. Τὸ Πρωτοδικεῖον ἀθροίζει τὰ εἰς τοὺς πίνακας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀναγραφόμενα ἀποτελέσματα καὶ καταρτίζει τὸν ὁριστικὸν γενικὸν πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐν τῇ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ ψηφοφορίας. Κατὰ τὴν ἄθροισιν καὶ κατάρτισιν ταύτην δύνανται νὰ παρίστανται ἀνὰ εἷς ἀντιπρόσωπος ἑκάστου συνδυασμοῦ.

3. Ὁ ὁριστικὸς οὗτος πίναξ δέον νὰ περιέχῃ τὰ ἑξῆς:

α') εἰ δυνατόν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων εἰς ὅλην τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, β') τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν συνόλῳ ψηφοφορησάντων εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, γ') τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων, δ') τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀκύρων ψηφοδελτίων, ε') τὴν ἐκλογικὴν δύναμιν ἑκάστου συνδυασμοῦ κόμματος ἢ ἀνεξαρτήτων ἢ μεμονωμένου ὑποψηφίου ἐν τῇ περιφερείᾳ, δηλαδὴ τὸ σύνολον τῶν ὑπὲρ ἑκάστου συνδυασμοῦ κόμματος ἢ ἀνεξαρτήτων ἢ μεμονωμένου ὑποψηφίου ἐγκύρων ψηφοδελτίων καὶ στ') τὸ ἄθροισμα τῶν ψήφων καταπασσομμένων κατὰ συνδυασμοὺς ὡς ἀνεκηρύχθησαν.

Πρώτη κατανομὴ ἑδρῶν.

Ἄρθρον 107.

1. Μετὰ τὰς ἀνωτέρω πράξεις τὸ Πρωτοδικεῖον προβαίνει εἰς τὴν κατανομὴν τῶν ἑδρῶν ὡς ἑξῆς:

2. Διαιρεῖ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν τῆς περιφερείας ηὐξημένου κατὰ ἕνα. Τὸ πηλίκον, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κλασμάτων, ἀποτελεῖ τὸ ἐκλογικὸν μέτρον τῆς περιφερείας. Διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ τούτου μέτρου διαιρεῖται ἡ ἐκλογικὴ δύναμις ἑκάστου συνδυασμοῦ, δηλαδὴ τὸ ἄθροισμα τῶν ὑπὲρ δύναμις ἑκάστου συνδυασμοῦ, δηλαδὴ τὸ ἄθροισμα τῶν ὑπὲρ ἑκάστου συνδυασμοῦ κόμματος ὑποψηφίων ψήφων, καὶ παραχωροῦνται εἰς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν βοθεισῶν ψήφων, καὶ παραχωροῦνται εἰς αὐτὸν τόσαι ἕδραι ὅσας φορὰς τὸ ἐκλογικὸν μέτρον περιέχεται εἰς τὴν ἐκλογικήν του δύναμιν.

3. Μεμονωμένη ὑποψηφιότης, λαβοῦσα ψήφους ἴσας ἢ ἀνωτέρας τοῦ ἐκλογικοῦ μέτρου, θεωρεῖται ἐπιτυχοῦσα.

4. Προκειμένου περὶ τῶν ἐκλογικῶν συλλόγων τῶν Ἰσραηλιτῶν τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Μουσουλμάνων τῆς Θράκης, ἐὰν διὰ τοῦ κατὰ τὴν § 2 ὑπολογισμοῦ δὲν κατανέμωνται ὅλαι αἱ ἕδραι, τότε διαιρεῖται ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑδρῶν ηὐξημένου κατὰ δύο καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν ἑδρῶν τῶν ἐκλογικῶν τούτων συλλόγων.

Ἄρθρον 108.

1. Ἐὰν αἱ παραχωρούμεναι ἕδραι εἶναι πλείονες τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν τῆς περιφερείας ηὐξημένου κατὰ ἕνα. Τὸ πηλίκον, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κλασμάτων, ἀποτελεῖ τὸ ἐκλογικὸν μέτρον τῆς περιφερείας. Διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ τούτου μέτρου διαιρεῖται ἡ ἐκλογικὴ

ὅσας φορὰς τὸ ἐκλογικὸν μέτρον χωρεῖ εἰς τὸ ἄθροισμα τῶν ὑπολοίπων του.

8. Ἐὰν τὸ ἄθροισμα τῶν οὕτω παραχωρουμένων εἰς τὰ κόμματα ἑδρῶν εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατανεμητέων ἑδρῶν τῆς μείζονος περιφερείας, ἀφαιρεῖται ἡ πλεονάζουσα ἕδρα ἀπὸ τὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον ἔχει σχετικῶς τὸ μικρότερον ὑπόλοιπον.

9. Αἱ οὕτως ἀνήκουσαι εἰς ἕκαστον κόμμα ἕδραι κατανέμονται μεταξὺ τῶν συνδυασμῶν αὐτοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὑπολοίπου ἑκάστου συνδυασμοῦ. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς κατ' ἀναλογίαν κατανομῆς θέλουσι κανονισθῆ διὰ διατάγματος.

10. Αἱ οὕτω κατανεμηθεῖσαι εἰς ἕκαστον συνδυασμὸν ἕδραι κατανέμονται μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων αὐτοῦ ὡς κατὰ τὸ ἄρθρον 108, § 3.

11. Ἐὰν ὡρισμένον κόμμα δὲν ἔχῃ ἐπαρκεῖς ὑποψηφίους ὅπως καταλάβουν τὰς εἰς αὐτὸ κατανεμομένας κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἕδρας, αἱ ἕδραι αὐταὶ παραχωροῦνται εἰς τοὺς ὑποψηφίους τῶν ἐγόντων τὰ μεγαλύτερα ἀχρησιμοποίητα ὑπόλοιπα συνδυασμῶν τοῦ αὐτοῦ κόμματος ἐν τῇ λοιπῇ χώρᾳ ἢ τοὺς ἀναγεγραμμένους εἰς τὸν διὰ τὴν τρίτην κατανομὴν ὑποβληθέντα πίνακα ὑποψηφίους τοῦ αὐτοῦ κόμματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 114 § 7.

Ἀνακήρυξις ἐπιτυχόντων κατὰ τὴν δευτέραν κατανομήν.

Ἄρθρον 112.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 110 καὶ 111 κατανομῆς τὸ Ἐφετεῖον ἐκδίδει ἀπόφασιν, δι' ἧς ἀνακηρύσσει βουλευτὰς τοὺς κατὰ ταῦτα ἐπιτυχόντας. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου κοινοποιεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπαγγελέως, πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τοὺς συνδυασμοὺς τῆς μείζονος ἐκλογικῆς περιφερείας ὑποψηφίους, τοὺς μὴ ἐπιτυχόντας κατὰ τὴν πρώτην κατανομὴν ἑδρῶν.

2. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς ἀποφάσεως τὰ Ἐφετεῖα διαβιβάζουν αὐθωρεὶ πρὸς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἑδρεύουσαν Ἀνωτάτην Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐκλογῶν πίνακα περιλαμβάνοντα ὅλα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθρον 109, ὀφείλουν νὰ περιλάβουν οἱ ὑπὸ τῶν Πρωτοδικείων ὑποβαλλόμενοι πίνακες, οὕτως ὥστε νὰ ἐμφαίνωνται, κατόπιν ἀθροίσεως, οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀρορῶντες ὁλόκληρον τὴν μείζονα ἐκλογικὴν περιφέρειαν, πρὸς τούτοις δὲ καὶ α') τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὴν δευτέραν κατανομὴν ἀπονεμηθεισῶν ἑδρῶν, β') τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὴν δευτέραν κατανομὴν ὑποψηφίων ἑκάστου συνδυασμοῦ, γ') τὰ μετὰ τὴν δευτέραν κατανομὴν ἀπομείναντα ἀναντιπροσώπευτα κατὰ κόμματα ὑπόλοιπα ψήφων καὶ δ') τὸν ἀριθμὸν τῶν μετὰ τὴν δευτέραν κατανομὴν μήπω κατανεμηθεισῶν ἑδρῶν κατὰ ἐκλογικὰς περιφερείας.

3. Ἡ διάταξις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 109 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς ἐργασίας τῆς δευτέρας κατανομῆς ἑδρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς τρίτης κατανομῆς ἑδρῶν.

Ἄρθρον 113.

Ἐὰν μετὰ τὴν ὡς ἄνω γενομένην δευτέραν κατανομὴν ἑδρῶν κατὰ μείζονας ἐκλογικὰς περιφερείας παραμείνουν ἕδραι μὴ κατανεμηθεῖσαι, ἐνεργεῖται τρίτη κατανομὴ ἑδρῶν κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις.

Ἄρθρον 114.

1. Κατὰ τὴν τρίτην κατανομὴν ἑδρῶν θεωρεῖται ἡ ὅλη ἐπικράτεια ὡς ἀποτελοῦσα μίαν μόνην ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

2. Τὴν τρίτην κατανομὴν ἐνεργεῖ ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἑδρεύουσα Ἀνωτάτη Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή, συγκαλουμένη ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢ καὶ συνερχομένη αὐτοδικαίως, ἐὰν οὗτος παραλείψῃ τοῦτο, καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Προέδρου τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἑνὸς Ἀρεοπαγίτου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Ἀρ. Πάγου, καὶ δύο Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὡς μελῶν. Τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος, τὸν δὲ Ἀντιπρόεδρον Ἀρεοπαγίτης ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου. Χρέη γραμματέως παρὰ τῇ Α. Ε. Ἐπιτροπῇ ἐκτελεῖ εἷς τῶν Τμηματαρχῶν ἢ εἰσηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

3. Ἅμα τῇ συγκεντρώσει τῶν ὑπὸ τῶν Ἐφετείων διαβιβαζομένων πινάκων, ἡ Ἀνωτάτη Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ προβαίνει ἀμελητὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ὑπὸ τῶν Ἐφετείων γενομένης δευτέρας κατανομῆς ἑδρῶν. Ἀμέσως δὲ κατόπιν, ἐὰν ἀπομένουν ἕδραι μὴ κατανεμηθεῖσαι, προβαίνει εἰς τὴν τρίτην κατανομὴν ἑδρῶν.

4. Εἰς τὴν τρίτην κατανομὴν μετέχουν μόνον κόμματα λαβόντα τὸ ἓν δέκατον τοὐλάχιστον τῶν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν βαθειῶν ψήφων ἢ τὸ ἓν δωδέκατον τοῦ συνόλου τῶν βουλευτικῶν θέσεων εἰς τὰς δύο πρώτας κατανομάς. Ἐὰν δὲν ἐπιτύχουν μίαν τῶν ἄνω βάσεων δύο τοὐλάχιστον κόμματα, τότε μετέχουν τῆς τρίτης κατανομῆς τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν τὸ ἓν δωδέκατον τοῦ συνόλου τῶν βαθειῶν ψήφων ἢ τὸ ἓν δέκατον πέμπτον τοῦ συνόλου τῶν βουλευτικῶν θέσεων.

5. Τὸ ἄθροισμα τοῦ συνόλου τῶν ψήφων τῶν κομμάτων τούτων διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μήπω κατανεμηθεισῶν ἑδρῶν, τὸ δὲ πηλίκον ἀποτελεῖ τὸ ἐκλογικὸν μέτρον.

6. Διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ τούτου μέτρου διαιρεῖται τὸ ἄθροισμα τῶν ψήφων, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἕκαστον τοιοῦτο κόμμα, λαβάνει δὲ τοῦτο τόσας ἕδρας, ὅσας φορὰς τὸ ἐκλογικὸν μέτρον χωρεῖ εἰς τὸ ἄθροισμα τῶν ψήφων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ προτιμᾶται τὸ πλειοψηφοῦν κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπίσης παραχωροῦνται αἱ τυχὸν μετὰ τὴν ἀνωτέρω κατανομὴν ἀπομένουσαι ἀδιάθετοι ἕδραι.

7. Αἱ οὕτως ἀνήκουσαι εἰς ἕκαστον κόμμα ἕδραι κατανέμονται κατὰ σειρὰν εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ μεγαλείτερα ἀχρησιμοποίητα ὑπόλοιπα συνδυασμοὺς τοῦ σχετικοῦ κόμματος καὶ καταλαμβάνονται ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 108 παράγρ. 3. πλὴν ἐὰν τὰ πολιτικὰ κόμματα ἔχουν ὑποβάλει ἐπὶ τούτῳ πίνακα ἐξ ὑποψηφίων τῶν συνδυασμῶν αὐτῶν, ἐπιθεωρουμένου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐντολῇ τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς πρὸς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἀνωτάτην Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν, ὅτε αἱ ἀνήκουσαι εἰς ἕκαστον κόμμα ἕδραι καταλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἀναγεγραμμένων εἰς τοὺς πίνακας τούτους, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς εἰς αὐτοὺς ἀναγραφῆς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἀναπληρωματικῶν βουλευτικῶν καὶ τῶν ὁλικῶν ἀποτελεσμάτων.

Ἄρθρον 115.

1. Ἐν περιπτώσει κενώσεως ἕδρας ἕνεκα παραιτήσεως, θανάτου ἢ ἐπιλογῆς ἄλλης θέσεως ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην αἰτίαν, τὴν οὕτω κενουμένην ἕδραν καταλαμβάνει ἐκ τῶν ὑποψηφίων τοῦ αὐτοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας ὁ πρῶτος κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἀναπληρωματικῶν.

2. Ἀναπληρωματικοὶ εἶναι οἱ μετὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν ἐπιλαχόντες ὑποψήφιοι τοῦ συνδυασμοῦ.

3. Ὁ καθορισμὸς τῶν ἀναπληρωματικῶν βουλευτῶν γίνεται ὑπὸ τῶν Ἐφετείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 3 ἑδαφίου τοῦ ἄρθρου 108 διὰ τὰς ἕδρας τὰς κατανεμομένας εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν κατανομήν, διὰ δὲ τὰς ἕδρας τὰς κατανεμομένας κατὰ τὴν τρίτην κατανομὴν ὁ καθορισμὸς γίνεται ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἐν ἡ περιπτώσει, κενωθείσης ἕδρας, δὲν ὑπάρχει ἀναπληρωματικὸς τοῦ αὐτοῦ συνδυασμοῦ, ἡ ἕδρα παραχωρεῖται εἰς

τὸν πρῶτον ἀναπληρωματικὸν τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ αὐτοῦ κόμματος, ἐντὸς τῆς οἰκείας μείζονος περιφερείας, τοῦ παρουσιάζοντος τὸ μεγαλύτερον ὑπόλοιπον ἀχρησιμοποιήτων ψήφων. Ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τοιούτου, ἡ ἕδρα παραχωρεῖται εἰς τὸν πρῶτον κατὰ σειρὰν ἀναπληρωματικὸν τοῦ ἔχοντος τὸ μεγαλύτερον ἀχρησιμοποίητον ὑπόλοιπον συνδυασμοῦ τοῦ αὐτοῦ κόμματος ἐν ὅλῃ τῇ ἐπικρατείᾳ.

5. Κενωθείσης ἕδρας κατεχομένης ἀπὸ ἐπιτυχόντα μεμονωμένον ὑποψήφιον αὕτη παραχωρεῖται εἰς τὸν πρῶτον κατὰ σειρὰν ἀναπληρωματικὸν τοῦ συνδυασμοῦ τῆς αὐτῆς ἐκλογικῆς περιφερείας τοῦ λαβόντος σχετικῶς τὰς περισσοτέρας ψήφους. Ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τοιούτου παραχωρεῖται εἰς τὸ κόμμα τὸ ἔχον τὴν μεγαλυτέραν ἐκλογικὴν δύναμιν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν καὶ καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ πρώτου κατὰ σειρὰν ἀναπληρωματικοῦ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κόμματος τούτου τοῦ παρουσιάζοντος τὸ μεγαλύτερον ὑπόλοιπον ἀχρησιμοποιήτων ψήφων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐν ἡ περιπτώσει κενωθῇ ἕδρα κατεχομένη ὑπὸ ὑποψηφίου συνδυασμοῦ ἀνεξαρτήτων καὶ δὲν ὑπάρχει ἀναπληρωματικὸς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τούτου.

6. Οἱ ἀναπληρωματικοὶ καλοῦνται πρὸς πλήρωσιν κενωθεισῶν ἑδρῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 116.

1. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς τρίτης κατανομῆς ἡ Ἀνωτάτη Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ προβαίνει ἀμελητὶ εἰς τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου ἐμφαίνοντος τὰ ὁλικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν. Ἀντίγραφα τοῦ πρωτοκόλλου πέμπονται πρός τε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὴν Βουλήν.

2. Ἡ Ἀνωτάτη Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει πιστοποιητικὰ διὰ τοὺς κατὰ τὴν τρίτην κατανομὴν ἐκλεγέντας τακτικοὺς βουλευτάς.

3. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 109, 112 καὶ 114 ἀνακηρύξασαι βουλευτὰς ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετείων καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελοῦσι τὰ εἰσιτήρια τῆς εἰσόδου τῶν ἐκλεγέντων βουλευτῶν εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου ΓΨΝΕ' τοῦ 1911 «περὶ ἐξελέγξεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ἀκυρώσεως ἐκλογῆς καὶ ἐπαναλήψεως ἐκλογῆς.

Ἀκύρωσις ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 117.

Ἀκυρωθείσης τῆς ἐκλογῆς δι' ἔλλειψιν τῶν ἐννόμων προσόντων τοῦ ἐκλεγέντος βουλευτοῦ ἡ ἕδρα αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς κενωθεῖσα καὶ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 115.

Ἄρθρον 118.

1. Ἀκυρωθείσης τῆς ἐκλογῆς διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ ἐν γένει διὰ πλημμελείας τῆς ἐκλογῆς ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία ἐντὸς μηνός.

2. Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας δὲν ἐπιτρέπεται πρότασις καὶ ἀνακήρυξις νέων ὑποψηφίων.

3. Ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νέας ψηφοφορίας τροποποιῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης κατανομῆς, ἡ Ἀνωτάτη Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ μεταρρυθμίζει τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου καὶ τὴν ἑαυτῆς, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 116 πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 119.

Ἐὰν ἓν τινι ἐκλογικῷ τμήματι δὲν ἐνηργήθη ἡ ψηφοφορία, ἐνεργεῖται τοιαύτη κατὰ τὴν ἑπομένην Κυριακήν.

ΤΙΤΛΟΣ IV.

Συμπληρωματικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 120.

1. Ἐπὶ ἐκλογικῶν περιφερειῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν πλειόνων τοῦ ἑνὸς Πρωτοδικείων, ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον διὰ τὰς ἐν ταῖς ἀρθρίοις 9, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 105 καὶ ἑπομ., ὁριζομένας πράξεις εἶνε τὸ ἐδρεῦον ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ ἀποτελοῦντος τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν νομοῦ.

2. Διὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 ὑπ' ἀρι0. 2 περιφέρειαν ἁρμόδιον εἶνε τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς. διὰ τὴν ὑπ' ἀρι0. 3 τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν. διὰ τὴν ὑπ' ἀρι0. 17 τὸ Πρωτοδικεῖον Πρεβέζης. διὰ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 22 τὸ Πρωτοδικεῖον Ῥερροίας καὶ διὰ τὸν ἐν παραγράφῳ 3 ἐκλογικὸν σύλλογον τὸ Πρωτοδικεῖον Κομοτινῆς.

Ἄρθρον 121.

Ὁ εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ἐκλογικὰς περιφερείας ἐκλεγεὶς βουλευτὴς ὀφείλει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἐκλογῶν πασῶν τῶν περιφερειῶν τούτων ἢ, ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς ἐνστάσεων, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4, ἐδ. α', τοῦ νόμου ΓΨΝΕ' τοῦ 1911 προθεσμίας, νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τίνα τῶν ἐκλογῶν τούτων προτιμᾷ. Ἐν παραλείψει τοιαύτης δηλώσεως θεωρεῖται ὡς προτιμήσας τὴν ἐκλογὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ, ἐν ᾗ ἔλαβε τὰς πλείονας ψήφους. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς οὕτω μενούσης κενῆς ἕδρας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 115.

Ἄρθρον 122.

1. Βουλευτὴς ἐκλεγεὶς γερουσιαστής, ὀφείλει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἢ, ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς ἐνστάσεων κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς. ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΨΝΕ' τῆς 9 Δεκεμβρίου 1911 προθεσμίας, νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ γερουσιαστικοῦ καὶ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἐν παραλείψει τοιαύτης δηλώσεως θεωρεῖται ὡς προτιμήσας τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

2. Βουλευτὴς ἐκλεγεὶς γερουσιαστής, ἐὰν πρὸ ἢ διαρκούσης τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 προθεσμίας, ἤθελεν ἀσκήσει καθήκοντα γερουσιαστοῦ, θεωρεῖται ὡς ἀποδεχθεὶς ὁριστικῶς τὸ γερουσιαστικὸν ἀξίωμα καὶ ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἄρθρον 123.

1. Συμπεσούσης ἐκλογῆς καθ' ὃν χρόνον ἡ ἐνιαυσία ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων δὲν ἐπερατώθη εἰσέτι, ἡ ψηφοφορία ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τοῦ παρελθόντος ἔτους.

2. Μὴ συντελεσθείσης τῆς ἐκτυπώσεως τῶν κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν συνταχθέντων παραρτημάτων ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀντίγραφα αὐτῶν κυρούμενα ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἐντύπων καταλόγων.

Ἄρθρον 124.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας καὶ ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις ἕνεκα χρέους πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τοὺς Δήμους καὶ τὰς κοινότητας, ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ἢ ἰδιώτας, ἀλλ' οἱ τυχὸν ὑπὸ κράτησιν διατελοῦντες δὲν ἀπολύονται χάριν τῆς ἐκλογῆς.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἰσχὺς ἐκλογικῶν καταλόγων εἰς ἐκλογὰς νομαρχιακῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 125.

Οἱ ὁριστικοὶ κατάλογοι τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφορεῖν εἰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἰσχύουσι καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν νομαρχιακῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν.

Δικαιώματα κοινοποιήσεων.

"Αρθρον 126.

1. Αί κατά παραγγελίαν τής άρχής γινόμεναι κατά τάς διατάξεις τού παρόντος νόμου καί παντός έτέρου έκλογικού νόμου κοινοποιήσεις καί έπιδόσεις ένεργούνται ύπό τών έμμίσθων δικαστικών κλητήρων καί τών ποινικών κλητήρων καί έν άνεπαρκεία τούτων ύπό τών άμίσθων δικαστικών κλητήρων, άνευ λήψεως δικαιώματός τινος.

2. Δι' έκάστην κατά παραγγελίαν ίδιώτου κοινοποίησιν καί έπίδοσιν οί δικαστικοί κλητήρες λαμβάνουσιν ώς δικαιώματα δραχμάς πέντε.

"Αρθρον 127.

1. Αί δαπάναι διά τήν έπισκευήν τών καλπών καί τήν προμήθειαν τών είδών γραφικής ύλης διά τάς Έφορευτικάς Έπιτροπάς καί τών διά τήν συσκευασίαν τών έκλογικών στοιχείων πρός διαβίβασιν είς τό Πρωτοδικείον άπαιτουμένων είδών βαρύνουσι τούς οίκείους δήμους ή κοινότητας.

2. Προκειμένου περί άπόρων κοινοτήτων δύναται τό Ύπουργείον τών Έσωτερικών νά έγκρίνῃ τήν πληρωμήν τοιούτων δαπανών ύπό τού Δημοσίου.

"Αρθρον 128.

"Απαντα τά κατά τάς διατάξεις τού παρόντος νόμου έγγραφα γράφονται έφ' άπλοῦ χάρτου.

"Αρθρον 129.

1. Άπαγορεύεται ή χορήγησις πάσης κανονικής άδείας άπουσίας είς δημοσίους ύπαλλήλους καί στρατιωτικούς, κατά τάς τριάκοντα ήμέρας πρό τής ώρισμένης διά τήν ψηφοφορίαν, συνυπολογιζομένης. Αί δέ τυχόν πρότερον κεχορηγημέναι τοιαῦται άδειαι θεωρούνται άνεκκλήτως αύτοδικαίως άνευ έκδόσεως άποφάσεως τής άρμοδίας άρχής, ύποχρεουμένων τῶν έχόντων αύτάς προσώπων νά εύρεθῶσιν είς τάς θέσεις των άνευ είδοποιήσεώς τινος.

2. Έν περιπτώσει κατεπειγούσης άνάγκης δύναται νά χορηγηθῇ άδεια είς πολιτικούς μέν ύπαλλήλους μετά σύμφωνον γνώμην τού άρμοδίου Ύπηρεσιακού Συμβουλίου, είς στρατιωτικούς δέ μετά σύμφωνον γνώμην έπιτροπῆς, συγκροτουμένης κατά τά διά Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Αί διατάξεις τού παρόντος άρθρου ισχύουσι καί έπί ένεργείας έκλογῶν γερουσιαστῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καί νομαρχιακῶν άρχῶν.

"Αρθρον 130.

1. Άπαγορεύεται ή έκτέλεσις διαφημίσεων πρός έκλογικούς σκοπούς άνευ άδείας τής άστυνομικής άρχής.

2. Ό άναλαμβάνων τήν έκτέλεσιν τοιούτων διαφημίσεων όφείλει νά καταβάλῃ είς τό Ταμεῖον τού οίκείου δήμου ή κοινότητος χρηματικόν ποσόν άνάλογον πρός τάς άπαιτουμένας δαπάνας διά τόν καθορισμόν τῶν τόπων, έφ' ὧν αί διαφημίσεις, καί άποκατάστασιν αύτῶν είς τήν προτέραν κατάστασιν. Τό ποσόν τοῦτο ὁρίζεται διά κανονισμοῦ, ψηφιζομένου ύπό τού δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου καί έγκρινομένου ύπό τού Νομάρχου. Δέν δύναται νά χορηγηθῇ ή κατά τήν § 1 άδεια τής άστυνομικής άρχής άνευ προσαγωγής τής περί πληρωμής τού ποσού τούτου άποδείξεως.

3. Ό οίκεῖος δῆμος ή κοινότης όφείλει νά μεριμνᾷ, μετά τήν ένέργειαν τῶν έκλογῶν, περί καθαρισμοῦ τῶν τόπων καί άποκαταστάσεως αύτῶν είς τήν προτέραν κατάστασιν.

ΤΙΤΛΟΣ VI.

Ποινικαί καί πειθαρχικαί διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Είδικαί ποινικαί διατάξεις.

"Αρθρον 131.

"Οστις άρπάσῃ ή καταστρέψῃ όπως δήποτε τήν κάλπην ή τό πρωτόκολλον τής ψηφοφορίας ή τά πρακτικά τής έκλογῆς ή παραβῇ τάς διατάξεις τού άρθρου 99 τιμωρεῖται μέ φυλακισιν τοὐλάχιστον ένός έτους, ή καί μέ χρηματικήν ποινήν άπό 2.000 μέχρις 20.000 δραχμῶν, ὡς καί μέ πενταετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν αύτού δικαιωμάτων.

"Αρθρον 132.

Διά φυλακίσεως άπό δύο μηνῶν μέχρι δύο έτῶν καί διά χρηματικής ποινής άπό 500 μέχρ. 10.000 δραχμῶν, ὡς καί διά στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μέχρι πέντε έτῶν τιμωροῦνται:

1) Δημόσιοι, δημοτικοί καί κοινοτικοί ύπάλληλοι ύπόχρεοι είς τήν δημοσίευσιν καί τοιχοκόλλησιν τῶν πινάκων άνακηρύξεως ύποψηφίων καί τού προγράμματος ψηφοφορίας, έκ προθέσεως έσφαλμένως άναγράφοντες τά όνόματα τῶν ύποψηφίων ή ψευδεῖς αύτούς.

2) Οί άνωσδήποτε αύθαιρέτως έπεμβαίνοντες κατά τήν σύνταξιν ψηφοδελτίου ύπό έκλογέως ή έπιφέροντες άνευ τῆς ρητῆς τούτου συναινέσεως μεταβολάς είς τό ψηφοδέλτιον αύτού ώς πρός τήν προτίμησιν.

3) Οί όπωσδήποτε δημοσιεύοντες ή τοιχοκολλοῦντες ψευδεῖς πίνακας ύποψηφίων πρός παραπλάνησιν τῶν έκλογέων.

4. Οί άρμόδιοι οί έγγράφοντες έν γένει είς τούς έκλογικούς καταλόγους πρόσωπα μή πληροῦντα τάς προϋποθέσεις τού νόμου ή διαγράφοντες τά πληροῦντα αύτάς.

5) Οί έντεταλμένοι δημόσιοι ύπάλληλοι ή ίδιῶται τήν έπίβλεψιν ή έργασίαν τῆς έκτυπώσεως έκλογικῶν καταλόγων ή παρατημάτων τοιούτων καταλόγων έκ προθέσεως κατά ταύτην έσφαλμένως άναγράφοντες τό όνοματεπώνυμον κλπ. ή άλλοιοῦντες ταῦτα.

6) Δημόσιοι ύπάλληλοι, πολιτικοί ή στρατιωτικοί, δημοτικοί ή κοινοτικοί ύπάλληλοι καί έφημέριοι, οί έκδώσαντες ψευδῆ πιστοποιητικά σχετικά πρός τήν έγγραφήν έν τῷ έκλογικῷ καταλόγῳ, τήν χορήγησιν βιβλιαρίων ταυτότητος καί έν γένει πρός τήν έξάσκησιν ή πιστοποίησιν έκλογικού δικαιώματος.

7) Οί έκ προθέσεως παραδίδοντες είς έφορευτικήν έπιτροπήν φακέλους διαφόρους τῶν κανονικῶν.

8) Πᾶς στρατιωτικός διατάξας έπέμβασιν τῶν στρατιωτικῶν είς τήν έκλογήν ή ένεργήσας έπέμβασιν δι' οίουδήποτε όργάνου τῆς δημοσίας δυνάμεως.

9) Πᾶς ὅστις:

α') Ίδιοποιεῖται ψευδῶς τό πρόσωπον έκλογέως τινός ή ποιεῖται χρῆσιν πλαστῶν ή νόθων κατά τούς όρους τού ποινικού νόμου έγγράφων, ή γνησίων μέν, άλλά προωρισμένων δι' άλλο πρόσωπον ή δίδει ψευδῆ ένορκον βεβαίωσιν ή ύποβάλλει έν γνώσει ψευδῆ αἴτησιν ή ψευδεῖς άντιρρήσεις πρός τόν σκοπόν τῆς έν τῷ καταλόγῳ τῶν βιβλιαρίων έγγραφῆς καί τῆς έξ αύτού διαγραφῆς, εἴτε έαυτόν εἴτε άλλον έκλογέως.

β) Ψηφοφορεῖ άντ' άλλου έκλογέως διά βιβλιαρίου μή άνήκοντος αύτῷ.

γ) Άλλοιοῖ τάς κατά τόν νόμον ΓΣΚΑ' συνταχθείσας έκθέσεις πρός τόν αύτόν τοῦ προηγουμένου έδαφίου α' σκοπόν.

δ') Έχων βιβλιάριον ταυτότητος δήμου ή κοινότητός τινος ήθελε ζητήσει καί λάβει καί έτερον βιβλιάριον εἴτε έν άλλῳ δήμῳ ή κοινότητι εἴτε έν άλλῳ τμήματι τοῦ αύτοῦ δήμου ή κοινότητος χωρίς νά έπιστρέψῃ τό ὃ έχει βιβλιάριον ή ήθελε ζητήσει καί έπιτύχει τήν έγγραφήν αύτοῦ έν άλλῳ δήμῳ ή κοινότητι χωρίς νά έπιστρέψῃ τό βιβλιάριον.

ε') Άνευ δικαιώματος κατασκευάζει, πωλεῖ ή κατέχει βιβλιάρια ταυτότητος ἃ ἔλαβεν είς τήν κατοχήν του τοιαῦτα, ὅπως μή δυνηθῶσι νά ψηφοφορήσωσιν οί έκλογεῖς, είς οὓς άνήκουσι.

10) Πᾶς ὅστις:

α') Ψηφοφορεῖ είς πλείονα τμήματα τοῦ αύτοῦ δήμου ή κοινότητος ή είς πλείονας δήμους ή κοινότητας.

β') Άλλοιοῖ τά πρακτικά τῆς έκλογῆς καί τά πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας καί τῆς διαλογῆς πρός τόν σκοπόν ματαιώσεως

τῆς έκλογῆς ή μεταβολῆς, ή συγχύσεως τοῦ έκλογικοῦ άποτελέσματος.

γ') Ψηφοφορῶν ρίπτει πλείονας τοῦ ένός φακέλους.

11) Όστις είσάγει πρός νοθείαν καθ' οίονδήποτε τρόπον άπό τῆς παραμονῆς τῆς έκλογῆς μέχρι τοῦ πέρατος τῆς διαλογῆς είς τήν κάλπην ένα ή πλείονας φακέλους ή ψηφοδέλτια.

12) Όστις άποστρέπει δι' οίουδήποτε τρόπου τόν έκλογέα νά ψηφοφορήσῃ, ἐάν οὗτος ἐξαρτᾶται ὁπωσδήποτε ἐξ αὐτοῦ.

13) Όστις άνευ δικαιώματος κάμνει χρῆσιν τῶν κατά τό άρθρον 62 όνόματος καί έμβλήματος ή παρεμφερῶν τοιούτων, ὡς καί οί δικαστικοί άντιπρόσωποι καί έφορευτικαί έπιτροπαί α' άνεχόμενοι τοιαύτην χρῆσιν.

14) Όστις ίδίαις δαπάναις μεταφέρει έκλογεῖς είς τόν τόπον τῆς ψηφοφορίας.

15) Όστις άπό τῆς προκηρύξεως τῆς έκλογῆς μέχρι τῆς διαλογῆς έπί σκοπῷ ύπερψηφίσεως ή καταψηφίσεως ή προτιμήσεως ύποψηφίων καθ' οίονδήποτε τρόπον ύπόσχεται ή δίδει ή δέχεται χρήματα ή άλλο περιουσιακόν οίονδήποτε άντικείμενον ή ύπόσχεται δωρεάν ή δωρεῖ πρός φιλανθρωπικόν σκοπόν ή έκτέλεσιν έργου έν τῇ έκλογικῇ περιφερείᾳ είς δῆμον, κοινότητα φιλανθρωπικόν ή κοινωφελές ἵδρυμα ή έκκλησίαν.

"Αρθρον 133.

Ή άπόπειρα τῶν παραβάσεων τῶν προηγουμένων άρθρων τιμωρεῖται κατά τάς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

2. Αί παραβάσεις τῶν προηγουμένων άρθρων είσάγονται δι' άπ' εὐθείας κλήσεως ένώπιον τοῦ άρμοδίου Πλημμελειοδικείου έντός τριάκοντα ήμερῶν άπό τῆς είς τόν Εἰσαγγελέα έγγειρίσεως τῆς σχετικῆς μηνύσεως ή τῆς είς αύτόν άποστολῆς τῆς μηνύσεως ή τῆς περί τῆς παραβάσεως δικαστικῆς έκθέσεως τηρουμένων τῶν προθεσμιῶν τῶν άποστάσεων. Τῆς άπ' εὐθείας κλήσεως προηγεῖται προανάκρισις, έξεταζομένου, εἰ δυνατόν, τοῦ κατηγορουμένου, ὅστις δικαιοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει προσφυγῆς, κατά τό άρθρον 163 Ποιν. Δικονομίας.

"Αρθρον 134.

Διά φυλακίσεως άπό ένός μηνός μέχρις ένός έτους, διά χρηματικῆς ποινῆς άπό 200 μέχρι 10.000 δραχμῶν, ὡς καί διά στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μέχρι τριῶν έτῶν τιμωροῦνται:

1) Δικαστικοί, διοικητικοί, δημοτικοί καί κοινοτικοί ύπάλληλοι καί λειτουργοί, δικηγόροι, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτικῶν συμβουλίων καί μέλη Έφορευτικῶν Έπιτροπῶν καί πάντες οί έν ταῖς έκλογαῖς όπωσδήποτε κατά τόν παρόντα νόμον συμπράττοντες, άρνούμενοι, ή άμελοῦντες τήν ἔγκαιρον έκπλήρωσιν τῶν διά τοῦ νόμου τούτου έπιβαλλομένων αύτοῖς καθηκόντων ή όπωσδήποτε παραβαίνοντες αὐτά.

2) Οί έντεταλμένοι δημόσιοι ύπάλληλοι ή ίδιῶται τήν έπίβλεψιν ή έργασίαν τῆς έκτυπώσεως έκλογικῶν καταλόγων ή παραρτημάτων τοιούτων καταλόγων έξ άμελείας κατά ταύτην έσφαλμένως άναγράφοντες τό όνοματεπώνυμον κλπ. ή άλλοιοῦντες ταῦτα.

3) Τά τήν έκλογήν διευθύνοντα μέλη τῶν έφορευτικῶν έπιτροπῶν, ὡς καί ὁ διευθύνων τήν έκλογήν ή λαμβάνων μέρος τ

πλαστογραφίας δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, νοθεύσεως τῶν δημοσίων σφραγίδων καὶ σημάντρων, ψευδομαρτυρίας ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς, παρανόμου κατακρατήσεως, παρανόμου βίας καὶ ἀπειλῆς καὶ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται πρὸς καταστολὴν τῶν ἀξιοποίνων τούτων πράξεων, ἂν λάβωσι χώραν κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἡ ἐπί τινι τῶν πράξεων τούτων καταδίκη καὶ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἐπιφέρει αὐτοδικαίως πενταετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 139.

Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 25 μέχρι 2 000 δραχμῶν πᾶς ἐκλογεύς, ὅστις ἀδικαιολογήτως δὲν ψηφοφορεῖ εἰς προκηρυχθεῖσαν ἐκλογήν. Ἐξαιροῦνται οἱ ὑπερβάντες τὸ 60ὸν ἔτος καὶ οἱ μὴ διαμένοντες εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας. Ὡς τοιοῦτοι δὲν θεωροῦνται οἱ διαμένοντες εἰς τὰ προάστεια αὐτοῦ.

Ἄρθρον 140.

Πᾶσα ἄλλη παράβασις τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡρισμένων, ἐὰν δὲν προβλέπηται εἰδικῶς ὑπ' αὐτοῦ ἢ δὲν ὑπάγηται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 5.000 δραχ. ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Γενικαὶ ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 141.

Ἁρμόδια πρὸς ἐκδίκασιν τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος νόμου, παρ' οἱουδήποτε καὶ ἂν διαπραχθῶσι, εἴτε πολιτικοῦ εἴτε στρατιωτικοῦ, εἰσὶ τὰ τακτικὰ ποινικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 142.

Ἐπὶ τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 143.

Πᾶσα ἀξιόποινος πρᾶξις, σχέσιν ἔχουσα μὲ τὰς ἐκλογὰς καὶ προβλεπομένη εἴτε ὑπὸ τοῦ παρόντος εἴτε ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, τιμωρεῖται, εἴτε ἐπικυρωθῇ, εἴτε ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή.

Ἄρθρον 144.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζεται ἐπὶ πασῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον μὲ ἐπανορθωτικὴν ποινὴν τιμωρουμένων πράξεων ἢ παραλείψεων, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων καταδίκης ἐπὶ ἀμελείᾳ.

Ἄρθρον 145.

1. Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἑξάμηνος.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ πρὸς ὁριστικὴν παραγραφὴν προθεσμία δὲν δύναται νὰ παρατα0ῇ πέραν τοῦ ἔτους, πλὴν τῶν ἀδικημάτων τοῦ ἀριθμοῦ 15 τοῦ ἄρθρου 132, ὧν ἡ πρὸς ὁριστικὴν παραγραφὴν προθεσμία εἶναι διετής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 146.

Δήμαρχοι, δημαρχικοὶ πάρεδροι, πρόεδροι κοινοτικῶν συμβουλίων, δημόσιοι ὑπάλληλοι, πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, καὶ δικαστικοὶ λειτουργοί, ἀμελοῦντες τὴν ἔγκαιρον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων ἢ ἀπειθοῦντες, τιμωροῦνται ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς διὰ προστίμου οὔτε ἥσσονος τῶν δραχμῶν 200, οὔτε μείζονος τῶν δραχμῶν 2.000.

Ἄρθρον 147.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 διοριζόμενος καὶ συντάσσων τὰ πρακτικὰ ἐκλογεὺς ἢ δημόσιος ὑπάλληλος, ὡς καὶ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 48 διοριζόμενος ἑρμηνεὺς τῆς τουρκικῆς γλώσσης, παραβαίνων ἢ ἀμελῶν τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα ἢ ἀπειθῶν τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ προστίμου 100 μέχρι 1000 δραχμῶν.

2. Διὰ προστίμου 100 μέχρι 1000 δραχμῶν τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ὁ ἐκλογεὺς ὁ δι' οἱουδήποτε μέσου παραβιάζων τὴν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας ἢ ὁ παρεκτρεπόμενος εἰς ἔργα ἢ λόγους μὴ ἐπάγοντα μὲν ποινικὴν καταδίωξιν ἄτοπα ὅμως καὶ ἀνοίκεια.

Ἄρθρον 148.

Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 145—146 ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα, εἰσπραττόμενα παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ ταμίου κατὰ τὸν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμον, εἰσάγονται εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄρθρον 149.

Αἱ ποινικαὶ καὶ πειθαρχικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ ἐνεργείας ἐκλογῶν γερουσιαστῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ νομαρχιακῶν ἀρχῶν.

ΤΙΤΛΟΣ VII.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 150.

Αἱ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΧΜΗ' τοῦ 1877 περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν παραπομπαὶ τοῦ Κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας καὶ τοῦ νόμου περὶ διοικήσεως τῶν νομῶν θεωροῦνται ἐφεξῆς παραπομπαὶ εἰς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 151.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 79, 86, 99, 101, 102, 104—117, 118, § 3, καὶ 120 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι διὰ μόνας τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἀναστελλομένης μόνον διὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2, 53—58, 62, 76, 83, 84, 97, 99, 101, 102, 103, 105, § 2, 107, 108, 111 καὶ 112, § 2, τοῦ νόμου 3824 τῆς 24 Ἰανουαρίου 1929.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐν τῇ § 1 ἀναφερομένων ἄρθρων τοῦ νόμου 3824 (πλὴν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2) ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῶν προνομιούχων περιφερειῶν Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἄρθρον 152.

Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων πρυτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁρίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι τυχὸν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου λεπτομερέστεραι διατάξεις.

Ἄρθρον 153.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5422» ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** ἐρωτᾷ ποῖα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νομισματικοῦ νόμου, διότι, λέγει, ὅπως γίνεται ἡ διακείρισις τοῦ συναλλάγματος δὲν γίνεται τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ζητῶνται τὸ συνάλλαγμα πρὸς τὰ ἄνω.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5422.

Ἄρθρον 1.

1 Διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἄλλοι περιορισμοὶ ἢ ν' ἀρθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μ ρει τινὲς τῶν ὑφισταμένων τοιούτων ὡς πρὸς τὴνείσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ὡς καὶ ἀξιῶν ἐν γένει ὡς καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν εἰς δεσμευμένους λογαριασμοὺς (bloquées) εὑρισκομένων δραχμῶν. ὅ

2. Δι' ὁμοίων διαταγμάτων δύνανται νὰ καθορίζωνται διὰ τίνας περιπτώσεις κατ' ἄλλον τρόπον αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ Νόμου 5422 ἀναφερόμεναι ὑποχρεώσεις τῶν ἐξαγωγέων πρὸς

ἐκχώρησιν τοῦ εἰς συνάλλαγμα ἀντιτίμου τῶν ἐξαχθέντων ἢ ἐξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 5422 ὁριζομένη μηνιαία προθεσμία δύναται νὰ παρατείνηται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν μέχρι τριῶν εἰσέτι μηνῶν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ αἰτήσεις, πιστοποιητικὰ καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 5422 καὶ τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενα ἀπαλλάσσονται τῶν κεκανονισμένων τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς παρ' αὐτῇ Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος δύναται νὰ συνιστᾷ παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν ἢ Πρακτορείοις τῆς καὶ συναλλάγματος.

2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ὑποεπιτροπαὶ ἔχουσι τὰ αὐτὰ ἢ περιωρισμένα δικαιώματα τῆς Κνερτικῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεώς της εἰδικῶς ἑκάστοτε ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 5.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου 5422 Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν, δύνανται νὰ συνιστῶνται παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν ἢ Πρακτορείοις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ὑποεπιτροπαὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν.

2. Ἡ σύνθεσις τῶν συνιστωμένων Ὑποεπιτροπῶν ὁρίζεται διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν, ἀσκεῖται δὲ παρ' αὐτῶν ὁ ἔλεγχος τῶν Τραπεζῶν κατὰ τὰ ὁριζόμενα καὶ τὰς ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν διδομέναις αὐταῖς ὁδηγίαις.

Ἄρθρον 6.

Διὰ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐγκρινομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορισθήσεται πρόσθετος συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ ὠφελεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν προκυπτουσῶν ἐξ ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων πέραν τοῦ διὰ τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ὁρισθησομένου ὁρίου.

Ἡ πρόσθετος αὕτη συμμετοχὴ δὲν διατίθεται πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν χρεῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον:

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων Θεσσαλονίκης διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ τρόπου καταθέσεως τοῦπροσθέτου ἐξηκονταλέπτου τῆς τιμῆς τοῦ ὕδατος καὶ τῆς βάσει αὐτοῦ συνομολογήσεως δανείου.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ μεταξὺ τῶν κ. κ. Βύρωνος Καραπαναγιώτου Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὡς ἐκπροσωποῦντος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Δημητρίου Γ. Ἀμηρᾶ, ὡς ἐκπροσωποῦντος τὴν Ἑταιρείαν Ὑδάτων Θεσσαλονίκης, ἀφ' ἑτέρου, συνομολογηθεῖσα τὴν 10 Δεκεμβρίου 1920 ἐν Ἀθήναις Σύμβασις ἧς τὸ κείμενον ἕπεται:

Ἄρθρον 2.

Τὸ εἰς τὴν τιμὴν πωλήσεως τοῦ ὕδατος προστιθέμενον ἐξηκονταλέπτον δὲν δύναται νὰ ἐλαττω0ῇ ἢ καταργηθῇ πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν συνομολογηθέντων ἢ συνομολογηθησομένων βάσει αὐτοῦ δανείων μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου.

Ἄρθρον 3.

Ἐν ἅ περιπτώσει δὲν ἠθελεπραγματοποιηθῇ ἡ συνομολόγησις δανείου ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Ἑταιρείας τὰ ὀφειλόμενα εἰς ταύτην ποσὰ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἐξηκονταλέπτου θὰ ἐξοφληθῶσι ταχέως εἰς βάρος εἰδικῆς πιστώσεως ἐγγραφομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐκ τοῦ ἐξηκονταλέπτου εἰσπράξεων μετὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συνομολογημένων δανείων περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν καταβληθέντων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ποσῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ κ. Βύρωνος Καραπαναγιώτου Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκπροσωποῦντος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κ. Δημητρίου Γ. Ἀμηρᾶ ἐντεταλμένου Συμβούλου, ἐκπροσωποῦντος τὴν Ἑταιρείαν Ὑδάτων Θεσσαλονίκης, συμφώνως τῷ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1929 πρακτικῷ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ἀφ' ἑτέρου, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς:

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 10 Μαρτίου 1923 προσωρινῆς συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων Θεσσαλονίκης τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1927 ἀποφάσεως τῶν πραγματογνωμόνων ἐπὶ τῶν διαφορῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων Θεσσαλονίκης ἐκδοθείσης συνεπείᾳ καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης τοῦ ἔτους 1923 ὡρίσθη ὅτι ἐκ τῆς ἑκάστοτε κανονιζομένης τιμῆς πωλήσεως τοῦ ὕδατος ἐν Θεσσαλονίκῃ ποσὸν ἑξήκοντα λεπτῶν κατατίθεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ διατίθεται πρὸς ἐκτέλεσιν νέων ἔργων κατὰ τὰ ἐν ταῖς προμνησθείσαις προσωρινῇ συμβάσει καὶ ἀποφάσει τῶν πραγματογνωμόνων καθοριζόμενα. Διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος δι' οὗ ἐτροποποιήθη τὸ ὡς ἄνω Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 31ης Μαρτίου 1923 καθωρίσθη ὅτι μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν διὰ τὴν Ἑταιρείαν ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου συναφθεισομένων τυχὸν δανείων μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος βάσει τοῦ ἐξηκονταλέπτου τυχὸν ἐλαττωθησομένη τιμὴ τοῦ ὕδατος θὰ περιλαμβάνῃ πάντοτε τὸ ἐξηκονταλέπτον.

Ἤδη πρὸς καθορισμὸν τοῦ τρόπου καταθέσεως τῶν ἐκ τοῦ ἐξηκονταλέπτου εἰσπράξεων καὶ τῆς βάσει αὐτοῦ συνομολογήσεως δανείου οἱ συμβαλλόμενοι συνεφώνησαν τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς καταθέτῃ ἀμελητὶ εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὰς κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις τοῦ ἐξηκονταλέπτου κατὰ κατάστασιν ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Λογιστηρίου τῆς Ἑταιρείας τεθεωρημένην δὲ ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἐν ᾗ θὰ ἐμφαίνηται συνολικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ μῆνα ὄν ἀφορᾷ ἡ κατάστασις πληρωσάντων

καταναλωτῶν ὕδατος, τὸ εἰς κυβικὰ μέτρα ποσὸν τοῦ ἐν συνόλῳ παρ' αὐτῶν καταναλωθέντος ὕδατος καὶ ἀπαιτῶ ὁμοῦ παρ' αὐτῶν καταναλωθέντος καὶ πληρωθέντος ὕδατος καὶ τὰς γενομένας εἰσπράξεις τοῦ ἀντιτίμου ὕδατος τούτου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, ἐν χωριστῇ στήλῃ διὰ τὸ ἑξηκονταλέπτου καὶ ἐν ἑτέρᾳ διὰ τὰ λοιπὰ δικαιώματα αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται τῇ Ἑταιρείᾳ ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος κατατεθειμένων ὡς ἄνω ποσῶν συνομολογήσῃ δάνειον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν ἐξόφλησιν προηγουμένων δανείων τῆς Ἑταιρείας παρὰ τῇ αὐτῇ Τραπέζῃ ὡς δικαιούχῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν διακανονισμὸν τῶν μέχρι τοῦδε ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεών της πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκτελέσεως ἔργων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσωρινῆς συμβάσεως τοῦ 1923, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς ἐκπέλεσιν τῶν τυχὸν ὑπολειπομένων ἔργων ἐκ τῶν διὰ τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως τοῦ 1923 καθορισθέντων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεμία δαπάνη ἢ πληρωμὴ δύναται νὰ γίνῃ ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κατατεθέντων πρὶν ἢ ἐξασφαλισθῇ τὸ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου τούτου ποσόν.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει ἐξαγορᾶς τοῦ προνομίου τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ Κράτους, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15 τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως καὶ τῆς ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1992 ἀποφάσεως πραγματογνωμοσύνης ἐπὶ τῶν Μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας διανομῆς ὑδάτων Θεσσαλονίκης διαφορῶν, ἢ ἐν περιπτώσει λήξεως τοῦ προνομίου τῆς Ἑταιρείας, τὸ Κράτος θ' ἀναλαμβάνῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπολειφθεισομένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συναφθησομένου δανείου τηρουμένης πρὸς τοῦτο τῆς περὶ ἑξηκονταλέπτου διατάξεως καὶ ἐπιβαλλομένης εἰς τὸν ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει διάδοχον τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης καταθέσεως τῶν ἐκ τοῦ ἑξηκονταλέπτου εἰσπράξεων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κυροῦντος ταύτην νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1929.

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων Θεσσαλονίκης
Β. Ἀμπᾶς

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς μόνην συζήτησιν ἡ κάτωθι πρότασις νόμου:

«περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 89 παρ. 1 ἐδάφ. ΙΙΙ τοῦ Π. Δ. τῆς 18)21 Ἰουλίου 1931 περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 4952 περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν».

Τὸ πρῶτον

(Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ο' τῆς 18 Μαΐου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς)

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφ. ΙΙΙ τῆς παρεγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ νόμου 4952 εἶναι, ὅτι αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαί, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται αἱ συνθῆκαι, τὰ ἔθιμα καὶ ἡ ἐγχώριος νομοθεσία, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν αἴτησιν ἢ παραγγελίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων ἢ Εἰσαγγελέων, ἰδίᾳ δὲ νὰ διεξάγωσι ἀποδείξεις καὶ νὰ δέχωνται ὁρκομοσίας. Μὴ ὑπαρχούσης δὲ αἰτήσεως ἢ παραγγελίας τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων ἢ τῶν Εἰσαγγελέων, δύνανται αὐταὶ ἁπλῶς χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται, νὰ ἐνεργῶσι διεξαγωγὰς καὶ δέχωνται ὁρκομοσίας τῇ προηγουμένῃ συνεναίσει τῶν διαδίκων.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ καταργήσεως κτλ. περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσιν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοϊάτρου

Ἐπὶ τοῦ εἰς α'. συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ ὀργανώσεως τοῦ νομοσχεδίου Προσφύγων Ἀθηνῶν» ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Δηλοῖ ὅτι δέχεται τὰς προτολογίας τῆς Ὑπ τροπῆς μὲ τὴν προσθήκην ὅτι αἱ τρεῖς κεναὶ θέσεις καταργοῦνται.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α'. συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἐπίσης εἰς α'. συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ περὶ ἀντ.καταστάσεως ἄρθρων τοῦ νόμου «περὶ ναυτικῆς στρατολογίας».

Εἰς α'. συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου περὶ ταμείου θυμάτων πολέμου», ὡς ἐτροποποιήθη.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τοῦ τρόπου ἀνεγέρσεως Ἡρῴου ἐν Ἁγίᾳ Λαύρᾳ» ἔχον οὕτω:

Περὶ τρόπου ἀνεγέρσεως Ἡρῴου ἐν Ἁγίᾳ Λαύρᾳ Καλαβρύτων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν «Ἐπιτροπὴν Συλλογῆς Ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρῴου ἐν Ἁγίᾳ Λαύρᾳ Καλαβρύτων», ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 5161 «περὶ ἐναρξείας ἐράνων καὶ φιλανθρωπικῶν ἢ λαχειοφόρων ἀγορῶν».

Ἡ σχετικὴ ἄδεια παρέχεται εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ἀναγομένη εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως καὶ παρακολουθήσεως τοῦ ἔργου.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5092 «περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὸν ΟΔΕΠ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας Κρήτης συνομολογήσεως δανείου», ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5002 «περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὸν ΟΔΕΠ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας Κρήτης συνομολογήσεως δανείων».

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὡς ἄνω νόμου συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὀργανισμὸν διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας ΟΔΕΠ, ὅπως συνάψῃ δάνειον μέχρι ποσοῦ δέκα πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 9 ο)ο ἐτησίως, τῆς σχετικῆς συμβάσεως συντασσομένης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Τὸ προϊὸν τοῦ συνομολογηθησομένου δανείου χρησιμοποιηθήσεται α) πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν βαρυνουσῶν τὸν ΟΔΕΠ ὑποχρεώσεων ὡς διαδόχου τοῦ καταργηθέντος Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, β) πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς κατηγορίας 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 4682 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας κλπ.» καὶ γ) πρὸς ἐξόφλησιν τῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐνεργηθεισῶν πρὸς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον καὶ τὸν ΟΔΕΠ ἐναντι τῶν συναφθησομένων δανείων προκαταβολῶν.

Κ. Βαρβαρέσος (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Κύριοι Βουλευταί, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1932-33 παρὰ τὴν ἀρχὴν τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν μέχρι τοῦδε ἡ Κυβέρνησις, ὅπως τὸν Προϋπολογισμὸν ἑκάστης χρήσεως ὑποβάλλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἡ ἐξέχως ἀνώμαλος οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐπιβάλλει ἀναποτρέπτως τὴν ἀναβολὴν τῆς ὑποβολῆς τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Ἡ τροποποίησις τῶν οἰκονομικῶν, ὅλως φύσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστῇ τὴν σύγκρισιν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἄλλων ἐτῶν οὔτε ἡ πολιτικὴ ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως νὰ βασισθῇ ἐπὶ γεγονότων τὰ ὁποῖα πλησιάζουν περισσότερον πρὸς τὰ πραγματικὰ δεδομένα. Κύριοι Βουλευταί, ἡ θέσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλοντος τὸν Προϋπολογισμὸν ἐν ὁμαλαῖς περιστάσεσι εἶναι εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρουσα καὶ δύναταί τις νὰ εἴπῃ εἰς ἄκρον εὐχάριστος. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλων τὸν Προϋπολογισμὸν ὑποβάλλει τὸ κάτοπτρον τῆς γενικῆς προγραμματικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον διαθέτει τὰ ἔσοδα αὐτοῦ ὑπὲρ ὡρισμένων ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, καταδεικνύουσι τὴν γενικὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ τὸ Κράτος, ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως κατανομῆς τῶν βαρῶν εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τὰς κοινωνικάς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διαθέσεως τῶν ἐσόδων ὑπὲρ ὡρισμένων σκοπῶν. Εἰς θέσιν ταύτην δὲν εὑρίσκεται δυστυχῶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς σήμερον. Ὁ ὑποβαλλόμενος προϋπολογισμὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν φιλοδοξίαν ὅτι ἀποτελεῖ τὸ κάτοπτρον τῆς πολιτικῆς τῆς προγραμματικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν μόνην φιλοδοξίαν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἔχῃ εἶναι ὅτι ἐλπίζει νὰ πείσῃ ὅτι ἡ μόνη πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ εἶναι ἡ τοιαύτη τῆς περιστολῆς καὶ συνθλίψεως τῶν δαπανῶν, ὥστε νὰ προσαρμοσθῇ αὐτὴ πρὸς τὰ μεμειωμένα ἔσοδα τοῦ Κράτους. Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου προϋπολογισμοῦ ἐλπίζω ὅτι θὰ πεισθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια ὅπως περισταλῶσι πᾶσαι αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους ὄχι μόνον αἱ δαπάναι αἱ πολυτελεῖς, διότι τοιαῦτας δαπάνας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνεχθῇ ὁ Ἑλληνικὸς προϋπολογισμὸς καὶ ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας, ἀλλὰ περὶ περιστολῆς καὶ συνθλίψεως τῶν ὠφελίμων καὶ ἀναγκαίων καὶ πολλάκις ἀπαραιτήτων δαπανῶν. Πρόκειται λοιπὸν περὶ εἰδικῆς ὅλως φύσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστῇ τὴν σύγκρισιν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἄλλων ἐτῶν οὔτε ἡ πολιτικὴ ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως νὰ βασισθῇ ἐπὶ γεγονότων τὰ ὁποῖα πλησιάζουν περισσότερον πρὸς τὰ πραγματικὰ δεδομένα. Κύριοι Βουλευταί, ἡ θέσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλοντος τὸν Προϋπολογισμὸν ἐν ὁμαλαῖς περιστάσεσι εἶναι εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρουσα καὶ δύναταί τις νὰ εἴπῃ εἰς ἄκρον εὐχάριστος. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλων τὸν Προϋπολογισμὸν ὑποβάλλει τὸ κάτοπτρον τῆς γενικῆς προγραμματικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον διαθέτει τὰ ἔσοδά του ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοποίου ρυθμίζει τὸ Κράτος τὰ ἔσοδά του ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τὸ μέγεθος τῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς φορολογικῆς, ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον διαθέτει τὰ ἔσοδα αὐτοῦ ὑπὲρ ὡρισμένων ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, καταδεικνύουσι τὴν γενικὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ τὸ Κράτος, ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως κατανομῆς τῶν βαρῶν εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τὰς κοινωνικάς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διαθέσεως τῶν ἐσόδων ὑπὲρ ὡρισμένων σκοπῶν. Εἰς θέσιν ταύτην δὲν εὑρίσκεται δυστυχῶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς σήμερον. Ὁ ὑποβαλλόμενος προϋπολογισμὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν φιλοδοξίαν ὅτι ἀποτελεῖ τὸ κάτοπτρον τῆς πολιτικῆς τῆς προγραμματικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν μόνην φιλοδοξίαν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἔχῃ εἶναι ὅτι ἐλπίζει νὰ πείσῃ ὅτι ἡ μόνη πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ εἶναι ἡ τοιαύτη τῆς περιστολῆς καὶ συνθλίψεως τῶν δαπανῶν, ὥστε νὰ προσαρμοσθῇ αὐτὴ πρὸς τὰ μεμειωμένα ἔσοδα τοῦ Κράτους. Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου προϋπολογισμοῦ ἐλπίζω ὅτι θὰ πεισθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια ὅπως περισταλῶσι πᾶσαι αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους ὄχι μόνον αἱ δαπάναι αἱ πολυτελεῖς, διότι τοιαῦτας δαπάνας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνεχθῇ ὁ Ἑλληνικὸς προϋπολογισμὸς καὶ ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας, ἀλλὰ περὶ περιστολῆς καὶ συνθλίψεως τῶν ὠφελίμων καὶ ἀναγκαίων καὶ πολλάκις ἀπαραιτήτων δαπανῶν. Πρόκειται λοιπὸν περὶ εἰδικῆς ὅλως φύσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστῇ τὴν σύγκρισιν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἄλλων ἐτῶν οὔτε ἡ πολιτικὴ ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως νὰ βασισθῇ ἐπὶ γεγονότων τὰ ὁποῖα πλησιάζουν περισσότερον πρὸς τὰ πραγματικὰ δεδομένα. Κύριοι Βουλευταί, ἡ θέσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλοντος τὸν Προϋπολογισμὸν ἐν ὁμαλαῖς περιστάσεσι εἶναι εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρουσα καὶ δύναταί τις νὰ εἴπῃ εἰς ἄκρον εὐχάριστος. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλων τὸν Προϋπολογισμὸν ὑποβάλλει τὸ κάτοπτρον τῆς γενικῆς προγραμματικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

ἡ ὁποία ἔχει φθάσει μέχρι τοῦδε εἰς ὡρισμένα ὅρια τὰ ὁποῖα δὲν θὰ εἶναι ὀρθὸν νὰ ὑπερῇ τις.

Βεβαίως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ φορολογικὴ ἐνίσχυσις, ἀλλὰ ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ ἡ φορολογικὴ καὶ ἂν ἠδύνατό τις νὰ τὴν προτείνῃ θὰ τὴν ἐπρότεινεν ὄχι τόσον διὰ τὴν κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν κάποιας φορολογικῆς δικαιοσύνης, λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι εἰσοδήματά τινα δὲν φορολογοῦνται μέχρι τοῦδε, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ φορολογοῦνται ταῦτα, ἐνῷ πᾶσα πηγὴ εἰσοδήματος συλλαμβάνεται ἀπὸ τὴν φορολογίαν καὶ φορολογεῖται καὶ διὰ ποινῆς βαρυτάτης. Γενικῶς ὅμως θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι αὔξησις τοῦ φορολογικοῦ βάρους πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν εἶναι οὔτε ἐνδεδειγμένη, ἀλλὰ καὶ οὔτε δυνατὴ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἓν καὶ μόνον εἶδος εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀνεκτὸν πρὸς συμμόρφωσιν τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους πρὸς τὰ ἔσοδα αὐτοῦ καὶ ἑπομένως πρὸς τὴν ἐπιτυχῆ ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Καὶ ἡ ὁδὸς αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλη παρὰ ἡ περικοπὴ τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους, ἀλλ' εἴπομεν ἤδη ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους ἀπαρτίζονται κατὰ τὰ 70 ο/ο περίπου αὐτῶν ἐκ τῶν δαπανῶν τὰς ὁποίας ἀνέφερον δηλαδὴ ἐκ τῶν μισθολογίων τῶν ὑπαλλήλικῶν καὶ τῶν συντάξεων καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου χρέους.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὰ μισθολόγια εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι τὸ Κράτος ἔκαμε ἤδη σημαντικὴν προσπάθειαν. Ἡ μείωσις τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων κατὰ 6ο/ο ἡ ὁποία ἐγένετο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιν ἐπέφερε μείωσιν πραγματικὴν τοῦ συνολικοῦ βάρους τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ τὸ κονδύλιον τοῦτο. Παρατηρῶ ὅτι δὲν θὰ ἦτο νομίζω δυνατὴ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας μείωσις νέα τῶν ὑπαλληλικῶν μισθῶν διότι ἐκτὸς τοῦ γεγονότος ὅτι καθ' ἑαυτοὺς οἱ ὑπαλληλικοὶ μισθοὶ εἶναι μέτριοι, ὑπάρχει καὶ τὸ γεγονὸς τῆς αὐξήσεως κάπως τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν λόγῳ πτώσεως τῆς ἀγοραστικῆς ἰσχύος τοῦ νομίσματος, δὲν θὰ καθίστα ἐνδεδειγμένον τοιοῦτον μέτρον. Βεβαίως δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἤδη μελετήσῃ τὰ μέτρα ἐκεῖνα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπέλθῃ καὶ εἰς τὸ κονδύλιον τοῦτο σημαντικὴ μείωσις ἐν τῇ συνολικῇ του ἐμφανίσει διὰ μέτρων, ὄχι περιορισμοῦ, ὄχι μειώσεως τοῦ ὀρχικοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ εἴτε διὰ τῆς συγχωνεύσεως ὑπηρεσιῶν, εἴτε διὰ καταργήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων μέχρι τοῦ ἀπολύτου ἀναγκαίου ὁρίου καὶ διὰ τῆς διαρρυθμίσεως ἐπὶ τὸ δικαιότερον τῶν προσθέτων ἀμοιβῶν τῶν ὑπαλλήλων, οὕτως ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐπέλθῃ οἰκονομία ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἰσότης, ἡ ἐξίσωσις εἰς τὰς ἀπολυτὰς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἀλλὰ καὶ τὸ μέτρον τοῦτο δὲν πρόκειται νὰ ἐπιφέρῃ θησαυρούς, δὲν πρόκειται νὰ ἐπιφέρῃ τοιαῦτα ποσὰ δυνάμενα νὰ καλύψουν ἔστω καὶ κατὰ ποσοστὸν τὸ ἑλλεῖμμα τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει ὁ προϋπολογισμός, ἐὰν ἐξακολουθούσαμεν τὰς λοιπάς μας δαπάνας νὰ τὰς ἐκτελῶμεν κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον. Παραμένουν ἑπομένως δύο ἄλλα κονδύλια, ἀφ' ἑνὸς μὲν πᾶσαι αἱ λοιπαὶ δαπάναι τοῦ προϋπολογισμοῦ δηλαδὴ αἱ δαπάναι διοικήσεως καθ' ἑαυτὰς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ δημόσιον χρέος.

Ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς δαπάνας τῆς διοικήσεως κατεβλήθησαν προσπάθειαι ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο ἐλπίζω εἰς τὸν προϋπολογισμὸν νὰ ἐλαττωθῶσιν αἱ δαπάναι αὐταὶ μέχρι τοῦ κατωτάτου δυνατοῦ ὁρίου, οὕτως ὥστε νὰ περικοπῶσιν ὅπως εἶπον ἐν ἀρχῇ δαπάναι ὄχι μόνον ὠφέλιμοι, ἀλλὰ δαπάναι καὶ ἀπολύτως πολλάκις ἀναγκαῖαι. Ἀλλὰ καὶ παρὰ τὰς προσπαθείας ταύτας ἕνεκα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὰ 25 ο/ο μόλις τοῦ συνόλου τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴπῃ τις ὅτι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καλύψουν πλήρως τὰ ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Βεβαίως ἡ ὅλη οἰκονομία ἐκ τῶν δαπανῶν τούτων, ἡ πραγματικὴ οἰκονομία, θὰ ἀνέλθῃ εἰς 480 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἄνευ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς μειώσεως τοῦ δασμολογίου. Λοιπὸν εἶναι φανερόν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο, καὶ ὅπως θὰ ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς ἀναλύσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καλύψῃ τὴν μείωσιν τὴν ὁποίαν θὰ ὑποστοῦν τὰ ἔσοδα κατὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν. Εἶναι λοιπὸν ἀναπόφευκτον, ἐφόσον τὸ κράτος δὲν θέλει νὰ παύσῃ ἐμφανιζόμενον ὡς κράτος, ἐφόσον δὲν θέλομεν νὰ σταματήσῃ ὁλόκληρος ἡ διοικητικὴ μηχανή, νὰ καταφύγωμεν καὶ εἰς τὸ δημόσιον χρέος καὶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην καὶ τοῦ δημοσίου χρέους τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἤδη τὸ κράτος προσέφυγεν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο καὶ ἀνέστειλε τὰ χρεωλύσια τῶν ἐξωτερικῶν δανείων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ἔκτακτον. Εἶναι ὅμως ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ μέτρον ἐπηρεάζει, ἀνακουφίζει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τόσον μέγαν κλονισμόν, τόσην μεγάλην ζημίαν εἰς τοὺς κατόχους τῶν δανείων τούτων. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ὁπλῇ ἀναστολὴ τοῦ χρεωλυσίου τῶν δανείων ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν δὲν εἶναι οὔτε αὐτὴ ἐπαρκὴς νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διότι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς παρούσης χρήσεως θὰ βαρυνθῇ καὶ μὲ νέας ἀπροβλέπτους δαπάνας, τὰς ὁποίας οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἄλλων ἐτῶν δὲν εἶχον εἰς βάρος των. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν πᾶσα οἱαδήποτε προσπάθεια τοῦ Κράτους πρὸς ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων, πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων κοινωνικῆς ὠφελείας, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καλυφθῇ ἄλλως παρὰ διὰ τοῦ δανεισμοῦ. Ἡ πηγὴ αὐτὴ τῆς ἀντλήσεως χρημάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξέλιπε τουλάχιστον πρὸς τὸ παρόν. Βεβαίως ἐνδείκνυται κάποια ἀναστολή, κάποιος περιορισμὸς τῆς δραστηριότητος αὐτῆς τοῦ Κράτους πρὸς ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων καὶ ἄλλων ἔργων κοινωνικῆς ὠφελείας. Ἀλλ' ἐὰν τὸ κράτος, πρὸ τῶν δυσχερειῶν αὐτῶν εὑρισκόμενον, ἀπεφάσιζε νὰ ἀνακύψῃ τέλος τὴν ἐνέργε αν αὐτὴν ταύτην πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας καὶ πρὸς βελτίωσιν τῶν ὅρων τῶν οἰκονομικῶν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου, αὐτὴ ἡ ἀνατροπὴ ἡ ὁριστικὴ θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ὄχι μόνον προσωρινῶς τὴν ἀπώλειαν κολοσσιαίων κεφαλαίων, ἅτινα ἔχουσι διατεθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλὰ θὰ εἶχε καὶ τὸν σκοπὸν νὰ μειώσῃ τὰς ἐλπίδας, ὅτι εἰς ἀπώτερον μέλλον εἰς μέλλον ὄχι μακρὰν κ ιμενον, θὰ ἠδύναντο αἱ δυνάμεις τῆς χώρας νὰ ἀναλάβωσι καὶ ἐξυπηρ-τήσωσι κατὰ μέγιστον μέρος εἰς τὴν παραγωγήν, οὕτως ὥστε νὰ μειώσῃ τὴν ἐξάρτησιν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς ἐξαγωγικῆς παραγωγῆς. Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου τὸ Κράτος εἶναι ὑποχρεωμένον, εἶναι ἠναγκασμένον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν βραδυτάτῳ μέτρῳ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν τῶν ἔργων τῶν ἀπαραιτήτων, τῶν παραγωγικῶν καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων ἔργων, ἐξευρίσκον τὰ μέσα ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐκ τῶν ἐσόδων αὐτοῦ, διότι ἄλλη πηγὴ ἐξευρέσεως τῶν μέσων δὲν εἶναι δυνατὴ πλέον. Καταλήγομεν λοιπὸν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι παρὰ οἱανδήποτε προσπάθειαν, παρ' οἱανδήποτε ὑλικὴν προσπάθειαν νὰ περικόψωμεν πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπιδεκτικαὶ περικοπῆς. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξέλθωμεν τῆς κρίσεως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰσοζυγίσωμεν τὸν προϋπολογισμόν, ἐὰν δὲν θίξωμεν ὄχι μόνον τὰ χρεωλύσια τῶν δανείων, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τόκων πρὸς τοὺς δανειστάς μας. Εἶναι κατάστασις ἀναποδράστου ἀνάγκης εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ Κράτος, εἶναι κατάστασις ἡ ὁποία δημιουργεῖ βέβαια δυσφορίαν ὄχι μόνον ἐκ μέρους τῶν δανειστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους αὐτοῦ τούτου τοῦ καλῆς πίστεως ὀφειλέτου, ὁ ὁποῖος ὀφειλέτης ἀπέδειξε μέχρι τοῦδε ὅτι ὄχι μόνον εἰς ἐποχὰς κατὰ τὰς ὁποίας εὑρίσκετο ἐν κ ποια ἀνέσει δημοσιονομικῇ καὶ δημοσίᾳ οἰκονομικῇ, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς **τὰς ἐποχὰς κατὰ τὰς ὁποίας εὑρέθη πρὸ δυσχερειῶν, ὄχι βέβαια τόσων**

ἐκτάκτων ὅπως ἡ προκειμένη, ἀλλ' ἐπίσης δυσχερειῶν, ἠθέλησε νὰ ἐκπληρώσῃ μέχρι πέρατος τὰς ὑποχρεώσεις του μὲ τοὺς δανειστάς του. Ἡ παροῦσα κατάστασις, δυστυχῶς, δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς αὐτῆς πολιτικῆς, καθίσταται αὐτὸ εἰδικῶς ἀδύνατον. Ἀναγκάζεται ἑπομένως τὸ Κράτος μετὰ λύπης του, μετὰ ψυχικῆς ὀδύνης ἐὰν θέλετε, νὰ στραφῇ πρὸς τοὺς δανειστὰς ἐσωτερικοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ μίαν ἀνακούφισιν διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ὑπάρξῃ ὡς Κράτος, καὶ διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ὑπάρξῃ ὡς Κράτος καὶ διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ ἔργα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὄχι θὰ ἀνυψώσουν τὴν στάθμην τῆς ζωῆς τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα θὰ κατορθώσουν νὰ συντηρήσουν τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας διὰ νὰ ἀποτρέψῃ βλάβας αἱ ὁποῖαι θὰ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὁριστικὴν μείωσιν τῆς παραγωγικότητος, τῆς ἀποδοτικότητος αὐτ ν ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τοὺς δανειστὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ, τὸ Κράτος ἐστράφη πρὸς αὐτοὺς μέχρι τοῦδε καὶ ἐπέβαλε μίαν μείωσιν τῶν τόκων τῶν παρεχομένων ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν δανείων εἰς δραχμὰς κατὰ 25 ο/ο. Βεβαίως τὸ μέτρον εἶναι ἔκτακτον, εἶναι ἀσύνηθες, ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπῃ τίς ὅτι εἶναι καὶ ἀπολύτως ἄδικον, ὄχι μόνον ὑπὸ ἀπόψεως τῆς καταστάσεως τῆς δυσχερεστάτης εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ κράτος καὶ τὸ κράτος αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι συμφέρον καὶ αὐτοῦ, ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι ἐπιτυχὴ νὰ ἰσοσκελίσῃ καὶ ἰδίως τῶν δανειστῶν του εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ νὰ ἰσοσκελίσῃ τὸν προϋπολογισμόν διὰ νὰ ἀποφύγῃ πάντος τοὺς κ ι δύνους, οἱ ὁποῖοι ἀπορρέουν ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' εἶναι καὶ ἔργον οἱονοὶ κοινῆς δικαιοσύνης. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ δανεισταὶ τοῦ δημοσίου ἀπολαύουσι μέχρι τοῦδε πλείστων πλεονεκτημάτων. Ὁ τόκος ὁ χορηγούμενος ἦτο ἀρκετὰ ὑψηλός, ἐπηλλάσσοντο ἐπίσης φορολ ι ικῶς, ἐνῷ πάντα τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα εἰσέφερον καὶ εἰσφέρουν κατὰ μέτρον βαρύτατον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους, ἀφ' ἑ ρου διὰ τοὺς δανειστὰς τοὺς μεγάλους τὸ 1926 27 ἢ τὸ 1924 ἐὰν θέλετε ὑπῆρχε καὶ ἓν πλεονέκτημα ὅτι ηὔξησεν ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῆς δραχμῆς μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μέχρι πρὸ ὀλίγων χρόνων. Καὶ ἑπομένως εἶχον καὶ ἐντεῦθεν σημαντικὴν ὠφέλειαν. Ἕνεκεν τοῦ λόγου τούτου δὲν θὰ ἐθεωρεῖτο ἄδικον νὰ προσέλθῃ εἰς τοὺς δανειστὰς αὐτοῦ τὸ κράτος καὶ νὰ ζητήσῃ σήμερον εἰσφορὰν διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν του καὶ ἵνα καταστῇ ἱκανὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ καταβάλλον τὰς ὑποχρεώσεις του ἀπέναντι τῶν δανειστῶν. Καὶ ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ κράτος ἀπέναντι τῶν δανειστῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Κύριοι, ἐὰν ἐρευνήσῃ τις τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια τῆς Ἑλλάδος θὰ ἴδῃ ὅτι οἱ δανεισταὶ τῆς χώρας ἡμῶν μέχρι σήμερον εὑρίσκοντο εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν ἀπέναντι ὅλων τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν οἱ ὁποῖοι ἀπ κόμισαν εἰσοδήματα ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης περιουσιακῆς τοποθετήσεως. Τὸ ἑλληνικὸν κράτος, ὡς κράτος ἀσθενὲς πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς, καταφεύγον εἰς τοὺς ξένους δανειστὰς εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν ἀναγκαστικῶς νὰ συνάψῃ δάνεια ὄχι εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ νόμισμα, ἀλλ' εἰς νομίσματα ξένα καὶ ὄχι εἰς ἓν μόνον ξένον νόμισμα ὥστε νὰ παρακολουθῇ ἡ τύχη τῶν δανείων του τὴν τύχην αὐτοῦ τοῦ νομίσματος, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ συνάψῃ δάνεια εἰς νομίσματα πλειόνων χωρῶν παρέχοντα τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς δανειστὰς ἑκάστοτε νὰ ζητοῦν ἐξόφλησιν εἰς ἓν τῶν νομισμάτων τούτων καὶ δὴ βέβαια εἰς τὸ ἰσχυρότερον. Ὁ δανειστὴς τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὁ ὁποῖος δανείζει τὸ ἑλληνικὸν κράτος εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ νόμισμα διότι εἰς τοῦτο ἔχει ἐμπιττοσύνην, δὲν παρακολουθεῖ τὴν τύχην τοῦ νομίτματος αὐτοῦ, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ὑ ισμά του ἤρχιτε νὰ ἐκπίπτῃ τῆς παλαιᾶς ἰσοτιμίας, ὁ δανειστὴς οὗτος ὁ ὁποῖος ἔχων ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἴδιον νόμισμα δανείζει εἰς τὸ κράτος, ζητεῖ νὰ ἱκανοποιηθῇ δι' αὐτοῦ ἐφ' ὅσον αὐτὸ ἦτο ἰσχυρότερον. Εἰς ἑκάστην λοιπὸν νομισματικὴν κρίσιν ὁ δανειστὴς τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους δὲν εἶχε νὰ φοβηθῇ οὐδέν. Ἠδύνατο νὰ μεταναστεύσῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς χώρας, νὰ μεταναστεύσῃ δικαιητικῶς ἀπὸ τῆς μιᾶς χώρας, τῆς ἐχούσης ἐκπεσμένον νόμισμα εἰς τὴν ἄλλην χώραν, ἡ ὁποία εἶχε διατηρήσῃ τὴν ἀρτιότητα τοῦ νομίσματός της, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς αὐτὸ ἐξόφλησιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ εἰς τὰ πλεῖστα τῶν δανείων ὑποβλήθη ἡ ὑποχρέωσις τῆς ῥήτρας τοῦ χρυσοῦ, δηλ. τὸ μικρὸν ἑλληνικὸν κράτος ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐγγυηθῇ ἀπέναντι τῶν δανειστῶν του τὴν σταθερότητα πρώτων τῶν νομισμάτων τῆς οἰκουμένης.

Διότι καὶ ἂν πάντα τὰ νομίσματα ἐξέπεσαν τῆς ἀρχικῆς ἀξίας αὐτῶν, ὁ δανειστὴς ἔχων τὴν ῥήτραν τοῦ χρυσοῦ θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς ἀκέραιον ἐξόφλησιν τοῦ δανείου αὐτοῦ, ὡς νὰ εἶχε συναλλαγῆ εἰς ἐμπόρευμα καὶ ὄχι εἰς νόμισμα. Κύριοι καὶ ἄλλα Κράτη εἶχον συνάψει δάνεια καὶ ἄλλα Κράτη εἶχον σχέσεις μὲ ἀλλοδαποὺς οἱ ὁποῖοι εἶχον τοποθετήσει τὰ χρήματά των εἰς τὴν χώραν παρέχοντες τὰ ἀποταμιεύματά των πρὸς χρῆσιν τῆς χώρας ἐκείνης διὰ τὰς ἀνάγκας της. Αἱ χῶραι αὗται αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἦσαν ἰσχυραὶ οἰκονομικῶς ἐδανείζοντο εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν νόμισμα λόγῳ τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν εἶχον ἐμπνεύσει ταῦτα. Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα μείωσις τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος τούτου ἔθιγε μηχανικῶς καὶ ἀναποτρέπτως τοὺς δανειστάς, εἴτε τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἴτε τοῦ ἐξωτερικοῦ χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ καμμία φωνὴ διαμαρτυρίας ἐκ μέρους τούτων, ὅταν ἐξέπιπτε τὸ ἐθνικὸν νόμισμα ἐθίγοντο οἱ δανεισταὶ ὄχι μόνον τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν κρατῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνω λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος εἶχον κατορθώσει νὰ προσελκύουν τὰ ξένα κεφάλαια καὶ νὰ δανεισθοῦν εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν νόμισμα. Ἀλλὰ τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα εἶχον συνάψει δάνεια εἰς ἀλλοδαπὰ νομίσματα δὲν ἐδέχθησαν νὰ ἐξακολουθήσουν πληρώνοντα δάνεια αὐτῶν εἰς τὴν παλαιὰν των ἰσοτιμίαν καίτοι παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχον συνάψῃ τὴν ῥήτραν τοῦ χρυσοῦ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ νόμισμα εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο συνομολογημένον τὸ δάνειον εἶχε πέσει τῆς ἀρχικῆς του ἀξίας. Καὶ ἔγομεν παραδείγματα Κρατῶν καὶ δὴ ἰσχυρῶν τὰ ὁποῖα εἶχον δανεισθῇ εἰς ξένον νόμισμα καὶ δὴ εἰς Γαλλικὰ φράγκα μὲ τὴν ὁήτραν τοῦ ὑρυσοῦ καὶ τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ χρυσοῦ ἐπλήρωσαν εἰς χάρτινα γαλλικὰ φράγκα μὴ δεχθέντες νὰ ἐξοφλήσουν τὴν ἰσοτιμίαν τοῦ νομίσματος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκπέσει ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ χώρᾳ. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐκμεταλλευθῇ οὐδεμίαν τῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι, χωρὶς νὰ θίγουν ἀμέσως τὴν ἰδίαν του οἰκονομίαν, ἔθιγον τὴν οἰκονομίαν τῶν δανειστῶν αὐτοῦ καὶ ἔγει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος ἐκείνου τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἔχουν συνάψει τὰ δάνειά των. Ὑπὸ οἱασδήποτε συνθήκας νομισματικὰς διεθνεῖς καὶ δὴ μετὰ τὸν πόλεμον εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ διεθνεῖς νομισματικαὶ συνθῆκαι εἶχον διαταραχθῇ εἰς πολλὰς χώρας εἰς οὐδεμίαν λέγω τοιαύτην νομισματικὴν διαταραχὴν ἠθέλησε τὸ Κράτος ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ λόγου νὰ ἐκμεταλλευθῇ αὐτὴν τὴν διαταραχὴν τὴν νομισματικὴν καὶ νὰ μειώσῃ τὰς πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς δανειστάς του ὑποχρεώσεις.

Μέχρι σήμερον κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, εἶναι βεβαίως καὶ μὴ ἀμφισβήτητόν τις ὅτι ἀποτελεῖ πραγματικὴν ἐξαίρεσιν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς κατέβαλε προσπάθειαν ἀπεγνωσμένην, δύναται τις εἰπεῖν, ἵνα φανῇ ἐν ἀπολύτῳ τάξει πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς δανειστάς του. Ἐξεπλήρωσε μέχρι κεραίας πάσας τὰς ὑποχρεώσεις του τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπαναλαμβάνω καὶ τὸ λέγω, ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως τοῦ σημερινοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ τὸ λέγω καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καθαρῶς θεωρητικῆς, λέγω ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιώσῃ ὅπως οἱ δανεισταὶ αὐτοῦ ἀρκεσθῶσι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν νομισμάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν τὴν ἀρχικὴν συμφωνίαν, τότε τὸ Κράτος ἠναγκάσθη νὰ ἀποταθῇ πρὸς τοὺς δανειστάς του καὶ νὰ ζητήσῃ κάποιαν βοήθειαν, κάποιαν μείωσιν

τοῦ ὀγκώδους βάρους τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ Ἑλληνικὸς Προϋπολογισμός. Ὅταν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἡ δημασία του οἰκονομία, ἡ ἐθνική του οἰκονομία, ὅταν ἔπαθε τοιοῦτον κλονισμόν, ὥστε θὰ ἀπετέλει πλέον παραγνώρισιν τοῦ στοιχειώδους καθήκοντος μιᾶς χώρας ἀπέναντι τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἀπέναντι τῆς ἀξιώσεως ὅπως ζήσῃ ἕνα Κράτος ἔστω καὶ στοιχειωδῶς. Λέγω λοιπόν, ὅταν τὸ Κράτος εὑρέθη πρὸ τοιούτων συνθηκῶν ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς δανειστὰς «ὄχι δὲν καταβάλλω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι πρὸς τὸ παρόν, εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσω τὰς ὑποχρεώσεις μου, χωρὶς νὰ ὑποστῶ πλήρη καταστροφὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικήν». Νομίζω λοιπὸν ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως διεθνοῦς ἠθικῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ρίψῃ τις ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τὴν μομφὴν ὅτι ἐπιζητεῖ νὰ μειώσῃ τὰς πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς ἢ ἐν γένει καὶ πρὸς τοὺς δανειστὰς ὑποχρεώσεις. Δὲν ἐπιζητεῖ, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην προσωρινῶς τοὐλάχιστον νὰ μειώσῃ τὰς πρὸς τοὺς δανειστὰς του ὑποχρεώσεις, διότι ἐρωτᾶται: εἶναι ἄραγε ὀρθόν, εἶναι δίκαιον νὰ κρίνεται ἡ ἠθικὴ ἀξία ἑνὸς Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς τύπου, μιᾶς φόρμας νομικῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τύπου, ὅτι ἐδανείσθη εἰς ξένον νόμισμα ἢ ἐδανείσθη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν του νόμισμα. Ἐὰν εἴχομεν συνάψει τὰ δάνεια εἰς τὸ ἐσωτερικὸν νόμισμα, θὰ ὑπῆρχέ ποτε καμμία ἀμφισβήτησις, θὰ ὑπῆρχε καμμία διαμαρτυρία ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις, ἡ ὁποία θὰ εἶχε καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν τῆς πτώσεως τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματός μας, θὰ μᾶς ἔβλεπε νομικὸν δικαίωμα, ὄχι ἠθικὸν δικαίωμα, ἀλλὰ νομικὸν δικαίωμα νὰ εἴπωμεν ὅτι θὰ πάρετε τὸ ὑποτιμώμενον νόμισμα ἔστω καὶ ἂν ἀπὸ τοῦ 1920 μέχρι σήμερον ὑπέστη μείωσιν κατὰ 16)17 τῆς ἀξίας αὐτοῦ; Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐὰν τὰ δάνειά μας τὰ εἴχομεν συνάψει εἰς ἐθνικὸν νόμισμα δὲν θὰ ὑπῆρχε κἂν οὔτε συζήτησις ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ πληρώσωμεν τοὺς δανειστάς μας μὲ τὴν ὑποτιμωμένην ἀξίαν τοῦ νομίσματος, ἔστω καὶ ἂν αὕτη ἐφθανεν εἰς ὅρια τὰ ὁποῖα ἐμείουν σημαντικῶς τὴν ἀξίαν αὐτοῦ. Σήμερον ἐπαναλαμβάνω ἔτυχε νὰ ἔχωμεν συνάψει δάνεια εἰς ἀλλοδαπὰ νομίσματα. Βεβαίως δὲν λέγω ὅτι νὰ τὰ στρέψωμεν εἰς δραχμὰς αὐτοβούλως, ἀλλὰ λέγω ὅτι αὐτὸ τὸ γεγονός, τοὐλάχιστον, δὲν θὰ μεταβάλει τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἄποψιν τοῦ ζητήματος, ἀλλὰ μόνον τὴν νομικὴν διατύπωσιν αὐτοῦ. αὐτό, λέγω, τὸ γεγονὸς μᾶς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιώσωμεν παρὰ τῶν δανειστῶν, ὅπως τοὐλάχιστον κατὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα πρὸ ἀνυπερθέτων δυσχερειῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα πρὸ καταστάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀκόμη παρομοιωθῇ, μὴ ἀξιώσωσι νὰ καταβάλωμεν μείζονας προσπαθείας ἐκείνων τὰς ὁποίας θὰ καταβάλωμεν καὶ κατεβάλαμεν, ἀλλὰ μέχρι τῶν ἀνωτάτων ὁρίων τῆς δυναμικότητος ἡμῶν.

Εὑρισκόμεθα, λοιπόν, εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ προβλέψωμεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς τρεχούσης χρήσεως τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μὲν ἐσωτερικῶν δανείων μὲ μειωμένον τὸν τόκον κατὰ 25 ο)ο ἄνευ τοῦ χρεωλυσίου, τῶν δὲ ἐξωτερικῶν νὰ προβλέψωμεν ἕνα ὡρισμένον ποσὸν εἰς δραχμάς, τὸ ὁποῖον κατωρθώσαμεν μετὰ μεγάλων δυσκολιῶν νὰ ἐξοικονομήσωμεν ἐκ τοῦ γλισχροτάτου προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ταύτης καὶ αὐτὸ τὸ ποσὸν νὰ μὴ τὸ ὁίξωμεν διὰ καμμίαν ἄλλην ἀνάγκην τοῦ Κράτους, ἀλλὰ νὰ τὸ θέσωμεν κατὰ μέρος ἵνα χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα δανείων. Βεβαίως δὲν εὑρισκόμεθα μόνον πρὸ δυσχερειῶν δημοσιονομικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ἀλλ' εὑρισκόμεθα καὶ πρὸ δυσχερειῶν νομισματικῶν καὶ συναλλαγματικῶν καὶ ἑπομένως δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται οὔτε κἂν διὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ πρασφαλίσωμεν τοὺς δανειστὰς μας νὰ τὸ λάβωσι κατὰ τὴν λῆξιν εἰς ξένον νόμισμα ὁσαιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ περικοπαὶ αὐταί.

Θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ διατηρήσωμεν τὸ ποσὸν τοῦτο μέχρι τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν βελτιουμένων τῶν συνθηκῶν τῶν συναλλαγματικῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπερχομένης τυχόν, ὅπως εἶναι μεγάλη πιθανότης ἢ μᾶλλον βεβαιότης ὅτι θὰ ἐπέλθῃ, συνεννοήσεως μετὰ τῶν δανειστῶν μας, θὰ διαρρυθμισθοῦν κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰ πράγματα θὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν χώραν καὶ θὰ καταστῇ ἀκίνδυνος οἱαδήποτε τροπὴ αὐτῶν τῶν διαθεσίμων μας εἰς ξένον συνάλλαγμα καὶ ἡ θέσις αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δανειστῶν. Αὐτὴ εἶναι, κύριοι, ἡ ὀλίγοις ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἠναγκάσθη τὸ Κράτος νὰ ἀκολουθήσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐξωτερικά του δάνεια, πολιτικὴ ἐπαναλαμβάνω, ἡ ὁποία ἐπελήφθη ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἡ ὁποία οὐδαμῶς προδικάζει τὸ μέλλον, διότι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει διενοήθη ἡ Κυβέρνησις ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ τῶν ἐξωτερικῶν δανείων εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῇ μονομερῶς. Ἡ προτεινομένη λύσις εἶναι λύσις προσωρινὴ τῆς προκειμένης χρήσεως λόγῳ τῶν ἐκτάκτων δυσχερειῶν αὐτῆς. Ἔχομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἔλθωμεν εἰς πλήρη συνεννόησιν μετὰ τῶν ἐξωτερικῶν ἡμῶν δανειστῶν καὶ ὅτι θὰ διαρρυθμισθῶσι τὰ πράγματα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε καὶ ἡ καλὴ πίστις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους νὰ ἀποδειχθῇ πλήρως καὶ οἱ δανεισταί μας νὰ ὑποστῶσι κατὰ τὸ δυνατὸν ἐλαχίστας ζημίας.

Κύριοι Βουλευταί, πρὶν ἀρχίσω τὴν εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς αὐτὸς ἔχει καταρτισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σημερινῆς ὀργανώσεως τοῦ Κράτους καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σήμερον ἰσχυούσης νομοθεσίας, ἑπομένως πᾶσα μείωσις δαπάνης, πᾶσα οἰκονομία ἐγένετο ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ὑπαρχούσης διοικητικῆς τάξεως καὶ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει νέαι μειώσεις δαπανῶν, νέαι οἰκονομίαι, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον εἶναι δυναταί, ἀλλὰ καὶ ἔχουν ἤδη ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ πραγματοποιηθῶσιν εὐθὺς ὡς πραγματοποιηθῶσι τὰ μέτρα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα παρασκευάζει ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Καὶ δύναμαι νὰ ἀναφέρω ἀπὸ τοῦδε ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι ἡ συγχώνευσις τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείων εἰς ἓν Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἡ συγχώνευσις τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων μέχρι ἀναγκαίου ποσοῦ, ἡ διαρρύθμισις ἐπὶ ἄλλης βάσεως τῶν διαφόρων ἐπιτιμίων, ἀποδοχῶν καὶ προσθέτων ἀμοιβῶν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλαι τινὲς δαπάναι ἐκ τῶν ὁποίων θὰ προκύψῃ σημαντικὴ ἴσως οἰκονομία μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ κατὰ γενικωτάτους ὑπολογισμοὺς τὴν πεντηκοντάδα ἑκατομμυρίων. Ἴσως βέβαια θὰ εἶναι δυνατὸν ἐφέτος θὰ ὑπάξῃ χρόνος, νὰ μελετηθῇ ἡ σκοπιμωτέρα ὀργάνωσις τῶν καθ' ἕκαστα διαφόρων ὑπηρεσιῶν, ὁπότε βέβαια θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ εὐρυτέρας οἰκονομίας. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἐλπίδα ὅτι πᾶσαν τοιαύτην οἰκονομίαν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ διαθέσῃ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ποσοῦ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον σήμερον κατώρθωσε νὰ ἐξοικονομήσῃ ἐκ τοῦ γλίσχρου προϋπολογισμοῦ πρὸς συνέχισιν τῆς συντηρήσεως καὶ προόδου τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Ἀφ' ἑτέρου ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι αἱ παρεγόμεναι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πιστώσεις περιλαμβάνουσιν εἰς τὰ πλεῖστα τῶν Ὑπουργείων, ὅπου εἶναι σημαντικὴ ἡ σχετικὴ δαπάνη, περιλαμβάνουσι καὶ τὴν λεγομένην συναλλαγματικὴν διαφοράν, δηλαδὴ ὑπελογίσθη κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς δαπάνης, ὑπελογίσθη ἡ μείωσις τοῦ νομίσματος ἀπέναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ ἐτέθη μία βάσις κατὰ μέσον ὅρον τῆς λίρας πρὸς 500 δραχμάς. Ὑπελογίσθη ἐπίσης καὶ μία πιθανὴ αὔξησις τοῦ τιμαρίθμου διὰ πᾶσαν προμήθειαν, ἡ ὁποία εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Πλὴν τούτων προβλέπεται καὶ ἕνα ἀποθεματικόν, τὸ ὁποῖον ἀναβιβάζεται εἰς 240 ἑκατομμύρια δραχμὰς καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι προωρισμένον νὰ ἀσφαλίσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους κατὰ πάσης οἱασδήποτε ἀπροβλέπτου συναλλαγματικῆς διαφορᾶς. Κατόπιν τῆς γενικῆς αὐτῆς εἰσηγήσεως θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἀναφέρω ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ τῆς διαμορφώσεως τῶν καθ' ἕκαστα κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1932—1933. Καὶ πρῶτον ὡς εἰσαγωγὴ εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον προϋπολογισμὸν εἴθισται νὰ προτάσσεται μία σύντομος ἀνάπτυξις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς προηγουμένης χρήσεως.

Ἐκτέλεσις χρήσεως 1931—32.

Ἡ χρῆσις τοῦ ἔτους τούτου λήγει, ὡς γνωστόν, τῇ 31 Μαρτίου 1932, δύναταί τις ὅμως νὰ σχηματίσῃ καὶ ἀπὸ τοῦδε πρόβλεψιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀκριβῆ, περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐν λόγῳ χρήσεως. Δεδομένου ὅτι εἶναι γνωσταί, ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ μέχρι τέλους Μαρτίου 1932 εἰσπράξεις, ὡς καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ μέχρι τέλους Μαρτίου 1932 εἰσπράξεις, ὡς καὶ τὰ βεβαιωθέντα ἔσοδα, καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ ἀνειλημμέναι ὑποχρεώσεις, αἵτινες συγκροτοῦν τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων.

Ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐσόδων, κατὰ τὸ μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως χρονικὸν διάστημα καὶ περαιτέρω διὰ τῶν εὐεργετικῶν ὑπολοίπων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψει προκειμένων ὑπολοίπων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψει προκειμένων δικαιωμάτων καὶ προνοῦ ἀποκλειστικῶς περὶ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων καὶ προνοῦ ἀποκλειστικῶς περὶ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων καὶ προσόδων, διότι τὰ λοιπὰ ἔσοδα ἐλαχίστην κίνησιν παρουσιάζουν μετὰ τὴν 31 Μαρτίου ἐφ' ὧν ὑπολογίζεται ποσοστόν τι εἰσπράξεως πάντως κατώτερον τοῦ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη πραγματοποιηθέντος.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα, λαμβάνονται τὸ σύνολον τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1932, ηὐξημένων ὑποχρεώσεων κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1932, ηὐξημένων κατὰ τὰς μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932 προβλεπομένας εἰσέτι νέας ἀναλήψεις, ἐλαχίστας ὡς γνωστόν. Ὑπολογίζονται ὅμως παραλλήλως καὶ αἱ ἀνατροπαί, αἵτινες ἀσφαλῶς θὰ ἐπακολουθήσουν. Αἱ ἀνατροπαὶ αὗται, διά τινας μὲν κατηγορίας ἐξόδων εἶναι ἀπὸ τοῦδε γνωσταί, διὰ τὰς λοιπὰς δὲ ἡ πρόβλεψις βασίζεται ἐπὶ δεδομένων, τὰ ὁποῖα παρουσιάσθησαν καὶ εἰς προηγουμένους προϋπολογισμοὺς καὶ κατὰ τὸν μᾶλλον συντηρητικὸν τρόπον.

Ἔσοδα.

Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους Μαρτίου 1932 εἰσεπράχθησαν ἐκ τακτικῶν ἐσόδων		8.282.8
ἐξ ὧν ἐπιστροφαὶ χρημάτων	48.294.436	
ἐπανορθώσεις	81.171.149	
		537.9
Ἀπὸ ἔκτακτα ἔσοδα εἰσεπράχθησαν ...		30.1
Ἀπὸ τακτικὰ β' κατηγορίας		800.2
Ἀπὸ ἔκτακτα β' κατηγορίας		
ἐξ ὧν δάνειον ἀπαλλοτριώσεως		61.–
χρησιμοποίησιν δανείου σταθεροποιήσεως διὰ πληρωμὴν ἀλλοδαπῶν		38.5
χρησιμοποίησιν δανείου σταθεροποιήσεως διὰ πληρωμὰς καθυστερημάτων		74.1
γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης		21.7
προϊὸν παραγωγικοῦ δανείου δι' ἐκτέλεσιν μικρῶν ἔργων		33.8
εἰσαγωγὴν δανείων διατεθέντων διὰ χρηματοδότησιν παραγωγικῶν ἔργων		570.1
εἰσαγωγὴν τμήματος δανείου πολεμοπαθῶν		0.4
δάνεια παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν ..		0.4
Ἦτοι ἐν ὅλῳ		9.651.–

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προβλεπομένην ἀπόδοσιν τῶν ἐσόδων τοῦ 1931—32 κατὰ τὴν τετράμηνον παράτασιν (1 Ἀπριλίου 1932 μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932) καὶ ἐφεξῆς διὰ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς:

Ι. Ἀπὸ τακτικὰ ἔσοδα.

1. Φόροι, δικαιώματα κλπ. τετράμηνος παράτασις	130.–
Ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα	70.–
	200.–

Ὁ 1930—31 εἰσέπραξε κατὰ τὴν τετράμηνον παράτασιν 182 ἑκατομμ. καὶ διὰ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων μέχρι τέλους Μαρτίου 1932 περὶ τὰ 60 ἑκατομμύρια ἤτοι ἐν συνόλῳ 242 ἔναντι εἰσπρακτέων ὑπολοίπων κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1931 ἀπὸ ἀμέσους φόρους, δικαιώματα καὶ προσόδους δραχ. 950 ἑκατομμ. ἡ εἰσπραξις δὲ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων ἐξακολουθεῖ. Ὁ 1931—32 ἀφίνει εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα ἀπὸ ἀμέσους φόρους, δικαιώματα καὶ προσόδους κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1932 δραχμὰς 870 ἑκατομμ. ἔναντι τῶν ὁποίων προεβλέποντο εἰσπράξιμα 200 ἑκατομμύρια.

Ἑπομένως ἔναντι ποσοστοῦ εἰσπράξεως 26 ο)ο περίπου ὅπερ ἔδωσεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ 1930—31 κατὰ τὴν τετράμηνον παράτασιν καὶ διὰ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων, ὑπολογίζεται διὰ τὸ 1931—32 ποσοστὸν εἰσπράξεως 23 ο)ο.

2. Ὀφειλὴ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας.		50.–
3. Ὀφειλὴ Α.Σ.Ο. φόρος τοῦ 1931—32.		50 –
Φόρος τοῦ ἔτους 1930—31...		50 –
4. Ὀφειλὴ Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐκ παραγωγικοῦ δανείου		25.–
Ὀφειλὴ Ταμείου ἐκπαιδευτικῶν τελῶν		20.–
5. Ἀπόδοσις παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰσπράξεων δι' ἔκτακτον χρεωλύσιον προσφυγικοῦ δανείου		11.–
6. Εἰσαγωγὴ εἰσπράξεως T.T.T. ἐξ ἀνταποκρίσεων Δημοσίου		59.–
7. Ἀπὸ ἐπανορθώσεις εἰσεπράχθησαν μέχρι τέλους Μαρτίου 1932 δραχμαὶ		81.171.149
Δεδομένου ὅτι τὸ σύνολον τῶν βεβαιωθέντων λαμβανομένης ὑπ' ὄψει καὶ τῆς ἀναστολῆς Νοεμβρ. ἀνῆλθεν εἰς 191 ἑκατομμ. ἐξ ὧν 55 ἑκατομμ. προέρχονται ἐκ τῆς χρήσεως 1930 — 31 ὑπολογίζεται ὡς εἰσπρακτέον ὁλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον 191—81)		110.–
Ἔχομεν ἄρα σύνολον ἐκ τακτικῶν ἐσόδων		575.–

ΙΙ. Ἀπὸ ἔκτακτα ἔσοδα

Τόκοι ὀφειλόμενοι ὑπὸ Βελγικοῦ ὁμίλου...	94.4	
Ὀφειλὴ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης	29.3	
Σύνολον ἐξ ἐκτάκτων ἐσόδων		123.7

ΙΙΙ. Ἀπὸ ἔκτακτα ἔσοδα Κατηγορίας ΙΙ.

Εἰσαγωγὴ δανείων διατεθέντων διὰ χρηματοδότησιν παραγωγικῶν ἔργων	1.096	
Εἰσαγωγὴ ὑπολοίπου δανείου πολεμοπαθῶν	60	
Χρησιμοποιήσις δανείου σταθεροποιήσεως διὰ καθυστερήματα	35	1.191.–
Σύνολον		11.540.7

Ἀνακεφαλαίωσις ἐκτελέσεως ἐσόδων 1931—32.

	Πραγματοποιηθέντα μέχρι τέλους Μαρτίου 1932	Πραγματοποιηθησόμενα ἐφεξῆς	Σύνολον
Τακτικὰ ἔσοδα	8.153.5 ἑκ.	465 ἑκ.	8.618.5 ἑκ.
Ἐπανορθώσεις	81.1 »	110 »	191.1 »
Ἐπιστροφαὶ χρημάτων »	48.2 »	— »	48.2 »
	8.282.8 »	575 »	8.857.8 »
Ἔκτακτα ἔσοδα	537.9 »	123.7 »	661.6 »
Τακτικὰ Κατηγ. ΙΙ . .	30.1 »	—	30.1 »
Ἔκτακτα Κατηγ. ΙΙ . .	800.2 »	1.191 »	1.991.2 »
	9.651 »	1.889.7 »	11.540.7 »

Ἔξοδα :

Σύνολον ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, ὡς αὗται προβλέπονται, ὅτι 0' ἀνέλθουν μέχρι τέλους τῆς χρήσεως ἑκατ. 12.328.

Ἐκ τούτων ὅμως 0' ἀναταπῶσιν :

α'.) Ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου Χρέους ἀνερχομένων εἰς 3.776 ἑκ. . . ἑκατ. κυρίως λόγῳ ἀναστολῆς Νοὲμβερ καὶ ὠφελίας ἐκ πτώσεως λίρας.	328	
β'.) Ἐκ τῶν λογιστικῶν καλουμένων ἐξόδων . . . . . ἑκατ.	96	
γ'.) Ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων δι' ἀποδοχὰς, ἀνερχομένας εἰς 2740 ἑκατ. . . . . ἑκατ. λόγῳ τῆς μειώσεως τῶν ἀποδοχῶν κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ ἔτους, καὶ τῶν συνήθων ἀδιαθέτων πιστώσεων.	90	
δ'.) Ἐκ τῶν διὰ τὰς λοιπὰς δαπάνας ὑποχρεώσεων, ὑπολογίζονται ἀδιάθετοι πιστώσεις . . . . . ἑκατ.	60	
Οὕτω τὸ σύνολον τῶν ἀνατραπησομένων ὑποχρεώσεων, προβλέπεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς ἑκ.		574
καὶ συνεπῶς αἱ ὑποχρεώσεις τῆς 1931—32 θὰ ἀνέλθουν εἰς . . . . . ἑκατ.		11.754

Ἡ ἀνάλυσις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων εἰς γενικὰς κατηγορίας ἔχει ὡς ἑξῆς :

Δημόσιον Χρέος	ἑκατ.	3.448.
Συντάξεις	»	690
Μισθολόγιον	»	2.636.7
Χρησιμοποίησις διαφόρων δανείων διὰ χρηματοδότησιν παραγωγικῶν ἔργων	»	1.666
Χρησιμοποίησις ὑπολοίπων Ε. Α. Π. διὰ συνέχισιν ἀποκαταστάσεως Προσφύγων	»	110
Χρησιμοποίησις δανείου σταθεροποιήσεως διὰ πληρωμὴν καθυστερημάτων	»	109
Χρησιμοποίησις μέρους β' παραγωγικοῦ δανείου διὰ μικρὰ ἔργα	»	34
Ἔκτακτος χρηματοδότησις Ταμείου Ἐθν. Ὁδοποιΐας	»	40
Χρησιμοποίησις δανείου ἀπαλλοτριώσεως καὶ δανείου σταθεροποιήσεως διὰ πληρωμὴν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ κτημάτων ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων	»	104
Πραγματοποίησις β' σειρᾶς δανείου πολεμοπαθῶν	»	60
Λοιπαὶ δαπάναι	»	2.856.4
	»	11.754.5

Ἀποτελέσματα 1931—32.

Σύνολον ὑποχρεώσεων	ἑκατ.	11.754.5
Σύνολον ἐσόδων	»	11.540
Ἔλλειμμα	»	214.5

Ἔχομεν πάντα λόγον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τὸ ἔλλειμμα τῆς χρήσεως 1931—32 δὲν θὰ ὑπερβῇ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν 214.5 ἑκατ. ἀντιθέτως, εἶναι ἐνδεχόμενον καὶ νὰ μειωθῇ λόγῳ τῆς συντηρητικότητος, μεθ' ἧς προεβλέφθησαν αἱ περαιτέρω εἰσπράξεις, ὡς καὶ τὰ ποσὰ τῶν ὁριστικῶς ἀνατραπησομένων ὑποχρεώσεων.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὸ ἔλλειμμα τοῦτο καλύπτεται ἐκ τοῦ περιθωρίου ἀσφαλείας, ὅπερ παραμένει ἐκ τῶν προηγουμένων προϋπολογισμῶν.

Προϋπολογισμὸς 1932—1933.

Ὁ Προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως ταύτης καταλήγει εἰς ἰσοζύγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐμφανίζων ἔσοδα μὲν ἐν συνόλῳ δραχμὰς 8.555 ἑκατομμύρια καὶ ἔξοδα δραχμὰς 8.552.7 ἑκατομμύρια.

I. Τὰ ἔσοδα καλύπτονται ὡς ἑξῆς :

1) Τακτικὰ ἔσοδα δραχμαὶ 8.193.2 ἐξ ὧν :

Ἄμεσοι φόροι	1.425.3
Ἔμμεσοι φόροι	4.465.
Μονοπώλια	597.6
Τέλη Χαρτοσήμου	714.9
Δικαιώματα Κράτους	176.2
Πρόσοδοι περιουσίας τοῦ Κράτους	107.6
Ὑπηρεσίαι ἐνεργούμεναι ὑπὸ τοῦ Κράτους	365.5
Διάφορα ἔσοδα	25.6
Συνδρομαὶ καὶ ἀπολήψεις	250.-
Πρόσθετα 10μόρια παρελθουσῶν χρήσεων	15.-
Ἔσοδα εἰδικῶν ταμείων	50.5

2) Ἔκτακτα ἔσοδα δραχμαὶ 145.3 ἑκατομμύρια.

3) Τακτικὰ ἔσοδα Κατηγορίας ΙΙ 16.9 ἑκατομμύρια.

4) Ἔκτακτα ἔσοδα Κατηγορία ΙΙ δραχμαὶ 200.- ἑκατομμ.

ΙΙ. Τὰ ἔξοδα κατὰ γενικὰς κατηγορίας ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Νομοθετικὰ Σώματα	35.4	
Δημόσιον Χρέος	1.441.7	
Συντάξεις	718.5	
Μισθολόγιον ἐν γένει	2.600.1	
Χρηματοδότησις παραγωγικῶν ἔργων . .	500.-	
Κεκλεισμέναι χρήσεις	158.5	
Λογιστικὰ ἔξοδα Ὑπουργείου Γεωργίας ἤτοι ἀποζημίωσις ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ἀποζημίωσις ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν	200.-	5.654.2
Λοιπαὶ δαπάναι ὑπηρεσιῶν		2.658.5
Ἀποθεματικὸν		240.-
		8.552.7

Τὰ ἔξοδα ταῦτα ἔχουσι καθ' Ὑπουργεῖον ὡς ἑξῆς :

Προβαίνομεν ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1932—33 καὶ σύγκρισιν αὐτῶν πρὸς τὰ τῆς χρήσεως 1931—32.

Σύγκρισις ἐσόδων 1932—33 πρὸς 1931—32.

Αἱ προβλέψεις τῶν ἐσόδων διὰ τὸ 1932—33 ἐστηρίχθησαν ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἔτους 1931—32 ὡς ταῦτα ὑπολογίζονται διὰ τὸ μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ταύτης χρονικὸν διάστημα καὶ ἐφεξῆς διὰ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων. Ἐπηνέχθησαν ὅμως ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ἐνδεικνυόμεναι μεταβολαὶ λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι ἔσοδα τινὰ δὲν ὑπῆρχον κατὰ τὸ 1931—32, ἢ ὑπῆρχον μόνον διὰ τμῆμα αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ἀναγκαῖαι μειώσεις, λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, χωρὶς νὰ παραλειφθῇ νὰ ὑπολογισθῇ καὶ ἡ λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς δι' ὡρισμένα ἔσοδα προκύπτουσα αὔξησις.

Α'. Τακτικὰ ἔσοδα.

Ὡς ἐξετέθη ἡ χρῆσις 1931—32 ὑπολογίζεται ὅτι 0' ἀποδώσῃ τακτικὰ ἔσοδα ἐν συνόλῳ δραχ. ἑκατ. 8.857.8

καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐπιστροφῶν χρημάτων εἰς ἑκατ. 48.2

ἑκατ. 8.809.6

Ἔναντι τούτου τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ 1932—33 ἀνέρχονται εἰς ἑκατ. 8.192.8

Ἤτοι προβλέπεται διὰ τὸ 1932—33 μείωσις τακτικῶν ἐσόδων ἑκατ. 616.8

Ἀλλ' ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ 1932—33 ἔχει διὰ πλήρες ἔτος τὰ ἑξῆς νέα ἔσοδα : Εἰσφορὰ Δήμων δι' ἔξοδα ταμειακῆς ὑπηρεσίας 8 ἑκατ. ἐκ δικαιώματος ὑδροληψίας πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ἁρχ. 65 ἑκατομ., ἐκ προσθέτου φόρου καπνοῦ 26 ἑκ. ἐκ φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς 90 ἑκατ. ἐκ μονοπωλίου κινίνης 89 ἑκατ. καὶ τὰ ἔσοδα τῶν καταργηθέντων εἰδικῶν ταμείων ἐκ 41 ἑκατ. προβλέπει δὲ καὶ ἐξ αὐξήσεως ταχθέντων τελῶν περὶ τὰ 30 ἑκατ. καὶ ἐπομένως ἡ χρῆσις 1932—33 προβλέπεται ἐκ νέων ἐσόδων ἑκατ. 352

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω περιλαμβάνει καὶ ηὐξημένα τὰ κάτωθι ἔσοδα λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς :

Ἐκ τελωνειακῶν δασμῶν λόγῳ μεταβολῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἑκατ.	360
Ἐκ μονοπωλίων, πλὴν κινίνης ἑκατ.	50
Ἐκ τηλεγραφικῶν τελῶν ἑκατ.	16
Ἐκ προξενικῶν τελῶν ἑκατ.	11
Καὶ ἐκ φαρικῶν τελῶν ἑκατ.	10

Ὑπομένως τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ 1932—33 ὅτα ἀπορρέουν ἐκ τῶν πηγῶν ἐκείνων ἐξ ὧν ἤντλησε καὶ ἡ χρῆσις 1931—32 εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ὁμοίων ἐσόδων τοῦ 1931—32 κατὰ ἑκατ. 1.355.8

Λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν ἐσόδων τῶν δύο Προϋπολογισμῶν θὰ προσαρτηθῇ, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Προϋπολογισμοῦ, εἰς συντόμους δὲ γραμμὰς ἡ ἐξήγησις τῶν διαφορῶν ἔχει ὡς ἑξῆς :

α') Ἐλλείπει ἐκ τοῦ 1932—33 τὸ ἔσοδον τῶν ἐπαναρθώσεων ὅπερ κατὰ τὸ 1931—32 ἀνέρχεται εἰς 191 ἑκατ.

β') Ἀπὸ ἀμέτρου φόρου προβλέπονται κατὰ τὸ 1932—33 ἐν συνόλῳ 1.440 ἑκατ. ἔναντι 1.425 ἑκατ. τοῦ 1931—32, συνεπῶς παρουσιάζεται ἐπὶ πλέον διαφορὰ 15 ἑκατ.

Σημειωτέον ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο προκύπτει διότι ὁ προϋπολογισμὸς 1932—33 περιλαμβάνει τὸ νέον ἔσοδον ἐκ φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς ἐξ 90 ἑκατ. συνεπῶς ὑπάρχει νέον ἔσοδον ἐκ δρχ. 90 ἑκατ. ἅτινα μεταβάλλουν τὴν ἐπὶ πλέον αὔξησιν τῶν 15 ἑκατ. εἰς μείωσιν. Ἐπίσης ἄμεσοί τινες φόροι τοῦ 1932—33 ὑπελογίσθησαν κάπως ἀνώτεροι ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ 1931—32 ὅπως π. χ. ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ καπνοῦ ἐξ οὗ ἀναγράφεται ἔσοδον κατὰ τὸ 1932—33 170 ἑκατ. ἔναντι 113 τοῦ 1931—32, λόγῳ τῆς ἀσφαλοῦς αὐξήσεως τῶν τιμῶν εἰς δραχμάς, ὡς ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ χρυσοῦ κανόνος.

γ') Ἐκ τελῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς προβλέπονται διὰ τὸ 1932—33 δρχ. 2.815 ἑκατ. ἔναντι ἀποδόσεως τοῦ 1931—32 ἐκ δραχ. 3.506 ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον 691 ἑκατ. σημειωτέον ὅτι ἡ ἐπὶ ἔλαττον αὕτη διαφορὰ θὰ ἀνήρχετο εἰς 991 ἑκατ. ἄνευ τῆς προβλεπομένης ἀποδόσεως καὶ ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ὑπολογιζομένης εἰς 300 ἑκατ.

Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀνωτέρου ἐσόδου ἐγένετο μὲ βάσιν μειώσεως τῆς εἰσαγωγῆς σίτου κατὰ 100.000 τόννους ἔναντι τοῦ 1931—32 καὶ μὲ μείωσιν ἐπίσης κατὰ τὸ 1/3 περίπου εἰσαγωγῆς τῶν λοιπῶν εἰδῶν.

δ') Ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ προβλέπονται διὰ τὸ 1932—33 1.299 ἑκατ. ἔναντι 1.314 τοῦ 1931—32 ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον 15 ἑκατ.

Ἐὰν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ αὔξησις τοῦ προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ἴσχυσεν ἐπὶ τρεῖς περίπου μῆνας κατὰ τὸ 1931—32 ἐνῷ ὑπολογίζεται δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος κατὰ τὸ 1932—33, ἡ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ αὐξάνει κατὰ 25 ἑκατ.

ε') Ἐκ τῶν λοιπῶν φόρων καταναλώσεως προβλέπονται κατὰ τὸ 1932—33 τὰ αὐτὰ ἔσοδα μὲ ἐλαφρὰς μεταβολὰς ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον ἐκ τῶν πραγμάτων δικαιολογουμένας.

στ') Ἐκ τῶν μονοπωλίων εἰς τὸ 1932 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς αὐξήσεως τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν ὑπολογίζεται περίπου τὸ αὐτὸ ἔσοδον, ὡς καὶ κατὰ τὸ 1931—32.

Διὰ τὴν κινίνην εἰδικώτερον λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μονοπωλίου ἀναγράφεται ὡς ἔσοδον ὁλόκληρος ἡ ἐν τῷ Προϋ-

πολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς προβλεπομένη ἐπάνω διὰ τὴν προμήθειαν κλπ. συναφῆ ἔξοδα.

ζ') Ἐκ τελῶν χαρτοσήμου προβλέπονται διὰ τὸ 1932—33 ἁρχικαὶ 714 ἑκατομμύρια ἔναντι 675 ἑκατομμυρίων τοῦ 1931—32, ἤτοι προβλέπονται ἐπὶ πλέον 39 ἑκατομμύρια.

Ἡ ἐπὶ πλέον αὐτὴ διαφορὰ δικαιολογεῖται ἐκ τῆς προβλεπομένης διὰ τὸ 1932—33 αὐξήσεως τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας τῶν ἀντικειμένων τῶν συναλλαγῶν ἐν γένει λόγῳ τῆς πτώσεως τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς καὶ ἐκ τῆς πιθανῆς αὐξήσεως αὐτῶν τούτων τῶν συναλλαγῶν. Δέον ἐπίσης νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐκ τῶν Προξενικῶν τελῶν ἀπόδοσις προβλέπεται ηὐξημένη κατὰ 11 ἑκατομμύρια, λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς.

η') Ἐκ δικαιωμάτων τοῦ Κράτους προβλέπονται διὰ τὸ 1932—33 176 ἑκατομμύρια ἔναντι πραγματοποιηθείσης καὶ πραγματοποιηθησομένης ἀποδόσεως τοῦ 1931—32 ἐξ 192 ἑκατομμ. ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον 16 ἑκατομμύρια, παρ' ὅλιγον ὅτι τὸ ἔσοδον τῶν φαρικῶν τελῶν λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς προβλέπεται ηὐξημένον κατὰ 10 ἑκατομμύρια.

θ') Ἐκ τῶν Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσιῶν καὶ Προσόδων Δημοσίων Καταστημάτων προβλέπονται διὰ τὸ 1932—33 ἁρχικαὶ 365 ἑκατομμύρια ἔναντι 327 τοῦ 1931—32, ἤτοι ἐπὶ πλέον 38 ἑκατομμύρια.

Ἡ ἐπὶ πλέον αὕτη διαφορὰ ὀφείλεται εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν κατὰ 30 ἑκατομμύρια καὶ τὴν λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς πρόβλεψιν ἀνωτέρου ἐσόδου ἐκ τηλεγραφημάτων ἐξωτερικοῦ κατὰ 16 ἑκατομμύρια καὶ εἰς μείωσιν τοῦ ἐσόδου ἐκ τηλεφωνικῶν τελῶν λόγῳ παραχωρήσεως μέρους εἰς τὴν Τηλεφωνικὴν Ἑταιρείαν.

ι') Ἐκ τῶν προσόδων τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους καὶ διαφόρων ἐσόδων προβλέπονται διὰ τὸ 1932—33 τὰ αὐτὰ περίπου ἔσοδα μὲ τὸ 1931—32.

ια') Ἐκ συνδρομῶν καὶ ἀπολήψεως προβλέπονται διὰ τὸ 1932—33 250 ἑκατομμύρια ἔναντι προβλεπομένης ἀποδόσεως τοῦ 1931—32 ἐκ 226 ἑκατομμ., ἤτοι ἐπὶ πλέον 24 ἑκατομμ., παρ' ὅλον ὅτι εἰς τὸ 1932—33 ἀναγράφεται νέον ἔσοδον ἐξ ὑδροληψίας ἐξ 65 ἑκατομμυρίων ὡς καὶ εἰσφορὰ τῶν Δήμων ἐξ 8 ἑκατομμυρίων, ἅτινα ἔσοδα μεταβάλλουν τὴν ἐπὶ πλέον ταύτην διαφορὰν εἰς μείωσιν.

Β'. Ἔκτακτα ἔσοδα.

Ἐξ ἐκτάκτων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1932—33 προβλέπονται ἑκατομμύρια	145.3
Ἔναντι ὁμοίων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1931—32 ἐξ	661.6
Ἤτοι τὰ ἔκτακτα ἔσοδα τοῦ 1932—33 εἶναι ὀλιγώτερα τοῦ 1931—32 κατὰ δραχμὰς ἑκατομ. . . .	516.3

Ὁ ἰδιαίτερος χαρακτὴρ τῶν ἐκτάκτων ἐσόδων καθιστᾷ περιττὴν πᾶσαν σύγκρισιν τῶν ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων προβλέψεων, ὡς καὶ τὴν ἐξήγησιν τῶν προκυπτουσῶν διαφορῶν.

Γ'. Τακτικὰ ἔσοδα κατηγορίας ΙΙ.

Ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῆς Κατηγορίας ΙΙ προβλέπονται κατὰ τὸ 1932—33 ἑκατομμύρια . . .	16.9
ἐνῷ κατὰ τὸ 1931—32 εἰσεπράχθησαν ἑκατομμ. . .	30.1
ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ κατὰ τὸ 1932—33 ἑκατ..	13.2

Δ'. Ἔκτακτα Κατηγορίας ΙΙ.

Διὰ τὸ 1932—33 προβλέπονται 200 ἑκατομμύρια ἀντιπροσωπεύοντα κατὰ 100 ἑκατομ. πραγματοποίησιν τοῦ δανείου, διὰ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ ὁποίου πληρώνονται τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἀγροτικὰ κτήματα, κατὰ 100 ἑκατομ. χρησιμοποίησιν τοῦ μέρους ἐκ τοῦ δανείου σταθεροποιήσεως τοῦ προωρισμένου διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων, ὧν τὰ κτήματα ἀπηλλοτριώθησαν. Δι' ἀμφότερα τὰ κονδύλια ταῦτα ἐγγρά-

ρονται ἴσου ποσοῦ πιστώσεις εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Υπουργείου Γεωργίας.

Ἔξοδα 1932—33 καὶ σύγκρισις αὐτῶν πρὸς τὸ 1931—32.

Ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ 1932—33 κατηρτίσθη ἐκτὸς ἐννοεῖται τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου Χρέους, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας καὶ τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, κατελήφθη δὲ πᾶσα προσπάθεια, ὅπως ἀποφευχθῇ, ὅχι πλέον πᾶσα πολυτελὴς δαπάνη, διότι εἰς τοιαύτας δαπάνας δὲν δύναται νὰ ἀνθέξῃ ὁ Ἑλληνικὸς Προϋπολογισμός, οὐδὲ ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας, ἀλλὰ ὅπως περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν ὅριον καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι.

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ χρυσοῦ κανόνος ἐδημιούργησεν ὡς εἴρηται διὰ τὸν τρέχοντα Προϋπολογισμὸν τὸ σκληρότατον πρόβλημα τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς, ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ὁποίου προεκάλεσε τὴν ἀναπόφευκτον αὔξησίν τινων ἐκ τῶν πιστώσεων.

Ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ 1932—33 περιλαμβάνει, ὡς ἐξετέθη, τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὰς ἀπολύτως ἀπαραιτήτους δαπάνας, δὲν περιέλαβεν ὅμως τὰς οἰκονομίας, αἵτινες θὰ ἐπέλθουν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὸ μελέην διαφόρων μέτρων, ἀφορώντων εἰς τὴν κατάργησιν ἢ συγχώνευσιν ὑπηρεσιῶν, διαρρυθμισιν ἐπιδομάτων καὶ ἀποζημιώσεων, τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ κλπ. Μέχρι τῆς ψηφίσεώς του τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέτρων τούτων, ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ, θὰ εἶναι γνωστά, θὰ ἐπενεχθῶσι δὲ τότε αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς τοῦτο μεταβολαί, τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων θὰ ἀποτελέσῃ πρόσθετον ἀσφάλειαν τοῦ Προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ ἰσοζυγίου του.

Εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων ἀναγράφεται ἐπίσης ἀποθεματικὸν ἐκ 258 ἑκατομμυρίων, ἐξ ὧν 30 ἑκατομμύρια διατίθενται διὰ τὴν χορηγίαν πιστώσεων διὰ νέας τυχὸν δαπάνας καὶ 210 ἑκ. διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν πιστώσεων, αἵτινες ἤθελον καταδειχθῇ ἀνεπαρκεῖς, εἴτε λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς, εἴτε λόγῳ ὑπερτιμήσεως τῶν ὑλικῶν, τροφίμων κλπ. τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προμηθευομένων. Δεδομένου, ὅτι αἱ πιστώσεις διὰ προμηθείας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἄλλας δαπάνας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπελογίσθησαν μὲ τιμὴν λίραν 500, ὅτι δὲ αἱ πιστώσεις προμηθειῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑπελογίσθησαν μὲ αὐξημένας τιμάς, ἔχομεν κάθε λόγον νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τὸ ἀποθεματικὸν τῶν 210 ἑκατομμυρίων θέλει ἐπαρκέσει πρὸς τοῦτο.

Τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ 1932—33 ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς 8.552.7 ἑκατομμύρια καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν λογιστικῶν καλουμένων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν 200 ἑκατομμ. (ἀποζημίωσις ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων, δι' ὁμολογιῶν δανείου ἀπαλλοτριώσεως 100 ἑκατομμ. καὶ ἀποζημίωσις ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων ἐκ δανείου σταθεροποιήσεως 100 ἑκατομμ. εἰς ἑκατομμύρια 8.352.7

Τὰ ἔξοδα τοῦ 1931—32 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν πραγματοποιηθεισῶν λογιστικῶν ὡς ἄνω δαπανῶν ἀνέρχονται, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη εἰς (11.754,5—104)=11.650,5.—. Διὰ τὴν σύγκρισιν τῶν δύο τούτων προϋπολογισμῶν δέον νὰ ἐκπεσθῶσιν ἐκ τοῦ 1931 ἕως 1932 δαπάναι τινές, συμπτωματικῶς ἐμφανισθεῖσαι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως ταύτης καὶ αἱ ὁποῖαι, λόγῳ τῆς φύσεώς των, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν βάσιν συγκρίσεως.

Αἱ δαπάναι αὗται εἶναι :

Διάθεσις ὑπολοίπου Ε.Α.Π. διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων ἑκατομμύρια	110,6
Διάθεσις μέρους τοῦ β' παραγωγικοῦ δανείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μικρῶν τινων ἔργων	33,8
Ἕκτακτος ἐνίσχυσις Τρ. Ἐθν. Ὀδοποιΐας .	40.—
Διάθεσις ὑπολοίπου τμήματος τοῦ δανείου πολεμοπαθῶν πρὸς πληρωμὴν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων	60.—
Διάθεσις προϊόντος διαφόρων δανείων διὰ τὴν χρηματοδότησιν ἢ τὴν κατασκευὴν τῶν παραγωγικῶν καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων	1.668.—
Διάθεσις ἐκ τοῦ δανείου σταθεροποιήσεως πρὸς πληρωμὴν καθυστερημάτων	109.—
Ἔχομεν ἄρα σύνολον ἐκπεστέων δαπανῶν ἐκ τοῦ 1931—32	2.019,4
Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τούτων παραμένει πρὸς σύγκρισιν ποσὸν δαπανῶν τοῦ 1931—32 ἐξ (11.650.5 ἕως 2.019,4) δραχμαὶ .... ἔναντι προβλεπομένων δαπανῶν τοῦ 1932—33 ἐκ δραχμῶν	9.631,1 8.352.7
Ἄρα ἔχομεν πρόβλεψιν μειώσεως δαπανῶν τῆς τρεχούσης χρήσεως κατὰ δραχμὰς	1.278,4

Ἡ μείωσις αὕτη καθίσταται σημαντικῶς μεγαλυτέρα ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ 1932—33 βαρύνεται καὶ μὲ νέας ἀναποφεύκτους καὶ κατὰ τὸ πλείστον κατ' ἐπίφασιν μόνον δαπάνας, αἵτινες δὲν ἐβάρυνον τὴν χρῆσιν 1931—32.

Αἱ δαπάναι αὗται εἶναι :

α') Αὔξησις πιστώσεων λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς καὶ αὐξήσεως τοῦ τιμαρίθμου.

Αἱ αὐξήσεις αὗται κατανέμονται καθ' Υπουργεῖον ὡς ἑξῆς :

(Μισθολόγιον Υπουργείου Ἐξωτερικῶν 23 ἑκατομμύρια, λοιπαὶ δαπάναι τοῦ αὐτοῦ Υπουργείου 28 ἑκατομμύρια, Υπουργείου Στρατιωτικῶν 178 ἑκατ. Υπουργείου Ναυτικῶν 26 ἑκατομμ., Υπουργείου Ἀεροπορίας 24 ἑκατομμ., Υγιεινῆς 15 ἑκατομμ. Συγκοινωνίας 18 ἑκατομμ., μονοπώλια 81 καὶ ἀποθεματικὸν 210 ἑκατομμ.).

Ἤτοι σύνολον ἑκατομμ.	623
β') Κατασκευὴ κτιρίων φυλακῶν λόγῳ τῆς συγχωνεύσεως πρὸς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους τῶν διατεθειμένων πρὸς τοῦτο ἐξ εἰδικοῦ ἐσόδου κεφαλαίων	20
γ') Αὔξησις τῆς συνδρομῆς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον	5
δ') Αὔξησις τῶν συντάξεων	28
ε') Ἐφαρμογὴ μονοπωλίου τῆς κινίνης	36
στ') Ἀνάληψις τῆς ταμιαχῆς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῶν καταργηθέντων Εἰδικῶν Ταμείων, δι' ὁλόκληρον ἔτος ..	25
ζ') Χρηματοδότησις παραγωγικῶν ἔργων ...	500
η') Ἀπόδοσιν προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ	20
Ἤτοι ἐν συνόλῳ νέαι δαπάναι	1.257.—
Ἔπεται ὅτι ἡ πραγματικὴ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐξόδων τοῦ 1932—33 ἀπὸ τοῦ 1931—32 ἀνέρχεται εἰς 1.278.4+1.257)	2.535,4

Ἐκ τῆς ἐπὶ ἔλαττον ταύτης διαφορᾶς ποσὸν δραχ. 2.006,3 προέρχεται ἐκ τῆς διαρρυθμίσεως τῆς Υπηρεσίας τοῦ Δημοσίου Χρέους τοῦ 1932—33 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1931—32.

Οὕτω δὲ ἀπομένει ποσὸν 529.1 ἑκατ. ὅπερ ἀντιπροσωπεύει πραγματικὴν ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰν τοῦ Πρ)σμοῦ 1932—33 ἀπὸ τοῦ 1931—1932. Ἡ διαφορὰ αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς περικοπῆς πιστώσεων ἐκ τοῦ Μισθολογίου καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν δαπανῶν, διοικήσεως τοῦ Κράτους.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δὲν ἐξηντλήθη ἡ δυνατότης τῆς περαιτέρω περικοπῆς δαπανῶν, ἥτις μέλλει νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ μνημονευθέντων μέτρων.

Λεπτομερῆς ἀνάλυσις τῶν διαφορῶν τῶν δύο προϋπολογισμῶν θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὸ ταῦχος τοῦ Πρ)σμοῦ. Θεωροῦμεν ὅμως σκόπιμον ὅπως καὶ νῦν παράσχωμεν ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν διαφορῶν τούτων.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ:

Αἱ πιστώσεις δι' ἀποδοχὰς ἐν γένει, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1932—33 ἀνέρχονται εἰς 2.600.1 ἑκατ. καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ Υπ. Ἐξωτερικῶν ἐξ 23 διὰ νομισματικὴν διαφορὰν ἑκατ. εἰς..... .....ἑκ. 2.577.1

..Ἔναντι πραγματοποιηθεισῶν ὁμοίων δαπανῶν κατὰ τὸ 1931—32 ἐξ... .... » 2.636.—

Σημειοῦται, ὅτι ὡς δαπάναι τοῦ 1931—32 ἐλήφθησαν αἱ πιστώσεις τοῦ ἔτους τούτου, μειωμέναι κατὰ τὰ προβλεπόμενα ἀδιάθετα κονδύλια.

Ἡ πραγματοποιουμένη οἰκονομία ἐκ.. .. .. » 58.9

θὰ ἐφαίνετο ἐκ πρώτης ὄψεως ἀσήμαντος, ἀφοῦ μάλιστα ἡ κατὰ 6 ο)ο μείωσις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων ἐφαρμόζεται δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος 1932—33 ἐνῷ ἴσχυσε μόνον διὰ τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνας τοῦ 1931—32. Ἀλλὰ βαθυτέρα ἔρευνα τῶν δαπανῶν τοῦ μισθολογίου παρέχει τὴν ἑξῆς εἰκόνα συγκρίσεως.

Τὸ Μισθολόγιον τοῦ 1932—33 βαρύνεται ἐπίσης μὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ τῶν καταργηθέντων καὶ βαρυνόντων ἐφεξῆς τὸν Πρ)σμὸν Εἰδικῶν Ταμείων, ὡς καὶ μὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῶν Κοινοτήτων, ἀναληφθείσης, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Αἱ ἀποδοχαὶ αὗται ἀντιπροσωπεύουν ἐν συνόλῳ ποσὸν δραχ. 16,5 ἑκατ. ἐτησίως, ἔναντι τοῦ ὁποίου ὁ 1931—32 ἐβαρύνθη μόνον κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ τρίμηνον.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναβιβάζει τὴν ὡς ἄνω ἐκ δραχ. 58.9 ἑκατ. ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰν εἰς δραχ. 75.4 ἑκατ. χωρὶς νὰ λησμονῆται ὅτι ὁ Πρ)σμὸς τοῦ 1932—33 βαρύνεται καὶ μὲ τὴν αὔξησιν τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 1931—32, ἥτις αὔξησις δὲν ἐβάρυνε τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν εἰς ὁλόκληρον.

Ἀλλὰ ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ 1932—33, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ προηγούμενοι, θὰ ἔπρεπε νὰ βαρυνθῇ καὶ μὲ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν, λόγῳ προαγωγῶν ἢ ἀπονομῆς ἀνωτέρου μισθοῦ. Ἀπὸ τὸ βάρος ὅμως τοῦτο, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς 10 ἑκατ. περίπου, ἀπηλλάγη δυνάμει τοῦ τελευταίου νόμου περὶ ἀναστολῆς ἐπὶ διετίαν τῆς πληρωμῆς πάσης διαφορᾶς προκυπτούσης ἐκ προαγωγῆς ἢ ἀπονομῆς ἀνωτέρου μισθοῦ.

Πλὴν τούτου, ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀποφευχθῇ, ὅπου εἶναι δυνατόν, πᾶς διορισμὸς κατὰ τὸ 1932—33, ἀπαλλάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν σημαντικωτάτης καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δαπάνης.

Δέον ἐπίσης νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ προϋπολογισμῷ δὲν ἀπεικονίζεται, ὡς ἐξετέθη ἤδη, ἡ οἰκονομία, ἥτις θέλει προκύψῃ ἐκ τῶν ὑπὸ μελέτην μέτρων ἀφορώντων εἰς καταργήσεις καὶ συμπτύξεις ὑπηρεσιῶν, δικαιοτέραν διαρρύθμισιν τῶν ἐπιδομάτων καὶ τῶν προσθέτων ἀποζημιώσεων ἐν γένει ὡς καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ.

Ὁ πρ)σμὸς 1932—33 ἀναγράφει σύνολον πιστώσεων διὰ συντάξεις ἐν γένει 718.5 ἑκατ. ἐξ ὧν 262 ἑκατ. ἀφορῶσι τὰς συντάξεις θυμάτων πολέμου.

Κατὰ τὸ 1931—32 ἐπληρώθησαν δραχ. 690 ἑκατ. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ 1932—33 ἐξ 28,5 ἑκατ. ὀφείλεται εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξιούχων, ἥτις ὡς γνωστὸν ἔχει ὡς συνέπειαν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος μεγαλυτέραν δαπάνην τῆς κανονικῆς λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως ἀνατρέχει καὶ εἰς χρονικὸν διάστημα προγενέστερον.

Λοιπαὶ δαπάναι πλὴν Δημοσίου χρέους καὶ παραγωγικῶν ἔργων.

Διὰ τὰς λοιπὰς συνήθεις δαπάνας ἤτοι τὰς δαπάνας πλὴν μισθῶν συντάξεων, Δημοσίου Χρέους καὶ χρηματοδοτήσεως τῶν παραγωγικῶν καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων προβλέπονται κατὰ τὸ 1932—33 πιστώσεις ..... Δραχ. 3.092,4 ἑκατ.

Διὰ τὰς αὐτὰς δαπάνας ὁ 1931—32 προβλέπεται ὅτι θὰ ἔχῃ σύνολον ὑποχρεώσεων .. 2.856.4 »

Ἤτοι ὁ 1932—33 παρουσιάζει ἐπὶ πλέον διαφορὰν .... Δραχ.	236 »
Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα πρέπει νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι αἱ πιστώσεις διὰ τὰς λοιπὰς δαπάνας τοῦ 1932—33 περιλαμβάνουν συναλλαγματικὴν διαφορὰν ἑκ Δραχ. 600 ἑκατ., περιλαμβάνουν ἐπίσης καὶ δι' ἔξοδα κεκλεισμένων χρήσεων ἐπὶ πλέον πιστώσεις 36 ἑκατ., καὶ περιλαμβάνουν καὶ νέας δαπάνας, αἵτινες ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἀνέρχονται (634 μεῖον χρηματοδότησις παραγωγικῶν ἔργων 500 καὶ συντάξεις 28) εἰς 106 ἑκατ.	
Ἐὰν ληφθῶσι καὶ ταῦτα ὑπ' ὄψει, ἐξ ὧν προκύπτει βάρος διὰ τὸ 1932—33 ἐκ Δραχ. 742 ἑκατ., τοῦ ὁποίου ἤτο ἀπηλλαγμένος ὁ Π)λογισμὸς 1931—32, ἡ παρουσιαζομένη ἐπὶ πλέον ὡς ἄνω διαφορὰ διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1932—33 μεταβάλλεται εἰς διαφορὰν ἐπὶ ἔλαττον ἐκ Δραχ. 506.	
Κατὰ τὸ 1931—32 αἱ ὑποχρεώσεις διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Υπουργείου τούτου, πλὴν συντάξεων, Δημοσίου Χρέους, κεκλεισμένων χρήσεων καὶ μισθολογίου προβλέπονται εἰς δραχμὰς 344 ἑκατ. περίπου. Ἔναντι τούτων ὁ 1932—33 ἀναγράφει πιστώσεις 292 ἑκατ. ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον 52 ἑκατ. Ἡ ἐπὶ ἔλαττον αὕτη διαφορὰ προέρχεται ἐκ τῆς μειώσεως τῶν ἐξόδων διὰ τὴν καταβίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου κατὰ 12 ἑκατ. τῶν προμηθειῶν διὰ χάρτην καὶ γραμματοσήμων κατὰ ἕτερα 12 ἑκατ. ἐκ τῆς μειώσεως τῶν πιστώσεων δι' ἔξοδα βεβαιώσεως φόρων κατὰ 3,5 ἑκατ. τῆς μειώσεως τῆς πιστώσεως δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων κατὰ 10 ἑκατ. ὡς καὶ ἐκ τῆς αὐξομειώσεως ἄλλων τινῶν πιστώσεων.	
Πιστώσεις 1932—33 .. .. Δρ.	64.6 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 .. .. »	72 »
Ἐπὶ ἐλαττον διαφορὰ .. .. »	7.4 »
Ἡ ἐπὶ ἔλαττον αὕτη διαφορὰ προέρχεται κυρίως ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς Μικτῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς Ἐπιτροπῆς (δαπάνη κατὰ τὸ 1931—32 δραχ. 12 ἑκατ.) καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν αὐξομειώσεων τῶν διαφόρων δαπανῶν τοῦ Υπουργείου τούτου.	
Υπουργεῖον Δικαιοσύνης	
Πιστώσεις 1932—33 .. .. Δρ.	56 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 .. .. »	62 »
Ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ.. .. .. »	6 »
ὀφειλομένη εἰς μικρὰς τινας μεταβολὰς τῶν πιστώσεων, καθόσον αἱ πιστώσεις τοῦ Υπουργείου τούτου ἀφοροῦν κυρίως μισθολόγιον.	
Υπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.	
Πιστώσεις 1932—33 .. .. Δρ.	156 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 .. .. »	166 »
Ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ .. .. »	10 »
Ἡ διαφορὰ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς μειώσεως κατὰ 10 ο)ο τῶν ἐπιχορηγήσεων ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων (6.3 ἑκατ.) καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν μεταβολῶν τῶν πιστώσεων.	
Υπουργεῖον Συγκοινωνίας.	
Πιστώσεις 1932—33 .. .. Δρ.	378 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 .. .. »	428 »

Ἐπὶ ἔλαττον διαφορά . . . . . » 50 »

Ἡ διαφορὰ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν περιορισμὸν κατὰ 1.7 τῶν πιστώσεων διὰ συνδρομὰς ὑπὲρ τρίτων, εἰς τὴν μείωσιν τῶν πιστώσεων δι' ἀποδόσεις ὑπὲρ τρίτων λόγῳ ἀντιστοίχου ἐλαττώσεως τῶν ἐσόδων κατὰ 27 ἑκατ. εἰς τὴν μείωσιν τῶν πιστώσεων διὰ κατασκευὴν μικρῶν ἔργων καὶ ἀποζημιώσεις ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων κατὰ 12 ἑκατ., εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν πιστώσεων ὑλικοῦ Τ. Τ. Τ. κατὰ 6 ἑκατ.

Ὑπουργεῖον Παιδείας.

Πιστώσεις 1932—33 . . . . . Δρ. 50.8 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 . . . . . » 61.8 »

Ἐπὶ ἔλαττον . . . . . » 11 »

Ἡ ἐπὶ ἔλαττον αὕτη διαφορὰ προέρχεται ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν διαφόρων συνδρομῶν καὶ ἐπιχορηγήσεων ὑπὲρ τρίτων, ἐκ τῆς μὴ συνεχίσεως τῶν ὑποτροφιῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν πιστώσεων τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐξ ἄλλων μεταβολῶν τῶν πιστώσεων.

Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Πιστώσεις 1932—33 . . . . . ωρ. 55.6 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 . . . . . » 73.1 »

Ἐπὶ ἔλαττον . . . . . » 17.5 »

Ἡ ἐπὶ ἔλατιον διαφορὰ προέρχεται ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐπιχορηγήσεων εἰς τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν Τουρισμοῦ (2 ἑκ.) εἰς τὰ Γραφεῖα Προστασίας καπνοῦ (2 ἑκατ.), εἰς τὸ Ταμεῖον Τροχαίας Κινήσεως (2 ἑκατ.) ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν πιστώσεων ἁλυκῶν καὶ σμύριδος (5.5 ἑκατ.) καὶ τῶν πιστώσεων δι' ἀποδόσεις εἰς τρίτους (5 ἑκατ.).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Πιστώσεις 1932—33 ἑκατ. δραχ. 8εταχομφωυπταομφζ
Πιστώσεις 1932—33 . . . . . Δρ. 89 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 . . . . . » 162 »

Ἐπὶ ἔλαττον . . . . . » 73 »

Ἡ διαφορὰ αὕτη προέρχεται κατὰ 35 ἑκατ. μὲν ἐξ ἐλαττώσεως τῶν πιστώσεων τῶν ἀποδόσεων λόγῳ μικροτέρας προβλέψεως τῶν οἰκείων ἐσόδων καὶ ἐκ διαγραφῆς κονδυλίων τινῶν διὰ δαπάνας, αἵτινες δὲν πρόκειται νὰ ἐπαναληφθοῦν κατὰ τὸ 1932—33, κατὰ 30 ἑκατ. ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν πιστώσεων διὰ καταβίωξιν ἀκρίδων καὶ διάφορα ἔξοδα γεωργικῶν ἱδρυμάτων καὶ κατὰ 8 ἑκατ. ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δαπανῶν τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, καὶ ἄλλων τινῶν μεταβολῶν τῶν πιστώσεων. Σημειωτέον, ὅτι αἱ πιστώσεις τοῦ 1932—33 διὰ τὴν καταβίωξιν τῶν ἀκρίδων καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῶν γεωργικῶν ἱδρυμάτων, εὑρίσκονται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον τῶν πιστώσεων τοῦ ψηφισθέντος Προϋπολογισμοῦ 1931—32, καθ' ὅσον αἱ μετέπειτα χορηγηθεῖσαι ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ὠφείλοντο εἰς ἐντελῶς ἐξαιρετικὰ αἴτια κατὰ τὸ 1931—32.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Αἱ πιστώσεις τοῦ 1932—33 πλὴν νομισματικῆς διαφορᾶς καὶ τῶν δαπανῶν ἐν γένει διὰ τὸ μονοπώλιον τῆς κινίνης ἀνέρχονται εἰς δραχ. . . . . 105.9 ἑκατ.

Αἱ δαπάναι τοῦ 1931—32 ἄνευ δαπανῶν μονοπωλίου κινίνης ἀνέρχονται εἰς δραχ. . . . . 139.1 »

Ἑπομένως ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ ἐκ δραχ. . . . 33.2 »

Ἡ διαφορὰ αὕτη προέκυψεν ἐκ μειώσεως τῶν δαπανῶν λειτουργίας ἱδρυμάτων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κατὰ 12 ἑκατ. ἐκ περιορισμοῦ τῶν ἐπιχορηγήσεων εἰς ἰδιωτικὰ ἱδρύματα κατὰ ποσὸν 13 ἑκατ., ἐκ περιορισμοῦ τῆς πιστώσεως διὰ καταπολέμησιν λοιμωδῶν νόσων κατὰ 5 ἑκατ.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐλονοσίαν ὁ περιορισμὸς τῶν λοιπῶν δαπανῶν πλὴν δαπανῶν προσωπικοῦ ἀνέρχεται εἰς 4 ἑκατομμ. Αἱ δαπάναι προσωπικοῦ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν περιωρίσθησαν κατὰ 7 ἑκατ., ἅτινα συνυπελογίσθησαν εἰς τὸ γενικὸν κονδύλιον οἰκονομιῶν ἐκ δαπανῶν προσωπικοῦ. Οὕτω παραμένουν δαπάναι τῆς ὑπηρεσίας ταύτης μόνον αἱ ἀναλογοῦσαι εἰς τὰς ἀποδοχὰς τῶν δύο δεδουλευμένων μηνῶν τοῦ 1932—33 καὶ εἰς τὴν ἀξίαν τῆς δωρεὰν διανεμομένης κινίνης.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑγειονομικῶν κέντρων ἡ προβλεπομένη δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 13,9 ἑκατ. ἔναντι διατεθεισῶν πιστώσεων ἐκ 14,2 δραχ. τοῦ 1931—32 καὶ ἔναντι ἀπαιτουμένων διὰ τὴν περιωρισμένην λειτουργίαν τῶν κέντρων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταρτισθέντος προγράμματος δραχ. 19 ἑκατ.

Ἡ χορηγουμένη πίστωσις τῶν δραχ. 13.9 ἑκατ. πρόκειται νὰ μειωθῇ καὶ περαιτέρω διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων μέτρων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Πιστώσεις 1932—33. . . . . Δρ. 90.4 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 . . . . . » 120.— »

Ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ . . . . . » 29,6 »

Ἡ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ προέρχεται ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν πιστώσεων δι' ἀποδόσεις κατὰ 8 ἑκατ. λόγῳ μειώσεως τῶν ἀντιστοίχων ἐσόδων, κατὰ 3.2 ἑκατ. τῆς πιστώσεως διὰ διάφορα ἐπιδόματα καὶ κατὰ 17 ἑκατ. τῶν πιστώσεων δι' ἀνάγκας στεγάσεως τῶν προσφύγων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Πιστώσεις 1932—33 ἄνευ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς . . . . . 538.4 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 . . . . . 726.9 »

Ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ . . . . . 188.5 »

Ἡ ἐπὶ ἔλαττον αὕτη διαφορὰ οὐσιαστικῶς ἀνέρχεται εἰς 133 ἑκατ. διὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Ἡ συνδρομὴ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης τοῦ ἔτους 1931 ἀνήρχετο ὡς γνωστὸν εἰς 140 ἑκατ. λόγῳ ὅμως ἀσφαλείας τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1931—32.

Ἡ ἀνωτέρω συνδρομὴ περιωρίσθη διὰ νόμου κατὰ 70 ἑκατ. ἅτινα καὶ ἐπεστράφησαν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, εἰσαχθέντα ὡς ἔσοδον τῆς χρήσεως ἐκείνης οὐσιαστικῶς ἑπομένως, τὰ ἔξοδα τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1931—31 ἀνέρχονται εἰς 656.9 ἐκ. 538 τοῦ 1932—33 καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὁ 1932—33 ἐμφανίζει τὰ ἔξοδα τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἠλαττωμένα κατὰ 118.5 ἑκατ.

Ἡ ἐλάττωσις αὕτη ὀφείλεται εἰς περιορισμοὺς ὅλων σχεδὸν τῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν ἀναγομένων εἰς παντὸς εἴδους προμηθείας. Παραλλήλως ἡ συνδρομὴ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὡρίσθη διὰ τὸ ἔτος 1932—33 εἰς 90 ἑκατ., ἤτοι κατὰ 20 ἑκατ. ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς. Ἡ συνδρομὴ αὕτη παρέχεται μόνον πρὸς κάλυψιν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων τοῦ παρελθόντος καὶ πρὸς συνέχισιν ἀρξαμένων ἔργων μὴ δυναμένων, ἄνευ βλάβης, νὰ διακοπῶσιν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Πιστώσεις 1932—33 ἄνευ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς. . . . . Δρ. 181.9 ἑκατ.
Ὑποχρεώσεις 1931—32 . . . . . » 225.5 »

Ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ . . . . . » 43.6 »

Ἡ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ τοῦ Ὑπουργείου τούτου προκύπτει ἐκ τοῦ περιορισμοῦ ἐπίσης τῶν πιστώσεων διὰ προμηθείας ἐν γένει ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Πιστώσεις 1932—33 ἄνευ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς . . . . . Δρ. 81.6
Ὑποχρεώσεις 1931—32 . . . . . » 92.4

Ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ . . . . . » 10.8

Καὶ ἡ μείωσις αὕτη ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

Παραγωγικὰ ἔργα.

Μέχρι τοῦδε ἡ χρηματοδότησις τῶν δύο κυρίων παραγωγικῶν ἔργων ἦτοι τῶν ἀποξηραντικῶν ἔργων Ἀξιοῦ καὶ Στρυμῶνος, τῶν ἔργων ὀδοποιΐας ὡς καὶ ἄλλων τινῶν δημοσίων ἔργων ἐγίνετο ἐκ κεφαλαίων ἀντλουμένων ἐξ ἐξωτερικῶν δανείων. Ἡ ἐξακολούθησις τῆς χρηματοδοτήσεως ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς γίνεται πρὸς τὸ παρὸν ἀνέφικτος. Ὅθεν, παρέστη ἀναπότρεπτος ἀνάγκη ὅπως ἐξευρεθῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς συντήρησιν καὶ ἔστω βραδυτάτην πρόοδον τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων τούτων, διότι ἄνευ ταύτης θὰ ἐπήρχετο ἀναπόφευκτος διακοπὴ τῶν ἔργων, ἥτις θὰ ἦτο ἰσοδύναμος σχεδὸν πρὸς ἀπώλειαν τοῦ μέχρι τοῦδε διατεθέντος κεφαλαίου. Ἐξ ἄλλου ἡ ἁπλῆ συντήρησις τῶν ἐκτελεσθέντων μέχρι τοῦδε ἔργων διακοπτομένης τῆς περαιτέρω προόδου αὐτῶν θὰ ἠδύνανεν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς, ὥστε θὰ ἐμείου οὐσιωδῶς καὶ ὁριστικῶς τὴν ἀποδοτικότητα αὐτῶν. Τὸ ποσὸν ὅπερ κατέστη δυνατὸν νὰ ἐξοικονομηθῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὴν προκειμένην χρῆσιν ἀνέρχεται εἰς 500 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὅπερ κατὰ τὴν μειωμένην ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς δραχμῆς θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συνέχισιν τῶν ἔργων μὲ βραδύτατον μὲν ρυθμόν, ἐπαρκῆ ὅμως ἵνα ἀποφευχθῇ τὸ ἀνωτέρω δυσμενὲς ἐνδεχόμενον. Τὸ ποσὸν τοῦτο τιθέμενον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας θὰ κατανεμηθῇ εἰς τὰ ὡς ἄνω ἔργα ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἑκάστου.

Δημόσιον Χρέος.

Ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ 1932—33 προβλέπει διὰ Δημόσιον Χρέος πιστώσεις δραχμὰς 1.441.7 ἑκατομμ.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναλύεται ὡς ἑξῆς :

Διὰ τόκους δανείων εἰς δραχμὰς	573.552.415
Διὰ τόκους κυμαινομένου χρέους εἰς δραχ. καὶ ὀφειλῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.	15.975.000
Διὰ τόκους δανείων εἰς ξένον νόμισμα. . . .	670.112.356
Διὰ τόκους κυμαινομένου χρέους εἰς ξένον νόμισμα	49.155.000
Ἤτοι διὰ τόκους ἐν συνόλῳ	1.308.794.771
Διὰ συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν Σ.Ε.Κ. διατιθεμένην ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τόκους δανείων καὶ κυμαινομένου χρέους, συναφθέντων διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ προμήθειαν ὑλικοῦ	65.243.920
Διὰ χρεωλύσια δανείων εἰς ξένον νόμισμα, ὅτα ἀκριβῶς κατεβλήθησαν πρὸ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀναστολῆς τούτων	12.649.136
Διὰ διάφορα ἔξοδα, ἤτοι προμήθειαν Τραπεζῶν, εἰδικοὺς λαχνοὺς ἀναγκαστικοῦ δανείου ἔξοδα δημοσιεύσεων, ἐκτυπώσεις κλπ. καὶ ἔξοδα ΔΟΕ	46.743.861
Διὰ διαφόρους ὑποχρεώσεις	8.340.400
	1.441.772.088

Αἱ ἀνωτέρω πιστώσεις ἀποτυπώνουν τὰς ἀποφάσεις ἃς ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν εἰδικῶς διὰ τὸ 1932—33 ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου Χρέους καὶ ἐν ἀναμονῇ τῶν συνεννοήσεων μετὰ τῶν κομιστῶν τῶν ὁμολογιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἑπομένως οὐδὲν ποσὸν ἀναγράφεται διὰ χρεωλύσιον ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν δανείων, πλὴν τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ποσοῦ 12.649.136. Οἱ τόκοι τῶν δανείων εἰς δραχμὰς ἀναγράφονται μειωμένοι κατὰ 25 ο/ο διὰ τόκους δὲ δανείων εἰς ξένον νόμισμα διατίθεται ποσὸν 670.112.356 δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου δραχμῶν 112.095.848 ἔχουσι ἤδη καταβληθῇ.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ γίνῃ δυνατὴ τοιαύτη διαρρύθμισις τῶν πραγμάτων, ὥστε οἱ ἐν Ἑλλάδι μονίμως κατοικοῦντες κομισταὶ ὁμολογιῶν τῶν ἐξωτερικῶν δανείων ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος νὰ δυνηθῶσι νὰ εἰσπράξωσι πράγματι τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ εἰς δραχμάς.

Εἰς τὴν πρόβλεψιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως ἔχομεν κονδύλιον 90 ἑκατομ. δραχμῶν τὸ ὁποῖον θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς. Ὁ φόρος οὗτος εἶχεν ἀναστολὴν ἐπὶ διετίαν ἡ ὁποία ἔληξε καὶ ἡ περαιτέρω ἀναστολὴ αὐτῆς εἶναι ὄχι μόνον ἀδύνατος λόγῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο καὶ ἀπολύτως ἐνδεδειγμένη. Νομίζω ὅτι ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ θὰ πρέπει καὶ αὐτὴ νὰ προσφέρῃ κάποιαν θυσίαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, δεδομένου ὅτι αἱ προβλέψεις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς δὲν εἶναι, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, ἀνησυχητικαί.

Α. Παπαναστασίου. Τὰ βάρη ἐκ τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς ταῦ τιμαρίθμου. . . . .

Κ. Βαρβαρέσσος. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐτὰ τὰ βάρη θὰ τὰ φέρῃ ἡ ἀστικὴ τάξις, ἡ δὲ γεωργικὴ τάξις θὰ ἔχῃ κυρίως τὰ ὀφέλη, διότι θὰ ἔχῃ αὔξησιν τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας τῶν προϊόντων καὶ ἑπομένως θὰ ἔχῃ ἀνακούφισιν διὰ τὸν λόγον ὅτι θὰ ἔχῃ νὰ ἐξυδετερώσῃ εἰς δραχμὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς. Νομίζω λοιπὸν ὅτι τοῦτο εἶναι δίκαιον, ἀφ' ἑτέρου νομίζω ὅτι ἐπίσης ὄχι μόνον δι' ἀνάγκας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους δικαιοσύνης ἦτο ἐπιβεβλημένη καὶ ἡ αὔξησις τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς. Ἡ αὔξησις αὐτὴ τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἐγένετο μόνον ἐπὶ τῶν εἰδῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι πρώτης ἀνάγκης, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων ἀσημάντων τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς περιορισμοὺς εἰσαγωγῆς. Περιωρίσθη δηλ. ἡ αὔξησις τῆς μεταλλικῆς δραχ. ἀπὸ 15 δραχμὰς εἰς 20, ἡ ὁποία εἶναι αὔξησις ἄνευ κἂν προσεγγίσεως πρὸς πραγματικὴν μείωσιν τῆς δραχμῆς ἀπέναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος. Περιωρίσθη εἰς τὰ εἴδη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἐξαγωγῆς καὶ τῶν ὁποίων ἡ αὔξησις τῶν τιμῶν θὰ ἦτο ἀναπόφευκτος ἄνευ τῆς μεταβολῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἐκ τοῦ γεγονότος καὶ μόνου τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ περιορισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς, ὁ ὁποῖος ἐπεβλήθη διὰ νὰ ἐλαττώσωμεν τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα εἴδη καὶ νὰ μειώσωμεν τὰς ἀνάγκας ἐξαγωγῆς συναλλάγματος πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν συναλλαγματικῶν καὶ νομισματικῶν μας συνθηκῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπιφέρῃ μίαν αὔξησιν τῶν τιμῶν αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι περιορίζεται ἡ εἰσαγωγὴ ἔναντι τῆς ζητήσεως. Ὁσονδήποτε καὶ ἂν περιορισθῇ ἡ ζήτησις ἕνεκα τοῦ γεγονότος τῆς φορολογικῆς αὐξήσεως τῆς εἰς δραχμὰς τιμῆς τῶν πραγμάτων αὐτῶν λόγῳ τῆς πτώσεως τῆς δραχμῆς, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ περιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσαγωγῆς θὰ ἐπιφέρῃ καὶ νέαν αὔξησιν τῶν τιμῶν αὐτῶν, διότι ὁ ἔμπορος εἶναι φυσικὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν τιμὴν ὡς ρυθμιστὴν ὅπως λέγομεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

Αὐτὴν τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ὀρθόν, νὰ τὴν ἐπωφεληθῇ ὁλόκληρον τὸ ἐμπόριον. Θὰ ἔπρεπε καὶ τὸ κράτος νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν αὔζησιν αὐτῆς τῆς τιμῆς

Δὲν ὑπάρχει ἐν τούτοις περαιτέρω ἀνάγκη αὐξήσεως τῶν τιμῶν τῶνπραγμάτων λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τοιαύτη ἀνατίμησις τῶν πραγμάτων ἔχει ἕνα ἀνώτατον ὅριον τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπερβῶ-

μεν, φοβοῦμαι δὲ ὅτι τὸ ἀνώτατον αὐτὸ ὅριον τὸ προσεγγίζομεν σήμερον ἐξ αἰτίας τῆς αὐξήσεως τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τοῦ σημαντικωτάτου τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, ἡ ὁποία ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀλματικὴν αὔξησιν τῶν τιμῶν. Ἕνα μέρος λοιπὸν τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν εἶνε δίκαιον νὰ καρπωθῇ τὸ Κράτος διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς.

Α. Μπακόπουλος. Μίαν διακοπήν, κ. Ὑπουργέ, τί ποσὸν δραχμῶν ὑπολογίζετε ὅτι θὰ πάρουν αὐταὶ διὰ κάθε λίραν ὡς τόκο;

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ ὑπολογισμὸς ἔγινεν ἂν μπλόκ. Δηλαδὴ ἓν ποσὸν ὡρισμένον ἐκ δραχμῶν διετέθη διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὲρ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐξωτερικῶν δανείων. Μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐξυπηρέτησις καὶ τότε αὐτὸ θὰ κανονισθῇ βραδύτερον. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγομεν εἶνε τοῦτο. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τοιαύτην διαρρύθμισιν ὥστε οἱ κομισταὶ τῶν τοκομεριδίων οἱ κατοικοῦντες μονίμως ἐν Ἑλλάδι, ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος, θὰ δυνηθῶσι νὰ εἰσπράξωσι πράγματι τὴν ἀναλογίαν αὐτῶν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου. Πέραν τούτου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἴπῃ τίποτε ἡ Κυβέρνησις. Εἰσηγούμενος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33 ἐξέφρασα τὴν γνώμην ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἔχει ἰσοσκελισθῇ. Νομίζω ὅτι ἡ ἰσοσκέλισις αὐτὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι ἀσφαλὴς καὶ ἀκλόνητος. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων ἐγένετο κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἀσφαλισθῶμεν ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ ὑπέρβασις τοιούτων δαπανῶν. Ἔχομεν προβλέψει τὴν ἐπελθοῦσαν συναλλαγματικὴν διαφορὰν καὶ ἔχομεν προβλέψει περαιτέρω τοιοῦτον ἀποθεματικόν, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἐγκύρως ἡ ἀσφάλεια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους ὑπελογίσθησαν μετὰ τῆς ἀναγκαίας συντηρητικότητος ὄχι βέβαια μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε ἐπίτηδες νὰ ἐμειώσαμεν βεβαίας εἰσπράξεις τοῦ Κράτους, ἀλλὰ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν μας τὸ ἐπισφαλὲς καὶ τὸ μὴ σταθερὸν τῶν καταστάσεων ἐκάμαμεν τοιούτου εἴδους ὑπολογισμοὺς ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἡ πιθανότης ἢ μᾶλλον ἡ βεβαιότης ὅτι θὰ εὑρεθῶμεν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐντὸς τῶν προϋπολογισθέντων καὶ ὄχι ἐκτὸς αὐτοῦ, ἔχω τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι βέβαια γνωσταὶ εἰς πάντας, ὑπὸ προϋποθέσεις ὁμαλότητος ὄχι μόνον πολιτικῶς ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶς καὶ οἰκονομικῶς ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις, ὅτι οἱ ὅροι τῆς οἰκονομίας μας τῆς δημοσιονομικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς θὰ διέπωνται ἀπὸ συνθήκας πραγματικὰς οἰκονομικὰς καὶ ὄχι ἀπὸ συνθήκας ἀσταθμήτους ψυχολογικάς, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ὑπ' ὄψει προϋπολογισμὸς θὰ ἐκτελεσθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προβλέψεων καὶ ὅτι θὰ ἐξασφαλισθῇ ἀκλονήτως τὸ ἰσοζύγιον αὐτοῦ. (Χειροκροτήματα).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, γνωρίζετε βεβαίως ὅτι ἀπὸ τῆς γθεσινῆς πρωΐας ἤρχισε μία ἀπεργία τῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ. Ἡ τάξις τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἦτο πάντοτε ἰδιαιτέρως συμπαθὴς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Δυστυχῶς διὰ τῆς ἀπεργίας των αὐτῆς κινδυνεύουν νὰ χάσουν ἐντελῶς τὰς συμπαθείας αὐτάς. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, τὰς ἔχασαν ἤδη, διότι ἡ ἀπεργία ἦτο ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν πρόκειται νὰ συζητήσωμεν σήμερον καὶ ἐπομένως δὲν ἔχω ἀνάγκην καθόλου νὰ ἐπιμείνω. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω καθῆκον νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν εἶναι ὅτι ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μὲ τὸ ἐξωτερικὸν γίνεται διὰ τῶν γραφείων τῆς Ἀγγλικῆς Ἀνατολικῆς Ἑταιρείας, ἡ ὁποία μᾶς χρησιμεύει ἐπίσης ὅπως ἔχωμεν τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μὲ πολλὰ γραφεῖα. Αἱ τελευταῖαι πληροφορίαι εἶναι ὅτι ἡ ἀπεργία ἐλύθη πρῶτον εἰς ὁλόκληρον τὴν Κρήτην 2) εἰς τὰς Πάτρας 3) εἰς τὸν Πύργον 4) εἰς τὴν Κέρκυραν 5) εἰς τὴν Σύρον 6) εἰς τὴν Ἄνδρον, 7) εἰς τὸ Μεσολόγγιον 8) εἰς τὴν Λάρισσαν 9) εἰς τὴν Κεφαλληνίαν 10) εἰς τὴν Ἰθάκην 11) εἰς τὴν Ζάκυνθον 12) εἰς τὸ Ἅγιον καὶ 13) εἰς τὴν Χίον. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταχυδρομείου ἐλειτούργησε σήμερον σχεδὸν κανονικῶς δι' ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, τὰ τηλεγραφήματα διενεμήθησαν, αἱ ὑπηρεσίαι ἐν γένει βαίνουν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν καὶ θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ δυνατοῦ. Πρὸ ὀλίγου μοῦ ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας ὅτι παρετηρήθη ἔναρξις ἀπεργίας καὶ εἰς ὑπαλλήλους τελωνειακοὺς τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν καὶ ἐν μέρει τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς.

Ἐλέχθη μάλιστα ὅτι ἐπεκτείνεται ἡ ἀπεργία καὶ εἰς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές. Βέβαια μικρότεροί τινες ὑπάλληλοι δὲν προσῆλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἀκόμη περὶ ἀπεργίας. Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ ἀπεργία αὐτὴ δὲν θὰ γίνῃ. Ἀλλὰ ἐὰν γίνῃ, ἐὰν δηλαδὴ εὑρισκώμεθα κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου, τοῦ καθιστῶντος ἔγκλημα τὴν ἐκ μέρους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπεργίαν, ἐὰν εὑρεθῶμεν ἀπέναντι γενικεύσεως ἀπεργίας, ἔχω τὸ καθῆκον νὰ γνωρίσω εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην ὅτι τοιαύτην ἀπεργίαν θὰ τὴν θεωρήσῃ ἡ κυβέρνησις ὡς κίνημα ἐπαναστατικόν, ὅτι θὰ θεωρήσῃ ἑπομένως ὅτι εὑρίσκεται ἡ χώρα εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, διότι πόλεμος εἶναι καὶ ὁ ἐμφύλιος ὅπως καὶ ὁ ἐξωτερικός. (Χειροκροτήματα) τοὐλάχιστον διὰ τὰ πολιτισμένα κράτη, καὶ ὅτι ἑπομένως ἐφαρμόζουσα τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος θὰ προσῆ ἡ Κυβέρνησις εἰς ὅλους τοὺς περιορισμοὺς τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλονται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Ἐλπίζω κ. Βουλευταί, ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν θέσιν, ὥστε νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν στασιασμὸν ὅλων ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος ἔχει ἐμπιστευθῇ τὰς δημοσίας ἐξουσίας καὶ ὅτι δὲν θὰ ἀνεχθῶμεν τὴν ἀπόπειραν τῆς διαλύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἀλλὰ καὶ ἂν εὑρεθῶμεν ἐνώπιον τοιαύτης ἀποπείρας ἡ Βουλὴ μπορεῖ νὰ γνωρίζῃ καὶ ἡ δημοσία γνώμη ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ κάμῃ τὸ καθῆκόν της μέχρι τέλους καὶ ὅτι ἔχει ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι τὸ Κράτος τοῦ νόμου θὰ ὑπερισχύσῃ, ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τῆς κοινωνίας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν τιμιωτάτων συμφερόντων της αὐτῶν καὶ ὅτι ἐκεῖνοι ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐλάχιστοι ἐλπίζω ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι διανοοῦνται νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ Κράτος, διὰ νὰ ἐπιβάλουν στασιαστικῶς τὰς ἀντιλήψεις των, ἔχουν νὰ ὑποστοῦν ὅλας τὰς συνεπείας τῶν νόμων οἱ ὁποῖοι κεῖνται σήμερον (χειροκροτήματα). Ἐκοινοποιήθησαν σήμερον 30 διατάγματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ἀπολύσεως ὑπαλλήλων τῶν Τ.Τ.Τ. τὴν ἐσπέραν ταύτην θὰ κοινοποιηθοῦν καὶ ἄλλα διατάγματα καὶ διὰ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν τῶν ὑπαλλήλων καὶ δι' ἐκείνους (τοὺς τελωνειακοὺς) οἱ ὁποῖοι ἀξιοῦν καὶ ζηλεύουν τὴν θέσιν τῶν Τριατατικῶν. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ σύμφωνον καὶ ὁμόθυμον τὴν γνώμην τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸ ἔργον τοῦτο. (Χειροκροτήματα).

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τὴν βαθυτάτην λύπην, κύριοι Βουλευταί, τὴν ὁποίαν ἐδοκιμάσαμεν ἐκ τῆς ἀτυχοῦς ἀποφάσεως τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ πλειονοψηφία τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τ.Τ.Τ. νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπεργίαν μετριάζει καὶ μετριάζει αἰσθητῶς ἡ ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν ἐξήγγειλεν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασιν δι' ὅλων τῶν μέτρων ἀποκαθιστῶσα τὸ κῦρος τοῦ Κράτους, ἐφαρμόζουσα τοὺς κειμένους νόμους καὶ πατάσσουσα τὴν ἀπεργίαν, ὅπου καὶ ἂν ἤθελε εὕρῃ ταύτην. Ἡ ἀπεργία, κύριοι Βουλευταί, εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν ὑπὲρ τῶνσυμφερόντων των κατὰμιᾶς Ἑταιρείας, ἀλλὰ ἀπεργία δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι ἀπεργία ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ γίνῃ ἀνεκτή. (χειροκροτήματα) Εἶναι εὐτύχημα, Κύριοι Βουλευταί, ὅτι οἱ κείμενοι νόμοι παρέχουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τελεσφόρως τὴν κατάστασιν καὶ θὰ εἶναι βαρυτάτη ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως ἐὰν ἤθελε παραλείψῃ τινὰ τῶν μέτρων τούτων. Τὰ μέσα εἶναι ἀρκετὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ κατὰ τρόπον ὥστε καλῶς ἐφαρμοζόμενα νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν κατάστασιν. Ἀλλὰ κύριοι καὶ ἡ κατάστασις ἡ κοινωνικοοικονομικὴ δυστυχῶς εἶναι τοιαύτη ὥστε ἐνισχύει τὰς Κυβερνητικὰς πρεσπαθείας, διότι ἡ ἐξεύρεσις προσώπων σήμερον εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπεργούντων ὑπαλλήλων καὶ ἑπομένως τῶν ἀπολυομένων δυνάμει τοῦ νόμου εἶναι εὐχερεστάτη.

Ἡ Κυβέρνησις πρωτίστως ὀφείλουσα νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κύρους τοῦ νόμου, ἔν ἔχει νὰ πράξῃ, νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ παραμικρόν. Ὀφείλει νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς κειμένους νόμους οἱ ὁποῖοι εἶναι πολλοὶ καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀρκετοὶ καὶ νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ παραμικρόν, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ σκεφθῇ καὶ κάτι ἄλλο, ὀφείλει νὰ σκεφθῇ τὴν εὐθύνην τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνει ἀπέναντι τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα μοιραίως θὰ κληθοῦν διὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς ἀπεργοὺς μας ὑπαλλήλους καὶ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα ὀφείλουν νὰ διατηρηθοῦν καὶ νὰ μὴ ἀπολυθοῦν (χειροκροτήματα). Τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα πρέπει νὰ διατηρηθοῦν καὶ ἀπέναντι οἱωνδήποτε ἀξιώσεων οἱασδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ λύσις τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ τὸ Κράτος.

Διότι δὲν πρέπει, κύριοι, νὰ λησμονηθῇ, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ὅλους μας εἶναι, ἡ ὑπόστασις ἡ κρατικὴ εἶναι τὸ κύρος τοῦ κράτους εἶναι τὸ κύρος τοῦ νόμου καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ εἶναι βεβαία ὅτι εἰς τὰς προσπαθείας αὐτῆς, εἰς τὰς κινήσεις αὐτῆς, τὰς ὁποίας θὰ κάμῃ καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐπιφυλασσόμεθα νὰ τὴν ἐλέγξωμεν αὐστηρότατα, ἐὰν δὲν ἤθελε συναισθανθῇ καὶ ἐφαρμόσῃ τὰ μέτρα ἐν ὅλῃ των τῇ ἐκτάσει, ὀφείλει λέγω ἡ Κυβέρνησις νὰ εἶναι βεβαία ὅτι εἰς τὰς κινήσεις αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ νόμου, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κύρους τοῦ Κράτους εἴμεθα παραστάται αὐτῆς καὶ ἀλληλέγγυοι εἰς τὸ ὅτι καὶ ἂν πράξῃ (χειροκροτήματα).

Γ. Καφαντάρης. Αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κατάπληξίν μας διὰ τὸν ἔκθεσμον καὶ ἀντικανονικὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐνόμισαν κατηγορίαι τινὲς ὑπαλλήλων ὅτι ἠδύναντο νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων των. Ἡ τοιαύτη τῶν ἐν λόγῳ δημοσίων ὑπαλλήλων στάσις δὲν εἶνα πρᾶξις στρεφομένη μόνον κατὰ τοῦ κράτους, ἀλλὰ πρᾶξις στρεφομένη πρωτίστως, ὡς ὀρθῶς ἐλέχθη, κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, κατὰ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, πρᾶξις ἀποξενοῦσα τοὺς ὑπαλλήλους τούτους πάσης συμπαθείας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ παντὸς σωφρονοῦντος ἕλληνος (χειροκροτήματα).

Πᾶν μέτρον συντελοῦν εἰς ἀποκατάστασιν τοῦ κύρους τοῦ νόμου, τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν καλὴν θέσιν τοῦ χειμαζομένου καὶ πάσχοντος ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ μᾶς εὕρῃ προθύμους ὑποστηρικτὰς (χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Ὁ κ. Παπαναστασίου ἔχει τὸν λόγον.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν γνωρίζω κ. βουλευταί, κατὰ πόσον τὰ αἰτήματα τῶν ταχ. ὑπαλλήλων ἔχουν βασίμους λόγους. Ἀλλ' ὅσον δήποτε καὶ ἂν εἶναι βάσιμοι οἱ λόγοι τῶν παραπόνων τῶν ταχ. καὶ τηλ. ὑπαλλήλων, τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω, δὲν ἀνεγνώρισεν οὔτε δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ δικαίωμα ἐπιδιώξεως ἱκανοποιήσεως οἱωνδήποτε παραπόνων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ ὁμαδικῆς ἐγκαταλείψεως τῆς θέσεως αὐτῶν (Χειροκροτήματα).

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀρχῆς εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ καὶ νὰ ἐμποτισθῇ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν ἑλλήνων ὅτι αἱ σημεριναὶ κρίσιμοι περιστάσεις, τὰς ὁποίας διέρχεται τὸ ἔθνος, ἀπαιτοῦν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην, κοινωνικὴν πειθαρχίαν.

Ὑφιστάμεθα ὅλοι, ἄλλοι ὀλιγώτερον καὶ ἄλλοι περισσότερον, θυσίας ἐκ τῆς κρίσεως τῆς σημερινῆς. Θὰ ὑποστῶμεν ἀκόμη μεγαλυτέρας θυσίας. Κατὰ πόσον αἱ θυσίαι τῶν μὲν ἢ τῶν δὲ εἶναι ὡς ἐμπρέπει νὰ εἶναι, εἶναι ζήτημα ἐξετάσεως ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν.

Κανεὶς δὲν δικαιοῦται νὰ διεκδικῇ τὰ δικαιώματα τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ὅπως ἐπιβάλῃ εἰς τὸ Κράτος οἱασδήποτε λύσεις. Ἠμπορεῖ νὰ διϊστάμεθα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικήν της πολιτικήν, ὅσον ἀφορᾷ γενικῶς τὴν πολιτικήν. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ δεχθῶμεν τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἡ ὁποία μόνη ἐκπροσωπεῖ τὸ ἔθνος (χειροκροτήματα). Δεχόμεθα καὶ ἡμεῖς ὅπως αἱ θυσίαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι, ἐπιβληθοῦν γενικῶς εἰς ὅλους ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς δυνάμεως ἑκάστου, ὅπως ἡ λιτότης τοῦ βίου ἀποτελέσῃ κανόνα γενικόν, ὅπως αἱ ἰσχυρότεραι κοινωνικαὶ τάξεις ὑποστοῦν μεγαλυτέρας θυσίας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει νομίζομεν ὅτι θὰ εἰσερχόμεθα εἰς μίαν ἄδυσον ἐὰν ἐπιτρέπεται τὰ ζητήματά των νὰ λυθοῦν εἰς τοὺς δρόμους μὲ ἀπεργίαν διευθυνομένην ἀπὸ ἐντελῶς ἀνεύθυνα πρόσωπα. Πάντως ὅμως συνιστῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξετάσῃ τὰ δίκαια αἰτήματα οἱασδήποτε τάξεως (διαμαρτυρίαι).

Δὲν συνιστῶ ἐγὼ ὑποχωρήσεις κ. Πρόεδρε, ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχῃ δίκαιον αἴτημα συνιστῶ νὰ ἐξετασθῇ μὲ ὅλην τὴν εὐμένειαν καὶ προτείνω τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία νὰ ἐκδώσῃ ἕνα ψήφισμα ἀπευθυνόμενον εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀπευθυνόμενον εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὑπερτάτη χάριν τῆς σωτηρίας ὅλων νὰ ἡσυχάσουν, διότι ἡ ἀνατροπή, ἡ ὁποία εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ, θὰ ἀποβῇ ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ ὅλων, εὐρύτερον τῶν ἐργαζομένων τάξεων, διότι μία ἔκπτωσις μεγαλυτέρα τοῦ ἐγχωρίου νομίσματος κατὰ πρῶτον λόγον θὰ πλήξῃ τὰς ἐργαζομένας τάξεις, θὰ πλήξῃ τὰς τάξεις τῶν ὑπαλλήλων. Νὰ ἀπευθύνωμεν μίαν ἔκκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους λέγοντες ὅτι εἶναι ἀναγκη ὑποχωρήσεως εἰς τὰς ἐννόμους ἐξουσίας τοῦ κράτους, αὐτὴν τὴν πρότασιν ἔχω καὶ θὰ παρακαλέσω μία ἐπιτροπὴ νὰ συντάξῃ μίαν ἔκθεσιν, διότι ὁμολογῶ ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀνεξαρτήτως κομμάτων τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀξιοῖ παρὰ πάντων τὴν ἐπικράτησιν αἰσθήματος κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ πειθαρχίας, διότι ἄνευ πειθαρχίας κοινωνικῆς οὐδὲν μέτρον ὑπὲρ τοῦ ἐγχωρίου νομίσματος ἶσχ δύναται νὰ ἐπικρατήσῃ ἀπολύτως (χειροκροτήματα).

Γ. Κονδύλης. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐκνόμου τῆς ἐνεργείας τῶν ἀπεργησάντων ὑπαλλήλων, ἡ πρᾶξίς των αὕτη εἶναι ἀντιπατριωτική. Εἰς τὰς σημερινὰς κρισίμους στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δοκιμάζεται ἀπὸ μίαν οἰκονομικὴν κρίσιν ἀφόρητον, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ φόβοι τῆς Κυβερνήσεως εἶναι καταφανεῖς, ἡ ἐνέργεια αὕτη τῶν ἀπεργησάντων ὑπαλλήλων θέτει εἰς κίνδυνον αὐτὴν ταύτην τὴν τάξιν τῆς χώρας. Νομίζομεν συνεπῶς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθῆκον νὰ φανῇ ἀμείλικτος ἀπέναντι αὐτῶν καὶ νὰ μὴ ἐνδώσῃ καθ' ὁλοκληρίαν, διότι ἡ παραμικρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐνδοτικότης δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ δράσωσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὑπονομεύουν τὸ νόμιμον καθεστώς. Προτοῦ τελειώσω τὸν λόγον μου τάσσομαι παρὰ τῇ Κυβερνήσει, συμφωνῶ δι' ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ διὰ τοὺς ἀπεργήσαντας ὑπαλλήλους καὶ πρὸς πρόληψιν τοιούτων ἐνεργειῶν, συμφωνῶ μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ ἡ Καβέρνησις ὁσονδήποτε αὐστηρὰ καὶ ἂν εἶναι ταῦτα, διότι νομίζομεν ὅτι τὰς εἰς παρούσας στιγμὰς ἄνευ τῆς τοιαύτης τάξεως ἡ Ἑλλὰς ἀπειλεῖται νὰ ἔλθῃ εἰς ἀναρχίαν. (Χειροκροτήματα).

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Κύριοι βουλευταί, ἐκ καθήκοντος εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ παρατηρήσω ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῶν Τ. Τ. Τ., ὅπως πολὺ ὀρθῶς παρετήρησεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι οἱ μοναδικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς εἰς τὰς κρισίμους περιστάσεις προσέφερον ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας, εἶναι οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἰς ὅλας τὰς ἐκστρατείας προσέφερον πράγματι ἐθνικὰς ὑπηρεσίας. Ἑπομένως οἱ ὑπάλληλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι προσέφερον ἐθνικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ διὰ τῶν

ἔργων των ἀπέκτησαν ὡρισμένα δικαιώματα. Τὰ δικαιώματα αὐτὰ εἰς τὴν σημερινὴν κρίσιμον περίοδον τοὺς ἀμφισβητοῦνται, διὰ τοὺς μικροὺς ὑπαλλήλους, δὲν θὰ ὁμιλήσω ἐγὼ διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, ἀλλὰ διὰ τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν ἕνα ἐλάχιστον μισθόν. Εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον τὰ αἰτήματά των νὰ τὰ ἐξετάσῃ ἡ Κυβέρνησις μετὰ πάσης προσοχῆς. Ἡμεῖς ἐὰν ἀναγνωρίζωμεν τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας εἰς ἕκαστον ἐργαζόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἀντιτιθέμεθα εἰς τὴν σημερινὴν ἀπεργίαν, διότι ὄντως ἡ χώρα ἡμῶν διέρχεται ἐξαιρετικὴν περίοδον, κλονίζεται σύρριζα ὁλόκληρον τὸ Κράτος, φοβούμεθα δὲ ὅλοι μήπως ἡ οἰκονομικὴ κρίσις μᾶς παρασύρει εἰς πλήρη καταστροφὴν διότι ἡ πεῖνα ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν συγκινεῖ πάντα ὁ ὁποῖος μεταβαίνει ἐπὶ τόπου, δὲν βλέπετε παρὰ ἀνθρώπους ἀπεξηραμένους κυριολεκτικῶς ἐκ τῆς πείνης καὶ δὲν εἶναι δίκαιον εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ προκαλοῦν καὶ αὐτὴν τὴν κοινωνίαν οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Ἐγὼ νομίζω ὅτι τὰ δίκαιά των εἶναι ὅσια καὶ ἱερά, ἀπεκτήθησαν μὲ ἀγῶνας, εἶναι ἡ καλυτέρα ὑπηρεσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀλλὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ἀξιοῦν νὰ τὰ ἐπιβάλουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Διότι οὕτω προκαλοῦν τοὺς ἄλλους πεινασμένους νὰ τοὺς ποῦν ὅτι δὲν ἔχουν δίκαιον, ἀλλ' ἡ σημερινὴ κατάστασις ὄντως ἔχει βαθύτερα τὰ ἑλατήριά της. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς θὰ ἐλθωμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὀφείλει ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν λῆψιν ριζικωτέρων μέτρων, ὥστε νὰ μὴ προκαλοῦνται οἱ κενοὶ στόμαχοι ἀπὸ τοὺς χορτάτους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, θὰ προτείνω καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ συμφωνήσῃ καὶ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως νὰ μὴ προσθῶμεν εἰς ἔκκλησιν, ἡ ὁποία κατὰ τοῦτο ἀντενδείκνυται ὅτι θὰ ἀπευθύνεται εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, ἐπομένως καὶ εἰς τοὺς ἀπεργήσαντας, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν τὸ Κράτος νὰ ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν πρὸς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι ἀπεργοῦν τὴν στιγμὴν αὐτήν. Ἀλλὰ ἡ ἰδέα τὴν ὁποίαν περιέχει ἡ πρότασις τοῦ κ. Παπαναστασίου ἔχει μεγάλην σημασίαν καὶ προτείνω ἀντὶ τούτου νὰ δημοσιευθοῦν ὅλοι οἱ λόγοι τῶν λαθόντων τὸν λόγον καὶ διανεμηθοῦν ἐδῶ εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ νὰ σταλοῦν καὶ ἐκ τῶν διαφόρων Ὑπουργείων εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι περίπου τὸ πρᾶγμα τὸ ἴδιον ἀλλ' ἀποφεύγεται ἡ ἐντύπωσις ὅτι κάμνομεν ἔκκλησιν καὶ πρὸς τοὺς ἀπεργούς.

Πρόεδρος. Δεκτὴ ἡ πρότασις.

Φωναί. Μάλιστα, μάλιστα.

Μεθ' ὃ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κ. ***Πρόεδρος*** νὰ κυρώσῃ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ὑπ' εὐθύνη του καὶ ὥρᾳ 8 λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Μέλφος
Θ. Παπαστρατῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Σαββάτου 21 Μαΐου 1932.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀφ' ἑλθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατόστει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Θεσ)νίκης ζητεῖ τὴν ματαίωσιν τῆς ψηφίσεως τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῶν τιμολογίων τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης.

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐφέδρων Θσσαλονίκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 5355 περὶ προστασίας ἐφέδρων.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Δημοτικῶν Ὑπαλλήλων Θεσ)νίκης ζητεῖ τὴν ψήφισιν νομοσχεδίου ἱδρύσεως Ταμείου προνοίας δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Φαρσάλων παρακαλεῖ ὅπως ἀπαγορευθῇ ἐπὶ δίμηνον ἡ εἰσαγωγὴ ἀμνῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ἀργυραμοιβοὶ Ἀθηνῶν ζητοῦν ὅπως δοθῶσιν αἱ δέουσαι διαταγαὶ διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Ὁ Λαϊκὸς Κυνηγετικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν διαμαρτύρεται διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἰσχύοντος Νόμου περὶ θήρας.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** καὶ ***Ι. Ἀθανασιάδης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4042 «περὶ ταμείων θυμάτων πολέμου».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Β. Δεληγιάννης*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τῶν κατὰ τὴν παραλίαν Π. Φαλήρου αὐθαιρέτως ἀνεγερθέντων περιπτέρων .

Ἀνακοινοῦται κατόπιν ὑπὸ τοῦ κ. ***Προέδρου*** δήλωσις τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Μακκᾶ, Α. Βαρβαγιάννη καὶ Σ. Κωστοπούλου, σχετικὴ πρὸς τὸ περὶ Τύπου νομοσχέδιον, ἔχουσα ὡς κάτωθι :

«Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Βουλευταὶ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀποφασίσαντες νὰ ψηφίσουν τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον νόμου, ἐπιθυμοῦν νὰ δικαιολογήσουν τὴν στάσιν των ὡς ἑξῆς :

Ἡ καθαρῶς τυπικὴ συζήτησις περὶ τῆς ἀντισυνταγματικότητος αὐτοῦ εὑρίσκεται, φρονοῦμεν, εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὰ τεράστια καὶ οὐσιαστικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει σήμερον τὸ Κράτος καὶ πρὸς τὴν ἀνάγκην ριζικῶν λύσεων, τὰς ὁποίας δικαίως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μετ' ἀγωνίας ἀναμένει παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Ἀλλὰ φοβούμεθα συγχρόνως ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς ψηφίσεως ἢ μή, τῆς συνταγματικότητος ἢ μή, καὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς ἢ μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ νομοθετικοῦ τούτου μέτρου, τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ μέτρον ἀνεπαρκὲς πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος. Φρονοῦμεν δηλαδὴ ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἀναθιώσεως τῆς κοινῆς ἐπὶ τὴν δραχμὴν ἐμπιστοσύνης, εἶναι πρόβλημα πολὺ γενικώτερον, ἐξαρτώμενον βεβαίως καὶ ἐκ λόγων ψυχολογικῶν, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἡ ἀποτελεσματικὴ διαρρύθμισις εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ παρὰ τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶναι, ἐκ τοῦ Συντάγματος, ἐπαρκῶς πρὸς τοῦτο ὡπλισμένον.

Τὰ συνταγματικὰ ταῦτα ὅπλα χορηγεῖ εἰς ἄλλα δημοκρατικὰ Κράτη τὸ πολίτευμά των, (ὡς τὸ Γερμανικὸν Σύνταγμα διὰ τοῦ ἄρθρου 48, ἐπιτρέπον εἰς τὰς Κυβερνήσεις νὰ ἀρίστανται τῆς ὁλοκληρωτικῆς τοῦ Συντάγματος ἐφαρμογῆς ὄχι μόνον ἐν περιπτώσει κηρύξεως πολέμου ἢ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν γενικώτερον τὸ Κράτος εὑρεθῇ ἐν κινδύνῳ.

Εἰς παρομοίαν δὲ θέσιν εὑρίσκεται σήμερον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐμπλακὲν εἰς ἕνα οἰκονομικὸν πόλεμον κατ' ἀσυλλήπτου ἐχθροῦ, δηλ. εἰς πόλεμον πολὺ τραχύτερον καὶ καθολικώτερον ἑνὸς ἁπλοῦ ἐξωτερικοῦ πολέμου. Διότι εἰς ἐξωτερικὸς πόλεμος ἐνδέχεται νὰ στοιχίσῃ εἰς τὴν περίπτωσιν κακῆς του ὀργανώσεως, ἀστόχου του διεξαγωγῆς καὶ ἀτυχοῦς του ἐκβάσεως τὴν ἀπώλειαν μέρους μόνον τοῦ ἐδάφους τῆς Ἐπικρατείας, ἐνῷ τοὐναντίον ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος τὸν ὁποῖον διεξάγομεν θέτει ἐν πρόβλημα ζωῆς ἢ θανάτου διὰ τὸ σύνολον τῆς χώρας.

Θεωροῦμεν ἑπομένως ὅτι θὰ ἦτο ἐθελοτυφλία ἡ παραμονὴ σήμερον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀόπλου ἐναντίον ἑνὸς τοιούτου κινδύνου, καὶ φοβούμεθα μήπως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μᾶς ζητήσῃ αὔριον εὐθύνας ὄχι διὰ τὴν ψήφισιν ἑνὸς νομοθετήματος, ὡς τὸ σημερινόν, ἀλλ' ἀντιθέτως διότι, προσκολληθέντες εἰς βυζαντινιζούσας συζητήσεις, παρελείψαμεν τὸ ἄλλο στοιχειῶδες καθῆκόν μας, δηλ. τὸν θαρραλέον ἐφοδιασμὸν τοῦ Κράτους μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔκτακτα καὶ ἐξαιρετικὰ ὅπλα, ἅτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπειλούντων αὐτὸ οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν κινδύνων.

Καὶ ἐφόσον τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα ἀπαγορεύει τὴν εἰς τὰ ἐξαιρετικὰ αὐτὰ μέτρα ὁμαλὴν πρυσφυγήν μας εἰς περιστάσεις ὡς αἱ σημεριναί, ζητοῦμεν ἀπὸ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξαρθοῦν εἰς αὐτῶν τῶν περιστάσεων τὸ ὕψος καὶ νὰ ἐπιδείξουν τὸν τολμηρόν των πατριωτισμόν ὥστε μὲ θυσίαν τῶν τύπων εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὑπερτάτης ἐθνικῆς ἀνάγκης νὰ ἀτενίσωμεν μὲ ὅλην τὴν ἀπαραίτητον ὠμότητα τὴν κατὰ τῆς χώρας ἀπειλὴν καὶ νὰ ἀναλάβωμεν εἰλικρινῶς καὶ εὐθαρσῶς τὰς εὐθύνας ριζικῶν λύσεων, ἔστω καὶ ἂν αὗται πρόκειται νὰ ἐπιδιωχθοῦν διὰ μιᾶς προσωρινῆς παρεκκλίτεως ἀπὸ τῆς τηρήσεως ὡρισμένων συνταγματικῶν διατάξεων ἢ κοινοβουλευτικῶν κανόνων, μέχρις ὁριστικῆς ἀποσοβήσεως τοῦ κινδύνου, καὶ ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἐξωτερικοῦ πολέμου».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τοῦ Β. Δ. περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοϊατροῦ», ἔχον οὕτω :

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 15|11|23 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28|4|1919 Β. Δ. «περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοϊατροῦ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 3ην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀπὸ 15|11|23 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28|4|1919 Β. Δ. περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοϊατροῦ καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

Πλὴν τῶν πτυχούχων τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ Σχολείου τοῦ ΕΟν. Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρας ὁμοταγοῦς Ὀδοντοϊατρικῆς Σχολῆς ἢ ἀναγνωρισμένων ὑπὸ τῶν εἰκείων Κρατῶν Σχολῶν ἢ Σχολείων ἅπαντες οἱ λοιποί, οἱ ἀσκοῦντες νομίμως τὴν Ὀδοντοϊατρικὴν ἐν Ἑλλάδι, ὀφείλουσι νὰ διαφημίζωσιν ἑαυτοὺς εἴτε διὰ τῆς ἐπιγραφῆς, ἣν ἀναρτῶσι πρὸ τοῦ καταστήματός των, ἔνθα ἐξασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, εἴτε εἰς πᾶσαν ἑτέραν διαφήμισιν, μόνον διὰ τῆς λέξεως «Ὀδοντιατρὸς» ἄνευ ἑτέρας τινὸς προσθήκης.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ προσθήκης διατάξεών τινων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ***πολλοὶ βουλευταὶ*** ζητοῦν τὴν ἀναβολήν.

Θ. Χαβίνης. Παρακαλῶ τοὺς κυρίους βουλευτὰς νὰ ἀποσύρουν τὰς ἀντιρρήσεις των διότι ἂν δὲν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον οἱ ἀγρόται θὰ στερηθοῦν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα τοὺς παρεχώρησεν ὁ ἀγροτικὸς νόμος.

Κ. Σπυρίδης Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ εἶνε ἔργον μακρᾶς ἐρεύνης, τὸ ἐπεξειργάσθη δὲ ἡ Βουλὴ μὲ τόσην ἐπιμέλειαν ὥστε δὲν εἶνε δίκαιον νὰ ματαιωθῇ ἡ ψήφισις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ παρακαλέσω τοὺς ἔχοντας ἀντιρρήσεις νὰ λάβουν τὸν λόγον, ἐὰν ἐννοεῖται δὲν εἶναι πολλοὶ διὰ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Κ. Ζωγράφος. Καθ' ἣν στιγμὴν ἀγωνιᾷ ὁ λαὸς καὶ περιμένει νὰ ἀκούσῃ τὰς δηλώσεις αἱ ὁποῖαι προηγγέλθησαν δὲν εἶνε δυνατὸν ἡ Βουλὴ νὰ ἀσχολῆται μὲ νομοθετικὴν ἐργασίαν. (Θόρυβος, διαμαρτυρίαι).

Α. Παπαναστασίου. Συμφωνῶ μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν. Οἱ θέλοντες νὰ ἀντιταχθοῦν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἠμποροῦν νὰ ὁμιλήσουν.

Ν. Ξηρός Πρὸ μηνῶν ὑπέβαλον πρότασιν νόμου ἀφορῶσαν τὴν ἐπανεκδίκασιν ἑνὸς κτήματος ἐν Φθιώτιδι. Ἡ πρότασίς μου ἐστηρίζετο εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐκδοθεῖσα διὰ τὸ κτῆμα αὐτὸ ἀπόφασις ἦτο ἀνεφάρμοστος, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὑπηρεσία εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσῃ, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἐὰν τὰ πράγματα μείνουν ὡς ἔχουν ὑπάρχει κίνδυνος ῥήξεων καὶ διαπληκτισμῶν, ἴσως δὲ καὶ φόνων ἀκόμη ἐν Φθιώτιδι, διότι τὰ κτήματα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν διὰ τῆς ἀποφάσεως εἰς ἕνα χωρίον εἶνε μέσα εἰς ἄλλο χωρίον καὶ ἀντιθέτως. Κατὰ τῆς προτάσεως, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλον ἐγώ, ἀντέστησαν βουλευταί τινες καὶ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπέσυρεν, οὕτω δὲ ἐματαιώθη ἡ ψήφισίς της. Εἰς τὸ νομοσχέδιον περιελήφθησαν ὅλαι αἱ ὑποστηριχθεῖσαι ὑπὸ βουλευτῶν ἀπόψεις, πλὴν τῆς ἰδικῆς μου, κατὰ τὴν γενομένην ὅμως εἰς τὴν Γερουσίαν συζήτησιν προτάσει τῶν κ. κ. Χασιώτη καὶ Τράκκα ἐγένετο δεκτὸν ὅπως καὶ τὸ κτῆμα αὐτὸ τῆς Φθιώτιδος περιληφθῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον. Παραδέξως ὅμως εἶδον τὴν ἐπομένην ὅτι ἡ προσθήκη αὐτὴ ἀφηρέθη δὲν γνωρίζω διατί ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον. Ἤδη προβάλλω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν τροπολογίαν αὐτήν, διότι ἂν συντρέχουν περιστάσεις ὑπὲρ οἱουδήποτε κτήματος ἀναμφισβητήτως κατὰ μέγιστον λόγον συντρέχουν ὑπὲρ τοῦ κτήματος Φθιώτιδος, ἐφ' ὅσον ἡ δι'αὐτὸ ἀπόφασις εἶνε ἀνεφάρμοστος.

Ὁ κ ***Δ. Κουτσοπέταλος*** λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐδέχθη τροπολογίαν θίγουσαν καιρίως ὡρισμένους πτωχοὺς ἀκτήμονας τῆς Λεβαδείας. Ἂς ἐννοήσουν οἱ κύριοι βουλευταὶ κατὰ πόσον ἀγροτικὸς ἐδείχθη ὁ κ. Ὑπουργὸς δεχθεὶς τὴν τροπολογίαν αὐτήν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ἔχον οὕτω.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ προσθήκης νέων τοιούτων

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΒ' τῆς 20 Μαΐου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(Ὡς ἐτροποποιήθη ἐξ ὁλοκλήρου)

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν περίπτωσιν β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς: α'Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτησιῶν, ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων, βάσει προγενεστέρων ἀγροτικῶν νόμων. Ἐν

τοιαύτη περιπτώσει αἱ ἐκτάσεις θὰ χορηγῶνται ἀπὸ τυχὸν διαθεσίμους κλήρους τοῦ κτήματος ἢ ἄλλων γαιῶν τελευταίως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον α τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἐδαφίων νὰ προστεθοῦν ἐν συνεχείᾳ τὰ κάτωθι :

«Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν φυτεῖαι, ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν δέκα στρεμμάτων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκημάτων, κείμεναι ἐντὸς ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροκτήματος, καὶ περιελθοῦσαι κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ἀγοραστήν, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γεν. Διοικητοῦ, ἀπηλλοτριώθησαν ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ τρίτου, χωρεῖ ἐπανεκδίκασις περὶ αὐτῶν, αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον εὑρίσκοντο εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτήτου μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«4. Ἀπαλλοτριωθεῖσαι πεδιναὶ ἐκτάσεις πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ χαρακτηρισθεῖσαι δι' ἀποφάσεων Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὡς ἐπιδεκτικαὶ καλλιεργείας, δύνανται ν' ἐκχερσωθοῦν ὑπὸ τῶν ἀποκατασταθέντων κληρούχων, ἄνευ ἀδείας τῶν βασικῶν ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 8 προστίθεται ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχον ὧδε :

«Ἐλαιῶνες ἐξημερωθέντες ἢ ἐξημερούμενοι, ἀνήκοντες δὲ εἰς γεωργικοὺς συνεταιρισμούς, ἐξαιροῦνται τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου ἐντὸς τῆς ὁποίας τίθεται ἐν ἰσχύι ὁ παρὼν νόμος, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐφεξῆς τῆς ὁπωσδήποτε χρησιμοποιήσεως τῶν ἐκτάσεων τούτων πρὸς βοσκήν.»

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθενται ἐδάφια 4 καὶ 5 ἔχοντα οὕτω :

«4. Ὡς κατάληψις κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 ἐδαφίου 1 τοῦ νόμου 4857 νοεῖται καὶ ἡ τῇ ὑποδείξει τῆς Ε.Α.Π. ὑπὸ τῶν ἐγκατασταθέντων προσφύγων πραγματικὴ (de facto) κατάληψις καὶ κατοχὴ τοῦ κτήματος, ἔστω καὶ ἐὰν περὶ τῆς καταλήψεως δὲν ἐγένετό ποτε ἔγγραφος πρᾶξις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδάφιον ἐγγραφὴ κτημάτων εἰς τὰ κτηματολόγια τῆς Ε.Α.Π. ἀποδεικνύεται διὰ βεβαιώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

5. Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 εἶναι ὅτι ἡ γενομένη δι' αὐτοῦ ἀπαλλοτρίωσις ἐγένετο τὸ μὲν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος, πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλιεργητῶν γηγενῶν προσφύγων δι' ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν, τὸ δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ δημοσίας ὠφελείας διὰ τὰς ἐκτάσεις τὰς ἐξαιρουμένας τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν ἀγροτικὸν νόμον.

Διὰ τὰ κτήματα τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐπιλαμβάνεται ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως ἀλλὰ βεβαιουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὅτι περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται διὰ τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κατά τε τὸ ἄρθρον 19 καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος, ἡ διαδικασία τοῦ νόμου ΓΨΝΑ΄ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέων νόμων.

Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 εἶναι ὅτι, τὰ τμήματα τῶν περὶ ὧν διαλαμβάνει αὕτη κτημάτων, τὰ ἐξαιρούμενα τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος καὶ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλοτριοῦνται καὶ ταῦτα κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος.

Διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζεται διὰ μὲν τὰ κτήματα τὰ ἀπαλλοτριούμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος ἡ διαδικασία τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, διὰ δὲ τὰ τμήματα τὰ ἀπαλλοτριούμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ἡ διαδικασία τοῦ νόμου ΓΨΝΑ΄ καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτόν

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου καὶ μετὰ τὸν ἀριθμὸν «51» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ 55».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 28 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «κατὰ τὴν ἑπομένην σειρὰν προτιμήσεως» προστίθενται αἱ λέξεις «προτασσομένων ἐν ἑκάστῃ σειρᾷ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου», ἢ τῶν τροποποιητικῶν τούτου».

Ἄρθρον 7.

«Ἡ τυχιοῦχοι πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων, ἢ ἀγρονικῶν ὀρφανοτροφείων καὶ οἰκοτροφείων ἀκτήμονες, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 29 τοῦ παρόντος νόμου ἀποκαθίστανται εἰς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων, καίτοι δὲν συνεπλήρωσαν τὴν νόμιμον πρὸς ἀποκατάστασιν ἡλικίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐλάσσονα τῶν 16 ἐτῶν συμπληρωμένων, ἐφ' ὅσον θὰ εἶναι, μόνιμοι ἐγκάτοικοι τοῦ ὑπὸ ἀπαλλοτρίωσιν κτήματος, πρὸ παντὸς ἄλλου, ἀλλὰ μόνον εἰς κατὰ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορισθήσονται ὁ τρόπος τῆς ἐγκαταστάσεως. χρεώσεως καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις τῶν ἐγκαταστατέων.

Ἄρθρον 8.

Προκειμένου περὶ καπνεργατῶν κατοικούντων εἰς πόλεις ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν εἰς δημοσίας γαίας πλὴν τῶν προερχομένων ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς παραιτήσεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν παρεχομένων πλεονεκτημάτων. Διὰ Διατάγματος ὀφείλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐγκαταστάσεως, χρεώσεως, ἐξοφλήσεως τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστεθήτω ἐδάφ. 5 ἔχον οὕτως:

«Ὅπου, βάσει τοῦ ἄρθρου 5 ἐδάφιον ε΄ τοῦ Νόμου 2052, τέκνα καλλιεργητῶν, ἅτινα δὲν εἶναι μὲν καλλιεργηταί, ἐγεννήθησαν ὅμως εἰς τὸ κτῆμα, καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος ἔλαβον τὴν ἣν εἶχον ἀνοικοδομήσει οἰκίαν των, καὶ ἔκτασιν ἀρκοῦσαν διὰ περιβόλιον, δύνανται νὰ πωλήσωσι τὴν οἰκίαν των καὶ τὴν διὰ περιβόλιον ἔκτασιν εἰς γεωργούς, γεωργοκτηνοτρόφους, ἢ κηπουρούς, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, πλὴν τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους των».

Ἄρθρον 10.

«Εἰς τὸ τέλος τῆς 1 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου νὰ προστεθῇ, ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις: «ἀπὸ τοὺς λαμβάνοντας ὅμως ἢ λαβόντας πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δὲν ἀφαιρεῖται οὗτος, οὐδὲ μειοῦται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

3. Δικαιοῦνται κλήρου καὶ οἱ ὑπερβάντες τὸ 65 οἰχὶ καὶ τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας, ἔχοντες τέκνα ἄρρενα ἄνω τοῦ 16 ἔτους καὶ ἀμφότεροι ὄντες ἀκτήμονες γεωργοί.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις μέχρι τὸ πολὺ ἡμίσεως τοῦ γεωργικοῦ κλήρου εἰς μικροὺς ἐπαγγελματίας ἀσχολουμένους ἐπικουρικῶς εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των, τῶν τυχὸν μέχρι τοῦδε λαβόντων πλήρη γεωργικὸν κλῆρον, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἐὰν τηροῦντων τούτων ἀκέραιον. Ἐπὶ μπαστανούχων, ὁ ἄνω κλῆρος, χορηγεῖται μέχρι 50 στρεμμάτων κατ' ἐλάχιστον ὅριον».

Ἄρθρον 11.

«Εἰς τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου νὰ προστεθῇ τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

ζ΄. Εἰς ἕκαστον Γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας δύνανται νὰ χορηγηθοῦν τρεῖς κατ' ἀνώτατον ὅρον γεωργικοὶ κλῆροι, προοριζόμενοι διὰ φυτώρια καὶ ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν, κείμενοι εἰς ἀκτῖνα δέκα τοὐλάχιστον χιλιομέτρων μακρὰν τῶν πόλεων καὶ εἰς ἰσάριθμα χωρία ἀπέχοντα ἱκανῶς ἀλλήλων, διαχειριζόμενοι δ' ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν.

«Ἐπὶ ἐκδικασθέντων, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀγροκτημάτων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ διαθέσῃ πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων κλήρων.

«Ἡ παροῦσα διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ κτημάτων ἐχόντων ἀριθμὸν κληρούχων ἐλάσσονα τῶν 75.».

Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 34 νὰ προστεθῇ καὶ ἕτερον ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον η΄ ἔχον οὕτως:

«Ὅπου δι' ἀποφάσεων Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἀφέθη πρὸς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως ἔκτασις προοριζομένη δι' ἵδρυσιν προτύπου μελισσοκομείου, ἐπιτρέπεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ, ἡ ἐκμετάλλευσις ἢ τὰ εἰσοδήματα ἐκ τῆς καλλιεργείας ἢ βοσκῆς τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως μέχρι τῆς λειτουργίας τοῦ προορισμοῦ των νὰ προορίζωνται ἢ διατίθενται ὑπὲρ τοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἴδιος κλῆρος».

Ἄρθρον 12.

Τὰ ἐδάφια 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου καταργοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν κάτωθι:

4) Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 602 περὶ συνεταιρισμῶν καὶ τῶν τροποποιητικῶν τούτου, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

5) Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁριστικῶν ἀτομικῶν παραχωρητηρίων ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Συνεταιρισμῶν τούτων δύναται ν' ἀναστέλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

6) Ἔνθα ἐν τῷ αὐτῷ ἀγροκτήματι ὑφίστανται συνεστηματένοι κεχωρισμένως συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως ἐγχωρίων καὶ προσφύγων δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων ἀμφοτέρων τῶν συνεταιρισμῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ νὰ συγχωνευθῶσι, τῶν οἰκονομικῶν τῶν συνεταίρων ἀπαιτήσεων καὶ ὑποχρεώσεων διατηρουμένων καὶ μετὰ τὴν συγχώνευσιν ὡς πρότερον.

7) Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ὁπωσδήποτε διαλυομένων ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 141 τοῦ ἤδη ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου.

8) Τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει διὰ τοὺς γηγενεῖς καὶ τοὺς πρόσφυγας τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Ἄρθρον 12α.

Διὰ διατάγματος δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ δικαιοδοσία καὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν ὑπογραφομένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς ἀπαιτουμένης τυχὸν συμβάσεως καὶ τροποποιουμένων πρὸς τοῦτο τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Ἄρθρον 13ον.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ Νόμου τροποποιεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου.

1) Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ ὑπεχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων, δύνανται δὲ οἱ ἀπορασεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ ὑποχρεωθῶσι καὶ εἰς τὴν τήρησιν ἀτομικῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταίρων. Τὰ τε βιβλία καὶ τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια δύνανται νὰ χορηγοῦνται αὐτοῖς παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐποικισμοῦ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2) Ἡ τήρησις τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀνατίθεται εἰς εἰδικοὺς λογιστὰς κατὰ προτίμησιν ἀποφοίτους τοὐλάχιστον μέσων γεωργικῶν σχολῶν καταλλήλως κεκτημένους παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἐπιδόματος καθ' ἃ εἰδικώτερον ὁρισθήσεται διὰ διατάγματος.

Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν εἰδικῶν λογιστῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Οἱ εἰδικοὶ λογισταὶ ὑπόκεινται εἰς ἁπάσας τὰς συνεπείας τῶν ἀμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς πρόσληψιν λογιστοῦ, διορίζει τοιοῦτον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κατόπιν προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας.

3) Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ δύνανται ν' ἀναγράφηται ἑκάστοτε εἰδικὴ πίστωσις διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀτομικῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταιρισμῶν, ἀναγραφομένου καὶ ἀντιστοίχου ἐσόδου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων.

4) Ὁπόταν κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἤθελεν προκύψει χρηματικὸν ἔλλειμμα ἀναπληροῦται καταβαλλομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλλείμματος παρὰ τοῦ Ταμίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐντὸς 24 ὡρῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ Ταμίας ἀπολύεται ἀμέσως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου, προσωποκρατεῖται τῇ ἐντολῇ τοῦ ἁρμοδίου Δημοσίου Ταμίου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς περιφερείας, τὸ δὲ ἔλλειμμα βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Πᾶν φαινόμενον πλεόνασμα παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ συνεταιρισμοῦ μέχρι οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ δι' ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὁσάκις ἀνορμοδίως καὶ ἄνευ προηγουμένης ἐξουσιοδοτήσεως ἤθελον ἐνεργήσει εἰσπράξεις ἢ πληρωμὰς διὰ λογαριασμοῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐφόσον ἐγγράφως προσκαλούμενοι δὲν ἤθελον καταβάλει ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω ταχθείσης προθεσμίας.

5) Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐγκρίσεως τῶν πιστώσεων παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐνοικιάσεως κοινοχρήστων ἐκτάσεων. χρεωνόντων κλήρων κλπ. Πᾶσα παράβασις τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω Διαταγμάτων καθορισθησομένων συνεπάγεται καταλογισμὸν ἐπὶ τῶν ὑπευθύνων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὡς καὶ ἀπόλυσιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ὑπεύθυνον.

Οἱ συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ γενόμενοι καταλογισμοὶ βεβαιοῦνται ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

6) Τὰ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως πάσης φύσεως ἐκτάσεων εὑρισκομένων εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ συνεταιρισμοῦ (πλὴν τῶν εἰς τοὺς ἀτομικοὺς κλήρους ἀνηκουσῶν ἀγραναπαύσεων) προερχόμενα ἔσοδα κατατίθενται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ ναυσιμοποιοῦνται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

7) Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ θεσπισθῇ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως ἢ καὶ εἰς τινας μόνον ἐκ τούτων ὁ θεσμὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τούτου.

8) Ὁ λογιστικὸς ἔλεγχος, ἡ καθοδήγησις καὶ ἐν γένει ἡ ἐποπτεία τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται διὰ τῶν λογιστῶν τῶν γραφείων τῶν Γεωργικῶν περιφερειῶν, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσει ὑπουργικὴ πρᾶξις.

9) Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶναι πρόδηλος ἡ ἀνάγκη ἢ ὠφέλεια τῆς ἐκτελέσεως μικρῶν ἔργων ἐγγείου βελτιώσεως, δύναται ν' ἀποφασίσῃ ὅπως προδῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν συνεταίρων ὁρίζουσα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερομισθίων ἑκάστου συνεταίρου καὶ τὸ ἀντισήκωμα ὅπερ δέον ἕκαστος τούτων νὰ καταβάλῃ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας.

Τὸ ἀντισήκωμα τοῦτο εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων κατόπιν αἰτήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ κάτωθι.

3. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁ συνεταιρισμὸς εἰσπράττει ἐπίσης καὶ τὰς καθυστερουμένας δόσεις τῶν μερίδων τῶν συνεταίρων, αἵτινες δὲν κατέβαλον ταύτας ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου καταστατικοῦ προβλεπομένων προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου συμπληροῦται ὡς ἑξῆς: Μετὰ τὰς λέξεις «οἱ ἐγκαθιστάμενοι ἐπαγγελτίαι» νὰ προστεθῇ «πλὴν τῶν μετὰ πλήρους ἢ ἡμίσεος γεωργικοῦ κλήρου τοιούτων».

Εἰς τὸ ἄρθρον 46 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου μετὰ τὰς λέξεις «κατόπιν γνωμοδοτήσεως» προστεθήτω «ἐπαρκῶς αἰτιολογημένης».

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἕπεται.

1) Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας τοῦ Συνεταιρισμοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τῶν ἄρθρων 51 καὶ 55 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεών του, τὰ ποσὰ ταῦτα βεβαιοῦνται μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ὑπὲρ τῶν δικαιούχων καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας συνεταίρους, ὁπότε ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν προσθέτου τέλους 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς των, ἀποδιδομένου ὡς ποσοστὰ εἰς τὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα.

Καθ' ὅμοιον πρὸς τὸν ὡς ἄνω τρόπον εἰσπράττονται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν συνεταίρων πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν αἱ προερχόμεναι ἐκ δανείων. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὸν ἰσχύοντα ἀγροτικὸν νόμον προστίθεται ἄρθρον 67α' ἔχον ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 67 α'.

«Κατὰ τῶν ἐγκατασταθέντων δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἐπιτρέπεται ἔγερσις ἀγωγῶν ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐχουσῶν ἀντικείμενον τμήματα τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Αἱ συχνὰ κατὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐκδιδόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις εἶναι ἄκυροι μηδὲν παράγουσαι ἔννομον ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 18

1. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

2. Ἐπὶ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων διατεθέντων πρὸς γεωργικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν προσφύγων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της καθορίζει συνολικῶς τὴν παραχωρητέαν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ε.Α.Π. ἔκτασιν, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον καθορίζει νομίμως τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῆς κεχωρισμένην πάσης ἄλλης καθορισθείσης διὰ τὴν πρὸς γηγενεῖς καλλιεργητὰς παραχωρουμένην ἔκτασιν. Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὑπὲρ προσφύγων ἐγκατεστημένων ὑπὸ τῆς Ε. Α. Π. δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐπιδικασθεῖσαι γαῖαι καὶ λοιπὰ ἀκίνητα λογίζονται ὡς περιελθόντα εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς διάδοχον τῆς Ε.Α.Π., καὶ διατίθενται ὑπὸ τούτου κατὰ τὰ περὶ διανομῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ε.Α.Π. διακυμένων κτημάτων ἰσχύοντα, τηρουμένης πάντως τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς γενομένης τυχὸν ὀνομαστικῶς κατατάξεως τῶν κληρούχων προσφύγων ὡς καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ δι' αὐτοὺς ὁριοθέντος κλήρου.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ ἄρθρον 79 τοῦ ἰσχύοντος Ἀγροτικοῦ Νόμου προστίθενται ἐδάφια 4, 5 καὶ 6, ἔχοντα οὕτως :

4. Τὸ πρωτόκολλον διαχωρισμοῦ εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους ὑπογραφόμενον ἐφαρμόζεται πάντοτε μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ καθ' ὃ κατηρτίσθη γεωργικοῦ ἔτους.

5. Εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸν στερηθέντα τῆς καρπώσεως τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐξαιρεθέντων γαιῶν, ἕνεκα καταχρῆς αὐτῆς ὑπὸ κληρούχων, ὀφείλεται διὰ τὸν μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διαχωρισμοῦ χρόνον μίσθωμα, ὅπερ καθοριζόμενον βάσει τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτήσεως κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἄρθρου 51 ἐδαφ. 4 τοῦ ἰσχύοντος Ἀγροτικοῦ Νόμου, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην διὰ λογαριασμὸν τοῦ οἰκείου ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ, προστιθεμένης τῆς δαπάνης ταύτης εἰς τὸ τίμημα πωλήσεως, (ἄρθρον 88 παράγρ. 2 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου).

6. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν μισθώματος δὲν ὑρίσταται, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτήτης ἐκαρπώθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔκτασιν τοῦ κτήματος ἐκ τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν, ἴσην τοὐλάχιστον τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξαιρεθείσης.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 83 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου καταργεῖται ἀντικαθιστάμενον ὑπὸ τοῦ κάτωθι.

Ἡ τελειωτικῶς καθορισθεῖσα ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας εἰς ὁμολογίας τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4215 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1926 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, Ἑλλάδος καὶ Βελγίου καὶ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνιῶν περὶ ἐξαγορᾶς κτημάτων ὑπηκόων αὐτῶν» καὶ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1929 ἀνακοινώσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας περὶ ἐξαγορᾶς ἀπαλλοτριωθέντων ἐπιτεταγμένων ἢ κατειλημμένων κτημάτων Γάλλων ὑπηκόων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἕπεται.

2) Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ ἀποδείξεις κυριότητος τούτου, ἐν περιπτώσει δὲ συνιδιοκτησίας κατανέμει τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ὁρισθεῖσαν ἀποζημίωσιν μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν. Ἐὰν ὑίγωνται ὅπως δήποτε δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, δύναται νὰ ζητῆται προηγουμένως γνωμοδότησις τοῦ Γεωργ. Συμβουλίου.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἤτις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἔνδικον μέσον ἡ ἀποζημίωσις παραμένει εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ κάτωθι :

1) Ὡς τίμημα πωλήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς τῆς Γεωργίας ἡ ἐπιδικασθεῖσα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 73 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημίωσις σὺν τῇ προσθήκῃ α') τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3565 προβλεπομένης προσαυξήσεως ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, β') ποσοῦ 5 ο/ο ἐκ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως, συναμένου ν' αὐξηθῇ καὶ μέχρις 20 ο/ο δι' ἀπαφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν αἰτήσεως τῶν συνεταιρισμῶν ὡρισμένης περιφερείας. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβαλλόντων συνεταιρισμῶν ἀναλόγως τῆς καταβολῆς αὐτῶν, δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ πρὸς προικοδότησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 23.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ κώδικος, τροποποιεῖται ὡς ἕπεται.

Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 133 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν Συνεταιρισμῶν ποσὰ συνυπολογίζονται ἐναντι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τόκων. Τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἐκπίπτονται ἐκ τῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως, τ ἀδὲ ἐπὶ ἔλαττον καταβαλλόμενα τοῖς ἰδιοκτήταις μετὰ τῆς ἀποζημιώσεως συνυπολογίζονται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ ἄρθρον 90 τοῦ ἰσχύοντος Ἀγροτικοῦ Νόμου προστίθενται ἐδάφια 5 καὶ 6 ἔχοντα οὕτω:

5. Πρακειμένου περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν ἰσχύοντα Ἀγροτικὸν Νόμον, ἐν μέρει ὑπὲρ γηγενῶν καλλιεργητῶν καὶ ἐν μέρει ὑπὲρ τῆς Ε.Α.Π., εἰς τὰ ἀποῖα αἱ ὑπὲρ γηγενῶν ἐπιδικασθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων γαῖαι ὁρίζονται ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει αὐτῆς κατὰ τοποθεσίας ἢ ὅρια, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναμίξ διανομὴν τῶν γαιῶν εἰς τοὺς κληρούχους πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς, ἐὰν ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ, παρισταμένου τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Γεωργικῆς Περιφερείας, ἀποφασίσῃ περὶ τούτου διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν γηγενῶν κληρούχων μελῶν τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ.

6. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς διανομῶν τροποποίησις τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀγρακτήματος Στρουνίου Ἰωαννίνων

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου τροποποιεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου.

1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐκδίδει προσωρινῶς τίτλους κληρουχίας, οὓς παραδίδει εἰς τοὺς κληρούχους.

2) Πᾶς κληροῦχος κεκτημένος προσωρινὸν τίτλον κληρουχίας δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προεξόφλησιν τοῦ ὑπολοίπου χρέους αὐτοῦ, ὁπότε ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

3) Μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους του ὁ κληροῦχος ἀπαλλάσσεται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 88 ἀλληλεγγύης, τὰ δὲ τεμάχια τοῦ κλήρου του θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπαλλαγέντα τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον (ἐδαφ. 3) ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

«Ὑπὲρ τοῦ ἀποπληρώσαντος κληρούχου ἐκδίδεται ὁριστικὸν παραχωρητήριον, μεταβιβαστικὸν τῆς κυριότητος, μεταγραφόμενον, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν».

4) Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου συνολικῶν παραχωρητηρίων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων προσωρινῶν τίτλων κληρουχίας καὶ ὁριστικῶν παραχωρητηρίων, ἁρμοδία εἶναι ἡ Διεύθυνσις Ἐποικισμοῦ.

5) Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσεται ὁ τύπος τοῦ τε προσωρινοῦ τίτλου κληρουχίας καὶ τοῦ ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 92 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 92.

«1. Ἕκαστος κληροῦχος ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς ὑποχρεοῦται νὰ καλλιεργῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του τὸν παραχωρηθέντα αὐτῷ κλῆρον.

«Ἐὰν, μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς δὲν καλλιεργήσῃ ὁ κληροῦχος τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τοῦ κλήρου του, τριμελὴς Ἐπιτροπὴ συνιστωμένη ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του ὡς Προέδρου, τοῦ νεωτέρου κατὰ σειρὰν Πρωτοδίκου τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὡς μελῶν, κατ' αἴτησιν παντὸς ἔχοντος νόμιμον συμφέρον, δι' ἀποφάσεώς της κοινοποιουμένης εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας, δικαιοῦται νὰ τὸν κηρύξῃ ἔκπτωτον, καὶ νὰ διαθέσῃ τὸν κλῆρόν του ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἐγκατοίκου τοῦ αὐτοῦ χωρίου, μετ' αἴτησιν καὶ δήλωσιν περὶ τῆς ἀκτημοσύνης του ὑποβαλλομένην εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ αἰτοῦντες ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἔχοντες νόμιμον συμφέρον, δυνάμενοι καὶ αὐτοπροσώπως ἄνευ πληρεξουσίου νὰ παραστῶσιν.

3. Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐντὸς διμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως».

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 93 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου.

Ἄρθρον 93.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀποφάσεώς της δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἢ παντὸς ἔχοντος συμφέρον δι' ἑτέρας ἀποφάσεώς της νὰ μειώσῃ κατὰ τὴν κρίσιν της τὸν κλῆρον κληρούχου ἀποκρύψαντος ἐσκεμμένως τὴν ἀληθῆ ἔκτασιν τῆς γαιοκτησίας του κατ' ἔκτασιν μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς ἀποκρυβείσης καὶ νὰ διαθέσῃ ταύτην ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 28.

Τὰ ἄρθρα 94, 95 καὶ 99 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων.

"Αρθρον 94.

Η εκμίσθωσις του κλήρου επιτρέπεται δι' ου γεωργικόν έτος διά πράξεως του αρμοδίου προϊσταμένου του Γραφείου Γεωργικής περιφερείας ένεκεν αποδεδειγμένης ασθενείας ή άλλης σωματικής βλάβης του κληρούχου καθιστώσης αυτόν ανίκανον δι' αυτοπρόσωπον καλλιέργειαν. Δευτέραν άδειαν ή παράτασιν της χορηγηθείσης διά τους αυτούς ως άνω λόγους χορηγεί ο παρά τω Υπουργείω της Γεωργίας Γενικός Διευθυντής Γεωργίας μετά γνώμην του Συμβουλίου Γεωργίας.

"Αρθρον 95.

«1. Απαγορεύεται επί ποινή απολύτου ακυρότητος ή εκποίησις ή η οπωσδήποτε διάθεσις επί μίαν δεκαετίαν από της οριστικής διανομής των κλήρων των γεωργικώς αποκατεστημένων ή αποκατασταθησομένων γηγενών ή προσφύγων.

2. Η αυτή απαγόρευσις ισχύει και προκειμένου περί κλήρων των δι' εκουσίας αγοράς απαλλοτριωθέντων ή απαλλοτριωτέων κτημάτων αποκατεστημένων ή αποκατασταθησομένων, αρχομένη, από του χρόνου της καταρτίσεως των σχετικών συμβολαίων αγοραπωλησίας.

3. Επί κλήρων, όμως, της παραγράφου 2 επιτρέπεται μετ' αναθεωρημένης ή εγγραφή υποθήκης διά το υπόλοιπον του τιμήματος αυτών.

4. Μετά την παρέλευσιν της ανωτέρω προθεσμίας επιτρέπεται μεν ή εκποίησις τούτου, άλλ' εις πρόσωπα αυτοπροσώπως καλλιεργούντα και μη λαβόντα κλήρον ή έχοντα ανεπαρκή τοιούτον.

5. Επί τω δι' εκουσίας αγοράς απαλλοτριώσεων προς κτηνοτροφικήν αποκατάστασιν ούδεμία γωρεί απαγόρευσις εκποιήσεως ή διαθέσεως των κατά τοιούτον τρόπον μεταβιβασθέντων κτημάτων, αί δε δι' επισήμων προσυμφώνων ή άλλων συμβολαιογραφικών πράξεων γενόμεναι μέχρι τούδε αγοραπωλησίαι θεωρούνται ισχυραί και έγκυροι από της νομίμου αυτών μεταγραφής».

"Αρθρον 99.

1. «Αν κληρούχος τις αποθάνη, εις την κληρονομίαν αυτού καλούνται οι κατά το ισχύον αστικόν δίκαιον νόμιμοι αυτού κληρονόμοι, εφ' όσον ούτοι δικαιούνται αποκαταστάσεως κατά τον άγραπτον νόμον και δεν κέκτηνται άκίνητον περιουσίαν εξ οιασδήποτε αιτίας προερχομένην υπερβαίνουσαν ή ίσην την έκτασιν προς δύο πλήρεις γεωργικούς κλήρους.

Εις περίπτωσιν καθ' ην οι κληρονόμοι ούτοι κέκτηνται άκίνητον περιουσίαν ή κλήρον εξ απαλλοτριώσεως ελάσσονα δύο πλήρων κλήρων κληρονομούσι μέχρι συμπληρώσεως αυτών.

Τα ανωτέρω ισχύουν και διά τας εγγάμους κληρονόμους, λαμβανομένου υπ' όψιν του τυχόν κλήρου ή της ιδίας ακινήτου ή κινητής περιουσίας του συζύγου αυτών.

Εξαιρετικώς, αί άνευ τέκνων χήραι κληρονόμοι, καίτοι δεν δικαιούνται κατά τον παρόντα νόμον αποκαταστάσεως, κληρονομούσι μέχρι του ήμίσεως του γεωργικού κλήρου, τα δε θήλεα ενήλικα τέκνα εφόσον αυτά ή ο σύζυγός των δεν κέκτηνται πλήρη γεωργικόν κλήρον μέχρι της συμπληρώσεως τοιούτου.

"Αρθρον 29.

Το άρθρον 101 του ισχύοντος αγροτικού νόμου αντικαθίσταται διά του εξής :

"Αρθρον 101.

Κλήροι κηρυσσομένων εκπτώτων κληρούχων ή παραιτουμένων ολικώς ή μερικώς είτε εξ οιασδήποτε αιτίας αδιάθετοι παραχωρούνται κατά τα εν άρθρω 92 οριζόμενα.

Κατά τον αυτόν τρόπον διατίθενται κλήροι παραχωρηθέντες δις εις το αυτό πρόσωπον ή κλήροι παραχωρηθέντες εις ανύπαρκτα πρόσωπα.

"Αρθρον 30.

Εις τον ισχύοντα αγροτικόν νόμον προστίθεται άρθρον 101α' έχον ούτω :

"Αρθρον 101 α.

1. Αφ' ής ή Επιτροπή διανομών επιληρωθή της οριστικής διανομής του κτήματος μέχρι της δημοσιεύσεως του Διατάγματος του κυρούντος την διανομήν δεν επιτρέπεται διάθεσις κλήρων κατά τας διατάξεις των προηγουμένων άρθρων.

2. Μετά την οριστικήν διανομήν οι κάτω των 60 στρεμμάτων διαθέσιμοι κλήροι διατίθενται κατά τας διατάξεις των άρθρων 92, 93 και 101 ολόκληροι εις άλλους δικαιουμένους· οι άνω των 60 στρεμμάτων δύνανται να διατίθενται και διά κατανομής ουχί άνω εις ιδανικάς μερίδας.

3. Είναι άκυροι αποφάσεις εκδιδόμεναι εφεξής κατά παράβασιν των διατάξεων των δύο προηγουμένων παραγράφων. Επίσης αποφάσεις εκδιδόμεναι μετά την οριστικήν διανομήν είναι άκυροι εάν κατά την έκδοσίν των αί αρμόδιαι Επιτροπαί δεν είχον υπ' όψει των τα διαγράμματα των υπό διάθεσιν κλήρων.

4. Αί διατάξεις των άρθρων 92, 93 94, 95 και 101 εφαρμόζονται και επί των κληρούχων των απαλλοτριωθέντων κατά προηγούμενον νόμον κτημάτων.

"Αρθρον 31.

Εις το τέλος της 1ης παραγράφου του άρθρου 109 του αγροτικού νόμου νά προστεθή εδάφιον 4 έχον ούτως «4. Ενυπόθηκοι απαιτήσεις, επί αναγκαστικώς απαλλοτριωθέντων κτημάτων, και επ' ονόματι των ιδιοκτητών των οποίων δεν έχουσιν εκδοθή μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος εντάλματα της εις όμολογίας απαλλοτριώσεως απoζημιώσεως των, πληρώνονται επίσης εις όμολογίας συνοδευομένας υπό των τοκομεριδίων αυτών, αρχομένων αφ' ής άγονται και τα τοκομερίδια των όμολογιών άς λαμβάνουν οί ιδιοκτήται».

"Αρθρον 32.

Εις το άρθρον 122 του αγροτικού νόμου προστίθενται εδάφια 2 και 3 έχοντα ούτως :

«2 Αποκατασταθέντες εν Αττική κληρούχοι, παραχωρήσαντες διά συμβολαιογραφικών προσυμφώνων ή εγγράφων έκτασιν εκ των εις αυτούς δοθεισών γαιών το πολύ μέχρι δέκα στρεμμάτων προς τρίτους απήμονας δι' εμφύτευσιν αμπέλων, εκπίπτουσι παντός επί των εκτάσεων τούτων δικαιώματος εφ' όσον έχει γίνει υπό τούτων τοιαύτη εμφύτευσις επ' αυτών και υποκαθίστανται ως προς τας εκάστοτε ταύτας εις τα δικαιώματά των οί εμφυτευταί, όσοι είχε γίνει αρχικώς προς αυτούς ή παραχώρησις. Έναντι του συνεταιρισμού αποκαταστάσεως εξακολουθούσιν ευθυνόμενοι διά το τίμημα οί αρχικοί κληρούχοι, εφ' όσον είχε καταβληθή τούτο εις αυτούς, και μόνον εάν το τίμημα είναι ανώτερον του διά της αποφάσεως ορισθέντος περιέρχεται το επί πλέον εις τον συνεταιρισμόν.

«3. Οσάκις, εις συνεταιριστικούς κλήρους εγένοντο εμφυτεύσεις παρ' ακτημόνων αί εκτάσεις αύται μέχρι δέκα στρεμμάτων κατ' εμφυτευτήν παραχωρούνται υποχρεωτικώς προς αυτούς, επί τη καταβολή τω συνεταιρισμώ τιμήματος ίσου κατά τρέμμα τω οριστθέντι υπό της γενικής αποφάσεως απαλλοτριώσεως».

"Αρθρον 33.

Εις το άρθρον 130 του αγροτικού νόμου προστίθεται εδάφιον 2 έχον ούτω :

2. Επιτρέπεται επίσης μετά σύμφωνον γνώμην του Γεωργικού Συμβουλίου και απόφασιν του Υπουργού της Γεωργίας ή κατά τας διατάξεις του αγροτικού νόμου ολική ή μερική επανεκδίκασις των κάτωθι αγροκτημάτων, μπαστονουκικώς καλλιεργουμένων εν τη περιφερεία Άρτης, Γαργάρμολος, Γραμμενίτσα, Γρίμποβον, Στρεβίνα, Παντάνασσα, Σφελένικον, Άγιος Γεώργιος, Συκιές, Κωστακιοί, Κεράσοβον, Στρογγύλη, Κιρκιζάτες, Κανεσοί, Γλυκόριζο, Μπουλμέτι—Ζέρβα και Ρωγκά της Πρεβέζης.

"Αρθρον 34.

Εις το άρθρον 137 του ισχύοντος Αγροτικού Νόμου προστίθενται εδάφιον 3 έχον ούτω :

3. Η Επιτροπή Απαλλοτριώσεων κατά παραπομπήν του Υπουργού της Γεωργίας μετά σύμφωνον γνώμην του Γεωργικού Συμβουλίου αναθεωρεί εν όλω ή εν μέρει τας κατά το άρθρον 67 εκδοθείσας αποφάσεις αυτής τας αφορώσας κτήματα ή τμήματα αυτών κείμενα εν τη περιοχή των υδραυλικών έργων της Πεδιάδος Θεσσαλονίκης (Φασουντέσιον) και έργων της Πεδιάδος Σερρών και Δράμας (Οδλεν) εφ' όσον διά των έργων τούτων μετεβάλλοντο οπωσδήποτε τα διά των αποφάσεων της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων ορισθέντα.

Κατά τον αυτόν τρόπον αναθεωρούνται αί διά του νόμου 4857 κυρωθείσαι ή αί δυνάμει του παρόντος νόμου κυρούμεναι οριστικαί διανομαί κτημάτων ανηκόντων εις το Δημόσιον ως διάδοχον της Ε. Α. Προσφύγων.

4. Επίσης επιτρέπεται κατά τον αυτόν τρόπον μερική επανεκδίκασις κτημάτων εις τας περιοχάς των οποίων πρόκειται ιδ ανεγερθούν συνοικισμοί τυχόν μετακινηθησομένων εκ της περιοχής των υδραυλικών έργων Μακεδονίας—Θράκης.

"Αρθρον 35.

Εις το άρθρον 140 του αγροτικού νόμου προστίθενται εδάφια 2 και 3 έχοντα ούτω :

2. Πρόσφυγες ή γηγενείς ακτήμονες δικαιούμενοι αποκαταστάσεως αίτινες, ήλθον εις προσυμφωνίαν μετά των ιδιοκτητών διά την εξαγοράν όλου ή μέρους κτήματος υποκειμένου εις απαλλοτρίωσιν κατά τον αγροτικόν νόμον προκαταβαλόντες εις τον τοιούτον ποσόν έναντι του τιμήματος, μεταγενεστέρως δε αποκατασταθήσαν επί του αυτού κτήματος διά της κατά το άρθρον 67 αποφάσεως της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων, δικαιούνται να συμψηφίσωσι το ούτωσι προκαταβληθέν ποσόν προς την αξίαν του παραχωρηθέντος αυτοίς γεωργικού κλήρου, του συνόλου τοιούτου ως άνω συμψηφιζομένου ποσού εκπίπτοντος εκ της οφειλομένης τω ιδιοκτήτη διά την απαλλοτρίωσιν του κτήματος αποζημιώσεως εφ' όσον δεν υφίστανται εξ άλλων μετά του ιδιοκτήτου σχέσεων οφειλαί εγγράφως αποδεικνυόμεναι.

3. «Των καλλιεργησίμων εκτάσεων των ανηκουσών εις κοινότητας, δήμους ή συνδέσμους κοινοτήτων, όσων ή απαλλοτρίωσις δεν επιτρέπεται κατά το άρθρον 119 του Συντάγματος, δύνανται να διαταχθή, αιτήσει μελών των νομικών τούτων προσώπων ακτημόνων γεωργών, ανάλογος απαλλοτρίωσις κατά το άρθρον 19 του Συντάγματος προς αποκατάστασιν ακτημόνων καλλιεργητών.

Μέχρι δε ταύτης υποχρεωτικώς μισθούνται ταύτα εις τους δικαιουμένους αποκαταστάσεως, με μίσθωμα έλασσον κατά το εν τρίτον του καταβαλλομένου μισθώματος κατά την δημοσίευσιν του παρόντος.

4. Διά διαταγμάτων καθορίζονται αί λεπτομέρειαι της εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

"Αρθρον 36.

Το άρθρον 142 του ισχύοντος αγροτικού νόμου αντικαθίσταται διά του επομένου.

"Αρθρον 142.

Εντός δύο μηνών από της προς τον Πρόεδρον του συνεταιρισμού αποκαταστάσεως κοινοποιήσεως της κατά το άρθρον 67 του αγροτικού νόμου αποφάσεως ή Επιτροπή Απαλλοτριώσεων δι' αποφάσεώς της, εφ' άπαξ εκδιδομένης, δύναται να διαγράψη τους κακώς διαιωθέντας κλήρου ή να εγγράψη ως κληρούχους καλλιεργητάς κακώς ή εκ λάθους παραλειφθέντας διά της προτέρας της αποφάσεως μειούσα εν ανάγκη την ορισθείσαν έκτασιν του κλήρου μετά είσήγησιν του αρμοδίου Γραφείου Γεωργικής περιφερείας και κατόπιν αιτήσεως και δηλώσεως των δικαιουμένων κατά τα εν άρθρω 92 οριζόμενα.

"Αρθρον 37.

Εις τον ισχύοντα αγροτικόν νόμον προστίθενται άρθρα 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162 και 163, έχοντα ούτω :

"Αρθρον 156.

1. Μετά γνώμην του Γεωργικού Συμβουλίου δύναται ο Υπουργός της Γεωργίας δι' αποφάσεώς του, να κυρώ πράξεις επιτροπών διανομών, εφαρμόσας αναλλαγάς μικροϊδιοκτησιών ή άλλας διαφοράς αντικειμένας εις αποφάσεις Επιτροπών Απαλλοτριώσεων εφ' όσον αύται εγένοντο τη συγκαταθέσει των ενδιαφερομένων.

2. Επίσης προκειμένου περί κτημάτων απαλλοτριωθέντων αναγκαστικώς κατά τον νόμον 1857, δύναται ο Υπουργός της Γεωργίας, μετά γνώμην του Γεωργικού Συμβουλίου, να εγκρίνη την αντί της αφαιρουμένης διά την απαλλοτρίωσιν αποζημιώσεως παραχώρησιν εις τον συναινούντα ιδιοκτήτην κατά κυριότητα κτήματος ίσης αξίας εκ των εις το Δημόσιον ως διάδοχον της Επιτροπής Αποκαταστάσεως Προσφύγων ανηκόντων και υπό την απαραίτητον προϋπόθεσιν ότι οί ιδιοκτήται δεν έλαβον την σχετικήν αποζημίωσιν. Κατά τον αυτόν τρόπον κυρούνται και αί υπό του Υπουργείου της Γεωργίας, της ΕΑΠ ή των υπηρεσιών αυτών γενόμεναι πράγματι ανταλλαγαί κτημάτων, εφ' όσον περί αυτών δεν συνετάγη συμβολαιογραφικόν έγγραφον.

3. Γαίαι παρεμβαλλόμεναι εντός κτημάτων ανηκόντων εις το Δημόσιον ως υποκατάστατον της Επιτροπής Αποκαταστάσεως Προσφύγων και δυσχεραίνουσαι την διανομήν επιτρέπεται συναινούντος του ιδιοκτήτου δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας ν' ανταλλάσσωνται προς κτήματα ίσης αξίας εν τη αυτή ή άλλη κτηματική περιοχή κείμενα.

4. Αί κατά τα εδάφια 2 και 3 του παρόντος άρθρου αποφάσεις του Υπουργού της Γεωργίας κατατίθενται επιμελεία των ενδιαφερομένων εις συμβολαιογράφον, ή περί τούτου δε συντασσομένη έκθεσις επέχει θέσιν οριστικού τίτλου δεκτικού μεταγραφής. Πάσαι αί κατά το παρόν άρθρον συντασσόμεναι πράξεις απαλλάσσονται παντός τέλους και φόρου.

"Αρθρον 157.

«Όπου αποφάσεις Επιτροπών απαλλοτριώσεων ή του Υπουργού της Γεωργίας ηκυρώθησαν εν όλω ή εν μέρει δι' αποφάσεων του Συμβουλίου Επικρατείας, χωρεί αυτοδικαίως, επιμελεία του γραφείου Γεωργικής περιφερείας ή παντός έχοντος νόμιμον συμφέρον, επανεκδίκασις του κτήματος παρά τε της Επιτροπής απαλλοτριώσεων και του Πρωτοδικείου, εάν και καθ' όσον επιβάλλεται τοιαύτη κατά την κρίσιν της Επιτροπής απαλλοτριώσεων διά την εκτέλεσιν της αποφάσεως του Συμβουλίου».

"Αρθρον 158.

1. «Εις τους ιδιοκτήτας αγροτικών κτημάτων όσα εθίγησαν οπωσδήποτε, βάσει προγενεστέρων νόμων, δι' αναγκαστικής απαλλοτριώσεως, δικαιουμένους στρατιωτικού κλήρου, μη λαβόντας δε τοιούτον εκ παραλείψεως ή δι' οίονδήποτε άλλον λόγον παρά των επιτροπών απαλλοτριώσεων εκ των θιγεισών ως άνω ιδιοκτησιών, παραχωρείται τοιούτος κλήρος ήδη δι' αποφάσεως της Επιτροπής απαλλοτριώσεων».

2. Η άνω διάταξις ισχύει και δι' ιδιοκτήτας κτημάτων απαλλοτριωθέντων κατά το Νομοθετικόν Διάταγμα της 17 Οκτωβρίου 1923 εφ' όσον ούτοι υπηρέτησαν εις τας τάξεις του στρατού, συμφώνως με το από 13 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διάταγμα ώς και δι' ιδιοκτήτας, οί οποίοι υπηρέτησαν εις τας τάξεις του στρατού ώς έφεδροι ασχέτως υπηρεσίας μετώπου.

3. Επί ιδιοκτητών εξ αδιαιρέτου κτήματος απαλλοτριωθέντος βάσει προγενεστέρων νόμων ή διανομή των κλήρων ιδιοκτησίας γίνεται εφεξής κατά μερίδια ιδιοκτησίας και ουχί

κατὰ κεφαλάς, εἰς ὅσους δὲ ἐκ τῶν συνιδιοκτητῶν διὰ τῆς γενομένης κατ' ἀνισομοιρίαν διανομῆς ἐδόθη τυχὸν ἐλλιπὴς κλῆρος ἰδιοκτησίας, παραχωρεῖται τηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν γενομένων διανομῶν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, δι' ἀποράσεώς της, συμπληρωματικὰς τοιαύτας ἐκ πλεονασμάτων ἢ ἀδιαθέτων κλήρων τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος ἢ γειτονικῶν κτημάτων.

4. Ἡ ἀπαιτουμένη ἔκτασις πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω ὑπ' ἀριθμ. 1 καὶ 2 παραγράφων ἐξευρίσκεται ἐκ τῶν τυχὸν ἀδιαθέτων τοῦ Συν)σμοῦ καὶ ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε πλεονασμάτων ἢ ἄλλων ἐκτάσεων τελουσῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένων ἀποράσεών της ὁρίζει ταυτοχρόνως καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως, ἃς ὁ ἰδιοκτήτης δέον νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τὰς ἀποδιδομένας αὐτῷ γαίας. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁμολογίαι δέον νὰ κατατίθενται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς σχετικῆς ἀποράσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἰς τὸ Ταμεῖον Πληρωμῶν Ἀττικῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου, ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἀτονεῖ. Ἐπάνοδος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 159.

Δι' ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἀποβίωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κτήματα ἀπαλλοτριωθέντα κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὑπὲρ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ κτήματα ἀπαλλοτριωθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1857 ἐφ' ὅσον οἱ ὑπὲρ ὧν ἀπηλλοτριώθησαν ἐγκατέλιπον ταῦτα καὶ δὲν τὰ χρησιμοποιοῦν ὁπωσδήποτε οὐδ' εἶναι δυνατὴ ἡ νόμῳ ἢ λόγῳ τῆς συστάσεως τοῦ ἐδάφους διάθεσις αὐτῶν ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἔλαβον τὴν σχετικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 160.

Δι' ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας αἴρεται ἡ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἢ τὸν νόμον 4857 ἀπαλλοτρίωσις ἀγροτικῶν κτημάτων ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ αἱ αὐταὶ ἐκτάσεις ἀπαλλοτριωθοῦν πρὸς ἄλλον σκοπὸν καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν κατεβλήθη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἡ ἀποζημίωσις καὶ δὲν ἐξεδόθησαν ὑπὲρ τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως παραχωρητήρια.

«Ἐφ' ὅσον, ὅμως, κατεβλήθη πρὸς αὐτοὺς ἀποζημίωσις καὶ μετεγράφη ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἡ ἀποζημίωσις τῆς ἐπιγενομένης δι' ἄλλον σκοπὸν ἀπαλλοτριώσεως περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν συνεταιρισμόν, διατιθεμένη, κατόπιν ἀπορασεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ κοινωφελεῖς τοῦ συνεταιρισμοῦ σκοπούς.

«Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μπαστινουχικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν ἐν Ἠπείρῳ».

Ἄρθρον 161.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ Ἐπιτροπαὶ ἀπαλλοτριώσεων συνερχόμεναι ἀποφαίνονται περὶ τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον εἰς ἐκτάσεις ἀγροκτημάτων ἃς παρεχώρησαν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὸ Κράτος δυνάμει συμβάσεων αὐτοκαλλιεργείας (Τράχωνες, Μόδι κλπ.). Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως αἱ ἐπιτροπαὶ καθορίζουν καὶ τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου ἀξίαν εἰς ἣν πρέπει νὰ χρεωθοῦν αἱ ἐκτάσεις αὗται εἰς τοὺς ἀποκαθισταμένους.

Ἄρθρον 162.

Πρόσφυγες ἢ γηγενεῖς, πωλοῦντες ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς Περιφερείας, τῆς ἐγκαταστάσεώς των, τὰ ἀγοραζόμενα διὰ χρημάτων προερχομένων ἐκ δανείου τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ Νομικῶν προσώπων τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους ἀροτριῶντα καὶ λοιπὰ ἐφόδια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ὑπεξαιρέσεως διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 163.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὸ ἀγρόκτημα Ἀγγελοχῶρι (Βετσιστα) τῆς ἐποικιστικῆς περιφερείας Βερροίας ἀκυροῦται ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν πρὸς τὸν ὁμώνυμον συνεταιρισμὸν ἐκτάσεως 350 στρεμμάτων κειμένης ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Ρουντίνα» ἥτις παραμένει εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ε.Α.Π. πρὸς μεταφορὰν τοῦ ὁμόρου συνοικισμοῦ Ζερβοχῶρι, μειουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἀναλογοῦν ποσόν, προσδιοριζόμενον δι' ἀποράσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βερροίας. Τὰ ἐκ τῆς ὡς ἄνω τοποθεσίας παραχωρηθησόμενα τυχὸν οἰκόπεδα εἰς γηγενεῖς κληρούχους τοῦ κτήματος Ζερβοχωρίου παραχωροῦνται ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν ἐν τῷ κτήματι τούτῳ οἰκοπέδων των.

Ἄρθρον 38.

Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου οἱ διὰ ταύτης τιθέμενοι ἐξαιρετικοὶ περιορισμοὶ περὶ τῶν προσόντων τῶν ἀποκαταστατέων εἰς κτήματα τῆς προτέρας περιοχῆς τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ προσφύγων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 39.

Εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου προστίθεται ἐδάφιον 2 ἔχον ὡς ἑξῆς:

«2. Ἀκτήμονες γηγενεῖς, ἐγκατεστημένοι εἰς κτήματα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω περιοχῆς ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἐντεῦθεν, ἐφ' ὧν ἔχουσιν ἐμφυτεύσει ἄμπελον τουλάχιστον πρὸ τριετίας, δένδρα ἢ λοιπὰς φυτείας, ἀποκαθίστανται ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις».

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὸ ἄρθρον 90 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς 3 παραγράφου προστίθενται δεύτερον καὶ τρίτον ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«Ἐξαιρετικῶς δύνανται οἱ κλῆροι νὰ εἶναι ἴσοι, οὐχὶ κατ' ἔκτασιν, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν, ἂν ζητήσουν τοῦτο τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀποκαθισταμένων ὑπὸ τῆς Ε. Α. κληρούχων.

Κληροῦχοι ὁριστικῶς διανεμηθέντων χωρίων δύνανται νὰ ἀνταλλάσσουν τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀνίσους κατ' ἔκτασιν ἐκτάσεις τοῦ κλήρου των, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἴσης ἀξίας.

Ἄρθρον 41.

Ἐπιτρέπεται δι' ἀποράσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἡ ἐφ' ἅπαξ συμπληρωματικὴ ἐγγραφὴ ὡς κληρούχων, εἰς ἀπαλλοτριωθέντα καὶ ἀγροληπτικῶς καλλιεργούμενα κτήματα, ἀγροληπτῶν οἵτινες παρελήφθησαν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγγραφὴ γίνεται χωρὶς νὰ μειωθῇ ὁ παραχωρηθεὶς εἰς τοὺς ἀποκατασταθέντας ἤδη εἰς τὰ ἐν λόγῳ κτήματα κλῆρος.

Ἄρθρον 42.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστίθενται αἱ λέξεις «ἐκτελοῦνται δὲ διοικητικῶς».

Ἄρθρον 43.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὁπωσδήποτε ἀπαλλοτρίωσις διὰ πράξεων ἐν ζωῇ ἢ δι'

ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀποράσεων ἐπιδικαζουσῶν νομήν, κυριότητα ἢ ἄλλο ἐμπράγματον δικαίωμα, ὡς καὶ πάσης περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐνθέσεως ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ πρόσωπα συνεπείᾳ ἐγκαταστάσεως, ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὡς κάτωθι:

1) Ἀσκαπῶν γαιῶν στρεμμάτων εἴκοσι κατὰ ἰδιοκτήτην.

2) Γαιῶν κεκαλυμμένων διὰ συστηματικῶν φυτειῶν στρεμμάτων πέντε κατὰ ἰδιοκτήτην.

3) Καπνοχωράφων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ εἰδικοῦ περὶ καπνοκαλλιεργείας νόμου στρεμμάτων δύο κατὰ ἰδιοκτήτην.

Ἰδιοκτῆται κεκτημένοι διάφορα εἴδη ἀγροτικῶν ἐκτάσεων δὲν ἔχουν δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως κατὰ σειρὰν 1) τῶν ἀσκεπῶν γαιῶν, 2) τῶν φυτειῶν, 3) τῶν καπνοχωράφων. Κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν δὲν χωρεῖ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις. Μικρότεραι ἐκτάσεις διαφόρων εἰδῶν προστατεύονται κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου κατ' ἀναλογίαν.

Ὑφιστάμενα τυχὸν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθηκικὰ βάρη ἐπὶ τοιούτων ἐκτάσεων δύνανται αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων δι' ἀποράσεως ἀνεκκλήτου τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου, μὴ ὑποκειμένης δὲ εἰς οὐδὲν ταπτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον, νὰ ἀρθοῦν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ ἀπαίτησις δι' ἣν ἔχει ἐγγραφῇ ἡ ὑποθήκη ἀσφαλίζεται δι' ὑφισταμένης ἐπὶ τυχὸν ὑπολοίπου ἢ ἄλλου κτήματος ὑποθήκης.

Ἄρθρον 44.

Εἰς τὸν ἰσχύοντα Ἀγροτικὸν Νόμον προστίθενται ἄρθρα 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186 καὶ 187 ἔχοντα οὕτω :

Κτήματα διαιτούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Ἄρθρον 164.

Αἱ διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων ἰσχύουν μόνον ὅσον ἀφορᾷ κτήματα διαιτούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ περιερχόμενα ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 165.

«1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποκαθίστανται γεωργικῶς α') ἔγγαμοι ἢ ἐνήλικοι προστάται οἰκογενειῶν καὶ ὀρφανῶν, β') χῆραι καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων, γ') ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν κατὰ τὴν ἑπομένην σειρὰν προτιμήσεως, προτασσομένων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐν ἑκάστῃ σειρᾷ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 καὶ τῶν τροποποιητικῶν τούτου ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου».

Ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 166.

Τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως ἀποκλείονται ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 29 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου ὁριζομένων.

α) Οἱ πρόσφυγες οἱ παραιτούμενοι ἢ μεταβιβάζοντες εἰς τρίτους τὸν κλῆρόν των.

β') Οἱ ἐγκαταλείποντες κλῆρον παραχωρηθέντα αὐτοῖς εἰς ἄλλον συνοικισμόν.

γ') Οἱ πρόσφυγες οἱ ἀποκτήσαντες ἰδιόκτητον ἔκτασιν, ἐφαρμοζομένης καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 50 ἐδ. 4 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου.

Γεωργικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 167.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 165, εἰς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν δικαιουμένων προσώπων χορηγεῖται κλῆρος γεωργικὸς ὅστις δέον νὰ περιλαμβάνῃ πλὴν τοῦ ἀναγκαίου διὰ ἀνέγερσιν κατοικίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς χώρου, μὴ δυναμένου διὰ τὰς ἐφεξῆς γενομένας ἐγκαταστάσεις νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο στρέμματα, ἐκτασιν γαιῶν ἐπαρκῆ πρὸς συντήρησιν ὑμελοῦς γεωργικῆς οἰκογενείας (ἀνδρόγυνον) διὰ τῆς ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλήρου ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ τόπῳ γεωργικὰς συνθήκας.

Ἐξαιρετικῶς ὁ παρεχόμενος κλῆρος δύναται νὰ μὴ εἶναι πλήρης, ἐὰν ἕνεκα τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ ἕνεκα ὁλικῆς ἐλλείψεως γαιῶν, ἡ πλήρης γεωργικὴ ἐγκατάστασις εἶναι ἀνέφικτος.

2. Χορηγεῖται προσθέτως :

α) Εἰς οἰκογενείας τριμελεῖς ἢ τετραμελεῖς, ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὁρισθέντος κλήρου. β) εἰς οἰκογενείας ἐκ πέντε ἕως ἑπτὰ μελῶν ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ κλήρου καὶ γ) εἰς οἰκογενείας ἐξ ἑκατὸ μελῶν καὶ ἄνω ἔκτασις ἴση πρὸς ἕτερον ἕνα γεωργικὸν κλῆρον. Ἡ παρεχομένη εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν συνολικῶς ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο γεωργικοὺς κλήρους.

«3. Προκειμένου περὶ προσφύγων ἀσκούντων εἰδικὴν καλλιέργειαν, ὡς δενδροκόμων, κηπουρῶν, πτηνοτρόφων, καὶ δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 165, ἡ χορηγουμένη αὐτοῖς ἔκτασις δέον νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν συνεχὴς καὶ ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ὁρισθέντος κλήρου. Ἐν περιπτώσει προσθέτων μελῶν τῆς οἰκογενείας του χορηγεῖται τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2α προσαυξήσεων».

Ἄρθρον 168.

«Οἱ ὑπερβάντες τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκ τῶν ἀποκαθιστωμένων, ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανοι πρὸς καλλιέργειαν λαμβάνουν πρὸς συντήρησιν κλάσμα κλήρου μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 167 παράγραφος 1 κλήρου, ὁ δὲ τῆς 3 παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὸ τέταρτον αὐτοῦ. Ἀπὸ τοὺς λαβόντας ὅμως, ἢ λαμβάνοντας πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δὲν ἀφαιρεῖται οὗτος οὐδὲ μειοῦται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου».

Κλῆροι καπνεργατῶν.

Ἄρθρον 169.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 165 καὶ 166 τοῦ παρόντος νόμου καπνεργάται γηγενεῖς ἢ πρόσφυγες, δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσι γεωργικῶς εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον παραιτοῦνται τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν πλεονεκτημάτων. Εἰς τοὺς ἀποκαθισταμένους χορηγεῖται ὁ διὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς ἐγκαταστάσεως ὁρισθεὶς τυχὸν καπνικὸς κλῆρος καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου μέχρις ἑνὸς τὸ πολὺ γεωργικοῦ κλήρου.

Ἐπαγγελματικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 170.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 165 καὶ 166 τοῦ παρόντος, ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς ἐπιτηδευματιῶν ἢ ἐπαγγελματιῶν χρησίμων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου, τοῦ εἰς αὐτοὺς χορηγουμένου κλήρου κανονιζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου, ὡς οὗτος τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 171.

1. Πρὸς κατάταξιν τῶν κληρούχων κατὰ τὰ ἄρθρα 165, 166, 167, 168, 169 καὶ 170, ἐξετάζεται ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταταξεως προσωπικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ κατάστασις αὐτῶν.

«2. Πρόσφυγες ἀποκατασταθέντες ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. καὶ τυχόντες κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου, κατατάσσονται ὡς γεωργοί, ἀσχέτως τῆς ἀσχολίας των καὶ πρὸς ἕτερον ἐπικουρικὸν ἐπάγγελμα, ἐφ' ὅσον καλλιεργοῦσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των τὸν παραχωρηθέντα αὐτοῖς προσωρινὸν κλῆρον».

3. Εἷς ἕκαστον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 169 καὶ 170 ἀποκαθισταμένων προσώπων χορηγεῖται καὶ εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῇ προϋποθέσει ὅτι ἓξ ἐν κατέχων τοιοῦτον ἐν τῷ συνοικισμῷ καὶ ὑπάρχων ἀκίνητα. Εἷς τοὺς ἐπαγγελματίας χορηγεῖται προσαύξησις καὶ εἰκοσιπέντε πρὸς ἐγκατάστασιν ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη καὶ ὑπάρχουν πλεονάζοντα.

Σχολικὸς κλῆρος.

Ἄρθρον 172.

Παραχωρεῖται εἰς τὴν σχολικὴν Ἐπιτροπὴν, κλῆρος μέχρι τὸ πολὺ 25 στρεμμάτων συνεχόμενος εἰ δυνατὸν καὶ ἐγγὺς τοῦ διδακτηρίου, ἐξ οὗ ἀπαρεκτῶς διατίθεται ἀνάλογος ἔκτασις πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου.

Οἱ παραχωρούμενοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς καὶ οἱ παραχωρηθέντες πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κλῆροι περιέρχονται εἰς τὰς οἰκείας σχολικὰς Ἐπιτροπὰς ἄνευ καταβολῆς τιμήματος ἢ ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἐδαφ. 3 κανονιζόμενα.

Κοινοτικὸς κλῆρος.

Ἄρθρον 173.

1. Παραχωροῦνται εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται.

α) Αἱ δι' ὁριστικῆς διανομῆς πρὸς κοινὴν τῶν ἐγκαταστάθέντων προσφύγων ἢ γηγενῶν χρῆσιν ἀφιεῖσαι καὶ ἀφιέμεναι ἐν ἑκάστῳ συνοικισμῷ γαῖαι καθοριζόμεναι κατὰ τοὺς παραγράφους α. γ. ε καὶ ε, τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ τὰ ἐγκείμενα λατομεῖα.

β) Οἱ ὑδρόμυλοι, τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ αἱ καταλλήλαι διὰ τὴν ἵδρυσιν ὑδρομύλων θέσεις (μυλότοποι) ἐξαιρέσει τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παραχωρηθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου αὐτῆς εἰς ἄλλα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, πλὴν τῶν προσφυγικῶν ὁμάδων.

γ) Τὰ ἐν ἑκάστῳ συνοικισμῷ καὶ μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν καὶ ρυμοτομίαν τοῦ συνοικισμοῦ ἀπομένοντα ἀδιάθετα οἰκόπεδα.

2. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κτήματα, λογιζόμενα ὡς κοινοτικὸς κλῆρος, μεταβιβάζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα.

Ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεως ἡ κυριότης καὶ ἡ νομὴ μεταβιβάζονται εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια παραχωρουμένων κτημάτων ἡ Κοινότης ἀποκτᾷ τὴν νομὴν καὶ τὴν κυριότητα ἄνευ καταβολῆς τιμήματος ἢ ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως, τῆς ἀποφάσεως ἐπεχούσης θέσιν ὁριστικοῦ τίτλου κυριότητος καὶ μεταγραφομένης ἀτελῶς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος.

4. Ἡ κατὰ τὸν νόμον 4857 συσταθεῖσα ὑπὲρ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποθήκη θεωρεῖται ἀποσβεννυμένη ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παραχωρουμένων κτημάτων, ἅμα τῇ μεταγραφῇ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν.

5. Μέχρι τῆς μεταγραφῆς τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ Κοινότης διαχειρίζεται καὶ καρπούται ἐπὶ ἰδίῳ ὀφέλει τὰ εἰς αὐτὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραδοθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ ὑποκαταστάτου αὐτῆς Δημοσίου κτήματα, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ προσωρινοῦ παραχωρητηρίου.

6. Ἀπαιτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου αὐτῆς κατὰ τρίτων ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ὑπὸ τούτων χρήσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κτημάτων μὴ ἐκχωρηθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα, δύνανται νὰ ἐκχωρῶνται εἰς ταύτην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἐπὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων χωρεῖ συμβιβασμὸς μετὰ τῶν ὀφειλετῶν καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν.

7. Ἕκαστος τῶν ἐν τῇ Κοινότητι ἢ συνοικισμῷ ἀποκατασταθέντων ἢ ἀποκαθισταμένων κληρούχων, γηγενῶν καὶ προσφύγων, δικαιοῦται νὰ βόσκῃ ἐντὸς τῆς κοινῆς βοσκῆς ὑπὲρ τὰ ἴδια ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν μέχρις εἴκοσι πέντε μικρὰ καὶ τέσσαρα μεγάλα. Ἐπίσης νὰ ποιῆται χρῆσιν τῶν λοιπῶν κοινοχρήστων τόπων τῶν παραγρ. γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἐκποίησις ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ὁριστικὴ διάθεσις πρὸς τρίτους φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρουμένων κτημάτων καὶ ἡ ὑπὸ παντὸς μεταβολὴ τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κοινοχρήστων χωρῶν καὶ χώρων πλὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἐδάφιον γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου οἰκοπέδων διατιθεμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

9. Προκειμένου περὶ βοσκῶν ἢ ἄλλων κοινοχρήστων τόπων ἀνηκόντων κατὰ νομὴν ἢ κυριότητα, ἐπικοινωνεῖ εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ εἰς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα (Ἐθνικὴ Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, Συνεταιρισμοὺς Ἀποκαταστάσεως ἀπορμάνων καλλιεργητῶν) περιέρχεται εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀνῆκον ἰδανικὸν μερίδιον.

10. Συνοικισμὸς ἀναγνωριζόμενος εἰς Κοινότητα ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα ἅτινα ἐκέκτητο ἡ Κοινότης εἰς ἣν ὑπῆγετο πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς του, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κειμένων κτημάτων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον.

Κατάργησις Προσφυγικῶν Ὁμάδων.

Ἄρθρον 174.

1. Αἱ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 6ης Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» συσταθεῖσαι προσφυγικαὶ ὁμάδες καταργοῦνται μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναστατώσεως αὐτῶν. Αἱ τυχὸν ἐπ' ὀνόματι τούτων δημιουργηθεῖσαι ἀπαιτήσεις κατὰ τρίτων ἐκ διαχειρίσεως βοσκῆς, ὑδρομύλου ἢ ἄλλου ἀκινήτου, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ἀκινήτων τούτων μεταβιβάζονται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου αὐτοδικαίως εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα.

2. Αἱ ἐπ' ὀνόματι καταργουμένων προσφυγικῶν ὁμάδων ὑπάρχουσαι τυχὸν καταθέσεις χρημάτων παρὰ Τραπέζαις, ἢ ἄλλοις ὀργανισμοῖς αἱ προερχόμεναι ἐκ διαχειρίσεως βοσκῆς, ὑδρομύλου ἢ ἄλλου ἀκινήτου, περιέρχονται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου αὐτοδικαίως εἰς τὰς οἰκείας Κοινότητας δικαιουμένας, ὅπως ἀναλάβωσιν αὐτὰς ὡς κοινοτικὴν περιουσίαν, συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἀποτύπωσις καὶ ρυμοτομία συνοικισμῶν.

Ἄρθρον 175.

1. Τὰ ἄρθρα 60, 61, 62, 63, καὶ 64 τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀγροτικῶν συνοικισμῶν διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Παραχώρησις οἰκημάτων.

Ἄρθρον 176.

1. Ἡ νομὴ οἰκημάτων ἀνηκόντων ἀρχικῶς εἰς ἀνταλλαγέντας μουσουλμάνους ἢ μεταναστεύσαντας Βουλγάρους ἢ ὁπωσδήποτε δημοσίων καὶ κατεχομένων ὑπὸ πρασφύγων ἐκ παραχωρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἄνευ ἐπιδόσεως τοῦ κεκανονισμένου παραχωρητηρίου, παραχωρεῖται ὁριστικῶς εἰς τοὺς κατέχοντας, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ παραχωρητηρίου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἡ ἀξία τῶν οἰκημάτων τούτων, ἐὰν δὲν εἶναι ὡρισμένη ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐξευρίσκεται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐφαρμοσθεῖσαν βάσιν καὶ σύστημα διὰ τὰ οἰκήματα τῆς αὐτῆς κατηγορίας καὶ καταχωρῆται ὡς τίμημα εἰς τε τὸ παραχωρητήριον καὶ εἰς τὴν παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ χρεωστικὴν μερίδα τοῦ πρόσφυγος βάσει ἀντιτύπου τοῦ παραχωρητηρίου ὑπογραφομένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέχοντος θέσιν χρεωστικῆς ὁμολογίας.

Ὁ ἀρνούμενος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παραχωρητηρίου ἀποβάλλεται διοικητικῶς τοῦ οἰκήματος.

2. Ἀδιάθετα οἰκήματα καὶ κτίσια κείμενα εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς, ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ παραχωρῶνται εἰς ἀποκαθισταμένους κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζόμενα. Ἀδιάθετα οἰκήματα ἐν ἐγκαταλελειμμένῃ καταστάσει δύνανται νὰ παραχωρῶνται εἰς ἀποκαθισταμένους μόνον πρὸς κατεδάφισιν καὶ ἀπόληψιν τῶν χρησίμων ὑλικῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς στεγάσεώς των ἐκτὸς ἐὰν ἀναλάβωσι οὗτοι τὴν ἰδίαις δαπάναις ἐπισκευήν των.

3. Ἡ διοίκησις τῶν συνοικισμῶν. Νέων Ρύσσιον (Ἀρετσοῦ Ἁλιέων), Κουρί, παραλία Σταυροῦ καὶ Ἑλληνικὸ Γλυφάδας ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας, εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ ὁποίου ὑπηρεσίαν θέλουσι παραδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ πρωτοκόλλων.

Ὁριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 177.

1. Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα διαφόρου ποιότητος κατάτμησις τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν εἰς πλείονας τῶν τριῶν κατηγοριῶν, ἐξαιρέσει τῶν δι' εἰδικὰς καλλιεργείας προοριζομένων ποιοτήτων.

2. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία μονίμων φυτειῶν εἰμὴ μόνον κατὰ τοποθεσίας καὶ κατὰ κατηγορίας ὁριζομένας μετ' ἀπόρασιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Προϊσταμένου Γεωργικῆς περιφερείας ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ διανεμομένας εἰς τοὺς κληρούχους ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, οὐχὶ ὅμως μείζονος ἐκτάσεως τοῦ ὡρισμένου κλήρου.

3. Αἱ πρὸ τῆς καταμετρήσεως ὡς καὶ αἱ κατόπιν διανομῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον φυτευθεῖσαι συστηματικῶς διὰ δένδρων καὶ ἀμπέλων γαῖαι διανέμονται εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως καὶ κληρουχικοῦ δικαιώματος.

4. Ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου γαῖαι κατεχόμεναι ὑπὸ γηγενῶν ἢ προσφύγων, μὴ δικαιουμένων γεωργικῆς, ἐπαγγελματικῆς ἢ ἄλλης νομίμου ἐγκαταστάσεως, δυνάμει εἰδικῶν πράξεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς, διανέμονται εἰς ἄλλους δικαιούχους κλήρου.

Κύρωσις καὶ ἔγκρισις διανομῶν.

Ἄρθρον 178.

Αἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου 4857 γενόμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ κηρύσσονται ἔγκυροι. Αἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς γενόμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ

ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τίμημα κλήρου.

Ἄρθρον 179.

1. Οἱ ὑπὲρ γαιῶν τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἀποκαθισταμένοι κατὰ τὸν παρόντα Νόμον κληροῦχοι ὡς καὶ οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀποκατασταθέντες, ὀφείλουσι τίμημα, ὅπερ ἐξευρισκόμενον κατὰ τὰς διὰ τοῦ Νόμου 4857 ὁρισθείσας κατὰ στρέμμα ἢ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον ὁριζομένας τιμάς, διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν Νόμων 4592, 4745, 4857 καὶ 5151 καὶ δι' αὐτῶν κυρωθείσης συμβάσεως. Τὸ παρὸν ἐδάφιον δὲν ἐφαρμόζεται ὅσον ἀφορᾷ τοὺς διὰ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἐπὶ κτημάτων ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων ἀποκατασταθέντας γηγενεῖς κληρούχους, διεπομένους ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ Νόμου 5266 κυρωθείσης συμβάσεως.

2. Προκειμένου περὶ κτημάτων περιελθόντων ἢ περιερχομένων εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς διὰ τοῦ Νόμου 4857 κυρωθείσης συμβάσεως τῆς 28 Νοεμβρίου 1930 ἀναφερομένους πίνακας, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τιμήματος τῶν κλήρων γίνεται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐφαρμοσθεῖσαν βάσιν καὶ σύστημα, τηρουμένων πάντως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5151.

3. Αἱ ἐπὶ προσωρινῷ τίτλῳ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς ἐγγεγραμμέναι εἰς τὰς χρεωστικὰς μερίδας τῶν προσφύγων ἀξίαι κλήρου ἰσχύουν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 4745, ὡς ἔχουν καταχωρισθῇ.

4. Μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν ἑκάστου συνοικισμοῦ, καθορίζεται ὁριστικῶς ἡ ἀξία ἑκάστου κλήρου, βάσει τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ καὶ τῆς κατὰ τὸν Νόμον 4857 ὁρισθείσης ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐξευρισκομένης τιμῆς κατὰ β. στρέμμα. Οἱ σχετικοὶ πίνακες, ἐγκρινόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καταχωρίζονται εἰς τὰ οἰκεῖα μερισλόγια τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀκυρουμένης τῆς σχετικῆς προσωρινῆς χρεώσεως, τοῦ προκύπτοντος ὑπὲρ τοῦ κληρούχου πιστωτικοῦ ἢ χρεωστικοῦ ὑπολοίπου, διεπομένου ὑπὸ τῶν σχετικῶν κανόνων τῶν Νόμων 4745, 4857 καὶ 5151.

5. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4857 χωρεῖ μόνον μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομήν.

6. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 166 τοῦ παρόντος νόμου ἀποκλεισμένοι τῆς ἀποκαταστάσεως πρόσφυγες οἱ ἐξοφλήσαντες ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ τίμημα τοῦ κλήρου, δικαιοῦνται νὰ ἀναλάβωσι μέρος τοῦ ἐξοφληθέντος ποσοῦ κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ὁριζόμενα, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ὀφειλέται ἐξ ἄλλης αἰτίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τὸ ὑποκατάστατον αὐτῆς Δημόσιον, ὁπότε καὶ τὸ ὑπόλοιπον συμψηφίζεται πρὸς τὴν ὀφειλήν.

7. Προκειμένου περὶ προσφύγων τελούντων ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὡς τίμημα κλήρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νοεῖται ἡ εἰς τὴν χρεωστικὴν μερίδα τοῦ πρόσφυγος ἐγγεγραμμένη ἀξία κλήρου, ὡς ἐξόφλησις δὲ τιμήματος νοεῖται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου πρόσφυγος συμψηφιζομένη κατὰ τὸν νόμον 4745 ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως.

Ἔκπτωσις κληρούχου.

Ἄρθρον 180.

1. Διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 92 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου αἰτίας, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, αἰτήσει τοῦ ἔχοντος συμφέρον ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Περιφερείας, νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος πρόσφυξ κληροῦχος ἀναγνωρι-

σθείς ὡς τοιοῦτος δι' ὁριστικῆς διανομῆς ἐπὶ κτήματος διεκνομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Πρασφύγων, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἔτυχεν κλήρου καὶ ὁ καθυστερεῖ τοιοῦτου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 165 καὶ ἐπέκεινα, ἢ δὲν κέκτηται ἀκίνητον περιουσίαν ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας προερχομένην, ὑπερβαίνουσαν ἢ ἴσην πρὸς ἕκτασιν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ κληρονόμοι οὗτοι κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐλάσσονα πλήρους κλήρου κληρονομοῦν μέχρι συμπληρώσεως αὐτοῦ. Ἐλλείψει νομίμων κληρονόμων ὁ κλῆρος θεωρεῖται ἀδιάθετος. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς ἐγγάμους κληρονόμους, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τυχὸν κλήρου ἢ τῆς ἰδίας ἀκινήτου περιουσίας τοῦ συζύγου αὐτῶν».

3. Ἂν πρόσφυξ κληρούχος ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ κλῆρον ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 177 τοῦ παρόντος νόμου, ἡ τύχη τοῦ κλήρου διέπεται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, τῶν ὑποκαταστάτων τοῦ θανόντος δικαιουμένων ν' ἀποκτήσουν τίτλον κυριότητος ἐπὶ τοῦ κλήρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4857 καὶ τῶν σχετικῶν νόμων.

4. Ἐπὶ ἀνηλίκων κληρούχων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου.

5. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου 1 παραγρ. β' καὶ γ' καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πλείονες κληρονόμοι ἀποβιοῦντος κληρούχου ἐκπροσωποῦνται εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας σχέσεις των, δι' ἑνὸς τῶν συγκληρονόμων, ὁριζομένου κατὰ πλειοψηφίαν διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον Γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὁ ἁρμόδιος Προϊστάμενος καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ μετ' ἀκρόασιν διορίζει τὸν ἀντιπρόσωπον.

6. Κλῆρος ἐπαγόμενος διὰ κληρονομίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωρεῖται βεβαρυμένος διὰ τοῦ συνόλου τοῦ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Πρασφύγων καὶ τὸ Δημόσιον χρέους τοῦ κληρονομουμένου.

7. Προκειμένου περὶ ἀγροτικῶς ἐγκατασταθέντων πρασφύγων ἰσχύουν οἱ περὶ γηγενῶν ἀκτημόνων περιορισμοὶ τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, ὡς ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, τῆς δεκαετίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους».

Μεταβίβασις κλήρου. Παραίτησις.

Ἄρθρον 182.

1. Ὁ κληροῦχος δὲν δικαιοῦται νὰ ἐκχωρήσῃ τὸν κλῆρον εἰς ἕτερον πρόσωπον. Ἐπιτρέπεται οὐχ ἧττον τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ παρόντος καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐκχώρησις τοῦ κλήρου εἰς πρόσωπον ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν οἰκογένειαν τοῦ κληρούχου, καὶ κατὰ προτίμησιν τῶν διὰ σχέσεως κληρονομικῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς συνδεομένων πρὸς αὐτὸν προσώπων, καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς ἄλλο, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, σωματικῆς ἢ διανοητικῆς βλάβης, ἀφανείας, ἀσωτείας, ἐγκαθειρξεως καὶ μετανασταυτεύσεως τοῦ κληρούχου.

«Ἐξαιρετικῶς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε πιστοποιηθῇ ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ὑπηρεσιῶν ὅτι αἱ παραχωρηθεῖσαι εἰς κληροῦχόν τινα γαῖαι εἶνε ἀκατάλληλοι πρὸς καλλιέργειαν, ἐπιτρέπεται ἡ πρὸς ἀντικατάστασιν παραχώρησις ἄλλων καταλλήλων ἐκτάσεων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας».

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν ἢ οἱκοπέδου ἐφ' ὅσον ὁ ἐκδοχεὺς εἶναι ἄστεγος ἢ πρόκειται ν' ἀσκήσῃ βιοποριστικὸν ἐπιτήδευμα.

2. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ κλήρου πρόσφυγος κληρούχου ὑπαγομένου εἰς τὸν νόμον 4715 ἢ ἐξοφλήσαντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ τίμημα τοῦ κλήρου του δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κλῆρος ἀποτελεῖται ἐκ γαιῶν ἀκαταλλήλων πρὸς καλλιέργειαν μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου γεωπόνου.

Ἀδιάθετοι κλῆροι. Διαχείρισις.

Ἄρθρον 183.

1. Οἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Πρασφύγων διεκνούμενοι ἀδιάθετοι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλῆροι διατίθενται ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 165 καὶ ἐπέκεινα τοῦ παρόντος νόμου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐπὶ τιμήματι ὁριζομένῳ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 179 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὀφειλομένῳ καὶ εἰσπραττομένῳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5151 καὶ τῆς δι' αὐτοῦ κυρωθείσης συμβάσεως.

Ἐπίσης εἶναι δυνατὸν νὰ διατεθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς ἀντικατάστασιν γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς μικροϊδιοκτήτας γεωργοὺς καὶ συμπεριληφθεισῶν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν διανομὴν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων πρασφύγων ἢ γηγενῶν, παραχωρουμένης ἴσης ἐκτάσεως, ἢ ἀξίας, ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι, ἢ ἐν ἄλλῳ τοιούτῳ τῆς αὐτῆς κτηματικῆς περιοχῆς ἀντὶ τῆς νομίμου ἀποζημιώσεως καὶ ἐφ' ὅσον οἱ στερηθέντες τῆς μικροϊδιοκτησίας των συναινοῦσιν εἰς τοῦτο.

Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ κοινοποιοῦνται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν διατίθενται κλῆροι παραχωρηθέντες δὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ κλῆροι παραχωρηθέντες εἰς ἀνύπαρκτα πρόσωπα ἢ λαβόντα κλῆρον καὶ εἰς ἕτερον συνοικισμόν.

2. Ἡ πραγματικὴ ἐγκατάστασις τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποκαθισταμένου κληρούχου εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κλήρου γίνεται κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ γεωργικοῦ ἔτους, διαρκοῦντος τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον ὁ κλῆρος τελεῖ ὑπὸ τὴν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον μίσθωσιν.

3. Οἱ μεθ' ὁριστικὴν διανομὴν ἀδιάθετοι ὁπωσδήποτε κλῆροι ἐκμισθοῦνται μέχρι τοῦ χρόνου τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαθέσεως αὐτῶν, μονοετῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 4142 Γεωργικοῦ Ταμείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται, ἐπὶ ἰδίῳ ὀφέλει.

Μίσθωσις συναφθεῖσα διὰ πλείονα χρόνον δύναται ν' ἀνανεωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅσον ὁ χρόνος τὸν ὑπερβάλλοντα τὸ ἔτος χρόνον.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν ταρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ ἀνασυνιστωμένην, μὲ τὸ ἤδη παρ' αὐτῇ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, τοποθετουμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τοῦ ἐπάκτου ἢ ἡμερομισθίου τοιούτου, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας ἢ τῇ Ε. Α. Πρασφύγων, μεταταττομένου καὶ διαθεσιμιζομένου εἰς τακτικὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Προσόντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Τμηματαρχῶν ὁρίζονται δίπλωμα Νομικῆς καὶ σχετικὴ εἰδίκευσις.

Εἰς γραφεῖς τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τελειοφοίτους Πανεπιστημίου λαμβάνοντας δὲ μισθὸν ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἀπονέμεται καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ μισθοῦ ὃν λαμβάνουν, μετὰ συμπλήρωσιν δεκαετίας εἰς τὸν βαθμὸν γραφέως α΄ τάξεως.

Ἄρθρον 45α.

Δι' ἃ κτήματα ἐχορηγήθη ἄδεια πωλήσεως καὶ συνετάγη προσύμφωνα ἀγοραπωλησίας μετ' ἀκτημόνων καλλιεργητῶν γηγενῶν ἢ πρασφύγων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ μεταβίβασις μέχρι τοῦδε ἐπιτρέπεται ἵνα χωρήσῃ ἡ ἐκουσία αὐτῶν ἀπαλλοτρίωσις, αἱρομένης τυχὸν ἀποφάσεως κηρύξεως τῶν κτημάτων τούτων ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέων.

Ἀκροτελεύτιος διάταξις.

Ἄρθρον 46.

Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἑνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ μέχρι σήμερον διὰ νόμων καὶ νομοθ. διαταγμάτων καὶ αἱ τοῦ παρόντος.

Αἱ διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Κώδικος ἐν τῷ συνόλῳ των δηλ. αἵτε τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ τῶν προγενεστέρων τροποποιήσεων αὐτοῦ καὶ αἱ τοῦ παρόντος κατισχύουν ὡς μεταγενέστερος εἰδικὸς νόμος πάσης ἄλλης διατάξεως νόμου ἢ νομοθετικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρον 47.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἶτα ἡ Βουλὴ ἐξουσιοδοτεῖ τὸν κ. ***Πρόεδρον*** ὅπως ὑπ' εὐθύνην του κυρώσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, τὸ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον «περὶ προσκαίρου ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 5060 περὶ τύπου κλπ» κατακρίνεται ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν ὡς ἀντισυνταγματικόν καὶ ἔχω καθῆκον νὰ ἀναιρέσω τὴν κατηγορίαν αὐτήν, μολονότι γνωρίζετε εἰς ποίαν δύσκολον θέσιν εὑρίσκεται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπιχειρεῖ νὰ παραβιάσῃ ἀνοικτὰς θύρας, διότι τόσον εἶναι σαφὲς ὅτι ἡ κατηγορία περὶ ἀντισυνταγματικότητος δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Συντάγματος ὁρίζει ὅτι ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Τὸ ἀτομικὸν λοιπὸν αὐτὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἐκδηλώσεως τῶν στοχασμῶν διὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου δὲν εἶναι ἀπόλυτον, περιορίζεται ὑπὸ τοῦ Νόμου. Διὰ τοῦτο θεωρῶ τὸν Α συμπολίτην μου ὡς ἀχρειέστατον ἀλλὰ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσω τὸν στοχασμὸν αὐτόν. Διατί; διότι ἡ διάταξις τοῦ νόμου λέγει ὅτι ἀποτελεῖ ἀδίκημα δυσφημήσεως καὶ ἐπομένως προσκρούει εἰς τὸν νόμον τὸν ποινικόν, ἔχω νὰ ὑποστῶ τὰς συνεπείας. Πιστεύω ὅτι χρήσιμον θὰ ἦτο διὰ τὴν χώραν νὰ δολοφονηθῇ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, νὰ δολοφονηθῇ, ἢ διὰ νὰ μὴ ρίπτωμεν εἰς ἄλλους τὰ βάρη, ἃς εἴπωμεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐμπρησθῇ ὁ ναύσταθμος, αἱ ἀποθῆκαι αἱ στρατιωτικαί, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδηλώσω τὴν γνώμην μου αὐτὴν διότι ὑπάρχει διάταξις τοῦ νόμου ἡ ὁποία λέγει ὅτι «ὁ ἐξωθῶν τοὺς πολίτας εἰς τοιαύτας πράξεις τιμωρεῖται».

Εἶμαι οἰκονομικῶς ἠττοπαθὴς καὶ πανικόβλητος καὶ πιστεύω εἰλικρινέστατα ὅτι μετὰ πάροδον ὀλίγων ἡμερῶν ἢ ὀλίγων ἑβδομάδων ἢ δύο, τριῶν μηνῶν, ἐὰν ἔχω ἓν δολάριον θὰ μπορῶ νὰ ἀγοράσω 300 ἢ 500 ἢ χίλιες δραχμές. Ἐὰν τὸν στοχασμόν μου αὐτὸν τὸν δημοσιεύσω ἐπιδιώκων τὴν ἔκπτωσιν τοῦ νομίσματος, κολάζομαι ἀπὸ τὸν ἤδη ἰσχύοντα ποινικὸν νόμον. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν κρίσιν σας, ἄλλο δὲν ἐσκόπει παρὰ μόνον, ἃς εἴπωμεν διεσκόπει, παρὰ μόνον νὰ ὁρισθῇ ὅτι εἶναι ποινικῶς κολάσιμος καὶ ἡ ἐκδήλωσις αὐτῶν τῶν στοχασμῶν, ἐὰν μόνον ὁ ἐκδηλώνων αὐτοὺς ἔχει εἰς τὴν συνείδησίν του, ὅτι δύναται νὰ βλάψῃ τὸ νόμισμα ἔστω, καὶ ἂν δὲν ἐπιδιώκει νὰ τὸ βλάψῃ Καὶ τοῦτο, διότι ἡ ἀπόδειξις τῆς κακῆς πίστεως τῆς ἐπιδιώξεως εἶναι τόσον δύσκολος, ὥστε εἶναι ἀδύνατον ἀποτελεσματικῶς νὰ προστατευθῇ τὸ νόμισμα ἐὰν ἐζητεῖτο καὶ τὸ στοιχεῖον αὐτό. Τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐπιδιώκει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον Καὶ ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ κ. βουλευταί, ὅτι δὲν ὑπάρχει κοινωνικὸν συμφέρον ἀνώτερον, ὅπως χαρακτηρισθῇ ὡς ἀδίκημα ἡ πρᾶξις αὐτὴ ἡ ὁποία ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις εἶναι ἀπὸ τὰς μᾶλλον ἐπικινδύνους διὰ τὴν κοινωνίαν Δὲν εἶναι λοιπὸν τὸ νομοσχέδιον ἀντισυνταγματικόν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ εἶναι ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι φιλελεύθερον, καὶ μάλιστα ἐγὼ θὰ προσθέσω κάτι περισσότερον, τὸ νομοσχέδιον εἶνε ἀνελεύθερον.

Ἀλλ' εἶχα τὴν ἀξίωσιν κ. βουλευταί, ὅπως ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου παρελάσουν ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων, δὲν λέγω ὅλων τῶν ἐν τῇ Βουλῇ, διὰ νὰ μοὶ ἐκδηλώσουν τὴν συμπάθειάν των, ὅτι εὑρεθεὶς ἐνώπιον τοιούτων περιστάσεων εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγω ἕνα νομοσχέδιον ἀνελεύθερον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ καὶ περιορισμοὺς ἀληθεῖς. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων ἰδίᾳ, ἦλθον διὰ τῶν δηλώσεών των πρὸς τὸν τύπον, ἀντιθέτως, καὶ κατέκριναν τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου σφοδρότατα. Ἀλλὰ ἐγὼ πιστεύω, κύριοι βουλευταί, ὅτι ὅταν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του τί ἔκαμα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας διὰ νὰ διευκολύνω τὴν εἰς τὴν Ἀρχὴν ἄνοδον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι εἶναι ἀδικαιολόγητος ἡ στάσις αὐτῶν ἀπέναντι μου, ὑποβάλλοντος τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Βλέπω καθήμενον εἰς τὰ ἑδώλια τὸν ἀγαπητόν συνάδελφόν μας καὶ μέχρι πρό τινος ἀγαπητὸν συνεργάτην μου καὶ πιστεύω ὡς τοιοῦτον καὶ εἰς τὸ μέλλον τὸν κ. Μαρῆν.

Γ. Μαρῆς. Ἀναμφισβητήτως.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Καὶ ὁ ὁποῖος ἐλπίζω νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ κάνω μίαν ἀδιακρισίαν, καὶ νὰ εἴπω ὅτι πρό τινος χρόνου ὅταν εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅταν εἶχε ματαιωθῇ ἡ πρότασίς μου περὶ συγκροτήσεως Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μου, ἀλλὰ καὶ διότι ἐγνώριζεν, ὅτι δὲν θὰ τὸν ἀπεδοκίμαζα, ὅπως καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ τὸ ἐδήλωσα, ἔφθασε νὰ διαμηνύσῃ πρὸς τὸν κ. Μάξιμον, τὸν οἰκονομικὸν σύμβουλον τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ὅτι βλέπων ὅτι δὲν ἐπετεύχθη ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις καὶ ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ μία ἐπαφὴ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος πρὸς τὴν κυβέρνησιν κατὰ τρόπον μὴ ἐκθέτοντα τὸ λαϊκὸν κόμμα εἰς προστριβάς βλέπων ὅτι θὰ ἦτο χρήσιμον, ἐὰν προτείνων εἰς τὸν κ. Μάξιμον νὰ δεχθῇ οὗτος νὰ πάρῃ τὴν θέσιν του, δηλαδὴ νὰ γίνῃ

Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δηλώνων εἰς αὐτὸν ὅτι ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἤθελε δεχθῇ τοῦτο.

Καὶ ὅμως καὶ ἡ πρότασις αὕτη ἀπερίφθη δὲν τὸ λέγω διὰ νὰ κατηγορήσω τὸν κ. Μάξιμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς δείξω τί ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν συνεργασίαν τινα, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ σώσωμεν, νὰ προστατεύσωμεν, τὸ νόμισμά μας ἀπὸ τὸν κυκλῶνα εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἔφερεν ἡ ἐπίτασις τῆς παγκοσμίου κρίσεως. Εἶχον λοιπὸν τὴν ἀξίαν ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ἐφόσον μὲ ἠνάγκαζε νὰ παραμείνω εἰς τὴν ἀρχήν, ἄλλη διέξοδος δὲν εὑρίσκετο· διότι βέβαια διέξοδος δὲν εἶναι ἡ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ μου ὅπως διεξαγάγω ταχέως τὰς ἐκλογάς, πρὸ τῆς Διασκέψεως τῶν ἐπανορθώσεων· εἶχον τὴν ἀξίωσιν, λέγω, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ αὐτὴ ἡ λαϊκὴ ἀκόμη θὰ περιωρίζετο κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ θεωροῦν κακὸν ἴσως καὶ ἀντισυνταγματικόν, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν σὲ ὑποχρεώνομεν νὰ εἶσθε εἰς τὴν ἀρχὴν ὀφείλομεν νὰ σοῦ δώσωμεν τὰ μέσα διὰ νὰ προστατεύσῃς τὸ νόμισμα καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ κάμωμεν μίαν τυπικὴν διαμαρτυρίαν.

Ἀντὶ τούτου, κύριοι βουλευταί, ἔχομεν τὸ θέαμα ὅλης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ συμφώνου καταγγελλούσης με ὡς ἐπιζητοῦντα νὰ ἀνατρέψω, νὰ παραβιάσω θεμελειώδεις διατάξεις τοῦ πολιτεύματος.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους, κύριοι βουλευταί, ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν ἀπό τινων ἡμερῶν ὅτι ἡ περαιτέρω παραμονή τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας, τόσον μᾶλλον καθόσον ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅπως ἐξειλίχθησαν τὰ πράγματα, ὅτι καὶ ἂν ἐψηφίζετο τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ὑπὸ τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἐψηφίζετο, ὑπὸ τὰς διαμαρτυρίας συσσώμου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ μοῦ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπιτύχω τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Διότι, κύριοι βουλευταί, εἶνε ἀνάγκη νὰ διακηρυχθῇ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου μὲ ὅλην τὴν ἐπισημότητα, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὴν φωνήν μου καὶ ἡ θέσις τὴν ὁποίαν κατέχω ἀκόμα καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἀλλὰ καὶ τὸ παρελθόν μου ὡς ἑνὸς ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων πολιτευομένων τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ἀνάγκη νὰ διακηρυχθῇ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι ἡ χώρα φέρεται πρὸς ὄλεθρον, ἂν συνεχισθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀντίληψιν, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ σήμερον, ἡ λεγομένη ἐλευθερία τοῦ τύπου. (Χειροκροτήματα).

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, κύριοι βουλευταί, νὰ σᾶς ἀναγνώσω περικοπάς τινας ἐφημερίδων τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Δὲν θὰ χρησιμοποιήσω καμμίαν κἂν ἐφημερίδα τοῦ κιτρίνου τύπου, δὲν θὰ χρησιμοποιήσω οὔτε τὴν ἐφημερίδα, ἡ ὁποία ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἐγκαταστάσεως δικτατορίας, θὰ χρησιμοποιήσω ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὸ λαϊκὸν κόμμα, αἱ ὁποῖαι δηλαδὴ εἶνε φίλαι τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, διότι δὲν ἰσχυρίζομαι φυσικὰ ὅτι εἶνε ἐπίσημον ὄργανον τοῦ κόμματος. Ἀρχίζω λοιπὸν τὴν ἀνάγνωσιν, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐλάχιστοι ἐξ ὑμῶν ἔλαβον γνῶσιν τῶν δημοσιεύσεων αὐτῶν. Ἂν ὑπετίθετο ὅτι ὅλοι σεῖς εἴχατε λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν, ὅπως ἐγὼ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἀγανάκτησίς σας θὰ ἦτο μεγάλη. Ἀναγινώσκω φύλλα τῆς «Ἐσπερινῆς» λαϊκῆς ἐφημερίδος, ἡμερομηνίας 10ης Μαΐου 1932. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶνε «νὰ κατακρημνισθῇ». Σᾶς ἀναγινώσκω ἕνα ἀπόσπασμα τοῦ περιεχομένου «Ἡ συνείδησις εἰς τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν εἶνε ἄγνωστος καὶ ἀνύρπακτος.

Καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι ὅσον κυριώτερον πλήττει τὴν δύσμοιρον αὐτὴν χώραν τόσον μεθύσκεται ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ ἐγκλήματος ποὺ διαπράττει καὶ τόσον περισσότερον ἐπιμένει. Αὐτὸς ὁ σαδισμὸς λαμβάνει τὴν ἐντατικωτέραν ἀλλὰ καὶ εἰδεχθεστέραν ἐκδήλωσιν του εἰς τὰ ἔργα καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἀπὸ τριετίας δεινῶς κακοποιοῦντος τὴν χώραν ταύτην. Καὶ ἰδοὺ τον. Ἀφηνιάσας ἀποχαλινωθείς, ἀποθρασυνθείς, ἀποσαλὸν καὶ τὸ ἔσχατον πρόσχημα ὁρμὰ ἤδη ἀκάθεκτος πρὸς τὸν θρόνον τοῦ παντοδυνάμου διατάτορος.

Ὁλόκληρον δηλαδή, τὸ οἰκοδόμημα τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, τὸ ἀναγερθὲν κατόπιν μακροετῶν καὶ αἱματηρῶν ἀγώνων τῶν προγόνων μας τὸ μεγαλοπρεπὲς τὸ περίβλεπτον καὶ ἀξιοθαύμαστον, ἀπειλεῖται ἤδη ὑπὸ τοῦ ἠγέτου τῆς σπείρας τῶν Φιλελευθέρων νὰ ἀνατιναχθῇ εἰς τὸν ἀέρα. Ἀπειλεῖται ἤδη ὑπὸ τοῦ φρενοπαθοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ γεροντίου νὰ μεταβληθῇ ὁ λαὸς εἰς ἀγέλην κτηνῶν. (Καὶ τὸ τέρμα τοῦ ἄρθρου) οὐδεὶς θὰ ἠσθάνετο δισταγμὸς πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ὅτι ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐπιβάλλεται νὰ καταχρημνισθῇ βαίως ἐκ τῆς ἐξουσίας. Ἐπιβάλλεται νὰ καρατομηθῇ. Θὰ εἴμεθα λαὸς ἀνάξιος τῆς περιλάμπρου ἱστορίας μας, ἐὰν ἀνεχώμεθα ἐπ' ἄπειρον ἕνα παράφρονα νὰ μᾶς διοικῇ. Ἐὰν ἐξακολουθήσωμεν ἐπιτρέποντες εἰς αὐτὸν νὰ παίζῃ ἀτιμωρητεὶ μὲ τὰς τύχας μας».

Αὐτὸ εἶναι τὸ φύλλον τῆς 10-5-32 τῆς Ἐσπερινῆς. Φύλλον τῆς 12 Μαΐου — Ἐπικεφαλίς: «λαιμητόμος». Ἀπόσπασμα τοῦ ἄρθρου. «Διότι ὁ παράφρων κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς νόμους ἀνέκαθεν ἐποδοπάτησε καὶ ποδοπατεῖ, ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα οἰκτρῶς κατερράκωσε καὶ ἀσυστόλως θὰ καταρακώνῃ».

Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, τὸ πολιτικὸν αὐτὸ ἄγος, μᾶς μεταδίδει διὰ τοῦ νέου νόμου του εἰς κτήνη! Τὸ πρᾶγμα εἶναι ὁλοφάνερον. Καὶ τὸ τέρμα τοῦ ἄρθρου: «Τὸ καθῆκον ὅλων ποὺ ἀγαποῦν τὴν βασανιζομένην αὐτὴν μητέρα γῆν εἶναι νὰ κατέλθωμεν εἰς τὰ πεζοδρόμια. Ἐκεῖ νὰ κτυπηθῶμεν μέχρι θανάτου μὲ τὴν κυβερνῶσαν σπεῖραν. Ἐκεῖ θὰ συλλάβωμεν τὸν ὀλέθριον δικτάτορα καὶ εἰς ἀπάντησιν ὅλων μαζὶ τῶν βρωμερῶν ἔργων του, νὰ τὸν κρατορμήσωμεν εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος». Τὴν ἐπιοῦσαν συνεχίζει ἡ αὐτὴ λαϊκὴ ἐφημερίς. Κύριον ἄρθρον μὲ τὴν ἐπικεφαλίδα «Νὰ τὸν ἐξοντώσωμεν». Μίαν μόνον περίοδον θὰ σᾶς ἀναγνώσω. «Ἐκεῖ ἀφοῦ διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ἀποπειραθεῖ καὶ καταρρυπώσῃ τὴν Ἑλλάδα ὁ κυβερνῶν ἀρχιπειρατὴς διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ***Θὰ τὸν ἐξοντώσωμεν καὶ ἡμεῖς.*** Καὶ τὴν ἐπομένην ἡ αὐτὴ λαϊκὴ ἐφημερὶς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ λαὸς μὲ τὰ ὅπλα» διότι τὸ κήρυγμα τῆς ἐπαναστάσεως εἶναι καθημερινόν. «Ἀλλὰ οὕτως ἢ ἄλλως, ἐκουσίως του ἢ ἀκουσίως ἅτε ἔχει ὑπ' ὄψει του ὁ λαός, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων θὰ ὑποχρεωθῇ ἀπὸ τὰ πράγματα νὰ καταφύγῃ εἰς ἐπανάστασιν διὰ νὰ περισώσῃ . . . . . δὲν λέγομεν τὸ κράτος, τὸ Σύνταγμα, ἢ ἄλλο τι. Ὁ λαὸς θὰ καταφύγῃ εἰς τὰ ὅπλα διὰ τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν του. «Φύλλον τῆς αὐτῆς λαϊκῆς ἐφημερίδος τῆς 17 Μαΐου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Σὲ πτύομεν». «Ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς Ἐλευθέριε Βενιζέλε ἡ Ἐσπερινὴ διὰ τὴν χυδαίαν σου ἀπάντησιν σὲ πτύει κατὰ πρόσωπον τρίς! Καὶ λυπεῖται, διότι ἀναγκάζεται νὰ σοῦ κάμῃ τὴν τιμὴν αὐτήν». Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς ἄλλον δημοσιογραφικὸν ὄργανον ἀνήκον ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν πολιτικὴν παράταξιν. Ἡ «Ἑλληνικὴ» τῆς 7 Μαΐου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ μηχανή», καὶ μὲ ἱκανὰς μηχανὰς τραπεζογραμματίων καταγγέλλει τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν, ἢ μᾶλλον ἂς σᾶς τὰ διαβάσω» λεπτὰ δὲν χρειαζόμεθα; Ἠρώτησεν ὁ μέγας καταστροφεὺς τῆς χώρας Ἑλ. Βενιζέλος. Ἐμπρός, στήνω τὴν μηχανὴν τῆς κοπῆς χαρτονομισμάτων καὶ πλημμυρίζω τὴν Ἑλλάδα μὲ λεπτά! Καὶ δι' αὐτὰ κατηγοροῦμαι ὅτι ἤθελον νὰ θέσω τέρμα εἰς τοιαύτην κατάστασιν διὰ νὰ δώσω τὸ νόμισμα, καὶ μὲ αὐτὰ πιστεύει μία παράταξις πολιτικὴ ὅτι ἠμπορεῖ τὸ νόμισμα νὰ σταθῇ εἰς τὰ πόδια του. Φύλλον τῆς 10 Μαΐου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος «Ἐπικήρυξις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τὸν τύπον καὶ τὸν λαόν». Ἀναγινώσκω. «Διότι ἡμεῖς τολμήσαμεν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἀμυνόμενοι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων, τὸ βράδυ ποὺ θὰ διαταχθῇ τὸ κλείσιμον τῆς «Ἑλληνικῆς», θὰ ἐπικηρύξωμεν τὸν Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλον. Ἀφαιρῶν τὰς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων θὰ εἶναι λῃστὴς καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς θὰ κατέχῃ τὰς πόλεις ἢ μᾶλλον τὴν πρωτεύουσαν ἡμεῖς πλέον προασπιζόμενοι τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἑλλήνων πολιτῶν, θὰ τὸν καλέσωμεν ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον ἔνοπλοι νὰ παραιτηθῇ.

Αὐτὸς θὰ μᾶς κλείσῃ καὶ ἡμεῖς θὰ τὸν ἐπικηρύξωμεν. Καὶ θὰ μετρηθῶμεν ἐπὶ τέλους, ἐπὶ ἄλλου πεδίου ἅπαξ διὰ παντός». Φύλλον τῆς 12 Μαΐου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος «ὁ λαομίσητος, ὁ λαοβδάρτης πρωθυπουργός, εἶχεν ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς χθές.....» καὶ πάρα κάτω «Ἰκρίωμα, κρεμάλα, ἀγχόνη εἰς τοὺς ἀνοσίους πολιτικοὺς καὶ ὑπαλλήλους καταχραστάς». Φύλλον τῆς 13ης τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος πνέει ζωογόνος ἐπαναστατικὸς ἄνεμος, καὶ ἐδῶ εἶναι ἡ λέξις κρεμάλα ἐδῶ εἶναι ζωγραφισμένη, κύριοι, ἀγχόνη. Ἐδῶ εἶναι ἕτοιμος ὅπως κρεμασθῇ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ μία ἐπιστολὴ μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν δημοσιευομένην πρὸς τὸν πρώην ἀλήτην νῦν κ. Πρωθυπουργὸν τῆς ἐπομένης τὸ αὐτὸ λαϊκὸν ὄργανον, ἄρθρον κύριον μὲ τὴν ἐπιγραφήν «Συγκρότησις συνελεύσεως καὶ τιμωρία καὶ κρέμασμα τῶν ἐνόχων». «Ἐδῶ εἶναι ὁ πρωθυπουργὸς Πῶς μᾶς ἐξηπάτησε φέρων στολὴν καθολικοῦ ἱερέως. Ὅπιθέν του δὲ κρύπτεται ἐγκληρίδιον. Εἰς τὸ μέσον ἡ ἀτυχὴς Ἑλλὰς μὲ ἅλυσσον εἰς τὰ πόδια καὶ φίμωτρον εἰς τὸ στόμα της καὶ ἐδῶ εἶναι ὁ ἐντὸς ὀλίγου κατάδικος καὶ ἀναγνωρίζετε βεβαίως τὸν Ἡρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν ἐκδικασθῇ ὅταν κρεμάσῃ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον ἢ καὶ ὅλους τοὺς μετόχους. Καὶ περαιτέρω ἡ σκέψις τῆς συγκροτήσεως συνελεύσεως εἶναι μεγάλη καὶ ἱερὰ καὶ ἁγία. Διότι μία συνέλευσις θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ Πολιτεύματος περὶ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος περὶ καταργήσεως τῆς ἀρχῆς τῆς Γερουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν ἀχρήστων ὑπουργείων» Φύλλον τῆς 15 Μαΐου τῆς αὐτῆς λαϊκῆς ἐφημερίδος μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ λαϊκὴ ἐξέγερσις θὰ ἐξελιχθῇ εἰς αἱματηρὰν ἐπανάστασιν». Ἐδῶ εἶναι ἡ κρεμάλα πάλιν, «φωνὴ ἀγρία ἰαχὴ ὀργυμὸς τοῦ μαινομένου πλήθους θὰ συγκλονίσῃ τὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ θέλησις τῶν πολιτῶν θὰ καλυβδώσῃ τὴν ἀπόφασιν ὁριστικὴν καὶ ἀμετάκλητον, κάτω ἡ Κυβέρνησις «ζήτω ἡ ἐπανάστασις» ἐὰν παρὰ τὰς ὑφυμένας πανταχόθεν διαμαρτυρίας συνεχίσῃ διατηρῶν τὴν ἐξουσίαν, θὰ προκαλέσῃ τὸν ἐμφύλιον σπαραγμόν, διότι ἡ λαϊκὴ ἐξέγερσις εἶναι γεγονὸς καὶ διότι ἡ λαϊκὴ ἐπανάστασις φθάνει. Ἄλλο ἄρθρον. «Ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς οἰκτρᾶς Κυβερνήσεως, συγκροτοῦνται σήμερον συλλαλητήρια καθ' ὅλην τὴν χώραν ἀξιοῦντα τὴν πτῶσιν τοῦ Βενιζέλου», συλλαλητήρια μηδέποτε λαβόντα χώραν ὅπως γνωρίζετε. Φύλλον τῆς 18ης Μαΐου τῆς αὐτῆς λαϊκῆς ἐφημερίδος μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «τὴν δυστυχίαν τοῦ κόσμου θὰ τὴν πληρώσετε μὲ τὸ κεφάλι σας, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος οὐδένα ἐκπροσωπῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ βίᾳ κατέχων τὴν ἀρχήν, ὠμίλησε χθὲς ἐνώπιον τοῦ συλλόγου τῶν ὀπαδῶν του, συνεδριάζοντος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ Ἀναλογικὴ ὁδηγεῖ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν καταστροφήν. Καὶ προτιμᾶ τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ μὴ παραδώσῃ τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ λαϊκὸν κόμμα. Τὴν πολιτικὴν αὐτὴν ἀτιμίαν ὁ Ἐ. Βενιζέλος ὀφείλει νὰ τὴν πληρώσῃ ἀκριβά. Ὁ λαὸς φωνάζει ἀναφανδὸν «κρεμάλα εἰς τοὺς ἐνόχους». Ἔχει δίκαιον καὶ ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῇ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς τὴν Ἰαπωνίαν πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἐδῶ τὸ ταχύτερον—καὶ γνωρίζετε τί συνέβη εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Ἡ βενιζελικὴ δικτατορία, ἡ λυμαινομένη τὸ Κράτος σπεῖρα, πρέπει δι' αἱματηρᾶς ἐξεγέρσεως νὰ ἐκμηδενισθῇ». Καὶ πρέπει νὰ προσθέσω ἀκόμη ὅτι ἀπὸ τὴν 9ην Μαΐου τῆς αὐτῆς λαϊκῆς ἐφημερίδος μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «ὁ ἀνθρωποφάγος κ. Ε. Βενιζέλος», ἡ ἐπανάστασις θὰ ἐκραγῇ διότι ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον σείεται ἀπὸ ἀγανάκτησιν καὶ φλέγεται ἀπὸ τὸν πόθον τῆς ἐκδικήσεως κατὰ τοῦ ὀλετῆρος καὶ καταστροφέως καὶ ἀνθρωποφάγου Πρωθυπουργοῦ, διότι καὶ καταστροφέως καὶ ἀνθρωποφάγου Πρωθυπουργοῦ, διότι ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος δὲν ἠρκέσθη εἰς τὸ φάγωμα τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων, δὲν ἱκανοποιήθη μὲ τὸ φάγωμα τῶν βασιλέων. Δὲν ἐχόρτασε μὲ τὸ φάγωμα τόσων ἑκατομμυρίων λιρῶν, τῶν ὅσων συνῆψε δανείων, δὲν ἠρκέσθη εἰς τὸ φάγωμα τῶν περισσευμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Θέλει νὰ φάγῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον καὶ τοὺς Ἕλληνας ὅλους, οἱ ὁποῖοι περιῆλθον ἐξ ὑπαιτιότητός του εἰς ἐσχάτην ἐνδειαν. Ὁ παμφάγος Ἡρωθυπουργὸς εἶναι ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἀνθρωποφάγος». Εἰς τὸ φύλλον τῆς αὐτῆς λαϊκῆς ἐφημερίδος τῆς 20ῆς Μαΐου μὲ παχέα γράμματα ἀναγράφεται. «Ἕτοιμοι ἐμπρός. Ἡ ἀπεργία τῶν Τριατατικῶν ἐπέτυχεν ἀπολύτως, γενικὴ ἀποδοκιμασία καὶ ἐξέγερσις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως», ὡς ν' ἀπευθύνεται ἡ ἀπεργία αὐτῶν τῶν T.T.T. καὶ ἡ ἀπειληθεῖσα ἀπεργία τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὄχι κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. «Ἀδύστερλιτς διὰ τὸν λαόν, Βατερλὼ διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ἀπεργία τῶν σκλάβων ὑπαλλήλων τῶν T.T.T. ποὺ μετέδωσεν εἰς ὁλίγα δευτερόλεπτα τὸ ζωογόνον καὶ ἐνθουσιώδες καὶ ἐπαναστατικὸν σύνθημά των εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἕτοιμοι ἐμπρός». Μὲ αὐτοὺς τοὺς λόγους χαιρετίζει ἕνα δημοσιογραφικὸν ὄργανον προσκείμενον εἰς ἓν πολιτικὸν κόμμα τὴν ἀπεργίαν αὐτήν. «Ἕλωτες περιφρονημένοι ἀπὸ τὸ ἀνάλγητον Κράτος τῶν ἀργομίσθων καὶ τῶν χαφιέδων καὶ τῶν καταχραστῶν, εἶδον αἰφνιδίως νὰ ἁρπάζεται ἀπὸ τὸ στόμα των τὸ ξερὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν των καὶ τῆς γρηᾶς μάνας των» καὶ κατωτέρω «ἡ ἀπεργία ἐκηρύχθη πανελλήνιος, ἰσχυρὰ καὶ γιγαντιαία, ἐπιθλητική, ἀκατάβλητος, ἄγγελος χαρᾶς, ὅπως ὁ ἀρχαῖος νικητὴς τοῦ Μαραθῶνος, οἱ ὑπάλληλοι τῶν T.T.T. ἀφύπνισαν μὲ τὸ σύνθημά των καὶ μὲ τὴν θριαμβευτικήν των νίκην ὅλους τοὺς δισπαλαιστάς, οἱ τίμιοι καὶ ἠθικοὶ ὑπάλληλοι τῶν T.T.T. ἔδωσαν τὸ σύνθημα πρὸς ὅλους, ὅσοι ζητοῦν νὰ ζήσουν καὶ νὰ διεκδικήσουν τὸ ψωμί μου. Πρώτην ἴσως φορὰν ἡ ἀπεργία καθηγιάσθη, ὡς σκοπὸς καὶ ὡς πρᾶξις, ὅπως χθὲς μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν ἑνὸς μεγάλου τμήματος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εὐγε, τρισεύγε εἰς τοὺς τολμητροὺς καὶ γενναίους προμάχους τοῦ μεγάλου ἀγῶνος τῆς πανελληνίου λαϊκῆς ἐξεγέρσεως ποὺ ἀρχίζει νὰ πνέῃ ζωογόνος καὶ θερμουργὸς εἰς ὅλην τὴν χώραν».

«Ἕτοιμοι! ἐμπρός! χθὲς σεῖς, σήμερον οἱ ἄλλοι, μεθύριον ὅλοι! Ἡ Κυβέρνησις τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς ἡ ὀλιγαρχία τῆς πείνας καὶ τὰ συγκροτήματα τῆς δυστυχίας πρέπει νὰ πέσουν Τὶκ-τάκ. τὰ χειριστήρια τῶν τηλεγραφείων, πελώρια καρδιὰ τοῦ Λαοῦ, ἔδωσαν μὲ τὸν παλμόν των τὸ λακωστήριον σύνθημα. Ἕτοιμοι! ἐμπρός! ἂς διεκδικήσωμεν ὅλην τὴν ζωήν μας, τὸ ψωμί μας τὸ αἷμα μας. Καὶ τελευταῖον ἀκόμη σημερινὸν φύλλον τῆς λαϊκῆς ἐφημερίδος. Πρῶτον ἡ Ἑλληνικὴ σημαία φερομένη μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «ζήτω ἡ λαϊκὴ ἐπανάστασις». Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι «καθορίσατε τὸν ἐντὸς τῆς ἡμέρας». Εἶναι τὸ τυπογραφικὸν λάθος «καθαρίσατε τὸν». Θέλει νὰ εἰπῇ: «Περάσει ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἡ κατάστασις νὰ ἐκκαθαρισθῇ». Σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τῆς Ροδόπης ὑψώνει τὴν σημαίαν τῆς λαϊκῆς ἐξεγέρσεως, τῆς λαϊκῆς ἀγανακτήσεως, τῆς λαϊκῆς ἐπαναστάσεως καὶ κραυγάζει: «Καθαρίσατέ τον ἐντὸς τῆς ἡμέρας καὶ ἀκολούθως ἔρχει ὁ Θεός».

Ἀλλὰ εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ αὐτοῦ φύλλου τῆς «Ἑλληνικῆς» ὑπάρχει καὶ ἄλλο: «Ἂς συλληφθῇ ὁ ἔνοχος, εἰς τὸ ἰκρίωμα πέφτοντα σήμερον! μὴ τὸν ἀφίσετε νὰ φύγῃ. Οἱ λαοὶ ὁ ἴδιος τὸ ἐδίδαξε δὲν συγχωροῦν. Ἡ βοὴ τοῦ ἐξερεθέντος λαοῦ εἶναι ἐπιτακτική. Ἡ νέμεσις ἀξιοῦ ἐν ὀνόματι τῶν θεῶν τὸ ἐξιλαστήριον θῦμα. Ὁ ἀργυρῶν τοῦ ὀλιγαρχικοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον ἀπεμύζησε τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ, τοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον ὡς φρικαλέα καὶ ἀναχρονιστικὴ Βασιλλὴ μᾶς κατέστησε σκελετοὺς ὑπὸ τὴν πείναν, τὴν δυστυχίαν, τὴν ἀνεργίαν καὶ τὴν ἀγωνίαν, πρέπει νὰ παραμείνῃ ἐδῶ». Ἔρχεται δὲ ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸν λογικὸν της καὶ συνεχίζει ἡ ἐφημερὶς: «Ἀγρία εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ ὑφυμένη ὡς πεπυρακτωμένη λάβα ἐκραγέντος ἡφαιστείου μέχρις οὐρανοῦ. Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος πρέπει νὰ μείνῃ ἐδῶ. Ὅπως ὅλοι οἱ λαοὶ εἰς παρομοίας πρὸς τὰς ἰδικάς

μας τραγικὰς στιγμὰς κραυγάζουν καὶ ἐπιβάλλονται· οὕτω καὶ σήμερον ἡ ἰσχὺ τοῦ πλήθους ἀκούεται στεντορεία καὶ ἰσχυρὰ ὡς κεραυνός. Εἰς τὴν λαιμητόμον ὁ ὄχλος. Εἰς τὸ ἐκρίωμα! εἰς τὴν ἀγχόνην πίπτοντα. συλλάβετέ τον ἀμέσως... ἀπόψε ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος πρέπει νὰ εὑρεθῇ εἰς τὰς φυλακάς» !

Καὶ σᾶς ἐρωτῶ, κύριοι βουλευταί, ὑπάρχει κανεὶς μεταξὺ ὑμῶν, ὁ ὁποῖος νὰ πιστεύσῃ, ὅτι οἱ θεσμοθετήσαντες τὸ Σύνταγμα τοῦ 64 καὶ ἀντιγράψαντες εἰς τὸ ἄρθρον, νομίζω, 14 τοῦ Συντάγματος ἐκείνου τὴν ἐλευθεροτυπίαν, ὑπάρχει κανεὶς ποὺ νὰ φαντάζεται, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐνόμιζον, ὅτι ἐξησφάλιζον αὐτὴν τὴν ἀχαλινωσίαν εἰς τὸν ἐλεύθερον τύπον ; Πιστεύετε λιθηνά, ὅτι διὰ νὰ διατηρηθοῦν αἱ ἐλευθερίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ μπορεῖ νὰ συνεχισθῇ τοιαύτη κατάστασις. Δὲν θεωρεῖται ὅτι ἀποτελεῖ τοσοῦτον διηνεκῆ κίνδυνον κατὰ τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς τάξεως. Καὶ διὰ νὰ ἔχητε πόσον ἔχω δίκαιον, ἐξαίρων τοὺς κινδύνους τοὺς προερχομένους ἀπὸ τοιοῦτον τύπον, σᾶς παρακαλῶ νὰ συλλογισθῆτε μίαν στιγμήν, ὅτι δὲν εἴχατε εἰς τὰ ἐδώλια τῆς Κυβερνήσεως τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν ἔχουσαν, καὶ μὲ ὅλην τὴν φθορὰν τὴν σημερινήν, ἕνα μέγα κῦρος, τὸ ὁποῖον δὲν νομίζω ὅτι διεκδικοῦν καὶ ἄλλοι δημοκρατικοὶ ἀρχηγοί, ὄχι διότι εἶναι ὀλιγώτερον ἱκανοὶ ἀπ' ἐμέ, ὄχι διότι εἶναι ὀλιγώτερον πατριῶται ἀπὸ ἐμέ, ὄχι διότι ὀλιγώτερον θέλουν νὰ κάμουν τὸ καλόν, ἀπ' ὅ,τι ἐγώ, ὄχι διότι εἶναι ὀλιγώτερον ἱκανοὶ διὰ τοῦτο. ἀλλὰ διότι αἱ περιστάσεις ἔφερον, ὥστε νὰ συγκεντρώνωνται εἰς ἐμέ, εἰς τὴν προσωπικότητά μου ἕνα ἰδιαίτερον καὶ ἐξαιρετικὸν κῦρος.

Ὑποθέσατε λοιπόν, ὅτι ἔχετε μίαν ἄλλην Κυβέρνησιν ἀσθενῆ καὶ ἔχετε ἕνα τοιοῦτον τύπον, ποῖα θέλετε νὰ ἔχετε ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἀχαλινωσίας: Ἡ ἀσθενὴς Κυβέρνησις νὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ βουλεύῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ τύπου, νὰ καταρτίζεται, καὶ νὰ μεταβάλλεται ἑκάστοτε κατὰ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, νὰ παρέχῃ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀνοικτὸν εἰς τὴν κάθε ἀθέμιτον ἀξίωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὑποστηρίξῃ μία ἐφημερίς· ἢ τοῦτο θὰ κάνετε, ἢ θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρῆτε τὴν ἀρχὴν τόσον χρόνον, ὅσον διετηρήθη βέβαια ἐγώ. Προχθὲς ἐξερράγη μία ἀπεργία, ἡ ὁποία μάλιστα ἔβαιπε τάσεις νὰ γενικευθῇ. Εὐτυχῶς καταστέλλεται· δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι καταστάλη ἡ ἀρξαμένη, θὰ καταστληθῇ μέχρι τέλους. Ἀλλὰ πιστεύετε ὅτι ἡ ἀπεργία αὐτὴ θὰ ἐξερρηγνύετο ἐὰν δὲν ἐξωθεῖτο ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα αὐτοῦ τοῦ ἀχαλινώτου τύπου; Δὲν νομίζετε, ὅτι ἡ γλῶσσα αὐτοῦ τοῦ τύπου ἦτο ἕνα ἔνσυμα, ἦτο μία παρόρμησις πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν αὐτοὺς ἀδικημένους ἀπὸ τὸ Κράτος; Ἀπελύθησαν ἤδη μερικοὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων.

Ἀπελύθησαν ἤδη μερικοὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀπεργησάντων, τῶν πρωταιτίων, καὶ ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῇ καμμία διάθεσις Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία νὰ μὴ διατηρήσῃ τοὐλάχιστον, ὡς πρὸς τοὺς πρωταιτίους, τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν, διότι ἐὰν ἤθελε ἀοθῇ ἀμνηστεία εἰς τὰ γενόμενα κατὰ τὴν πρώτην φοράν, κατὰ τὴν ὁποίαν παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος ἀπαγορεύει εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους τὴν ἀπεργίαν κατὰ τοῦ Κράτους, θὰ θέσετε εἰς ἀχρηστείαν καὶ αὐτὸν τὸν νόμον καὶ θὰ ἐξαδυνατήσητε ἀκόμη περισσότερον τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ τὴν καταστήσητε ἀνίκανον, νὰ προστατεύσῃ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀξίαν. Ἀλλὰ ποῖος θὰ εἶναι ὑπεύθυνος τῆς δυστυχίας τόσον οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ριφθοῦν εἰς τοὺς δρόμους; Ποῖος ἄλλος παρὰ ἀπὸ τὸν τύπον τὸν ταραξίαν. Ἀλλὰ ὑπελήφθη καὶ μία δήλωσις τριῶν ἐκ τῶν νεωτέρων βουλευτῶν τοῦ Κοινοβουλίου μας, τοὺς ὁποίους πάντοτε ὅλοι ἀκούομεν μετὰ τόσης προσοχῆς, ὅταν ἀνέρχωνται εἰς τὸ Βῆμα. Μὲ προκατέλαβον, κύριοι βουλευταί, οἱ συνάδελφοί μας αὐτοὶ ἐρχόμενοι νὰ διακηρύξουν πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι ἄνευ μεταρρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος εἶναι ἀδύνατον νὰ κυβερνηθῇ ἐπὶ πλέον ὁμαλῶς ὁ τόπος οὗτος. Τὰ λεγόμενα ἀτομικὰ δικαιώματα, αἱ προσωπικαὶ ἐλευθερίαι, τὰς ὁποίας τὸ πρῶτον διεκήρυξεν ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις καὶ τὰς ὁποίας καὶ τὸ Σύνταγμα ἡμῶν τοῦ 64, καὶ τὰ μετέπειτα, ἀνέγραψαν, ὅτι αὐτὰ τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα ἡ αἱ προσωπικαὶ ἐλευθερίαι δὲν εἶναι ἀπόλυτα κ. Βουλευταί. Δύναται καὶ πρέπει νὰ προστατεύωνται πάντα ἐντὸς τῶν νόμων εἰς ὁμαλὰς περιστάσεις μιᾶς χώρας, ἀλλὰ ὅταν ἡ χώρα διατελεῖ ὑπὸ ὅλως ἐκτάκτους περιστάσεις, αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς τὸ προσῆκον μέτρον. Τὸ Σύνταγμά μας προβλέπει τὰς περιστάσεις αὐτὰς καὶ ὁρίζει ὅτι ἐπιτρέπεται τοιοῦτος περιορισμὸς μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀντιρρήσεις τὰς γνωστὰς εἰς περιστάσεις πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως γενικῆς ἐξ ἐξωτερικῶν λόγων. Εὐτυχῶς δὲν προσέθεσε καὶ εἰς τὸ πρῶτον μέρος τὸ ἐπίθετον, ἐξωτερικός, ὥστε ὁ πόλεμος τοὐλάχιστον, νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ ὁ ἐξωτερικὸς καὶ ἐμφύλιος ἂν εἶναι νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐλευθεριῶν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ῥθάσωμεν λοιπὸν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ εἰς τὸν ἐμφύλιον σπαραγμόν, τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν ἀναρχίαν ; Καὶ δὲν ὑπάρχει ἕνα πρόσωπον, κατὰ τὸ ὁποῖον κάθε Κράτος ποὺ σέβεται ἑαυτὸ νὰ λαμβάνῃ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται διὰ νὰ ἀρίσῃ νὰ ὡθηθοῦν τὰ πράγματα μέχρι τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ; Κατὰ τοῦτο, κύριοι Βουλευταί, τὸ Σύνταγμά μας εἶναι ἀτελὲς. Συνετάχθη δυστυχῶς, μὲ τὰς ἀντιλήψεις τῆς προπολεμικῆς καταστάσεως καὶ καμμία πρόνοια δὲν ἐλήφθη δι' ὅλην τὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη μεταπολεμικῶς. Τὸ γερμανικὸν Σύνταγμα τῆς Βεϊμάρης, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ δημοκρατικώτερα Συντάγματα, προνοεῖ περὶ τῆς περιπτώσεως αὐτῆς. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 ὁρίζονται ὅτι: ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται, ἐὰν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ διαταραχθῇ ἢ ἀπειλεῖται σοβαρῶς ἡ δημοσία ἀσφάλεια—νὰ μὴ περιφέρῃ νὰ διαταραχθῇ πρῶτα —νὰ λάβῃ τὰ πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῆς ἀναγκαῖα μέτρα τῇ βοηθείᾳ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύναται νὰ ἀναστείλῃ προσωρινῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἰσχὺν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 114, 115, 117, 118, 123, 124, 153 καθιερωμένων θεμελιωδῶν δικαιωμάτων. Εἶναι ἀκριβῶς τὰ ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα. Ἔφθασα λοιπὸν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ κυβερνηθῇ ἐπὶ πλέον ἡ χώρα ὁμαλῶς ἄνευ τῆς παρεισαγωγῆς διατάξεως ἀναλόγου πρὸς τὴν τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος τῆς Βεϊμάρης. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ἡ μεταρρύθμισις τοῦ Συντάγματος δὲν εἶναι ἀκόμη δυνατή, χρειάζονται ἀκόμη τρεῖς ἢμισυ περίπου μῆνες διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κανονικὴ μεταρρύθμισις τοῦ Συντάγματος. Θὰ ἀπορήσουν, ἴσως, τινές: καὶ πῶς ὁ κ. Βενιζέλος διστάζει νὰ προβῇ εἰς πραξικοπηματικὴν μεταρρύθμισιν τοῦ πολιτεύματος; Διότι οἱ παρακολουθήσαντες τὸν βίον μου καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν φίλων μου, εἶμαι βέβαιος, εὑρίσκονται εἰς τὴν πλάνην, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ζωήν μου δὲν κάνω τίποτε ἄλλο παρὰ ἐπαναστάσεις. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι τὸν περισσότερον χρόνον εἰς τοιαύτας περίπου ἐργασίας ἠσχολούμην, ἀλλὰ μὲ τὴν ἑξῆς διάκρισιν, διότι μέχρι μὲν τοῦ 1906 ἢ 1905 μέχρι τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Κρήτης ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν ἤμην ἀληθινὸς ἐπαναστάτης. Δηλαδὴ ἐξεγειρόμην συστηματικῶς κάθε φορὰ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐξεγειρόμην κατὰ μιᾶς νομίμως καθεστηκυίας ἐξουσίας. Ἡ ἐξουσία τοῦ Σουλτάνου εἰς τὴν Κρήτην ἦτο νόμιμος καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς ἀνατροπὴν αὐτοῦ ἀπετέλει ἀληθῆ ἐπανάστασιν. Ἀλλὰ ἔκτοτε ἡ ἀσχολία μου εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις, ὅπως εἶπα, ἐσχετίσθη μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου εἰς τὴν Κρήτην καὶ μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ πρώην βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν Κρήτην καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ δρᾶσίς μου αὐτὴ δὲν ἦτο ἐπαναστατική, ἦτο ἀντιεπαναστατικὴ καὶ κατηγορήθην ἄλλως τε καὶ ἀπὸ πολλοὺς καὶ ἀπὸ ἕνα μάλιστα ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῆς Δημοκρατικῆς, διατί δὲν ἤθελα νὰ γίνω ἐπαναστάτης. Ἡ ἱστορία τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου εἶναι πολὺ παλαιά. Δὲν θέλω βέβαια νὰ τὰς τὴν ἀνθέτω αὐτὴν τὴν στιγμὴν αὐτήν. Ἔχω καθήκον νὰ σᾶς εἴπω, ὅταν ἀπεφασίσαμεν νὰ πάρωμεν τὰ ὅπλα καὶ νὰ βγοῦμε εἰς τὸ Θέρισσον, συνοδευόμενοι ἀπὸ πολλὰ στοιχεῖα συνηγορητικά, ὅπως ὁ Περουσιαστὴς κ. Φούμης, ἀφοῦ ἐκάμαμεν ἐπὶ ἑπτὰ μακρὰν διαβουλεύσεις, διὰ νὰ σώσωμεν τὴν κατάστασιν, ἀφοῦ ἐστείλαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία παρουσιάσθη εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν διὰ νὰ τοῦ εἴπῃ: Ἄκου ἐδῶ, βάλε τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον νὰ δεχθῇ τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου, ὥστε νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὁ λαὸς νὰ ἐκλέγῃ τοὺς Δημάρχους του καὶ τοὺς Δημοτικούς του Συμβούλους. Αὐτὸ ἦτο ὅλον τὸ αἴτημά μας τότε. Ἡ ἐκλογὴ τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν· ἄλλως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ γίνωμεν ἐπαναστάται. Ῥητῶς τὸ ἐδηλώσαμεν, ὅπως δηλ. θὰ ἐλέγαμεν σήμερον ἐπιστημονικῶς ἐπαναστάτης. Ἀφοῦ ἀπέτυχεν ἡ ἀποστολὴ αὐτή, διότι ἡ τότε Κυβέρνησις δὲν ἤθελε νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὸ στέμμα, μετεχειρίσθημεν ἐν ἄλλο τέρμον μέσον. Ἐκάμαμεν μίαν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς ἐπισημοτέρους ἐκ τῶν ἐπιζώντων ἀγωνιστῶν εἰς τὴν ὁποίαν προσεθέσαμεν καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐπίσης ἕνα ἄλλον ἀγωνιστὴν ἀπὸ τοὺς νεωτέρους, ὅπως εἴμεθα ἡμεῖς διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ὁμιλήσῃ καλύτερον καὶ αὐτὸς ἦτο ὁ κ. Φούμης, ἀδελφὸς τοῦ κ. Κ. Φούμη, ὅστις ἔκτοτε εἶναι ἀντίπαλός μου πολιτικὸς καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμη. Ἡ Ἐπιτροπὴ παρουσιάσθη καὶ εἶχεν ἓν ὑπόμνημα εἰς τὸ ὁποῖον ἔλεγεν: Ὑψηλότατε σὲ παρακαλοῦμε, ἀφισέ μας κάποια ἐλευθερία, δὲν μποροῦμε νὰ βαστάξουμε αὐτὴν τὴν κατάστασιν, ἐκεῖνο πὸ ὁποῖον ζητοῦμεν εἶναι τοῦτο. Μέχρις ὅτου ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὁ νέος νόμος νὰ ἔχωμεν αἱρετοὺς ἄρχοντας καὶ νὰ μὴ ἀνακατεύεσθε εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος ἀναθεματίζει τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν δέ. Ὅταν εἰς ἕνα σημεῖον τοῦ ὑπομνήματος, καθὼς τοῦ ἐβιαβάζετο, ἀνεφέρετο ὅτι «ἡμεῖς ὁ Κρητικὸς λαὸς διὰ τῶν ἀπαραβιάστων ἀγώνων του καὶ θυσιῶν του κατωρθώσαμεν νὰ ἀποκτήσωμεν τὰς ἐλευθερίας μας», διακόπτει τότε ὁ Πρίγκηψ τὸν κ. Φούμην, λέγων πρὸς αὐτὸν «στάσου ἐδῶ».

Δὲν εἶναι ἀλήθεια τοῦ λέγει ὅτι ἀπελευθερώθητε ἀπὸ τοὺς ἡγέτας σας. Ἐλευθερώθητε ἀπὸ μένα. ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν μου καὶ τὸν συγγενῆ μου τὸν Τσάρον καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλετε νὰ κύπτετε τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ κελεύσματά μου. Αὐτὴ ἦτο ἡ γλῶσσα τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη ὁ βλαστὸς τῆς δυναστείας, πρίγκηψ Γεώργιος, διότι βλαστὸν τῆς δυναστείας τὸν ὀνομάζομεν. Μετὰ ἀπ' αὐτὴν τὴν σκηνήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνδρικώτατα ἀπήντησεν ὁ ὁμιλῶν ἐξ ὀνόματος τῶν καπετανέων, εἰπὼν ὅτι ἡ ἰδιότης αὐτὴ ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς βόας καὶ ἡμεῖς δὲν συνηθίσαμεν νὰ κύπτωμεν τὴν κεφαλήν μας. Ἀλλὰ κατόπιν αὐτῆς τῆς ἀπαντήσεως τοῦ πρίγκηπος ἀπεφασίσαμεν νὰ κάμωμεν τὸ κίνημα τοῦ Θερίσου. Τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνον ἀντίθεσίν μου τὴν γνωρίζετε καὶ εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς τὴν εἴπω. Μόνον αὐτός, μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 31 Μαΐου ἐπέμενε νὰ ἐφαρμόσῃ προσωπικὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὴν πρότασίν μου ὅπως ὑποταχθῇ εἰς τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ἀντέταξε: «Τοῦτο μπορεῖ νὰ εἶναι ὑποχρέωσίς μου, ὅταν πρόκειται περὶ ἐσωτερικῶν ζητημάτων, ὅταν πρόκειται ὅμως περὶ μεγάλων ἐθνικῶν συμφερόντων, ἐγὼ ὁ ὁποῖος εἶμαι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, θὰ διαγράψω τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν διάφορον πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην». Καὶ τότε ἔκαμα ἐπανάστασιν. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον, κ. βουλευταί, διὰ τῆς ὁμαλῆς καὶ κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Θεσμοῦ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνόρθωσις τῶν κακῶς κειμένων οὐδεὶς ὑπεύθυνος πολιτικὸς δὲν θὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἐξέλθῃ τῆς νομιμότητος, διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ διὰ τῆς ἀνωμαλίας τὴν ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων. Ἐξέθηκα ταῦτα, διὰ νὰ ἐξηγήσω ὄχι τόσον εἰς τοὺς ἀντιπάλους μου, ἀλλὰ εἰς τοὺς φίλους μου μίαν ἀπορίαν, ποὺ μπορεῖ νὰ τοὺς γεννηθῇ, πῶς ἀφοῦ πιστεύεις ὅτι ὁ τόπος φέρεται εἰς τὴν καταστροφὴν δὲν σπεύδεις νὰ μεταρρυθμίσῃς τὸ Πολίτευμα ; Καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάμω, διότι θὰ ἔβαινα ἐκτὸς νόμου καὶ δὲν ἐσυνείθισα νὰ τὸ κάμω, παρὰ τὴν πεποίθησιν, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ δι' ἐμέ. Θεωρῶ καθῆκον νὰ διακηρύξω ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτου, ὅτι εἰς τὸ μέλλον καλούμενος τοῦχον νὰ λάβω τὴν Κυβέρνησιν δὲν θὰ δεχθῶ παρὰ μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ μεταρρύθμισις τοῦ Συντάγματος κατὰ τὴν ἔννοιαν ποὺ ὑπέδειξα. Ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐτὴν τὴν ἀναρχίαν, τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ τοιοῦτος ἀχαλινώτος τύπος, ἐὰν θελήσωμεν νὰ κάμωμεν αὐτό, ἀνοίγομεν τὴν ὀδὸν πρὸς τὰς δικτατορίας, διότι οἱ λαοὶ δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀνεχθοῦν νὰ ἔλθουν ἐπὶ μακρὸν διαταραττομένην καὶ διακινδυνευομένην τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν των ἡσυχίαν. Διὰ τοῦτο, κύριοι βουλευταί, λαβὼν τὸν λόγον διὰ νὰ προσαπίσω τὸ νομοσχέδιόν μου, δὲν θὰ καταλήξω νὰ σᾶς ζητήσω τὴν ψῆφιστν του. Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας· ὁ ὁποῖος μὲ ἀναμένει ἀπὸ τὰς 6.15 καὶ λόγῳ τῆς ἀγορεύσεώς μου ἠγνοήσθην νὰ στείλω τὸν συνάδελφόν μου κ. Παπαδάτον διὰ νὰ ζητήσῃ συγγνώμην διὰ τὴν καθυστέρησιν αὐτήν· εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας θὰ ἀνέλθω ἀφοῦ ὑπέβαλα ἤδη μετὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὴν παραίτησίν μου. Θὰ ἀνέλθω διὰ νὰ ἐξηγήσω τοὺς λόγους αὐτῆς. Ὑποθέτω ὅτι θὰ μοῦ ζητήσῃ τὴν γνώμην περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς νέας Κυβερνήσεως τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον κατὰ τὸ νέον πολίτευμα τὰ πράγματα δὲν ἐμοιάζουν μὲ τὰ πλάκιον κατὰ τὸ ὁποῖον ἐκάλει ὁ Βασιλεὺς ὅποιον ἤθελε καὶ τοῦ ἀνέθετε τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὃν εἶχε τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς τοῦ ἔτιθε καὶ τὴν διάλυσιν αὐτῆς.

Τώρα διὰ νὰ τοῦ δοθῇ ἡ διάλυσις, καὶ ὑποθέτω ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐνῷ φυσικὸν εἶναι ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν Βουλὴν καὶ θὰ ζητήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της καὶ ἂν δὲν θελήσῃ νὰ συνεργασθῇ καὶ πάλιν θὰ ζητήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην, διὰ νὰ δοθῇ ἡ διάλυσις αὐτῆς ἀπὸ τὸ ἄλλο σῶμα, καθόσον μάλιστα τεκμαίρεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν ἔχουν τὴν πλειοψηφίαν τὰ δύο σώματα. Ἐὰν μοῦ ζητηθῇ ἡ γνώμη μου θὰ ζητήσω τὴν συγκρότησιν τῆς κυβερνήσεως, ὅσον ἐνεστι εὐρυτέρου συνασπισμοῦ, ὑπὸ ἕναν ἐκ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Κάνω ἔκκλησιν πρὸς τοὺς δημοκρατικοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ δώσουν πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας, διὰ νὰ συνεργασθοῦν πρὸς συγκρότησιν καὶ αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως διὰ νὰ ὑπηρετήσουν καὶ τὸ ἐθνικὸν νόμισμα καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν. Οὐδεμία μικροφιλοτιμία, εἶμαι βέβαιος, θὰ τοὺς ἐμποδίσῃ διὰ τὴν συνεργασίαν αὐτήν. Ἄλλως τε ἀντιπολιτευθέντες μὲ ἐπὶ τετραετίαν εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην συχνὰ νὰ συμπράξουν καὶ ἑπομένως ἡ συνεργασία των εἶναι ἤδη καθιερωμένη καὶ εὐκαλώτερον εἶναι νὰ ἐκδηλωθῇ σήμερον κατὰ τὸν πρακτικὸν τρόπον. Οὔτε πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι ἐπέμενον πολὺ καὶ ἰσχυρῶς ὅπως ἐπαναφερθῇ τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς, βάσις δὲ τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος εἶναι ὅτι αἱ κυβερνήσεις εἶναι καλύτερον νὰ συγκροτοῦνται ἀπὸ πλείονα κόμματα συνεργαζόμενα καὶ θὰ ἦσαν συνεπῶς ἀνακόλουθοι, ἐὰν ὑποστηρίζοντες τὴν ἐπάνοδον τῆς ἀναλογικῆς ἠρνοῦντο σήμερον νὰ συνεργασθοῦν. Εἶναι ἄλλως τε εὔκολον νὰ ἀποφύγουν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ εἷς ἀναγνωρίζει τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἄλλων, διότι εἶναι ἀνθρώπινον τὸ αἴσθημα αὐτό. Τὴν λύσιν τῆς δυσχερείας αὐτῆς δύναται νὰ τὴν δώσῃ ἡ ἀναγνώρισις ἴσως τοῦ ὀλιθεροῦ προνομίου τῆς ἡλικίας, ἐὰν ἀνατεθῇ ἡ προεδρεία εἰς τὸν γηραιότερον ἢ εἰς τὸν ὀλιγώτερον νέον διὰ νὰ μὴ πειράζωμε καὶ κανένα, ἢ ἐν ᾗ περιπτώσει εἶναι δύσκλον νὰ καθιερωθῇ καὶ ἡ ἡλικία, ἂς ληφθῇ καὶ ἕνα ἄλλο γνώρισμα τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας, τὰ ὁποῖα εἶναι φανερά. Πρέπει ἄλλωστε ὄχι μόνον πρὸς ἀλλήλους νὰ συμπράξουν διὰ νὰ δώσουν εἰς τὸν τόπον Κυβέρνησιν ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσπαθήσουν νὰ ἐπιτύχουν τὴν σύμπραξιν καὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι οἱανδήποτε ἀνωμαλίαν καὶ ἂν ἀποτελῇ πρὸ τῆς ῥυθμίσεως τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος ἡ μετοχὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀντιπροσώπων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἡ περίστασις εἶναι τόσον ἔκτακτος, ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ κάθε ἀνωμαλίαν. Πε-

χιστον βέβαιοι εἶναι νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι θὰ τύχουν ἐκθύμου ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς πλειοψηφίας, μπορεῖ νὰ μὴ θελήσουν νὰ συνεργασθοῦν μαζί της, ἀλλὰ ἐκ μέρους τοῦ Κυβερνῶντος σήμερον κόμματος, θὰ τύχουν ἐκθύμου ὑποστηρίξεως, διότι ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβουν πρὸς διατήρησιν τῆς ἐνόρου τάξεως καὶ ὑπαρξίσιν τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος, θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα ἐμῆς ἐγκρίσεως. Ἐπὶ τῆς σημερινῆς ἀγορεύσεώς μου, ἐνοεῖτε βεβαίως ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως μου δὲν ἐλήφθη σήμερον. Εἶχε ληφθῆ ἤδη, ὅταν μὲ παρεκάλεσεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν νὰ ἀναβάλω τὸ περιελθὸν Σάββατον τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ τύπου, καὶ ἐσεβάσθην νὰ ἀναβληθῇ διὰ τὸ Σάββατον, σκοπὸς μου δὲ ἦτο νὰ δώσω τὸν καιρὸν εἰς τὸν συνάδελφόν μου Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ φέρῃ τὸν προϋπολογισμόν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, διότι ἐπίστευα ὅτι ἦτο καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως, πρωτοῦ ἀποχωρήσῃ, νὰ δώσῃ εἰς τὴν χώραν προϋπολογισμόν, ὄχι διότι βέβαια οἱ διάδοχοί μου εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν υἱοθετήσουν, εἶναι ἐντελῶς ἐλεύθεροι νὰ φέρουν ὅλας τὰς μεταβολάς, τὰς ὁποίας θὰ κρίνουν ἀναγκαίας, ἀλλὰ διότι ἤθελα νὰ διευκολύνω τὸ ἔργον τῶν διαδόχων μου, τὸ ὁποῖον βέβαια δὲν εἶναι εὔκολον, κατὰ τοῦτο ὅτι ἤθελεν νὰ ἀναλάβῃ ἡ Κυβέρνησις ἡ ἰδική μου ὅλας ἐκείνας τὰς ἀντιθέσεις, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦνται ἐκ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ὁ προϋπολογισμὸς εἰσηγεῖται καὶ τὰ ὁποῖα θέτουν τοιχεῖον συμφερόντων. Ἦτο δίκαιον τοῦτο καὶ καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν εὐθύνην. Ὁ Προϋπολογισμὸς αὐτός, κύριοι Βουλευταί, τοῦ ὁποίου τὴν εἰσήγησιν ἠκούσατε χθὲς δὲν ἀρέσει οὐδενὶ ἀμφιβόλιαν ὅτι ἔχει ἀπολύτως ἠχρειωμένων τὸ ἰσοζύγιόν του ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις, τὰς ὁποίας ἐξέθεσεν ὁ συνάδελφός μου Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον δηλαδὴ ὅτι θὰ ἔχωμεν καὶ πολιτικὴν σταθερότητα καὶ κοινωνικὴν τάξιν.

Ἂν αὐτὴ διατηρηθῇ, ἂν ὁ τύπος παύσῃ τὸ κήρυγμα τῆς ἐπαναστάσεως καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ τὸ παύσῃ θεωρῶν ἴσως καὶ ἱκανοποιήσει του τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ κήρυγμα τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἠττοπαθείας, πρέπει νὰ προσθέσω ἂν παύσῃ μπορεῖ νὰ εἶναι ρᾴδιος ὁ λαὸς ὅτι μὲ τὸν περιορισμὸν τῶν εἰσαγωγῶν, τὸν σοβαρόν, ὁ ὁποῖος ἔγινε μὲ τὴν ἀποφυγὴν τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συναλλάγματος διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ μας χρέους, μὲ τὸν περιορισμὸν τῶν παραγγελιῶν τοῦ Δημοσίου κάτω τοῦ ἡμίσεως καὶ μὲ τὴν ἀποφυγὴν παντὸς κινδύνου πληθωρισμοῦ, τὴν στιγμὴν τὸν ἔχομεν ἰσοζυγισμένον πρῶτον, ἡ ἀρχή μας εἰς βραχὺ διάστημα χρόνου μετὰ τῆς ἐναρξέως τοῦ φθινοπώρου διότι ὅπως γνωρίζετε εἶναι ζωηροτάτη ἡ κίνησις εἰσαγωγῆς συναλλάγματος ἡ ἀρχή μας θὰ ἀκαταίσῃ ἕνα μέγα μέρος τῆς ἀποδεσθείσης ἀγοραστικῆς της δυνάμεως.

Ἡ συγκρότησις τῆς νέας Κυβερνήσεως κ. Βουλευταί, εἶναι ἐνδεχομένον νὰ ἀπαιτήσῃ πολλὰς δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ εὔχομαι νὰ μὴ ἀπαιτήσῃ καὶ περισσοτέρους. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη μπορεῖ νὰ εἶναι ἡσυχοι, ὅτι ὅσον καὶ ἂν εὔχεται ἡ Κυβέρνησις τὸ διάστημα αὐτὸ νὰ εἶναι βραχύτατον καὶ ἂν παρατηθῇ πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν ἡ Κυβέρνησις παραμένουσα εἰς τὴν θέσιν της καὶ ἔχουσα πλήρη συναίσθησιν ὅτι δὲν εἶναι ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἔχουσα πλήρη τὴν συναίσθησιν καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἠθικῶν εὐθυνῶν της θὰ διατηρήσῃ ἀπάρακτον τὴν τάξιν (χειροκροτήματα). Καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω, ἐλπίζω, τὴν ἐξουσίαν μὲ ἀπηλλαγμένην τὴν χώραν ἀπὸ κάθε κινδύνου ἐσωτερικῶν περιπετειῶν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ καλυτέρα εὐχή, τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ κάμω καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἀπέλθω διὰ νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐνδεχομένως, ἂν μοῦ ζητηθοῦν, νὰ ἐκθέσω τὰς γνώμας μου (παρατεταμένα χειροκροτήματα ψωναὶ ζήτω. Ζῆτω οἱ κ. κ. Βουλευταὶ χειροκροτοῦν).

Πρόεδρος. Μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν της μὲ τὴν συναίνεσιν τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις. Θὰ κληθῇ εἰς νέαν συνεδρίασιν μετὰ τῆς ὁριστικῆς διευθέτησιν τῆς Κυβερνητικῆς κρίσεως.

Μεθ' ὃ ὥραν 6 1/2 μ.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Θ. Παπαστρατῆς
Δ. Μέλφος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'

Παρασκευῆς 3 Ἰουνίου 1932

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Τὸ Συνομοσπονδιακὸν Πανεργατικὸν Κέντρον Θεσσαλονίκης καὶ διάφορα Σωματεῖα ἐργατῶν, ὑπαλλήλων κ.λπ. ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ζητοῦν τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων».

Ἡ Ἕνωσις Κτηματιῶν Θεσ/νίκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην αὔξησιν τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τοῦ τράμ κατὰ 15%.

Διάφοροι Σταφιδικοὶ Συνεταιρισμοὶ Πελοποννήσου διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν παρακρατήσεως ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου σταφιδικοῦ συναλλάγματος καὶ ζητοῦν τὴν κατάργησιν αὐτοῦ.

Οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες Ἡρακλείου Κρήτης, οἱ Πρόεδροι τῶν Συλλόγων καὶ ὁ Πρόεδρος Πολυτέκνων Ἡρακλείου διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην κατάργησιν τοῦ Γυμνασίου Θηλέων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Σταυρόπουλος*** καταθέτει τηλ)μα κατοίκων Ἐπαρχίας Πωγωνίου διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ παραμεθορίου γυμνασίου Πωγωνιακῆς.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει αἴτησιν τῆς Κοινότητος Λευκάδος διαμαρτυρομένης διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Πρωτοδικείου της.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει ἀναφορὰν τῶν ἀγροφυλάκων Λευκάδος ζητούντων τὴν διανομὴν τῶν ἐπ' ὀνόματι ἀγροφυλακῆς Λευκάδος κατατεθειμένων χρηματικῶν ποσῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Πετρίδης*** καταθέτει τηλ)μα τοῦ Συν)σμοῦ Μάρκασι ἀναφέροντος τὴν καταστροφὴν ἣν ὑπέστη ὁ σταφιδικὸς κόσμος τῆς περιφερείας Μάρκασι, Καπνίστη Κορδέλλες, Λαγκαδᾶ, Κρύα Βρύση καὶ Γουδάνδρες ἐκ τῆς πεσούσης χαλάζης καὶ ζητεῖ τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως.

Ὁ βουλευτὴς Κοζάνης κ. ***Γ. Κουπαροῦσος*** καταθέτει τηλ)μα τοῦ Δημάρχου Κοζάνης καὶ Προέδρων Κοινοτήτων καὶ Συλλόγων περιφερείας Κοζάνης διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Γυμνασίου Τσοτυλίου Σιατίστης.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Στράτος, Μ. Μαντᾶς*** καὶ ***Ι. Παπαφλέσσας*** καταθέτουν ἀναφορὰν τοῦ Συλλόγου Κατσανοχωρητῶν ἡ «Πρόοδος» ζητοῦντος τὴν ἐπανεκδίκασιν τοῦ λειβαδίου Ξηροβοῦνη.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4411 περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ὁ κ. ***Γ. Σκανδάλης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων 5237, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας καὶ 4324 «περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ».

2) «Περὶ τροποποιήσεως νόμων «περὶ στελεχῶν 4443, 5027 καὶ 5188 καὶ κωδικοποιήσεως τούτων εἰς ἓν ἐνιαῖον σύνολον ὑπ' αὐξοντα ἀριθμὸν 4443.»

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τῶν κατὰ τὴν παραλίαν, Παλαιοῦ Φαλήρου αὐθαιρέτως ἀνεγερθέντων περιπτέρων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 Κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 «περὶ Στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ Στρ. Προϋποθέσεων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Ξηρὸς*** ὑποβάλλει τὰς ἑξῆς προτάσεις νόμου.

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη.

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου περὶ αἰσχροκερδίας».

Ἀνακοινοῦται ἐπιστολὴ τοῦ βουλευτοῦ Σάμου κ. ***Α. Κεντούρη*** διὰ τῆς ὁποίας ἀγγέλλει ὅτι διαθέτει τὴν ψῆφον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ἀκολούθως τὰ κάτωθι ἔγγραφα.

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀνακοινώσητε εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διὰ Διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ παραίτησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλου καὶ νὰ διορίσῃ Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας τὸν κ. Ἀλέξανδρον Παπαναστασίου.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ παραίτησιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀνδρ. Μιχαλακοπούλου.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ παραίτησιν τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κ. Λιβωρίκη, Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γ. Παπανδρέου, Οἰκονομικῶν κ. Κ. Βαρβαρέσσου, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Π. Βουρλούμη, Συγκοινωνίας κ. Δ. Δίγκα, Γεωργίας κ. Ἀπ. Ἀλεξανδρῆ, Ὑγιεινῆς κ. Ἀλ. Παππᾶ, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως κ. Λ. Ἰασωνίδη, Ἀεροπορίας κ. Α. Ζάννα, Στρατιωτικῶν κ. Γ. Κατεχάκη καὶ Ναυτικῶν κ. Περ. Ἀργυροπούλου.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ παραίτησιν τῶν Ὑπουργῶν Γενικῶν Διοικητῶν Μακεδονίας κ. Σ. Γονατᾶ, Κρήτης κ. Ν. Ἀσκούτση καὶ Θράκης κ. Ι. Καλογερᾶ.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ παραίτησιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Ἀχ. Παπαδάτου.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ παραίτησιν τῶν Ὑφυπουργῶν Δικαιοσύνης κ. Π. Θηβαίου καὶ Συγκοινωνίας κ. Κρ. Λαδᾶ.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ παραίτησιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Γεν. Διοικητοῦ Ἠπείρου κ. Π. Εὐριπαίου ὡς καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἀσκήσεως τῆς Ἀγορανομικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ Ὑπουργοὺς Δικαιοσύνης καὶ Προσωρινῶς Ἐθν. Οἰκονομίας τὸν κ. Κ. Τριανταφυλλόπουλον, Ἐσωτερικῶν τὸν κ. Ν. Μπακόπουλον, Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὸν κ. Π. Καραπάνον, Οἰκονομικῶν τὸν κ. Κ. Βαρβαρέσσον, Συγκοινωνίας τὸν κ. Σ. Κορώνην, Γεωργίας καὶ προσωρινῶς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως καὶ Ὑγιεινῆς τὸν κ. Ἀν. Μπακαλμπασῆν.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ Ὑφυπουργὸν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ τὸν κ. Δημ. Ἡρακλείδην.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ Ὑφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν τὸν κ. Ἀριστείδην Σίδερην, Συγκοινωνίας τὸν κ. Κ. Βουδούρην, Ἐθν. Οἰκονομίας τὸν κ. Δ. Κυριαζῆν καὶ Ὑγιεινῆς τὸν κ. Δ. Σαράτσην.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ Ὑφυπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ προσωρινῶς τῆς Ἀεροπορίας τὸν κ. Γ. Σκανδάλην.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ Ὑφυπουργοὺς Γεν. Διοικητάς, Κρήτης τὸν κ. Δ. Καλλιτσουνάκην, Θράκης τὸν κ. Ν. Τζερμιᾶν καὶ Ἠπείρου τὸν κ. Αὔγουστον Θεολογίτην.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη ν' ἀναθέσῃ τὴν ἄσκησιν τῆς ἀγορανομικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Γεν. Διοικητὴν Κρήτης κ. Δ. Καλλιτσουνάκην.

Δεχθῆτε ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀνακοινώσητε εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διὰ Διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ Ὑπουργὸν Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας τὸν κ. Σ. Γονατᾶν.

Δεχθῆτε ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1932.

Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Α. Παπαναστασίου (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, ἡ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ὁ σχηματισμὸς ἐπεβάλλετο μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς ἢ Συνασπισμοῦ, ἐλπίζει ὅτι θὰ τύχῃ συγγνώμης ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, διότι ἐμφανίζεται μετὰ ὀκταήμερον ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἐνώπιον αὐτῆς, ὅπως ζητήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της.

Λόγος τῆς καθυστερήσεως αὐτῆς, διὰ τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ἐζητήθη ἡ συγκατάθεσις τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψη-

φίας διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς, εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀνάγκην ὀλιγωτέρου προθεσμίας, διὰ νὰ καθορίσῃ τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν, τῆς ὁποίας τὴν διεκπεραίωσιν θεωρεῖ ἀπαραίτητον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ παραστῇ ἀνάγκη ἀπασχολήσεως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν τοῦ ἔτους καὶ μετὰ τὴν καταπόνησιν αὐτῆς ἐκ τῶν προηγουμένων ἐργασιῶν.

Αἱ σημεριναὶ πολιτικαὶ συνθῆκαι προσδίδουν ἀναγκαίως εἰς τὴν Κυβέρνησιν χαρακτῆρα προσωρινότητος. Κύριος προορισμός της εἶναι νὰ ὁδηγήσῃ ὅσον ἠθέλε καταστῇ δυνατὸν ἐνωρίτερον εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ τὰς διεξαγάγῃ κατὰ τὸν πλέον εἰλικρινῆ τρόπον. Εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι μετὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, αἵτινες θὰ διεξαχθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκ νέου καθιερωθέντος ἀναλογικοῦ συστήματος, θὰ καταστῇ εὐχερὴς ἡ συγκρότησις Κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς ἢ εὐρέως συνασπισμοῦ, ἀνταποκρινομένης περισσότερον εἰς τὰς σημερινὰς ἐξαιρετικῶς δυσχερεῖς περιστάσεις.

Τὸ βραχὺ χρονικὸν διάστημα ποὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ στηριχθῇ εἰς τὴν ὑποστήριξιν ἄλλων κομμάτων, θέτουν φραγμοὺς εἰς τὴν δρᾶσιν αὐτῆς, μὴ δυναμένην νὰ ἐκταθῇ εἰς ὁλοκληρωτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Κόμματος.

Εἰς πολλοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως καὶ τῶν κρατικῶν λειτουργιῶν εἶναι ἠναγκασμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ κινηθῇ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἰσχυόντων νόμων.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ζητήματα σπουδαιότατα, τῶν ὁποίων ἡ λύσις δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ ἀναβολῆς καὶ θέλει ἐπιδιώξει αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον βεβαίως εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐμφορεῖται, ἀλλὰ καὶ δυνάμενον, κατὰ τὴν ἀντίληψίν της, νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν, ἀναγνωρίζουσαν τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων.

Τὴν σπουδαιοτέραν κατηγορίαν τῶν ζητημάτων τούτων ἀποτελοῦν τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν δημοσίαν καὶ κοινωνικὴν οἰκονομίαν καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐθνικὸν μας νόμισμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην ἐξαιρετικῆς προστασίας.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι μελετημένη καὶ ἀποφασιστικὴ πολιτικὴ εἶναι ἱκανὴ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐξύψωσιν τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, τῆς ὁποίας ἡ πτῶσις ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τῆς παγκοσμίου κρίσεως καὶ τῶν ἰδιαιτέρων δυσχερῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας διατελεῖ ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θεωρεῖ ἀπαραίτητον νὰ ἐπιδιώξῃ συνεπέστερον καὶ μεθοδικώτερον παρ' ὅτι ἐγένετο μέχρι τοῦδε τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν.

Τὸ μέγα ἔλλειμμα, ποὺ παρουσιάζει τὸ ἐξωτερικόν μας ἐμπόριον, καθιστᾷ καὶ ἀπαραίτητον καὶ ἐπιτακτὴν τὴν πολιτικὴν αὐτὴν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ συστηματοποιηθῇ κατὰ τρόπον ἐναρμονίζοντα τὰς σχετικὰς προσπαθείας καὶ διευκολύνοντα τὴν ἐξεύρεσιν ἀγορῶν διὰ τὰ προϊόντα μας.

Ἡ μελέτη τοῦ καλυτέρου τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς τῆς πολιτικῆς γίνεται ἀπὸ τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα καὶ ἀνετέθη ἐπὶ πλέον εἰς τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐπροθυμοποιήθη νὰ βοηθήσῃ τὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ πόρισμα τῆς μελέτης αὐτῆς θὰ θέσῃ τὸ ταχύτερον εἰς ἐφαρμογὴν ἡ Κυβέρνησις. Ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν ἤδη συζητήσεων εἰς τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον κατεδείχθη ὅτι τοῦτο δὲν θεωρεῖ ἀκόμη ὥριμον τὴν ὑπαγωγὴν εἰς ἑνιαίαν κεντρικὴν διαχείρισιν τὸ ἐμπόριον τῶν εἰδῶν μεγάλης καταναλώσεως καὶ ἐξαγωγῆς, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐθεράπευε ριζικώτερον τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ πάντοτε ἡ γνώμη τόσον τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ὅσον καὶ τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν παραγόντων, τῶν ὁποίων ἡ συνεργασία εἶναι ἀπαραίτητος, εἶναι, ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ βαδίσωμεν σταθερῶς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν συστήματος καθοδηγουμένης οἰκονομίας. Τὰ ριζικώτερα μέτρα εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθοῦν μετὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ μετὰ τὴν πεῖραν ποὺ θὰ ἀποκτήσωμεν ἀπὸ τὴν πρώτην συστηματικὴν ὀργάνωσιν τῆς πολιτικῆς τῶν ἀνταλλαγῶν.

Ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν περιορισμῶν ἐξαγωγῆς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος καὶ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ λάβῃ καὶ ἄλλα συμπληρωματικὰ μέτρα, διὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τὸ δυνάμενον νὰ ἐξευρεθῇ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα. ἐλπίζει δὲ ὅτι θὰ τύχῃ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσεως ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς.

Τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐλκύει ὄχι ὀλιγώτερον ἡ πραγματοποίησις ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρων οἰκονομιῶν.

Ἤδη διέγραφε πρόγραμμα σχετικῆς ἐνεργείας καὶ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ προβῇ εἰς περικοπὴν κάθε δαπάνης, δυναμένης ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ παραλειφθῇ καὶ εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν οἰκονομικωτέραν διαρρύθμισιν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. Οὕτω νομίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι ὄχι μόνον θὰ κατορθωθῇ ἀπολύτως τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ θὰ κατορθωθῇ νὰ διατεθοῦν σχετικῶς μεγαλύτερα ποσὰ διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν νὰ καθυστερήσουν εἰς βαθμὸν ἐπικίνδυνον.

Ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔχει ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, διότι θὰ καταστήσῃ ὄχι μόνον ἀπολύτως βεβαίαν τὴν διάθεσιν εἰς λογαριασμὸν τῶν ἐσωτερικῶν δανειστῶν τοῦ ἀναγεγραμμένου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ποσοῦ, ἀλλὰ καὶ θὰ συμβάλῃ, συντρεχούσης καὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ ἐμπορικῆς πολιτικῆς ποὺ θὰ ἐφαρμόσωμεν, εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῆς νομισματικῆς μας καταστάσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ ἐντὸς ὄχι πολὺ ἀπέχοντος χρόνου τὴν μετατροπὴν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κατόχων ὁμολογιῶν ἑλληνικῶν δανείων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέγεται βαθύτατα καὶ λυπεῖται περισσότερον παντὸς ἄλλου, διότι εὑρέθη τὸ Κράτος εἰς τὴν ἀναπότρεπτον ἀνάγκην νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δανειακῶν του ὑποχρεώσεων καὶ θὰ εἶναι περισσότερον παντὸς ἄλλου εὐτυχὴς τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῇ αὕτη. Ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι οἱ δανεισταί μας θὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι ἡ προσωρινὴ διακοπὴ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών μας ὑπῆρξεν ἀναγκαῖον ἐπακολούθημα τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, τῆς ὑπὲρ πᾶν μέτρον χρεώσεως τοῦ Κράτους συνεπείᾳ τῶν πολέμων καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ὁμογενῶν πρόσφύγων, τῆς αὐξήσεως τῶν ἀναγκῶν καταναλώσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χωρὶς ἀνάλογον αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, τέλος τῆς ἀδυναμίας ἐξευρέσεως ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ τῆς πτώσεως τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, καὶ θὰ δείξουν καλὴν θέλησιν, ὅπως προέλθουν εἰς λογικὸν συμβιβασμὸν μαζύ μας, ἀπαραίτητον καὶ διὰ τὰ συμφέροντα αὐτῶν καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἤδη προσεκαλέσαμεν τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμολογιούχους, οἵτινες εἶναι καλὰ ὠργανωμένοι, ὅπως ἀποστείλουν ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν ἀπ' εὐθείας εἰς ποίαν δεινὴν θέσιν ἔχομεν περιέλθει καὶ συντονοηθοῦν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὄχι ὡς ἀντίδικοι, ἀλλ' ὡς ἔχοντες κοινὰ συμφέροντα περὶ τοῦ πρακτέου. Ἡ δεινὴ αὕτη θέσις γίνεται περισσότερον ἀντιληπτή, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ ὑποκατανάλωσις, τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας, ἰδίᾳ ὁ ἀγροτικός, μαστιζόμενος ἐκ τούτου εἰς ὑπερβολικὸν βαθμὸν ἀπὸ τὴν ἐλονοσίαν καὶ ἀπὸ τὴν φυματίωσιν.

Οἱ ὁμολογιοῦχοι θὰ ἠδύναντο νὰ μᾶς βοηθήσουν ὄχι μόνον ἀποδεχόμενοι ἕνα λογικὸν συμβιβασμὸν μαζύ μας, ἀλλὰ συγχρόνως ἐπιρεάζοντες κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν πολιτικὴν τῶν κρατῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν, ὅπως διακοπῇ ἡ μεγαλυτέρα κατανάλωσις ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς οἰκονομικῆς μας κρίσεως εἶναι ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν καὶ ἡ περιορισμένη κατανάλωσις τῶν προϊόντων μας τῶν γεωργικῶν. Ἐὰν κατορθώσωμεν νὰ τὰ ἐξαγάγωμεν θὰ εὑρεθῶμεν εἰς θέσιν νὰ φανῶμεν συνεπέστεροι πρὸς τοὺς δανειστάς μας. Οὗτοι δύνανται ἐπὶ πλέον νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ μιᾶς ἄλλης εὐκολίας, ἡ ὁποία εἶναι δίκαιον νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνλαβῆ ὑπὲρ τῆς παραχωρήσεως εἰς ἡμᾶς ἑνὸς μεγαλυτέρου σχετικῶς ποσοστοῦ ἐκ τῶν μελλουσῶν νὰ διατηρηθοῦν ἐπανορθώσεων ἐκ μέρους τῶν δυναμένων νὰ καταβάλουν ταύτας Κρατῶν ἐπὶ τῷ τέλει νὰ χρησιμοποιηθῇ τοῦτο ὑπὲρ τῶν δανειστῶν μας. Τοῦτο δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι αἱ κολοσσιαῖαι δαπάναι, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθημεν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων, εἶναι κατ' οὐσίαν δαπάναι πρὸς ἐπανόρθωσιν ζημιῶν ἐκ τοῦ πολέμου, διὰ τὰς ὁποίας εἶναι δίκαιον νὰ μᾶς δοθῇ ἀντιστάθμισμα.

Ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ διάσκεψιν τῆς Λωζάννης θὰ ἐξετασθῇ εὐρύτερον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις καὶ αἱ σχέσεις τῶν λαῶν, θέλει ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀλληλεξάρτησις τῶν διαφόρων ἐθνικῶν οἰκονομιῶν, καθὼς καὶ ἡ μεγάλη στενοχωρία, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται ἀρκετὰ μικρὰ Κράτη τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Νοτιανατολικῆς Εὐρώπης καὶ θὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσορροπία διὰ τῆς παροχῆς σοβαρᾶς ἐπικουρίας εἰς τὰ Κράτη ταῦτα. Διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καταστῇ σωτηρία ἡ ἐπικουρία αὕτη, δέον νὰ συνίσταται εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν δανειακῶν ὑποχρεώσεών της καὶ εἰς τὴν διευκόλυνσιν καταναλώσεως τῶν προϊόντων της.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως στρέφεται ἐπίσης εἰς τὸ ζήτημα τῶν εἰς χρυσὸν ὀφειλετῶν, οἱ ὁποῖοι ζημιοῦνται ἐξαιρετικῶς. Θὰ καταβληθῇ προσπάθεια πρὸς κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνακούφισιν αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβλέψῃ εἰς αὔξησιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν, διότι ταῦτα πρὸ πολλοῦ ἔχουν ὑπερβῇ κάθε ἀνεκτὸν ὅριον. Μόνον μικρὰν μεταφορὰν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων θὰ ἐπιδιώξῃ. Καὶ τοῦτο διότι θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς ἢ τὴν ἀναστολήν αὐτοῦ ἕως ὅτου καταστῇ δυνατὸν ἐπιστημονικωτέρα καὶ δικαιοτέρα διαρρύθμισις τοῦ ὅλου συστήματος τῆς ἐγγείου φορολογίας.

Ὅσον καὶ ἂν προμηνύεται καλὴ ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῶν δημητριακῶν, ἡ χρέωσις τῶν ἀγροτῶν συνεπείᾳ τῶν ἀφορίων τῶν προηγουμένων ἐτῶν εἶναι τοσαύτη, ὥστε εἶναι ζήτημα, ἂν θὰ ὑπάρξουν γεωργικαὶ οἰκογένειαι, εἰς τὰς ὁποίας νὰ ἀπομείνῃ καθαρὰ πρόσοδος ἱκανὴ νὰ καλύψῃ στοιχειώδεις ἀνάγκας των.

Ἐξ ἄλλου δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ παραγωγοὶ δημητριακῶν εἶναι συγχρόνως εἰς τὰ πλείστα μέρη παραγωγοὶ καὶ ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων, τῶν ὁποίων ἤδη, ὅπως τοῦ καπνοῦ, ἡ παλαιὰ βαρυτάτη φορολογία κατέστη ἔτι βαρυτέρα διὰ τῆς παρακρατήσεως ἑνὸς μέρους τοῦ συναλλάγματος τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καταναλώσεως αὐτῶν.

Ἡ κατάργησις ἢ ἀναστολὴ τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς θὰ γίνῃ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ δημιουργηθῇ χάσμα εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Πρὸς τοῦτο ἐκτὸς τῶν οἰκονομιῶν, τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ πραγματοποιήσωμεν, ἡ Κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ ἐξουσιοδότησιν, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ἐπιβάλῃ φόρον ἐπὶ τῶν νεοδμήτων ἢ τῶν ὁπωσδήποτε ἀπαλλασσομένων τοῦ οἰκείου φόρου οἰκοδομῶν.

Ἀναφορικῶς εἰς τὰ παραγωγικὰ ἔργα θὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Κυβέρνησις, ὅπως ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν ρυθμισθῇ κατὰ τρόπον ἀσφαλίζοντα τὴν συνοχὴν τῶν ἐκτελουμένων τμημάτων, βελτιουμένων τῶν σημερινῶν ἀσυμφόρων ὅρων, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐκτελοῦνται.

Θὰ καταβληθῇ ὡσαύτως προσπάθεια, ὅπως ρυθμισθῇ ὁ μεταξὺ τῶν διαφόρων συγκοινωνιακῶν μέσων ἀνταγωνισμός.

Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐντείνῃ τὴν προσπάθειαν αὐτῆς πρὸς βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς καλλιεργείας διὰ καταλλήλου καθοδηγήσεως τῶν γεωργῶν καὶ παροχῆς εἰς αὐτοὺς πιστωτικῶν διευκολύνσεων, καθὼς καὶ διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὀργανώσεών των, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἀνυψωθοῦν χάριν ἐπιστημονικωτέρας καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ ὀργανώσεως τοῦ ἐμπορίου τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ διότι τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα διεθνοῦς οἰκονομικῆς συνεργασίας ἐπιβάλλει τοῦτο.

Ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ ὅτι εἶναι δυνατὸν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν καλυτέραν λειτουργίαν τῶν γεωργικῶν ἱδρυμάτων καὶ σταθμῶν.

Διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν θὰ συνεχίσῃ τὴν προσπάθειαν, ἡ ὁποία κατεβλήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρὸς ἐνίσχυσιν ἀφ' ἑνὸς τῆς λαϊκῆς καὶ πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ ἐρεύνης.

Διὰ τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν. θὰ καταβληθῇ προσπάθεια, ὅπως, παρὰ τὰς γενομένας καὶ μελλούσας νὰ ἐπιτευχθοῦν οἰκονομίας, διατηρηθῇ ἡ λειτουργία αὐτῶν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν περιωπὴν ἰδίως δὲ ὅπως μὴ περιορισθῇ ἡ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων προσπάθεια, διὰ τὴν ὁποίαν μὲ ἐξαιρετικὴν φιλοτιμίαν ἐργάζονται ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται εἰς βαθμόν, ἐπιβάλλοντα νὰ ἐκφρασθῇ πρὸς αὐτοὺς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὁ προσήκων ἔπαινος.

Ἐν τῷ πεδίῳ τῆς δικαιοσύνης εἰς δύο σημεῖα ἡ Κυβέρνησις θέλει κατευθύνει ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν αὐτῆς, εἰς τὴν διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ ἐποπτείαν, ἐπὶ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῆς κειμένης ποινικῆς νομοθεσίας, ἥτις λόγῳ τῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τὐρύνθη κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον, ἐμφανίζουσα οὕτω αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ β') εἰς τὴν διὰ οἰκονομικῶν μέτρων διευκόλυνσιν μεγάλης μάζης ὀφειλετῶν, ἰδίᾳ καὶ πρὸ παντὸς τῶν ἀγροτῶν, ὡς καὶ τῆς ἐμπορικῆς τάξεως. Διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ τῆς γενικῆς διατάξεως περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀναστολῆς ἐκτελέσεως, θέλει συστηματοποιηθῇ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν εἰδικῶς θεσπισθεῖσα κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον διευκόλυνσις καὶ ἐκ παραλλήλου πρὸς αὐτὴν θέλει εἰσαχθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν εἰδικὴ διάταξις.

Ἡ ἀσφάλεια τῆς χώρας εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὑπαιθρον θέλει ἀποτελέσει ὅλως ἰδιαιτέρως μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δι' ἐπανειλημμένων ἀποπείρων κινημάτων προσεπάθησαν νὰ διαταράξουν καὶ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ νὰ ἀνατρέψουν τὸ καθεστὼς περιωρίσθησαν συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους. Διὰ τῆς ἀπελάσεως αὐτῶν ἐξασφαλίζεται ἡ κοινὴ ἡσυχία τῶν πολιτῶν καὶ ἀποφεύγεται πᾶς κίνδυνος διαταράξεως τῆς τάξεως. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη δύνανται νὰ εἶναι ἥσυχοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ πάντοτε τὸ καθῆκόν της, ὅπως προστατεύσῃ τὴν γαλήνην τῶν πολιτῶν καὶ ἐπιβάλῃ τὸν εἰς τοὺς νόμους ὀφειλόμενον σεβασμόν.

Ἡ ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας μέριμνα τοῦ Κράτους θὰ ἐνταθῇ ὅσον εἶναι δυνατὸν διὰ τῆς συνεχίσεως τῆς περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν, ἀπαραιτήτου ἄλλως τε διὰ συναλλαγματικοὺς λόγους, διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς καταναλώσεως τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, διὰ τῆς παροχῆς πιστωτικῶν διευκολύνσεων καὶ παντὸς ἄλλου δυνατοῦ μέτρου. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ ἀνωτέρω περιορισμοί, ἡ πτῶσις τῆς τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου νομίσματος καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς εἰς τὰ τελωνεῖα ἐδημιούργησαν ἐξαιρετικὰ εὐνοϊκοὺς ὅρους διὰ τὴν βιομηχανίαν τοῦ τόπου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ περισσότερον παρά ποτε ἐπιτακτικὴ ἡ προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τῆς τάξεως τῶν μισθωτῶν τῆς χώρας διὰ τῆς λήψεως τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων, πάντοτε ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἐν ἑκάστῳ παραγωγικῷ κλάδῳ ὑφισταμένων οἰκονομικῶν δυνατοτήτων. Μεταξὺ τῶν μέτρων τούτων πρωταρχικὴν σημασίαν ἐνέχει διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἡ

ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τὸ ὁποῖον μετὰ μακρὰν ἐπεξεργασίαν ἐπιστημονικώτατα καταρτισθὲν παρὰ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, παρέχει ὅλα τὰ ἐπιθυμητὰ ἐχέγγυα θεμελιώσεως λελογισμένης, ἀλλὰ ἐδραίας προστασίας τῶν μισθωτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως τῶν κινδύνων τῆς ἀσθενείας, τῶν ἀτυχημάτων, τῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων, τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου. Ἐπίσης ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῆς ἰσχυούσης ἐργατικῆς νομοθεσίας διὰ τὴν ὑγιεινὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν μισθωτῶν καὶ ἡ λῆψις μέτρων διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἀνέργων καὶ τὴν περιστολὴν τῆς ἀνεργίας θέλουσιν ἀποτελέσει ἰδίαν φροντίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας ἀναφυομένων διαφορῶν, ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ τηρήσῃ στάσιν ἀμερολήπτου διαιτητοῦ, ἑτοίμου πάντοτε νὰ καταβάλῃ τὰς δυνατὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τῶν εὐλόγων διεκδικήσεων τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐπιτρέψῃ διασαλεύσεις τῆς τάξεως, ἡ τήρησις τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ δι' αὐτὴν τὸ πρώτιστον καθῆκον.

Ἡ Κυβέρνησις θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐπάρκειαν καὶ εὐθηνίαν τῶν εἰδῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Θὰ ἐκδώσῃ τὰ ἀναγκαῖα Διατάγματα διὰ τὴν κανονικωτέραν λειτουργίαν τῶν Λαϊκῶν Ἀγορῶν φορητῶν καὶ μονίμων, θὰ φροντίσῃ δι' ἀμεσωτέρας σχέσεις παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν. Τέλος θὰ ἐπιζητήσῃ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ αἰσχροκερδείας καὶ νοθείας Νόμου.

Περαιτέρω ἡ Κυβέρνησις θὰ παρακολουθήσῃ ὅπως αἱ τιμαὶ τῶν ἐμμέσων ἀγαθῶν (ξυλείας, οἰκοδομῶν, σιδήρου κλπ.) μὴ αὐξηθοῦν ὑπερμέτρως, ἵνα μὴ διακοποῦν αἱ ἀρξάμεναι ἐργασίαι καὶ ἐπεκταθῇ ἡ ὑπάρχουσα ἤδη ἀπραξία καὶ ἀνεργία.

Ἥρρωντὶς διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν θὰ συνεχισθῇ χρησιμοποιουμένων ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερον τῶν πιστώσεων, αἵτινες θὰ ἀπομένουν εἰς διάθεσιν τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

Ἡ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως συνεχισθῇ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν βάσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη καὶ εἰς τὸ παρελθόν.

Ἡ Ἑλλὰς ποθεῖ παγίωσιν τῆς εἰρήνης, καλλιέργειαν σχέσεων φιλικωτάτων μὲ ὅλα τὰ Κράτη καὶ ἐνίσχυσιν ὅλων τῶν προσπαθειῶν ποὺ καταβάλλονται πρὸς συνεργασίαν τῶν Ἐθνῶν.

Ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως θὰ στραφῇ ὅπως εἶναι εὐνόητον, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὅσον τὸ δυνατὸν στενοτέρων σχέσεων φιλίας καὶ συνεργασίας μὲ τὰ ἄλλα Βαλκανικὰ Κράτη.

Ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία, ἡ ὁποία ἀποδεικνύεται ὁλοὲν περισσότερον ἑδραία καὶ εἰλικρινής, καθὼς καὶ οἱ παλαιοὶ φιλικοὶ δεσμοί, ποὺ μᾶς συνδέουν μὲ τὴν Γιουγκοσλαυίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν, μᾶς διευκολύνουν τὰ μέγιστα μὲ τὴν προσπάθειαν αὐτήν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι αἱ μετὰ τῆς Βουλγαρίας σχέσεις μας θὰ κατορθωθῇ νὰ βελτιωθοῦν σημαντικῶς, λυομένων συμβιβαστικῶς τῶν μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν οἰκονομικῶν διαφορῶν. Ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἡ καλυτέρα διάθεσις.

Ἐπίσης ἀποβλέπομεν μετ' ἐνδιαφέροντος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν φιλικωτέρων σχέσεων μετὰ τῆς γείτονος Ἀλβανίας. Ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπει μετὰ πολλῶν ἐλπίδων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων ἢ εὐχῶν τῶν Βαλκανικῶν Διασκέψεων. Ἐκτὸς τῆς συμβάσεως περὶ Βαλκανικῆς ταχυδρομικῆς ἑνώσεως, ἡ ὁποία ἐκυρώθη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τῆς συστάσεως τοῦ διαβαλκανικοῦ ἐμπορευομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὴν ὁποίαν συνεπράξαμεν καὶ τῆς ἰδιαιτέρας συνεργασίας τῆς Τουρκίας, Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀνατολικῶν καπνῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπεύχθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συμφωνία εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, προσελκύει ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως μία εὐχὴ τῆς Β' Βαλκανικῆς Διασκέψεως περὶ συστάσεως μονίμου Διαβαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὁποίας θὰ ἐργασθῇ ἡ Κυβέρνησις. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποβῇ πολὺ ὠφέλιμος εἰς ὅλα τὰ Βαλκανικὰ Κράτη. Ἐξ αὐτῶν ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὁ καλύτερος πελάτης βαλκανικῶν προϊόντων, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἐλάχιστα τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων κατορθοῦται νὰ καταναλίσκωνται εἰς τὰς ἄλλας Βαλκανικὰς Χώρας. Αἱ συνεργασίαι αὗται καὶ τὰ ἱδρύμενα διαβαλκανικὰ ἱδρύματα ἢ θεσμοὶ θὰ ἀποτελέσουν τὰ κύτταρα τῆς συνεννοήσεως ἢ ἑνώσεως τῶν Βαλκανικῶν Λαῶν, ἡ ὁποία θὰ παγιώσῃ ἀπελύτως τὴν εἰρήνην εἰς τὴν ἄλλοτε πολυτάραχον ταύτην περιοχὴν τῆς Εὐρώπης καὶ θὰ συμβάλῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῶν Βαλκανικῶν Λαῶν.

Ἐν τέλει αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσω ὅτι, ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν της χρειάζεται νὰ καταβληθῇ ἐκ μέρους ὅλων τῶν πολιτῶν καλὴ θέλησις καὶ προθυμία ἐξυπηρετήσεως τῶν γενικῶν συμφερόντων. Πρέπει γενικῶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν, ὅτι ἀπειλούμεθα ἀπὸ ἀνεπανόρθωτον οἰκονομικὴν καταστροφὴν καὶ τὰ κοινωνικὰ αὐτῆς ἐπακόλουθα, ἐὰν δὲν ἀντιμετωπίσωμεν καὶ ὡς κοινωνία καὶ ὡς Κράτος μὲ αὐταπάρνησιν τὴν κατάστασιν. Εἶναι στιγμὴ νὰ δείξωμεν, ἂν ὁ πατριωτισμὸς περιέχῃ οὐσίαν ἢ εἶναι λέξις κενή. Θυσίαι ἐπιβάλλονται νὰ καταβληθοῦν ἀπὸ ὅλους, ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ τοὺς οἰκονομικῶς ἰσχυροτέρους. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως πρέπει νὰ περιστείλωμεν τὰς ἀνάγκας μας καὶ νὰ περιορίσωμεν τὰς δαπάνας μας. Ὅλοι ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν καὶ νὰ συντρέξωμεν εἰς τὴν δικαιοτέραν κατανομὴν τῶν ἀγαθῶν. Εἶναι ἀνάγκη μὲ τὴν συνδρομὴν ὅλων ἡ αἰσχροκέρδεια νὰ παταχθῇ ἀμειλίκτως καὶ νὰ καταδιωχθῇ ὡς ἔγκλημα ἡ παραβίασις τῶν περὶ συναλλάγματος διατάξεων. Εἶναι ἐντροπὴ ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ φίσταται ἀκόμα ἡ λεγομένη ἐλευθέρα, πράγματι ὅμως κρυφὴ καὶ παράνομος, ἀγορὰ συναλλάγματος, εἰς τὴν ὁποίαν καταφεύγουν καὶ τώρα, παρὰ τὰς παρεχομένας σήμερον διευκολύνσεις, ἄνθρωποι ἀξιοῦντες νὰ θεωροῦνται ἔντιμοι, καὶ εὐϋπόληπτοι.

Ἰδιαιτέρως ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός της τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως τῆς Βουλῆς. Ἐὰν ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς διαφωνῇ εἰς τὰς ἀποψεις τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ εἰπω ἐγώ, ὅτι ἐπιβάλλεται τὸ ταχύτερον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς, ἐφ' ὅτι οὐδὲν ἀγαθὸν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδοκᾶται, ὅτε καθ' ἡμέραν κλονίζεται ἡ Κυβέρνησις, ἢ ἀμφισβητεῖται τὸ κῦρος αὐτῆς.

Ἀνελάβομεν βαρὺ ἔργον ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν περιστάσεων καὶ ἔχομεν ὅλην τὴν προθυμίαν νὰ τὸ φέρωμεν εἰς πέρας. Δὲν φανταζόμαι ὅτι εἶναι ἐπίφθονος ἡ θέσις μας καὶ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ τὴν παραχωρήσωμεν εὐχαρίστως ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὸ πλειοψηφοῦν κόμμα, ἐὰν ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις τὴν ἐπιθυμεῖ.

Ε. Βενιζέλος. Κύριοι βουλευταί, δὲν εἶναι ἴσως ἀνάγκη, ἀλλὰ ἴσως δὲν εἶναι καὶ ἐντέλως περιττὸν νὰ ὑπενθυμίσω τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν της. Ἀπὸ μηνῶν ἤδη πρὸ τῆς παραιτήσεώς της εἶχε σχηματίσῃ τὴν γνώμην, ὅτι ἡ προάσπισις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς σταθεροποιήσεως ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐὰν δὲν ἐδημιουργεῖτο μία ψυχολογικὴ ἀτμόσφαιρα, ἐντὸς τῆς ὁποίας τὰ λαμβανόμενα μέτρα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποδώσουν ὅλους τοὺς καρπούς. Πεποίθησις ὄχι ἁπλῶς τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν θεωρητικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἀσχολουμένων καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἦτο ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος μετὰ τὰ ληφθέντα μέτρα πρὸς περιορισμὸν

τῶν εἰσαγωγῶν, πρὸς περιορισμὸν τῶν δαπανῶν τῶν ἄλλων τοῦ δημοσίου, πλὴν τοῦ δημοσίου χρέους καὶ πρὸς ἀναστολὴν οἱασδήποτε μεταφορᾶς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος πλὴν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν εἴτε τῶν χρεωλυσίων εἴτε τῶν τόκων, δὲν ὑπῆρχε κανεὶς λόγος ὅπως ἡ δραχμὴ ὑποτιμηθῇ εἰς σημεῖον τοιοῦτον ὥστε νὰ χρειάζωνται περισσότεραι ἀπὸ 400 δραχμαὶ διὰ νὰ ἀγορασθῇ μίαν σημερινὴ ἀγγλικὴ λίρα. Διὰ τοῦτο πρὸ μηνῶν καὶ πλέον εἶχα συστήσῃ νὰ συγκληθῇ συμβούλιον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων διὰ νὰ ἐπιθωρηχθῇ ἡ σύστασις Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ σύστασις τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης κατέστη δυστυχῶς ἀδύνατος ἐκ τῆς ἀντιδράσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, διότι πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ὅλα τὰ δημοκρατικὰ κόμματα ἐδέχθησαν νὰ συμπράξουν εἰς τὴν σύστασιν αὐτῆς. Δὲν ἔμεινε τότε τίποτε ἄλλο εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ νὰ συνεχίσῃ μόνη της τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Ἀλλὰ αἱ κατὰ τοῦ νομίσματος ἐπιθέσεις, ἐπιθέσεις γενόμεναι καὶ ἀλλαχόθεν καὶ πρὸ πάντων ὑπὸ τοῦ τύπου, ἤγαγον τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἕνα νομοσχέδιον, νομοσχέδιον ὄχι βέβαια ἀντισυνταγματικόν, ἀλλὰ πάντως κάπως ὄχι φιλελεύθερον. Οἱ ἀρχηγοὶ ὅλων τῶν κομμάτων ἀντέδρασαν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἔφθασαν καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἐὰν ἐψηφίζετο τὸ νομοσχέδιον, νὰ ἀπόσχουν ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἔκρινα ὅτι ἡ προσπάθειά μου πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι τόσον ἀποτελεσματικὴ ὅσον θὰ ἦτο ἐὰν κατωχόμην ἔστω καὶ μετὰ τὴν ματαιωθεῖσαν ἀπόπειραν τοῦ νομοσχεδίου ἡ συγκρότησις τῆς Κυβερνήσεως ἑνὸς εὐρυτέρου ἢ εὐρυτάτου συνασπισμοῦ. Αὐτὸν τὸν σκοπὸν εἶχεν ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεώς μου. Δὲν ὡδηγήθην ἀπὸ κανένα ἄλλο ἐλατήριον, οὔτε βέβαια ἀπὸ ἐπιθυμίαν τῆς ἀποφυγῆς τῶν εὐθυνῶν, ἀλλὰ ἁπλῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὸν πόθον νὰ εὑρεθῇ καλύτερος τρόπος τῆς προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Δυστυχῶς καὶ ἡ νέα αὐτὴ προσπάθεια τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐνόμισα ἐξησφαλισμένην ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπὶ μακρὸν διάστημα εἶχε συνεργασθῇ εἰς τὴν προσπάθειαν ὅπως τὸ ταχύτερον φθάσωμεν εἰς τὰς ἐκλογάς, ἡ προσπάθεια τὴν ὁποίαν ἐθεωροῦσα τότε εὔκολον ἐμπαιόθη, ἐματαιόθη καὶ ἡ προσπάθεια σχηματισμοῦ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, διότι τὸ λαϊκὸν κόμμα ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ συνεργασθῇ μὲ τοὺς φιλελευθέρους, ἐματαιόθη καὶ ἡ προσπάθεια σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως εὐρυτάτου συνασπισμοῦ, διότι τὸ λαϊκὸν κόμμα ἠξίου, ὅπως πρόεστατο τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀρχηγός του. ἐματαιώθη καὶ ἡ ἀπόπειρα συγκροτήσεως Κυβερνήσεως Δημοκρατικοῦ Συνασπισμοῦ ἢ γενικωτέρου ἢ καὶ στενοτάτου ἀκόμη.

Δὲν ἔχω ἀνάγκην αὐτὴν τὴν στιγμὴν, καθόσον μάλιστα ἀπουσιάζει τὸ λαϊκὸν κόμμα, νὰ ἀπαντήσω εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ματαίωσιν τοῦ συνασπισμοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔχω μόνον καθῆκον νὰ ὑπομνήσω ὅτι τὸν ὅρον ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον εἶχον θέσει εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον διὰ τὴν συγκρότησιν τοιαύτης Κυβερνήσεως τοῦ νὰ ἀνατεθῇ ἡ προεδρία εἰς ἕνα ἐκ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν τὸν ἀπέσυρα ἀκολούθως, ὄχι βέβαια διὰ νὰ δεχθῶ ὅπως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος προεδρεύσῃ καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ συγκρότησις Κυβερνήσεως, ὅπως διετύπωσεν, ἀλλὰ διὰ νὰ δεχθῶ, ὅπως ἕνα τρίτον πρόσωπον κοινῆς ἐμπιστοσύνης προεδρεύσῃ αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ 1926. Ὁπωσδήποτε, ὅπως, εἶπον, ἐματαιώθησαν ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀπόπειραι καὶ ἐννοεῖται ποία ὑπῆρξεν ἡ ἀπογοήτευσίς μου, ὅταν εἶδον ὅτι παραιτηθείσης τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῷ εὑρισκόμην ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς μεγάλης πλειοψηφίας διὰ νὰ ἐπιτύχω μίαν Κυβέρνησιν εὐρυτάτου ἢ εὐρυτέρου συνασπισμοῦ, τὴν ὁποίαν καὶ ἐγὼ ἤθελον νὰ βοηθήσω, εὑρέθην πρὸ τοῦ φαινομένου ὅτι τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία μάλιστα ἦτο καὶ συμμαχικὴ καθ' ὅσον μετεῖχε αὐτῆς καὶ εἷς ἐκ τῶν Δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν, τὴν ἀντικατέστησεν ἓν καὶ μόνον ἐκ τῶν μικροτέρων δημοκρατικῶν κομμάτων. Σημειωτέον ἀκόμη ὅτι παρὰ τὴν συμπάθειαν τὴν προσωπικήν, ἡ ὁποία μὲ συνδέει μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσα κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτου, ἡ ἀνάθεσις τῆς Κυβερνήσεως εἰς μόνον τὸ ἐργατοαγροτικὸν κόμμα, ὀφείλω νὰ εἴπω, ὅτι μοῦ ἐδημιούργησεν μερικὰς ἀνησυχίας, διότι πρέπει νὰ ἐξηγήσω ὅτι τὸ κόμμα τὸ ἐργατοαγροτικὸν τὸ ὁποῖον εἰς τὰ 1924 ἦτο ἀκόμη ἕνα κόμμα ἀστικὸν ἀνταποκρινόμενον, ἂν δὲν πλανῶμαι, πρὸς τὸ κόμμα τὸ ριζοσπαστικοσοσιαλιστικὸν κόμμα, ἐνῷ τοιοῦτον ἦτο τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἡγεῖτο ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, σιγὰ σιγὰ ἐφθασε νὰ ἐξελιχθῇ εἰς ἕνα κόμμα ταξικὸν τοῦ ὁποίου μάλιστα ἡ ἐκφρασις ἐπεδιώχθη δι' αὐτῆς τῆς μετονομασίας, ἀπὸ κόμμα Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως εἰς κόμμα ἐργατικὸν καὶ ἀγροτικόν. Ὅταν εἶχα τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδω τὸν ἀρχηγὸν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἐπισκεφθέντα με μετὰ τὴν πρόσκλησίν του ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, διὰ νὰ μ' ἐρωτήσῃ, ἐὰν θὰ ἦτο ἡ πλειοψηφία διατεθειμένη νὰ τοῦ δώσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης, τοῦ εἶχα συστήσῃ νὰ προσπαθήσῃ τοὐλάχιστον νὰ ἐπιτύχῃ τὸν τελευταῖον συνασπισμόν, τὸν ὁποῖον ἐθεωροῦσα δυνατόν, ὀνομάζω τὸν συνασπισμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος. Τὸν συνασπισμὸν αὐτὸν ἐπεδίωκα ἀκριβῶς, διότι ἤθελον νὰ μὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν μονομερῶς ἕνα κόμμα ταξικὸν καὶ διότι ἐπίστευα, ὅτι ἡ σύμπραξις αὐτοῦ μὲ ἕνα ἄλλο κόμμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ταξικόν, θὰ ἠδύνατο νὰ διευκολύνῃ τὰ πράγματα. Τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσιάζει σήμερον τὸ κόμμα τοῦ κ. Παπανδρέου δὲν θὰ δημιουργήσῃ, ἐλπίζω, μεγάλας δυσχερείας διὰ τὴν σύμπραξιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς. Θὰ σημειώσω ἕνα ἢ δύο σημεῖα μόνον ἐπὶ τῶν ὁποίων νομίζω, ὅτι ἔχω ἀνάγκην νὰ δώσω ἐξηγήσεις τινας—δὲν τὰς ὀνομάζω ἐπιφυλάξεις. Εἶναι τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας τῆς ἐγγείου παραγωγῆς. Ὅπως γνωρίζετε ἡ Κυβέρνησις μου πρὶν ἀκόμη διατυπωθῇ ἀπὸ τὸν γεωργικὸν κόσμον ὡς αἴτημα, πρὶν ἀκόμη τὸ σκεφθῇ νὰ τὸ ζητήσῃ ὁ γεωργικὸς κόσμος, εἶχα ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1929 ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Βουλὴν, καὶ ἐπετεύχθη τοῦτο, τὴν ἀναστολὴν τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς διὰ μίαν διετίαν. Ἡ διετία ἐλήξε μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἐπομένως ὅταν συνεταξάμεν τὸν προϋπολογισμὸν τὸν ὁποῖον ἐθεώρησε καθῆκον της ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς παραιτήσεώς της, ἀνεγράψαμεν εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους καὶ τὸν φόρον τῆς ἐγγείου παραγωγῆς. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ὅπως εἶπα, ὅταν μὲ ἐπεσκέφθη, μοῦ ἐμνημόνευσε τὸ πρᾶγμα. Τοῦ εἶπα, ὅτι εἰς αὐτὸ ἔχω ἐπιφυλάξεις τινὰς καὶ πρῶτον ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτήσῃ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐὰν δύναται νὰ χάσῃ αὐτὸ τὸ ποσὸν ὁ προϋπολογισμός, χωρὶς νὰ ὑποστῇ κανένα κλονισμόν. Δεύτερον, ὅτι, ἐὰν πραγματικῶς εἶχε τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δύναται ἀφόβως καὶ ἀκινδύνως ὁ προϋπολογισμὸς νὰ στερηθῇ αὐτῆς τῆς εἰσπράξεως, ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἐὰν δὲν θὰ ἦτο πλέον ἐνδεδειγμένον αὐτὸ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον εἴχεθα διατεθειμένοι νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὰ ἔσοδά μας, νὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν διὰ νὰ βοηθήσωμεν ὅλην γεωργικὴν τάξιν περισσότερον δοκιμαζομένην, τὴν τάξιν τῶν καπνοπαραγωγῶν. Ὁ φόρος τῆς καπνοπαραγωγῆς, ὅπως ξέρετε ἀνέρχεται εἰς 10 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, ὁ φόρος δὲ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, τοῦ ὁποίου ζητεῖται σήμερον, ἂν ὄχι τὴν κατάργησιν, ἀλλὰ τὴν περαιτέρω ἀναστολὴν ἀνέρχεται εἰς 3 ο/ο ἐπὶ τῆς παραγωγῆς. Βλέπετε τὴν μεγάλην διαφοράν.

Εἰς τὰς δηλώσεις του σήμερον ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως μᾶς λέγει, ὅτι συνήθως αὐτοί, οἱ ὁποῖοι παράγουν καὶ τὰ γεωργικὰ προϊόντα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸν φόρον τῶν γεωργικῶν, εἶναι οἱ παράγοντες καὶ τὰ προϊόντα τὰ ἄλλα τὰ βαρέως φορολογούμενα, ὅπως εἶναι ἡ σταφὶς καὶ τὸ λάδι. Νομίζω, ὅτι ἡ διαβεβαίωσις τοῦ πράγματος, εἶναι ὀλίγον παρακεκινδυνευμένη. Ἐφ' ὅσον δὲ ἀπὸ ὅλους τοὺς παράγοντας γεωργικὰ προϊόντα,

οί φορολογούμενοι βαρύτερον, καὶ θὰ ἔλεγον ἀγριώτερον, εἶναι οἱ καπνοπαραγωγοί, νομίζω, ὅτι πραγματικῶς, ἐὰν ὁ προϋπολογισμὸς ἐπιτρέπει τὴν διάθεσιν ἑνὸς ποσοῦ, θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ διατεθῇ τὸ ποσὸν μᾶλλον εἰς ἐκείνον τὸν σκοπὸν παρὰ διὰ τοῦτον. Διότι χωρὶς νὰ παραγνωρίζω τὴν δυσχερῆ θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται ὅλοι οἱ ἀγρόται, δὲν νομίζω, ὅτι εἰδικῶς οἱ ἀγρόται, οἱ ὁποῖοι παράγουν τὰ προϊόντα τὰ ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον αὐτόν, εἶναι οἱ περισσότερον πάσχοντες, παρὰ τοὺς ἄλλους ἀγρότας τοὺς παράγοντας τὰ λοιπὰ προϊόντα.

Τώρα παρατηρῶ ἀπὸ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι φαίνεται ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν τοῦ ἔφανε καὶ πολὺ πρόθυμος νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἔσοδά του. Ζητεῖ λοιπὸν νὰ μὴ χρείσωμεν τίποτα. ἀλλὰ νὰ μεταθέσωμεν τὸν φόρον. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου νομίζω ὅτι θὰ δεχθῇ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως νὰ συζητήσωμεν μέσα εἰς τὴν Βουλήν, διὰ νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἐνδείκνυται ἡ μετάθεσις τῶν βαρῶν ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, πρὸς τοὺς ἀστούς, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ βεβαίως πλήττονται ἀπὸ τοὺς ὑπάρχοντας φόρους καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι τόσον ὑπερβολικοὶ ὅσον συνήθως λέγεται. ἀλλὰ εἶναι ὁπωσδήποτε βαρεῖς. Ὁπωσδήποτε τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ συζητήσωμεν καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εὑρεθῇ τρόπος πρὸς συνεννόησιν. Οὔτε εἶνε ἀνάγκη νὰ προσθέσω ὅτι δὲν θὰ εἶναι λόγος αὐτὸ τὸ σημεῖον νὰ μᾶς φέρῃ εἰς σύγκρουσιν μὲ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἔρχομαι τώρα εἰς τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Γνωρίζετε ὅτι τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις δὲν τὰς ὑπεσχέθη ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις, οὔτε κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ 1928, τὰς Βουλευτικάς, οὔτε κατὰ τὰς Γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1929. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον εἶχα κάμει εἰς τὸν λόγον μου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησα εἰς τὰς παραμονὰς τῶν Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, ἦτο ὅτι ἀφοῦ ἀνέφερα ὅλα τὰ ἄλλα μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐλάμβανον ὑπὲρ τῆς ἐργατικῆς τάξεως διὰ τῆς νομοθεσίας, ἔλεγα εἰς τὸ τέλος «ἄλλωστε –ἐὰν ἐνθυμοῦμαι καλῶς– ἐφόσον δὲν κατορθώσωμεν νὰ εἰσαγάγωμεν καὶ παρουσιάσωμεν τὸν θεσμὸν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, δὲν θὰ ἐκπληρώσωμεν βέβαια ἐντελῶς τὸ καθῆκόν μας.» Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο μία προκήρυξις, εἰς σκοπὸς ἰδανικός, διὰ τὸν ὁποῖον αὐθεμία ὁριστικὴ ὑπόσχεσις ἐδίδετο ἐκ μέρους τοῦ τότε ἐν τῇ ἀρχῇ κόμματος. Βραδύτερον ὅμως, ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος, ἔφθασα εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ παρ' ἡμῖν ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ γνωρίζετε, ὅτι τρία ἔτη ὁλόκληρα συμπληρώνονται σήμερον, ὅπου ἐργαζόμεθα διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἀναγκαίου νομοσχεδίου, διότι ἐζητήσαμεν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ τὴν γνώμην τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας καὶ ὅλων ἐκείνων τοὺς ὁποίους αὐτὸ μᾶς συνέστησε, διὰ νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὅτι εἶναι ἄρτιον. Ἀλλὰ πέραν τῶν διατάξεων αὐτοῦ τῶν τεχνικῶν καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ὑπάρχουν ἄλλαι ἀφορῶσαι τὴν διοίκησιν τοῦ ἱδρύματος, τὴν αὐτονομίαν αὐτοῦ, τὸν βαθμὸν τῆς αὐτονομίας αὐτοῦ, τὸν τρόπον τῆς ἐποπτείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπ' αὐτοῦ, τὴν σχέσιν τοῦ νέου ἱδρύματος πρὸς τὰ λειτουργοῦντα σήμερον ταμεῖα ἀσφαλίσεων τὰ ὁποῖα καλύπτουν 40 ο/ο περίπου τοῦ ὅλου τῶν ἀσφαλιζομένων, ἀλλὰ τῶν ὁποίων πολλὰ ἔχουν ἱδρυθῇ ἐπὶ βάσεων ἐντελῶς ἀκατανοήτων. Ἑπομένως θὰ μᾶς ὑφήγουν ἄνευ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου, θὰ ὑφήγουν οὐχὶ εἰς μακρὸν χρόνον εἰς ναυάγιον ὡρισμένων ταμείων. Ὅλα αὐτὰ τὰ σημεῖα ἡ πλειοψηφία πιστεύει ὅτι εἶναι τοιαῦτα, ὥστε πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν σοβαρώτατα τὸ Ναυθετικὸν Σῶμα διὰ νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ὁ θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ὅσον ἐνέστι ἄρτιος.

Δὲν εἶναι ἐπιτεταμμένον τοιαύτης σημασίας θεσμὸν νὰ τὸν ψηφίσωμεν ἐσπευσμένως ὑπὸ τὴν ἔξωθεν πίεσιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι ἀφορᾷ μόνον αὐτούς, διότι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν ἐργατικὴν τάξιν. Δὲν παρουσιάζομεν τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις ὡς δῶρον πρὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν. Τὰς παρέχομεν ὡς ὑποχρέωσιν μιᾶς κοινωνίας συγχρονισμένης, διὰ νὰ ἀποδίδῃ περισσοτέραν δικαιοσύνην πρὸς τὰ ἀσθενέστερα μέλη της, τὰς παρέχομεν διότι πιστεύομεν ὅτι διὰ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἡ Κοινωνία ἡ Ἑλληνικὴ θὰ εἶναι καλύτερον κατηρτισμένη καὶ ἐρριζωμένη καλύτερον, διὰ νὰ ἀντιμετωπίζῃ ὅλους τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἀντιμετωπίζουν αἱ κοινωνίαι σήμερον, κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἰδίως ἐποχήν· εἶνε λοιπὸν κατ' ἐμὲ ἀπαράδεκτον νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ψηφίζομεν τὸ νομοσχέδιον, διότι εὑρισκόμεθα πρὸ πιέσεων ἔξω τῶν τοίχων τῆς αἰθούσης ταύτης τὸ μαχαίρι στὸ λαιμό, διὰ νὰ μᾶς εἴπουν ὅτι θὰ μᾶς τὸν ὡσατε σήμερον διότι δὲν σᾶς πιστεύομεν. Διότι καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Βουλῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθοῦν τοιούτου εἴδους ὄρεξις ἢ τοιούτου εἴδους ἀρνήσεις τῆς ὑποστάσεώς της. (Χειροκροτήματα). Ἐφ' ὅσον παρέχομεν τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ὁ θεσμὸς αὐτὸς θὰ ψηφισθῇ ἐντὸς τῆς παρούσης περιόδου τῆς Βουλῆς, ὀφείλουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀρκεσθοῦν εἰς τὴν διαβεβαίωσιν αὐτήν. Τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ νομοσχέδιον εἶναι σοβαρώτατον καὶ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ περιορισθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸ νὰ συζητήσῃ τὰς γνώμας τῶν μελῶν της, ἀλλ' ὅτι θὰ προσκαλέσῃ καὶ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν νὰ παρουσιάσουν παρατηρήσεις ὄχι βεβαίως ἀτομικάς. ἀλλὰ ἐκ μέρους ὁμαδικῶν συμφερόντων, καὶ νὰ τὰς ἀκούσουν διὰ νὰ προσπαθήσουν νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις των, ἂν εἶναι ἄξιαι τῆς προσοχῆς των, ἢ νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον καὶ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ καθῆκόν της, ὥστε ὁ θεσμὸς αὐτὸς εἰσαγόμενος νὰ μὴ θεωρηθῇ, ὅτι ἦτο ἕνας θεσμός, ὁ ὁποῖος εἰσήχθη βεβιασμένως, ἀλλ' ὅτι εἶναι ἓν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐμελετήθη, διότι πρόκειται πραγματικῶς νὰ ἐξυπηρετήσῃ εἰς βαθμὸν ἀναγκαῖον καὶ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Θὰ ἔλεγον ἀκόμη, ὅτι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ γνώμη καὶ τοῦ ἀνωτάτου οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν ἀπὸ προχθὲς καὶ τὸ ὁποῖον βέβαια εἶναι ἐντελῶς κατάλληλον διὰ νὰ μᾶς εἴπῃ καὶ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τὰς παρατηρήσεις του καὶ τὰς ἀντιλήψεις του. Ἡ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα νομίζω ὅτι θὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῶν δαπανῶν, τὰς ὁποίας εἶναι φυσικὸν νὰ προκαλέσῃ ἡ διοίκησις τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἀνατεθῇ ἡ διοίκησις αὐτοῦ τοῦ θεσμοῦ. Ἴσως πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ἡ ἐπιτροπή, ἂν δὲν εἶναι εὔθετος ἡ περίστασις νὰ ἐπιτύχωμεν ὥστε τὸ προσωπικὸν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἀναγκαῖον, τὸ προσωπικὸν αὐτὸ νὰ πληρωθῇ ἐκ σημερινῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως τῶν διαφόρων κλάδων τῶν θέσεων, αἱ ὁποῖαι οὕτω θὰ κενωθοῦν θεωρουμένων καταργουμένων διὰ νόμου, ὥστε οὐσιαστικῶς νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ ἡ Κοινωνία ἡ Ἑλληνικὴ διὰ νέων δαπανῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ τοὐλάχιστον κατὰ τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει τὰς δαπάνας τῆς διοικήσεως. Ὅτι ἀφορᾷ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τὰς ἐρούσας σχέσιν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἰδίως πρὸς τὴν Βαλκανικὴν συνεννόησιν, νομίζω ὅτι ὁ ἀξιότιμος συνάδελφός μου κ. Μιχαλακόπουλος θὰ ζητήσῃ νὰ λάβῃ τὸν λόγον, διὰ νὰ παράσχῃ παρατηρήσεις τινὰς τὰς

ὁποίας ἐκεῖνος ἔχει. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Κυβερνήσεως τῆς σημερινῆς, ὅπως καὶ ἡ ἰδία ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεών της ἀνέφερεν εἶναι φυσικὰ περιωρισμένη. Κυρίως βέβαια ἔχει νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως ἀπαρασαλεύτως διὰ τὴν προστασίαν τοῦ νομίσματος, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐξαγωγῆς, καθόσον εἶναι δυνατόν. Βλέπω, ἄλλως τε, ὅτι μετὰ τὴν πρώτην μελέτην τοῦ ζητήματος ἡ Κυβέρνησις ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπιδιωκτέους σκοπούς, δὲν ἔχει διαφορὰν ἀντιλήψεων ἀπὸ τὰς προκατόχους Κυβερνήσεις, καὶ ἴσως μόνον ἐπιδιώξει αὐτοὺς μὲ περισσοτέραν θέρμην ἔχουσα περισσοτέραν πίστιν πρὸς αὐτούς. Τὰ μέσα ὅμως εἶναι τὰ ἴδια διότι δὲν πρόκειται περὶ ἐγκαθιδρύσεως μονοπωλίου. Θὰ συστήσω ἰδιαίτατα τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν σχέσεων τῶν ἐργατῶν πρὸς τοὺς ἐργοδότας, θὰ διακηρύξω, ὅτι αἱ δηλώσεις τὰς ὁποίας ἔκαμε καὶ αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἑξῆς.

«Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας ἀναφυομένων διαφορῶν, ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ τηρήσῃ στάσιν ἀμερολήπτου διαιτητοῦ, ἑτοίμου πάντοτε νὰ καταβάλῃ τὰς δυνατὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τῶν εὐλόγων διεκδικήσεων τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, χωρὶς ὅμως νὰ εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐπιτρέψῃ διασαλεύσεις τῆς τάξεως, ἡ τήρησις τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ δι' αὐτὴν τὸ πρώτιστον καθῆκον». εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιητικά. Θὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ θέσις της εἶναι κατὰ τοῦτο δυσχερεστέρα ἀπὸ κάθε ἄλλην Κυβέρνησιν ἡ ὁποία ἠμποροῦσε νὰ εἶναι εἰς τὰ πράγματα, διότι ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶναι ταξικὴ Κυβέρνησις ἠμπορεῖ νὰ δημιουργηθῇ μία παρεξήγησις εἰς ἓν μέρος τῶν διεκδικούντων βελτίωσιν τῆς θέσεώς των. Ἡ παρεξήγησις, ὅτι θὰ εὕρουν μίαν Κυβέρνησιν προθυμοτέραν νὰ ἀνεχθῇ ἐνδεχομένας παρεκτροπάς. Ἐπληροφορήθην ὅτι, καὶ τὴν πληροφορίαν μου ἔχω ἀπὸ καλὴν πηγήν, ἐξεφράσθη ὅτι, καὶ τὴν πληροφορίαν μου ἔχω ἀπὸ καλὴν πηγήν, εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν, γνωρίζετε ὅτι εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἔγινε μία ἀπεργία ἡ ὁποία ἔλαβεν εὐρυτέραν διάστασιν. εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν οἱ ἐργάται τοῦ λιμένος ἐζήσαν νὰ διατυπώσουν τὴν ἀξίωσιν νὰ λάβουν ἡμερομίσθιον 226 δραχ. τὴν ἡμέραν. Ἐὰν αἱ πληροφορίαι μου εἶναι ἀκριβεῖς ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐλύθη ἡ ἀπεργία αὐτὴ εἶναι αἱ ἀπαιτήσεις αὐτοῦ τῶν λιμενεργατῶν. Εἶναι λοιπὸν ἀπολύτως ἀπαράδεκτον, ὅτι —ὡς ἐλπίζω νὰ ἀναγνωρίζετε ὅλοι σας— ἠμπορεῖ μία κυβέρνησις νὰ ἐνθαρρύνῃ τοιαύτας ἀπαιτήσεις. Ἡ αὔξησις τοῦ ἡμερομισθίου εἰς τὸ ποσὸν αὐτό, καθ' ὃν χρόνον ὁ τιμάριθμος εἶναι πολὺ μικρότερος ἀπὸ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον εὗρεν ἡ προτάττουσα κυβέρνησις, ὅταν ἦλθεν εἰς τὸ 1928, ἡ αὔξησις τοῦ ἡμερομισθίου κατὰ τοσοῦτον ποσὸν θ' ἀπετέλει τὸ χειρότερον πλῆγμα κατὰ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἰδιαίτατα δὲ κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς λιμένος τῶν Πατρῶν. Ἐρωτῶ λοιπὸν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ὅτι πρέπει νὰ φανῇ περισσότερον ἀποφασιστική, ἀπὸ ὅτι θὰ ἦτο κάθε ἄλλη κυβέρνησις, ἵνα μὴ δημιουργηθῇ ἀθελήτως αὐτῆς ἡ παρεξήγησις, ὅτι τώρα εἶναι ὁ καιρὸς νὰ διεκδικήσωμεν ἐπιδιώξεις, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε δὲν ἐτόλμων κἂν νὰ διατυπωθοῦν. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν ἔχω παρὰ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε νὰ μετέλθῃ στάσιν ἀποφασιστικὴν ἐξηγουσα εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, ὅτι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐνοηθοῦν ὑπὸ τοῦ κράτους αἱ παροχαὶ ἠμερομισθίων, αἱ ὁποῖαι δὲν εὑρίσκονται εἰς καμμίαν ἁρμονίαν πρὸς τὰ ἠμερομίσθια, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν ὅλοι οἱ ἄλλοι μισθωτοὶ ἐργάται καὶ οὔτε πρὸς τὸν τιμάριθμον τῆς ζωῆς. Αὐτὰ εἶχα νὰ παρατηρήσω καὶ νὰ κάμω τὴν δήλωσιν κατερχόμενος τοῦ βήματος, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς θὰ δώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ψῆφον ἐμπιστοσύνης καὶ θὰ τῆς εὐχηθῶ ὅπως κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἐκλογῶν βραχὺ διάστημα κατοσθώσῃ προστατεύουσα τὸ ἐθνικὸν νόμισμα, τὸ ὁποῖον σήμερον ἔχει τὴν προστασίαν καὶ τῶν 2—3 ἄλλων κομμάτων τοῦ Φιλελευθέρου, συντηρητικοῦ δημοκρατικοῦ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ —ἠμποροῦμεν νὰ ποῦμεν ὅτι ἀποτελοῦμεν τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων— νὰ προστατεύσῃ καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν. νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὄχι μόνον ἕνα ταξικὸν κόμμα. ἀλλὰ ὅλα. ἀληθινὰ. τὰ κόμματα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκει καὶ τὸ Φιλελεύθερον. δὲν ἔπαυσαν ἀπ' ἀρχῆς ν' ἀποβλέπουν μετὰ συμπαθείας εἰς τὰς διεκδικήσεις τὰς ἑκάστοτε δυνατὰς καὶ ἐπομένως νὰ μὴ πιστεύουν ὅτι εἶναι τώρα καιρός, ὅπως ἐπιτύχουν διὰ τῆς πιέσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία θεωρεῖται φιλικωτέρα, πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα θ' ἀποβοῦν ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ ἐναντίον ἐνδεχομένως αὐτοῦ τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου. Ἡ διαβεβαίωσις τὰς ἑκάστοτε δυνατὰς καὶ ἐπομένως νὰ μὴ πιστεύουν. ὅτι τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης περιόδου τῆς Βουλῆς τὸ νομοσχέδιον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων θὰ γίνῃ θεσμὸς τοῦ κράτους. πρέπει νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ νὰ φανῇ ὁ ἐργατικὸς κόσμος— φρόνιμος καὶ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ δημιουργήσῃ δυσχερείας πρὸς κυβέρνησιν, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὅτι εὑρίσκεται ἐγγύτερον πρὸς αὐτόν. (Χειροκροτήματα).

Α. Μιχαλακόπουλος. Ὅπως, ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, κ. Βουλευταί, ἐδήλωσε καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ ἐνώπιον ἡμῶν σήμερον, ἡ Κυβέρνησις τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισεν ἦτο Κυβέρνησις προελθοῦσα ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν περιστάσεων καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης αὐτῶν.

Κατεχρίσθη ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ ὡς μὴ κοινοβουλευτικὴ καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι τὴν ὑπεστηρίξαμεν κατεχρίσθημεν ὡς μὴ κοινοβουλευτικοί. Ἐθεωρήθη ὅτι ἡ Κοινοβουλευτικὴ λύσις θὰ ἦτο ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, εἴτε τῇ ψήφῳ αὐτῆς, εἴτε τῇ ψήφῳ τῆς Γερουσίας καὶ ἡ ἔκκλησις πρὸς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν. Ἐπειδὴ θέλω νὰ ἔχω τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶμαι καὶ ἐγὼ κοινοβουλευτικὸς θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὅτι αἱ σκέψεις αὐταὶ ἀποδίδουν κοινοβουλευτισμόν, ἀλλὰ παλαιὸν ἀγνοοῦντα τὸν κοινοβουλευτισμόν, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τοῦ 1926 ἐψήφισεν, ὅταν ἐδέχθη τὸ Δημοκρατικὸν Σύνταγμα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, προτοῦ φθάσωμεν εἰς τὴν ἔρευσιν τῆς Γερουσίας καὶ προτοῦ καθορίσωμεν τὸ ἀδιάλυτον τῆς Βουλῆς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Γερουσίας, ἐζούσαμεν, ἂς εἴπωμεν, ὑπὸ σύστημα ἀγγλικοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. ἡ δὲ πτῶσις τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἡ παραίτησις αὐτῆς ἐπέφερεν ἀναγκαίως τὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν λαόν. Ἀλλὰ παρετηρήσαμεν—ὅταν ἐψηφίσαμεν τὸ Σύνταγμα— ὅτι ὁ Κοινοβουλευτισμὸς ἐκεῖνος εἶχε μὲν ἀγαθά τινα, διότι διὰ τῆς ἐκκλήσεως πρὸς τὸν λαὸν ἤρχετο ἀμέσως νέα Κυβέρνησις ὁμοιογενής, εἶχεν ὅμως καὶ ἕνα κακόν, τὸ κακόν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ σχρώματος τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως διὰ τῶν ἔργων τῆς νέας Κυβερνήσεως, ὅ,τι ἔκανεν ὁ Τρικούπης ἀπὸ τὸ 1882—85 ἐχάλασεν μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1885, ὅ,τι ἔκαμαν ἀπὸ τὸ 1887 ἕως τὸ 1890, ἐχάλασεν μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1890, ὅτι ἔγινε μέχρι μέχρι τοῦ 1920 κατεστράφη μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920. Καὶ ἐσκέφθημεν ὅτι θὰ ἦτο καλὸν νὰ ὑπάρχῃ κάποια στενωτέρα συνεργασία τῶν πολιτικῶν ὁμάδων καὶ ὅτι ἡ συνεργασία αὐτὴ θὰ κατορθοῦτο ἐὰν ἐδεχόμεθα πλέον τὸν Γαλλικόν, ἂς εἴπωμεν κοινοβουλευτισμόν, κατὰ τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς. Λέγω ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, διότι δὲν ἀγνοοῦμεν, οὔτε ἐγώ, οὔτε σεῖς ὅτι ἐπιτρέπεται καὶ ἐκεῖ ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς τῇ συγκαταθέσει τῆς Γερουσίας, ἀλλ' ὁ θεσμὸς τῆς διαλύσεως ἕνεκα τούτου τοῦ λόγου ἔχει περιπέσει εἰς ἀχρηστίαν. Ὑποτίθεται ὅτι οἱ ψηφίσαντες τὸν θεσμὸν αὐτὸν ἠθέλησαν ὅπως διὰ τῆς συνεργασίας τῶν διαφόρων μερίδων ἐπιτυγχάνεται ἀποτέλεσμα συνεχίσεως τῆς πολιτικῆς δράσεως τοῦ τόπου. Μοιραία συνέπεια τούτου ἦτο λοιπόν, ὅτι ἔπρεπεν ὁπωσδήποτε νὰ σχηματισθῇ μία Κυβέρνησις, καθ' ὃν τρόπον ὁπωσδήποτε σχηματίζεται ἑκάστοτε Κυβέρνησις εἰς τὴν Γαλλίαν ἄνευ διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἡ κοινὴ γνώμη παίζει τὸν ρόλον τῆς ἐκδηλώσεως μιᾶς ἀρνήσεως ἀπέναντι μιᾶς Κυβερνήσεως, ἡ ὑποδείξεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ

δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν συγκατάθεσιν πρὸς διάλυσιν.

Ἐγὼ ὑπεστήριξα ὅτι ἡ Γερουσία καὶ ὁ ὅρος τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς εἶναι πράγματα περισσότερον ἀπαραίτητα, ὅταν ὑπάρχει ὁ μοναρχικὸς παράγων παρὰ ὅταν εἶναι αἱρετὸς ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τοῦ Ἔθνους. Διότι ἡ ἱστορία εἶχεν ἀποδείξει καὶ εἰς ἄλλα κράτη καὶ εἰς ἡμᾶς, ὅτι ὁ ἀνώτατος παράγων, καὶ ἂν θέλετε συνηθίζων ἐξ ἀγωγῆς ἢ ἀπὸ κακῶν περιβαλλόντων περιστοιχιζόμενος, ἀπεπειράθη πολλάκις νὰ κάμῃ προσωπικὴν πολιτικὴν διὰ κακῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς διαλύσεως σχηματίζων Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἦσαν ἀρεσταί. Ἀλλὰ δὲν δύναται εὐκόλως νὰ ὑποτεθῇ διὰ τὸν αἱρετὸν ἄρχοντα, ὁ ὁποῖος θὰ γνωρίζῃ ὅτι εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε κάμει κακὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς διαλύσεως ἡ ἀποδοκιμασία τοῦ λαοῦ θὰ συνεπέφερεν ἀμέσως τὴν παραίτησίν του. Ἔχομεν δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παραδείγματα, ὡς τὴν Γαλλίαν παραδείγματος χάριν τοῦ Μὰκ Μαὸν καὶ ἂν θέλετε τελευταίως καὶ τοῦ Μιλεράν, ὁ ὁποῖος δὲν διέλυσε μὲν τὴν Βουλήν, ἀλλὰ ἔδειθε προτίμησιν ἄλλην ὑπὲρ ἑνὸς κόμματος καὶ ἡναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ. Ἡ συνεργασία τῶν πολιτικῶν μερίδων ὅπου ἡ διάλυσις καταδικάζεται εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ ὅταν λάβῃ αἱ κατευθύνσεις τῶν κομμάτων, εἶναι διάφορα. Ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ἐνῷ διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ἡ κοινὴ γνώμη εἰς τὴν Γαλλίαν καταλλήλως ἔδειξεν ὅτι Πρωθυπουργὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ριζοσπαστῶν μὲ τὸ κόμμα τῶν ὁποίων ὀρθότατα ὁ κ. Βενιζέλος παρέβαλε τὴν σύνθεσιν τοῦ κόμματος τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ, ἐν τούτοις κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα συνεργασία θὰ γίνῃ περισσότερον μεταξὺ τῶν μετριοπαθῶν κομμάτων ὡς μὴ ἀριστερῶν παρὰ μὲ τὰ ἀριστερά, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐν τούτοις συμμαχήσει κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἡ κοινὴ γνώμη δὲν δύναται νὰ εἶναι εἰ μὴ ὁ ὑπέρτατος κανών, ἡ ἀνάγκη νὰ σχηματίζεται Κυβέρνησις νὰ συνεχίσῃ ὑπὸ τροποποιήσεις ἴσως πολιτικὴν διαφέρουσαν γενικῶς ὅσον ἐνέστη ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξήγησε τὸν λόγον τῆς βραδείας ἐμφανίσεως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μετέβαλε σκέψεις, τὰς ὁποίας εἶχεν ἄλλοτε ὁ ἴδιος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν μας πληρωμῶν, ἂν θέλετε καὶ διὰ τὴν στήριξιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Ἡ Κυβέρνησις εἶπεν ὅτι πρὸς τοῦτο ὑπέβαλε εἰς τὸ ἀνώτατον οἰκονομικὸν Συμβούλιον τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτιθέσεως τῆς πολιτικῆς τῶν ἀνταλλαγῶν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει γενηθῇ διὰ τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν κάποια κατηγορία. Θὰ ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ εἴπω ὅτι δὲν ἠμέλησε ποσῶς ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις νὰ προσανατολίσῃ τὴν πολιτικὴν τῶν ἐμπορικῶν της συναλλαγῶν τῶν διεθνῶν πρὸς τὰς νέας δημιουργηθείσας καταστάσεις. Δὲν πρόκειται κυρίως περὶ πολιτικῆς ἀνταλλαγῶν κ. βουλευταί, θὰ ἦτο δυστύχημα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐὰν ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὁμήρου κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ ταὐτοιεῖ βοῆσιν οἰνίζοντο. Πρόκειται περὶ ἐπιδιώξεως πολιτικῆς συμψηφισμῶν. Τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰσαγηθῇ ὁ τέως ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν εἰσαγωγῶν ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν κατόπιν μακροτάτης συνεργασίας, τὴν ὁποίαν εἶχον μετ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ ψηφισθεὶς οὕτω νόμος παρέχει ὅλην τὴν ἐλαστικότητα διὰ τὴν πολιτικὴν τῶν συμψηφισμῶν. Εἶναι πρόδηλον, κύριοι, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη θὰ ἐπιδιωχθῇ ἔναντι ἐκείνων τῶν χωρῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἔχομεν παθητικὸν ἰσοζύγιον. Θὰ ἦτο ἀνοησία ἐὰν ἐκάμαμε συμβάσεις συμψηφισμῶν μὲ χώρας ὅπου τὸ ἰσοζύγιον μας εἶναι ἐνεργητικόν. Εἶναι πρόδηλον ὅμως ὅτι ὑπάρχουν Κράτη, ὅπως ἡ Ἑλβετία, ἡ ὁποία μᾶς δίδει τριπλάσια, τὸ Βέλγιον τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει τετραπλάσια ἀπὸ ὅτι δίδομεν ἡμεῖς. Πολιτικὴ δὲ συμψηφισμῶν δὲν σημαίνει εἰμὴ πολιτικὴν ἐλαττώσεως τῶν εἰσαγωγῶν ἕκ τινος Κράτους ἢ αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν, ὥστε νὰ ἐπέρχεται τὸ ἰσοζύγιον. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὰ τελευταῖα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον ἐψηφίσθη τῇ εἰσηγήσει τοῦ τέως συναδέλφου μου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἶδον ὅλων τὴν ἐλαστικότητα εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Βεβαίως εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ συναντηθοῦν δυσχέρειαι καὶ ποικιλίαι.

Ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις ὅσαι ἐφήρμοσαν τὸ σύστημα αὐτὸ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀλλάξουν τοὺς ὅρους τῶν συμφωνητικῶν πολλὰς φορές. Καὶ εἶναι πολὺ φυσικόν. Μετὰ πάροδον ἑνὸς περίπου αἰῶνος ἐρχόμεθα εἰς ἕνα νέον σύστημα ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ ξεύρουμε τί κάνουμε καὶ νὰ βαδίζουμε κάπως ψηλαφητὰ εἰς τὴν ἀρχήν. Ἄλλοτ γίνονται συμβάσεις συμψηφιστικαὶ μεταξὺ δύο Κυβερνήσεων. Ἀλλαχοῦ αἱ Κυβερνήσεις δὲν θέλουν νὰ συνάπτουν τοιαύτας συμβάσεις ὅταν ἔχουν ἐξαγωγὰς περισσοτέρας ἀπὸ τὰς εἰσαγωγάς.

Ἐκεῖ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβιωχθοῦν ἰδιωτικὰ γραφεῖα συμψηφισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἀναγνωρίζονται, ὅπως λέει ὁ νόμος, ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ ὁρίσῃ τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἐργαζῶνται καὶ θὰ προβλέπωνται αἱ τιμαί. Ὑπάρχει λοιπὸν ἐλαστικότης καὶ εὔχομαι νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν προσπάθειαν αὐτήν, τὴν ὁποίαν θεωρῶ ἀπαραίτητον διὰ τὴν σχετικὴν ἰσορρόπησιν τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου. Ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅπως εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτι θὰ παράσχῃ ἐν τούτῳ τὴν ὑποστήριξίν της ὁλόκληρον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ εἶναι μὲ τὸ μέρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ μίαν εὐθείαν διευθέτησιν τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν πρὸς τοὺς δανειστάς μας. Τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ἀνέπτυξεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι πλέον ἢ ἐπαρκῆ. Θὰ ἠδύνατό τις νὰ προσθέσῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐξήντλησε τὸ τελευταῖον ὅριον τῆς οἰκονομικῆς δυνάμεως, τὸ εἶχε κυρίως εἰς τὸν ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμόν. Ἐὰν ἐξετάσῃ κανεὶς τί ὑπέστη ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμὸς κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν θὰ εὕρῃ ὅτι ἦσαν αἱ τελευταῖαι σταγόνες τοῦ αἵματός της πληρώνοντας τὰ εἰς χρυσὸν δάνεια. Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ρωσσίας ἦτο περίπου 500 χιλιάδες, ἐκεῖ ὑπῆρχον περιουσίαι ἀκμάζουσαι, αἱ περιουσίαι αὗται ἐξεμηδενίσθησαν καὶ κατεστράφησαν. Συνεπῶς πᾶν ἐκεῖθεν προερχόμενον, πᾶν ἀφανὲς ἐκεῖθεν προερχόμενον, εἶναι πρόδηλον ὅτι κατεστράφη. Ὁ Ἑλληνισμός, ὁ ὁποῖος ἔζη εἰς τὴν Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν ἐπίσης ἀκουσίως ἢ ἑκουσίως εἶχεν ἐπενδύσῃ τὰς περιουσίας του ἐκεῖ καὶ πολλάκις ὅπως μαρτυροῦν καὶ κτίριά τινα μεγάλα, εὑρισκόμενα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ἔστελλον χρήματα εἰς τὴν μητέρα Πατρίδα, καὶ ἐκεῖναι αἱ τοποθετήσεις ἐξεμηδενίσθησαν τελείως. Ὁ Ἑλληνισμός, ὁ ὁποῖος ἔζη εἰς τὴν κραταιὰν καὶ μεγάλην Ἀγγλικὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ ἐκεῖνος εἶχε τοποθετήσῃ χρήματα ἐκεῖ, ὑπέστη μίαν μείωσιν ἕνεκα τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς χρυσῆς βάσεως. Ὁ Ἑλληνισμός, ὁ ὁποῖος ἔζη καὶ ζῇ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἤκμαζεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν πρόοδον τῆς Αἰγύπτου, ὄχι μόνον ἕνεκα τῆς κρίσεως τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, τοῦ βάμβακος, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς πτώσεως τῆς λίρας ὑπέστη μεγάλην φθοράν. Ὁ Ἑλληνισμὸς ὁ ἐγκατεστημένος εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπέστη μεγάλην ἀπώλειαν τῆς περιουσίας του, ἐφ' ὅσον τρεῖς χιλιάδες πεντακόσιαι Τράπεζαι, κυρίως μικραί, εἰς τὰς ὁποίας εἶχον οἱ Ἕλληνες καταθέσει τὰς περιουσίας των ἐπτώχευσαν. Δὲν ὑπάρχει δὲ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμός, ὁ ὁποῖος ἀπετέλει τὴν μεγαλυτέραν οἰκονομικὴν δύναμιν δι' ἡμᾶς, νὰ μὴ ὑπέστη μεγάλην συμφοράν.

Π. Φλῶρος. Εἰς τὴν Τουρκίαν ;

Α. Μιχαλακόπουλος. Δὲν ἤθελον νὰ ἀναφέρω ὅλα διότι δὲν θὰ εὕρισκα ἐν σημείοις τῆς γῆς εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἤκμαζεν ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμὸς καὶ νὰ μὴ ὑπέστη ζημίας. Ἐν Τουρκίᾳ δὲν ὑπέστη μόνον ζημίας, ἀλλὰ ὑπέστημεν, διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸ καθῆκόν μας πρὸς τοὺς ἐκεῖθεν προσφεύγοντας, μίαν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν δὲν ὑπέστη ἄλλο Κράτος εἰς τὴν ἱστορίαν τὸ ὁποῖον νὰ ὑπέστη μίαν τοιαύτην ἀφαίμαξιν καὶ καταστροφὴν τῆς οἰκονομίας του τῆς πλουτοπαραγωγικῆς ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν καὶ τὸ ὁποῖον νὰ ἐξακολουθῇ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς νὰ πληρώνῃ.

Ἡ θέσις μας σήμερον μοῦ ἐπιτρέπει ἐλευθεριώτερον νὰ εἴπω ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὅλοι γνωρίζομεν καὶ τὰ ὁποῖα πρέπει καλῶς νὰ ἐνστερνισθοῦν οἱ δανεισταὶ ἡμῶν, ὥστε νὰ εἴδουν ὅτι ἐφθάσαμεν πραγματι εἰς τὸ ἀκρωτατον ὅριον τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν ἀντοχῆς πληρώσαντες ὅτι εἴχαμεν νὰ πληρώσωμεν. Ἡ κυβέρνησις θὰ εὑρῇ βεβαίως, εἰς τὰς προσπαθείας της πάντας ἡμᾶς προθύμους. Ἔχω ὅμως νὰ παρατηρήσω, ὅτι, ὅπως γνωρίζομεν ἡ προθυμία αὕτη διὰ νὰ τὴν ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον δὲν ἐννοῶ νὰ μείνῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκκρεμὲς ὅσον ἔμεινα καὶ τὰ ἰδικά μου, ἀλλὰ νὰ ἔχωμεν κάποιον χρόνον νὰ τὸ μελετήσωμεν. Ἂν καὶ σέβομαι τὰς εἰδικότητας, ἀλλὰ μὲ ἐπιφυλάξεις, διότι ἐνθυμοῦμαι ὅτι εἰς τὰ 1922—23, ὅταν διεπραγματεύθημεν τὸ προσφυγικὸν δάνειον ἐνώπιον τῆς Κ.τ.Ε. εὑρέθην πρὸ μιᾶς εἰδικότητος, ἡ ὁποία μάλιστα ἐχρημάτισε πρωτουργὸς καὶ Ὑπουργὸς καὶ ἔκαμε καὶ τὴν σταθεροποίησιν εἰς τὴν χώραν της, ἡ ὁποία μετ' ὀλίγον χρόνον κατέρρευσε. Ἡ εἰδικότης, λοιπὸν αὐτὴ μοῦ ἤξιωσε τότε νὰ δώσουν αἱ Τράπεζαι τῆς Ἑλλάδος ὅλαι ἐγγύησιν διὰ τὸ προσφυγικὸν δάνειον καὶ ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ζητεῖ ὡς ἐγγύησιν εἶναι 200.000.000 ἐνῷ τὸ δάνειον εἶναι διὰ δύο διακατομμύρια ἤρχισε ν' ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς ἀξιώσεώς του. Δὲν ἐξήτασα κἂν τὸ Συνταγματικὸν μέρος τοῦ ζητήματος, ἂν μποροῦσε τὸ Κράτος νὰ καταστήσῃ ὑπέγγυα τὰ κεφάλαια τῶν Τραπεζῶν. Ἡ εἰδικότης, πᾶν ἐπέμενεν καὶ κατέφυγε τότε εἰς ἕνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐμνημόνευσε πρὸ ὀλίγου ὅτι ὅλοι ὅσοι μετείχομεν τῆς διαρρυθμίσεως τῆς γενομένης κατὰ τὸ 1927, ἔχομεν μίαν εὐθύνην. Αἱ εἰδικότητες καὶ τότε μᾶς ἔφτιαναν τὴν διαρρύθμισιν αὐτήν, αἱ εἰδικότητες αἱ ὁποῖαι ἐπέμενον τότε ὅτι ἡ ρετσέτα τοῦ χρυσοῦ εἶναι ἡ καλυτέρα ρετσέτα. Εὑρέθημεν ὅτι ὁ χρυσὸς ἠμπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ῥῶσιν, τώρα μᾶς εἶπαν ὅτι ἠμπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὴν οἰκονομικὴν ῥῶσιν. Αἱ ἴδιαι εἰδικότητες μᾶς εἶπαν σήμερον διὰ τὸν χρυσὸν ὅτι εἶναι κατάρα. Εἶναι λοιπὸν φυσικὸν ἐγώ, ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν ἔχω καταγίνει εἰς τὰ οἰκονομικά, ὅπως αἱ εἰδικότητες αὐταί, νὰ ἀρχίσω νὰ φοβάμαι ὀλίγον τὰς εἰδικότητας καὶ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ κοινοβούλιον τὰ ὁποῖον μεταδίδει τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων τάξεων τὸ νομοσχέδιον αὐτό. Νομίζω δὲ ὅτι ἀρκοῦν ἑβδομάδες τινὲς μόνον διὰ νὰ τὸ ἐξετάσωμεν ὑπὸ ὅλας τὰς ἀπόψεις.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παραιτηθῇ ὡς εἰδικός.

Α. Μιχαλακόπουλος. Δὲν ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς μεχρι τέλους εἰδικός. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ ἐγνώρισε τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ ἐδιηγήρησε καὶ εἰς τραπεζιτικὰ ἀκόμη ἱδρύματα προθύμως παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του καὶ τὰς γνώσεις του, ἔζησε τὴν ζωντανὴν ζωήν καὶ ὄχι μόνον τὴν ζωὴν τῶν βιβλίων. Αὐτὸ τὸν σώζει. Λοιπὸν θὰ ἔλεγα καὶ ἕνα ἄλλο. Ἐάν, κύριοι, εἶναι ζήτημα ἀξιοπρεπείας τοῦ Κοινοβουλίου, ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι δεχόμεθα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ ψηφίσωμεν τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις. Διατί ; Διότι τὸ εἶπεν ἡ εἰδικότης τοῦ κ. Σεμπάουμ. Θὰ ἔλεγα τότε νὰ κάμωμεν ἕνα ἄλλο νὰ φέρωμεν ἕνα εἰδικὸν διὰ τὴν γεωργίαν, ἕνα εἰδικὸν διὰ τὴν κτηνοτροφίαν, ἕνα διὰ τὰ σιδηροδρομικὰ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, καὶ ἅμα κάμουν μίαν ἔκθεσιν νὰ λέγωμεν: «Μάλιστα τὸ εἶπεν ὁ εἰδικός. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν νὰ ἐξετάσωμεν τίποτε ἄλλον. Θὰ κάθεται ἡ Βουλὴ σὰν τὴ Βουλὴ τῶν μπενεστάδων ποὺ εἶχαν στὴν Κέρκυρα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Φραγκοκρατίας. Ἦταν μία Βουλὴ τὴν ὁποίαν ἐκάλουσαν αἱ εἰδικότητες τῶν Ὑπουργῶν αἱ ὁποῖαι παρουσίαζαν τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἤρχοντο αὐτοὶ καὶ ἔλεγον μπένε στά— δηλ. καλῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα. Τοιαύτη Βουλὴ βεβαίως θὰ ἐξέπιπτε καὶ δι' αὐτὸ καλὸν εἶναι νὰ δοθῇ μία προθεσμία ὀλί-

τὸ ὁποῖον ἐτροποποίει δεκαπέντε εἴκοσι ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἔκανε οἰκονομίας δὲν εἶχον δυσκολίαν νὰ δώσω παράτασιν τρεῖς μῆνας. Ἐπίσης ὅταν εἰσήχθη τὸ νομοσχέδιον τῶν ἔργων τικῶν ἀτυχημάτων ἤμεινε μῆνας ὁλοκλήρους εἰς τὴν Βουλήν, διότι ὁ εἰσάγων τὸ νομοσχέδιον ἤθελεν τοῦτο σπουδαῖον καὶ ἤθελησε νὰ στερεωθῇ εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν ἡ ἀνάγκη τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ. Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀσφαλίσεων εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἐπεξεργάσθη ὁ κ. Σεμπάουμ εἰδικὸς ἐπ' αὐτὰ τὰ ζητήματα, ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν ἔλαβον οὐδὲ τὴν ἔκθεσιν καὶ παρακαλῶ νὰ διανεμηθῇ αὕτη διὰ νὰ τὴν ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον δὲν ἐννοῶ νὰ μείνῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκκρεμὲς ὅσον ἔμειναν καὶ τὰ ἰδικά μου, ἀλλὰ νὰ ἔχωμεν κάποιον χρόνον νὰ τὸ μελετήσωμεν. Ἂν καὶ σέβομαι τὰς εἰδικότητας, ἀλλὰ μὲ ἐπιφυλάξεις, διότι ἐνθυμοῦμαι ὅτι εἰς τὰ 1922—23, ὅταν διεπραγματεύθημεν τὸ προσφυγικὸν δάνειον ἐνώπιον τῆς Κ.τ.Ε. εὑρέθην πρὸ μιᾶς εἰδικότητος, ἡ ὁποία μάλιστα ἐχρημάτισε πρωτουργὸς καὶ Ὑπουργὸς καὶ ἔκαμε καὶ τὴν σταθεροποίησιν εἰς τὴν χώραν της, ἡ ὁποία μετ' ὀλίγον χρόνον κατέρρευσε. Ἡ εἰδικότης, λοιπὸν αὐτὴ μοῦ ἤξιωσε τότε νὰ δώσουν αἱ Τράπεζαι τῆς Ἑλλάδος ὅλαι ἐγγύησιν διὰ τὸ προσφυγικὸν δάνειον καὶ ὅταν του εἶπα ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ζητεῖ ὡς ἐγγύησιν εἶναι 200.000.000 ἐνῷ τὸ δάνειον εἶναι διὰ δύο διακατομμύρια ἤρχισε ν' ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς ἀξιώσεώς του. Δὲν ἐξήτασα κἂν τὸ Συνταγματικὸν μέρος τοῦ ζητήματος, ἂν μποροῦσε τὸ Κράτος νὰ καταστήσῃ ὑπέγγυα τὰ κεφάλαια τῶν Τραπεζῶν. Ἡ εἰδικότης, πᾶν ἐπέμενεν καὶ κατέφυγε τότε εἰς ἕνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐμνημόνευσε πρὸ ὀλίγου ὅτι ὅλοι ὅσοι μετείχομεν τῆς διαρρυθμίσεως τῆς γενομένης κατὰ τὸ 1927, ἔχομεν μίαν εὐθύνην. Αἱ εἰδικότητες καὶ τότε μᾶς ἔφτιαναν τὴν διαρρύθμισιν αὐτήν, αἱ εἰδικότητες αἱ ὁποῖαι ἐπέμενον τότε ὅτι ἡ ρετσέτα τοῦ χρυσοῦ εἶναι ἡ καλυτέρα ρετσέτα. Εὑρέθημεν ὅτι ὁ χρυσὸς ἠμπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ῥῶσιν, τώρα μᾶς εἶπαν ὅτι ἠμπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὴν οἰκονομικὴν ῥῶσιν. Αἱ ἴδιαι εἰδικότητες μᾶς εἶπαν σήμερον διὰ τὸν χρυσὸν ὅτι εἶναι κατάρα. Εἶναι λοιπὸν φυσικὸν ἐγώ, ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν ἔχω καταγίνει εἰς τὰ οἰκονομικά, ὅπως αἱ εἰδικότητες αὐταί, νὰ ἀρχίσω νὰ φοβάμαι ὀλίγον τὰς εἰδικότητας καὶ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ κοινοβούλιον τὰ ὁποῖον μεταδίδει τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων τάξεων τὸ νομοσχέδιον αὐτό. Νομίζω δὲ ὅτι ἀρκοῦν ἑβδομάδες τινὲς μόνον διὰ νὰ τὸ ἐξετάσωμεν ὑπὸ ὅλας τὰς ἀπόψεις.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παραιτηθῇ ὡς εἰδικός.

Α. Μιχαλακόπουλος. Δὲν ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς μεχρι τέλους εἰδικός. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ ἐγνώρισε τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ ἐδιηγήρησε καὶ εἰς τραπεζιτικὰ ἀκόμη ἱδρύματα προθύμως παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του καὶ τὰς γνώσεις του, ἔζησε τὴν ζωντανὴν ζωήν καὶ ὄχι μόνον τὴν ζωὴν τῶν βιβλίων. Αὐτὸ τὸν σώζει. Λοιπὸν θὰ ἔλεγα καὶ ἕνα ἄλλο. Ἐάν, κύριοι, εἶναι ζήτημα ἀξιοπρεπείας τοῦ Κοινοβουλίου, ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι δεχόμεθα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ ψηφίσωμεν τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις. Διατί ; Διότι τὸ εἶπεν ἡ εἰδικότης τοῦ κ. Σεμπάουμ. Θὰ ἔλεγα τότε νὰ κάμωμεν ἕνα ἄλλο νὰ φέρωμεν ἕνα εἰδικὸν διὰ τὴν γεωργίαν, ἕνα εἰδικὸν διὰ τὴν κτηνοτροφίαν, ἕνα διὰ τὰ σιδηροδρομικὰ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, καὶ ἅμα κάμουν μίαν ἔκθεσιν νὰ λέγωμεν: «Μάλιστα τὸ εἶπεν ὁ εἰδικός. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν νὰ ἐξετάσωμεν τίποτε ἄλλον. Θὰ κάθεται ἡ Βουλὴ σὰν τὴ Βουλὴ τῶν μπενεστάδων ποὺ εἶχαν στὴν Κέρκυρα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Φραγκοκρατίας. Ἦταν μία Βουλὴ τὴν ὁποίαν ἐκάλουσαν αἱ εἰδικότητες τῶν Ὑπουργῶν αἱ ὁποῖαι παρουσίαζαν τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἤρχοντο αὐτοὶ καὶ ἔλεγον μπένε στά— δηλ. καλῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα. Τοιαύτη Βουλὴ βεβαίως θὰ ἐξέπιπτε καὶ δι' αὐτὸ καλὸν εἶναι νὰ δοθῇ μία προθεσμία ὀλί-

γων έξευρέσεων νὰ ψηφίσωμεν οὐχὶ ἐσπευσμένως καὶ ὑπὸ πιέσεις ὡς εἶπεν καὶ ὁ κ. Βενιζέλος. Ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις δύναται τις εὐτυχῶς νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἀπὸ τινων ἐτῶν ἀκολουθεῖται μία ἐνιαία γραμμή. Δὲν δύναταί τις νὰ προσθέσῃ, οὔτε νὰ ἀφαιρέσῃ τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἑλλὰς ἐπεθύμησε πάντοτε τὴν φιλίαν καὶ τὴν συνεννόησιν μὲ τὰ λοιπὰ Κράτη. Γνωρίζετε ὅτι ἐγὼ προσωπικῶς ἔχω ἐπιφυλάξεις τινὰς ὅσον ἀφορᾷ τὸ πραγματοποιήσιμον τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ταύτης ἐχω ἐκφράσει καὶ ἄλλοτε κατὰ τὸ 1927, εὑρισκόμενος ἐν Παρισίοις ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Μὲ ἠρώτησαν τότε ἐκεῖ, ἐὰν εἶμαι πρόθυμος νὰ ὑπογράψω σύμφωνον Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἀπήντησα ὅτι «ναὶ» ἀρκεῖ νὰ μοῦ παρουσιάσουν τὸ σύμφωνον αὐτὸ καὶ γίνῃ δεκτὸν τοῦτο καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὅπως θὰ ἤμουν πρόθυμος νὰ ὑπογράψω κάθε ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ φέρῃ τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν. Ἀλλ' εἶμαι πολιτικός καὶ δὲν θὰ παρέβω τὰς δυσχερείας, αἱ δὲ δυσχέρειαι δι' ἓν Βαλκανικὸν Κράτος ἦσαν περισσότεραι πρὸ τῶν πολέμων παρὰ μετὰ τὸν πόλεμον, διότι τινὰ τῶν τότε χαρακτηριζομένων ὡς Βαλκανικῶν Κρατῶν ἐπεκτάθησαν ἀπέκτησαν συμφέροντα, τὰ ὁποῖα εἶναι κραταιώτερα, πολυτιμώτερα δι' αὐτὰ ἀπέναντι ἄλλων κατευθύνσεων καὶ ὀλιγώτερον ἰσχυρὰ ἔμειναν τὰ Βαλκανικά. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ μία Βαλκανικὴ ὁμοσπονδία ὑπὸ τὴν ἔνωσιν τὴν ἀκριβῆ τῆς Ὁμοσπονδίας, ὅτι δὲν δύνανται νὰ γίνωσι προσπάθειαι, ὅπως λίαν φιλοτίμως ἔκαμεν ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν δὲν εἶχε τὰς εὐθύνας τῆς ἐξουσίας, προσπάθειαι αἱ ὁποῖαι νὰ τείνουν εἰς καλυτέραν συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν τῶν Βαλκανικῶν Λαῶν.. Ἤδη ὅπως ὁ ἴδιος ἐμνημόνευσε «τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας, εἶνε ἓν ἔργον ἄξιον μιμήσεως ἐκ μέρους τῶν ἄλλων Κρατῶν. Κατὰ τὸ 1927 εἴχον εἴπῃ ὅτι ἀντὶ νὰ ζητᾶτε νὰ φτιάξετε ἕνα καθεδρικὸν Βαλκανικὸν Ναὸν δὲν φροντίζητε καλύτερον νὰ φτιάξωμεν μερικὰ παρεκκλήσια, δηλαδὴ σύμφωνα, ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς χώρας. Εὐτυχῶς καίτοι τότε τὸ πρᾶγμα ἐφάνη ὀλίγον παράξενον, κατόπιν τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. τ. Ἑ. συνελθὸν εἶπε γενικῶς ὅτι καλύτερον σύμφωνον θὰ εἶναι τὰ διάφορα Κράτη νὰ κάμουν ἀνὰ δύο ἢ τρία τοιαῦτα σύμφωνα φιλίας καὶ διαιτησίας καὶ πρὸς τοῦτο συνέταξε διαφόρους τύπους τοιούτων συμφώνων. Ἕκτοτε τὰ Βαλκανικὰ Κράτη μεταξὺ των ἔκαμον τοιαῦτα, ἀπομένει ἓν σύμφωνον τοιοῦτον μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ ὅπως ὀρθῶς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους της Ἑλλάδος, οὔτε δὲ ἐδείχθη, οὔτε θὰ δειχθῇ δυστροπία. Θὰ εἶναι πρόθυμος ἡ Ἑλλάς, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν αἱ θυσίαι νὰ ζητοῦνται ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος.

Ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἄλλας ἀποφάσεις τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως εἶναι ζήτημα δι' ἕκαστον ἐκτιμήσεως τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν. Ἐγὼ θὰ ἤμην πολὺ εὐτυχής, ἐὰν κατωρθώναμεν νὰ κάμωμεν μίαν ἐμπορικὴν συνεννόησιν μὲ τινας τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, λέγω ἐμπορικὴν συνεννόησιν, ὄχι διότι ἐμπορικὴ σύμβασις δὲν ὑπάρχει μὲ τὴν Βουλγαρίαν, αὐτὸν δυνατὸν νὰ γίνῃ αἰρομένων τῶν διαφορῶν, ἀλλ' ἀκριβῶς διότι εἴμεθα ὅμορα Κράτη ἠδύναντο νὰ ἐγερθῶσι ὀλιγώτεραι ἀντιρρήσεις, ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ρήτραν τῆς προτιμήσεως, ἀπὸ τὰς ἀντιρρήσεις αἱ ὁποῖαι γενῶνται συνήθως ἐναντίον τῆς ρήτρας αὐτῆς. Ὅπως ἠξεύρετε ἡ Γερμανία μὲ τὴν Ρουμανίαν ἔκαμε μίαν συμφωνίαν περὶ δασμῶν, ἡ ὁποία προσέκρουσε εἰς διαφόρους ἀντιρρήσεις, ἐνῷ διὰ τὰ ὅμορα Κράτη, διὰ τὰ γειτονικὰ Κράτη αἱ ἀντιρρήσεις αὐταὶ εἶναι σχετικῶς μικρότεραι. Μοῦ φαίνεται ὅτι εἰς τοῦτο ἡμεῖς μειονεκτοῦμεν ἀνεξαιτήτως τῶν σχέσεων τῶν ἐμπορικῶν τῶν ἄλλων βαλκανικῶν χωρῶν πρὸς ἄλλημα. μειονεκτοῦμεν, διότι ἡμεῖς εἴμεθα εἰσαγωγεῖς, εἴμεθα δέκται πολλῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ δυστυχῶς δὲν εἴμεθα ἓν κράτος βιομηχανικὸν τόσον ἀνεπτυγμένον, ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν νὰ πάρωσι τὰ βιομηχανήματά μας δίδοντες προτίμησιν εἰς τὰ γεωργικά προϊόντα. Τὰ μὲν γεωργικά μας προϊόντα εἶνε ἀνεπαρκῆ τὰ δὲ βιομηχανικά μας εἰς τι συνίστανται. Βιομηχανικὰ ὑράσματα. Ἡ ὑφαντουργία δὲν ἐπαρκεῖ οὔτε διὰ τὸν τόπον μας, ἡ βιομηχανία τῶν μεταξωτῶν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ τὰ ἄλλα κράτη ἔχουν, εἶναι μία πολυτέλεια, ἡ ὁποία εἰς τὰς σημερινὰς ἐποχάς, ὅπου τὰ Κράτη ἔχουν λάβει μέτρα ἐναντίον εἰσαγωγῶν πολυτελῶν, δὲν ἔχει ἐλπίδας ἐξαπλώσεως. Λοιπὸν ἡ βιομηχανία τῶν λιπασμάτων, ἡ ὁποία μόλις ἐπαρκεῖ ἢ δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὸν τόπον. Ἡ ὑφαντουργία καὶ τὰ νήματα ἐκεῖνα δηλαδὴ τὰ ὁποῖα ἔχομεν νὰ προσφέρωμεν εἶναι δυστυχῶς ὀλιγώτερα ἀπὸ ἐκείνας τὰς ποσότητας τὰς ὁποίας πρέπει νὰ εἰσαγώμεθα. Καὶ ἐν τούτῳ θὰ εὑρεθῇ δυσκολία τις καὶ φυσικὸν εἶνε νὰ ζητηθοῦν ἀνταλλάγματα. Δύνανται καλλιστα νὰ ζητηθοῦν ἀνταλλάγματα διὰ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν. Δὲν θὰ εἶνε ὀρθὸν ἐν Κράτος νὰ στέλλῃ τὰ ἰδικά του εἰς τὸν ξένον καὶ νὰ μὴ δέχεται τὰ ἰδικά του προϊόντα. Μία τοιαύτη ἑταιρεία θὰ ἦτο λεόντειος ἑταιρεία καὶ ὄχι ἑταιρεία γενομένη πρὸς ἀμοιβαίαν βοήθειαν τῶν δύο ἐνδιαφερομένων Κρατῶν. Κύριοι, ὑπῆρξα ὀλίγον μακρότερος, ἀλλ' ἐθεώρησα καλὸν νὰ διεξέλθω ὀλίγον τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀναφύονται. Οἱ καιροὶ εἶναι δυσχερέστατοι καὶ τὸ βάρος, τὸ ὁποῖον πίπτει εἰς τοὺς ὤμους τῆς Κυβερνήσεως, οὐδεὶς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ ὅτι εἶναι μέγα. Καὶ ἡ μόνη ἐλπὶς ὅτι καὶ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις καὶ οἱαδήποτε ἄλλη Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὴν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων εἶνε ὅτι ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων, ὁ ὁποῖος καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις πολὺ δυσχερεστέρας, ὅπως κατὰ τὸ 1897, ὅπως κατὰ τὸ 1922 τοὺς ἤνωσεν ὅλους εἰς μίαν μόνην καὶ ὁμόθυμον ὑποστήριξιν τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως, δὲν θὰ ἀπολείψῃ καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ οὕτω θὰ ὑποστηριξῇ ἐκθύμως τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα κρίνονται κατάλληλα ὅπως ἀντεπεξέλθωμεν εἰς τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις. (Χειροκροτήματα).

Γ. Ρυδόπουλος. Δὲν θὰ προβῶ εἰς λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφυλασσόμενος ὅταν ἔλθουν τὰ μέτρα αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφέρω τὰς γνώμας μου. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος κ. Κονδύλης ἀδιαθέτων δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν, ἔχω ὅμως τὴν ἐντολὴν νὰ δηλώσω ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Δημοκρατικὸν Κόμμα μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι φρονεῖ, ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλειῶν ὑπὲρ τοῦ ὁποίου θερμῶς ἐνδιαφέρεται, δέον, διὰ νὰ τεθῇ ἐπὶ βάσεων ἀσφαλοῦς ἐπιτυχίας, νὰ μελετηθῇ καλῶς καὶ ἀνέτως ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπευθύνου Σώματος διὰ πᾶν Νομοθετικὸν ἔργον, καὶ μόνου παρέχοντος τὰ ἐχέγγυα ὅτι μὲ πολιτικὴν ἀντίληψιν καὶ ὄχι μόνον μὲ τεχνικήν, θέλει κατορθωθῇ ἡ λειτουργία τοῦ θεσμοῦ, μ' ὅλα ταῦτα μὲ τὴν συναίσθησιν τῶν ὑψηλοτέρων αὐτοῦ πρὸς τὴν χώραν καθηκόντων καὶ μὲ τὴν ἐκτίμησιν τῶν δυσχερῶν περιστάσεων ποὺ διέρχεται ἡ χώρα τὴν στιγμὴν ταύτην, παραμερίζον πᾶσαν ἄλλην βλέψιν, θέλει δώσει ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Α. Ἀνθρακόπουλος. Ἡ λύσις ἡ δοθεῖσα εἰς τὴν κυβερνητικὴν κρίσιν, ποὺ ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων, νομίζομεν ὅτι εἶνε προωρισμένη νὰ διαιωνίσῃ τὴν πολιτικὴν ἀγωνίαν καὶ ὡς τοιαύτη κάθε ἄλλο παρὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῆς χώρας. Εἷς ὁ σημεῖον διαφωνίας πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην περιέστησαν τὰ δύο νομοθετικὰ σώματα, μία λύσις βέβαια ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη : ἡ δι' ὑπηρεσιακῆς καὶ ἀμερολήπτου Κυβερνήσεως διενέργεια ἐκλογῶν. Τῶν ἐκλογῶν τούτων σκοπὸς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ ἄδολος ἐκδήλωσις τῆς λαϊκῆς θελήσεως καὶ ἡ ἀνάδειξις, ὄχι πλέον Βουλῆς, ἀλλὰ Ἐθνοσυνελεύσεως, μὲ πρόγραμμα τὴν τροποποίησιν τοῦ σημερινοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον κατέστησεν ὡς μὴ ὤφειλε τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα καθαρῶς διακοσμητικὸν τύπον ὑποχείριον τῆς πλειονοψηφίας τῆς Γερουσίας.

Εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ταύτην θὰ ἀπέκειτο παραιτέρω νὰ κρίνῃ, ἐὰν ὁ ἀνώτατος ἄρχων θὰ ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ ἐντὸς τῶν γνωστῶν κοινοβουλευτικῶν πλαισίων ὁ ὕπατος ρυθμιστὴς τῆς πολιτικῆς κινήσεως, διαλύων κατ' ἰδίαν κρίσιν καὶ βούλησιν τὴν Βουλὴν ὁσάκις καταφώρως αὕτη ἀντιτίθεται πρὸς τὸ δημόσιον φρόνημα, μὲ ἁπλῶς βουλευομένην τὴν Βουλήν, ὁ ὑπεύθυνος τῆς Χώρας Κυβερνήτης. Ἡ κρίσιμος περίοδος ποὺ διατρέχει ὁ τόπος, καὶ ἡ ἀπασθάλεια τῶν πολιτικῶν αὐξητήσεων ποὺ ἀντικρύζομεν καθημερινῶς, μᾶλλον πρέπει νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν δευτέραν λύσιν. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς κεφαλαιώδεις λόγους ἡ ὑποκατάστασις τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν λόγους ἡ ὑποκατάστασις τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Φιλελευθέρων, τὴν καὶ διαθέτουσαν ἀκόμη συμπαγῆ τῆς Βουλῆς τὴν πλειονοψηφίαν, εἶνε λύσις νόθος, μὴ συντελοῦσα δὲ εἰς τὴν ὄρεξιν τοῦ κοινωνικοῦ ἀναέρασμοῦ, μᾶλλον ἐπιτείνει τὴν ἀγωνίαν. Δὲν πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ μείνῃ ἀπαρατήρητον ὅτι κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν στενὴν ἑρμηνείαν τοῦ Συντάγματος ἡ ἐξακολουθητικὴ λειτουργία τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς θητείας τοῦ τρίτου τῶν Σωμάτων μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς θητείας τοῦ τρίτου τῶν γερουσιαστῶν εἶνε αὐτόχρημα ἀντισυνταγματική. Ἡ ἀρουσία ὅθεν Κυβερνήσεως, ὡς ἡ σημερινή, πρὸ νόμῳ ἀνυπάρκτων σωμάτων εἶνε αὐτόχρημα ἀντισυνταγματικὴ καὶ ἔνθεσμος. Ἤλθομεν ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ ἀπασθάλεια τῶν ἐγκαταστάσεων, ἔτσι ὅπως ἔγιναν διὰ νὰ διαιωνίσωμεν ἄλλην μίαν φορὰν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι ἡ πενία καὶ ἡ ἀπαθλίωσις εἰς τὴν ὁποίαν κατεδικάσθησαν αἱ μᾶζαι τῶν χωρικῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων εἶνε τοιαύτη καὶ τοσαύτη, ὥστε μόνον καὶ μόνον ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ σημερινοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος ριζικῆ μεταλλαγὴ τοῦ σημερινοῦ πλουτοκρατικοῦ συστήματος νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ περιτώσῃ ἔτι εἰμπορεῖ ἀκόμη νὰ περισωθῇ. Συγκεκριμένως διὰ τοὺς ὑπὸ τὸ βάρος τῶν χρεῶν στενάζοντας ὀλίωσις εἰς τὴν ὁποίαν κατεδικάσθησαν αἱ μᾶζαι τῶν χωρικῶν ἰδιώχωρικοὺς πρέπει νὰ θεσπισθῇ σεισάχθεια ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ Κράτος τας τοκογλυφικῶν χρεῶν, νὰ διαγραφοῦν τὰ πρὸς τὸ Κράτος χρέη των καὶ νὰ παρασχεθοῦν ἀνάλογοι εὐκολίαι ἀποπληρωμῆς τῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν χρεῶν των. Οἱ χωρικοὶ πρέπει ἐπιπροσθέτως νὰ ἀπαλλαγοῦν ὁριστικῶς τῆς καταθλιπτικῆς ἀπὸ τῶν προϊόντων των φορολογίας. Διότι, ἂν καὶ χωρὶς αὐτὴν τὴν φορολογίαν. λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, δὲν εἰμποροῦν στοιχειωδῶς νὰ ζήσουν. εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ σκεφθῇ ἐὰν θὰ εἰμπορέσουν νὰ ζήσουν μὲ τὴν σημερινὴν καταθλιπτικὴν φορολογίαν. Καὶ ὅμως ἀπὸ τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν ἀπεστολμήθη ἡ ἐκ νέου εἰσαγωγὴ τῆς δεκάτης ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἡ δὲ παροῦσα δὲν ἀποκλείει τὴν μερικὴν ἐφαρμογήν της.

Διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς μισθωτὰς τῶν πόλεων πρέπει ἀμελητεὶ νὰ καταβληθῇ φροντὶς πρὸς βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ζωῆς των, ἡ ὁποία κατήντησε πράγματι ἀθλιεστάτη. τόσον ἀθλία, ὥστε νὰ μὴ εἶνε λογικῶς δυνατὸν νὰ ἀξιώσῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀποχειροβιώτους τούτους νὰ εἰσφέρουν τὸ ποσοστὸν ποὺ θεσπίζει ὡς εἰσφορὰν ἐκ μέρους των τὸ νομοσχέδιον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐργαζομένων πρέπει νὰ βαρυνθοῦν ἀποκλειστικῶς οἱ ἐργοδόται, οἱ ὁποῖοι εἶναι καιρὸς νὰ ἀντιληφθοῦν. ὅτι ὅπως δημιουργοῦν ἀποθεματικὰ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν μηχανικῶν των ἐγκαταστάσεων. ἔτσι πρέπει νὰ κρατοῦν ἀποθεματικὰ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ πολὺ πλέον εὐθραύστου ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ, ποὺ χρησιμοποιοῦν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὸ νομοσχέδιον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων πρέπει νὰ τύχῃ ριζικῆς τροποποιήσεως. Πρέπει περαιτέρω νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον ἡ ἀδικία τὴν ὁποίαν ἀνέχεται. νὰ λειτουργοῦν παρὰ τὸν Γενικὸν ὀργανισμὸν τῶν ἀσφαλειῶν καὶ ἰδιαίτερα ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα. ἐξασφαλίζοντα ἡγεμονικὰς αὐτόχρημα συντάξεις εἰς τοὺς δικαιούχους των. Ἡ ὑπόσχεσις περὶ μελλοντικῆς ἐξυγιάνσεως τῶν ταμείων τούτων δὲν εἶνε ἐπαρκής. Κανένας δὲν εἰμπορεῖ σήμερα νὰ ἀνεχθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ ἀνώτεροι τραπεζιτικοὶ νὰ πέρνουν σύνταξιν ποὺ εἰμπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ τὰς 70 χιλιάδας δραχμὰς μηνιαίως. οἱ δὲ ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους οὔτε τὸ δέκατον, καὶ ἔτι περισσότερον οἱ ὑποχειροβιώτοι ἐργάται καὶ μισθωτοὶ τὰ ψυχία ὁποῖα τοὺς ὑπόσχεται τὸ νομοσχέδιον. Πρέπει ἐπίσης νὰ θεσπισθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν χωρικῶν τοὐλάχιστον ἀσφάλεια κατὰ τῆς ἀσθενείας. διότι ἄλλως. ἀνεξαρτήτως τῆς ἀθλιότητος ποὺ θὰ τοὺς προσεγίνατο, θὰ ἐσημειοῦτο ἀκόμη πυκνότερον τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας. θὰ διεταράσσετο ἀκόμη περισσότερον ἡ οἰκονομία τοῦ τόπου. καὶ τοιουτοτρόπως ὁ θεσμὸς τῶν ἀσφαλειῶν ἀνίκανος νὰ περιλάβῃ τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν θὰ ἐχρεωκόπει ἐν τῇ πρώτῃ ἐφαρμογῇ του.

Διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ τελεσφόρως ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ποὺ διατρέχομεν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ σύνολον αἱ κατὰ τὴν κοινὴν πλέον συνείδησιν ὧριμοι πρὸς ἐθνικοποίησιν ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις. Εἶνε δὲ ὧριμοι πρὸς ἐθνικοποίησιν ἐκ τῶν ἐμπορικῶν μὲν ἐπιχειρήσεων πρωτίστως αἱ Τράπεζαι καὶ αἱ μεταχρήμεναι τὸ ἐμπόριον τοῦ σίτου καὶ τῶν ἀλεύρων ἐκ τῶν βιομηχανιῶν δὲ αἱ βιομηχανίαι ποὺ κατεργάζονται πρώτας ὕλας (βιομηχανία οἴνων κλπ.), αἱ βιομηχανίαι ποὺ παράγουν ὕλας πρὸς προαγωγὴν τῆς γεωργίας (ὡς ἡ βιομηχανία τῶν γεωργικῶν λιπασμάτων) καὶ ἡ βιομηχανία τῶν μεταφορῶν (σιδηρόδρομοι καὶ καθ' ἑξῆς).

Ἡ ἐθνικοποίησις αὕτη θὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς μισθωτοὺς τὸ συναίσθημα. ὅτι εἶνε ὑπηρέται τοῦ συνόλου καὶ ὄχι τοῦ ὀλιγαρχικοῦ κεφαλαίου. Θὰ δημιουργήσῃ στοιχειώδη κοινωνικὴν δικαιοσύνην, καὶ θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν πρόκλησιν τοῦ ἀναιδοῦς πλούτου. Τὴν πολιτικὴν ὅμως αὐτὴν δὲν εἰμπορεῖ νὰ μετέλθῃ τὸ σημερινὸν Κράτος μὲ τὴν κεφαλαιοκρατικήν του νοοτροπίαν. ἀλλὰ τὸ Κράτος ποὺ θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι σήμερα παράστικαι διακρίσεις πλούτου δὲν εἶναι ἀνεκταί. καὶ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται οἱ μὲν ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι εἶνε ὑπάλληλοι τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας νὰ ἀμείβωνται ἡγεμονικῶς, οἱ δὲ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι εἶναι ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου νὰ ἀμείβωνται πλησχρως. Τὶ ἐθνικοποίησις λοιπὸν τῶν κυριωτέρων μέσων τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς τοῦ πλούτου θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ εἰσαγάγωμεν στοιχειώδη κοινωνικὴν δικαιοσύνην. ἐνοποιοῦντες τοὺς μισθοὺς καὶ παρέχοντες εἰς τοὺς ἀνωτέρους μὲν ἀνώτατον ἀλλὰ λογικὸν ὅριον συντηρήσεως. εἰς τοὺς κατωτέρους δὲ ἐλάχιστον. ἀλλὰ ἐπαρκὲς ὅριον ζωῆς. Καὶ ὅμως τὸ Κράτος ἀπὸ τὸ ὁποῖον σήμερον ἔχομεν τοιαύτας ἀξιώσεις, οὔτε κἂν εἰς τὸν ἰδικόν του στενὸν δημοσιονομικὸν τομέα φρίνεται ἱκανόν. Διότι πῶς ἄλλως νὰ χαρακτηρίσῃ κανεὶς ὅτι ἀντίθετα πρὸς τὴν στοργὴν ποὺ ἐπιδεικνύει εἰς τινας ἀνωτέρους πονομοῦχους λειτουργούς του. εἰς τὴν μᾶζαν τῶν μικρῶν ἐπιδεικνύει ἐγκληματικὴν ἀστοργίαν. Ἐπ' ἐσχάτων διὰ λόγους οἰκονομίας ἀποτόλμησε τὴν περικοπὴν τῶν μισθῶν τῶν τυφλῶν. καὶ ἀφῆκε σχεδὸν ἀθίκτους τοὺς μισθοὺς τῶν μεγάλων. Ἡ ἄδικος αὕτη μεταχείρισις ἂν μέχρι τῆς χθὲς ὠδήγησε εἰς μίαν ὀλιγοήμερον ἀπεργίαν. αὔριον θὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἐξέγερσιν. καὶ ἴσως μὲ τὴν κεκτημένην ταχύτητα εἰς κοινωνικὴν ἐπανάστασιν.

Γενικώτερα τώρα ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀκουσθῶν τὰ ἑξῆς : Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν παγκόσμιον οἰκονομικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία ἐὰν ἦτον συνατὸν παρὰ νὰ θίξῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα, λόγῳ καθ' ὡρῶς Ἑλληνικῆς ὀργανικῆς ἀδυναμίας παρουσιάζουν σήμερα τὴν Ἑλλάδα ἀνάπηρον καὶ οἰκονομικῶς ἐξηντλημένην. συνίστανται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ γεγονὸς τῆς συσσωρεύσεως ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου προσφύγων εἰς τὸ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἄξενον καὶ πτωχὸν ἔδαφος μας. Ἐὰν τὸ πτωχὸν αὐτὸ εἰς ἀπόδοσιν ἔδαφος δὲν συνεκράτει τοὺς πληθυσμούς του καὶ προπαντὸς τοὺς ἐξαπέστελλε εἰς τὰ κράσπεδα τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἐρωτᾶται πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς συγκρατήσῃ σήμερα ποὺ καὶ αἱ βιωτικαὶ ἀνάγκαι ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ἡ γονιμότης του παρουσιάζεται ἐπιτεταμένη :

Εἰς τὸ σημερινὸν προλεταριακὸν πύκνωμα τῆς Ἑλλάδος βέβαιον ἐπαίσαμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι. ἀλλὰ ὄχι ὀλιγώτερον ἡμῶν ἔπταισαν καὶ αἱ Δυνάμεις τῆς Δύσεως, αἱ ὁποῖαι. ἀφοῦ ποικιλοτρόπως μᾶς ἐνεθάρρυναν εἰς τὴν γνωστὴν περιπέτειαν. μᾶς ἄφῆκαν ἔπειτα μόνους, ἀπροστατεύτους καὶ κατα-

χρέους. Εἰς τὰς Δυνάμεις αὐτὰς πρέπει νὰ παραστῆ μὲ ζωντανὰ χρώματα ἡ κατάστασις μας, καὶ νὰ τοὺς λεχθῆ καθαρὰ ὅτι ἀπὸ τὸν τόπον αὐτὸν τῶν κατ' ἐξοχὴν πρωτευόντων τῆς Μεσογείου δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀξιώσουν πλημμυρὰς χρεῶν δυσβαστάκτων. Ὁ τόνος τῆς γλώσσης μας ἐπέναντι των, χωρὶς νὰ εἶναι αὐθάδης, πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς σταθερᾶς ἐμμονῆς μας πειστικός. Πέραν τούτων θὰ πρέπῃ, ὡς πρὸς μὲν τοὺς Βαλκανικοὺς γείτονάς μας, νὰ ἐξικειωθῶμεν μὲ τὴν ὡμὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία μᾶς ὠφεῖ νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς πραγματικῆς τροποποιήσεως τῶν μειονοτήτων, εἰς τὴν ὁποίαν, ἐὰν ἐπιθυμοῦμεν πραγματικὴν εἰρήνην, πρέπει ἡμεῖς πρῶτοι νὰ δώσωμεν τὸ παράδειγμα. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς Λαοὺς τοῦ ἀνατολικοῦ τομέως νὰ ἀποδείξωμεν, εἰς μὲν τοὺς Τούρκους, ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ξεχάσωμεν ὁριστικὰ τὸ ὀλιγώτερον παρελθὸν τῆς φυλετικῆς ἐχθροτητος, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν βυζαντιναὶ ψευδαισθήσεις καὶ κενοὶ ἰμπεριαλισταί, εἰς δὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, ὅτι ἀκετὰ μᾶς ἐδίδαξεν ἡ μέχρι τῆς ὥρας ἀπόλυτος προσήλωσίς μας εἰς τὴν ἐπιθετικὴν κατὰ τῆς Ἀνατολῆς Δύσιν καὶ ὅτι ἀπὸ τώρα καὶ ἐφεξῆς ἐπιθυμοῦμεν ἐγκάρδιον συνεννόησιν καὶ οἰκονομικὴν ἐπαφὴν στενωτάτην.

Ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν πολλὰ ἠμποροῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν, καὶ οἰκονομικὰς εὐκολίας, ἐφοδιασμὸν μας εἰς πρώτας ὕλας (στάρι, πετρέλαιο, βαμβάκι καὶ γαιάνθρακας), καὶ ἐξακολουθητικὴν ναύλωσιν τῆς φορτηγοῦ μας ναυτιλίας, καὶ διέξοδον τῶν περισσευόντων πληθυσμῶν. Αὐτὰ ὅμως τὰ τεράστια ὠφελήματα διὰ νὰ τὰ ἐπιτύχωμεν πρέπει νὰ εὐπνεύσωμεν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην ὅτι συναισθανόμενοι τὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἀπέναντί της διεπράξαμεν, ἐπιθυμοῦμεν εἰς τὸ μέλλον τὴν ἀδελφικὴν συνεργασίαν καὶ κυρίως εἰπεῖν τὴν προστασίαν της.

Ὅπως δὲ ἡ Κεμαλικὴ Τουρκία ἀντιληφθεῖσα ὅτι ὁ δρόμος πρὸς τὴν Ἀνατολὴν τῆς ἤτανε ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, κατέγινεν εἰς τὸ νὰ τυσφίγξῃ τὰς σχέσεις μὲ τὰ Σοβιὲτ καὶ ἤντλησε καὶ ἀντλεῖ ἀκόμη πολλαπλᾶ ὠφελήματα, ἔτσι καὶ ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ὁ δρόμος πρὸς τὴν Ἀνατολὴν τῆς εἶναι ἡ μόνη σώτειρα διέξοδος. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τοῦρκοι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀδελφωθῶμεν, καὶ εἰς τὴν ἀδέλφωσιν αὐτὴν μοναδικὸς προστάτης καὶ ἐγγυητὴς παρουσιάζεται ἡ Εὐρασιατικὴ Δύναμις τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας. Ἡ δύναμις αὐτὴ ἀδιαφοροῦσα πρὸς τὸ κοινωνικὸν σύστημα τῶν μεθ' ὧν ἐννοεῖ νὰ συνεργασθῇ πολιτικῶς λαῶν—παράδειγμα ἡ Κεμαλικὴ Τουσκία καὶ ἡ Φασιστικὴ Ἰταλία μετὰ τῶν ὁποίων ἀπὸ μακροῦ στενώτατα συνεργάζεται—δι' ἓν καὶ μόνον ἐνδιαφέρεται, διὰ τὴν πύκνωσιν τῆς οἰκονομικῆς ἐπαφῆς της ἰδίᾳ μετὰ τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τὴν λύτρωσιν τῶν ἠττημένων ἢ οἰκονομικῶς κατεστραμμένων ἀπὸ τὴν ἐξακολουθητικὴν ἀφαίμαξιν ποὺ ὑρίστανται ἀπὸ τὸ μεγάλο διεθνές κεφάλαιον.

Αἱ γνῶμαι ἡμῶν αὗται ἀποτελοῦν ἕνα προγραμματικὸν σύνολον τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποίου, ἐφ' ὅσον οὔτε ἡ παροῦσα οὔτε καὶ μέλλουσα τυχὸν Κυβέρνησις εἶναι δυνατὸν μετὰ πάσης πίστεως νὰ υἱοθετήσῃ, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἐκ τῶν ἰδίων μας ἀρχῶν, ὡς κόμματος ἀρχῶν, νὰ ἀποχωρήσωμεν τῆς αἰθούσης ταύτης μέχρις ὅτου ὁ λαὸς ἀποφανθῇ διὰ τὴν τύχην τῆς παουσης συγκλήτου—Τὸ ἀγροτικὸν κόμμα τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν ἔχων σχέσιν μὲ τὸ κόμμα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, εἶναι κόμμα αὐτοτελὲς μὲ ἰδίας ἐπιδιώξεις. Μετὰ τὰς δηλώσεις ὅμως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ὅτι ταῦτα περιωρίσθησαν κατὰ 50 ο/ο καὶ ἐπιβάλλεται, ἐὰν δὲν θέλετε νὰ καταστρέψετε ὅ,τι ἔγινε, νὰ διαθέσετε τοὐλάχιστον 40 ἑκατομμύρια μηνιαίως διὰ νὰ προλάβωμεν μελλούσας καταστροφὰς καὶ ἐπὶ πεντάμηνον διότι ἐὰν τὰ ἔργα λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως σταματήσουν ὁλόκληρος ἡ πεδιὰς Σερρῶν, Σιδηροκάστρου ἀπὸ Ἡρακλείας μέχρις Ἀχινοῦ θὰ καταστραφῇ, ἄνθρωποι, γαῖαι καὶ οἰκήματα θὰ εἶναι ἐπὶ ἔτη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος.

Ε. Κουλουμβάκης. Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἠπαροῦσα Βουλὴ δὲν εἶνε Βουλὴ τῶν μπενεστάδων, ὡς εἶπεν ὁ κ. Μιχαλακάκοπουλος, ζητῶ μετὰ πάσης εὐλαβείας τὴν ἄδειαν διὰ νὰ εἴπω ὀλίγας καὶ ἁπλᾶς λέξεις, τοσούτῳ μᾶλλον, διότι ἔχω τὴν γνώμην ὅτι τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπουσιάζοντα ἄνευ λόγου, ἄνευ σκοποῦ, τραυματίζουν καιριότατα τὴν ὑπόληψιν τοῦ Κοινοβουλίου, τραυματίζουν αὐτὴν τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Διότι αἱ τυχὸν συνταγματικαὶ αὐτῶν διαφωνίαι διετυπώθησαν ὑπ' αὐτῶν ζωηρῶς ἀδύνατο νὰ διατυπωθῶσι καὶ ἐκτενέστερον, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φθάσουν τὰ κόμματα ταῦτα εἰς ἐνέργειαν, ἥτις δύναται νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἀνησυχίας περὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς ὑπάρξεως κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξέθηκε διὰ μακρῶν τὸ πρόγραμμά του, ἀλλ' ἐνῷ ὡς εἶπε πρόκειται περὶ προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἐνεφάνισε τόσον ἐκτεταμένον πρόγραμμα, ὥστε διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ νὰ ἀπαιτῆται δεκαετία ὁλόκληρος. Ἡ ἀγόρευσις τοῦ ἀξιοτίμου τέως ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀληθῶς μετριοπαθεστάτη περιετυλίχθη μὲ τόσην σοφίαν ὥστε νὰ καταντήσῃ διάλεξις. Ἡ ἀγόρευσις τέλος τοῦ σεβαστοῦ μοι ἀρχηγοῦ μοῦ ἔφερεν ἐν τῇ μνήμῃ τὴν λαϊκὴν παροιμίαν μὲ τὸν ποντικόν, "χόρευε, ἀλλὰ πλησίον μου, διότι ἂν τολμήσῃς νὰ ἀπομακρυνθῇς θὰ σὲ φάω", καὶ ἀνέμενον μίαν λέξιν ἀπὸ τὴν παροιμιώδη καὶ ἐκδηλουμένην πάντοτε τόσον ζωηρῶς γενναιότητα τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ, μίαν λέξιν διὰ νὰ τερματισθῇ ἡ συζήτησις χωρὶς νὰ εὑρεθῶ ἐγὼ εἰς τὴν ἀνάγκην, νὰ λάβω τὸν λόγον. Ἡ ψῆφός μου, κύριοι βουλευταί, θὰ εἶναι καταδικαστικὴ διὰ τὴν Κυβέρνησιν παρ' ὅλην τὴν λύπην τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι, διότι μετέχουν αὐτῆς ἄνδρες προκαλοῦντες τὴν ὑπόληψίν μου, τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν καὶ τὴν ἀγάπην μου. Μετέχει τῆς Κυβερνήσεως ἐκλεκτὸν τέκνον τῆς Μάνης ἀνώτατος διακεκριμένος ἀξιωματικὸς καὶ ἄλλο ἐπιφανέστατον τέκνον τῆς Λακωνίας ὁ κ. Βαρδαρέσσος ἀνὴρ ἀληθῶς σοφός. Καὶ ἐγὼ αἰσθάνομαι τὴν λύπην, διότι αἱ προσωπικαί μου συμπάθειαι εὑρίσκονται εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μὲ τὸ πολιτικόν μου καθῆκον.

Ἓν πρῶτοις, συνεχίζει, ὁ κ. Κουλουμβάκης διαφωνῶ ριζικῶς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Συντάγματος, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος. Τὸ ἄρθρον 89 λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἥτις σχηματίζεται ἐν μέσῳ μιᾶς βουλευτικῆς περιόδου ὀφείλει μόλις σχηματισθῇ νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Τὸ Σύνταγμα δὲν ὁμιλεῖ περὶ ἐνδεχομένου τινός, ἀλλ' ἀναγράφει ἐπιταγήν, ἥτις δὲν εἶναι ἐστερημένη πρακτικῆς σημασίας. Εἶναι ἐπιταγὴ διὰ νὰ εἶναι ἀντιληπτὸν εἰς τὸν λαὸν ὅτι δὲν εἶναι διὰ μίαν στιγμὴν εἰς τὴν ἀρχὴν Κυβέρνησις, ἥτις δὲν πηγάζει ἐκ τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἀφορᾷ ἀναμφιβόλως ἡ ἐπιταγὴ αὕτη καὶ τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα. Πεῖρα πικρὰ μᾶς ἐδίδαξεν νὰ προσέχωμεν εἰς αὐτὰς τὰς Συνταγματικὰς ἐπιταγὰς καὶ νὰ μὴ τὰς ἐπεκτείνωμεν κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ ἐδιδάχθημεν τοῦτο ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ 1915. Εἰς κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων ἔχειεν καὶ μόνον δικαίωμα, νὰ προσέχῃ καὶ ἐνεργῇ ὅπως ὑπάρχῃ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν Κυβέρνησις ἀπολαμβάνουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ. Ἡ παράδασις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι βαρυτάτη καὶ νομίζω ὅτι διὰ αὐτὴν ἀξιολογώτατα ἐν καιρῷ δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἐνώπιον Δικαστηρίου κατὰ τὸν νόμον περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν καὶ ἀκόμη αὐτοὶ οἱ ἀνεχθέντες νὰ ζήσῃ αὐτὴ ἐπὶ ἡμέρας παρὰ τὴν Συνταγματικὴν ἐπιταγήν. Ἡ δικαιολογία τῆς Κυβερνήσεως ὅτι δὲν προσῆλθεν διότι ἤθελε νὰ παρασκευάσῃ Νομοθετικὴν ἐργασίαν εἶναι ἐντελῶς ἀστεία, διότι δὲν εἶχε κἂν τὸ δικαίωμα αὐτὴ νὰ παρασκευάσῃ Νομοθετικὴν ἐργασίαν, πρὶν τύχῃ ψήφου ἐμπιστοσύνης.

Ἀλλὰ θὰ δώσω ἐπίσης καταδικαστικὴν ψῆφον, διότι θεωρῶ ἀντικοινοβουλευτικὴν τὴν κατάρτισίν της. Εἰς τὰ 1915 κατὰ Φεβρουάριον μῆνα ἐσχηματίσθη μία Κυβέρνησις ἀπὸ ἕνα κόμμα, τὰ μέλη τοῦ ὁποίου ἦσαν τόσα κατ' ἀριθμὸν ὥστε νὰ μὴ φθάνουν διὰ νὰ πληρώσουν τὰ ἑδώλια τῶν Ὑπουργῶν, ἐγένετο τότε συνέλευσις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ὑπεστηρίχθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἦτο Συνταγματική, διότι ὁ Βασιλεὺς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ τοὺς Ὑπουργούς του ἄνευ περιορισμῶν, ἀλλ' ἀντετάχθημεν ἡμεῖς εἰς τὴν γνώμην αὐτὴν καὶ ἀπεδείξαμεν ἐπὶ τῇ βάσει κειμένων ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ στενὸν γράμμα τοῦ Συντάγματος καὶ ἄλλο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην τὴν ἐπωνομασθεῖσαν τῶν γυρολόγων ἐπήγασαν ὅλα τὰ κακά, διότι ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης προῆλθεν ἡ πλειοψηφία ἡ ὁποία κατώρθωσε νὰ κυριαρχήσῃ εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα. Οὐδεὶς ἀκραιφνὴς Φιλελεύθερος πιστὸς εἰς τὸν Κοινοβουλευτισμὸν δύναται νὰ δώσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς Κυβέρνησιν ἀποτελουμένην ἀπὸ ἄνδρας διαπρεπεῖς, ἀλλὰ μὴ ἔχοντας καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν Βουλήν, ἡ ὁποία δὲν τοὺς γνωρίζει οὔτε κατ' ὄψιν.

Εἷς Βουλευτής. Οὔτε ἡ Ἑλλάς.

Ε. Κουλουμβάκης. Εἰς ἡμέρας οἰκονομιῶν, διορίσθησαν ἄπειροι Ὑπουργοὶ καὶ Ὑφυπουργοί. Αὐτὰ εἶναι τὸ πνεῦμα τῶν οἰκονομιῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἔρχεται τὸ πνεῦμα τῆς δημοκοπίας, ὅτι καταργοῦν τάγματα τὰ αὐτοκίνητα, ἐνῷ δίδουν πιστώσεις. Ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλον λόγον θὰ δώσω καταδικαστικὴν ψῆφον, πρέπει νὰ κάμω μίαν παρένθεσιν πρέπει νὰ προσέχουν οἱ ἡγήτορες τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος νὰ εἶναι σεμνότεροι εἰς τὴν παράστασίν των ἐντεῦθα, ὁ μακαρίτης Συγγρὸς ἐξεδιώχθη ἐντεῦθεν, διότι ἐθεωρήθη ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ πλούτου του, λέγω λοιπὸν ὅτι καὶ δι' ἄλλον λόγον θὰ τὴν καταψηφίσω.

Πρὸ διετίας, συζητουμένης φορολογίας τινὸς ἐπὶ τοῦ σίτου, ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μέτρου Ταμιευτικῆς καθαρῶς ἀγροτικοῦ, εἶχον τότε τὴν τιμὴν νὰ εἴπω πρὸς τοὺς Φιλελευθέρους «εἰς τὰ 1920 παρουσιάσατε ἕνα μέγα ἔργον, ἀλλὰ μὲ τὰς ραδιουργίας τὰς διαστροφὰς καὶ τὰς διαστρεβλώσεις ἐφθάσαμεν εἰς τὴν μεγάλην ἥτταν τοῦ 1920, προσέξατε καὶ τώρα μήπως μὲ τὰς ραδιουργίας, τὰς διαστροφὰς, καὶ τὰς διαστρεβλώσεις ρθάσωμεν εἰς νέαν ἐκλογικὴν καταστροφήν». Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὑπάρχει ὁ κίνδυνος, ἀφοῦ περιμένομεν νὰ κάμωμεν μὲ τοιαύτην Κυβέρνησιν ἐκλογάς. Ἡ Κυβέρνησις, ὡς συνεκροτήθη, ὁμοιάζει μὲ τὸ μυθολογικὸν τέρας, τὸ ὁποῖον εἶχε κεφαλὴν καὶ στῆθος γυναικὸς κλπ., διότι μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς βλέπει κανεὶς καθηγητάς, βλέπει ἐμπόρους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, βλέπει ἀντιπροσώπους ἀκροατόυς τῆς ἀριστεπᾶς, βλέπει διαπρεπεῖς ἀντιπροσώπους τῆς πλουτοκρατίας. Εἰς τὸν τόπον μας ὡρισμένοι ἄνθρωποι εἶναι προνομιοῦχοι. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν τὸ ἔχει ἁπλῶς δίπορτο, ἀλλὰ τετράπορτο, κατώρθωσε νὰ πάρῃ τὴν ἀναλογικὴν διὰ νὰ διευκόλυνῃ μὲ αὐτὴν ἀριθμόν τινα φίλων, διὰ νὰ διευκόλυνῃ τὴν πάρῃ μίαν θέσιν ἐν τῇ Κυβερνήσει μετὰ τὰς ἐκλογάς. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἔπερνε τὴν ἀναλογικὴν θὰ ἦτο πράθυμος νὰ συμπράξῃ μὲ τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ ἀν-τοῦτο δὲν κατώρθωνε νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν σύμπραξιν μετὰ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἂν τοῦτο δὲν κατώρθωνε, θὰ κατώρθωνε ἐκεῖνο ποὺ κατώρθωσε τώρα.

Ἀλλὰ πῶς τὸ κατώρθωσε; Ἀνέγνωσα ἀπάντησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὸν ἀξιομέμπτως μὴ παραστάντα κατὰ τὴν συνεδρίασιν Ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν. Εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν ἀναφέρεται ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης γνωρίζει ὅσα καὶ ὁ κ. Βενιζέλος σχετικῶς μὲ τὴν ἀξίωσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως. Πραγματικῶς, κύριοι Βουλευταί, πολλοὶ ἐξ ἡμῶν εἴχομεν πληροφορίας σχετικὰς μὲ ἐκείνας περὶ τῶν ὁποίων κάμνει νῦξιν εἰς τὴν ἀπάντησίν του ὁ κ. Βενιζέλος, ἀλλὰ πάντες πρέπει νὰ εἴμεθα λυπημένοι ὅτι μετὰ τὸ 1928 καὶ κατόπιν μιᾶς τετραετοῦς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων δὲν κατέστημεν ἱκανοὶ νὰ φιμώσωμεν πᾶσαν ἐκτὸς τοῦ πολιτικοῦ κόσμου αὐθάδη κραυγήν, πᾶσαν αὐθάδη ἀξίωσιν ἐπεμβάσεως εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῶν Κυβερνητικῶν πραγμάτων. Ἐὰν δὲν ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ τὸ πράξωμεν πρέπει νὰ παραιτηθῶμεν τῆς σταδιοδρομίας μας διὰ ν' ἀφίσωμεν τὴν θέσιν μας εἰς μίαν ἄλλην τάξιν ἀνθρώπων ἱκανῶν νὰ ἀντιμετωπίσουν οἱονδήποτε παρεξίας Καὶ εἶναι λυπηρὸν τὸ φαινόμενον ὅτι πολιτικὸς τῆς περιωπῆς οἷος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἰσχυριζόμενος ὅτι εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν δημοκράτης νὰ ἔρχεται διὰ δευτέραν φορὰν νὰ καταλαμβάνῃ τὴν ἀρχὴν οὐχὶ διὰ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ χειραγωγούμενος ἀπὸ ἄνδρας εὑρισκομένους ἔξω τοῦ Κοινοβουλίου.

Εἷς Βουλευτής. Δὲν πρέπει νὰ λέγωνται αὐτά.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν πρέπει νὰ γίνωνται, ὄχι δὲν πρέπει νὰ λέγωνται. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε πρὸ ὀλίγων ὅτι τὸ κυβερνῶν κόμμα εἶναι κόμμα ταξικόν, ἀλλὰ ταξικὸν κόμμα εἶναι κίνδυνος διὰ τὸ καθεστώς. (Ἀναγιγνώσκει σχετικὰς γνώμας τοῦ κ. Καφαντάρη περὶ ταξικῶν Κομμάτων). Ἐγώ, λέγει, δὲν θὰ εἶχον οὐδεμίαν ἀντίρρησιν νὰ ἀρχίσωμεν συζητοῦντες, ἐὰν δὲν πρέπει νὰ βαδίσωμεν ἀριστερώτερα. Ἀλλ' ὑποστηρίζοντες τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν καὶ συγχρόνως τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστῶτος εὑρισκόμεθα εἰς ἀντίφασιν, ἥτις ὁδηγεῖ ἀκατασχέτως τὴν χώραν εἰς τὴν ἀριστεράν. Κατ' ἰδικήν μου δὲ ἀντίληψιν οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τοιαύτην ἀντίθεσιν δὲν πράττουν τὸ καθῆκόν των πρὸς τὴν χώραν. Εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἠρωτήθη ὁ Περίανδρος εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, διατὶ δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀρχῆς ἀπήντησεν ὅτι ὁ κατ' ἀνάγκην ἄρχων παραιτούμενος δημιουργεῖ κινδύνους. Ὅποι ἐπιμέναμεν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν ὁ κ. Βενιζέλος εἴχομεν σταθερὰν τὴν γνώμην ὅτι ἐξηκολούθει μέχρι τοῦδε νὰ ὑπάρχῃ ἡ αὐτὴ ἀνάγκη τῆς παραμονῆς του εἰς τὴν ἀρχήν. Συναντῶ καὶ σήμερον πολίτας ἐκπραζομένους μετὰ τραχύτητος κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀλλ' ὑποστηρίζοντας ὅτι μόνον αὐτὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερεστάτας περιστάσεις τὰς ὁποίας διερχόμεθα. Αἱ ἰσχυραὶ καὶ ἔντιμοι Κυβεονήσεις προορίζονται μᾶλλον διὰ τὰς δυσκόλους στιγμάς. Αἱ σημεριναὶ δὲ στιγμαὶ ἀπαιτοῦν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἰσχυρὸν ἄνδρα μὲ ἰσχυρὸν κόμμα καὶ ὄχι Κυβέρνησιν τοῦ ἡγέτου ἑνὸς ὀλιγαρίθμου ταξικοῦ κόμματος. Ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ καταλάβω καὶ διατὶ παρητήθη ἡ Κυβέρνησις ἡ ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ διατὶ δὲν ἐσχηματίσθη ἄλλη Κυβέρνησις Φιλελευθέρων εἴτε ὑπὸ τὸν τέως ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἡγούμενον αὐτοτελοῦς κόμματος ὅπως λέγονται αἱ ὁμάδες εἰς τὸν τόπον μας, εἴτε ἐὰν ἠθέλαμεν καὶ ἀμιγῆ Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν κ. Ὑπαρχηγὸν τοῦ κόμματος τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ἢ καὶ Κυβέρνησιν ἀπὸ ἄλλους Φιλελευθέρους διακριθέντας ἐν τῇ πολιτικῇ.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα, συνεχίζει, πρέπει νὰ τὰ ἐντενίσωμεν μὲ μίαν ἐντατικωτέραν προσοχήν. Ἐδημιουργήθησαν κίνδυνοι, τραγέλαφοι καὶ σκηναὶ ἥκιστα σοβαραὶ μετὰ τὴν ἄνευ λόγου παραίτησιν τοῦ κ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων. Ἐπὶ ἡμέρας ἐβλέπαμεν τοὺς ἐπικαλουμένους ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων συνοστιζομένους εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον καὶ παίζοντας τὶς κουμπάρες. Ἐὰν ὅλα τὰ δημοσιευθέντα ὡς λεχθέντα παρὰ τῶν διαφόρων ἀρχηγῶν ἐδημοσιεύοντο εἰς τεῦχος θὰ ἐβλέπατε ὅτι ἀερολογία καὶ ἀσυναρτησία ἀπερίγραπτος παρατηρεῖται εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰς ἐνεργείας πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν καὶ πολλῶν ἐξ αὐτῶν διαπρεπῶν, ἀλλὰ οἱ ὁποῖοι εὑρισκόμενοι ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τοῦ πολιτεύματος καὶ συνοστιζόμενοι διὰ προσωπικὰς ἐπιδιώξεις εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον ἔχασαν τὴν σοβαρότητά των, ἐλησμόνησαν τὸ πολίτευμα, ἔχασαν τὸν χειρισμὸν τῶν σκέψεών των, κατέληξαν εἰς μικρολογίας, ὁ δὲ λαὸς κρίνων ἐν μέσῳ τοιούτων καιρῶν ἀπογοητεύεται ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς

άνδρας καὶ ἀπὸ τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Διότι αἱ ἀρχαὶ αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἔλεγον ὅτι παρητήθη ἡ Κυβέρνησις τῆς πλειοψηφίας, ὅτι δὲν σχηματίζεται Κυβέρνησις ἐκ τῆς πλειοψηφίας καὶ πηγαίνομεν ἐκεῖ, ἀφ' ὅπου πηγάζει πᾶσα ἀρχὴ καὶ ἐξουσία. Διότι ἄλλα τὰ μαγειρεύματα περὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, περὶ Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ ἢ μᾶλλον συνασπισμοῦ ἄλλα αὐτὰ εἶναι ξένα πρὸς τὸ Κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα, εἶναι ξένα πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν σοβαρότητα, ἦσαν ἅτοπει φιλοδοξίαι καὶ παραγνωρίσεις τῶν Κοινοβουλευτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ σοβαροῦ πολιτεύεσθαι. Πῶς εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ δώσω ψῆφον ἐμπιστοσύνης, πρὸς Κυβέρνησιν ἀντικειμένην πρὸς πᾶσαν κοινοβουλευτικὴν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν πολιτικὴν σκοπιμότητα; Τὸ Κόμμα τὸ σχηματίσαν Κυβέρνησιν εἶναι ἀληθῶς ταξικὸν καὶ ἐνθυμοῦμαι τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1910 ὅταν ἦλθεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐκ Κρήτης διὰ νὰ διευθετήσῃ τὰ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου καὶ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἐκτιμηθοῦν τὰ παρ' ἐμοῦ γραφόμενα προτεκλήθην νὰ τὸν συναντήσω καὶ μεταβὰς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἑρμῆς καὶ ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν του ἐξήρχετο μία ὁμὰς, τῆς ὁποίας ἡγεῖτο ὁ κ. Παπαναστασίου, ἡ ὁμὰς ἤτις μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔδωσε τὰ ἐρυθρὰ ψηφοδέλτια κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Συνελεύσεως, μεταβᾶσα νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ριζοσπαστικὸν της πρόγραμμα. Εἶπον τότε εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων «καὶ αὐτοὶ ἐδῶ»; Μοῦ ἀπήντησεν ὡς ἐνθυμοῦμαι ὅτι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος «καὶ ἐνθυμοῦμαι ὅτι τοῦ ἀπήντησα «ὅταν αὐτοὶ θὰ ἔχουν μέλλον θὰ παύσῃ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἔχῃ μέλλον» (γέλωτες).

Ἐγὼ συνεχίζει εἰς τὴν συνεννόησιν μὲ τὴν Τουρκίαν ἀποδίδω τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν ἀποδίδει καὶ ὁ διαπρεπὴς πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας καὶ δι' αὐτὸ ἐψήφισα καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τῆς συνεννοήσεως ἐκείνης. Ἀλλὰ μολονότι δὲν εἶμαι οὐδενὸς ὀλιγώτερον φιλειρηνικός, παρακολουθῶ μὲ πολλὰς ἀνησυχίας καὶ τὸ δελτίον τοῦ ξένου τύπου καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐπίμονον προσπάθειαν τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἐδῶ εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν ἀποτελοῦμεν διακεκριμένην ἐθνότητα εἰς τὴν ὁποίαν τόσα ὀφείλει ἡ ἀνθρωπότης, ἔχουσα καθῆκον πρὸς ἑαυτήν, πρὸς τὸ ἱστορικόν της παρελθὸν καὶ τὴν ἱστορικήν της εἰς τὸ μέλλον ἀποστολὴν καὶ νὰ μὴ πιστεύῃ ὅτι ἔχει καθῆκον ἀμύνης εἰς μίαν περίπτωσιν, καθ' ἣν θὰ ἐτίθετο ἐν κινδύνῳ ἡ ὑπόστασίς της. Δὲν εἶμαι τονίζει νοσηρὸς εἰρηνιστής, ἀλλὰ θὰ ἐγενόμεθα νοσηροὶ εἰρηνισταὶ ὅταν λέγομεν διαρκῶς εἰς τὸν λαὸν περὶ εἰρήνης καὶ ὅτι δὲν ἔχει νὰ μοιράσῃ τίποτε μὲ κανένα ἔστω καὶ ἂν ἀλλαχοῦ γράφονται καθημερινῶς ἄρθρα ἐναντίον μεγίστων καὶ τιμιωτάτων συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος. Κανεὶς βέβαια δὲν πρέπει νὰ μὴ πιστεύῃ εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἀπωλέσθησαν ἔθνη καὶ ἐφεξῆς θὰ καταστρέφοντο ὅλα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα θὰ χάσουν βαθμηδὸν τὸ αἴσθημα καὶ τὸ καθῆκον τῆς πάλης καὶ τῆς ἀμύνης. Φοβοῦμαι λοιπὸν τὸ ταξικὸν κόμμα ὅπερ ἀνέλαβε τὴν Κυβέρνησιν, διότι θὰ καλλιεργήσῃ βαθμηδὸν τὴν προσήλωσιν πρὸς τὸν διεθνισμὸν καὶ ἐντεῦθεν οἱ κίνδυνοι τοῦ ἔθνους μας θὰ εἶναι μεγάλοι. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους κύριοι συνάδελφοι νομίζω ὅτι πρέπει νὰ δώσω καταδικαστικὴν ψῆφον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον διὰ τῶν προγραμματικῶν της δηλώσεων ὑπεσχέθη ὅτι θὰ πράξῃ πολλὰ καὶ διάφορα, πολλὰ τῶν ὁποίων ἀντιτίθενται πρὸς τὸ μόλις ἀναπτυχθὲν πρόγραμμα τῶν Φιλελευθέρων διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ συγχωρήσω τὸν ἑαυτόν μου καὶ νὰ δώσω ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς Κυβέρνησιν, ἥτις ἔρχεται νὰ ἀνατρέψῃ σπουδαῖα σημεῖα τοῦ προγράμματος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων τοῦ πρό τινος μόλις ἀναπτυχθέντος. Διότι τί εἶναι τὸ λεγόμενον ὅτι ἢ θὰ καταργήσῃ ἢ θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν φόρον τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ὅπως ἔλεγον, καταλήγει, καὶ ἄλλοτε, λέγω καὶ τώρα, «Φιλελεύθεροι Βουλευταὶ τὸ κόμμα σας εἶναι τὸ μεγαλύτερον κόμμα, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐγγύησις διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, ψηφίζοντες τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν ἀποσυνθέτετε τὸ μέγα κόμμα σας, ἀποσυνθέτετε τὴν πατρίδα μας (Χειροκροτήματα).

Ἐρωτᾶσαι τοῦ κ. Παπαναστασίου (Πρωθυπουργοῦ) Γίνεται διακοπὴ πέντε λεπτῶν.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Α. Παπαναστασίου (Πρωθυπουργὸς) ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς.

Α. Παπαναστασίου (Πρωθυπουργός). Ἤκουσα κύριοι βουλευταὶ μὲ ἐξαιρετικὴν προσοχὴν τὰς ἀγορεύσεις τῶν προλαλησάντων. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ στηριχθῶ μόνον εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τοῦτο διότι ἡ ἀγόρευσις αὐτοῦ καὶ ἡ θέσις ἣν ὑποχρεούμεθα νὰ λάβωμεν ἀπέναντι τῶν ἐκδηλωθεισῶν διαθέσεων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων διὰ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ καθιστᾷ περιττὴν τὴν ἐξέτασιν ἢ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἄλλων ῥητόρων. Ἀνησύχησε πολὺ τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων ὁ ταξικὸς χαρακτὴρ τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόμματος, τὸν ὁποῖον σήμερον ἀνεκάλυψεν. Καὶ λέγω σήμερον ἀνεκάλυψεν, διότι ὡς προχθὲς ἀπεκάλει καὶ ἡμᾶς κόμμα γενικὸν καὶ μάλιστα κόμμα ἀστικόν. Κατὰ πόσον ἡ δράσις τοῦ ἰδικοῦ μας κόμματος, κατὰ πόσον αἱ ἀρχαί μας ἠμποροῦσαν νὰ προκαλέσουν ἀνησυχίας αὐτὴν τὴν στιγμήν, πιστοποιεῖται ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην, μὲ τὴν ὁποίαν περιέβαλε τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν ἡ κοινὴ γνώμη, ἐμπιστοσύνην, δύναμαι νὰ εἴπω ἀνωτέραν ἀπὸ ἐκείνην μὲ τὴν ὁποίαν περιέβαλεν ἡ κοινὴ γνώμη τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ ἀνατίμησις τοῦ ἐγχωρίου νομίσματος. Δὲν ἐζητήσαμεν, Κύριοι, σήμερον νὰ καταλάβωμεν τὴν Κυβέρνησιν καὶ γνωρίζομεν ποίαν ἀνωμαλίαν παρουσιάζει ὁ σχηματισμὸς ὁμοιογενοῦς Κυβερνήσεως ἀπὸ ἕνα κόμμα μειοψηφοῦν, ὅπως μειοψηφεῖ τὸ ἐργατικὸν καὶ ἀγροτικὸν κόμμα. ἀλλὰ ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἦτο κενὴ καὶ παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τὰς ὁποίας καὶ ἡμεῖς κατεβάλλομεν πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ σχηματισθῇ ἄλλη Κυβέρνησις. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν ἐντὸς τῆς Βουλῆς, ὅταν εἶδεν ὅτι ἐματαιοῦτο ὁ σχηματισμὸς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε Κυβερνήσεως εὐρυτάτου συνασπισμοῦ, εἴτε Κυβερνήσεως εὐρέως Δημοκρατικοῦ συνασπισμοῦ, ἦτο εἰς θέσιν, λέγω τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, νὰ ζητήσῃ ὅπως εἶχε κάθε δικαίωμα, νὰ σχηματίσῃ νέαν Κυβέρνησιν εἴτε διὰ τοῦ ἀξιοτίμου Πρεσβύτου αὐτοῦ εἴτε ἑνὸς τῶν ἐπιλέκτων μελῶν του. Καὶ ὅμως τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐνέμεινεν εἰς τὴν ἄρνησίν του ὅπως σχηματίσῃ Κυβέρνησιν. Τότε ἐθεωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς καθῆκόν μας νὰ σχηματίσωμεν Κυβέρνησιν καὶ ἐζητήσαμεν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ μᾶς παρεσχέθη ἡ ἐμπιστοσύνη ἐκείνη καὶ ἔτσι ἐσχηματίσαμεν Κυβέρνησιν. Σήμερον ἤλθομεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ εἰλικρινῶς καὶ ἀπεριφράστως ἐδηλώσαμεν ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναλάβωμεν τὴν εὐθύνην τῆς περαιτέρω διακυβερνήσεως τῆς χώρας. Ἐζητήσαμεν τὴν ἀμέριστον ὑποστήριξιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, ἀλλ' αἱ δηλώσεις τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, αἱ ἀντιρρήσεις του εἰς ὡρισμένα σημεῖα τοῦ προγράμματός μας αἱ ἐπιφυλάξεις του εἰς ἄλλα, τὸ σύνολον ἐν γένει τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ ἱκανὸν νὰ ἑδραιώσῃ τὸ κῦρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅπως ἐκπληρώσωμεν τὴν ἀποστολήν μας. Δὲν ἐπιθυμῶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ συζητήσω κατὰ πόσον εἶναι ὀρθὸν ἢ ὄχι νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, οὔτε κατὰ πόσον εἶναι ὀρθὸν νὰ δεχθῶμεν τὴν μὴ κατάργησιν τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς. Δὲν εἶναι μόνον αἱ ἀντιρρήσεις αὗται ἐπαναλαμβάνω, ἀλλὰ καὶ τὸ σύνολον τῆς ἀγορεύσεως ἦτο τοιοῦτον, ὥστε νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι δὲν ἔχομεν τὴν ἀμέριστον ὑποστήριξιν τῆς πλειοψηφίας καὶ ὡς ἐκ τούτου εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην τὰ ὑποβάλωμεν τὴν παραίτησιν ἡμῶν (χειροκροτήματα) καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς μέχρις ὅτου λήξει ἡ Κυβερνητικὴ κρίσις (χειροκροτήματα).

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Πρόεδρος. Μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διακόπτονται αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἕως ὅτου λήξει ἡ Κυβερνητικὴ κρίσις.

Λύεται εἰτα ὥραν 9 μ.μ. ἡ συνεδρίασις.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Τσαρλαμπᾶς
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.

Δευτέρας 6 Ἰουνίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύττει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀναγνωσθῇ τὸ θεωρεῖτο.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Κ. Ἀλαβᾶνος*** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν ἐξ Ἄγκυρου κατατεθέντων τῆς πτωχευσάσης Κεντρικῆς Τραπέζης ζητούντων ὅπως ληφθῇ μέριμνα διὰ τοὺς μικροκαταθέτας.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως ἐφετῶν Θ)νίκης ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Π. Λεβαντῆ κατηγορουμένου ἐπὶ συκοφαντίᾳ.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Θ)νίκης ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Χατζηγιαννάκη.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς***, καταθέτει αἴτησιν τοῦ Π. Κοντογιώργου κατοίκου τῆς Κοινότητος Ἐγκλουβῆς ζητοῦντος τὴν χορήγησιν βοηθήματος.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν Ἐφετῶν Ἀθηνῶν ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τοῦ Σώματος διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Η. Ἀσπιώτη.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Πρεβέζης ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τοῦ Σώματος διὰ τὴν δίωξιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Ι. Κοκκινάτου.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν Πλημμελειοδικῶν Κοζάνης ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τοῦ Σώματος διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Ν. Κουπαρούσσου.

Ὁ παρὰ τῷ Ἑλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1914 πρᾶξιν διὰ τὴν θεώρησιν χρημ. ἐντάλματος ἐκ δραχ. 4.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἑλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1913 πρᾶξιν διὰ τὴν θεώρησιν χρημ. ἐντάλματος ἐκ δραχ. 374.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Α. Ξανθόπουλος*** καταθέτει αἴτησιν τῆς Κοινότητος Φωκέας Χαλκιδικῆς ζητούσης τὴν παροχὴν πιστώσεως ἐξ 150.000 δρ. διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ διδακτηρίου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ν. Βιάνου ζητεῖ τὴν κύρωσιν τοῦ διατάγματος ἀναστολῆς ἐκτελέσεως μέχρις ἄρσεως τῆς κρίσεως.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Κοινότητος Καραδιατίκων ζητούσης τὴν κατασκευὴν τῆς τηλ)κῆς γραμμῆς.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Ν. Καταπόδη κατοίκου Καραδιατίκων ζητοῦντος ὅπως ἀπαλλαγῇ τοῦ φόρου ἐκ τῶν σφαζομένων ζώων.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Π. Καταπόδη ζητοῦντος τὴν παροχὴν γεωργικοῦ κλήρου.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Πτυχιούχου διδασκαλείου Γεωργίου Κατηρόη ζητοῦντος τὸν διορισμόν του εἰς κενὴν θέσιν διδασκάλου.

Ἡ Κοινότης Δελφῶν ζητεῖ τὴν θεραπείαν τῶν κακῶν τῆς Κασταλίας Πηγῆς.

Ὁ Σύλλογος ἐνοικιαστῶν Λαρίσσης ζητεῖ τὴν ρύθμισιν τοῦ ἐν τῇ πόλει του ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου συμφώνως τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ τοιούτου.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Καλάμαις Τραυματιῶν καὶ Ἀναπήρων Πολέμου παρακαλεῖ ὅπως χορηγηθῇ περίπτερον εἰς τὸν τραυματίαν Γ. Κολοκοτρώνην ἐν Ἀθήναις.

Οἱ προσληφθέντες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπεργίας Τ.Τ.Τ. ἕκαστοι ὑπάλληλοι Πατρῶν ζητοῦν τὸν ἐπαναδιορισμόν των ἢ τὴν πρόσληψίν των ὡς ἐκτάκτων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5237, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας καὶ 4324 περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ».

Οἱ βουλευταὶ ***Π. Καλλιδόπουλος, Κ. Βλαχοθανάσης, Β. Βαρδόπουλος, Η. Ἀποσκίτης, Α. Γαλανάκης, Κ. Κοκκινάκης καὶ Μ. Βολουδάκης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 κωδικοποιηθέντος Ν. 3616, περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν».

Ὁ ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἔχοντος ὡς ἀκολούθως

Πρὸς

τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστουμένη ἀνακοινώσητε εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διὰ Διατάγματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν Αὐτῷ παραίτησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας κ. Ἀλ. Παπαναστασίου καὶ νὰ διορίσῃ Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης τὸν κ. Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλον.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν Αὐτῷ παραίτησιν τῶν Ὑπουργῶν, Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς Ἐθν. Οἰκονομίας, κ. Κ. Τριανταφυλλοπούλου, Ἐσωτερικῶν κ. Ν. Μπακοπούλου, Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Η. Καραπάνου, Οἰκονομικῶν κ. Κ. Βαρβαρέσσου, Συγκοινωνίας κ. Σ. Κορώνη καὶ Γεωργίας καὶ προσωρινῶς Ὑγιεινῆς καὶ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως κ. Ἀν. Μπακάλμπαση.

Ἐπίσης δι' ἑτέρου Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν Αὐτῷ παραίτησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Σ. Γονατᾶ.

Επίσης δι' έτέρου Διατάγματος της αυτής χρονολογίας εύηρεστήθη ν' αποδεχθή την υποβληθείσαν Αυτώ παραίτησιν του Υφυπουργου παρά τω Πρωθυπουργώ κ. Δημ. Ηρακλείδη.

Επίσης δι' έτέρου Διατάγματος της αυτής χρονολογίας εύηρεστήθη ν' αποδεχθή την υποβληθείσαν Αυτώ παραίτησιν των Υφυπουργών Οικονομικών κ. Αρ. Σίβερη, Εθν. Οικονομίας κ. Δ. Κυριαζή, Συγκοινωνίας κ. Κ. Βουδούρη, Υγιεινής κ. Δ. Σαράτση και Στρατιωτικών και προσωρινώς Αεροπορίας κ. Γ. Σκανδάλη.

Επίσης δι' έτέρου Διατάγματος της αυτής χρονολογίας ευηρεστήθη ν' αποδεχθή την υποβληθείσαν Αυτώ παραίτησιν των Υφυπουργών Γεν. Διοικητών, Θράκης κ. Ν. Τζερμιά και Ηπείρου κ. Α. Θεολογίτου.

Επίσης δι' έτέρου Διατάγματος της αυτής χρονολογίας ευηρεστήθη ν' αποδεχθή την υποβληθείσαν Αυτώ παραίτησιν του Υφυπουργού Γεν. Διοικητού Κρήτης κ. Δ. Καλλιτσουνάκη ως και την εκ της αναπεθείσης Αυτώ ασκήσεως της Αεροναυτικής αρμοδιότητος του Υπουργού των Εσωτερικών.

Επίσης δι' έτέρου Διατάγματος της αυτής χρονολογίας εύηρεστήθη να διορίση Υπουργόν των Εξωτερικών τον κ. Ανδρ. Μιχαλακόπουλον.

Επίσης δι' έτέρου Διατάγματος της αυτής χρονολογίας εύηρεστήθη να διορίση Αντιπρόεδρον του Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργόν των Εξωτερικών τον κ. Ανδρ. Μιχαλακόπουλον.

Επίσης δι' έτέρου Διατάγματος της αυτής χρονολογίας εύηρεστήθη να διορίση Υπουργούς, επί των Εσωτερικών τον κ. Ιω. Τσιριμώκον, επί της Παιδείας και Θρησκευμάτων τον κ. Π. Πετρίδην, επί των Οικονομικών τον κ. Κ. Βαρβαρέσσον, επί της Εθνικής Οικονομίας τον κ. Στ. Κωστόπουλον, επί της Συγκοινωνίας τον κ. Α. Κουτσοπέτρουλον, επί της Γεωργίας τον κ. Ιω. Βαλαλάν, επί της Υγιεινής τον κ. Γ. Πανεδάκτου, επί της Προνοίας και Αντιλήψεως τον κ. Ιω. Αποστόλου, επί των Στρατιωτικών τον κ. Θ. Χαδήνην και επί των Ναυτικών και Αεροπορίας τον κ. Γερ. Βασιλειάδην.

Επίσης δι' έτέρου Διατάγματος της αυτής χρονολογίας εύηρεστήθη να διορίση Υπουργόν παρά τω Πρωθυπουργώ τον κ. Α. Μακρήν.

Επίσης δι' έτέρου Διατάγματος της αυτής χρονολογίας εύηρεστήθη να διορίση Υφυπουργόν επί της Δικαιοσύνης τον κ. Ιω. Μπουρνιάν.

Δεχθήτε αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε την διαβεβαίωσιν της εξαιρέτου προς υμάς υπολήψεώς μου.

Ο Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Πρόεδρος. Τον λόγον έχει ο κ. Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως.

Α. Μιχαλακόπουλος. Εκ μέρους του Προέδρου της Κυβερνήσεως θα μου επιτρέψη η Βουλή ν' αναγνώσω τας προγραμματικάς δηλώσεις της Κυβερνήσεως. (Αναγινώσκει):

«Την 22αν παρελθόντος μηνός αναγγέλλων εις την Βουλήν ότι η Κυβέρνησις ενώπιον της αποφάσεως των κομμάτων της αντιπολιτεύσεως, όπως απόσχουν των εργασιών της Βουλής, εν ή περιπτώσει ψηφισθή το εκκρεμές τότε νομοσχέδιον του τύπου, απεφάσισε να παραιτηθή, έκαμα έκκλησιν προς τους δημοκρατικούς αρχηγούς της αντιπολιτεύσεως να δώσουν προς αλλήλους τας χείρας προς συγκρότησιν συμμαχικής Κυβερνήσεως, χαριν της προστασίας του εθνικού νομίσματος και της διατηρήσεως της δημοσίας τάξεως. Προσέθετα ακόμη ότι, όχι μόνον προς αλλήλους έπρεπε να συμπράξουν διά να δώσουν εις τον τόπον κυβέρνησιν ανάλογον προς τας περιστάσεις, αλλ' ότι έπρεπε να προσπαθήσουν να επιτύχουν την σύμπραξιν και του λαϊκού κόμματος, διότι οιανδήποτε ανωμαλίαν και αν απετελή, προ της λύσεως του καθεστωτικού ζητήματος, η συμμετοχή εις την κυβέρνησιν αντιπροσώπων του λαϊκού κόμματος, η περίστασις είναι τόσον έκτακτος, ώστε να επιτρέπη ανωμαλίαν και έτσι την διεκδαίωσιν ότι η νέα κυβέρνησις θα τύχη εκθύμου υπαστηρίξεως εκ μέρους του τότε κυβερνώντος κόμματος εν όλα τα μέτρα τα οποία θα ληφθούν προς διατήρησιν της ενόμου τάξεως και υπερασπισιν του εθνικού νομίσματος.

Ατυχώς η προσδοκία, ότι η παραίτησις της υπ' εμέ κυβερνήσεως θα εξηπλάλιζεν εις την χώραν κυβέρνησιν συνασπισμού, εματαιώθη, η δε λύσις της κυβερνητικής κρίσεως επήλθε διά του καταρτισμού μονομεροῦς κυβερνήσεως εκ μέρους του αγροτικού κόμματος. Και εις την μονομερή αυτήν άκμη κυβέρνησιν εδήλωσα ότι η πλειοψηφία της Βουλής ήτο διατεθειμένη να δώση ψήφον εμπιστοσύνης, εφ' όσον το πρόγραμμά της θ' ανταπεκρίνετο εις εκείνα που θ' ανέμενε κανείς από κυβέρνησιν ευρυτέρου συνασπισμού. Η Κυβέρνησις του κ. Παπαναστασίου παρουσιάσθη εις την Βουλήν την περασμένην Παρασκευήν και ανεκοίνωσε τας προγραμματικάς της δηλώσεις. Μετά την ανακοίνωσιν των δηλώσεων τούτων, λαβών τον λόγον, εβεβαίωσα ότι η πλειοψηφία θα δώση ψήφον εμπιστοσύνης εις την κυβέρνησιν. Ενόμισα όμως ότι μου επεβάλλετο να παρουσιάσω παρατηρήσεις τινας επί του προαναγγελθέντος νομοσχεδίου, διά του οποίου εζητείτο η περαιτέρω αναστολή του φόρου της εγγείου παραγωγής και ή αντικατάστασις αυτού διά φόρου επί των οικοδομών. Και εξέφρασα την ελπίδα ότι θα δεχθή ο Αρχηγός της Κυβερνήσεως να συζητήσωμεν το ζήτημα τούτο μέσα εις την Βουλήν, με την βεβαιότητα ότι θα ευρεθή τρόπος προς συνεννόησιν. Προσέθεσα όμως ότι δεν είναι ανάγκη να βεβαιώσω ότι ή διαφορά αντιλήψεως επί του σημείου τούτου δεν είναι λόγος να μας φέρη εις σύγκρουσιν με την κυβέρνησιν, το οποίον ήτο σαφής δήλωσις ότι θα υποκύψωμεν εν ανάγκη προ της επιμονής αυτής.

Επί του έτέρου θεμελιώδους μέτρου των κοινωνικών ασφαλίσεων, του οποίου ή επιψήφισις διά προγραμματικών δηλώσεων του κ. Παπαναστασίου εχαρακτηρίζετο ως ενέχουσα προταρχικήν σημασίαν διά την Κυβέρνησιν, εδήλωσα ότι ενώ είναι απαράδεκτον να υποτεθή ότι ψηφίζομεν το νομοσχέδιον, διότι ευρισκόμεθα προ πιέσεων προερχομένων έξω από τους τοίχους της Βουλής και τας οποίας είναι βέβαιον ότι εξ ίσου μεθ' ημάς αποκρούει και ή Κυβέρνησις, εν τούτοις θα ψηφίσωμεν το σχετικόν νομοσχέδιον κατά την παρούσαν περίοδον της Βουλής προ του τέλους των εργασιών της, εφ' όσον, ως έλεγα, και ή μεγάλη πλειοψηφία της Βουλής και ή Κυβέρνησις είναι σύμφωνοι προς την ψήφισιν αυτού. Ήτο φυσικόν μετά τούτο να εκπλαγώμεν διότι την δήλωσιν ότι θα της δώσωμεν ψήφον εμπιστοσύνης δεν εθεώρησεν επαρκή ή Κυβέρνησις του κ. Παπαναστασίου, καθ' όσον, ως είπεν ούτος, εκ του συνόλου της αγορεύσεώς μου επείσθη ότι δεν είχε την αμέριστον υποστήριξιν της πλειοψηφίας, ενώ ούτε μας εζητήθη ποτέ τοιαύτη υποστήριξις, ούτε ήτο δυνατόν να την δώσωμεν προς κόμμα του οποίου αι αρχαί, τόσον σημαντικώς διαφέρουν από τας ιδικάς μας, υπεσχέθημεν δε μόνον να δώσωμεν ψήφον εμπιστοσύνης, ή οποία δεν εστέρει ημάς του δικαιώματος της συζητήσεως και της διατυπώσεως συστάσεων. Οπωσδήποτε μετά την παραίτησιν της Κυβερνήσεως του κ. Παπαναστασίου δεν ήτο δυνατόν να μείνη ο τόπος ακυβέρνητος και ως αρχηγός της πλειοψηφίας επικουρούμενος και από την πολύτιμον συνεργασίαν του αρχηγού των Συντηρητικών Δημοκρατικών, εθεώρησα ότι μου επεβάλλετο να δεχθώ την πρόσκλησιν του κ. Προέδρου της Δημοκρατίας όπως σχηματίσω νέαν Κυβέρνησιν. Η Βουλή ενθυμείται βεβαίως ότι κατά την συνεδρίασιν της 22 Μαΐου αναγγέλλων προς αυτήν την παραίτησίν μου εδήλουν ότι «εις τό μέλλον καλούμενος τυχόν να λάβω την κυβέρνησιν δεν θα δεχθώ, παρά μόνον υπό τον όρον ότι θα εγκριθή υπό του ελληνικού λαού ή μεταρρύθμισις του Συντάγματος κατά την έννοιαν που υπέδειξα, διά της αναγραφής δηλαδή εις αυτό διατάξεως αναλόγου με την του άρθρου 48 του Γερμανικού Συντάγματος της Βεϊμάρης». Συνεπώς προς την δηλωσίν μου αυτήν θα ζητήσω να συσταθούν, μία επιτροπή της Βουλής και μία της Γερουσίας, όπως μελετήσουν το ζήτημα τούτο και γνωμοδοτήσουν αν υπάρχουν και άλλαι διατάξεις του Συντάγματος χρήζουσαι τροποποιήσεως. Αί σχετικαί εν τη Βουλή και τη Γερουσία συζητήσεις θα διαφωτίσουν την κοινήν γνώμην επί των επενεκτέων τροποποιήσεων, αί οποίαι δεν είναι δυνατόν να ψηφισθούν τελειωτικώς παρά μετά τας νέας εκλογάς. Κατά τα λοιπά ή Κυβέρνησις θα ζητήση έξουσιοδότησιν διά την ψήφισιν τινών νομοσχεδίων και συμπλήρωσιν των σχετικών προς την προστασίαν του νομίσματος μέτρων. Διακοπτομένων δε μετά τούτο των εργασιών της Βουλής ή Κυβέρνησις θα παρακαλέση όπως ή επιτροπή του προϋπολογισμού και ή επιτροπή επί του νομοσχεδίου των κοινωνικών ασφαλίσεων ασχοληθούν ενδελεχώς εις μελέτην των δύο τούτων κεφαλαιώδους σημασίας νομοθετικών μέτρων και υποβάλουν τας εκθέσεις των, όπως, μετά την υποβολήν αυτών, κληθούν τα νομοθετικά σώματα προς επιψήφισιν αυτών. Υπό άλλας περιστάσεις θα ενεδείκνυτο ή αναβολή της ψηφίσεως του θεσμού των Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά τας εκλογάς, διά να παρίστανται κατά τας σχετικάς συζητήσεις και τα απέχοντα ήδη κόμματα. Αλλά τοιαύτη αναβολή θα έβλεπεν αφορμήν εις παρεξήγησιν, ότι ή Κυβέρνησις επιζητεί ματαίωσιν της εισαγωγής του θεσμού και τοιαύτην παρεξήγησιν θεωρούμεν απολύτως αντίθετον προς το Δημόσιον συμφέρον.

Η Κυβέρνησις κατά τα λοιπά θ' ασχοληθή ιδίως με την υπεράσπισιν του εθνικού νομίσματος, με την προάσπισιν των ελληνικών δικαίων ενώπιον της Συνδιασκέψεως των επανορθώσεων και την τήρησιν αδιαπτάρακτου της Δημοσίας τάξεως. Εύθύς δε ως ψηφισθή ο προϋπολογισμός και το νομοσχέδιον των Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα προκηρύξη τας εκλογάς διά την ανανέωσιν της Βουλής και την μερικήν ανανέωσιν της Γερουσίας, όπως δοθή ο λόγος εις τον ελληνικόν λαόν, μόνον αρμόδιον να αποφασίση από ποίαν Κυβέρνησιν θέλει να κυβερνηθή κατά την προσεχή τετραετίαν.

Πρόεδρος. Ο κ. Αρχηγός του αγροτικού και εργατικού κόμματος έχει τον λόγον.

Α. Παπαναστασίου. Αί δηλώσεις του αξιοτίμου Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως δεν μεταβάλλουν ποσώς την κατεύθυνσιν του κόμματος Φιλελευθέρων, παρά εις τούτο μόνον, ότι επί του παρόντος δέχεται να κυβερνήση, έστω και χωρίς μεταβολήν του Συντάγματος. Ικανοποιείται ως προς τούτο έκ της συμμετοχής εις την Κυβέρνησιν δύο εκ των νεαρωτέρων πολιτευτών, οίτινες, εκδηλούντες την πίστιν και αφοσίωσιν εις τον Αρχηγόν, επροθυμοποιήθησαν να συστήσουν αυθαίρετον μεταβολήν του πολιτεύματος, χάριν εξασφαλίσεως της εφαρμογής των απόψεων του κόμματος των Φιλελευθέρων. Αν αύτη ή ικανοποίησις είναι αρκετή διά το κόμμα, εις τούτο δεν έχομεν να προσθέσωμεν τίποτε. Αν όμως ή συμμετοχή των δύο τούτων αξιοτίμων μελών της Κυβερνήσεως ενέχει και την έννοιαν την βαθυτέραν, ότι εν ανάγκη ή Κυβέρνησις θα εδίσταζε να εισακούση την ικεσίαν των δύο αυτών μελών, βεβαίως το πράγμα θα ενείχε σοβαρότητα. Αν το κόμμα των Φιλελευθέρων είχε τοιαύτην δύναμιν και τοιαύτην εύνοιαν εις την κοινήν γνώμην, ώστε να ήτο δυνατόν να αποτολμήση μεταρρύθμισιν του Συντάγματος.

Δυστυχώς όμως διά το κόμμα των Φιλελευθέρων, οί λόγοι τοιαύτης ευνοίας της κοινής γνώμης παρήλθον ανεπιστρεπτεί και είμαι βέβαιος ότι ουδέν θα γίνη κατά του Συντάγματος παρά την συμμετοχήν των δύο τούτων μελών της Βουλής εις την Κυβέρνησιν. Η θέσις του αγροτικού και εργατικού κόματος απέναντι της σημερινής Κυβερνήσεως ού μόνον δεν δύναται να είναι ευμενεστέρα από την θέσιν την οποαν είχε το κόμμα ημών προ της προ ολίγων εβδομάδων παραιτήσεως από της αρχής της Κυβερνήσεως της νυν Κυβερνήσεως, αλλά αναγκαίως είναι δυσμενεστέρα, διότι εις όλας τας τελευταίας μεταβολάς, αί οποίαι έλαβον χώραν, εις όλην την τακτικήν του κόμματος των Φιλελευθέρων κατά το μεσολαβήσαν χρονικόν διάστημα εις την στάσιν τούτου κατά την εμφάνισιν της νέας Κυβερνήσεως εις την Βουλήν, εις τον σχηματισμόν της Κυβερνήσεως δεν βλέπομεν πλέον σήμερον παρά μόνον προσκλογικούς κομματικούς ελιγμούς, ήκιστα ανταποκρινομένους προς την σοβαρότητα των σημερινών περιστάσεων.

Ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως επανέλαβε κατά κόρον, από της ημέρας κατά την οποίαν υπέβαλε την παραίτησιν έως σήμερον, τους λόγους διά τους οποίους ηναγκάσθη να απομακρυνθή από την αρχήν. Εκ των υστέρων κρίνοντες τα πράγματα οφείλομεν να παρατηρήσωμεν, ότι οί λόγοι αυτοί δεν έχουν καμμίαν σοβαρότητα. Ενθυμούμαι άκμη τας περικοπάς αθλίων άρθρων εφημερίδων τινών τας οποίας ανέγνωσεν ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως διά να τονίση ότι, εφόσον δεν τίθεται φραγμός, εις την άστοχίαν ωρισμένων εφημερίδων, αυτός δεν δύναται να παραμείνη κυβερνών. Μη λησμονείτε, ότι ο ισχυρισμός αυτός του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως εσχετίζετο μέ την υποβολήν ιδιαιτέρου νομοσχεδίου στρεφομένου κατά του Τύπου.

Και όμως όλα τα οποία ανεγνώσθησαν και τα οποία πραγματικώς συνίσταντο εις κακόβουλον και εντελώς ύβριστικήν και εγκληματικήν επίθεσιν κατά της Κυβερνήσεως ήσαν άρθρα ποινικώς διώξιμα επί τη βάσει των κειμένων νόμων. Ουδεμία ανάγκη ψηφίσεως ιδιαιτέρου νόμου υπήρχε, όπως κατδιωχθούν τα άρθρα εκείνα του τύπου. Ουδεμίαν δε σχέσιν είχον τα άρθρα εκείνα μέ το νόμισμα. Το σχέδιον όμως το περί τύπου, το υποβληθέν υπό της Κυβερνήσεως απέβλεπεν εις την προστασίαν του εθνικού νομίσματος. Όλα τα άρθρα τα οποία ανεγνώσθησαν ήσαν άρθρα ύβριστικά επιδιώκοντα να προκαλέσουν το μίσος κατά του κυβερνώντος κόμματος και δεν είχον καμμίαν σχέσιν τουλάχιστον άμεσον μέ το νόμισμα. Και έφ' όσον ή Κυβέρνησις είχε και πλειοψηφίαν μεγίστην ήτο εις θέσιν να λάβη μέτρα περιοριστικά εγκληματικών πράξεων διά του τύπου χωρίς να παραβιάση το Σύνταγμα, δεν βλέπω διατί να εγκαταλειφθή ή αρχή, έπειδή δεν παρεβιάζετο το Σύνταγμα. Ίδού ότι μία νέα κυβέρνησις εσχηματίσθη χωρίς να παραβιασθή το Σύνταγμα και ουδεμία ανωμαλία παρουσιάζεται χωρίς την ψήφισιν του νόμου. Ίδού και πάλιν το κόμμα των Φιλελευθέρων εις την αρχήν, χωρίς να επιμένη εις την ψήφισιν του νομοσχεδίου περί τύπου και εις την παραβίασιν του Συντάγματος. Και ουδεμία πάλιν ανωμαλία παρατηρείται ούτε υπάρχει φόβος, ότι θα δημιουργηθή εξ αιτίας της μη ψηφίσεως του νομοσχεδίου εναντίον του Συντάγματος. Λέγω εναντίον του Συντάγματος, διότι ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως ομιλών τότε ενώπιον της Βουλής ανέφερε τούτο ότι, όπως δύναται να θεωρηθή αντισυνταγματική ή καταδίωξις άρθρων γραφέντων επίτηδες όπως δημιουργήσουν νομισματικήν ανωμαλίαν. Εις το υπό συζήτησιν νομοσχέδιον τον «δόλον» την «γνῶσιν» δηλαδή της ακριβείας των όρων των οποίων θα εγίνετο χρῆσις δεν την εθεώρει ως στοιχείον απαραίτητον το νομοσχέδιον εκείνο του ποινικώς διωξίμου, αλλά μόνον ως επιβαρυντικόν στοιχείον. Εις αυτό το σημείον ακριβώς επήλθε μεγίστη διαφωνία μεταξύ της αντιπολιτεύσεως και της Κυβερνήσεως. Διότι ασφαλώς ή υπό την αυτήν ευρύτητα καταδίωξις οιασδήποτε εκφράσεως γνώμης εν σχέσει μέ το νόμισμα ασφαλώς απετέλει παράβασιν του Συντάγματος. Και ταύτα μέν ώς προς την παραίτησιν. Εν σχέσει τώρα προς την κατόπιν τακτικήν έχω να είπω τα εξής, ότι αφού εν κόμμα εγκαταλείπει την αρχήν, ενώ δεν έχει την εξουσιοδότησιν του λαού να μεταβάλη το Σύνταγμα, είναι εμφανές ότι το κόμμα τούτο έχει την ηθικήν υποχρέωσιν να διευκολύνη τον σχηματισμόν άλλων Κυβερνήσεων, αφού και τον σχηματισμόν Κυβερνήσεως εκ των

κόλπων αὐτοῦ τὴν ἀποκλείει. Καὶ ὁ σχηματισμὸς μιᾶς ἄλλης Κυβερνήσεως δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ παρὰ δι' ἑνὸς συμπτώσεως τοῦ κόμματος ἢ τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ σχηματίσουν τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν τούτοις τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι παρενέβαλε πολλὰ προσκόμματα διὰ τὸν σχηματισμὸν διαδόχου Κυβερνήσεως συμμαχικῆς. Τὸ ἀτύχημα εἶναι καὶ τοῦτο,ὅτι λόγῳ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον ἐξέλεγη ἡ Γερουσία, λόγῳ τοῦ μονομεροῦς τῆς συγκροτήσεώς της, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἔχει τὸ κλειδί, ὄχι μόνον τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπομένως ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως ἀπὸ ἄλλα κόμματα εἶναι δυσχερέστερος. Ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις θὰ ἦτο ἀπολύτως ἐξηρτημένη, ὁ βίος της, αἱ πράξεις της θὰ ἦσαν ἀπολύτως ἐξηρτημέναι ἐκ τῆς θελήσεως ἑνὸς κόμματος ἀντιτιθεμένου πρὸς αὐτήν. Μόνον ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν σχηματισμὸν ἄλλης Κυβερνήσεως. Τοιαύτην ἐμπιστοσύνην ἐγὼ δὲν εἶχον λόγον νὰ μὴ ἔχω ἀπέναντι τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ δι' αὐτὸ ὅταν ἐναυάγησαν ὅλαι αἱ πιθαναὶ λύσεις Κυβερνήσεως συμμαχικῆς καὶ ὅταν μοῦ ἀνετέθη ὁ σχηματισμός τοιαύτης, ἐζήτησα νὰ μάθω, ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας θὰ μοῦ ἔδιδε ψῆφον ἐμπιστοσύνης καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐδήλωσα, ποία θὰ ἦτο ἡ κατεύθυνσις τῆς νέας Κυβερνήσεως. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπέμεινα,ὅτι ἐθεώρουν ἀπαραίτητον ἀφ' ἑνὸς νὰ μοῦ δοθῇ ἐξουσιοδότησις διὰ τὰς Κοινωνικὰς Ἀσφαλίσεις καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος περὶ ἐγγείου παραγωγῆς. Ὡς πρὸς τὰς Κοινωνικὰς Ἀσφαλίσεις μοῦ ἐδήλωσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἤθελε νὰ ψηφισθοῦν πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἤγειρεν ἐπιφυλάξεις, τὰς ὁποίας ὅμως ἦρε κατόπιν δηλώσας ὅτι δὲν θὰ ἐπέμενε διὰ τὸν φόρον ἐγγείου παραγωγῆς, ἐφ' ὅσον ἠδυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ἄλλον τρόπον ὥστε νὰ μὴ δημιουργηθῇ χάσμα εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ὁ λόγος λοιπὸν ποὺ ἐζητήσαμεν τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἦτο αὐτός ἀκριβῶς, ἡ ἐπεξεργασία παρὰ Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὥστε κατὰ τὰς δύο ἢ τρεῖς τελευταίας συνδριάσεις, πρὸ τοῦ τερματισμοῦ τῆς Βουλῆς νὰ κατωρθοῦτο νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Καὶ πράγματι παρέστην καὶ ἐγὼ εἰς μίαν προσυνεδρίαν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ ὁ πρώην Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, ὡς καὶ ἄλλα μέλη αὐτῆς. Οὐδεμία ἐξεδηλώθη ἀντίρρησις κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου, συνεζητήθησαν ἴσως τὰ πράγματα ἐν σπουδῇ καὶ μάλιστα παρά τινων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνελήφθη ἡ σύνταξις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Κατόπιν ἐνεφανίσθησαν ἀντιρρήσεις ἐκ μέρους τῆς πλειοψηφίας ἐναντίον τῆς σπουδῆς τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι αὐταὶ αἱ ἀντιρρήσεις κατὰ τὴν ἰδικήν μου ἀντίληψιν εἶχον περισσότερα κομματικὰ ἐλατήρια παρὰ πρόθεσιν βελτιώσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἔτυχε μακροτάτης ἐπεξεργασίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἰδιαιτέρως ἐκ μέρους τοῦ τέως κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἦτο ἔργον τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, εἶνε νομοσχέδιον περισσότερον τεχνικῆς φύσεως, δύσκολον δηλαδὴ νὰ ὑποστῇ τροποποιήσεις ἐντὸς τῆς Βουλῆς καὶ εἶχε γίνῃ μάλιστα σκέψις νὰ θεωρηθῇ συνταχθὲν ὑπὸ τύπον κώδικος ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ θεωρηθῇ δηλαδὴ συνταχθὲν δυνάμει τῆς διατάξεως ἐκείνης τοῦ Συντάγματος, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει δι' ἑνὸς μόνου ἄρθρου νὰ ψηφίζωνται τοιοῦτοι νόμοι διὰ νὰ μὴ προκαλέσῃ συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι πιθανὸν νὰ ἐχειροτέρευον τὸ νομοσχέδιον. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν καμμία πιθανότης βελτιώσεως τοῦ νομοσχεδίου διὰ τῆς συζητήσεως ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχε ἀνάγκη βελτιώσεως ὁ χρόνος ἐπέτρεπε καὶ μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου νὰ ὑποστῇ βελτιώσεις διότι ἡ ἐφαρμογή του δὲν ἦτο τόσον ἄμεσος καὶ τὰ ἀποτελέσματά του δὲν ἦσαν τόσῳ ἄμεσα, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἐπιδεκτικὸς ὁ νόμος βελτιώσεως. Ἐν ἢ περιπτώσει ἡ πλειοψηφία ἔβλεπεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετήσῃ σοβαρότερον τὸ νομοσχέδιον ἐπρότεινα ἐγὼ τὴν λύσιν νὰ δοθῇ ἐξουσιοδότησις νὰ ἐκδοθῇ ὡς νομοθετικὸν διάταγμα καὶ νὰ μὴ τερματισθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς συνόδου αὐτῆς, ἐὰν δὲν συνέβλη ἡ Βουλὴ καὶ δὲν ἐγκρίνει τὸ Ν. Διάταγμα. Ἐζήτουν δὲ πάντα ταῦτα, διότι ἐπεθύμουν νὰ παράσχω τὴν ἐγγύησιν εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, ὅτι καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς καὶ ἡ Κυβέρνησις εἴχομεν σταθερὰν τὴν θέλησιν νὰ βελτιώσωμεν τὴν θέσιν τῶν μισθωτῶν. Ἤθελα νὰ δώσω τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι δὲν δίδομεν μόνον λόγους μὲ τοὺς ὁποίους δὲν χορταίνει ὁ ἐργατικὸς κόσμος, ἀλλ' ὅτι δίδομεν πράγματα. Καὶ εἶναι ἡ στιγμὴ ἐξαιρετικὰ κρίσιμος διὰ νὰ ἔχῃ αὐτὴν τὴν ἐμπιστοσύνην, αὐτὴν τὴν πεποίθησιν ὁ ἐργατικὸς κόσμος, διότι ἀφ' ἑνὸς ἡ βιομηχανία, λόγῳ τῆς μετατροπῆς τῶν οἰκονομικῶν ὅρων εὐνοεῖται ἐξαιρετικά, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ὁσημέραι χειροτερεύει ἡ θέσις τῶν μισθωτῶν. Ἔλεγα λοιπὸν καὶ ἐτόνιζα εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὸν τύπον, ὁποτεδήποτε παρίστατο εὐκαιρία ἐτόνιζα, ὅτι πρέπει νὰ στρέψωμεν ὅλην μας τὴν προσοχήν, ὅπως περιορίσωμεν τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμαρίθμου. Ἕνας δὲ τρόπος νὰ περιορίσωμεν τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμαρίθμου εἶναι νὰ περιορίσωμεν τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου αἱ ὁποῖαι ἦτο δυνατὸν καὶ νὰ ἀνατρέψωσι τὸν τιμάριθμον. Καὶ διὰ νὰ περιορίσωμεν τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, ὀφείλομεν ἡμεῖς νὰ δώσωμεν ἐπὶ τέλους ἕνα οὐσιαστικὸν ἀντιστάθμισμα εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις. Αὐτὸς δὲ ἦτο ὁ νόμος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ὁ ὁποῖος ἐπὶ τρία ἔτη συνεχῶς ἐμελετᾶτο. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι οἱ οὐσιαστικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐπέβαλον εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ζητήσῃ τὴν ἄμεσον ψήφισιν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁ ἐργατικὸς κόσμος ἔχει χορτάσει ἀπὸ ὑποσχέσεις. Δὲν ἀρκεῖται πλέον εἰς ὑποσχέσεις θέλει καὶ κάποιαν οὐσιαστικὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων του, ἔχομεν δὲ ἀνάγκην αὐτῆς τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἐργατικῆς τάξεως, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν κοινωνικὴν ἠρεμίαν εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ἄνευ τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ ἀντιμετώπισις τῶν μεγάλων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐγείρονται ἐνώπιον ἡμῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόρον τῆς ἐγγείου παραγωγῆς συμβαίνει κάτι ἀνάλογον. Εἶναι καὶ αὐτὸς μία ἐπιβάρυνσις εἰς μιαν τάξιν πάσχουσαν, μίαν τάξιν κατάχρεων καὶ φόρος διὰ μίαν παραγωγὴν ἡ ὁποία δὲν ὑποβιβάζει πρόσοδον μεγάλην, ἱκανὴν νὰ βαστάσῃ οἱανδήποτε φορολογίαν. Αὐταὶ ἦσαν αἱ δύο ἀξιώσεις, τὰς ὁποίας προέβαλον καὶ διὰ τὰς ὁποίας σᾶς εἶπα ποία ἦτο ἡ συνεννόησις. Ἐν τούτοις διὰ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἠγέρθη ἕνας θόρυβος, θόρυβος ἀδικαιολόγητος ἐκ μέρους τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἰδικήν μου ἀντίληψιν καὶ νομίζω ὅτι ὅλοι παροικοῦμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ γνωρίζομεν τὰ συμβαίνοντα καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης—εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι προῆλθεν ἀπὸ κομματικὰ ἐλατήρια καὶ ὄχι ἀπὸ πρόθεσιν βελτιώσεως τοῦ νομοσχεδίου. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως λέγει ὅτι δὲν ἀνέμενε τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως, διότι οὐδέποτε ἠξιώσαμεν ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξιν τῆς Βουλῆς καὶ διότι ταιαύτη δέσμευσις τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ. Καὶ ὅμως ἐπανειλημμένως καὶ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐδηλώσαμεν καὶ εἰς πάντα ἐδηλώσαμεν ὅτι αἱ σημεριναὶ περιπτώσεις εἶναι τοιαῦται, ὥστε ἂν εἰς πᾶσαν Κυβέρνησιν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος, ἂν εἰς πᾶσαν Κυβέρνησιν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ μὴ διαβίβεται ὅτι κλονίζεται καθ' ἡμέραν, εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις εἶναι εἰς πολὺ μεγαλύτερον βαθμὸν ἀπαραίτητον καὶ ἐξαιρετικὸν κῦρος νὰ ἔχῃ καὶ νὰ μὴ κλονίζεται καθ' ἑκάστην ἡ ὑπόστασις αὐτῆς, διότι τὰ προβλήματα, ἐπαναλαμβάνω, εἶναι μέγιστα. Ἡ κυβέρνησις ἡ σημερινὴ εἴτε ἡ τέως παραιτηθεῖσα εἴτε ἡ σημερινὴ εἴτε οἱαδήποτε ἄλλη ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ

τὰ δίκαια τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ὑπαλληλικοῦ κόσμου, ἔχει νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησιν τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν χρηματιζομένων καὶ ἀπέναντι τῶν αἰσχροκερδῶν, ἔχει νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς περιορισμοὺς διὰ τὸ νόμισμα, ἔχει νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν ξένων δανειστῶν, ἔχει νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τῶν φορολογικῶν καὶ τῶν ἄλλων. Δι' αὐτοὺς ὅλους τοὺς λόγους μία κυβέρνησις ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις περισσότερον ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην κυβέρνησιν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος, ἔχει ἀνάγκην νὰ μὴ βλέπῃ καθ' ἡμέραν τὴν θέσιν της ὑπονομευομένην καὶ κλονιζομένην. Δι' αὐτὸ ἐζητοῦμεν ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειοψηφίας. Καὶ ὁμιλῶν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἐδήλουν (ἀναγινώσκει).

Ἡ δήλωσίς μου, λοιπόν, ἦτο κατηγορηματική, ἀλλ' ἐρωτᾶται, ἐπιτρέπεται εἰς μίαν Κυβέρνησιν νὰ ζητῇ ἀπεριόριστον καὶ ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς; Ὅταν λέγωμεν ἀμέριστον τί ἐννοοῦμεν; Δὲν ἐννοοῦμεν μίαν δέσμευσιν ἐπ' ἄπειρον τῆς πλειοψηφίας. Ἁπλούστατα, ἐννοοῦμεν δύο πράγματα. Τὴν ἔγκρισιν τῶν ὡρισμένων προτάσεων τῆς Κυβερνήσεως. αἱ ὁποῖαι περιέχουν δηλώσεις αὐτῆς καὶ δεύτερον τὴν ἔγκρισιν τῆς γενικῆς κατευθύνσεως τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἐρωτᾶται εἰς τὰ δύο αὐτὰ ζητήματα εἴχομεν τὴν ἔγκρισιν τῆς πλειοψηφίας; Ὅσον ἀφορᾷ τὸν νόμον τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, εἴχομεν τὴν ἀπόρριψιν τῶν προτάσεων τῆς Κυβερνήσεως, ἀπόρριψιν, ἡ ὁποία. κατὰ τὴν ἰδικήν μας ἀντίληψιν. δὲν ἐγένετο παρὰ ἐκ κομματικῶν ἐλατηρίων, διότι καὶ αἱ προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀπέκλειον μίαν οἱανδήποτε ἐπεξεργασίαν, οἱανδήποτε βελτίωσιν τοῦ νόμου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς εἴχομεν ἐπίσης ἀπόρριψιν. Διότι ὅταν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας, ἔχων 200 βουλευτάς, λέγει εἰς μίαν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία δὲν ἀριθμεῖ παρὰ μόνον 13 βουλευτάς, ὅταν λέγει. ὅτι κάμνω εἰς αὐτὸ ἐπιφυλάξεις, τί σημαίνει τοῦτο; Σημαίνει ὅτι ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως; Καὶ ποῦ ὑπάρχει ἡ δήλωσις ὅτι δὲν θὰ ἐπιμείνῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας, ἐὰν συμφέρῃ νὰ μετατεθοῦν τὰ βάρη ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν μὴ φορολογουμένων οἰκιῶν, θὰ ἴδωμεν λέγει ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας καὶ ὅταν λέγει θὰ ἴδωμεν, τί σημαίνει τοῦτο; Σημαίνει ὅτι ὑπεράνω τῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκεται ἡ Δαμόκλειος σπάθη τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας. Εἰς τὰ δύο αὐτὰ ζητήματα ἡ Κυβέρνησις εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἔχῃ ἀμέριστον καὶ ἄνευ ἐπιφυλάξεως τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο. Ὅταν λέγει ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας, «ἔχω τὴν πρόθεσιν νὰ ἐνισχύσω ἠθικῶς τὴν Κυβέρνησιν», νομίζετε ὅτι εἶναι ἀρκετὸν ὅτι ἡ πλειοψηφία θὰ δώσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης; Εἶναι ἀρκετὸν ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας εἰς κάθε του λέξιν προσπαθεῖ νὰ μειώσῃ τὸ κῦρος τῆς Κυβερνήσεως; Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνόμισεν ὅτι ἐγὼ ἐταράχθην, ὅταν εἶπεν ὅτι τὸ κόμμα ἡμῶν εἶναι ταξικόν. Ἡμεῖς, κύριοι, ἔχομεν μεν ὡρισμένας ἀρχάς, ἔχομεν πολλάκις διατυπώσῃ τὴν γνώμην μας, πῶς ἐννοοῦμεν τὸν ταξικὸν ἀγῶνα, ἔχομεν πολλάκις διατυπώσῃ τὴν γνώμην μας, ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν τὴν ἀντίληψιν τοῦ ταξικοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν ταξικῶν κομμάτων κατὰ τὴν ἔννοιαν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζουν τὰς ἐννοίας αὐτάς, τοὺς ὅρους αὐτούς, τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δηλ. ὅτι πρέπει νὰ καταστραφοῦν ὅλαι αἱ τάξεις καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ μία τάξις. Τὴν ἐννοοῦμεν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ Κράτος συστηματικῶς καὶ ἀνενδότως δέον νὰ ἐργάζηται πρὸς βαθμιαίαν καὶ συστηματικὴν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνύψωσιν αὐτῶν τῶν τάξεων. Διότι αὐτὸ εἶναι τὸ γενικώτερον συμφέρον, τὸ οἰκονομικόν, τὸ κοινωνικόν, διότι αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη. Καὶ εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς τῆς πολιτικῆς καλοῦνται νὰ συνεισφέρουν ὅλαι αἱ τάξεις.

Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀρχαί μας καὶ εἶναι γνωσταὶ βεβαίως. Θέλομεν τὴν ἀνύψωσιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωνιζόμεθα. ἀφ' ὅτου ἐνεφανίσθημεν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν. Ἀλλὰ αὐτὸ δημιουργεῖ κανένα κίνδυνον διαταράξεως τῆς τάξεως, ἐὰν ἡμεῖς ἀναλάβωμεν τὴν ἀρχήν; Ἡμεῖς ἐκυβερνήσαμεν τὴν χώραν εἰς τὸ 1924 εἰς δυσκόλους περιστάσεις. Ποῖος κίνδυνος ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς ὑφ' ἡμῶν καταλήψεως τῆς ἀρχῆς; Κατελάβομεν τὴν ἀρχὴν χθὲς πάλιν. ποῖος κίνδυνος ἐδημιουργήθη, διότι ἡμεῖς κατελάβομεν τὴν ἀρχήν; Μετεβάλομεν τὴν ὀνομασίαν τοῦ κόμματός μας, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε καμμία μεταβολὴ τῶν ἀρχῶν μας, διότι μετεβλήθη ἡ ὀνομασία τοῦ κόμματός μας. Αὐτὰς τὰς ἀρχὰς εἴχομεν ἀπὸ τὸ 1910 ὅτε ἐνεφανίσθημεν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν. Μετεβάλομεν τὸ ὄνομα τοῦ κόμματος, διότι ἐνομίσαμεν ὅτι ἔδιδεν ὁ ἄγων πρὸς ἐδραίωσιν τῆς δημοκρατίας καὶ ἠθέλαμεν νὰ δώσωμεν τὸν τίτλον, ὁ ὁποῖος ἀνταπεκρίνετο εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς οὐσιαστικῆς διεκδικήσεως τοῦ κόμματός μας. Καὶ ὅταν οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἀποτελεῖ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῆς κυβερνήσεως, τὸ νὰ ἔρχεται ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας νὰ λέγῃ, ὅτι ἔχει μεγίστους φόβους ἐκ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς ἀπὸ ἕνα ταξικὸν κόμμα, προσδίδων εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ταξικοῦ ὄχι τὴν ἔννοιαν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς δίδομεν, ἀλλὰ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν δίδει τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα, ἀποτελεῖ αὐτὸ ἐνίσχυσιν ἠθικήν; Ὅταν ἔρχεται ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας καὶ λέγει ὅτι παραμονή μας εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐμποιεῖ φόβους, ὅτι εἶναι δυνατὸν ἐκ τῆς παρουσίας ἡμῶν εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ δημιουργηθοῦν ἐξεγέρσεις, ἀποτελεῖ αὐτὸ ἐνίσχυσιν ἠθικὴν τῆς Κυβερνήσεως; Καὶ ἦτο ἡ στιγμὴ κατάλληλος, καθ' ἣν στιγμὴν εἴχομεν ἀνάγκην ἀπολύτου κύρους καὶ στερεώσεως τῆς θέσεως ἡμῶν, τοιαῦται ἰδέαι καὶ γνῶμαι νὰ λέγωνται; Αὐτὰς δὲ τὰς ἰδέας τὰς διετύπωσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐπανειλημμένως καὶ δι' αὐτῶν τῶν δηλώσεων καὶ δι' αὐτῶν τῶν δημοσιεύσεων δὲν ἐγίνετο τίποτε, παρὰ νὰ ὑπονομεύεται καθ' ἡμέραν ἡ θέσις τῆς κυβερνήσεως. Λέγει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὅταν μοῦ εἶπεν, ὅτι θὰ δώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειοψηφίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπερίμενεν ὅτι θὰ ἦτο τοιοῦτον τὸ πρόγραμμα. τὸ ὁποῖον θὰ διετύπου ἡ Κυβέρνησις. Τοιαύτη δήλωσις οὐδέποτε μοῦ ἐγένετο. Μοῦ ἐδηλώθη μόνον ὅτι ἂν ἠθέλαμεν νὰ διατυπώσωμεν πρόγραμμα εἰς ἄκρον ἀριστερόν, βεβαίως δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ἡ πλειοψηφία νὰ δώσῃ τὴν ψῆφον εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἀλλ' ἡμεῖς διετυπώσαμεν πρόγραμμα εἰς ἄκρον ἀριστερόν; Βεβαίως ἐπεμείνομεν πεποίθησιν ὅτι ἡ κατεύθυνσις, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλεται νὰ ἀκολουθήσουν ὅλα τὰ σύγχρονα κράτη. εἶναι ἡ κατεύθυνσις πρὸς τὰ ἀριστερά. Ὅπερ πρὸς τὰ ἀριστερὰ σημαίνει τοῦτο, ὅτι πρέπει νὰ βαδίζωμεν πρὸς τὴν βαθμιαίαν συστηματικὴν ἀνύψωσιν τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων τάξεων. τῶν βιοπαλαιστῶν ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ρυθμίζεται ἡ πολιτικὴ μας ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ζωὴ εἶναι ἐπιδεκτικαὶ ἐκ τῶν ἄνω διαρρυθμίσεων. (χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς). Ἐγὼ τὸ ἐδήλωσα ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς καὶ δι' αὐτὸ περιωρίσαμεν εἰς τὸν μέγιστον βαθμὸν τὰς ἀξιώσεις μας καὶ περιελάβομεν ἓν πράγματα, δηλαδὴ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ καταστελέντος ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν καὶ δεύτερον τὴν μὴ ἐφαρμογὴν ἑνὸς νόμου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν ἰδίαν πλειοψηφίαν εἶχεν ἀναστολὴ ἀπὸ ἑτείας. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ πρόγραμμα εἰς ἄκρον ἀριστερόν; Τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐγκρίνῃ ἡ πλειονοψηφία; Καὶ εἴχομεν διατυπώσει καὶ ἄλλας γνώμας, ὅσον ἀφορᾷ τὸ νόμισμα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ρύθμισιν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους. πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν περιστάσεων — ἀδιάφορον ἐὰν αἱ ἀρχαὶ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων συμφωνοῦν ἢ ὄχι — ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν περιστάσεων, τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρίσῃ ἀπὸ τὰς ὡρισμένας περιστάσεις καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ.

Δὲν περιέχει λοιπὸν αὐτὸ τὸ πρόγραμμα τίποτε τὸ ἐκβιαστικόν, καμμίαν πίεσιν ἐπὶ τῆς πλειοψηφίας. Δὲν πιστεύω δὲ νὰ ἐφανταζετο ἐπὶ τέλους ἡ πλειοψηφία καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς ὅτι τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνελαμβάνομεν ἡμεῖς τὴν Κυβέρνησιν, ἔπρεπε νὰ πετάξωμεν καὶ νὰ κάμωμεν ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν ἀρχῶν μας, διὰ νὰ μένωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἐὰν τοιαύτας ἀντιλήψεις εἶχεν ἡ πλειοψηφία ὤφειλε νὰ στρέψῃ τὴν κατεύθυνσιν καὶ τὴν προσοχήν της εἰς ἄλλα κόμματα ἢ εἰς ἄλλα πρόσωπα, δὲν γνωρίζω ποῖα, καὶ ὄχι εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἐφ, ὅσον τοιαύτας ἰδέας εἶχεν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας εἶχεν ὑποχρέωσιν τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν κατέστη δυνατὸς ὁ σχηματισμὸς οὔτε Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως οὔτε Κυβερνήσεως Εὐρυτέρου Συνασπισμοῦ, οὔτε εὐρέος Συνασπισμοῦ νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἀρχήν. Αὐτὸ ἦτο τὸ συνεπὲς καὶ λογικὸν καὶ νὰ μὴ γίνῃ αὐτὸς ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ὁ ὁποῖος διότι μόνον καὶ μόνον ἔγινεν μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ πλειοψηφία ἐσοβαρεύετο, ὅταν ἐγκατέλειψε τὴν ἀρχὴν καὶ ἐσοβαρεύετο ὅταν ἔλεγε ὅτι θὰ δώσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν. Ἐκ τῶν ὑστέρων καταλαμβάνω ὅτι τοιαύτη σοβαρὰ ἀπόφασις δὲν ὑπῆρχε, ὑπῆρχον εἰς ὅλα αὐτὰ προεκλογικοὶ κομματικοὶ ἐλιγμοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς περιστάσεις καὶ οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγκριθοῦν ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὡμίλησεν, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, καὶ περὶ ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν. Εἶχα διατυπώσει καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, νομίζω ὅτι μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς τὴν Λωζάνην ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, νομίζω, ὅτι κατόπιν τῶν γεγονότων αὐτῶν ἐπιβάλλεται ἡ ταχίστη ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρατείνεται ἐπ' ἄπειρον ἡ κατάστασις αὐτή. Αἱ συνθῆκαι τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα μετεβλήθησαν. Ἔχομεν ἀνάγκην νὰ συντελέσωμεν ὅπως ἐκδηλώσῃ τὴν γνώμην του ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Ἔχομεν ἀνάγκην νὰ συμβάλωμεν τὸ ταχύτερον ὅπως συγκροτηθῇ Κυβέρνησις περιβαλλομένη ἀπολύτως μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς κοινῆς γνώμης, ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν ἰδικήν μου ἀντίληψιν στερεῖται ἡ Κυβέρνησις, ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ γεγονότα ὅλα, ὅσα ἐπροκάλεσαν τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων. Θὰ συμβάλωμεν ὥστε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπεδίωξε, ἔστω καὶ διὰ λόγων, ἡ πλειοψηφία, τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, δηλαδὴ συμμαχικῆς, θὰ συμβάλωμεν ὅπως ἡ ἰδέα αὐτὴ πραγματοποιηθῇ. Δὲν εἶναι καιρὸς πλέον διὰ κομματικοὺς ἐλιγμούς, οἱ ὁποῖοι ἐφ' ὅσον συνεχίζονται θὰ ἀπολήξουν καὶ εἰς βάρος τοῦ τόπου καὶ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων (χειροκροτήματα ἐξ ἀριστερῶν).

Γ. Κονδύλλης. Τὸ ἐθνικὸν δημοκρατικὸν κόμμα κ. Πρόεδρε μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς Κυβερνητικῆς κρίσεως ἐπροθυμοποιήθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν σχεδιασθεῖσαν Κυβέρνησιν συνασπισμοῦ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἐργατοαγροτικοῦ κόμματος λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, τὰς ὁποίας διατρέχει ἡ χώρα καὶ λόγῳ τῆς ἀνάγκης νὰ κυβερνηθῇ ὁ τόπος. Ἤδη ὁπότε συνεπληρώθη ὁ κύκλος τρόπον τινὰ τῆς πολιτικῆς κρίσεως, ὁπότε δηλαδὴ ἐφθάσαμεν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον νομίζω ὅτι ἔχει καθῆκον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει θέσιν του. Ἡ ἀντικειμενικὴ κρίσις ἡ ὁποία διέκρινε τὴν ἀντιπολιτευτικὴν ἡμῶν τάσιν θὰ εἶνε καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁ γνώμων τῶν ἐνεργειῶν μας, δηλαδὴ τὸ ὑπ' ἐμὲ κόμμα θὰ ὑποστηρίξῃ κάθε μέτρον, τὸ ὁποῖον θὰ θεωρηθῇ χρήσιμον καὶ θὰ καταψηφίσῃ ἀντιθέτως κάθε τοιοῦτον, τὸ ὁποῖον θὰ θεωρηθῇ ἐπιβλαβὲς διὰ τὸν τόπον.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὁμολογῶ, κύριοι βουλευταί, ὅτι κατέβαλα πολλὴν προσπάθειαν, διὰ νὰ ἐννοήσω διὰ τίνα λόγον παρητήθη ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις. Ἀνέμενα δὲ τὴν σημερινὴν συζήτησιν μὲ τὴν ἐλπίδα, ἤτις ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων-φεῦ-φρούδα, ὅτι αἱ σημεριναὶ ἐξηγήσεις θὰ κατώρθωναν νὰ λύσουν τὸ αἴνιγμα, τὸ ὁποῖον εἶχε γεννηθῇ εἰς τὴν διάνοιάν μου, διὰ τίνα λόγον ἡ Κυβέρνησις προτοῦ ἀκόμη ἐκφρασθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς πλειοψηφίας, ἐθεώρησεν ὅτι ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ. Αἱ σημεριναὶ ἀνακοινώσεις τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐργατικοῦ καὶ Ἀγροτικοῦ Κόμματος ἢ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐπαναλαμβάνουν τὰ δύο σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπῆρχε διαφωνία, ἀρχίζει κατὰ τὰς ἰδίας ὁμολογίας τοῦ ἀξιοτίμου προλαλήσαντος. διαφωνία ἡ ὁποία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγάγῃ εἰς στέρησιν ψήφου ἐμπιστοσύνης τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς. Ἐπαναλαμβάνω καὶ μίαν ἀόριστον ἀντίληψιν, ὅτι τὸ σύνολον πλὴν τῶν δύο τούτων σημείων τῶν ἀνακοινώσεων εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ πλειοψηφοῦντος κόμματος ἦτο τοιοῦτον, ὥστε ἐδείκνυεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τονωθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, νὰ μεταγγισθῇ δηλαδὴ εἰς ἀδύνατον καὶ ἀσθενὲς σῶμα, αἷμα ἐκ τῆς πλειοψηφίας, τοσοῦτον ἰσχυρόν, ὥστε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔπρεπε νὰ παραμείνουν εἰς τὰς τάξεις, τὰς ὁποίας μόνη ἐξέλεξε διὰ νὰ παλαίσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμά της.

Α. Παπαναστασίου. Αὐτὰ εἶπα ἐγώ ;

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Δὲν σᾶς διέκοψα ἐγώ.

Α. Παπαναστασίου. Νὰ μὴ μεταβάλλετε τοὺς λόγους μου.

Α. Μιχαλακόπουλος. Δὲν μεταβάλλω τοὺς λόγους σας. Οἱ κ. Βουλευταὶ θὰ κρίνουν ἂν μεταβάλλω τοὺς λόγους σας. Δὲν ἐσυνείθισα νὰ κάμω τοιαῦτα πράγματα.

Τίνα λόγον, εἶπεν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Ἐργατικοῦ καὶ Ἀγροτικοῦ Κόμματος, θὰ ἐζητοῦσα ἀπὸ τὴν Βουλὴν διὰ τὴν συντομίαν νὰ ἐφαρμόσῳ τὸ σύνηθες σύστημα τοῦ συνδυασμοῦ τῶν κεφαλαίων γραμμάτων δηλαδὴ Ε. Α. Δ. Ε. «Τίνα λόγον εἶχεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων νὰ μᾶς ἀποκαλέσῃ ταξικὸν κόμμα ; Ἡμεῖς δὲν ἀμφισβητοῦμεν τὰς ἀρχάς μας, δὲν τὰς ἀπαρνούμεθα. Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι τὸ ἔργον μας εἶναι νὰ παλαίωμεν διὰ νὰ ἐξυψώνωμεν τὰς ἀσθενεστέρας τάξεις. Ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν μὲ τοῦτο ὅτι εἴμεθα Κόμμα Κομμουνιστικόν». Καὶ διερωτῶμαι, ἀκούσατε σεῖς ποτὲ εἴτε ἐντὸς τῆς Βουλῆς εἴτε ἔξω τῆς Βουλῆς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων νὰ ἀποκαλέσῃ τὸ Κόμμα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως Κομμουνιστικὸν Κόμμα, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει ἄλλο Κομμουνιστικὸν Κόμμα καὶ αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο εἶναι τόσον τρυφεραὶ ὅσον μεταξὺ στενῶν συγγενῶν, οἱ ὁποῖοι διαφιλονικοῦν τὴν ἰδίαν περιουσίαν;

Ἀλλά, προσθέτει ὁ κ. Παπαναστασίου, σεῖς ἐδώσατε εἰς τὴν ἔννοιαν ταξικὸν κόμμα, ἔννοιαν διαφορετικὴν ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐδώσαμεν ἡμεῖς. Ἀλλ' εἰς τοιαύτας περιστάσεις, πρὶν ἡ ἐκφρασθῇ ψῆφος ἐμπιστοσύνης, δὲν ὑπῆρχε ἄρα τὸ βῆμα διὰ νὰ λάβῃ εἰλικρινῶς τὸν λόγον ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ νὰ ζητήσῃ διασαφήσεις, τί ὁ κ. Βενιζέλος ἠννόει λέγων ὅτι τὸ κόμμα τῆς Δ, Ε, εἶναι ταξικὸν καὶ νὰ προσθέσῃ ἐὰν ἀπεδίδετο ἡ ἔννοια τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὑπώπτευον, θὰ ἦτο περιττὸν νὰ δοθῇ ἐμπιστοσύνη, ἀφοῦ εἰς ἕνα κομμουνιστικὸν κόμμα δὲν θὰ ἠμποροῦσαν οἱ φιλελεύθεροι νὰ δώσουν ψῆφον ἐμπιστοσύνης καὶ θὰ ἐλάμβανε βεβαίως ἀπάντησιν καθησυχαστικήν, διότι οὐδέποτε διῃλθε διὰ τοῦ νοός ἡμῶν, ὅτι εἶναι κομμουνιστικὸν τὸ κόμμα, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐξ Ἀρκαδίας. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ διεξαγάγῃ τὸν ἀγῶνα καθὼς γνωρίζει ὁ ἴδιος νὰ τὸν διεξάγῃ, διανθίζων τὸν λόγον του μὲ ἐξαιρέτους λόγους συμπαθείας πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου εἶπε τὰ ἑξῆς. «ὀφείλω νὰ εἴπω, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐσχηματίσθη μόνον ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον κ. Παπανστασίου ἡ κυβέρνησις μοῦ ἐδημιούργησε μερικὰς ἀνησυχίας, διότι πρέπει

νὰ ἐξηγήσω ὅτι τὸ κόμμα τὸ ἐργατοαγροτικὸν τὸ ὁποῖον εἰς τὰ 1924 ἦτο ἀκόμη ἀστικὸν σιγὰ σιγὰ ἔφθασε νὰ ἐξελιχθῇ εἰς κόμμα ταξικόν». Κόμμα τοῦ ὁποίου κύριον ἔργον ὡς εἶπεν ὁ κ. Παπαναστασίου εἶναι νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῶν ἀσθενεστέρων τάξεων. Ἀλλὰ προσθέτει ὁ κ. Βενιζέλος. «Τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζει σήμερον τὸ κόμμα τοῦ κ. Παπαναστασίου, δὲν θὰ δημιουργήσῃ ἐλπίζω, μεγάλας δυσχερείας διὰ τὴν σύμπραξιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, θὰ σημειώσω ἕνα ἢ δύο σημεῖα μόνον ἐπὶ τῶν ὁποίων νομίζω ὅτι ἔχω ἀνάγκην νὰ δώσω ἐξηγήσεις τινάς, δὲν τὰς ὀνομάζω «ἐπιφυλάξεις». Βλέπετε ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐρρόντισε νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν διατυπώνει ἐπιφυλάξεις, ἀλλὰ θέλει νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις τινὰς καὶ εἰδικώτερον διὰ τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας τῆς ἐγγείου παραγωγῆς, καταλήγει ἀφοῦ ἐκφράζει τοὺς ἐνδοιασμούς του. «Τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ συζητήσωμεν καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εὑρεθῇ τρόπος πρὸς συνεννόησιν, οὔτε εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσω ὅτι δὲν θὰ εἶνε λόγος τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς σύγκρουσιν μὲ τὴν Κυβέρνησιν».

Ἐρωτῶ, ὀνομάζεται τοῦτο ἐπιφύλαξις; Τοῦτο καλεῖται συνεννόησις. Καὶ ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας εἶπεν ὅτι ἐγνώριζε βεβαίως ὅτι ἔχων κόμμα ἀπαρτιζόμενον ἐκ μικροῦ ἀριθμοῦ μελῶν καὶ ἀναλαμβάνων τὴν ἀρχὴν ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ κρατοῦντος κόμματος, καὶ ἐπρόσθεσε, ἐγνώριζεν ὅτι θὰ ἔπρεπε, νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμοὺς τινάς. Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων εἶπεν ὅτι θὰ ἐφθάναμεν εἰς συνεννόησιν καί, ὁπωσδήποτε δὲν θὰ ἐλθωμεν εἰς σύγκρουσιν. Σᾶς ἐρωτῶ, εἶνε τοῦτο ἐπιφύλαξις, εἶνε ἄρνησις ἐμπιστοσύνης, ἢ εἶνε ἐπιθυμία καὶ δήλωσις ὅτι θὰ ζητοῦμεν νὰ συνεννοηθῶμεν καὶ νὰ συμβιβασθῶμεν μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἀφοῦ ρητῶς ἐτόνισεν, ὅτι δὲν θὰ ἐλθωμεν εἰς σύγκρουσιν διὰ τὸ σημεῖον αὐτό; Βεβαίως διὰ συμβιβασμῶν ἐργάζονται τὰ κόμματα, ὅταν δὲν ἔχουν τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς.

Καὶ ὁ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ πρὸς ὑμᾶς ταύτην τὴν στιγμὴν ὑπέστη τὸ μαρτύριον τῶν συμβιβασμῶν ἐπὶ 8 1)2 μῆνας καὶ γνωρίζων ὅτι ἔπρεπε νὰ παράσχῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν χώραν, δὲν ἐδίσταζεν ἀδιακόπως νὰ προέρχεται εἰς συμβιβασμούς. Ἄλλως τε, κύριοι, καὶ ἄλλοτε εἶπον ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι ἡ καλὴ πολιτικὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ τέχνη τοῦ καλῶς συμβιβάζεσθαι. Ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἔχει μίαν ἰδιόρρυθμον ἔννοιαν περὶ συμβιβασμοῦ. Συμβιβασμὸν ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρῇ αὐτὸς ἄλλος εἰς τὰς ἀξιώσεις του, ἀλλ' ὄχι νὰ ὑποχωρῇ αὐτὸς ἔστω καὶ κατὰ ἕνα βῆμα.

Ἀλλὰ καὶ τοιούτου εἴδους ἀκόμη συμβιβασμὸν ἐδέχθη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Εἶπεν ὅτι καὶ ἂν δὲν κατορθώσωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς συνεννόησιν, δὲν θὰ ἐλθωμεν εἰς σύγκρουσιν, δηλαδὴ ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ ὑπεχώρει καὶ εἰς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Παπαναστασίου.

Ποῖον ἦτο τὸ ἄλλο ζήτημα ; Τὸ περίφημον ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Τί εἶπεν ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ; Τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἡ Κυβέρνησις ἡ παροῦσα χωρὶς νὰ τὸ ἔχῃ προεκλογικῶς ὑποσχεθῇ, χωρὶς νὰ τὸ ἔχῃ ὑποσχεθῇ οὔτε κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οὔτε εἰς τὰς παραμονὰς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, οὔτε εἰς τὰς παραμονὰς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, τὸ ὑιοθέτησε κατ' ἀρχήν, τὸ ἐμελέτησε, τὸ ἐπεξειργάσθη καὶ τὸ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλήν. Θεωρεῖ λοιπὸν καθῆκον τιμῆς, οὐχὶ ἁπλῶς διὰ λόγων καὶ ὑποσχέσεων, ὅπως ἐκατηγόρησεν ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Α.Δ.Ε., ἀλλὰ δι' ἔργων ν' ἀποδείξῃ τὴν συμπάθειαν τῶν Φιλελευθέρων πρὸς τὰς ἐργαζομένας τάξεις καὶ θέλει νὰ τὸ ψηφίσῃ, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ τὸ νομοθέτημα τοῦτο νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν σῶμα μὲ σχετικὴν μόνον ἐλευθερίαν διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν γνώμην της ἡ Βουλὴ τοῦ Δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος. Ἀληθὴς καὶ ὄχι λόγοις δημοκρατικὴ ἀντίληψις . Μόνον ἡ εὐρεία συζήτησις ἐμπεδώνει εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀντίληψιν, τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ὠφελιμότητα τοῦ θεσμοῦ καὶ στερεώνει τὰ θεμέλια τοιούτων νεωτεριστικῶν νόμων. Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἀπήντησεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι τεχνικόν, ὅτι τὸ ἐπεξειργάσθησαν τεχνικοὶ ἐπὶ τόσα ἔτη καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἠμποροῦσε κατ' οὐδὲν νὰ τὸ τροποποιήσῃ. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὅταν ὡμίλουν, κύριοι, ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὑποθέτω ὅτι δύναμαι νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Α. Δ.Ε. μετὰ πόσης συμπαθείας ὡμίλησα διὰ τὴν Κυβέρνησίν του, παρετήρησα τοῦτον ἔχοντα τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ κάτω μελαγχολικόν. Δὲν ἠθέλησα νὰ ἀποδώσω τοῦτο ὡς ἀπαραίτητον πρὸς τοὺς λόγους μου καὶ τὸ ἀπέδωσα μᾶλλον εἰς φυσικὸν κάματον, διότι γνωρίζω πόσον βαρεῖς εἶναι οἱ μόχθοι τῶν ἀναλαμβανόντων τὰς εὐθύνας τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Ἐκ τῶν ὑστέρων ὅμως ἠθέλησα νὰ εὕρω τὴν ἐξήγησιν τῆς μελαγχολίας ἐκείνης καὶ ἐπείσθην ὅτι ἤδη εἶχεν ἀποφασίσει τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἀρχῆς. Δὲν δύναμαι νὰ ἔχω κανένα λόγον διὰ νὰ κρίνω τὴν ἀπόφασίν του ταύτην, ἀλλὰ δικαιοῦμαι νὰ συναγάγω τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀπασχολούμενος τὴν ὥραν ἐκείνην μὲ τὴν θλιβερὰν σκέψιν τῆς παραιτήσεως δὲν ἐπρόσεχε τοὺς λόγους ποὺ ἀνέφερα. Ὑιοθέτησε, λοιπόν, ἔλεγον, ἡ Κυβέρνησις τὸ νομοσχέδιον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ζητεῖ ἀμέσως τὴν ψήφισιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου θεσμοῦ ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας. Εἶπον ὅτι οἱ τεχνικοὶ πρέπει νὰ μᾶς δίδουν γνώμας, ἀλλ' ἡμεῖς πρέπει νὰ τὰς λαμβάνωμεν πάντοτε μετ' ἐπιφυλάξεως. Μίαν ἡμέραν ὁ ἴδιος εἶπεν ὅτι ἔχομεν εὐθύνην, διότι ἐκάμαμεν τὴν οἰκονομικήν μας διαρρύθμισιν στηριχθέντες εἰς τῶν σοφῶν κεφαλῶν τὰς γνώμας, αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθησαν πεπλανημέναι. Εἶπεν ἀκόμη ὅτι ἂν γίνῃ ἀποδεκτὸν νὰ μὴ ἐπεξεργάζεται ἡ Βουλὴ τὰ τεχνικὰ νομοσχέδια τότε θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ ἔχωμεν ἕναν Εὐρωπαῖον τεχνικὸν διὰ τὰς ἀσφαλείας, ἕνα τεχνικὸν διὰ τοὺς σιδηροδρόμους, ἕνα τεχνικὸν διὰ τὰ μεταλλεῖα, ἄλλον διὰ τὴν γεωργίαν καὶ οὕτω καθεξῆς, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν θὰ εἶχε κανένα λόγον νὰ συζητῇ τὰ νομοσχέδια, ἀφοῦ τὰ ἐπεξειργάζοντο οἱ τεχνικοί. Καὶ τοῦ προσέθεσα ἀκόμη ὅτι ὁ ἰσχυρισμός του μοῦ ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην τὴν Βουλὴν τῶν μπενεστάδων τῆς Κερκύρας ἐπὶ Ἀγγλοκρατίας καὶ οὐχὶ ἐπὶ Φραγκοκρατίας, ὅπως κακῶς ἀνεγράφη εἰς τὰ πρακτικά, ὅπου οἱ Βουλευταί, συνεκεντροῦντο ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους, ἐλάμβανον γνῶσιν τῶν νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα ἐπαρουσίαζον αἱ εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ ἀπήντων μόνον «μπένε στά», καλῶς ἔχει. Ἐξ οὗ αἱ εἰς τὴν ἱστορίαν μὲ τὸ σατυρικὸν πνεῦμα τὸ ὁποῖον διακρίνει τοὺς Ἰονίους, ἔμεινεν ἀθάνατος ἡ Βουλὴ ἐκείνη ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν «Μπενεστάδων».

Δὲν εἶναι δυνατὸν εἶπεν ὁ κ. Παπαναστασίου, ἡ Βουλὴ νὰ βελτιώσῃ αὐτὸ τὸ Νομοσχέδιον, ἀφοῦ εἶναι τεχνικόν, ἄρα ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ψῆφον ἐπὶ τεχνικοῦ Νομοσχεδίου. Καὶ ἐπὶ τέλους εἶπεν, σᾶς ὑποδεικνύω καὶ μίαν ἄλλην μέθοδον : Τί θέλετε νὰ ἀπασχοληθῆτε μὲ τὴν βελτίωσιν τοῦ Νομοσχεδίου ; Ἀφίσατε νὰ ψηφισθῇ τοῦτο καὶ ἅμα δημοσιευθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους, τότε μποροῦμε νὰ τὸ τροποποιήσωμεν. Καὶ ὑμεῖς δὲν ὀνομάζετε κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦτο; Κατηγορεῖτε τὸ πλειοψηφοῦν κόμμα ὅτι ἠθέλησε νὰ κάμῃ κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ δὲν ἐννοεῖτε ὅτι ἀποτελεῖ καθαρὰν κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν τὸ νὰ ψηφισθῇ ἕνα τόσον σπουδαῖον Νομοσχέδιον, διὰ νὰ διορθωθῇ τάχα κατόπιν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐπαγγελθῆτε ὅτι τὸ ἐψηφίσατε σεῖς ; Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τὰς ὁποίας ἔκανε πρὸς τὸν τύπον καὶ πρὸς ὑμᾶς ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Ε.Α.Δ.Ε. διαφαίνεται σαφῶς ὅτι, ἐφ' ὅσον ἐδίδετο κατηγορηματικὴ ἢ βεβαίωσις ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο θὰ ψηφισθῇ ἐντὸς τῆς παρούσης περιόδου, ὅτι οὔτε τοῦτο ἦτο ἡ ἀφορμὴ διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Ἀρχῆς. Ὁ ἴδιος μᾶς εἶπεν, ὅτι ὅτε ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν, συνενοήθη μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας καὶ δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ ἀμφιβάλῃ διὰ τὸ

φερέγγυον τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης. Εἶπεν ὅμως ὅτι διέγνωσεν, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς πλειοψηφίας ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του, πῶς τὸ διέγνωσεν τοῦτο δὲν τὸ ἐννοῶ. Ἐγὼ γνωρίζω ὅτι διὰ τὰ δύο ἐπίμαχα σημεῖα ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις καὶ εἶχεν ἐπέλθει τοιαύτη. Ἐὰν ἐν τούτοις ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Δ. Ἑνώσεως ἐνόμιζεν ὅτι ἔπρεπε περαιτέρω νὰ ζητήσῃ διασαφήσεις ἐπὶ τῶν λόγων τοῦ ἀξιοτίμου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ὤφειλε νομίζω, ὅπως ἄλλοτε ἔκαμεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων, ὅταν τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθη ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου τούτου καὶ ἠθέλησαν τότε τὰ κόμματα νὰ τοῦ δώσουν τὴν ἐμπιστοσύνην των, ἀλλὰ μὲ ἐπιφυλάξεις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, θὰ ὤφειλε νὰ ζητήσῃ καὶ λεπτομερεστέρας διασαφήσεις, νὰ δηλώσῃ δὲ ὅτι θὰ θεωρήσῃ ἄρνησιν ἐμπιστοσύνης, τὰς τυχὸν ἐπιφυλάξεις.

Διατί παρεῖδε τὰς ρητὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ἀξιοτίμου Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων ὅτι δὲν θὰ ἤρχοντο εἰς σύγκρουσιν;

Ἀνέφερεν εἰς τὸν λόγον του διάφορα ἄλλα πράγματα ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Α.Δ.Ε. Ἐμνημόνευσε τὴν σύνθεσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τώρα βλέπω πόσον ἀληθὲς εἶναι τὸ ἀξίωμα ὅτι τὰ κακὰ παραδείγματα παρασύρουν τοὺς ἀνθρώπους.

Πταίστης εἶναι ὁ ἀξιότιμος ἐξ Οἰτύλου πολιτευτής, ὁ ὁποῖος ἔκαμε προχθὲς αὐστηρὰν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Παπαναστασίου, ἐπίθεσιν ἄλλως τε τὴν ὁποίαν ἔσπευσε νὰ δικαιολογήσῃ ὁ ἴδιος, λέγων ὅτι αὐτὸς ἔχει ἰδίαν ὑπόστασιν καὶ ὅτι ὅταν ὁμιλῇ ἐκφράζει τὴν γνώμην τοῦ κυρίου Κουλουμβάκη καὶ ὄχι τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἀπὸ τὸ 1914 ὅταν ἔγινα ὀπαδός, ἔχω συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ σαφῶς, ὅτι θὰ τοῦ δίδω ψῆφον ἐμπιστοσύνης, ἀλλὰ εἰς τὰ διάφορα ζητήματα ἐπιφυλάσσω μίαν ἐλευθερίαν γνώμης. Καὶ εἶμαι σύμφωνος μετ' αὐτοῦ. Δὲν δύναται καὶ ἐκεῖνος νὰ ἔχῃ παράπονον. Ἴσως τώρα δὲν τὴν παρέβην οὔτε ἐγὼ οὔτε ἐκεῖνος.

Κ. Βουδούρης. Ἡ τακτικὴ νὰ μὴ σταματήσῃ. Ὀφείλομεν νὰ ἀκούσωμεν τὴν γνώμην σας καὶ ἀπόψε.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὀφείλω, κύριοι, νὰ εἴπω τὰ ἑξῆς: Πρὸς στιγμὴν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐκκθήμην κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην, διενοήθη νὰ λάβῃ τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ τὸν ἀξιότιμον ἐξ Οἰτύλου πολιτευτήν, διὰ νὰ δηλώσῃ ὅτι αἱ γνῶμαι αὐτοῦ δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὴν γνώμην τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ν. Τζερμιᾶς. Διενοήθη.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Μὲ συγχωρεῖτε Τὸν ἀπέτρεψα διὰ τοῦτο καὶ τοῦ εἶπον, ὅτι μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τὴν ἰδικήν του μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ δώσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης μετὰ τὴν ἀγόρευσιν καὶ τὴν ἰδικήν μου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξα συνεργάτης ἐπὶ μακρὰ ἔτη καὶ ὑπῆρξα καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, δὲν νομίζω, δεδομένου ὄντος ὅτι πάντες γνωρίζουν, ἂν θέλετε τὸ ἀπειθάρχητον τοῦ ἀξιοτίμου ἐξ Οἰτύλου πολιτευτοῦ. . . . .

Ε. Κουλουμβάκης. Μὲ συγχωρεῖτε εἶμαι περισσότερον πειθαρχημένος ἀπὸ κάθε ἄλλον. Ἄλλως εἶπα πολλάκις ὅτι ἡ πειθαρχία τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν δὲν εἶναι ἡ πειθαρχία τῶν ὑποδεκανέων.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Τὸ ἀνακαλῶ ἀφοῦ σᾶς ἐνοχλεῖ καὶ λέγω τὸ «αὐτονόμητον». Δὲν ἐνόμιζεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. Κουλουμβάκη θὰ ἦτο ἀφορμὴ νὰ γίνῃ οἱαδήποτε παρεξήγησις ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Ἂν ἐγέννα ὅμως δισταγμοὺς εἰς αὐτόν, καὶ τοῦτο θὰ ἠδύνατο εὐθέως νὰ διασαφιστῇ, ἐὰν εἴτε ὁ ἴδιος εἴτε δι' ἑνὸς οἱουδήποτε ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεώς του ἤθελε ζητήσει ἐξηγήσεις.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν ἐλήφθη καθόλου ὑπ' ὄψιν ἡ ἀγόρευσις τοῦ ἀξιοτίμου ἐξ Οἰτύλου πολιτευτοῦ.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Κακὸν παράδειγμα ἔδωσεν ὁ ἐξ Οἰτύλου πολιτευτής, ὅστις ἐπετέθη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀξιοτίμου Ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν σύστασιν αὐτῆς. Εἶπε: Τί περιμένομεν ἀπὸ Κυβέρνησιν ἡ ὁποία λαμπρύνεται διὰ τῆς παρουσίας δύο συμπολιτῶν μου, τοὺς ὁποίους λυποῦμαι διότι θὰ τοὺς καταψηφίσω, ἀλλὰ συγκροτεῖται ἀπὸ στοιχεῖα λίαν ἀνόμοια, ἄκρως ἀριστερά, σοσιαλιστικά, ἀφ' ἑνὸς καὶ στοιχεῖα πλουτοκρατικώτατα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. Ἔρχεται καὶ σήμερον ὁ ἀξιότιμος πολιτευτὴς ἐξ Ἀρκαδίας κατὰ μίμησιν καὶ λέγει, ὅτι ἡ παρουσία δύο ἀξιολόγων νεαρῶν πολιτευτῶν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Κυβερνήσεως ἀποδεικνύει ἴσως ὅτι ἡ Κυβέρνησις. . . . . .

Α. Παπαναστασίου. Δὲν εἶπα ὅτι ἀποδεικνύει, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐνδεικνύῃ.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐνδεικνύῃ, ἠδύνατο νὰ ἐνδείξῃ, ὅτι ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς Κυβερνήσεως θὰ περνοῦσε ἡ ἰδέα διὰ πράξεως βιαίας κατὰ τοῦ πολιτεύματος νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸ ἄρθρον 48 τοῦ γερμανικοῦ συντάγματος.

Καὶ ρίπτει τὸ βέλος αὐτό, κύριοι, πότε, καθ' ἣν στιγμὴν εἶχεν ἤδη ἀκούσει τὰς σημερινὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, λέγοντος περίπου: «Κύριοι, βέβαια εἶπα πρὸ ἡμερῶν ὅτι δὲν θὰ ἠμποροῦσα νὰ ἀναλάβω τὴν ἐξουσίαν ἐκ νέου ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἔστεργε τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν τοῦ ὑπέδειξα, τὴν πολιτικὴν ὅτι δι' ἐκτάκτους περιστάσεις πρέπει νὰ υἱοθετήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν θεσμὸν τὸν ὁποῖον ἔχει τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος. Σήμερον ὅμως ἀναγκάζομαι νὰ ἀναλάβω τὴν ἐξουσίαν διατί; Διότι οὔτε Κυβέρνησις Οἰκουμενική, οὔτε Κυβέρνησις Συμμαχική, ἐστάθη δυνατὸν νὰ σχηματισθῇ ἐκ τορπιλισμῶν οἱ ὁποῖοι ἀμοιβαίως κατηρτίσοντο, ἀλλὰ πάντοτε ἀπεδίδοντο εἰς ἐμὲ καὶ μόνον. Οὔτε ἡ Κυβέρνησις τοῦ κόμματος τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐστάθη δυνατὸν νὰ σταθῇ. Παρηγήθη μόνη της. Ἔχω καθῆκον ὡς Ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας, ἀφοῦ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅταν πρὸ τετραετίας μοῦ ἐνεπιστεύετο τὴν τύχην του, νὰ μὴ τὸν ἀφίσω ἀκυβέρνητον. Βεβαίως δὲν θὰ μὲ ἐψήφιζεν, ἐὰν ἐνόμιζεν ὅτι εἶμαι πολιτικὸς τοσοῦτον ἀνάξιος, ὥστε νὰ ἐγκαταλείψω τὸν τόπον εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ὅταν διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ ἀναλάβῃ ἄλλος τις τὰ βάρη τῆς ἀρχῆς. Ἔχω καὶ ἤθελον νὰ ἀναλάβω τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ διὰ νὰ εἶμαι σύμφωνος πρὸς ἐκείνα, τὰ ὁποῖα εἶπα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, σᾶς δηλώνω ὅτι δὲν δύναμαι σήμερον διὰ πραξικοπήματος νὰ μεταφυτεύσω εἰς τὸ Σύνταγμά μας τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος. Θὰ ζητήσω ὅμως συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, ἀφοῦ μετὰ τὴν 3ην Ἰουνίου παρῆλθεν ἡ προθεσμία καὶ δυνάμεθα νὰ ἀναθεωρήσωμεν τὰ μὴ θεμελειώδη ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, θὰ ζητήσω ἀπὸ τὰ νομοθετικὰ Σώματα νὰ σχηματισθῇ ἀνὰ μία Ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ οἱονδήποτε ζήτημα σχετικὸν μὲ τὴν τροποποίησιν τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὰς τροποποιήσεις. Καὶ τονίζω ὅτι αἱ τροποποιήσεις αὐταὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν δεκταὶ παρὰ μόνον μετὰ τὰς ἐκλογάς». Καὶ ὅμως μετὰ τὰς δηλώσεις αὐτὰς τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Ε.Α.Δ.Ε. δὲν διστάζει νὰ ὑπαινίσσεται ὅτι παρουσία τῶν δύο νεαρῶν πολιτευτῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνδείξῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται πραξικοπηματικῶς νὰ μεταφέρῃ τὸν θεσμὸν ἐκεῖνον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ παραιτεῖται ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει πρὸς τοῦτο ἔρεισμα ἰσχυρὸν τὴν κοινὴν γνώμην. Ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ μαντεύσῃ παρὰ τὰς δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας, πλειοψηφίας, ἥτις ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔδειξεν ὅτι πάντοτε πειθαρχεῖ εἰς τὰς γνώμας τοῦ ἀρχηγοῦ της —διότι τῶν καλῶν

κομμάτων ἴδιον εἶναι τὸ πειθαρχεῖν— ἀφοῦ κατώρθωσε, λέγω νὰ μαντεύσῃ ὅτι τὸν ἀπέστεργε τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ διὰ τοῦτο ἀφῆκε τὴν ἀρχήν, ἔφθασεν ἐπειτα νὰ μαντεύσῃ καὶ τὰς διαθέσεις τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι αὐτὴ δὲν στηρίζει τὸν ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως πλέον καὶ ἔτσι δὲν δύναται νὰ διαπράξῃ πραξικόπημα κατὰ τοῦ Συντάγματος! Καὶ ἤδη ἐρωτῶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ἀφοῦ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν εἶχε πλέον μαζί του τὴν κοινὴν γνώμην, πῶς αὐτὸς ἀξιῶν ὅτι εἶναι δημοκρατικὸς ἐζήτησε καὶ ἐδέχθη τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ διὰ νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν; (Χειροκροτήματα παρατεταμένα)

Α. Παπαναστασίου. Ἤκουσα μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὰ λεχθέντα ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Σ.Φ. μὲ ἐρωτᾷ, πῶς ἐδέχθην ἐγὼ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἐνῷ ἐγνώριζα ὅτι τὸ κόμμα τοῦτο δὲν ἔχει πλέον τὴν εὔνοιαν τῆς κοινῆς γνώμης. Τὴν ἐδέχθην διότι δὲν ἦτο δυνατὸν ἄλλως γενέσθαι. Ἔχομεν Βουλήν, ἔχομεν Γερουσίαν, τὰ κλειδιὰ ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων τούτων τὰ ἔχει ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων. Ἔπρεπε νὰ ἐσχηματίζετο μία ἄλλη Κυβέρνησις· ἢ θὰ ἐσχηματίζετο ὁ μὲ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγίνετο πραξικόπημα, ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον τῶν πραξικοπημάτων. Αὐτὸς ἦτο ὁ λόγος ποὺ ἐδέχθην νὰ σχηματίσω Κυβέρνησιν μὲ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, διότι τὸ Σύνταγμα αὐτὴν τὴν λύσιν μᾶς ὑπαγορεύει, τὸ ὅτι δὲ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἔπαυσε νὰ συγκεντρώνῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς κοινῆς γνώμης τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε. Αὐτὸ δὲ ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι δὲν εἶναι ξένον καὶ πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δηλαδὴ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐφθάρη καὶ δὲν περιμένει καμμίαν συγκομιδήν, ἔστω καὶ μὲ τὸ νέον ἐκλογικὸν σύστημα, ἀνάλογον μὲ τὴν τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1928, αὐτὸ τὸ ἐδήλωσεν καὶ αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος.

Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Σ.Φ. μοῦ παρετήρησεν ὅτι δὲν ἐπρόσεξα ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἀγόρευσίν του, ἡ ὁποία ἀντελήφθην ὅτι ἦτο εὐμενής διὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τοῦτο ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου. Αὐτὸ εἶνε ἀληθὲς διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι προηγουμένως ἤκουσα τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, τὴν ὁποίαν δὲν ἀνέμενον τοιαύτην, καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐσκεπτόμην πῶς θὰ εὕρισκα τὸν τρόπον νὰ εὕρω τὴν λύσιν. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνέλθω εἰς τὸ Βῆμα νὰ δηλώσω ὅτι δὲν θεωρῶ ἱκανοποιητικὴν τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔδιδαν, ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ ζητοῦσα διακοπὴν διὰ νὰ συσκεφθῶ μετὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ πρακτέου. Αὐτὰ μὲ ἀπησχόλουν τότε καὶ δὲν ἔδωσα τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔπρεπε εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μᾶς εἶπε, ποῦ ἠῦρατε τὴν διαφωνίαν; Εἰς δύο σημεῖα μόνον, τὰ μόνα τὰ ὁποῖα καὶ ἡμεῖς διετυπώσαμεν, ἐὰν εἴχαμεν καὶ ἄλλα δὲν ἠξεύρω, ἐὰν θὰ ὑπῆρχε καὶ ἄλλη διαφωνία. Εἴχομεν μόνον δύο σημεῖα καὶ εἰς αὐτὰ εἴχατε ἐπιφυλάξεις. Ἐζητήσαμεν νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τὸ ὁποῖον εἶχε προετοιμάσῃ ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις, διότι ἂν ἐπρόκειτο ἐγὼ νὰ ὑποβάλω τὸ νομοσχέδιον, βέβαια θὰ τὸ ἔκαμα κατ' ἄλλον τρόπον, διὰ τὰς ἐργατικὰς τάξεις, ἀλλὰ δὲν εἶχα τὴν ἀξίωσιν ἡ ἰδική μου ἀντίληψις νὰ ἐπικρατήσῃ, περιωρίσθην εἰς τὸ νὰ δεχθῶ τὰς ἀντιλήψεις τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως καὶ ἀντιλήψεις τῆς πλειοψηφίας.

Τὸ Νομοσχέδιον εἶχε μελετηθῇ ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως οὐχὶ μόνον ἀπὸ τεχνικῆς καὶ εἶχεν ἐγκριθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Φιλελευθέρων. Ἄλλως τε μήπως ἐγὼ ἰσχυρίσθην ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τύχῃ συζητήσεως ἐντὸς τῆς Βουλῆς; Εἶπον νὰ μείνουμε 2—3 ἡμέρας νὰ τὸ συζητήσωμεν. Εἰς προηγουμένην δὲ συζήτησιν, ἡ ὁποία ἐγένετο ἰδιαιτέρως, εἶχε γίνει γνωστὸν ὅτι δὲν ὑπῆρχον ἀντιρρήσεις καὶ διὰ τοῦτο ἐνόμιζον ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τερματισθῇ ἡ συζήτησις ἐπρότεινα τὴν λύσιν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ ἀπερρίφθη, ἡ ὁποία ἐν τούτοις οὐδόλως ἠμπόδιζε τὴν βελτίωσιν τοῦ Νομοσχεδίου πρὶν καταστῇ Νόμος τοῦ Κράτους. Εἶναι προφανὲς ὅτι καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ ἄρνησις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων δὲν ἐσήμαινεν εὔνοιαν τῆς πλειοψηφίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ἄλλως τε εἶχον ὑπ' ὄψιν μου διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ τὰ δηλωθέντα ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ μέλη τῆς πλειοψηφίας τὰ ὁποῖα ἐδήλωσαν εἰς τὰς ἐργατικὰς ἀντιπροσωπείας, ὅτι μὴ σᾶς περάσει ποτὲ ἡ ἰδέα ὅτι αὐτὸς θὰ ψηφίσῃ τὸ Νομοσχέδιον. Μὴ ἀνακατεύεσθε μὲ ἄλλα Κόμματα. Ἡμεῖς θὰ ψηφίσωμεν τὸ Νομοσχέδιον καὶ νὰ καθήσετε ἥσυχα. Αὐταὶ ἦσαν αἱ δηλώσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Εἶχον ὑπ' ὄψει ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἡμιεπίσημα φύλλα τῆς πλειοψηφίας ἔγραφον ἀναφέροντα μάλιστα καὶ τὸν καταλόγον τῶν Ὑπουργῶν, οἱ ὁποῖοι παρασκευάζοντο νὰ καταλάβουν τὴν Κυβέρνησιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς εἶχε γίνει σαφῶς ἡ ἐξήγησις προκαταβολικῶς ὅτι ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, καὶ ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ ὦθουν τὰ πράγματα πρὸς σύγκρουσιν. Ἀλλὰ τί σημαίνει ὅτι δὲν θὰ ὦθουν τὰ πράγματα πρὸς σύγκρουσιν; Ὅτι δὲν θὰ ἐγένετο ὑποχώρησις, διότι ἡ πλειοψηφία ἦτο ἐλευθέρα νὰ δεχθῇ ἢ νὰ ἀποκρούσῃ τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἐγνώριζον πολὺ καλὰ ὅτι ἕνα μέρος τῶν μελῶν τῆς πλειοψηφίας εἰργάζετο παντὶ τρόπῳ ὅπως ἡ ἀνατρέψῃ τὴν Κυβέρνησιν ἢ ματαιώσῃ τὴν ἥρεμον διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Εἶχον ὑπ' ὄψιν μου καὶ ἀνέμενον φυσικὰ ἀπὸ τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς πλειοψηφίας ὄχι νὰ μοῦ μετεγγίσῃ κανὲν αἷμα δανεΐου, ἀλλὰ νὰ καταστήσῃ ἐμφανὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν κάθεται ἐπάνω εἰς τορπίλλας. Αὐτὰ ἤθελον, ἐν τούτοις ὅλαι αἱ ἀρχαὶ αἱ ἐπιφυλάξεις ἄφηναν ἐκκρεμὲς τὸ γεγονός, ἂν θὰ παρέμενεν ἡ Κυβέρνησις, διότι κανεὶς δὲν ἐγνώριζέ ποτε θὰ ἐξεδηλοῦντο αὐταὶ αἱ διαθέσεις αἱ ἐχθρικαὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι διατί μᾶς ἐπείραξαν αὐταὶ αἱ δηλώσεις. Ἀφοῦ ἡμεῖς διεδηλοῦμεν ὅτι εἴμεθα μὲ ὡρισμένας ἀρχάς. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ φράσις ταξικὸν Κόμμα δὲν μᾶς ἐπείραξεν, μᾶς ἐπείραξεν ἡ πρόθεσις μὲ τὴν ὁποίαν ἐλέχθη ἡ φράσις αὐτή. Διότι ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ὡμίλησε χιλιάκις μετὰ μεγάλης συμπαθείας καὶ πρὸς τὸ Κόμμα μας καὶ πρὸς ἐμὲ προσωπικῶς. Οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ εἴπῃ ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα Κόμμα ταξικόν. Ἡ μνεία τῆς λέξεως αὐτῆς (ταξικὸν) ὡς, αὐτὴ παρερμηνεύεται καὶ ὅτι οὕτως παερμηνεύεται ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὅταν διεφωνήσαμεν ἐδήλωσε διὰ τῶν ἐφημερίδων «μὲ κόμμα κομμουνίζον (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς δεξιᾶς) δὲν συνεργαζόμεθα».

Δ. Ἡρακλείδης. Ἐπρόκειτο διὰ τὴν σύμβασιν τῆς ὁδοποιΐας ὅπου εἴχατε ἰδιαίτερα συμφέροντα.

Α. Μιχαλακόπουλος. Ποῖος εἶχεν ἰδιαίτερα συμφέροντα; Ἐγώ; Τὸ συζητοῦμεν ἐδῶ δημοσίᾳ, ὁπόταν θέλετε. Ἐμένα δὲν μπορεῖ νὰ μοῦ τὸ εἴπῃ αὐτὸ κανείς.

Δ. Ἡρακλείδης. Σᾶς τὸ λέγω ἐγώ.

Α. Μιχαλακόπουλος. Διότι ἐγὼ τότε ἐπρότεινα νὰ γίνῃ μία Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν ἔγινε, ἀπὸ ἀξιωματικοὺς καὶ καθηγητὰς τοῦ Πολυτεχνείου; Τὸ ἐνθυμεῖται ὁλόκληρος ἡ Βουλή, ὅτε ἐγὼ ἐπρότεινα τοῦτο καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψω εἰς κανένα νὰ μὲ θίξῃ.

Δ. Ἡρακλείδης. Εἴχατε ἴδια συμφέροντα.

Α. Μιχαλακόπουλος. Νὰ μάθετε νὰ σέβεσθε τὴν ὑπόληψιν τῶν ἄλλων.

Α. Παπαναστασίου. Τοιαύτη παρεξήγησις ἦτο ἀνθρώπινον νὰ γίνῃ.

Α. Μιχαλακόπουλος. Μὲ συγχωρεῖτε, διότι ἐγὼ δὲν ἐσυνήθισα νὰ μὲ θίγουν, ὅπως καὶ ἐγὼ δὲν θίγω κανένα. Ἔχω 23 ἐτῶν λευκὸν πολιτικὸν βίον καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἕνα τέως ὑπουργόν, νὰ ἐκφράζεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Δ. Ἡρακλείδης. Κύριε Πρόεδρε, δὲν θέλω νὰ θίξω προσωπικῶς τὸν κύριον Ἀντιπρόεδρον, ἀλλὰ εἶναι γνωστόν, ὅτι ὑπῆρξε μία διαφωνία διὰ τὴν ὁποίαν ἀπεσύρθη τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τότε εἶπε τὴν φράσιν αὐτήν.

Α. Μιχαλακόπουλος. Δὲν εἶπον τοιαύτην φράσιν. Καὶ ἀπόδειξις εἶναι ὅτι συνειργάσθην μαζύ σας ἐπὶ 1 1)2 ἔτος καὶ ὅταν ἐγὼ συνεργάζομαι, συνεργάζομαι εἰλικρινῶς, ἀλλὰ ἄλλο εἶναι διαφωνία καὶ ἄλλο ἐνδιαφέρον.

Α. Παπαναστασίου. Σᾶς παρακαλῶ κύριοι νὰ μὴ διακόπτετε. Ὅταν λοιπὸν οὐδέποτε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔγινε χαρακτηρισμὸς τοῦ κόμματός μας ὡς κόμματος ταξικοῦ, καὶ ὡς κόμματος δηλαδὴ μειονεκτοῦντος νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχὴν τοὐναντίον ὅλως ἀντιθέτως πάντοτε ἐκ μέρους τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων ἐθεωρεῖτο τὸ κόμμα μας ὡς κόμμα μάλιστα ἀστικόν, Δὲν εἴμεθα ἀστικοὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν συντηρητικοῦ καὶ ἀντιδραστικοῦ. Ἡ προσφυγὴ λοιπὸν εἰς τοὺς ὅρους αὐτοὺς τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ψῆφος ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Κυβέρνησιν βεβαίως δὲν ἦτο φρασεολογία, ἡ ὁποία νὰ ἐσήμαινεν εὔνοιαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι ἐγὼ ἐμιμήθην ξένα παραδείγματα καὶ ἐπέκρινα τὴν συμμετοχὴν δύο μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Γνωρίζουσι καὶ τὰ δύο μέλη τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἐγὼ τρέφω ἰδιαιτέραν συμπάθειαν πρὸς αὐτά, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μὲ ἠμπόδισε νὰ κατακρίνω δημοσίᾳ τὴν πρᾶξιν αὐτῶν τὴν γενομένην κατὰ τὴν προτελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν παρεκίνουν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ παραβιάσῃ τὸ Σύνταγμα. Καὶ ἤκουσα τὰς σημερινὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν ὁποίων βεβαιοῦται ὅτι καμμία τοιαύτη ὑπόνησεως δὲν ὑπῆρχεν. Ἀλλὰ γνωρίζω πολὺ καλὰ ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι συνηθισμένος νὰ μεταβάλλῃ πολιτικὴν πολλάκις ἀποτόμως, ὁσάκις νομίζει κατὰ τὴν ἰδικήν του ἀντίληψιν, ὅτι αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν ἄλλην πολιτικήν. Εἶναι μεστὴ τοιούτων παραδειγμάτων ὅλη ἡ ἱστορία τοῦ κ. Προέδρου τῆς κυβερνήσεως καὶ τοιούτων ἀποτόμων μεταβολῶν λόγῳ τῆς μεταβολῆς τῶν ἀντικειμενικῶν ὅρων καὶ διὰ τοῦτο μποροῦσε κάλλιστα νὰ ἔχω τὸν φόβον ὅτι αὔριον ἐὰν αἱ ἐφημερίδες ἤθελον συνεχίσῃ τὴν ἐπίθεσιν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νομίζει ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους τὸ γενικώτερον ἐπιβάλλει μίαν παραβίασιν βεβαίως ἡ συμμετοχή μου δὲν θὰ ἀπετέλει ἐνθάρρυνσιν πρὸς τοιαύτην παραβίασιν τοῦ Συντάγματος. Ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν ἔχω καμμίαν ὑπόνοιαν δ ὅτι εἶναι ἀπολύτως βέβαιον ὅτι σήμερον τὸ κῦρος τοῦ κόμματος τῶν φιλελεθέρων ἀντλούμενον ἀπὸ τὸ παρελθὸν δὲν εἶναι τόσον ἀρκετὸν ,ὥστε νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ μία παράβασις τοῦ Συντάγματος. Αὐτὰ ἔχω νὰ εἴπω. Λυποῦμαι διότι σήμερον ἀπησχολήθημεν μὲ αὐτὰς τὰς ἐξηγήσεις αἱ ὁποῖαι πλέον ἀναφέρονται πράγματι εἰς τὸ παρελθόν.

Ὅπως καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐδήλωσα σήμερον ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ πράγματα τοῦ παρελθόντος. Ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ ἄμεσον μέλλον. Ἂς φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς προσκομίσῃ μέτρα προστατευτικὰ τοῦ νομίσματος, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἐπράξαμεν, θὰ τύχῃ καὶ τῆς ἰδικῆς μας στηρίξεως παρ' ὅλην τὴν ἀντίθεσιν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπιβάλλει ἡ διαφορὰ τῶν πεποιθήσεων. Καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς εὑρισκόμενος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τῶν περιστάσεων ἐπιβάλλει, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἐπράξαμεν, ἐφ' ὅσον τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἐφαρμόζει, ἀνταποκρίνονται κατὰ τὴν ἰδικήν μας ἀντίληψιν πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον, πάλιν καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς θὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν Κυβέρνησιν, παρ' ὅλην τὴν μεγάλην ἀντίθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα.

Λοιπὸν ἂς φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κόσμου εἰς τὸ Κράτος, ἐμπιστοσύνην ἡ ὁποία ἐσχάτως ἐκλονίσθη ἐκ συνεχῶν καὶ ἀπροόπτων μεταβολῶν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους.

Ἂς φροντίσῃ νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὴν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Κράτος, διότι χωρὶς αὐτὴν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνταπεξέλθῃ. ὅπως εἶπα, εἰς τὰ μεγάλα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐγείρονται ἐνώπιόν μας.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Δὲν νομίζω ὅτι προέκυψαν καὶ νέα σημεῖα ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἀξιοτίμου προλαλήσαντος νὰ ἐπανέλθω ἐπ' αὐτῶν. Παρετήρησα μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἦτο περισσότερον ἐπηρεασμένος, καθ' ἃ εἶπον ἐκ λόγων τοὺς ὁποίους ἤκουσεν ὅτι μέλη τινὰ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων εἶχον εἴπῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς ἐργάτας καὶ ἀγνοῶ πῶς μετεδόθησαν ταῦτα, διότι γνωρίζομεν ὅτι καὶ εἰς τὸν τύπον καὶ εἰς ἄλλας ὁμάδας, ὁσάκις γίνονται ἀνακοινώσεις, πολλάκις διαστρέφονται κατὰ τρόπον, ὥστε ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν τὰς ἀναγνωρίζομεν κατόπιν οὐδὲ κἂν κατὰ τὸν πυρῆνα τῶν ὅσων ἐλέχθησαν. Ἀλλὰ τοῦτο παρ' ὅλην μου τὴν θλῖψιν βλέπω ὅτι προδιέθεσε τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἴδῃ μὲ ὄμματα ψυχῆς διάφορα ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συνομιλίας μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν του δηλώσεων. Τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο δὲν ἦτο πρόγραμμα λίαν περιωρισμένον, ὅπως εἶπεν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Ἀλλὰ πρόγραμμα εὐρὺ ὥστε δικαίως παρετήρησε τις τῶν ἀγορευσάντων ὅτι θὰ ἐχρειάζοντο ἔτη μακρὰ διὰ τὴν ἐφαρμογήν του. Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὡμίλησε καὶ περὶ διαφορᾶς κατευθύνσεων. Οὐδεὶς δύναται νὰ φιλονικήσῃ ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ κατευθύνσεων εἰς τοὺς λόγους, ἀλλὰ οὐδεὶς δύναται νὰ φιλονικήσῃ ἐπίσης ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ κατευθύνσεων καὶ ἐν τοῖς ἔργοις.

Εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαγγελλώμεθα πάντες, καὶ δὲν γνωρίζω καμμίαν ὁμάδα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία νὰ μὴ ἐπαγγέλλεται καὶ νὰ μὴ ἔχῃ ὡς ἀποκλειστικὸν ἢ κύριον ἔργον τὴν ἐξύψωσιν τῶν ἀσθενεστέρων τάξεων. Ἀλλ' εἶναι ἀδιαφιλονίκητον, ὅτι τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἐδημιούργησεν, ἐνομοθέτησε καὶ ἐπέβαλε τὴν ἀγροτικὴν καὶ ἐργατικὴν νομοθεσίαν. (Χειροκροτήματα). Καὶ ἐὰν ἦλθον κατόπιν ἄλλοι καὶ ἠθέλησαν νὰ πλειοδοτήσουν, δὲν εἶχον ὅμως τὸ θάρρος αὐτοὶ πρῶτοι, ὅτε κατεῖχον τὴν ἐξουσίαν, νὰ καταρτίσουν τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι καὶ σήμερον ἀκόμη θεωροῦνται ὡς ἐκ τῶν μᾶλλον προοδευμένων ἐργατικῶν νόμων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν νομοθεσίαν.

Α. Παπαναστασίου. Τὸ λέγετε αὐτὸ δι' ἡμᾶς;

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Δὲν τὸ εἶπον διὰ σᾶς. Θὰ εἶπω.Λέγω ὅτι τὰ ἔργα τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, ὡς καὶ τοῦ ὑποφαινομένου, ἐὰν θέλετε ὡς Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν διαδόχων μου, εἶναι ἀψευδῆς μαρτυρία, ὅτι ἐνδιαφερόμεθα ἔργοις καὶ οὐχὶ λόγοις διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων.

Α. Παπαναστασίου. Μὴ λησμονῆτε, ὅτι πολὺ πρὶν ἡμεῖς ὡς πολιτευταὶ ἠνοίξαμε τὸν δρόμον διὰ τῶν πολιτικῶν ἀγώνων μας διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις αὐτάς.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Θὰ σᾶς εἴπω τί συμβαίνει μὲ τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρ. Ἑνώσεως. Εἶπε, διακόπτων. Ναί· ἐκάματε τοὺς νόμους αὐτούς, ἀλλὰ ξεύρετε διατί τοὺς ἐκάματε; Διότι ἡμεῖς ἤδη ἀπὸ τοῦ 1908, ἐμφανισθέντες εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν, ἠνοίξαμε τὰ μάτια τοῦ κόσμου.

Ε. Κουλουμβάκης. Εἰς τὰ 1895 — 96 εἴχομεν ἐργασθῆ ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐργατῶν, γράψαντες διάφορα ἄρθρα, καὶ ἐκάμαμεν διαφόρους σχετικὰς διαλέξεις.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Γνωρίζω, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατ. Ἑνώσεως ἔχει τὴν ἐμμονον ἰδέαν αὐτήν, ἣν ὑπεστήριξε σοβαρῶς καὶ διὰ τοῦ τύπου.

Δὲν ἐπιδιώκω αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ λύσω τὸ ζήτημα, ἐὰν ὁ ἀξιότιμος ἐξ Οἰτύλου βουλευτὴς ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημ. Ἑνώσεως προηγῆται εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτούς. Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι κάλλιστα ὅτι, πολὺ πρὶν ἐμφανισθῇ εἰς τὰ θρανία τοῦ Πανεπιστημίου ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ μακαρίτης Νέγρης εἶχε μεριμνήσῃ καὶ εἶχε δημιουργήσῃ λίαν προοδευμένην ἐργατικὴν νομοθεσίαν, ἐπίσης καὶ ἄλλοι. Δὲν ἀπέλιπε λοιπὸν κανένα ἡ πρόθεσις αὐτὴ μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κ. Παπαναστασίου. Τὸ αὐτὸ συνέβη μὲ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα ἀπὸ τοῦ 1882. Ὅτε, καὶ ἐγὼ τότε νεαρὸς ἀκόμα, ἠθέλησα νὰ καταγίνω μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, εὗρον γνωμοδοτήσεις σπουδαίων καὶ τραν ὧν νομομαθῶν, τὴν ὁποίαν εἶχε προκαλέσει ὁ μακαρίτης Καραπάνος, διατί; διότι τοῦ ἐπρόβαλαν, ὅτι τὰ κτήματα πρέπει νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι, καὶ ἐπροκάλεσε τὰς τοιαύτας νομικὰς γνωμοδοτήσεις διὰ νὰ ἀπαντήσῃ, ὅτι τὰ κτήματα δὲν δύναται νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν, δυνάμει τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συνθήκης περὶ παραδόσεως τῆς Θεσσαλίας.

Ἦτο λοιπὸν τὸ ζήτημα ἕτοιμα ἐκκρεμές, καὶ ἦτο ἀνοικτὴ ἡ πάλη. Εἰς τὰ 1896 συνεστήθη μεγάλη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν διαπρεπῆ νομικὸν μακαρίτην Λυκοῦδην διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα. Καὶ ἔγινε μία μεγάλη ἔρευνα αὐτοῦ. Ὅταν μετὰ ταῦτα ἐνηλικιώθη ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρ. Ἑνώσεως, ὅπως καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ὅλοι ἠθελήσαμεν νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν.

Καὶ ἐπέστη ὁ χρόνος καὶ ἔλαβε τὸν καιρὸν κάποιος νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα. Ἀλλ' ἐνῷ οὔτε ὁ κάποιος αὐτός, ὅστις ἔφερεν εἰς πέρας τὸ ἔργον, οὔτε καὶ τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων διεξεδίκησεν ὡς μονοπώλιον ὡς ἀποκλειστικὸν ἔργον του, τὴν κατ' ἐπάγγελμα προστασίαν τῶν ἐργατικῶν καὶ ἀγροτικῶν τάξεων, ἐν τούτοις παρουσιάζεται ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ μᾶς λέγει: Ναὶ σεῖς ἐκάματε τὰ ἔργα αὐτά, ἀλλὰ τὰ ἐκάματε διότι σᾶς τὸ εἶχα πῆ ἀπὸ τὸ 1908! Ὅσα προηγουμένως, ὅσα ἀργότερον καὶ ἀπὸ μᾶς καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐλέχθησαν, εἶναι μηδέν. Ὅσα αὐτὸς εἶπε μᾶς ἠνάγκασαν ὁλόψυχοι καὶ ὁλόσωμοι νὰ ἐργασθῶμεν καὶ νὰ κάμωμεν τοὺς ἐργατικοὺς καὶ ἀγροτικοὺς αὐτὴ νόμους. Τὰ ἔργα μηδέν. Οἱ λόγοι εἴθε ἡ γνώμη του αὐτὴ νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐργαζομένων τάξεων, ὅτε θὰ τὸν ἰδοῦμε πραγματικὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν, διότι φρονῶ ἐκ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ μᾶς λέγει: Ναὶ σεῖς ἐκάματε τὰ ἔργα αὐτά, ἀλλὰ τὰ ἐκάματε διότι σᾶς τὸ εἶχα πῆ ἀπὸ τὸ 1908! Ὅσα προηγουμένως, ὅσα ἀργότερον καὶ ἀπὸ μᾶς καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐλέχθησαν, εἶναι μηδέν. Ὅσα αὐτὸς εἶπε μᾶς ἠνάγκασαν ὁλόψυχοι καὶ ὁλόσωμοι νὰ ἐργασθῶμεν καὶ νὰ κάμωμεν τοὺς ἐργατικοὺς καὶ ἀγροτικοὺς

ἀποπειρῶνται νὰ τραυματίζουν εὐκόλως ὑποψήφιους, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ.

Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Παπαναστασίου.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν εἶμαι ὑπεύθυνος ἂν καὶ πάλιν ἀνέρχομαι εἰς τὸ βῆμα διὰ ν' ἀπαντήσω εἰς τὸν ἀξιότιμον ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ θέματος ἀσχέτου πρὸς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις, διότι ὁ ἀξιότιμος ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπαντῶν εἰς τὸν ἀξιότιμον Βουλευτὴν Ἀγυιᾶς εἶπεν ὅτι ἐγὼ ὑποστηρίζω ἓν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ὁ τότε ἁρμόδιος Ὑπουργὸς ἐθεώρει μὴ κεκτημένον τὰ ἠθικὰ προσόντα. Ἀλλά, κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, νομίζω ὅτι ὅλη ἡ ἐξέλιξις τοῦ ζητήματος τῆς ὑποποιίας θὰ ἔπρεπε νὰ σᾶς πείσῃ, νὰ μὴ ἐπικαλῆσθε τὴν παλαιὰν πολιτικήν σας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διότι ὅλη ἡ ἐξέλιξις ἐδικαίωσε πλήρως ἡμᾶς καὶ κατεδίκασε τὴν ἰδικήν σας πολιτικήν. Ποία ἦτο ἡ ἰδική σας πολιτική, καὶ ποία ἡ ἰδική μας; Σεῖς ἀπ' ἀρχῆς ὑπεστηρίξατε νὰ παραχωρήσωμεν τὸ ἔργον εἰς τὸν σημερινὸν ἀνάδοχον ἄνευ δημοπρασίας. Ἐγένετο ἡ δημοπρασία καὶ γνωρίζετε καὶ ἐνθυμεῖσθε καλῶς κατὰ πόσας ἑκατοντάδας ἑκατομμύρια ἐπῆλθεν ἐλάττωσις τῶν ἀξιώσεων τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀναδόχου τῆς ὁδοποιίας, κατόπιν τῆς ἰδικῆς μου ἐπιμονῆς ὅπως γίνει δημοπρασία. Καὶ γνωρίζετε ὅτι ἐγὼ δὲν ὑπεστήριξα νὰ παραχωρηθοῦν εἰς τὸ Α ἢ εἰς τὸ Β πρόσωπον, ἀλλὰ νὰ γίνῃ δημοπρασία, τὴν ὁποίαν δὲν ἀπεδέχετο ὁ τότε ἁρμόδιος Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας. Ἐγὼ ὑπεστήριξα νὰ μὴ γίνῃ καμμία σύμβασις καὶ ὡς ὠφείλαμεν νὰ δώσωμεν κατὰ νομοὺς τὰς ἐργολαβίας, διότι ἦτο καὶ οἰκονομικώτερον καὶ ἀσφαλέστερον. Καὶ ἀντετάχθητε τότε, ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν, διότι ὑπῆρχεν ἀνάγκη καὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἰδιαιτέρων καὶ ἀνάγκη δανείου, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ συναφθῇ καὶ τὸ ὁποῖον μόνον ἕνας δημόσιος ἀνάδοχος μποροῦσε νὰ διαθέσῃ. Καὶ αἱ δύο αὐταὶ προϋποθέσεις οὐδέποτε ἐπραγματοποιήθησαν, διότι οὐδέποτε ἔγιναν ἔργα ἀπαιτοῦντα μεγάλας τεχνικὰς ὑπηρεσίας, διότι τὰ ἔργα ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τρίτους ὑπεργολάβους, δηλ. ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγὼ ὑπεδείκνυον νὰ δοθῶσιν ἀπ' εὐθείας ἄνευ μεσαζόντων, ὑπομεσαζόντων καὶ ἀντιμεσαζόντων. Λοιπὸν ἡ ἰδική σας πολιτικὴ ἀπεδείχθη ἀπ' ἀρχῆς ἐπιζήμιος διὰ τὸ Δημόσιον καὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ τὴν ἐπικαλῆσθε. Ἐὰν ὁ ἀξιότιμος φίλος μου εἶπε μίαν φράσιν κακῶς ἑρμηνευθεῖσαν, βεβαίως ὑπῆρξεν ἓν σφάλμα, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐγὼ λυποῦμαι ἀλλά.....

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Μὲ ἀρκοῦν αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.

Α. Παπαναστασίου. Ἀλλὰ καὶ σεῖς, κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ὠφείλατε ἐξ ἄλλου νὰ μὴ ὁμιλῆτε περὶ ὁδοποιΐας ἢ νὰ ἀναγνωρίζετε ὅτι ἀλόκληρος ἡ πολιτική σας ὑπῆρξε πολιτικὴ ἐπιζημία διὰ τὰ δημόσια συμφέροντα.

Ν. Τζερμιᾶς. Ἀνέφερεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας τότε σᾶς εἶπε περὶ τοῦ προσώπου

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τὸ εἶπε εἰς τὴν Βουλήν.

Ν. Τζερμιᾶς. Τὸ πρόσωπον αὐτό, ὅταν ἔγιναν ἐδῶ ἐν τῇ Βουλῇ αἱ συζητήσεις τῆς ὁδοποιΐας, κατόπιν ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Παπανδρέου, τοῦ κ. Μάξου καὶ ἄλλων κυβερνητικῶν βουλευτῶν, ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας, δι' ἧς ὁποίας διέψευσε τὸν τότε Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἀπεδείκνυεν ὅτι συνεταίροι τότε τοῦ Μακρῆ, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῆς ἑταιρείας ΕΡΘΑ, ἦσαν ἐκεῖνοι, μέσῳ τῶν ὁποίων τοῦ ἐπρότεινεν ὁ Μακρῆς νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Πρέπει πρῶτον νὰ ὑπογραμμίσω εἰς τὸν Ἀξιότιμον Ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὅτι ἡ γνώμη ἡ ἰδική μου ἦτο ἐκείνη, τὴν ὁποίαν εἶπον εἰς τὴν Βουλήν.

Α. Παπανασασίου. Πῶς εἴπατε ἀφοῦ ὁ κ. Μεταξᾶς ἠρνεῖτο νὰ γίνῃ νέα δημοπρασία;

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Εἶναι γραμμένα εἰς τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ καὶ ἐτυπώθη ὁλόκληρος ὁ λόγος καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Βεβαίως δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐφρμόσθη κατόπιν ἀλλέως ἡ πολιτικὴ ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὡς γνωρίζετε, ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀπ' εὐθείας δανεισμοῦ. Ἀλλὰ γνωρίζετε καλῶς ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐμερίμνησε νὰ βελτιώσῃ ἐπαισθητῶς τὰ τῆς συμβάσεως, ἐπαισθητότατα. Ἐτελείωσεν αὐτὸ τὸ ζήτημα. Μοῦ ἤρκεσαν αἱ δηλώσεις τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.

Τώρα νομίζω ὅτι, ἐφόσον καὶ ἂν ἔχει λήξῃ ἡ συζήτησις, μετὰ τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων θὰ ἠδυνάμεθα νὰ μείνωμεν σύμφωνοι, ἵνα τὴν ἐξουσιοδότησιν ζητήσωμεν τὴν Τετάρτην, ὥστε νὰ διανεμηθῇ ἐγκαίρως ἡ ἀπόφασις τῆς ἐξουσιοδοτήσεως. Αὔριον θὰ συνέλθωμεν διὰ νὰ ψηφίσωμεν ὅσα νομοσχέδια τυχὸν δὲν προκαλοῦν ἀντιρρήσεις τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Α. Παπαναστασίου. Πρὶν λήξῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων—τὸ ἐλησμόνησα διότι τὸ ἐθεώρησα ἀνάξιον καὶ διαφεύσεως τὸ διαδοθὲν ὅτι κάποια κίνησις ἐξωκοινοβουλευτικὴ ἐπέφερε τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως —εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω, ὅτι εἶναι ἀνάξιον διαφεύσεως καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ στρατεύματος λέγω ὅτι προηγουμένως καὶ τώρα ὁ στρατὸς πειθαρχεῖ ἀπολύτως εἰς τὸ Κράτος καὶ εἶναι ἀντίθετος πάσης κινήσεως ἀντιπειθαρχικῆς. Ἂν συνέβη μία πρᾶξις ἐκ στενωτάτης ἀντιλήψεως μία πρᾶξις ἀντιπειθαρχικὴ αὐτὴ ἐκ μέρους ἡμῶν ἔτυχε κολασμοῦ καὶ ὑποθέτω ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπικυρώσῃ τὴν πρᾶξιν τοῦ Κολασμοῦ. Δὲν ὑπάρχει οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος κινήσεως, ἡ ὁποία νὰ ἐπίεσεν εἴτε ἡμᾶς εἴτε τὸ πλειοψηφοῦν κόμμα εἰς τὰς τελευταίας μεταβολάς.

Πρόεδρος. Ὡς πόρισμα τῆς σημερινῆς συζητήσεως ὑποβάλλεται ἡ ἀκόλουθος πρότασις κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἡ Βουλὴ ἐκφράζουσα τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν προβαίνει εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὅπως γνωρίζετε. . . . .

Α. Παπαναστασίου. Εἶναι κενὰ τὰ ἐδώλια, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀντίρρησιν.

Πρόεδρος. Ἂν θέλετε νὰ γίνῃ ψηφοφορία.

Α. Παπαναστασίου. Ὄχι.

Πρόεδρος. Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν παρακαλῶ νὰ ἐγερθῶσιν (ἐγείρονται οἱ πλεῖστοι).

Πρόεδρος. Ἡ Βουλὴ ἐκφράζει τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ι. Περδικογιάννης. Κύριε Πρόεδρε, τὸ νομοσχέδιον τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν δὲν ἐψηφίσθη μέχρι σήμερον καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν . . . . .

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν). Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑφυπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Ε. Ζούκας. Ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν αὐτὴν παράκλησιν.

Πρόεδρος. Λύεται μετὰ ἡ Συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Καλλιγκάτσης

Δ. Μέλφος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'

Τρίτης 7 Ἰουνίου 1932.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Ε. Ζούκας*** καταθέτει αἴτησιν τῶν καταθετῶν τῆς Τραπέζης Παύλου Ζητούντων τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκκληρωτοῦ κ. Λύγρου διὰ δύο ἑτέρων.

Ἐπιτροπὴ Κτηματιῶν Θεσσαλίας ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεων κατὰ ὀφειλετῶν εἰς ξένον νόμισμα.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** καταθέτει τηλ)μα τῶν καπνιστῶν Συνισμῶν Παγγαίου ζητούντων τὴν παροχὴν καλλιεργητικῶν δανείων.

Οἱ παραγωγεῖς καὶ ἐξαγωγεῖς μεταξοσπόρου διαμαρτύρονται διὰ τὴν ζητουμένην καταβολὴν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἐκ τῆς πωλήσεως εἰσπραχθέντος συναλλάγματος ἐκ δραχ. 400 περίπου χιλιάδων.

Ἡ Ἀσήμω χήρα Α. Καραθανάση ὕμα πολέμου, κάτοικος Τέρνου Εὐρυτανίας ζητεῖ τὴν παροχὴν συντάξεως.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Νεοχωρίου Λευκάδος ζητούσης τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσίν της.

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὴν παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσαν πρότασιν Νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 5341 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4653 περὶ διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ κ. κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας) καὶ ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους πρὸς Ἑλληνικὰς Βιομηχανικὰς ἑταιρίας τοῦ ἐξωτερικοῦ».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων 4443 καὶ 5027, περὶ στελεχῶν τοῦ στρατοῦ καὶ 5187 περὶ προαγωγῆς ἀνθυπασπιστῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος της τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Νόμου 5120 περὶ φορολογικῶν τινων διευκολύνσεων".

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς πρότάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4053», περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως".

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Ἐμ. Τριποδάκης καὶ Ι. Γοβατζιδάκης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ ἑρμηνείας τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5169».

Ὁ Βουλευτὴς ***Α. Περδικογιάννης*** ὑποβάλλει τρόπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ ἀναβολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν κλπ.

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Δ. Δημάδης, Ἠλ. Παπαδόπουλος, Α. Ἀσπιώτης καὶ Μ. Γαρδικιώτης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν».

Ὁ κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου «περὶ αἰσχροκερδείας».

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».

Ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως νομικοῦ προσώπου «Σύνδεσμος πρὸς ἀνάπτυξιν παιδικῶν κινηματογράφων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου περὶ αἰσχροκερδείας».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Ν. Ζαρίφης, Ε. Μαχαίρας, Π. Τσιτσίλιας, Ν. Καραμάνος, Α. Παχνός, Ἐμ. Καρυωτάκης, Π. Φλῶρος, Α. Παπαδάκης Ὀμ. Πανταζίδης*** καὶ ἄλλοι ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4856 περὶ μέτρων τινῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς καί τινων εἰδικῶν κλάσεων αὐτῆς.

Ὁ κ. ***Δ. Μέλφος*** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως λέγει τὰ ἑξῆς:

Εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἐμποροεπαγγελματικοῦ κόσμου εἶχεν ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸ τῆς τελευταίας κυβερνητικῆς κρίσεως, ἡ χορήγησις εὐεργετικῶν μέτρων διὰ τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐκτελέσεων, πρὸς τούτοις εἶχε καταρτισθῇ ὑπὸ τοῦ τότε ὑφυπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. ***Θηβαίου*** σχετικὸν διάταγμα ὅπερ ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐστάλη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ἐκεῖθεν ὡς ἔχω πληροφορηθῇ πρὸ καιροῦ ἐπεστράφη ἐγκεκριμένον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑφυπουργὸν νὰ προβῇ εἰς σαφεῖς καὶ κατηγορηματικὰς δη-

λώσεις εἰς τὴν Βουλὴν πότε τέλος πάντων θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἀπὸ ἑξαμήνου περίπου ἀναμενομένη δημοσίευσίς του, καθόσον τὸ μαχαῖρι πλέον ἔφθασε εἰς τὸ κόκκαλον, κατὰ τὰς ἀκριβεῖς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἔχω καὶ τὰς ὁποίας ἀνέγραψεν ὁ σημερινὸς τύπος διὰ τρίτην φορὰν οἱ ἐμποροεπαγγελματίαι τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἑτοιμάζονται νὰ κλείσουν τὰ μαγαζειά των διὰ παντὸς καὶ νὰ παραδώσουν τὰ κλειδιὰ τῶν καταστημάτων των εἰς τοὺς κατὰ τόπους Νομάρχας. Ἡ ἐπὶ πλέον καθυστέρησις τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ρηθέντος ευεργετικοῦ διατάγματος θὰ ὁμοιάσῃ μὲ τὸν ἀτυχῆ ἐκεῖνον βιοπαλαιστὴν εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας του ἀνηγγέλθη ὅτι ἐκέρδισε τὸ λαχεῖον, ἢ ἂν θέλετε καλύτερον μὲ τὸν κατάδικον ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπενεμήθη χάρις μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰς θάνατον καταδίκης του. Κύριε Ὑφυπουργὲ μὴ παίζωμεν ἐν οὐ παικτοῖς. Ἡ δυστυχία ἐξηπλώθη εἰς ὅλας τὰς ἐμφανίσεις τῆς ζωῆς τοῦ ἐμποροεπαγγελματικοῦ κόσμου, καὶ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν δίδονται ρηταὶ ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ ψηφίσεως τοῦ νόμου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων διὰ τὸν μισθωτὸν κόσμον, τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν μετὰ τὰ τόσα εὐεργετήματα τὰ ὁποῖα δικαίως ἐθρόησαν εἰς τὸν Ἀγροτικὸν κόσμον, εἰς τὸν ἀτυχῆ ἐμποροεπαγγελματικὸν κόσμον, τὸν ὁποῖον ἡ κακὴ μοῖρα ἔθεσεν εἰς τὸν ἄξονα τοῦτων τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων τῶν διαφόρων τάξεων, τοῦ νὰ πιέζεται ἐκ τῶν κάτω καὶ ἐκ τῶν ἄνω δηλαδὴ ἐκ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας καθυστερεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ τὴν πλέον ἀνόδυνον παράκλησίν του. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ πληροφορήσω τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν ἐγκυμονεῖ κινδύνους καὶ ὅτι δὲν προοιωνίζει εὐχάριστα. Ἐπίσης ὀφείλει ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐφ' ὅσον ἄλλως τε ἀπεφάσισε ἤδη πρὸ πολλοῦ ἡ Κυβέρνησις κατόπιν μελέτης τῆς καταστάσεως, ὀφείλει λέγω νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐν λόγω διατάγματος, ἵνα μὴ ἀφίσῃ καὶ σχηματισθῇ ἡ πεποίθησις ὅτι τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι ἀπόρροια τῆς ἀντιλήψεως τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου ἀλλὰ ἀπόρροια τῆς πιέσεως καὶ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ. Ἂς προσέξωμεν τὴν τάξιν τῶν ἐμποροεπαγγελματιῶν διότι ἀποτελεῖ τὴν βάσιν καὶ τὰ θεμέλια τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος, ἄλλως πρὸς κέντρα λακτίζομεν. Ἐπίσης τελευτῶν θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑφυπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ὅπως δηλώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐὰν τὸ εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχέδιον περὶ ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν πρόκειται νὰ ψηφισθῇ εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἢ θὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Ν. Γαρδικιώτης. Ὑποστηρίζει τὴν αὐτὴν αἴτησιν τὴν ὁποίαν εὑρίσκει δικαιοτάτην καὶ ἐπιλέγει ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος καὶ ταχεῖα δημοσίευσις τοῦ σχετικοῦ διατάγματος, τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἀφορᾷ καὶ τὴν Θεσσαλίαν πρὸ παντός. Ἐρωτᾷ κατόπιν τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν ἐὰν πρόκειται νὰ ψηφισθῇ καὶ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν καὶ ἐὰν θὰ συμπεριληφθῶσιν καὶ τὰ προταθέντα ὑπὲρ τῶν κτηνοτρόφων μέτρα.

Ὁ κ. ***Ε. Ζούκας*** συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αἰτημάτων, λέγει ὅτι οἱ ἔμποροι καὶ ἐπαγγελματίαι τῶν Τρικκάλων εὑρίσκονται εἰς οἰκτρὰν θέσιν. Σωρεία ἀγωγῶν ἐκ μέρους τραπεζῶν ἔχει ἐγερθῇ κατ' αὐτῶν καὶ τὰ πινάκια τῶν δικαστηρίων εἶνε πλήρη. Τὰ προστατευτικὰ μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν δι' ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τοὺς νομοὺς Τρικκάλων, Σερρῶν καὶ Δράμας. Εἶνε ἐπίσης ἀνάγκη νὰ προστατευθοῦν οἱ κτηνοτρόφοι, τῶν ὁποίων ἡ θέσις εἶναι δυσάρεστος.

Ὁ κ. ***Ν. Κουπαροῦσος*** λέγει ὅτι ἂν ὑπάρχῃ μία τάξις ἡ ὁποία ὑποφέρει πολὺ εἶνε ἡ τάξις τῶν ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν, ἡ ὁποία καθημερινῶς σύρεται εἰς τὰ δικαστήρια ἀπὸ τὰς τραπέζας καὶ τὸ μεγάλον ἐμπόριον. Λέγει κατόπιν ὅτι κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κοζάνης δύο χιλιάδες ἐργατῶν εἶνε διατεθειμένοι νὰ κατέλθουν εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ ζητήσουν τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων εἰς αὐτοὺς ἡμερομισθίων τεσσάρων μηνῶν ἐκ μέρους τῶν ἐργολάβων τῆς κατασκευαζομένης ἐκεῖ γραμμῆς οἱ ὁποῖοι δὲν πληρώνουν διότι τοὺς καθυστερεῖ τὸ Κράτος 40—50 ἑκατομμύρια. Παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεριμνήσῃ ὅπως καταβληθοῦν τὰ ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ἐργολάβους διὰ νὰ πληρωθοῦν οἱ ἐργάται.

Ὁ κ. ***Τ. Ἀναστασίου*** λέγει ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου εἶναι ὡς γνωστὸν κρίσιμος καθ' ὅλον τὸ Κράτος καὶ πανταχόθεν διατυποῦται ἡ αἴτησις ὅπως παρασχεθοῦν διευκολύνσεις ἀνάλογοι πρὸς τὰς παρασχεθείσας εἰς τοὺς γεωργοὺς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Ὁ ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος τῆς Ἠλείας δι' ἐπανειλημμένων διαβημάτων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐζήτησε νὰ περιληφθῇ καὶ ὁ νομὸς Ἠλείας εἰς τὸ χορηγηθὲν εἰς ἄλλας περιφερείας δικαιοστάσιον, ἀλλὰ μέχρι ὥρας παρ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις δὲν ἐγένετο τίποτε, καίτοι διὰ τὴν Ἠλείαν συντρέχουν ἐξαιρετικώτατοι λόγοι ἕνεκα τῆς περυσινῆς καταστροφῆς, καὶ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως μὴ διστάσῃ ἐπὶ πλέον, ἀλλὰ σπεύσῃ καὶ ἐπεκτείνῃ τὸ σχετικὸν διάταγμα εἰς τὴν περιφέρειαν Πρωτοδικείου Ἠλείας.

Ι. Μπουρνιᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Εἶμαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαβεβαιώσω τὴν Βουλὴν ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατηρτίσθη διάταγμα ὅπερ προβλέπει περὶ τῶν θεμάτων μὲ τὰ ὁποῖα ἠσχολήθησαν οἱ κύριοι βουλευταί. Τὸ διάταγμα θὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς δύο—τριῶν ἡμερῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως εἶνε ἐγγεγραμμένον διὰ νὰ ψηφισθῇ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Θ. Παπαστρατῆς. Πρέπει ὅμως τὸ διάταγμα νὰ εἶναι γενικόν.

Ἡ Βουλὴ κατόπιν εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων.

Κ. Ἀλαβάνος. Εἶναι γνωστὸν κ. Βουλευταὶ ὅτι ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα εὐρεθεῖσα πρὸ ἀδυναμίας τὴν 23 Μαΐου ἀνέστειλε τὰς πληρωμάς της. Δὲν θέλω νὰ ἐξετάσω τὰ αἴτια, τοῦτο ὅμως γνωρίζω ὅτι εἰς τὸν κατάλογον τῶν μεγάλων καταθετῶν εὑρίσκονται σήμερον καὶ ἄνθρωποι στενῶς συνδεδεμένοι καὶ διὰ συγγενείας ἀκόμη μὲ τοὺς διευθύνοντας τὴν Τράπεζαν ταύτην. Εἰς τὸ βῆμα ἀνῆλθον κ. Βουλευταὶ διὰ νὰ γνωρίσω πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ εἰς ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μας καὶ ἐγὼ καὶ ὁ Γερουσιαστὴς κ. Βογιατζίδης εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἴπωμεν εἰς τὸν ἀξιότιμον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν, ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῶν πληρωμῶν τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης ἐπέφερε μεγάλον κλονισμὸν εἰς τὴν νῆσον Ἄνδρον διότι πολλὰ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς ἀπετελοῦντο ἀπὸ χρήματα Ἀνδρίων. Κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐξ Ἄνδρου ἐδημιουργήθη ἐκεῖ ἕνα κοινωνικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ παρίδῃ ἡ Κυβέρνησις. Χῆραι καὶ ὀρφανὰ θρηνοῦν σήμερον, ναυτιλόμενοι οἱ ὁποῖοι ἐπάλαισαν μὲ τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ διὰ νὰ ἀποταμιεύσουν τὰς μικρὰς οἰκονομίας των πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων των ἢ ἐξασφάλισιν τῶν γηρατείων των, εὑρίσκονται πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης εἰς ἀπόγνωσιν. Εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια ἀνέρχονται αἱ μικραὶ καταθέσεις αὐταὶ διότι οἱ Ἄνδριοι ἔδειχναν ἰδιαιτέραν στοργὴν εἰς τὸ ἵδρυμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐθεώρουν ἰδικόν των Σᾶς ἀναφέρω ὡς παράδειγμα ὅτι, ἡ Ἐφημερὶς «Ἀνδριώτης» εἶχε καταθέσῃ ἐκεῖ τὰς προκαταβολὰς τῶν συνδρομητῶν της ἐξ Ἀμερικῆς καὶ διαφόρων ναυτιλομένων καὶ σήμερον παλαίει καὶ πρὸ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἀδυναμίας τῆς ἐκδόσεως τούτου. Συνιστῶ λοιπὸν καὶ παρακαλῶ τὸν ἀξιότιμον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως λάβωσι σύντονα μέτρα. Καὶ ταῦτα συνίστανται εἰς τὸ νὰ διαταχθῇ ἡ ταχεῖα καὶ μετὰ πάσης δυνατῆς οἰκονομίας ἐκκαθάρισις τῆς Τραπέζης καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ, διότι μόνον οὕτω θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποδώσωμεν τὴν ψυχικὴν γαλήνην εἰς τὸν πάσχοντα πληθυσμὸν τῆς Ἄνδρου. Παρακαλῶ ἀκόμα ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς θυσμὸν τῆς Ἄνδρου. Παρακαλῶ ἀκόμα ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς θυσμὸν τῆς Ἄνδρου. Παρακαλῶ ἀκόμα ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς θυσμὸν τῆς Ἄνδρου. Παρακαλῶ ἀκόμα ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς

ρισμὸς τοῦ ποσοστοῦ, διότι μόνον οὕτω θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποδώσωμεν τὴν ψυχικὴν γαλήνην εἰς τὸν πάσχοντα πληθυσμὸν τῆς Ἄνδρου. Παρακαλῶ ἀκόμα ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς θυσμὸν τῆς Ἄνδρου. Παρακαλῶ ἀκόμα ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς θυσμὸν τῆς Ἄνδρου. Παρακαλῶ ἀκόμα ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ἡ σύστασις τοῦ κ. Βουλευτοῦ εἶνε σοβαρὰ καὶ θὰ τύχῃ ἀσφαλῶς τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ἔλεγχος ὁ ἐνεργούμενος ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δὲν ἔχει περατωθῇ καὶ συνεπῶς δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ δώσω ὑπεύθυνόν τινα πληροφορίαν. Δηλῶ ἐν τούτοις ὅτι ἡ μέριμνά μας θὰ στραφῇ κυρίως εἰς τὴν προστασίαν τῶν μικρῶν καταθετῶν, θὰ εἰσαγχθῶ δὲ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ τὸ ζήτημα αὐτό. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελευταῖον ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ κ. Βουλευτὴς καὶ τοι οὐσιαστικῶς εἶναι δίκαιον, αὐτὸ τὸ ὁποῖον ζητεῖ, ἀπαντῶ μὲ λύπην μου ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις διότι κατὰ τὸν νόμον ἐξομοιοῦται μὲ τοὺς καταθέτας ἡ τάξις αὐτή. Ἐν τούτοις θὰ προσπαθήσωμεν νὰ εὕρωμεν μέσον θεραπείας ἰδίως διὰ τὰς μικρὰς ἐπιταγάς.

Ὁ κ. ***Ν. Κουπαροῦσος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων καὶ Συλλόγων Κοζάνης διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ γυμνασίου Τσοτυλίου Σιατίστης.

Π. Πετρίδης (Ὑπουργὸς Παιδείας). Νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. ***Σ. Σταυρόπουλος*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου διαμαρτυρομένης διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ παραμεθορίου γυμνασίου Πωγωνιανῆς λέγει ὅτι ἂν ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία προτείνει τὴν κατάργησιν, ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει της τὸν πληθυσμὸν τῆς περιφερείας ἐξ ἄλλου δὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη εὑρίσκεται ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνίας εἰς πρωτογενῆ κατάστασιν δὲν θὰ ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν. Ἐλαθε μόνον ὑπ' ὄψει της ὅτι τὸ Γυμνάσιον τοῦτο ἔχει μόνον 120 μαθητὰς καὶ παρεῖδε καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεώς του ὁ ὁποῖος εἶναι ἐθνικός, διότι εὑρίσκεται εἰς τὴν μεθόριον καὶ φοιτῶσιν εἰς αὐτὸ Ἑλληνόπαιδες τῆς Βορείου Ἠπείρου ὅπου δὲν ὑπάρχουν οὔτε νηπιαγωγεῖα. Παρακαλεῖ νὰ μελετηθῶσι μετὰ προσοχῆς οἱ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν διατήρησιν τοῦ Γυμνασίου.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** λέγει ὅτι πρόκειται περὶ γυμνασίου ἱδρυθέντος ἕνεκα ἐθνικῶν λόγων καὶ φαντάζεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων δὲν θὰ διαπράξῃ τὸ ἐθνικὸν αὐτὸ ἀνοσιούργημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ ἡ κατάργησις τοῦ Γυμνασίου.

Ὁ κ. ***Α. Λούλης*** λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὅταν θὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν κατάργησιν τῶν γυμνασίων πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Γυμνασίου Πωγωνιανῆς.

Ὁ κ. ***Α. Πρέκας*** συνιστᾷ ἐνθέρμως ἀναφορὰν τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ναυπηγοξυλουργῶν Πειραιῶς, οἵτινες ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Λιμένος Πειραιῶς καὶ μετὰ τὸ πλεύρισμα τῶν ἀτμοπλοίων ἔπαυσαν ἐργαζόμενοι καὶ εὑρίσκονται εἰς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν ἐπιδάλλουσαν τὴν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως λῆψιν μέτρων ἀνακουφίσεως τῶν ἀδίκως χειμαζομένων τούτων βιοπαλαιστῶν.

Γ. Σακκαλῆς. Ἐφιστῶ καὶ ἐγὼ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς, ἥτις περιέχει κραυγὴν ἀληθοῦς πόνου. Δυστυχῶς ἡ πρόοδος εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν ὁποίαν ἄφορᾷ ἡ ἀναφορὰ εἶχε μόνον θύματα χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ ἀντισηκώματα. Πρόκειται περὶ μιᾶς τάξεως συμπαθεστάτων βιοπαλαιστῶν ἀξίων προστασίας ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Ν. Ἀβραάμ. Συνηγορῶ καὶ ἐγὼ ἐκθύμως ὑπὲρ τῶν αἰτημάτων τῶν ἀναφερομένων, τὰ ὁποῖα ἐπαρκῶς δικαιολογοῦνται ἐν τῇ ἀναφορᾷ.

Ὁ κ. ***Ε. Μαχαίρας.*** συνηγορῶν συνιστᾷ νὰ ληφθῇ μέριμνα ὅπως προσληφθῶσιν οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸν ὀργανισμόν.

Λ. Κουτσοπέταλος (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** Συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Συλλόγου φυλάκων ἐμπορευμάτων λιμένος Πειραιῶς τονίζων ὅτι εἶναι δίκαια τὰ αἰτήματα τῆς κατηγορίας αὐτῆς τῶν ἐργατῶν. Τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν συνιστῶσι καὶ οἱ κ.κ ***Ε. Μαχαίρας, Γ. Σακκαλῆς*** καὶ ***Μαρσέλος.***

Ὁ κ. ***Α. Ξανθόπουλος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Φωκαίας Χαλκιδικῆς περὶ παροχῆς πιστώσεως διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ διδακτηρίου.

Πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας ὁ κ. ***Φ. Μανουηλίδης*** λέγει τὰ ἑξῆς: Θὰ παρακαλοῦσα ὄχι μόνον τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν Βουλὴν νὰ προσέξῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον θ' ἀναπτύξω. Ἡ Γαλλοελληνικὴ Ἑταιρεία Σιδηροδρόμων Δυτικῆς Θράκης προέβη αὐθαιρέτως καὶ ἀπροειδοποιήτως εἰς τὴν αὔξησιν κατὰ 60 ο/ο τῶν ναύλων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, ὅπου ὑφιστάμεθα τὰς πιέσεις καὶ τὸν κακομεταχειρισμὸν τῆς Ἑταιρείας αὐτῆς. Ἐπανειλημμένως διὰ τηλεγραφημάτων καὶ ἀναφορῶν πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν κατεδείχθη ὅτι ἡ Ἑταιρεία αὐτὴ καταδυναστεύει ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τοῦ τριγώνου ἐκείνου τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ δημιουργεῖ ζητήματα, ἅτινα πρὸ πολλοῦ ὤφειλον νὰ προκαλέσουν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν σύμβασιν ὀφείλει νὰ συνεννοῆται μὲ τὴν Κυβέρνησιν καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ φαντάζεται ὅτι δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς αὐθαιρεσίας, χωρὶς κἂν νὰ προειδοποιῇ τὸ Κράτος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐργάζεται καὶ ὑφίσταται. Εἶναι πρωτοφανές, τονίζει, τὸ θέαμα ξένης Ἑταιρείας συμπεριφερομένης κατὰ τοιοῦτον αὐθαίρετον τρόπον, καταδυναστευούσης ὁλόκληρον πληθυσμὸν καὶ δημιουργούσης ἀναστατώσεις εἰς τὰς περιοχὰς ποὺ ἐξυπηρετεῖ. Ἀφίνω τὴν ἀνισότητα ἡ ὁποία παρουσιάζεται εἰς βάρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θράκης ἐφόσον εἰς ἄλλα δίκτυα τῶν σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους δὲν εἶχον ἐπιβληθῇ τοιαῦται αὐξήσεις. Ἀλλὰ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν κατὰ τὴν γνώμην μου συντρέχει λόγος νὰ ἐπέμβῃ καὶ ὁ Εἰσαγγελεύς, διότι αὐτὴ ἡ Ἑταιρεία ἔχει προμηθευθῇ τὰς κινητὰ ἴσως ὅλας μὲ σταθεροποιημένον Κρατικὸν νόμισμα. Καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν ἢ τὴν συναίνεσιν τῶν ἁρμοδίων ἀγορανομικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν ἔρχεται καὶ αὐξάνει αὐθαιρέτως τὸν τιμάριθμον διὰ τῆς προσθήκης ἐπὶ τῶν ναύλων τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν εἰσιτηρίων. Τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας δὲν τὸ ἠξίωσε καμμιᾶς προσυνεννοήσεως διὰ τὴν περίπτωσιν τῶν αὐξήσεων, ἐνῷ εὑρίσκεται ἐν πλήρει ἐπαφῇ μὲ τὸ Ὑπουργεῖον δια πλεῖστα ἄλλα ἐκκρεμῆ ζητήματα, καὶ ὑπάρχει μάλιστα ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου ἐν Ἀλεξανδρουπόλει μετὰ τοῦ ὁποίου ὅμως δὲν ἦλθε εἰς καμμίαν συνεννόησιν διὰ τὴν ἐκ Παρισίων διαταχθεῖσαν αὔξησιν. Εἰς τὸ παθητικὸν τῆς Ἑταιρείας αὐτῆς ὑπάρχει καὶ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐνδιεφέρθη ποτὲ διὰ καμμίαν βελτίωσιν τῆς γραμμῆς καὶ τῶν βαγονίων, οὔτε δὲ ἐφρόν-

τισέ ποτε διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν δρομολογίων. Καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ τριγώνου ἐκείνου τῆς Θράκης νομίζουν ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν δεσποτείαν αὐτήν. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι καὶ ἡ φίλη Ἐπικράτεια, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ Ἑταιρεία αὕτη δὲν δύναται ποτε νὰ ὑποστηρίξῃ μέτρα καὶ ἀξιώσεις τῆς ἑταιρείας αὐτῆς καταπιεστικὰ τῶν πληθυσμῶν εἰς τὴν περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐργάζεται.

Ἔχω, συνεχίζει, ἐκτὸς τηλεγραφημάτων ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ ἐντονωτάτων τοιούτων τῆς ἑνώσεως τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν τοῦ Διδυμοτείχου οἵτινες τονίζουν μετὰ δυσφορίας ὅτι μὲ τὰς αὐξήσεις αὐτὰς θὰ ἐπιδεινωθῇ σοβαρῶς ἡ μεταφορὰ τῶν γεωργικῶν των προϊόντων. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐζήτησε πληροφορίας ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως, ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ σταλῇ εἰδικὸς ὑπάλληλος ἐκεῖ διὰ τὴν συνεννόησιν καὶ ρύθμισιν τοῦ ζητήματος, νὰ συσταθῇ δὲ καὶ εἰς τὸν Εὖσαγγελέα νὰ ἐπέμβῃ, ἐφ' ὅσον γίνονται παραβιάσεις διὰ τῆς αὐξήσεως κομίστρων ἄνευ τῆς εἰδοποιήσεως καὶ συγκαταθέσεως τῶν ἁρμοδίων ἀγορανομικῶν ἀρχῶν. Παρακαλῶ, ἐπιλέγει, τὴν κυβέρνησιν ὅπως ἐπιδείξῃ καὶ διὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν τὸ ἐνδιαφέρον της λαμβάνουσα ἄμεσα καὶ αὐστηρὰ μέτρα, ἵνα μὴ ἐξακολουθήσῃ μία ξένη ἑταιρεία ....

Α. Μιχαλακόπουλος (Υπ. Ἐσωτ.). Ἀπορῶ, παρατηρεῖ, πῶς λαμβάνει τοιαύτην ἔκτασιν ἡ συζήτησις ἐναντίον μιᾶς ξένης ἑταιρείας, χωρὶς νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Πρόεδρος. Ἐζήτησε τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως καὶ δὲν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ τὸν ἐμποδίσω.

Φ. Μανουηλίδης. Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκπλαγῇ διὰ τὰς εὐλόγους διαμαρτυρίας μου διότι τὸ ζήτημα αὐτό, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἐκπλαγῇ περισσότερον, διότι δὲν ἔχει καμμίαν πληροφορίαν ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐν προκειμένῳ.

Λ. Κουτσοπέταλος. (Υπ. Συγκοινωνίας). Ἐζητήθησαν ἐγκαίρως πληροφορίαι, καὶ ταιαῦτα ζητήματα δὲν λύονται ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Φ. Μανουηλίδης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει νομίζω ὅτι εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ ὁμιλήσω πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος προκειμένου περὶ ζητήματος ἀναστατώσαντος τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύω, καὶ δὲν ἔχω ἄλλο τί παρὰ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπορίαν μου καὶ τὴν λύπην μου, διότι ἀντὶ ἐπιβεβλημένου ἐνδιαφέροντος ἠγέρθη ἡ περίεργος ἀξίωσις νὰ μοῦ ἀφαιρεθῇ ὁ λόγος.

Α. Μπαλκάμπασης. Ἡ αὐθαίρετος αὕτη αὔξησις λέγει τῶν κομίστρων ἐπέφερε τὴν ἀναστάτωσιν εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν τῆς Θράκης, ἰδίως δὲ καθίστανται προβληματικαὶ αἱ μεταφοραὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Παρίσταται συνεπῶς ἀνάγκη, τονίζει, νὰ γίνουν ἐπείγουσαι συνεννοήσεις πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος, διότι ὁλόκληρος ἡ περιφέρεια ζῇ καὶ διατελεῖ ἀπὸ ἔποψιν συγκοινωνίας ὑπὸ ἀνισους καὶ δυσμενεστάτους ὅρους. ***Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.*** Γίνονται δεκτὰ τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1ον) Εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 4 Ἰανουαρίου 1932 ὑπογραφείσης συνθήκης φιλίας, συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας».

2ον) Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 4952 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν».

3ον) Εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ 4042 «περὶ ταμείου Θυμάτων Πολέμου»,

καὶ 4ον) Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ εἰσφορᾶς 500 χιλ. δραχ. παρὰ τοῦ Ταμείου Ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς πρὸς ἀνέγερσιν περιπτέρου φυματιώντων ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς ἔχοντα οὕτω.

Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 4 Ἰανουαρίου 1932 ὑπογραφείσης Συνθήκης Φιλίας, Συνδιαλλαγῆς καὶ Διαιτησίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ἐν Βαρσοβίᾳ τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1932 ὑπογραφεῖσα Συνθήκη Φιλίας, Συνδιαλλαγῆς καὶ Διαιτησίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας ὡς καὶ τὸ συνημμένον αὐτῇ Πρωτόκολλον, ὧν τὰ κείμενα ἐν πρωτοτύπῳ καὶ μεταφράσει ἔπονται.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΥΝΘΗΚΗ

Φιλίας, Συνδιαλλαγῆς καὶ Διαιτησίας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας.

Ἐμπνεόμενοι ἐκ τῶν καλῶν φιλικῶν σχέσεων αἵτινες εὐτυχῶς ἑνοῦσι τὰ δύο ἔθνη.

Ἐπιθυμοῦντες εἰλικρινῶς νὰ ἐξασφαλίσωσι δι' εἰρηνικῶν διαδικασιῶν τὸν διακανονισμὸν τῶν διαφορῶν αἵτινες τυχὸν ἤθελον ἀναφυῆ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν των.

Διαπιστοῦντες ὅτι ὁ σεβασμὸς τῶν διὰ τῶν συνθηκῶν κτηθέντων δικαιωμάτων ἢ τῶν πηγαζόντων ἐκ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἶναι ὑποχρεωτικὸς διὰ τὰ διεθνῆ δικαστήρια.

Ἀναγνωρίζοντες ὅτι τὰ δικαιώματα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἕκαστον κράτος δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν εἰμὴ τῇ συναινέσει του.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ εἰλικρινὴς τήρησις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τῶν εἰρηνικῶν διαδικασιῶν ἐπιτρέπει τὴν ἐπίτευξιν διακανονισμοῦ πασῶν τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Βαθέως ἐκτιμῶντες τὴν σύστασιν τὴν γενομένην ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐν τῇ ἀποφάσει της ἀπὸ 26ης Σεπτεμβρίου 1928 πρὸς πάντα τὰ κράτη, ὅπως συνάψωσι συμβάσεις εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Ἀπεφάσισαν ὅπως πραγματοποιήσωσι διὰ συνθήκης τὴν κοινὴν αὐτῶν πρόθεσιν καὶ ὑπέδειξαν ὡς πληρεξουσίους.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Τὴν Α.Ε. τὸν κύριον Γεώργιον Λαγουδάκην, Ἔκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἐν Βαρσοβίᾳ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας.

Τὴν Α.Ε. τὸν κύριον Αὔγουστον Ζαλέσκυ, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, οἵτινες καταθέσαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὑρεθέντα ἐν τάξει, συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Ἄρθρον 1.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ἐπισήμως ἐν ὀνόματι τῶν λαῶν των ὅτι καταδικάζουσι τὴν προσφυγὴν εἰς τὸν πόλεμον διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν καὶ παραιτοῦνται τούτου ὡς ὀργάνου ἐθνικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις των.

Ἄρθρον 2.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ὁ διακανονισμὸς ἢ ἡ λύσις πασῶν τῶν διαφορῶν ἢ συγκρούσεων, οἱασδήποτε φύσεως καὶ οἱασδήποτε προελεύσεως καὶ ἂν ὦσιν, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναφυῶσι μεταξύ των, δὲν θὰ ἀναζητῆται εἰμὴ δι' εἰρηνικῶν μέσων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἰλικρινὴς φιλία καὶ ἡ συνεχὴς σύμπνοια ἥτις ὑφίσταται εὐτυχῶς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας ἐπικυροῦνται ἐπισήμως.

TRAITE

D'Amitié, de Conciliation, et d'Arbitrage entre la République Hellénique et la République de Pologne.

Le Président de la République Hellénique et le Président de la République de Pologne,

S'inspirant des bonnes relations d'amitié, qui unissent heureusement leurs nations respectives ;

Sincèrement désireux d'assurer, par des procédures pacifiques, le réglement des différends qui viendraient à surgir entre leurs pays ;

Constatant que le respect des droits établis par les traités ou résultant du droit des gens est obligatoire pour les tribunaux internationaux ;

Reconnaissant que les droits appartenant à chaque Etat ne sauraient être modifiés que de son consentement ;

Considérant que la sincère observation, sous les auspices de la Société des Nations, des procédures pacifiques permet s'arriver au réglement de tous les différends internationaux ;

Appréciant hautement la recommandation faite par l'Assemblée de la Société des Nations, dans sa résolution en date du 26 septembre 1928, à tous les Etats de conlure des conventions de réglement pacifique des différends internationaux ;

Ont décidé de réaliser dans un traité leur intention commune et ont désigné pour leurs Plènipotentiaires ;

Le Président de la République Hellénique : Son Excellence Monsieur Georges Lagoudakis, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Hellénique à Varsovie ;

Le Président de la République de Pologne : Son Excellence Monsieur Auguste Zaleski, Ministre des Affaires Etrangères, lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

CHAPITRE I.

Article 1.

Les Hautes Parties Contractantes déclarent solennellement, au nom de leurs peuples respectifs, qu'elles condamnent le recours à la guerre pour le réglement des différends internationaux et y renoncent en tant qu'instrument de politique nationale dans leurs relations mutuelles.

Article 2.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent que le réglement ou la solution de tous les différends ou conflits, de quelque nature ou de quelque origine qu'ils puissent être, qui pourront surgir entre Elles, ne devra jamais être recherché que par des moyens pacifiques.

Article 3.

L'amitié sincère et la constante bonne intelligence qui existe heureusement entre la République Hellénique et la République de Pologne sont solennellement confirmées.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Περὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ γενικῶς.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ διαφοραὶ οἱασδήποτε φύσεως, αἵτινες ἤθελον ἀναφυῆ μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ὧν ἡ λύσις δὲν θὰ ἐπετυγχάνετο διὰ τῆς συνήθους διπλωματικῆς ὁδοῦ ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας θὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς καθοριζομένους ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ εἰς δικαστικὸν ἢ διαιτητικὸν διακανονισμόν, τοῦ ὁποίου θὰ προηγῆται κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀναγκαστικῶς ἢ προαιρετικῶς, προσφυγὴ εἰς τὴν διαδικασίαν συνδιαλλαγῆς.

2. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰμὴ εἰς τὰς διαφορὰς αἵτινες ἤθελον ἀναφυῆ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης Συνθήκης ἐν σχέσει πρὸς καταστάσεις ἢ γεγονότα μεταγενέστερα τῆς ἐπικυρώσεως ταύτης.

3. Αἱ διαφοραὶ διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων προβλέπεται ἰδιαιτέρα διαδικασία ὑπὸ ἄλλων ἐν ἰσχύι συμβάσεων μεταξὺ τῶν Μερῶν θὰ διακανονίζωνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν συμβάσεων τούτων.

Ἄρθρον 5.

1. Προκειμένου περὶ διαφορᾶς, τῆς ὁποίας τὸ ἀντικείμενον συμφώνως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν νομοθεσίαν ἑνὸς τῶν Μερῶν, εἶνε τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ἀρχῶν, τὸ Μέρος τοῦτο δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς διαφορᾶς ταύτης εἰς τὰς διαφόρους διαδικασίας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης πρὶν ἡ ἐκδοθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

2. Τὸ Μέρος τὸ ὁποῖον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ θελήσῃ νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς διαδικασίας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης δέον νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ ἕτερον Μέρος τὴν πρόθεσίν του ταύτην ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Περὶ δικαστικοῦ διακανονισμοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Πᾶσαι αἱ διαφοραὶ ἔχουσαι ὡς ἀντικείμενον δικαιώματί τι διεκδικούμενον ὑφ' ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ἀμφισβητούμενον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, θὰ ὑποβάλλωνται πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ἤ, ἐὰν ἕν τῶν δύο Μερῶν ζητήσῃ τοῦτο, εἰς Διαιτητικὸν Δικαστήριον, ὡς προβλέπεται κατωτέρω.

2. Συμφωνεῖται ὅτι αἱ ὡς ἄνω διαφοραὶ περιλαμβάνουσιν ἐκτὸς ἄλλων καὶ τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ἡ διαφορὰ ἀχθῇ πρὸ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6, παραγρ. 1, τὰ Μέρη θὰ συντάξωσι συνυποσχετικὸν ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ καθορίσωσι τὸν ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὴν ἐκλογὴν τῶν διαιτητῶν καὶ τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν. Ἐλλείψει ἐνδείξεων ἢ ἐπαρκῶν λεπτομερειῶν ἐν τῷ συνυποσχετικῷ θὰ γίνεται ἐφαρμογὴ ἐν τῷ ἀναγκαίῳ μέτρῳ τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1907 διὰ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διενθῶν διαφορῶν.

CHAPITRE II.

Du réglement pacifique en général.

Article 4.

1) Les différends de toute nature qui viendraient à s'élever entre les Hautes Parties Contractantes et qui n'auraient pu être résolus par la voie diplomatique ordinaire dans un délai raisonnable seront trasmis, dans les conditions fixées par le présent Traité, à un réglement arbitral ou judiciaire, précédé, selon les cas, obligatoirement ou facultativement, d'un recours à la procédure de conciliation.

2) Cet engagement ne s'applique qu'aux contestations qui s'éleveraient aprés la ratification du présent Traité au sujet de situations ou faits postérieurs à cette ratification.

3) Les différends, pour la solution desquels une procédure spéciale est ou sera prévue par d'autres conventions en vigueur entre les Parties, seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

Article 5.

1) S'il s'agit d'un différend dont l'objet d'aprés la législation intérieure de l'une des Parties relève de la compétence des autorités judiciaires ou administratives, cette Partie pourra s'opposer à ce que ce différend soit soumis aux diverses procédures prévues par le présent Traité, avant qu'une décision définitive ait été rendue dans les délais raisonnables par l'autorité compétente.

2) La Partie qui, dans ce cas, voudra recourir aux procédures prévues par le présent traité, devra notifier à l'autre Partie son intention dans un délai d'un an, à partir de la décision susvisée.

CHAPITRE III.

Du réglement judiciaire.

Article 6.

1) Tous les litiges ayant pour objet un droit allégué par une des Hautes Parties Contractantes et contesté par l'autre, seront soumis pour jugement à la Cour Permanente de Justice Internationale, ou, si l'une des deux Parties le demande, à un Tribunal arbitral, ainsi qu'il est prévu ci-après.

2) Il est entendu que les différends ci-dessus visés comprennent notamment ceux que mentionne l'article 36 du statut de la Cour Permanente de Justice Internationale.

Article 7.

Si le différend est porté devant un Tribunal arbitral conformément aux dispositions de l'Art. 6 al. 1, les Parties rédigeront un compromis dans lequel elles fixeront l'objet du litige, le choix des arbitres et la procédure à suivre. A défaut d'indications ou de précisions suffisantes dans le compromis, il sera fait application dans la mesure nécessaire des dispositions de la Convention de la Haye du 18 octobre 1907 pour le réglement pacifique des conflits internationaux.

Ἄρθρον 8.

1. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 προβλεπομένας διαφορὰς πρὸ πάσης διαδικασίας πρὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ἢ πρὸ πάσης διαιτητικῆς διαδικασίας, τὰ Μέρη δύνανται ἐκ συμφώνου νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς συνδιαλλαγῆς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης.

2. Ἐν περιπτώσει προσφυγῆς εἰς τὴν συνδιαλλαγὴν καὶ ἀποτυχίας τῆς διαδικασίας ταύτης, οὐδὲν τῶν Μερῶν δύναται νὰ φέρῃ τὴν διαφορὰν πρὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν συγκρότησιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 7, πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

Περὶ Συνδιαλλαγῆς.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσαι αἱ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν Μερῶν, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 καὶ ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4, θὰ ὑποβάλλωνται ἀναγκαστικῶς εἰς διαδικασίαν συνδιαλλαγῆς πρὶν ἢ γίνωσιν ἀντικείμενον διαιτητικοῦ διακανονισμοῦ.

Ἄρθρον 10.

Αἱ διαφοραὶ περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον θὰ φέρωνται ἐνώπιον μονίμου ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τῶν Μερῶν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης συνθήκης.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ Μόνιμος Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ πέντε μελῶν. Ἑκάτερον τῶν Μερῶν θὰ διορίζῃ ἓν μέλος τὸ ὁποῖον θὰ δύναται νὰ ἐκλέγηται μεταξὺ τῶν ὑπηκόων του. Οἱ τρεῖς ἕτεροι ἐπίτροποι θὰ ἐκλέγωνται κοινῇ συμφωνίᾳ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τρίτων Δυνάμεων. Οὗτοι δέον νὰ εἶναι διαφόρων ὑπηκοοτήτων, νὰ μὴ ἔχωσι τὴν συνήθη κατοικίαν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Μερῶν, οὐδὲ νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των. Μεταξὺ αὐτῶν τὰ Μέρη θὰ ὑποδεικνύωσι τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Οἱ ἐπίτροποι θὰ διορίζωνται διὰ τρία ἔτη. Δύνανται νὰ ἐπανεκλεγῶσιν. Ἐφ' ὅσον δὲν ἤρξατο ἡ διαδικασία ἑκάτερον τῶν μερῶν δύναται πάντοτε νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διωρισμένου ἐπιτρόπου. Θὰ ἔχῃ ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ ἀποσύρῃ τὴν συγκατάθεσίν του διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Προέδρου.

3. Ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεως εἴτε αἰτίᾳ θανάτου ἢ παραιτήσεως ἢ ἐξ ἄλλης οἱασδήποτε αἰτίας, αὕτη θὰ πληροῦται τὸ ταχύτερον συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν ὁριζομένην διὰ τοὺς διορισμούς.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν ὁ διορισμὸς τῶν ἀπὸ κοινοῦ διοριζομένων ἐπιτρόπων δὲν λάβῃ χώραν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10, ἡ μέριμνα διὰ τοὺς ἀναγκαίους διορισμοὺς θὰ ἀνατίθεται εἰς τρίτην Δύναμιν ἐκλεγομένην ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Μερῶν ἢ ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου θὰ παρακληθῇ νὰ προβῇ εἰς τοὺς διορισμοὺς τούτους.

Article 8.

1) Pour les différends prévus à l'article 6, avant toute procédure devant la Cour Permanente de Justice Internationale, ou avant toute procédure arbitrale, les Parties pourront, d'un commun accord, recourir à la procédure de conciliation prévue par le présent Traité.

2) En cas de recours à la conciliation et d'échec de cette procédure, aucune des Parties ne pourra porter le différend devant la Cour Permanente de Justice Internationale ou demander la constitution du Tribunal arbitral visé à l'article 7 avant l'expiration d'un mois à compter de la clôture des travaux de la Commission de conciliation.

CHAPITRE IV.

De la Conciliation.

Article 9.

Tous différends entre les Parties, autres que ceux prévus à l'article 6, et sous réserve des dispositions de l'article 4, seront soumis obligatoirement à une procédure de conciliation avant de pouvoir faire l'objet d'un réglement arbitral.

Article 10.

Les différends visés à l'article précédent seront portés devant une Commission permanente de conciliation, constituée par les Parties dans les six mois après l'entrée en vigueur du présent Traité.

Article 11.

1. La Commission permanente de Conciliation sera composée de cinq membres. Les Parties en nommeront chacune un qui pourra être choisi parmi leurs nationaux respectifs. Les trois autres commissaires seront choisis d'un commun accord parmi les ressortissants de tierces Puissances; ils devront être de nationalités différentes, ne pas avoir leur résidence habituelle sur le territoire des Parties, ni se trouver à leur service. Parmi eux les Parties désigneront le Président de la Commission.

2. Les commissaires seront nommés pour trois ans. Ils seront rééligibles. Tant que la procédure n'est pas ouverte, chaque Partie pourra toujours procéder au remplacement du commissaire nommé par elle. Elle aura aussi le droit de retirer son consentement à la nomination du président.

3. Il sera pourvu, dans le plus bref délai, aux vacances qui viendraient à se produire par suite ou de démission ou de quelque autre empêchement, en suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 12.

Si la nomination des Commissaires à désigner en commun n'intervient pas dès le délai prévu à l'article 10, le soin de procéder aux nominations nécessaires sera confié à une tierce Puissance choisie d'un commun accord par les Parties, ou, en cas de désaccord, le Président de la Confédération Suisse sera prié de procéder à ces nominations.

"Αρθρον 13.

1. Ἡ ἐπιτροπὴ συνδιαλλαγῆς θὰ ἐπιλαμβάνεται δι' αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον ὑπὸ τῶν δύο Μερῶν ἀπὸ κοινοῦ ἢ τούτου μὴ ἐπιτυγχανομένου ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Μερῶν.

2. Ἐν τῇ αἰτήσει μετὰ τὴν περιληπτικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, θὰ περιέχηται ἡ πρόσκλησις πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ὅπως λάβῃ πᾶν μέτρον δυνάμενον νὰ ἀγάγῃ εἰς συνδιαλλαγήν.

3. Ἐὰν ἡ αἴτησις προέρχηται ἐξ ἑνὸς μόνων τῶν Μερῶν, θὰ κοινοποιῆται ὑπ' αὐτοῦ πάραυτα εἰς τὸ ἕτερον Μέρος.

"Αρθρον 14.

1. Ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἕν τῶν Μερῶν ἤθελεν ἀγάγει τὴν διαφορὰν πρὸ τῆς μονίμου ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς, ἑκάτερον τῶν Μερῶν δύναται, διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς ταύτης, νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐπιτρόπον του διὰ προσώπου εἰδικοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

2. Τὸ Μέρος τὸ ὁποῖον ἤθελε κάμει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου θὰ κοινοποιῇ τοῦτο πάραυτα εἰς τὸ ἕτερον Μέρος, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃ ὁμοίως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἤθελε περιέλθῃ αὐτῷ ἡ κοινοποίησις.

"Αρθρον 15.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνδιαλλαγῆς θὰ συνέρχηται ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας τῶν Μερῶν εἰς τόπον ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου της. Ὁ τόπος οὗτος, οὐχ' ἧττον, δὲν δύναται νὰ εὑρίσκηται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οὐδενὸς τῶν Μερῶν.

"Αρθρον 16.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ ἔχῃ ὡς ἔργον τὴν διευκρίνησιν τῶν ἀμφισβητουμένων ζητημάτων, τὴν συλλογὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πάσης χρησίμου πληροφορίας εἴτε δι' ἀνακρίσεων εἴτε ἄλλως καὶ τὴν προσπάθειαν ἐπιτεύξεως συνδιαλλαγῆς τῶν Μερῶν.

2. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος θὰ ἐκθέτῃ εἰς τὰ Μέρη ἐν ὑπομνήματι προτάσεις διὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς διαφορᾶς.

"Αρθρον 17.

1. Ἡ διαδικασία πρὸ τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς θὰ δι εξάγεται κατ' ἀντιμωλίαν.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ κανονίζῃ ἡ ἰδία τὴν διαδικασίαν λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν, πλὴν ἐναντίας συμφωνίας λαμβανομένης παμψηφί, τὰς διατάξεις τὰς περιεχομένας ἐν τῷ τίτλῳ ΙΙΙ τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1907 διὰ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

3. Αἱ συσκέψεις τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς θὰ διεξάγωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, πλὴν ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ συμφωνούντων τῶν Μερῶν, ἀποφασίσῃ ἄλλως.

4. Τὰ Μέρη θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωσι παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ πράκτορας συμβούλους καὶ ἐμπειρογνώμονας οἵτινες θὰ χρησιμεύωσι ταυτοχρόνως ὡς μεσάζοντες μεταξὺ τῶν Μερῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ νὰ ζητῶσι τὴν ἐξέτασιν παντὸς προσώπου τοῦ ὁποίου ἡ μαρτυρία θὰ ἐφαίνετο αὐτοῖς χρήσιμος.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξ ἄλλου δύναται νὰ ζητῇ προφορικῶς ἐξηγήσεις ἀπὸ τοὺς πράκτορας συμβούλους καὶ ἐμπειρογνώμονας τῶν δύο Μερῶν, ὡς καὶ ἀπὸ πᾶν πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἡ παρουσίασις θὰ ἐκρίνετο χρήσιμος, τῇ συγκαταθέσει τῶν Κυβερνήσεών των.

6. Τὰ Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐκολύνωσι τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς καὶ ἰδίως νὰ παράσχωσιν αὐτῇ ἐν τῷ εὐρυτάτῳ δυνατῷ μέτρῳ πᾶν στοιχεῖον ἢ χρήσιμον πληροφορίαν, ὡς καὶ νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν μέσων ἵνα ἐπιτρέψωσιν αὐτῇ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν των κλῆσιν καὶ ἐξέτασιν μαρτύρων ἢ ἐμπειρογνωμόνων ὡς καὶ εἰς ἐπὶ τόπου μεταβάσεις.

7. Ἠλὴν ἐναντίας συμφωνίας τῶν Μερῶν, αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειοψηφίαν, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς διαφορᾶς εἰμὴ παρουσίᾳ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς.

"Αρθρον 18.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἔκθεσίν της ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης αὐτῆς συνεδριάσεως, πλὴν ἐὰν τὰ Μέρη συμφωνήσωσι ὅπως συντομεύσωσι ἢ παρατείνωσι τὴν προθεσμίαν ταύτην.

2. Ἓν ἀντίτυπον τῆς ἐκθέσεως θὰ παραδίδεται εἰς ἑκάτερον τῶν Μερῶν.

Ἡ ἔκθεσις δὲν θὰ ἔχῃ ὡς πρὸς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων οὐδὲ ὡς πρὸς τὰς νομικὰς ἀπόψεις τὸν χαρακτῆρα διαιτητικῆς ἀποφάσεως.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ καθορίσῃ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας τὰ Μέρη δέον νὰ ἀποφανθῶσι ὡς πρὸς τὰς προτάσεις διακανονισμοῦ τὰς περιλαμβανομένας ἐν τῇ ἐκθέσει της. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς δύο μῆνας.

"Αρθρον 19.

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν των ἕκαστος τῶν ἐπιτρόπων λαμβάνει ἀποζημίωσιν ὁριζομένην ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Μερῶν, ἥτις θὰ βαρύνῃ ἀμφότερα τὰ Μέρη ἐξ ἡμισείας.

2. Τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ κατανέμωνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Περὶ διαιτητικοῦ διακανονισμοῦ.

"Αρθρον 20.

Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς περὶ ἧς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα, τὰ Μέρη δὲν συμφωνήσωσι ἢ ἐν τῇ περιπτώσει τῇ προβλεπομένῃ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 παράγρ. 1 τὸ ζήτημα φέρεται πρὸ διαιτητικοῦ δικαστηρίου συγκροτουμένου, πλὴν ἐναντίας συμφωνίας τῶν Μερῶν ὡς ἑξῆς:

"Αρθρον 21.

Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον περιλαμβάνει πέντε μέλη, Τὰ Μέρη θὰ διορίζωσιν ἑκάτερον ἕν μέλος τὸ ὁποῖον δύναται νὰ εἶναι ὑπήκοος αὐτῶν.

Οἱ δύο ἕτεροι διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς θὰ ἐκλέγωνται ἐκ συμφώνου μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τρίτης Δυνάμεως. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι δέον νὰ εἶναι διαφόρου ἐθνικό-

Article 13.

1. La Commission permanente de Conciliation sera saisie par voie de requête adressée au président, par les deux Parties agissant d'un commun accord ou, à défaut, par l'une ou l'autre des Parties.

2. La requête, après avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

3) Si la requête émane d'une seule des Parties, elle sera notifiée par celle-ci sans délai à l'autre Partie.

Article 14.

1) Dans un délai de quinze jours à partir de la date où l'une des Parties aura porté un différend devant la Commission permanente de Conciliation, chacune des Parties pourra, pour l'examen de ce différend, remplacer son Commissaire par une personne possédant une compétence spéciale dans la matière.

2) La Partie qui usera de ce droit en fera immédiatement la notification à l'autre Partie; celle-ci aura, dans ce cas, la faculté d'agir de même dans un délai de quinze jours à compter de la date où la notification lui sera parvenue.

Article 15.

La Commission Permanente de Conciliation se réunira, sauf accord contraire des Parties, au lieu désigné par son président; ce lieu ne pourra toutefois se trouver sur le territoire d'aucune des Parties.

Article 16.

1) La Commission permanente de Conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles et de s'efforcer de concilier les Parties.

2) Après examen de l'affaire elle formulera, dans un rapport, des propositions en vue du règlement du différend.

Article 17.

1) La procédure devant la Commission permanente de Conciliation sera contradictoire.

2) La Commission réglera elle-même la procédure, en tenant compte, sauf décisions contraires prises à l'unanimité, des dispositions contenues au titre III de la Convention de la Haye du 18 octobre 1907 pour le réglement pacifique des conflits internationaux.

3) Les délibérations de la Commission de Conciliation auront lieu à huis clos, à moins que la Commission d'accord avec les Parties, n'en décide autrement.

4) Les Parties auront le droit de nommer auprès de la Commission des agents, conseils et experts, qui serviront en même temps d'intermédiaire entre elles et la Commission, ainsi que de demander l'audition de toute personne dont le témoignage leur paraitrait utile.

5) La Commssion aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils ou experts des deux Parties ainsi qu'à toute personne qu'elle jugerait utile de faire comparaître, avec l'assentiment de leurs Gouvernements.

6) Les Parties s'engagent à faciliter les travaux de la Commission de Conciliation et en particulier à lui fournir, dans la plus large mesure possible, tous documents et informations utiles, ainsi qu'à user de tous les moyens dont elles disposent d'après leur législation pour lui permettre de procéder à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

7) Sauf accord contraire des Parties, les décisions de la Commission de Conciliation seront prises à la majorité des voix et la Commission ne pourra se prononcer sur le fond du différend que si tous ses membres sont présents.

Article 18.

1) La Commission de Conciliation présentera son rapport dans les quatre mois à compter du jour de sa première séance, à moins que les Parties ne conviennent d'abréger ou de prolonger ce délai.

2) Un exemplaire du rapport sera remis à chacune des Parties. La rapport n'aura, ni quant à l'exposé des faits, ni quant aux considérations juridiques, la caractère d'une sentence arbitrale.

3) La Commission de Conciliation fixera le délai dans lequel les Parties auront à se prononcer au sujet des propositions de réglements contenues dans son rapport. Ce délai ne dépassera pas deux mois :

Article 19.

1) Pendant la durée de leurs travaux, chacun des Commissaires recevra une indemnité dont le montant sera arrêté de commun accord des Parties, qui en supporteront chacune une part égale.

2) Les frais généraux occassionnés par le fonctionnement de la Commission de Concilaitioon seront répartis de la même façon.

CHAPITRE V.

Du réglement arbitral

Article 20.

Si, dans le mois qui suivra la clôture des travaux de la Commission permanente de Conciliation, les Parties ne se sont pas entendues, ou dans le cas prévu à l'Article 6 al. 1, la question sera portée devant un Tribunal arbitral constitué, sauf accord contraire des Parties, de la manière indiquée ci-aprés.

Article 21.

Le Tribunal arbitral comprendra cinq membres. Chaque Partie en nommera un qui pourra être choisi parmi leurs nationaux respectifs. Les deux autres arbitres et le surarbitre seront choisis d'un commun accord parmi les ressortissants de tierces Puissances ; ils devront être de nationalité différente, ne peuvent

τητος καὶ νὰ μὴ ἔχωσι τὴν συνήθη αὐτῶν κατοικίαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Μερῶν, οὐδὲ νὰ εὑρίσκωνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ των.

avoir leur résidence habituelle sur le territoire des Parties, ni se trouver à leur service.

Ἄρθρον 22.

1. Ἐὰν ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου δὲν λάβῃ χώραν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως ἀπευθυνθείσης ὑπὸ τοῦ ἑνὸς Μέρους εἰς τὸ ἕτερον, περὶ συστάσεως διαιτητικοῦ δικαστηρίου, ἡ μέριμνα τῶν ἀναγκαίων διορισμῶν θὰ ἀνατίθεται εἰς τρίτην Δύναμιν ἐκλεγομένην ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Μερῶν.

2. Ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἑκάτερον τῶν Μερῶν ὑποδεικνύει μίαν διάφορον Δύναμιν, οἱ δὲ διορισμοὶ γίνονται ἐκ συμφώνου ὑπὸ τῶν οὕτω ἐκλεγεισῶν Δυνάμεων.

3. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν δὲν λάβῃ χώραν ὁ διορισμὸς τῶν δύο τούτων Δυνάμεων ἢ ἐὰν αἱ ὑποδειχθεῖσαι Δυνάμεις δὲν συμφωνήσωσι, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας θὰ παρακληθῇ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν Μερῶν ἵνα προβῇ εἰς τοὺς ἀναγκαίους διορισμούς.

Article 22.

1) Si la nomination des membres du Tribunal arbitral n'intervient pas dans un délai de trois mois à compter de la demande adressée par l'une des Parties à l'autre de consituer un Tribunal arbitral, le soin de procéder aux nominations nécessaires sera confié à une tierce Puissance choisie d'un commun accord par les Parties.

2) Si l'accord ne s'établit pas à ce sujet, chaque Partie désignera une Puissance différente et les nominations seront faites de concert par les Puissances ainsi choisies.

3) Si dans un délai de trois mois la désignation de ces deux Puissances n'intervenait pas ou, si les Puissances désignées n'ont pu tomber d'accord, le Président de la Confédération Suisse sera prié à la requête de l'une des Parties de procéder à des nominations nécessaires.

Ἄρθρον 23.

1. Τὰ Μέρη συντάσσουσι συνυποσχετικὸν καθορίζον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ καθορισμοῦ ἢ ἀνεπαρκοῦς καθορισμοῦ ἐν τῷ συνυποσχετικῷ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων σημείων, θὰ ἐφαρμόζωνται, ἐν τῷ ἀναγκαίῳ μέτρῳ, αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1907 διὰ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Article 23.

1) Les Parties rédigeront un compromis déterminant l'objet du litige et la procédure à suivre.

2) A défaut d'indications ou de précisions suffisantes dans le compromis, relativement aux points indiqués dans l'alinéa précédent, il sera fait application, dans la mesure nécessaire, des dispositions de la Convention de la Haye du 18 octobre 1907 pour le réglement pacifique des conflits internationaux.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Γενικαὶ διατάξεις.

CHAPITRE VI.

Dispositions générales.

Ἄρθρον 24.

1. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ διαφορὰ ἀποτελεῖ ἀντικείμενον διαιτητικῆς ἢ δικαστικῆς διαδικασίας, ἰδίως ἐὰν τὸ ζήτημα ἐφ' οὗ διαφωνοῦσι τὰ Μέρη προκύπτει ἐκ πράξεων γενομένων ἤδη ἢ ἐν τῷ γίγνεσθαι, τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ἀποφαινόμενον συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Καταστατικοῦ του, ἢ τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον, θὰ ὑποδείξῃ τὸ ταχύτερον ποῖα προσωρινὰ μέτρα δέον νὰ ληφθῶσι. Τὰ Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς ταῦτα.

2. Τὰ Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπέχωσι παντὸς μέτρου δυναμένου νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς δικαστικῆς ἢ διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ προτεινομένου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς καὶ ἐν γένει ὅπως μὴ προβαίνωσιν εἰς οὐδεμίαν πρᾶξιν οἱασδήποτε φύσεως δυναμένην νὰ ἐπιδεινώσῃ ἢ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν διαφοράν.

Article 24.

1) Dans tous les cas où le différend fait l'objet d'une procédure arbritale ou judiciaire, notamment si la question au sujet de laquelle les Parties sont divisées résulte d'actes déjà effectués ou sur le point de l'être, la Cour Permanente de Justice Internationale, statuant conformèment à l'article 41 de son Statut, ou le Tribunal arbitral, indiquera dans le plus bref délai possible les mesures provisoires qui doivent être prises. Les Parties seront tenues de s'y conformer.

2) Les Parties s'engagent à s'abstenir de toute mesure susceptible d'avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la décision judiciaire ou arbitrale ou aux arrangements proposés par la Commission de Conciliation et, en général, à ne procéder à aucun acte, de quelque nature qu'il soit, susceptible d'aggraver ou d'étendre le différend.

Ἄρθρον 25.

Ἐὰν ἡ δικαστικὴ ἢ διαιτητικὴ ἀπόφασις ὥριζεν ὅτι ληφθεῖσα ἀπόφασις ἢ διαταχθὲν μέτρον ὑπό τινος δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἑνὸς τῶν διαμαχομένων Μερῶν εὑρίσκεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον καὶ ἐὰν τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους δὲν ἐπέτρεπεν ἢ ἐπέτρεπεν ἀτελῶς τὴν ἀπάλειψιν τῶν συνεπειῶν τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ μέτρου τούτου θὰ παραχωρῆται εἰς τὸ ζημιωθὲν Μέρος ἄλλης φύσεως ἱκανοποίησις.

Article 25.

Si la sentence judiciaire ou arbitrale déclarait qu'une décision prise ou une mesure ordonnée par une autorité quelconque de l'une des Parties en litige se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec le droit international et si le droit interne de ladite Partie ne permettait pas ou ne permettait qu'imparfaitement d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette mesure, il sera accordé à la Partie lésée une satisfaction équitable d'un autre ordre.

Ἄρθρον 26.

Αἱ διαφοραὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Article 26.

Les différends relatifs à l'interprétation du présent Traité seront soumis à la Cour Permanente de Justice Internationale.

Ἄρθρον 27.

1. Τὸ παρὸν Σύμφωνον θὰ ἐπικυρωθῇ, ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων θὰ λάβῃ χώραν ἐν Ἀθήναις τὸ ταχύτερον. Θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι τὴν τριακοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην.

2. Ἡ Συνθήκη συνάπτεται διὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων.

3. Ἐὰν δὲν καταγγελθῇ ἓξ μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐκπνεύσεώς της, θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύι διὰ μίαν ἑτέραν περίοδον πέντε ἐτῶν καὶ οὕτω καθεξῆς.

4. Παρὰ τὴν καταγγελίαν ὑφ' ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ ἐκκρεμεῖς διαδικασίαι κατὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς Συνθήκης θὰ ἐξακολουθήσωσι μέχρι τῆς περατώσεώς των.

Article 27.

1) Le présent Traité seta ratifié et les instruments de ratification en seront échangés à Athènes dans le plus bref délai. Il entrera en vigueur le trentième jour après cet échange.

2) Le Traité est conclu pour une durée de cinq ans à compter de la date de l'échange des ratifications.

3) S'il n'est pas dénoncé six mois au moins avant l'expiration de ce terme, il demeurera en vigueur pendant une nouvelle période de cinq ans et ainsi de suite.

4) Nonobstant la dénonciation par l'une des Hautes Parties contractantes, les procédures engagées au moment de l'expiration du terme du Traité continueront jusqu'à leur achèvement.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὑποίων οἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμενοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé le présent Traité et y ont apposé leurs sceaux.

Ἐγένετο ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 4 Ἰανουαρίου 1932 εἰς δύο ἀντίτυπα.

Fait à Varsovie, le 4 Janvier 1932 en deux exemplaires.

(ὑπογραφὴ) Γ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

(ὑπογραφὴ) ΑΥΓΟΥΣΤ. ΖΑΛΕΣΚΥ

(sign,) G. LAGOUDAKIS.

» A. ZALESKY.

ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Ἐν ἢ περιπτώσει ἡ Πολωνία ἤθελε κυρώσει μεταγενεστέρως τὴν προαιρετικὴν ρήτραν τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἡ προσφυγὴ εἰς διαιτητικὸν δικαστήριον ἡ προβλεπομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 δὲν θὰ δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ κοινῇ συμφωνίᾳ τῶν Μερῶν.

Ἐλλείψει τοιαύτης συμφωνίας τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης παραμένει ἁρμόδιον διὰ πάσας τὰς διαφορὰς εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρεται ἡ ἐν λόγῳ ρήτρα. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη, πλὴν ἐναντίας εἰδικῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Μερῶν, θὰ ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς ἐπιφυλάξεις καὶ θὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν διάρκειαν ὡς ἡ προσχώρησις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πολωνίας εἰς τὴν προαιρετικὴν ρήτραν τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Βαρσοβία τῇ 4 Ἰανουαρίου 1932.

(ὑπ.) Γ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

» ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΖΑΛΕΣΚΥ

PROTOCOLE ADDITIONNEL

Au cas où la Pologne ratifierait plus tard la clause facultative de l'Art. 36 du Statut de la Cour Permanente de Justice Internationale, le recours à un Tribunal Arbitral, prévu à l'Art. 6 ne pourra avoir lieu que d'un commun accord des Parties.

Faute de pareil accord la Cour Permanente de Justice Internationale demeure compétente pour tous les litiges auxquels se rapporte la clause en question. Il est bien entendu que cette obligation, sauf un accord contraire spécial entre les deux Parties, sera sujette aux mêmes réserves et aura la même durée que l'adhésion de la Grèce et de la Pologne à la clause facultative à l'Art. 36 du Statut de la Cour Permanente de Justice Internationale.

Varsovie, le 4 Janvier 1932.

(Sign.) G. LAGOUDAKIS

» A. ZALESKY

Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 4952.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ παράγραφοι 2, 8 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 26, ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 28, τὸ ἄρθρον 50, αἱ §§ 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 66, ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 16 καὶ ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 4952, τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

«2. Οἱ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τιθέμενοι ὑπάλληλοι δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς διευθυντὰς Ἐπιτροπάς, Συνέδρια καὶ Ὀργανισμούς, νὰ τοῖς ἀνατεθῇ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους ὑπηρεσία ἢ καὶ διοικητικὴ τοιαύτη ἢ νὰ ἀποσπασθῶσι παρὰ τῇ Κεντρικῇ Πρεσβευτικῇ ἢ Προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ, διατηροῦσι δὲ τὴν σειρὰν τῆς ἀρχαιότητός των καὶ τὰ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματά των καὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν τῷ Κέντρῳ ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων των, προκειμένου δὲ νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 παράγρ. 3.

«Μὴ χρησιμοποιούμενοι ὁπωσδήποτε κατὰ τοὺς ὅρους τούτους λαμβάνουσι τὰ 2/3 τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ προσηυξημένου λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, τῶν ἐν τῷ Κέντρῳ ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων των».

«8. Οἱ ἐπὶ τῇ αἰτήσει των, ὡς καὶ οἱ αὐτεπαγγέλτως τιθέμενοι εἰς διαθεσιμότητα ὑπάλληλοι, λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ προσηυξημένου λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, τῶν ἐν τῷ Κέντρῳ ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων των.»

«9. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ αὐτεπάγγελτον διαθεσιμότητα τιθεμένων ὑπαλλήλων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς ἑπτὰ ἐν συνόλῳ, ἐξ ὧν τρεῖς ἐπὶ βαθμῷ Προσέδρου ἢ πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ καὶ τέσσαρες ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ.

«Εἰς ἑκατέραν τῶν καταστάσεων τούτων, δύνανται νὰ τεθῶσιν οἱ ἐπὶ τοῖς ἄνω βαθμοῖς ὑπάλληλοι καὶ μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ ὡς ἄνω ἐν συνόλῳ ἀριθμητικοῦ ὁρίου».

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 28 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Εἰς τοὺς διοριζομένους ὡς Ἀρχηγοὺς Πρεσβειῶν Πρέσβεις, εἰς τοὺς διὰ μεταθέσεως τοποθετουμένους ὡς ἐπιτεταραμένους καὶ εἰς τοὺς τοποθετουμένους διὰ προαγωγῆς ἢ μεταθέσεως παρὰ Πρεσβευτικῇ ἢ Προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλους χορηγεῖται εἰδικὴ ἀποζημίωσις διὰ τὰ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἔξοδα. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη, καταβάλλεται μόνον εἰς τοὺς ἐγγάμους ὑπαλλήλους, καὶ εἰς τοὺς ἐπὶ Πρεσβευτικῷ βαθμῷ, ἀδιακρίτως οἰκογενειακῆς καταστάσεως, οὐδέποτε δὲ εἰς τοὺς ἀποσπωμένους δι' Ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Τὸ ἄρθρον 50 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένους ἀναπληρωτὰς τοῦ Πρεσβευτοῦ δύναται νὰ χορηγηθῇ δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ πρόσθετος εἰδικὴ δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐπιχορήγησις μὴ δυναμένη πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ 1/2 τῆς ὁριζομένης διὰ τὸν Πρεσβευτὴν ἐπιχορηγήσεως ἐὰν χηρεύῃ ἡ θέσις τοῦ Πρεσβευτοῦ ἢ οὗτος ὁπωσδήποτε ἀπουσιάζῃ ἔξω τοῦ ἐν ᾧ ἑδρεύει ἡ Πρεσβεία Κράτους. Ἡ ἀνωτέρω Ὑπουργικὴ ἀπόφασις οὐδέποτε δύναται νὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν ἰσχύν».

Αἱ παράγραφοι 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 66 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

«1. Εἰς τοὺς πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν Προϊσταμένων αὐτῶν Γενικῶν Προξένων καὶ Προξένων καλουμένους Γραμματεῖς δύναται νὰ χορηγηθῇ κατόπιν Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ πρόσθετος εἰδικὴ δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐπιχορήγησις μὴ δυναμένη πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ τέταρτον τῆς ὁριζομένης διὰ τὸν Γ. Πρόξενον ἢ Πρόξενον ἐπιχορηγήσεως, ἐὰν χηρεύῃ ἡ θέσις τοῦ Προϊσταμένου ἢ οὗτος ὁπωσδήποτε ἀπουσιάζῃ ἔξω τῆς Προξενικῆς αὐτοῦ περιφερείας. Ἡ ὡς ἄνω Ὑπουργικὴ ἀπόφασις οὐδέποτε δύναται νὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν ἰσχύν.

«4. Εἰς τοὺς ἐκτάκτους ἀναπληρωτὰς χορηγεῖται ὁσάκις τοῖς ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις Προξενικῆς τινος Ἀρχῆς εἰδικὴ ἀποζημίωσις ὡς ἔξοδα παραστάσεως, ἥτις ὁρίζεται εἰς τὸ ἕκτον τῶν ἐν συνόλῳ ἀποδοχῶν τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου.

«5. Ἐφ' ὅσον ἡ Διεύθυνσις Προξενικῆς Ἀρχῆς ἀνατίθεται εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 65 ὁριζομένους διερμηνεῖς ἢ γραφεῖς, ἡ χορηγουμένη εἰδικὴ ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὸ πέμπτον τῶν ἐν συνόλῳ ἀποδοχῶν τοῦ Γενικοῦ Προξένου, Προξένου, ἢ Ὑποπροξένου ἐὰν χηρεύῃ ἡ θέσις αὐτοῦ ἢ οὗτος ὁπωσδήποτε ἀπουσιάζῃ ἔξω τῆς Προξενικῆς αὐτοῦ περιφερείας».

Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 16 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«3. Ὡς ὅριον ἡλικίας ὁρίζεται τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον. Εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν ὡς Πρεσβευτὰς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπικρατείᾳ δύναται νὰ παραταθῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας ἑκάστοτε ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ μέχρι συμπληρώσεως μιᾶς τριετίας.

Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 61 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Συνιστῶνται ἐμμίσθοι Προξενικαὶ Ἀρχαί.

1. Γενικὰ Προξενεῖα.

Ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Βηρυττῷ, Βουένος Ἄϋρες, Βρυξέλλαις, Ἱεροσολύμοις, Καΐρῳ, Κωνσταντινουπόλει, Λονδίνῳ, Μασσαλίᾳ, Μιλάνῳ, Μονπελλιέ, Νέᾳ Ὑόρκῃ, Ἡαοισίοις, Σαγκάῃ, Σικάγῳ, Σίδνεϋ, Σκοπίοις καὶ Σμύρνῃ».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του μηνός.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4042 «περὶ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου».
(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Κατ. ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4042 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27—1—1932, ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου χορήγησις εἰς τοὺς ἀναπήρους ὁλικῆς ἀνικανότητος, τοὺς ἀποκατεστημένους διὰ παραχωρήσεως περιπτέρων, βοηθήματος συνόδου μέχρι δραχμῶν 750 μηνιαίως.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν ἕδραν Νομοῦ δύναται νὰ ἱδρυθῇ Παράρτημα τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁριζούσης τὴν σύνθεσιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱδρυομένου Παραρτήματος καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Περὶ εἰσφορᾶς 500 χιλιάδων δραχμῶν παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς πρὸς ἀνέγερσιν περιπτέρου ἡμιατιώντων ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ὅπως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐκ τῶν κεφαλαίων τούτου καὶ κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, διατεθῇ ἐφ' ἅπαξ ποσὸν μέχρι 500 χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξ ἐράνου γενομένου μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς συλλεγέντος ἤδη ποσοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν εἰδικοῦ περιπτέρου πρὸς νοσηλείαν τῶν φυματιώντων ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς».

Συζητουμένου εἶτα εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψῆφισιν τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθέντος σχεδίου νόμου περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν περὶ ἀρτοποιίας νόμων ὁ κ. ***Α. Λούλης*** ἀντικρούει τὰς γενομένας παρὰ τῆς Γερουσίας τροποποιήσεις εἰς τὸ ἄρθρον 3—9 τοῦ νομοσχεδίου τονίζων ὅτι αὗται εἶναι ἀντισυνταγματικαί, διότι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν

μὲ τὸ κύριον θέμα τὸ ὁποῖον ἀφεώρα μόνον παράτασιν προθεσμιῶν.

Ἐκτὸς τούτου συνεχίζει καὶ διὰ λόγους οὐσιαστικοὺς δὲν πρέπει νὰ γίνουν δεκταὶ αἱ τροπολογίαι διότι διὰ τὰ ζητήματα ταῦτα ὑπάρχει ἐκκρεμὲς νομοσχέδιον.

Π. Εὐριπαῖος. (Ὑφυπ. Ἀγορανομίας). Αὐτὸ ἀπεσύρθη.

Α. Λούλης Εἶναι ἐκκρεμὲς ἀκόμη, διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τονίζει καταστρέφονται 4 ἀρτοποιΐα.

Ε. Τριποδάκης. Μὰ ἀντιθέτως θὰ καταστραφῇ ἄλλος ἀρτοποιὸς παλαιός.

Π. Εὐριπαῖος. (Ὑφυπ. Ἀγορανομίας). Ἔχω λέγει, νὰ δώσω τὴν ἐξήγησιν ὅτι κανεὶς νόμος δὲν ὁρίζει ἀπόστασιν ἀρτοποιείων ἀλλὰ ἀπόστασιν πρατηρίων.

Α. Λούλης. Ὁ ἴδιος λόγος συντρέχει καὶ διὰ τὰ ἀρτοποιεῖα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιλέγει παρακαλῶ νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ ἄρθρον 4 καὶ ἂν τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τοὐλάχιστον μία δήλωσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. ***Α. Κανάρης*** διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἀπαλείψεως τῆς διατάξεως.

Ε. Κουλουμβάκης Δὲν ἠξεύρω λέγει περὶ πόσων πρόκειται ἐπαγγελματιῶν.

Ἐκεῖνο ποὺ ξεύρω εἶναι ὅτι εἰς τὰ 1909 ἔγινε μία ἐπανάστασις διὰ νὰ καταργηθῇ ἡ συναλλαγὴ ἀλλὰ ἡ νομοθετικὴ συναλλαγὴ ποὺ κάμνομεν ἐδῶ εἶναι ἡ χειροτέρα καὶ ἡ βδελυροτέρα ὅλων. Εἶναι τὸ ἀνηθικώτερον καὶ ἀτιμώτερον πρᾶγμα.

Συνεχίζων ἀναπτύσσει τὰς γενομένας τροποποιήσεις καὶ τονίζει τὸν προσωπικὸν χαρακτῆρα αὐτῶν.

Ι. Τσιριμῶκος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Τὸ νομοσχέδιον λέγει ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ προέβλεπε περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν. Ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ἐγένοντο παρατηρήσεις καὶ ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς εὗρε τὰς παρατηρήσεις ταύτας δικαίας καὶ ἡ Γερουσία προσέθεσε τὰ ἄρθρα αὐτά. Ἤδη ζητουμένης τῆς διαγραφῆς τοῦ ἄρθρου 4 ἂν αὕτη γίνῃ ἀποδεκτὴ δὲν πίπτει μόνον τὸ νομοσχέδιον ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ διατάξεις περὶ προθεσμιῶν. Ἑπομένως αὐτὸ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ δεχθῶμεν. Σχετικῶς ἐπιλέγει μὲ τὰ λεχθέντα περὶ προσωπικῆς μορφῆς τῶν διατάξεων, ὅλαι αἱ διατάξεις ἀφοροῦν τὴν προστασίαν τῶν πολιτῶν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ὁριζομένων ἀπὸ τῶν περὶ ἀρτοποιΐας νόμων.

(Ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΒ' τῆς 20 Μαΐου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρων 3 καὶ 4).

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 13/14 Νοεμβρίου 1929, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4573, προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἐ. ἔ. 1932.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 13/14 Νοεμβρίου 1929 προθεσμία παραταθεῖσα διὰ τοῦ πέμπτου ἄρθρου τοῦ νόμου 4573, παρατείνεται μέχρι τέλους ἐ. ἔ. 1932.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ παραταθῶσιν αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 παρατεινόμεναι προθεσμίαι ἐπὶ ἑξάμηνον ἕτι.

4. Αἰτήσεις ὑποβληθεῖσαι μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 1 καὶ 2 ἀναφερομένων ἄρθρων ὁριζομένων προθεσμιῶν καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου θεωροῦνται ὡς ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 3770, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Μαρτίου 1929, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4170 προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς ἐκδόσεως προεδρικοῦ Διατάγματος ὁρίζοντος τὴν λῆξιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13/14 Νοεμβρίου 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 3769 καὶ 3770 νόμων περὶ ἀρτοποιΐας» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4573 ἐπιβληθεὶς φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου καὶ μεταφερομένου σίτου καὶ ἀλεύρων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων χρησιμοποιεῖται καὶ διὰ τὴν λειτουργίαν ταμείου αὐτασφαλείας τῶν ἀρτοποιῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων, ἡ δὲ διάρκεια αὐτοῦ ὁρίζεται διηνεκής.

Ἴδιος κανονισμὸς ὑπὸ τῆς συντεχνίας τῶν ἀρτοποιῶν συνταχθησόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐγκρινόμενος θέλει κανονίσει τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τοῦ ταμείου αὐτασφαλείας ἀρτοποιῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἀρτοποιοὶ ἀσκήσαντες ἀποδεδειγμένως τὸ ἐπάγγελμά των ἐν μηχανοκινήτῳ ἐν Ἀθήναις ἀρτοποιείῳ ἑταιρικῶς κατὰ τὸ ἔτος 1928, τῆς ἑταιρείας των ἀποδεικνυομένης διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, διαλύσαντες δὲ τὴν ἑταιρείαν των κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, δύνανται νὰ ἀνοίξωσι ἓν τῶν κλεισθέντων ἀρτοποιείων, ἐφόσον παρέμειναν ἄνευ ἀρτοποιείου μέχρι τῆς ἰσχύος τῶν ἀρτοποιητικῶν νόμων (14 Ἰανουαρίου 1929). Οἱ τοιοῦτοι ἀρτοποιοὶ δέον νὰ εἶχον μεμισθωμένον ἀποζημιωθὲν ἀρτοποιεῖον ἓν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τῆς μισθώσεως ἀποδεικνυομένης διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 4.

Ἀρτοποιὸς ἀπὸ 40ετίας ἀσκῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ διαθέτων δὲ κλιβάνον καὶ ἀρτοποιεῖον μηδέποτε ἐκμισθώσας ταῦτα πρὸς τρίτους, οὔτε ἀποζημιωθεὶς διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ, δικαιοῦται νὰ συνεχίσῃ τὰ ἔργα του ἐκδιδομένης ἐπ' ὀνόματί του τῆς κατὰ νόμον ἀδείας.

Ἀπόδειξιν τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀρτοποιοῦ ἀποτελοῦσιν, εἴτε πιστοποιητικὸν τοῦ Σωματείου τῶν ἀρτοποιῶν ἢ τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, εἴτε καὶ ἐγγραφὴ εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους ἢ τὰ μητρῶα τοῦ οἰκείου ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἐπαγγελματίου ἢ καὶ αὐτὰ τὰ διπλότυπα καταβολῆς φόρου ἐπιτηδεύματος, εἴτε ἐν συνόλῳ, εἴτε χωριστά.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἑδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 284 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας δήμων καὶ κοινοτήτων» μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. Α. Λούλη, ὅπως γίνουν δεκταὶ αἱ τροποποιήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἑδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 284 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 4108 προστεθὲν 3 ἑδάφιον εἰς τὸ ἄρθρον 284 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Κατ' ἐξαίρεσιν ἐγχώριοι τυροὶ καὶ γενικῶς γαλακτοκομικὰ προϊόντα μετακομιζόμενα διά τινος δήμου παρ' εἰδικῶν κατ' ἐπάγγελμα τυρεμπόρων ἢ τυροκόμων καὶ ἀποτιθέμενα εἰς εἰδικὰ φυγεῖα ἐντὸς τῶν Δήμων ἢ κοινοτήτων, εἰς ἃς ἔχει ἐπεκταθῇ ὁ δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, πρὸς συντήρησιν, ὑπόκεινται εἰς τὸν δημοτικὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ἐὰν δὲν ἐπανεξαχθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς καὶ ἀποθηκεύσεως αὐτῶν».

Γίνεται ώσαύτως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως γενομένων προμηθειῶν νομῆς ἵππων τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1929—30 καὶ 1930—31» ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τῶν γενομένων προμηθειῶν νομῆς ἵππων τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1929—1930 καὶ 1930—1931.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνονται αἱ κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4010 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου» πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1929—1930, 1930—1931 καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀγοραὶ ἢ προμήθειαι εἰδῶν νομῆς πρὸς διατροφὴν τῶν ἵππων τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ νομὴ τῶν ἵππων τῆς Χωροφυλακῆς, ὅπου δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ χορήγησις ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἀποθηκῶν, προμηθεύεται παρὰ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

α) Δι' ἀγορᾶς ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

β) Διὰ προχείρου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ καὶ

γ) Διὰ δημοσίου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

Ὅταν ἡ δύναμις τῶν ἵππων ἑκάστης ὑπηρεσίας ὑπερβαίνῃ τοὺς θ'ζα, ἡ προμήθεια ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν συμφώνως τῷ νόμῳ 4010.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου Πειραιῶς καὶ διακανονισμὸν ὀφειλῶν αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Γ. Σακκαλῆς** λέγει ὅτι ὁ αἰτιολογικὸς λόγος τοῦ νομοσχεδίου εἶναι περιεργότατος. Φέρεται ἐν τῇ ἐκθέσει ὅτι ὑπάρχουν ὑπάλληλοι συνυπεύθυνοι διὰ τὰς ἀτασθαλίας τοῦ δήμου Πειραιῶς. Ἀλλ' ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀληθές, πῶς, τονίζει, οὗτοι διαφεύγουν τὸ ὅμμα τῆς δικαιοσύνης; Διατί δὲν ὑποβεικνύονται εἰς τὴν καταδιωκτικὴν ἀρχήν; Ἀντὶ τούτου τὸ νομοσχέδιον προτείνει νὰ ἐξέλθουν οἱ τοιοῦτοι ἐκ τοῦ δήμου ἀλλὰ καὶ φιλοδωρούμενοι γενναίως καὶ μάλιστα γενναιοδωρότερον τῶν χρηστῶν καὶ ἐντίμων ὑπαλλήλων. Συνεπῶς δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον μὲ τοιαύτην βάσιν δύναται νὰ σταθῇ τὸ νομοσχέδιον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκκαθάρισιν πληροφοροῦμαι ὅτι τὸ νομοσχέδιον διωρθώθη ἀνατιθεμένης τῆς ἀναθεωρήσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν δημαρχιακὴν ἐπιτροπήν. Τοῦτο εἶναι ὀρθόν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐγὼ δὲν τὸ βλέπω ὀρθόν. Τὸ νομοσχέδιον τὸ ἀπεδέχθημεν ὡς προβλέπον μίαν ἐξαιρετικὴν περίπτωσιν, διότι εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπάρχει νόσημα. Πῶς ὅμως ἡ δημαρχιακὴ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἔχει ὑπαιτιότητα καὶ αὐτὴ διὰ τὰς γενομένας ἀτασθαλίας θὰ ἀπολύσῃ ὑπαλλήλους πταίστας. Ἐκεῖνοι ποὺ διατηροῦνται τώρα θὰ διατηρηθοῦν καὶ μὲ τὴν δημαρχιακὴν ἐπιτροπήν.

Γ. Σακκαλῆς. Γνωστὸν εἶναι ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον περιβάλλει τὸν νέον δήμαρχον μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

Ε. Κουλουμβάκης. Τὸ γνωρίζω καὶ καλὰ κάμνει.

Γ. Σακκαλῆς. Ἂν λοιπὸν δὲν δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν δήμαρχον ἡ ἐκκαθάρισις, τότε θὰ ἐπρότεινον νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τριῶν συμβούλων· διὰ νὰ διαλυθῇ ἡ δημιουργουμένη ἐντύπωσις ὅτι πρόκειται περὶ προγραφῶν, ὅπερ δὲν τὸ φαντάζομαί ποτε, ἔχων ὑπ' ὄψιν μου τὴν ἐγγύησιν ποῦ παρέχει ὁ δήμαρχος. Πλὴν τούτου ἔχομεν καὶ τὸ θέμα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ δήμου καὶ νομίζω ὅτι αὐτὴ δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων χωρὶς νὰ θεσπίσωμεν τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3. Ἀλλὰ καὶ ἂν τυχὸν διατηρηθῇ ἡ διαδικασία αὕτη εἶναι ἀνάγκη νὰ αὐξηθῇ ἡ προθεσμία ἡ δεκαπενθήμερος καὶ νὰ γίνῃ μηνιαία.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ ὁμολογεῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον θίγει τὴν αὐτοδιοίκησιν, ἀλλὰ τοῦτο γίνεται διὰ μίαν καὶ μόνην περίπτωσιν καὶ ἐξαιρετικώτατα διὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς οὕτινος τὰ οἰκονομικὰ καὶ διοικητικὰ πράγματα μετεβλήθησαν εἰς ἐρείπια. Διὰ τὴν κόπρον αὐτὴν τοῦ Αὐγείου χρειάζεται εἷς Ἡρακλῆς καὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ σημερινὸς δήμαρχος καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα του καὶ διὰ τὸ ἦθος του καὶ διὰ τὸ ψυχικὸν μεγαλεῖόν του, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ἀρεταὶ αὗται εἶναι ἀνεγνωρισμέναι ἀπὸ ἐχθροὺς καὶ φίλους. Νὰ ἀνατεθῇ λοιπὸν εἰς τὸν δήμαρχον νὰ κάμῃ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ὑπαλλήλων, διότι ἀπομένουν ἀκόμη ἐκεῖ ὑπαίτιοι τῆς καταρεύσεως τοῦ δήμου, καὶ συλλογικὸν σῶμα δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ φθάσῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἐκκαθάρισιν.

Ι. Τσιριμῶκος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Τὸ πρῶτον λέγει παρέστη ἀνάγκη νομοθετικῆς ἐπεμβάσεως διὰ τὸν δῆμον Θεσσαλονίκης, τώρα παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη καὶ διὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς. Βεβαίως ὑπάλληλοι ὑπεύθυνοι τῶν καταχρήσεων, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων, ὡς ἐλέχθη, δὲν εἶναι διότι θὰ συνελαμβάνοντο καὶ θὰ κατεδικάοντο. Ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχουν τοιοῦτοι οἵτινες διὰ τῆς ἀδρανείας των ἢ τῆς ἀνεπαρκείας των συνετέλεσαν εἰς τὴν διοικητικὴν χαλάρωσιν. Ἄλλως τε αὐτὸ λέγει καὶ ἡ ἔκθεσις.

Γ. Σακκαλῆς. Αὐτὰ ποὺ λέγει εἶναι ποινικῶς ἀδίκημα.

Ι. Τσιριμῶκος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ὄχι, πειθαρχικὸν εἶναι, διότι συνετέλεσαν διὰ τῆς ἀνικανότητός των εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς διοικήσεως. Εἶναι λοιπόν, συνεχίζει, ἀνάγκη ἐκκαθαρίσεως καὶ ταύτην τὴν ἐμπιστευόμεθα εἰς χεῖρας καλάς, καίτοι ἂν ἀνετίθετο αὐτὴ εἰς χεῖρας αἱρετοῦ ἄρχοντος καὶ πάλιν θὰ μᾶς παρεῖχε πλήρη ἐγγύησιν. Ἡ ἐκκαθάρισις λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς γενομένας παρὰ τοῦ κ. Σακκαλῆ ὑποδείξεις τὴν μὲν προθεσμίαν διὰ τὸν ὀργανισμὸν τὴν ἐπαυξάνω εἰς 250ήμερον τὴν δὲ πρότασιν περὶ ἐνισχύσεως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τριῶν συμβούλων δὲν εὑρίσκω σκόπιμον.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων αὐτοῦ καὶ περὶ διακανονισμοῦ ὀφειλῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν).

Ἄρθρον 1.

Κατὰ παρέκκλισιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4548 τοῦ ἔτους 1930, περὶ διορισμοῦ, ἀπολύσεως, ἀπονομῆς συντάξεως κλπ. τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ Δημαρχιακὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Δήμου Πειραιῶς ἐντὸς ἀναπτεπτικῆς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν διατηρητέων ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Δήμῳ Πειραιῶς καὶ τοῖς φιλανθρωπικοῖς αὐτοῦ ἱδρύμασιν ὑπαλλήλων καὶ περὶ τῆς θέσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν.

Ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ Δημάρχου καὶ 2 μελῶν αὐτῆς.

Ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Δημαρχ. Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν διατηρητέων ὑπαλλήλων, μὴ ὑποκειμένη εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον, δὲν δύναται ν' ἀνακληθῇ. Ὁ Δήμαρχος ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ν' ἀπολύῃ τοὺς μὴ κριθέντας διατηρητέους ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 2.

Δι' ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθήσεται ἡ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τῶν ἀπολυτέων ὑπαλλήλων ἐφ' ἅπαξ καταβλητέα αὐτοῖς ἀποζημίωσις ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν δικαιοῦνται συντάξεως.

Εἰς δὲ τοὺς δικαιουμένους συντάξεως καὶ ἀπομακρυνομένους κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπαλλήλους, ἔστω καὶ μὴ συμπληρώσαντας τὸ νόμιμον ὅριον ἡλικίας, ἀπονέμεται σύνταξις κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις περὶ συντάξεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ νόμου 4548.

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀπομάκρυνσιν τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων ὑποχρεοῦται τὸ Δημοτ. Συμβούλιον καὶ τὰ Ἀδελφάτα τῶν ἐν λόγῳ ἱδρυμάτων ὅπως λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἱδρυμάτων συντάξωσιν ἐντὸς 250ημέρου προθεσμίας νέον ὀργανισμὸν κατὰ τὰς περὶ τούτου κειμένας διατάξεις.

Παρελθούσης τῆς ἄνω προθεσμίας ἀπράκτου οἱ ὀργανισμοὶ συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, ὑποκειμένου εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, δυναμένης καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ τούτους.

Ἄρθρον 4.

Ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἠθέλον δημιουργηθῇ κεναὶ εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἱδρυμάτων τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνταχθησομένων νέων ὀργανισμῶν αὐτοῦ πληροῦνται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου δι' ὑπαλλήλων ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγομένων ἐντὸς ἀναπτεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν ὀργανισμῶν.

Οἱ οὕτω διοριζόμενοι ὑπάλληλοι ὑπάγονται μετὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4548 περὶ καταστάσεως τῶν δημοτ. ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς ἵνα, ἐφ' ὅσον ὁ προϋπολογισμὸς αὐτοῦ δὲν ἐπαρκεῖ συνομολογήσῃ ἀνάλογον ποσὸν δανείου, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὸς καταβολὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀποζημιώσεων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἱδρυμάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς ὅπως συνομολογήσῃ καὶ ἕτερον δάνειον ἵνα διὰ τοῦ προϊόντος τούτου ἐξοφλήσῃ τὰς μέχρι τοῦδε ὑφισταμένας καὶ ἐκκαθαρισμένας ὀφειλὰς αὐτοῦ. Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου τούτου καὶ οἱ ὅροι αὐτοῦ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς, ὅπως ἐκδώσῃ αὐτὸς οὗτος τοκοφόρους ὁμολογίας μέχρι ποσοῦ ὁρισθησομένου ἐφ' ἅπαξ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὑπὸ τὴν ρητὴν προϋπόθεσιν προηγουμένου καθορισμοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ Δήμου Πειραιῶς εἰδικῶν πόρων ἐξασφαλιζόντων τόν τε τόκον καὶ τὸ χρεωλύσιον τῶν ὁμολογιῶν τούτων. Ἡ αὐτὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει ὁρίσει ἐνταῦθα τὸ ποσὸν τοῦ τόκου, τὸ χρεωλύσιον, τὸν χρόνον ἐξοφλήσεως, τὰς ἐγγυήσεις αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν. Αἱ ὁμολογίαι αὗται θέλουν χρησιμεύσει πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἐξοφλήσεως τῶν μέχρι τοῦδε ὁριστημένων ἐκκαθαρισμένων ὀφειλῶν αὐτοῦ, θὰ δίδωνται δὲ πρὸς ἐξόφλησιν ποσοῦ ὀφειλῆς ἴσου πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν ὁμολογιῶν. Καταβολὴ διὰ τοιούτων μολογιῶν ἰσοῦται πρὸς καταβολὴν διὰ ἐραχμῶν διὰ τὰς ὀφειλὰς τοῦ ἄρθρου τούτου.

3. Τὰ δάνεια ἢ αἱ ὁμολογίαι τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 5 ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου, τέλους χαρτοσήμου ἢ δαπάνης.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀ-

γροτῶν, περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας».

Ὁ κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ἀναγινώσκει τὰς ἐπιφερομένας τροπολογίας.

Ὁ κ. ***Α. Λούλης*** λέγει, ὅτι εἰς τὴν Ἤπειρον ἐξώσθησαν σωρεία πολιτῶν ἀπὸ τὰ λειβάδια λόγῳ καθυστερήσεως τῶν μισθωμάτων. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ἐξοντωτικὰς συνεπείας διὰ τοὺς ἐξωσθέντας καὶ πρέπει ταχύτατον νὰ δοθῇ τρίμηνος προθεσμία νὰ πληρώσουν ἀκυρουμένων τῶν συνεπειῶν.

Ι. Μπουρνιᾶς. (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Τὰς προθεσμίας θὰ τὰς ζητήσω διὰ τῶν Προέδρων.

Α. Λούλης. Τί θὰ γίνῃ διὰ τὰς γενομένας ἐξώσεις;

Ι. Μπουρνιᾶς. (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀκυρώσωμεν ἀποφάσεις δικαστικὰς ἐκτελεσθείσας.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ.

Ε. Ζούκας. Τὸ ζήτημα, λέγει, ποὺ ἀνέπτυξεν ὁ κ. Λούλης, ἔχει ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα. Οἱ κτηνοτρόφοι λόγῳ τῶν ἐξόδων, εἰς ἃ ὑπεβλήθησαν πρὸς διατροφὴν τῶν ζώων των, δὲν ἐπλήρωσαν τὰ μισθώματα καὶ ἐξώσθησαν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν. Τί θὰ γίνουν τώρα οἱ ἐξωσθέντες; Αὐτοὶ θεωροῦνται κατεστραμμένοι διότι μὲ τὴν ἔξωσιν ἔχασαν καὶ τὸ εὐεργέτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου, θὰ ἦτο λοιπὸν ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ ληφθῇ μέριμνα ὑπὲρ αὐτῶν διὰ μιᾶς διατάξεως, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἀφίνετο εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου νὰ δίδῃ ἀναστολὰς καὶ ὡς πρὸς τὰ χρέη ἐκεῖνα, δι' ἃ ἐγένετο ἡ ἔξωσις.

Ι. Μπουρνιᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἀναστολὴ διὰ τὰ χρέη μπορεῖ νὰ δοθῇ. Ἀλλὰ ἔξωσις ἐκτελεσθεῖσα δὲν μπορεῖ νὰ ἀνατραπῇ.

Ε. Ζούκας. Εἶναι δυνατὸν καὶ διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἀποτελεσμάτων νὰ λάβωμεν πρόνοιαν. Ἐκτὸς τούτου, συνεχίζει, διὰ τοῦ νομοσχεδίου προστατεύεται ὁ Ἀγροτικὸς κόσμος ὡς ἔδει, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐπὶ τρία χρόνια μαστίζεται οὗτος.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) Δὲν εἶναι δυνατόν, τονίζει, νὰ δεχθῶμεν ὅπως αἱ ἐκτελεσθεῖσαι δικαστικαὶ ἀποφάσεις θεωρηθοῦν ματαιωθεῖσαι καὶ θὰ ἀποτρέψωμεν τὴν Βουλὴν νὰ καταλήξῃ εἰς μίαν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Ε. Ζούκας. Τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἐκκρεμὲς ἀπὸ πενταμήνου, διὰ δὲ τοὺς κτηνοτρόφους τὸ πρῶτον λαμβάνεται πρόνοια. Ἂν δὲ ἐψηφίζετο τὸ νομοσχέδιον, ὅτε ὑπεβλήθη, θὰ ἐτύγχανον ἀναστολῆς οἱ καθυστερήσαντες.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ πενταετὴς ἀναστολὴ τῶν ἀγροτῶν δὲν εἶναι ἐπαρκής, ἀφοῦ συνεπείᾳ τῶν ἀφορίων ἐξηναγκάσθησαν πρὸς ἀγορὰν ἀραβοσίτου νὰ πωλήσουν καὶ τὰ κινητά των πράγματα. Καθ' ἡμᾶς, ὡς πρὸς τὰς πτωχὰς ἀγροτικὰς τάξεις, ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἀναστολὴ ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀλλ' ἐφόσον ἡ Κυβέρνησις δὲν δέχεται τοῦτο θὰ ἐπρότεινον ὅπως ὁ χρόνος τῶν δόσεων ὁρισθῇ εἰς δεκαετίαν καὶ ὅταν γίνεται καθυστέρησις μιᾶς δόσεως νὰ κρίνῃ ὁ Πρόεδρος ἂν πρόκειται περὶ ἀδυναμίας ἢ δυστροπίας καὶ νὰ ἀπαλλάσσεται τῶν συνεπειῶν ὅταν βεβαιωθῇ ὅτι πρόκειται περὶ ἀδυναμίας κατὰ τὸ γνωστὸν νομικὸν ἀξίωμα.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τὸ Ρωμαϊκὸν ἀξίωμα, ὅτι τῶν ἀδυνάτων οὐδεμία ἐστὶν ἐνοχλ, δὲν ἔχει τὴν νομικὴν ἔννοιαν ποὺ τῆς δίδετε. Ἀλλ' εὐτυχῶς οἱ νόμοι δὲν γίνονται πλέον μὲ μέτρον τὴν αὐστηρὰν νομικὴν ἔννοιαν, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας, τὰς κοινωνικὰς ἀντιλήψεις καὶ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην. Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ λαμβάνωνται μέτρα ἀνατρέποντα καταστάσεις δημιουργηθείσας ὁριστικῶς.

Ε. Ζούκας. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν θὰ κρίνῃ περὶ τῆς οἰκονομικῆς δυναμικότητος τοῦ ἀγρότου. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὰ χρέη τῶν Τραπεζῶν ταῦτα ἐξηρέθησαν τοῦ Διατάγματος, ἀλλὰ δὲν βλέπω τὸν λόγον, ἐφόσον αἱ δύο με-

γάλαι Τράπεζαι ἡ Ἀγροτικὴ καὶ ἡ Ἐθνικὴ εἶναι ἐξησφαλισμέναι διὰ τοῦ προνομίου τῆς πρωτοπραξίας. Ἴσως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαιρεθῇ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, οὐδεμίᾳ ὅμως ἄλλῃ. Καταλήγων συνιστᾷ ὅπως ληφθῇ πρόνοια καὶ δηλωθῇ ὅτι ἡ ἀναστολὴ διὰ τὰ χρέη ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν κτηνοτρόφων οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν εἶναι ταῦτα, πλὴν τῶν ἐξαιρουμένων εἰδικῶς.

Ι. Μπουρνιᾶς (Γρ. Δικαιοσύνης). Εἶναι φανερὸν ὅτι ἀφοῦ ὑπάρχει εἰδικὴ ἐξαίρεσις ὅλα τὰ ἄλλα, οἱασδήποτε φύσεως, συμπεριλαμβάνονται.

Ε. Ζούκας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν χρεῶν ἐπιφυλάσσομαι νὰ ὁμιλήσω, ὅταν θὰ ἐκδοθῇ τὸ σχετικὸν Διάταγμα.

Ὁ κ. ***Ν. Γαρδικιώτης*** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ παρασχεθῇ πλήρης εὐχέρεια καὶ ἀνακούφισις διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν του εἰς τὸν ἀναμφισβητήτως δυστυχοῦντα ἀγροτικὸν καὶ κτηνοτροφικὸν κόσμον. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς γενομένας ἐξώσεις ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκ καθυστερήσεων μισθωμάτων δὲν ἔγιναν ἐκ δυστροπίας, δὲν θὰ χάνῃ ὁ ἐξωσθεὶς τὰ ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου δικαιώματά του, ἐφόσον πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὸ λειτάδιον καταβάλῃ τὰ μισθώματα. Ἂν δὲ ληφθῇ, τονίζει, μία τοιαύτη πρόνοια, ὅλον τὸ ἐνοικιοστάσιον τῶν ὁσκῶν καταρρέει.

Ὁ κ. ***Ε. Καρυωτάκης*** ἀναπτύσσων σχετικὴν τροπολογίαν του, ἀφορῶσαν τὴν διὰ νόμου εἰς τετραετεῖς δόσεις πληρωμὴν ὅλων τῶν χρεῶν, τονίζει ὅτι οὕτω ἐπέρχεται μία ριζικὴ ρύθμισις καὶ παρέχεται πραγματικὴ ἀνακούφισις εἰς ὅλους τοὺς ὀφειλέτας.

Ὁ κ. ***Ι. Περδικογιάννης*** ἀναγινώσκει καὶ ὑποστηρίζει παρομοίαν τροπολογίαν.

Ε. Καρυωτάκης. Ἐὰν, ἐπαναλαμβάνει, υἱοθετηθῇ ἡ ρύθμισις αὐτὴ ἀποφεύγονται αἱ ἐπιβαρύνσεις τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ἱκανοποιεῖται καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου καὶ δὲν θὰ δημιουργοῦνται καὶ προστριβαὶ μεταξὺ ἀγροτῶν καὶ ἐπαγγελματιῶν.

Ι. Μπουρνιᾶς (Γρ. Δικαιοσύνης). Διὰ τὸ τελευταῖον αὐτὸ σᾶς εἶπα ὅτι θὰ προνοήσῃ εἰδικὸν Διάταγμα.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Καρυωτάκης*** ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ἄλλη βάσις τοῦ Νομοσχεδίου καὶ νὰ ὁρισθῇ ὅτι μόνον ὅταν ὁ δανειστὴς καταφεύγει εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ ἀποδεικνύει ὅτι αἱ συνθῆκαι ἐπιτρέπουν τὴν καταβολὴν τοῦ χρέους, νὰ δύναται ὁ Πρόεδρος νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀναστολῆς.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Θέλετε ἀναστολὴν γενικὴν καὶ ὄχι μόνον ἐξαιρέσεις. Αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως. Αὐτὴν τὴν πολιτικὴν τὴν θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις θανάσιμον διὰ τὸ Κράτος.

Ε. Καρυωτάκης. Τὸ μέτρον, ὡς καθιεροῦται θὰ ἐπιφέρῃ μεγαλυτέραν ἀνωμαλίαν. Ὑποστηρίζει κατόπιν τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ 3ου ἄρθρου.

Α. Μπακάλμπασης. Τὰς ἀντιλήψεις μας ἐπὶ τοῦ μέτρου ἐξεθέσαμεν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν καὶ ἐπροτείναμεν τροπολογίας ἀποβλέψαντες εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ συμφώνως πρὸς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔχουν λάβει ὅλα τὰ Κράτη, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει παγιωθῇ ἡ τάξις τοῦ ἀγρότου. Τὴν στιγμὴν ὅμως καθ' ἣν ἐλλείψει χρημάτων δὲν δυνάμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμα ἄλλων Κρατῶν, φρονῶ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀφαιρεθῇ τοὐλάχιστον ἡ λέξις «μέχρι», προκειμένου περὶ τῆς ἀναστολῆς διὰ νὰ ὑποβοηθήσωμεν οὕτω τὴν κατάστασιν. Ὑπενήσαμεν ἄλλοτε ὅτι πρὸ παντὸς ἐπεβάλλετο ἐκκαθάρισις τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι κἂν πραγματικὰ χρέη. Ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις εἰς προηγουμένας συνεδρίας ὡς Βουλευτὴς μᾶς ὑπεβοήθησε εἰς τὴν προσπάθειάν μας ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν, θὰ θελήσῃ τώρα νὰ ἀποδεχθῇ τὰς τροπολογίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι δίκαιαι.

Ὁ κ. ***Θ. Φίλιος.*** Λέγει ὅτι ἡ θέσις τῶν ἀγροτῶν εἶναι τραγικὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ κανονίζῃ τὰς δόσεις, ἐφ' ὅτον εἶναι ἀμφίσολον ἂν θὰ ἔχωμεν καλὰς εἰσοδείας.

Σ. Ἀναστασιάδης. Εἷς τὸν Νομὸν σας θὰ ἔχετε μίαν πρώτης τάξεως ἐσοδείαν

Ὁ κ. ***Θ. Φίλιος*** ἐμμένων εἰς τὰς ἀντιλήψεις του ὑποστηρίζει τροπολογίαν του.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τὸ καλύτερον εἶναι νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις.

Πολλοὶ Βουλευταί. Ὄχι, ὄχι.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Οἱ συνάδελφοί σας, κύριε Φίλιο, σᾶς λέγουν ὅτι ὀλέπετε πολὺ μαῦρα τὰ πράγματα. Εὔχομαι νὰ διαψευσθῆτε, ἐὰν ὅμως δὲν συμβῇ τοῦτο θὰ εὑρεθῶμεν ἐδῶ. Νομίζετε ὅτι αὐτὴ ἡ μηχανὴ ἔπαυσε; Οὔτε ἔπαυσε, οὔτε θὰ παύσῃ δυστυχῶς.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀναστασιάδης*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του διὰ τοὺς δανείζοντας ἐπὶ ἐξωνήσει.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Γίνεται ἑρμηνευτικὴ δήλωσις ὅτι καὶ αὐτὸ εἶναι χρέος.

Ὁ κ. ***Ν. Κουπαροῦσος*** λέγει ὅτι ἡ εἰσοδεία δὲν εἶναι ἀκόμη ἐξησφαλισμένη, ἀλλὰ καὶ ἂν εἶναι καλὴ ἡ ἐσοδεία εἰς τὴν Κοζάνην θὰ ὑποφέρῃ ὁ ἀγρότης ἐπὶ μίαν δεκαετίαν, διότι τὰ ἀμπέλια ἔχουν καταστραφῇ ἐκ φιλοξήρας, ἡ κτηνοτροφία κατεστράφη τελείως καὶ τὰ καπνὰ δυστυχῶς ἐξηφανίσθησαν, ὡς ἐκ τῆς μειώσεως τῶν τιμῶν. Φρονῶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὠφεληθοῦν οἱ ἀγρόται.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου "περὶ κυρώσεως τροποποιήσεων διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, προταθεῖσαι διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1932 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτῆς.

α') Ἄρθρον 12ον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου τούτου προστίθεται ἡ κάτωθι διάταξις:

«Προτάσεις περὶ τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, ἐξαιρουμένης τῆς αὐξήσεως τοῦ κεφαλαίου περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρον 9, δύνανται νὰ συζητῶνται καὶ εἰς Ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν, συνερχομένην πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Αἱ ἐπὶ τοιούτων προτάσεων ἀποφάσεις ὑποβάλλονται εἰς τὰς Βουλὰς διὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς κύρωσιν».

β') Ἄρθρον 13ον.

1. Ἡ φράσις «ὡς ἐντολοδόχος ἑτέρων μετόχων δύναται νὰ διαθέσῃ καὶ πλείονας ψήφους, μὴ ὑπερβαινούσας τὰς πεντήκοντα» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«ὡς ἐντολοδόχος ἑτέρων μετόχων δύναται νὰ διαθέσῃ καὶ πλείονας ψήφους μὴ ὑπερβαινούσας τὰς ἑκατόν».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου τούτου προστίθεται νέα παράγραφος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Μέτοχοι ἔχοντες ὀλιγωτέρας τῶν πέντε μετοχῶν δύνανται νὰ διορίσουν κοινὸν ἀντιπρόσωπον μέτοχον, δυνάμενον νὰ παραστῇ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἐφ' ὅσον συγκεντρώνει τὴν ἀντιπροσωπείαν τοὐλάχιστον πέντε μετοχῶν.

γ') Ἄρθρον 16ον.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο μετὰ τὰς λέξεις «..... εἰς ἕτερον μέτοχον» καὶ πρὸ τῶν λέξεων «ὑπὸ τὸν περιορισμὸν.....» προστίθενται αἱ λέξεις «κάτοχον καὶ μιᾶς ἔτι μετοχῆς».

δ') Ἄρθρον 21ον.

Ἡ δευτέρα πρότασις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Πέντε τοὐλάχιστον ἐκ τῶν Συμβούλων θὰ ἐκλέγωνται ἐκ τῶν περὶ τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν γεωργίαν εἰδικῶς ἀσχολουμένων».

ε') Ἄρθρον 29ον.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θητείας των ἂν ἐκλελεγμένοι ὡς τοιοῦτοι διορίζονται ἐφεξῆς διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν πενταετίαν, μετὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ διαθέτωσιν ὁλόκληρον τὸν χρόνον αὐτῶν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Τραπέζης. Ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς νόμῳ ἀποστελοῦσι μέλη διοικητικῶν συμβουλίων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων ἢ Κρατικῶν συμβουλευτικῶν Σωμάτων. Λαμβάνουσι μισθὸν καὶ ἀμοιβὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὁρίζεται ὑπὸ τὴν μορφὴν προμηθείας (ποσοστῶν) ἢ συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης. Ὅ τε Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθῶσιν».

στ') Ἄρθρον 61ον.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ κάλυμμα οὐχὶ ἔλασσον τῶν 40 ο/ο τοῦ ποσοῦ τῶν κυκλοφορούντων τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων ὄψεως αὐτῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τοῦ συνόλου τῶν ὑποχρεώσεων ὄψεως τῆς Τραπέζης ἀργυρᾶ κέρματα, κατεχόμενα ὑπὸ τῆς Τραπέζης, μέχρις ἀνωτάτου ὁρίου δραχ. 150 ἑκατομμυρίων. Ὑπὸ τὸν ὅρον κυκλοφοροῦντα τραπεζικὰ γραμμάτια νοοῦνται τὰ εἰς τὸ κοινὸν ἐκδεδομένα τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ μὴ ἐπιστραφέντα εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Τραπέζης ἢ ἀκυρωθέντα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 68 παράγρ. β'».

ζ') Ἄρθρον 62ον.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου τούτου προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«(γ) Δάνεια εἰς χρυσὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 3 (ἐνεργητικῶν (β) καὶ (στ) τῆς συμβάσεως) ἢς τὸ παρὸν Καταστατικὸν ἀποτελεῖ παράρτημα μέχρις ἀνωτάτου ποσοῦ δραχ. 650 ἑκατ. Τὸ εἰς τὸ κάλυμμα περιλαμβανόμενον ποσὸν τῶν δανείων θὰ ἐμφανίζεται κεχωρισμένως εἰς τὰς ἑβδομαδιαίας καταστάσεις τῆς Τραπέζης».

2. Καταργεῖται ἡ μεταβατικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου.

η') Ἄρθρον 63ον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου προστίθεται:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱαδήποτε προσωρινὴ χορήγησις πρὸς τὸ Κράτος θὰ φέρῃ τόκον οὐχὶ κατώτερον τοῦ φόρου, ὅστις εὑρίσκεται ἐν ἰσχύϊ εἰς ἑκάστην περίπτωσιν».

θ') Ἄρθρον 74ον.

Μετὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, τὸ ἐν τέλει τοῦ Καταστατικοῦ ὡς παράρτημα προσαρτώμενον σχέδιον ἑβδομαδιαίας καταστάσεως τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Προστίθεται εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ὑπὸ στοιχεῖον 3 «Δάνεια Δημοσίου εἰς χρυσὸν» μεταβάλλεται δὲ ἀναλόγως ἡ σειρὰ τῶν ὑπολοίπων στοιχείων.

Ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν πρὸς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἀπεικονίζεται ὡς ἑξῆς:

Χρυσὸς	.....
Καθαρὸν ἐξωτ. Συν)μα εἰς χρυσὸν (ἀρθ. 2 μεῖον 17 Ι	.....
Δάνεια Δημοσίου εἰς χρυσὸν	.....
Κάλυμμα (Καταστατικὸν ἄρθρ. 62)	.....Σύνολον (α)
Τραπεζικὰ Γραμμάτια	.....
Ἴσαι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμὰς	.....
Μεῖον Ἑλληνικὰ κερματικὰ νομίσματα	.....
	.....Σύνολον (β)

Ἀναλογία συνόλου (α) πρὸς σύνολον (β) .....τοῖς ἑκατόν

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν Νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως κλπ. διατάξεών τινων τοῦ νόμου περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν εἰδικῶν Ταμείων κλπ. κλπ.», ὁ κ. ***Α. Μπακάλμπασης*** ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 ὁ δὲ κ. ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀναγνωρίζων τὴν ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν, λέγει, ὅτι εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θὰ ὑποβάλῃ σχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπανέρχεται τὸ πρῴην καθεστώς.

Α. Μπακάλμπασης. Ἀρκοῦμαι εἰς τὴν δήλωσίν σας. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι τοῦτο εἶναι ὀρθὸν νὰ γίνῃ, ἐφόσον τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὑπηνίχθητε, θὰ διευρυθμισθοῦν μὲ τὸν καταστατικὸν χάρτην.

Ὁ κ. ***Α. Πρέκας*** ἀναγνωρίζει τὴν σκοπιμότητα τοῦ 2ου ἄρθρου, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι γραμματικῶς εἶναι ἐσφαλμένον τοῦτο. Παρακαλεῖ ὅπως προστεθῇ ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ καμμία τροπολογία.

Γίνεται κατόπιν δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5415 «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν τῆς χρήσεως καιὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932 - 33».

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ νόμου 5415 προβλεπομένη χρονικὴ περίοδος διὰ τὴν προσωρινὴν εἰσπραξιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν τῆς χρήσεως 1932 - 33 παρατείνεται κατὰ τοὺς τρεῖς ἑπομένους μῆνας τῆς χρήσεως ταύτης.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς προσωρινῆς ὡς ἄνω διαχειρίσεως ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διάθεσις τῶν ἀποθεματικῶν κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ νόμου 1555.

Ἄρθρον 2.

Αἱ πιστώσεις ὧν ἐν ἀνεπαρκείᾳ ἀλλ' ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ νόμου 1555 ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ πρ)τμοῦ ἀναπλήρωσις καὶ αἱ πιστώσεις ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται ἔκδοσις ἐνταλμάτων πληρωμῆς καὶ ἐπιτροπικῶν σημειοῦνται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐν τῇ συναπτομένῃ εἰς τὸ ταῦχος τοῦ πρ)τμοῦ καταστάσει, τροποποιημένην ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ καταχωρηθῶσι τὰ πρὸς χρῆσιν προσώπων ἢ ὑπηρεσιῶν διατιθέμενα εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἐπιδοτηρὰ αὐτοκίνητα παριχομένης ἀντὶ τούτων μηνιαίας ἀποζημιώσεως ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, ὁριστήσονται τὰ πρόσωπα καὶ αἱ ὑπηρεσίαι αἱ δικαιούμεναι τοιαύτης ἀποζημιώσεως ὡς καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη ἀπαλλάσσεται τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς ἐν γένει φόρου ὡς καὶ πάσης κρατήσεως εἴτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἴτε ὑπὲρ νομικῶν προσώπων.

2. Τὰ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Κράτους ἀνήκοντα ἐπιβατηγὰ αὐτοκίνητα, ἐξαρτήματα καὶ ἀνταλλακτικὰ αὐτῶν μετὰ τὴν

κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀχρήστευσιν αὐτῶν ἐκποιοῦνται κατὰ τὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικώτερον ὁριστησόμενα, τὸ δὲ τίμημα αὐτῶν εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν, Αὐτονόμων Κρατικῶν Ὀργανισμῶν καὶ Νομικῶν ἐν γένει προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων αὐτοκινήτων καὶ ἐξαρτημάτων τίμημα ἀποτελεῖ ἔσοδον τῶν ὡς ἄνω Νομικῶν προσώπων.

4. Δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἢ τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ὡς ἄνω Νομικῶν προσώπων ὁρίζονται ἑκάστοτε αἱ κατὰ μῆνα χορηγητέαι ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς δικαιουμένους μέχρι τοῦδε αὐτοκινήτου ἢ ἐπιδόματος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τίθεται ὑπὸ τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ εἰς οὗ τὴν ἐποπτείαν ἢ ἁρμοδιότητα ὑπάγεται τὸ νομικὸν πρόσωπον Ὑπουργοῦ.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου ταύτης προβλεπομένου Διατάγματος καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4102 «περὶ διαθέσεως ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων», ὡς αὗται συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις «περὶ διαθέσεως, λειτουργίας καὶ συντηρήσεως ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5415 ἀπολυομένους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας τοὺς μὴ δικαιουμένους συντάξεως καὶ ἔχοντος τοὐλάχιστον ἑξάμηνον συνεχῆ ὑπηρεσίαν παρέχεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφάπαξ ἀποζημίωσις μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς ἀποδοχάς, ἢ τὰς ἀποζημιώσεις ἢ τὰ ἡμερομίσθια τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων, δύνανται νὰ ρυθμισθῶσιν ἡ ἁρμοδιότης, ἡ σύνθεσις τῶν πάσης φύσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ὡς καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς μελῶν.

2. Ἡ ἀνωτέρω παράγραφος ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, Ὑπηρεσιῶν, Κρατικῶν Αὐτονόμων Ὀργανισμῶν καὶ Νομικῶν ἐν γένει προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐκ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5415 «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ.», διαγράφονται αἱ λέξεις «ἢ ἵδρυσιν» αἱ δὲ τυχὸν ἱδρυθεῖσαι θέσεις κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἱδρύθησαν.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται, οἱ δὲ ἀπονεμηθέντες βαθμοὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης ἀνακαλοῦνται ἀφ' ἧς ἀπενεμήθησαν.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5415 καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος της, αἱ δὲ τυχὸν κατ' ἐφαρμογὴν της γενόμεναι ἐπεκτάσεις ὀργανικῶν διατάξεων, ἰσχυουσῶν ὡς πρὸς ὡρισμένους δημοσίους ὑπαλλήλους ἐπ' ἀντιστοίχων ὑπαλλήλων ἑτέρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, θεωροῦνται ὡς μηδέποτε γενόμεναι.

4. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δημοσιευθησομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ρυθμίσῃ τὴν ἀρχαιότητα τῶν εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις Τμηματαρχῶν β' τάξεως προαχθέντων Εἰσηγητῶν ἔναντι συναδέλφων των οἵτινες προαχθέντες μεταγενεστέρως αὐτῶν εἰς ὀργανικὰς θέσεις Τμηματαρχῶν β' τάξεως προήχθησαν ἐνωρίτερον τούτων εἰς Τμηματάρχας α' τάξεως, θεωρουμένης τῆς προαγωγῆς αὐτῶν ὡς ἀνατρεχούσης ἀφ' ἧς προήχθησαν καὶ οἱ λοιποί.

5. Ἡ διάταξις τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5425 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐμμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων» ὡς πρὸς τὴν ἰσχὺν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 782 εἰς ὑπάλληλους τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καταργεῖται.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον ἡ πρότασις νόμου «περὶ διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τῶν κατὰ τὴν παραλίαν Παλαιοῦ Φαλήρου αὐθαιρέτως ἀνεγερθέντων περιπτέρων».

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων ἰσχυουσῶν διατάξεων κλπ.» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1931 διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ Ταμείου Ἀποζημιώσεως τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος» ἰσχυουσῶν διατάξεων» νόμων 5148 καὶ τοῦ νόμου 2508 «περὶ ἐξακριβώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀπὸ Τουρκοκρατίας Χριστιανικῶν Κοινοτήτων».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ τροποποιηθέντος νόμου 5148 προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Τὰ 103 τῶν ἐσόδων τῶν Νεκροταφείων Θεσσαλονίκης Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἁγίας Παρασκευῆς, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου περιῆλθον ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης, διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Παπαφείου Ὀρφανοτροφείου, ἀσχέτως τῆς χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐπιχορηγίας πρὸς αὐτό.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τῆς περιουσίας τῆς δυνάμει τοῦ νόμου 2508 περιελθούσης εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας Θεσσαλονίκης μεταβιβάζονται εἰς τὴν κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Παπαφείου Ὀρφανοτροφείου «Ὁ Μελιτεύς» τὰ ἑξῆς ἀκίνητα.

1) Δέκα ἓξ (16) καταστήματα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γιαλάδικα» κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου, ἔνθα τὸ ὑελοπωλεῖα μὲ 22 ἀριθμοὺς κατὰ Νότον καὶ δύο ἄνευ ἀριθμῶν συνεχόμενα μετὰ τῆς κυρίας εἰσόδου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ συναρευόμενα ἔμπροσθεν μὲ ὁδὸν Βασιλέως Ἡρακλείου, ὀπίσθεν μὲ τὸν περίβολον τοῦ Ναοῦ, ἐκ δεξιῶν μὲ εἴσοδον τοῦ περιβόλου τοῦ Ναοῦ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ μὲ μαγαζεῖα τῶν Σχολείων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου.

2) Δύο καταστήματα κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου ἐν τῇ Ἀνατολικῇ πλευρᾷ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ συνορεύοντα μὲ τὰς ὁδοὺς Βενιζέλου καὶ Βασιλέως Ἡρακλείου μὲ τὰ προειρημένα μαγαζεῖα καὶ τὸν περίβολον τοῦ Ναοῦ καὶ μὲ τὸ γειτονικὸν ἀκίνητον ὑπ' ἀριθ. 126)2.

3) Ἑξήκοντα ἓξ (66) καταστήματα τῆς Στοᾶς τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρώην Ι. Τσιμισκῆ καὶ νῦν Ἁγίου Μηνᾶ ἀριθ. 9 - 13 μὲ πρόσοψιν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ἐν τῇ ἄνω ὀροφῇ περιέχει τρία καταστήματα, ἐν δὲ τῇ κατ' 47 καταστήματα «ἰδιωτικῆς ἀριθμήσεως» μὲ 47 ἠριθμημένας καταρράκτας ὑάλων 14 ἄνευ ἀριθμῶν. Τοῦ κτήματος τούτου τὸ ρυμοτομούμενον μέρος τῆς ὁδοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου κατηδαφίσθη ἤδη, συνορεύεται δὲ τὸ ὅλον ἀκίνητον πρὸς μὲ ὁδοὺς Βασιλέως Ἡρακλείου, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Ἁγίου Μηνᾶ καὶ μὲ τὰ παρακείμενα ἀκίνητα τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου ὑπ' ἀριθ. 126)1 τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Θεσσαλονίκης «Τράπεζαν Ἀθηνῶν» καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 126)2

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προδικασμῶν».

Εἰς β' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀξιωματικῶν» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ ἑξῆς νομοσχέδια:

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ὀργανώσεως τοῦ Νοσοκομείου Προσφύγων Ἀθηνῶν».

2) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 6, 7 καὶ 10 τοῦ νόμου περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ».

3) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 45 ἕως 56 τοῦ νόμου, περὶ ναυτικῆς στρατολογίας κλπ.», καὶ

4) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀεροπορίας».

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4071 «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Νοσοκομείου Προσφύγων Ἀθηνῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4071 «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Νοσοκομείου Προσφύγων Ἀθηνῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἡ θητεία τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ ὁρίζεται τριετὴς, δυναμένη νὰ ἀνανεοῦται ὑπὸ τῆς Ἐφορείας, τηρουμένων καὶ διὰ τοῦτο τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Νοσοκομείου.

Ἡ θητεία τῶν διοριζομένων ἐσωτερικῶν ἰατρῶν ὁρίζεται τετραετής, μὴ δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ. Οὕτοι διορίζονται προτάσει τῆς Ἐφορείας τοῦ Νοσοκομείου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4734 «περὶ ὑποχρεωτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων ἐμμίσθων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν βοηθῶν ἰατρῶν κλπ.» ἐνεργούμενον διαγωνισμὸν ἐσωτερικῶν βοηθῶν ἰατρῶν.

Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες παρὰ τῷ Νοσοκομείῳ ἐσωτερικοὶ ἰατροὶ οἱ προσληφθέντες πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4734 ἐξακολουθοῦσι παραμένοντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ μίαν εἰσέτι τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 4071 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὰς δαπάνας τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου τούτου ἐγγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις.

Εἰς περίπτωσιν νοσηλείας ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἑαρέως νοτούντων, ἐπιδημιῶν κλπ., δύναται ἡ Ἐφορεία νὰ προβαίνῃ δι' τούτων, ἐπιδημιῶν κλπ., δύναται ἡ Ἐφορεία νὰ προβαίνῃ δι' ἀποφάσεώς της εἰς πρόσληψιν κατωτέρου συμπληρωματικοῦ προσωπικοῦ, μισθοδοτουμένου ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, καὶ οὕτινος προσωπικοῦ ὁ ἀριθμὸς θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς παρουσιαζομένας ἑκάστοτε ἀνάγκας καὶ συνθήκας τοῦ Νοσοκομείου.

Ἄρθρον 3.

Καταργεῖται τὸ Μαιευτικὸν Τμῆμα τοῦ Νοσοκομείου Προσφύγων Ἀθηνῶν καὶ ἱδρύεται ἓν Οὐρολογικὸν Τμῆμα παρὰ τῷ Νοσοκομείῳ τούτῳ.

Ἄρθρον 4.

Καταργοῦνται ἡ θέσις τοῦ ἰατροῦ μαιευτῆρος καὶ πέντε θέσεις ἐσωτερικῶν ἰατρῶν τοῦ Νοσοκομείου Προσφύγων Ἀθηνῶν καὶ προστίθενται εἰς τὸ Προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου θέσεις Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως καὶ μία θέσις βοηθοῦ διαχειριστοῦ ἐπὶ μισθῷ ἀκολούθου, ἃς θέσεις καταλαμβάνουσιν αὐτοδικαίως οἱ μέχρι τοῦδε ὑπηρετοῦντες τοιοῦτοι.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ καταργεῖται.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 6, 7 καὶ 10 τοῦ 5201 νόμου «περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἄρθρα 6, 7 καὶ 10 τοῦ 5201 νόμου τῆς 23 Ἰουλίου 1931 «περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ Σχολεῖον Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ πλωτάρχαι.

Ἐπιτυχὴς φοίτησις θεωρεῖται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου κατάταξις εἰς μίαν τῶν κατηγοριῶν Α ἢ Β, μὴ ἐπιτυχὴς δὲ ἡ κατάταξις εἰς τὴν κατηγορίαν Γ.

Ἡ μὴ ἐπιτυχὴς φοίτησις καταχωρεῖται εἰς τὸ μητρῷον καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὡς δυσμενὴς κρίσις διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιπλοιάρχου καὶ τὴν ἀνάθεσιν εἰς τοῦτον κυβερνήσεως πολεμικοῦ πλοίου ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐκπαιδευτικοῦ.

Ἡ εἰς τὸ σχολεῖον Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως φοίτησις δὲν θεωρεῖται ὑπηρεσία θαλάσσης.

Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1934 πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων νὰ προάγωνται πλωτάρχαι εἰς ἀντιπλοιάρχους χωρὶς νὰ ἔχωσι φοιτήσει εἰς τὸ σχολεῖον Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἢ τὸ Σχολεῖον Ἐπιτελῶν. Διὰ τούτους ἡ ἐπιτυχὴς φοίτησις εἶναι ἀπαραίτητον προσὸν διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου.

Ἄρθρον 7.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιόδου ὁ διοικητὴς, κατόπιν ἐγγράφου ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν, συντάσσει πίνακα κατατάξεως τῶν φοιτησάντων ἀξιωματικῶν εἰς τρεῖς κατηγορίας.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α'.

Κατάλληλοι διὰ νὰ φοιτήσωσι πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου Ε.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β'.

Μὴ κατάλληλοι διὰ νὰ φοιτήσωσι πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου Ε.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ'.

Ἀποτυχόντες.

Ἡ κρίσις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτελεσθείσης γενικῶς ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίας τῶν σπουδαστῶν ἀξιωματικῶν.

Ὁ πίναξ οὗτος μετὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν ὑποβάλλεται δι' ἰδίας ἐκθέσεως τοῦ Διοικητοῦ εμπιστευτικῶς πρὸς τὸν Α.Β.Ν.Α. ὅστις μετὰ τῶν παρατηρήσεών του ὑποβάλλει αὐτὸν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν Δ. Υ. 1 καὶ κοινοποιεῖ πρὸς Α.Γ.Ε.Ν.

Ἡ Δ. Υ. 1 θέτει τὸν πίνακα καὶ λοιπὰς ἀναφορὰς ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Α.Ν.Δ.Σ., ὅπερ λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὴν σταδιοδρομίαν τῶν ἀξιωματικῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν φοίτησιν εἰς τὸ Σχολεῖον Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀποφαίζει.

α) Οἱοι ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀναγραφομένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατηγορίαν Α θεωροῦνται καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Α.Ν.Δ.Σ. κατάλληλοι ὅπως φοιτήσωσι πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου Ε, δικαιούμενον νὰ παρελείψῃ ἐκ τοῦ πίνακος ὅσους θεωρεῖ ἀκαταλλήλους.

β) Περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἀποφοιτησάντων πλωταρχῶν ἐκ τοῦ Σχολείου Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς τοὺς πίνακας προακτέων ἢ στασίμων συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου

4111, λαμβάνον ὑπ' ὄψει κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὴν ἔκθεσιν τοῦ Α.Β.Ν.Α. ὡς δυσμενῆ διὰ τοὺς ἀποτυχόντας ἐκ τοῦ Σχολείου Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως κρίσιν.

Αἱ μέχρι τοῦδε ὑποβληθεῖσαι ἀναφοραὶ τοῦ Α.Β.Ν.Α. αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατάταξιν τῶν ἀξιωματικῶν εἰς μίαν τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν Α.Β.Γ. δέον νὰ τεθῶσιν ἅμα ὡς ἰσχύσῃ ὁ παρὼν νόμος ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Α.Ν.Δ.Σ. πρὸς τελικὸν κανονισμόν, ὡς ἀνωτέρω καθορίζεται.

Ἄρθρον 10.

Καθ' ἕκαστον ἐκπαιδευτικὸν ἔτος λειτουργεῖ εἷς τὴν Σχολὴν Ἡλεμένων ἐν τῶν συνιστώντων ταύτην δύο Σχολείων.

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως κατόπιν προτάσεως τῆς Β.Ν.Α. ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιαύτη καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ.Ε.Ν. ὁρίζεται τὸ Σχολεῖον τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργήσῃ ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν μαθημάτων αὐτοῦ.

Ἡ διάρκεια τοῦ Σχολείου Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 19 ἐργασίμους ἑβδομάδας.

Ἡ διάρκεια τοῦ Σχολείου Ἐπιτελῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἑπτὰ μῆνας.

Εἰς τὰς διατάξεις τῆς ε', παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8 περὶ ὑποβολῆς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ φοιτήσαντες εἰς τὸ Σχολεῖον Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1931 — 1932.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55 καὶ 56 τοῦ νόμου 4110 «περὶ ναυτικῆς στρατολογίας, ἐθελουσίας κατατάξεως, γενικῆς καὶ εἰδικῆς προπαιδεύσεως καταπασσομένων».

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἄρθρα 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55 καὶ 56 τοῦ νόμου 4110 «περὶ ναυτικῆς στρατολογίας, ἐθελουσίας κατατάξεως, γενικῆς καὶ εἰδικῆς προπαιδεύσεως καταπασσομένων» καταργούμενα ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἄρθρον 45.

Ὡς ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι κατατάσσονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 47 καὶ 48 οἱ λόγῳ ἡλικίας μὴ ἐκπληρώσαντες ἔτι τὰς στρατολογικὰς των ὑποχρεώσεις, ἐφ' ὅσον πάντως εἶναι 19 τὸ ὀλιγώτερον ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

Οὗτοι δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν εἴτε ἐπὶ πλοίων ἐπιφανείας εἴτε εἰς ὑποβρύχια.

Ἄρθρον 46.

Ὡς ναῦται ἐθελονταὶ κατατάσσονται ἢ ἀνακατατάσσονται:

1. Οἱ ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι καὶ ναῦται ἐθελονταὶ ὧν λήγει ἡ ὑποχρέωσις καὶ οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀνακατα-ταχθῶσι.

2. Οἱ ἐκπληροῦντες τὴν θητείαν αὐτῶν ναῦται ἁπασῶν τῶν εἰδικοτήτων μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς.

3. Οἱ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ἀπολυθέντες ναῦται πτυχιοῦχοι ἢ δίποι ἁπασῶν τῶν εἰδικοτήτων ἐφ' ὅσον ἔχουν ἡλικίαν τὸ πολὺ 28 ἐτῶν.

4. Οἱ ἀπολυθέντες στρατεύσιμοι τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ ἀπαλλαγέντες δι' οἰκογενειακοὺς λόγους ἐκ τοῦ κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν στρατοῦ, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἡλικίαν τὸ πολὺ 28 ἐτῶν, ὑπηρετήσει ἐπὶ διετίαν ἐπὶ πλοίων ἢ ἤσκησαν ἐπίσης ὑπὲρ τὴν διετίαν τέχνην ἢ ἐπάγγελμα συναφὲς πρὸς τὰς εἰδικότητας δι' ἃς προορίζονται.

5. Οἱ διὰ τὰ ὑποβρύχια ναῦται καὶ δίποι ἐθελονταὶ προέρχονται μόνον ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Οἱ διὰ τὰ πλοῖα ἐπιφανείας καὶ ὑπηρεσίας ξηρᾶς ναῦται καὶ δίποι ἐθελονταὶ δύνανται νὰ προέρχωνται ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν.

Τὸ Γ.Ε.Ν. συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις αὐτοῦ καθορίζει ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγκαιούντων διόπων καὶ ναυτῶν ἐθελοντῶν, καὶ ναυτῶν ἐθελοντῶν στρατευσίμων τόσον διὰ τὰ πλοῖα ἐπιφανείας καὶ ὑπηρεσίας ξηρᾶς ὅσον καὶ διὰ τὰ ὑποβρύχια κατ' εἰδικότητας διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

Ὁ Α.Ε.Μ. πρὸς ὃν κοινοποιεῖται ὁ ἀνωτέρω πίναξ μετὰ ἐξαρίθμησιν τῶν ἀπολυομένων ναυτῶν ἐθελοντῶν καὶ ἐθελοντῶν στρατευσίμων μέχρι καὶ τοῦ Δεκεμβρίου καταρτίζει πίνακα κατ' εἰδικότητας τῶν ἀναγκαιούντων, ὅπως ἀνακαταταχθῶσιν ἐθελοντῶν ἢ ἐθελοντῶν στρατευσίμων. Ὁ πίναξ οὗτος διαβιβάζεται πρὸς ὅλας τὰς Διοικήσεις καὶ Ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Ἰουλίου.

Οἱ προϊστάμενοι τῶν διοικήσεων καὶ ὑπηρεσιῶν καλοῦσι τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ναύτας καὶ διάπους, ἐθελοντὰς στρατευσίμους καὶ πτυχιούχους στρατευσίμους τῶν εἰδικοτήτων εἰς ἃς ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις πρὸς συμπλήρωσιν, ὅπως δηλώσωσιν ἐγγράφως ποῖοι ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀνακατα-ταχθῶσι καὶ διὰ πόσα ἔτη εἰσέτι. Ναῦται καὶ δίποι ἐθελονται συμπληροῦντες πενταετίαν ἀπὸ τῆς κατατάξεώς των ὡς τοιούτων ἐντὸς διαστήματος μικροτέρου τῆς διετίας δύνανται νὰ αἰτήσωσιν ἀνακατάταξιν δι' ἓν μόνον ἔτος.

Αἱ αἰτήσεις τῶν ἐκ τῶν αἰτούντων κρινομένων ἱκανῶν πρὸς κατάταξιν ἀποστέλλονται εἰς τὸν Α.Ε.Μ. τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰουλίου. Ἑκάστη αἴτησις συνοδεύεται καὶ ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου ἢ τῆς ὑπηρεσίας βεβαιοῦντος, ὅτι ὁ αἰτῶν ἐξετάσθη εὑρέθη ὑγιὴς καὶ μὲ ἀρτίαν σωματικὴν διάπλασιν. Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν ἢ προτάσεως τοῦ κυβερνήτου ἢ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ὁ αἰτῶν ἐξετάζεται ὑπὸ τῆς Α. Ν. Υ. Ε.

Ὁ Α. Ε. Μ. καταρτίζει συνοπτικοὺς πίνακας τῶν αἰτούντων ἀνακατάταξιν καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν διαγραφὴν ὑπὸ ἐλέγχων τῶν Σχαλῶν τῶν ἐλεγχομένων ὡς ἀκαταλλήλων. Μεθ' ὃ ὑποβάλλει τοὺς πίνακας τούτους εἰς τὸ Τμῆμα Στρατολογίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ὅπερ ἐὰν μὲν οἱ αἰτοῦντες ἀνακατάταξιν εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν ἀναγκαιούντων προκαλεῖ τὰς ἀναγκαίας ὑπουργικὰς ὁπωσδήποτε ἀποφάσεις περὶ ἀνακατατάξεως τῶν αἰτούντων καὶ προκηρύξεως κατατάξεως στρατευσίμων ἐθελοντῶν καὶ ναυτῶν ἐθελοντῶν ὅσων ἐν συνόλῳ ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ καὶ ὡς κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 48 ὁρίζεται, ἐὰν δὲ περισσότεροι, συγκαλεῖ ἐν καιρῷ τὴν ἐν ἄρθρῳ 48 ὁριζομένην ναυτολογικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ὁριστικὴν ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν κατ' εἰδικότητας. Ἐν τῇ ἐπιλογῇ ταύτῃ προτιμῶνται οἱ ναῦται ἐθελονταί, μετὰ τούτους οἱ ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι, καὶ τέλος οἱ πτυχιοῦχοι στρατεύσιμοι, μεταξὺ δὲ τῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἐθελοντῶν προτιμῶνται οἱ ἔχοντες μεγαλυτέραν ὑπηρεσίαν, μεταξὺ δὲ τῶν στρατευσίμων οἱ αἰτοῦντες ἀνακατάταξιν διὰ πλείονα ἔτη. Διὰ τὴν ἐπιλογὴν μεταξὺ τῶν αἰτούντων ἀνακατάταξιν διὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἐτῶν ἀποφαίνεται ἡ Ναυτολογικὴ Ἐπιτροπή. Ὁ πίναξ τῶν ἀνακατασσομένων ὑποβάλλεται πρὸς κύρωσιν τῷ Ὑπουργῷ. Ἡ περὶ ἀνακατατάξεως ὅμως ὑπουργικὴ ἀπόφασις δύναται νὰ ἀνακληθῇ μεταγενεστέρως, διαρκούσης τῆς θητείας τῶν στρατευσίμων ἢ τῆς τελευταίας περιόδου τῶν ναυτῶν καὶ στρατευσίμων ἐθελοντῶν εἴτε λόγῳ κακῆς διαγωγῆς, εἴτε λόγῳ ἀπροθυμίας ἢ ἄλλων ἀσυμβιβάστων ἐλαττωμάτων τῇ ἁπλῇ προτάσει τοῦ κυβερνήτου ἢ προϊσταμένου ὑπηρεσίας. Δὲν ἀνακατατάσσονται ἐθελονταὶ ἐκ τῶν στρατευσίμων κατηγορίας Γ εἰμὴ μόνον τῶν εἰδικοτήτων ἐκείνων ὧν οἱ ἐθελονταὶ συμφώνως τῷ νόμῳ 4110 ἄρθρον 58 δύνανται νὰ ὑπηρετῶσι καὶ εἰς ὑπηρεσίας ξηρᾶς. Εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε ἀνακατατασσομένους χορηγοῦνται δωρεὰν ὅσα καὶ εἰς τοὺς ναύτας στρατευσίμους κατὰ τὴν κατάταξίν των εἴδη ἱματισμοῦ ἐξαιρέσει ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπιστρέφουν κατὰ τὴν ἀπόλυσίν των.

Ἄρθρον 47.

Ἐφ' ὅσον ὁ ἀναγκαιῶν ἀριθμὸς ἐθελοντῶν δὲν συνεπληρώθη προκηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατάταξις ἐθελοντῶν στρατευσίμων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ἐθελοντῶν ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ὑποβρύχια καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰ πλοῖα ἐπιφανείας καὶ ὑπηρεσίας ξηρᾶς. Ὁ Ὑπουργὸς δύναται ὁμοίως νὰ προκηρύξῃ κατάταξιν ναυτῶν ἐθελοντῶν ἐξ ἀνδρῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κατηγορίας 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 46 πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ ἐθελοντῶν διὰ τὰ πλοῖα ἐπιφανείας καὶ ὑπηρεσίας ξηρᾶς.

Κατ' ἀρχὴν ἐν τούτοις προτιμᾶται ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων διὰ ναυτῶν στρατευσίμων ἐθελοντῶν καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἕτεροι εἰδικοὶ λόγοι συντρέχουσι ἐπιτρέπεται ἡ ταυτόχρονος προκήρυξις πρὸς κατάταξιν ναυτῶν ἐθελοντῶν στρατευσίμων καὶ ναυτῶν ἐθελοντῶν ὡς καὶ ἡ προκήρυξις πρὸς κατάταξιν μόνον ναυτῶν ἐθελοντῶν. Ἐν περιπτώσει ταυτοχρόνου προκηρύξεως πρὸς κατάταξιν ναυτῶν ἐθελοντῶν στρατευσίμων καὶ ναυτῶν ἐθελοντῶν ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἑκάστης κατηγορίας καταταξομένων, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Γ.Ε.Ν., ἐπαρίθμοις ὅμως εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένην ἐπιτροπὴν κατατάξεως τὸ δικαίωμα, ὅπως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ συμπληρώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν καταταγησομένων στρατευσίμων ἐθελοντῶν διὰ ναυτῶν ἐθελοντῶν ἢ καὶ ἀντιθέτως ἐν ᾗ περιπτώσει εἴτε ὁ ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων ἦτο ἀνεπαρκὴς ἢ οἱ προσελθόντες ἐκρίθησαν ἀκατάλληλοι.

Αἱ προκηρύξεις λαμβάνουσι χώραν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Αὐγούστου, δίδεται δὲ εἰς ταύτας ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρα δημοσιότης. Αἰτήσεις δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν οἱ κεκτημένοι τὰ ἐν ἄρθρῳ 48 ἀναφερόμενα προσόντα ἐγγράφους μετὰ τῶν ἁρμοδίων πιστοποιητικῶν. Ἐν αὐταῖς οἱ μὴ ἐκπληροῦντες τὰς στρατολογικάς των ὑποχρεώσεις δέον νὰ ἀναφέρωσιν ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ καταχθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα ἐπιφανείας ἢ τὰ ὑποβρύχια.

Ὀνομαστικὸς πίναξ τῶν προκεκριμένων δι' ἑκάστην εἰδικότητα καὶ μέχρι τοῦ ὁριοθέντος ἀριθμοῦ ὑποβάλλεται πρὸς κύρωσιν τῷ Ὑπουργῷ. Οἱ προκριθέντες καλοῦνται πρὸς κατάταξιν τὸ ταχύτερον δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἰδιαιτέρως διὰ τὰ πλοῖα ἐπιφανείας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ὑποβρύχια.

Ἡ ἐπιλογὴ λαμβάνει χώραν ἐν τόπῳ ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καθ' ὡρισμένην ἐκ τῶν προτέρων ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ὑπὸ ἐπιτροπῆς κατατάξεως, ἣν συγκροτοῦσιν ὁ προσωπάρχης, εἷς ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς Γ.Ε.Ν., εἷς ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς ὡς καὶ εἷς ἀξιωματικὸς κεκτημένος πτυχίον Υ προκειμένου περὶ τῆς ἐπιλογῆς τῶν αἰτησάντων, ὅπως καταταχθῶσιν ὡς ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι διὰ τὰ ὑποβρύχια. Οἱ ὑποβαλόντες αἰτήσεις ἐξετάζονται πρῶτον ὑπὸ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐφ' ὅσον εὑρεθοῦν ὑγιεῖς, ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ ἔχουν ἀρτίαν σωματικὴν διάπλασιν ὑποβάλλονται ἕκαστος εἰς ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις δύναται νὰ αἰτήσῃ πιστοποιητικὸν καὶ πληροφορίας, ὁπωσδήποτε πρὸς ἐξακρίβωσιν τόσον τῆς τέχνης ἣν ἐξασκοῦσι καὶ τῶν γραμματικῶν αὐτῶν γνώσεων, ὅσον καὶ ἐὰν ἔχωσιν ἐν γένει οἰκεῖος πρὸς τὴν θάλασσαν.

Ἄρθρον 48.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταταχθῶσιν ὡς ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι ἢ ναῦται ἐθελονταὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 ὀφείλουσι νὰ κέκτηνται τὰ ἐν ἄρθρῳ 46 προσόντα δεόντως πιστοποιημένα καὶ νὰ ὑποβάλωσι ἐπὶ πλέον μετὰ τῶν ἄλλων πιστοποιητικῶν καὶ τοιοῦτον τοῦ εἰσαγγελέως, ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ὡς καὶ ἕτερον τῆς Εἰδικῆς ἀσφαλείας τῆς περιφερείας τῆς διαμονῆς των περὶ τῆς καλῆς διαγωγῆς αὐτῶν.

Οἱ ἀπολυθέντες ἐκ τοῦ κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν στρατοῦ δέον νὰ ἔχωσιν ἀπολυθῇ τῶν τάξεων μὲ ἱκανότητα ἀρίστην καὶ διαγωγὴν ἐξαίρετον.

Ἐκ τῶν ἀπολυθέντων τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ πλὴν τῶν ἁρμενιστῶν δυναμένων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰς εἰδικότητας τοῦ ἁρμενιστοῦ καὶ τοῦ πυροβολητοῦ, οἱ λοιποὶ δὲν δύνανται νὰ

καταταχθῶσιν εἰμὴ μόνον εἰς τὴν εἰδικότητα ἣν εἶχον ἀποκτήσει κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς θητείας των. Οἱ ἀπολυθέντες ἐκ τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὡς καὶ οἱ δι' οἰκογενειακοὺς λόγους ἀπαλλαγέντες δὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν ὡς ἐθελονταὶ εἰμὴ μόνον ἐφ' ὅσον ἤσκησαν ὑπὲρ τὴν διετίαν ἐπάγγελμα συναφὲς πρὸς τὴν εἰδικότητα δι' ἣν προορίζονται ἢ ὑπηρεσίαν ἐπὶ διετίαν ἐπὶ πλοίων. Ἁρμεδία ὅπως ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προσόντων εἶναι ἡ ἐν ἄρθρῳ 47 Ναυτολογικὴ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 49.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 καὶ 48 γενόμενοι κατ' ἀρχὴν δεκτοὶ πρὸς κατάταξιν ὡς ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι ἢ ναῦται ἐθελονταὶ διατάσσονται ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Προγυμναστήριον ἢ ἄλλο τι κέντρον κατατάξεως, τὸ Εἰδικὸν Ναυτολογικὸν Συμβούλιον τοῦ ὁποίου ἀφοῦ ὑποβάλῃ αὐτοὺς εἰς τὴν καθοριζομένην διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 19 ἐξέτασιν, ἀποφαίνεται ἐν νέῳ περὶ ἑνὸς ἑκάστου τούτων καὶ τῆς κατ' εἰδικότητας ὁριστικῆς κατανομῆς των.

Γηρεῖται πάντως λογαριασμὸς τοῦ ὁριοθέντος δι' ἑκάστην εἰδικότητα ἀριθμοῦ κατατακτέων.

Οἱ παρὰ τοῦ εἰδικοῦ Ναυτολογικοῦ Συμβουλίου κριθέντες ὑπηκόως κατάλληλοι πρὸς κατάταξιν, ἀφοῦ ἐφοδιασθοῦν μὲ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἴδη ἱματισμοῦ, ἀποστέλλονται τὸ ταχύτερον διὰ κανονικῶν φύλλων πορείας δαπάναις τοῦ Κράτους εἰς τὰς οἰκείας Σχολὰς εἰδικότητος πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου Γ.

Οἱ λοιποὶ μὴ κριθέντες ὁμοφώνως κατάλληλοι ἀπολύονται ἀμέσως.

Πάντως ἡ κατάταξις καθίσταται ὁριστικὴ μόνον μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὰς Σχολὰς εἰσαγωγῆς των. τοῦ Α.Ε.Μ. συναμένου κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο νὰ ἀπολύῃ αὐτοὺς ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διοικητοῦ των ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως. Πᾶσα ἀπόλυσις κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Τμῆμα Στρατολογίας καὶ τὸ Ναυτολογικὸν Γραφεῖον ἀμέσως.

Σῶμα ἱματισμοῦ ἡλαττωμένης συνθέσεως χορηγεῖται αὐτοῖς μόνον μετὰ τὴν ὁριστικὴν κατάταξίν των, συμπληρούμενος ὅμως μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ πτυχίου Γ.

Οἱ ἀπολυόμενοι ἀποστέλλονται ἐκπάναις τοῦ Κράτους εἰς Ἀθήνας ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. ἐφ' ὅσον προσῆλθον ἐξ οὗτοῦ κατόπιν ἐντολῆς.

Οἱ ἐκ τῶν γενομένων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς δεκτῶν μὴ παρελθόντες ἐντὸς τοῦ πολὺ μηνὸς εἰς τὸ Κεντρικὸν Προγυμναστήριον ἢ εἰς τὸ ὁρισθὲν κέντρον κατατάξεως ἀπέλυσι πᾶν δικαίωμα πρὸς κατάταξιν.

Ἄρθρον 50.

Πᾶσα ὑπουργικὴ ἀπόφασις περὶ κατατάξεως ἢ ἀνακατατάξεως ἐθελοντῶν δέον νὰ κοινοποιῆται ὑπὸ τοῦ Τμήματος Στρατολογίας εἰς τὸ Ναυτολογικὸν Γραφεῖον, τὸν Α. Ε. Μ., τὴν ἁρμοδίαν σχολὴν καὶ τὸ πλοῖον ἢ ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ὑπηρέτει ὁ ἀνακατατασσόμενος εὐθὺς ἅμα τῇ ἐκδόσει της.

Διὰ πᾶσαν παραλείψιν εὐθύνεται ὁ τμηματάρχης Στρατολογίας τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 51.

Ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι, πτυχιοῦχοι στρατεύσιμοι καὶ ναῦται ἐθελονταὶ κατατάσσονται ἢ ἀνακατατάσσονται δι' ἀριθμὸν πλήρη ἐτῶν ἀπὸ δύο μέχρι τὸ πολὺ ἑπτά. Ἐφ' ὅσον τὰ πλοῖα εὑρίσκονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ θητεία τῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπηρετούντων ἐθελοντῶν διόπων καὶ ναυτῶν, τῶν μὴ αἰτησαμένων ἀνακατάταξιν καὶ στρατευσίμων δύναται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως νὰ παρατείνηται μέχρι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεώς της. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων εὑρισκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ὧν ἔληξεν ἢ λήγει ἡ θητεία.

Ἄρθρον 52.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος ὁ Α. Ε. Μ. ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ τοὺς ὑπηρετοῦντας ναύτας καὶ διόπους ἐθελοντὰς καὶ ναύτας ἐθελοντὰς στρατευσίμους διὰ τῶν κυβερνητῶν καὶ προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ ἀνακαταταχθῶσι, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑποχρεώσεώς των εἴτε μέχρι πρώτης (1ης) Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ λήγει ἡ ὑποχρέωσίς των εἴτε μέχρι 1ης Δεκεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους ἢ μεθεπομένου ἔτους. Μέχρις οὗ αἱ ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις τῶν ἐθελοντῶν ἐν γένει καταστῇ δυνατὸν νὰ λήγωσι τὴν 1ην Δεκεμβρίου, κατὰ τὸν Ἰούνιον ἑκάστου ἔτους ὁ Α. Ε. Μ. πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ ἐθελοντῶν πρὸς ἀναπλήρωσιν θέλει ἀφαιρῇ ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ Γ. Ε. Ν. ὁριστέντος ἀριθμοῦ ἐθελοντῶν κατ' εἰδικότητας ἐκείνους ὧν ἡ ὑποχρέωσις λήγει μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνακαταστάντες δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβωσιν ὑποχρεώσεων ἐθελοντοῦ μεγαλυτέραν τῶν πέντε συνολικῶς ἐτῶν, εἰμὴ μόνον κατὰ τόσον χρόνον ὅσος ὑπολείπεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς συμπληρώσεως τῆς πεντατετοῦς ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίας των ὡς ἐθελοντῶν μέχρι τῆς 1ης προσεχοῦς Δεκεμβρίου. Πέραν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης δὲν δύνανται νὰ ἀνακαταταχθῶσιν, εἰμὴ μόνον ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 55.

Ἄρθρον 53.

Εἰς τοὺς ναύτας ἐθελοντὰς χορηγοῦνται κατ' ἔτος, ἀρχῆς γινομένης ἐκ τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς κατατάξεώς των, ὡρισμένα εἴδη ἱματισμοῦ δωρεάν, καθοριζόμενα δι' ἐκδιδομένου Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 54.

Οἱ ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι καὶ οἱ ναῦται ἐθελονταὶ ἀπολύονται τῶν τάξεων ἐντὸς 8 τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἀποφάσει τοῦ Α.Ε.Μ., ἐφόσον, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως ἀσθενείας, δὲν ἤθελον τύχει πτυχίου Γ' εἰδικότητος κατὰ τὴν πρώτην πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ δοκιμασίαν ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ ἢ ἤθελον κριθῇ διαρκούσης τῆς εἰς αὐτὴν φοιτήσεως ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ὡς ἀνεπίδεκτοι καταρτίσεως. Ὁ δὲ Α. Ε. Μ. ἀναφέρει σχετικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον (Τμῆμα Στρατολογίας).

Οἱ ἀνωτέρω πρὸ τῆς ἀπολύσεως ἐπιστρέφουσι τὰ χορηγηθέντα αὐτοῖς εἴδη ἱματισμοῦ, πλὴν ὡρισμένων τινῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων αὐτοῖς, τὰ ὁποῖα πάντως χρεοῦνται διὰ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας των.

Οἱ οὕτως ἀπολυόμενοι, ἐφόσον τυχὸν ὑπεῖχον πρὸ τῆς καταταξέως των στρατολογικήν τινα ὑποχρέωσιν, ὑπαχρεοῦνται νὰ ἐκπληρώσουν ταύτην ἐξ ὁλοκλήρου καλυμένης τῆς ἡλικίας των.

Οἱ ναῦται ἐθελονταὶ στρατεύσιμοι, οἱ ναῦται ἐθελονταὶ καὶ οἱ δίοποι ἐξ ἐθελοντῶν μεταφέρονται εἰς τὴν τάξιν τῶν ναυτῶν ἢ διόπων στρατευσίμων κατόπιν ἀποφάσεως Συμβουλίου ἐκ τριῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν, ὧν οἱ δύο ὑποχρεωτικῶς ἀνώτεροι, συνιστωμένου διὰ διαταγῆς τῆς ἀνωτέρας Ναυτικῆς Ἀρχῆς, ἐξ ἧς τὸ πλοῖον ἢ ἡ ὑπηρεσία των ἐξαρτᾶται, ἢ μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἐφόσον μετὰ τὴν ἐκ τῶν Σχολῶν ἀποφοίτησιν ἐπιδεικνύουσι συστηματικῶς κακὴν διαγωγήν, προσβάλλονται ἀθεραπεύτως ὑπὸ ναυτίας καὶ ἀποβίβουν οὐχὶ ἀναλόγως τῶν ἀπολαυῶν των λόγῳ συχνῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἢ ἄλλων αἰτίων ἐν γένει.

Τὸ πρακτικὸν τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δ. Υ. Ι., τὸ Ναυτολογικὸν Γραφεῖον καὶ τὴν ἁρμοδίαν Σχολήν.

Μετὰ τὴν τοιαύτην μεταφορὰν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσι μὲ μόνον τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ναύτου στρατευσίμου ἐπὶ 4 ἀκόμη μῆνας, ὁπότε καὶ ἀπολύονται ὁριστικῶς τῶν τάξεων.

Οἱ ἐκ τῶν ναυτῶν ἐθελοντῶν στρατευσίμων μὴ συμπληροῦντες μετὰ τοὺς ἀνωτέρω 4 μῆνας δύο ἐν συνόλῳ ἔτη ἀφ' ἧς κατετάχθησαν, ἀπολύονται μόνον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν.

Οἱ οὕτως ἀπολυόμενοι οὐδεμίαν ὑπέχουν παραιτέρω στρατολογικὴν ὑποχρέωσιν, ἀκολουθοῦν ὅμως ἐφεξῆς τὴν ἀπογραφὴν εἰς ἣν ἀνήκουν.

Οἱ ναῦται ἐθελονταὶ οἵτινες ἀπολύονται, δυνάμει τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου μεταφερθέντες εἰς τὴν τάξιν τῶν ναυτῶν κατόπιν ἀποφάσεως Συμβουλίου τριῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν, περὶ οὗ ἡ τετάρτη ὡς ἄνω παράγραφος, χρεοῦνται μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ἱματισμοῦ ὃν ἔλαβον, τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τόσα εἰκοστὰ τέταρτα 24τα ὅσοι εἶναι οἱ ὑπολειπόμενοι μῆνες πρὸς συμπλήρωσιν ὑπηρεσίας δύο ἐτῶν. Ἡ ἀξία αὕτη εἰσπράττεται μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των ἀπὸ τὰ κεκανονισμένα.

Ἄρθρον 55.

Ναῦται καὶ δίοποι ἐθελονταὶ μετὰ συμπλήρωσιν πέντε ἐν ὅλῳ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν ὡς ναυτῶν ἐθελοντῶν καταταξέως δύνανται νὰ ἀνακαταστάσωνται τῇ αἰτήσει των διὰ δύο ἀκόμη ἔτη, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κεναὶ θέσεις ὑποκελευστῶν Β', εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς πίνακας τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων καὶ ἐλήφθη ἤδη ὑπὸ τοῦ Γ. Ε. Ν. ἀπόφασις συμπληρώσεως τῶν διὰ προαγωγῆς διόπων ἐθελοντῶν.

Ἡ διὰ τὴν τοιαύτην ἀνακατάταξίν των αἴτησις ὑποβάλλεται διαρκοῦντος τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ὡς ναυτῶν ἐθελοντῶν ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 56.

Οἱ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου γινόμενοι δεκτοὶ πρὸς κατάταξιν ὀνομάζονται ἅμα τῇ λήξει τῆς πενταετοῦς ὡς ναυτῶν ἢ διόπων θητείας των δόκιμοι ὑποκελευσταὶ καὶ δύνανται νὰ προάγωνται εἰς ὑποκελευστὰς Β' μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου Β' καὶ συμπλήρωσιν διετίας ἐν τῷ βαθμῷ συμφώνως καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 55, 56 καὶ 60 τοῦ νόμου 4411, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι κεναὶ θέσεις ὑποκελευστῶν Β' ἢ ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Γ.Ε.Ν. ἡ μὴ συμπλήρωσις αὐτῶν διὰ προαγωγῆς διόπων ἐθελοντῶν, οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νὰ ἀνακαταταχθῶσι μέχρι συμπληρώσεως ἑπτὰ τὸ πολὺ ἐτῶν ὡς ἐθελοντῶν.

Οἱ μὴ αἰτοῦντες ἢ μὴ γινόμενοι δεκτοὶ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς πενταετίας πρὸς ἀνακατάταξιν, ὡς καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀνακαταταχθέντων καὶ προαχθέντων εἰς δοκίμους ὑποκελευστὰς μὴ τυχόντες πτυχίου Β' ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς τῶν τάξεων, μερίμνῃ τοῦ Τμήματος Στρατολογίας.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 5163 «περὶ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας»

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι α, β καὶ γ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 5163 τροποποιοῦνται ὡς κάτωθι :

Αἱ προμήθειαι, ἐργολαβίαι καὶ ἐργασίαι αἱ μὴ ἀναγόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4010 «Περὶ Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν» ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου ΣΠΗ' καὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς 6ης Νοεμβρίου 1926 καὶ 29 Δεκεμβρίου 1925, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων Νόμων καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1930 Π. Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν, ἐργολαβιῶν καὶ ἐργασιῶν Ἀεροπορικῆς Ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Νόμου 5163 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Διὰ τὴν ὑποβολὴν προτάσεων πρὸς προαγωγὴν καὶ διὰ ταὐτὸ προβιβασμοὺς ἐν γένει τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας ἰσχύουσιν ἐφεξῆς αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 5122 περὶ ἱεραρχίας, προβιβασμῶν καὶ καταστάσεων τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας».

Κατ' ἐξαίρεσιν, οἱ λογισταὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπεπιμελητοῦ εἰμὴ κατόπιν εὐδοκίμου φοιτήσεως εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν Ἐφαρμογῆς Ἐπιμελητείας εἰς ἣν φοιτῶσιν ἐφεξῆς κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος οἱ ἐκ τούτων μὴ εὐδοκίμως φοιτήσαντες δικαιοῦνται νὰ φοιτήσωσι καὶ αὖθις τῇ αἰτήσει των εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἐκπαιδευτικὴν περίοδον. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ἀποτύχωσι καὶ ἐκ δευτέρου παραμένουσιν ὁριστικῶς στάσιμοι ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ λογιστοῦ καὶ ἀποστρατεύονται αὐτεπαγγέλτως ἅμα συμπληρώσωσι τὸν πρὸς σύνταξιν ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας.

Ἀπαλλάσσονται τῆς φοιτήσεως εἰς Στρατ. Σχολὴν Ἐφαρμογῆς Ἐπιμελητείας οἱ εὐδοκίμως φοιτήσαντες ἐν αὐτῇ εἰς προηγουμένας ἐκπαιδευτικὰς περιόδους.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ κεναὶ θέσεις πληροῦνται ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα. Νεώτεροι τυχὸν προαχθησόμενοι ἐφεξῆς ὡς κεκτημένοι τὸ πρασὸν τῆς φοιτήσεως εἰς τὴν Σχολήν, τάσσονται εἰς τὴν κανονικὴν σειρὰν ἀρχαιότητος ἅμα τῇ προαγωγῇ ἀρχαιοτέρων των ἀποκτησάντων μεταγενεστέρως ταῦτο.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τοῦτο ἐφαρμόζεται μόνον ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι οὗτοι εὐδοκίμως ἀπεφοίτησαν τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν πρώτην φοίτησιν.

Διὰ Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας προκληθησομένου καθορισθήσονται τὰ διδασκόμενα μαθήματα, αἱ βαθμολογίαι ἐπιτυχίας ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν λογιστῶν ἐν τῇ Στρατ. Σχολῇ Ἐφαρμογῆς Ἐπιμελητείας.

Οἱ ὑπολογισταὶ Ἀεροπορίας, οἱ μέχρι σήμερον μεταταχθέντες ἐντὸς τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνθυπολογιστῶν, λόγῳ μὴ ἀποδοχῆς ἰσαρίθμων αἰτήσεων μετατάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον, λογίζονται ὡς ἀπ' ἀρχῆς νομίμως μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμοιοβάθμων των μεταταχθέντες.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν ὅπως ἐξουσιοδοτήσῃ τὸ Προεδρεῖον νὰ κυρώσῃ ὑπ' εὐθύνην του τὰ πρακτικὰ διὰ ν' ἀποσταλοῦν ἀπόψε εἰς τὴν Γερουσίαν τὰ ψηφισθέντα Νομοσχέδια.

Ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ καὶ ἡ συνεδρίασις λύεται ὥραν 8ην μ.μ. δι' αὔριον ὥραν 5ην μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Μ. Τσαρλαμπᾶς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.

Τετάρτης 8 Ἰουνίου 1932.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς·

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Α. Δούλης*** καταθέτει ὑπόμνημα τῶν πυροπαθῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Ἁρμάτων ζητούντων τὴν παροχὴν βοηθήματος διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἰκιῶν των ἢ τὴν χορήγησιν μακροπροθέσμων δανείων.

Οἱ Κωπηδοιμήχανοι Λαρίσσης ζητοῦν τὴν παροχὴν ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου 5352.

Ὁ Χρ. Ἀναστασιάδης, κάτοικος Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ, ὅπως τύχῃ ἀπαντήσεως ἐπὶ καταγγελθέντων ὑπ' αὐτοῦ καταχρήσεων εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης.

Οἱ Σύνδεσμοι Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Μαγνησίας καὶ Ἀθηνῶν ζητοῦν τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 4042.

Οἱ τριτοδάθμιοι Δημοδιδάσκαλοι Κωνσταντῖνος Σακελλαρίου καὶ Παναγιώτης Σακελλαρόπουλος, κάτοικοι Πατρῶν ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου 4386.

Οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Νέας Συνώπης ζητοῦν τὴν τροποποίησιν ἢ τὴν κατάργησιν τοῦ Ν. Δ. περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

Ἡ Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Δράμας ζητεῖ τὴν τμηματικὴν ἀποπληρωμὴν τῶν φόρων τοῦ δημοσίου καὶ τῶν χρεῶν τῶν Τραπεζῶν, τὴν διετῆ ἀναστολὴν καὶ τὴν πλήρωμῆς χρεῶν πρὸς ἰδιώτας, τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν κρατουμένων διὰ χρέη τοῦ δημοσίου, τὴν ἀνακατάταξιν τῶν ἐπιτηδευματιῶν κ.λ.π.

Οἱ ἀνάπηροι συνταξιοῦχοι διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐπιδόματος τῶν μηνῶν Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανευβοϊκοῦ Συλλόγου Μακεδονίας Θρᾴκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην κατάργησίν του.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ πτυχιούχου διδασκαλείου Θ. Μελᾶ ζητοῦντος τὸν διορισμόν του εἰς οἱανδήποτε κενὴν θέσιν.

Ὁ αὐτὸς κ. Βουλευτὴς καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ πτυχιούχου διδασκαλίου Δ. Μαλακάση ζητοῦντος τὸν διορισμόν του εἴς τινα κενὴν θέσιν.

Ἐπίσης ὁ αὐτὸς κ. Βουλευτὴς καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Α. Ζαβιτσάνου περὶ διακανονισμοῦ τῆς συντάξεώς του.

Ὡσαύτως ὁ αὐτὸς κ. Βουλευτὴς καταθέτει ἀναφορὰν τῶν Κοιν. Συμβουλίων Νεοχωρίου καὶ Βουρνικᾶ τῆς Ἐπαρχίας Λευκάδος περὶ κατασκευῆς τηλεφωνικῆς γραμμῆς εἰς τὰς κοινότητας ταύτας.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Σ. Χούρσογλου*** καταθέτει πρότασιν νόμου «περὶ καθορισμοῦ ἀξίας οἰκοπέδων τῆς Ε. Α. Π».

Πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ὁ κ. ***Β. Κυρέλλος*** καταθέτει καὶ συνιστᾷ θερμῶς τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα ἐκ Θηβῶν, τὸ ὁποῖον παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργούς. «Προσφυγικὸς κόσμος διατελῶν ἐν ζωηροτάτῃ ἐξεγέρσει λόγῳ ἀπειλουμένης μεταφορᾶς ἐξαγορασθέντος καπνοῦ πρὸς ἐπεξεργασίαν παρακαλεῖ νὰ ἀποτραπῇ τοιαύτη μεταφορά, ἥτις δώσῃ ἐργασίαν εἰς χιλιάδας ἀνέργων προσφύγων Θηβῶν ἀναμενόντων ἀπὸ μηνῶν τοιαύτην ἐπεξεργασίαν ἐνταῦθα καὶ ἀποτρέψῃ θανάτους ἐκ πείνης εἰς ἣν κατεδικάσθη ὁλόκληρος προσφυγικὸς κόσμος Θηβῶν. Ἐπικαλούμεθα ἅμεσον ἐπέμβασιν Πρωθυπουργοῦ μας ἐνστερνισθέντος κατ' ἐπανάληψιν τοῦ πόνου καὶ δυστυχίας μας. Ἕνωσις Προσφύγων Θηβῶν. Ὁ Πρόεδρος Α. Παπαποστόλου».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Οἱ κ.κ. ***Γ. Κοκκινάκης Α. Δούλης*** καὶ ***Π. Φλῶρος*** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων Ἡρακλείου.

Ε. Ζούκας. Λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν καταθετῶν Τραπέζης Παύλου, λέγει, ὅτι δυνάμει τοῦ ἀπὸ 8

Αὐγούστου Νομ. Διατάγματος τοῦ 1926 ἡ Τράπεζα Παύλου ἐτέθη ὑπὸ ἐκκαθάρισιν. Ἔκτοτε παρῆλθον ἓξ περίπου ἔτη καὶ ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῆς δὲν ἐπερατώθη ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῶν καταθετῶν, οἵτινες ἤλπιζον ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ δή ἐκ τῶν εἰσπράξεων νὰ λάβωσι μέρος τῶν καταθέσεών των. Ἀλλὰ δὲν ἔλαβον οὔτε ὁλόλεν ἀκόμη, ἐξ ἄλλου δὲ ἐδαπανήθη ποσὸν ἄνω τοῦ ἑκατομμυρίου διὰ τὰς ἐργασίας τῆς ἐκκαθαρίσεως μέχρι τοῦδε. Νομίζομεν ὅτι ὁ ἐκκαθαριστὴς Λύχρος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ πολλὰς ἀσχολίας, διότι ἔχει ἀναλάβει τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀνωτειλασῶν τὰς πληρωμάς των Τραπεζῶν Κοσμαδοπούλου καὶ Τρικκάλων, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ εἶναι ἐκκαθαριστὴς τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Τραπέζης Μεσσηνίας καὶ συνεπείᾳ τοῦ φόρτου τῆς ἐργασίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περατωθῇ ἡ ἐκκαθάρισις καὶ τῆς Τραπέζης Παύλου. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς, ὅπως, καθ' ὃ ἔχει δικαίωμα ἐκ τοῦ ρηθέντος Νομ. Διατάγματος ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, προβῇ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Λύχρου δι' ἑτέρου ὑπαλλήλου, ἢ ἂν τοῦτο εἶναι δυσχερές, εἰς τὸν διορισμὸν ἑτέρων δύο ἐκκαθαριστῶν, διότι οὕτω καὶ μόνον θὰ ἔλθῃ εἰς πέρας ἡ ἐκκαθάρισις καὶ θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ λάβωσιν οἱ καταθέται μέρος τῶν καταθέσεών των. Τόσον δὲ μᾶλλον ἐπιβάλλεται ἡ ἀντικατάστασις ἢ ὁ διορισμὸς ἑτέρων δύο, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὑπαλλήλου Λύχρου συμπίπτει ἡ ἰδιότης ἐλέγχοντος καὶ ἐλεγχομένου καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ οὗτος νὰ εἶναι μοναδικὸς ἐκκαθαριστής.

Σ. Κωστόπουλος. (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Παρακαλῶ νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά. Πρέπει ὅμως νὰ εἴπω ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπάλληλον Λύχρον ὅτι τὸν διακρίνει ἀρετὴ καὶ ἐπιστημονικὴ κατάρτισις, δι' αὐτὸ δὲ καὶ συσσωρεύονται ἐπ' αὐτοῦ ὅλαι αἱ ἐκκαθαρίσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ.

Ὁ κ. **Δ. Μέλφος** συνιστᾷ ἐκθύμως τηλ. ἀναφορὰν τῶν καπνικῶν συνεταιρισμῶν Ἀγγαίου, ἀναπτύσσει τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν τηλεγραφούντων συνεταιρισμῶν καὶ παρακαλεῖ ὅπως τὸ ταχύτερον ἐνδιαφερθῇ ἀποτελεσματικῶς ἡ Κυβέρνησις καθόσον ὁ καιρὸς διὰ τὴν καπνοφυτείαν εἶναι πολύτιμος καὶ οἱ κάτοικοι ὑποφέρουν πολὺ οἰκονομικῶς.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος,** λέγει, ὅτι κατὰ τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολὰς ἐκ Κονίτσης, δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ οὔτε μία ὁκᾶ ἀλεύρι γιὰ νὰ ἀγοράσουν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάζονται καὶ φεύγουν ἀπὸ τὰ χωριά των καὶ νὰ διατρέχουν μεγάλας ἀποστάσεις, διὰ νὰ ἀγοράσουν τοιοῦτον χωρὶς νὰ εὑρίσκουν ὅμως. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς μύλους Πειραιῶς νὰ ἀποστέλουν μεγαλυτέρας ποσότητας ἀλεύρων ἰδίως χάριν τῶν μελῶν τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὸ πατρογονικὸν σύστημα νὰ μὴ ἀγοράζουν ἀπὸ τοὺς φούρνους ψωμί, ἀλλὰ νὰ τὸ ζυμώνουν εἰς τὰ σπίτια τους.

Ι. Τσιριμῶκος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Καὶ ἀπὸ ἄλλα σημεῖα τῆς χώρας ὑπάρχουν παράπονα καὶ θὰ κάμω ὅ,τι εἶναι δυνατὸν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τῶν πολιτῶν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται μετὰ ταῦτα εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν ἑξῆς νομοσχεδίων·

1) «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν, περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν κτλ».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4504 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀξιωματικῶν» ἔχοντα οὕτω·

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1931 Ἀναγκ. Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν, περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν, καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον πρῶτον.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1931 Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα «περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν, περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν, καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας», ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατ' ἀγροτῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως, γιγνομένην κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, καλουμένου ἀπαραιτήτως καὶ τοῦ ὀφειλέτου, ἐπιμελείᾳ τοῦ δανειστοῦ, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, βεβαιουμένης τῆς ἀγροτικῆς ἰδιότητος τοῦ ὀφειλέτου, δύναται ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν μέχρι πέντε ἐτῶν, κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου τῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καθορισθησομένων δόσεων πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἐκτελουμένης ἀπαιτήσεως κατὰ τὰς ὁριζομένας δι' ἕκαστον ποσὸν προθεσμίας.

Ἡ ἀναστολὴ αὕτη χορηγεῖται, ἂν βεβαιωθῇ ὅτι ἕνεκα θεομηνιῶν, ἀφοριῶν ἢ ἄλλων σοβαρῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου λόγων, ὁ ὀφειλέτης ἀγρότης εὑρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 2.

Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὀφειλέτης ἀγρότης θεωρῇ ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 887 παράγρ. 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τὸ ἄρθρον 362 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας γενομένη ἐκτίμησις δὲν εἶναι ἀκριβής, δύναται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως δι' αἰτήσεώς του τοῦ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως νὰ ζητήσῃ νέαν ἐκτίμησιν τῶν κατασχεθέντων.

Ὁ Εἰρηνοδίκης, καλουμένου καὶ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, δι' ἀποφάσεώς του ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ταύτης κρίνων ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ διατάσσων, δαπάναις τοῦ αἰτοῦντος ὀφειλέτου, πραγματογνωμοσύνην, ἐφ' ὅσον συντρέχει περὶ τούτου ἀνάγκη, καθορίζει ὁριστικῶς τὴν ἐκτίμησιν τῶν κατασχεθέντων. Ὁ Εἰρηνοδίκης διὰ τῆς πράξεως τοῦ διορισμοῦ τῶν πραγματογνωμόνων ὁρίζει καὶ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῶν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεώς της.

Ἡ ἐν τῷ προγράμματι τοῦ ἄρθρου 894 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ ἄρθρου 359 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πρώτη προσφορὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ δὲν δύναται νὰ ἦ κατωτέρα τῶν δύο τρίτων τῆς ἀξίας τῆς προσδιορισθείσης διὰ τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως καὶ τῆς τυχὸν τροποποιήσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δὲν ἀναστέλλει τὰς νομίμους πρὸ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως προθεσμίας, τῆς βελτιώσεως τῆς πρώτης προσφορᾶς δυναμένης νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ δηλώσεως τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐκτελέσεως ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου διπλασιαζομένων τῶν ἐν αὐτῷ προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τῇ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαδικασίᾳ παράστασις δικηγόρου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, οἱ διάδικοι δὲ δύνανται νὰ ὑπογράφωσι τὰ τῆς δίκης ἔγγραφα καὶ νὰ παρίστανται αὐτοπροσώπως. Πᾶσα ἡ σχετικὴ διαδικασία ἐπὶ τούτων καὶ κοινοποιήσεις γίνονται ἀτελῶς.

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ πάσης ἐξ οἱασδήποτε ὀφειλῆς ἐνεργουμένης ἐκτελέσεως κατ' ὀφειλέτου ἀγρότου χαρακτηρισθέντος τοιούτου καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῷ καθοριζομένους ὅρους ὡς καὶ τῆς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ταύτης ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου σχετικῆς διαδικασίας, τὰ ἔξοδα καὶ τέλη ἐν γένει, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ κατὰ τὸν Κώδικα περὶ δικηγόρων καταβλητέαι ἢ καταψηφιστέαι ἀμοιβαί, τὰ τῶν κλητήρων, συμβολαιογράφων καὶ ὑποθηκοφυλάκων τέλη καὶ δικαιώματα μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθωρισμένου ποσοῦ.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4455 καταργεῖται ἐφ' ὅσον ἀντίκειται πρὸς τὸ παρόν.

Ἄρθρον 6.

Ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐκτελέσεων Τραπεζῶν κατ' ἀγροτῶν, δι' ἃς ὑφίστανται εἰδικοὶ νόμοι.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Νομοθ. Σωμάτων ἅμα συνερχομένων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Δίγκας, Α. Παπᾶς, Α. Ἰασωνίδης Γ. Κατεχάκης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Παπαδᾶτος.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 1 τοῦ κυρουμένου ὡς ἄνω ἀναγκαστ. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατ' ἀγρότου ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Ἡ αἴτησις εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν μετὰ τὴν ἐπιταγὴν καὶ πρὸ τῆς κατασχέσεως, κοινοποιεῖται δὲ παρ' αὐτοῦ ἀπαραιτήτως πέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας παρατεινομένας μόνον ἐπὶ ἑπτὰ εἰσέτι ἡμέρας ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν κατοικῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως.

Παράγρ. 2. «Βεβαιωθείσης τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀφειλέτου ὡς ἀγρότου, ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐπιβολὴν κατασχέσεως μέχρι πέντε ἐτῶν ἀπολύτως ἢ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου τοῦ χρέους κατὰ δόσεις, τοὐλάχιστον ἐτησίας ὁριζομένου τοῦ ποσοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ χρόνου τῆς καταβολῆς ἑκάστης τούτων, ὡς καὶ τῆς ἄρσεως τοῦ εὐεργετήματος τούτου ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως δύο συνεχῶν δόσεων, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ὁ ὀφειλέτης ἐξ ἰδιαιτέρως ἐξαιρετικῶν λόγων καὶ ἰδίᾳ ἐξ ἀφορίας, θεομηνίας ἢ ἕνεκα ἀζητησίας τῶν προϊόντων αὐτοῦ ἔχει περιέλθει εἰς ἀδυναμίαν ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους».

Παράγρ. 3. «Δικαίωμα πρὸς ὑποβολὴν τοιαύτης αἰτήσεως ἔχει καὶ ὁ ὀφειλέτης, δυνάμενος ν' ἀσκήσῃ τοῦτο ἕνεκα τῶν αὐτῶν λόγων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρι τῆς παρασμονῆς τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ. Τῆς ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου γινομένης αἰτήσεως δύναται ὁ Πρόεδρος νὰ διατάξῃ τὴν κοινοποίησιν εἰς τὸν δανειστήν, ὁρίζων αὐτὸς τὸν χρόνον τῆς κοινοποιήσεως».

Παράγρ. 4. «Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ὑποβάλῃ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αἴτησίν του μετὰ τὴν κατάσχεσιν δύναται ὁ Πρόεδρος ν' ἀναστείλῃ τὴν πρόοδον αὐτῆς ἐπὶ πέντε τὸ πολὺ ἔτη ἀπολύτως ἢ καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν παραγρ. 2 ὅρους».

Παράγρ. 5. «Τὰ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εὐεργετήματα ἐκτείνονται καὶ ὑπὲρ παντὸς ἐγγυητοῦ ἢ ἐξ οἱουδήποτε λόγου συνυποχρέου, ἡ δὲ χορηγηθεῖσα εἰς τὸν ἀγρότην ἀναστολὴ ἰσχύει αὐτοδικαίως καὶ ὑπὲρ αὐτῶν».

Παράγρ. 6. «Ἀγρότης κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος εἶνε πᾶν ἄτομον ἔχον κύριον ποριστικὸν ἐπάγγελμα τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ἢ τὴν κτηνοτροφίαν. Δὲν λογίζονται ἀγρόται οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὰ ἀγροτικὰ των κτήματα ἀποκλειστικῶς δι' ἐκμισθώσεως».

Παράγρ. 7. «Τὰ ἀπ' εὐθείας πρὸς κατ' ἐπάγγελμα γαλακτοπώλας, τυροκόμους ἢ τυρεμπόρους χρέη τὰ δημιουργηθέντα μετὰ τὴν πρώτην (1) Μαΐου 1931 ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον τρίτον.

1. Τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων τυγχάνουσι καὶ οἱ πιστωταὶ τῶν ἀπολαυόντων τοῦ ἀνωτέρω εὐεργετήματος, ἐὰν ἐκ τούτου πιθανολογεῖται ἀδυναμία τῶν πιστωτῶν τούτων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

2. Ἡ ἀναστολὴ παρέχεται μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀνέρχονται αἱ κατὰ τῶν ἀγροτῶν ἀπαιτήσεις τῶν πιστωτῶν.

3. Ἁρμόδιος πρὸς παροχὴν καὶ εἰς τοὺς πιστωτὰς τῶν ἀγροτῶν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀναστολῆς εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς κατοικίας αὐτῶν ἢ τοῦ τόπου τῆς κατ' αὐτῶν ἐκτελέσεως.

4. Τὰ αὐτὰ δικαιώματα τοῦ πιστωτοῦ δύνανται ν' ἀσκήσωσι καὶ οἱ ἐξ οἱουδήποτε λόγου συνυπόχρεοι μετ' αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον ἔχουσι κατὰ νόμον δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ὑπὲρ οὗ τὸ εὐεργέτημα.

5. Ἐν περιπτώσει αἰτήσεως πτωχεύσεως κατ' ὀφειλέτου περιελθόντος εἰς ἀδυναμίαν ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἕνεκα τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ περιστατικῶν, δύναται τὸ Δικαστήριον ἐκτιμῶν αὐτὰ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἐὰν ἡ κατὰ τοῦ ἀγρότου ὀφειλέτου ἢ τινος τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ ἀπαίτησις δὲν ὑπερβαίνῃ κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν, ἁρμόδιος διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀναστολῆς εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν, ἐφαρμοζομένην ἀναλόγως.

Ἄρθρον πέμπτον

1. Αἱ διατάξεις τοῦ κυρουμένου ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀρξαμένων καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μὴ περατωθεισῶν ἐκτελέσεων.

2. Περατωθεῖσα, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, θεωρεῖται ἡ ἐκτέλεσις ἅμα τῇ κατακυρώσει.

Ἄρθρον ἕκτον.

1. Ἀναστέλλεται πᾶσα νόμιμος προθεσμία πρὸς ἐνέργειαν τῆς

μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐνεργητέας πρώτης τάξεως πρὸς ἐξακολούθητιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκτελέσεως, ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου τρίτου ἡ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ κυρουμένου ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος προθεσμία, ἄρχεται μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον ἕβδομον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ κυρουμένου ἀναγκαστικοῦ Διαταγματος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παόντος νόμου ἐνεργηθησομένας πράξεις ἐκτελέσεως.

"Αρθρον ὄγδοον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4564 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Αὐγούστου 1925 «περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀξιωματικῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

"Αρθρον 1.

Ἡ 4η παράγραφος τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

4) Ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν 2αν παράγραφον τοῦ παρόντος καὶ ἀνηκόντων εἰς τὰ ὅπλα τοῦ Στρατεύματος, δυνάμει δὲ τῆς 1ης παραγράφου δικαιουμένων νὰ ταχθοῦν εἰς τὸ δεξιὸν ὁμοιοβάθμων των, οὐ μόνον τῶν ἀποκτησάντων τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τὸ προηγούμενον ἔτος, ἀλλὰ καὶ προγενεστέρως τοῦ προηγουμένου ἔτους, οἱ μὲν κατέχοντες τὸν βαθμόν, ἐξ οὗ πρήχθησαν ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει κανονικῶς καὶ ἄνευ τοῦ προσθέτου χρόνου τοῦ νόμου 927 καὶ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ὄντες ἀντισυνταγματάρχαι τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὁμοιοβάθμων των ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ 1912, τῶν ἄνευ νομίμου κωλύματος κανονικῶς πάντοτε προβιβαζομένων, οἱ δὲ ὄντες ταγματάρχαι τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ 1914 τῶν ἐκ τῶν κανονικῶν πινάκων τοῦ 1919 ἢ προγενεστέρων τούτου ἐτῶν προβιβασθέντων εἰς λοχαγούς, μὴ δυνάμενοι ὅμως νὰ ταχθοῦν εἰς τὸ δεξιὸν ὁμοιοβάθμων των ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ αὐτοῦ μετ' ἐκείνων ἔτους καὶ κατ' ἐκλογὴν προβιβασθέντων πρὸ ἢ συγχρόνως τῆς προαγωγῆς αὐτῶν ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει, τέλος δὲ οἱ ὄντες λοχαγοὶ τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἐκ τοῦ Σχολείου Εὐελπίδων ἀποφοιτησάντων τὸ 1918.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων τῶν ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς» ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι ἐπειδὴ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου λόγῳ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων θὰ περιληφθῇ τοῦτο εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς», ἔχον οὕτω :

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 24 Δεκεμβρίου 1931 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς» κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5365.

"Αρθρον μόνον.

1. Τὸ ἄρθρον 4 τὸ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1931 Ν. Δ. «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς» ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5365 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Πρὸς κάλυψιν τῆς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ζημίας τοῦ Δημοσίου ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ διὰ θαλάσσης μεταφερομένου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐλαίου τοῦ περιφερειῶν εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται εἰς τὰ Τελωνεῖα. ὡς πρὸς δὲ τὰ φορολογικὰ διαμερίσματα τῶν 12 τέως Δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου καὶ τοῦ χωρίου Καστάνια τοῦ δήμου Μελιτίνης τῆς Λακεδαίμονος καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ ξηρᾶς μεταφερομένου τοιούτου ἐκτὸς τῶν διαμερισμάτων τούτων, εἰσφορὰ δραχμῆς μιᾶς καὶ λεπτῶν πεντήκοντα (1,50) κατ' ἀκὰν συνεισπραττομένη μετὰ τοῦ φόρου».

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύει ἀφ' ἧς καὶ τὸ διὰ τοῦ νόμου 5365 κυρωθὲν Ν. Δ.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ καταργήσεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος της τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 5420 περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων», ἔχον οὕτω :

«Περὶ καταργήσεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος της τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 5420.

"Αρθρον μόνον.

Καταργεῖται, θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύουσα, ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 5420 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεως εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.».

Γίνεται δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν καὶ ἀποφασίζεται νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ διαλύσεως συμβάσεως τοῦ ἑλλην. δημοσίου μετὰ τῶν ὑφαντουργικῶν ἑταιρειῶν κτλ.».

Τῇ προτάσει τοῦ κ. ***Θ. Χαβίνη*** (Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν) ἀποφασίζεται νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας κτλ.».

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ, καὶ προαγωγῆς ἀνθυπασπιστῶν».

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων 4445 καὶ 5027 «περὶ Στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ» καὶ 5188 «περὶ προαγωγῆς ἀνθυπασπιστῶν».

"Αρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4443 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Αἱ θέσεις τῶν ἀνθυπολοχαγῶν εἰς τὰ ὅπλα Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ Ἱππικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων καταλαμβάνονται: 1ον) παρὰ τῶν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον κατατασσομένων εἰς αὐτὰ ἀποφοίτων τῶν στρατιωτικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων ἢ Ὑπαξιωματικῶν, 2ον) παρ' ἀνθυπασπιστῶν τῶν αὐτῶν ὅπλων καὶ τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων προαγομένων εἰς ἀνθυπολοχαγοὺς μετὰ εὐδόκιμον φοίτησιν εἰς τὰς Σχολὰς Ἐφαρμογῆς τοῦ εἰδικοῦ Ὅπλου ἢ Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων, ὡς ὁ νόμος 5188 περὶ ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν τροποποιούμενος διὰ τοῦ παρόντος καθορίζει. Οὗτοι καταλαμβάνουσιν ἀριθμὸν θέσεων ἴσον μὲ τὸ 1/4 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἐξερχομένων κατ' ἔτος εἰς τὸ οἰκεῖον Ὅπλον ἢ Μεταγωγικὴν Ὑπηρεσίαν Αὐτοκινήτων.

Ἡ κατάληψις τῶν θέσεων τῶν λοιπῶν βαθμῶν καὶ εἰς τὰ τέσσαρα Ὅπλα καὶ τὸ Σῶμα Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων γίνεται διὰ προαγωγῆς ἐκ τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ προβιβασμῶν Νόμου».

"Αρθρον 2.

Ἡ 1η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4443 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Αἱ θέσεις τῶν ἀνθυπολοχαγῶν εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου ὡς καὶ τὰς διαφόρους εἰδικότητας τοῦ Σώματος τῆς Διαχειρίσεως καταλαμβάνονται ὑπὸ τῶν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον κατατασσομένων εἰς ἕκαστον Σῶμα ἢ εἰδικότητα τοῦ Σώματος τῆς Διαχειρίσεως ἀποφοίτων τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν».

"Αρθρον 3.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 4443 περὶ στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ προστίθεται τὸ κάτωθι ἄρθρον ὑπ' ἀριθμὸν 10 τροποποιουμένης ἀναλόγως τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἑπομένων :

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, προκηρύσσων τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν, καθορίζει διὰ διαταγῆς του καθ' ἕτος τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτέων εἰς αὐτὰς μαθητῶν ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος εἰσακτέων μαθητῶν εἰς τὰς Στρατ. Σχολὰς Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν καθορίζεται ὡς ἑξῆς: α') Διὰ τὰ Ὅπλα καὶ τὴν Μεταγωγικὴν Ὑπηρεσίαν Αὐτοκινήτων λαμβάνεται κατ' ἀνώτατον ὅριον τὸ 1/30 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ προβλεπομένου διὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ νόμου «περὶ στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ» καὶ ἐκ τούτου ἀφαιρεῖται τὸ 1/4 ὅπερ θὰ συμπληρῶνται ἐξ ἀνθυπασπιστῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 5188 Νόμου «περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ προαγωγῆς ἀνθυπασπιστῶν», β') διὰ τὰ Σώματα Ἐλέγχου, Στρατολογίας καὶ Διαχειρίσεως πάσης εἰδικότητος λαμβάνεται ἐπίσης κατ' ἀνώτατον ὅριον τὸ 1/30 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου περὶ Στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ διὰ τὰ Σώματα ταῦτα.

"Αρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον 10 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Νόμου 4443, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5027, τροποποιεῖται ὡς κάτωθι καὶ προστίθεται καὶ ιϐ' παράγραφος μετὰ τὴν ια (εἰδικότητος τυπογράφων).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθυπασπιστῶν ὡς καὶ τὰ Ὅπλα ἢ Σώματα εἰς ἃ οὗτοι ἀναγκαιοῦσιν ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

α) Εἰδικότητος μηχανουργῶν πυροβόλων 16.
β) εἰδικότητος ἐπιθεωρητοῦ φορητῶν ὅπλων καὶ πολυβόλων 15.
γ) εἰδικότητος ἠλεκτρομηχανουργοῦ 6.
δ) εἰδικότητος πυροτεχνουργοῦ 3.
ε) εἰδικότητος μηχανουργῶν αὐτοκινήτων 5.
στ) εἰδικότητος ὀπτικῶν ὀργάνων 3.
ζ) εἰδικότητος σιδηρουργοῦ 3.
η) εἰδικότητος ξυλουργοῦ 3.
θ) εἰδικότητος πεταλωτῶν 9.
ι) εἰδικότητος σαγματοποιῶν 7.
ια) εἰδικότητος τυπογράφων 3.
ιϐ) εἰδικότητος νοσοκόμων κτηνῶν 2.

"Αρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ νόμου 4443 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5027 ἀντικαθίσταται οὕτω :

Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ἀνθυπασπιστῶν εἰς τὸ Πεζικόν, Πυροβολικόν, Ἱππικόν, Μηχανικὸν καὶ Μεταγωγικὸν συμπληροῦνται διὰ προαγωγῆς κατόπιν διαγωνισμοῦ λοχιῶν ἢ ἐπιλοχιῶν τοῦ ἰδίου Ὅπλου ἢ Σώματος ἐχόντων ἡλικίαν ἐλαχίστου μὲν ὅριον συμπεπληρωμένον τὸ 28ον ἔτος, μέγιστον δὲ συμπεπληρωμένον τὸ 35ον ἔτος καὶ ἑπταετῆ συνεχῆ ἢ διακεκομμένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἑξαετῆ τοὐλάχιστον τοιαύτην λοχίου ἢ ἐπικὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἑξαετῆ τοὐλάχιστον διετῆ ἐν λόχῳ. Ὕλη, λοχίου καὶ ἐκ ταύτης πάλιν τοὐλάχιστον διετῆ ἐν λόχῳ. Ὕλη, ἢ πυροβολαρχία, εἰς δὲ τὸ Σῶμα τῶν Νοσοκόμων συμπληροῦνται διὰ προαγωγῆς κατόπιν διαγωνισμοῦ λοχιῶν ἢ ἐπιλοχιῶν τοῦ ἰδίου Σώματος ἐχόντων ἡλικίαν οὐχὶ μεγαλυτέραν τῶν 35 ἐτῶν καὶ ἑπταετῆ συνεχῆ ἢ διακεκομμένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἑξαετῆ τοὐλάχιστον λοχίου ἢ ἐπιλοχίου καὶ ἐκ ταύτης πάλιν διετῆ τοὐλάχιστον ἐν Νοσοκομείῳ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργεῖται ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιωματικῶν διοριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὡς τὸ σχετικὸν Π. Δ. καθορίζει.

Σειρὰ ἀρχαιότητος μεταξὺ τῶν κατόπιν τοῦ αὐτοῦ διαγωνισμοῦ προαχθέντων, λογίζεται ἡ σειρὰ ἐπιτυχίας αὐτῶν εἰς τὸν διαγωνισμόν.

"Αρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 5188 ἀντικαθίσταται οὕτω :

Παρ' ἑκάστῃ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Ἱππικοῦ καὶ Μηχανικοῦ συνιστᾶται εἰδικὸν τμῆμα ἐκπαιδεύσεως ἀνθυπασπιστῶν εἰς ὃ προσκαλοῦμενοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος φοιτῶσιν ἐπὶ ἐνεκάμηνον οἱ ἀνθυπασπισταὶ τῶν ἀντιστοίχων Ὅπλων ἢ Σωμάτων ἐφ' ὅσον ἔχουσι τριετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ. Οἱ τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας ἀνθυπασπισταὶ φοιτῶσιν εἰς τὸ Τμῆμα Αὐτοκινήτων τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πυροβολικοῦ ἐφ' ὅσον δὲν λειτουργεῖ τὸ Σχολεῖον Ἐφαρμογῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων.

"Αρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ νόμου 5188 ἀντικαθίσταται οὕτω :

Οἱ ἐκ τούτων εὐδοκιμοῦντες κατ' ἕκαστον ἔτος φοιτήσεως θεωροῦνται ἔχοντες τὰς ἀπαιτουμένας ἐπαγγελματικὰς γνώσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Ὅπλου ἢ Σώματος εἰς ὃ ἀνήκουσι καὶ προτείνονται παρὰ τῆς ἁρμοδίας Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας, κατὰ τὸν κεκανονισμένον χρόνον ὑποβολῆς προτάσεων προαγωγῶν, ὡς προακτέοι ἢ μή, ἂν κέκτηνται ἢ οὔ καὶ τὰ ἀπαιτούμενα λοιπὰ προσόντα διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

Τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον κρίνον τούτους συντάσσει πίνακας προακτέων κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ἢ μὴ προακτέων.

Ἐκ τῶν πινάκων προακτέων προάγονται ἐφ' ἅπαξ κατ' ἔτος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ ὅσοι ἀντιστοιχοῦσιν εἰς τὸ 1/4 τῶν ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν ἐξελθόντων τοῦ οἰκείου Ὅπλου ἢ Σώματος κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συντάξεως τῶν πινάκων, ἔστω καὶ ἂν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν αὐτοῖς κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις.

Αἱ προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται : α') μετὰ τὴν ὀνομασίαν τῶν ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν ἀποφοίτων, β') κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος.

Οἱ εἰς μὴ προακτέοι, ὡς μὴ συγκεντροῦντες καὶ τὰ λοιπὰ ἐκτὸς τῶν ἐπαγγελματικῶν γνώσεων προσόντα, δὲν δύνανται νὰ περιληφθῶσι πλέον εἰς τὰς προτάσεις προαγωγῶν.

"Αρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται ὅπως ἐφ' ἅπαξ καὶ μέχρι τέλους τοῦ 1932, προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κατόπιν διαγωνισμοῦ οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Π. Δ. ἀνθυπασπισταὶ τῶν ὅπλων Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, καὶ Ἱππικοῦ ὡς καὶ τοῦ Σώματος τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας ἐκ τῶν κεκτημένων τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 4443 χωρὶς νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ οἰκεῖα Τμήματα τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς τοῦ ἀντιστοίχου Ὅπλου των ἢ Σώματος.

Οὗτοι ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὴν προαγωγήν θὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ Τμῆμα Ἀνθυπασπιστῶν μὴ δυνάμενοι νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ Τμῆμα Ἀνθυπολοχαγῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ Ὅπλου των ἢ Σώματος ἐφ' ὅσον δὲν ἠδοκίμησαν ἢ δὲν ἐδέχθησαν τὴν φοίτησιν εἰς τὸ Τμῆμα Ἀνθυπασπιστῶν.

"Αρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 3η τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5188 ἀντικαθίσταται οὕτω :

Οὗτοι προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἠθέλων κριθῇ προακτέοι παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν προτάσεων ἱεραρχικῶς ὑποβαλλομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ προβιβασμῶν» ἀκολουθοῦντες τὴν σειρὰν τοῦ ἀμέσως ἀρχαιοτέρου

των ἐν τῷ αὐτῷ ὅπλῳ. Ἡ ὑποβολὴ τῶν προτάσεων τούτων συγχρονίζεται μετὰ τῶν προτάσεων τῶν ἐκ τῶν οἰκείων Σχολῶν Ἐφαρμογῆς ἀποφοιτώντων μαχίμων ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 4443 προστίθεται καὶ τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς, ὅπως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1933 διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 1/2 τῶν χηρευουσῶν θέσεων ἀνθυπολοχαγῶν Στρατολογίας ἐνεργηθῇ διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν ἐπιθυμούντων ἀνθυπασπιστῶν ἀρχειοφυλάκων, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει πεντετείαν εἰς τὸν βαθμὸν καὶ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργεῖται ἐφ' ἅπαξ, μὴ ἐπιτρεπομένου δευτέρου διαγωνισμοῦ. Διὰ Π.Δ. θὰ κανονισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὸν διαγωνισμὸν μετατάσσονται προαγόμενοι εἰς ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν ἐξερχομένων κατὰ τὸ ἔτος 1933 καὶ μὲ τὴν σειρὰν ἐπιτυχίας αὐτῶν εἰς τὸν διαγωνισμόν.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ κωδικοποιήσῃ διὰ Π. Διατάγματος τοὺς νόμους 4443, 5027 καὶ 5188, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ παρόντος, εἰς ἓν ἑνιαῖον σύνολον ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 4443 «περὶ στελεχῶν τοῦ ἐν εἰρήνῃ Στρατοῦ», μεταβαλλομένης ἀναλόγως τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων.

Γίνεται δεκτὸν εἰς πρώτην συζήτησιν ἡ πρότασις Νόμου «περὶ πληρώσεως τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων κτλ.». Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διευθετήσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν μισθώσεων λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης.***

Ἀπορῶ, λέγει, καὶ ἐξίσταμαι, καταπλήσσομαι, ἐξανίσταμαι πῶς ἔρχεται εἰς συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον αὐτὸ ἐνῷ ἀπεσύρθη ὁριστικῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν, ὁ δὲ κ. Πρωθυπουργὸς ἔδωσεν ἐντολὴν νὰ γίνῃ σχετικὴ ἐργασία ἀπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Ι. Μπουρνιᾶς. (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἀποσύρεται.

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ Νόμου περὶ αἰσχροκερδείας» ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** ἐρωτᾷ ἐὰν δὲν ὡρίμασεν ἡ σκέψις παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις τῆς καταργήσεως τοῦ Αἰσχροδικείου. Πρόκειται λέγει περὶ Δικαστηρίου Κανιβάλλων . . .

Ι. Μπουρνιᾶς. Πολὺ αὐστηρὰ ἡ φράσις.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἔχει δημιουργηθῇ μία ψυχολογία ὅτι ἱδρύθη Αἰσχροδικεῖον, ἄρα κάτι τρέχει, ἐπάνω τους λοιπὸν νὰ τοὺς ἐξοντώσωμεν τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς τοὺς ἐμπόρους, οἱ ὁποῖοι διέρχονται πραγματικὴν κρίσιν. Εἰς τὰ Πλημμελειοδικεῖα αἱ ἀθωωτικαὶ ἀποφάσεις ἀνέρχονται εἰς 65 ο/ο, εἰς τὸ Αἰσχροδικεῖον αἱ καταδικαστικὰ ἀποφάσεις εἶναι 110 ο/ο. Δὲν εἶναι δικαστήριον αὐτό, εἶναι ἱερὰ ἐξέτασις, εἶναι κάτι ἀποτρόπαιον, ἄς ἀφίσωμεν ὅτι ἡ συγκρότησίς του εἶναι ἀτυχεστάτη. Νὰ ληφθῇ μέριμνα νὰ μὴ πηγαίνουν εἰς τὸ Αἰσχροδικεῖον δικασταί, οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς οὐδεμίαν ὑπόθεσιν εἶναι ἀθωωτικοί. Αὐτὸ τὸ Δικαστήριον μὲ τὴν καννιβαλιστικὴν διαδικασίαν πρέπει νὰ λείψῃ.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος.*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) ἀναγνωρίζει ὅτι ἐν πολλοῖς εἶναι δίκαιαι αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. Βουλευτοῦ καὶ τονίζει ὅτι ὁ θεσμὸς ἔχει ἀνάγκην βελτιώσεως. Παρακαλεῖ τὸ κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ ἐπιληφθῇ τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος.

Ε. Κουλουμβάκης. Καὶ διοικητικῶς ἀκόμη κ. Ὑπουργέ, νὰ φροντίσητε, νὰ τοποθετήσητε δικαστὰς εὐρυτέρας ἀντιλήψεως.

Ι. Μπουρνιᾶς. Ὀφείλω νὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ διὰ τὰ λεχθέντα εἰς βάρος τοῦ δικαστικοῦ σώματος.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν εἶπε κανεὶς κατὰ τοῦ δικαστικοῦ σώματος.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ αἰσχροκερδείας».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ αἰσχροκερδείας» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : «Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τῶν ἐκδικαζόντων τὰς παραβάσεις τῶν νόμων 703 καὶ 362 ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐὰν δι' αὐτῶν κατεγνώσθη ποινὴ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν καὶ ἐπέκεινα ἢ χρηματικὴ ποινὴ μείζων τῶν 20.000 δραχμῶν.

Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἢ τῆς ἐπομένης τῆς ἐπιδόσεώς της ἐρήμην.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἔχει ἀναστολτικὴν δύναμιν, εἰσάγεται δὲ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου τὴν πρώτην δικάσιμον μετ' ἡμέρας δέκα ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτῆς, ἄνευ κλητεύσεως τοῦ καταδικασθέντος».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἔφεσις ἐπιτρέπεται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις ἐκ τῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἐπίσης εἰς μόνην συζήτησιν γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Πρότασις νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 5341 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως».

2) «Περὶ συμβουλίου προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 5341 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4653 «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως».

Τὸ πρῶτον

(Ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΔ' τῆς 7 Ἰουνίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 5341 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4653 «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως κλπ.» ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοὺς προϋπηρετήσαντας ὡς ἐπιμεληταὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 5341 προστίθενται τὰ ἑξῆς : «ἢ ἐπὶ τριετίαν ὡς γυμνάσια θηλέων μὲ 4 τάξεις, ἐφ' ὅσον ἐπίσης ἐπὶ ἔτος τοὐλάχιστον ἐλειτούργησεν ἡ πέμπτη τάξις αὐτῶν».

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 ἐδ. 4 τοῦ νόμου 4653 ἰσχύει ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ ἰδίου νόμου προστίθεται ὡς ἴδιον ἄρθρον τὸ ἑξῆς :

«Διδάσκαλοι τῆς Ὠδικῆς εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διορίζονται ἐφεξῆς ἀπόφοιτοι οἱουδήποτε τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργούντων Ὠδείων ἢ τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας, ἐπιτυχόντες ἐν διαγωνισμῷ αὐτινος τὰ καθέκαστα ὁρισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἤδη διατελοῦντες διδάσκαλοι τῆς Ὠδικῆς δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνώτερον βαθμόν, ἂν δὲν ἐπιτύχωσι εἰς δοκιμασίαν, κανονισθησομένην ἐπίσης διὰ Π. Δ.

Περὶ Συμβουλίου Προσωπικοῦ παρὰ τοῖς Σ.Ε.Κ.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ νομικῷ προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου τῶν Σ.Ε.Κ. Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἑνὸς τῶν συμβούλων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Σ.Ε.Κ. ὁριζομένου, τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, ἑνὸς ἀνωτάτουὑπαλλήλου τῶν Σ.Ε.Κ. ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ. Προκειμένου περὶ ἀπολύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ συμμετέχει τὸ Συμβούλιον τοῦτο μετὰ ψήφου καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπόθεσις πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ, ἐκλεγόμενος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ. μεταξὺ τριῶν συναδέλφων του ὑποδεικνυομένων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἁρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι νὰ ἀποφαίζῃ προκειμένου περὶ ἀπολύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Σ.Ε.Κ., διακρινομένων ὡς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ προσωπικοῦ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑφίσταται ἁρμοδιότης ἄλλου Συμβουλίου προβλεπομένου ἐκ τῶν κειμένων Νόμων ἢ Κανονισμῶν.

Ἐπίσης τὸ Συμβούλιον γνωματεύει ἐπὶ πάσης ἀνεξαιρέτως ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐσωτερικῶν ὑπηρεσιῶν, διὰ ἣν ἤθελεν ἀπαιτηθῇ, κατόπιν Κανονισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ. συνταχθησομένου, ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Σ.Ε.Κ. ἐγκριθησομένου καὶ διὰ Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας κυρουμένου, ἡ γνώμη αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει τὸν πρόεδρον αὐτοῦ. Τὰ μέλη, ἐφ' ὅσον κωλύονται ἢ ἀπουσιάζουν ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὁριζομένων, εἴτε ὑπὸ τοῦ νόμου, εἴτε διὰ διαταγῆς τῆς διοριζούσης αὐτὰ Ἀρχῆς. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῆς λειτουργίας καὶ ἀπαρτίας τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἁρμοδιότητός του τὸ Συμβούλιον ἀκολουθεῖ καὶ ἐφαρμόζει κατ' ἀναλογίαν τὰς ἀντιστοίχους διατάξεις τοῦ Γ.Κ.Π.Ε.Υ., ὧν ἡ ἰσχὺς ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

Οἱ κρινόμενοι ἀνίκανοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Γ.Κ.Π.Σ.Υ., οὗ ἡ ἰσχὺς ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἀπολύονται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται, ἀποφάσει τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου, ἡ ἀπόλυσις προσωπικοῦ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας. Τὸ ὅριον τοῦτο ὁρίζεται εἰς 65 διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Γραφείων ἐν γένει, εἰς 55 διὰ τοὺς μηχανοδηγούς, θερμαστάς, ὁδηγούς, τροχοπεδητάς, ὑπαρχιεργάτας συντηρήσεως γραμμῆς καὶ ἐργάτας ἐν γένει καὶ φυλακίδας Ι. Δ. καὶ εἰς 60 δι' ἅπαντας τοὺς λοιποὺς.

Οἱ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπολυόμενοι δικαιοῦνται τῆς ἀποζημιώσεως, ἥτις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ Ταμείου Προνοίας Προσωπικοῦ τῶν Σ.Ε.Κ.

Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας τοῦ Ταμείου τούτου πρὸς καταβολὴν τῶν εἰρημένων ἀποζημιώσεων, καταβάλλουσιν αὐτάς, οἱ Σ.Ε.Κ., χρεοῦντες τὸν παρ' αὐτοῖς λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Προνοίας.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται ἡ συγχώνευσις τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ. μετὰ τῆς Διευθύνσεως Α' Περιφερείας, κατόπιν Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐπὶ τῇ βάσει γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων, ἐκδιδομένης, κατόπιν προτάσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ., ὁριζούσης τὴν κατάτμησιν τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὀργανικὰς θέσεις καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστης ὑπηρεσιακῆς ὑποδιαιρέσεως.

Διὰ τοὺς τυχὸν ἀπολυθησομένους, κατόπιν τῆς συγχωνεύσεως ταύτης, ἀποφαίζει τὸ Συμβούλιον τοῦ νόμου τούτου. Οἱ οὕτω ἀπολυόμενοι ἀποζημιοῦνται ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου διὰ ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὴν ὁριζομένην διὰ τῶν κειμένων περὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων νόμων ἀποζημίωσιν, καὶ τοῦτο ἐφόσον αἱ διατάξεις τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Σ.Ε.Κ. δὲν τυγχάνουσιν ἐφαρμογῆς, ὁπότε ἰσχύει ἡ διάταξις τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6.

Ἄρθρον 8.

Προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Σ.Ε.Κ., καὶ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας, καθορίζονται, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ δικαιούμενοι εἰσιτηρίων ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τοὺς Σ.Ε.Κ., πάντως οὐχὶ πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου 4101.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ εἰς α' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ «κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων», νὰ συγκατατεθῇ δὲ ἡ Βουλὴ νὰ σχηματισθῇ μία ἐπιτροπὴ τὴν ὁποίαν νὰ ἀποτελέσουν ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς προνοίας, διὰ νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν.

Ἄρχεται κατόπιν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἀποφάσεως ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ν. Δ. συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος

Ὁ κ. ***Φ. Σαράντης,*** λέγει, ὅτι συμπληροῦται δι' ἧς δυνάμει τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν Ἀγκύρας, ἡ ἐν Τουρκίᾳ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τῶν Κων)πολιτῶν φυγάδων, περιῆλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Τουρκικοῦ κράτους. Ἔκτοτε ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος 5170 περὶ ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν δικαιούχων τούτων, ὅστις ὅμως εὑρέθη κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὡς ἀτελὴς εἰς πολλὰς διατάξεις αὐτοῦ, στηριχθείσας εἰς ἀνεκπληρώτους προϋποθέσεις. Τὰς ἐλλείψεις αὐτὰς συνεπλήρωσε τὸ ἀπὸ μακροῦ ἑτοιμασθὲν παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου νομοσχέδιον. Παρεκάλεσα μέχρι ὀχληρότητος τὴν Κυβέρνησιν νὰ συμπεριλάβῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν διὰ νὰ συνεχισθῇ τὸ ἔργον τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν.Διαψευσθεὶς εἰς τὰς ἐλπίδας μου, κατόπιν τοῦ δημοσιευθέντος καταλόγου, ἐπαναλαμβάνω τὴν παράκλησίν μου καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Εἶνε βεβαίως ζήτημα κρίσεως τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀναγραφὴ ἢ μὴ ὡρισμένων νομοθετημάτων εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν, ἀλλὰ καὶ δικαίωμα παντὸς βουλευτοῦ νὰ παραπονεθῇ, ὅταν βλέπῃ, ὅτι προτιμῶνται ἄλλα νομοθετήματα ἥσσονος σημασίας ἐκείνων διὰ τὰ ὁποῖα ἐζήτησε τὴν ἀναγραφήν των εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν. Ἔχω ἀκόμη καθῆκον

νὰ προσθέσω ὅτι παρατείνεται μία ἀδικία προσγενομένη εἰς βάρος ἄλλης κατηγορίας Κωνπολιτῶν, ἐκείνων οἵτινες ἐνῷ ἐνόμιζον ὅτι ἦσαν ἑταμπλί, ὑπεχρεώθησαν παρὰ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Κωνπολιν ὡς ἀνταλλάξιμοι.

Τὰ δίκαια τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἀνεγνώρισε πρὸ διετίας ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὸ ἔτους, συνεπείᾳ συστάσεώς μου, ἐδωσεν ἐντολὴν εἰς τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ παριστάμενην ὑπηρεσίαν νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἔτους εἶνε ἕτοιμον, ἀλλὰ δὲν κατορθώνει νὰ εὕρῃ τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν Βουλήν. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι καὶ κατόπιν τῆς παρακλήσεώς μου θὰ εὐαρεστηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς καὶ θὰ συμπεριλάβῃ ἀμφότερα τὰ νομοσχέδια ταῦτα εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἀπονομὴν στοιχειώδους δικαιοσύνης πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἀπὸ μακροῦ ἀναμένουν τοιαύτην περιελθόντες ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἦτο ἀνάγκη, λόγῳ ἀντιρρήσεων καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ περιορίσωμεν τὰ νομοθετήματα τῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὸ κατώτατον. Μετὰ 20 ἡμέρας ὅταν θὰ ἐπανέλθωμεν διὰ νὰ συζητήσωμεν τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις καὶ τὸν προϋπολογισμόν, θὰ ἔχωμεν ὅλον τὸν καιρὸν νὰ φέρωμεν καὶ τὰ νομοσχέδια περὶ τῶν ὁποίων ὡμιλήσατε.

Θ. Παπαστρατῆς. Παρακαλεῖ νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ τὸ θέμα περὶ τῶν αἰτημάτων τῶν πολυτέκνων, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπανειλημμένως ἔχει δείξει τὰς ἀγαθάς της διαθέσεις ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλή

Β. Χατζηλίας. Συνιστᾷ ἐνθέρμως νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὸ ἀνωτέρω θέμα,

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) Ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀντίρρησις ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ συμπεριληφθῇ.

Α. Μπακάλμπασης. Ὄχι μόνον ἀντίρρησις δὲν ὑπάρχει ἀλλὰ καὶ παράκλησις ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι νὰ συμπεριληφθῇ.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν ὅπως συμπεριληφθῇ τὸ ἀνωτέρω θέμα.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** παρακαλεῖ ὅπως συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ θήρας, τὸ ὁποῖον ἔχει ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς μετὰ προηγουμένην ἐπεξεργασίαν καὶ τὸ ὁποῖον φαίνεται εὑρεν ἀντίρρησιν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ δὲν ἐψηφίσθη ἀκόμη.

Ι. Βαλαλᾶς. Ἐπειδὴ θὰ φροντίσωμεν νὰ ψηφισθῇ ἀπόψε εἰς τὴν Γερουσίαν δὲν βλέπω τὸν λόγον νὰ συμπεριληφθῇ ἀπόψε εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὀρθὸν εἶναι νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἂν ψηφισθῇ παρὰ τῆς Γερουσίας δὲν θὰ ἐπανασυζητηθῇ.

Α. Πρέκας. Ἐγώ, λέγει, συνιστῶ νὰ συμπεριληφθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ θήρας εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν, διότι ὁ καιρὸς ποὺ χρειάζονται νὰ εἶναι ψηφισμέναι αὐταὶ αἱ διατάξεις ἐγγίζει.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Δὲν εἶναι ζήτημα Ὑπουργοῦ εἶναι ζήτημα κυβερνητικόν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐπίσης, συνεχίζει, παρακαλῶ ὅπως ληφθῇ πρόνοια καὶ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ ἐκτελέσεως συμβάσεως ἐκ δανείων ἀλλοδαπῶν πρὸς ἀλλοδαπούς».

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν), Νομίζω ὅτι ἡ περίπτωσις αὐτὴ θίγει ζητήματα ἀλλοεθνοῦς ἢ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου Ἐπίσης προκύπτει καὶ ἄλλο ζήτημα ἂν πρέπει ὁ ὑπόχρεως νὰ δώσῃ εἰς τὸν πιστωτὴν τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος ἢ τὴν ἀγοραίαν καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ποίαν ἔκτασιν θὰ ἔχουν αἱ διατάξεις αὐταί, παρακαλῶ νὰ παραπεμφθῇ ἡ πρότασις εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐπιτροπὴν καὶ μετὰ τοῦτο νὰ ἀναγραφῇ ἐκ τῶν πρώτων κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ε. Κουλουμβάκης. Βεβαίως ἡ ἀπάντησις εἶναι ἱκανοποιητική, ἀλλὰ ἔχω νὰ προσθέσω ὅτι ὡς εἶναι ἡ πρότασις διατυπωμένη δὲν θίγει τὰ ζητήματα περὶ ὧν ὡμίλησεν ὁ κ. ἀντιπρόεδρος, διότι πρόκειται καθαρὰ περὶ μιᾶς περιπτώσεως ἀλλοδαπῶν πρὸς ἀλλοδαπούς.

Δὲν πρόκειται περὶ τῶν παρ' ἡμῖν συναλλαγῶν. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ Δικαστήρια δύνανται νὰ ἀκολουθήσουν ἄλλας παραλλήλους ἐσφαλμένας ὅμως νομολογίας καὶ θέλομεν νὰ δοθῇ μία λύσις δικαία ὅτ' αὐτὸ ζητοῦμεν νὰ ἐξασφαλισθῇ τοῦτο διὰ τῆς προτάσεως νόμου.

Ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς***, παρακαλεῖ ὅπως τὸ θέμα περὶ προσωρινῆς αὐξήσεως τῶν τιμολογίων τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης μὴ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν, διότι θὰ εἶναι ἀπόντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι βουλευταὶ Θεσσαλονίκης καὶ ὀρθότερον εἶναι νὰ συζητηθῇ παρὰ εἰς Βουλῆς, ἀφοῦ μετ' ὀλίγον θὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** παρακαλεῖ νὰ συζητηθοῦν κατὰ σειρὰν τὰ θέματα τῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Πρόεδρος. Μάλιστα.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν ὅπως συμπεριληφθοῦν εἰς ἐξουσιοδότησιν τὰ κάτωθι θέματα:

1) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5427 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ διοικήσεως τῶν Ἀστικῶν Προσφυγ. Συνοικισμῶν».

Ἐπὶ τοῦ θέματος περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ προστασίας τοῦ Κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν», ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** ζητεῖ ἐξηγήσεις.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) λέγει ὅτι πρόκειται περὶ ἀλλαγῆς τῆς συνθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ δύναται νὰ ἐργάζεται.

Α. Παπαναστασίου. Ἡμεῖς ζητοῦμεν νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν, ὅπως ληφθοῦν καὶ μέτρα κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τοῦ πολιτεύματος, δηλαδὴ Φασιστῶν καὶ λοιπῶν

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Αὐτὸ εἶναι ζήτημα τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ τὸ κανονίσῃ αὐτό.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν ὅπως συμπεριληφθῇ τὸ ἀνωτέρω θέμα εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν τὸ θέμα περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς, διατάξεων τοῦ Νόμου 4578 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς», μετὰ ἐξηγήσεις τοῦ κ. ***Α. Μιχαλακοπούλου*** (Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως).

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ τὰ θέματα:

1) «Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν εἰς 250», μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Α. Παπαστασίου*** καὶ ***Βερδέλη.***

2) «Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν Νόμου 4428 περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ἀπαιτήσεων ὑποκειμένων εἰς παραγραφὴν μετὰ τὴν ἅρσιν τοῦ Δικαιοστασίου ἐπὶ τετρόμηνον εἰσέτι ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τελευταίας παρατάσεως (Ν. 5402) ἤτοι μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932»,

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν ὅπως συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὰ ἑξῆς θέματα:

1) «Περὶ ἀποσπάσεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀγορανομίας Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ ὑπαλλήλου».

2) «Περὶ ἀναστολῆς ἐνεργείας των κατὰ τὸ τρέχον ἔτος (1932) ἐτησίων ὑποχρεωτικῶν δικαστικῶν μεταθέσεων (ἄρθρ. 3 παράγρ. 2 καὶ ἄρθρ. 4 παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου 5003) διὰ λόγους οἰκονομίας».

3) «Περὶ λήψεως παντὸς μέτρου ἀφορῶντος τὴν προστασίαν τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ ρύθμισιν τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5422 Νόμῳ (περὶ ἅρσεως τῆς σταθεροποιήσεως κλπ. ἀναφερομένων θεμάτων».

4) «Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους πρὸς Ἑλληνικὰς Βιομηχανικὰς Ἑταιρίας τοῦ Ἐξωτερικοῦ μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. Ἡρακλείδη εἰς ἃς δίδει ἐξηγήσεις ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁμοίως συμπεριλαμβάνονται τὰ ἑξῆς θέματα:

5) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων περὶ προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς» μετὰ παρατηρήσεις τῶν κ. κ. ***Ε. Κουλουμβάκη*** καὶ ***Α. Μπακάλμπαση*** εἰς ἃς δίδει ἐξηγήσεις ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας).

6) «Περὶ προστασίας καὶ συγκεντρώσεως τῆς σιτοπαραγωγῆς».

7) «Περὶ κιτροπαραγωγῆς».

8) «Περὶ τροποποιήσεως συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς».

9) «Περὶ διαλύσεως τῆς ἀπὸ 30-6-1927 συμβάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μετὰ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἑταιριῶν Α. Ε. Ἑλληνικὴ Ἐριουργία κλπ., περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν».

10) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 κωδικοποιηθέντος νόμου 3526» περὶ Στρατ. Ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν προϋδασμῶν» μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** εἰς ὃν δίδει ἐξηγήσεις ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

11) «Περὶ διακκονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστειλασῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, 2) Κεντρικῆς Τραπέζης, 3) Τραπέζης Χολέβα Μαρκατᾶ ἐν Λαρίσσῃ, 4) Τραπέζης Τρικκάλων, 5) Τραπέζης Μουχτάρη ἐν Τρικκάλοις κλπ

12) «Περὶ ἀπαγορεύσεως διενεργείας ἀσφαλειῶν εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως».

13) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4580 «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀνωνύμου Βιομηχαν. Ἑταιρίας Κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία» μετὰ ἐξηγήσεις τοῦ κ. ***Σ. Κωστοπούλου*** (Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας).

14) Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων».

15) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν».

16) «Περὶ ρυθμίσεως τοῦ τρόπου ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν τῶν ἐν τῇ ἐκτελέσει ἢ ἐκτελεσθησομένων δημοσίων ἐν γένει ἔργων καὶ συμβάσεων, λόγῳ τῆς ἐκ τῆς ἐγκαταλήψεως τῆς χρυσῆς βάσεως ἐπελθούσης μεταβολῆς».

17) «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρίας Ὑδάτων Θεσσαλονίκης ρυθμιστικῆς ὑφισταμένων ὑποχρεώσεων».

18) «Περὶ συγχωνεύσεως τῆς Γ' Διευθύνσεως καὶ Α' Διευθύνσεως τῶν Σ. Ε. Κ.».

Ζητουμένης εἶτα τῆς παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως «περὶ προσωρινῆς αὐξήσεως τῶν τιμολογίων τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης».

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας), λέγει, ὅτι μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ Διατάγματος παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ καλέσω τοὺς ἐνδιαφερομένους βουλευτὰς Θεσσαλονίκης καὶ μόνον ἂν πεισθῶ ὅτι ὀρθῶς ἔχει τὸ Διάταγμα, θὰ τὸ δημοσιεύσω.

Α. Παπαναστασίου. Τὸ ὀρθὸν εἶναι νὰ μὴ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ συμφωνία πρὸ τῆς κυρώσεώς της παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ι. Παπαδάκης. Αἱ τιμαὶ ὅμως θὰ αὐξηθοῦν αὐτομάτως.

Α. Μπακάλμπασης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, λέγει, ἡμεῖς διαφωνοῦμεν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν ὅπως συμπεριληφθῇ τὸ ἀνωτέρω θέμα εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Ἐπὶ τοῦ θέματος περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως «περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μελέτης δικτύου ὑπονόμων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ Περιχώρων».

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑπέβαλε προτάσεις περὶ ἐκτελέσεως μελέτης δικτύου ὑπονόμων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ἡ σύμβασις εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ὑποχρέωσιν ὑποβάλλει τὸ Κράτος, εἰμὴ εἰς τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως τῆς μελέτης ταύτης ἀνερχόμενα εἰς μικρὸν ποσὸν πληρωτέον ἐπὶ προθεσμίᾳ. Πλὴν ταύτης οὐδεμία ἄλλη ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῆς συμβάσεως θεσπίζεται.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὴ ἡ ἀναγραφὴ τοῦ ἀνωτέρω θέματος εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Ὡσαύτως γίνεται δεκτὸν ὅπως ἀναγραφῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὸ θέμα «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαρρυθμίσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν Π. Ν. ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ».

Συζητουμένης εἶτα τῆς παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 30 τῆς συμβάσεως «περὶ κατασκευῆς τηλεφώνων ἐν Ἑλλάδι κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 4547 τελευταίου».

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ἡ τροποποίησις εἶναι ἐπιβεβλημένη διὰ νὰ κανονισθῇ ἡ θέσις τῶν μεταταχθέντων ἀπὸ τὸ Δημόσιον εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὑπαλλήλων, διότι δὲν πρόκειται νὰ γίνουν προσλήψεις νέων ὑπαλλήλων. Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἀνωτέρω θέμα ὅπως συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν ὅπως συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὰ ἑξῆς θέματα:

1) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων «περὶ Στρατολογίας».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 21 - 29 τοῦ νόμου 4411».

3) Προτάσει τοῦ κ. ***Ε. Κουλουμβάκη*** «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ θήρας».

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** ἐκθέτων τὰς σημειωθείσας ἀδικίας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ψηφισθέντος νόμου «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων» παρακαλεῖ ὅπως συμπεριληφθῇ καὶ διὰ τὸ θέμα τοῦτο ἐξουσιοδότησις, δεδομένου, ὅτι καταδυναστεύονται οἱ ἔχοντες ἐλάχιστα ζῶα χωρικοί.

Μ. Βολουδάκης. Περὶ τῆς ἐπιβεβλημένης τροποποιήσεως τοῦ Νόμου περὶ τῆς φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων ἐπείσθη, λέγει, ἡ ὑπηρεσία νὰ ὑποβληθῇ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἐκκρεμεῖ. Αἱ ἀδικίαι, τονίζει, αἱ σημειωθεῖσαι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἰδίως εἰς τοὺς ἔχοντας ὀλίγα ζῶα εἶναι καταφανέστατα καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος λῆψις μέτρων πρὸς ἄρσιν τῶν καταπιέσεων αὐτῶν.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαδάκης*** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Νὰ συμπεριληφθῇ.

Ε. Μαλαμίδας. Λέγει ὅτι ὑπάρχει ἄμεσος ἀνάγκη τῆς λήψεως τῶν μέτρων διὰ τὸ ἀνωτέρω ζήτημα, διότι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἔγιναν παρερμηνεῖαι, ἰδίως διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν οἰκοσίτων ζώων.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτόν, ὅπως τὸ ἀνωτέρω θέμα συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Ὁ κ. ***Ι. Κανναβὸς*** τονίζει ὅτι παρελείφθη νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὸ Νομοσχέδιον «περὶ τῶν τοπογραφικῶν συνεργείων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν καταμέτρησιν καὶ τὴν διανομὴν τῶν κλήρων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων». Τὴν πρόνοιαν αὐτὴν ἔχει ὑποσχεθῇ ρητῶς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι θὰ ἀδικηθῇ ὁ γεωργικὸς κόσμος, ἂν δὲν ληφθῇ πρόνοια νὰ ἐργασθοῦν καὶ ἐφέτος τὰ συνεργεῖα.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τὸ ζήτημα, λέγει, ἐξητάσθη εὐρύτατα εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ τὸ ρυθμίσωμεν μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Α. Μπακάλμπασης. Τὸ προέχον ζήτημα, λέγει, εἶναι ἂν οἱ 75 ὑπάλληλοι ποὺ ἐργάζονται εἰς τὰ συνεργεῖα πρόκειται νὰ ἐξακολουθήσουν ἢ ὄχι καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἐργασθοῦν, πρέπει νὰ ἐργασθοῦν τώρα.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Μελετῶμεν, ἂν πρέπει νὰ γίνῃ σύμπτυξις τῶν τεχνικῶν αὐτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ δι' αὐτὸ σᾶς παρακαλοῦμεν, νὰ ἀναμείνητε 20 ἡμέρας, ποὺ θὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς.

Α. Μπακάλμπασης. Νομίζομεν, τονίζει, ὅτι πρέπει νὰ περικόψῃ ἡ Κυβέρνησις ἄλλας δαπάνας καὶ ὄχι τὰ ἐργαζόμενα συνεργεῖα.

Δ. Ἡρακλείδης. Πρό τινος, λέγει, ἐγένετο σύσκεψις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι, ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ὁ συναδελφός μου κ. Μανουηλίδης κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν τὰ ληπτέα μέτρα προστασίας τῆς σηροτροφίας. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα ἐπείγει καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὅπου θὰ ἠδύνατο νὰ συζητηθῶσιν τὰ μέτρα ταῦτα, παρακαλῶ, ὅπως δοθῇ ἐξουσιοδότησις καὶ διὰ τὸ σπουδαιότατον τοῦτο θέμα, κα' ὅσον κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας, κατεδείχθη ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας λήψεως τῶν μέτρων περὶ προστασίας της σηροτροφίας.

Φ. Μανουηλίδης. Ὄντως, λέγει, κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐκείνην ἀπεφασίσθη νὰ ληφθοῦν μέτρα ἐπειγούσης φύσεως διὰ τὴν σηροτροφίαν, ἡ ἀνάγκη τῶν ὁποίων ἔχει ἀποκρυσταλλωθῇ. Πρόκειται διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν νὰ σωθοῦν τὰ μωρεσδενδρα καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐσοδεία τῶν κουκουλίων καὶ παρακαλῶ νὰ περιληφθῇ ἀπαραιτήτως εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὸ σχετικὸν αὐτὸ θέμα.

Β. Χατζηλίας. Καὶ ἐγώ, λέγει, παρακαλῶ, ὅπως συμπεριληφθῇ ἡ πρόνοια περὶ σηροτροφίας εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν, διότι τὸ ζήτημα εἶναι ἐπείγον καὶ πρόκειται νὰ σωθοῦν ὁλόκληροι πληθυσμοί, ἰδίως τοῦ νομοῦ μου.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Δεχόμεθα νὰ συμπεριληφθῇ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μὴ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη, τὸ σύνολον τῆς ἀποφάσεως ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ν. Διαταγμάτων ἐχόντων οὕτω:

Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη).

Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 5427 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ διοικήσεως τῶν Ἀστικῶν Πετσφ. Συνοικισμῶν».

2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου περὶ προστασίας τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν».

3) «Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταθέσεως ἀξιωκῶν καὶ ἀνυπαστίστων τῆς Χωροφυλακῆς διατάξεων τοῦ Νόμου 4578 περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

4) «Περὶ ἀποσπάσεως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀγορανομίας ἀνωτέρου Δικαστικοῦ ὑπαλλήλου».

5) «Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν εἰς 250».

6) «Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν Νόμου 4428 «περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ἀπαιτήσεων ὑποκειμένων εἰς παράγραφὴν μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ Δικαιοστασίου ἐπὶ τετράμηνον εἰσέτι ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τελευταίας παρατάσεως (Ν. 5402), ἤτοι μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932».

7) «Περὶ ἀναστολῆς ἐνεργείας τῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος (1932) ἐτησίων ὑποχρεωτικῶν δικαστικῶν μεταθέσεων (ἄρθρου 3 παράγρ. 2 καὶ ἄρθρ. 4 παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου 5003) διὰ λόγους οἰκονομίας».

8) «Περὶ λήψεως παντὸς μέτρου ἀφορῶντος τὴν προστασίαν τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ ρύθμισιν τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5422 Νόμῳ «περὶ ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως κλπ.» ἀναφερομένων θεμάτων».

9) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ φόρου σφαζομένων ζώων».

10) «Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους πρὸς Ἑλληνικὰς Βιομηχανικὰς Ἑταιρείας τοῦ Ἐξωτερικοῦ» (κατατεθειμένον εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον).

11) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5365 περὶ μέτρων προστασίας ἐλαιοπαραγωγῆς».

12) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4817, 4932 κλπ. ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

13) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 513 περὶ προαγωγῆς τῆς σηροτροφίας».

14) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ κιτροπαραγωγῆς»

15) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἐδαφ. 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 5439 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ Ταμείου ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως Κλήρου τῆς τῆς Ἑλλάδος».

16) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5237 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας καὶ 4324 περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ».

17) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 23—29 τοῦ νόμου 4411 περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως, προαγωγῆς κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

18) «Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς (κατατεθειμένον εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον).

19) «Περὶ διακλύσεως τῆς ἀπὸ 30-6-1927 συμβάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μετὰ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἑταιρειῶν Α. Ε. Ἑλληνικὴ Ἐριουργία κλπ. περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν».

20) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 κωδικοποιηθέντος νόμου 3526 «περὶ Στρ. Ἱεραρχίας καὶ Στρατ. Προβιβασμῶν» (ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς εἰς α' ἀνάγνωσιν).

21) «Περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστειλασῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, 2) Κεντρικῆς Τραπέζης 3) Τραπέζης Χολέβα Μαρκατᾶ ἐν Λαρίσῃ 4) Τραπέζης Τρικκάλων 5) Τραπέζης Μουχτάρη ἐν Τρικκάλοις κλπ.».

22) «Περὶ ἀπαγορεύσεως διενεργείας ἀσφαλειῶν εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως».

23) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4580 «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς διοικήσεως τῆς Ἀνων. Βιομηχ. Ἑταιρείας Κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία».

24) «Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων».

25) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν».

26) «Περὶ ρυθμίσεως τοῦ τρόπου ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν τῶν ἐν ἐκτελέσει ἢ ἐκτελεσθησομένων δημοσίων ἐν γένει ἔργων καὶ συμβάσεων, λόγῳ τῆς ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως ἐπελθούσης μεταβολῆς».

27) «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων Θεσσαλονίκης ρυθμιστικῆς ὑφισταμένων ὑποχρεώσεων» (κατετέθη νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν).

28) «Περὶ συγχωνεύσεως τῆς Γ. Διευθύνσεως καὶ Α' Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ.».

29) «Περὶ προσωρινῆς αὐξήσεως τῶν τιμολογίων τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης».

30) «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μελέτης δικτύου ὑπονόμων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς κ αἱ Περιχώρων».

31) «Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαρρυθμίσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν Π. Ν. ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ».

32) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 30 τῆς συμβάσεως περὶ κατασκευῆς τηλεφώνων ἐν Ἑλλάδι κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 4547 τελευταίου.

33) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος, 4262 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173, 4687 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος καὶ 5263 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 κλπ.».

Ἡ εἰδικὴ μικτὴ ἐπιτροπὴ θέλει καταρτισθῇ ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων συμφώνως πρὸς τοὺς οἰκείους κανονισμοὺς αὐτῶν καὶ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** λέγει: Ἤθελον νὰ παρακαλέσω, κ. Πρόεδρε, ὅπως, συμφώνως πρὸς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, λάβετε τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν κατάρτισιν μιᾶς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία νὰ μελετήσῃ ἐὰν καὶ τίνες διατάξεις τοῦ Συντάγματος εἶναι ἀναθεωρητέαι. Θὰ φέρῃ αὕτη πρότασιν, εἰς τὴν Βουλήν, ἐφ' ὅσον θὰ κρίνῃ ὅτι ὑπάρχουν τοιαῦται, καὶ τότε θὰ γίνῃ συζήτησις εἴτε εἰς τὴν παροῦσαν Βουλὴν εἴτε εἰς τὴν μέλλουσαν.

Α. Παπαναστασίου. Ἐτελείωσεν ἡ πενταετία;

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τὴν 3ην τρέχοντος μηνός.

Α. Παπαναστασίου. Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, αὐτὸ εἶναι πρωτοφανὴς τρόπος, διότι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ καταρτισθῇ ἐπιτροπή, ἐφόσον δὲν ἔχει ὑποβληθῇ πρότασις. Ἂς ὑποβληθοῦν πρῶτον αἱ προτάσεις, καὶ κατόπιν νὰ γίνῃ ἡ ἐπιτροπή.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Νὰ γίνῃ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία νὰ μελετήσῃ. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις. Εἴθισται αἱ Κυβερνήσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνταγματικὰς διατάξεις, νὰ μὴ παίζουν τὸν πρωτεύοντα ρόλον.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν πρόκειται περὶ κυβερνήσεων, ἀλλὰ περὶ κομμάτων.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Κύριοι συνάδελφοι, τὸ Σύνταγμα δὲν λέγει ποίαν διαδικασίαν πρέπει νὰ τηρήσωμεν, διὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναθεωρήσεως. Λέγει ὅτι πρέπει νὰ περάσουν 5 χρόνια, πρὸ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀναθεώρησις. Μετ' αὐτά, ἡ Βουλὴ μὲ τὸ 1)2 πλέον ἑνός, ἀποφαίνονται χωριστὰ ἑκάστη, ἐὰν καὶ τίνες διατάξεις χρήζουν ἀναθεωρήσεως. Δὲν λέγει τίς ὑποβάλλει πρότασιν ἀναθεωρήσεως, οὔτε ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑποβάλλει πρότασιν, βεβαίως δὲ καὶ ἕκαστος βουλευτὴς μπορεῖ νὰ ὑποβάλῃ πρότασιν. Ἐφόσον δὲν ὑπάρχει κανένας ἀποκλεισμός, ἐφόσον προχθὲς ἐπεκυρώθησαν αἱ σχετικαὶ προγραμματικαὶ δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐφόσον πρόκειται περὶ μέτρου τελείως ἀκινδύνου, νήσεως καὶ ἐφόσον πρόκειται περὶ μέτρου τελείως ἀκινδύνου, ἡ πρότασις πρέπει νὰ γίνῃ δεκτή. Οὐδεὶς ἀποκλείει καὶ τὰ ἄλλα κόμματα ἢ βουλευτὰς νὰ ὑποβάλουν τὰς προτάσεις των.

Α. Παπαναστασίου. Ἡμεῖς ἀποκρουόμεν τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ συντάγματος, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει πρότασις, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: Τὸ Σύνταγμα, κ. Πρόεδρε, ἔχει ἀνάγκην νὰ μὴ εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι πρόκειται νὰ μεταρρυθμισθῇ. Δὲν ὑπάρχει περίπτωσις, οὔτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, οὔτε εἰς τὴν τῶν ἄλλων Κρατῶν, νὰ συνιστᾶται τοιαύτη ἐπιτροπή, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ συντακτικῆς Συνελεύσεως ἢ ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, αἱ ὁποῖαι νὰ ἀναγνωρίζουν τὸ Σύνταγμα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην ὑπάρχουν προτάσεις συγκεκριμμέναι περὶ ἀναθεωρήσεως. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἕνας σοβαρώτερος λόγος, ὁ ὁποῖος νομίζω ὅτι ἐπιβάλλει, νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ τοιαύτη πρότασις, διότι ἡ Βουλὴ ἐκπνέει. Ἐὰν ὑπάρχουν ὡρισμέναι ἀντιρρήσεις περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος μπορεῖ νὰ διατυπωθοῦν κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ κατόπιν νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἐξετάσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἐπίσης ὑπάρχει καὶ ἄλλις ἀκόμη λόγος, ὅτι τρία κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπουσιάζουν. Νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγκροτήσωμεν ἐπιτροπὴν ἀκαδημαϊκὴν διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ σύνταγμα ἐν πεποιθήσει ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις τοῦ συντάγματος. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι σοβαρὸν νὰ ἀρχίσωμεν τὴν διαδικασίαν ἀορίστως περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ συντάγματος καὶ νὰ ἀναθέσωμεν τὴν ἐργασίαν αὐτὴν εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν ἐκ Βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ αὔριον θὰ εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς ἐπαρχίας των χάριν τῆς προπαρασκευῆς τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος. Νομίζω ὅτι ὅλα αὐτὰ δὲν παρέχουν τὴν σοβαρότητα μὲ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐξετάζηται ἡ ἀναθεώρησις τοῦ συντάγματος. ἐκτὸς ἐὰν ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ μεταβιβάσῃ τὴν εὐθύνην μιᾶς τοιαύτης μεταρρυθμίσεως εἰς μίαν ἀνεξέλεγκτον ἢ ἀνεύθυνον τρόπον τινὰ ἐπιτροπήν. Τὴν εὐθύνην τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ συντάγματος πρέπει νὰ τὴν ἔχουν τὰ κόμματα καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετατίθεται ἡ εὐθύνη αὕτη εἰς μίαν ἐπιτροπὴν ἀκαδημαϊκῶς συντεθειμένην.

Ἡμεῖς δηλοῦμεν ὅτι δὲν εἴμεθα καθόλου διατεθειμένοι ἀ συμμετάσχωμεν εἰς μίαν ἐπιτροπὴν ἀκκδημαϊκὴν τῆς ὁποίας ἡ ἐργασία δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν σοβαρότητα καὶ οὐδὲν κῦρος.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Κύριοι, ἔγινε λόγος περὶ τῆς εὐθύνης καὶ περὶ μεταθέσεως εὐθυνῶν. Τρέμομεν ἄραγε τὰς εὐθύνας; Ἀλλ' ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς δημοκρατικῆς ἑνώσεως ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ κάμῃ ἁπλῶς μελέτην καὶ ὅτι μὲ τὸ σύστημα μάλιστα τὸ ἀναλογικόν, τὸ ὁποῖον πρὸς χάριν του περισσότερον υἱοθέτησεν ἡ Βουλὴ εἶναι ἀναμφισβήτητον, λέγει, ὅτι δὲν θὰ πρόκειται ἡ Κυβέρνησις ἡ παροῦσα νὰ ἔχῃ τόσην δύναμιν εἰς τὴν μέλλουσαν Βουλήν, ὥστε νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀντιλήψεις της. Ἰδοὺ ἡ ἀντίφασις. Ποίαν εὐθύνην θέλομεν νὰ ἀποφύγωμεν; Τὴν εὐθύνην θὰ ἔχῃ ἡ ἀναθεωρητικὴ συνέλευσις, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ συγκροτουμένη ἀπὸ τὰ δύο σώματα καὶ ἥτις ὀφείλει νὰ ἀποφανθῇ μὲ ἰδιαιτέραν μεγάλην πλειονοψηφίαν. Λέγετε ὅτι θὰ δικαιώσωμεν τὸ κῦρος τοῦ Συντάγματος. Αὐτὸ οὐδεὶς δύναται νὰ παραδεχθῇ. Νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ πάθωμεν τὴν δουλειὰ ποὺ ἐπάθαμε εἰς τὰ 1911, ὁπότε ἐσπευσμένως ἀπεφασίσθη ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος καὶ ἐπαρουσιάσθη μία πρότασις ἐκ τοῦ προχείρου γενομένη ἠναγκάσθη δὲ τότε ἡ ἐθνοσυνέλευσις νὰ κάμῃ μίαν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία νὰ ἐξετάσῃ ὅλα τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος καὶ ὄχι μόνον ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα εἶχεν ὑποβληθῇ πρότασις. Τὸ ἄλλο ζήτημα ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ θὰ πᾶνε εἰς τὰς ἐπαρχίας των ἀφορᾷ ζήτημα ἀτομικῆς εὐθύνης τῶν κυρίων βουλευτῶν διὰ τὸ ἔργον τῆς μελέτης. Τὸ ἄλλο ὅτι ἡ Βουλὴ πρόκειται μετ' ὀλίγον νὰ ἀποθάνῃ καὶ τῆς ἀπαγορεύεται νὰ κάμῃ ἔστω καὶ θεωρητικῶς μελέτην διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ πεῖρα τῶν κυρίων βουλευτῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος ἐπὶ 4 ἔτη θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὅτι ἀνάποδα πρέπει νὰ μεταχειρισθῆτε τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο. Τοῦτο τόσον εἶναι βέβαιον, ὥστε ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ Βουλή, ἡ ὁποία θὰ προτείνῃ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, πρέπει νὰ ἀποθάνῃ διότι οὕτω μόνον θὰ εἶναι ἐξησφαλισμένη ἡ ἀμεροληψία αὐτῆς. Καὶ τοῦτο ἴσχυεν ἕως τὸ 1921. Πρόκειται ἄλλως τε περὶ ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ κάμῃ μελέτην ἐπωφελῆ πάντως δὲ ὅλως ἀβλαβῆ.

Α. Παπαναστασίου. Λυποῦμαι, διότι ὅσα εἶπεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως Ἐπιτροπῆς Ἀκαδημαϊκοῦ χαρακτῆρος. Δὲν ἁρμόζει εἰς τὸ ἰδιαίτερον κῦρος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ Σύνταγμα, τὸ νὰ καρτίζεται Ἐπιτροπὴ ἀορίστως περὶ μελέτης τῶν μεταρρυθμιστέων διατάξεων. Ἡ μελέτη τῶν μεταρρυθμιστέων διατάξεων ἀνήκει εἰς τοὺς πολιτευομένους, εἰς τὰ κόμματα. Εἷς πολιτευόμενος κατέληξεν εἰς ὡρισμένα συμπεράσματα, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις αἱ ὁποῖαι θὰ κριθοῦν ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν καὶ ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ σοβαρὰ ἐργασία εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἄνευ οὐδεμιᾶς προτάσεως, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν Βουλὴν τρία κόμματα. Καὶ ἡμεῖς δηλοῦμεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ μετάσχωμεν τῆς ἥκιστα σοβαρᾶς αὐτῆς ἐργασίας καὶ μάλιστα τῆς μεταρρυθμίσεως διατάξεων τοῦ συντάγματος. Ἂν αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου ἦσαν ὀρθαὶ θὰ ἔπρεπεν εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς τὰς Κοινοβουλευτικὰς νὰ προστεθῇ καὶ μία ἄλλη διὰ μεταρρυθμίσεως τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ ὁποία νὰ μὴν ἔχῃ ἄλλον σκοπὸν παρὰ διαρκῶς νὰ μελετᾷ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Συντάγματος. Δὲν εἴμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀμεταβλήτου αἰωνίως τοῦ Συντάγματος. Εἶμαι καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ μεταβλητοῦ, ἐφόσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιβάλλουν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπέλθῃ μεταβολὴ τοῦ Συντάγματος πρέπει νὰ γίνῃ συνειδητὴ ἡ ἀνάγκη τῆς μεταβολῆς καὶ γιὰ νὰ γίνῃ τοῦτο πρέπει ἡ γνώμη αὐτὴ νὰ γίνῃ συνειδητὴ εἰς τὰ κόμματα καὶ εἰς τοὺς πολιτευομένους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν προτάσεις νὰ ὑποβάλουν, συγκεκριμένας προτάσεις τὰς ὁποίας θὰ ἐξετάσῃ ἡ Ἐπιτροπή. Νομίζω ὅτι εἶναι ἥκιστα σοβαρὸν καὶ ἥκιστα ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς σημερινὰς περιστάσεις νὰ γίνεται τοῦτο, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι μετ' ὀλίγον χρόνον πρόκειται ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὴν ἔγκρισιν τοῦ λαοῦ.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Πρῶτον, εἴπατε ὅτι διὰ νὰ εἴμεθα σύμφωνοι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔδει νὰ ἔχωμεν καὶ μίαν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία νὰ σκέπτεται περὶ τοῦ Συντάγματος.

Α. Παπαναστασίου. Κατὰ ἰδικήν σας γνώμην.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Θὰ εἴμεθα μωροί, ἐὰν προτοῦ λήξει ἡ πενταετία κάμωμεν τοιαύτην Ἐπιτροπήν. Δεύτερον, λέγει ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, τὸ ἔργον τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ μελέτας τῶν ἐπιστημόνων τῶν κομμάτων, τῶν πολιτευομένων. Εἶναι περίεργον, ἡ γνώμη αὐτὴ εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματός του. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματος εἶνε ἀναγκαία ἡ συνήθης καὶ ἐπωφελὴς ἡ συνεργασία πλειόνων πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Τώρα ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα μελέτης περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος εἰς τοὺς πολιτευομένους κατ' ἄτομον, ἀλλὰ τρέμει πρὸ τῆς ἰδέας, ὅτι πλείονες πολιτευταὶ πεπειραμένοι θὰ συνεργασθοῦν ἐν Ἐπιτροπῇ διὰ νὰ καταλήξουν ἐνδεχομένως εἰς συγκεκριμένας προτάσεις περὶ ἀναθεωρήσεως. Εἶνε πρόδηλον ὅτι οὐδὲν ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ εἶναι τόσον σοβαρόν, ὥστε νὰ κλονίσῃ τὴν πρότασιν ἡμῶν. Θὰ δοθῇ μείζων χρόνος τοιουτοτρόπως εἰς εὐρυτέραν συζήτησιν παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ τῶν τυχὸν ὑποβληθησομένων γνωμῶν.

Α. Παπαναστασίου. Πολὺ καλά, θὰ ἔχωμεν μίαν ἐπιτροπὴν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων. Ἡ Κυβέρνησις ἂς κάμῃ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτήν. Ἡμεῖς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οὐδεμίαν συμμετοχὴν θὰ ἔχωμεν εἰς τὴν ἥκιστα σοβαρὰν αὐτὴν ἀπόφασιν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως φοβεῖται μήπως ἐκ τοιαύτης τινὸς ἐνεργείας μειωθῇ τὸ κῦρος τοῦ Συντάγματος. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελεν ἀποφανθῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ μεταρρυθμισθῇ καμμία διάταξις τοῦ Συντάγματος, τὸ Σύνταγμα ἔχει νὰ ὠφεληθῇ εἰς κῦρος. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου νομίζω ὅτι ἀπὸ τὴν παροῦσαν Βουλὴν δυνάμει τῆς πείρας της καὶ τῶν παρατηρήσεών της πρέπει νὰ διατυπωθοῦν αἱ διατάξεις αἱ μεταρρυθμιστέαι. Δὲν βλέπω δὲ τὸν λόγον τῆς ἀντιθέσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρ. Ἑνώσεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐργασίας καθαρῶς ἐπιστημονικῆς, ἡ ὁποία δὲν θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν παρὰ μετὰ ὑφισταμένην μελέτην ἑκατέρωθεν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἀμφοτέρων εἰς κοινὴν συνεδρίασιν μετὰ πολὺν ἄλλως τε χρόνον. Δὲν νομίζω, ἑπομένως, ὅτι βλάπτει εἰς τίποτε ὁ καταρτισμὸς μιᾶς τοιαύτης ἐπιτροπῆς.

Α. Παπαναστασίου. Ἐπανέρχομαι πάλιν εἰς τὰ λεχθέντα ἀπὸ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ του οὐδέποτε συνεπάθησε τὸ ἰσχῦον Σύνταγμα. Ἐπρόκειτο περὶ οἰκονομικῆς κρίσεως, ἐπρόκειτο περὶ ἀντιδράσεως τῶν ἐφημερίδων, ἐπρόκειτο περὶ ἀφορίας, τὸ Σύνταγμα ἔπταιε. Ἔπρεπε νὰ μεταβληθῇ τὸ Σύνταγμα διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ τόπος, διὰ νὰ παρέλθῃ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, διὰ νὰ πάυσῃ νὰ πεινᾷ ὁ λαός. Δὲν ὑπῆρξε περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ νὰ μὴ βάλῃ κατὰ τοῦ Συντάγματος, τοῦ ὁποίου ὁ καθαρὸς δημοκρατικὸς χαρακτὴρ παρεμβάλλει ἐμπόδια εἰς τὰς αὐθαιρέτους διαθέσεις του. Τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς τῆς περιόδου καὶ γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπανέλθῃ μὲ τὴν προτέραν του δύναμιν. Αὐτὸ τὸ γνωρίζει πολὺ καλὰ καὶ θεωρεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ Συντάγματος ὡς σανίδα σωτηρίας. Τὸ προοίμιον τῆς τοιαύτης ἐνεργείας του ἀπετέλεσεν πρό τινων ἡμερῶν ἡ ἀνευλαβὴς φιλελευθέρων τινῶν βουλευτῶν πρότασις, οἱ ὁποῖοι ἀπετόλμησαν νὰ προτείνουν τροποποίησιν τοῦ Συντάγματος διὰ νὰ συγκεντρωθῇ μεγαλυτέρα ἐξουσία εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἐὰν τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων θέλει ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ νὰ διεξαγάγῃ ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἂς διατυπώσῃ τὰς γνώμας του καὶ ἂς κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ πρόγραμμα αὐτό. Ἀλλὰ σᾶς λέγω ὅτι ὑπὸ τὴν τοιαύτην μεταρρύθμισιν τοῦ Συντάγματος ἐπιζητεῖται ἡ ἐπιδίωξις ἴσως μὴ ὁμολογουμένων σκοπῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, προέχει καὶ μᾶς πιέζει εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ποὺ προβάλλονται νῦν ἐνώπιον ἡμῶν. Αὐτὴ ἡ ἀντιμετώπισις δὲν γίνεται διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος, διότι τὸ Σύνταγμα δὲν σᾶς ἐμποδίζει νὰ ἐξασφαλίσετε εἰς τὸν τόπον χρηστὴν διοίκησιν, νὰ κάμετε οἰκονομίας καὶ νὰ διαχειρισθῆτε καλύτερον τὴν ἐξουσίαν. Ἐπὶ 4 ἔτη εἴχαμε μίαν ὑπερβολικὴν συγκέντρωσιν δυνάμεων εἰς χεῖρας ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις μᾶς ὡδήγησεν εἰς καταστροφάς. Δὲν σώζεται αὐτὸ τὸ ναυάγιον ἀπὸ οἱανδήποτε συνταγματικὴν μεταρρύθμισιν. Φαντάζεσθε βέβαια ὅτι μία τοιαύτη μεταρρύθμισις, ὁπωσδήποτε γενομένη, θὰ ἠδύνατο νὰ σώσῃ σᾶς ἀπὸ τὸ ναυάγιον.

Ἀλλ' ἀνευλάβεια πρὸς τὰ γενικώτερα λαϊκὰ συμφέροντα εἶνα νὰ ἐπιδιώκωνται τοιαῦτα πράγματα, νὰ ζητῆται εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν σύστασις ἐπιτροπῆς τοιαύτης, εἰς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς δὲν θὰ μετάσχωμεν, διότι ὄπισθεν αὐτῆς τῆς προτάσεως κρύπτονται σκέψεις μὴ ὁμολογούμεναι ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ Συντάγματος. Αὗται δὲ αἱ σκέψεις καλλιεργοῦνται χωρὶς ἐπίγνωσιν τῆς πραγματικότητος καὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ ἐπιφέρουν αὗται. Καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ πολύ, πρὶν προβῇ εἰς τοιαύτας πράξεις, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν προχθὲς μὲ τὴν πρότασιν τὴν ἀνευλαβῆ τῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν ζητησάντων νὰ παραβιασθῇ τὸ Σύνταγμα, καὶ συνεχίζεται σήμερον μὲ τὴν πρότασιν αὐτῆς τῆς κωμικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡμεῖς βέβαια δὲν θὰ μετάσχωμεν αὐτῆς τῆς κωμικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία, ἐὰν συστηθῇ, δὲν θὰ εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία ἰδιωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ε. Κουλουμβάκης. Ζητεῖ τὸν λόγον.

Α. Παπαναστασίου. (Ἐν θυμῷ). Ἀπὸ βουλευτὴν συνεθίσαντα νὰ ὑβρίζῃ τὴν Βουλὴν δὲν ἔχομεν νὰ ἀκούσωμεν τίποτε.

Α. Μπακάλμπασης. Ἀποτελεῖ ἀσέβειαν πρὸς ὅλους μας.

Ε. Κουλουμβάκης. Πολὺ ἀργὰ ἀπαντᾶτε

Α. Μιχαλακόπουλος. Θὰ ὁμιλήσω ἐγώ. (Ὁ κ. Παπαναστασίου μετὰ τῶν φίλων του ἀποχωροῦν τῆς αἰθούσης).

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὀφείλω, κύριοι, διὰ τὴν Βουλὴν νὰ εἴπω τὰ ἑξῆς: Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι κατέλαβε δῆθεν ἱερὰ ἀγανάκτησις τὸν κ. ἀρχηγὸν τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ κόμματος ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ ἣν ἀνήγγειλεν, ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐπιβουλεύεται τὸ Πολίτευμα. Ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι ὁσάκις ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀνῆλθε μόνον δυνάμει τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Δὲν μετεχειρίσθη ποτὲ μέσα ἀντιλαϊκὰ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Δ. Ἑνώσεως καὶ αὐτὰ τὰ μέσα μετεχειρίσθη μόνον ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων. Ἡ ἱστορία εἶναι εὐτυχῶς πρόσφατος καὶ γνωστή. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, οὔτε δανείζεται, οὔτε δανείζει κοινοβουλευτικοὺς μανδύας. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν ἐξεδήλωσέ ποτε, ὅτι δὲν συμπαθεῖ πρὸς τὸ Πολίτευμα, τὸ ὁποῖον, καίτοι τὸ κείμενον αὐτοῦ συνεταχθη ὑπὸ μιᾶς Συνελεύσεως, συγκειμένης ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα, ὁ δὲ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, καίτοι ἀπὸν τότε, ἦλθε, τὸ ἐφήρμοσε, τὸ ἐσεβάσθη ὡς νὰ ἦτο ἴδιον αὐτοῦ ἔργον. Εἶναι φυσικὸν ὅτι ὁ κυριώτατος πυρὴν τοῦ Συντάγματος αὐτοῦ ὀφείλεται εἰς ἐκείνην τὴν ὡραίαν Ἐπιτροπήν, θὰ ἐνθυμεῖσθε, κ. Πρόεδρε τῆς Βουλῆς, τὴν τριακονταμελῆ, τὴν ὁποίαν μόνον καὶ μόνον, ὅπως ληφθῇ ὡς ἀντάλλαγμα ἡ ἀναλογική, παρεχώρησεν ὁ τότε Δικτάτωρ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Παπαναστασίου διὰ νὰ συντάξῃ τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον τότε συνετάχθη καὶ κατόπιν ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Διατί ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκείνη ἦτο σοβαρά, αἱ προτάσεις της λογικαί, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκείνη δὲν ἦτο κωμικὴ ἀλλὰ κωμικὴν ἀποκαλεῖ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δ. Ἑνώσεως Ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἀπὸ νομίμως καὶ ἐλευθέρως ἐκλεγέντας βουλευτάς, οἵτινες ἐπὶ τετραετίαν ἐφαρμόσαντες τὸ Σύνταγμα εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑποδείξουν τὰς ἐνδεχομένας μεταρρυθμιστέας αὐτοῦ διατάξεις. Ἀλλ' ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δ. Ἑνώσεως—λυποῦμαι διότι ἔφυγε καίτοι τὸν παρεκάλεσα νὰ μείνῃ, ἀλλ' εὗρεν ἀφορμὴν δῆθεν ἀπὸ τὸν κ. Κουλουμβάκην νὰ φύγῃ—ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος λέγει ὅτι ἡ κυβερνητικὴ παράταξις θέλει νὰ κάμῃ ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ Συντάγματος, τί λέγει ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος; Διὰ νὰ ἴδητε ὅτι ἂν ὑπάρχῃ τι τὸ κωμικόν, διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν λέξιν, ἂν ἀπέδωκεν εἰς τὸ κωμικόν, διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν λέξιν, ἂν ἀπέδωκεν εἰς τὴν πρότασίν μας, ὑπάρχει ὄχι εἰς τὴν πρότασιν περὶ Ἐπιτροπῆς. ἀλλ' εἰς τὰς ἀντιφάσεις αὐτοῦ—τί λέγει ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος; Γνωρίζετε ὅτι ἐψθάρητε εἰς τὴν κοινὴν γνώμην.

Γνωρίζετε ὅτι δὲν θὰ ἔλθετε πλειονοψηφοῦντες; Ἀφοῦ ὅμως δὲν θὰ ἔλθωμεν πλεονοψηφοῦντες, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ μᾶς λέγετε ὅτι δυνατὸν νὰ ἐπιβουλευθῶμεν ἡμεῖς τὸ Σύνταγμα καὶ διὰ τῆς μὴ πλειονοψηφίας μας νὰ ἐπιβάλωμεν τὰς διατάξεις, τὰς ὁποίας θὰ ὑποδείξῃ ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή; Ἡ ἀντίφασίς σας αὐτὴ στερεῖται ἄραγε κωμικότητος οἵαν ἀποδίδετε εἰς τὴν σύστασιν μιᾶς ἐπιτροπῆς σοβαροτάτης πρὸς μελέτην. Ἐὰν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δ. Ἑνώσεως ἀφ' ἧς ἠθέλησε νὰ ἀποφύγῃ τὰ βάρη τῆς ἐξουσίας θέλει νὰ τραπῇ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἀβεντίνου λόφου ἀπομιμούμενος ἐν τούτῳ τοὺς πρώην συνεργάτας του ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, μετὰ τῶν ὁποίων ἦλθεν εἰς διάστασιν, ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν πρὸ ὀλίγου χρόνου, ἐὰν τώρα ἐνηγκαλίσθη τὰς ἀπόψεις αὐτῶν ἐὰν θέλῃ λέγω νὰ ὁδεύσῃ τὴν ὁδὸν πρὸς τὸν Ἀβεντῖνον λόφον, δὲν θὰ ὑπάρξῃ καμμία συγκίνησις εἰς τὴν Κυβερνητικὴν παράταξιν μήτε εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Ἡ παράταξις ἡ παροῦσα καὶ παλαιότερον καὶ προσφάτως ἐπὶ τετραετίαν ὁλόκληρον δὲν ἐδίστασε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀντιξόους περιστάσεις καὶ διεθνεῖς καὶ ἐσωτερικάς. Εἶναι ἱκανὴ καὶ ἄνευ τῆς παρουσίας ἀκόμη τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς δημοκρατικῆς ἑνώσεως νὰ ἀγάγῃ εἰς πέρας τοὺς ἀγῶνας, ποὺ τῆς ἐπέβαλεν ὡς βαρὺ φορτίον ἡ ψῆφος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ε. Κουλουμβάκης. Κύριοι βουλευταί, πρόκειται καὶ περὶ ζητήματος προσωπικοῦ. Γνωρίζετε καλῶς ὅτι δὲν ὑπῆρξέ ποτε περίπτωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλησα περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δ. Ἑνώσεως χωρὶς νὰ ἀποδώσω εἰς αὐτὸν πάντα σεβασμόν. Ἐκεῖνος μὲ ἀπεκάλεσεν ὑβριστήν, ἀλλὰ τρεπόμενος ταυτοχρόνως εἰς φυγήν. Αὐτὸ εἶναι ἀνάξιον πρὸς γενναῖον ἄνδρα περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησα, καθ' ὃν τρόπον γνωρίζετε. Καὶ θέλω νὰ ἐλπίζω ὅτι καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς θὰ αἰσθάνεται τύψεις συνειδότος,

Ἐὰν διίσταμαι πολιτικῶς μὲ αὐτὸν, ἡ διάστασις δὲν εἶναι χθεσινή. Ἔχει παρέλθει ὁλόκληρος τριακονταετία, ἀφ' ἧς διεξάγω ἀγῶνα πρὸς τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς, ὁ ἔλεγχος τὸν ὁποῖον ἔκαμα ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεώς του ἦτο δριμὺς ἀλλὰ πλήρης σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἄτομον. Καὶ ἐρωτῶ τώρα τὴν Κυβέρνησιν τῶν Φιλελευθέρων. Κατόπιν τούτων δὲν ἐσχημάτισε τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ ἀναλογική;

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Θ. Κολιαλέξης. Ζητεῖ ὅπως τεθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ φαρμακείων.

Α. Μιχαλακόπουλος. Ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τοῦτο. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ παρουσιάζει τόσας ἀντιθέσεις, ὥστε εἶναι ἀνάγκη νὰ συζητηθῇ ἐν πληθούσῃ Βουλῇ.

Οἱ κ. κ. ***Χούρσογλου*** καὶ ***Σαράντης*** συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Ὁ κ. ***Γερογιάννης.*** ἐναντιοῦται εἰς τὴν περίληψιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Θ. Σοφούλης (πρόεδρος τῆς Βουλῆς). Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ μοῦ παράσχῃ τὴν ἐξουσιοδότησιν ὅπως κυρώσω ὑπ' εὐθύνην μου τὰ πρακτικά.

Ἡ Βουλὴ παρέσχε τὴν αἰτηθεῖσαν ἐξουσιοδότησιν

Θ. Σοφούλης Ἡ προσεχὴς συνεδρίασις τῆς Βουλῆς θὰ γίνῃ γνωστὴ εἰς τοὺς κ. κ. Βουλευτὰς δι' ἰδιαιτέρων προσκλήσεων.

Λύεται ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Καλιγκάτσης
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'

Δευτέρας 1 Αὐγούστου 1932.

Ὥρᾳ 6 μ. μ. ὁ Προεδρεύων κ. ***Μ. Ἀργυρόπουλος,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ σύνδεσμος συνταξιούχων ναυτικῶν ἀπομαχικοῦ ταμείου ζητεῖ ὅπως ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» ἅπασαι αἱ ἀφορῶσαι τὸν περιορισμὸν τῆς αὐτοτελείας τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου προϋποθέσεις ὑπαγωγῆς τούτου εἰς τὸν θεσμὸν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁ σύνδεσμος παραγγελιοδόχων Πειραιῶς ὑποβάλλει τὰς ἀντιλήψεις του ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Κριμπᾶς*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ τέως ὑπολογαγοῦ ἀρχιτεχνίτου Τιμοθεάτου Σπυρίδωνος, ζητοῦντος ὅπως τῷ χορηγηθῇ ἡ καθυστερουμένη αὐτῷ σύνταξις.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ε. Μαχαίρας*** καταθέτει ψήφισμα τοῦ συνδέσμου ἐργατῶν καὶ ἐργατίδων κλωστηρίων, ὑφαντηρίων καὶ βαφείων Πειραιῶς, ζητοῦντος τὴν ἐπέκτασιν τοῦ 8ώρου εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς κλωστοϋφαντουργίας, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου 2112 εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ ἐργατρίας κλπ.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Λούλης*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ προέδρου Κερασόβου ζητοῦντος ὅπως τὸ χωρίον Κεράσοβον Κονίτσης συμπεριληφθῇ εἰς τὸν νόμον 4162.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει πράξεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὑπ' εὐθύνην τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Λούλης*** καταθέτει αἴτησιν τῶν κτηνοτρόφων ἐν τῇ βοσκῇ Καϊμακτσιλὰν ζητούντων ὅπως τὰ μισθώματα πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καταβληθῶσιν εἰς ὁμολογίας καὶ οὐχὶ εἰς μετρητά.

Οἱ εἰσαγωγεῖς ἀποικιακῶν Πειραιῶς διαμαρτύρονται κατὰ ἀξιώσεως χαλβαδοποιῶν προσπαθούντων ὅπως δοθῇ αὐτοῖς παρανόμως δικαίωμα εἰσαγωγῆς ζαχαρέως.

Ὁ ἰατρικὸς σύλλογος Δράμας διαμαρτύρεται, διότι ἐλλείψει μέσων ἀδυνατεῖ νὰ παράσχῃ τὴν ἰατρικήν του περίθαλψιν εἰς τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμούς.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Β. Σκουλᾶς, Ν. Ἀσκούτσης*** καὶ ***Ι. Γοβατζιδάκης*** διὰ τηλεγραφήματός των διαμαρτύρονται διὰ τὴν καταστράγγισιν τοῦ νόμου τοῦ προστατεύοντος κατόχους ἀνταλλαξίμων ἐφέδρους πολεμιστὰς καὶ παρακαλοῦν ὅπως ἐπανέλθωσιν οἱ κάτοχοι ἀνταλλαξίμων εἰς τὰ δικαιώματά των.

Ἡ Γερουσία ἐπιστρέφει τὰ κάτωθι νομοσχέδια τροποποιηθέντα παρ' αὐτῆς:

1) «Περὶ ἱδρύσεως Ταμείου συντάξεως ἐργοληπτῶν».

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)1)32 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3464 καὶ 1616 περὶ Ταμείου Προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων, τοῦ νόμου 4841 περὶ αὐτοκινήτων κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.» καί,

3) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304 περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας».

Ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων 1) «Περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ 2) «Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀνεγνωρισμένων γυμνασίων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης λειτουργοῦντος Ἐκπαιδευτηρίου «τὸ Παλλάδιον».

Ὁ κ. ***Ἰω. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 13 τοῦ νόμου 4384 καὶ 5 τοῦ νόμου 4717 καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 1471 καὶ 5224 περὶ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς Γεώργιον Ν. Χατζηδάκην καὶ Γεώργιον Ἰακκωβίδην».

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου πέμπτου τοῦ νόμου 4457 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος»,

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Ἀναστασίου Τζαμαλῆ ὑπὲρ τοῦ ἐν Καλάμαις Ἀλεξανδρακείου Νοσοκομείου»

Ὁ κ. ***Λ. Κουτσοπέταλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 3496 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου Δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας».

Ὁ κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων:

1) «Περὶ ἐξωγάμων τέκνων» καί

2) Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2228 περὶ διαζυγίου».

Ὁ κ. ***Λ. Κουτσοπέταλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συμβατικῶν τιμῶν ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων κλπ.»

Ὁ κ. ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου« περὶ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Τηλεφώνων προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.».

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 4733 καὶ 4833 περὶ συστάσεως πολυτέκνων».

Ὁ κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν εἰς διακοσίους πεντήκοντα».

Ὁ κ ***Γ. Βασιλειάδης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 4411 περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐξομοιώσεως τῶν ὑπηρετούντων ἀποφοίτων πρακτικῶν Γεωργικῶν σχολείων πρὸς τοὺς ἀποφοίτους Μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 2190 περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν».

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Νόμου 5841 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 2740 περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ)».

Ὁ κ. ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους εἰς νέον οἴκημα καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Ὁ κ. ***Ἰω. Μπουρνιᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀν. Δ. τῆς 1 Ἰουλίου 32«περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων πρὸς Τραπέζας καὶ ἄλλα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀνεγνωρισμένων Γυμνασίων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης λειτουργοῦντος ἐκπαιδευτηρίου τὸ «Παλλάδιον.»

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Βερδέλης καὶ Α. Βαρβαγιάννης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀνεγνωρισμένων Γυμνασίων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης λειτουργοῦντος ἐκπαιδευτηρίου τὸ «Παλλάδιον».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 4. τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Μαΐου 1927».

Μ. Ἀργυρόπουλος (Προεδρεύων). Μετὰ βαθείας λύπης ἀγγέλλω τὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων διακοπῶν τῆς Βουλῆς θάνατον τοῦ Βουλευτοῦ Ἀλεξάνδρου Κασσαβέτη. Τὸ Προεδρεῖον διερμηνεύον καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς Βουλῆς ἐξέφρασε συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος πολιτευτοῦ καὶ κατέθεσε στέφανον.

Ὁ κ. ***Μ. Ἀργυρόπουλος*** (Προεδρεύων) ἀνακοινοῖ κατόπιν τὴν ἀποστολὴν δύο ἐγγράφων ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ πρώτου ἀνακοινοῦται εἰς τὴν Βουλὴν ἡ παραίτησις τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Ἠπείρου κ. Εὐριπαίου καὶ ὁ διορισμὸς ὡς Ὑφυπουργῶν τοῦ κ. Εὐριπαίου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κ. Κογεβίνα τῆς Συγκοινωνίας. Διὰ τοῦ ἑτέρου ἀνακοινοῦται εἰς τὴν Βουλὴν ὁ διορισμὸς ὡς Γενικῶν Διοικητῶν τοῦ κ. Καταπότη Κρήτης καὶ τοῦ κ. Ι. Τσιγκόλη Ἠπείρου.

Μ. Ἀργυρόπουλος (Προεδρεύων). Ὁ κ. Ε. Κουλουμβάκης ἔχει τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

Ε. Κουλουμβάκης. Κύριοι Βουλευταί. Ἕκαστος ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του κατὰ τὸ μέτρον καὶ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς πρὸς αὐτὴν πίστεως. Λέγω τοῦτο, διότι, ἀτυχῶς κατὰ τοὺς καπροὺς καιροὺς κατὰ τοὺς ὁποίους ζῶμεν, δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ λέγωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μετὰ ὑπεραφανείας ἐλέγετο πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν, ὅτε ὅλοι ἠγαπῶμεν τὴν πατρίδα κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον. Ἀτυχῶς εἰς τὴν μεταπολεμικὴν κοινωνίαν, οὐ μόνον παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην, παρεισέφρυσαν θεωρίαι καταργοῦσαι τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν καὶ ἀνάγουσαι ὡς τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως τὴν δειλίαν. Καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὑλικῆν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἔχει ἐφευρεθῇ καὶ μία ἄλλη θεωρία, ἡ θεωρία τῆς πάλης τῶν τάξεων, θεωρία τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ τῶν κοινωνιῶν, τῆς αὐτοκτονίας τοὐτέστι τῶν ἐθνῶν, τῆς καταργήσεως δηλ. πάσης προόδου καὶ πάσης πίστεως πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν. Ἀπαύγασμα τοιούτων θεωριῶν εἶναι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τῆς ἀναλογικῆς τὸ ὁποῖον, ἔχει γνῶσιν ἡ Βουλή, πῶς ὑπεβλήθη πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων παρ' ἡμῖν. Τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους πρέπει τὸ σύστημα τοῦτο νὰ καταργηθῇ, τοὺς ἀνέπτυσσα εἰς τὴν ἔκθεσίν μου δι' ὀλίγων. ἀλλὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, κύριοι συνάδελφοι, εἶμαι βέβαιος ἀπολύτως βέβαιος, τοὺς ἀκούετε εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ κέντρα, τοὺς ἀκούετε, ἀπὸ ὅλους τοὺς πολίτας τῆς Ἑλλάδος, διότι ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων τὸ ἀπεχθάνεται τὸ ἀνήθικον, τὸ ἀντικοινωνικόν, τὸ ἀντεθνικὸν αὐτὸ σύστημα. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρότασιν νόμου, περὶ καταργήσεως τοῦ ἀνηθίκου, τοῦ ἀντικοινωνικοῦ καὶ ἀντεθνικοῦ τούτου συστήματος τῆς ἀναλογικῆς.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ε. Κουλουμβάκης. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς κ. Πρόεδρε, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ πρότασις νόμου ἡ ἀφορῶσα διάνεια ἀλλοδαπῶν πρὸς ἀλλοδαποὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συναφθέντα, ὑποβληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ θὰ ἐγγραφῇ ἐκ τῶν πρώτων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν. Ἐπειδὴ θὰ ἔχωμεν ὀλίγας συνεδριάσεις, θὰ παρακαλέσω τὸ Προεδρεῖον νὰ ἐγγράψῃ ταύτην ἐφ' ὅσον μάλιστα συναινούσης τῆς Βουλῆς ἐγένετο ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ κ. ἀντιπροέδρου νὰ συζητηθῇ ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος.

Πρόεδρος. Θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Σ. Χουρσόγλου. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς παρεκάλεσα νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν πρότασις νόμου ὑποβληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἀφορῶσα τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων, ἅτινα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς πρόσφυγας παρὰ τῆς Ε.Α.Π. ἀλλ' ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσε τότε συναινούντων καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ὅτι θὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν Ημερησίαν Διάταξιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν. Ἐπειδὴ δὲν ὁλέπω νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένη παρακαλῶ νὰ ληφθῇ πρόνοια.

Κ. Βαρβαρέσος. (Ὑπ. τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ὑπέβαλεν ἀκόμη ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴ τὴν ἔκθεσίν της.

Μ. Ἀργυρόπουλος. (Προεδρεύων). Θὰ συστηθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπεξεργασθῇ ταχέως τὴν πρότασιν καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της.

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

Εἰς δ' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ «περὶ διαλύσεως συμβάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μετὰ τῶν ὑφαντουργικῶν ἑταιριῶν Α.Ε. Ἑλληνικὴ Ἐριουργία κλπ. περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἱδρύσεως ταμείου συντάξεως ἐργοληπτῶν».

Ἐπίσης εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ Ταμείου Προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων κλπ. ἔχοντα οὕτω:

Περὶ διαλύσεως τῆς μετὰ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἑταιρειῶν ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1927 Συμβάσεως τοῦ Δημοσίου «περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ διὰ τὴν Στρατιωτικὴν Ὑπηρεσίαν».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1931 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3858, 3859, 3903 καὶ 4422 συμβολαίων τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Νικολ. Πανιάρα συνομολογηθεῖσαι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Α. Ε. «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία», Ε. Ε. «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία», Α. Ε. «Ὕφανὲτ» καὶ Α. Ε. «Ἔρια» συμβάσεις διαλύσεως τῆς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1927 συμβάσεως προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ χρησίμου διὰ τὴν Στρατιωτικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τοῖς ὡς ἄνω συμβολαίοις ἀναφερομένους ὅρους καὶ συμφωνίας.

Ἀριθ. 3858.

Διάλυσις Συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην (27) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου (1932) ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 89 κειμένῳ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἰδιοκτησία Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἔνθα κληθεὶς ἦλθον, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Νικολάου Κωνστ. Πανιάρα ἐδρεύοντος ἐνταῦθα παρουσίᾳ καὶ τῶν μαρτύρων Ἐμμανουὴλ Δημητρίου Νούση Ταγματάρχου καὶ Ἀντωνίου Σπυρίδωνος Ψαθᾶ, Λοχαγοῦ, ἀμφοτέρων τοῦ Σώματος Ἐπιμελητείας καὶ κατοίκων Ἀθηνῶν πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέων, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοί μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι ἀφ' ἑνὸς Γεώργιος Ἀποστόλου Κατεχάκης Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐκπροσωπῶν ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῆς ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1932 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθείσης κατὰ τὴν ΙΑ' Συνεδρίασιν αὐτοῦ, ἧς κεκυρωμένον ἀπόσπασμα προσαρτᾶται ὧδε, καὶ ἀφ' ἑτέρου Θωμᾶς Χριστοδούλου Λαναρᾶς, ἐμποροβιομήχανος, κάτοικος Ἀθηνῶν (ὁδὸς Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἀριθ. 9) ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ ὡς πληρεξούσιος τῆς ἐν Ναούσῃ ἐδρευούσης ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18398 τῆς δεκάτης πέμπτης (15) Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους 1931 πληρεξουσίου συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βερροίας Γεωργίου Δ. Μανωλίδου προσαρτωμένου ὧδε ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ χορηγηθέντος κατόπιν τῶν νομίμων διατυπώσεων καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 πέντε τοῦ ὑπ' ἀριθ. 40465 τῆς τριακοστῆς (30) Μαρτίου 1922 τροποποιητικοῦ Ἑταιρικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Πειραιῶς Δημητρίου Πολιτάκη οὗτινος κεκυρωμένον ἀπόσπασμα προσαρτᾶται ὧδε καὶ ὑπὸ τὰς ἰδιότητάς των ταύτας ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος δι' οὗ συνωμολόγησαν καὶ συναπεδέχθησαν τ' ἀκόλουθα. Ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἑταιρειῶν Α. Ε. «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία», Α. Ε. «Ἔρια», Α. Ε. «Ὕφανὲτ» καὶ τῆς ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀφ' ἑτέρου, ὑφίσταται ἐν ἰσχύϊ ἡ ἀπὸ τριακοστῆς (30) Ἰουνίου 1927 ἔτους σύμβασις «περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ» κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ (19) δεκάτης ἐννάτης Ἰουλίου 1927 ἔτους Προεδρικοῦ Διατάγματος καὶ δι' ἧς συμβάσεως ἡ Ἑταιρεία «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀνέλαβεν τὴν προμήθειαν τῶν εἴκοσι πέντε ἑκατοστῶν (25/οο) τῆς ἐτησίας παραγγελίας τοῦ Δημοσίου. Ἤδη οἱ διὰ τοῦ παρόντος συμβαλλόμενοι καὶ ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας ἰδιότητάς των ἐδήλωσαν ὅτι διαλύουσι τὴν σύμβασιν ταύτην ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας :

1) Ἡ Ἑταιρεία Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σια. ἀποδέχεται τὴν δι' ἑαυτὴν διάλυσιν τῆς ἄνω Συμβάσεως ἀμετακλήτως ἀπὸ τοῦδε καὶ ὑπὸ τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ ἐννέα (9) προϋπόθεσιν. 2) Ἡ Ἑταιρεία «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀναγνωρίζει, ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης διαλύσεως οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐξ οἱωνδήποτε λόγων, παραιτουμένη ρητῶς παντὸς τυχὸν ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως δικαιώματός της διὰ τὸν ἀπὸ τῆς διαλύσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. 3) Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δηλοῖ, ὅτι παραιτεῖται παντὸς δικαιώματός του ἀπορρέοντος ἐκ τῆς ἀπὸ τριακοστῆς (30ῆς) Ἰουνίου 1927 ἔτους διαλυομένης διὰ τοῦ παρόντος Συμβάσεως διὰ τὸν μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς χρόνον. Ἡ δὲ Ἑταιρεία «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀποδέχεται τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ Δημοσίου. 4) Ἡ Ἑταιρεία «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» δηλοῖ, ὅτι τὴν ἀξίωσίν της περὶ ἀποζημιώσεώς της διὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς γενομένας ἐγκαταστάσεις εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τρίτου (3ου) ἄρθρου τῆς ὡς ἄνω Συμβάσεως ἐπαφίησιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὴν δήλωσιν ταύτην τῆς Ἑταιρείας «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀποδέχεται τὸ Δημόσιον». 5) Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» συμφωνεῖται ἀμοιβαίως, ὅτι θὰ λυθῶσιν ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παρ' ᾧ ἐκκρεμοῦσιν, ὡς διαιτητικοῦ κατὰ τὴν σύμβασιν Δικαστηρίου. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου θέλουσιν ἐκδικασθῇ καὶ αἱ ὑφιστάμεναι μὲν διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς συμβαλλομένης Ἑταιρείας, ἀλλὰ μὴ εἰσαχθεῖσαι ἔτι πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ τυχὸν ἐγερθησόμεναι τοιαῦται ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. 6) Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου εἰς περίπτωσιν εὐνοϊκῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκβάσεως τῶν ὡς ἄνω δικῶν, ἡ Ἑταιρεία «Λαναρᾶς —Κύρτσης καὶ Σία» διαθέτουσα τὰς ἐν Ναούσῃ βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῆς ἐλευθέρας παντὸς βάρους, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 555 τῆς 29 Δεκεμβρίου 1931 πιστοποιητικῷ τοῦ ὑποθηκοφύλακος Ναούσης, ὅπερ προσαρτᾶται τῷ παρόντι, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κρατήσῃ ταύτας ἐλευθέρας πάσης ὑποθήκης καὶ εἰς τὸ μέλλον μέχρις ὁριστικῆς λύσεως τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἐκκρεμῶν διαφορῶν, εἴτε διατηρήσῃ τὴν σημερινὴν μορφήν της, ὡς ἑτερόρρυθμος, εἴτε μετατραπῇ εἰς Ἀνών. Ἑταιρείαν. Τὴν δήλωσιν ταύτην τῆς Ἑταιρείας «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σια» ἀποδέχεται τὸ Δημόσιον. 7) Αἱ διὰ τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος 1931—32 δοθεῖσαι παρὰ τοῦ Δημοσίου παραγγελίαι εἰς τὴν Ἑταιρείαν «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἐκτελεσθήσονται παρὰ τῆς Ἑταιρείας ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. 8) Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαλυομένης Συμβάσεως κατατεθειμέναι παρὰ τῆς Ἑταιρείας «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἐγγυήσεις ἀποδοθήσονται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἅμα τῇ ἐκτελέσει ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ταύτης τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ὅρων ἀναφερομένων παραγγελιῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32 καὶ 9) Ἡ παροῦσα Σύμβασις καὶ ἡ δι' αὐτῆς συμφωνουμένη διάλυσις θέλει θεωρηθῇ ἰσχύουσα ἀπὸ σήμερον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κυρωθῇ αὕτη νομοθετικῶς, τῆς κυρώσεώς της ἐνεργούσης ἀναδρομικῶς. Εἰσεπράχθησαν διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο (192). Ταῦτα συνωμολόγησαν καὶ παρεδέχθησαν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ εἰς πίστωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα εἰς δύο φύλλα χαρτοσήμου τὰ περιθώρια τῶν ὁποίων ἀφέθησαν τῇ συγκαταθέσει τῶν συμβαλλομένων, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπεγράφη παρ' ὅλων καὶ ἐμοῦ.

Οἱ Συμβαλλόμενοι
Θ. ΛΑΝΑΡΑΣ
Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

Οἱ μάρτυρες
Ε. ΝΟΥΣΗΣ
Α. ΨΑΘΑΣ

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκδοθὲν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἀθῆναι αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ἀριθ. 3859.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην (27) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου (1932) ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 89 κειμένῳ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἰδιοκτησίᾳ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἔνθα κληθεὶς ἦλθον, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΝΙΑΡΑ, ἐδρεύοντος ἐνταῦθα, παρουσίᾳ καὶ τῶν μαρτύρων Ἐμμανουὴλ Δημητρίου Νούση Ταγματάρχου καὶ Ἀντωνίου Σπυρίδωνος Ψαθᾶ Λοχαγοῦ, ἀμφοτέρων τοῦ Σώματος Ἐπιμελητείας καὶ κατοίκων Ἀθηνῶν πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων, γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέων, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοί μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι, ἀφ' ἑνὸς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ, Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐκπροσωπῶν ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, δυνάμει τῆς ἀπὸ 24ης Φεβρουαρίου 1932 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ληφθείσης κατὰ τὴν ΙΑ' Συνεδρίασιν αὐτοῦ ἧς κεκυρωμένον ἀπόσπασμα προσαρτᾶται ὧδε καὶ ἀφ' ἑτέρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΗΚΟΥ ΜΑΚΡΗΣ, ἐμποροβιομήχανος κάτοικος Θεσσαλονίκης καὶ προσωρινῶς διαμένων ἐν Ἀθήναις, ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ ὡς πληρεξούσιος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Βιομηχανίας Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ» δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23456 τῆς δεκάτης ἑνάτης (19) Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους 1932 πληρεξουσίου Συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Γεωργίου Νικήτα Παπασταθοπούλου οὗτινος κεκυρωμένον ἀντίγραφον προσαρτᾶται ὧδε καὶ ὑπὸ τὰς ἰδιότητάς των ταύτας ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος δι' οὗ συνωμολόγησαν καὶ συναπεδέχθησαν τ' ἀκόλουθα.

Ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἑταιρειῶν «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία», Α. Ε. «Ἔρια», Α. Ε. «Ὕφανὲτ» Α. Ε. καὶ τῆς ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία», ἀφ' ἑτέρου, ὑφίσταται ἐν ἰσχύϊ ἡ ἀπὸ τριακοστῆς (30ῆς) Ἰουνίου 1927 Σύμβασις «περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ» κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ δεκάτης ἐννάτης (19ης) Ἰουλίου 1927 ἔτους Προεδρικοῦ Διατάγματος καὶ δι' ἧς Συμβάσεως ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Βιομηχανίας Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ» ἀνέλαβε τὴν προμήθειαν τῶν εἴκοσι ἑκατοστῶν (20)οο) τῆς ἐτησίας παραγγελίας. Ἤδη οἱ διὰ τοῦ παρόντος συμβαλλόμενοι καὶ ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας ἰδιότητάς των, ἐδήλωσαν, ὅτι διαλύουσι τὴν Σύμβασιν ταύτην ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας. 1) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Βιομηχανία Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ, ἀποδέχεται τὴν δι' ἑαυτὴν διάλυσιν τῆς ἄνω συμβάσεως ἀμετακλήτως ἀπὸ τοῦδε καὶ ὑπὸ τὴν ἐν ἐδαφίῳ ἐννέα (9) προϋπόθεσιν. 2) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Βιομηχανία Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ» ἀναγνωρίζει, ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης διαλύσεως οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐξ οἱωνδήποτε λόγων, παραιτουμένη ρητῶς παντὸς τυχὸν ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως δικαιώματός της διὰ τὸν ἀπὸ τῆς διαλύσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. 3) Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δηλοῖ, ὅτι παραιτεῖται παντὸς δικαιώματός του ἀπορρέοντος ἐκ τῆς ἀπὸ τριακοστῆς (30) Ἰουνίου 1927 διαλυομένης διὰ τοῦ παρόντος Συμβάσεως, διὰ τὸν μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς χρόνον. Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Βιομηχανία Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ» ἀποδέχεται τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ Δημοσίου. 4) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Βιομηχανία Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ» ἀναγνωρίζει, ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς ἐγκαταστάσεις εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τρίτου (3ου) ἄρθρου τῆς ἄνω Συμβάσεως, τὸ δὲ Δημόσιον ἀναγνωρίζει ἐπίσης, ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει παρὰ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Βιομηχανία Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ» διὰ τὴν ἐκ μέρους αὐτῆς παράλειψιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως εἶχε πρὸς ἐπαύξησιν τῶν ἐγκαταστάσεών της καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν τοιούτων ὑποχρεωτικῶν κατὰ τὴν Σύμβασιν.

5) Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Βιομηχανία Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ» συμφωνεῖται ἀμοιβαίως, ὅτι θὰ λυθῶσιν ὁριστικῶς παρὰ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παρ' ᾧ ἐκκρεμοῦσιν, ὡς διαιτητικοῦ κατὰ τὴν σύμβασιν Δικαστηρίου. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ διαιτητικοῦ Δικαστηρίου θέλουσιν ἐκδικασθῇ καὶ αἱ ὑφιστάμεναι μὲν διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς συμβαλλομένης Ἑταιρείας, ἀλλὰ μὴ εἰσαχθεῖσαι ἔτι πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ τυχὸν ἐγερθησόμεναι τοιαῦται ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. 6) Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου εἰς περίπτωσιν εὐνοϊκῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκβάσεως τῶν ὡς ἄνω δικῶν, ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Βιομηχανία Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ», διαθέτουσα τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῆς ἐλευθέρας παντὸς βάρους συμφώνως τῷ προσαρτωμένῳ ὧδε ὑπ' ἀριθ. 607 τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1932 πιστοποιητικῷ τοῦ ὑποθηκοφύλακος Θεσσαλονίκης, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κρατήσῃ ταύτας ἐλευθέρας πάσης ὑποθήκης καὶ εἰς τὸ μέλλον, μέχρι τελικοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἐκκρεμῶν διαφορῶν. 7) Αἱ διὰ τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος 1931—1932 δοθεῖσαι παρὰ τοῦ Δημοσίου παραγγελίαι εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν Βιομηχανίας Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ» ἐκτελεσθήσονται παρὰ τῆς Ἑταιρείας ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. 8) Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαλυομένης Συμβάσεως κατατεθειμέναι παρὰ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Βιομηχανία Ὑφασμάτων «Ὕφανὲτ» ἐγγυήσεις ἀποδοθήσονται αὐτῇ, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἅμα τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ὅρῳ ἀναφερομένων παραγγελιῶν οἰκονομικοῦ ἔτους 1931-1932 καὶ 9) Ἡ παροῦσα Σύμβασις καὶ ἡ δι' αὐτῆς συμφωνουμένη διάλυσις, θέλει θεωρηθῇ ἰσχύουσα ἀπὸ σήμερον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κυρωθῇ αὕτη νομοθετικῶς, τῆς κυρώσεώς της ἐνεργούσης ἀναδρομικῶς. Εἰσεπράχθησαν διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο (192).

Ταῦτα συνωμολογήθησαν καὶ παρεδέχθησαν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ εἰς πίστωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα εἰς φύλλα χαρτοσήμου δύο τὰ περιθώρια τῶν ὁποίων ἀφέθησαν τῇ συγκαταθέσει τῶν συμβαλλομένων, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπεγράφη παρ' ὅλων καὶ ἐμοῦ.

Οἱ Συμβαλλόμενοι
Α. ΜΑΚΡΗΣ
Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

Οἱ μάρτυρες
Ε. ΝΟΥΣΗΣ
Α. ΨΑΘΑΣ

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκδοθὲν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἀθῆναι αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Άριθ. 3903.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Έν Άθήναις σήμερον τήν πέμπτην (5ην) τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου (1932) ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 89 κειμένῳ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἰδιοκτησίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἔνθα κληθεὶς ἦλθον, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΝΙΑΡΑ, ἐδρεύοντος ἐνταῦθα, παρουσίᾳ καὶ τῶν μαρτύρων Δημητρίου Θεοδώρου Σαρακατσάνη Ταγματάρχου, καὶ Κωνσταντίνου Λεωνίδου Παναγάκη Λοχαγοῦ, ἀμφοτέρων κατοίκων Ἀθηνῶν, πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέων, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοί μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι, ἀφ' ἑνὸς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐκ προσωπῶν ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 95 τῆς 24 Φεβρουαρίου 1932 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθείσης κατὰ τὴν ΙΑ' Συνεδρίασιν αὐτοῦ ἧς κεκυρωμένον ἀπόσπασμα προσαρτᾶται ὧδε καὶ ἀφ' ἑτέρου 1) Κλέαρχος Θεοδώρου Μανέας ἔμπορος κάτοικος Ἀθηνῶν, (ὁδὸς Ἰουλιανοῦ ἀριθ. 36) καὶ 2) Ἀλέξανδρος Λουκᾶ Χαλκοκονδύλης κτηματίας κάτοικος Ἀθηνῶν, (Λεωφόρος Κηφισσίας ἀριθ. 49 β), ἐκπροσωποῦντες ἐν προκειμένῳ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσαν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ὁ μὲν πρῶτος ὡς Διευθυντὴς, ὁ δὲ δεύτερος ὡς ἐντεταλμένος Σύμβουλος αὐτῆς δυνάμει τοῦ προσαρτωμένου ὧδε καταστατικοῦ αὐτῆς (ἄρθρον 24) καὶ συμφώνως πρὸς τὸ προσαρτώμενον ὧδε ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ ἀπόσπασμα πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ρηθείσης Ἑταιρείας ὑπὸ χρονολογίαν 2ας Μαρτίου 1932 καὶ ὑπὸ τὰς ἰδιότητάς των ταύτας ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος δι' οὗ συνωμολόγησαν καὶ συναπεδέχθησαν τ' ἀκόλουθα. Ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» συνήφθη ἡ ἀπὸ εἰκοστῆς τετάρτης (24ης) Δεκεμβρίου 1925 ἔτους Σύμβασις «περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ», ἥτις μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ τριακοστῆς (30ῆς) Ἰουνίου 1927 ἐν ἰσχύι ὄσης Συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ δεκάτης ἑνάτης (19ης) Ἰουλίου 1927 Προεδρικοῦ Διατάγματος εἰς ἣν συνέπραξαν αἱ συμβαλλόμεναι καὶ Ἑταιρεῖαι «Ἔρια» Α. Ε., «Ὑφανέτ» Α. Ε. καὶ ἡ ἑτερόρρυθμος Ἑταιρεία «Λαναρᾶς-Κύρτσης καὶ Σία», καὶ δι' ἧς Συμβάσεως ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ἀνέλαβε τὴν προμήθειαν τῶν τριάκοντα πέντε ἑκατοστῶν (35)00) τῆς ἐτησίας παραγγελίας. Ἤδη οἱ διὰ τοῦ παρόντος συμβαλλόμενοι καὶ ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας ἰδιότητάς των ἐδήλωσαν, ὅτι διαλύουσι τὴν Σύμβασιν ταύτην ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας. 1) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ἀποδέχεται τὴν δι' ἑαυτὴν διάλυσιν τῆς ἄνω Συμβάσεως ἀμετακλήτως ἀπὸ τοῦδε καὶ ὑπὸ τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ δέκα (10) προϋπόθεσιν. 2) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ἀναγνωρίζει ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης διαλύσεως οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἐξ οἱωνδήποτε λόγων, παραιτουμένη ρητῶς παντὸς τυχὸν ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως δικαιώματός της διὰ τὸν ἀπὸ τῆς διαλύσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. 3) Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δηλοῖ, ὅτι παραιτεῖται παντὸς δικαιώματός του ἀπορρέοντος ἐκ τῆς ἀπὸ τριακοστῆς (30ῆς) Ἰουνίου 1927 διαλυομένης διὰ τοῦ παρόντος Συμβάσεως, διὰ τὸν μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς χρόνον. Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ἀποδέχεται τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ Δημοσίου. 4) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ἀναγνωρίζει, ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεω ἔχει παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς ἐγκαταστάσεις εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τρίτου (3ου) ἄρθρου τῆς ἄνω Συμβάσεως, τὸ δὲ Δημόσιον ἀναγνωρίζει ἐπίσης, ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει παρὰ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Ἑλληνικὴς Ἐριουργίας» διὰ τὴν ἐκ μέρους αὐτῆς παράλειψιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρεώσεως, ἣν ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως εἶχε πρὸς ἐπαύξησιν τῶν ἐγκαταστάσεών της καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν τοιούτων ὑποχρεωτικῶν κατὰ τὴν Σύμβασιν. 5) Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξαγοράσῃ τόσα μηχανήματα τοῦ ἐργοστασίου κοπῆς καὶ ραφῆς (μηχαναὶ κοπῆς, πάγκοι, μηχαναὶ ραφῆς, κομβιοδοχῶν, ρελιάσματος περικνημίδων, σίδερα σιδερώματος, διάφορα παρελκόμενα), ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν παραγωγικὴν ἐτησίως ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) πλήρων συλλογῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ ἐξ ἐρέας, ἐξ ἐκείνων ἅτινα αἱ Ἑταιρεῖαι εἶναι ἐκ τῆς Συμβάσεως ὑποχρεωμέναι νὰ παρασκευάζωσιν.

Ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξαγορασθησομένων ὡς ἄνω μηχανημάτων θέλει γίνει παρ' Ἐπιτροπῆς ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ ὡς Προέδρου, ἑνὸς μηχανολόγου μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ Συγκοινωνίας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας, ἐπὶ τῇ βάσει διακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε (285) ἐργασίμων ἡμερῶν κατ' ἔτος καὶ μὲ δεκάωρον ἡμερησίαν ἐργασίαν. Ἡ ἀξία τῶν ἐν λόγῳ μηχανημάτων κλπ. καθορισθήσεται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων ἀγορᾶς, μειωμένων κατὰ τὰς μέχρι σήμερον κατὰ νόμον ἀποσβέσεις. Διὰ τὰ μηχανήματα ἅτινα ἠγοράσθησαν παρὰ τῆς Ἑταιρείας εἰς ξένον νόμισμα, θέλει ὑπολογισθῇ τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον τοῦ ξένου νομίσματος κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν μόνον καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀγορὰ ἐγένετο τοῖς μετρητοῖς καὶ δι' ἰδίων χρημάτων τῆς Ἑταιρείας καὶ διὰ τὰ ὁποῖα χρήματα δὲν συνῆψεν ἡ Ἑταιρεία δάνειον εἰς τὸ ξένον τοῦτο νόμισμα μὴ εἰσέτι ἐξοφληθέν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἀξία τοῦ ξένου νομίσματος θὰ ὑπολογισθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς τῶν παραληφθησομένων μηχανημάτων παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξευρεθησομένη ἀξία τῶν μηχανημάτων, θέλει συμψηφισθῇ μὲ τὴν ὀφειλὴν τῆς Ἑταιρείας πρὸς τὸ Δημόσιον, ἥτις τυχὸν θέλει προκύψει μετὰ τὴν ἔκδοσιν παρὰ τοῦ Ἐφετείου ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐκκρεμούσης διαφορᾶς κοστολογίων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις αὕτη θέλει ἐκδοθῇ ἐντὸς διετίας ἀπὸ σήμερον, ἄλλως τὸ Δημόσιον θέλει καταβάλλει ταύτην τοῖς μετρητοῖς μετὰ τὴν διετίαν. Διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐν λόγῳ μηχανημάτων ἀπὸ τῆς διὰ κανονικοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς αὐτῶν μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου, εἴτε τῆς μετρητοῖς εἴτε διὰ συμψηφισμοῦ κατὰ τὰ προρηθέντα, ὑπολογισθήσεται ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας τόκος πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο), ἐφ' ὅσον καὶ ἡ Ἑταιρεία ἐντόκως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ τὸ εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ἐπιτικασθησόμενον παρὰ τοῦ Ἐφετείου ποσὸν μὲ τὸν αὐτὸν τόκον. Τὰ ὡς ἄνω ἐξαγορασθησόμενα μηχανήματα ἡ Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει, ὅπως ἐγκαταστήσῃ κατὰ τὸν δέοντα τρόπον διὰ τοῦ τεχνικοῦ αὐτῆς προσωπικοῦ καὶ δι' ἐξόδων της, εἰς μέρος ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἤθελε τῇ ὑποδείξει. 6) Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» συμφωνεῖται ἀμοιβαίως ὅτι θὰ λυθῶσιν ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παρ' ᾧ ἐκκρεμοῦσιν, ὡς διαιτητικοῦ κατὰ τὴν Σύμβασιν Δικαστηρίου. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ διαιτητικοῦ Δικαστηρίου θέλουσιν ἐκδικασθῇ καὶ αἱ ὑφιστάμεναι μὲν διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς συμβαλλομένης Ἑταιρείας, ἀλλὰ μὴ εἰσαχθεῖσαι ἔτι πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς καὶ αἱ τυχὸν ἐγερθησόμεναι τοιαῦται ἐκ τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. Αἱ τυχὸν ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐπιδικασθησόμεναι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφοραὶ τιμῶν μεταξὺ τιμολογίων καὶ ἀντιτιμολογίων τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς Συμβάσεως (24 Δεκεμβρίου 1925) καὶ τροποποιήσεως αὐτῆς (30 Ἰουνίου 1927) ἄχρι τοῦδε ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν θέλουσιν ἀποδοθῇ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας εἰς τὸ Δημόσιον

κατὰ τὴν ἀτομικήν της ἀναλογίαν, ἥτις διὰ ποσὰ εἰδῶν παρέβωκε δι' ἀτομικόν της λογαριασμὸν πλέον τῆς τυχὸν ἐπιδικασθησομένης διαφορᾶς τιμῶν κοπῆς καὶ ραφῆς ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ποσότητος τῶν ἐκτελεσθεισῶν παραγγελιῶν καὶ ὑπὸ τῶν τεσσάρων Ἑταιρειῶν διότι τὸ ἀντίτιμον τῆς κοπῆς καὶ ραφῆς ἐπληρώθη παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς μόνην αὐτὴν ὡς μόνην ἀνάδοχον τῆς κοπῆς καὶ ραφῆς εἰς δραχμὰς τῆς £ Ἀγγλίας ὑπολογιζομένης ἀπ' ἀρχῆς μὲν τῆς Συμβάσεως μέχρις εἰκοστῆς (20ῆς Σ)ρίου 1931) πρὸς δραχμὰς τριακοσίας ἑβδομήκοντα πέντε (375) (τιμὴ στα0εροποιήσεως), διὰ διαφορὰς δὲ γεννηθείσας ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς πρώτης (21) Σεπτεμβρίου 1931 καὶ ἐφεξῆς, μὲ οἵαν τιμὴν τὸ Δημόσιον ἐπλήρωνε ἑκάστοτε τὴν Ἑταιρείαν. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη τῶν ἐπιδικασθησομένων τυχὸν εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τοῦ Ἐφετείου, θέλει γίνει παρὰ τῆς Ἑταιρείας εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις ἀρχομένας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου καὶ ἐντόκως πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο). Πάντως ἡ ἐτησία δόσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000). Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπόδοσιν τῶν τυχὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου ἐπιδικασθησομένων, ἡ Ἑταιρεία κατέθεσε σήμερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Διεύθυνσιν Ἐπιμελητείας) τὴν ἀπὸ 4 Μαρτίου 1932 ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἔχουσαν οὕτω: «Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν Διεύθυνσιν Ἐπιμελητείας Γραφεῖον ΙΥ Ἐνταῦθα. Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἐγγυώμεθα πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τῆς παρούσης καὶ ἀναλαμβάνομεν τὴν ὑποχρέωσιν τῆς εἰς αὐτὸ καταβολῆς συμφώνως τῷ ἔκτῳ (6ῳ) ὅρῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Β. 95)24-2-32 πρακτικοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ποσοῦ £. Ἀγγλίας 55.000, εἰς ἣν περίπτωσιν εἰς τοσοῦτον ποσὸν ἤθελεν ἀνέλθει ἡ ἀτομικὴ ἀναλογία τῆς Α. Ε. «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν τιμῶν ὑπ' ἔλαττον τῶν τιμῶν τῶν κοστολογίων τῆς ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς Συμβάσεως καὶ τῆς μεταγενεστέρας τροποποιήσεως αὐτῆς, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 μέχρι τοῦδε παραγγελιῶν, ἐκκρεμουσῶν ἤδη ἢ εἰσαχθησομένων τῶν σχετικῶν δικῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παραιτούμεναι ἀπὸ τοῦδε παντὸς δικαιώματος ἡμῶν περὶ διαιρέσεως ἢ διζήσεως κλπ. 8) Αἱ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—32 δοθεῖσαι παρὰ τοῦ Δημοσίου παραγγελίαι εἰς τὴν Ἀνών. Ἑταιρείαν «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ἐκτελεσθήσονται παρὰ τῆς Ἑταιρείας ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τῆς διαλυομένης Συμβάσεως. 9) Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαλυομένης Συμβάσεως κατατεθειμέναι παρὰ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ἐγγυήσεις ἀποδοθήσονται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἅμα τῇ ἐκτελέσει ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ταύτης τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ὀγδόῳ ὅρῳ ἀναφερομένων παραγγελιῶν οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—1932 καὶ 10) Ἡ παροῦσα Σύμβασις καὶ ἡ δι' αὐτῆς συμφωνουμένη διάλυσις θέλει θεωρηθῇ ἰσχύουσα ἀπὸ σήμερον ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κυρωθῇ αὕτη νομοθετικῶς τῆς κυρώσεώς της ἐνεργούσης ἀναδρομικῶς. Εἰσεπράχθησαν διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ διακόσιαι ὀγδοήκοντα ὀκτὼ (288). Ταῦτα συνωμολόγησαν καὶ διακόσιαι ὀγδοήκοντα ὀκτὼ (288). Ταῦτα συνωμολόγησαν καὶ παρεδέχθησαν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ εἰς πίστωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα εἰς φύλλα χαρτοσήμου τρία, τὰ περιθώρια τῶν ὁποίων ἀφέθησαν τῇ συγκαταθέσει τῶν συμβαλλομένων ἥτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπεγράφη παρ' ὅλων καὶ ἐμοῦ.

Οἱ Συμβαλλόμενοι
Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ
Κ. ΜΑΝΕΑΣ
Α. ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗΣ

Οἱ Μάρτυρες
Δ. ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ
Κ. ΠΑΝΑΓΑΚΗΣ

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκδοθὲν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἀθῆναι αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ἀριθ. 4422.

Διάλυσις Συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην (17) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου (1932) ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 69 κειμένῳ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἰδιοκτησίᾳ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἔνθα κληθεὶς ἦλθον, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν Νικολάου Κωνσταντίνου Πανιάρα ἐδρεύοντος ἐνταῦθα παρουσίᾳ καὶ τῶν μαρτύρων Ἐμμανουὴλ Δημητρίου Νούσση, Ταγματάρχου Ἐπιμελητείας καὶ Κωνσταντίνου Εὐθυμίου Βερνάρδου, Λοχαγοῦ Ἐπιμελητείας, κατοίκων ἀμφοτέρων Ἀθηνῶν πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέων, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοί μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι ἀφ' ἑνὸς Θεόδωρος Ἀναστασίου Χαβίνης, Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, κάτοικος Ἀθηνῶν ἐκπροσωπῶν ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. (3) τῆς πρώτης (1) Ἰουνίου 1932 ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθείσης κατὰ τὴν Γ' Συνεδρίασιν αὐτοῦ ἧς κεκυρωμένον ἀπόσπασμα προσαρτᾶται ὧδε καὶ ἀφ' ἑτέρου Γεώργιος Χρήστου Πάζης, ἔμπορος, κάτοικος Θεσσαλονίκης (ὁδὸς Τσιμισκῆ ἀριθ. 97) καὶ προσωρινῶς διαμένων ἐν Ἀθήναις (ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 11), ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ ὡς σύμβουλος καὶ πληρεξούσιος τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Ἔρια» δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14734 τῆς δεκάτης (10) Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους 1932 πληρεξουσίᾳ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Βασιλείου Δικαιοφύλακος οὗτινος κεκυρωμένον ἀντίγραφον προσαρτᾶται ὧδε καὶ συμφώνως πρὸς τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτῷ ἐξουσιοδότησιν παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ν. Α. Ε. Υ. Ε. Ν. «Ἔρια» κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 134 Συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς ἐννάτης (9) Ἰουνίου 1932 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ προσαρτωμένου ὧδε κεκυρωμένου ἀντιγράφου πρακτικῶν, καὶ ὑπὸ τὰς ἰδιότητάς των ταύτας ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος δι' οὗ συνωμολόγησαν καὶ συναπεδέχθησαν τὰ ἀκόλουθα. Ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Ὑφαντουργικῶν Ἑταιρειῶν «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» Α. Ε. «Ἔρια», Α. Ε. «Ὑφανέτ» Α. Ε. καὶ τῆς ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας «Λαναρᾶς—Κύρτσης καὶ Σία» ἀφ' ἑτέρου συνήφθη ἡ ἀπὸ τριακοστῆς (30) Ἰουνίου 1927 σύμβασις «περὶ προμηθείας εἰδῶν ἱματισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ» κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ δεκάτης ἐννάτης (19) Ἰουλίου 1927 ἔτους Προεδρικοῦ Διατάγματος καὶ δι' ἧς συμβάσεως ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Ἔρια» ἀνέλαβε τὴν προμήθειαν τῶν εἴκοσι ἑκατοστῶν τῆς ἐτησίας παραγγελίας.

Ἤδη οἱ διὰ τοῦ παρόντος συμβαλλόμενοι καὶ ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας ἰδιότητάς των ἐδήλωσαν ὅτι διαλύουσι τὴν σύμβασιν ταύτην ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους καὶ συμφωνίας: 1) Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Ναούσης «Ἔρια» ἀποδέχεται τὴν δι' ἑαυτὴν διάλυσιν τῆς ἄνω συμβάσεως ἀμετακλήτως ἀπὸ τοῦδε καὶ ὑπὸ τὴν ἐν ἐδαφίῳ ἐννέα (9) προϋπόθεσιν. (2) Ἡ Α.Ε. Ναούσης «Ἔρια» ἀναγνωρίζει ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης διαλύσεως οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐξ οἱωνδήποτε λόγων, παραιτουμένη ρητῶς παντὸς τυχὸν ἐκ τῆς διαλυομένης συμβάσεως δικαιώματός της διὰ τὸν ἀπὸ τῆς διαλύσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. 3) Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται παντὸς δικαιώματός του ἀπορρέοντος ἐκ τῆς ἀπὸ τριακοστῆς (30) Ἰουνίου 1927 διαλυομένης διὰ τοῦ παρόντος συμβάσεως διὰ τὸν μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς χρόνον.

Ἡ Α. Ε. «Ἕρια» ἀποδέχεται τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ Δημοσίου. 4) Ἡ Α. Ε. Ναούσης «Ἕρια» ἀναγνωρίζει ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς ἐγκαταστάσεις εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τρίτου (3ου) ἄρθρου τῆς ἄνω συμβάσεως, τὸ δὲ Δημόσιον ἀναγνωρίζει ἐπίσης ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει παρὰ τῆς Α.Ε. «Ἕρια» διὰ τὴν ἐκ μέρους αὐτῆς παράλειψιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἐκ τῆς διαλυομένης συμβάσεως εἶχε πρὸς ἐπαύξησιν τῶν ἐγκαταστάσεών της καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν τοιούτων ὑποχρεωτικῶν κατὰ τὴν σύμβασιν 5) Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Α. Ε. Ναούσης «Ἕρια» συμφωνεῖται ἀμοιβαίως ὅτι θὰ λυθῶσιν ὁριστικῶς παρὰ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παρ' ᾧ ἐκκρεμοῦσιν ὡς διαιτητικοῦ κατὰ τὴν σύμβασιν Δικαστηρίου. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ διαιτητικοῦ Δικαστηρίου θέλουσιν ἐκδικασθῆ καὶ αἱ ὑφιστάμεναι μὲν διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς συμβαλλομένης Ἑταιρείας, ἀλλὰ μὴ εἰσαχθεῖσαι ἔτι πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς καὶ αἱ τυχὸν ἐγερθησόμεναι τοιαῦται ἐκ τῆς διαλυομένης συμβάσεως. 6) Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου εἰς περίπτωσιν εὐνοϊκῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκβάσεως τῶν ὡς ἄνω δικῶν, ἡ Α. Ε. Ναούσης «Ἕρια» ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, ἐκτὸς τῆς ὑφισταμένης σήμερον ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἐγκαταστάσεών της ἐκ £ Ἀγγλίας εἴκοσι μιᾶς χιλιάδων τριακοσίων τριάκοντα ἓξ (21.336) καὶ δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου τριακοσίων πεντήκοντα πέντε χιλιάδων (1.355.000) ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ προσαρτωμένου ὧδε ὑπ' ἀριθ. 78 τῆς 7ης Μαρτίου 1932 πιστοποιητικοῦ τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ναούσης, οὐδεμίαν νέαν ὑποθήκην οἱουδήποτε ποσοῦ παραχωρήσῃ εἰς οἱονδήποτε εἴτε φυσικὸν εἴτε νομικὸν πρόσωπον ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐγκαταστάσεων αἵτινες λεπτομερῶς ἀναγράφονται εἰς τὸ ἀνωτέρω πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Ναούσης, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν ἑτέρων τοιούτων ἐλευθέρων μέχρι σήμερον πάσης ὑποθήκης μέχρι τελικοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἐκκρεμῶν διαφορῶν. 7) Αἱ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931-1932 δοθεῖσαι παρὰ τοῦ Δημοσίου παραγγελίαι εἰς τὴν Α. Ε. Ναούσης «Ἕρια» ἐκτελεσθήσονται παρὰ τῆς Ἑταιρείας ταύτης συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τῆς διαλυομένης συμβάσεως. 8) Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαλυομένης συμβάσεως κατατεθειμέναι παρὰ τῆς Α. Ε. Ναούσης «Ἕρια» ἐγγυήσεις, ἀποδοθήσονται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἅμα τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ὅρῳ ἀναφερομένων παραγγελιῶν οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—1932. καὶ 9) Ἡ παροῦσα σύμβασις καὶ ἡ δι' αὐτῆς συμφωνουμένη διάλυσις, θέλει θεωρηθῇ ἰσχύουσα ἀπὸ σήμερον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κυρωθῇ αὕτη νομοθετικῶς, τῆς κυρώσεώς της ἐνεργούσης ἀναδρομικῶς. Εἰσεπράχθησαν διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο (192).

Ταῦτα συνωμολόγησαν καὶ παρεδέχθησαν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ εἰς πίστωσιν συνετάχθη τὸ παρὸν εἰς φύλλα χαρτοσήμου δύο τὰ περιθώρια τῶν ὁποίων ἀφέθησαν τῇ συγκαταθέσει τῶν συμβαλλομένων ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων καὶ βεβαιωθὲν ὑπεγράφη παρ' ὅλων καὶ ἐμοῦ ὡς ἀκολούθως.:

Οἱ Συμβαλλόμενοι	Οἱ μάρτυρες
Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ	Ε. ΝΟΥΣΗΣ
Γ. ΠΑΖΗΣ	Κ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκδοθὲν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου πρὸς χρῆσιν τῆς Δημοσίου Ὑπηρεσίας.

Ἀθῆναι αὐθημερὸν

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Ν. Κ. ΠΑΝΙΑΡΑΣ

Περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Συντάξεων Ἐργοληπτῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΞΒ' τῆς 10 Ἀπριλίου 1932 συνεδρίασιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1) Συνιστᾶται «Ταμεῖον Συντάξεων Ἐργοληπτῶν» ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου.

2) Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τὸ Ταμεῖον θέλει διοικεῖσθαι ὑπὸ ἐννεαμελοῦς συμβουλίου ἀπαρτιζομένου.

α) Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

β') Ἐξ ἑπτὰ μετόχων ἐξ ὧν δύο ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ πέντε ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐργοληπτῶν.

γ) Ἐξ ἑνὸς συνταξιούχου μετόχου ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συλλόγου καὶ μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου Συλλόγου ἢ συνταξιούχου ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐργοληπτῶν, ἁπάντων τούτων ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ διαμενόντων.

3) Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑποδεικνυόμενα ὡς ἀνωτέρω, διορίζονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρώτης πενταετίας ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔσεται τοῦ λοιποῦ τριετής. Προκειμένου περὶ διορισμοῦ τῶν ἑπτὰ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ ὧν τὸ στοιχεῖον β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ταῦτα ὑποδεικνύονται ὡς ἑξῆς :

Τρία τούτων ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐργοληπτῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ μελῶν καὶ τέσσαρες ἐκ τῶν λοιπῶν ἐργοληπτικῶν ὀργανώσεων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἑκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου.

4). Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ταμεῖον, διαχειρίζεται καὶ διαθέτει τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐντέλλεται τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀπονομῆς συντάξεως, ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος καὶ προικίσεως, προβαίνει εἰς τὴν πρόσληψιν ἐκτάκτου ἀναγκαιοῦντος προσωπικοῦ οὗτινος κανονίζει τὴν μηνιαίαν ἀντιμισθίαν καὶ ἐν γένει ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὸ Ταμεῖον.

5). Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἡ μειοψηφία συνυπογράφει τὰς ἀποφάσεις δυναμένη νὰ καταχωρίσῃ τὴν γνώμην της ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν οἰκείων πρακτικῶν.

6). Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον 5 μελῶν ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

7). Ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διευθύνει τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦΤαμείου, ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ μέλους τοῦ Συμβουλίου εἴτε δι' ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου. Ἐκπροσωπεῖ ἐν γένει τὸ ταμεῖον ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ Δικαστηρίου. Τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐν ὅλῃ τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ.

8) Μέλος τοῦ Συμβουλίου μὴ προσελθὸν εἰς ἓξ (6) συνεχεῖς συνεδριάσεις ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας δύναται ν' ἀντικατασταθῇ τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀφοῦ πρότερον κληθῇ εἰς ἀπολογίαν ἐφ' ἧς καὶ θὰ στηριξῇ τὴν τυχὸν ἀντικατάστασίν του τὸ Συμβούλιον δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως αὐτοῦ.

9). Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ προέδρου ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἢ ἐκτάκτως καὶ ὁσάκις ὑρίσταται ἀνάγκη παρὰ τοῦ προέδρου ἢ τῇ προτάσει τριῶν συμβούλων. Εἰς τὸν πρόεδρον καὶ λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου χορηγεῖται εἰς βάρος τοῦ Ταμείου μηνιαία ἀποζημίωσις δι' ἕξοδα παραστάσεως ὡς θέλει προβλέψῃ ταύτην ὁ εἰδικῶς ἐκδοθησόμενος κανονισμὸς τοῦ Ταμείου τούτου.

10) Εἰς τὸν πρόεδρον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου χορηγεῖται ἀποζημίωσις δραχμῶν ἑκατὸν (100) κατὰ συνεδρίαν καὶ μέχρι 3 τὸ πολὺ συνεδριάσεων κατὰ μῆνα συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων αἵτινες ματαιοῦνται ἐλλείψει ἀπαρτίας.

11) Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου ἀπολαύει μονιμότητος. Δι' εἰδικοῦ ἐκδοθησομένου κανονισμοῦ ἐγκριθησομένου παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κανονισθήσονται τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου, τὰ τῆς προσλήψεως, διαβαθμίσεως, προαγωγῆς καὶ ἀπολύσεως τοῦ προσωπικοῦ, ὅπερ δύνανται νὰ λαμβάνηται καὶ ἐκ τῶν μετόχων.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ παροχὴ συντάξεως ἢ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς μετόχους, οἱ ὁποῖοι παύουσι νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολήπτου κατὰ τὰς προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 ὡς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ὡς εἰδικώτερον ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ καθορίζεται, καὶ τέλος προικίσεως εἰς θυγατέρας μετόχων ἢ ἀδελφὰς αὐτῶν ὡς καθορίζεται διὰ τοῦ ἄρθρου 11.

Μέτοχοι.

Ἄρθρον 3.

1) Μετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς τοῦ Ταμείου ἅπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀσκοῦντες κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολήπτου, ἀνεγνωρισμένοι ὡς τοιοῦτοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας διὰ πτυχίου ἐργολάβου, ἀνεξαρτήτως ἂν εἶναι μέλη τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἐργοληπτῶν.

2) Οἱ μέτοχοι διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας, Α καὶ Β. Εἰς τὴν Α ὑπάγονται οἱ ἐργολῆπται γ' καὶ δ' τάξεως, εἰς δὲ τὴν Β οἱ ἐργολῆπται τῆς α' καὶ β' τάξεως.

3) Ὡσαύτως μετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς τοῦ Ταμείου οἱ ἄρρενες ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου, ὑποκείμενοι εἰς τὴν καταβολὴν τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς, καθὼς καὶ τῆς καταβολῆς ἑνὸς γάμου, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μέτοχοι.

4) Οἱ ὑπάλληλοι κατατάσσονται εἰς τὴν Α' ἢ Β' κατηγορίαν μετόχου ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των καὶ ὡς εἰδικῶς θέλει κανονισθῇ διὰ τοῦ συνταχθησομένου κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Περιουσία.

Ἄρθρον 4.

1) Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου συνίσταται ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ὅπερ ἀπαρτίζεται :

α) Ἐκ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ παρὰ τῶν μετόχων ἢ οἰκογενειῶν αὐτῶν εἴτε διὰ τὴν προσμέτρησιν ὡς συνταξίμου τῆς προεγενεστέρας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προϋπηρεσίας αὐτῶν εἴτε λόγῳ καταβολῆς γάμου ἢ συμπληρώσεως καταβολῆς γάμου, εἴτε καταβολῆς δι' ἐγγραφὴν νεογεννήτου τέκνου.

β) Ἐκ τῶν ἀμοιβῶν τῶν προκυπτουσῶν ἐκ κληρώσεως τῶν μετὰ ἢ ἄνευ λαχνοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον ἀνηκουσῶν ὁμολογιῶν τῶν καθοριζομένων διὰ τοῦ ἐδαφ. α' τῆς πρώτης παραγρ. τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

γ) Ι. Ἐκ τοῦ δεκατημορίου τῶν ἐτησίων ἐσόδων του. ΙΙ. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀχθήσονται ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἐκ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τὰ ἑξῆς ποσοστά :

Κατὰ τὰ ἔτη 1931—1932 τὸ ἓν πέμπτον, κατὰ τὸ 1933 τὸ ἓν ἕβδομον καὶ κατὰ τὸ 1934 τὸ ἓν ὄγδοον.

δ) Ἐκ τῶν περισσευμάτων μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἁπασῶν τῶν ὑποχρεώσεών του.

ε) Ἐκ τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον προσφορῶν, δωρεῶν ἢ κληροδοσημάτων κλπ.

ΙΙ) Διὰ ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀνακηρύσσεται εὐεργέτης τοῦ Ταμείου ὁ διαθέτων εἰς μετρητὰ εἴτε εἰς ἀξίαν ἢ ἀκίνητα ποσὸν ἴσον πρὸς εἰσφορὰν μετόχου Α' κατηγορίας 30 ἐτῶν. 2) Δωρητὴς δὲ ὁ διαθέτων, ὡς προείρηται μέχρι 5 ἐτῶν.

στ') Ἐκ τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου περιεχομένων εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

2) Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡ ὅπως δήποτε διάθεσις τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Πόροι.

Ἄρθρον 5.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἀπαρτίζονται :

α') Ἐξ εἰσφορᾶς παρ' ἑκάστου μετόχου, ἐκ μὲν τοῦ τοιούτου Α' κατηγορίας δραχμῶν 150 δι' ἕκαστον μῆνα, ἐκ δὲ τοῦ τῆς Β' δραχμῶν 75 κατὰ μῆνα, πληρωτέων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἢ τριμηνίας κατὰ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διακοπτομένης δὲ μόνον λόγῳ τῆς ὅπως δήποτε ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

β') Ἐκ ποσοστοῦ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο/ο) ἐφ' ἑκάστης πιστοποιήσεως ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν μετόχων ἀναλαμβανομένων ἔργων ὑδροπτίας, συμβάσεως τῆς Ἑταιρείας «Προμηθεύς».

γ') Ἐκ τῆς καταβολῆς παρὰ τῶν μετόχων δραχμῶν τριακοσίων δι' ἑκάστην ἀνανέωσιν τοῦ ἐργολαβικοῦ των πτυχίου.

δ') Ἐκ τῆς καταβολῆς δραχμῶν πεντακοσίων παρ' ἑκάστου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς ἀναγνωριζομένου ἐργολήπτου Α' ἢ Β' τάξεως καὶ χιλίων τοιούτου Γ' ἢ Δ' τά-

ξεως καταβαλλομένων πρὸ τοῦ τοιούτου διορισμοῦ του ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτ' τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ ἀποδόσει παρὰ τούτου γραμματίου (ἀποδείξεως) εἰσπράξεως, ὅπερ προσάγεται διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ σχετικοῦ πτυχίου ἐργολήπτου.

ε') Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν πεντακοσίων παρὰ παντὸς ἐργολήπτου προαγομένου ἐκ τῆς Β' εἰς τὴν Α' κατηγορίαν μετόχου, καταβαλλομένων πρὸ τῆς προαγωγῆς του ἐπὶ ἐκδόσει σχετικοῦ γραμματίου ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ νέου πτυχίου.

στ') Ἐκ τῆς κρατήσεως τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου τούτου τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς λόγῳ προαγωγῆς ἢ ὅπως δήποτε ἄλλως γενομένης αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν.

2) Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις β' γ' δ' ε' τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένων κρατήσεων κανονισθήσεται διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος.

3) Πᾶς μέτοχος ἀναλαμβάνων τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασίας ἐκ τῶν ἐν ἐδαφίοις δ', γ' καὶ δ' τῆς 1ης παραγρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένων τοιούτων ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ σχετικῆς συμβάσεως νὰ ἀποστέλλῃ τῷ Ταμείῳ ἀντίγραφον ταύτης. Ὡσαύτως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ ἐν καιρῷ εἰς τὸ Ταμεῖον ἀντίγραφον τοῦ τελικοῦ λογαριασμοῦ.

4) Μέτοχος παραλείψας νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζομένας ὑποχρεώσεις του, ὡς καὶ νὰ καταθέσῃ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀποδοτέας κρατήσεις, καλεῖται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς ἀπολογίαν, ὅπερ κατὰ πλειοψηφίαν ἀποφαίνεται περὶ τῆς διαγραφῆς του ἐκ τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου καὶ τῆς στερήσεως αὐτοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας του παντὸς δικαιώματος ἐκ τοῦ Ταμείου, προσέτει δὲ καὶ περὶ τῆς ποινικῆς διώξεως τούτου καὶ τῆς αἰτήσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας περὶ στερήσεως τοῦ ρηθέντος μετόχου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

5) Μέτοχος καθυστερήσας τὴν ἐν τῷ ἐδαφ. α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσφορὰν του ἐπὶ 6 μῆνας ἀπόλλυσιν, ὡς καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ, πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ Ταμείου τούτου δικαιώματά του, ἐφ' ὅσον περὶ τούτου ἤθελεν ἀποφανθῇ σχετικῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

6) Μηχανικὸς Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ἔργων καὶ ἐν γένει πᾶς ἁρμόδιος ὑπάλληλος ἐκδίδων πιστοποίησιν περὶ πληρωμῆς ἐργολήπτου διὰ κατασκευὴν ἔργων ὑπαγομένων εἰς σχετικὴν κράτησιν, ὡς ὁρίζεται διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄνευ τῆς προσαγωγῆς αὐτῷ τοῦ σχετικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως κατὰ τὸν κανονισθησόμενον διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ Δ)τος τρόπον, ἐκτὸς τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας δύναται νὰ διωχθῇ καὶ ποινικῶς ἐφ' ὅσον περὶ τούτου ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὸ Δ. Συμβούλιον.

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ

τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου καὶ ἐργασία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6ον.

1) Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου διατίθεται καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ συνίστανται :

α) Εἰς τὴν ἀγορὰν ὁμολογιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐντόκων γραμματίων αὐτοῦ, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

β) Εἰς ἐντόκους καταθέσεις ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἢ εἰς Ταμιευτήριον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον.

γ) Εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀνηκουσῶν αὐτῷ μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν.

δ) Εἰς τὴν ἀγορὰν κτημάτων καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἢ ἀγορὰν κτιρίων ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἢ καὶ ἀλλαχοῦ ὡς καὶ τὴν πώλησιν αὐτῶν διὰ δημοπρασίας.

ε) Εἰς χορήγησιν πρὸς μετόχους ἐπὶ τόκῳ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων ἐκ τῶν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος γινομένων ἑκάστοτε ἀποδεκτῶν καὶ μέχρι τῶν 3)4 τῆς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν ἑκάστοτε ἀξίας τοῦ ὡς ἐνέχυρον διδομένου χρηματογράφου καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν ἓξ μηνῶν.

στ') Εἰς προεξόφλησιν συντάξεων ἀπονεμομένων ἀπὸ τὸ Ταμεῖον.

ζ) Εἰς κατάθεσιν παρ' αὐτῷ παρὰ μετόχων χρηματογράφων πάσης φύσεως πρὸς φύλαξιν ἐπὶ ἀμοιβῇ.

η) Εἰς ἀποδοχὴν καταθέσεων χρηματικῶν ἐπὶ τόκῳ εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

θ) Εἰς λειτουργίαν Ταμιευτηρίου.

ι) Εἰς χορήγησιν ἐπὶ τόκῳ ἢ καὶ ἐπὶ προμηθείᾳ δανείων ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ πλήρους κυριότητος ἀστικῶν ἀκινήτων, ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα καὶ κειμένων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῶν Πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

ΙΙ. Τὸ Ταμεῖον δὲν θέλει δανίζει πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ὑποθηκευομένου ἀκινήτου καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὴν δεκαετίαν ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρεωλυτικοῦ δανείου.

Ἡ ἐνέργεια μιᾶς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ μνημονευομένων ἐργασιῶν δέον νὰ λαμβάνηται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν 2)3 τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον παρίστανται κατὰ τὴν συνεδρίασιν 8 ἢ 9 μέλη, ἐφ' ὅσον δὲ παρίστανται κάτω τῶν 8 μελῶν, δέον ἡ ἀπόφασις νὰ λαμβάνηται διὰ πλειοψηφίας τοὐλάχιστον 5 μελῶν.

Ἀναγνώρισις προϋπηρεσίας

Ἄρθρον 7ον.

1) Ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύναται πᾶς μέτοχος νὰ ζητήσῃ τὴν προσμέτρησιν ὡς συνταξίμων ἐτῶν ἐκείνων τῆς προηγουμένης ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τὸ πολὺ 30 ἐτῶν. Πρὸς τοῦτο δέον :

α) Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον πλήρη τὰ δικαιολογητικὰ πρὸς πιστοποίησιν τούτων. Τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα καθορισθήσονται διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος.

β) Νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 3 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τριμηνιαίων ἴσων δόσεων δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα προκειμένου περὶ μετόχου Α' κατηγορίας καὶ δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε προκειμένου περὶ μετόχου Β' κατηγορίας δι' ἕκαστον μῆνα προηγουμένης προϋπηρεσίας του, ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ καταστήσῃ συνταξίμον. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς μιᾶς τῶν δόσεων ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ νενομισμένου τόκου ὑπερημερίας, εἰς περίπτωσιν δὲ μὴ ὁλοσχεροῦς καταβολῆς τοῦ ἀντιστοίχου ποσοῦ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν 3 ἐτῶν, ἀπόλλυσιν ὁλοσχερῶς τὸ δικαίωμα τῆς προσμετρήσεως ὡς συνταξίμων ἐτῶν ἐκείνων τῆς προγενεστέρας προϋπηρεσίας.

2) Χρηματικὸν ποσὸν καταβληθὲν διὰ τὴν προηγουμένην αἰτίαν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφεται.

3) Μέτοχος προϋπηρετήσας εἴς τινα δημοσίαν ἢ στρατιωτικὴν τεχνικὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἐργασιῶν δύναται βάσει προσκομιζομένων ἐπισήμων πιστοποιητικῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν τοιαύτην προϋπηρεσίαν του ὡς συντάξιμον ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ μετόχου Πρὸ τοῦτο δέον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ μετόχου νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Καταβολὴ γάμου.

Ἄρθρον 8ον.

1) Ἡ καταβολὴ τοῦ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς εἰς γάμον ἐρχομένου μετόχου ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 5.000 διὰ τοὺς μετόχους ἢ οἰκογενείας τῶν τῆς Α' κατηγορίας καὶ δραχμὰς 2.500 διὰ τοὺς τῆς Β' κατηγορίας, θεωρεῖται δὲ ὡς πληρωτέα εἰς τὸ Ταμεῖον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, πᾶσα δὲ καθυστέρησις ἐπιβαρύνει τὸν ὑπόλογον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἑκάστοτε νενομισμένου τόκου ὑπερημερίας. Οὐχ' ἧττον ἡ οἰκογένεια μετόχου ἐκ γάμου, δι' ὃν δὲν κατεβλήθη τὸ ὡς ἄνω ποσὸν ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως του, δὲν ἐγγράφεται εἰς τὸ μητρῷον τοῦ Ταμείου καὶ δὲν δικαιοῦται συντάξεως.

2) Ὁ μέτοχος ἐρχόμενος εἰς νέον γάμον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν προμνησθεῖσαν καταβολὴν δι' ἕκαστον γάμον.

3) Ὁ μέτοχος ὁ τυγχάνων νυμφευμένος πρὸ τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ μετόχου δύναται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μητρῷον τῶν ἐγγάμων καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου του τούτου κτηθεῖσα οἰκογένειά του νὰ δικαιοῦται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, προικίσεως δὲ ἡ ἀποκατασταθησομένη θυγάτηρ του μετὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐγγραφὴν καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ὑπὸ τούτου ὡς μετόχου δεκαετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἐὰν οὗτος ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο ἐτῶν καταθέσῃ ὁλοσχερῶς τὴν καταβολὴν γάμου ἐντόκως πρὸς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο) ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τοῦ γάμου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τοῦ ἄνω ποσοστοῦ.

4) Ὁ τυγχάνων νυμφευμένος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέτοχος δύναται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μητρῷον τῶν ἐγγάμων, ἵνα δικαιωθῇ συντάξεως ἡ οἰκογένειά του καὶ προικίσεως αἱ θυγατέρες του, ἐὰν καταβάλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν, δι' ἀναλόγων τριμηνιαίων δόσεων τὴν ὡς ἄνω καταβολὴν γάμου μετὰ τόκου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκτελέσεως τοῦ γάμου, ὁριζομένου πρὸς ἓξ τοῖς ἑκατὸν (6 ο)ο) ἐφόσον πρόκειται περὶ ἐγγραφῆς συζύγου καὶ τέκνων.

5) Ἡ ἐπιστροφὴ καταβολῆς λόγῳ γάμου δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἐὰν ἀκόμη ἤθελεν ἀκυρωθῇ ἢ λυθῇ.

6) Ὁ παρὰ μετόχου ὑπερβάντος τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του τελούμενος γάμος δὲν δύναται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ μητρῷα τῶν ἐγγάμων.

7) Μέτοχος Β' κατηγορίας ἀποκτῶν ἰδιότητα μετόχου Α' κατηγορίας ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν γάμου τοῦ μετόχου τῆς νέας ἰδιότητος καταβάλλων τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2.500 εἰς 5 τριμηνιαίας ἴσας δόσεις. Ὁ μὴ συμπληρώσας ταύτην ἐντὸς τῆς ὡς εἴρηται προθεσμίας ὑπόκειται καὶ εἰς πληρωμὴν τόκου ὑπερημερίας ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔδει νὰ πληρωθῇ ἑκάστη δόσις μέχρις ὁλοσχεροῦς ἀποπληρωμῆς.

8) Ἡ συμπλήρωσις τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς γάμου τυγχάνει ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τὸν πρὸ τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος ταύτης χηρεύοντα ἢ διαζευγμένον μέτοχον καὶ κεκτημένον ἐκ τοῦ γάμου του τέκνον, ὅπερ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τῆς ἰδιότητος ταύτης ἤθελεν δικαιοῦσθαι συντάξεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἐὰν ὁ μέτοχος οὗτος πατήρ του δὲν εὑρίσκετο ἐν ζωῇ. . .

9) Μέτοχος τελέσας ἢ τελῶν πλείονας γάμους ὑποχρεοῦται εἰς συμπλήρωσιν καταβολῆς ἑκάστου γάμου ἐὰν κέκτηται ἐκ τούτου τέκνον, ὅπερ ἐπίσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τῆς προμνησθείσης ἰδιότητος ἤθελε δικαιοῦσθαι συντάξεως, ἐὰν ὁ πατήρ του οὗτος δὲν ἔζη, καταβάλλεται δὲ ἡ συμπλήρωσις αὕτη ἐντὸς τριῶν ἐτῶν δι' ἀναλόγων τριμηνιαίων δόσεων καὶ εἰς περίπτωσιν καθυστερήσεώς τινος ἐξ αὐτῶν μετὰ τοῦ νενομισμένου τόκου ὑπερημερίας μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως.

10) Ὁ δικαιούμενος συντάξεως γονεὺς ἢ ἄγαμος ἀδελφὴ ἢ ἀνήλικος ἀδελφὸς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὴν οἰκείαν καταβολὴν γάμου πρὸς τὴν ἰδιότητα ἣν ἔφερεν ὁ μέτοχος υἱὸς ἢ ἀδελφὸς μετὰ τόκου ταύτης πρὸς 6 ο)ο μὲν ἐὰν πρόκειται μόνον περὶ πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ, πρὸς 8 ο)ο ἐὰν πρόκειται περὶ ἀμφοτέρων καὶ τέλος πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἐὰν πρόκειται περὶ ἀδελφῆς μετὰ ἢ ἄνευ πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοιούτου τοῦ συνόλου τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ θανόντος.

Τὸ ἐντεῦθεν ὀφειλόμενον ποσὸν δύναται νὰ κρατηθῇ καὶ ἐκ τῆς συντάξεως δι' ἀναλόγων μηνιαίων δόσεων.

Περὶ συντάξεων.

Ἄρθρον 9.

1) Ἡ σύνταξις χορηγεῖται:

α') Εἰς μέτοχον παύοντα νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολήπτου μετὰ 25ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἢ μετὰ 20ετῆ τοιαύτην καὶ ἔχοντα συμπληρώσει τὸ 65ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β') Εἰς μέτοχον παύοντα μετὰ 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν νὰ ἀσκῇ τὸ ἐπάγγελμά του λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆ παθήσεως καθιστώσης αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Τὴν τοιαύτην ἀνικανότητα δέον νὰ βεβαιώσωσιν ὁμοψήφως ἐν συμβουλίῳ τρεῖς ἰατροὶ διοριζόμενοι ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὅπερ δικαιοῦται νὰ ἀπαιτῇ ἐν τῷ μέλλοντι ὁπότε δήποτε τὴν ἐπανεξέτασίν του παρὰ 3μελοῦς Συμβουλίου ἰατρῶν πρὸς πιστοποίησιν, ἐὰν ἓξ κολουθῶσι συντρέχοντες οἱ λόγοι τῆς ἀνικανότητος. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον δὲν ἤθελεν ἀποφανθῇ ὁμοφώνως περὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ ἐξεταζομένου τὸ Δ. Συμβούλιον ἀποφαίνεται περὶ διακοπῆς τῆς συντάξεως.

γ') Εἰς μέτοχον καταστάντα ἀνίκανον πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του λόγῳ βιαίου ἀτυχήματος, ἐπισυμβάντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας του, ἀσχέτως συνταξίμου χρόνου.

δ') Εἰς τὴν ἐκ νομίμου γάμου οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος μετόχου τοῦ τελοῦντος ὑπὸ σύνταξιν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ γάμος ἔχε τελεσθῇ ἓξ μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του.

ε') Εἰς τὴν ἐκ νομίμου γάμου οἰκογένειαν τοῦ ἀποβιοῦντος μετόχου ἐφ' ὅσον οὗτος ἔχει 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ὁ δὲ γάμος ἐτελέσθη ἓξ (6) μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου.

στ') Εἰς τὴν ἐκ νομίμου γάμου οἰκογένειαν τοῦ θανόντος μετόχου, τελοῦντος ὑπὸ σύνταξιν λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος κατὰ τὰ ἐδάφ. β' καὶ γ' τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀσχέτως χρόνου τελέσεως γάμου πρὸ τοῦ θανάτου.

ζ') Εἰς τὴν ἐκ νομίμου γάμου οἰκογένειαν μετόχου, ἀδιακρίτως χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τελέσεως νομίμου γάμου, τοῦ φονευθέντος ἐν πολέμῳ ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του ἢ ἀποβιώσαντος ἐκ τραυμάτων ἐπενεχθέντων ἢ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του.

η') Εἰς ἄρρεν ἀνήλικον τέκνον ἀνῆκον εἰς οἰκογένειαν μετόχου δικαιουμένου ἢ ἥτις ἤθελε δικαιοῦσθαι ἀπολαυῆς συντάξεως κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα δ', ε', στ' καὶ ζ' τῆς αὐτῆς ὡς προηγουμένως παραγράφου καὶ ἄρθρου καὶ πάσχον κατὰ τὴν ἐνηλικίωσίν του ἐξ ἀνιάτου σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παθήσεως καὶ ἥτις καθιστᾷ αὐτὸν ἀπολύτως ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν. Ἡ ἀνικανότης δέον νὰ πιστοποιῆται ἐν ἰατρικῷ Συμβουλίῳ παρὰ τριῶν ἰατρῶν ὁριζομένων παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου ὅπερ καὶ ἀποφαίνεται κατὰ τὴν ἀπόλυτον καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν του περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ συντάξεως.

θ') Εἰς γονέα, ἄγαμον ἀδελφὴν καὶ ἀνήλικον ἀδελφὸν τοῦ ἀποθνήσκοντος ἀγάμου μετόχου καὶ συγκεντροῦντος τὰς ὑπὸ τῶν ἐδαφ. δ', ε', στ' καὶ ζ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένας προϋποθέσεις, καθ' ἃς ἐὰν οὗτος κατέλειπεν ἰδίαν οἰκογένειαν, αὕτη θὰ ἐδικαιοῦτο ἀπολαυῆς συντάξεως κατὰ τὴν ἀπόλυτον καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ι. Πάντες οὗτοι συνετηροῦντο ὑπὸ τοῦ μετόχου.

ΙΙ. Ὁ πατὴρ δὲν εἶναι ἱκανὸς πρὸς ἐργασίαν καὶ

ΙΙΙ. Εἰς ἐκ τούτων, δηλαδὴ ὁ γονεὺς ἢ ἡ ἀδελφή, ἢ ἀνήλικος ἀδελφὸς δὲν εἶναι ὑπάλληλος ἢ συνταξιοῦχος τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Τὸ ἀνῆκον ποσὸν τῆς συντάξεως διανέμεται μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω δικαιούχων προσώπων κατὰ κεφαλὰς ἐξ ἴσου. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιοῦται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν του νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασίν του περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

2) Ἡ ἀτομικὴ οἰκογένεια τοῦ μετόχου ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἐκ νομίμου γάμου χήρας καὶ τέκνων αὐτοῦ.

3) Ἡ σύνταξις χορηγεῖται εἰς μὲν τὴν χήραν ἰσοβίως, εἰς δὲ τὰ ἄρρενα τέκνα μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως των, θεωρουμένης ὡς τοιαύτης ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ τοῦ διορισμοῦ των εἰς ἔμμισθον δημοσίαν ὑπηρεσίαν, εἰς δὲ τὰ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου αὐτῶν, στερουμένων ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως τοῦ γάμου τῆς ἀνακτήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπολαυῆς συντάξεως.

4). α) Ἡ σύνταξις καθορίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον, τὸ ὁποῖον ἐν αὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ καὶ διὰ τριάκοντα συντάξιμα ἔτη τὰς δραχμὰς πέντε μὲν χιλιάδας διὰ τοὺς μετόχους τῆς πρώτης κατηγορίας, τὰς δραχμὰς δὲ τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας διὰ τοὺς μετόχους β' κατηγορίας.

β) Κατ' ἀκολουθίαν εἰς τὴν περίπτωσιν α' καὶ ε' ἐδαφ. τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τόσας δραχμὰς ὅσας δίδει τὸ γινόμενον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξίμων ἐτῶν πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τὸ πεντηκοστὸν τῶν διὰ τῆς προηγουμένης καθοριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων συντάξεως.

γ) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. τῶν αὐτῶν παραγράφων καὶ ἄρθρου ἡ σύνταξις καθορίζεται εἰς τόσας δραχμὰς ὅσας δίδει τὸ γινόμενον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξίμων ἐτῶν ἐν διπλασιασμῷ πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τὸ πεντηκοστὸν τῶν ὡς ἄνω καθορισθέντων ἀνωτάτων ὁρίων συντάξεως.

δ) Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου γ' τῶν αὐτῶν παραγράφων καὶ ἄρθρου ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τὰ 30)50 τῶν ἀνωτάτων ὁρίων συντάξεως ἐφ' ὅσον ὁ μέτοχος ἔχει συντάξιμον ὑπηρεσίαν μέχρι 10 ἐτῶν, εἰς τὰ 40)50 ἐφ' ὅσον ἔχει τοιαύτην ἀπὸ 10 μέχρις 20 ἐτῶν καὶ τέλος τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς συντάξεως ἐφ' ὅσον ἡ συντάξιμος ὑπηρεσία ὑπερβαίνει τὴν εἰκοσαετίαν.

ε) Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων δ' ε' στ' ζ' η' καὶ θ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ σύνταξις κατ' ἀνώτατον ὅριον καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιουμένων ἑκάστοτε συντάξεων μελῶν τῆς οἰκογενείας, καὶ εἰς μὲν τὰ 60) 100 τῆς συντάξεως ἧς ἀπήλαυσεν ἢ ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπολαύσῃ ὁ μέτοχος ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ἀπαρτίζεται εἴτε κατὰ τὴν ἀπονομὴν τὸ πρῶτον τῆς συντάξεως εἴτε βραδύτερον ἐξ ἑνὸς μόνον μέλους δικαιουμένου συντάξεως. Εἰς τὰ 80)100 δὲ τῆς συντάξεως ἧς ἀπήλαυσεν ἢ εἶχε δικαίωμα νὰ ἀπολαύσῃ ὁ μέτοχος ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ἀπαρτίζεται εἴτε κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως τὸ πρῶτον εἴτε βραδύτερον ἐκ τριῶν καὶ πλέον μελῶν δικαιουμένων συντάξεως.

5) Ἡ σύνταξις διανέμεται μεταξὺ τῆς δικαιουμένης χήρας τέκνων τοῦ μετόχου κατὰ κεφαλὰς ἐξ ἴσου.

6) Ἡ σύνταξις τοῦ διαμένοντος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δικαιούχου συντάξεως πληρώνεται μετὰ προηγουμένην προσαγωγὴν πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας Προξενικῆς ἀρχῆς, ὅτι οὗτος ὑπάρχει ἐν τῇ ζωῇ, ὅτι δὲν κατεδικάσθη εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν, προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς 12ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐπὶ πλέον προκειμένου περὶ χήρας ἢ θυγατρὸς μετόχου, ὅτι δὲν ἤλθεν αὕτη εἰς γάμον.

7) Αἱ συντάξεις λογίζονται κατ' ἔτος ἀναλόγως τῶν ἐσόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους τοῦ Ταμείου καὶ ἐντὸς πάντοτε τῶν ἀνωτάτων ὁρίων τῶν καθορισθέντων διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν ἐσόδων τούτων τῶν περιερχομένων εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῶν δαπανηθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου. πρὸς δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων καὶ τῶν προικίσεων τῶν πληρωτέων εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ ἔτους τεθέντας ὑπὸ σύνταξιν μετόχους ἢ οἰκογενείας αὐτῶν ἢ νομιμοθείσας θυγατέρας ἢ ἀδελφὰς μετόχων καὶ τέλος καὶ τῶν ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων.

8) Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων ἐνεργεῖται εἰς 12 ἴσας δόσεις καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

9) Ἅπασα ἡ ὀφειλομένη σύνταξις εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ ἔτους αἰτοῦντα τὴν ἀπονομὴν συντάξεως καὶ ἐγγραφόμενον εἰς τοιαύτην πληρώνεται εἰς βάρος τῶν ἐσόδων τοῦ ἰδίου ἔτους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κανονισθείσης ἢ κανονιστέας συντάξεως κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος εἰς τὸν διατελοῦντα ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς καὶ ἐκεῖνος ἀδιαφόρως ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου καθ' ὃν ζητεῖ ἀπονομὴν ἐτέθη οὗτος ὑπὸ σύνταξιν ἢ καθ' οἱονδήποτε προηγούμενον αὐτοῦ.

10) Ἡ σύνταξις διὰ τοὺς δικαιουμένους ἐν γένει τοιαύτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται προκειμένου μὲν περὶ μετόχου ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τούτου προκειμένου δὲ περὶ οἰκογενείας τούτου ἢ πατρικῆς τοιαύτης ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου εἴτε τελοῦντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, εἴτε ὑπὸ σύνταξιν.

11) Ἐκ τῆς ἐτησίας συντάξεως τοῦ θνήσκοντος δικαιούχου ἢ τοῦ στερουμένου αὐτῆς τὸ ἀναλογοῦν ποσὸν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἑπομένης ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἢ τῆς στερήσεως μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἔτους περιέρχεται εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ Ταμείου, τὸ δὲ ἀναλογοῦν καὶ ὀφειλόμενον τυχὸν μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος. ὡς καὶ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ ποσὸν συντάξεως προηγουμένων ἐτῶν. περιέρχεται προκειμένου περὶ μετόχου εἰς τὰ δικαιούμενα μέλη τῆς ἀτομικῆς ἢ πατρικῆς του οἰκογενείας συντάξεως. προκειμένου δὲ περὶ μέλους τῆς τοιαύτης οἰκογενείας τοῦ μετόχου ἢ τὰ συνδικαιοῦχα τῆς συντάξεως ταύτης μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, τοιούτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων περιέρχεται εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ Ταμείου, μὴ θεωρουμένου ἐκ τούτου κληρονόμου ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ ὑποχρέου εἰς οἱονδήποτε χρέος αὐτοῦ.

12) Στεροῦνται συντάξεως καὶ δὲν δικαιοῦνται ἀπολαυῆς αὐτῆς :

α) Ὁ καταδικαζόμενος ἢ καταδικασθεὶς μέτοχος ἢ συνταξιοῦχος ὑφ' οἱουδήποτε δικαστηρίου.

Ἐὰν καταδικασθῇ εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαιρέσει, ἀπάτῃ, πλαστογραφίᾳ, ἐπιορκίᾳ, ψευδοῦ διὰ χειρὸς ὑποσχέσει, ψευδοῦ καταμηνύσει ἢ συκοφαντίᾳ, ἡ στέρησις τῆς συντάξεως χωρεῖ ἐπὶ χρόνῳ διπλασίῳ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς. Ἐὰν πρόκειται περὶ μετόχου μὴ καταστάντος εἰσέτι συνταξιούχου, ὁ διπλάσιος οὗτος χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν συνταξίμων ἐτῶν.

β) Ὁ ἀποβαλὼν μέτοχος ἢ ἡ χήρα ἢ τὸ τέκνον ἢ τὸ μέλος τῆς πατρικῆς οἰκογενείας του τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

γ) Ἡ διεζευγμένη ἢ διαζευχθεῖσα ἢ χωριζομένη ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σύζυγος μετόχου.

δ) Ἡ χήρα διὰ παντὸς ἅμα ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον καὶ ἐὰν ἀκόμη ὁ γάμος της οὗτος ἤθελεν ἀκυρωθῇ ἢ λυθῇ

ε) Τὸ θετὸν τέκνον τοῦ μετόχου, πλὴν τῆς περιπτώσεως υἱοθεσίας συγγενοῦς ἐξ αἵματος μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ, ὁπότε εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δέον νὰ λάβῃ χώραν ἡ υἱοθεσία δύο τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως συνταξίμων ἐτῶν. Τὸ γενόμενον ὅμως ὡς καὶ τὸ γεννηθὲν τέκνον τοῦ μετόχου πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου τῶν γονέων του δικαιοῦται συντάξεως μόνον ἐὰν ὁ γάμος των οὗτος ἐνεγράφη εἰς τὸ μητρῷον τοῦ Ταμείου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ πλέον ἐπληρώθη πρὸς τὸ Ταμεῖον συναλικῶς ὁ πρὸς 10α)ο ἐτήσιος τόκος τῆς ἀντιστοιχούσης καταβολῆς γάμου εἰς τὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ἀνήκει ἢ ἀνῆκεν ὁ μέτοχος κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου τούτου.

στ') Ἡ οἰκογένεια τοῦ μετόχου ἡ δημιουργουμένη ἐκ γάμου μὴ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ Μητρῷον τοῦ Ταμείου .

ζ') Ὁ μέτοχος ὁ τελῶν ὑπὸ σύνταξιν ἐρόσον ἐπαναρχίζει τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἐργολήπτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ δέον νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ λόγῳ συντάξεως ληφθὲν χρηματικὸν ποσὸν ἐντόκως πρὸς 10α)ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑκάστοτε λήψεως. Ἵνα δὲ προσμετρήσῃ καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦτο ὡς συντάξιμον δέον νὰ καταβάλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐντὸς ἔτους καὶ τὸ ἀνάλογον ποσὸν εἰσφορᾶς τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ἀνήκει.

η') Διακόπτεται ἡ ἀπονομὴ συντάξεως εἰς τὸν ἀναλαβόντα παρὰ Κρατικῆς ἢ Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἢ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ ἢ παρὰ Νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὑπηρεσίαν συνταξιοῦχον μέτοχον ἢ χήραν ἢ θυγατέρα ἢ τέκνον ἢ γονέα ἢ ἀδελφὸν μέτοχον ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ τοὐλάχιστον διπλασίᾳ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν συντάξεως κατ' ἀνώτατον ὅριον.

13. Ὁ διατελέσας ἀρχικῶς μέτοχος Β' κατηγορίας καὶ εἶτα Α' δικαιοῦται συντάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας κα. τοῦ συνόλου τῶν συνταξίμων ἐτῶν, ὡς καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ τῶν ὠφελημάτων τοῦ Ταμείου. ἐρόσον ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς κρατήσεως ὑπὸ τούτου τῆς ἰδιότητος ταύτης καὶ βάλει πρὸς τὸ Ταμεῖον τὸ σύνολον τῆς διαφορᾶς τῶν δύο κατηγοριῶν διὰ μηνιαίων ἀναλόγων κρατήσεων.

Περὶ βοηθήματος ἐφ' ἅπαξ.

Ἄρθρον 10.

Δικαιοῦται ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος :

α') Μέτοχος παραιτούμενος τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἐργολήπτου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς καὶ ἔχων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραιτήσεως συμπεπληρωμένην 15ετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

Εἰς τοῦτον ὑπὸ τύπον βοηθήματος ἐπιτρέφονται ἀτόκως αἱ γενόμεναι παρὰ τούτου μηνιαῖαι εἰσφοραὶ διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα ἐκπιπτομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἀχθὲν εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου γ' παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4.

β') Μέτοχος παύων νὰ ἀσκῇ τὸ ἐπάγγελμα λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παθήσεως καθιστώσης αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ μὴ ἔχων 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου β' παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 9 δι' ἀπονομὴν αὐτῷ συντάξεως. Εἰς τοῦτον καταβάλλεται ὡς βοήθημα ἐφ' ἅπαξ ποσὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τούτου καταβληθείσης εἰσφορᾶς συνυπολογιζομένης καὶ τῆς τυχὸν καθυστερουμένης τοιαύτης καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν αἰτεῖται τὴν παραπομπήν του πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν ὡς ἀνίκανου.

γ) Ἡ οἰκογένεια ἀτομικὴ μετόχου θνήσκοντος πρὸ τῆς συμπληρώσεως 10ετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας. Εἰς ταύτην καταβάλλεται ὡς βοήθημα ἐφ' ἅπαξ ποσὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ μετόχου καταβληθείσης εἰσφορᾶς συνυπολογιζομένης καὶ τῆς τυχὸν καθυστερουμένης τοιαύτης καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διετέλεσε μέτοχος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου.

Ἐν ἐλλείψει ἀτομικῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος μετόχου δύναται νὰ χορηγηθῇ τὸ ἐφ' ἅπαξ ἐπίδομα εἰς τὴν πατρικὴν τούτου οἰκογένειαν κατὰ τὴν ἀπόλυτον καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. 0' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9.

δ) Ἡ οἰκογένεια ἀτομικὴ ἐκ νομίμου γάμου ἀποβιοῦντος μετόχου τελοῦντος ὑπὸ σύνταξιν οὗτινος ὁ γάμος ἔχει τελεσθῇ πρὸ χρονικοῦ διαστήματος ἐλάσσονος τοῦ ἔτους καὶ πλέον τοῦ ἑξαμήνου. Εἰς ταύτην καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως 12 μηνῶν ἣν ἐλάμβανεν ὁ ἀποβιώσας.

ε') Ἀτομικὴ οἰκογένεια ἀποβιοῦντος μετόχου διατελοῦντος ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ οὗτινος ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὸ χρονικοῦ διαστήματος ἐλάσσονος τῶν 6 μηνῶν.

Εἰς ταύτην καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ὡς βοήθημα ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν μηνιαίαν εἰσφορὰν τῆς κατηγορίας εἰς ἣν διετέλει ὁ μέτοχος πολλαπλασιαζομένην πρὸς τὸ διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν μηνῶν καθ' οὓς διετέλει οὗτος μέτοχος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς.

στ') Ὁ ἀποζημιούμενος δι' ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος καὶ ἐπανερχίζων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολήπτου ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτοῦ καὶ ἐντόκως ἑκτοτε πρὸς 10 α)ο ἐτησίως, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸ πάσης ἐνάρξεως ἐκ νέου τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος δέον νὰ ὑποβάλλῃ ἔγγραφον δήλωσιν περὶ τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον.

Περὶ προικίσεων.

Ἄρθρον 11.

1) Χορηγεῖται ἐφ' ἅπαξ προίξ.

α') Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νομφευομένην θυγατέρα συνταξιούχου μετόχου.

β) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νομφευομένην θυγατέρα ἢ ἀδελφὴν μετόχου ἀπολαμβάνουσαν συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου.

γ) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νομφευομένην θυγατέρα μετόχου ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἔχοντος συμπληρώσει 10ετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου αὐτῆς.

2) Τὸ χρηματικὸν ποσὸν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 60.000 δραχμῶν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀνέρχεται κατ' ἀνώτατον ὅριον.

α') Ἐπὶ νομφευομένης θυγατρὸς μετόχου συνταξιούχου εἰς τὸ 12πλάσιον τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ὅπερ λόγῳ συντάξεως ἀπολαμβάνει κατὰ τὸν μῆνα τῆς συντάξεως ὁ μέτοχος ἢ ἡ ὀρφανικὴ οἰκογένεια.

β) Ἐπὶ νομφευομένης θυγατρὸς ἢ ἀδελφῆς μετόχου ἀπολαμβανούσης συντάξεως ἢ θυγατρὸς μετόχου πατρὸς τελοῦντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἰς τὸ 12πλάσιον τοῦ ποσοῦ ὅπερ θὰ ἀπελάμβανε λόγῳ συντάξεως κατὰ τὸν μῆνα τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος Νόμου ὁ μέτοχος πατὴρ ἢ ὁ μέτοχος ἀδελφὸς ἐὰν ἦτο συνταξιοῦχος κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον.

3) Τὸ ποσὸν ἑκάστης προικὸς καταβάλλεται εἰς τὴν νομφευομένην ἄνευ συντάξεως προικοσυμφώνου ἢ συμβολαιογραφικῆς ἐξοφλήσεως ἀλλὰ δι' ἁπλοῦ ἐντάλματος ἐξοφλουμένου παρὰ ταύτης.

4) Αἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμεναι προικίσεις ἀπονέμονται ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰς εἰς πρῶτον γάμον συνερχομένας, δὲν δικαιοῦνται δὲ αὗται ἑτέρας προικίσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου καὶ ἐὰν ὁ γάμος των οὗτος λυθῇ ἢ ἀκυρωθῇ.

5) Ἐὰν λυθῇ ὁ γάμος θανάτῳ τοῦ συζύγου ἢ διαζυγίῳ πρὸ τῆς πληρωμῆς τῆς προικὸς αὕτη πληρώνεται εἰς τὴν νομφευθεῖσαν ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου ταύτης εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους.

6) Δὲν δικαιοῦται προικίσεως :

α') Ἡ συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 12 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος στερηθεῖσα τοῦ δικαιώματος ἀπολαυῆς συντάξεως λόγῳ καταδίκης.

β) Ἡ θετὴ θυγάτηρ τοῦ μετόχου.

γ) Ἡ γεννηθεῖσα θυγάτηρ τοῦ μετόχου ἐγγάμου μὴ ἐγγεγραμμένη εἰς τὸ μητρῷον τοῦ Ταμείου.

δ) Ἡ γεννηθεῖσα θυγάτηρ μετόχου πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου τῶν γονέων της καὶ ἥτις δὲν ἐνεγράφη εἰς τὸ μητρῷον

τοῦ Ταμείου λόγῳ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως ὑπὸ τῶν γονέων της ἢ ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῶν ἐν τῷ ἐδαφ. στ' παραγρ. 12 τοῦ ἄρθρου 9 ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων.

ε) Ἡ θυγάτηρ μετόχου μὴ ἔχοντος συμπληρώσει 10ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου του.

στ') Ἡ ἀδελφὴ ἀποβιώσαντος μετόχου πρὸ τῆς συμπληρώσεως 10ετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἡ μὴ συγκεντροῦσα τὰς καθοριζομένας προϋποθέσεις ἐν τῷ ἐδαφ. 0' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9.

ζ) Ἡ ἀποβαλοῦσα τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

Βεβαίωσις δικαιωμάτων μετόχων καὶ οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

1) Ἡ γέννησις τέκνου μετόχου, ὁ γάμος μετόχου ἢ θυγατρός, ἀδελφῆς μετόχου δικαιουμένης προικίσεως ὡς καὶ ἡ ἀποβίωσις μετόχου, τῆς συζύγου, τοῦ τέκνου του, ἢ μέλους τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ἀποβιώσαντος ἀγάμου μετόχου δικαιουμένου νὰ μετέχῃ τῶν ὠφελημάτων τοῦ Ταμείου ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως συντεταγμένης καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον ὑπὸ τοῦ ἀστικοῦ νόμου ὁρίζεται δι' ἑκάστην τούτων.

2) Ἐὰν ἐν τῇ ληξιαρχικῇ πράξει τελέσεως γάμου δὲν ἔχῃ προσυπογράψει καὶ ὁ ἱερουργήσας τὸν γάμον ἱερεὺς ἀπαιτεῖται καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ ἱερέως τούτου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τελέσεως του. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἱερεὺς ἀπεβίωσεν ἡ ἱερουργία τοῦ γάμου βεβαιοῦται ἀπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Ἐὰν ὅμως τὸ γεγονὸς τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἀποφάσεως Δικαστηρίου, περιττεύει ἡ βεβαίωσις τοῦ ἱερέως.

3) Ἐὰν ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἐν ᾗ ἐγένετο ἡ γέννησις, ὁ γάμος ἢ ἡ ἀποβίωσις δὲν τηρεῖ ληξιαρχικὰ βιβλία τὸ τοιοῦτον γεγονὸς ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς, συντεταγμένου ἐντὸς τῶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ γεγονότος προθεσμιῶν τοῦ αὐτοῦ Νόμου καθ' ἃς ἔδει νὰ συνταχθῇ ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὁριζομένας διατυπώσεις σὺν τῇ δηλώσει τῆς αὐτῆς ἀσχῆς περὶ μὴ τηρήσεως βιβλίων ληξιαρχικῶν πράξεων

Ἂν δὲ δὲν συνταχθῇ τοιοῦτον πιστοποιητικὸν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ γεγονὸς ἀποδεικνύεται πλέον μόνον δι' ἀποφάσεως Δικαστηρίου βεβαιοῦντος τοῦτο.

4) Ἡ γέννησις καὶ ἡ βάπτισις τέκνου μετόχου, ἡ τέλεσις γάμου μετόχου καὶ θυγατρὸς αὐτοῦ, ἡ ἀποβίωσις μετόχου, τῆς συζύγου ἢ τέκνου, ἡ διάζευξις ἢ ὁ χωρισμὸς αὐτοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης γνωστοποιεῖται δι' ἀναφορᾶς ὑποβαλλομένης μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς 4 μηνῶν ἀφ' ἧς ἐπῆλθε τοιαύτη τις μεταβολή.

5) Ἐν ἐλλείψει τοῦ μετόχου ἡ γέννησις, βάπτισις ἢ ἀποβίωσις τέκνου αὐτοῦ γνωστοποιεῖται ὑπὸ τῆς δικαιουμένης συντάξεως μητρὸς τοῦ τέκνου, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης ἡ γνωστοποίησις τῶν γεγονότων τούτων ὡς καὶ ἡ ἀποβίωσις τῆς μητρὸς γίνεται ὑπὸ τῶν δικαιουμένων συντάξεως τέκνων τοῦ μετόχου δι' ἀναφορᾶς ὑποβαλλομένης πρὸς τὸ Ταμεῖον μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἐντὸς 4 μηνῶν ἀφ' ἧς ἐπῆλθε τοιαύτη μεταβολή.

6) Παραλείψας ἕκαστος τῶν ἄνω ὑποχρέων νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ταμεῖον οἱανδήποτε τῶν ἄνω μεταβολῶν ἢ νὰ ὑποβάλῃ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς ληξιαρχικῆς πράξεως ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς προεκτεθείσας διατάξεις ὑπόκειται δι' ἑκάστην μεταβολὴν εἰς πρόστιμον δρχ 300 περιερχομένων εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον εἰσπρατομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἢ κρατουμένων ἐκ τῆς συντάξεως ἢ βοηθήματος ἢ προικίσεως ἢ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν καὶ τέλος ἐκ πάσης αἰτίας.

7) Ἡ γνωστοποίησις περὶ τῆς γεννήσεως τέκνου μετὰ 4 μῆνας ἀφ' ἧς ἐπῆλθεν αὕτη ἡ ὑποβολὴ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν περὶ ταύτης μετὰ τὴν πάροδον τῶν τεσσάρων μηνῶν ἐπιφέρει πρόστιμον δι' ἕκαστον τέκνον 500 δραχμῶν καταβλητέων εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ περιερχομένων εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον αὐτοῦ, ἡ μὴ καταβολὴ δὲ τοῦ προστίμου τούτου συνεπιφέρει τὴν μὴ ἐγγραφὴν τοῦ τέκνου εἰς τὸ μητρῶον τοῦ Ταμείου, καὶ τὴν στέρησιν παντὸς δικαιώματος του ἐπ' αὐτοῦ.

8) Διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ μητρῶον τοῦ Ταμείου τῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος γεννωμένων τέκνων δέον νὰ καταβληθῇ προκειμένου δὲ περὶ θήλεος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τριακοσίων.

Οἱκοθεν νοεῖται ὅτι εἰς περίπτωσιν μὴ ἐγκαίρου γνωστοποιήσεως ἰσχύουσιν ἐπιπροσθέτως αἱ περὶ προστίμου διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

9) Προκειμένου περὶ γεννήσεως, ἀποβιώσεως ἢ γάμου γενομένου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα μὴ τηρούντα ληξιαρχικὰ βιβλία τὸ τοιοῦτον γεγονὸς ἀποδεικνύεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

1) Λογιστικὸν σύστημα διὰ τὸ Ταμεῖον λογίζεται τὸ διπλογραφικὸν τοιοῦτον τραπεζικῆς μορφῆς.

2) Οἰκονομικὸν ἔτος διαχειρίσεως θεωρεῖται τὸ ἡμερολογιακὸν τοιοῦτον.

3) Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάσσεται ὁ ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους. Ἐξαιρετικῶς ὁ πρῶτος ἰσολογισμὸς θέλει συνταχθῇ διὰ τὴν περίοδον τὴν χρονικὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.

4) Ὁ ἰσολογισμὸς μετὰ τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων καὶ ἐκθέσεων παραπέμπονται ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους εἰς τριμελῆ Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ ἐλεγκτοῦ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ ἐλλείψει τοιούτου ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ἑνὸς εἰδικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὁριζομένου ὑπὸ τούτου καὶ τέλος ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁριζομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας Διοικήσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ ἑνὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου παρεμφεροῦς ὀργανισμοῦ προτεινομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ἐλεγκταὶ ἀποφαίνονται δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως πρὸς τὸ Συμβούλιον, ὅπερ ἀκολούθως ἐγκρίνει τοῦτο, τὸν δημοσιεύει καὶ διανέμει αὐτὸν ἐκτυπούμενον μετὰ τῶν σχετικῶν ἐκθέσεων, καταστάσεων καὶ πινάκων εἰς τοὺς μετόχους.

5) Ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγράφονται τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα μὲ τὴν ἀξίαν ἣν ἔχουσι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συντάξεων αὐτοῦ.

Ἐξαιρετικῶς :

α) Ἔντοκα γραμμάτια, μετοχαί, ὁμολογίαι, καὶ χρηματόγραφα δὲν δύνανται νὰ ἀναγράφωνται εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς κτήσεως αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ συνολικὴ τιμὴ τῆς κτήσεως ὅλων τῶν χρηματογράφων τοῦ Ταμείου εἶναι ἀνώτερα τῆς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τρεχούσης τιμῆς πάντων τούτων κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ὁπότε πάντα ταῦτα δέον νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὴν ἐν λόγῳ τρέχουσαν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ συνολικὴν τιμήν των καὶ

β) Τὰ ἀκίνητα ἐν γένει δέον νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὴν τιμὴν τῆς κτήσεως ἢ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ηὐξημένην διὰ τῶν δαπανῶν ἐλτιώσεως καὶ μειουμένην ἀναλόγως τῆς ἐτησίας ἀναλώσεως ἢ φθορᾶς αὐτῶν τῆς πιθανῆς διαρκείας τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν.

6) Αἱ δαπάναι ἐγκαταστάσεως καὶ ὀργανώσεως τῶν γραφείων τοῦ Ταμείου ἀποσβέννυνται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς χρονικὸν διάστημα μέχρι 5 ἐτῶν.

7) α) Πᾶσα ὀφειλὴ πρὸς τὸ Ταμεῖον προερχομένη ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, ἐπιβαρύνεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ὐδεμιᾶς ὀχλήσεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν δέον νὰ πληρωθῇ μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως μετὰ τοῦ ἑκάστοτε νενομισμένου τόκου ὑπερημερίας, ἐξαιρέσει μόνον τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ τοιοῦτος τόκος καθορίζεται εἰς τὸν παρόντα νόμον, ὁπότε ἡ τοιαύτη ὀφειλὴ ἐπιβαρύνεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ὀχλήσεως μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ.

β) Οἱ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ὀφειλόμενοι τόκοι καθίστανται αὐτοδικαίως ἔντοκοι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς πληρωμὴν των προθεσμίας καὶ

γ) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον νὰ συνομολογῇ ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεών του ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ καθ' οἱονδήποτε.

8) Πᾶσα κατὰ τοῦ Ταμείου ἀπαίτησις, πᾶν χρέος τοῦ Ταμείου εἰς δικαιούχους ὀφειλόμενον, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου προστιθέμενα εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐὰν ἐντὸς 3 ἐτῶν ἀφ' ἧς παρήχθησαν δὲν ὑπεβλήθη αἴτησις περὶ πληρωμῆς ἢ δὲν ἀνεγνωρίσθησαν δι' ἔλλειψιν τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἐγράφων ἢ δὲν ἐπληρώθησαν.

9) Ὡσαύτως καὶ πᾶν ἐν γένει δικαίωμα κατὰ τοῦ Ταμείου παραγράφεται ἐντὸς τριετίας, ἀφ' ἧς παρήχθη, ἐὰν δὲν ὑπεβλήθη αἴτησις περὶ ἀναγνωρίσεως τούτου ἢ δὲν ἀνεγνωρίσθη δι' ἔλλειψιν τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων ἢ ἀνεγνωρίσθη μὲν ἀλλὰ δὲν ἠσκήθη ἐπὶ διετίαν ἢ διεκόπη ἡ ἄσκησίς του ἐπὶ διετίαν.

10) Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου ὡς καὶ ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένων συντάξεων, ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων, τῶν προικίσεων, ὡς καὶ τῆς συντάξεώς του μηνός, καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ δικαιούχου. Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς κατάσχεσις τοῦ 1)4 τῆς συντάξεως λόγῳ διατροφῆς συζύγου καὶ τέκνων.

11) Τὸ Ταμεῖον ὅμως δικαιοῦται, ὅπως ἐφ' οἱουδήποτε ἐκ τούτων ἐνεργῇ ἀπ' εὐθείας κρατήσεις πρὸς ἀπόσβεσιν οἱασδήποτε παρηγμένης ἤδη ἢ εἰς τὸ μέλλον παραχθησομένης ὀφειλῆς πρὸς αὐτὸ τοῦ μετόχου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

12) Ὁ νόμιμος καὶ ὁ τῆς ὑπερημερίας τόκος πάσης τοῦ Ταμείου ὀφειλῆς ὁρίζεται εἰς 6 ο)ο ἐτησίως ἀρχόμενος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

13) Τὸ ἔλαττον τῶν 12 μηνῶν χρονικὸν διάστημα λογίζεται ὡς πλῆρες ἔτος διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως, ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος καὶ προικίσεως, ἐφ' ὅσον εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς 6 μῆνας.

14) Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1932 ἀποκτήσαντες δικαίωμα συντάξεως δικαιοῦνται εἰς ἀπολαυὴν αὐτῆς ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1933 καὶ ἐφεξῆς.

15) Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932 ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα ἀπολυαῆς ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος δικαιοῦνται εἰς ἀπολαυὴν τούτου παρὰ τοῦ Ταμείου μετὰ τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1933.

Οὐχ' ἧττον ὅμως δικαιοῦται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου νὰ διατάξῃ τὴν καταβολὴν αὐτῷ τοῦ ἡμίσεος ποσοῦ μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς του ὑπὸ τούτου τοῦ οἰκείου δικαιώματος ἀναλόγως τῶν διαθεσίμων αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον συντρέχει ἐξαιρετικοὶ λόγοι.

16) Εἰς τὰς τυχὸν νυμφευομένας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1932 καὶ αἵτινες ἤθελον δικαιοῦσθαι προικίσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος θέλει καταβληθῇ ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1933 τὸ ποσὸν τῆς προκίσεως βάσει τῆς διὰ τὸ ἔτος 1933 κανονισθησομένης συντάξεως.

17) Ὅπου ἐν τῷ παρόντι μνημονεύεται ὁ μέτοχος ὁ διατελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐν ἐνεργείᾳ, ὑπονοεῖται ὅτι οὗτος ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολάβου.

18) Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου εἴτε διατελοῦντος ἐν ὑπηρεσίᾳ εἴτε τελοῦντος ὑπὸ σύνταξιν ὑπάρχῃ ἀτομικὴ οἰκογένεια τούτου δικαιουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, εἴτε συντάξεως, εἴτε ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος, ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα πατρικὴ τοῦ θανόντος οἰκογένεια ἀποξενοῦται παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τοῦ Ταμείου.

19) Ἐπὶ τῆς χορηγουμένης συντάξεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ κράτησις διὰ χρέος πρὸς τὸ Ταμεῖον εἰμὴ μόνον μέχρι τοῦ ἡμίσεος ταύτης, εἰς περίπτωσιν ὅμως, καθ' ἣν ἐνεργεῖται κράτησις λόγῳ διατροφῆς, τότε εἰς τὴν ὁλικὴν κράτησιν δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν 3)4 τῆς συντάξεως.

20) Πᾶσα τροποποίησις τοῦ παρόντος δέον νὰ προταθῇ εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον παρίστανται εἰς τὴν συνεδρίασιν τοὐλάχιστον ἓξ μέλη, καὶ ἀποφαίνονται ὑπὲρ τῆς τροποποιήσως τὰ πέντε (5) τούτων.

Ἄρθρον 14.

Αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἀρχεται δὲ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)1)32 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 ἀφορώντων εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων» καὶ τοῦ νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΟΒ' τῆς 17 Μαΐου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616 ἀφορώντων εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων» καὶ τοῦ νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.» τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616 ἀφορώντων εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων καὶ τοῦ Νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Δικαιοῦνται τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 ἀποζημιώσεως ὡς κατωτέρω αὕτη τροποποιεῖται:

Α) Ἰδιοκτῆται, ὧν αἱ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Λεωφορείων αὐτῶν αἰτήσεις ἀπερρίφθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616 ἐκδοθεισῶν ἀπορριπτικῶν ἀποφάσεων παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως ἐφόσον τὰ Λεωφορεῖα αὐτῶν ἐκπληροῦσι τοὺς ἑξῆς τρεῖς ὅρους:

1ον) Ἐὰν ἐξετέλουν διαδρομὰς ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Νόμου 3464 περιοχῆς.

2ον) Ἐὰν ἐτέθησαν ἐν κυκλοφορίᾳ τὸ πρῶτον πρὸ τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1925 ἢ ἐτέθησαν ἐν κυκλοφορίᾳ μετὰ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1925, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει περιελαμβάνοντο εἰς τοὺς ἐγκεκριμένους παρὰ τῆς ἐνταλοδόχου τῆς Ἑταιρείας Πάουερ πίνακας ἢ ἐχορηγήθησαν ἄδειαι κυκλοφορίας

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐντὸς τοῦ α' ἑξαμήνου τοῦ ἔτους 1926, καὶ

3ον) Ἐὰν ἀπεμακρύνθησαν τῆς κυκλοφορίας, λόγῳ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν ὑπὸ νέων λεωφορείων κυκλοφορησάντων συνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1931 Π. Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας εἰς νέα λεωφορεῖα κλπ.» καὶ κατόπιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ἀπομακρύνσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α.

Β) Ἰδιοκτῆται λεωφορείων, ἅτινα ἐκυκλοφόρησαν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ ἐντεῦθεν καὶ δὴ εἰς τὰς λεωφόρους γραμμὰς Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ἔχοντα ὅμως ἄδειαν κυκλοφορίας ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος τῶν 20 χιλιομέτρων καὶ ἀπομακρυθέντα συνάμει ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἢ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἀντικατασταθέντα ὑπὸ νέου τύπου τοιούτων

Γ) Ἰδιοκτῆται Λεωφορείων δικαιούμενοι ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς Νόμους 3464 καὶ 4616 καὶ ὧν αἱ αἰτήσεις ἀπερρίφθησαν ὡς ἐκπρόθεσμοι.

Ἡ χορηγουμένη ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 3464 καὶ 4616, χορηγεῖται εἰς τὸν κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἰδιοκτήτην καὶ μειοῦται, ἀνεξαρτήτως τῶν μειώσεων τὰς ὁποίας οἱ Νόμοι οὗτοι ἐπιβάλλουσι κατὰ 8 ο/ο οἱονδήποτε τῶν ἑξαμήνων τῶν περιλαμβανομένων μεταξὺ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1927 καὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀπομακρύνσεως ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἐφ' ὅσον ἡ κυκλοφορία τοῦ λεωφορείου δὲν ὑπῆρξε συνεχὴς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 3464, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4616. Τὰ ἑξάμηνα διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς μειώσεως ταύτης λογίζονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου μέχρι τέλους αὐτοῦ. Ὡς πλήρες ἑξάμηνον λογίζεται χρονικὸν διάστημα ἔλαττον τούτου, ἐὰν ἡ κυκλοφορία τοῦ Λεωφορείου ἤρξατο ἢ διεκόπη ἐν αὐτῷ.

Ἐὰν ἡ συνεχὴς διακοπὴ τῆς λειτουργίας τοῦ Λεωφορείου εἶναι μεγαλειτέρα ἐκείνης ἣν ὁρίζει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 3464, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, ἀλλὰ συμπίπτει εἰς δύο συνεχόμενα ἑξάμηνα, ἐν ἑκάστῳ τῶν ὁποίων ἡ διακοπὴ εἶναι μικροτέρα τῆς τοῦ ἄρθρου 9, τότε αὕτη θεωρεῖται συμπίπτουσα εἰς ἓν ἑξάμηνον συνεπιφέρουσα τὴν μείωσιν τῶν 10 ο/ο.

Οὐδεὶς δικαιοῦται τῆς διὰ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος χορηγουμένης ἀποζημιώσεως διὰ πλείονα τῶν τριῶν αὐτοκινήτων.

Θεωροῦνται ἰδιοκτῆται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ οἱ τέως ἡνίοχοι τῶν αὐτοκινήτων τῶν ὁποίων παρακρατεῖται ἡ κυριότης ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως λόγῳ ὀφειλῆς των πρὸς τὸ ταμεῖον τοῦτο καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τοῦ νόμου.

"Αρθρον 2.

Ὁ συνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 3464 ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων ἐπιβαλλόμενος φόρος, αὐξάνεται εἰς 7 ο/ο.

"Αρθρον 3.

Πᾶς δικαιούμενος ἀποζημιώσεως, συμφώνως τῷ παρόντι Νόμῳ ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου 3464 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «μεθ' οἱασδήποτε ἄλλης Τραπέζης», προστίθεται «ἢ οἱουδήποτε Νομικοῦ Προσώπου».

Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Νόμου 3464, ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της».

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 4616 αἱ λέξεις «μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως», ἀντικαθίστανται «μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς κυκλοφορίας».

"Αρθρον 5.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται νὰ κυκλοφορήσωσι πρὸς ἐκτέλεσιν μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων κλπ. αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ μετὰ μετρητοῦ ἢ ἄνευ δημοσίας χρήσεως καὶ ἐν γένει πρὸς ἐκμετάλλευσιν χρησιμοποιούμενα, ἐντὸς τῶν ἑκάστοτε περιμετρικῶν ζωνῶν, περὶ ὧν προβλέπει ὁ Νόμος 4841, τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἅτινα ἐπιθεωρούμενα ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης πρὸς τοῦτο ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, εὑρεθῶσιν ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως ἀκατάλληλα.

Ἀπομακρύνονται δὲ ὁριστικῶς ἐκ τῆς συγκοινωνίας δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, ἐφ' ὅσον εὑρεθῶσιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, ὅτι δὲν παρέχουσι τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασις τούτων λόγῳ τῆς πολυχρονίου χρήσεως ἢ κακῆς συντηρήσεως ὑπερέβη τὰ ἐπιτρεπόμενα ὅρια τῆς περαιτέρω κυκλοφορίας παραμονῆς τούτων.

Αἱ διατάξεις αὗται δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Αὐτοκίνητον, οὗτινος ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία ἐντὸς περιμετρικῆς ζώνης πόλεώς τινος, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφορήσῃ ἐντὸς τῶν περιμετρικῶν ζωνῶν ἄλλων πόλεων, δι' ἃς ἔχει ἐφαρμοσθῇ τὸ αὐτὸ μέτρον.

Ἐὰν εἰς πόλιν τινὰ κυκλοφοροῦσιν αὐτοκίνητα, ὧν ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία ἐντὸς τῆς περιμετρικῆς ζώνης ἄλλης πόλεως, ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἀπομακρύνονται ταῦτα ἀμέσως ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως. Τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ αὐτοκινήτων λεωφορείων ἀποζημιωθέντων ὑπὸ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἀπομακρυνομένων ὡσαύτως ἐκ τῆς ζώνης ἥτις θέλει ὁρισθῇ διὰ τὴν πόλιν ἐντὸς τῆς ὁποίας κυκλοφοροῦσιν.

Αὐτοκίνητον, οὗτινος, ὡς ἀνωτέρω, ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία ἐντὸς τῆς περιμετρικῆς ζώνης πόλεώς τινος, δέον νὰ φέρῃ εἰς καταφανὲς μέρος αὐτοῦ εἰδικὴν πλάκα (ἢ σῆμα) ἀναγνωρίσεως.

Τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος ταύτης, ὡς καὶ ἡ θέσις τοποθετήσεως ταύτης καθορίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας

"Αρθρον 6.

Αὐτοκίνητα, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 1, φέροντα ἄνω τῶν ἀριθμὸν κυκλοφορίας κάτω τοῦ 20.000 ἐπιβατικά, μετὰ μετρητοῦ ἢ ἄνευ, δημοσίας χρήσεως καὶ ἐν γένει πρὸς ἐκμετάλλευσιν χρησιμοποιούμενα τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἅτινα εὑρεθῶσιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀπὸ ἀπόψεως συντηρήσεως ἢ ἐμφανίσεως ἀκατάλληλα διὰ τὴν περαιτέρω ἐν κυκλοφορίᾳ παραμονήν των, ἀπομακρύνονται ὁριστικῶς τῆς κυκλοφορίας δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Προνοίας Ι. Α.Α. τῶν ἰδιοκτητῶν τούτων ἀποζημιουμένων ὡς κατωτέρω εἰδικώτερον ὁρίζεται.

Εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν δικαιοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων φερόντων ἀριθμὸν κυκλοφορίας 20.000 καὶ ἄνω.

"Αρθρον 7.

Εἰς περιπτώσεις ἀφορώσας τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἡ σύστασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ἡ τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς μεταβάλλεται, τοῦ ἑνὸς ἰδιοκτήτου τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 6 καὶ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Νόμου 3464, ἀντικαθισταμένου ὑπὸ ἑνὸς ἰδιοκτήτου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

"Αρθρον 8.

Ἵνα ἰδιοκτήτης αὐτοκινήτου, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 τύχῃ ἀποζημιώσεως, δέον νὰ ἔχῃ ἀποκλειστικὸν ἐπάγγελμα ἓξ μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοκινήτου καὶ νὰ μὴ ἀσκῇ ἕτερον ἐπάγγελμα ἢ ἐπιχείρησιν, δικαιοῦται δὲ ἀποζημιώσεως μέχρι δύο αὐτοκινήτων, καταβαλλομένων τῶν 3)4 τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὸ δεύτερον αὐτοκίνητον.

Αὐτοκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὴν σύζυγον ἢ τὰ συνοικοῦντα ἀνήλικα τέκνα λογίζονται ἀνήκοντα εἰς τὸν σύζυγον ἢ πατέρα.

Οὐδεμιᾶς δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως οἱ γενόμενοι ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1931.

"Αρθρον 9.

Ἡ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 8 τοῦ παρόντος χορηγηθησομένη δι' ἕκαστον αὐτοκίνητον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτοῦ ἀποζημίωσις, ὁρίζεται κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, μεταξὺ τῶν ποσῶν 17.500 δραχμῶν μέχρι 25.000 δραχμῶν.

"Αρθρον 10.

Πᾶς δικαιούμενος ἀποζημιώσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος Νόμου, ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 11.

Ἡ κατάταξις τῶν ἀπομακρυντέων αὐτοκινήτων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 παράγραφος 1 κατὰ σειρὰν συντηρήσεως ἢ ἐμφανίσεως, θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς.

Τὸ συμβούλιον τοῦ Ταμείου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταταξέως ταύτης θέλει ἀπομακρύνει τὰ αὐτοκίνητα βαθμηδὸν ἐκ τῶν χειροτέρων, χωρὶς πρὸς τὰ σχετικῶς καλλίτερα, ἔχον ἐν ταύτοις τὸ δικαίωμα ὅπως αὐτεπαγγέλτως καὶ κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον αὐτοῦ κρίσιν, ἀπομακρύνῃ τῆς κυκλοφορίας οἱονδήποτε αὐτοκίνητον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἀναφερομένων.

Διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ προσώπου τοῦ δικαιουμένου ἀποζημειώσεως ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον τοῦ αἰτοῦντος ἐκυκλοφόρησεν ὡς τὸ ἄρθρον 6 ὁρίζει, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐνόρκους καταθέσεις ἢ καὶ ἄλλα, κατὰ τὴν κρίσιν του, ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

"Αρθρον 12.

Πᾶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐκδικαζόμενον ποσὸν ἀποζημιώσεως καταβάλλεται εἰς ἀκέραιον καὶ ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸν δικαιοῦχον, ἀφοῦ οὗτος μεταφέρει τὸ αὐτοκίνητον αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ὑποδειχθησόμενον μέρος καὶ προσαγάγῃ σχετικὴν ἀπόδειξιν παραδόσεως τοῦ αὐτοκινήτου του, ἄλλως ἡ μεταφορὰ τοῦ αὐτοκινήτου διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμείου, τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης ἐκπιπτούσης ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως.

Τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα καταστρέφονται διαλυόμενα, τὰ δὲ ὀλικὸν τούτων ἐκποιεῖται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου. Αἱ λεπτομέρειαι καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐκδιδομένου κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

"Αρθρον 13.

Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων, ἅτινα θὰ ἀπομακρυνθῶσιν τῆς κυκλοφορίας ἀποζημιουμένων αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐκ τῶν κυκλοφορούντων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ὁρίζεται εἰς 600.

"Αρθρον 14.

Αἱ ἀποζημιώσεις αἱ χορηγούμεναι διὰ τοῦ παρόντος νόμου διὰ λεωφορεῖα αὐτοκίνητα καὶ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, οὔτε ἐκχωροῦνται, οὔτε κατάσχονται, πᾶσα δὲ κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

"Αρθρον 15.

Αἱ ἱππήλατοι τετράτροχοι ἅμαξαι αἱ ἐκτελοῦσαι μέχρι πρότινος τὴν συγκοινωνίαν Πειραιῶς - Π. Κοκκινιᾶς, ἀποζημιοῦνται διὰ 15.000 δραχμῶν ἑκάστη, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐξετέλουν μέχρι τέλους τοῦ 1930 λεωφοριακὴν ὑπηρεσίαν ἐν Πειραιεῖ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1925 συνεχῶς, μὴ διακοπεῖσαν, πέραν τοῦ ἑξαμήνου. Οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν, δέον νὰ ὑποβάλλωσιν αἴτησιν ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἐντὸς προθεσμίας ἀνατρεπτικῆς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν οὕτω ἀποζημιωθησομένων ἰδιοκτητῶν δὲν θέλει ὑπερβῇ τοὺς δέκα (10).

Χορηγεῖται ὡσαύτως ἀποζημίωσις βάσει τῶν διατάξεων τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 καὶ εἰς τρία (3) λεωφορεῖα αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα ἐξυπηρέτησαν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ 1925 ἕως 1928 τὴν συγκοινωνίαν γραμμῶν Ἀθηνῶν - Π. Φαλήρου Γλυφάδας - Βούλας - Βουλιαγμένης, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν περὶ μειώσεων τοιούτων, αἵτινες ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς αὐτά.

"Αρθρον 16.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἐπαγγελματικῶν ἀδειῶν ὀδηγῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4841.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος, δύναται ὅμως διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἐπὶ ἓν ἔτος εἰσέτι.

"Αρθρον 17.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4841 καταργεῖται.

Ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀκτῖνος 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Πλατείας Ὁμονοίας, ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ μετὰ μετρητοῦ ἢ ἄνευ καὶ εἰς αὐτοκίνητα φορτηγὰ φορτεπιβατικὰ ἢ λεωφορεῖα, ὧν αἱ ἄδειαι δὲν ἐξεδόθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1931 Διατάγματος νὰ ἐκτελῶσιν λεωφοριακὴν συγκοινωνίαν, μεταφέροντα ἐπιβάτας ἀντὶ πληρωμῆς κομίστρων κατ' ἐπιβάτην.

Εἰς περιπτώσεις εἰς ἃς δὲν εἶναι δυνατή, λόγῳ τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν, πιστοποιουμένης παρὰ τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. ἡ ἐκτέλεσις συγκοινωνίας δι' αὐτοκινήτων λεωφορείων, ἐπιτρέπεται προσωρινῶς ἡ ἐκτέλεσις ταύτης δι' ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καθορίζοντος τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα, ὡς καὶ τὸν ἐπιτρεπόμενον χρόνον κυκλοφορίας.

"Αρθρον 18.

Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως καὶ τῶν ἐν γένει πρὸς ἐκμετάλλευσιν χρησιμοποιουμένων καὶ μὴ ἐφωδιασμένων διὰ μετρητοῦ, ἅτινα ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Περιχώροις, καθορίζεται ἐτησίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, ἐκδιδομένης ἐφ' ἅπαξ κατ' ἔτος, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Ἡ διάταξις αὕτη δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Ὁ μέγιστος οὗτος ἀριθμός, καθὼς καὶ ὁ συνάμει τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 1841 ὁριζόμενος μέγιστος ἀριθμὸς αὐτοκινήτων μετὰ μετρητοῦ, μειοῦται αὐτομάτως κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιστοίχως, συνάμει τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 2 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 1 ὁριστικῶς ἀπομακρυνομένων τῆς κυκλοφο-

ρίας αὐτοκινήτων, ὡς καὶ τῶν αὐτοβούλως ἀπομακρυνομένων τοιούτων.

Ἄρθρον 19.

Αἱ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1931 Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας εἰς νέα λεωφορεῖα ἐντὸς περιοχῆς ἀκτίνος 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Πλατείας τῆς Ὁμονοίας» χορηγούμεναι ἄδειαι κυκλοφορίας νέων λεωφορείων, μεταβιβάζονται, ἐφόσον μεταβιβάζεται καὶ ἡ κυριότης τῶν αὐτοκινήτων, διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, τῶν ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τούτου τιθεμένων περιορισμῶν, ἰσχυόντων μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρωταρχικῶν ἀδειῶν κυκλοφορίας τῶν λεωφορείων τούτων.

Ὁ ἐκ μεταβιβάσεως γενησόμενος κύριος τοιούτου λεωφορείου, δέον νὰ κέκτηται τὰ προσόντα τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας, ὡς αὕτη ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ὁρίζεται.

Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενόμεναι μεταβιβάσεις ἀναγνωρίζονται, τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης μὴ δυναμένης νὰ γεννήσῃ οὐδεμίαν καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἀξίωσιν.

Ὁ μεταβιβάσας τὸ λεωφορεῖον ἀπόλυσι τὸ δικαίωμα του χορηγήσεως ἑτέρας ἀδείας κυκλοφορίας.

Ἄρθρον 20.

Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι 2 μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 3.000.

1) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων, κλπ. ἐντὸς περιμετρικῶν ζωνῶν, ἐφ' ὧν ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία αὐτοῦ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 παράγραφος 1 καὶ ἄρθρῳ 17 τοῦ παρόντος.

2) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς θέτως εἰς κυκλοφορίαιν αὐτοκίνητον, οὗτινος ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἡ ὁριστικὴ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς κυκλοφορίας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 παρ. 2 καὶ τῷ ἄρθρῳ 6 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος.

3) Κάτοχος ἢ ὁδηγός, θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον, ὅπερ δὲν φέρει τὴν εἰδικὴν πλάκα ἀναγνωρίσεως, σωμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος.

Διὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω παραβάσεις, δύναται νὰ ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ὁδηγοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας μέχρι δύο μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ὑποβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ κλεισίματος τοῦ αὐτοκινήτου μέχρις ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 21.

Αἱ παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ τῶν ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. σχετικῶν κανονισμῶν συνεπάγεται τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ὁδηγοῦ ἢ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου ἢ καὶ τῶν δύο ἐκ τούτων ταυτοχρόνως ἢ τὸ κλείσιμον τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τοῦτο ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεως εἰς ἣν ὑπόκεινται οἱ ὑπόλογοι δυνάμει τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων.

Αἱ παραβάσεις αὗται, ὡς καὶ ὁ χρόνος ἀφαιρέσεως ἢ κλεισίματος τοῦ αὐτοκινήτου, κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν αὐτοκινήτων. Αἱ ποιναὶ ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 22.

Ἅπασαι αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν νόμων 3464 καὶ 4616, ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος καταργουμένων ἢ τροποποιουμένων ἔχουσι ἀνάλογον ἰσχὺν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 23.

Τὸ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον τέλος 2 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων, μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὡς ἄνω ἀποζημιώσεων, περιέρχεται εἰς τὸ ἱδρυθησόμενον Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ Συνδέσμου Ἰδιωτικῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων.

Ἄρθρον 24.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ ὁ ἀρχιελεγκτὴς καὶ αἱ ἐλεγκταὶ τῶν εἰσιτηρίων, διορίζονται καὶ παύονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α.

Ἄρθρον 25.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι κανονίζεσθαι ἑκάστοτε διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 26.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα καταργεῖται.

Τὸ παρὸν ὑποσθληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΡΗΣ, Δ. ΔΙΓΚΑΣ, Α. Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Α. ΠΑΠΑΣ, Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΝΝΑΣ, Π. ΘΗΒΑΙΟΣ, Θ. ΖΑΪΜΗΣ, Χ. ΛΑΔΑΣ.

Ἄρθρον 2.

1) Ἀπὸ τὴν ἕκτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 1 διαγράφεται ἡ φράσις ἀπὸ τῆς λέξεως «ἐκυκλοφόρησεν ἐντὸς κλπ.» μέχρι τῆς λέξεως «ἀπομακρυνθέντα» καὶ τίθεται ἡ φράσις «ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1927 καὶ μετέπειτα κατὰ τὰ ἑπόμενα τοῦ 1927 ἔτη, ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀκτίνος 20 χιλιομέτρων καὶ ἀπεμακρύνθησαν.

2) Ἡ φράσις τῆς 8ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 «ὡς πλῆρες ἑξάμηνον λογίζεται κλπ.» ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς: «ὡς πλῆρες ἑξάμηνον ἐργασίας λογίζεται κλπ.».

3) Ἀπὸ τὴν ἐννάτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 1 διαγράφεται ἡ λέξις 10 ο)ο καὶ τίθεται 8 ο)ο.

4) Ἐκ τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 διαγράφεται ἡ φράσις «τῶν ἑκάστοτε περιμετρικῶν ζωνῶν, περὶ ὧν προβλέπει ὁ νόμος 4841».

5) Εἰς τὴν δευτέραν παραγραφον τοῦ ἄρθρου 5 ἀντὶ τῆς λέξεως «συγκοινωνίας» τίθεται «κυκλοφορίας».

6) Ἀπὸ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 διαγράφεται ἡ φράσις «τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς» καὶ τίθεται ἡ φράσις «ἐφόσον ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς κυκλοφορίαν τοὐλάχιστον ἀπὸ ἓξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἤτοι ἀπο 16)7)1931 καὶ τὸ πολὺ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1931, ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἢ ἐξετέλεσαν συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἀθηνῶν—Χαλανδρίου καὶ Φαλήρων—Γλυφάδος».

7) Μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 τίθενται αἱ κάτωθι δύο παράγραφοι: «Οἱ διακόψαντες τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αὐτοκινήτου των πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1931 καὶ οἱ θέσαντες τοῦτο εἰς κυκλοφορίαν μετὰ τὴν 16)7)31 οὐδεμιᾶς δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως».

»Ἡ χρονολογία λήξεως τῆς ὁριστικῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἀποτελεῖ ἀμάχητον τεκμήριον ὅτι τὸ αὐτοκίνητον διέκοψε τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ 15 τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην, ἡ δὲ χρονολογία ἐκδόσεως ἀδείας κυκλοφορίας ἀποτελεῖ ἀμάχητον τεκμήριον ὅτι τὸ αὐτοκίνητον δὲν ἐκυκλοφόρησε κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ περιλαμβανόμενον ἀπὸ χρονολογίας ἀρχομένης 15 ἡμέρας μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προηγουμένης ἀδείας καὶ ληγούσης τὴν χρονολογίαν ἐκδόσεως τῆς ἑπομένης τοιαύτης».

8) Εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίσταται ὁ ἀριθμὸς 2000 διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 20.000.

9ον) Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου 12 καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἀποζημιώσεως» τίθεται ἡ φράσις «διὰ τὰ αὐτοκίνητα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 5 παράγραφ. 1.».

10ον) Διαγράφεται ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 12 καὶ τίθενται ἀντ' αὐτῆς αἱ κάτωθι παράγραφοι.

«Τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα εἴτε καταστρέφονται διαλυόμενα εἴτε. ἐφόσον κριθῶσι κατάλληλα διὰ περαιτέρω κυκλοφορίαν κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου αὐτοκινήτων προτάσει τῆς Τεχνικῆς ἐπιτροπῆς τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὰς ἀνάγκας κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ τοῦ Στρατοῦ, ἀπαγορευομένης τῆς ὑπὸ τούτων ἐκποιήσεως αὐτῶν.

Τὸ ἐκ τῆς διαλύσεως προκύπτον ὑλικὸν ἐκποιεῖται ὑπὲρ τοῦ Τ. Π. Ι. Α. Α. ἢ διατίθεται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατεύματος. αἱ δὲ δαπάναι ἐνοικιάσεως χώρου, φυλάξεως, καταστροφῆς ἢ διαλύσεως βαρύνουσι τὸ Τ. Π. Ι. Α. Α.

Αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐκδιδομένου κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου αὐτοκινήτων.»

11ον) Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου 13 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων» τίθεται ἡ φράσις «μετὰ μετρητοῦ. ἢ ἄνευ. περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 1».

12ον) Διαγράφεται ἡ πρώτη καὶ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 18. ὡς καὶ ἡ φράσις «Ὁ μέγιστος οὗτος ἀριθμὸς καθὼς καὶ» τῆς ἀρχῆς τῆς τρίτης παραγράφου.

13ον) Μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 19 τίθεται ἡ παράγραφος. «Ἡ παρακράτησις παρὰ τῶν πωλητῶν τῆς κυριότητος πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωμῆς τῶν δόσεων δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας».

14ον) Ἀπὸ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 20 διαγράφονται αἱ τελευταῖαι λέξεις «καὶ ἄρθρῳ 17 τοῦ παρόντος» καὶ προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«2) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς β' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος».

15ον) Μεταβάλλεται ἡ ἀρίθμησις τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 20 καὶ λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 3 ἀντὶ 2.

16ον) Μεταβάλλεται ἡ ἀρίθμησις τῆς τετάρτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 20 καὶ λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 4 ἀντὶ 3.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ἄρθρον 3.

Προστίθεται νέον ἄρθρον ὡς ἑξῆς:

«Ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ν.Δ. τῆς 13 Ἰανουαρίου 1932, ἀναθεωροῦνται. ἐφόσον αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου παρέχουσι τοιοῦτον δικαίωμα.»

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας πολυτέκνων»».

Ὁμοίως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον ἡ πρότασις νόμου «περὶ διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τῶν κατὰ τὴν παραλίαν Παλαιοῦ Φαλήρου αὐθαιρέτως ἀνεγερθέντων περιπτέρων».

Περὶ διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τῶν κατὰ τὴν παραλίαν Παλαιοῦ Φαλήρου αὐθαιρέτως ἀνεγερθέντων περιπτέρων.

Ἄρθρον μόνον.

1) Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων ἄνευ δημοπρασίας μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν ἐκμίσθωσις τῶν ἐν τῷ ὡς παραρτήματι τῆς ὑπ' ἀριθ. 2852 (1930) ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐγκριθέντι διαγράμματι εἰκονιζομένων ἑπτὰ χώρων τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν κέντρων ἀναψυχῆς ἐν τῇ ἀκτῇ Παλαιοῦ Φαλήρου, εἰς τοὺς ἤδη ἐκμεταλλευομένους τοὺς χώρους τούτους ἀντὶ μισθώματος καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2) Τὰ σχέδια τῶν ἀνεγερθησομένων περιπτέρων θέλουσιν ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἡ δὲ δι' ἕκαστον τούτων δαπάνη δὲν δύναται νὰ ἡ κατωτέρα τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. Οἱ μὴ δυνάμενοι ἐκ τῶν ἐκμεταλλευομένων τοὺς ἄνω χώρους ἢ μὴ θέλοντες νὰ προέλθωσιν εἰς τὴν σύναψιν τῶν ὡς ἄνω μισθώσεων ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἐκμεταλλευομένων ἤδη πλησιεστέρους χώρους μὴ περιλαμβανμένους ἐν τῷ ὡς ἄνω Διατάγματι.

3) Ἕκαστος ἐκ τῶν προτιθεμένων νὰ μισθώσωσι τοὺς ἄνω χώρους ὑποχρεοῦται πρὸ τῆς καταρτίσεως τῆς συμβάσεως νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας, ἵνα διατεθῶσι κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐκμεταλλευομένων τοὺς λοιποὺς μὴ προκριθέντας πρὸς ἀνέγερσιν περιπτέρων χώρους καὶ ὧν τὰ ἤδη ὑπάρχοντα περίπτερα θέλουσι κατεδαφισθῇ ὡς αὐθαιρέτως ἀνεγερθέντα.

4) Ἡ Κοινότης Παλαιοῦ Φαλήρου ὀφείλει νὰ καταθέσῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἓν τρίτον τοῦ ἐκ τῶν ὡς ἄνω εἰσφορῶν ἀποτελεσθησομένου συνόλου.

Μετὰ ταῦτα λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 7 μ. μ. δι' αὔριον 6 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Κολιαλέξης

Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'.

Τρίτης 2 Αὐγούστου 1932.

Ὥρᾳ 6 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. Θ. Σοφούλης ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Δημήριος Ἀθανάσιος Δουμτζῆς ἐκ Φουστάνης διαμαρτύρεται κατὰ Τραπέζης, ἥτις ἐκθέτει εἰς πλειστηριασμὸν τὸ παραχωρηθὲν αὐτῷ οἴκημα καὶ ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν αὐτοῦ.

Αἱ συνεργαζόμεναι Ναυτεργατικαὶ Ὀργανώσεις Πειραιῶς καὶ Ἐπιτροπὴ καταθετῶν μεταναστῶν Ἀμερικῆς διαμαρτύρονται διὰ τὸ δημοσιευθὲν Διάταγμα μετατροπῆς τῶν καταθέσεων εἰς Συνάλλαγμα εἰς χαρτίνας δραχμάς.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Μ. Σαμαρᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τριῶν Ἀμπελουργικῶν Συνοικισμῶν Ἀγχιάλου Μακεδονίας, Νέας Μεσημβρίας καὶ Σωζουπόλεως περὶ ἀπαραιτήτου καὶ ὁριστικῆς διευθετήσεώς των.

Ἡ Ἕνωσις Ὑπαλλήλων Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων καὶ Ἑταιρίας Ἑλληνικοῦ Τύπου παρακαλεῖ ὅπως μεταξὺ τῶν ἐξαιρουμένων τῆς ἀσφαλίσεως Ταμείων τοῦ ὑπὸ ψήφισιν Νσμοσχεδίου «περὶ Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» ἐξαιρεθῇ καὶ τὸ Ταμεῖόν των.

Ἡ Ἀστικὴ Ἕνωσις Ἰδιοκτητῶν Μυτιλήνης διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην παράτασιν τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ Ἕνωσις Δανειστῶν εἰς ξένον Συνάλλαγμα Μακεδονίας διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ διατάγματος τῆς δραχμῆς διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται δήμευσις τῶν περιουσιῶν των.

Ὁ κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων 1) «περὶ ἀναστολῆς ἐνεργείας τῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1932 ἐτησίων ὑποχρεωτικῶν μεταθέσεων διὰ λόγους οἰκονομίας καὶ

2) Περὶ τροποποιήσεως διατάξεως τοῦ νόμου 4627 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5)20 Μαΐου 1926 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 13) 13 Νοεμβρίου 1927, περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων.

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀποδοχῶν ὁπλιτῶν Ἀεροπορίας.

Ὁ κ. ***Δ. Μακκᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Ν. 4841 περὶ αὐτοκινήτων κλπ.».

Οἱ κ. κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Ν. 4377, περὶ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 2496, περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταχ Ταμιευτηρίου δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Προνοίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ καθορισμοῦ ἀξίας οἰκοπέδων τῆς Ε.Α.Π.».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων:

1) Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν κλπ.» καὶ

2) Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους εἰς νέον οἴκημα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτου.

Οἱ κ. κ. ***Ἰω. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωρ/ίας), ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Δ. Κογεβίνας*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας), ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3905 καὶ 5193 «περὶ Α.Ο.Α.Π. Κερκύρας».

Ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5343 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. ***Στυλ. Γονατᾶς*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ Νόμου 866 περὶ ἱδρύσεως Πολιτικοῦ Γραφείου Πρωθυπουργοῦ» καὶ συστάσεως «Γραφείου Πρωθυπουργοῦ».

Ὁ κ. ***Ἰω. Τσιριμῶκος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων·

1) Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταθέσεως Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς διατάξεων τοῦ νόμου 4578 περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» καὶ

2) Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4229 καὶ τοῦ Νόμου 5174 περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4229 περὶ μέτρου ἀσφαλείας τοῦ Κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν.

Οἱ κ. κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4665, περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων».

Ὁ κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων 1) «περὶ ὁρισμοῦ δευτέρας ἕδρας κοινοτήτων ἐν αἷς ὑπάρχουσι καὶ λειτουργοῦσι ἰαματικαὶ πηγαί».

2) Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν τοῦ κατὰ τὴν § 3 τῶν ἄρθρων 371 τοῦ κώδικος, περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου κλπ. τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου.

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Κανάρης*** καὶ ***Γ. Βελλιανίτης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Ν. 4411, περὶ συγκροτήσεως προεδρείων, προαγωγῆς, στασιμότητος κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Ε. Τριποδάκης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932, περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν. 4578 περὶ Ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Ν. Γαρδικιώτης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν κτηνοτρόφων ἐν τῇ βοσκῇ Καϊμακτιλάν.

Ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς Γεωργίας) ἀπαντᾷ ὅτι θὰ ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Συζητουμένου τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 «περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῆς κτλ.» ὁ κ. ***Χρ. Λαδᾶς*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ β' ἄρθρου ἀφορῶσαν τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἐγγραφή, δὲν ἐπηκολούθησε ὅμως δικαστικὴ πρᾶξις ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ὁ κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τροπολογίαν.

Γίνεται κατόπιν δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ καταστατικοῦ νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας», ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 276 «Διάταγμα περὶ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας».(1)

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἀκολούθου:

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς νήσου Κρήτης Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν ὁρίζεται εἰς τέσσαρας:

1) Τὴν Μητρόπολιν Ἡρακλείου περιλαμβάνουσαν τὰς τέως Μητροπόλεις Κρήτης καὶ Ἐπισκοπὴν Ἀρκαδίας συγχωνευομένας μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὁριζομένων περιοχῶν μὲ ἕδραν τὸ Ἡράκλειον.

2) Τὴν Ἐπισκοπὴν Χανίων, περιλαμβάνουσαν τὰς τέως Ἐπισκοπὰς Κυδωνίας Ἀποκορώνου καὶ Κισσάμου Σελίνου, συγχωνευομένας μετὰ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ τοῦ ὡς ἄνω νόμου ὁριζομένων περιοχῶν μὲ ἕδραν τὰ Χανιά.

3) Τὴν Ἐπισκοπὴν Ρεθύμνου, περιλαμβάνουσαν τὰς τέως Ἐπισκοπὰς Ρεθύμνης Αὐλοποτάμου καὶ Λάμπης—Σφακίων συγχωνευομένας μετὰ τῶν ἐν τοῖς ὡς ἄνω Νόμῳ καὶ ἄρθρῳ ὁριζομένων περιοχῶν καὶ ἕδραν τὸ Ρέθυμνον, καὶ

4) Τὴν Ἐπισκοπὴν Νεαπόλεως περιλαμβάνουσαν τὰς τέως Ἐπισκοπὰς Πέτρας καὶ Ἱερᾶς Σητείας συγχωνευομένας μετὰ τῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς ὡς ἄνω νόμῳ καὶ ἄρθρῳ ὁριζομένων περιοχῶν καὶ ἕδραν τὴν Νεάπολιν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Διὰ πράξεως αὐτῆς δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἱερὰ Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος Κρήτης θέλει καθορίσει διὰ τὴν Μητρόπολιν Ἡρακλείου καὶ τὰς λοιπὰς τρεῖς Ἐπισκοπὰς τὸν τύπον τῆς σφραγῖδος ἑκάστης καὶ τὰ ἐμβλήματα.

Ἄρθρον 3.

Μεταβατικὴ Διάταξις.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης διατηροῦσι διὰ βίου τοὺς τίτλους καὶ τὰς Ἐπισκοπὰς αὐτῶν, ἡ δὲ συγχώνευσις τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, συντελεῖται μετὰ τὴν χηρείαν των.

Μέχρι τῆς πλήρους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου συγχωνεύσεως τῶν θρόνων εἰς τέσσαρας ἀπαγορεύεται ἡ πλήρωσις χηρευόντων θρόνων διὰ χειροτονίας.

Ἄρθρον 4.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας» ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** λέγει ὅτι ἔχει παρατηρήσεις τινὰς ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστεθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας παράγραφον διὰ τῆς ὁποίας δίδεται ἀναδρομικὴ ἰσχὺς εἰς τὸν νόμον. Φρονεῖ ὅτι ἡ προσθήκη τῆς Γερουσίας δὲν ἦτο ἀπαραίτητος, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ ὡς πρὸς τὴν ἀναδρομικὴν ἰσχύν.

Γ. Βασιλειάδης (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Τὸ ἄρθρον 5 λέγει ὅτι ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου.

Π. Ἀργυρόπουλος. Βασικὰς ἀντιρρήσεις ἔχω καὶ εἰς τὸ 4 ἄρθρον διὰ τοῦ ὁποίου ἀνατρέπεται αὐτὴ ἡ βάσις τοῦ νομοσχεδίου.

Γ. Βασιλειάδης (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Παρακαλῶ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας. Κάμνω τὴν δήλωσιν, προκειμένου περὶ τῶν ἀχρηστευθέντων πλοίων, ὅτι ἐννοῶ τὰ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους 1932 ἀχρηστευθέντα.

Π. Ἀργυρόπουλος. Ναί, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνατρέπομεν τὴν βάσιν τοῦ νόμου τὸ ἀποτέλεσμα δὲ εἶναι ὅτι 4 πλοῖα δεμένα πρὸ ἐτῶν, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ πάρουν δυνάμει τοῦ νόμου τὸν συντελεστὴν 1, πέρνουν τὸν συντελεστὴν 5.

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) παρέχων σχετικὰς ἐπεξηγήσεις προσθέτει ὅτι πραγματικῶς ἐπέρχεται μία μικρὰ ἐπιβάρυνσις, ἀλλ' ἡ διαφορὰ εἶναι μικρά, πάντως δὲ δὲν εἶναι αὐτή, ἡ ὁποία θὰ καταστήσῃ δυσχερῆ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀποτελεῖ ματαιοπονίαν διότι τὸ νομοσχέδιον ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γερουσίαν.

Π. Ἀργυρόπουλος. Νὰ τὸ ἀποσύρῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ νὰ ὑποβάλῃ ἕνα ὑπηρεσιακὸν νὰ τὸ ψηφίσωμεν.

Ε. Τριποδάκης. Ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ ἀποζημιωθοῦν ἄνθρωποι τῶν ὁποίων τὰ πλοῖα ἔχουν ἀχρηστευθῇ, πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ ἀποζημιωθοῦν.

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) θεωρεῖ ἐπιβεβλημένην τὴν ψήφισιν, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ νομοσχέδιον περιλαμβάνονται καὶ μέτρα τινὰ λίαν ὠφέλιμα.

Μετὰ μακρὰν διαλογικὴν συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἔχον οὕτω:

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΔ' τῆς 19 Μαΐου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας» εἶναι ὅτι ἡ βάσις ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν πλοίων καταρτίζεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν μέσων τιμῶν εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν τῶν πρὸς διάλυσιν πωλουμένων ἐπιβατηγῶν πλοίων, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ παραδόσεως τῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας διαλύσεως.

Ἐκ τοῦ προκύπτοντος ὅμως γινομένου μετὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῆς βάσεως ἐκτιμήσεως ἐπὶ τὸν ὁρισθέντα συντελεστὴν ἀφαιροῦνται τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ παραδόσεως εἰς λιμένας διαλύσεως, ὡς ταῦτα θέλουσιν ὁρισθῇ κατὰ τόννον ὁλικῆς χωρητικότητος παρὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀναβληθῇ εἰς μεταγενεστέραν χρονολογίαν, πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους 1933, ἡ ἀχρήστευσις τῶν ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη ἐπιβατηγῶν πλοίων ἡ ἐπερχομένη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5304 τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1932 καὶ 1 Ἰανουαρίου 1933.

Ἀτμόπλοια ἀνήκοντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν φορτηγῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας» δὲν δύναται νὰ μεταχρῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιβατηγῶν, ἐφ' ὅσον ἄγουσιν ἡλικίαν μεγαλειτέραν τῶν εἴκοσι ἐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ δρομολόγια τῶν ἐσωτερικῶν Θαλασσίων συγκοινωνιῶν, καθὼς καὶ τὰ ἐξυπηρετοῦντα ταύτας πλοῖα, καταρτιζόμενα παρὰ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν καὶ Ἑνώσεων, ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, δικαιουμένην νὰ τροποποιῇ ταῦτα ἀναλόγως τῶν συγκοινωνιακῶν ἀναγκῶν.

2. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δρομολογίων δέον νὰ λαμβάνεται ἐπίσης πρόνοια: α) ὅπως μὴ συμπίπτῃ ἀναχώρησις περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς πλοίων διὰ τὴν αὐτὴν γραμμήν, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς συγκοινωνίας δὲν ὑπαγορεύουν τοῦτο, β) ὅπως ἐναλλάσσηται, εἰ δυνατόν, καθ' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον, οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς μηνός, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεως τῶν ἐξυπηρετούντων τὴν αὐτὴν γραμμὴν πλοίων.

3. Παράπονα κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὁρισθέντων δρομολογίων καὶ ἀριθμοῦ πλοίων δύνανται αἱ ἐνδιαφερόμεναι ἀτμοπλοΐαι νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ὅστις μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς.

4. Τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα δρομολόγια καθίστανται ὑποχρεωτικά, ἀπαγορευομένης πάσης παραβάσεως αὐτῶν. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις καὶ τὴν ποινὴν τοῦ ἀρθρου 22 § 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος.

5. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὑπάγονται αἱ ὡς ἄγονοι χαρακτηρισθεῖσαι μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας γραμμαὶ καὶ λιμένες.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ὁ πλοιοκτήτης εἶνε κύριος ἑνὸς καὶ μόνου πλοίου ἢ τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ καὶ ἐπιβαίνει αὐτοῦ ὡς α' πλοίαρχος ἢ α' μηχανικός, ὁ συντελεστὴς ἀποζημιώσεως δύναται νὰ ὁρισθῇ μέχρις ἓξ (6). Διὰ τὰ μέχρι σήμερον ἀχρηστευθέντα πλοῖα τῆς κατηγορίας τῶν τέως Θαλαμηγῶν (γιὸτ) ὁ συντελεστὴς ἀποζημιώσεως ὁρίζεται εἰς πέντε (5).

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρα, γενομένης δεκτῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ πρότασις νόμου, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17ης Μαΐου 1927».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σχέδια νόμου 1) «περὶ κυρώσεως κλπ. τοῦ νόμου περὶ συγκροτήσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ», καὶ 2) «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν εἰς 250», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1932 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ». (1)

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1932 Νομ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 233 φύλλον τῆς 20 Ἰουλίου 1932 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π.Ν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος 2) τὴν ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1932 ἐξουσιοδότησιν τῆς Βουλῆς πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ 3) τὴν σύμφωνον ἀπὸ 27)6)32 γνώμην τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ν.» τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Ἄρθρον 25.

Τοὺς ὁριστικοὺς πίνακας προακτέων κατ' ἐκλογήν, μὴ προακτέων κατ' ἐκλογήν, προακτέων κατ' ἀρχαιότητα, σταθμῶν καὶ ἀποστρατευτέων ἢ ἀπολυτέων ἀξιωματικῶν καταρτίζει τὸ Α. Ν. Δ. Σ. ὡς ἀμέσως κατωτέρω ἐμφαίνεται κατὰ τὴν κατὰ μῆνα Ἰούνιον τακτικὴν αὐτοῦ σύγκλησιν.

Τὸ Α. Ν. Δ. Σ. λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τηρούμενα βιβλία ποιότητος τῶν ἀξιωματικῶν, συντεταγμένα ὡς τὰ κατωτέρου προσωπικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φύλλων ποιότητος καὶ ἄλλων σχετικῶν στοιχείων, λαμβάνον ἐπίσης ὑπ' ὄψει τὰς πάσης φύσεως ἐκθέσεις, τὰ ποινολόγια, πᾶν ἄλλο ὑπηρεσιακὸν δεδομένον, σχετικὸν μὲ τὸν ὑπὸ κρίσιν ἀξιωματικόν, τὰς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπὸ κρίσιν μορφουμένας γνώμας τῶν μελῶν αὐτοῦ, διαιαιούμενον ἐξ ἄλλου νὰ ἐξετάζῃ καὶ οἱονδήποτε ἄλλο πρόσωπον τῆς Ν. Ὑπηρεσίας, ἁρμόδιον νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην, καταρτίζει τοὺς ἀκολούθους πίνακας.

α) Πίνακα Α' τῶν ἀπὸ τοῦ Πλωτάρχου καὶ ἄνω ἀξιωματικῶν τοὺς ὁποίους ἔκρινεν ὡς προακτέους κατ' ἐκλογήν.

2) Πίνακα Β' τῶν ἀπὸ τοῦ πλωτάρχου καὶ ἄνω ἀξιωματικῶν τοὺς ὁποίους ἔκρινεν ὡς μὴ προακτέους κατ' ἐκλογήν.

3) Πίνακα Γ' τῶν παντὸς κλάδου καὶ βαθμοῦ ἀξιωματικῶν τοὺς ὁποίους ἔκρινε στασίμους.

Οἱ μὴ εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς ἐγγεγραμμένοι ἀξιωματικοὶ μέχρι καὶ τοῦ ὑποπλοιάρχου ἀποτελοῦν τοὺς ἐξ αὐτῶν προακτέους κατ' ἀρχαιότητα.

Ὡς στάσιμοι δύνανται νὰ χαρακτηρίζωνται καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐν ἑκάστῳ κλάδῳ.

4) Πίνακα Δ' ἀποστρατευτέων ἢ ἀπολυτέων ἀξιωματικῶν παντὸς βαθμοῦ, κλάδου ἢ εἰδικότητος.

Ὡς ἀποστρατευτέους ἢ ἀπολυτέους δύναται νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ Α.Ν.Δ.Σ. δι' εἰδικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως ἐκείνους ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες, περιληφθέντες ἤδη ἅπαξ εἰς πίνακας στασίμων ἐκ τῶν συνταχθέντων ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἐκρίθησαν καὶ πάλιν διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ὡς στάσιμοι, ὡς τριετίας νοουμένης χρονικοῦ διαστήματος περιλαμβάνοντος τρεῖς ἐτησίας ὑποβολὰς πινάκων.

5) Πίνακα Ε' ἀποστρατευτέων ἢ ἀπολυτέων ἀξιωματικῶν.

Ἐπὶ πλέον τῶν ἐν τῷ πίνακι Δ' ἀναγεγραμμένων δύναται τὸ Α.Ν.Δ.Σ. νὰ χαρακτηρίζῃ ὡς ἀποστρατευτέους ἢ ἀπολυτέους δι' εἰδικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως καὶ ἐκείνους ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν οἵτινες, ὑποχρεωμένοι νὰ διέλθωσιν ὡρισμένα σχολεῖα γενικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀπέτυχον ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἐκπαιδευτικὰς περιόδους εἰς τὰς πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου ἀποφοιτηρίους ἐξετάσεις. Διὰ τοὺς μαχίμους ἀνθυποπλοιάρχους ἀπαιτεῖται εἰδικῶς ἡ κατ' ἐπανάληψιν ἀποτυχία εἰς δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν τεσσάρων σχολείων ἀνθυποπλοιάρχων.

6) Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω πίνακας δὲν δύνανται νὰ περιληφθῶσιν οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἔχοντες συμπληρώσει δύο ἔτη οἱ κατώτεροι καὶ ἓν οἱ ἀνώτεροι ἐν τῷ βαθμῷ ὃν φέρουν, τῶν ἐχόντων ὀλιγώτερον χρόνον οὐδόλως κρινομένων ὑπὸ τοῦ Α. Ν. Δ. Σ.

7) Αἱ δυσμενεῖς περὶ ἀξιωματικῶν ἀποφάσεις τοῦ Α. Ν. Δ.Σ. ἐσ' ὅσον δὲν εἶναι σύμφωνοι μὲ τὰ φύλλα ποιότητος, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περὶ ἑκάστου ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως μορφωθείσης γνώμης τῶν μελῶν τοῦ Α. Ν. Δ. Σ. ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων στοιχείων ἢ ὑπηρεσιακῶν δεδομένων, δέον νὰ ἀναπτερῶσιν εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν καὶ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ἀσυμφωνίας, σημειουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ τῶν ψήφων τῶν ὑπὲρ καὶ ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν μὲ βαθμὸν ἀντιπλοιάρχου καὶ πλοιάρχου τὸ Α.Ν.Δ.Σ. δύναται νὰ κρίνῃ τοὺτους ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῆς ἐξ ἰδίας τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀντιλήψεως μορφουμένης περὶ ἑκάστου τούτων γνώμης, ὅταν ἀφορᾷ τὴν ἐν τυπίῳ ἀξίαν καὶ ἱκανότητά των, ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν καὶ χρησιμότητα, κατόπιν πάντοτε ἠτιολογημένης γνώμης ἑκάστου μέλους τοῦ Συμβουλίου, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

8) Τὸ Α.Ν.Δ.Σ. συνερχόμενον κατὰ μῆνα Ἰούνιον καταρτίζει τοὺς ὁριστικοὺς πίνακας προακτέων, στασίμων, κλπ. ἀξιωματικῶν, κατὰ δὲ τὸ τρέχον ἔτος 1932 δύναται νὰ συνέλθῃ τὸν μῆνα Ἰούλιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 15 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη
Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΗΤΟΥΡΝΙΑΣ, Α. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1932.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 «περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν εἰς διακοσίους πεντήκοντα».

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Βουλῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος ἐκδοθὲν Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 «περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν εἰς διακοσίους πεντήκοντα», ἔχον ὡς ἑξῆς:

Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν εἰς διακοσίους πεντήκοντα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν α') τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος β') τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Β' Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 8 Ἰουνίου ἐ. ἔτους περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΟΣΤ' συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 10 Ἰουνίου ἐ. ἔτους καὶ γ') τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων μικτῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐπιτροπῆς, τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν Θ' συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 1 Ἰουλίου ἐ. ἔτους, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5493 τῆς 21 Μαΐου 1932 «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ὡς ἄνω ὁρισμοῦ τῶν ἑδρῶν ὁ ὅλος ἀριθμὸς τούτων εἶναι μικρότερος τῶν 250 παραχωρεῖται ἀνὰ μία ἕδρα εἰς τὰς περιφερείας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ μεγαλύτερον ὑπόλοιπον, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τῶν 16000, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ 250».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παιόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 12 Ἰουλίου 1932.

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ, Α. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 2 καὶ 71 § 3 τοῦ νόμου 5493 ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη ὁ ἀνήκων εἰς ἑκατέραν τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν πρώην δήμου Ἀθηναίων καὶ πρώην δήμου Πειραιῶς μετὰ τῶν Ἐπαρχιῶν Αἰγίνης, Τροιζηνίας καὶ Κυθήρων καθορισθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Αὐγούστου 1928 καὶ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς τῆς 21 Ἀπριλίου 1929 ἐν ἑκατέρᾳ τῶν περιφερειῶν τούτων ψηφοφορησάντων ἐκλογέων τῆς εἰρημένης κοινότητος, ἀναγομένου εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων διὰ πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ τὸν πρασήκοντα συντελεστήν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Σ. Γονατᾶς*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) παρακαλεῖ νὰ ταχθῇ διήμερος προθεσμία εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων.

Πρόεδρος. Μάλιστα. Τάσσεται διήμερος προθεσμία.

Λύεται κατόπιν ἡ Συνεδρίασις ὥρα 7 μ. μ. δι' αὔριον καὶ ὥραν 6 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Θ. Κυλιαλέξης
Ι. Κουτσίνας.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'.

Τετάρτης 3 Αὐγούστου 1932

Ὥρᾳ 6 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Σαμαρᾶς** καταθέτει ὑπόμνημα τῶν φαρμακοποιῶν ἀγροτικῶν ἰατρείων Μακεδονίας - Θράκης περὶ κοινοποιήσεως τῶν διορισμῶν των.

Ὁ ἐξ Οἰτύλου βουλευτὴς κ. **Ε. Κουλουμβάκης** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου ἑλλήνων διδασκάλων Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ ζητούντων ὅπως ἀποτιλέσουν ἐξαίρεσιν αἱ εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι τραπέζας καταθέσεις τῶν Ἑλλήνων Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ ἀποδιδόμεναι αὐτούσιαι εἰς δολλάρια.

Τὸ ἐργατικὸν κέντρον Κυκλάδων διαμαρτύρεται διὰ τὴν φυλάκισιν ἐργατῶν Πατρῶν καὶ ζητεῖ τὴν ἀποφυλάκισίν των.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Ἀναστασιάδης** καταθέτει ὑπόμνημα τῶν κατοίκων τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Σταυροῦ (Δειμερλῆ) Φαρσάλων διαμαρτυρομένων διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν ἀγρῶν πρὸς 112 δραχμὰς κατὰ στρέμμα.

Ὁ πρόεδρος τῆς πανελληνίου ἑνώσεως ἐφημεριδοπωλῶν Ἀθηνῶν παρακαλεῖ ὅπως δι' εἰδικῆς διατάξεως ἀποκλεισθῇ ἡ συγχώνευσις τοῦ ταμείου των ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁ κτηματικὸς κόσμος Γυθείου διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην παράτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ συντάγματος καὶ διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 3910.

Οἱ ἀποστρατευθέντες λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἀξιωματικοὶ ξηρᾶς ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1931 παρακαλοῦν ὅπως κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν, προστεθῇ εἰδικὴ διάταξις καὶ δι' αὐτούς.

Ἐπιτροπὴ μεταναστῶν Πατρῶν, ἐπιτροπὴ τῶν εἰς συνάλλαγμα καταθετῶν Χανίων, ἐπιτροπὴ καταθετῶν Καλαμῶν, κάτοικοι Σύρου καὶ ὁ κ. Κ. Νασιουτζὶκ ἐκ Σερρῶν διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ δημευτικοῦ τῶν περιουσιῶν των Ν Δ. περὶ δραχμοποιήσεως.

Οἱ κάτοικοι Σαππῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν χορήγησιν νέας ἠλεκτρικῆς ἀδείας εἰς τὸν τέως ἀνάδοχον ἠλεκτροφωτισμοῦ Σαππῶν Θεολόγον Ἐξηντάρην.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ὀργανζῆ παρακαλεῖ ὅπως κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν τῶν ἐν ἰσχύϊ ἐργολαβιῶν ληφθῇ πρόνοια ὥστε νὰ παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐργοδότας δήμων καὶ κοινοτήτων νὰ διαλύωσιν αὐτά.

Τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον Καλαμῶν ζητεῖ ὅπως μὴ ἐπισπευθῇ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4838 περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ νόμου 5841 περὶ τροποποιήσεως κλπ τοῦ νόμου 2740 περὶ Μετοχ. Ταμείου Πολεμ. Ναυτικοῦ».

Ὁ κ. **Ἰω. Τσιριμῶκος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4250 «περὶ Νομαρχῶν».

Ὁ κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4464 περὶ κυρώσεως τῆς Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας».

Ὁ κ. **Δ. Βαρδόπουλος** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ νόμου 3601 περὶ φαρμακείων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμου 1) Ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5367 προβλεπομένην διαδικασίαν τῶν διαφόρων ἐπὶ τῶν παραληφθεισῶν καὶ μ,πω πληρωθεισῶν ἐργολαβιῶν δημοσίων ἔργων». 2) Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συμβατικῶν τιμῶν ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων κλπ.».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμου 1) Περὶ παρατάσεως ἐπὶ δίμηνον τῆς προθεσμίας ἀναλώσεως τῶν ἐν ἀποταμιεύσει εὑρεθέντων ἐμπορευμάτων μὴ συμβατικῆς προελεύσεως κλπ.». 2) Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους πρὸς Ἑλλ. Βιομηχανικὰς Ἑταιρίας Ἐξωτερικοῦ 3) Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4057 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμου 1) Περὶ ὁρισμοῦ δευτέρας ἕδρας κοινοτήτων ἐν αἷς ὑπάρχουσι καὶ λειτουργοῦσι ἰαματικαὶ πηγαὶ καὶ 2) Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4250, περὶ Νομαρχῶν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Ε. Τριποδάκης** ὑποβάλλει πρότασιν «Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4578, περὶ ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς».

Ὁ κ. **Κ.Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ καταργήσεως διατάξεων Ν. 5561.

Οἱ κ. κ. **Δ. Κογεβίνας** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) καὶ **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν Τ.Τ.Τ. Μεγάρου ἐν Κερκύρᾳ καὶ διαθέσεως πρὸς τοῦτο μέρους τῆς περιουσίας τοῦ καταργηθέντος Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων ὁδοστρωμάτων Κερκύρας.

Ὁ κ. **Ι. Μπουρνιᾶς** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως α') τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ Ν. 811, «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως καταδίκων ἐκ τῶν φυλακῶν» καὶ β') «τῶν περὶ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τῶν καταδίκων διατάξεων»

Ὁ κ **Ι. Ἀποστόλου** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 5427, «περὶ διοικήσεως Ἀστικῶν Προσφυγικῶν συνοικισμῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Θ. Παπαστρατῆς** ὑποβάλλει τὰς κάτωθι προτάσεις νόμων. 1) «περὶ ἐκδικάσεως προσφυγῶν θυμάτων πολέμου ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου», 2) «περὶ εἰσπράξεως Λιμενικῶν φόρων».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ν. Ξηρὸς** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Κ. Ἀλαβάνος** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ μειώσεως δημοτικῆς φορολογίας λευκῶν μαρμάρων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1932 ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος, «περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων πρὸς Τραπέζας ἢ ἄλλα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Ν. 3601».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Β. Χατζηλίας, Γ. Περδικογιάννης** καὶ **Ι. Ταρσούλης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἱεραρχίας, στελεχῶν κλπ. τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Κ. Σίμος, Α. Σανθόπουλος, Α. Παχνὸς κλπ.** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων

Ὁ κ. **Μ. Σαμαρᾶς** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς ἀμπελουργικῶν συνεταιρισμῶν Ἀγχιάλου Μακεδονίας, Νέας Μεσημβρίας καὶ Σοζουπόλεως, λέγει, ὅτι εἶναι γνωστὴ ἡ τραγικὴ θέσις εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ ὀλίγον ἔξω τῆς Θεσσαλονίκης εὑρισκόμενοι συνοικισμοὶ οὗτοι. Κῆς τὰς ἐκτάσεις ταύτας, προοριζομένας ἀνέκαθεν διὰ βοσκάς, ἐγκατεστάθησαν πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τῆς Ε.Α.Η. περὶ τὰς 800 οἰκογενείας προσφύγων, καθαρῶς ἀμπελουργοί, ἀπὸ τοὺς ὀλίγους εἰπορουῦντας σχετικῶς πρόσφυγας, διότι ἑκάστη οἰκογένεια εἶχε ἀπὸ 50—200 χιλ. δραχμιάς, τὰς ὁποίας ἐδαπάνησεν ἐκεῖ. Μέχρι πρὸ τριετίας ἐθεωρεῖτο ἡ καλυτέρα ἐκεῖ ἐγκατάστασις, ὅσοι δὲ ξένοι ἤρχοντο εἰς Θεσσαλονίκην διὰ νὰ ἴδουν τὸ ἔργον τοῦ ἐποικισμοῦ ἐκεῖ τὸ πρῶτον ὠδηγοῦντο, ἀπὸ τριετίας ὅμως ἀπεκαλύφθη ἡ πλάνη. Ἡ ἐγκατάστασις ἐκεῖ ὑπῆρξε σφάλμα μέγιστον, διότι τὸ ἔδαφος ἦτο ἀλμυρὸν καὶ ἀκατάλληλον ἑπομένως δι' ἀμπελουργίαν, καὶ αἱ καιρικαὶ μεταβολαί, ὁ βαρβάρης, ἀπολύτως ἀντίθετοι. Διεκραγωδεῖ κατόπιν τὴν τραγικὴν κατάστασιν αὐτῶν, δαπανησάντων τόσα ποσὰ σημαντικὰ ἀπὸ δάνεια τραπεζῶν, καὶ προσθέτει, ὅτι ἐπανειλημμένως σοβαραὶ συσκέψεις ἐγένοντο, καὶ ἀπεκρυσταλλώθη ἡ ἀπόφασις ὅλων τῶν εἰδικῶν ἀναλόγου ἀραιώσεως τόσων οἰκογενειῶν, ὥστε ἐκεῖνοι πού θὰ ἀπομείνουν νὰ δύνανται νὰ ζήσουν γεωργικῶς διὰ σπορᾶς δημητριακῶν, καταστρεφομένων τῶν πλείστων ἀμπέλων, καὶ νὰ ἐγκατασταθοῦν αἱ λοιπαὶ οἰκογένειαι εἰς οἱονδήποτε κατάλληλον μέρος. Ἡ κατάστασις ὅμως χρονίζει, καὶ κρούει τὸν κίνδυνον τροπῆς ὅλων τῶν κατοίκων πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἂν δὲν ληφθοῦν τάχιστα μέτρα διὰ τὴν ἐγκατάστασίν των, καὶ δὲν κανονισθῇ τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν των. Ἡ σκέψις λύσεως τοῦ ζητήματος διὰ παραχωρήσεως γαιῶν ἐπὶ τῆς λίμνης Ἀματόβου εἶναι ἀτυχής.

Ὁ κ. **Στυλ. Γονατᾶς** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ ζήτημα ἐπανειλημμένως ἀπησχόλησε τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ μελετᾷ τὸ ζήτημα, διότι ἄμεσος λύσις δὲν ἦτο δυνατή.

Ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** καταθέτων καὶ ἀναπτύσσων ἀναφορὰν τῶν κληρούχων τοῦ χωρίου Τσοπανλάτας τῆς Λαμίας λέγει, ὅτι οὗτοι παραπονοῦνται ζωηρῶς ὅτι ἐγένετο εἰς βάρος των μία ἀδικία, διὰ τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ καταλογίσῃ καὶ εὐθύνην βαρεῖαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι καθώρισαν τὴν ἀπαλλοτριωτέαν ἔκτασιν, διότι τοὺς ὑπεχρέωσαν νὰ πληρώσουν τὰς ἀχρήστους καὶ ἀνεπιδέκτους πάσης καλλιεργείας γαίας, τὰς ὁποίας οὐδὲ τὸ συνεργεῖον ἠδυνήθη νὰ διανείμῃ καὶ τὰς ἐγκατέλειψεν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπέμβῃ τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀτυχεῖς γεωργοὺς ἀπὸ τῆς βαρείας αὐτῆς ἀδικίας, ἵνα μὴ λάβουν ἀντὶ τοῦ μάνα χολήν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου περὶ τρόπου διακοπῆς, παραγραφῆς κλπ.», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30.30 Ἰουνίου 1932 Νομ. Διατάγματος «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4128 περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῶν κλπ.».

(ὡς ἐτροποποιήθη)

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30.30 Ἰουνίου 1932 Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4128 περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῶν κλπ.» ἔχον οὕτω:

Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4128 περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῶν κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον 77 ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς 1ης συνεδριάσεως αὐτῆς τῆς 24ης Ἰουνίου 1932, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἐν ἀριθ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 4128 τῆς 23.31 Αὐγούστου 1929 «περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ἀπαιτήσεων ὑποκειμένων εἰς παραγραφὴν μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ δικαιοστασίου» τρίμηνος προθεσμία, ὡς καὶ αἱ ἐν ἀριθμῷ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προθεσμίαι τριῶν μηνῶν καὶ ἑνὸς ἔτους, κἂν τινες παρετάθησαν, ὑπὸ τῶν Ν. 4860 τῆς 29.31 Δεκεμβρίου 1930, 5032 τῆς 20.22 Ἰουνίου 1931, τοῦ Ν. Δ. τῆς 30.30 Δεκεμβρίου 1931 καὶ τοῦ Νόμου 5402 τῆς 15.21 Ἀπριλίου 1932, παρατείνονται εἰσέτι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸν Νόμον 5402 παρατάσεως ἐπὶ τετράμηνον, ἤτοι μεχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932, ἐπὶ τῆς ἀποσβεστικῆς παραγραφῆς τῶν προσωπικῶν ἀγωγῶν, καὶ ἐπὶ δίμηνον, ἤτοι μεχρι τέλους Λυγούστου 1932, ἐπὶ τῆς ἀποσβεστικῆς καὶ κτητικῆς παραγραφῆς τῶν ἐμπραγμάτων ἀγωγῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ὀφείλει ὑποβληθῆ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, ἅμα συνερχόμενα.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ
Τὰ Μέλη
Ι. Τσιριμῶκος, Η. Πετρίδης, Σ. Κωστόπουλος, Α. Κουτσοπέτρουλος, Ι. Βαλαλᾶς, Ι. Ἀποστόλου, Θ. Καβάνης, Γ. Βασιλειάδης, Ι. Μπουρνιᾶς, Η. Εὐριπαῖος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος νὰ προστεθῇ:

«Ἡ αὐτὴ παράτασις ἰσχύει καὶ ἂν ἐγένετο ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον, δὲν ἐπηκολούθησεν ὅμως διαδικαστικὴ πρᾶξις ἐντὸς τοῦ ἔτους. Ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιοῦται, ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένης παρατάσεως, εἰς νέαν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου.

Γίνεται κατόπιν δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἡ πρότασις νόμου «περὶ πλη ρώσεως κενῶν θέσεων ἀντεισαγγελέων καὶ ἐμμίσθων παρέδρων» ἀναλαμβάνοντος τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ ἀναστολῆς ἐνεργείας τῶν κατὰ τὸ 1932 ἐτησίων ὑποχρεωτικῶν δικαστικῶν μεταθέσεων διὰ λόγους οἰκονομίας, ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6/13 Ἰουλίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς ἐνεργείας τῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1932 ἐτησίων ὑποχρεωτικῶν δικαστικῶν μεταθέσεων διὰ λόγους οἰκονομίας»

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 6/13 Ἰουλίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ἀναστολῆς ἐνεργείας τῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1932 ἐτησίων ὑποχρεωτικῶν δικαστικῶν μεταθέσεων διὰ λόγους οἰκονομίας», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἀναστολῆς ἐνεργείας τῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1932 ἐτησίων ὑποχρεωτικῶν δικαστικῶν μεταθέσεων διὰ λόγους οἰκονομίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α) τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, β) τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ὑπὸ στοιχ. β' συνεδριάσεως τῆς 3ῆς Ἰουνίου 1932 Ἐπιτροπῆς τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 5003 ἐνέργεια τῶν ἐτησίων ὑποχρεωτικῶν δικαστικῶν μεταθέσεων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1932) ἀναστέλλεται ἐπὶ ἓν ἔτος.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰς Βουλὰς ἅμα συνερχομένας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 6 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Η. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν νόμων τῶν ἀφιερώντων εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, τὰ προσόντα τῶν ἰσοβίων καὶ μονίμων δικαστικῶν λειτουργῶν κλπ. μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων αὐτῶν.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχουσῶν διατάξεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀναγνωρισμένων Γυμνασίων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ λειτουργοῦντος ἐκπαιδευτηρίου «τὸ Ἡλλάδιον» καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4653 καὶ 5341.»

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὴ εἰς α' συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ καθαιρέσεως ἀξίας οἰκοπέδων τῆς Ε. Α. Π.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς διατάξεων καὶ τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12ης Ἰουλίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς διατάξεων τοῦ νόμου 4578 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12ης Ἰουλίου 1932 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς διατάξεων τοῦ νόμου 4578 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς», ἔχον οὕτω :

Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς διατάξεων τοῦ νόμου 4578 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α') τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, ε') τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Η' συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 8 Ἰουνίου ἐν. ἔτους περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΟΣΤ' συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 10 Ἰουνίου ἐν. ἔτους καὶ γ') τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων μικτῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐπιτροπῆς, τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν Ι Συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 4 Ἰουλίου ἐν. ἔτους προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, παρεκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 32 ἐδαφ. 2 στοιχ. ε' τοῦ νόμου 4578 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» προβλεπομένων περιπτώσεων καὶ τῶν τοιούτων τῶν ἐν ἄρθρῳ 35 ἐδαφ. Ι τοῦ ἰδίου νόμου ἀναφερομένων δύναται ἕνεκεν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἢ τοιούτων τῆς ὑπηρεσίας νὰ προκαλῇ διὰ Διατάγματος καὶ κατόπιν προτάσεων τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, στηριζομένων ἐπὶ ὁμοίων τοῦ οἰκείου Ἀνωτέρου Διοικητοῦ, τὴν μετάθεσιν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Τὰς προτάσεις ταύτας θὰ παραπέμπῃ κατόπιν, ἐὰν καὶ μόνον ἀναρέσιν ἀξιωματικούς, εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἰδίου νόμου Συμβούλιον μεταθέσεων ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.

Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόκειται ν' ἀντιμετωπισθῶσιν ἀνάγκαι τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἢ τῆς ὑπηρεσίας ἢ καὶ ἄλλαι παρεμφερεῖς ταιαῦται, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται διὰ διαταγῶν του νὰ διατάσσῃ τὴν μετάθεσιν ἀξιωματικῶν καὶ

ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἄνευ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ 1ῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων προτάσεων.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 12 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Η. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΑΑΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Η. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ συμπληρώσεως κτλ. τοῦ νόμου περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ὁ κ. ***Κ. Κουλουμβάκης*** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ τοῦ δίδει τὴν ἀφορμὴν νὰ εἴπῃ ἄλλην μίαν φορὰν ὅτι οἱ νόμοι περὶ προστασίας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ὡς ἔχουν καὶ ὡς ἐφαρμόζονται εἶναι περιττοί, διότι τιμωροῦνται δι' αὐτῶν πτωχοὶ ἐργάται, παραπλανημένα τέκνα τῆς πατρίδος, ἐνῶ ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀναδεικνύονται καὶ καταλαμβάνουν ὑψηλὰς θέσεις καὶ πλουτίζουν διανοούμενοι κομμουνισταί. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνώτατοι ὑπάλληλοι καὶ ἄλλα μέλη γνωμοδοτικῶν συμβουλίων. Λέγει κατόπιν ὅτι εἶναι ἄσκοπον, ἀπάνθρωπον καὶ μάταιον νὰ τιμωροῦνται πτωχοὶ ἐργάται καθ' ἣν στιγμὴν πλουτίζουν οἱ διανοούμενοι κομμουνισταί, τὰ ἐπικίνδυνα αὐτὰ παράσιτα.

Ὁ κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) εὑρίσκει ὀρθὰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. βουλευτοῦ παρατηρεῖ ὅμως ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου αἴρονται ἁπλῶς δυσχέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων περὶ ἀσφαλείας τοῦ καθεστῶτος.

Α. Ταβουλάρης. Ποία πρόσωπα ὑπαινίσσεται ὁ κ. βουλευτής; νὰ μᾶς πῇ.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ συζήτησις τὴν ὁποίαν ἐπροκάλεσα ἔδωσε τὰ ἀποτελέσματά της ὡς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν. Ἐμείναμεν ἀπολύτως σύμφωνοι μὲ τὸν κ. Ὑπουργόν. Γίνεται κατόπιν δεκτὸν δι ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφάπαξ συζήτησιν ἔχον οὕτω

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12ης Ἰουλίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεων καὶ τροποποιήσεων τοῦ Νόμου 1229 καὶ Νόμου 5174 «περὶ τροποποιήσεων τοῦ Νόμου 4229 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12ης Ἰουλίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ συμπληρώσεων καὶ τροποποιήσεων τοῦ νόμου 4229 καὶ νόμου 5174 «περὶ τροποποιήσεων τοῦ νόμου 4229 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν» ἔχον οὕτω.

Περὶ συμπληρώσεων καὶ τροποποιήσεων τοῦ νόμου 4229 καὶ τοῦ νόμου 5174 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν α') τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος β') τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Η' Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 8 Ἰουνίου ἐ. ἔτους περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΟΣΤ' συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 10 Ἰουνίου ἐ. ἔτους καὶ γ') τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων μικτῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐπιτροπῆς, τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν Ι Συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 4 Ἰουλίου ἐ. ἔτους, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ νόμου 5174 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν» ἐπιφέρονται αἱ ἑξῆς τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις.

1) Ἡ πρώτη παράγραφος ἀντικαθίσταται συμπληρουμένη ὡς ἑξῆς. «Τὸ τελικὸν ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4229 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἐπαναφέρεται εἰς ἰσχὺν τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου καὶ 2 Ἰουνίου 1929 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως ἐν ἑκάστῳ Νομῷ Ἐπιτροπῶν Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ προσθήκης διατάξεως ὑπερορίας», τροποποιουμένου ὡς ἑξῆς :

«7. Περὶ ἐκτοπίσεως παντὸς ἀτόμου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαν ἢ τελέσθησαν πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους, ὁρίζουσα καὶ τὴν διάρκειαν ταύτης, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἔτους, ὡς καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν θέλει τοῦτο ἐκτοπισθῇ».

Ἄρθρον 2.

Ἡ πεμπτη παράγραφος ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑπομένης. «Καθ' ἃς περιπτώσεις δι' ὅτι ἀφορᾷ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Κερκύρας, τὴν ἀπαρτισθεῖσαν ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐκτόπισιν, ἐπρότεινεν εἰς ταύτην ἡ ἐπιτόπιος ὑπηρεσία Ἀστυνομίας Πόλεων, εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπήν, μετέχει, ὡς μέλος αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ ὁ παρ' αὐτῷ Ταμματάρχης τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, δι' ὅτι ἀφορᾷ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, ὁ νόμιμος δὲ ἀναπληρωτὴς τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας, ἐὰν ὁ τελευταῖος οὗτος ἔλαβεν αὐτοπροσώπως μέρος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀσφαλείας ἢ ἀντιστρόφως δι' ὅτι ἀφορᾷ τὰς πόλεις Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Νομοὶ Ἀργολιδοκορινθίας καὶ Ζακύνθου ὑπάγονται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Πατρῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράβασις τοῦ περὶ ἐκτοπίσεως ἀποφάσεως τῆς πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται διὰ λόγους ἀποχρῶντας νὰ διακόψῃ τὴν ἐκτόπισιν, χορηγήσῃ ἄδειαν ἢ μεταβάλῃ τὸν τόπον τῆς ἐκτοπίσεως κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4229 προστίθεται ἐδάφιον 4 ἐχον οὕτω :

«Ἐν τῇ ἀνακρίσει καὶ ἐκδικάσει τῶν ἀδικημάτων τοῦ νόμου τούτου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4458 «περὶ ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν ἀδικημάτων ληστείας καὶ ζωοκλοπῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2—13 συμπεριλαμβανόμενα.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντίθετος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 12 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως ὑποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν κλπ.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας, ἔχον οὕτω :

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 3496 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας»

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 3496 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὸ δάνειον παρέχεται ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν ἀπολύτως δεδικαιολογημένῃ ἀνάγκῃ καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου, δικαιουμένου νὰ καθορίζῃ τὸ ποσὸν τοῦ χορηγητέου δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποδοχῶν ἓξ τὸ πολὺ μηνῶν καθ' ἃ θὰ ὁρίσῃ Διάταγμα.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3496 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὰ παρεχόμενα δάνεια ἐξοφλοῦνται ἐντὸς ἑξαετίας τὸ πολὺ τοκαχρεωλυτικῶς δι' ἴσων μηνιαίων δόσεων κρατουμένων ἐκ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν δανειζομένων παρὰ τῶν μισθοδοτουσῶν αὐτοὺς Ἀρχῶν.

Οἱ ἁρμόδιοι Ταμίαι ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς γνωστοποιήσεως ὀφειλῆς τινος ἐκ τοῦ προσωπικοῦ νὰ ἐνεργῶσιν ἀνελλιπῶς κατὰ μῆνα τὴν κεκανονισμένην κράτησιν.

Ὁ τρόπος τῆς ἐξοφλήσεως τῶν μέχρι τοῦδε χορηγηθέντων δανείων, ἡ βάσει τοῦ ἐπιμηκυνθέντος χρόνου ἐξοφλήσεως κλιμάκωσις τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδιδομένου.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 5387 Ν. προβλεπομένην διενέργειαν τῶν διαφορῶν ἐπὶ τῶν περιληφθεισῶν καὶ μήπω πληρωθεισῶν ἐργολαβειῶν δημοσίων ἔργων.

Λύεται κατόπιν ἡ συνεδρίασις ὥραν 7ην μ. μ. δι' αὔριον ὥραν 6ην μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Καλιγκάτσης

Θ. Κολιαλέξης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ'.

Πέμπτης 4 Αὐγούστου 1932

Ὥρα 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ Γ. Δ. Δημούλης, διαχειριστὴς ἐράνων ἐξ Ἀμερικῆς, ὑποβάλλει αἴτησιν περὶ μὴ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα καὶ συνάλλαγμα ὀφειλῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ε. Τριποδάκης** καταθέτει αἴτησιν τοῦ ἐφέδρου ἐπισμηνίου ὀδηγοῦ ἀεροπόρου Νικολουζάκη Χαραλάμπους ζητοῦντος τὴν ἀνακατάταξίν του εἰς τὴν πολεμικὴν ἀεροπορίαν.

Καταθέτει Ρωθείου, Καβάλλας καὶ Μυτιλήνης διαμαρτύρονται διὰ τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον περὶ συναλλάγματος καὶ ζητοῦν τὴν μὴ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὰς ὑπ' ἀριθ. 2659 καὶ 2658 πράξεις διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκ δρ. 18,238,732.10 καὶ 17,000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 2660 πρᾶξιν διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δρχ. 396,633.95 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ ἐργαζόμενος λαὸς Τρικκάλων Καλαμπάκας ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἔναρξιν τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου καὶ τὴν μὴ κράτησιν τοῦ ἀντιτίμου ὑπὸ τῆς ἀγροτικῆς τραπέζης παρὰ μόνον τῶν 50 ο/ο τῶν χρεῶν πρὸς αὐτήν, τὴν διαγραφὴν ὅλων τῶν παλαιῶν χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον κλπ.

Ὁ ἑλληνοαμερικανικὸς σύνδεσμος Ἀθηνῶν παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων μὴ συμπεριληφθοῦν αἱ καταθέσεις τῶν ἐξ Ἀμερικῆς ἐπανελθόντων ἑλλήνων ὡς καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ καταθέσεις ἑλλήνων προερχόμεναι ἐξ Ἀμερικῆς.

Τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης, ὁ λαὸς Ἀνδρου καὶ ἐπιτροπὴ καταθετῶν Θεσσαλονίκης ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ διατάγματος περὶ δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων ὡς καὶ τὴν κατάργησιν τῆς ἀναδρομικῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

Ὁ σύνδεσμος τροχιοδρομικῶν καὶ ἠλεκτροτεχνιτῶν Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν ἐπαναπρόσληψιν τῶν 36 ἐκτὸς ὑπηρεσίας εὑρισκομένων τροχιοδρομικῶν

Οἱ σύλλογοι πολυτέκνων Ἄργους, Ἀκράτας, Χαλκίδος, Καβάλλας, Ν. Σίχλης καὶ Πατρῶν ζητοῦν τὴν ἄμεσον ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ πολυτέκνων.

Οἱ μυλεργάται Πατρῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 5376.

Ἡ ἕνωσις ἀναπήρων πολέμου ἑλικῆς ἀνικανότητος παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχέδιον περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων συμπεριληφθῇ διάταξις δι' ἧς τὸ ταμεῖον θυμάτων πολέμου νὰ ἔρχεται ἀρωγὸν εἰς ἀναπήρους ἔχοντας τέκνα καὶ ἐνισχύει αὐτοὺς διὰ βοηθημάτων.

Τὸ σωματεῖον καπνεργατῶν Καβάλλας «ἡ Πρόοδος» ζητεῖ τὴν χορήγησιν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀνέργους, τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τοῦ καπνοῦ κοιν. ἐπιτροπῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἡμιαγροτικῶς ἐγκατεστημένων καπνεργατῶν κλπ.

Ὁ κ. **Δ. Κουτσοπέταλος** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5527 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδοῦ κειμένων διατάξεων».

Ὁ κ. **Ἰω. Βαλαλᾶς** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Ν.Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4817, 4932 κλπ. περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τῆς εἰδικῆς ἐνσήμων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας εἰσπράξεων δι' ἀνέγερσιν κλπ. Διδακτηρίων».

Ὁ κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τὰς μεταβολὰς Γ' εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1932-1933.

Οἱ κ. κ. **Σ. Κωστόπουλος** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) καὶ **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου ἔργων Κοινῆς ὠφελείας ἐν Καλάμαις».

Ὁ κ. **Ἰω. Βαλαλᾶς** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 6 ἐδ. 1 τοῦ νόμου 5190 καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ».

Οἱ κ. κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ **Ἰω. Βαλαλᾶς** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἐξαγορᾶς 5.700 Β. στρεμμάτων τοῦ ἀγροκτήματος Τουρκομισλῆ τῆς περιφερείας Ἀλμυροῦ».

Οἱ κ. κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ **Δ. Μακκᾶς** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου«περὶ προστασίας τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων».

Ὁ βουλευτὴς κ.**Θ.Κολιαλέξης** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ καταργήσεως τῶν ἐν ἰσχύει διατάξεων περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους καὶ Ναυπλίου».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Κ. Γκότσης** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5560».

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν νόμου 5169».

Ὁ κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων 1) «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὑπολοχαγοῦ πεζικοῦ Γεωργίου Καραντινάκη» 2) «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ χωροφυλακῆς Ἀθανασίου Βούζα».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Ε. Τριποδάκης, Α. Λούλης, Δ. Κουτσίνας, Ι.Παπαφλέσσας, Η. Ἀποσκίτης, Κ. Κοντοδίνας, Σ. Καραγεώργης, Ν. Τσαρλαμπᾶς, Σ. Σταυρόπουλος, Ν. Σπηλιώτης, Γ. Τηλυκίδης, Α. Κολιαλέξης, Α. Παπᾶς, Α. Παχνός, Μ. Μαντᾶς** καὶ **Γ. Σῖμος** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ χορηγήσεως Φαρμακεμπορικῆς ἀδείας εἰς πρακτικοὺς φαρμακοποιοὺς ἰδιοκτήτας Φαρμακείων».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Κ. Γκότσης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὁρισμοῦ δευτέρας ἕδρας κοινοτήτων ἐν αἷς ὑπάρχουσι καὶ λειτουργοῦσι ἰαματικαὶ πηγαί»,

Ὁ βουλευτὴς κ. **Θ. Παπαστρατῆς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀνεγνωρισμένων γυμνασίων.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ν. Ζαρίφης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2228 περὶ διαζυγίου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι: 1) Ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4578, περὶ ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς». 2) «Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν τῶν κατὰ τὴν παράγρ. 3 τῶν ἄρθρων 371 τοῦ κώδικος, περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου κλπ. τῶν ἐπαρχιῶν Ρωθείου καὶ Ὀτύλου.

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐξομοιώσεως τῶν ὑπηρετούντων ἀποφοίτων Πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολείων πρὸς τοὺς ἀποφοίτους Μέσων Γεωργικῶν σχολῶν κλπ.» κλπ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἐπαναφορᾶς ἀπομακρυνθέντων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Ἀναστ. Τζαμαλῆ ὑπὲρ τοῦ ἐν Καλάμαις Ἀλεξανδρακείου Νοσοκομείου».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Π. Χριστούλας, Ν. Γαρδικιώτης, Στ. Ἀναστασιάδης, Ἱπ. Κουτσίνας, Κ. Βελιανίτης κλπ.** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων 1) «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ νόμου 4841 περὶ αὐτοκινήτων». 2) «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν νόμον 4377 «περὶ ἑλληνικοῦ ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Ν. Ἀβραάμ, Ε. Μαχαίρας, καὶ Ε. Πριμίδης** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ Ἀρτοποιείων» Ν. 4829».

Ὁ κ. **Ν. Κουπαροῦσσος** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως διαμαρτύρεται διὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Κοζάνης—Καλαμπάκας παρατηρεῖ δὲ ὅτι εἶναι περίεργος ἡ ἀντίληψις νὰ διακόπτωνται αἱ ἐργασίαι κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Τονίζει κατόπιν ὅτι ἂν ὑπάρχῃ παραγωγικὸν ἔργον ἄξιον ἰδιαιτέρας σημασίας εἶναι ἡ γραμμὴ αὐτή, ἡ ὁποία ἔχει προχωρήσῃ ἀρκετά. Δὲν γνωρίζω, λέγει, διατὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐσταμάτησε τὰς ἐργασίας του.

Πρόεδρος. Αὐτὸ εἶναι ζήτημα ἐπερωτήσεως, δὲν πρόκειται, οὔτε περὶ πλημμυρῶν, οὔτε περὶ χαλάζης, διὰ νὰ ὁμιλήσετε πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

Ν. Κουπαροῦσσος. Πρόκειται κ. Πρόεδρε, περὶ ἐπειγόντος ζητήματος, Ὑπάρχει μία ὑποχρέωσις ἐκ μέρους τοῦ Κράτους νὰ δοθοῦν τοὐλάχιστον πρὸς τοὺς ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν τὸν χειμῶνα, τὰ καθυστερούμενα ἡμερομίσθιά των, εἶναι δὲ τοῦτο ἀνάγκη διότι ὁ νομὸς Κοζάνης ἀπὸ ἀπόψεως

ἐσοδείας δὲν εὑρίσκεται καὶ ἐφέτος εἰς καλὴν κατάστασιν. Μόνον εἰς ὡρισμένους συνοικισμοὺς ἡ ἐσοδεία εἶναι ἀρίστη. Εἶναι δίκαιον ἡ Κυβέρνησις ποὺ ἐψήφισε τοῦ κόσμου τὰ νομοσχέδια ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν νὰ πληρώσῃ διὰ τὰ καθυστερούμενα ἡμερομίσθια, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν οἱ ἐργάται τὸ καλαμπόκι των διὰ τὸν χειμῶνα. Ἐπικαλοῦμαι τὴν παρέμβασιν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἐπανειλημμένως ἔσωσε τὴν κατάστασιν ἐν Κοζάνῃ, νὰ ἐπέμβῃ παρὰ τῷ κ. Ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἡμερομισθίων.

Δ. Κουτσοπέταλος (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Μολονότι ἀντικανονικῶς ἔρχεται εἰς συζήτησιν θέμα ἐπερωτήσεως, ἐν τούτοις δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ ἀφίσω ἀναπάντητον αἰτίασιν τοῦ κ. βουλευτοῦ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἀστοργίαν πρὸς τοὺς ἐργάτας τῆς κατασκευαζομένης γραμμῆς Καλαμπάκας - Βερροίας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ἡ Βουλὴ ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο δὲν χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ Βελγικοῦ Ὁμίλου. Τοὺς ὑπεργολάβους καὶ τοὺς ἐργάτας προσλαμβάνει ἡ Βελγικὴ Ἑταιρεία, ἥτις ὀφείλει νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς τὰ ὀφειλόμενα. Ὅταν ἡ Ἑταιρεία ἔπαυσε καταβάλλουσα τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς οἱ ἐργάται καὶ ἐργολάβοι ἐστράφησαν πρὸς τὸ Κράτος ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος. Παρὰ ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ἐκ λόγων κοινωνικῶν καὶ στοργῆς πρὸς τοὺς ἐργάτας, μολονότι οὐδεμίαν εἶχεν ὑποχρέωσιν, κατέβαλεν ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ δέκα τρία καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς ἐργάτας. Τὸ ποσὸν τοῦτο διετέθη διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἅτινα λειτουργοῦσιν ἐγγὺς τῆς ἐργασίας. Αἱ ἀρχαὶ δὲν μᾶς ἐπληροφόρησαν, ὅτι ὀφείλονται ὑπὸ τῆς Βελγικῆς Ἑταιρείας καὶ ἄλλα ἐργατικά. Ἡ Κυβέρνησις βεβαίως δὲν θὰ παραλείψῃ τὸ καθῆκόν της ἐν τῇ μερίμνῃ της ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν, οὐχὶ ὡς ἐργατῶν τῆς Βελγικῆς Ἑταιρείας, ἀλλ' ὡς μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποκύψωμεν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν ἐργολάβων, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντες, φαίνεται, ἐπικερδῆ ἐπιχείρησιν ἐξωθοῦσι τοὺς ἐργάτας, ἵνα οὕτω δημιουργοῦσι κοινωνικὸν ζήτημα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις, ὅπως π.χ. ποτε, θὰ ἐξετάσῃ εὐμενῶς τὸ ζήτημα τῶν ἐργατῶν.

Ν. Κουπαροῦσσος. Εἶναι ἀνάγκη κ. Πρόεδρε, νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν.

Πρόεδρος. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁμιλήσετε πάλιν. Ὑπάρχει κανονισμός, τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ σεβώμεθα ὅλοι.

Δ. Κουτσοπέταλος (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ὀρθότερον εἶναι νὰ ὑποβάλῃ ὁ κ. Βουλευτὴς ἐπερώτησιν, ὁπότε τὸ ζήτημα θὰ συζητηθῇ εὐρύτερον

Ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, λέγει, ὅτι ἤρξατο ἀπό τινος ἡ συγκέντρωσις σίτου καὶ παρετηρήθη σημαντικὴ παρατυπία. Οἱ γεωργοὶ προσκομίζουν τὸν σῖτον τὸν ὁποῖον κατώρθωσαν νὰ παραγάγουν, λαμβάνουν ἐπιταγὰς πληρωμῆς παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ προσέρχονται πρὸς ἐξόφλησιν. Λόγῳ ὅμως τοῦ χειμῶνος καὶ τῶν ἀφοριῶν οἱ χωρικοὶ ἔχουν ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ καταντᾷ νὰ μὴ εἰσπράττουν τίποτε, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀποκαρδιωτικόν. Παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐν τῇ μερίμνῃ της ὑπὲρ τῶν γεωργῶν ὁρίσῃ ἓν ποσοστὸν σίτου, τὸ ὁποῖον νὰ κρατῆται διὰ τὰ χρέη καὶ νὰ ὑπολογίσῃ ὅπως οἱ γεωργοὶ εἰσπράττουν ἕνα μέρος τοῦ ἱδρῶτος καὶ διαθέτουν αὐτὸ κατ' ἰδίαν βούλησιν.

Θ. Φίλιος. Εἶναι, κ. Πρόεδρε, γενικὴ ἡ παράκλησις ὅλων τῶν γεωργῶν διότι διαφορετικὰ ἦτο περιττὴ ἡ ψήφισις τοῦ Νόμου περὶ συγκεντρώσεως τοῦ σίτου

Ε. Κουλουμβάκης. Εἰς ὅλας τὰς ἀναφορὰς περὶ τῶν καταθέσεων τῶν ἐξ Ἀμερικῆς Ἑλλήνων ἐζήτησα πάντα τὸν λόγον. Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι μέγιστα συμφέροντα τῆς χώρας διακινδυνεύουν καὶ ἐπιβάλλεται νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τὸν α ἢ β τρόπον ὡς τάχιστα, ἐλπίζω δὲ ὅτι ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον θὰ ἐξεύρῃ ἡ Κυβέρνησις θὰ εἶναι καὶ ὁ καλύτερος. Διότι ὁ σάλος καὶ ἡ ταραχὴ ἡ προκληθεῖσα ἐκ τοῦ λιμφθέντος μέτρου θὰ ἔχει μέγιστα καὶ ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα διὰ τὴν χώραν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἐπερωτήσεων

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** ἀναπτύσσει ἐπερώτησιν περὶ παρατάσεως τοῦ Νόμου ἵνα τραυματίαι ἢ παθόντες ἐν πολέμῳ ὑποβάλλουν τὰ δικαιολογητικά των. Ἐλπίζω, λέγει, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς ἀληθὴς στρατιώτης, παρακολουθήσας πάντα τὸν Στρατὸν ἐκεῖ ὅπου ἡ τιμὴ τῆς Πατρίδος τὸν ἐκάλεσε θὰ θελήσῃ νὰ ὑποβάλῃ πρότασιν νόμου παρατείνουσαν τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου ὥστε νὰ δύνανται οἱ παθόντες ἐν πολέμῳ καὶ τραυματισθέντες ἀλλὰ ἀπόντες τῆς Ἑλλάδος καὶ μὴ λαβόντες γνῶσιν τούτου νὰ ὑποβάλλωσιν τὰ δικαιολογητικά των ἐνα διέλθωσιν διὰ τῆς Α. Σ. Γ. Ἐπιτροπῆς καὶ κριθῶσιν πρὸ αὐτῆς. Φρονῶν ὅτι ἡ αἴτησις αὕτη εἶναι δικαιοτάτη παρακαλῶ νὰ ἀκούσω τὴν γνώμην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Θ. Χαβίνης. (Ὑπ. Στρατιωτικῶν). Θὰ ἐξετάσω μετὰ τῆς μεγαλυτέρας προσοχῆς τὴν σύστασίν σας καὶ θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἐὰν δυνηθῶ νὰ παρατείνω τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου.

Ε. Τριποδάκης. Εὐχαριστῶ τὸν κ. Ὑπουργόν.

Μεθ' ἃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας.

Θ. Κολιαλέξης. Συνιστᾷ ὅπως ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Θ. Χαβίνης. (Ὑπ. τῶν Στρατιωτικῶν). Τὸ νομοσχέδιον περιέχει καὶ στρατολογικὰς διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων μειοῦται ἡ θητεία τῶν τέκνων τῶν πολυτέκνων πρέπει νὰ ἀναβληθῇ διὰ νὰ ἐξετάσω τὰς τροπολογίας αὐτάς.

Ι. Κουτσίνας. Νὰ προστεθῇ κ. Ὑπουργὲ μία διάταξις δυνάμει τῆς ὁποίας νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ

Σ. Γονατᾶς. (Ἀντ. τῆς Κυβερνήσεως). Ἡ Κυβέρνησις κ. Πρόεδρε ζητεῖ τὴν ἀναβολήν.

Θ. Χαβίνης. (Ὑπ. τῶν Στρατιωτικῶν). Ἐὰν θέλουν νὰ μειωθῇ ἡ θητεία τῶν τέκνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τότε ἂς ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Σ. Ἀναστασιάδης. Πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον κ. Πρόεδρε.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Ὑπ. τῶν Οἰκονομικῶν). Ἔχω καὶ ἐγὼ σοβαρὰς ἀντιρρήσεις κ. Πρόεδρε ἐπὶ διατάξεών τινων τοῦ νομοσχεδίου, αἱ ὁποῖαι καθιεροῦν φορολογικὰς ἀπαλλαγάς.

Ι. Κουτσίνας. Τότε παρακαλῶ ὅπως ὁρισθῇ συζήτησις εἰς μίαν τῶν προσεχῶν Συνεδριάσεων.

Πρόεδρος. Τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Γίνονται ἀκολούθως δεκτὰ εἰς τὸ σύνολον πρότασις νόμου «περὶ πληρώσεως κενῶν δικαστικῶν θέσεων ἐμμίσθων Παρέδρων ἀντεισαγγελέων

Ἐπίσης σχέδιον νόμου «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων «περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀνεγνωρισμένων γυμνασίων τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ λειτουργοῦντος ἐκπαιδευτηρίου τὸ Παλλάδιον» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ πληρώσεως κενῶν δικαστικῶν θέσεων ἐμμίσθων παρέδρων καὶ ἀντεισαγγελέων.

Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 3ην συζήτησιν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παὸντος νόμου ὑπάρχουσαι κεναὶ καὶ αἱ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπ' αὐτῆς κενωθησόμεναι θέσεις ἐμμίσθων παρέδρων καὶ ἀντεισαγγελέων πρωτοδικῶν πληροῦνται ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν ἐμμίσθων παρέδρων τοῦ Ἰανουαρίου 1932 καὶ τῶν ἀντεισαγγελέων τοῦ Φεβρουαρίου 1932, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν, ἐπιτρεπομένου τοῦ διορισμοῦ καὶ τῶν πέραν τοῦ ἀριθμοῦ θέσεων δι' ὃν προεκηρύχθησαν οἱ ὡς ἄνω διαγωνισμοί, ἐπιτυχόντων, τῶν λαβόντων τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν καλῶς (8).

Ἐὰν μεταξὺ τῶν οὕτω πέραν τοῦ ρηθέντος ἀριθμοῦ διοριστέων ὑπάρχωσι πλείονες τοῦ ἑνὸς λαβόντες τὸν αὐτὸν βαθμόν, ἡ σειρὰ τοῦ διορισμοῦ τούτων καθορίζεται διὰ κληρώσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίασιν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παὸντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παὸντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάθεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀναγνωρισμένων Γυμνασίων τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης λειτουργοῦντος ἐκπαιδευτηρίου «τὸ Παλλάδιον» καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4653 καὶ 5341».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν πέμπην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 3776 κυρωθέντος Ν. Δ. τῆς 12 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου Ν. Δ. περὶ ἱδρύσεως ἐν Ἀθήναις Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου», ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἐν Ἡρακλείῳ λειτουργοῦν ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον «τὸ Παλλάδιον».

Ἄρθρον 2.

Τὰ ὑπὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας ἱδρυόμενα καὶ ὑπὸ ταύτης συντηρούμενα σχολεῖα ἀναγνωρίζονται ὡς ἰσότιμα πρὸς τὰ ἀντίστοιχα δημόσια σχολεῖα, ἐφόσον τηροῦσι τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὸ πρόγραμμα τούτων, ἐπιτρεπομένης περικλίσεως εἰς αὐτὰ. συμφώνως πρὸς τὰς περὶ παρεκκλίσεων κειμένας διατάξεις.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἑταιρείαν ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις ἰσοτίμων πρὸς τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ πλειόνων τῶν ἤδη λειτουργούντων παρ' αὐτῇ σχολείων στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ὅπως, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 36 ἄρθρου τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 4653 καθοριζομένων ὡς πρὸς τοὺς διορισμοὺς τῶν λειτουργῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, διορίσῃ ἀπ' εὐθείας κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1932—33 εἰς κενὰς ἐν τῷ Κράτει θέσεις μέχρι 15 δημοδιδασκάλους προϋπηρετοῦντας εἰς σχολεῖα Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐφόσον ἔχουν τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς ἐν τῷ Κράτει ὑπηρετοῦντας προσόντα.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Νόμου 5441 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς σχολεῖα Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐφόσον δὲν ὑπεβλήθη εἰσέτι παρ' αὐτῶν αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ὡς καὶ ὁ γενικὸς Διευθυντὴς τῶν σχολείων τῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, δικαιούμενος νὰ διαλείων τῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, δικαιούμενος νὰ διαθαμισθῇ ὡς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς σχολείων.

«Διὰ Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ τὸ καταλληλότερον παρὰ τῶν δικαιουμένων διαθαμίσεως παράβολον. ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως αὐτοῦ.»

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνονται ἐπίσης δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου

1) «Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους εἰς νέον οἴκημα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ».

2) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4057 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τελωνειακοῦ κώδικος».

3) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ νόμου 3601».

4) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1932 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος περὶ προσωπινῆς ἀναστολῆς τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων πρὸς Τραπέζας καὶ ἄλλα φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα».

5) «Περὶ ὁρισμοῦ δευτέρας ἕδρας κοινοτήτων ἐν αἷς ὑπάρχουσι καὶ λειτουργοῦσιν αἱ ἰαματικαὶ πηγαί».

6) «Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4250 περὶ τῶν Νομαρχῶν». καὶ

7) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 221 τοῦ νόμου 5851 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2440 περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολ. Ναυτικοῦ ἔχοντα οὕτω».

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους εἰς νέον οἴκημα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Ἄρθρον μόνον

Ἐγκρίνεται δαπάνη δραχμῶν 460.000 καὶ ἡ ἐγγραφὴ ἰσοπόσου πιστώσεως ὑπὸ κεφ. 48 ἄρθρ. 12 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν χρήσεως 1931—32 πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑπ' ἀριθμ. 4, 7 καὶ 8 διαχειρίσεως 1931—32 προσωρινῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους εἰς νέον οἴκημα, ἔξοδα ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκτελέσεως διαφόρων συμπληρώσεων τοῦ νέου οἰκήματος (ἠλεκτροφωτισμοῦ, ὑδρεύσεως, ἐγκαταστάσεως ἀεριφώτου, διαρρυθμίσεως κτιρίου, προμηθείας ἐπίπλων καὶ σκευῶν καὶ ἐν γένει πάσης δαπάνης πρώτης ἐγκαταστάσεως) καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ προμηθειῶν καὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου πέμπτου τοῦ νόμου 4057.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου πέμπτου τοῦ νόμου 4057 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος καὶ τροποποιήσεως ἑτέρων διατάξεων του νόμου 1165... εἶνε ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπόμενον ἰδιώνυμον ἀδίκημα δὲν ἀποτελεῖ λαθρεμπορίαν, ἐφαρμοζομένων ἐπ' αὐτοῦ τῶν οὐσιαστικῶν μόνον ποινικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 107 καὶ ἑπομ. τοῦ κεφαλαίου ΙΔ' περὶ ποινῶν τῆς λαθρεμπορίας τοῦ νόμου 1155 περὶ τελωνειακοῦ κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθησαν.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ νόμου 3601. (2)

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς φαρμακοποιοὺς ὑποβάλλοντας αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 3601 παρέχεται ἄδεια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ

από 11—9—25 Ν. Δ. «περί μεταρρυθμίσεως των διατάξεων περί συστάσεως φαρμακείων».

Περί κυρώσεως του Αναγκαστικού Διατάγματος της 1-7-32 «περί προσωρινής αναστολής των εις χρυσόν υποχρεώσεων προς Τραπέζας ή άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.(2)

Άρθρον μόνον.

Κυρούται το από 1)1 Ιουλίου 1932 Αναγκαστικόν Διάταγμα «περί προσωρινής αναστολής των εις χρυσόν υποχρεώσεων προς Τραπέζας ή άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα», δι' όσον χρόνον τούτο ίσχυσεν, έχον ούτω :

Περί προσωρινής αναστολής των εις χρυσόν υποχρεώσεων προς Τραπέζας ή άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Η καταβολή των εις Τραπέζας ή άλλα νομικά ή φυσικά πρόσωπα οφειλών εξ υποχρεώσεων συνομολογηθεισών εν τη ημεδαπή και εξοφλητέων εντός αυτής εις ξένον συνάλλαγμα, αναστέλλεται επί εν εξάμηνον από της ισχύος του παρόντος. Η τοιαύτη αναστολή επέρχεται από της ημέρας της καταβολής του ήμίσεος των καθυστερουμένων τόκων, χρεωλυσίων ή άλλων συμπεφωνημένων δόσεων.

Η καταβολή αύτη φέρεται εις προσωρινήν πίστωσιν του καταβαλόντος, μέχρις ού λυθή οριστικώς διά Νόμου το ζήτημα του τρόπου της εξοφλήσεως των εν λόγω υποχρεώσεων.

Άρθρον 2.

Διά της κατά το προηγούμενον άρθρον καταβολής αίρονται αυτοδικαίως αι εκ της τυχόν καθυστερήσεως παρεπόμεναι εκ του Νόμου ή της Συμβάσεως επαχθείς διά τον οφειλέτην συνέπειαι, ώς και αι τοιαύται εκ της τυχόν επιβοθείσης επιταγής.

Άρθρον 3.

Η εφαρμογή των ισχυουσών ήδη διατάξεων περί αναστολής εκτελέσεως, ώς και των περί δικαιοστασίου τοιούτων δεν αποκλείεται και εις τας υπό του παρόντος προβλεπομένας περιπτώσεις.

Άρθρον 4.

Το παρόν Αναγκαστικόν Διάταγμα ισχύον από της ημέρας της δημοσιεύσεώς του υποβληθήσεται εις την Βουλήν προς κύρωσιν.

Εις τον Υπουργόν της Δικαιοσύνης ανατίθεται η δημοσίευσις και εκτέλεσις του παρόντος.

Εν Αθήναις τη 1 Ιουλίου 1932.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τα Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

Περί ορισμού δευτέρας έδρας Κοινοτήτων, εν αις υπάρχουσι και λειτουργούσιν ιαματικαί πηγαί.

Άρθρον 1.

Μετά το εδάφιον Ι της παραγράφου Ι του άρθρου 7 του Κώδικος της περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίας, παρατίθεται νέον εδάφιον έχον ούτω :

«Προκειμένου όμως περί Κοινοτήτων, εις τας οποίας υπάρχουσιν ιαματικαί πηγαί, επιτρέπεται όπως, δι' αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών, εκδιδομένης μετ' απόφασιν του οικείου Κοινοτικού Συμβουλίου, ορίζηται και δευτέρα έδρα της Κοινότητος διά την θερινήν περίοδον του έτους. Η έδρα αύτη δύναται να είναι, είτε ο τόπος εις τον οποίον υπάρχουσιν αι ιαματικαί πηγαί, είτε συνοικισμός κείμενος εγγύς αυτών. Πάσα μεταβολή εις την σύνθεσιν των ανωτέρω Κοινοτήτων επιτρέπεται μόνον διά Νόμου».

Περί καταργήσεως του άρθρου 1 του νόμου 4250 περί των Νομαρχών.

Άρθρον μόνον.

Καταργείται το άρθρον 1 του νόμου 4250 της 30 Ιουλίου 1929 «περί των Νομαρχών».

Γίνονται επίσης δεκτά δι' αναστάσεως εις πρώτην κατ' αρχήν και άρθρον συζήτησιν, τα κάτωθι σχέδια νόμου.

1) «Περί κυρώσεως αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου περί κυρώσεως αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου περί παροχής εγγυήσεως του Κράτους προς Ελληνικάς Βιομηχανικάς Εταιρίας του Εξωτερικού»,

2) «Περί παρατάσεως επί δίμηνον της προθεσμίας αναλώσεως των εν αποταμιεύσει ευρεθέντων εμπορευμάτων μη συμβατικής προελεύσεως άνευ υπαγωγής εις τον διακανονισμόν του νόμου 5312».

Ωσαύτως γίνεται δεκτόν δι' αναστάσεως εις εφ' άπαξ συζήτησιν σχέδιον νόμου «περί κυρώσεως του από 15 Ιουλίου 1932 Ν. Δ. περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 5427 περί Διοικήσεως Αστικών Προσφυγικών Συνοικισμών, έχον ούτω.

Περί κυρώσεως του από 15)18 Ιουλίου 1932 Ν. Δ. «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νόμου 5427 περί Διοικήσεως Αστικών Προσφυγικών Συνοικισμών.

Άρθρον μόνον.

Κυρούται το από 15 Ιουλίου 1932 Ν. Διάταγμα «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 5427 «περί διοικήσεως Αστικών Προσφυγικών Συνοικισμών» εξ άρθρων 12 δημοσιευθέν εις το υπ' αριθ. 231 φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α'), έχον ούτω :

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νόμου 5427 περί Διοικήσεως Αστικών Προσφυγικών συνοικισμών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 77 του Συντάγματος, την από 8 Ιουνίου 1932 απόφασιν της Βουλής περί εξουσιοδοτήσεως της Κυβερνήσεως προς έκδοσιν Ν. Διαταγμάτων και μετά Σύμφωνον γνώμην της επί των Ν. Διαταγμάτων ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου αποφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Το άρθρον 2 του Νόμου 5427 τροποποιούμενον αντικαθίσταται ως εξής.

Το άρθρον 5 του Νόμου 4897 εφαρμόζεται και επί των διατεθειμένων υπό της τέως ΕΑΠ. εις πρόσφυγας ακινήτων. Τα

οικήματα και γήπεδα της Ε. Α. Π. τα παραμείναντα αδιάθετα ώς και τα επανερχόμενα εις το Δημόσιον λόγω παραιτήσεως του δικαιούχου ή εκπτώσεως ή θανάτου αυτού άνευ κληρονόμων διατίθενται κατά τας διατάξεις του νόμου 3764.

Άρθρον 2.

Το άρθρον 3 του αυτού Νόμου 5427 αντικαθίσταται ως εξής :

Εν περιπτώσει καθ' ην εκδοθή Υπουργική απόφασις περί εκπτώσεως αγοραστού και πρό της εκτελέσεως αυτής ή Αγροτική Τράπεζα ή το Υπουργείον Προνοίας επιστρέφει εις τον δικαιούχον ή καταθέτει επ' ονόματι αυτού εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων ή εις την Εκβοτικήν Τράπεζαν ή Εθνικήν τα παρ' αυτού καταβληθέντα απέναντι του τιμήματος μετρητά ή τας κατατεθείσας αντί μετρητών ομολογίας μετά της αξίας των εν τω μεταξύ ληξάντων τοκομεριδίων. Καθ' όσον αφορά το οφειλόμενον μίσθωμα διά τον μέχρι της εξώσεως διαρεύσαντα χρόνον και την φθοράν του ακινήτου εφαρμόζονται, αι διατάξεις των εδαφ. 3 και 4 του άρθρου 8 του Νόμου 3764.

Άρθρον 3.

Εάν εν και το αυτό πρόσωπον ή συγγενείς μέχρι δευτέρου βαθμού αποτελούντες μίαν και την αυτήν οικογένειαν εκέκτηντο κατά την παραχώρησιν οικήματος ή γηπέδου της τέως Ε. Α. Π. ή του Υπουργείου Προνοίας, ίδιον ακίνητον ιδιωτικόν ή κρατικόν ή της τέως Ε. Α. Π. χρήσιμον προς στέγασιν, δύνανται να κηρυχθώσιν έκπτωτοι δι' αποφάσεως του Υπουργού της Προνοίας κατά την κρίσιν αυτού κατόπιν συμφώνου γνώμης του Συμβουλίου Προνοίας και Στεγάσεως.

Η έξωσις αυτών από το τελευταίως παραχωρηθέν ακίνητον ενεργείται διοικητικώς.

Επί του προκειμένου ισχύουσιν τα εν άρθρω 2 του παρόντος.

Άρθρον 4.

Καταργείται το άρθρον 5 του Νόμου 5427.

Άρθρον 5.

Υπό του Υπουργού Προνοίας δύναται να διαταχθή η διά της Αστυνομίας ή δι' οργάνων του Υπουργείου κατεδάφισις οιασδήποτε οικοδομής ή παραρτήματος ανεγερθέντος αυθαιρέτως επί οικοπέδου απαλλοτριωμένου προς εγκατάστασιν προσφύγων ή ανήκοντος εις το Δημόσιον και προοριζομένου προς στέγασιν προσφύγων ή ακτημόνων απόρων.

Εάν ο Υπουργός της Προνοίας θεωρή σκόπιμον να μη κατεδαφίση τα επικείμενα, αλλά να χρησιμοποιήση ταύτα υπέρ των προσφύγων, οφείλει να καταβάλη εις τον δικαιούχον την αξίαν αυτών εκτιμωμένην υπό Επιτροπής συγκροτουμένης δι' αποφάσεως του Υπουργού εκ δύο μηχανικών και ενός Διοικητικού υπαλλήλου του αυτού Υπουργού.

Η απόφασις αύτη της Επιτροπής υπόκειται εις την έγκρισιν του Υπουργού δυναμένου και να τροποποιήση ταύτην υπέρ του Δημοσίου μετά γνώμην του Συμβουλίου Προνοίας και Στεγάσεως Προσφύγων.

Άρθρον 6.

Το άρθρον 6 του Νόμου 5427 τροποποιείται ως εξής :

Δεν επιτρέπεται η παραχώρησις οικήματος της τέως Ε.Α. Π., ή του Υπουργείου Προνοίας εις τους καταβικασθέντας επί παραβάσει του Νόμου 4229 της 16ης Ιουνίου, 20 Ιουλίου 1929, 4689 της 10)16 Μαΐου 1930 και 5174 της 18 Ιουλίου 1931, ώς και των Ν. Διαταγμάτων από 10)21 Απριλίου 1924 και 5ης Μαΐου και 2 Ιουνίου 1926.

Εάν οι καταδικασθέντες έχουν λάβει ήδη οίκημα ή γήπεδον παρά του Υπουργείου Προνοίας δύναται μετά σύμφωνον γνώμην του Υπουργείου Προνοίας να κηρυχθώσιν έκπτωτοι και να εξωσθώσι διοικητικώς τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 2 του παρόντος.

Άρθρον 7.

Επιτρέπεται και άνευ εγκρίσεως του Υπουργείου Προνοίας η υποθήκευσις γηπέδου παραχωρηθέντος εις πρόσφυγας παρά της τέως Ε. Α. Π. ή του Υπουργείου Προνοίας εφ' όσον έχει αποπληρωθή το τίμημα αυτού.

Ωσαύτως επιτρέπεται άνευ εγκρίσεως του Υπουργείου η μεταβίβασις της κυριότητος παραχωρηθέντος εις πρόσφυγας οικήματος, είτε υπό της τέως Ε.Α.Π., είτε υπό του Υπουργείου Προνοίας, εφ' όσον έχει παρέλθει διετία από της αποπληρωμής της αξίας αυτού.

Άρθρον 8.

Οικήματα ή γήπεδα παραχωρηθέντα εις πρόσφυγας παρά του Δημοσίου επ' ουδενί λόγω δύνανται ν' αφαιρεθώσι από τους δικαιούχους, εκτός των ειδικώς και ρητώς διά Νόμων οριζομένων περιπτώσεων.

Γήπεδα, όμως, παραμένοντα ακάλυπτα δύνανται ν' αναληφθώσι δι' αποφάσεως του Υπουργού Προνοίας, κατόπιν συμφώνου γνώμης του Συμβουλίου Προνοίας και στεγάσεως προσφύγων, 1) προς ανέγερσιν αστικού συνοικισμού, 2) προς διευκόλυνσιν του έργου της ανεγέρσεως του Νέου Συνοικισμού και 3) ένεκεν ευπρεπείας ή κοινής ωφελείας του ανεγερθησομένου ή του ιδρυσθησομένου Συνοικισμού. Εν τοιαύτη περιπτώσει δεν ζητείται μίσθωμα παρά του κατόχου διά τον διαρρεύσαντα μέχρι της αφαιρέσεως χρόνον, επιστρέφεται το πληρωθέν παρ' αυτού εν όλω ή εν μέρει τίμημα συμφώνως προς τα εν τω άρθρω 2 καθοριζόμενα. Ακάλυπτον θεωρείται το γήπεδον εφ' όσον δεν υπάρχει επ' αυτού οιονδήποτε κτίσμα και θεμελίωσις υπερέχουσα του εδάφους επί εν μέτρον τοιλάχιστον.

Άρθρον 9.

Αι δαπάναι αι καθοριζόμεναι εν τω άρθρω 5 του παρόντος καταλογίζονται ελλείψει ειδικής πιστώσεως εις την τοιαύτην της κατασκευής προσφυγικών συνοικισμών ή εις βάρος προϋπολογισμού Υ. Δ. Α. Π. Σ.

Άρθρον 10.

Η διοίκησις, η επoπτεία, η συντήρησις και η εν γένει διάθεσις γηπέδων, οικημάτων και παραπηγμάτων του Υπουργείου Προνοίας ή της τέως Ε. Α. Π. ανατίθεται εις την παρά τω Υπουργείω Προνοίας Υπηρεσίαν Υ. Δ. Α. Π. Σ. αποτελουσαν ίδιον τμήμα εις ο δύναται αποφάσει του Υπουργού να τοποθετώνται οι αναγκαιούντες εκ των υπηρετούντων εις το Κέντρον υπάλληλοι.

Καταργείται το τμήμα Διοικήσεως Αστικών προσφυγικών συνοικισμών.

Άρθρον 11.

Το εδάφιον 3 του άρθρου 8 του Νόμου 5427 τροποποιείται ως εξής :

Προς ενίσχυσιν του παρά τη Γενική Διοικήσει Θράκης υπηρετούντος προσωπικού του Υπουργείου Προνοίας δύναται να τοποθετήται δι' αποφάσεως του Υπουργού μετά γνωμοδότησιν του Διοικητικού Συμβουλίου, εις τμηματάρχης του Υπουργείου Προνοίας εκ των υπηρετούντων.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἀνατίθεται δὲ ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τούτου εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργόν.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 15 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Η. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Η. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ, Α. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθησαν παρὰ τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὰ κάτωθι σχέδια νόμου.

«Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συμβατικῶν τιμῶν ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων κλπ.»

«Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4838 περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».

Ἐπίσης γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ νόμου 2740 περὶ Μ.Τ.Η.Ν.»

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ νόμου 5481 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2740 περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ».

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ νόμου 5481 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ κωδικοποιηθέντος 2740 νόμου τῆς 21 Ἰουνίου 1928 περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ» εἶναι ἡ ἑξῆς :

α') Αἱ διατάξεις τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 2740, αἱ ἀναγόμεναι καὶ ἀφορῶσαι δικαιώματα τοῦ Μ.Τ.Η.Ν., προερχόμενα ἐξ εἰσφορῶν τοῦ Δημοσίου καὶ κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν Π. Ν. καὶ μονίμων ναυτῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, ἀργίᾳ, ἀπολύσει πολεμικῇ ἀπιστρατείᾳ καὶ διαθεσιμότητι, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ καθ' ὅλα καὶ διὰ τοὺς ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ὁμοιοβάθμους καὶ τῶν αὐτῶν καταστάσεων μετόχους τοῦ Μ.Τ.Η.Ν.

β') Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 2740 αἱ ἀφορῶσαι πόρους τοῦ Μ.Τ.Η.Ν. ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν Ἀεροπορίαν, μόνον ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 5163 «περὶ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας» καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων διατάξεων τῆς Ἀεροπορίας.

Λύεται ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 7.30 μ.μ. διὰ τὴν αὔριον 6 μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'

Παρασκευῆς 5 Αὐγούστου 1932.

Ὥρᾳ 6 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς Συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα,

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ σύνδεσμος ἀντιπροσώπων ξένων ἑταιριῶν καὶ ἐμπορικῶν οἴκων Θ)νίκης παρακαλεῖ ὅπως ἐξαιρεθῶσι τῶν διατάξεων τοῦ Δ)τος περὶ δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Ὁ σύλλογος πολυτέκνων Ναυπλίου, Καλαμπάκας, Κορώνης καὶ Βερροίας ζητοῦν τὴν ἄμεσον ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων.

Τὸ σωματεῖον ἀρτεργατῶν Χαλκίδος τὸ ἐργατικὸν Κέντρον Κερκύρας, τὸ σωματεῖον ἀρτεργατῶν Κερκύρας, τὸ σωματεῖον ἀρτεργατῶν Πύργου Ἠλείας καὶ τὸ σωματεῖον ἀρτεργατῶν Καλαμῶν διαμαρτύρονται διὰ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως τῶν ἀρτεργατῶν.

Ὁ σύλλογος φιλελευθέρων Σαππῶν καὶ ἡ συντεχνία παντοπωλῶν καὶ ὑφασματοπωλῶν Σαππῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν χορήγησιν νέας ἠλεκτρικῆς ἀδείας εἰς τὸν τέως ἀνάδοχον ἠλεκτροφωτισμοῦ Σαππῶν Θ. Ἐξηντάρην ἄνευ δημοπρασίας.

Ὁ ἐμπορικὸς σύλλογος Λιξουρίου διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ δημευτικοῦ νομοσχεδίου δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Ὁ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι Ἱστιαίας ζητοῦν τὴν ψήφισιν τοῦ ὑποβληθησομένου νομοσχεδίου περὶ μονιμοποιήσεως τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου Λαρίσσης παρακαλεῖ ὅπως ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου εἰσπραχθοῦν 2 ἕως 5 λεπτὰ κατ' ὀκὰν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων.

Ὁ σύλλογος ἐνοικιαστῶν Λαρίσσης ὑποβάλλει ὑπόμνημα περὶ παρατάσεως τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐνοικιοστασίου.

Ὁ κ. ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Ἰω. Βαλλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 24)12)1931 περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5365».

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συνάψεως δανείου παρὰ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους».

Ὁ κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδια νόμου:

1) Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4548 περὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

2) Περὶ ἀνεγέρσεως ἀντιφυματικοῦ περιπτέρου παρὰ τῷ κρατικῷ νοσοκομείῳ φυματιώντων Πέτρας – Ὀλύμπου διὰ τὴν νοσηλείαν ἐν αὐτῷ φυματιώντων ἀνδρῶν χωροφυλακῆς, καὶ

3) Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πολιτογραφήσεως διατάξεων.

Οἱ κ. κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῶν προσόντων κλπ. τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀστυνομίας πόλεων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Θ. Φίλιος, Ν. Παπαδόπουλος*** κ. ἄ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 811».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Θ. Φίλιος, Σ. Ἀναστασιάδης, Ι. Γιαμούζης*** καὶ ***Ν Γαρδικιώτης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ ἐφαρμογῆς εἰς Θεσσαλίαν τοῦ νόμου 3683 περὶ ἱδρύσεως ἱστορικοῦ ἀρχείου Κρήτης».

Ὁ βουλευτὴς κ ***Ν. Χατζηλίας*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 811 περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως τῶν καταδίκων ἐκ τῶν φυλακῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Σίδερης, Θ. Φίλιος, Ε. Μαχαίρας, Ι. Ταρσούλης, Θ. Κριμπᾶς*** καὶ ***Ν. Γαρδικιώτης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ ἀφομοιώσεως φαρμακευτικῶν ἀδειῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Κουπαροῦσσος, Ν. Γαρδικιώτης, Δ. Χατζῆς*** κλπ. ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ παρατάσεως καὶ αὐξομειώσεως μισθωμάτων Ο.Δ.Ε.Π.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Θ. Κολιαλέξης*** καὶ ***Δ. Χατζῆς*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου περὶ συνυπηρετήσεως τῶν ἐγγάμων δημοσίων ὑπαλλήλων μετὰ τῶν συζύγων των ὡσαύτως δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι νόμων:

1) Περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας.

2) Περὶ τῆς συστάσεως νομικοῦ προσώπου «Σύνδεσμος πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν παιδικῶν κινηματογράφων».

3) Περὶ τῆς διαθέσεως ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου, ἐκπαιδευτικῆς προνοίας, εἰσπράξεων δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίων, καὶ

4) Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4464 περὶ κυρώσεως τῆς συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κλπ.», καὶ

2) «Περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 866 περὶ ἱδρύσεως Πολιτικοῦ γραφείου Πρωθυπουργοῦ καὶ συστάσεως «Γραφείου Πρωθυπουργοῦ».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου περὶ καταργήσεως τῶν ἐν ἰσχύει διατάξεων περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαρχίας Ἄργους καὶ Ναυπλίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5561».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Σ. Χούρσογλου, Ν. Κωνσταντόπουλος, Μ. Σαμαρᾶς, Δ. Μέλφος, Ε. Μαχαίρας κλπ.*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4548 περὶ μονιμοποιήσεως τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ Βουλευτὴς ***Φ. Σαράντης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων

Ὁ κ. ***Φ. Σαράντης*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς εἰσαγωγέων ἀποικιακῶν Πειραιῶς λέγει ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ τὴν παράκλησίν του πρὸς τὸν κ Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως τηρηθῇ ἀπαρεγκλίτως μία ὑγιὴς ἀρχὴ ἥτις ἐτέθη κατα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου «περὶ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν», ἀρχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀδειαν εἰσαγωγῆς τῶν διαφόρων εἰδῶν θὰ ἐδικαιοῦντο νὰ ἔχουν μόνον οἱ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἀσκήσαντες τὴν εἰσαγωγὴν δι' ἐμπορίου ἐκ τοῦ ὅλου γενομένης εἰσαγωγῆς πρὸς τὸ σύνολον των ἐπιτρεπομένων ποσοτήτων. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀποσταλὲν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τηλεγράφημα παρὰ τῶν εἰσαγωγέων τῶν ἀποικιακῶν ἐν Πειραιεῖ, πληροφορεῖ τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ζαχάρεως ἐνεργεῖται σήμερον ἐν Πειραιεῖ παρὰ 103 ἐμπόρων εἴτινες καὶ τροφοδοτοῦν ὅλας τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἀνάγκας, πωλοῦντες τὴν ζάκχαριν μὲ ἐλάχιστον ἐμπορικὸν κέρδος μὴ ὑπερβαίνον κατὰ τὰς πληροφορίας του τὸ 2ο/ο. Φαίνεται ὅτι οἱ χαλδαδοποιοὶ μὴ ἀρκούμενοι πλέον εἰς τὸ βιομηχανικόν των κέρδος φανταζόμενοι ὅτι παρουσιάζεται εὐκαιρία ἀκόπου πλουτισμοῦ, προέβησαν τελευταίως εἰς διαβήματα παρὰ τῇ Κυβερνήσει ὅπως ἐπιτραπῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ εἰσαγωγὴ ζαχάρεως μέχρι500 τόννων. Οἱ βιομήχανοι αὐτοὶ ἠγόραζον μέχρι σήμερον καὶ δύνανται νὰ ἀγοράζουν ὅ,τι τοὺς χρειάζεται ἐλευθέρως παρὰ τῶν ἐμπόρων. Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἀνοίξωμεν τὸν ἀσκὸν τοῦ Αἰόλου ἀφοῦ τόσα ἀγαθὰ ἀπεκδεχόμεθα ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ νὰ χορηγήσωμεν τὴν αἰτουμένην ἄδειαν. Διότι θὰ ἔλθουν αὖριον οἱ καφεκόπται καὶ θὰ μᾶς εἴπουν, ἡμεῖς κατεργαζόμεθα τὸν καφὲ καὶ εἰς ἡμᾶς πρέπει νὰ δώσετε τὰς ἀδείας, τὸ αὐτὸ ἴσως θὰ ἰσχυρισθοῦν καὶ οἱ ράπται διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὑφασμάτων καὶ οὕτω ἀνοίγομεν ἕνα φαῦλον κύκλον, ἀφοῦ καταργήσωμεν τὸ τόσας θυσίας καὶ περιορισμοὺς ὑποστὰν καὶ ὑφιστάμενον ἐμπόριον. Ὅταν ἀνοίξῃ ὁ φαῦλος αὐτὸς κύκλος ἀμφιβάλλω ἐὰν ὁ ἀξιότιμος Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατορθώσῃ νὰ τὸν περιορίσῃ παρ' ὅλην τὴν ἐγνωσμένην ἱκανότητα καὶ εὐστροφίαν του. Θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ μείνῃ ἄκαμπτος, καὶ ἀλύγιστος εἰς πᾶσαν σχετικὴν πίεσιν, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν τηρεῖ ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅταν τοῦ ζητοῦν νέας πιστώσεις, ἔστω καὶ ὀλίγων χιλιοδράχμων.

Σ. Κωστόπουλος. (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Κάμνω τὴν δήλωσιν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δὲν σκοπεύει νὰ παραβιάσῃ τὴν ἀρχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ βιβλιάρια εἰσαγωγῆς ἀνήκουν μόνον εἰς τοὺς κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν κανονικοὺς εἰσαγωγεῖς. Ἐπειδὴ ὅμως καταγγέλλεται ὅτι γίνεται κακὴ χρῆσις τοῦ τοιούτου προνομίου παρὰ τῶν εἰσαγωγέων εἰς βάρος τῆς καταναλώσεως ἐφιστᾷ τὴν προσοχήν τους ὑπηλώνων, ὅτι ἂν τὰ παράπονα ἐλεγχθῶσι βάσιμα ὄχι μόνον θὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ ζαχάρεως εἰς τοὺς βιομηχάνους, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀφαιρεθοῦν τὰ βιβλιάρια ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς εἰσαγωγεῖς.

Ὁ κ. ***Θ. Φίλιος*** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ὑπόμνημα τῶν γραφέων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ προσθέτει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἀπεδέχθη τὰ ἐν αὐτῷ αἰτήματα, ἀπομένει δὲ νὰ συμφωνήσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. ***Ν.Κουπαροῦσσος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν φαρμακοποιῶν ἀγροτικῶν ἰατρείων Μακεδονίας καὶ Θράκης, τονίζων ὅτι πρόκειται περὶ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι προσφέρουν πολλὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀκόμη περὶ ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν ἀποστρατευθέντων λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἀξιωματικῶν ξηρᾶς ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1932 καὶ παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῇ αὕτη εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ κ. ***Θ. Φίλιος*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων τοῦ νομοῦ Τρικκάλων ζητούντων τὴν κατάργησιν τῆς αὐξήσεως τῶν κομίστρων καὶ εἰσιτηρίων τοῦ Θεσσαλικοῦ σιδηροδρόμου τῆς ἐπιδληθείσης χάριν τῆς διαπλατύνσεως τῆς γραμμῆς Βόλου – Καλαμπάκας.

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Παρακαλῶ νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὑπόσχομαι δὲ ὅτι θὰ μελετήσω τὸ ζήτημα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον.

Οἱ κ. κ. ***Α. Ἀναστασιάδης*** καὶ ***Ι. Κουτσίνας*** ὑποστηρίζουν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων προσφυγικῶν συνεταιρισμῶν Σταυροῦ (Δεμερλῆ) Φαρσάλων διαμαρτυρομένων διὰ τὸν κα-

νονισμὸν τῶν ἀγρῶν των καὶ ζητούντων τὴν ἀναθεώρησιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ κτηματικοῦ κόσμου Γυθείου διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μελετωμένην παράτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Συντάγματος λέγει, ὅτι αὕτη ἀπευθύνεται τυπικῶς πρὸς τὴν Βουλήν, οὐσιαστικῶς δὲ πρὸς τὸν πολιτικὸν κόσμον. Συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὰ 1910 ὅταν τὸ Σύνταγμα ἀνεγνώριζε ὅτι μόνον διὰ δημοσίαν ἀνάγκην ἐπιτρέπεται ἡ κατάληψις ξένης ἰδιοκτησίας ὑπεστήριζεν οὗτος, ὅτι δίκαιον εἶναι νὰ ἐπιτραπῇ καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οὐδεὶς κανὼν ὑπάρχει ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἀλλ' ὅταν αἱ ἐξαιρέσεις πολλαπλασιάζονται ἐπ' ἄπειρον, θὰ ἀποτελέσουν κανόνα καὶ ὁ θεσμὸς τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ μέγας Θιέρσος εἶπεν ὅτι ὡδήγησε τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα εἰς τὸν πολιτισμόν, θὰ καταλυθῇ. Συμμερίζομαι συνεπῶς ἀπολύτως τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὑποστηριζόμενα καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ ἐπέμβῃ πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ ζητήματος, διότι ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων εἶναι δικαία.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Συζητοῦνται κατόπιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 14, 16, 17 ἀναφοραί, σχετικαὶ μὲ τὸ ἐκδοθὲν διάταγμα δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς πρώτης, τοῦ συνδέσμου Ἑλλήνων διδασκάλων Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ, περὶ ἐξαιρέσεως τῶν εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπέζας καταθέσεων τῶν Ἑλλήνων Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ ἀπὸ τῆς δραχμοποιήσεως, λέγει, ὅτι οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι, οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον καὶ ἀνενδότως ἐργαζόμενοι πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, ὑποβάλλουν μίαν δικαίαν αἴτησιν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τύχῃ τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς συστάσεώς της συνετηρήθη κυριώτατα διὰ τῶν ἀδήλων πόρων, λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν, ὅτι οὗτοι ἐστείρευσαν καὶ ἀπέμειναν μόνον τὰ ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς εἰσαγόμενα εἰς τὸν τόπον μας χρήματα, ἕκαστος δύναται ν' ἀντιληφθῇ πόσην σπουδαιότητα ἔχει τὸ θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔλαβον τὸν λόγον. Ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δημοσιεύσῃ τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον τῆς δραχμοποιήσεως, ἤτις ὑπῆρξε μία πρᾶξις αὐθορμήτως αὐτοσυντηρήσεως, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ θεωρήσω πρᾶξιν καλυτέραν ἀπὸ ἐκείνην, τοῦ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ἔξω Ἑλλήνων πρὸς τὴν πατρίδα. Ἐὰν ὑπάρχῃ κατάστασις ἀνάγκης, ἤτις προὐκάλεσε τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνων, δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ προκύψουν μεγαλύτεροι κίνδυνοι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου καὶ ἐπὶ τῶν καταθέσεων τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Κάμνω ἔκκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασίν της, διότι, ἂν στερηθῶμεν τῶν ἐξ Ἀμερικῆς πόρων, δὲν γνωρίζω πῶς θὰ διατηρηθῇ ἡ χώρα αὕτη ἐπὶ μίαν τουλάχιστον εἰκοσαετίαν.

Φ. Σαράντης. Τὴν γνώμην μου ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος ἀναγκαστικοῦ διατάγματος περὶ δραχμοποιήσεως, τὰς ἀντιρρήσεις μου ἐπὶ ὡρισμένων διατάξεων, καὶ ἰδιαίτατα τῆς περὶ ἀναδρομικῆς ἰσχύος, ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀναπτύξω κατὰ τὴν συζήτησιν διὰ τὴν κύρωσιν τοῦ διατάγματος. Περιορίζομαι σήμερον εἰς τὸ νὰ ἐνώσω τὴν ἀσθενῆ μου φωνήν, εἰς ὅσα ὑπέροχα ἀνέπτυξεν ὁ ἄρτι ἐκ τοῦ βήματος κατελθὼν ἀξιότιμος ἐξ Οἰτύλου συνάδελφος, διὰ νὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ἐξετάσῃ καὶ πάλιν τὸ ζήτημα ἐπὶ τῷ τέλει εὐμενεστέρας ρυθμίσεως διότι ἀφορᾷ τὰς καταθέσεις καὶ τὰ ἐμβάσματα τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Τὴν κηρύθραν τῆς οἰκονομικῆς μας κυψέλης ἐπὶ γενεὰς ὁλοκλήρους ἐπλήρωσε τὸ τίμιον ἀποταμίευμα τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀδελφῶν, καὶ ἐβοήθησε πρὸ ἐτῶν τὴν ἐξυγίανσιν τῆς δραχμῆς. Εἶναι ἐθνικὸν συμφέρον νὰ μὴ διακοπῇ ὁ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πολύτιμος δεσμὸς τῆς μητρὸς πατρίδος μετὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ τέκνων της.

Ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Παύλου τῆς Λοκρίδος, σχετικὴν μὲ παταπιέσεις τῆς Ἑταιρείας Κωπαΐδος, καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως μεριμνήσει διὰ τὰ δίκαια αὐτῶν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται ἀκολούθως εἰς τὴν

εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς τὸ σύνολον τὰ κάτωθι σχέδια Νόμου.

1) Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συμβατικῶν τιμῶν ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων κλπ.

2) Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4838 περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συμβατικῶν τιμῶν ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

1. Διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συνομολογηθείσας καὶ τὰς μετ' αὐτὴν συνομολογηθησομένας συμβάσεις πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων δημοσίων, λιμενικῶν, δημοτικῶν κοινοτικῶν καὶ ἐν γένει ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐκτελουμένων, ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα εἰς τε τὸν ἐργοδότην καὶ τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου, ἵνα αἰτήσωνται τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συμβατικῶν τιμῶν μονάδος, λόγῳ μεταβολῆς τῶν τιμῶν τῶν ὑλικῶν ἢ τῶν ἡμερομισθίων ἢ καὶ ἀμφοτέρων.

2. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν τιμῶν διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνομολογηθείσας συμβάσεις ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως ἐκτελεσθείσας ἐργασίας καὶ ἐφ' ὅσον ζητήσῃ τοῦτο ὁ ἐργοδότης ἢ ὁ ἐργολάβος. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν τιμῶν διὰ τὰς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος συναφθησομένας συμβάσεις, ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἔχει παρέλθῃ τρίμηνον ἀπὸ τῆς συνομολογήσεως τῆς συμβάσεως. Ὁ ἀνάδοχος ὅμως δὲν δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται τὴν ἀναθεώρησιν ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ἀπὸ τῆς νομίμου προθεσμίας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἀνωτέρω τριμήνου χρόνον δὲν ἔχει ἐκτελέσῃ ἐργασίας ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ 1)10 τοῦ προϋπολογισμοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν γίνῃ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, οὐχὶ ὅμως ἐξ ὑπαιτιότητος ἢ πταίσματος τοῦ ἀναδόχου, δικαιοῦται οὗτος νὰ αἰτήσηται τὴν ἀναθεώρησιν, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τριμήνου, ἔχει ἐκτελέσῃ ἐργασίας ἀξίας ἴσης τοὐλάχιστον πρὸ τὸ 1)10 τοῦ προϋπολογισμοῦ.

4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν δὲν γίνῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς συνομολογήσεως τῆς συμβάσεως, οὐχὶ ὅμως ἐκ πταίσματος ἢ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀναδόχου, δικαιοῦται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τιμῶν ἅμα τῇ λήξει τοῦ τριμήνου.

Ἄρθρον 2.

1. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, δύναται τοῦτο ἢ ν' ἀποδέχηται τὴν βάσει τοῦ παρόντος συνέχισιν τῶν ὑφισταμένων ἐργολαβιῶν ἢ νὰ διαλύῃ αὐτάς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Κανονισμοῦ Ἐπιτελείου Μηχανικοῦ ἐν ἰσχύϊ.

2. Τοῦτ' αὐτὸ ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ Δημόσιον καὶ ἐν γένει τὰ Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου δικαίου δικαιοῦνται, ὁσάκις λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν κρίνουσι

τοῦτο συμφερώτερον νὰ ἐξαιρέσωσιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος οἱανδήποτε ἐργολαβίαν συνομολογηθησομένην μετὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει, τὸ σταθερὸν τῶν τιμῶν εἶνε ὑποχρεωτικὸν διά τε τὸν ἐργοδότην καὶ τὸν ἀνάδοχον.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξαιρέσεως ἐργολαβίας τινὸς ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, τὸ σταθερὸν τῶν τιμῶν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ ποσὸν τοῦ ἀρχικοῦ προϋπολογισμοῦ ηὐξημένου κατὰ τὸ ἕκτον αὐτοῦ. Πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου, ἡ ἀποδοχὴ ἐκτελέσεως πλειόνων ἐργασιῶν μετ' ἀναθεωρήσεως ἢ ἄνευ ἀναθεωρήσεως εἶναι προαιρετικὴ διὰ τὸν ἀνάδοχον..

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἰς συμβάσεις συνομολογηθείσας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, καθορίζεται διάφορος τρόπος ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν, ὁ τρόπος οὗτος ἐξακολουθεῖ ἐφαρμοζόμενος, μὴ ἰσχυουσῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

4. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζεται εἰς συμβάσεις ὧν ἡ κατὰ σύμβασιν ἀξία τῶν ἔργων εἶνε ἀνωτέρα τῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων.

Ἄρθρον 4.

1. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1ου, ἡ προμήθεια ὑλικῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τῶν ἐργασιῶν τούτων, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως ἀντιπροσωπεύοντος ὑποχρεωτικῶς τετελεσμένην ἐργασίαν, ἐντὸς ἐάν, δι' οἱονδήποτε λόγον, ἤθελε διαταχθῇ ἐγγράφως ἡ προμήθεια ὑλικῶν ὑπερτέρας ἀξίας, ὁπότε ἡ ἐκτέλεσις ἔργου εἶναι ἀπαιτητή, μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1ου ποσοῦ, τοῦ ἀπαιτητοῦ ἵνα ζητηθῇ ἀναθεώρησις.

2. Ὡς ὑλικὰ ὧν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν, νοοῦνται μόνον ἐκεῖνα ἅτινα ἀναγράφονται ἐν τῷ τιμολογίῳ ὡς βασικὰ ὑλικά.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν αἴτησις τοῦ ἀναδόχου ἐπιδίδεται πάντοτε πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ γραφείου παρ οὗ διευθύνονται τὰ ἔργα, ὅστις ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, ὑποβάλῃ ταύτην μετὰ τῆς κατὰ τὰ κατωτέρω ἐπιτηρήσεως τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως πρὸς τὸν ἁρμόδιον Νομομηχανικόν, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ ὅστις ὑποχρεοῦται ἐπίσης ὅπως, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, ὑποβάλῃ ταύτην τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας μετὰ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης.

2. Προκειμένου περὶ ἔργων διευθυνομένων ὑπὸ εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἢ εἰδικοῦ συνεργείου, ἡ αἴτησις ἐπιδίδεται πρὸς τὸν προϊστάμενον του συνεργείου ἢ ὑπηρεσίας, ἀσκοῦντα ἐν προκειμένῳ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Νομομηχανικοῦ.

3. Προκειμένου περὶ ἔργων ἐκτελουμένων ὑπὸ Νομικοῦ ἐν γένει προσώπου δημοσίου δικαίου, ἡ αἴτησις τοῦ ἀναδόχου ὑπογένει προσώπου ἐκπροσωποῦντα τὸ νομικὸν πρόσωπον, ὅστις βάλλεται πρὸς τὸν ἐκπροσωποῦντα τὸ νομικὸν πρόσωπον, ὅστις ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως διαπέμψῃ ταύτην μετὰ τῆς ἐπιμετρήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἰδίας αὐτοῦ γνώμης, καὶ σχετικῆς ἐκθέσεως τῆς τεχνικῆς του ὑπηρεσίας, πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ γραφείου τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἔργον ἢ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται, διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περαιτέρω ἐνέργειαν αὐτοῦ.

4. Προκειμένου περὶ ἔργων ἐκτελουμένων ὑπὸ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Μεταλλείων Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας ἢ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Μονίμων Ὁδοστρωμάτων, ἅτινα ἔργα διευθύνονται καὶ ἐπιβλέπονται, κατὰ νόμον, ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐὰν ὅμως πρὸς ἔλεγχον καὶ διεύθυνσιν αὐτῶν ὑρίσταται εἰδικὴ ὑπηρεσία, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως τοῦ ἀναδόχου, ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἐπιβλέποντα τὸ ἔργον ἀξιωματικόν, ὅστις ὑποχρεοῦται ἵνα, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως, ὑποβάλῃ ταύτην μετὰ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 9, τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιμετρήσεως καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γνώμης πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Μηχανικοῦ, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα, τῆς ὁποίας ὑπάγεται τὸ ἐκτελούμενον ἔργον, ἥτις ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑποβάλῃ ταύτην τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ τῆς γνώμης αὐτῆς.

6. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐκτελούμενα ἔργα ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5367 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἐπιδίδεται πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ Γραφείου Ἐκτελέσεως Δημοσίων Ναυτικῶν Ἔργων, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ ἔργον, ὅστις ὑποχρεοῦται, ὅπως ὑποβάλῃ ταύτην μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιμετρήσεως καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γνώμης πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

7. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, ἡ αἴτησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐπιβλέποντα τὸ ἔργον Μηχανικόν, ὅστις κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

8. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ὑπουργείων Προνοίας καὶ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἡ αἴτησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐπιβλέποντα τὸ ἔργον ὅστις κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου.

9. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀναθεώρησις ζητεῖται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου, προκειμένου μὲν περὶ ἔργου δημοσίου ἢ περὶ ἔργων τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου παρ' οὗ διευθύνονται τὰ ἔργα, προκειμένου δὲ περὶ ἔργων ἐκτελουμένων ὑπὸ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ὑπὸ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸ νομικὸν τοῦτο πρόσωπον. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας, Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας καὶ Προνοίας, ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐπιβλέποντος τὸ ἔργον. Δύναται ὅμως καὶ ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία ἁπάντων τῶν Ὑπουργείων νὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τιμῶν μιᾶς ἢ πλειόνων ἐργολαβιῶν δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

10. Καθ' ἁπάσας τὰς περιπτώσεις ἅμα ὡς ἐπιδοθῇ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου αἴτησις περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν, ὑποχρεοῦται ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία, ὅπως προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐργοταξίοις εἰσκεκομισμένων δοκίμων ὑλικῶν, παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἐργολάβου, ἁρμοδίως καλουμένου ἢ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἐφόσον ἁρμοδίως κληθείς δὲν ἤθελε παραστῇ, τῆς ἐπιμετρήσεως ὑποβαλλομένης ὑπὸ τοῦ εἰς ὃν ἐπεδόθη ἡ αἴτησις, πρὸς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2, 3, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου προϊσταμένην ἀρχήν, ὑμοῦ μετὰ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως τοῦ ἀναδόχου. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου συνυποβάλλεται ταύτῃ ἡ ἐπιμέτρησις τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν. Ἐὰν δὲ ἡ ἀναθεώρησις διαταχθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ ἐπιμέτρησις περιλαμβάνει τὰς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἐκτελεσθείσας ἐργασίας

11. Ἅπασαι αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω γνωμοδοτήσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, περιορίζονται εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπάρξεως τῶν νομίμων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀναθεωρήσεως.

12. Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἁρμόδια Ὑπουργεῖα, εἰς ἃ ὑποβάλλονται αἱ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν σχετικῶν, ἐκδόσωσιν ἀπόφασιν ἐγκρίνουσαν τὴν ἀναθεώρησιν ἐφ' ὅσον κριθῇ, ὅτι ὑπάρχουσιν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις, ἢ ἀπορρίπτουσαν αὐτὴν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

13. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν ἀποδέχηται τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου, δικαιοῦται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Ἐφετείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5367 «Περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων».

14. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αἱ ἁρμόδιοι ὑπηρεσίαι, ἅμα ὡς ἐπιδοθῇ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ὀφείλουσι νὰ παρακολουθῶσι τὴν ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ τῇ περιοχῇ τῶν ἔργων πορείαν καὶ τὰς διακυμάνσεις τῶν τιμῶν τῶν ἡμερομισθίων καὶ ὑλικῶν, ἅμα δὲ καὶ τὸν χρόνον ἐκτελέσεως τῶν διαφόρων ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἅμα ὡς συμπληρωθῇ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἦθελεν ἐγκριθῇ, ὁ ἁρμόδιος Μηχανικὸς ἢ Νομομηχανικὸς ἢ Προϊστάμενος Εἰδικοῦ Γραφείου τῆς Ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ τὴν κατὰ τὰ κατωτέρω Ἐπιτροπήν, ἥτις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς διακυμάνσεις τῶν τιμῶν ἡμερομισθίων καὶ ὑλικῶν, τὴν διαφορὰν αὐτῶν ἀπὸ τῶν συμβατικῶν τὸν χρόνον ἐκτελέσεως τῶν διαφόρων ἐργασιῶν, καὶ τὰς τυχὸν ὑφισταμένας εἰδικὰς συνθήκας, καθορίζει τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καθ' ὃ αὐξηθήσεται ἢ μειωθήσεται ἡ κατὰ τὸν συμβατικὸν τιμολόγιον ἀξία τῶν κατὰ τὸ τρίμηνον ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν.

2. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δευτέρου τριμήνου ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπή, καθορίζει κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ, τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καθ' ὃ αὐξηθήσεται ἢ μειωθήσεται ἡ κατὰ τὸ συμβατικὸν τιμολόγιον ἀξία τῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεύτερον τρίμηνον ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι πέρατος τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐργολαβίας, ὁπότε συντάσσεται τὸ τελευταῖον πρωτόκολλον ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὅστις παρῆλθεν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν τιμῶν.

3. Αἱ ἐπιτροπαί, διὰ τὰ ὑπὸ τῶν Γραφείων τῶν Νομομηχανικῶν διευθυνόμενα ἔργα, ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ τοῦ ἀναδόχου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὑποτεταγμένων γραφείων ἐκτελούμενα ἔργα αἱ Ἐπιτροπαὶ ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου παρ' οὗ διευθύνονται τὰ ἔργα, τοῦ Δημάρχου ἢ Πρεσβέως τῆς Κοινότητος τῆς ἕδρας τοῦ Γραφείου ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τῆς ἕδρας τοῦ Γραφείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ τοῦ ἀναδόχου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ἐὰν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Γραφείου δὲν ὑπάρχῃ Πρωτοδικεῖον, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής

4. Προκειμένου περὶ ἔργων δημοσίων, διευθυνομένων ὑπὸ Εἰδικοῦ Γραφείου ἢ Εἰδικῆς ὑπηρεσίας, ἀντὶ τοῦ Νομομηχανικοῦ μετέχει ὁ προϊστάμενος τοῦ Εἰδικοῦ Γραφείου ἢ ὑπηρεσίας,

5. Προκειμένου περὶ ἔργων τῶν Ταμείων Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας ἢ Μονίμων Ὁδοστρωμάτων, αἱ Ἐπιτροπαὶ συνιστῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου πλὴν ἐὰν τὰ ἔργα διευθύνωνται ὑπὸ Εἰδικοῦ Γραφείου ἢ ὑπηρεσίας ὁπότε ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου

6. Προκειμένου περὶ ἔργων ἐκτελουμένων ὑπὸ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ἀντὶ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ Μηχανικοῦ ὁ Προϊστάμενος τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Νομικοῦ προσώπου. Ἐὰν δὲ εἷς μόνος τεχνικὸς ὑπάλληλος ὑπηρετεῖ εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον, ὁ καὶ ἐπιβλέπων τὰ ἔργα, τότε μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἁρμόδιος Νομομηχανικὸς ἢ Μηχανικός. Ἐὰν δὲ τὰ ἔργα ἐπιβλέπονται ὑπὸ τοῦ νομομηχανικοῦ ἢ Μηχανικοῦ, τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ Νομικὸν Πρόσωπον.

7. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τοῦ ἁρμοδίου Νομομηχανικοῦ ἢ Μηχανικοῦ Στρατοῦ ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Μηχανικοῦ ἢ τοῦ Στρατιωτικοῦ Μηχανικοῦ ὅστις ἐκτελεῖ τὸ ἔργον, τοῦ ἐπιβλέποντος τὸ ἔργον ἀξιωματικοῦ καὶ τοῦ ἀναδόχου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

8. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται, ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου ἐκτελέσεως Δημοσίων Ναυτικῶν Ἔργων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, τοῦ ἐπιβλέποντος τὸ ἔργον Τεχνικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἀναδόχου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

9. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας αἱ Ἐπιτροπαὶ ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ Νομομηχανικοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται τὸ ἔργον, τοῦ Τμηματάρχου Κατασκευῶν Δημοσίων Ἔργων Υ. Α. ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, τοῦ ἐπιβλέποντος τὰ ἔργα Μηχανικοῦ Δημοσίων Ἔργων Υ Α. καὶ τοῦ ἀναδόχου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

10. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας, αἱ Ἐπιτροπαὶ καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας

11. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου συνιστώμεναι Ἐπιτροπαὶ λογίζονται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν τὰ ἀπόντα μέλη δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ δύο.

12. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν εἰσὶν ὁριστικαί. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ὁ ἐργολάβος μειοψηφῶν δὲν ἀποδέχονται τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιοῦται ὅπως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου, ὑποβάλῃ τὰς ἀντιρρήσεις του πρὸς τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἁρμοδίου μὲν Νομομηχανικοῦ ἢ Μηχανικοῦ ἐφόσον πρόκειται περὶ ἔργου δημοσίου ἢ ἐκτελουμένου ὑπὸ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας ἢ Μονίμων Ὁδοστρωμάτων, διὰ τοῦ Προϊσταμένου δὲ τοῦ Εἰδικοῦ Γραφείου ἢ Ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον τὰ ἔργα διευθύνονται ὑπὸ Εἰδικοῦ Γραφείου ἢ Ὑπηρεσίας. Προκειμένου περὶ ἔργων ἐκτελουμένων ὑπὸ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἡ ἔνστασις τοῦ ἀναδόχου ὑποβάλλεται διὰ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Νομομηχανικοῦ ἢ Μηχανικοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα.

13. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, αἱ ἐνστάσεις ὑποβάλλονται διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Διευθύνσεως Μηχανικοῦ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας ὑπάγονται τὰ ἔργα.

14. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν αἱ ἐνστάσεις ὑποβάλλονται διὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Ἐκτελέσεως Δημοσίων Ναυτικῶν Ἔργων.

15. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας αἱ ἐνστάσεις ὑποβάλλονται διὰ

τοῦ ἐπιβλέποντος τὸ ἔργον Μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

16. Προκειμένου περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5505.

17. Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἀποφαίνεται ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός. Προκειμένου περὶ τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὑπαγομένων ἔργων ἢ ὑπ' αὐτοῦ ἐποπτευομένων ἢ ἐλεγχομένων, προηγεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προκειμένου δὲ περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Στρατιωτικῶν Ἔργων. Ἐλὰν πρόκειται περὶ ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Γενικῶν Διοικητῶν ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἀπ' εὐθείας.

18. Ἐὰν ὁ ἀνάδοχος δὲν ἀποδέχεται τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ δικαιοῦται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Ἐφετείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5367, τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Θεωρουμένης ὡς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς διαφωνίας. Δὲν δικαιοῦται ὅμως ὁ ἀνάδοχος νὰ διακόψῃ τὰ ἔργα ἕνεκα διαφωνίας ἢ ἕνεκα προσφυγῆς εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Ἐφετείου, τῶν ἐργασιῶν πληρωναμένων αὐτῷ προσωινῶς βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως Στελεχῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4838 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι :

Εἰς ταύτην εἰσάγονται κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύονται ἐπὶ διετίαν λοχαγοὶ τῶν μαχίμων ὅπλων τοῦ στρατεύματος ὡς καὶ ὑπολοχαγοὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934.

2. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» τροποποιεῖται ὡς κάτωθι :

3. Ὡς ἀνώτερον ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου ὁρίζεται τὸ 39ον ἔτος μὴ συμπεπληρωμένων τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως Στελεχῶν» τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

1. Διὰ τὴν παροχὴν τῶν δι' ἑκάστην κλάσιν ἀναγκαιούντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος λειτουργεῖ Σχολὴ ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, εἰς ἣν εἰσάγεται κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύεται ἀριθμὸς τις ὁπλιτῶν τοῦ Στρατεύματος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, διὰ τὰ ὅπλα Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Ἱππικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ τὰ Σώματα Μεταγωγικῶν, Διαχειρίσεως, Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου, Ὑγειονομικῶν, Φαρμακευτικῶν καὶ Κτηνιατρικῶν.

2. Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὰ Σώματα Ὑγειονομικῶν, Φαρμακευτικῶν καὶ Κτηνιατρικῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰσιτήριον διαγωνισμὸν καθ' ὅσον κέκτηνται πτυχίον τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς.

3. Ἴδιος Νόμος ρυθμίζει τὰ τῆς Σχολῆς ταύτης.

4. Οἱ ὑποψήφιοι ἐφέδροι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀεροπορίας ἐκπαιδεύονται εἰς ἣν καὶ οἱ μόνιμοι ἀξιωματικοὶ ἀεροπόροι Σχολήν.

Β'. Σχολαὶ καὶ Κέντρα Ἀνωτέρας τακτικῆς μορφώσεως.

α') Σχολὴ Πολέμου, β') Κέντρον Ἀνωτέρας Στρατιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, γ') Κέντρον Τακτικῶν Σπουδῶν Πυροβολικοῦ.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ Νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

β') Κέντρον Ἀνωτέρας Στρατιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἕδρα Ἀθῆναι.

1. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς γενικῆς καὶ τακτικῆς μορφώσεως τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν τῶν πέντε ὅπλων καὶ τὴν μετάδοσιν ἑνιαίου τακτικοῦ δόγματος ἵδρυται νὰ λειτουργῇ ἐν Ἀθήναις «Κέντρον Ἀνωτέρας Στρατ. Ἐκπαιδεύσεως».

2. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι Συνταγματάρχαι καὶ Ἀντισυνταγματάρχαι τῶν πέντε ὅπλων καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου.

3. Δι' εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἠδύναντο νὰ φοιτήσωσιν εἰς τοῦτο καὶ Ὑποστράτηγοι καλούμενοι ὁμοίως κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Ἡ διάρκεια φοιτήσεως καὶ τὰ ἐν αὐτῷ διδασκόμενα μαθήματα ὁρίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

γ') Κέντρον Τακτικῶν Σπουδῶν Πυροβολικοῦ.

5. Σκοπὸς ταύτου εἶναι ἡ μόρφωσις τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ἀνωτέρων διοικητῶν τοῦ ὅπλου.

6. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι Συνταγματάρχαι καὶ Ἀντισυνταγματάρχαι τοῦ Πυροβολικοῦ κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πυροβολικοῦ, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς καὶ συνταγματάρχαι ἢ ἀντισυνταγματάρχαι τῶν λοιπῶν ὅπλων καλούμενοι ὁμοίως διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

7. Διάρκεια φοιτήσεως δύο μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ἄρθρον 5.

1) Αἱ παράγραφοι 12 καὶ 13 τοῦ ἄρθρου 38 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

12. Οὗτοι ἐκπαιδευόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ διετίαν ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσίς των διήρκεσεν ἀπὸ 6 μέχρι 12 μηνῶν, ἐπὶ τριετίαν δὲ ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσίς των διήρκησε πλέον τοῦ ἔτους.

2. Ἡ παράγραφος 13 τοῦ ἄρθρου 38 τροποποιεῖται ὡς ἑπεται :

13. Οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, δαπάναις τοῦ Κράτους πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ ἐκπαιδευόμενοι εἰς ἐπιστημονικὰς εἰδικότητας, αἵτινες δὲν εἶναι καθαρῶς στρατιωτικαί, ἀλλ' ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον (π. χ. οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Τμημάτων Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Χημικοί, Ὑγειονομικοί, Κτηνιατρικοί, Ἠλεκτρολόγοι, Μηχανολόγοι, Μηχανικοὶ ἐν γένει κλπ.) ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ στράτευμα ηὐξημένην κατὰ τὸ 1/2 τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων ὁρίων.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 40 καὶ εἰς τὰς μεταβατικὰς διατάξεις προστίθενται τὰ ἑξῆς :

α) Εἰς τὸ τέλος τῆς 3ης παραγράφου προστίθεται :

Οἱ ἐπανελθόντες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἀποφοιτήσαντες τῶν τμημάτων τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως πρὸς τῆς 23ης Ἰουλίου 1930, χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 4838, ἀναλαμβάνουσι τὰς ὑποχρεώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν Νόμων ἢ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων δυνάμει τῶν ὁποίων ἀπεστάλησαν ἢ ἐγένοντο δεκτοὶ πρὸς φοίτησιν.

β) Εἰς τὸ τέλος τῶν μεταβατικῶν διατάξεων αἱ κάτωθι δύο παράγραφοι.

5. Οἱ δὲ φοιτῶντες εἰς τὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖον καὶ εἰς τὰ τμήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4785 «περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου» ἤτοι φοίτησις 3ετὴς ἐν τῷ Ε. Μ. Π. ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ στράτευμα ἐπὶ 12ετίαν.

6. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 26/4/26 ἀναφερομένη ὑποχρέωσις ὑκτακτοῦς ὑπηρεσίας δὲν θέλει ἰσχύσει διὰ τοὺς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» ἀπορριπτήσαντας ἀπὸ τὰς ἐν λόγῳ σχολὰς, ὑποχρεωμένους πάντοτε νὰ ὑπηρετήσωσι μέχρι συμπληρώσεως εἰκοσιπενταετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Γίνονται ἐπίσης δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς πρώτην κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια Νόμου :

1) Περὶ ἐπαναφορᾶς ἀπομακρυνθέντων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

2) Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Νόμου 4811 περὶ αὐτοκινήτων κλπ.»

3) Περὶ τροποποιήσεως Ν. Δ τῆς 12 Ἰουλίου 1932 περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 4578 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

4) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως κ ἰ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 4817, 4932 κλπ. περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Γίνονται ἐπίσης δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια Νόμου 1) περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Ἀθανασίου Τζαμαλῆ ὑπὲρ τοῦ ἐν Καλάμαις Ἀλεξανδρακείου Νοσοκομείου καὶ

2)Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ὑποχρεώσεων εἰς καταβολὴν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 371 τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου κλπ. τῶν Ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου ἔχοντα οὕτω :

Περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Ἀναστασίου Τζαμαλῆ ὑπὲρ τοῦ ἐν Καλάμαις Ἀλεξανδρακείου Νοσοκομείου.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ διὰ τῆς δημοσίας διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Ἀναστασίου Κ. Τζαμαλῆ, τῆς συνταχθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21052 ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1928 πράξεως τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαμῶν Ἐπκ. Μαούνη καὶ δημοσιευθείσης ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Πρωτοδικείου Καλαμῶν τῆς 7 Δεκεμβρίου 1928, καταλειφθὲν κληροδότημα ἐκ δραχμῶν 100.000 πρὸς ἵδρυσιν νοσοκομείου ἐν Καλάμαις, διατίθεται ὑπὲρ τοῦ ἐν Καλάμαις, λειτουργοῦντος Ἀλεξανδρακείου Νοσοκομείου, καθόσον ἡ θέλησις τοῦ διαθέτου ἀποβαίνει ἀπολύτως ἀπραγματοποίητος.

Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ὑποχρέων εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 371 τοῦ κώδικος «περὶ Δήμων καὶ κοινοτήτων φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου κλπ. τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλο .

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 371 τοῦ κώδικος, «περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν πρϊόντων οἱ μὴ καταβαλόντες τοῦτον ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἀνωτέρω φόρου μέχρι τῆς πρώτης Αὐγούστου 1931 ὑπόχρεοι ἐκ ὧν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου.

Γίνεται ἐπίσης δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν γενομένης δεκτῆς τῆς τροπολογίας τοῦ κ. Ξηροῦ καὶ ἀναβαλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον Νόμου«περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Νόμον 4377 περὶ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ παρέχει τὴν ἐξουσιοδότησίν της εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς ὅπως κυρώσῃ ὑπ' εὐθύνην του τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως καὶ ἀκολούθως λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 7. 30 μ. μ. διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν καὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Φωκᾶς
Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΣΤ'.

Δευτέρας 8 Αὐγούστου 1932.

Ὥρᾳ 6 μ.μ. ὁ Πρόεδρος **κ. Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἀνάπηροι ὁπλῖται ἐν εἰρηνικῇ περιόδῳ παθόντες παρακαλοῦν ὅπως περιληφθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς συντάξεως τῶν ἐν εἰρήνῃ παθόντων ἀξιωματικῶν.

Τὸ σωματεῖον δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων Μακεδονίας — Θράκης ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεώς των.

Ὁ βουλευτὴς **κ. Ν. Καραμᾶνος** καταθέτει τηλεγράφημα καταθετῶν Κοσμὰ διαμαρτυρομένων κατὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Ὁ παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὰς ὑπ' ἀριθ. 2797 καὶ 2798 διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκ δραχμῶν 60275.20 καὶ 123100 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 2799 πρᾶξιν διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 66.170 ὑπ' εὐθύνην τοῦ **κ.** Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ σύνδεσμος ἀναπήρων πολέμου Μαρτίνου ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου δι' οὗ ἡ σύνταξις τῶν πολυτέκνων ἀναπήρων τῶν ἐχόντων ἄνω τῶν 50 ἑκατοστῶν ἀναπηρίαν ἐξομοιοῦται μὲ τὴν τοιαύτης τῶν ἐχόντων ὁλικὴν ἀνικανότητα ἀναπήρων.

Οἱ κιτροπαραγωγοὶ Μαλλίων ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου περὶ κιτροπαραγωγῶν.

Ἡ ἕνωσις ἀρτεργατῶν Βόλου, Ἄρτης, Λαμίας καὶ Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεώς των.

Ὁ βουλευτὴς **κ. Α. Λούλης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ συλλόγου πολυτέκνων Ἰωαννίνων ζητοῦντος τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων.

Ἡ γενικὴ συνομοσπονδία ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ἐμποροβιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης ζητοῦν τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Οἱ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι Σιατίστης ζητοῦν τὴν ψήφισιν τῆς προτάσεως νόμου περὶ μονιμοποιήσεως τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐπιτροπὴ καταθετῶν Ἡρακλείου καὶ ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ διατάγματος δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Οἱ ἐπιστήμονες φαρμακοποιοὶ τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν Ἀθηνῶν ζητοῦσιν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας.

Οἱ σύλλογοι πολυτέκνων Τσαριτσάνης, Πλάτσας, Ἀμφιλοχίας, Προσωτσάνης, Πισκοκεφάλου Κρήτης, Κατερίνης, Φλωρίνης, Ἱεράπετρας, Τριπόλεως, Χώρας Τριφυλλίας, Σερβίων, Αἰγιαλείας Πατρῶν καὶ Φαρσάλων ζητοῦν τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Οἱ ἐνοικιασταὶ φόρου ἐγγείου παραγωγῆς 1926 -27 τῶν ἐκ τῆς πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ Ἀξιοῦ καταστραφέντων 12 τμημάτων περιφερείας Θεσσαλονίκης ὑποβάλλουσιν ὑπόμνημα περὶ ἀπαλλαγῆς των ἐκ τῆς πλημμύρας ζημιῶν.

Ὁ Δήμαρχος Κοζάνης καὶ ὁ Πρόεδρος Ἀγιοχώλλου διαμαρτύρονται διὰ τὴν δοθεῖσαν διαταγὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας σταματήσεως τῶν ἔργων κατασκευῆς τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καλαμπάκας-Κοζάνης.

Ὁ βουλευτὴς **κ. Ε. Πριμίδης** καταθέτει ὑπόμνημα Γεωρ. Ρεβιθῆ πλοιάρχου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, Φρ. Σιγόλα μηχανικοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ Η Μαραγκοῦ πλοιάρχου Ἐμπ. Ναυτικοῦ.

Ἐπιτροπὴ πλοιάρχων Ὕδρας παρακαλεῖ ὅπως ἐξαιρεθοῦν τῆς δραχμοποιήσεως αἱ καταθέσεις εἰς χρυσὸν αἱ προοριζόμεναι διὰ τὴν ἀγορὰν πλοίων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων τάξεων Κερκύρας ζητοῦν τὴν παράτασιν τοῦ Ἐνοικιοστασίου.

Ὁ **κ. Π. Εὐριπαῖος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5253 τοῦ 1932 περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων».

Ὁ **κ. Ι. Τσιριμῶκος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4171 τοῦ 1929, τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. περὶ αἰσχροκερδείας, καὶ τοῦ νόμου 5412.»

Ὁ **κ. Θ. Χαβίνης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων 4094 καὶ 5026 περὶ Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς».

Ὁ **κ. Στ. Γονατᾶς** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τσεχοσλοβακίας προσωρινῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας», τῆς ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1932.

Ὁ **κ. Ἰω. Βαλαλᾶς** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἱνστιτούτου διὰ τὴν μελέτην καὶ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν».

Ὁ **κ. Γ. Βασιλειάδης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμου:

1) «Περὶ προστασίας τῶν ἐργατῶν θαλάσσης κατὰ τῆς ἀνεργείας καὶ ἀσθενείας», καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5235 κλπ. περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος καὶ πτυχίων εἰδικότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων».

Ὁ **κ. Π. Πετρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς».

Ὁ **κ. Γ. Βασιλειάδης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας κυβερνητικῶν ἱστιοφόρων».

Ὁ **κ. Ι. Βαλαλᾶς** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5291 περὶ παροχῆς εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν ἐκ Φιλιατῶν οἰκογενειῶν Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων».

Ὁ **κ. Β. Βαρδόπουλος** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῆς ε' παραγρ. τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ 3714 ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1916 Ν. Δ., περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως».

Οἱ **κ. κ. Σ. Κωστόπουλος** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Καρυνθίας κειμένων νόμων», προτείνοντες τὸν χαρακτηρισμόν του ὡς ὑπηρεσιακοῦ.

Ὁ **κ. Π. Εὐριπαῖος** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμων» προτείνων τὸν χαρακτηρισμόν του ὡς ὑπηρεσιακοῦ.

Οἱ **κ. κ. Ι. Τσιριμῶκος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ **Α. Κογεβίνας** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ κορεσμοῦ λεωφορειακῶν γραμμῶν προεκτάσεων τῆς γραμμῆς Κηφισσίας καὶ ἰδιωτικῶν ἐποχῶν».

Ὁ βουλευτὴς **κ. Ε. Τριποδάκης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. 12ης Ἰουλίου 1932 περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4578 περὶ Ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς».

Ὁ βουλευτὴς **κ. Ι. Καλογερᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Οἱ Βουλευταὶ **κ. κ. Ε. Τριποδάκης, Δ. Χατζῆς** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ μισθώσεως Δημοσίων κτημάτων καὶ ἐπὶ τῶν Μοναστηριακῶν τοιούτων».

Οἱ Βουλευταὶ **κ. κ. Α. Ταβουλάρης, Π. Χατζῆς, Ε. Πριμίδης, Π. Τσιτσίλιας, Α. Πρέκκας** καὶ **Ε. Τριποδάκης** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς νόμον 4411, περὶ συγκροτήσεως προελεύσεως κ.λ.π. τῶν στελεχῶν Π.Ν.

Οἱ Βουλευταὶ **κ.κ. Ε. Πριμίδης, Ν. Ἀβραάμ, Θ. Κολιαλέξης, Ν. Ἠσαΐας, Ε. Μαχαίρας, Ε. Κουλουμβάκης, Α. Βερδέλης** κ.λ.π. ὑποβάλλουσι πρότασιν Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4748».

Οἱ Βουλευταὶ **κ.κ. Κ. Βλαχοθανάσης, Γ. Βελλιανίτης, Ε. Κουλουμβάκης, Ρ. Λιβαθινόπουλος, Α. Φωκᾶς** κλπ., ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως, καὶ κωδικοποιήσεως ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας, «περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς».

Οἱ Βουλευταὶ **κ.κ. Δ. Βέργος, Γ. Βότσαλος. Γ. Βελλιανίτης, Ρ. Λιβαθινόπουλος** καὶ **Π. Τσιτσίλιας** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4627 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5)20 Μαΐου 1926 κ.λ.π., περὶ Κώδικος τῶν διαγγέλων».

Ὁ βουλευτὴς **κ. Ι. Καλογερᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βαρυθηκτικῶν ἀνθυπασπιστῶν Νόμου 5169».

Οἱ Βουλευταὶ **κ. κ. Α. Κανάρης, Γ. Βελλιανίτης** καὶ **Ν. Μακούνης** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως, προαγωγῆς κ.λ.π. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Οἱ Βουλευταὶ **κ. κ. Π. Χριστούλας, Π. Καλιγκάτσης, Ν. Ξηρὸς καὶ Ι. Παπαδόπουλος,** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4627 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5)20 Μαΐου 1926, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ν.Δ τῆς 12)13 Ν)βρίου 1927, περὶ κώδικος τῶν Δικηγόρων».

Οἱ Βουλευταὶ **κ. κ. Ι. Παπαδόπουλος, Ν. Ξηρὸς** καὶ **Π. Καλλιδόπουλος,** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχε-

δίου νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἀπὸ 31)5)26 Ν. Δ. «περὶ Στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Σ. Τριποδάκης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς καὶ στρατιωτικῶν προδιαγραμμάτων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Φωκᾶς, Ν. Καθρῆς*** καὶ ***Ν. Τζερμιᾶς*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν, κλπ.»

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπή, ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμου 1) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4055 Περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων» 2) Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 6 ἐδαφ. 1 τοῦ νόμου 5190 καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ» 3) Περὶ ἐξαγορᾶς 57006 στρεμμάτων τοῦ ἀγροκτήματος Τουρκομιλὴ τῆς περιφερείας Ἀλμυροῦ» 4) Περὶ ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεωργικῶν τινων προϊόντων» 5) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Ν. 4402 καὶ 5219, περὶ ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν» 6) Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3905 καὶ 5193 περὶ Α. Ο. Α. Β. Κερκύρας.

Οἱ κ. κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας) καὶ ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τακτοποιήσεως προσωρινῶν ἐργατῶν Ο. Α Β.»

Ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐπανεκδικάσεως τοῦ ἀγροκτήματος Βαρδάτης—Ἀαχίλη».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 43, καὶ παρατάσεως προθεσμίας καθορισθείσης ἐν ἄρθρῳ 44 τοῦ νόμου 5121, περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.»

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων 1) Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πολιτογραφήσεως διατάξεων» 2) Περὶ ἀνεγέρσεως ἀντιφυματικοῦ περιπτέρου παρὰ τῷ Κρατικῷ Νοσοκομείῳ Φυματικῶν Πέτρας—Ὀλύμπου, διὰ τὴν νοσηλείαν ἐν αὐτῷ τῶν φυματιώντων ἀνδρῶν τῆς χωροφυλακῆς» 3) Περὶ καθορισμοῦ τῶν προσόντων κ.λ.π. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κλπ

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων.

1) «Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὑπολοχαγοῦ πεζικοῦ Γεωργ. Καραντινάκη», 2) «Περὶ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Τηλεφώνων προσλαμβανομένου προσωπικοῦ», 3) «Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ Χωροφυλακῆς Ἀθαν. Βούζα» καὶ 4 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 24-12-1931 περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 6365».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ μειώσεως δημοτικῶν φορολογίας λευκῶν μαρμάρων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ προστασίας τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων» καὶ 2) «Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ Ταμείου Κοινῆς ὠφελείας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) Ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5560».

2) Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1932—33».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ε. Τριποδάκης Ηολλάκις ἀπησχόλησε τὴν Βουλὴν τὸ ζήτημα τῶν ἐπλαρχηγῶν. Δυστυχῶς εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀναγκην νὰ γέρω τοῦτο καὶ πάλιν ἐνώπιόν σας, κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν ἀντιστρατήγων, δι' ἧς προτείνουν οὗτοι ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς νόμου ἄρτι ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος τὴν διακοπὴν τῆς πρὸς τοὺς ὁπλαρχηγοὺς χορηγηθείσης συντάξεως. Νομίζω ἢ μᾶλλον χρονῶ ὅτι ἡ πρότασις αὕτη εἶναι ἀντισυνταγματική, καθόσον κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Συντάγματος τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον προτείνει τὴν τροποποίησιν τῶν περὶ συντάξεων νόμων καὶ τοῦτο εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία ἀρχὴ διὰ τὴν διακοπὴν τῶν συντάξεων. Τοῦτο ἐνισχύεται καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον λέγει «ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπὸ δικαστηρίων ἀνεξαρτήτων ὑποκειμένων μόνον εἰς τοὺς νόμους». Τὸ διάταγμα τοῦ 1923 κατέστησεν ἁρμοδίαν ἀρχὴν ἐπὶ τῶν συντάξεων τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὥστε μόνον αὐτὸ εἶναι ἁρμόδιον νὰ κανονίζῃ τὰ τῶν συντάξεων. Ὅθεν παρακαλῶ νὰ ὑποβληθοῦσι πίνακες τοῦ Συμβουλίου τῶν ἀντιστρατήγων εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἵνα κανονίσῃ τὰ τῶν συντάξεων ὡς μόνον ἁρμόδιον, καθόσον πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια εἶναι ἀντισυνταγματική.

Θ. Χαβίνης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Δὲν διεκόπησαν αἱ συντάξεις, τὸ γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι ἐκ τῶν 66 οἱ ὁποῖοι ἔλαβον σύνταξιν περὶ τοὺς 20 δὲν εἶχον δικαίωμα. Εἶναι περίεργον νὰ παραπονοῦνται οὗτοι, ἐνῷ ἐγὼ νομίζω ὅτι κατὰ τὸν νόμον ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψουν ὅσα ἔλαβον. Τὸ δίκαιον δὲν εἶναι ὑπὲρ αὐτῶν καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀνακινοῦν ζητήματα, ἐφόσον ἐκ τῆς γενομένης ἐρεύνης ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ λάβουν σύνταξιν.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ πολυτέκνων.

Ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ λαοῦ Τρικκάλων Καλαμπάκας περὶ ἀμέσου συγκεντρώσεως τοῦ σίτου. Τονίζει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀρχίσῃ συγκέντρωσις διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζωνται οἱ παραγωγοὶ νὰ ὑποκύπτουν εἰς τοὺς κερδοσκόπους. Ἐπίσης τονίζει ὅτι οἱ παραγωγοὶ εὑρίσκονται εἰς τοιαύτην κατάστασιν ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐξοφλήσουν ἄλλα τὰ πρὸς τὰς Τραπέζας χρέη των τὰ ὁποῖα ἔχουν συναφθῇ ὄχι βεβαια ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτῶν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ δώσῃ ἐντολὴν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ κρατῇ ἐπὶ τῶν χρεῶν ἓν ὡρισμένον ποσόν, ἔστω καὶ 70 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προσαγομένων δελτίων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν νὰ μένῃ εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν. Παρακαλεῖ νὰ ἀκουσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως.

Σ. Γονατᾶς (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) Μετ' ἀπορίας ἤκουσα ὅτι δὲν λειτουργεῖ ἀκόμη ἡ συγκέντρωσις ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐνῷ ἐν Μακεδονίᾳ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἤρχισεν ἡ παραλαβὴ τοῦ σίτου καὶ μὲ τιμὰς ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰς ὡς γνωστὸν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ χρέη ἀπαντῶ ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα πρέπει νὰ κρατῇ ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν ἐκ τῶν χρεῶν τῶν παραγωγῶν, διὰ νὰ ἀποκτοῦν οὗτοι δικαίωμα μεγαλυτέρας πιστώσεως ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης. Δὲν νομίζω ἐξ ἄλλου ὅτι ὅλοι οἱ παραγωγοὶ παραδίδουν τὴν ποσότητα τοῦ σίτου των, τὴν ὁποίαν διαθέτουν καὶ δι' ἄλλης ὁδοῦ, συνεπῶς δὲν θὰ εἶναι συμφέρον αὐτῶν νὰ γίνῃ πρὸς τὴν Τράπεζαν σύστασις κρατήσεως μικροτέρου ποσοστοῦ.

Ε. Μαλαμίδας. Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι ἔχουν καὶ ἄλλα χρέη, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐξοφλήσουν οἱ παραγωγοί. Παρέστην μάρτυς ἐν Λαμίᾳ πρό τινων ἡμερῶν εἰς μίαν σκηνὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς γεωργὸς ἐξελιπάρει νὰ τοῦ ἀφίσουν δύο χιλιάδας δραχμὰς ἀπὸ τὸ πρὸς τὴν Τράπεζαν χρέος του διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸν χωροφύλακα, ὁ ὁποῖος τὸν ἀνέμενεν ἔξω τῆς Τραπέζης δι' ἄλλο χρέος του.

Ὁ κ. ***Δ. Φωκᾶς*** λέγει ὅτι εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν οἱ κάτοικοι διατελοῦν ἐν ἐξεγέρσει διὰ τὸ διάταγμα περὶ δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Ρ. Λιβαθυνόπουλος. Εἰς ἐξέγερσιν μόνον ἡ πῆγαν νὰ μὲ σπάσουν στὸ ξύλο..

Δ. Φωκᾶς. Οἱ συμπολῖται μου διακρίνονται διὰ τὸ ἀποταμιευτικόν των πνεῦμα ἐκ πατρωτισμοῦ δὲ ἐνεπιστεύθησαν τὰς οἰκονομίας των εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Τραπέζας, φαντασθῆτε λοιπὸν τώρα νὰ ἐξατμίζεται ἡ περιουσία των καὶ νὰ περιέρχεται αὕτη εἰς τὰς Τραπέζας. Ἔλαβον σωρείαν τηλεγραφημάτων τὰ ὁποῖα καταθέτω καὶ ἐπιφυλάσσομαι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου νὰ ὁμιλήσω ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. ***Ν. Ζαρίφης,*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων Ἰστιαίας περὶ τῆς μονιμοποιήσεως των λέγει ὅτι βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν κατὰ τὰς ὀλίγας ἡμέρας καθ' ἃς θὰ διαρκέσουν αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς νὰ ληφθῇ Νομοθετικὴ μέριμνα. Δὲν ἐνόμισεν ὅμως σκόπιμον ν' ἀφίσῃ ἄνευ συνηγορίας τὴν ἀναφοράν, διότι ὡρίμασε τὸ ζήτημα τῶν ὑπαλλήλων τούτων οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν ψυχὴν τῶν Κοινοτήτων.

Ὁ κ. ***Φ. Σαράντης*** συνιστᾷ τὴν ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου ξένων ἑταιρειῶν καὶ ἐμπορικῶν οἴκων Θεσσαλονίκης περὶ ἐξαιρέσεώς των ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος περὶ δραχμοποιήσεως των εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἀνακοινοῦται ὑποβολὴ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας οἰνοπνεύματος διατάξεων».

Σ. Γονατᾶς (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) Παρακαλῶ νὰ θεωρηθῇ τὸ νομοσχέδιον ὑπηρεσιακόν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας.

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν νόμον περὶ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἔχον οὕτω:

Περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Νόμον 4377 «περὶ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Νόμου 4377 «περὶ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ» προστίθενται ἐδάφια ἔχοντα οὕτω :

Ἡ πρὸς ἔλεγχον τῶν διὰ λειτουργίαν ξενοδοχείων ἀτελῶς εἰσαγομένων ὑλικῶν Ἐπιτροπὴ καταρτίζεται ἑκάστοτε διὰ πράξεως τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν. Αἱ ποιναὶ διαταξεις τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2992 ἔχουσι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμογήν.

Ἐπὶ τῶν ἀτελῶς εἰσαγομένων διὰ λειτουργίαν ξενοδοχείων ὑλικῶν τὸ Δημόσιον διατηρεῖ δικαίωμα προνομιακῆς πληρωμῆς του διὰ τὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς παροχῆς δικαιώματα ἐπὶ τῶν παρασχεθεισῶν ἀτελειῶν καὶ ἐπὶ μίαν εἰσπραξιν διὰ τὴν περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ ξενοδοχείου ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας. Δύναται ὅμως δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν δι' ἕτερον κτίριον ξενοδοχείου χρῆσιν τῶν ἀτελῶς εἰσκομισθέντων ἐπίπλων καὶ σκευῶν ἐφ' ὅσον διὰ τὸ κτίριον τοῦτο συντρέχουσιν οἱ ὅροι τοῦ νόμου 4377 ἢ εἰς ἄλλα πρόσωπα διαδεχόμενα τὰ ὑπὲρ ὧν ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει τοῦ αὐτοῦ κτιρίου ἢ ξενοδοχείου. Διαλυομένου ξενοδοχείου, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποίου ἐχρησιμοποιήθησαν ἀτελῆ ὑλικά, τὸ Δημόσιον ἀνακτᾷ τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως τῶν βασμῶν καὶ φόρων ἀτελείας, ἐφ' ὅσον δὲν γίνῃ δήλωσις ὅτι τὸ κτίριον χρησιμοποιηθήσεται καὶ ἐφεξῆς διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ δὲν χρησιμοποιηθῇ δι' ἕτερον τοιοῦτον.

Τὰς δαπάνας τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐντεταλμένων τὸν ἔλεγχον τῆς πρὸς ὃν ἐδόθησαν σκοπὸν διαθέσεως τῶν ἀτελῶς εἰσαχθέντων ὑλικῶν ὑπαχρεοῦνται νὰ προκαταβάλωσιν οἱ αἰτοῦντες τὴν ἀτέλειαν βάσει ἀπαράσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ παροχῆς ἀδείων λειτουργίας ξενοδοχείων. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων κλπ.».

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ νόμου 4841 εἶναι :

α') ὑπὸ τὸν ὅρον «αὐτοκινητισταὶ» νοοῦνται πάντες οἱ κεκτημένοι ἢ ἐκμεταλλευόμενοι αὐτοκίνητον κύριοι ἢ ὁδηγοὶ ἐπαγγελματίαι ἢ μή.

β') ἡ εἰσπραξις τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως αὐτοκινητιστῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς πωλητὰς βενζίνης καὶ εἰδῶν αὐτοκινήτου κατὰ τὰ διὰ διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν μονιμότητα τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως αὐτοκινητιστῶν ἀπολαύει τῆς προστασίας τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ Συντάγματος.

2. Διὰ τὸ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους προσληφθησόμενον προσωπικὸν δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ νόμος 4180 «περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

3. Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως αὐτοκινητιστῶν ἐξαιρεῖται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 ἐδάφια 6 καὶ 8 τοῦ Νόμου 5376 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰ Ταμεῖα ἀσφαλίσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων κλπ».

4. Ἡ θητεία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ μὴ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται διετής.

Ἐκ τῶν τεσσάρων δημοσίων ὑπαλλήλων ὁ εἷς καλεῖται ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἐκ τῶν τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν ἀσφαλιζομένων ὁ εἷς λαμβάνεται ἐκ τοῦ Συνδέσμου ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων.

5. Ἡ εἴσπραξις τῶν πόρων τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν πρὸς τοῦτο ὁπωσδήποτε ὑποχρέων ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, μεριμνῇ τούτου, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 2 τοῦ Νόμου 4434 καθοριζόμενον τρόπον καὶ ἄνευ τῶν διατυπώσεων τῆς διατάξεως ταύτης.

6. Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου κανονίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ τὴν ἵδρυσιν ὑποκαταστημάτων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ.

Περὶ καθορισμοῦ ἀξίας οἰκοπέδων τῆς ΕΑΠ.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀξία τῶν δὰι πλειστηριασμοῦ παρὰ τῆς ΕΑΠ. πωληθέντων εἰς πρόσφυγας οἰκοπέδων ἐξομοιοῦται μὲ τὴν ἀξίαν τὴν καθορισθεῖσαν διὰ τὰ οἰκόπεδα τῆς αὐτῆς περιοχῆς. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ Προνοίας κανονισθήσονται τὰ περαιτέρω. Ἐξαιροῦνται τὰ οἰκόπεδα δι' ὅσα ἔχουν δοθῇ ὁριστικὰ παραχωρητήρια.

Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5367 προβλεπομένην ἐναέριασίαν τῶν διαφόρων ἤδη τῶν παραληφθεισῶν καὶ μέλλον πληρωθεισῶν ἐργολάβων δημοσίων ἔργων».

Ἄρθρον μόνον.

1. Προκειμένου περὶ δημοσίων (πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν), λιμενικῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ εἰς νομικὰ ἐν γένει πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἀνηκόντων ἔργων, ἅτινα, τερματισθέντος ὅπως δήποτε τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως, παρελήφθησαν μὲν ὁριστικῶς ἢ προσωρινῶς, ἀλλὰ δὲν ἀπεπληρώθησαν, πάντα μεταξὺ ἐργολάβου καὶ ἐργολάβου διαφορά, πηγάζουσα ἐκ τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως καὶ τῶν μεταγενεστέρων διὰ νόμου ἢ συμφωνίας τροποποιήσεων καὶ συμπληρωσέων αὐτῆς, λύεται κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5367 προβλεπομένην διαδικασίαν, ἐὰν δὲ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5367 εἶχεν ἐκδοθῇ ἀπόφασις ὁπωσδήποτε τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὡς τοιαύτη διαδικασία νοεῖται μόνη ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου.

2. Αἱ τοιαῦται διαφοραὶ ἐὰν εἰσήχθησαν ἤδη εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια, χωρὶς εἰσέτι νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις τελεσίδικος, παραπέμπονται πρὸς λύσιν ἀπ' εὐθείας ἐπίσης εἰς τὸ ἐν τῇ ρηθείσῃ διαδικασίᾳ Ἐφετεῖον.

3. Ἁρμόδιον διὰ τὰς περὶ ὧν πρόκειται διαφορὰς εἶναι τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν.

4. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ ἐν λόγῳ διαφοραὶ ὑφίστανται μεταξὺ ἐργοδότου καὶ διαδόχων τοῦ ἐργολάβου εἴτε γενικῶν εἴτε εἰδικῶν.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου ἐνσήμων ἐκπαιδευτηρίων προνοίας εἰσπράξεων δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίων κλπ.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τὸ νομοσχέδιον «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου περὶ διαζυγίου» μετὰ τινας παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** κηρυχθέντος ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς ψηφίσεως.

Εἰς β' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια :

1) «Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν κλπ.».

2 «Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους πρὸς ἑλληνικὰς βιομηχανικὰς ἑταιρείας τοῦ ἐξωτερικοῦ».

3 «Περὶ παρατάσεως ἐπὶ δίμηνον τῆς προθεσμίας ἀναλώσεως τῶν ἐν ἀποταμιεύσει εὐρεθέντων ἐμπορευμάτων μὴ συμβατικῆς προελεύσεως κλπ.» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν κλπ.».

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται ἡ ἀπὸ 19 Μαΐου ἐ.ἔ. ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ καθορισμοῦ τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν κλπ.» ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέρας καταθέσεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

2. Ἡ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπερχομένη ρύθμισις τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποτεταμιευμένων εἰς τὰς καταργηθείσας μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930 ἰδιωτικὰς ἀποθήκας τελωνειακῆς ἀποταμιεύσεως ἐφ' ὅσον ταῦτα εὑρίσκονται πράγματι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀποταμιευτοῦ κατὰ τὴν 19 Μαΐου 1932.

Ἀνακριβὴς δήλωσις τοῦ ἀποταμιευτοῦ περὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν του εὑρισκομένων κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν ἐμπορευμάτων στερεῖ αὐτὸν τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 5420.

Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους πρὸς Ἑλληνικὰς Βιομηχανικὰς Ἑταιρείας τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται ἡ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1931 ληφθεῖσα κατὰ τὴν Θ' Συνεδρίασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 7 ἀπόφασις αὐτοῦ ἔχουσα ὡς κάτωθι :

«Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τῇ εἰσηγήσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξήτασε τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς πρὸς τὴν ἐν Δρέσδῃ Ἑλληνικὴν Καπνοβιομηχανικὴν Ἑταιρείαν ZIGARETTEN FABRIK RICHARD GREILINCA A. G. τοῦ δανείου, περὶ οὗ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης ὅπως ὑποστηριχθῇ ἡ Ἐθνικὴ αὕτη βιομηχανία, ἥτις ἀποτελεῖ οὐσιώδη παράγοντα τῆς διαδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει, ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον συντελέσῃ εἰς τὴν χορήγησιν πρὸς τὴν ἐν λόγῳ, Ἑταιρείαν δανείου ἐπ' ἐνεχύρῳ καπνῶν, ἐπὶ περιθωρίῳ 25 ο/ο, ἐξοφληθησομένου τμηματικῶς ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς συνάψεως αὐτοῦ, διὰ τῆς παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐν λόγῳ δανείου ποσοῦ RM. 3.500.000. περίπου ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν εἰς ἄλλο νόμισμα χρυσῆς βάσεως, καθὼς καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ πρὸς 6 1)2 ο/ο ἐτησίως καὶ τῶν ἐξόδων.

Πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτεῖ τοὺς κ.κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοὺς ν' ἀνακοινώσωσι πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὴν ἐγγύησιν ταύτην ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας ZIGARETTEN FABRIK RICHARD GREILINGA A. G. δυνάμει τῆς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ αὐτῇ τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τῆς ζημίας, ἥτις ἤθελεν προκύψῃ ἐξ ἐνδεχομένου ἀνοίγματος τοῦ δανείου, τὸ ὁποῖον θέλει παραχωρηθῇ πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Ἑταιρείαν, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ὑπὸ Γερμανικῆς Τραπέζης, χρηματοδοτουμένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπέζης».

2. Κυροῦται ἡ ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1931 ληφθεῖσα κατὰ τὴν ΚΘ' Συνεδρίασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπόφασις αὐτοῦ ἔχουσα ὡς κάτωθι :

«Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῇ εἰσηγήσει τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Παπαδάτου ἐξήτασε τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς πρὸς τὸν ἐν Γερμανίᾳ Ἑλληνικὸν Καπνοβιομηχανικὸν οἶκον «Ἀδελφῶν Καλούδη» ἐνισχύσεως καθ' ὅσα ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς Γερμανίας εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἐλαττώσεως τῆς δυναμικότητος αὐτοῦ, λίαν ἐπιζημίας διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθν. Οἰκονομίαν.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης ὅπως ὑποστηριχθῇ ἡ ἐθνικὴ αὕτη βιομηχανία, ἥτις ἀποτελεῖ λίαν οὐσιώδη παράγοντα τῆς διαδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον συντελέσῃ εἰς τὴν χορήγησιν πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Ἑταιρείαν δανείου τεσσαράκοντα χιλιάδων λιρῶν ὑπὸ μορφὴν τριμήνων ἢ τετραμήνων γρ)τίων διὰ τῆς παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς Τραπέζας Ἐθνικὴν καὶ Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ ἐν συνόλῳ τῶν 40.000 λιρῶν, καθὼς καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ πρὸς 6 1)2 ο/ο ἐτησίως καὶ τῶν ἐξόδων.

Δυνάμει τῆς παρούσης ἐγγυήσεως τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ εἰς αὐτὰς τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τῆς ζημίας, ἥτις ἤθελε προκύψει ἐξ ἐνδεχομένου ἀνοίγματος τοῦ δανείου, τὸ ὁποῖον θέλει παραχωρηθῇ πρὸς τὸν ἐν λόγῳ οἶκον εἴτε εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχομένας Ἑταιρείας, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὑπὸ Γερμανικῶν Τραπεζῶν χρηματοδοτουμένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ παρατείνηται ἡ χορηγηθεῖσα ἐγγύησις τοῦ Κράτους ἐν περιπτώσει ἀνανεώσεως τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω συναλλαγματικῶν μέχρις ἐξοφλήσεως αὐτῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ παρατάσεως ἐπὶ δίμηνον τῆς προθεσμίας ἀναλώσεως τῶν ἐν ἀποταμιεύσει εὑρεθέντων ἐμπορευμάτων μὴ συμβατικῆς προελεύσεως, ἄνευ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν διακανονισμὸν τοῦ νόμου 5312

Ἄρθρον μόνον.

Ὁρίζεται τελικὴ προθεσμία ἀναλώσεως τῶν ἐμπορευμάτων μὴ συμβατικῆς προελεύσεως, ὅσα εὑρέθησαν ἐν ἀποταμιεύσει κατὰ τὴν 28 Νοεμβρίου 1931, ἡ 30ὴ Ἰουνίου 1932, μέχρι τῆς ὁποίας ὑπάγονται τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἰς τὸν ἁπλοῦν μέγιστον δασμὸν τοῦ ἰσχύοντος δασμολογίου εἰσαγωγῆς.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια :

Περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 866 «περὶ ἱδρύσεως Πολιτικοῦ Γραφείου Πρωθυπουργοῦ» καὶ συστάσεως «Γραφείου Πρωθυπουργοῦ».

Ἄρθρον 1.

Καταργεῖται ἡ συσταθεῖσα διὰ τοῦ νόμου 866 αὐτοτελὴς ὑπηρεσία ἡ ὑπαγομένη εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Πολιτικὸν Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ». ὡς καὶ πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν σύστασιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Καταργοῦνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις αἱ συσταθεῖσαι διὰ τῶν νόμων 866 καὶ 1143 αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τούτου :

α') ἑνὸς Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.
β') δύο τμηματαρχῶν α' ἢ β' τάξεως.
γ') δώδεκα γραμματέων α' ἢ β' τάξεως.
δ') τεσσάρων δακτυλογράφων.
ε') δύο τηλεφωνητριῶν, καὶ
στ') ὀκτὼ κλητήρων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ Πρωθυπουργοῦ ὑπηρετοῦντες ὡς ἀπεσταλμένοι ὑπάλληλοι ἐξ ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὰς θέσεις εἰς ἃς πρότερον κατεῖχον.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολλαπλῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συνιστᾶται αὐτοτελὴς ὑπηρεσία ὑπὸ τὸν τίτλον «Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ».

Τὸ «Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ» διεπόμενον δι' ἰδίου ὀργανισμοῦ, ἐκπονηθησομένου καὶ κυρωθησομένου διὰ Π. Διατάγματος, συμπεριλαμβάνοντος πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς ὀργανώσεως ὡς καὶ διοικήσεως αὐτοῦ, δύναται νὰ ἀλληλογραφῇ ἀπ' εὐθείας πρὸς πάσας τὰς Δημοσίας Ἀρχάς, ὑποχρεουμένας εἰς ἄμεσον καὶ ταχεῖαν ἀπάντησιν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τούτου ἀποτελεῖται :

α') Ἐκ δύο τμηματαρχῶν α' ἢ β' τάξεως.
β') Ἐξ ἑνὸς εἰσηγητοῦ ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ Ὑπουργείου.
γ') Ἐκ τριῶν γραμματέων α' ἢ β' τάξεως.
δ') Ἐκ δύο μέχρι τεσσάρων δακτυλογράφων ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' ἢ β' τάξεως.
ε') Ἐκ δύο μέχρι τεσσάρων γραφέων ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' ἢ β' τάξεως.
στ') Ἐκ δύο τηλεφωνητριῶν, καὶ
ζ') Ἐκ τριῶν κλητήρων.

Ἄρθρον 6.

Ἅπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τούτου, μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις περὶ μονιμότητος καὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων, διορίζεται καὶ ἀπολύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατανέμεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ Γραφείου καὶ ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν.

Εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τούτου ἀπονέμεται ὁ μισθὸς τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐὰν οὗτοι ἔχουσι συμπληρώσει διετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γραφείου τούτου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ ἢ ἐν ἀνάγκῃ διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς ἕνα τῶν Τμηματαρχῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται ἐξ ὑφισταμένου τοῦ προβλεπομένου τακτικοῦ προσωπικοῦ ἡ προσωρινὴ καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐπιδόματος ἀπόσπασις ὑπαλλήλων ἐκ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων ἢ ἄλλης τοιαύτης. Ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ἀποσπάσεως ἐν τῷ Γραφείῳ Πρωθυπουργοῦ λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῇ ὀργανικῇ θέσει ἣν κατέχει ὁ ἀποσπώμενος διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν σύνταξιν. Ληξάσης δὲ τῆς ἀποσπάσεως ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως ὁ ἀποσπώμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν θέσιν του εἰς ἣν ἐν τῷ μεταξὺ μόνον προσωρινῶς δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ ἐν ἀνάγκῃ.

Ἄρθρον 9.

Ὁ νόμος 4125 (δὶς) περὶ ἱδρύσεως θέσεως Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Θρησκευτικῶν ἢ γλωσσικῶν μειοψηφιῶν παραμένει ἐν ἰσχύϊ ὑπαγομένης τοῦ λοιποῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἱδρυόμενον «Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ».

Ἄρθρον 10.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀπαιτουμένη εἰδικὴ πίστωσις διὰ πάν ἔξοδον ἀφορῶν τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν λόγῳ γραφείου.

Πᾶσαι αἱ δαπάναι αὐτοῦ πληρώνονται δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ὑποβολῆς καταστάσεων τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ ἢ τοῦ διευθύνοντος τὸ Γραφεῖον τοῦτο.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου τούτου ἀπόσπασις εἰς αὐτοτελεῖς Κρατικοὺς Ὀργανισμοὺς ἢ εἰς ὑπηρεσίας κεκτημένας εἰδικὰ Ταμεῖα, θεωρουμένων τῶν ὑπαλ-

λήλων τούτων ἀπὸ τῆς ἀποσπάσεώς των ὡς τακτικῶν ὀργανικῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς ἀπεσπάσθησαν.

Αἱ οὕτω κενούμεναι θέσεις τοῦ Γραφείου τούτου δύνανται διὰ Διατάγματος νὰ καταργηθῶσιν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεώς του.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4464 «περὶ κυρώσεως τῆς Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας κλπ.

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου 4464 ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς περὶ ἀναθεωρήσεως διατάξεις τῶν Νόμων 3125, 3306 καὶ τῶν μεταγενεστέρων τροποποιήσεων αὐτῶν.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων λόγων ἀναθεωρήσεως προστίθενται καὶ οἱ ἑξῆς :

1) Ὅταν κακῶς ἀπερρίφθη ἡ περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησις ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τοὺς νόμους, ἢ διὰ κακὴν τῶν πραγμάτων ἐκτίμησιν.

2) Ὅταν κακῶς ἐγένετο δεκτὴ τοιαύτη αἴτησις κατὰ ψευδῆ ἑρμηνείαν καὶ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν νόμου.

3) Ἐξαιρετικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπῆλθεν αὐτῷ βλάβη ὡς λ. χ. ἕνεκεν ὑπερβολικῆς ἐκτιμήσεως τῆς ζημίας, ἢ ἐὰν ὁ αἰτῶν ἀπεζημιώθη κατ' ἄλλον τρόπον κλπ.

Ἄρθρον 2.

Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀναθεωρήσεως ἄρχονται ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἢ τὸν πληρεξούσιον ἢ τὸν ἀντίκλητόν του κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ εἰς τὸν Γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ὡς νόμιμον ἀντίκλητον, δημοσιευομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περιλήψεως τῆς ἀποφάσεως εἰς μίαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς θεσται λόγοι ἀναθεωρήσεως εἶναι δεκτοὶ καὶ διὰ μεταγενεστέρου ἐγγράφου καταθεμένου παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς Ἐπιτροπῆς τοσεῖς πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς διασίμου, ὅτε παυῇ ἀπαιτεῖται συντασσομένης περὶ τῆς καταθέσεως ταύτης ἰδιαιτέρας ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀσκεῖται παρὰ μὲν τοῦ Δημοσίου διὰ τοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως, παρὰ δὲ τῶν λοιπῶν δικαίων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ εἰδικὴν ἔχοντος ἐντολὴν πληρεξουσίου του ἀποδεικνυομένην διὰ πληρεξουσίου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου προσαρτωμένου εἰς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως ἔγγραφον.

Ἄρθρον 5.

1. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 2 Ἰουλίου 1930, ἐκτελεστικοῦ τοῦ Νόμου 4464, καὶ τῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων δυναμικῶν κανονισμῶν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως.

Συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται μετὰ ταῦτα ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 7 μ.μ. διὰ τὴν 6ην μ.μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Καλιγκάτσης
Μ. Τσαρλαμπᾶς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ ΠΖ'.

Δευτέρας 9 Αὐγούστου 1932.

Ὥρᾳ 6 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐκπροθέσμων ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου ζητεῖ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως.

Ἐπιτροπὴ ἐκ Καστορίας παρακαλεῖ ὅπως τροποποιηθῇ τὸ διάταγμα περὶ δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Ἐπιτροπὴ κτηματιῶν Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ νὰ καθορισθοῦν τὰ κτηματικὰ δάνεια βάσει ὁλλαρίου 78. καὶ τὰ δραχυπρόθεσμα ἰδιωτικὰ δάνεια νὰ μετατραποῦν εἰς δετῆ.

Ἡ Ἑλένη χήρα Ι. Καρβούνη ζητεῖ τὴν παράτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4278 περὶ ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Λούλης*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ προέδρου Παρακαλάμου ζητοῦντος ὅπως χαρακτηρισθῇ τὸ ἀγρόκτημα Παρακαλάμου Γκριμπιάνης Μαυρονόμους ὡς Ἰμπλιάκια.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις συνεταιρισμοῦ ἀγροτικῆς ἐπιτροπῆς Ξάνθης παρακαλεῖ ὅπως διαταχθῇ ἄμεσος πώλησις γαιῶν δημοσίου αἱ ὁποῖαι ἐξεχωρήθησαν εἰς αὐτούς, νὰ ἀνασταλοῦν δὲ αἱ εἰσπράξεις ἐνοικίων δασκῆς.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Κουπαροῦσος*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ προέδρου γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ Πλατανιᾶς ὑπὲρ ἀνανεώσεως δανείων Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ὁ αὐτὸς βουλευτὴς καταθέτει τηλεγράφημα καὶ ἀναφορὰν τῶν συλλόγων πολυτέκνων Νεαπόλεως, Βοΐου καὶ Σερβίων ζητούντων τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ δημάρχου Κοζάνης καὶ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Ἁγιοφύλλου Γρεβενῶν διαμαρτυρομένων διὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἔργων τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καλαμπάκας—Κοζάνης.

Οἱ σύνδεσμοι πολυτέκνων Ἀκράτας, Γαργαλιάνων, Ρεθύμνου, Κυθήρων, Θεσσαλονίκης καὶ Καλαβρύτων ζητοῦν τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα περὶ μονιμοποιήσεως τῶν διανομέων Γκίλη καὶ Ψαθᾶ.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς,*** καταθέτει ὑπόμνημα περὶ ταχείας ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς τοῦ Θεμιστοκλῆ Μεσσήνη καὶ συνιστᾷ ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα περὶ καταβολῆς τῆς ὀφειλομένης μισθοδοσίας τοῦ ἀγροφύλακος Ἀντωνίου Σολδάτου καὶ συνιστᾷ τὴν ταχεῖαν ἔγκρισιν.

Ὁ Τοπικὸς Σύνδεσμος Ἀμπελοκτημόνων Σουτλίου. καὶ οἱ Ἀμπελουργικαὶ Συνεταιρισμοὶ Ηύργος Βουλγαρίας Ν. Ἀπολλωνίας καὶ Ἅγιος Τρύφων ζητοῦν τὴν ἰσχὺν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 4050 περὶ λειτουργίας ἀμβύκων καὶ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ Νόμου 3416.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Τ. Ἀναστασίου,*** καταθέτει τηλ)μα τοῦ Συλλόγου Πολυτέκνων Μαρτυνίων καὶ Βουρπασίων διαμαρτυρομένου διὰ τὴν παρέλκυσιν τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προστασίας πολυτέκνων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Κουπαροῦσος,*** καταθέτει τηλ)μα τῶν Κοιν. Ὑπαλλήλων Σιατίστης καὶ Γαλατίνης περὶ ψηφίσεως τῆς προτάσεως Νόμου περὶ μονιμοποιήσεως τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Καλογερᾶς,*** καταθέτει ὑπόμνημα Ζησίμου Δ. Παπαγεωργίου τέως Δοχίου Πεζικοῦ Ἀναπήρου Πολέμου.

Ὁ βουλευτὴς κ ***Μ. Τσαρλαμπᾶς,*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ ἀποστράτου Ταγματάρχου Φιλαδέλφου Καταπόδη καὶ συνιστᾷ τὸν δίκαιον κανονισμὸν τῆς ἀρχαιότητός του.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει πρᾶξιν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἄρτης περὶ ταχείας ἐγκρίσεως τοῦ δανείου διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ δάκου ἐν Ἄρτῃ.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς περιφερείας Μαργαριτίου τῆς καλλιεργείας καπνοῦ καὶ συνιστᾷ τὴν ἄμεσον χορήγησιν ἀδείας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Χρήστου Ἀχμήστου περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ Σ)σμοῦ Ρουπακιὰ εἰς τὴν Κοινότητα Ἁγίου Πέτρου καὶ συνιστᾷ τὴν ταχείαν ἔγκρισιν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ἀντίγραφα τῶν προσφύγων Βασιλείας Βεργίνη καὶ Νικολάου Περδικάρη περὶ ἀπαλλαγῆς των ἐκ τοῦ ὑποβληθέντος προστίμου καὶ συνιστᾷ τὴν ταχείαν ἐκδίκασιν καὶ ἀπαλλαγὴν αὐτῶν.

Οἱ κ. κ. ***Θ. Χαβίνης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) καὶ ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1922 Ν. Δ. «περὶ στρατιωτικῶν Συντάξεων».

Οἱ κ. κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ ***Ι. Μπουρνιᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3505 περὶ μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων».

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινων τοῦ νόμου 5420 περὶ παροχῆς ἑτέρων φορολογικῶν διευκολύνσεων».

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** (Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων 4094 καὶ 5126».

Οἱ κ. κ. ***Γ. Βασιλειάδης*** (Ὑπουργὸς Ἀεροπορίας) καὶ ***Θ. Χαβίνης*** (Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. 5237 περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας καὶ 4324 «περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.»

—Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Π. Χριστούλας*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 3 ἐδάφ. 2 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4874 Νόμου, περὶ διαβαθμίσεως δημοδιδασκάλων».

Οἱ κ. κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς Γεωργίας) καὶ ***Κ. Βαρβαρέσος*** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Γεν. Δ)σεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας—Θράκης καὶ ἐξαγορᾶς συνοικισμοῦ Κάμπελ».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Χ. Λαδᾶς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῶν προσόντων τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κλπ.»

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Θ. Κολιαλέξης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῶν προσόντων τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κλπ».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Ν. Καραμᾶνος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως τῶν ἐν ἰσχύει διατάξεων τοῦ νόμου «περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἄργους καὶ Ναυπλίου».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Ἀεροπορίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων α) περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5122 «περὶ ἱεραρχίας προβιβασμῶν καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας». β) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 5127 «περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καὶ γ) «περὶ ἀποδοχῶν ἐπιλιτῶν Ἀεροπορίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας κειμένων νόμων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων, α') «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ νόμου 811 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως τῶν καταδίκων ἐκ τῶν φυλακῶν» καὶ β') «τῶν διατάξεων περὶ ἐνεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τῶν καταδίκων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς»

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ταμείου προνοίας κυβερνητῶν ἐπιφόρων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ ἐπανεκδικάσεως τοῦ ἀγροκτήματος Βαρδάτης Λαμίας».

Οἱ Βουλευταὶ κ.κ. ***Α. Ἀθανασιάδης, Σ. Σταυρόπουλος, Κ.Κατσαδήμας, Δ. Μαρκάκης, Θ. Κολιαλέξης, Α. Ξανθόπουλος, Α. Παχνὸς*** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου, «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Π. Βουρλούμης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ν. 3464 καὶ 4616. περὶ ταμείου προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων καὶ τοῦ ν. 4841, περὶ αὐτοκινήτων κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ.».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 3 ἐδάφιον 2 παραγρ. 2 τῶν ὑπ' ἀριθ. 4374 ν. περὶ διαβαθμίσεως δημοδιδασκάλων κλπ.».

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὸ παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3786 περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας».

Ἐπίσης ***ἡ Γερουσία*** ἀποστέλλει τὰ παρ' αὐτῆς τροποποιηθέντα σχέδια νόμων ὡς κάτωθι:

1) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (νόμων 4173, 4687 καὶ 5273) περὶ ἐκχερσώσεων πυρκαϊῶν τῶν δασῶν».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3341 περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης». Καὶ

3) «Περὶ τροποποιήσεως νόμων περὶ στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ 4443, 5027 καὶ 5188 καὶ κωδικοποιήσεως τούτων εἰς ἓν ἐνιαῖον σύνολον ὑπ' αὐξοντα ἀριθμὸν 4443».

Ὁ κ. ***Β. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ παρατάσεως ἀτελείας ὑπὲρ τῆς ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δι' ἑτέρους 27 τόννους ἀραβοσίτου».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων: 1) Ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου, «περὶ εἰσπράξεως λιμενικῶν φόρων». 2) Ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων «περὶ τροπο-

ποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀρ. 5527 Νόμου, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως κειμένων διατάξεων». 3) Περὶ συνάψεως δανείων παρὰ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους» καὶ 4) «Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν Τ. Τ, Τ. Μεγάρου ἐν Κερκύρᾳ κλπ.».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχε ίου νόμου «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4548 περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν Ν. 5169».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Α. Δούλης*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ διευθετήσεως τῆς διαφορᾶς Κερασόβου-Κονίτσης».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Α. Παχνὸς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ καταργήσεως τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαρχίας Ἄργους καὶ Ναυπλίας»,

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Π. Χατζῆς*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.4491 «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Π. Στυλιανόπουλος, Π. Χατζῆς, Α. Παχνὸς καὶ Σ. Σταυρόπουλος,*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν Ν 5169».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Μ. Κοθρῆς, Ν. Γαρδικιώτης, Α. Παχνός, Π. Στυλιανόπουλος καὶ Σ. Σταυρόπουλος,*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 4558, περὶ καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἐφέδρου ἀεροπόρου Χ. Νικολαντζάκη περὶ ἀνακατατάξεώς του εἰς τὴν πολεμικὴν ἀεροπορίαν, λέγει, ὅτι πρόκειται περὶ ἀεροπόρου ἀρίστου ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις καὶ παρακαλεῖ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ σχέδιον νόμου διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπαναφορά του.

Γ. Βασιλειάδης (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Θὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ***Θ. Φίλιος*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Ἐπιμελητηρίου Λαρίσσης, περὶ εἰσπράξεως 2—5 ο/ο κατ' ὀκᾶν ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου, ἐρωτᾷ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ποῖα ποσὰ εἰσπράττουν τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια καὶ διὰ ποῖον σκοπὸν τὰ διαθέτουν διότι τὸ Ἐπιμελητήριον Λαρίσσης δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ διοργανώνῃ συλλαλητήρια κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Λέγει κατόπιν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐξέδωκε προχθὲς ἕνα φετφὰν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν διὰ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν θέσιν του ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Παγκοῦτσος ὅστις εἶναι κομμουνιστής.

Ε. Κολουμβάκης. Παραπονεῖσθε ὅτι κάμνουν συλλαλητήρια ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, ἢ διότι κάμνουν ἐναντίον μιᾶς οἱασδήποτε Κυβερνήσεως; Διότι εἶναι θεσμοὶ δημοσίου δικαίου καὶ ἐπομένως παραβαίνουν τὰ καθήκοντά των.

Θ. Φίλιος. Βεβαίως ἐναντίον οἱασδήποτε Κυβερνήσεως. Φρονῶ ὅτι ἔπρεπε νὰ σταλῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἕνας ἐπιθεωρητὴς διὰ νὰ ἐξετάσῃ, τί κάμνει τὸ Ἐπιμελητήριον Λαρίσης τὸ ὁποῖον εἰσπράττει 300,000 δρ. κατ' ἔτος.

Π. Χριστούλας. Συμφωνῶ καὶ ἐγὼ μὲ ὅσα εἶπεν ὁ κ. συνάδελφος.

Ι. Βαλαλᾶς. (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τὸ παράπονον τοῦ κ. Βουλευτοῦ θὰ ἐξετασθῇ, δηλῶ ὅμως, ὅτι ἐγὼ δὲν ἐνήργησα παρὰ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον. Ἐὰν ὁ κ. Βουλευτὴς ἔχει στοιχεῖα διαχειριστικῆς ἀνωμαλίας, νὰ μοῦ τὰ φέρῃ καὶ θὰ τοῦ εἶμαι εὐγνώμων.

Θ. Φίλιος. Ἡ ἀπόφασις σας περὶ τοῦ Προέδρου εἶναι νόμιμος; Αὐτὸ νὰ μᾶς πῆτε.

Ι. Βαλαλᾶς. (Ὑπουρ. τῆς Γεωργίας). Νὰ κάμετε ἐπερώτησιν.

Ὁ κ. ***Π. Καλιγκάτσης.*** Συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν ἐνοικιαστῶν φόρου ἐγγείου παραγωγῆς 26—27 τῶν ἐκ τῆς πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ Ἀλφειοῦ καταστραφέντων τμημάτων Θεσσαλονίκης περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ τῆς πλημμύρας ζημιῶν καὶ παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα.

Ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐπιτροπῆς πλοιάρχων Ὕδρας, περὶ ἐξαιρέσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεών των προσριζομένων διὰ τὴν ἀγορὰν πλοίων ἐκ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς δραχμοποιήσεως. Τονίζει ὅτι τὰς οἰκονομίας των εἶχον μετατρέψει εἰς λίρας, ὄχι ἐκ δυσπιστίας πρὸς τὸ ἑλληνικὸν νόμισμα, ἀλλὰ διότι τὰς προώριζον πρὸς ἀγορὰν σκαφῶν, συνεπῶς εἶναι δίκαιον νὰ ἐξαιρεθοῦν, ἐφ'ὅσον μάλιστα ἡ αὔξησις τοῦ ἐμπορικοῦ μας στόλου ἐξυπηρετεῖ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Ἐπιφυλάσσεται κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ διατάγματος νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν τροπολογίαν.

Ν. Καραμάνος, ὑποστηρίζων ἀναφορὰν τῶν ἐκ Κοσμᾶ καταθετῶν κατὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων λέγει ὅτι πρόκειται περὶ μεταναστῶν τῆς Ἀμερικῆς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταθέσει τὸ προϊὸν πολυετῶν κόπων των ἐν τῇ ξένῃ καὶ συνιστᾷ ὅπως ληφθῇ μέτρον ἐξαιρέσεως δι' αὐτούς.

Ὁ κ. ***Α. Δούλης*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς περὶ ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ πολυτέκνων λέγει ὅτι ἐφ'ὅσον τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀναγεγραμμένον ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει πρέπει νὰ παρακληθῇ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὑπέχομεν εὐθύνην ὅλοι μας, διότι ὅλοι ἐδώσαμεν ὑποσχέσεις πρὸς τοὺς πολυτέκνους. Πρέπει νὰ τελειώσῃ τὸ βασανιστήριον αὐτό, νὰ τοὺς ποῦμε νὰ κυττάξουν τὴ δουλειά τους.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ σήμερον τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Τ. Ἀναστασίου*** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν.

Ὁ κ. ***Γ. Ροδόπουλος*** ζητεῖ νὰ προταχθῇ καὶ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ πολυτέκνων Διαμαρτύρεται κατόπιν διότι ἐνῷ ἐψηφίσθησαν χιλιάδες νόμοι κατὰ τὸ πλεῖστον περιττοὶ διὰ μικροπράγματα ἢ διὰ προσωπικά, σπουδαιότατον νομοσχέδιον τὸ περὶ εὐθηνῶν λαϊκῶν ὑγιεινῶν κατοικιῶν δὲν εἶδε τὸ φῶς τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ἐνῷ ἡ ἐλονοσία καὶ ἡ φθίσις λυμαίνονται τὴν χώραν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ εἰς τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» φράσις «δύο μηνῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κάτω μηνῶν».

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς ἄνω παραγράφου ἡ λέξις «διμήνου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ὀκταμήνου».

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» μετὰ τὴν λέξιν «λεπτομέρειαι» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «κανονίζονται» προστίθεται ἡ φράσις «καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἐξεταζομένων καταβαλλόμενα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ἐξέταστρα ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τούτων μεταξὺ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐξεταστῶν».

Ἄρθρον 2.

Ἡ Β' Μαιευτικὴ καὶ Γυναικολογικὴ κλινικὴ ἐξακολουθεῖ λειτουργοῦσα ἐν ᾗ κλινικῇ λειτουργεῖ αὕτη καὶ νῦν, συμφώνως τῇ παραγρ. 3 τοῦ ἀρ.θρου 313 καὶ τῇ ληφθείσῃ ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τοῦ Πανεπιστημίου παρέχοντος μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς καὶ ἄνευ τῆς ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἀρ. 313 καὶ παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 315 διαδικασίας τὸ ἀνάλογον ἐργαστήριον καὶ ἐξωτερικὸν ἰατρεῖον μετὰ τοῦ ἀπαιτουμένου ἰατρικοῦ καὶ ὑπηρεσιακοῦ προσωπικοῦ πρὸς λειτουργίαν τῆς κλινικῆς, τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἰατρείου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 349 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» μετὰ τὴν λέξιν «διευθύνοντες» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ μή». Μετὰ τὴν φράσιν «διατηροῦντες τὰς» προστίθεται ἡ φράσις «ἕδρας σπουδαστήρια».

Ἄρθρον 4.

Φοιτηταὶ παρελθόντων ἐτῶν δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς τμηματικὴν ἐξέτασιν ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Οἱ οὕτω προσερχόμενοι θεωροῦνται ἐπιτυχόντες μὲν ἐὰν εὐδοκιμήσωσιν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα, ἀποτυχόντες δὲ ἐὰν ἀποριφθῶσιν εἰς τρία ἢ πλείονα μαθήματα. Ἐὰν ἀποτύχωσιν εἰς ἓν ἢ δύο μαθήματα δύνανται νὰ προσέλθωσιν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου εἰς συμπληρωματικὴν εἰς ταῦτα τὰ μαθήματα ἐξέτασιν. Ἐὰν δὲ ἀποτύχωσιν καὶ πάλιν ἔστω καὶ εἰς ἓν ἐκ τούτων θεωροῦνται ἀποτυχόντες.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ νόμου 5343 προστίθεται ἡ λέξις «σήμερον».

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν μετὰ διόρθωσιν ἐπενεχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ διαθέσεως τῶν ἐν τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου Ἐκπαιδ. Προνοίας εἰσπράξεων κλπ.», ἔχον οὕτω:

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου «Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας» εἰσπράξεων δι' ἀνέγερσιν κλπ. Διδακτηρίων καὶ μετονομασίας τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 5019 (1931) τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τὰ ἐν τῷ ἁρμοδίῳ Γραφείῳ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων φυλασσόμενα γραμμάτια Παρακατ.θήκης ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἐνσήμου «Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας» ἐξοφλοῦνται διὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, τὸ δὲ προϊὸν αὐτῶν συγκεντροῦται ὑπὸ ἴδιον λῆμμα παρὰ τῷ αὐτῷ Ταμείῳ καὶ διατίθεται δι' ἀνέγερσιν, ἀποπεράτωσιν κλπ. διδακτηρίων καὶ λοιπὰς ἀνάγκας αὐτῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν καλλιτεχνικοῦ περιπτέρου ἐν Βενετίᾳ, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καθορισθησόμενα.

2. Αἱ περὶ ἀπαλλοτριώσεων διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 2442 ἔχουσι πλήρη ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰ ὑποκατάστατα τῶν Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας Σχολικὰ Ταμεῖα, τὰ συσταθέντα δυνάμει τοῦ νόμου 5019 καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Ἀρχιτεκτονικὸν Τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μετονομάζεται «Διεύθυνσις Δ'. Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν», ὑπαγομένων εἰς ταύτην πάντων τῶν τεχνικῶν ἔργων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, πλὴν τῶν παντὸς εἴδους ἀνασκαφῶν. Διὰ Π. Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου κανονισθήσονται τὰ τῆς διαιρέσεως αὐτῆς εἰς τμήματα καὶ γραφεῖα ἄνευ αὐξήσεως προσθήκης δαπάνης. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τῶν σχέσεων τῆς ἀνωτέρω Διευθύνσεως μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἀρχαιολογικοῦ καὶ τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ ἁρμοδιότητος τῶν οἰκείων Συμβουλίων.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν Διεύθυνσιν ὑπάγεται καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔλεγχος τῶν δαπανῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων, ἀνατιθεμένου τούτου εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου τῆς ἀνωτέρω Διευθύνσεως.

3) Ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις μέχρι δύο ἐκ τῶν μονίμων σχολικῶν Ἀρχιτεκτόνων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν, ἄνευ ὑποχρεώσεως καταβολῆς ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, τῆς δὲ μισθοδοσίας αὐτῶν ἐξακολουθούσης νὰ βαρύνῃ τὸν εἰδικὸν πρ)σμὸν «Κατασκευῆς κλπ. Διδακτηρίων» (ἐκπαιδευτικῶν τελῶν).

4. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5019 προστίθεται: «τῆς δὲ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν ἐχόντων βαθμὸν Διευθυντοῦ Ὑπαλλήλων, βαρυνούσης ὡσαύτως τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν «Κατασκευῆς κλπ. διδακτηρίων», καθοριζομένης βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4953».

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸ ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἡ πρότασις νόμου «περὶ καταργήσεως τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων περὶ δημοτικῆς ἀσφαλείας ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαρχίας Ἄργους καὶ Ναυπλίας, ἐπιφυλαχθέντος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ ἐξετάσῃ κατὰ τὴν β' συζήτησιν τροπολογίαν τοῦ κ. Παχνοῦ.

Ὁ κ. ΧΑΒΙΝΗΣ (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει νομοσχέδιον «περὶ συντάξεως τῶν ἐν εἰρήνῃ παθόντων κτλ.», παρακαλεῖ δὲ νὰ κηρυχθῇ ὑπηρεσιακόν.

Γίνεται δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ αἰσχροκερδείας», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4171 τοῦ 1929, Νομ. Διατάγματος περὶ αἰσχροκερδείας, καὶ τοῦ νόμου 5412».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Βουλῶν, συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος, ἐκδοθὲν Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4171 τοῦ 1929, τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Νομ. Διατάγματος περὶ αἰσχροκερδείας καὶ τοῦ νόμου 5412», ἔχον ὡς ἑξῆς:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4171 τοῦ 1929, τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Νομ. Διατάγματος περὶ αἰσχροκερδείας, καὶ τοῦ νόμου 5412.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α') τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, β') τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Η' Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 8 Ἰουνίου ἐ. ἔτους περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΟΣΤ' συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 10 Ἰουνίου ἐ. ἔτους καὶ γ') τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων μικτῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐπιτροπῆς, τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖα Γ' Συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 4 Ἰουλίου ἐ. ἔτους,

προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Διευθυντὴς τῆς Ἀγορανομίας δύναται νὰ τοποθετηθῇ κατ' ἀπόσπασιν ἐπὶ δύο ἔτη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, συνεπείᾳ προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν, ἔχων ἐξαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀγορανομίας ὅστις διατηρεῖ τὸν βαθμὸν καὶ πάσας τὰς ἀπολαβάς του ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ αὐτοῦ καθήκοντα ἀσκεῖ, ἀποσπώμενος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ τοὺς νόμους 516, 1171 παραγρ. 3 καὶ 5412 ἄρθρ. 2 καὶ ἑπόμενα διαγραφόμενα καθήκοντα ὑπὸ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις.

2. Κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται :

α') Νὰ παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἐκπροσώπησιν αὐτοῦ κατὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τὰς περιπτώσεις ἃς προβλέπει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 5150.

β') Νὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντα ὅπερ ὁρίζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ νόμου 5412 ὅτε τὸ ἄρθρον 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐφαρμόζεται ὁμοίως διὰ τὰς παραβάσεις τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 3.

Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἀγορανομικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀγορανομίας ἐφ' ὅσον εἶναι τοιοῦτος ὁ κατὰ τὸ ἄνω ἀποσπώμενος δικαστικός. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τούτου ὁρίζεται ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 1829 τοῦ 1930 περὶ ἐγκρίσεως ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ νόμου τούτου εἰς βάρος τοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου ἄρτου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπίδομα, ὅπερ θὰ χορηγῆται μηνιαίως εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀγορανομίας καὶ τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

Τὸ προκείμενον Νομοθετικὸν Διάταγμα τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ νομοθετικὸν τοῦτο Διάγμα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 12 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. Τσιριμῶκος, Λ. Κοντοσπέτσλος, Ι. Βαλαλᾶς, Β. Βαρδόπουλος, Θ. Χαβίνης, Γ. Βασιλειάδης, Π. Εὐριπαῖος, Λ. Κογεβίνας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια 1) περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πολιτογραφήσεως διατάξεων καὶ 2) περὶ ἀνεγέρσεως ἀντιφυματικοῦ περιπτέρου κλπ.. ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πολιτογραφήσεως διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Ἀλλοδαποὶ Ἕλληνες τὸ γένος γεννηθέντες ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν ἀλλοδαπῇ, ὁρῶνοι πατρὸς καὶ μητρός, καὶ ἀλλογενεῖς γεννηθέντες ἐν Ἑλλάδι, κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι, συμπληρώσαντες τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, δύνανται νὰ πολιτογραφηθῶσιν Ἕλληνες συναινέσει τοῦ ἀσκοῦντος ἐπ' αὐτῶν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν κειμένων νόμων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀνεγέρσεως ἀντιφυματικοῦ περιπτέρου παρὰ τῷ Κρατικῷ Σανατορίῳ φυματιώντων Πέτρας-Ὀλύμπου διὰ τὴν νοσηλείαν ἐν αὐτῷ τῶν φυματιώντων ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς γενομένη δι' ἐκουσίων εἰσφορῶν συλλογὴ χρημάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεγέρσεως Περιπτέρου Ἀντιφυματικοῦ Σανατορίου πρὸς νοσηλείαν τῶν ἐκ φυματιώσεως προσβαλλομένων ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, θεωρεῖται ὡς καλῶς γενομένη, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ νόμου 5101.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συλλεγέντα χρηματικὰ ποσά, ἤδη κατατεθειμένα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα τὰ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ἐκχωρηθέντα ἐκ τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 1078 «περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς», καθὼς καὶ τὰ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ταμείου προσφερθήσομενα τοιαῦτα, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, παρὰ τοῦ ὁποίου διατεθήσονται διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος ἀναφερομένου Περιπτέρου Ἀντιφυματικοῦ Σανατορίου διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου εἰς τὸν αὐτὸν ἐργολάβον, ὅστις ὡκοδόμησε τὸ εἰς Πέτραν τοῦ Ὀλύμπου Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Φυματιώντων καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους συμφωνίας, ὑφ' οὓς τὸ κτίριον τοῦτο ὡκοδομήθη ἄνευ νέας δημοπρασίας.

Τὴν ἀναλήψιν ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τῶν Ὑποκαταστημάτων αὐτῆς καὶ τὴν διάθεσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διατιθεμένων ποσῶν δύναται οὗτος νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἐπιτροπὴν συγκροτηθεῖσαν ἢ συγκροτηθησομένην ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐνεργοῦσαν κατὰ τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ, χωρὶς ἐν προκειμένῳ νὰ τηρῶνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5101 «περὶ ἐνεργείας ἐράνων καὶ λαχειοφόρων φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν».

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου ἔργου δύναται νὰ ἐνεργῇ ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς διὰ τὴν τήρησιν τῶν ἐφαρμοσθέντων ἤδη ὅρων κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Φυματιώντων εἰς Πέτραν Ὀλύμπου, τοῦ ὁποίου θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀνεγερθησόμενον οἰκοδόμημα περίπτερον, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τε ἐντελεσπέρας καὶ οἰκονομικωτέρας ἐνταυτῷ ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὴ ὡς ἐτροποποιήθη, γενομένης δεκτῆς τροπολογίας τοῦ κ. Κ. Ἀλαβάνου, ἡ πρότασις νόμου «περὶ μειώσεως τῆς δημοτικῆς φορολογίας λευκῶν μαρμάρων».

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου περὶ καθορισμοῦ προσόντων κλπ. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ.λπ.

Εἰς τὴν β' συζήτησιν σχεδίου νόμου περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) λέγει, ὅτι τὸν ἐπεσκέφθη ἐπιτροπὴ τῶν πολυτέκνων, ἥτις κατόπιν συζητήσεως ἐπείσθη νὰ ἀπαλειφθοῦν ἐκ τοῦ νομοσχεδίου αἱ στρατολογικαὶ διατάξεις καὶ νὰ συζητηθοῦν αὗται κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας.

Ν. Χριστούλας. Ἐφ' ὅσον ὅλαι αἱ διατάξεις θὰ ἐφαρμοσθοῦν διὰ διατάγματος δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ γίνῃ τοῦτο.

Θ. Χαβίνης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) Ἐξ τὸ Νομοσχέδιον ὑπάρχει διάταξις ὅτι τὰ χρέη τῶν πολυτέκνων ἐξοφλοῦνται ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.ἀναφέρει δὲ τοῦτο διὰ νὰ πεισθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι ἄνευ νέας σοβαρᾶς ἐπεξεργασίας τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ψηφισθῇ.

Θ. Παπαστρατῆς. Ἂς ἀπαλειφθῇ ἡ πρώτη διάταξις.

Θ. Χαβίνης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ἡ Ἐπιτροπὴ κ. Πρόεδρε, ἡ ὁποία μὲ ἐπεσκέφθη εἶχε πεισθῇ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐπεξεργασία τοῦ νομοσχεδίου, ἂς καταρτισθῇ λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ἂς ψηφισθῇ αὔριον τὸ νομοσχέδιον.

Πρόεδρος. Τότε ἀναβάλλεται δι' αὔριον.

Σ. Γονατᾶς. (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Νὰ ἀναβληθῇ κ. Πρόεδρε διὰ τὴν Πέμπτην.

Π. Καλιγκάτσης. Νὰ καταρτισθῇ ὅμως ἀπόψε ἡ Ἐπιτροπή.

Τ. Ἀναστασίου. Τοῦτο ὅμως σημαίνει ὅτι τὸ ζήτημα θὰ παρελκυσθῇ. Τὸ νομοσχέδιον πρέπει ἐξάπαντος νὰ ψηφισθῇ αὔριον.

Πρόεδρος. Ἀναβάλλεται διὰ τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

Ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἀπονομῆς συντάξεων ὁ κ. **Γ. Σίδερης** λέγει ὅτι συνεχῶς ἀναβάλλονται διότι δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς βουλευτῶν ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ψηφοφορίαν καὶ ὅμως πρόκειται περὶ ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι προσέφερον μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὰς τέχνας ἢ πρόκειται περὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν ὑπερασπίζοντες τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν. Ἐὰν δὲν ψηφισθοῦν τὰ νομοσχέδια αὐτὰ τώρα τότε ἡ ψήφισίς των θὰ βραδύνῃ πέραν παντὸς ὁρίου ἐπιτρεπομένου - ἐπιτρέψατέ μου τὴν λέξιν - ἀπὸ τὴν ἠθικήν. Θὰ ἔπρεπε νὰ ὁρισθοῦν πρῶτα εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τὰ νομοσχέδια ὅταν εἶναι ἐπαρκὴς ἀριθμὸς βουλευτῶν.

Γίνονται ἀκολούθως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων.

1) «Περὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5561 περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5560».

3) «Περὶ Κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Τηλεφώνων προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων T.T.T».

4) «Περὶ προστασίας τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων».

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων..

1) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1932 Νομ. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου 5353 τοῦ 1932 περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων».

2) «Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου ἔργων κοινῆς ὠφελείας ἐν Καλάμαις» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5353 τοῦ ἔτους 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων».

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 19 Ἰουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5353 τοῦ 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων» ἔχον ὡς ἕπεται :

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5353 τοῦ ἔτους 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5353 τῆς 30 Μαρτίου 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων», προστίθεται μετὰ τὸ ἐδάφιον γ' τὸ ἑξῆς ἐδάφιον δ'.

«Δ'. Ἐπὶ σφαζομένων χοιρειδῶν μέχρις ἓξ ὀκάδων συνολικοῦ βάρους, ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπὶ τῶν χοιρων ἐπιβαλλομένου.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ σφαζομένων χοιριδίων ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ κάτω τῶν 30.000 κατοίκων, βάσει τῆς τελευταίας ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ Κράτους.

2. Μετὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τοῦ νόμου 5353 προστίθεται καὶ τρίτη παράγραφος ὡς ἑξῆς :

«3. Ὁ ὡς ἄνω φόρος δὲν ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1933 εἰς κωμοπόλεις ἢ κοινότητας πληθυσμοῦ κάτω τῶν 2500 κατοίκων».

3. Τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 6 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

α') Τὰ σφαζόμενα πρὸς μόνην τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ζέματος ζῶα ὡς καὶ οἱ ἅρνοί, τὰ ἐρίφια καὶ τὰ χοιρίδια τὰ ἔχοντα βάρος ἔλασσον τῶν τεσσάρων ὀκάδων καὶ χρησιμοποιούμενα μόνον πρὸς βρῶσιν τῶν κυρίων ἢ κατόχων αὐτῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 καὶ ἐφεξῆς.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, οὗτινος ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 19 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ.

Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἔργων κοινῆς ὠφελείας ἐν Καλάμαις.

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται ἐν Καλάμαις Εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον Ἔργων κοινῆς ὠφελείας Καλαμῶν» ἀποτελοῦν αὐτοτελὲς νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

2. Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι.

α) Ἡ παροχὴ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς τὰ λειτουργοῦντα ἐν τῇ πόλει Καλαμῶν κοινωφελῆ Σωματεῖα.

1) Εἰς τὸ ἐν Καλάμαις λειτουργοῦν ἀνεγνωρισμένον Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία Καλαμῶν» διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς καὶ τὴν τόνωσιν τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος τῆς πόλεως καὶ 2) εἰς τὸ ἐν Καλάμαις λειτουργοῦν ἀνεγνωρισμένον Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μεσσηνιακὸς Γυμναστικὸς Σύλλογος Καλαμῶν» διὰ τὴν ἀνέγερ-

σιν ἐν τῷ ἐν Καλάμαις πεδίῳ τῶν ἀσκήσεων γηπέδῳ του Μεσσηνιακοῦ Σταδίου καὶ διὰ τὴν ἐν γένει τόνωσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ.

β) Ἡ ἐνίσχυσις διὰ τὴν ἀγορὰν γηπέδων σχολικῶν κτιρίων ἐν τῇ πόλει τῶν Καλαμῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Πόροι τοῦ Ταμείου τούτου εἶναι τὸ προϊὸν τῆς ἐπιβληθείσης καὶ εἰσπραττομένης διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1928 περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἔργων κοινῆς ὠφελείας ἐν Καλάμαις τροποποιηθέντος διὰ τῶν ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1929, 5 Ἀπριλίου 1932 καὶ 5 Ἰουλίου 1932 διαταγμάτων, φορολογίας πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο) ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐν τῷ Τελωνείῳ Καλαμῶν λιμενικῶν φόρων ἐφ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν διὰ τοῦ λιμένος Καλαμῶν ὁπωσδήποτε εἰσαγομένων, μεταφερομένων καὶ ἐξαγομένων εἰδῶν, ὅπερ θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ εἰσπράττηται διὰ λογαριασμὸν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου Ταμείου, εἰς ὃ περιέρχονται καὶ ἄπασαι αἱ μέχρι σήμερον ἐκ τῆς ἄνω φορολογίας ἐπιτευχθεῖσαι καὶ κατατεθειμέναι εἰσπράξεις μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διὰ τῶν ἄνω διαταγμάτων ἀποδοθέντος χρηματικοῦ ποσοῦ ἐξ ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν (600.000) διὰ τὴν ἀγορὰν γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίου ἐμπορικῆς σχολῆς Καλαμῶν.

2. Ἡ ὡς ἄνω ἐπιβεβλημένη φορολογία βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς Ἀρχῆς Καλαμῶν τὰ δὲ ἐκ ταύτης εἰσπραττόμενα χρηματικὰ ποσὰ κατατίθενται τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς εἰς τὸ ἐν Καλάμαις ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμείου Ἔργων κοινῆς ὠφελείας Καλαμῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἄνω πόροι τοῦ Ταμείου τούτου διατίθενται ὡς ἑξῆς:

α) Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1932 διατάγματος πραγματοποιηθέντα ἔσοδα τοῦ Κοινωφελοῦς Ταμείου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὴν Τράπεζαν Μεσσηνίας κατατεθειμένων καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀποδοθέντος ὡς ἄνω χρηματικοῦ ποσοῦ ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν δι' ἀγορὰν γηπέδου Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἀποδίδονται ἀμέσως ἐξ ἡμισείας εἰς τὰ ἄνω λειτουργοῦντα κοινωφελῆ Σωματεῖα «Φιλαρμονικὴν Ἑταιρείαν Καλαμῶν» καὶ «Μεσσηνιακὸν Γυμναστικὸν Σύλλογον Καλαμῶν».

β) Ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄνω ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1932 διατάγματος καὶ ἐφεξῆς ἐτησίως εἰσπραττομένων ἐσόδων, τὸ μὲν ἓν τρίτον (1)3) ἐξ αὐτῶν διατίθεται ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς γηπέδων Σχολικῶν κτιρίων ἐν Καλάμαις, κατατιθέμενον ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δύναται νὰ καθορίσῃ διαχειριστικὴν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιτροπὴν δυναμένην νὰ παράσχῃ τὸν ἐν λόγῳ πόρον (τὸ 1)3) ὡς ἐγγύησιν συναφθησομένου τυχὸν δανείου πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγορᾶς τῶν γηπέδων τῶν σχολικῶν κτιρίων. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἑνὸς τρίτου (1)3) ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ἐτησίου ποσοῦ περιέρχονται ἀποδιδόμενα κατὰ τριμηνίαν τὰ μὲν πεντήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν (55 ο)ο) εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν Ἑταιρείαν Καλαμῶν καὶ τὰ τεσσαράκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν 45 ο)ο εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν Γυμναστικὸν Σύλλογον Καλαμῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν των καὶ ἐπὶ ἀποδόσει εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους λογαριασμοῦ διὰ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενον Ταμεῖον τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

Ἄρθρον 4.

1) Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τοῦ Ταμείου ἀνατίθεται εἰς διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας ὡς Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τοῦ Δημάρχου Καλαμῶν, καὶ τριῶν ἑτέρων εὐϋπολήπτων προσώπων, ἅτινα ὑποδεικνύουσιν ἀνὰ ἓν τὰ διοικητικὰ συμβούλια τοῦ Μεσσηνιακοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου, τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρείας Καλαμῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν.

2) Ἡ συγκρότησις τῆς ἄνω διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς συντελεῖται κατ' Ἰανουάριον ἑκάστης τετραετίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν ᾗ ὁρίζονται καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τῶν ὡς ἄνω τριῶν αἱρετῶν τακτικῶν μελῶν ὑποδεικνυόμενα κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν τακτικῶν μελῶν ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος τούτων.

3) Ἡ θητεία τῶν ἐκλεγομένων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι τετραετὴς τὰ δὲ εἰς ἀντικατάστασιν τούτων ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ὁριζόμενα πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας μέλη διανύουσιν ὡς τοιαῦτα τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς λήξεως τῆς θητείας ταύτης

4) Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἅμα τῇ συγκροτήσει αὐτῆς συνέρχεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Νομάρχου, ἢ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει δύο μελῶν αὐτῆς ἐντὸς 15 ἡμερῶν καὶ ἐκλέγει δι' ὁλόκληρον τὴν θητείαν αὐτῆς τὸν ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα, Ταμίαν αὐτῆς διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας, ἧς τὸ ἀποτέλεσμα ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Συνεδριάζει τακτικῶς κατὰ τριμηνίαν καὶ ἐκτάκτως, ὅταν ὁ Πρόεδρος ἢ δύο μέλη αὐτῆς ζητήσωσι τοῦτο.

5) Ἐπίσης ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἅμα τῇ συγκροτήσει της καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπ' αὐτῆς συντάσσει καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κανονισμὸν τῶν ἐργασιῶν καὶ συνεδριάσεών της, ἐν ᾧ ὁρίζεται ὁ τρόπος λειτουργίας αὐτῆς, τῆς προσκλήσεως συνεδριάσεως, τῆς ἀπαρτίας αὐτῆς καὶ τῆς λήψεως ἀποφάσεων.

6) Ἡ ἤδη ὑπάρχουσα διὰ τῶν ἄνω τροποποιουμένων διαταγμάτων καὶ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πενταμελὴς Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξακολουθεῖ νὰ διοικῇ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1933, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1934 θέλει γίνεσθαι ἡ κατὰ τετραετίαν ἀντικατάστασις, ὡς ἄνω. αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος λογίζεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

2. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ὁ Ταμίας, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Ταμείου, συντάσσει τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ταμείου καὶ ὑποβάλλει τοῦτον διὰ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου.

3. Τὰ καθήκοντα Γραμματέως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνατίθενται εἰς ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἄνευ ἐπιδόματος.

4. Ὁ Πρόεδρος Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἐκπροσωπεῖ τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας, ἢ κωλύματος ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὑφ' ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐξουσιοδοτουμένου ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Μεσσηνιακὸς Γυμναστικὸς Σύλλογος Καλαμῶν καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία Καλαμῶν δύνανται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν των νὰ συνάπτωσι χωριστὰ ἕκαστος βάσει τῶν ἀνωτέρω πόρων αὐτῶν δάνειον παρέχοντες τοὺς πόρους τούτους ὡς ἐγγύησιν ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετὰ προηγουμένην γνώμην τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἀνωτέρα ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἱδρυομένου εἰδικοῦ ταμείου ὡς καὶ παντὸς τοιούτου ἀποβλέποντος εἰς ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας ἢ ἐξωραϊσμοῦ ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Δ)σιν Ξένων κ α ὶ Ἐκθέσεων).

Πάντα τὰ ἀνωτέρω εἰδικὰ ταμεῖα ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ νέου οἰκονομικοῦ δι' αὐτὰ ἔτους τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ νέου οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ τὸν ἀπολογισμὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς ἔγκρισιν.

Εἰς βάρος τῶν εἰδικῶν τῶν ταμείων προϋπολογισμῶν δύνανται νὰ ἀναγράφηται ποσοστόν τι, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ 1 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων αὐτῶν, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἐντεταλμένων τὸν ἔλεγχον ὑπαλλήλων καὶ δαπάνας ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρον 9.

Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καταργεῖται δὲ πᾶσα ἄλλη ἀντικειμενικὴ διάταξις.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 43 καὶ παρατάσεως προθεσμίας καθορισθείσης ἐν ἄρθρῳ 44 τοῦ νόμου 5121 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας».

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ νομοσχέδιον «περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διάπλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων περὶ λιμενικῶν ταμείων»

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων» ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** λέγει, ὅτι εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τοὺς δικηγόρους ἐπιτρέπεται νὰ κατέχουν ἐμμίσθους θέσεις σχετικὰς μὲ τὸ ἐπάγγελμά των. Εἰς τὸν ὁμιλοῦντα δὲν συνέβη αὐτὸ τὸ εὐτύχημα μήτε θὰ συμβῇ. Νομίζει ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῇ κάτι τὸ ὁποῖον ἔχει ἀπὸ πολλοῦ καθιερωθῇ. Τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον περιέχει διάταξιν διὰ τῆς ὁποίας οἱ δικηγόροι οἱ κατέχοντες ἐμμίσθου θέσιν δὲν δύνανται νὰ δικηγοροῦν. Ἀλλὰ πρόκειται περὶ συναφῶν πρὸς τὸ ἐπάγγελμα θέσεων. Νομίζω ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θὰ δεχθῇ νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ ἐν λόγῳ διάταξις.

Γ. Σιδέρης. Πρέπει ἀσφαλῶς νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ ἐν λόγῳ διάταξις.

Ι. Μπουρνιᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Συμφωνῶ εἰς τὴν ἀπάλειψιν.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4827 «περὶ κυρώσεως καὶ ποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4827 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5)29 1926 κλπ. «περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων».

Ὑπίσης γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροποιήθη εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐξομοιώσεως τῶν ὑπηρετούντων ἀποφοίτων πρακτικῶν γεωργικῶν σχολῶν πρὸς τοὺς ἀποφοίτους μέσων γεωργικῶν σχολῶν κλπ.

Συζητεῖται ἀκολούθως τὸ νομοσχέδιον «περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς» εἰς β' συζήτησιν.

Α. Βερδέλης. Διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἔρχεται πρὸς κύρωσιν τὸ τῆς 5 Ἰουλίου 1932 Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων «περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔρχεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς φέρει τροποποιήσεις τινὰς καὶ ἰδίως σχετικὰς μὲ τὸν καθορισμὸν τῶν περιφερειῶν τῆς συγκεντρώσεως σίτου, αἱ ὁποῖαι θὰ καθορίζωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Τοῦτο εἶναι, βεβαίως, μία ἐγγύησις, ἐφέτος ὅμως θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μία ἐξαίρεσις εἰς τὸν κανόνα αὐτόν. Τὸ Διάταγμα τὸ ὁποῖον ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐξουσιοδοτήσεως περιεῖχε ἐλαχίστην προθεσμίαν καὶ ἐξηρέθησαν τῆς συγκεντρώσεως περιφέρειαι, αἱ ὁποῖαι εἰς τὸ παρελθὸν εἶχον τύχει τοῦ εὐεργετήματος τούτου. Εἰς τὰς περιφερείας αὐτὰς ἐφέτος ἡ παραγωγὴ εἶναι διπλασία.

Οἱ παραγωγοὶ ἔσπευσαν νὰ σπείρουν περισσότερον, διότι ἤλπιζον ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ τοὺς συντρέξῃ καὶ ἐφέτος. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ τὴν σχετικὴν τροπολογίαν.

Σ. Ἀναστασιάδης. Τὸ ζήτημα τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου εἶναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα. Ὁ θεσμὸς ὑπέστη τὴν ἐξέλιξίν του καὶ σήμερον ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν τὸ Νομοσχέδιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιφέρω ὡρισμένας παρατηρήσεις.

Ὅλαι αἱ εἰσπράξεις εἶχον ἀφιερωθῇ διὰ τὴν προστασίαν τοῦ σίτου. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνεται ἡ προστασία αὐτὴ δι' ἄλλους σκοποὺς ὁσονδήποτε χρησίμους. Ἐπίσης ὁ θεσμὸς ἀποκλίνει πρὸς τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν καὶ ἐνῷ πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως ἡ διάταξις αὐτὴ εἶχεν ἀπαλειφθῇ, ἤδη προστίθεται ἐκ νέου παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Ὁμιλεῖ ἀκολούθως περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ σίτου, τοῦ ὁποίου αἱ τιμαὶ ἔχουν θρυσθῇ κάτω τοῦ ἡμίσεως καὶ περὶ τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας συναντοῦν οἱ ἀλευροβιομήχανοι τῆς ἐνδοχώρας, οἱ ὁποῖοι σχεδὸν ἔχουν ἀναγκασθῇ νὰ κλείσουν τοὺς μύλους των. Πολλάκις οἱ ἀλευροβιομήχανοι αὐτοὶ ἔσωσαν τὴν κατάστασιν καὶ ἐξυπηρέτησαν τὴν χώραν. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ τίθενται εἰς ἴσσονα μοῖραν ἀπὸ τοὺς ἀλευροβιομηχάνους τῶν παραλίων. Ζητοῦν διὰ τοῦτο νὰ ἀφαιροῦνται καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τὰ μεταφορικά. Ζητοῦν ἐπίσης ὅπως ὅταν προσφεύγουν εἰς τὸ Ἀγμεῖον τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἀμετακλήτως εἰς δεύτερον βαθμὸν μὴ καθίστατοι χείρων ἡ θέσις των κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἄλλωστε δόγμα. Ζητεῖ ἐπίσης ὅπως προστεθῇ εἰς τὸ Νομοσχέδιον καὶ σχετικῶς μὲ τὴν φορολογίαν τοῦ σίτου ἐκεῖ ὅπου θὰ καταναλωθῇ καὶ ἡ φράσις «καὶ ὅπου θὰ ἀλεσθῶσι». Ζητεῖ ἀκολούθως τὴν συμμετοχὴν τῶν ἀλευροβιομηχάνων τῆς ἐνδοχώρας, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ λέγει ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἂν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἤθελεν εἰσακούσῃ τὰς δικαίας αὐτὰς παρατηρήσεις.

Π. Ζωγράφος. Τονίζει τὴν ἀνάπτυξιν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ ἀλευροβιομηχανία τῆς ἐνδοχώρας, ἡ ὁποία, λέγει, εἶναι ἴσης πρὸς τὴν ἀλευροβιομηχανίαν τῶν παραλίων καὶ ἡ μεγαλυτέρα ποσότης συναλλάγματος διετίθετο εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους τῆς ἐνδοχώρας. Ζητεῖ ὅπως τὰ κόμισρα τῶν ἀλεύρων, ἅτινα μεταφέρονται εἰς ἄλλην περιφέρειαν ἐπιστρέφονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀλευροβιομηχάνων τῆς ἐνδοχώρας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ μονίμου ἀντιπροσώπου,

Ν. Κουπαροῦσσος. Λέγει ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τίθενται εἰς κατωτέραν μοῖραν οἱ ἀλευροβιομήχανοι τῆς ἐνδοχώρας καὶ ζητεῖ ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀποδεχθῇ τὴν τροπολογίαν περὶ μειώσεως τῶν κομίστρων καὶ περὶ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῶν ἀλευροβιομηχάνων εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Α. Λούλης. Ἀπὸ πεντηκονταετίας αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου οὐδέποτε ἐσημείωσαν παρόμοιον κατρακύλισμα. Ἤκουσα νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς κακῆς θέσεως τῶν ἀλευροβιομηχάνων. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πάσχῃ μία μερὶς μόνον μιᾶς βιομηχανίας, ἡ ὁποία διατρέχει κρίσιν. Οἱ προλαλήσαντες ἠθέλησαν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ἀδικοῦνται οἱ κυλινδρόμυλοι τῆς ἐνδοχώρας. Τοὐναντίον φρονῶ ὅτι παρέχονται εἰς αὐτοὺς ἐξαιρετικαὶ εὐμένειαι. Εἰς αὐτοὺς τὸ Κράτος χαρίζει 22 λεπτὰ, τὰ ὁποῖα οἱ παραλιακοὶ κυλινδρόμυλοι πληρώνουν ἅμα τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ σίτου. Ἐπίσης ὡρισμένη διάταξις προβλέπει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ κρατῇ τὸν σῖτον δι' αὐτοὺς μέχρι τέλους Ἰουλίου εἰς τὰς ἀπο-

θήκας χωρὶς νὰ πληρώνουν τὸν τόκον. Τοῦτο σημαίνει 50 περίπου λεπτά.

Καὶ θέλετε τώρα νὰ τοὺς μειώσητε καὶ τὰ κόμιστρα;

Γ. Ροδόπουλος. Τίποτε δὲν μπορεῖ πλέον νὰ κάμῃ κανεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν δὲν ἐπεμβαίνει ἕνας ὀργανισμός. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἄλλοι τρόποι προστασίας τῆς παραγωγῆς. Ἡ ἐλευθέρα διάθεσις τῶν προϊόντων. Τώρα δημιουργεῖται μία κατάστασις πολύπλοκος. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπιφέρω μερικὰς παρατηρήσεις καὶ εἰς τὸ Νομοσχέδιόν σας. Ὑπολογίζεται τὸ εἰδικὸν βάρος εἰς 71. Τὸ βάρος ἔπρεπε νὰ εἶναι 75. Δὲν ξέρω ποῖον χωριὸ ἐπρόκειτο νὰ προστατευθῇ τὸ ὁποῖον καὶ παράγει ἄθλιον σῖτον κακῆς ποιότητος καὶ ἐτέθη τὸ βάρος 71, ὥστον ἀροῦρ τοὺς ἀλευροβιομηχάνους τῆς ἐνδοχώρας ἔχουν δίκαιον, διότι θὰ σᾶς ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα τῆς ἐπαρχίας μου. Εἰς τὸν Τύρναβον ὑπάρχουν δύο κυλινδρόμυλοι καὶ ὑπάρχει καὶ ἄλλος τελειώτατος ἐντὸς τοῦ Νομοῦ εἰς τὴν Λάρισσαν. Ὁ σῖτος ὁ ὁποῖος συνεκεντροῦτο εἰς τὸν Τύρναβον δὲν ἐδίδετο εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους Τυρνάβου, ἀλλ' ἀπεστέλλετο εἰς Λάρισσαν διὰ νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν ἐκεῖθεν εἰς Τύρναβον. Δὲν γ.ωρίζω ἐὰν εἰς τὰ Ἄδηρα ὑπάρχει παρόμοιον παράδειγμα. Προτείνω ὅπως ἡ λέξις «νομὸς» ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως «πόλις».

Ν. Γαρδικιώτης. Ἐὰν ἡ συγκέντρωσις σίτου ἔδλαψεν ἕναν, ἔδλαψε τοὺς μύλους τοῦ ἐσωτερικοῦ. Οἱ παραθαλάσσιοι οὐδέποτε ἐστηρίχθησαν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν παραγωγήν. Πάντοτε ὑπελόγισαν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν σίτου. Καὶ ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ τοὺς δίδει τὸν σῖτον ἄνευ μεταφορικῶν. Ἔχουν δίκαιον λοιπὸν οἱ ἀλευροβιομήχανοι τοῦ ἐσωτερικοῦ νὰ ζητοῦν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν κομίστρων.

Σ. Χούρσογλου. Τὸ νομοσχέδιον, λέγει, δὲν καθιεροῖ ἰσοτιμίαν μεταξὺ τῶν μύλων τῶν παραλίων καὶ τῶν μύλων τῆς ἐνδοχώρας, ἐνῷ εἶναι προφανὲς ὅτι περισσότερα σιτηρὰ πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς μύλους τοῦ ἐσωτερικοῦ, διότι ἐν πολέμῳ οἱ τῶν παραλίων ἀχρηστεύονται. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπέλθῃ ἰσοτιμία καὶ εἰς τὰς μεταφορὰς καὶ εἰς τὴν φορολογίαν. Διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ὀρθῶς λαμβάνεται πρόνοια νὰ ρυθμισθῇ διὰ διατάγματος, πρέπει ὅμως νὰ δηλωθῇ ὅτι θὰ ληφθῇ πρόνοια ἰσοτιμίας καὶ διὰ τὰ κόμιστρα. Ὅσον ἀφορᾷ, συνεχίζει, τὰς τάσεις περὶ ἀναθέσεως τῆς συγκεντρώσεως εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τὰς ἑνώσεις των, ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐνδείκνυνται οἱ τοιοῦτοι ὀργανισμοὶ διὰ τοιαύτας ἀπασχολήσεις καὶ ὀρθότερον θὰ ἦτο, ἂν ἀνετίθετο ἡ συγκέντρωσις εἰς τὰ γενικὰς ἀποθήκας. Πάντως, ἐπιλέγει, πρέπει νὰ δοθῇ ἡ εὐχέρεια εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ὅπως πάντα τὰ δημιουργούμενα ζητήματα ρυθμίζονται διὰ διατάγματος, θὰ γεννηθοῦν δὲ πολλὰ τοιαῦτα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ.

Φ. Μανουηλίδης. Λέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 ὑπάρχει μία ἀντίθεσις, συνέπεια τῆς ὁποίας εἶναι ὅπως εἰς τὴν Ὀρεστιάδα τοῦ Ἔβρου περιλαμβάνουσαν 60 σιτοπαραγωγὰ χωρία μὴ χρησιμοποιῆται ὁ μόνος ὑπάρχων κυλιδρόμυλος καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι, ἐφόσον δίδεται τὸ δικαίωμα τῆς χρησιμοποιήσεως μύλων περιφερειῶν μικροτέρας παραγωγῆς, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μὴ δίδεται τὸ αὐτὸ δικαίωμα εἰς μύλους περιφερειῶν πολὺ μεγαλυτέρας παραγωγῆς ἐπὶ βλάβῃ μάλιστα καὶ τοῦ δημοσίου. Δὲν πρέπει, τονίζει, νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ κάτοικοι τῆς Ὀρεστιάδος, διότι δὲν ἔχουν μεγάλον μῦλον, ἐνῷ ἔχουν μεγάλην παραγωγήν, καὶ ἡ περίπτωσις αὕτη ἂν μείνῃ ἀδιευθέτητος θὰ ἀποτελῇ ἀδικίαν διὰ τὴν περιφέρειαν αὐτήν, ὁ νομοθέτης μάλιστα πρεέβλεψε καὶ περὶ κατωτέρων μύλων, ἀλλὰ μὲ τὴν παρεμβολὴν τῆς λέξεως «νομὸς» δὲν ἀφῆκε δυνατότητα χρήσεως τοῦ δικαιώματος ὑπὲρ τῶν μύλων αὐτῶν. Ἐπίσης, συνεχίζει, ὑπάρχει καὶ ἐν ἄλλο παράπονον ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν κυλινδρομύλων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται μὲ ἀέρα, μὲ νερὸ καὶ μὲ γκαζολίνην, καὶ οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ ἀγοράζῃ ἡ συγκέντρωσις τὸ εἰσπραττόμενον εἰς εἶδος ἀλεστικόν.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἡ ἀνάγκη, λέγει, ὅπως ἡ χώρα καταστῇ αὐτάρκης εἰς σῖτον ἤγαγε τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ δρακόντια μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς σιτοπαραγωγῆς, καὶ ἓν ἀπὸ τὰ μέτρα αὐτὰ εἶναι ἡ συγκέντρωσις τοῦ σίτου καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν τιμῶν αὐτοῦ διὰ νὰ μὴ ἀποθαρρύνωνται οἱ καλλιεργηταί. Πρὸ τῆς συγκεντρώσεως ὁ ἐγχώριος σῖτος δὲν κατηναλίσκετο ἀπὸ τοὺς ἀλευροβιομηχάνους διότι εἶχε κατ' αὐτοὺς πολλὰ μειονεκτήματα. Πρῶτοι λοιπὸν ὑπεχρεώθησαν οἱ μεγάλοι ἀλευροβιομήχανοι, ὅπως ἕνα μέρος τοῦ σίτου, τὸ ὁποῖον ἤθελον, εἶναι ἐγχώριον καὶ τοῦτο καὶ διὰ νὰ ὑποστηριχθῇ ὁ ἐγχώριος σῖτος, ἀλλὰ ἰδίως διὰ νὰ μάθουν οἱ καταναλωταὶ νὰ καταναλίσκουν ἐγχώριον τοιοῦτον, ἵνα σὺν τῷ χρόνῳ ἐκτοπισθῇ ὁ ξένος σῖτος, καὶ ἐπέλθῃ βαθμηδὸν διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς ἡ αὐτάρκεια. Μὲ τὰς βαθμιαίας μεταρρυθμίσεις τοῦ μέτρου ἀντιμετωπίζομεν καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν μύλων τῆς ἐνδοχώρας καὶ ἐνῷ τοὺς προστατεύομεν, ἐν τούτοις ὑπάρχουν διαμαρτυρίαι εἰς τρόπον ὥστε δύνανται αὗται νὰ μᾶς ἀναγκάσουν νὰ εἴπωμεν μετ' ὀλίγον, ὅτι ἀπέτυχεν ἡ συγκέντρωσις. Βεβαίως μέτρα τοιαῦτα καταρρίπτοντα προϋπάρχοντα συστήματα καὶ θίγοντα συμφέροντα δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ εὑρίσκουν ἀντιδράσεις, ἀλλὰ προέχουσα σκέψις πάντων ἡμῶν πρέπει νὰ εἶναι, ἂν ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ μέτρον εἶναι ἐξυπηρετικόν, δεδομένου δὲ ὅτι τὰ λαμβανόμενα μέτρα ἀποβλέπουν πρωτίστως εἰς τὴν προστασίαν τοῦ παραγωγοῦ, δὲν εἶναι δυνατὸν οἱοιδήποτε τρίτοι νὰ θέλουν νὰ κερδοσκοπήσουν. Ἐφέτος οἱ μῦλοι τῆς ἐνδοχώρας ἔκαμαν κατακτήσεις, καὶ ὀφείλομεν νὰ περιμένωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ ἐπί τι διάστημα ἀκόμη, ἵνα ἴδωμεν, ἐὰν αἱ παρατηρήσεις ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος νὰ κάμωμεν καὶ ἄλλας παραχωρήσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅλη ἡ μέριμνα ἡμῶν πρέπει νὰ στρέφεται εἰς τὸ νὰ μὴ θέσωμεν ἐν κινδύνῳ τὸν θεσμόν.

Π. Ζωγράφος. Ὑποθέτω νὰ γνωρίζετε, ὅτι οἱ μῦλοι τῶν παραλίων ἦσαν πάντοτε ἐχθροὶ τοῦ ἐγχωρίου σίτου, καὶ ὅμως αὐτοὶ πάντοτε ζητοῦν δικαιώματα.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μὴ θεωρῶ καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ ὡς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα. Ἡ προστασία ὅλων εἶναι καθῆκόν μας, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν, ὅπως δι' ὑποχωρήσεων εἰς ἀξιώσεις προκεχωρημένας τεθῇ ἐν κινδύνῳ τὸ σύνολον τοῦ συστήματος τῆς συγκεντρώσεως. Καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν αὐτήν, θὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τροπολογίας. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοτικοὺς φόρους, μετὰ ἔρευναν, εὑρομεν, ὅτι ἦτο δίκαιον νὰ ἀρίσωμεν νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα διὰ διατάγματος, θὰ γίνῃ δὲ μελέτη αὐτοῦ προσεκτική, διότι δὲν πρέπει νὰ στερηθοῦν καὶ οἱ κοινότητες τῶν ἐσόδων των. Ἔγινε λόγος, συνεχίζει, περὶ τῶν ἑνώσεων τῶν συνεταιρισμῶν ὡς ἀνικάνων διὰ τὴν ἀνάθεσιν εἰς αὐτοὺς τῆς συγκεντρώσεως. Βέβαιον, καὶ οἱ ὀργανισμοὶ αὐτοὶ ἔχουν ἐλαττώματα, ἡμεῖς ἀποβλέπομεν νὰ διορθώσωμεν τὰ ἐλαττώματα των αὐτά, καὶ νὰ τοὺς κάμωμεν ἱκανούς, τῇ βοηθείᾳ καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, νὰ ἀναλάβουν τὴν συγκέντρωσιν, ἐὰν δὲ μία ἕνωσις κριθῇ ὡς κατάλληλος καὶ ἱκανὴ δι' αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, διατί νὰ μὴ ἔχωμεν τὴν εὐχέρειαν νὰ τὴν χρησιμοποιήσωμεν; Ἐγένοντο ἐπιφυλάξεις καὶ διὰ τὰς προσθήκας περὶ ἐξόδων μηχανικῆς καλλιεργείας φυτωρίων, σπόρων κλπ., ἀλλ' αἱ διατάξεις αὗται ἀποτελοῦν κεντρικὰ σημεῖα τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, διότι ἡ συγκέντρωσις ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, ὄντως δὲ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἔγινε καὶ γίνεται μία ἀξιόλογος ἐργασία. Καὶ ἐὰν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν σημειοῦνται καὶ σφάλματά τινα, δὲν πρέπει νὰ ἀρνούμεθα τὴν βάσιν, ἤτις εἶναι καλὴ καὶ ὠφέλιμος. Ἡ συγκέντρωσις κάνει ἕνα τζίρον 600 ἑκατομ. δραχμῶν κατ' ἔτος, καὶ εἶναι προφανές, ὅτι ποσὸν 10—15 ἑκατομ. δὲν εἶναι δυσανάλογον διὰ τοὺς σκοπούς, διὰ τοὺς ὁποίους ἀποβλέπει, καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι σημαντικώτατοι. Ἄλλως τε, ἐφόσον αἱ δαπάναι αὗται εἶναι ἀναγκαῖαι, κατ' ἀνάγκην, ἂν θὰ τὰς ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν, θὰ τὰς ρίψωμεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μία τοιαύτη ἐργασία κριθεῖσα ἀξιολογωτάτη καὶ δι' ἣν καυχᾶται τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων δὲν πρέπει νὰ διακοπῇ. Ὁ σῖτος ἐν Ἑλλάδι προστατεύεται·—ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις·—μεγαλοπρεπῶς ἐν σχέσει μὲ ἄλλα κράτη καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ παράπονον δι' ἕν μικρὸν ἔξοδον τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἀκολουθῶμεν πολιτισμένας καλλιεργητικὰς μεθόδους καὶ εἰς τοῦτο, τονίζει, ὑποθέτω ὅτι συμπίπτει ἡ γνώμη ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς. Ἐγώ, ἐπιλέγει, εὔχομαι νὰ κατορθωθῇ μὲ τὰς συντόνους προσπαθείας ὅλων καὶ κράτους καὶ θωθῇ μὲ τὰς συντόνους προσπαθείας ὅλων καὶ κράτους καὶ παραγωγῶν νὰ βελτιωθῇ ἡ καλλιέργεια καὶ νὰ ἐνδυναμωθῇ παραγωγῶν νὰ βελτιωθῇ ἡ καλλιέργεια καὶ νὰ ἐνδυναμωθῇ ἡ παραγωγὴ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἔχωμεν εἰς τὸ προσεχὲς ἀνάγκην συγκεντρώσεως.

Οἱ κ.κ. ***Α. Βερδέλης*** καὶ ***Φ. Μανουηλίδης*** τονίζουν ὅτι πρέπει νὰ γίνουν δεκταὶ αἱ τροπολογίαι των.

Μεθ' ὃ ἀπορριπτομένων τῶν τροπολογιῶν γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς θ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς, ἔχων οὕτω:

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4817, 4932 κλπ., ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4817, 4932 κλπ., ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς» τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἀφορῶντες τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς νόμοι 4817, 4932 κλπ. τροποποιοῦνται, συμπληροῦνται καὶ κωδικοποιοῦνται ὡς ἕπεται:

Α'. Σύστασις καὶ σκοπὸς Κ.Ε.Π.Ε.Σ.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς προστασίαν καὶ βελτίωσιν τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν, καὶ ἰδία τοῦ σίτου, συνιστᾶται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας Ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς» (συντετμημένως ΚΕΠΕΣ) ἀποτελοῦσα διὰ τὰς πρὸς τρίτους συναλλαγὰς αὐτῆς ἴδιον νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐκπροσωπούμενον ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς καὶ Δικαστικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Εἰδικώτεροι σκοποὶ τῆς ὡς ἄνω Ὑπηρεσίας εἶναι:

α') Ἡ διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἐγχωρίου σίτου ἐξίσωσις τῶν τιμῶν αὐτοῦ πρὸς τὰς τιμὰς τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου τοιούτου ἀναλόγου ποιότητος, ὡς καὶ ἡ συγκράτησις αὐτῶν εἰς ἐπίπεδα ἱκανοποιητικὰ διὰ τοὺς παραγωγοὺς εἰς περιόδους σοβαρῶν ὑποτιμήσεων τοῦ προϊόντος ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἀγορᾷ.

β') Ἡ ὑποβοήθησις τῆς ἐπιτοπίου βιομηχανοποιήσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου διὰ τῆς διοχετεύσεώς του εἰς τὰς ἀλευροβιομηχανίας τῶν παραγωγικῶν Κέντρων, ὑπὸ ὅρους διευκολύνοντας τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν αὐτῶν.

γ') Ἡ εἰς τὰς σιτοπαραγωγικὰς περιφερείας ἵδρυσις Κεντρικῶν Ἀποθηκῶν καὶ ἡ ὑποβοήθησις τῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοπικῶν τοιούτων.

δ') Ἡ προμήθεια σπόρων ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν σιτηρῶν καὶ διάθεσις αὐτῶν εἰς τοὺς γεωργούς. ὡς καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς σποροπαραγωγῆς.

ε') Ἡ παροχὴ χρηματικῶν βραβείων εἰς προσδευτικοὺς σιτηροπαραγωγοὺς καὶ ἡ χρηματοδότησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας συνιστωμένων Κέντρων Βελτιώσεως τῆς σιτοκαλλιεργείας.

στ') Ἡ ὑποστήριξις τῶν τιμῶν τῆς κριθῆς καὶ βρώμης διὰ τῆς ἐξαγορᾶς καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

ζ') Ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ Εἰδικοῦ Σταθμοῦ Καλλιτερεύσεως Φυτῶν ἢ ἄλλων συναρῶν Κρατικῶν Ἱδρυμάτων, ὡς καὶ τοῦ Ταμείου Μηχανικῆς Καλλιεργείας.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. σκοπῶν τῆς ΚΕΠΕΣ συνάπτονται μέχρι τέλους Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους. τὸ βραδύτερον. μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐκπροσωπούντων ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης καὶ τῆς Προνομιούχου Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἢ ἄλλου Ὀργανισμοῦ Συμβάσεις χρηματοδότησεως τῶν ἐργασιῶν καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξαγοραζομένων προϊόντων. ἐν ταῖς ὁποίαις καθορίζονται οἱ ὅροι ὑφ' οὓς οἱ εἰρημένοι Ὀργανισμοὶ ἀναλαμβάνουν τὰς ἐν λόγῳ ἐργασίας.

2. Διὰ τῶν ὡς ἄνω Συμβάσεων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐγγυᾶται πρὸς τὴν συμβαλλομένην Τράπεζαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ πληρωμὴν παντὸς χρηματικοῦ ὑπολοίπου τυχὸν ἀπομένοντος εἰς χρέωσιν τοῦ οἰκείου λογαριασμοῦ καὶ εἰς βάρος τῆς συμβαλλομένης Τραπέζης. μετὰ τὴν πραγματοποίησιν ὅλων τῶν ὑπὲρ τῆς ΚΕΠΕΣ εἰσπράξεων εἰς τὸ τέλος τῆς οἰκείας οἰκονομικῆς χρήσεως. ἑκάστης οἰκονομικῆς χρήσεως τῆς ΚΕΠΕΣ ὁριζομένης ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου τοῦ ἑπομένου.

3. Αἱ συμβάσεις αὗται ὡς καὶ αἱ ἐκ ταύτων σχέσεις ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου. δύνανται δὲ νὰ περιορίζωνται μόνον μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς ἢ ἄλλης Τραπέζης. ὁπότε ἡ διαχείρισις τῶν προϊόντων ἀνατίθεται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἢ ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ δι' ἰδίων ὀργάνων καὶ μέσων κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁριζόμενα.

Β'. Συγκέντρωσις καὶ διάθεσις τοῦ σίτου.

1ον Ἐξαγορά.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ἐξαγορὰ τοῦ ἐγχωρίου σίτου γίνεται κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς ΚΕΠΕΣ ὑπὸ εἰδικῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως εἰς τὰς περιφερείας Βοιωτίας, Φθιώτιδος, Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ Θράκης. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. ἐκδιδομένης μέχρι τέλους Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους τὸ βραδύτερον, ἡ ἐξαγορὰ δύναται νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας.

2. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται νὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ σίτου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ εἰς ὡρισμένας περιφερείας τὰς Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν, παρέχουσα εἰς αὐτὰς τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας καὶ ἣν ἤθελεν ἐγκρίνει ἀμοιβήν. Οἱ ὅροι τῆς ὑπὸ τῶν Ἑνώσεων Συν)σμῶν ἀναλήψεως τῆς ἐργασίας ταύτης καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ.

3. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν λήγει καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ παραλαβὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ οὐχὶ πέραν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ γνωστοποιεῖται διὰ δύο ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τοὐλάχιστον πρὸ δεκαπενθημέρου. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται ἡ ΚΕΠΕΣ νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν ἐπὶ ἕνα μῆνα τὸ πολύ, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

4. Δικαιοῦνται πρὸς παράδοσιν σίτου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συγκεντρώσεως οἱ παραγωγοὶ καὶ οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ καὶ Ἑνώσεις των, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν μελῶν των παραγομένας ποσότητας, ἔτι δὲ οἱ κάτοχοι ἢ ὁπωσδήποτε ἐκ

μετακλειόμενοι ἀλωνιστικὰς μηχανάς, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰς εἶδος εἰσπραττόμενα δικαιώματα ἀλωνισμοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὴν ἐξαγοραὰν ὁ ἐγχώριος σῖτος, εἰδικοῦ βάρους οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 70 χιλ)μων κατὰ ἑκατόλλιτρον, κατατάσσεται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτοῦ, εἰς κατηγορίας καὶ ἀντιστοίχους τιμάς.

Αἱ τιμαὶ αὗται καθορίζονται ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συγκεντρώσεως δι' ἀποράσεως τῆς ΚΕΠΕΣ, λαμβανούσης ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἐκτίμησίν της τὰς τιμὰς τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου ἐν Πειραιεῖ μετὰ τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐν γένει.

Εἰς τὰς οὕτω ἐξευρισκομένας τιμὰς ἐξαγορᾶς δύναται ἡ ΚΕΠΕΣ νὰ προσθέτῃ μέχρι μιᾶς δραχμῆς κατ' ὀκᾶν, ὡς περιθώριον προστασίας καὶ σταθεροποιήσεως αὐτῶν.

2. Αἱ ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ καθοριζόμεναι κατὰ τ' ἀνωτέρω τιμαὶ ὑπάκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δυναμένου νὰ μειοῖ ἢ καὶ ν' αὐξάνῃ ταύτας, ἰδίᾳ δὲ εἰς περιόδους σοβαρῶν διακυμάνσεων τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου ἐν τῇ Χώρᾳ.

3. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀποφασίζῃ καὶ τὴν παραλαβὴν σίτου εἰδικοῦ βάρους κατωτέρου τῶν 70, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν 65 χιλ)μων κατὰ ἑκατόλλιτρον, καθορίζουσα κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναλόγους τιμὰς καὶ προσθέτους κατηγορίας.

Ἄρθρον 7.

1. Τιμαὶ ἐξαγορᾶς νοοῦνται διὰ σῖτον μὴ περιέχοντα ξένας ὕλας εἰς ἀναλογίαν μείζονα τῶν 2 ο)ο. Τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον τῆς ἀναλογίας ταύτην ποσοστὸν ξένων ὑλῶν ἐκπίπτεται κατ' ἴσον ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ βάρους, κατὰ τὴν ἐπὶ ζυγῷ παραλαβὴν τοῦ προϊόντος. Ἐπίσης ἐκπίπτεται 1 ο)ο πρὸς κάλυψιν ἐλλειμάτων φύρας.

Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀποκλείῃ τῆς παραλαβῆς προϊὸν περιέχον ξένας ὕλας εἰς ἀναλογίαν ἀνωτέραν τῶν 5 ο)ο ἢ νὰ ὁρίζῃ πρόσθετον κατὰ κιλάκια ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ ζυγίου ἢ τῆς τιμῆς.

2. Ὡς ξέναι ὕλαι θεωροῦνται καὶ οἱ σπασμένοι κόκκοι σίτου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τμημάτων μικροτέρων τοῦ ἡμίσεως κόκκου. Ἔτι δὲ καὶ οἱ ὑπὸ βαυλίτου προσβεβλημένοι τοιοῦτοι, ἐφ' ὅσον ὁ βαθμὸς τῆς προσβολῆς δὲν ἀποκλείει τὴν παραλαβὴν τοῦ προϊόντος. Τὰ τῆς ἀποδεχῆς σίτου προσβεβλημένου ὑπὸ βαυλίτου καθορίζονται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ διὰ τῶν Εἰδικῶν Κανονισμῶν παραλαβῆς καὶ ποιοτικῆς κατατάξεως τοῦ προϊόντος.

3. Διὰ τῶν ἰδίων Κανονισμῶν καθορίζονται οἱ γενικοὶ ὅροι οἷς δέον νὰ πληροῖ τὸ παραλαμβανόμενον προϊόν, ὁ τρόπος τῆς κατατάξεως αὐτοῦ εἰς ποιότητας καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ξένων ὑλῶν, τὰ προσόντα καὶ ἀποζημιώσεις τῶν προσλαμβανομένων διὰ τὴν ἐκτίμησιν προσώπων κλπ. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένου καὶ νὰ τροποποιῇ τούτους.

2. Διάθεσις εἰς Ἀλευροβιομηχάνους ἐνδοχώρας.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ χορηγεῖ ἀναλόγως τῶν διαθεσίμων τῆς εἰς τοὺς ἐν ταῖς περιφερείαις τῆς Συγκεντρώσεως Μεσογείους Κυλινδρομύλους, ἡμερησίας κατὰ 24ωρον δυναμικότητος οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν δέκα χιλιάδων χιλιογράμμων καὶ διαθέτοντας ἐγκαταστάσεις καταλλήλου καὶ ἱκανὰς διὰ παραγωγὴν λευκῶν ἀλεύρων εἰς τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς δυναμικότητος των, τὴν κατὰ τὴν κρίσιν της ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν λειτουργίαν των ποσότητα ἐγχωρίου σίτου. Ἡ χορήγησις αὕτη, δυναμένη νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς μύλους δυναμικότητος κατὰ 24ωρον 5 τόννων καὶ ἄνω, ἐφ' ὅσον λειτουργοῦν εἰς Νομοὺς εἰς οὓς δὲν ὑρίστανται Μεσογειακαὶ Ἀλευροβιομηχανίαι πληρῶσαι τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, γίνεται δυνάμει εἰδικῆς συμφωνίας, συναπτομένης μεταξὺ τῆς τελευταίας ταύτης καὶ τῶν ἐκμεταλλευομένων τοιούτους Μύλους ὑποβαλλομένης ἄνευ οὐδεμιᾶς προσλήψεως τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, ἐξαιρετικῶς δὲ ἑφέτος μέχρι 15 Ἰουλίου, καὶ συνεδευομένης ἀπὸ ὑπεύθυνα στοιχεῖα ἐμφαίνοντα ἐπαρκῶς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ τὴν δυναμικότητα καὶ καταλληλότητα τῶν ἐγκαταστάσεών των, ὡς καὶ τὴν ἀλεσθεῖσαν κατὰ τὸ παρελθὸν ποσότητα.

Διὰ τῶν συμφωνιῶν τούτων οἱ ἄνω ἀγοράσται παρέχουσι πάντοτε τὰς ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ὁριζομένας ἐγγυήσεις, διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις των ἄλεσιν τῆς παραχωρουμένης ποσότητος ἐγχωρίου σίτου μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ ἑπομένου ἔτους τὸ βραδύτερον. Αἱ ὡς ἄνω συμφωνίαι ἰσχύουσιν ἅμα τῇ ἐγκρίσει των ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Αἱ τιμαὶ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω διατιθεμένου ἐγχωρίου σίτου, νοοῦνται διὰ παρεδόσιν αὐτοῦ ἐλευθέρου δημοτικοῦ φόρου, εἰς ἀποθήκας, ἢ ἐπὶ βαγονίων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἀγοραστοῦ, καθορίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου, ὃν εἶ ἀποφάσεών της ἠθελε καθορίζῃ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὡς κυρίως ὑπὸ τῆς ἀλευροβιομηχανίας χρησιμοποιούμενον. Αἱ τιμαὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀλλοδαποῦ σίτου νοοῦνται ἐν Πειραιεῖ, μετὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τελῶν καὶ φόρων πλὴν τῆς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δελτίων ἐπιβαρύνσεως καὶ μὲ τιμὴν συναλλάγματος ἴσην πρὸς τὴν ὑπολογιζομένην διὰ τοὺς εἰσαγωγεῖς σίτου.

3. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τιμαὶ πωλήσεως ἀφορῶσι τὰς ποσότητας ἐγχωρίου σίτου τὰς παρεχομένας εἰς ἕκαστον ἀγοραστὴν ἐκ τῶν πλησιοχώρων πρὸς αὐτὸν περιφερειῶν, ὁριζομένων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ. Διὰ ποσότητας τυχὸν χορηγουμένας ἐξ ἄλλων περιφερειῶν, αἱ τιμαὶ αὗται αὐξάνονται κατὰ τὰ μεταφορικὰ ἔξοδα μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ ὑποχρεοῦται ὁ τελευταῖος νὰ τὰς παραλάβῃ ἀπαπάνῃς του ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀποθήκας Συγκεντρώσεως.

4. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ εἰς τὰς Ἐπιλιμενίους Ἀλευροβιομηχανίας Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκοῦσιν αἱ πλησιόχωροι Μεσογειακαὶ Ἀλευρόμυλοι.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται, ἐφ' ὅσον ἠθελεν ἐξασφαλίσει τὰς ἀπαιτουμένας κατὰ τὴν κρίσιν της ἐγγυήσεις, νὰ χορηγῇ ἐπὶ πιστώσει καὶ ἐντόκως εἰς τὰς συμβαλλομένας μετ' αὐτῆς Μεσογείους Ἀλευροβιομηχανίας ποσότητας σίτου μὴ δυναμένας πάντως νὰ ὑπερβῶσι τὰ δέκατον τοῦ συνόλου τῆς παραχωρηθείσης εἰς ἑκάστην ποσότητας.

2. Ἡ ΚΕΠΕΣ δικαιοῦται νὰ ἐξαιρῇ κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν της τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου χορηγήσεως σίτου Κυλινδρομύλους πληρούντας μὲν τὰς ἐν παράγρ. 1 τοῦ ἰδίου ἄρθρου προϋποθέσεις δυναμικότητος καὶ καταλληλότητος τῶν ἐγκαταστάσεων, ἱδρυθέντας ὅμως ἢ βελτιωθέντας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καὶ εἰς περιφερείας ἃς, κατὰ τὴν κρίσιν της, ἐξυπηρετοῦσιν ἐπαρκῶς ἕτεροι τοιοῦτοι.

3. Διάθεσις εἰς Ἐπιμελητείαν Στρατοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ Ἐπιμελητεία Στρατοῦ ἀπαλλάσσεται τῆς εἰς τὰ Τελωνεῖα προσαγωγῆς Δελτίων κατὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς ἐνεργουμένας εἰσαγωγὰς ἀλλοδαποῦ σίτου, παραλαμβάνει ὅμως κατόπιν ἀποράσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν, προκαλουμένης ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ, ποσοστὸν ἐγχωρίου σίτου τῆς Συγκεντρώσεως οὐχὶ ἐλάσσον τῶν 25 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν ἀναγκῶν τῶν εἰς τὰς περιφερείας τῆς Συγκεντρώσεως μονάδων.

2. Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τοῦ σίτου τούτου καθορίζονται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης αὐτοῦ ἀξίας, ὑπολογιζομένης ὡς ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

4. Ὑποχρεωτικὴ διάθεσις εἰς εἰσαγωγεῖς ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἀλεύρων.

Ἄρθρον 11.

1. Κατὰ πᾶσαν εἰσαγωγὴν σίτου ἢ ἀλεύρων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὀφείλει ὁ εἰσαγωγεὺς νὰ προσαγάγῃ εἰς τὰς οἰκείας Τελωνειακὰς Ἀρχὰς Δελτίον ἐκδόσεως τῆς ΚΕΠΕΣ, εἰς ἔνδειξιν ἀγορᾶς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀναλόγου ποσοστοῦ ἐγχωρίου σίτου τῆς Συγκεντρώσεως (Δελτίων Ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου ἢ Δελτίον Α') ἢ καταβολῆς τῆς κειμένης διαφορᾶς τιμῆς (Ἄδεια εἰσαγωγῆς ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἀλεύρων ἢ Δελτίον Β').

2. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσοστὸν ὑποχρεωτικῆς ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου ἢ ἡ ἀντ' αὐτοῦ καταβαλλομένη διαφορὰ τιμῆς καθορίζονται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστης συγκεντρώσεως. Τὸ ποσοστὸν ὑποχρεωτικῆς ἀγορᾶς εἶναι πάντοτε κατ' ἔτος μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς διαθεσίμου ποσότητος ἐγχωρίου σίτου. Ἡ ἀντ' αὐτοῦ καταβαλλομένη διαφορὰ τιμῆς, ἀντιπροσωπεύουσα τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου τὴν τυχὸν προκαλουμένην ἐκ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑποχρεωτικῆς διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου τοιούτου, ὁρίζεται κατὰ εἰσαγόμενον χιλιόγραμμον σίτου ἢ ἀλεύρων καὶ εἶναι μεταβλητὴ μὲν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ ἐφ' ὅσον ἐκ παραλλήλου διατηρεῖται καὶ ἡ ἔκδοσις Δελτίων Α, παγία δὲ ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν τελευταίων τούτων.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τῶν Δελτ'ων Α εἶναι σταθεραὶ κατὰ κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ καὶ δι' ἑκάστην κατηγορίαν ἐγχωρίου σίτου, νοοῦνται δὲ διὰ παράδοσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς προσωμαίας ἢ ἐξ ἀποθήκης τοῦ λιμένος διὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ἀντιστοίχου ἀλλοδαποῦ σίτου. Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς διὰ Τελωνείων τῆς παραμεθορίου ἢ τυχὸν ἐγκρίσεως χρησιμοποιήσεως Δελτίων Α συνεπάγεται παράδοσιν τοῦ ἐγχωρίου σίτου εἰς τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ Κέντρα ἀποθηκεύσεως.

2. Τὰ Δελτία Α εἶναι προσωπικὰ καὶ ἀνεπέκτατα μεταβιβάσεως. Δι' ἀποράσεως τῆς ΚΕΠΕΣ, ἐγκριναμένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ ἡ μεταπώλησις τοῦ παραδιδομένου εἰς ἐκτέλεσιν τοιούτων Δελτίων ἐγχωρίου σίτου ἐκ μέρους τῶν ὑποχρέων ἀγοραστῶν, ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας της, τῶν παραβατῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 28 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένας ποινάς. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ἀγοραστά.

3. Ἡ ΚΕΠΕΣ ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ ἑκάστης ἐκδόσεως Δελτίων Α νὰ προβαίνῃ εἰκοθεν εἰς φόρτωσιν καὶ ἀπὸ τ. τελλὴν τοῦ ἐγχωρίου σίτου εἰς παραλαβὴν τῶν ἀγορασθέντων.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραλάβωσι τὸν ἐγχώριον σῖτον ἐντὸς πέντε ἐργασίμων ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς σχετικῆς εἰδοποιήσεως τῆς Ὑπηρεσίας, ὑποκειμένου ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς ἔξοδα ὑπερημερίας καθοριζόμενα ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ. Ἡ εἰσπραξις τῶν ὑπερημεριῶν τούτων ὑπὸ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς χρηματοδοτερίας Τραπέζης ἢ τῆς διανειδιστούσης Ἑταιρείας γίνεται κατ' ὃν τρόπον ἤθελεν ὁρίσει ἡ ΚΕΠΕΣ.

4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. Δελτ'α Α' καὶ Β' ὡς καὶ αἱ αἰτήσεις ἀγορᾶς τούτων ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 13.

1. Δι' ἀ τῆς ἐκδόσεως Δελτ'ων Α' καὶ τῆς ἐκ παραλλήλου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκδόσεως Δελτίων Β ἡ ΚΕΠΕΣ δικαιοῦται νὰ καλύπτῃ :

α') Τὴν καταβληθεῖσαν εἰς τοὺς γεωργοὺς ἀξίαν τοῦ προϊόντος, τὰ ἔξοδα συγκεντρώσεως, διαχειρίσεως, καθαρισμοῦ καὶ ἀποθηκεύσεως (ἐνοίκια ἢ τοκοχρεωλύσια ἀποθηκῶν), τὰ γενικὰ ἔξοδα, τοὺς τόκους, τὰ ἀσφάλιστρα καὶ πᾶν τυχὸν ἔλλειμμα ἐκ φθορᾶς ἢ ἐσκεμμένης καταπάτησεως τοῦ προϊόντος.

Ἐπίσης πᾶσαν διαφορὰν προκύπτουσαν ἐκ τῆς διαθέσεως τῆς ἀριθῆς ἢ βρώμης, ὡς καὶ τῆς εἰς τρεχούσας τιμάς, κατὰ τὰ ἄρθρα 8—10 τοῦ παρόντος, διαθέσεως τοῦ σίτου.

β') Ποσὸν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατ' ἔτος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδαφ. β', ε' καὶ ζ' τοῦ παρόντος σκοπῶν.

2. Πᾶν τυχὸν πιστωτικὸν ὑπόλοιπον προκύπτον κατὰ τὸ πλείσιμον τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐδαφ. α' καὶ β' ἀναγομένων λογαριασμῶν τῆς ΚΕΠΕΣ παρὰ τῇ χρηματοδοτερίᾳ Τραπέζῃ ἄγεται εἰς πίστωσιν τῶν ἰδίων λογαριασμῶν τῆς ἑπομένης χρήσεως.

Ἄρθρον 14.

1. Τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ Δελτία, ἀμφοτέρων τύπων, καταναλίσκονται εἰς τὰ οἰκεῖα Ὑποκαταστήματα τῆς χρηματοδοτερίας Τραπέζης ἢ τῆς διαχειριστρίας Ἑταιρείας, παρὰ τῶν ὁριζομένων καὶ διατιθεμένων ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ τιμῶν. Κατὰ τὴν ἔκδοσιν Δελτίων Α καταβάλλεται πάντοτε τὸ τίμημα σίτου Α' κατηγορίας ἐπιστρεφομένης εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς κεκανονισμένης διαφορᾶς, ἐφ' ὅσον ἤθελε παραδοθῇ αὐτοῖς σῖτος κατωτέρας κατηγορίας.

2. Οὐδὲν Δελτίον γίνεται δεκτὸν εἰς τὰ Τελωνεῖα ἄνευ τῶν καιολογητικῶν εἰσαγωγῆς ἀλλοδαποῦ σίτου ἢ ἀλεύρων, ἐφ' ὅσον ἡ χρονολογία τῆς ἐκδόσεώς του προηγεῖται περισσοτέρων τῶν πέντε ἐργασίμων ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καταθέσεως τῆς σχετικῆς ἐπισφίξεως εἰσαγωγῆς ἢ αἰτήσεως ἀναλώσεως. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ὑποχρεωτικῆς διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου ἕως τοῦ ἑκάστης ἐκδεδομένης τῶν κυκλοφορίας Δελτίων τῆς προηγουμένης χρήσεως δύνανται νὰ καθίστανται ἀποφάσει τῆς ΚΕΠΕΣ τελωνειακῶς ἄκυρα.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις τελωνειακῆς ἀκυρότητος τῶν Δελτίων τὸ καταβληθὲν διὰ τὴν ἀγορὰν των ποσὸν ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς δικαιούχους ἀτόκως ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος Ὑποκαταστήματος.

3. Τὰ δελτία Α ἀφορῶσιν ἀποκλειστικῶς τοὺς εἰσάγοντας ἀλλοδαπὸν σῖτον μέσῳ Τελωνείων ὁριζομένων δι' ἀποράσεως τῆς ΚΕΠΕΣ. Εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς ἀλεύρων, ὡς καὶ τοὺς εἰσάγοντας σῖτον διὰ Τελωνείων ἄλλων πλὴν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζομένων, χορηγοῦνται πάντοτε Δελτία Β.

4. Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς δι' ὑποχρεωτικὴν διάθεσιν προοριζομένης ποσότητος ἐγχωρίου σίτου ἡ ἔκδοσις Δελτίων Β' ἐπεκτείνεται εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς εἰσαγωγεῖς, τὰ τυχὸν δὲ ἐπὶ πλέον τῶν διαθεσίμων τῆς ΚΕΠΕΣ ἐκδοθέντα Δελτία Α ἀκυροῦνται, τοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀγορὰν των τιμήματος ἐπιστρεφομένου ἀτόκως εἰς τοὺς δικαιούχους.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ὡς ἄνω ἀκυρούμενα Δελτία ἔχουσι συμπληρωθῆναι ἐν τοῖς Τελωνείοις ἐκπέπτεται ἐν τῷ ἀποστερουμένου ποσοῦ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν γενομένην εἰσαγωγὴν ἀλλοδαποῦ σίτου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης τιμῆς ἐκδόσεως Δελτίων Β.

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ ποσοστὸν ὑποχρεωτικῆς ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου νοεῖται διὰ περιεκτικότητος αὐτοῦ εἰς ξένας ὕλας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 2 ο)ο. Τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον τῆς ἀναλογίας ταύτης ποσοστὸν ξένων ὑλῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἀφαιρεθῇ διὰ καθαρισμοῦ εἰς

τὰς ἀποθήκας συγκεντρώσεως, συμπληρούται εἰς εἶδος κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ σίτου, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως ἐκ τῶν κεκανονισμένων τιμῶν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ δι' ἁπαντας τοὺς λοιποὺς ἀγοραστάς, εἰς περιπτώσεις παραδόσεως σίτου περιέχοντος ξένας ὕλας εἰς ἀναλογίαν μείζονα τῶν 2 ο/ο.

2. Αἱ τυχὸν ἀμφισβητήσεις τῶν ἀγοραστῶν, διὰ διαφορὰν ποιότητος τοῦ παραδοθέντος σίτου ἀπὸ τὴν κατηγορ αν, εἰς ἣν οὗτος κατετάχθη ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ, λύονται τελεσιδίκως διὰ προσφυγῆς εἰς τὸ Πολιτικὸν Γενικὸν Χημεῖον, ἀσκουμένης κατὰ τὰς διατυπώσεις κανονισμοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν ξένων ὑλῶν ἐνεργουμένη καθ' ἑνάστην παράδοσιν ἐνώπιον τῶν ἀγοραστῶν ἢ ἀντιπροσώπων των εἰς ειδεμίαν ὑπόκειται ἔφεσιν.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ἀποτίμησις τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ἐγχωρίου σίτου, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὑπ' ὡς ὑπὸ τῆς ἀλευροβιομηχανίας χρησιμοποιούμενον ἀλλοδαπὸν τοιοῦτον, ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀγοραστὰς Δελτίων Α', οἵτινες διὰ τὴν ὑποχρέωσίν των ταύτην δικαιοῦνται ν' ἀναπωμάσουν τὰ ἀλευρά των μόνον κατὰ τὴν ἀναλογ αν τῶν πραγματοποιουμένων ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῶν Δελτίων Α' εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἐκ τῆς ἀποτιμήσεως ταύτης ἐξαγομένης ἑκάστοτε ἀξίας τοῦ ἐγχωρίου σίτου, ὃν ἀντιπροσωπεύουσιν.

Ἄρθρον 16.

1. Εἰς ἕκαστον Τελωνεῖον ἰσχύουν μόνον τὰ Δελτία τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ Ὑποκαταστήματος ἢ Ἀντιπροσωπείας τῆς χρηματοδοτ ας Τραπέζης.

Περιελθόντος περὶ εἰσαγωγῆς δι' Ὑποτελωνεῖον τὰ σχετικὰ Δελτία προσάγονται πάντοτε εἰς τὸ Τελωνεῖον παρὰ τῷ ὁποίῳ κατατίθεται ἡ σχετικὴ διασάφησις, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν Ὑποτελωνείων ἐκείνων δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγὴ ἀλλοδαποῦ σίτου.

2. Ὁ τύπος τῶν Δελτίων Α' καὶ Β' καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἔκδοσιν καὶ χρησιμοποίησιν αὐτῶν ἐν τοῖς Τελωνείοις κλπ. καθορίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεων τῆς ΚΕΠΕΣ κοινοποιουμένων εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχάς.

Ἄρθρον 17.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπόχρεοι καὶ ἐπὶ συμβάσει ἀγοραστὰ ἐγχωρίου σίτου ἀλευροβιομήχανοι δικαιοῦνται νὰ ἀλέσωσι τοῦτον καὶ αὐτούσιον πρὸς προάγωγὴν συμβάλεως καὶ ἀλεύρων, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε αὐτουσίων, εἴτε μεταποιημένων εἰς φυράματα.

2. Διὰ τὰ οὕτω ἐξ αὐτουσίου ἐγχωρίου σίτου παραγόμενα συμιγδάλεα ἢ ἄλευρα δύναται τὸ Συμβούλιον Χημικῆς Ὑπηρεσ ας νὰ ὁρίζῃ εἰδικὰ ἐπιεικέστερα ὅρια, ἅπινα δέον νὰ πληρῶσι ταῦτα.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ ἐγχώριος σῖτος τῆς συγκεντρώσεως καὶ τὰ ἐκ τούτου ἄλευρα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἢ κατάθεσιν δημοτικοῦ φόρου εἰς Δήμους ἄλλους πλὴν ἐκείνων εἰς οὓς πρόκειται νὰ καταναλωθῶσι. Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργ ας καὶ Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένων, καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Διὰ τοὺς ἐπὶ συμβάσει ἀγοραστὰς ἀλευροβιομηχάνους ἢ ἐξ ἐγχωρίου σίτου τῆς συγκεντρώσεως προέλευσις τῶν ἀλεύρων πιστοποιεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων Γεωργικῶν Ἐπιμελητ ρίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς Συγκεντρώσεως παρεχομένων στοιχείων. Ὁ μηχανισμὸς καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς ἐκδόσεως τοιούτων πιστοποιήσεων, καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεων τῆς ΚΕΠΕΣ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Ὁ ὑπὲρ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου εἰσπραττόμενος φόρος ἐπὶ σίτου καὶ ἀλεύρων ἐκ Θεσσαλικοῦ σίτου, ὡς καὶ ὁ φόρος τῶν ἐκ Θεσσαλίας ἐξαγομένων ἀλεύρων, καταργοῦνται.

Γ'. Ἱδρυσις Ἀποθηκῶν.

Ἄρθρον 19.

1. Κεντρ καὶ Ἀποθῆκαι.

1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τῆς ΚΕΠΕΣ, ὁρίζονται καθωρισθῇ οἱ τόποι τῆς ἱδρύσεως Κεντρικῶν Ἀποθηκῶν δημητριακῶν καὶ λοιπῶν γεωργικῶν προϊόντων, οἱ ὅροι τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἔργου, ὁ Ὀργανισμὸς εἰς ὃν ἀνατεθήσεται ἡ διαχείρισ ς τούτων καὶ πᾶσα ἄλλη συναφὴς λεπτομέρεια.

2. Ἡ χρηματοδότησις τοῦ ἔργου ἐπιτευχθήσεται διὰ δανεισμοῦ συναπτομένου εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ΚΕΠΕΣ ἢ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους, μετ' ἔγκρισιν τῶν ὅρων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ὡς ἄνω δανείου γίνεται δι' ἀναλόγου προελεύσεως κατὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν διάθεσιν τοῦ σίτου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ὅπως ὡς κεφάλαιον ἱδρύσεως τῶν Κεντρικῶν Ἀποθηκῶν χρησιμοποιῶνται κατὰ τὰ τυχὸν πραγματοποιούμενα πλεονάσματα τῶν χρήσεων τῆς ΚΕΠΕΣ.

Ἄρθρον 20.

2. Συνεταιρικαὶ Ἀποθῆκαι.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀποφασίζῃ μετ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ὅπως ἐκ τῶν τιμῶν ἐξαγορᾶς ἐκπίπτῃ μέχρι 15 λεπτῶν κατ' ὀκάν, τῶν ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης εἰσπράξεων φερομένων εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ λογαριασμοῦ παρὰ τῇ συμβαλλομένῃ Τραπέζῃ ὑπὸ τὸν τίτλον «Κρατήσεις δι' ἀνέγερσιν Ἀποθηκῶν Ἑνώσεων». Αἱ εἰσπράξεις αὗται ἀνήκουσιν εἰς τὰς σιτοπαραγωγικὰς Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν, ἐν ἀναλογίᾳ τῆς παραδοθείσης ἐκ τῆς περιφερείας ἑκάστης ποσότητος σ'του, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἀναληφθῶσι καὶ χρησιμοποιηθῶσιν ἢ ὑφ' οὓς θέλει καθορίσει ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Π.Ε.Σ. ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν καὶ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ πρὸς ἀποκλειστικὸν σκο-

2. Ἡ κυριότης τῶν οὕτω ἱδρυθησομένων ἀποθηκῶν ἀνήκει εἰς τὰς οἰκείας Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν, ἀπαγορευομένης ὅμως τῆς πωλήσεως τούτων, ὡς καὶ τῆς ὑποθηκεύσεως εἰς ὀργανισμὸν ἄλλον πλὴν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Δ'. Προμήθεια καὶ διάθεσις σπόρων.—Σποροπαραγωγή.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀναλαμβάνῃ κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὴν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προμήθειαν σπόρων ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν σιτηρῶν καὶ διάθεσιν αὐτῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐπὶ ἡλαττωμένῃ τιμῇ ἢ ἐπ' ἀνταλλαγῇ ὡς καὶ τὴν ἐπὶ πιστώσει χορήγησιν αὐτῶν ἐπὶ ὅροις καθοριζομένοις δι' εἰδικῶν μετὰ τῆς ΚΕΠΕΣ συμφωνιῶν.

Ἡ διάθεσις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω σπόρων ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ἀποβλέπει κατὰ κανόνα εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἀναπέπωσιν ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβ ᾖ ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας τὸ 1.000.000 ὀκάδων. Χορήγησις σπόρων εἰς εὐρυτέραν κλίμακα ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ἄλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐξαγορὰ τῶν σπόρων δὲν ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμοὺς ποιότητος καὶ τιμῆς τοὺς ἰσχύοντας διὰ τὸν πρὸς ἄλεσιν προοριζόμενον σῖτον.

Ε'. Πράδευσις προϊδευτικῶν γεωργῶν.—Κέντρα βελτιώσεως σιτοκαλλιεργείας.

Ἄρθρον 22.

1. Δι' Εἰδικῶν Κανονισμῶν τῆς ΚΕΠΕΣ ἐγκρινομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένου καὶ νὰ τροποποιῇ τούτους, καθορισθήσονται τὰ τῆς προκηρύξεως διαγωνισμῶν τῆς καλλιτέρας καλλιεργείας, αἱ διατυπώσεις συμμετοχῆς, ὁ τρόπος τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων, τὰ ἀπονεμόμενα βραβεῖα κλπ.

Σκοπὸς τῆς βραβεύσεως εἶναι ἡ αὔξησις τῆς εἰς εἴδος καὶ χρῆμα προσόδου τῆς γεωργικῆς οἰκογενείας. Βελτιώσεις καλαὶ μὲν ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς, ἀλλὰ κα. καταδικαστέαι ἀπὸ οἰκονομικῆς τοιαύτης, ὄχι μόνον δὲν βραβεύονται, ἀλλ' ἐ καὶ δυσμενῶς βαθμολογοῦνται.

2. Ἡ ΚΕΠΕΣ διαθέτει ὡσαύτως ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος πόρων της, ποσὸν ὁριζόμενον ὑπ' αὐτῆς δι' ἑκάστην χρῆσιν διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἐπανῶν συστάσεως, συντηρήσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει Κέντρων Βελτιώσεως τῆς σιτοκαλλιεργείας, συνιστωμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἰς σιτοπαραγωγικὰς περιφερείας. Τὰ τῆς λειτουργ ας, ἐλέγχου δαπανῶν κλπ. τῶν ἐν λόγῳ Κέντρων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ.

ΣΤ'. Ὑποστήριξις τιμῶν δευτερευόντων δημητριακῶν.

Ἄρθρον 23.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργ ας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ γνώμην τῆς ΚΕΠΕΣ, δύναται ὁ θεσμὸς τῆς Συγκεντρώσεως νὰ ἐπεκτεί ηται καὶ ἐπὶ τῆς κριθῆς καὶ βρώμης, λαμβανομένης ἀναλόγου προνοίας ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος Συμβάσει διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ἐξαγορᾶς καὶ διαχείρισιν τοῦ συγκεντρωθησομένου προϊόντος.

2. Διὰ τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων καθορίζονται αἱ περιφερειαι Συγκεντρώσεως καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν συγκεντρωθησομένων ποσοτήτων, αἱ τιμαὶ ἐξαγορᾶς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ζ'. Ἐπιχορηγήσεις Εἰδικῶν Ἱδρυμάτων.

Ἄρθρον 24.

Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος πόρων της ἡ ΚΕΠΕΣ ἐπιχορηγεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργ ας, ἀναγράφοντος τὰς παρεχομένας ὑπ' αὐτῆς π.στώσεις εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Γεωργικῶν Ταμείων των, τὸν Σταθμὸν Καλλιτερεύσεως Φυτῶν, μετονομαζόμενον εἰς Ἰνστιτοῦτον Καλλιτερεύσεως Φυτῶν, καὶ τὸ Ταμεῖον Μηχανικῆς Καλλιεργείας. Αἱ ἐπιχορηγήσεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ὦσι κατώτεραι τῶν 2 1)2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως δι' ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἱδρυμάτων, δίδονται δὲ κυρίως διὰ σκοποὺς ἀφορῶντας τὴν βελτίωσιν τῆς σιτοκαλλιεργείας, τῶν ἐν λόγῳ Ἱδρυμάτων ὑποχρεωμένων ν' ὑποβάλλουν κατ' ἔτος εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν λεπτομερεῖς ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν συναφῶν ἐργασιῶν των.

Εἰς βάρος τῶν ἐπιχορηγήσεων τούτων καταβάλλονται ὑπὸ τῶν οἰκείων Γεωργικῶν Ταμείων καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι δαπάναι διὰ τὴν πρόσληψιν καὶ ἀμοιβὴν τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τὰ ἱδρύματα ταῦτα ἐκτάκτου καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ, κατὰ κανονισμοὺς συνταχθησομένους ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως αὐτῶν καὶ ἐγκριθησομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένου νὰ τροποποιῇ αὐτούς. Γαῖαι κατάλληλοι πρὸς ἐγκατάστασιν παραρτημάτων τοῦ Ἰνστιτούτου καλλιτερεύσεως φυτῶν καὶ κέντρων σπουροπαραγωγῆς, ἀνήκουσι δὲ εἰς τὸ Δημόσιον, παραχωροῦνται εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ἰνστιτοῦτον κατὰ χρῆσιν διὰ Διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐκδιδομένου.

Η'. Σύνθεσις Κ.Ε.Π.Ε.Σ.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ΚΕΠΕΣ διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐ τῶν κάτωθι μελῶν :

1. Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ νομίμ. ἀναπληρωτοῦ του.

2. Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

3. Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀγορανομίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

5. Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου ἀναπληρωτοῦ του.

6. Ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

7. Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς συμβαλλομένης διὰ τὴν χρηματοδότησιν Τραπέζης.

8. Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ συμβαλλομένου διὰ τὴν διαχείρισιν Ὀργανισμοῦ, ἐφόσον τὴν διαχείρισιν δὲν ἀναλαμβάνει ἡ ΚΕΠΕΣ ἢ ἡ χρηματοδότρια Τράπεζα.

9. Ἑνὸς ἀλευροβιομηχάνου, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Ἀλευροβιομηχάνων.

10 καὶ 11. Δύο ἀντιπροσώπων τῶν παραγωγῶν, διαμενόντων ἐν Ἀθήναις καὶ ὑποδεικνυομένων ἀνὰ τριετίαν, τοῦ ἑνὸς μὲν ὑπὸ τῶν σιτοπαραγωγικῶν Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Θεσσαλίας, τοῦ ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῶν ὁμοίων Ἑνώσεων Μακεδονίας καὶ Θράκης. Ὁ τρόπος τῆς ὑποδείξεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

12. Τοῦ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον, διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας ΚΕΠΕΣ τοῦ Γενικοῦ Εἰσηγητοῦ λογιζομένου διὰ τὴν ἀπαρτίαν ἀλλ' ἄνευ ψήφου.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ΚΕΠΕΣ καλεῖται καὶ μετέχει μετὰ ψήφου, ὁσάκις συζητοῦνται θέματα σχετικὰ μὲ τὴν διάθεσιν σίτου εἰς ἀλευροβιομηχάνους τῆς ἐνδοχώρας, ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἐκλεγόμενος κατ' ἔτος, ὡς καὶ ὁ ἀναπληρωτής του, ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν λήξασαν οἰκονομικὴν χρῆσιν συμβληθέντων μετὰ τῆς ΚΕΠΕΣ ἀλευροβιομηχάνων, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

Ἡ ΚΕΠΕΣ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ τῶν μελῶν της, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ὡς Πρόεδρος τῆς ΚΕΠΕΣ ὁρίζεται ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Γεωργ ας, τούτου δὲ ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς ΚΕΠΕΣ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας κατὰ συνεδρίασιν καὶ δι' οὐχὶ πλείονας τῶν τεσσάρων συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 26.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται νὰ μεταβιβάζῃ μέρος τῆς ἁρμοδιότητός της εἰς ὑποεπιτροπὰς ἐκ μελῶν της ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς αὐτῶν.

2. Ἡ Ὑπηρεσία τῆς ΚΕΠΕΣ διευθύνεται ὑπὸ ἀνωτέρου τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, διπλωματούχου Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς, ἀποσπωμένου παρ' αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην αὐτῆς καὶ ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ του.

3. Δι' ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ΚΕΠΕΣ θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῶν ἐργασιῶν της, ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν της, ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ της κλπ. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένου καὶ νὰ τροποποιῇ αὐτούς.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ΚΕΠΕΣ ὑπέχει τὰς εὐθύνας δημοσίων ὑπαλλήλων, χωρὶς νὰ κέκτηται τὴν ἰδιότητα τούτων.

4. Ἅπασαι αἱ δαπάναι τῆς λειτουργίας τῆς ΚΕΠΕΣ βαρύνουσι τὴν διαχείρισιν τοῦ σίτου, συνυπολογιζόμεναι εἰς τὰ ἔξοδα, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Θ'. Ἔλεγχος δαπανῶν.

Ἄρθρον 27.

1. Πρὸς ἔλεγχον ἁπασῶν τῶν, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, δαπανῶν διορίζεται κατ' ἔτος τριμελὴς ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Δαπανῶν, ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων διὰ κοινῆς ἀποράσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνερχομένη ὑποχρεωτικῶς ἅπαξ τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ κεκανονισμένῃ διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς ΚΕΠΕΣ ἀποζημιώσει καὶ δι' οὐχὶ πλείονας τῶν τεσσάρων συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἐλέγχει τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ τοὺς λογαριασμοὺς χρηματοδοτήσεως καὶ ὑποβάλλει τὴν ὁλομέλειαν κατὰ τρίμηνον τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις.

3. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης χρήσεως ὑποβάλλει τὴν ὁλομέλειαν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως.

4. Ἡ ΚΕΠΕΣ τὴν ἔκθεσιν ταύτην μετὰ τῶν παρατηρήσεων της ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ι'. Ποιναὶ κυρώσεις.

Ἄρθρον 28.

1. Πᾶς προτέρων εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ ἢ τῶν κατὰ τόπους Ὑπηρεσίας ἢ τοὺς ἐκπροσώπους αὐτῆς πρὸς ἐξαγορὰν ὡς ἐγχωρίων προϊὸν σίτου ἢ κριθῆν προελεύσεως ἀλλοδαπῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνὸς καὶ χρηματικῆς ὑπὲρ τῆς ΚΕΠΕΣ ποινῆς ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ προσφερθέντος πρὸς ἐξαγορὰν προϊόντος.

2. Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τοὺς προσφέροντας πρὸς ἐξαγορὰν ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ὡς ἴδια αὐτῶν τοιαῦτα προϊόντα ἐγχωρίου προελεύσεως, ἐφόσον ταῦτα ἀνῆκον ἢ προέρχονται ἀπὸ πράσωπα μὴ δικαιούμενα πρὸς παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ πρὸς ἐξαγοράν.

3. Μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωρεῖται καὶ πᾶς παραβάτης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 29.

1. Ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀδικήματα διωκόμενα αὐτεπαγγέλτως εἰσάγονται καὶ ἐκδικάζονται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Πλημμελειοδικῶν, ἐὰν μὲν ὁ δράστης συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ, κατὰ τὸ ἀπὸ 22)28 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διάταγμα «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει, ἄλλως δὲ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου, τηρουμένου μόνον τοῦ πρὸς ἐνέργειαν προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως καὶ κλήτευσιν τῶν κατηγορουμένων ἀπαιτουμένου χρόνου.

2. Πρὸς τοῦτο πᾶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει: α') προκειμένου περὶ μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικήματος, νὰ προβῇ ἅμα τῇ βεβαιώσει τοῦ ἀδικήματος ἢ τῇ ὑποβολῇ αὐτῷ, σχετικῆς μηνύσεως εἰς ἐνέργειαν προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, ἣν ἐντὸς 3 ἡμερῶν νὰ περατώσῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον κατὰ τόπους Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν. β') προκειμένου δὲ περὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιούτων νὰ ἀποστείλῃ τὸ ταχύτερον τὸν δράστην μετὰ σχετικῆς ἐκθέσεώς του πρὸς τὸν αὐτὸν Εἰσαγγελέα.

3. Ὁ ἐν περιπτώσει διαπράξεως ἑνὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθοριζομένων ἀδικημάτων ἐπιληφθεὶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ὀφείλει νὰ κατάσχῃ τὴν τροσφερθεῖσαν πρὸς ἐξαγορὰν ἢ μεταπώλησιν ποσότητα σίτου ἢ κριθῆς καὶ θέσῃ ταύτην ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν ξένου πρὸς τὸν ἀδικοπραγήσαντα προσώπου, ἵνα ἐκ τοῦ τιμήματος τῆς ἐκποιήσεως αὐτῆς εἰσπραχθῇ καὶ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ ἡ ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένη χρηματικὴ ποινή, ὑποβάλλῃ δὲ τὴν ἐκθεσίν του ταύτην εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν ὁμοῦ μετὰ τῆς λοιπῆς δικογραφίας. Τὸ συμβὰν Πλημμελειοδικεῖον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς σχετικῆς ποινικῆς ὑποθέσεως ἀποφαίζει καὶ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως αὐτῆς, καὶ ἐν περιπτώσει μὲν ἀπαλλαγῆς τοῦ κατηγορουμένου διατάσσει τὴν εἰς αὐτὸν ἀπόδοσιν τοῦ κατασχεθέντος, ἐν περιπτώσει δὲ καταδίκης αὐτοῦ διατάσσει τὴν ἐνώπιον καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας διενέργειαν πλειστηριασμοῦ πρὸς ἐκποίησιν τοῦ κατασχεθέντος, ἐνεργουμένου ἀπελῶς τὴν πρώτην μετὰ πάροδον 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταδίκης Κυριακήν, τοιχοκολλουμένων τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ σχετικῶν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἀποσπασμάτων εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα τοῦ τόπου τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος καὶ τὸ Κατάστημα τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς Περιφερείας. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἁρμόδιος Εἰρηνοδίκης, εἰσπράττων τὸ τίμημα, καταθέτει τοῦτο εἰς τὸ κατὰ τόπους ἁρμόδιον Κατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τῆς ΚΕΠΕΣ, ἀφοῦ παρακρατήσῃ τὰ διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπαιτηθέντα ἔξοδα, ὡς καὶ 2 0)0 ἐπὶ τῷ συνόλῳ τοῦ τιμήματος ὅπερ κρατεῖ ἐπ' ὠφελείᾳ του.

4. Πᾶς καταδικασθεὶς ἐπὶ τινι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων ἀδικημάτων, δικαιοῦται νὰ συμψηφίσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ χρηματικὴν ποινὴν πρὸς τὴν κατασχεθεῖσαν ποσότητα σίτου ἢ κριθῆς, διὰ δηλώσεώς του πρὸς τὸ Δικαστήριον.

5. Ἡ ἀπώλεια τοῦ κατασχεθέντος διατάσσεται, ἐφόσον ὁ καταδικασθεὶς δηλώσῃ ὅτι τῇ καταδίκῃ ἐπ' ἀκροατηρίῳ καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καταβάλῃ εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς περιφερείας ἐπ' ὀνόματι τῆς ΚΕΠΕΣ τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ χρηματικὴν ποινήν.

ΙΑ'. Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται νὰ ἀποφασίζῃ, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅπως εἰς περιόδους σοβαρῶν ὑποτιμήσεων τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου σχηματίζῃ ἀποθεματικὰ κεφάλαια διὰ τῆς ἐπιβολῆς προσθέτου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰσφορᾶς, οὐχὶ ὑψωτέρας τῶν 50 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν σίτου καὶ τοῦ ἀντιστοίχου κατ' ὀκᾶν ἀλεύρου.

2. Ἡ πρόσθετος αὕτη εἰσφορὰ εἰσπράττεται μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου καὶ ἀποδίδεται εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ, δι' ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀποφαίζῃ ὅπως αἱ ἐκ τῆς προσθέτου ταύτης εἰσφορᾶς εἰσπράξεις χρησιμοποιῶνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διὰ σκοπους ἀρδεύοντας ἐπωφελῶς τὴν ἐκλίπωσιν τῆς παραγωγῆς.

Ἄρθρον 31.

1. Αἱ πάσης φύσεως δαπάναι τῆς ΚΕΠΕΣ αἱ ἐνεργούμεναι, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῆς, εἴτε μέσῳ τῆς συμβαλλομένης Τραπέζης καὶ διαχειριστρίας Ἑταιρείας, δὲν ὑπόκεινται εἰς κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Π. Υ. ἢ ἄλλου εἰδικοῦ Ταμείου, τὰ δὲ καταβαλλόμενα εἰς τοὺς παραδίδοντας τὸν σῖτον των ποσὰ δι' ἀξίαν αὐτοῦ δὲν ὑπόκεινται οὔτε εἰς τὰς ἀνωτέρω κρατήσεις, οὐδὲ εἰς κρατήσεις χαρτοσήμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχυος τοῦ Νόμου 3508 «περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Ἄρθρον 32.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΒ'. Καταργητικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 33.

Πᾶσα διάταξις Νόμου ἀντικειμένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

ΙΓ'. Ἐκτελεστικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 34.

Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδιδομένων, κανονίζονται αἱ τυχὸν ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος

ΙΔ'. Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 35.

Κυροῦται α') ἡ ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ συνέχισις τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸν Νόμον 4932 Διαταικτικῶν καὶ μετὰ τὴν εἴσπραξιν τῆς διαφορᾶς, ἥτις προέκυψεν εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τῆς συγκεντρώσεως ἐκ τῆς γενομένης δι' ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μειώσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν κατὰ τὸν νόμον 4817 ἐκδοθεισῶν Διαταικτικῶν ἐγχωρίου σίτου χρήσεως 1930—1931, καὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς εἰσπράξεως τῆς διαφορᾶς ταύτης, β') ἡ ἀπόρασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐξαγορᾶς τοῦ ἐγχωρίου σίτου τῆς συγκομιδῆς 1931 πρὸς δραχμὰς ἓξ κατ' ὀκᾶν καὶ κατὰ μέσον ὅρον καὶ γ') ἅπασαι αἱ ἐνέργειαι τῆς ΚΕΠΕΣ αἱ γενόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1931 Ν. Δ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 4817 καὶ 4932 κλπ.», ἀφ' ἧς ἔληξεν ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 36.

Ἐκ τοῦ προκύπτοντος πιστωτικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου ἐξοφλοῦνται κατὰ πρῶτον λόγον τὰ παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβληθέντα πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ ἰδίου λογαριασμοῦ παρελθουσῶν χρήσεων, ὡς καὶ τὸ τυχὸν παραμένον εἰσέτι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου χρεωστικὸν ὑπόλοιπον ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως σίτου.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη, δεκτῆς γενομένης τροπολογίας τοῦ κ. Παχνοῦ, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4402 καὶ 5219 περὶ ταμείου γεωργικῶν ἀσφαλειῶν».

Γίνονται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου:

1) «Περὶ ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεωργικῶν τινων προϊόντων» καὶ

2) «Περὶ ἐξαγορᾶς 5700 στρεμμάτων τοῦ ἀγροκτήματος Τουρκομισελῆ Ἀλμυροῦ», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεωργικῶν τινων προϊόντων.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴ τῶν κάτωθι ὁριζομένων Ἑλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων ἄνευ ἐπικολλήσεως ἐπὶ τοῦ περιέχοντος αὐτὰ περιβλήματος ἢ κιβωτίου κρατικοῦ σήματος ἐξαγωγῆς πρὸς ἀπόδειξιν καὶ καθορισμὸν τῆς ποιότητος καὶ γνησιότητος αὐτῶν.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐν γένει ἄνευ κρατικοῦ σήματος νωπῶν ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν, εἰς Ἀμερικὴν δὲ ξηρῶν σύκων, βρωσίμων ἐλαιῶν καὶ ἐλαίου.

3. Ἡ ἄνευ κρατικοῦ σήματος ἐξαγωγὴ καὶ εἰς ἄλλας χώρας ξηρῶν τύκων καὶ βρωσίμων ἐλαιῶν δύναται ν' ἀπαγορευθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Δι' ὁμοίου Διατάγματος δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ἐξαγωγὴ καὶ ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄνευ κρατικοῦ σήματος.

Ἄρθρον 2.

1. Τῆς ἐπικολλήσεως τοῦ κρατικοῦ σήματος προηγεῖται ἀπαραιτήτως ἔλεγχος τῆς ποιότητος καὶ γνησιότητος τῶν ἐξαγομένων προϊόντων παρὰ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἥτις αἰτήσει τοῦ ἐξαγωγέως χορηγεῖ καὶ πιστοποιητικὸν ποιότητος καὶ γνησιότητος τῶν ἐξαγομένων προϊόντων.

2. Ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου καθορίζεται ἑκάστοτε διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἡ παραποίησις καὶ διπλοχρησία τοῦ Κρατικοῦ σήματος ἐξαγωγῆς γεωργικῶν προϊόντων τιμωρεῖται ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων διὰ φυλακίσεως μέχρι ἑνὸς ἔτους ἢ χρηματικῆς ποινῆς χιλίων μέχρι 50 χιλιάδων δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Περὶ ἐξαγορᾶς 5.700 β. στρεμμ. τοῦ ἀγροκτήματος Τουρκομισελῆ τῆς περιφερείας Ἀλμυροῦ.

Ἄρθρον μόνον.

1. Δυνάμει τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐξαγορὰν μέχρι 5700 β. στρεμμάτων ἐκ τοῦ κτήματος Τουρκομισλῆ τῆς περιφερείας Ἀλμυροῦ πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων.

2. Τὸ τίμημα τῶν ὡς ἄνω ἐξαγορασθησομένων ἐκτάσεων ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2.850.000 θέλει δὲ καταβληθῇ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρὰ τοῦ Δημοσίου.

3. Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν ἀγορασθησομένων ἐκτάσεων, ἡ πληρωμὴ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις τῆς ἀξίας ὑπὸ τῶν ἀκτημόνων καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, θέλει κανονισθῇ διὰ Π. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθησαν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρ. 6 ἐδάφ. 1 τοῦ νόμου 5190 καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ» καὶ 2) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3905 καὶ 5193 «περὶ ΑΟΑΠ. Κερκύρας».

Μεθ' ὃ ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ ἂν ἡ Βουλὴ παρέχει εἰς αὐτὸν τὴν ἐξουσιοδότησιν ὅπως ἐπικυρώσῃ ὑπ' εὐθύνην του τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως καὶ ἡ Βουλὴ ἀποδέχεται τοῦτο.

Μεθ' ὃ ὥρᾳ 8 1)2 λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον ὥρᾳ 6 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Καλιγκάτσης
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'

Τετάρτης 10 Αὐγούστου 1932

Ὥρα 6 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. **Ι. Βαλαλᾶ** (Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας) ἐπὶ λαθῶν τινων παρεισφρυσάντων κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν εἰς τὸ νομοσχέδιον «περὶ συγκεντρώσεως τοῦ σίτου».

Ἀνακοινοῦνται εἶτα τὰ ἑξῆς.

Ὁ σύνδεσμος ἀγοραστῶν κτημάτων ἀνταλλαξίμων Δράμας ζητεῖ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ τόκου τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων εἰς 3 ο/ο, τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν παλαιῶν ἀγοραστῶν 1928—29 καὶ τὴν ἀφομοίωσίν των πρὸς τοὺς νέους τοιούτους κλπ.

Ὁ σύνδεσμος Καλλιθέας Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν χορήγησιν πιστώσεως διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς παροχετεύσεως τοῦ χειμάρρου συνοικισμοῦ Καλλιθέας.

Οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ Δράμας ζητοῦν τὴν χορήγησιν βοηθήματος διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὑδραγωγείου των.

Οἱ γραμματεῖς τῶν κοινοτήτων Νέας Καρβάλης ζητοῦν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου 4548 περὶ μονιμότητος ἐπὶ πάντων τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ σύλλογοι πολυτέκνων Ἀμαλιάδος, Πτολεμαΐδος, Σερρῶν, Θηβῶν, Σταμνᾶ, Ἰκαρίας, Κιλκὶς καὶ Ἀθηνῶν ζητοῦν τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων, συμφώνως μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς ἀνωτάτης συνομοσπονδίας.

Ὁ Ε. Χ. Γκαβέρας εἰσαγωγεὺς γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων ὑποβάλλει τὴν αἴτησιν περὶ τοῦ διατάγματος τῶν εἰς συνάλλαγμα ὀφειλῶν.

Τριακόσιοι Μεσσήνιοι Ἑλληνοαμερικανοὶ διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν δραχμοποίησιν τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Οἱ καπνέμποροι Δράμας εὐχαριστοῦν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ληφθὲν μέτρον ἐξοφλήσεως τῶν εἰς συνάλλαγμα ὀφειλῶν μὲ τιμὴν δολλαρίου 100 δραχ. καὶ ζητοῦν τὴν ψήφισιν αὐτοῦ.

Ἡ ὁμοσπονδία ἐπαγγελματιῶν Τρικκάλων παρακαλεῖ ὅπως διαταχθῇ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα νὰ εἰσπράξῃ παρὰ τῶν χωρικῶν ὀφειλετῶν τὸ ἥμισυ τῆς ὀφειλῆς των.

Ὁ πρόεδρος Φιλίας Μυτιλήνης καὶ ὁ πρόεδρος κοινότητος Ἁγίας Παρασκευῆς διαμαρτύρονται διὰ τὴν καταστρατήγησιν τοῦ νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν σπορελαίων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δ' αὐτοκινητιστικοῦ συνεδρίου Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ὅπως διαγραφῇ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κορεσμοῦ τῶν γραμμῶν τῶν λεωφορείων ἡ διάταξις περὶ προσλήψεως ἐποπτῶν.

Ὁ σύλλογος καπνεμπόρων Μακεδονίας—Θράκης παρακαλεῖ ὅπως ληφθῇ μέριμνα περὶ ταχείας καὶ ὁριστικῆς ρυθμίσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πασχόντων καπνεμπόρων.

Ἡ ἕνωσις δανειστῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα Μακεδονίας καὶ ὁ Κυριάκος Νιούσης ἐκ Κερκύρας διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου περὶ δραχμοποιήσεως τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Τ. Ἀναστασίου** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν συνεταιρισμῶν Βαρθολομιοῦ ἐπικαλουμένων τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς προστασίαν τῆς ἐφετινῆς παραγωγῆς τῆς σταφίδος.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Χ. Λύτρα ἐκ Φιλιππιάδος περὶ διορισμοῦ του εἰς ἀνθελονοσιακὸν συνεργεῖον καὶ συνιστᾷ θερμῶς ταύτην.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει πράξεις τῶν συμβουλίων Φτερνοῦ καὶ Σπανοχωρίου τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος περὶ ἐνισχύσεως αὐτῶν πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίων.

Οἱ ξενοδόχοι Κηφισσίας, Νέας Ἐρυθραίας, ἐπιτροπὴ ἐπαγγελματιῶν οἰκιστῶν καὶ ἐργατῶν Κηφισσίας καὶ οἱ παραθερισταὶ Κηφισσίας ζητοῦν τὴν ἄμεσον ψήφισιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ κατατεθέντος νομοσχεδίου περὶ ἐπεκτάσεως τῆς συγκοινωνίας εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Κηφισσίας.

Τὸ ἐργατικὸν κέντρον Καλαμῶν διαμαρτύρεται διὰ τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν ἐργατῶν Πατρῶν καὶ ζητεῖ τὴν ἀποφυλάκισίν των.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ν. Ἀσκεπίδης** παρακαλεῖ ὅπως γίνωσι δεκτὰ τὰ αἰτήματα τοῦ συνεδρίου αὐτοκινητιστῶν.

Ἡ συνομοσπονδία ἀνεξαρτήτων συνοικιακῶν συλλόγων Ἀθηνῶν ζητεῖ τὴν προσθήκην διατάξεως εἰς τὸ νομοσχέδιον, περὶ στρατολογίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς 1) ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4829 περὶ Ἀρτοποιΐας».

2) Ἐπὶ τοῦ παρὰ τῆς Γερουσίας ψηφισθέντος τὸ πρῶτον σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 3786, περὶ συγκροτήσεως Γερουσίας».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Β. Κυρέλλος, Α. Βαρβαγιάννης, Ε. Μαχαίρας,** καὶ **Δ. Βερδέλης** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου 5234, περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως Τυπογράφων κλπ.

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Α. Βαρβαγιάννης, Χρ. Λαδᾶς** καὶ **Ι. Ἀθανασιάδης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου, «περὶ κορεσμοῦ λεωφορειακῶν γραμμῶν, προεκτάσεως τῆς γραμμῆς Κηφισσίας καὶ ἰδιωτῶν ἐποπτῶν».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῶν προσόντων κλπ. τοῦ ἀρχηγοῦ ἀστυνομίας πόλεων».

Ὁ κ. **Β. Βαρδόπουλος** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4649 περὶ τοῦ Θεραπευτηρίου ἡ Σωτηρία».

Οἱ κ. κ. **Σ. Κωστόπουλος** (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας) καὶ **Ι. Μπουρνιᾶς** (Ὑφ. τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. «περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστειλασῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, 2) Κεντρικῆς Τραπέζης, 3) Τραπέζης Χολέβα, Μαρκατᾶ ἐν Λαρίσσῃ, 4) Τραπέζης Τρικκάλων, 5) Τραπέζης Μουχτάρη ἐν Τρικκάλοις κλπ.»

Ὁ κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπ. τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων 1) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεων». 2) «Περὶ συνυπηρετήσεως τῶν ἐγγάμων δημοσίων ὑπαλλήλων μετὰ τῶν συζύγων των ὡσαύτως δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον».

Οἱ κ. κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ **Σ. Κωστόπουλος** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλετῶν.

Οἱ κ. κ. **Γ. Βασιλειάδης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) καὶ **Π. Εὐριπαῖος** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ χορηγίας πιστώσεως ἐκ δρ. 14.994.526.30 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν».

Οἱ κ. κ. **Π. Πετρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) **Σ. Κωστόπουλος** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) καὶ **Ι.Μπουρνιᾶς** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἠθοποιῶν».

Ὁ κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων 1) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1932 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5552 κλπ. περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος».

2) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 5170 «περὶ ἀποζημιώσεως Κων)πολιτῶν» καὶ

3) Περὶ τακτοποιήσεως δαπανῶν παρελθουσῶν χρήσεων.

Οἱ κ.κ. **Θ. Χαβίνης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) καὶ **Π. Εὐριπαῖος** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως πληρωμῆς δαπανῶν Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐνεργηθεισῶν εἰς βάρος παρελθουσῶν χρήσεων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5243 περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως τυπογράφων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς, Π. Χριστούλας καὶ Ν. Κουπαροῦσος** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ ἐπαναφορᾶς καὶ ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Κ. Κανάρης, Θ. Κολιαλέξης, Γ. Ζερβός, Κ. Σίμος, Ε. Κουλουμβάκης, Μ. Τσαρλαμπᾶς Δ. Βέργος κλπ.** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1926 Ν. Δ. περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Δ. Μαρσέλος, Η. Ἀσπιώτης, Κ. Βλαχοθανάσης, Ν. Γαρδικιώτης, Θ. Κολιαλέξης καὶ Κ. Βουδουρης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Ι. Καλογερᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Κ. Κατσαδήμας** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ διακανονισμοῦ διαφορᾶς τῶν ἀγροκτημάτων Παρακαλάμου (Πογδόριαννης) Γρίμπιανης καὶ Μαυρονέρους—Ἰωαννίνων».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Χ. Λαδᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κορεσμοῦ λεωφορειακῶν γραμμῶν κτλ.»

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Θ. Παπαστρατῆς καὶ Α. Παχνὸς** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5561».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Γ. Βελλιανίτης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4732 καὶ 4839, περὶ προστασίας Πολυτέκνων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Θ. Κολιαλέξης, Ε. Μαχαίρας, Δ. Μαρσέλος, Γ. Ἡσαΐας, Ε. Πριμίδης καὶ Ε. Τριποδάκης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως καταδίκων ἐκ τῶν φυλακῶν κλπ.»

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Ν. Ἀβραάμ, Ν. Γαρδικιώτης, Τ. Ἀναστασίου καὶ Ι. Γιαμούζης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 21-5-26 Ν. Δ. περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Ε Πριμίδης, Α. Κανάρης, Π. Παπαδάκης, Ν. Γαρδικιώτης, Π. Μπουκουβάλας, Ι. Γιαμούζης, Α. Παχνός. Ε. Μαχαίρας, Μ. Ἀργυρόπουλος, Κ. Σίμος καὶ Ε. Κουλουμβάκης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῶν προσόντων κλπ. τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων».

Ὁ Βουλευτὴς **Θ. Κολιαλέξης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5561»,

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ε. Μαχαίρας** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4548, περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Μ. Κοθρῆς** καὶ **Κ. Παπαδάκης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου, «περὶ συντάξεων τῶν ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ παθόντων ἀξιωματικῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ **Μ. Τσαρλαμπᾶς, Δ. Μαρσέλλος** καὶ **Ι. Μπούτης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ συστάσεως πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κράτει».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται μετὰ ταῦτα εἰς τὴν **Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.**

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν ἀφορῶσαν τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπισκευῆς καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ κτιρίου τοῦ ἐν Καρδίτσῃ δικαστηρίου, παρακαλεῖ δὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διαθέσῃ τὸ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον κονδύλιον.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων κοινοτήτων Καναλίων καὶ Ρεντίνης τῆς Καρδίτσης παραπονουμένων διὰ τὴν μὴ ἔγκρισιν δημοπρασίας κατασκευῆς τεχνικῶν ἔργων καὶ τονίζει ὅτι συντρέχει περίπτωσις νὰ λάβῃ μέριμναν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἀπαιτουμένων 500 χιλ. δραχμῶν.

Ὁ κ. **Ι. Ζαρίφης** συνιστᾷ ἀναφορὰν πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐργατῶν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καλαμπάκας-Βερροίας -Κοζάνης.

Α. Βερδέλης. Συνιστῶν τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν λέγει ὅτι πληροφοροῦμαι ὅτι μετὰ τὸ σταμάτημα τοῦ ἔργου ἀπομένουν ἐκκρεμεῖς μερικοὶ λογαριασμοί. Φρονῶ ὅτι ἂν τοῦτο προέρχεται ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Κράτους ἔχει τοῦτο ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ τὰ ὀφειλόμενα ἡμερομίσθια εἰς τοὺς ἐργάτας.

Α. Φωκᾶς. Εἶναι ζήτημα κοινωνικῆς προνοίας ...

Λ. Κουτσοπέταλος (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Μήπως γνωρίζετε ἂν ὀφείλῃ τίποτε τὸ κράτος;

Α. Φωκᾶς. Ξέρω διότι ἐργάζονται ἐκεῖ πολλοὶ συμπολῖται μου, οἱ ὁποῖοι παραπονοῦνται ὅτι τοὺς καθυστεροῦνται τὰ ἡμερομίσθιά τους. Πρέπει νὰ ἐξετασθῇ σοβαρῶς τὸ ζήτημα αὐτό.

Οἱ κ. κ. **Α. Καραμάνος** καὶ **Π. Χριστούλας** συνιστῶσι τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. **Ν. Κουπαροῦσος** λέγει, ὅτι ἔλαβε πολλὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κοζάνης διὰ τῶν ὁποίων διαμαρτύρονται διὰ τὴν διαταγὴν νὰ σταματήσουν τὰ ἔργα καὶ ἐξ ἄλλου ζητοῦν τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων εἰς τοὺς ἐργάτας. Τονίζει

κατόπιν τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ διὰ τὸν νομὸν Κοζάνης καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ παρακαλεῖ ὅπως πρὸς καθησύχασιν τῆς κοινωνίας τῆς Κοζάνης δηλώσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐὰν ἔχῃ σκοπὸν νὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι καὶ νὰ ξεκαθαρισθοῦν οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐργολάβων, τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τοὺς ἐργάτας.

Ὁ κ. **Ι. Τριποδάκης** λέγει ὅτι γενικῶς οἱ ἐργάται δὲν πληρώνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμολογίου, φρονεῖ δὲ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα διορθώσεως τοῦ κακοῦ.

Λ. Κουτσοπέταλος (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Καὶ πρό τινων ἡμερῶν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ ποίας περιστάσεις γίνεται τὸ ἔργον αὐτό. Τὸ χρηματοδοτεῖ ὁ Βελγικὸς ὅμιλος, ἡ δὲ Κυβέρνησις μολονότι δὲν ἔχει καμμίαν ὑποχρέωσιν κατέβαλε 13 καὶ 1)2 ἑκατομμύρια διὰ νὰ πληρωθοῦν οἱ ἐργάται, εἰς τοὺς ὁποίους καθυστεροῦντο τὰ ἡμερομίσθια. Ἐπειδὴ ὑπεδηλώθη ὑπό τινων συναδέλφων ὅτι ὑπάρχουν ἴσως καὶ ἄλλα ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ἐργάτας, τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας διέταξε ἀριδίον ὑπάλληλον, τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του, νὰ ἐξετάσῃ, ἂν τοῦτο εἶναι ἀκριβές. Αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἔχω μέχρι τοῦδε, εἶναι ἀπολύτως ἀντίθετοι πρὸς τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι καθυστεροῦνται ἀκόμη χρήματα. Ἀλλ' ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὀφείλονται, δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ὅτι θὰ πληρωθοῦν οἱ ἐργάται. Ἠρώτησα τὸν κ. βουλευτήν, ὅστις ἔφερε τὸ ζήτημα εἰς τὴν Βουλήν, ἂν εἶναι εἰς θέσιν, νὰ μᾶς πληροφορήσῃ, τί ὀφείλεται εἰς τοὺς ἐργάτας, ἀλλὰ δὲν ἔλαβα ἀπάντησιν. Τὸ Ὑπουργεῖον γνωρίζει ὅτι δὲν ὀφείλει τίποτε. Ἤδη θὰ ἐξετασθῇ μὴ τυχὸν τὰ λεγόμενα, ὡς ὀφειλόμενα ἐργατικά, εἶναι ἄλλα χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ Ὑπουργεῖον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξακολούθησιν ἢ μὴ τῶν ἔργων, ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ κάμῃ καμμίαν δήλωσιν, δηλοῖ δὲ ὅτι ἐπιφυλάσσεται, κατόπιν ἐξετάσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, νὰ ἀποφασίσῃ.

Ὁ κ. **Ν. Κουπαροῦσσος** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων Σιατίστης καὶ Γαλατίνης περὶ μονιμοποιήσεώς των.

Ὁ κ. **Ι. Καλογερᾶς** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Ζησίμου Παπαγεωργίου, τέως λοχίου πεζικοῦ, ἀναπήρου πολέμου.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης,** συνιστῶν ἀναφορὰν τῆς Ἑλένης Χήρας Καρβούνη, λέγει ὅτι ἔχει ἐπιδικασθῇ ὑπὲρ αὐτῆς ποσὸν 4.500 δραχμῶν, δυστυχῶς ὅμως ὁ δικηγόρος της δὲν ὑπέβαλεν ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου, ὡς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου, τὴν σχετικήν αἴτησίν της, καὶ δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὰ χρήματά της. Εἶναι δίκαιον συνεπῶς νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 4278.

Ὁ κ. **Π. Καλιγκάτσης** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. **Ν. Κουπαροῦσσος,** συνιστῶν ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Πλατανιᾶς, λέγει ὅτι οἱ χωρικοὶ εὑρίσκονται εἰς πλήρη ἀδυναμίαν ὁλοκληρωτικῆς ἐξοφλήσεως τῶν δανείων των, καὶ παρακαλεῖ νὰ συστήσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει της αὐτὴ ὅτι εἶχον ἐν Κοζάνῃ ὃ ἔτη ἀφορίας, καὶ νὰ δείξῃ πρὸς αὐτοὺς εὐμένειαν, διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζωνται οἱ χωρικοὶ νὰ καταφεύγουν εἰς τοὺς αἰσχροκερδεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀγοράζουν τὰ σιτηρὰ εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς.

Κ. Κατσαδήμας. Λέγει, ὅτι τὰ ἀγροκτήματα Παρακαλάμου, Κριμπάνης, Μαυρονόρου, Ἰωαννίνων ἦσαν κεφαλοχώρια. Κατὰ τοὺς σκληροὺς τῆς δουλείας χρόνους, τὸ εὔφορον τῶν περιφερειῶν τούτων ἐπέσυρε τὰ ἁρπακτικὰ βλέμματα τοῦ τότε πανισχύρου Ἐγιοὺπ Πασᾶ, ὅστις καὶ βίᾳ μετέβαλε ταῦτα εἰς τσιφλίκια. Τὸ καθεστὼς τοῦτο δὲν διήρκεσε ἢ ἐλάχιστον χρόνον, διότι εὐθὺς ἀμέσως οἱ χωρικοὶ ἠρνήθησαν νὰ δώσωσι γεώμορον, καὶ οἱ δῆθεν ἰδιοκτῆται δὲν ἐλάμβανον ἢ ἐλάχιστον ποσοστὸν τῶν καρπῶν μέχρι τοῦ 1908, ὁπότε πλέον ὁριστικῶς μέχρι σήμερον ἐλάμβανον, καθόσον ἅπαντες οἱ δικαστικοὶ ἀγῶνες, τῶν δῆθεν ἰδιοκτητῶν, ἀπέβησαν κατ' αὐτῶν. Μετὰ τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν σύμβασιν, τὰ δῆθεν αὐτὰ τσιφλίκια περιῆλθον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Οἱ χωρικοί, ἂν καὶ εἶναι πεπεισμένοι περὶ τῶν δικαίων των, ἐν τούτοις, θέλοντες νὰ ἀποφύγωσι μακροὺς δικαστικοὺς ἀγῶνας καὶ διαιτητικὰς πιέσεις, ἐφόσον τὸ Τουρκικὸν Κτηματολόγιον Ἰωαννίνων, εἰς ὃ ἐστήριζον τὰ δίκαιά των, ἐπυρπολήθη, θὰ ἐδέχοντο νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς περὶ ἰμπλιακίων διατάξεις τοῦ νόμου καὶ καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον ἀξίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ δεκαπλάσιον τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων, κατὰ ἐλευθέραν ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, καταβλητέαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5496. Παρακαλεῖ τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ὅπως υἱοθετήσωσι τὴν παρ' αὐτοῦ κατατεθεῖσαν πρότασιν νόμου καὶ καταστῇ αὕτη νόμος τοῦ Κράτους, ἀπονεμομένης οὕτω δικαιοσύνης εἰς φιλοπόνους γεωργοὺς τῶν ἀγροκτημάτων τούτων.

Ὁ κ. **Δ. Μπότσαρης** συνιστῶν τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν παρακαλεῖ τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς νὰ υἱοθετήσουν τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ πρότασιν νόμου.

Ὁ κ. **Π. Καλλιγκάτσης** συνηγορεῖ ὑπὲρ ἀναφορᾶς τοῦ Συνδέσμου ἀμπελοκτημόνων Σουφλίου καὶ Ἀμπελουργικῶν «Πύργος Βουλγαρίας», «Ν. Ἀπολλωνία» καὶ «Ἅγιος Τρύφων» περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 4650 «περὶ λειτουργίας ἀμβύκων».

Π. Εὐριπαῖος (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κύριοι Βουλευταί, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἐκδώσῃ ἀναγκαστικὸν Νόμον, νὰ λάβῃ μέτρον ἐξαιρετικὸν καὶ ἀνώμαλον διὰ νὰ ρυθμίσῃ ζήτημα, τὸ ὁποῖον προέκυψε λόγῳ τῆς ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως λόγῳ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως. Καὶ διὰ τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου τούτου ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ τύχῃ τῆς συγγνώμης τῆς Βουλῆς. Ἐλπίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι ὅταν ἡ Βουλὴ ἀκούσει τὴν βραχεῖαν εἰσήγησιν τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ κάμω θὰ δικαιολογήσῃ τὸ μέτρον τοῦτο καὶ θὰ ἀντιληφθῇ καὶ τὸν λόγον ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισεν, ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ τὸ μέτρον τοῦτο ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀναγκαστικοῦ Νόμου. Κύριοι Βουλευταί, ἐνθυμεῖσθε πρὸ τετραμήνου, ὅτε εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἰσηγηθῶ ἐνώπιον ὑμῶν ἕτερον σχέδιον Νόμου, τὸ σχέδιον Νόμου περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως, ὅτι ἐξῆρον τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας τὸ μέτρον τοῦτο θὰ εἶχε διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας. Καὶ ἔλεγον τότε, ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς χρυσῆς βάσεως δὲν ἦτο μέτρον πολιτικῆς τοῦ Κράτους, ἀλλὰ μέτρον ἐπιβληθὲν ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων, ἦτο πολιτικὴ ἀνάγκης καὶ ὄχι πολιτικὴ σκοπίμου προγραμματικῆς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως. Ἔλεγον τότε, ὅτι βεβαίως ἡ ἐγκατάλειψις τῆς χρυσῆς βάσεως, ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ νομίσματος ἀπὸ τοῦ σταθεροῦ χρυσοῦ κανόνος δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπιφέρῃ διατάραξιν εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἐν συνόλῳ. Ἀλλὰ ἐνθυμεῖσθε κ. κ. Βουλευταί, ὅτι ἔλεγον τότε ὅτι ἡ σταθερότης τοῦ νομίσματος δὲν ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐκ τῆς προσηλώσεως εἰς τὸν χρυσόν, ἀλλὰ ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλος τρόπος ἵνα ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ σταθερότητα τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ Νομίσματος. Καὶ εἶπον τότε, ὅτι ἡ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶναι ὅπως κατὰ τὸ δυνατὸν διατηρήσῃ πλήρη σχεδὸν τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν, τὴν ἀγοραστικὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ, παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἐξεφύγομεν τοῦ χρυσοῦ κανόνος.

Δύναμαι νὰ βεβαιώσω τὴν Βουλήν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠκολούθησε κατὰ πόδας τὴν πολιτικὴν ταύτην καὶ ἠθέλησε νὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως πρὸς τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἔδωσεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅτι θὰ λάβῃ τοιοῦτοι πᾶν κατάλληλον

μέτρον νομισματικὸν καὶ οἰκονομικὸν ἐν γένει, καὶ θὰ διατηρήσῃ τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς δραχμῆς. Εἶναι φανερὸν ποίας σημαντικὰς συνεπείας ἔχει ἡ ἐπίτευξις τοιούτου τινὸς ἀποτελέσματος, εἶναι φανερὸν ὅτι ἂν καὶ ἐφόσον τὸ ἐθνικὸν νόμισμα διατηρήσῃ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ πλήρη σχεδὸν ἢ κατ' ἐλάχιστον μόνον μειωμένην τὴν ἀγοραστικήν του δύναμιν, τότε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ κανόνος, τὰ ἀποτελέσματα τῆς πτώσεως τῆς δραχμῆς ἔναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, δὲν θὰ εἶναι τόσον αἰσθητὰ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διαμένοντας καὶ οἰκονομοῦντας καὶ καταναλίσκοντας. Νομίζω ὅτι δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον ἔταξε ἐνώπιον αὐτῆς καὶ διὰ προγραμματικῆς ἐνεργείας κατέληξεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα μετὰ τετράμηνον λειτουργίαν τοῦ νέου συστήματος τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας, τῆς ἀναγκαστικῆς ἂς εἴπωμεν κυκλοφορίας, νὰ ἔχῃ τὸ ἐθνικὸν νόμισμα διατηρήσῃ μίαν σχεδὸν ἀμείωτον ἀγοραστικὴν δύναμιν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ἐλαχίστης σχεδὸν μειώσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς ἔχει κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον μεγαλυτέραν σημασίαν, διότι ἡ οἰκονομία ἡ ἑλληνικὴ δὲν εἶναι αὐτάρκης, ἡ οἰκονομία μας καὶ ἡ καταναλωτικὴ οἰκονομία ἔχει ἐξάρτησιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀφοῦ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης εἰσάγομεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐὰν ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῆς δραχμῆς δὲν ἐπηρεάζετο ἐκ τοῦ μεγάλου ὄγκου τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, θὰ εἴχομεν τὸ ἀποτέλεσμα, ὄχι μόνον νὰ ἔχωμεν ἀπόλυτον σταθερότητα τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ παρακολουθοῦμεν τὴν γενικὴν πτῶσιν τοῦ διεθνοῦς τιμαρίθμου. Ἀλλὰ κύριοι, ἐὰν τοῦτο συμβαίνει, ἐὰν λάβωμεν τὴν δραχμὴν ὡς ὄργανον συναλλαγῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως καὶ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων, δὲν συμβαίνει τοῦτο ἐὰν λάβωμεν τὴν δραχμὴν ὡς μέτρον ἐξοφλήσεως ὑποχρεώσεων. Ὑπάρχει μία τάξις συναλλαγῶν, μία ὁμὰς ὁλόκληρος συναλλαγῶν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν προστασίαν ταύτης τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν συντήρησιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεώς τῆς δραχμῆς. Καὶ ἡ ὁμὰς αὐτὴ τῶν συναλλαγῶν εἶναι αἱ συναλλαγαὶ εἰς ξένον νόμισμα.

Αἱ δημιουργοῦσαι ἀπαιτήσεις ἀφ' ἑνὸς καὶ ὀφειλὰς ἀφ' ἑτέρου εἰς ξένον νόμισμα. Αὐταὶ αἱ ἀπαιτήσεις καὶ ὀφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲν ἐπηρεάζονται ποσῶς ἀπὸ τὴν συγκράτησιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς. Προσαρμόζονται ἀπολύτως πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐξωτερικῆς λεγομένης ἀξίας τῆς δραχμῆς, δηλαδὴ τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὸ συνάλλαγμα. Τὸ ὀφειλόμενον ξένον νόμισμα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παρακολουθεῖ ἀπολύτως τὴν διακύμανσιν τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, ὄχι ὡς μέσον ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως πραγμάτων, ὡς μέσον ἱκανοποιήσεως ἀναγκῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀλλὰ τὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διατηρεῖται σχεδὸν ἀμείωτος, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀξία αὐτῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀλλοδαπὸν νόμισμα καὶ συνάλλαγμα μειοῦται, ἐκείνος ὁ ὁποῖος ἔχει ὀφειλὴν εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα ζημιοῦται ὑπερβολικῶς, ἐνῷ τοὐναντίον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει δημιουργήσῃ ἀξίωσιν εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ἀπολαμβάνει μίαν καταπληκτικὴν ὠφέλειαν. Ἐφ' ὅσον ἐπαναλαμβάνω ἡ μὲν ἀξία τῆς δραχμῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀλλοδαπὸν νόμισμα ἔχει ἐκπέσει, ἡ ἀγοραστικὴ της δύναμις ἔχει διατηρηθῇ σχεδὸν ἀμείωτος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὁ μὲν ἔχων ἀπαίτησιν εἰς συνάλλαγμα ἀποκτᾷ μεγίστην καταναλωτικὴν δύναμιν, διπλασιάζει σχεδὸν τὴν δύναμιν αὐτήν, ὅπως ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, ὁ δὲ ὀφείλων εἰς ξένον νόμισμα διπλασιάζει τὸ βάρος.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας, ἡ ὁποία πηγάζει λόγῳ τῆς ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως καὶ λόγῳ τῆς πτώσεως τῆς ἐξωτερικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, ἐναντίον λόγω αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρκέσῃ ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους, ἡ ἔχουσα ὡς σκοπὸν τὴν συντήρησιν τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος. Ἀπεναντίας εἰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ οἰκονομία μετατίθεται ἀπὸ τὴν σταθερότητα τὴν νομισματικὴν εἰς τὴν ἀστάθειαν, ὑπάρχει μία μετάθεσις δυνάμεως, ἡ ὁποία εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον μεγαλυτέρα, εἶναι ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει λαμβάνειν καὶ δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ μίαν ἀξίωσιν εἰς ξένον νόμισμα τρέπει αὐτὴν τὴν ἀξίωσιν εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πολλαπλασίων δραχμῶν, αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἐξωτερικὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος, ἀποκτᾷ μίαν σημαντικὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν, καὶ δύναται διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν τῶν δραχμῶν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῆς τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως νὰ ὑψώσῃ τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν εἰς βάρος ἐκείνου, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ προσαρμόσῃ τὸ εἰσόδημά του πρὸς τὴν πτῶσιν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος. Κύριοι, ὅτι μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς σταθεροποιήσεως θὰ ἐγεννᾶτο ζήτημα ρυθμίσεως τῶν σχέσεων ἀπαιτήσεων καὶ ὀφειλῶν εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δὲν ὑπῆρχε ἀπολύτως καμμία ἀμφιβολία. Τὰ ζητήματα ταῦτα εἶχον γεννηθῇ καὶ πρὸ τῆς σταθεροποιήσεως, ἀλλ' εἶχον ρυθμισθῇ ἕνεκα τοῦ γεγονότος ὅτι ὑπῆρχε σταθεροποίησις ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν τυπικήν της μορφήν. Καὶ κατὰ τὸν πρὸ τῆς σταθεροποιήσεως χρόνον, ὁ ἔχων λαμβάνειν εἰς ξένον νόμισμα ἠδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπαίτησίν του ταύτην εἴτε προήρχετο ἐξ ὑποχρεώσεως δανειακῆς, εἴτε ἐκ καταθέσεων, μόνον εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῆς σταθεροποιήσεως. Λόγῳ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἔχομεν διατηρήσῃ τυπικῶς σταθεροποίησιν καὶ ἔχομεν ἐξισώσει νομικῶς τὴν δραχμὴν πρὸς τὸ ξένον νόμισμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς ἰσοτιμίας ὁ ἔχων ἀξιώσεις ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς ξένον νόμισμα ἠδύνατο νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ μόνον εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ ἀρτίου, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπὶ 4 τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία τῆς δραχμῆς εἶχεν ἐκπέσει ἀναμφισβητήτως, διότι ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ καὶ τὸ συνάλλαγμα καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐμπορευμάτων εἶχον πρεσαρμοσθῇ πρὸς τὴν ἐλευθέραν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως, ὅταν ἠναγκάσθημεν νὰ ἀποστῶμεν τοῦ χρυσοῦ κανόνος ἐγεννήθη ὡς πρόβλημα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πῶς θὰ ρυθμισθοῦν αὐταὶ αἱ ὀφειλαί, αἱ ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ρυθμισθῶσι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως περὶ διατηρήσεως τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Τὸ ζήτημα ἀπησχόλησεν ἐπὶ μακρὸν τὴν Κυβέρνησιν ἀποτελέσαν τὸ ἀντικείμενον μελετῶν πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ τρόπου ἐκείνου τοῦ καταλλήλου, ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἀπαλείσῃ ὁπωσδήποτε τὸ ὑπερβολικὸν βάρος τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέραν θυσίαν τοῦ δανειστοῦ. Διότι, κύριοι, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς ὀρθῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου τὸν ὁποῖον εἰσηγοῦμαι θὰ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ρυθμισθοῦν αἱ σχέσεις τῶν ὀφειλετῶν ἄνευ ἀντιστοίχου ρυθμίσεως τῶν σχέσεων τῶν δανειστῶν. Δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ἐλαφρύνσεως τοῦ βάρους τοῦ ὀφειλέτου ἄνευ συγχρόνου μειώσεως τῆς ὠφελείας τοῦ δανειστοῦ εἰς ξένον νόμισμα. Ἂν ἐξετάσωμεν τὴν οἰκονομίαν μας θὰ εἴδομεν ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία ἀλληλεξάρτησις συμφερόντων. Ὑπάρχει μία πηγὴ κεφαλαίων, ἡ ὁποία διὰ τῶν διαφόρων ὀργάνων καὶ ἰδίως τῶν πιστωτικῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν μεταβιβάζεται ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα δημιουργεῖ σχέσεις ποικίλας μεταξὺ τῶν δανειστῶν καὶ ὀφειλετῶν. Ἀλλὰ ἐρωτᾶται εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ θελήσῃ τις νὰ θίξῃ μίαν τῶν σχέσεων τούτων διὰ μονοπλεύρου τινὸς σχέσεως τῶν ὀφειλετῶν, χωρὶς ἀντιστοίχως νὰ θίξῃ σχέσεις τῶν δανειστῶν; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλαφρύνῃ τις τὸ βάρος ὀφειλέτου

χωρὶς συγχρόνως νὰ μειώσῃ τὴν ὠφέλειαν τοῦ δανειστοῦ; Καὶ τὸ λέγω τοῦτο, κύριοι, διὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Διότι παρετήρησα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὅτι παρενελήφθη τὸ ζήτημα τῶν καταθέσεων εἰς συνάλλαγμα καὶ διετυπώθη ἡ ἀντίληψις ὅτι θὰ ἠτο δυνατὸν νὰ ρυθμισθῶσι πᾶσαι αἱ ἄλλαι σχέσεις ἀλλὰ διατὶ νὰ ρυθμισθῶσιν αἱ σχέσεις τῶν καταθετῶν; Κύριοι δὲν νομίζω ὅτι σοβαρῶς δύναται νὰ εἰσηγηθῇ κανεὶς τοιοῦτον μέτρον. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ θίξῃ τις πάσας τὰς σχέσεις, χωρὶς αὐτομάτως νὰ ἀναβράμῃ εἰς τοὺς καταθέτας εἰς ξένον νόμισμα εἰς τὴν πηγὴν τοῦ κεφαλαίου εἰς τὴν σχέσιν αὐτὴν τὴν καθαρῶς δανειακὴν τῆς καταθέσεως, ἐκ τῆς ὁποίας πηγάζουσιν ὅλαι αἱ ἄλλαι σχέσεις τῶν ὀφειλῶν, τῶν περαιτέρω ὀφειλῶν διὰ τῆς διαχετεύσεως αὐτοῦ τοῦ χρήματος τῶν καταθετῶν εἰς τοὺς διαφόρους τῆς οἰκονομίας. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγει ἡ ἑλληνικὴ παροιμία «καὶ τὸν ὀφειλέτη νὰ ἱκανοποιήσω καὶ τὸν δανειστὴν νὰ μὴ θίξω». Τὸ ζήτημα εἶναι γενικὸν ὁλοκληρωτικόν. Ἂν εἴπῃ τις ὅτι ὁ ὀφειλέτης εἰς ξένον νόμισμα εἶναι ἀνάξιος προστασίας ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις ἐδιπλασιάσθησαν αὐτομάτως ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς δραχμὰς χωρὶς ἡ δυναμικότης του νὰ ἔχῃ διπλασιασθῇ τοὐναντίον δὲ νὰ ἔχῃ μειωθῇ λόγῳ τῆς κρίσεως, ἂν εἴπῃ τις τοῦτο, τότε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ δανειστὴς δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ ὁλόκληρον τὴν ὠφέλειαν. Ἂν ὅμως καταλήξῃ τις εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν καθέκαστα ἰδιωτικῶν οἰκονομιῶν ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἐλαφρυνθῇ τὸ βάρος τοῦ ὀφειλέτου διότι ἄλλως θὰ καταστῇ προβληματικὴ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, τότε δὲν βλέπω πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο ἄνευ ἀντιστοίχου μειώσεως τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ δανειστοῦ. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀναμφισβήτητον καὶ διὰ αὐτὸ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν ὁσάκις κρίνῃ εἴτε λεπτομερείας εἴτε καὶ θεμελειωδεστέρας διατάξεις τοῦ ὑπὸ κρίσιν νόμου, νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ὅτι πρόκειται περὶ ὁλοκληρωτικοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιδέχεται μονομερεῖς λύσεις, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιδέχεται ἐξαίρεσιν ὡρισμένης μεγάλης τάξεως δανειστῶν, διότι ἡ ἐξαίρεσις αὕτη θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα ἀναγκαῖον, μηχανικὸν ἀναπότρεπτον τὴν ἐξαίρεσιν μιᾶς μεγίστης τάξεως ὀφειλετῶν ἀπὸ τὰς εὐεργεσίας τοῦ νόμου. Καὶ ἐρωτῶν πόθεν εἶναι αὐτὸ τὸ μέτρον; εἶπον κύριοι ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἐπέφερεν ἡ ἄρσις τῆς σταθεροποιήσεως διὰ μὲν τοὺς καταναλωτάς, διὰ τοὺς συναλλασσομένους ἐν γένει ἦτο ὅτι λόγῳ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς δὲν ἐθίχθησαν οὗτοι πέραν ἑνὸς ἐλαχίστου ποσοστοῦ, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει σήμερον τὴν πτῶσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν ὀφειλῶν καὶ ἀπαιτήσεων εἰς συνάλλαγμα, αὐτομάτως αὗται ἀπεικονιζόμεναι εἰς δραχμὰς σχεδὸν ἐδιπλασιάσθησαν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην. Καὶ ἂς ἐξετάσωμεν ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῆς, κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς σκοπιμότητος τὸ ζήτημα. Ἂς ἐξετάσωμεν τὸ θέμα, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν συγκεκριμμένας περιπτώσεις ἀτομικὰς—προσωπικὰ συμφέροντα—τρίτων ἐννοῶ καὶ ὄχι ἰδικά μας. Ἂς ἐξετάσωμεν τὸ πρᾶγμα γενικῶς. Ἐρωτᾶται, ὑπάρχει δικαιολογία, ὑπάρχει κανεὶς λόγος κοινωνικῆς ἠθικῆς, ὅστις ἐπιβάλλει νὰ ἀναγνωρίσωμεν εἰς μίαν τάξιν ἀνθρώπων τὸ δικαίωμα ὄχι μόνον νὰ μὴ θιχθοῦν ποσῶς ἀπὸ ἐν μέτρον ἀλλὰ καὶ νὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τούτου; Νομίζω ὅτι ἡ ἀπάντησις θὰ ἦτο ἀπολύτως ἀρνητική. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἰδίως σχέσεις ὑφ' ἃς οὐδὲν ἀπολύτως εἰσόδημα εἶναι ἀσφαλές, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ τάξις ἀνθρώπων, ἡ ὁποία νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὄχι μόνον νὰ διατηρήσῃ ἀκέραιον τὸ εἰσόδημά της, πλήρη τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν ἐν τῷ τόπῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ κινεῖται καὶ ζῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν πολλαπλασιάσῃ εἰς βάρος τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Ἂν ἐξετάσωμεν, κύριοι, ὅλα τὰ εἰσοδήματα, τὸ τῆς ἐργασίας, τοῦ κεφαλαίου, ἐπιχειρήσεων, θὰ ἴδωμεν ὅτι οὐδὲν εἶναι προσηρμοσμένον ἀπολύτως πρὸς τὸν τιμάριθμον τῆς ζωῆς. Τὰ ἡμερομισθια, αἱ ὑπαλληλικαὶ ἀμοιβαί, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, τὰ κέρδη τοῦ ἐπιχειρηματίου καὶ τοῦ κεφαλαιούχου οὐδὲν τούτων δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶναι ἀσφαλές. Καὶ ἐφόσον οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα, διατὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ὑπάρχει μία τάξις ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ἔχει τὸ δικαίωμα ὄχι μόνον νὰ διατηρήσῃ ἀμείωτον τὴν ἀγοραστικήν δύναμίν της, μεωθεῖσαν εἰς ὅλας τὰς ἄλλας τάξεις, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ καὶ μίαν ὠφέλειαν ἐξ ἑνὸς ἐθνικοῦ ἀτυχήματος.

Διότι δὲν πρόκειται νὰ λησμονῶμεν, κύριοι, ὅτι ὅταν εἶχον τὴν τιμήν, ἀλλὰ καὶ τὸ βάρος νὰ εἰσηγηθῶ ἐνώπιον ὑμῶν τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ κανόνος, ἐθεώρησα τὴν ἀπομάκρυνσιν ταύτην ὡς μίαν ἐθνικὴν περιπέτειαν. Καὶ δὲν νομίζω ὅτι ἀπὸ μίαν τοιαύτην περιπέτειαν οἰκονομικὴν ἐθνικήν, εἶναι δυνατὸν, εἶναι πρέπον νὰ ὑπάρχῃ μία τάξις ἀνθρώπων, ἡ ὁποία νὰ ἀξιοῖ ὅτι πρέπει νὰ ὠφεληθῇ, Ἀφ' ἑτέρου ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει μας τὴν ἄλλην πλευράν, τῶν ὀφειλετῶν, εἶναι δίκαιον ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ὅπου μόνη ὕπαρξις χρέους καθιστᾶ ἐπικίνδυνον οἱανδήποτε οἰκονομίαν, οἱανδήποτε ἐπιχείρησιν, εἶναι, λέγω, δίκαιον νὰ εἴπωμεν ἐλαφρᾶ τῇ συνειδήσει ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφίσω τὸν ὀφειλέτην εἰς τὴν τύχην του, θὰ ἔπρεπε νὰ ἴδω τὸν ὀφειλέτην διπλασιάζοντα τὸ βάρος του, ἀνεχόμενον τὸν διπλασιασμὸν τοῦ βάρους του καὶ νὰ ἀδιαφορήσω τελείως περὶ τῆς ἱκανότητός του νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ βάρος τοῦτο, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς λόγῳ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς θὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τὸν ἀμοιβὴν ἐπιχειρηματίου, εἴτε εἰς τὴν ἀμοιβὴν ἐργάτου, θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν αὐτὴν ἀμοιβὴν εἰς ἣν καὶ πρότερον. Διότι ἄλλως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν διατήρησιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Ὅταν λέγομεν λοιπὸν νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς δραχμῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, λέγομεν συγχρόνως ὅτι ἀπαγορεύομεν εἰς τοὺς οἰκονομοῦντας νὰ προσαρμόσουν τὸ εἰσόδημά των πρὸς τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἀξίαν τῆς δραχμῆς. Διότι ἐὰν δὲν πράξωμεν τοῦτο, θὰ δημιουργήσωμεν μίαν νέαν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς δραχμῆς, ἡ ὁποία θὰ ἐκδηλωθῇ εἰς τὰς τιμὰς τῶν πραγμάτων καὶ θὰ ἔχωμεν ἐπιστημονικῶς καὶ μαθηματικῶς ἀναπόφευκτον μείωσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς. Καὶ ὅταν ἀξιοῦμεν τοιαύτας δραχμὰς εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὸ βάρος τοῦ ὀφειλέτου; Νομίζω, κύριοι, λοιπὸν ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένη ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐκ τοῦ συμφέροντος τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου ὁλοκλήρου εἶναι ἐπιβεβλημένη μία λύσις, μία ρύθμισις. Ὁμολογῶ ὅτι ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὄχι τὸ βάρος τοῦ ὀφειλέτου, ἀλλὰ τὸ κέρδος τὸ ὑπερβολικὸν τοῦ δανειστοῦ. Ἐνόμισα δηλαδὴ διὰ τὰς πλείστας τῶν σχέσεων δὲν ὑπῆρχεν ἀπολύτως καμμία δικαιολογητικὴ καὶ ἠθικὴ βάσις νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τὸν δανειστὴν νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ αὐξήσῃ τὴν ἀγοραστικήν του δύναμιν. Καὶ ἐνόμισα ὅτι θὰ ἦτο ἔργον δικαιοσύνης νὰ ἐπέμβῃ τὸ Κράτος καὶ νὰ μειώσῃ ἕν μέρος τῆς ὀφειλῆς καὶ εἶχον μελετήσει σχέδιον νόμου, τὸ ὁποῖον ἐπέβαλλεν ἔκτακτον ἀναγκαστικὴν εἰσφορὰν εἰς ἐκείνους, οἵτινες εἶχον νὰ λάβωσι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑπὸ οἱασδήποτε συνθήκας εἴτε ὡς ἐκμισθωταὶ εἴτε ὡς δανεισταί, εἴτε ὡς ἐκμισθωταὶ ὑπηρεσιῶν ἢ πραγμάτων νὰ λάβωμεν εἰς ξένον νόμισμα πολλαπλάσια εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς σταθεροποιήσεως. Καὶ νομίζω ὅτι εἶναι ἔργον δικαιοσύνης, ἦτο ἀνάγκη νὰ λεχθῇ, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς σὲ νὰ ἐκμεταλλευθῇς αὐτὴν τὴν ἱστορίαν καὶ σοῦ ἐπιβάλλω μίαν βαρεῖαν φορολογίαν. Ἀλλ' ἐγεννήθη τὸ ζήτημα: τὸ μέτρον εἶναι ἀπολύτως ἠθικὸν

καὶ δίκαιον, δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι οἱοσδήποτε ἄνθρωπος κοινωνικῶς σκεπτόμενος θὰ ἔχῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ θὰ ἦτο δίκαιον. Ποῖον ἐλάττωμα εἶχεν; ὅτι ἦτο μονομερές, ὅτι ἀφορᾷ τὸ ὄφελος τὸ εἰσρέον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον βεβαίως διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ὡρισμένας ἀνάγκας. Ἀλλὰ τὸ ὄφελος αὐτὸ ἦτο εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου, ὁ ὁποῖος θὰ ἔπρεπε νὰ διατηρήσῃ πλήρως τὴν ἀξίωσίν του, διότι θὰ ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ ἄρτιον ὁ ὀφειλέτης διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ Κράτος ἓν τμῆμα τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τῆς τιμῆς τῆς τρεχούσης. Καὶ εἴπομεν ὅτι δὲν λύεται τὸ ζήτημα διότι ἡ μία πλευρὰ μέν, ἡ πλευρὰ τῆς δικαιοσύνης, τῆς παρεμποδίσεως τοῦ ὑπερβολικοῦ ὀφέλους λύεται. Ἀλλὰ ἡ ἄλλη πλευρὰ τῆς ἐλαφρύνσεως τοῦ ὀφειλέτου, αὐτὴ παραμένει ἐκθετος καὶ κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων νὰ ἐπέλθῃ μία γενικωτέρα ρύθμισις τῶν σχέσεων τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου ἐν τῇ οἰκονομίᾳ μας, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς ὁποίας ρυθμίσεως τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι μείωσις μὲν τοῦ ὀφέλους τοῦ δανειστοῦ, μείωσις συγχρόνως καὶ ἀπολύτως ἀνάλογος τοῦ βάρους τοῦ ὀφειλέτου. Καὶ κατελήξαμεν εἰς τὸ μέτρον αὐτό, τὸ ὁποῖον, κύριοι, ὅσον ἔκτακτον καὶ ἂ εἶναι δὲν νομίζω ὅτι εἶναι καὶ τόσον μέτρον ἐπαναστατικόν, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπειλὴν τῆς ἐφαρμογῆς ψηφισμάτων παλαιοτέρων, τῶν ὁποίων ἡ ψήφισις ὠφείλετο εἰς καταστάσεις ψυχολογικὰς ἀπολύτως ἀδικαιολογήτους. Εἶναι ἓν μέτρον, κύριοι βουλευταί, τὸ ὁποῖον εἶναι μέτρον σεβασμοῦ τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ἴδιόν του νόμισμα. Εἶναι ἓν μέτρον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐλαμβάνετο εἰς οἱανδήποτε χώραν, εὑρισκομένην ὑπὸ τὰς συνθήκας τὰς οἰκονομικάς, τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰς νομισματικὰς ὑπὸ τὰς ὁποίας εὑρέθη ἡ Ἑλλάς. Διότι πῶς εἶναι δυνατόν, κύριοι, νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τις ὅτι ὑπάρχει ἀνωμαλία πλήρης ἐν τῷ συστήματι τῷ οἰκονομικῷ καὶ νομισματικῷ; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τις ὅτι ἐφόσον ὑπάρχουν Ἕλληνες πολῖται ἐργαζόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ μετατρέπουν τὸ εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον πραγματοποιοῦν ἐν τῇ χώρᾳ, εἰς ἐθνικὸν νόμισμα, νὰ τὸ μετατρέπουν εἰς ξένον νόμισμα καὶ νὰ τὸ κρατῶσιν ὡς ξένον νόμισμα εἰς τὴν διάθεσίν των, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ δεχθῇ κανείς, ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀναμφισβητήτως ἀνωμαλία; Διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ ἀνωμαλία, θὰ σᾶς εἴπω τὸ ἑξῆς:

Κύριοι Βουλευταί, κατὰ τὸ 1926 τὸ Κράτος μὲ θυσίας σημαντικὰς ἠθέλησε νὰ σταθεροποιήσῃ τὸ νόμισμά του. Τί ἔκαμε τὸ Κράτος. Εἶπε. Διὰ ἀ σταθεροποιήσω τὸ νόμισμά μου θὰ πρέπει νὰ ἀποκτήσω συνάλλαγμα, νὰ ἀποκτήσω χρυσόν, νὰ ἀποκτήσω μέσα πληρωμῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, διὰ νὰ καλύψω πλήρως τὸ δεδομένον ποσὸν δραχμῶν, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος βεβαιότης περὶ τῆς σταθερότητος αὐτοῦ καὶ τῆς προσηλώσεώς του πρὸς τὸν χρυσοῦν κανόνα, καὶ ἐδανείσθη 3 ἑκατομμύρια λιρῶν, καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὸ παλαιότερον κάλυμμα τῆς κυκλοφορίας. Καὶ τὸ συνάλλαγμα τὸ ὁποῖον εἶχε προκύψῃ ἐκ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος κατὰ τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἀγοράζῃ ἡ Τράπεζα συνάλλαγμα, ἐκδίδουσα τραπεζογραμμάτια, καὶ διὰ τοῦ συνόλου τούτου ἀπετελέσθη τὸ κάλυμμα τὸ ἐξασφαλίζον τὴν σταθερότητα τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Τί ἔγινε, κύριοι, αὐτὸ τὸ κάλυμμα; Βεβαίως ἓν μόνον μέρος ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας, ἀλλὰ ἓν μέγιστον μέρος τοῦ καλύμματος μετετέθη ἀπὸ τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης εἰς τὰ θυλάκια τῶν ἰδιωτῶν, διότι ἡ σταθεροποίησις, ἡ προσήλωσις πρὸς τὸν χρυσοῦν κανόνα σημαίνει ἀπόλυτον ἐλευθερίαν συναλλαγματικήν. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ νοηθῇ, ὅτι ὑπάρχει σταθερότης, σταθεροποίησις, καὶ νὰ ὑπάρχουν καὶ μέτρα ἐλέγχου τοῦ συναλλάγματος, παρακολουθήσεως, παρεμποδίσεως τῆς κυκλοφορίας, τῆς ἐλευθερίας τῶν μέσων πληρωμῆς πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν. Οἱ δυσπιστοῦντες διαρκῶς πρὸς τὸ νόμισμα δὲν ἔκαμαν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συγκεντρώνουν αὐτὰ τὰ ἀποθέματα τῆς Τραπέζης, νὰ τῆς δίδουν δραχμὰς, νὰ πέρνουν τὸ συνάλλαγμα, νὰ τὸ καταθέτουν εἰς μίαν Τράπεζαν, καὶ νὰ εἶναι ἡσυχοι ὅτι, ὄχι μόνον δὲν θὰ θιχθοῦν ἐκ τῆς τυχὸν πτώσεως τῆς δραχμῆς, ἀλλὰ ἔχουν νὰ ὠφεληθῶσι καὶ σημαντικώτατα.

Ὑπῆρξε, κύριοι, τάξις ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ἀδιαφόρως ἔβλεπαν τὴν προσπάθειαν τὴν ἀγωνιώδη τοῦ Κράτους νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ νομίσματος, ἀλλὰ ἤλπιζον καὶ πολλάκις συνέβραμον εἰς τὴν πτῶσιν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι εἶναι ζήτημα ἠθικῆς ὑποστάσεως, ὅτι εἶναι ζήτημα κοινωνικῆς δικαιοσύνης αὐτὴ ἡ τάξις τῶν ἀνθρώπων τοὐλάχιστον νὰ μὴ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ της, νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ ἀποκομίσῃ πᾶν ὄφελος, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ προσδοκᾷ.

Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ ἄλλα κεφάλαια, δὲν εἶναι μόνον αὐτὰ ὑπάρχουν κεφάλαια πραγματικὰ εἰς ξένον νόμισμα, ἀποκτηθέντα εἰς ξένον νόμισμα εἰς ἀλλοδαπὴν διὰ καταβολῆς ἐργασίας, διὰ προσπαθειῶν, διὰ προσπαθειῶν αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἔθεσαν ἐν κινδύνῳ τὸν προσπαθοῦντα. Ὑπάρχουν λέγω καὶ τοιαῦτα κεφάλαια ἀπολύτως σεβαστὰ ἀπολύτως δύναμαι νὰ εἴπω ἱερά. Ὑπάρχουν κεφάλαια ἐκ προσωπικῆς ἐργασίας, ὑπάρχουν κεφάλαια ἀνθρώπων διακινδυνευσάντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, τὰ ὁποῖα εἰσῆλθον εἰς τὸν τόπον καὶ εἶχον μίαν ἐπιφύλαξιν καὶ μόνην νὰ διατηρηθῶσιν ὑπὸ τὴν μορφὴν τῶν ξένων κεφαλαίων. Βεβαίως οὐδεὶς δύναται νὰ παρομοιάσῃ τὰ κεφάλαια ταῦτα πρὸς τὰ προηγούμενα. Τῶν προηγουμένων κεφαλαίων ἡ δικαιολογία εἶναι μηδαμινή. Τὰ προηγούμενα κεφάλαια εἶναι ἄχρηστα καὶ ἀνωφελῆ εἰς τὴν οἰκονομίαν τὰ δεύτερα κεφάλαια εἶναι σεβαστὰ ἀπολύτως. Προέρχονται ἀπὸ προσπάθειαν, προέρχονται ἀπὸ διακινδύνευσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπὸ ἐκπατρισμόν. Εἶναι δίκαιον ἑπομένως νὰ τύχουν παντὸς σεβασμοῦ. Ἀλλ' ἐρωτῶ, κύριοι, αὐτὰ τὰ κεφάλαια, ὅπου δήποτε ἐρισκόμενα δὲν διατρέχουν κίνδυνον: Ὅσα τῶν κεφαλαίων παρέμειναν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι εὑρίσκονται σήμερον εἰς ἀπολύτως χειροτέραν θέσιν ἀπὸ τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν εἰς τὸν τόπον καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προτεινομένου μέτρου. Δὲν εἶναι κύριοι σχῆμα λόγου, δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν ἰσχυρισθῶ καὶ προκαλέσω οἱανδήποτε ἀνταπόδειξιν ὅτι ὅσα κεφάλαια ἀπεκτήθησαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ διετηρήθησαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπέστησαν σημαντικῶς ἀνωτέραν μείωσιν ἀπὸ τὴν μείωσιν ἡ ὁποία προβλέπεται διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ διατάγματος, διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου καὶ ἡ ὁποία προβλέπεται ὡς κατάστασις ἀνάγκης καὶ σωτηρίας τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἂν ἐξετάσωμεν τὰ κεφάλαια ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶχον ὑποδυθῇ εἰς ξένους τίτλους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τὰ κεφάλαια αὐτὰ ὑπέστησαν καταστροφήν. Ὑπάρχουν κεφάλαια τὰ ὁποῖα ἠλαττώθησαν εἰς τὸ δέκατον, εἰς τὸ εἰκοστὸν τῆς ἀξίας των. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει ἓν καὶ μόνον παράδειγμα τὰ κεφάλαια ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν εἰ στὴν χώραν, ἡ ὁποία εἶχε συγκεντρώσει τὴν πίστιν τῆς Οἰκουμένης εἰς Ἀγγλίαν, αὐτὰ τὰ κεφάλαια ὑπέστησαν ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν μείωσιν, τὴν ὁποίαν, ἕνεκα λόγων ἀναποδράστου ἀνάγκης, ζητεῖ τὸ Κράτος, ἱκετεύει τὸ Κράτος, αὐτὰ τὰ κεφάλαια τὰ ἄξια προστασίας, νὰ ὑποστῶσι διὰ νὰ σώσωμεν τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου. Ἡ πτῶσις τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν αἱ καταθέσεις τῶν Ἑλλήνων ἀκόμη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀγορὰν ἀνέρχεται εἰς τὰ 30 ο)ο τῆς ἀξίας των. Καὶ ἐρωτᾶται διατὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ληφθῇ τὸ μέτρον αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἰσηγῆται τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει τὸ Κράτος ὄχι διὰ νὰ ἀποκλείσῃ κέρδη ἀλλὰ διὰ νὰ περισώσῃ τὴν οἰκονομίαν. διὰ νὰ περισώσῃ τὴν οἰκονομίαν ὄχι εἰς ὄφελος κανενὸς ἀφηρημένου προσώπου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται ἐθνικὴ οἰκονομία, ἀλλὰ διὰ νὰ περισώσῃ τὴν οἰκονομίαν αὐτῶν τούτων τῶν ἰδιωτικῶν οἰκονομιῶν, αὐτῶν τούτων τῶν καταθετῶν ἐν συνόλῳ τῶν ἐχόντων λαμβάνειν ἐν γένει;

Ἀλλὰ ἐρωτῶ κύριοι, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰ κεφάλαια αὐτὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσκομισθέντα εἶναι πολύτως σεβαστά, εἶναι ἱερά. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἄραγε κανείς, ὁ ὁποῖος νὰ σκεφθῇ ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἱερὰ κεφάλαια, δὲν ὑπάρχει κανεὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι αὐτὸ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀποταμιεύσῃ εἰς δραχμάς, τὸ ὁποῖον ἐπίστευσεν εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου, τὸ ὁποῖον διετήρησεν ἐπιμόνως τὰ κεφάλαια του εἰς δραχμὰς ὅτι αὐτὸ τὸ μέγιστον τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας εἶναι ἀνάξιον προστασίας, δὲν εἶναι δυνατὸν κανεὶς νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ἱερότητος τῶν ἀποταμιευμάτων εἰς δραχμάς ;

Καὶ αὐτὰ τὰ ἀποταμιεύματα εἰς δραχμὰς ὑπέστησαν ἐπανειλημμένας καταστροφάς, ὄχι διότι ἠθέλησε τὸ κράτος, ἀλλὰ διότι αἱ κοινωνικαὶ καὶ ἐθνικαὶ συμφοραὶ παρέσυραν τὰ κεφάλαια αὐτά. Ἂς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καταθέσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι προπολεμικαὶ καὶ οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἐπιμένουν νὰ εἶναι κατατεθέται εἰς τὰς Τραπέζας, διότι ἔχουν προσήλωσιν εἰς τὴν χώραν καὶ τὸ νόμισμά της. Τί ὑπέστησαν; Ὑπέστησαν μείωσιν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος εἰς τὸ 1)10, ὑπέστησαν ἐπανειλημμένως μείωσιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων διὰ τῶν μέτρων τῶν ἀναγκαστικῶν, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τὸ κράτος. Δὲν εἶναι ἄραγε ἄξιοι προστασίας οἱ καταθέται αὐτοί; Καὶ ὅταν λαμβάνεται ἕνα μέτρον ἐν πλήρῃ πεποιθήσει ὅτι εἶναι συντηρητικόν, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν ἀντιρρήσεις, διότι οἱ κατέχοντες εἰς ξένον νόμισμα δὲν δύνανται νὰ ἀποκομίσουν; Τί; τὴν εἰκονικὴν ἀξίαν εἰς δραχμὰς τὴν ὁποίαν ἔχει σήμερον ἡ ἀξίωσις τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα; Διότι ὁ εἰσαγγελεὺς χρῆμα εἰς τὴν ἡμεδαπὴν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ εἰσήγαγε δι' ἄλλον τινὰ σκοπὸν παρὰ διὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν εἴτε ὡς καταναλωτής, εἴτε διὰ νὰ κάμῃ ἐπιχειρήσίν τινα, εἴτε ὅπως τὸ τοποθετήσῃ εἰς κάποιαν ἀξίαν. Καὶ τί ὑπέστη; Ἂν ὑποτιμήσω τὴν κατάθεσίν του ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῆς σταθεροποιήσεως, τὴν ὑποτιμήσω βέβαια ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῆς σημερινῆς καὶ τοῦ δώσω τὸ μέσον νὰ ἀποκτήσῃ τοὐλάχιστον τὸ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ καὶ πρὸ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος, διατί θὰ θεωρηθῇ τοῦτο ὡς ἀνατρεπτικὸν τῶν μέχρι τοῦδε κρατουσῶν συνθηκῶν; Ὁ κάτοχος σήμερον συναλλάγματος καὶ λαμβάνων τὴν σημερινὴν τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου ἐξασφαλιζομένην τιμήν, δύναται καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι δύναται, ἀπὸ ἀπόψεως μὲν καταναλωτικῆς νὰ καταναλώσῃ περισσότερα ἀπὸ ὅτι μέχρι τοῦδε κατηνάλισκε, ἀπὸ ἀπόψεως δὲ τοποθετήσεως δύναται νὰ ἀποκτήσῃ ἀξίας τοὐλάχιστον ἴσας πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε. Ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀγοράσῃ μὲ 77 δραχ. τὸ δολλάριον πρὸ ἓξ μηνῶν πρὸ ἔτους, πρὸ δύο ἐτῶν, τὸ αὐτὸ καὶ περισσότερα δύναται ν' ἀγοράσῃ σήμερον μὲ τὰς 200 δραχ. τὰς ὁποίας τοῦ ἐξασφαλίζει ὁ νόμος δι' ἕκαστον δολλάριον.

Εἷς Βουλευτὴς. Καὶ περισσότερα.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Λοιπόν, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ ὁσονδήποτε, ἂν θέλετε, ἀσύνηθες, δὲν νομίζω ὅτι δύναται νὰ καταδικασθῇ ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῆς δικαιοσύνης. Ἂν θέλετε ἀπὸ ἀπόψεως νομικῆς τὸ παραδέχομαι εἶναι μία αὐθαίρετος μετατροπὴ τῶν ὅρων μιᾶς συναλλαγῆς. Ἀλλ' ἐρωτᾶται τοιούτου εἴδους αὐθαιρέτους μετατροπὰς τῶν ὅρων τῆς συναλλαγῆς πόσας καὶ ποῦ δὲν ἔκαμαν, ὄχι μόνον ἡμεῖς ἀλλὰ παντοῦ; καὶ ἐρωτᾶται τί γίνεται εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, τί γίνεται ἐκεῖ ὅπου ἀγωνίζονται νὰ διατηρήσουν μίαν ψευδῆ σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματός των ; Ἀποβλέψατε εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει καταθέσεις εἰς ξένον νόμισμα, τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως, ἡ ὁποία εἶναι εἰκονική, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ τιμὴ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς εἶναι σημαντικῶς ὑψωμένη.

Ἀλλ' εἶναι ζήτημα ἀμύνης τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῆς οἰκονομίας ἐν συνόλῳ καὶ ἡ ἄμυνα τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῆς οἰκονομίας ἐν συνόλῳ, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ὄψῃ ἰδιωτικὰ συμφέροντα. Τὸ πρᾶγμα εἶναι δυσάρεστον, διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὄψει, ἀπὸ ἀπόψεως ὑποκειμένης δικαιοσύνης, ὄψει σειρὰν ὁλόκληρον κατηγορίας προσώπων Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ μὲ πιστεύσῃ κανεὶς ἐξ ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα θίγονται ἐκ τοῦ νομοσχεδίου. Ἔχω ὅμως μίαν ἀξίωσιν, οἱ ἀμεροληπτως κρίνοντες, ἀνεξαρτήτως προσωπικοῦ συμφέροντος καὶ ἀντιλήψεως, ὅτι ὑπάρχει μία προσπάθεια τοῦ Κράτους νὰ διατηρήσῃ τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν ἡ ὁποία δὲν γίνεται μετὰ μίαν ὑπερβολικὴν ζημίαν τῶν ἐχόντων ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα. Κύριοι Βουλευταί, ἐφόσον τὸ μέτρον εἶναι γνωστὸν δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ κάμωμεν μεγαλυτέρας ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν βάσεων αὐτοῦ. Ἤθελα μόνον νὰ σᾶς εἰπω ὅτι κατ' ἀνάγκην θὰ ἔπρεπε νὰ προβλέψῃ καὶ περὶ ἐξαιρέτων ἀλλὰ ὅπως εἶπον καὶ κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ὕστερα ὁ νόμος 5422 περὶ τῆς ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως, ἐφόσον πρόκειται κανεὶς νὰ θίξῃ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ προσπαθήσῃ νὰ κάμῃ, εἶναι νὰ βάλῃ γενικὰς ἀρχάς, εἰς τὰς ὁποίας κατόπιν νὰ περιληφθῶσιν αἱ καθέκαστα σχέσεις. Ἕνα τοιοῦτον μέτρον τὸ ὁποῖον εἶναι πραγματικῶς δύσκολον εἰς μίαν μεγάλην τάξιν ἀνθρώπων καὶ εἶναι μέτρον ἀνακουφίσεως συνήθως δι' ἄλλας μεγάλας τάξεις, τοιοῦτον, λέγω, μέτρον, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐμφανίζῃ εἰς τὰς λεπτομερείας του μερικὰς ἴσως ἀδικίας ἐντὸς τοῦ συνόλου τῆς δικαιοσύνης. Ἡ προσπάθεια τοῦ νομοθέτου πρέπει νὰ εἶναι νὰ βλέπῃ γενικὰς ἀρχὰς ἄνευ περιπτωσιολογιῶν, διότι αἱ περιπτωσιολογίαι ὄχι μόνον εἶναι ἄδικοι ἀλλὰ ναθίστανται καὶ πολλάκις ὕποπτοι καὶ ὅταν προέρχονται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν νομοθετικὴν τοιαύτην. Προσεπάθησεν ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ διατυπώσει τοῦ νόμου νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν γενικωτέρα, νὰ περιλάβῃ πάσας τὰς ὁμοειδεῖς σχέσεις ἄνευ τινὸς ἐξαιρέσεως, ἀλλὰ ἀφ' ἑτέρου νὰ κάμῃ γενικὰς ἐξαιρέσεις εἰς τὰς ὁποίας νὰ περιλαμβάνωνται πᾶσαι αἱ ὁμοειδεῖς σχέσεις, καὶ αἱ ἐξαιρέσεις ἦσαν μιᾶς καὶ μόνης κατηγορίας. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ δημιουργηθῶσιν ἐν τῇ χώρᾳ σχέσεις εἰς ξένον νόμισμα, ὡς ἀπόρροια σχέσεων δημιουργηθεισῶν πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν. Ὅταν ἡ συνομολόγησις μιᾶς ὀφειλῆς εἰς ξένον νόμισμα ἐγένετο ἀνάγκη, διότι ἡ συνομολόγησις αὐτὴ τῆς ὀφειλῆς εἶναι ἀπόρροια ἑτέρας τοιαύτης πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν, τότε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ θιχθῶσιν αὐταὶ αἱ σχέσεις. Ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἰδίως προκειμένου καὶ ἀποκλειστικῶς περὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου. ὅπου μεταξὺ ἀγορᾶς ἐμπορεύματος τῆς πληρωμῆς του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς ἐξορλήσεως καὶ τῆς καταναλώσεως παρεμβάλλονται πλεῖστοι ὅσοι μεσολαβοῦντες —ὄχι ἀπὸ τὴν κακὴν ἔννοιαν — διότι ὁ ἐξαγωγεὺς δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ δὲν ἔχει τὰ μέσα καὶ δίδει ἐντολὴν εἰς τρίτον νὰ τὸ πληρώσῃ. Ὁ τρίτος ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὅπου δὲν ἰσχύει βεβαίως ἡ ἐξουσία τοῦ Κράτους νὰ τρέψῃ εἰς ξένον συνάλλαγμα ὀφειλὰς καὶ ἀπαιτήσεις εἰς δραχμάς, ὑποχρεώνεται νὰ πληρώσῃ εἰς ξένον νόμισμα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὗται εἶναι ἀπολύτως σεβασταί. Ἀλλὰ ὁ τρίτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνήργησεν, ἀναλαμβάνει καὶ ἐκεῖνος τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδώσῃ αὐτὸ τὸ χρέος πλέον εἰς συνάλλαγμα.

Θὰ ἦτο βεβαίως ἡ ὑψίστη τῶν ἀδικιῶν εἰς τὸν μεσολαβοῦντα, ὑποχρεωμένον νὰ πληρώσῃ ἀκεραίως εἰς συνάλλαγμα, νὰ δώσωμεν τὴν εὐχέρειαν εἰς τὸν ἐξαγωγέα νὰ τὸν πληρώσῃ εἰς ὑποτιμημένον συνάλλαγμα. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ὅπου ὑπάρχει μία χρηματοδότησις τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν τῶν ὑπεγγύων πιστώσεων εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐνεχύρων. εἴτε τῶν δανείων ἐπὶ τῶν ἐνεχυρογράφων τῶν Γεν. Ἀποθηκῶν, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν ἁπλῶν δανείων, ὅπως γίνεται εἰς τὸ ἀνθρακεμπόριον, τὸ ὁποῖον, συνήθως ὀφείλεται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. ἕως ὅτου μεταπωληθῇ τοῦτο ἐντοῦθα, ἐκεῖ θὰ ἐδημιουργεῖτο ἐὰν ἐδίδαμεν τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ἀγοραστὴν νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν εἰς ὑποτιμημένον συνάλλαγμα, ἐνῶ τὸν πωλητήν, τὸν ὀφειλέτην εἰς τὴν ἡμεδαπὴν

ἀναγκάζομεν νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ἄρτιον. Λυταὶ εἶναι αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ νόμου πλὴν ὅμως ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι τινὲς αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπόρροια τῆς αὐτῆς ἀρχῆς. Ἐὰν ἠντλήθησαν κεφάλαια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ μετετέθησαν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν διὰ νὰ ἐξαχθῶσιν καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. αἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δημιουργηθεῖσαι σχέσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπαχθῶσι εἰς τὸν κανόνα πληρωμῆς εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσοτιμίας Ποία ἐξαίρεσις ὑπάρχει ὡς πρὸς τὰς ὑποθηκευτικὰς Τραπέζης. Τὰ δάνεια τὰ δοθέντα παρὰ τῶν Τραπεζῶν τούτων εἰς συνάλλαγμα ἐπραγματοποιήθησαν πράγματι λόγῳ τῆς εἰσαγωγῆς ξένων ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφαλαίου, Τραπεζιτικῶν πιστώσεων ἢ δανείων ὁμολογιακῶν, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην ὅλην αὐτὴν τὴν μεγάλην τάξιν τῶν ὀφειλετῶν οἵτινες ὀφείλουν εἰς ξένον νόμισμα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πρὸς τὰς τοιαύτας Τραπέζας νὰ τοὺς περιλάβωμεν εἰς τὰς ἐξαιρέσεις, διότι εἴπομεν ὅταν ὑπάρχει ἀντίστοιχος ὑποχρέωσις τοῦ δανειστοῦ ὅπως καταβάλῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου.

Ἐν τούτοις ἐνομίσθη ὅτι θὰ ἦτο ἀδικία νὰ ἐξαιρέσωμεν αὐτὰς τὰς σχέσεις τῶν ἐνυποθήκων παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐνυπόθηκος ὀφειλέτης δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς κατηγορίαν μὲ τοὺς λοιποὺς ὀφειλέτας εἰς ξένον νόμισμα. Ὁ τοιοῦτος ὀφειλέτης βαρύνεται διὰ τῆς καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ κεφαλαίου ἀνεξαρτήτως τί ἔγινεν αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, ὁ ἔμπορος π. χ ὁ συναλλαγεὺς εἰς ξένον νόμισμα ὄχι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀλλὰ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν καὶ ἂν ἔχει πωλήσῃ τὸ ἐμπόρευμα ὑποχρεοῦται εἰς μία ὡρισμένην στιγμὴν νὰ ἐξορλήσῃ ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον. Καὶ ἐὰν ἐπομένως ἦτο δυνατὸν νὰ προσαρμισθῇ ὁπωσδήποτε εἰς μίαν κατάστασιν. δὲν ἔχει τὸν καιρὸν νὰ τὸ πράξῃ, διότι ἡ ὀφειλή του εἶναι ἀπαιτητὴ εἰς ὡρισμένην στιγμὴν δι' ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον.

Τοὐναντίον ὁ ἐνυπόθηκος ὀφειλέτης δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. ὁ τοιοῦτος ὀφειλέτης δὲν βαρύνεται μὲ ὁλόκληρον τὴν καταβολὴν τοῦ κεφαλαίου.

Αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἐνυποθήκου πιστώσεως, ὅτι εἶναι πίστωσις καταμέρους τὴν πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου εἰς ἓν μικρότερον χρονικὸν διάστημα. Αὐτοὶ βεβαίως δὲν ἠμποροῦν νὰ τύχουν τοῦ αὐτοῦ εὐεργετικοῦ μέτρου εἰς τὸν αὐτὸν τοιλάχιστον βαθμόν, ὅπως καὶ τοῦ ἄλλου ὀφειλέτου. Διότι αὐτὸς ἔχει ὅλον τὸν καιρὸν νὰ κατανείμῃ τὸ βάρος τοῦ χρέους εἰς ἕνα χρονικὸν διάστημα ὥστε κατ' ἀναπόβραστον ἀνάγκην ἢ ἡ ἀξία τοῦ κτήματος νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν ὀφειλὴν ἢ ἡ ἀξία τῆς ὀφειλῆς πρὸς τὴν τοῦ κτήματος.

Δι' ἄλλους λόγους, ἐφόσον εἶνε τόσον μικρὸν τὸ διάστημα,δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀπολύτως αὐτὴ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς δυνάμεως τοῦ πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν νομίσματος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ αἱ τιμαὶ τῶν πραγμάτων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ νὰ προσαρμοσθῶσιν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἐὰν ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι σταθερὰ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος νὰ καμφθῇ καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν τιμὴν τῆς δραχμῆς τὴν ἐσωτερικήν. Τὸ βάρος αὐτὸ δὲν εἶναι τόσον ὀγκώδες καὶ τόσον πιεστικὸν ὅσον εἶναι τὸ βάρος τῶν λοιπῶν δανειστῶν. Ἀφ' ἑτέρου τὸ Κράτος ἠθέλησε ν' ἀναλάβῃ διὰ τῶν ἰδίων μέσων ἢ διὰ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα πρόκειται ν' ἀποκομίσῃ ἐκ τῆς ὅλης διαρρυθμίσεως τοῦ ζητήματος ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ ἐξ ἰδίων του ἓν μέρος τῆς ὀφειλῆς, τὴν ὁποίαν ὁ δανειστὴς ἔχει πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν. Καὶ λόγῳ τοῦ βάρους αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει τὸ Κράτος εἶναι δίκαιον, ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν λόγων δικαιοσύνης, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τὴν ὁπωσδήποτε ἀνατίμησιν τῶν ὀφειλῶν καὶ ὄχι τὴν προσαρμογὴν αὐτῶν πρὸς τὰ νέα μέτρα. Εἶναι δίκαιον, λέγω, νὰ ὑποστῇ ὁ δανειστὴς κάποιαν θυσίαν διὰ νὰ δυνηθῇ τὸ Κράτος νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του, τὰς ἐξαιρετικάς. Δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ εἴπω τινὰ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαρρύθμισιν καὶ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ τὸ μέτρον τοῦτο ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν καὶ ἐν γένει τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι πᾶς κλονισμὸς τῆς φύσεως τῆς φερεγγυότητος τοῦ ὀφειλέτου δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ κλονίσῃ ὄχι μόνον τὸν δανειστὴν ἐν γένει, ἀλλὰ καὶ τὸν μεσολαβοῦντα κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ κεφαλαίου ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ δανειστοῦ, τοῦ καταθέτου, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου. Ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἠκολουθήσαμεν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου, τῆς ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως, ἀπέδειξεν ἀναμφισβητήτως, ὅτι ὑπῆρχεν ὁλόκληρος κατηγορία ὀφειλετῶν ἡ ὁποία καίτοι εἶχε τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐξορλήσῃ τὸ χρέος της εἰς παλαιὰς δραχμάς, ἐν τούτοις κατώρθωσε νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ εὑρέθη νὰ ὀφείλῃ διπλάσιον ποσόν. Ἂς ἐπέρχεται ἀναμφισβήτητον, ὅτι λόγῳ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν αἱ Τράπεζαι καὶ τὸ Κράτος ἐδημιουργήθησαν καὶ μερικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν Τραπεζῶν τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν σημαντικὴν πτῶσιν ὅπως εἶναι τὰ χρεώγραφα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Ἐνομίσθη ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου τὸ ὁποῖον εἶναι δίκαιον εἰς πάσας τὰς σχέσεις ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐνισχυθῇ καὶ ὁ Πιστωτικὸς Ὀργανισμός, κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἐμφανισθῇ πράγματι ὡς ἀρωγὸς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἤτις, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἔχει πράγματι ἀνάγκην ἀρωγῆς. Διὰ τῆς διαρρυθμίσεως ἡ ὁποία γίνεται δὲν πρόκειται νὰ παρασχεθῇ ὠφέλειά τις εἰς τὰς Τραπέζας. Πρόκειται νὰ ἐνισχυθῶσιν ἀπαραιτήτως αἱ Τράπεζαι, νὰ μειωθῇ δηλ. ἡ ζημία τὴν ὁποίαν θὰ εἶχον ἐκ τῆς τοιαύτης διαρρυθμίσεως, ἤτις εἶχε διαμορφωθῇ μεταξὺ τῶν σχέσεων ὀφειλετῶν καὶ δανειστῶν ἐπὶ μιᾶς ἀδικαιολογήτου ὠφελείας ἐκ μέρους αὐτῶν. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἕνα ἐκ τῶν καθηκόντων τῆς σημερινῆς τοὐλάχιστον ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας καὶ ἑπομένως καὶ τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ τὴν οἰκονομίαν αὐτήν, εἶναι νὰ διαφυλάξῃ κυρίως τὸ πιστωτικὸν οἰκοδόμημα ἑκάστης χώρας. Διότι ὅσον δήποτε ἰσχυρὸν καὶ ἂν εἶναι τοῦτο, ἐὰν τὸ ἀφίσῃ τὸ κράτος ἐγκαταλελειμμένον εἰς τὴν τύχην του, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ ἀναμφισβητήτους κινδύνους, οἱ ὁποῖοι δὲν πρόκειται νὰ θίξουν τοὺς α ἢ β μετόχους τῶν ἱδρυμάτων αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν ὅλην οἰκονομίαν τῆς χώρας.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔχει τόσας εὐεργετικὰς συνεπείας διὰ τοὺς ὀφειλέτας, τὸ ὁποῖον αὐξάνει τὴν εὐχέρειαν τῶν ὀφειλετῶν νὰ ἐκπληρώσουν τὰ χρέη των, ἔχει συγχρόνως καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ συντρέξῃ ἀναμφισβητήτως τὸν τραπεζιτικὸν καὶ πιστωτικὸν ἐν γένει ὀργανισμὸν καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ ἱκανὸν νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὴν σήμερον ἔχουσαν τοιαύτην ἀνάγκην ἀρωγῆς οἰκονομίαν. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ τοῦ ἐκτάκτου μέτρου ἦτο δυνατὸν νὰ προκύψουν καὶ ὠφέλειαι ἀδικαιολογήτοι προέλεψεν ἀναγκαστικὸς νόμος, ὅτι πάν τοιοῦτον ὄφελος θὰ εἶναι ὑπὲρ τοῦ Κράτους καὶ θὰ ἐνισχύσῃ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους ὅπως ἐπιβοηθήσῃ τὴν ἐλάφρυνσιν τῆς θέσεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν ἀπέναντι τῶν Τραπεζῶν.

Κύριοι, Βουλευταί, ἔγω τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς ὡς ἔχει διατυπωθῇ, ἔχει διατυπωθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ καλύπτῃ πάσας σχεδὸν τὰς ἀπεικονιζομένας σχέσεις. Εἶναι ὅμως βέβαιον πρὸ τοῦ ὄγκου τῶν διαφόρων σχέσεων νὰ ὑπάρξουν καὶ ἀτομικαὶ περιπτώσεις καὶ περιορισμένοι ἐξαιρέσεις, τὰς ὁποίας ὁ νόμος δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει του. Καὶ ἂν δὲ. ὑπάρχουν θὰ ἐμφανισθοῦν αἱ ἐξαιρέσεις αὗται, αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατὸν ἐφαρμοσθοῦν κατὰ τὸν τύπον τοῦ νόμου καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ νόμου. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μία διάταξις ἐν τῷ νόμῳ, τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξηγήσω κάπως εὐρύτερον. Ἡ διάταξις, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη περὶ τῆς ἀναδρομικῆς ἰσχύος. Ὑπάρχει μία διάταξις, κατὰ τὴν ὁποίαν πᾶν ὅ,τι κατεβλήθη μετὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, λογίζεται καταβλητέον ἔναντι τῆς εἰς δραχμὰς μεταβληθείσης ὀφειλῆς ἡ ἐπὶ δὲ ὁλοσχεροῦς ἢ μεταξὺ τῆς ὡς ἄνω τιμῆς μετατροπῆς καὶ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ διαφορὰ ἀναζητεῖται ὑπὸ τοῦ καταβαλόντος ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθεῖσα. Αὐτὴ ἡ διά-

ταξις δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ προκαλέσῃ ἀδικίας. Δὲν ὑπάρχει ἀπολύτως καμμία ἀμφιβολία, ὅτι θὰ ὑπάρξουν τοιαῦται ἀδικίαι. Ἀλλὰ πολλάκις ὁ νόμος δέχεται καὶ αὐτὰς τὰς ἀδικίας ὡς ἀναγκαίον κακὸν καὶ ἀναπότρεπτον. Ἀφῆστε ὑπ' ὄψει σας ὅτι πρόκειται περὶ μέτρου ἐκ τῶν σπανιωτάτων, τὰ ὁποῖα θέτουν τόσον κολοσσιαῖα συμφέροντα. Μέτρον, τὸ ὁποῖον σπανίως εἰσήχθη εἰς Νομοθετικὸν Σῶμα, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ τοιούτου εἴδους ἀποτελέσματα, νὰ ὑπάρχῃ μία μεγαλυτέρα τάξις ἀνθρώπων, ἡ ὁποία νὰ θίγεται, καὶ νὰ ὑπάρχῃ μία εὐρυτάτη τάξις ἀνθρώπων, ἡ ὁποία νὰ ὠφελῆται ἐκ τοῦ μέτρου αὐτοῦ. Ἐὰν ἐξαρτήσωμεν τὴν ὠφέλειαν ἢ τὴν ζημίαν ἐκ τοῦ χρόνου τῆς ἀποκτήσεως δὲν εἶναι δυνατόν, κύριοι, νὰ ἀποφύγωμεν τὴν μορφήν, ὅτι ἴσως τυχὸν τινὲς τῶν ὠφελειῶν ἐπραγματοποιήθησαν, τινὲς τῶν ζημιῶν ἀπεσοβήθησαν λόγῳ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ ἦτο γνωστὸν εἰς στενὸν κύκλον ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέλους, διατί ἀρά γε νὰ ἔχουν τὴν ἀξίωσιν καὶ ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἀπὸ τὴν Βουλὴν νὰ θεωροῦνται ἐκτὸς ἀπολύτως τοιαύτης μορφῆς. Τὸ ζήτημα εἶναι, ἐὰν ἕνας τοιοῦτος νόμος ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἐνεργειῶν ἀποδεικνύεται πραγματικῶς ἀνεπίληπτος, διότι ἀλλοίμονον, ἐὰν ἕνας νόμος ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τόσην καταφορὰν πολλάκις καὶ δικαίαν λόγῳ τῶν θιγομένων συμφερόντων, ἀλλοίμονον ἂν αὐτὸς ὁ νόμος δὲν ἐμφανισθῇ ὡς ἀπολύτως ἠθικός, ὡς ἀπολύτως ἀνεπίληπτος. Εἶναι ἕνα γεγονὸς ἱκανὸν καὶ μόνον ἐμφανιζόμενον τυχὸν νὰ κλονίσῃ τὴν πίστιν εἰς ὁλόκληρον τὸν νόμον αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε νέας καταστάσεις καὶ ἔθιξε νέα συμφέροντα.

Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἐνομίσθη ὅτι εἶναι καθῆκον δικαιοσύνης, εἶναι καθῆκον ἠθικῆς νὰ ρυθμισθοῦν πᾶσαι αἱ σχέσεις αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τῆς 26 Ἀπριλίου μέχρι σήμερον, νὰ ρυθμισθοῦν κατὰ τὴν αὐτὴν γενικὴν ἀρχήν.

Κύριοι Βουλευταί, ἡ Κυβέρνησις ἀναλαβοῦσα τὴν εὐθύνην νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μέτρον αὐτὸ ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀναγκαστικοῦ νόμου, τὸ ἔπραξε διότι ἔχει τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ρυθμίσεως τῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς σταθεροποιήσεως, εἶναι ὁ δυνατὸς καλύτερος καὶ ὁ δυνατὸς εὐεργετικώτερος καὶ θετικώτερος τοῦ συνόλου τῆς οἰκονομίας. Ἔχει τοιαύτην ἀκράδαντον πεποίθησιν ἡ Κυβέρνησις ὥστε νομίζει ὅτι εἶναι καθῆκόν της νὰ μὴ δώσῃ εἰς τὸ μέτρον αὐτὸ χρηματικήν τινὰ μορφήν, δὲν προέρχεται τὸ μέτρον αὐτὸ ἐκ μιᾶς πλευρᾶς τοῦ κοινοβουλίου, ἐκ μιᾶς μερίδος τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας, ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐμφανισθῇ ὡς μέτρον ἐθνικῆς ἀμύνης, τὸ ὁποῖον νὰ προέρχεται ἐκ συνεργασίας, ἀπὸ ἀπόψεως πάντων τῶν ἐκπροσωπούντων τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἡ Κυβέρνησις νομίζει πῶς εἶναι ζήτημα, ὅτι εἶναι ἔργον πολιτικῆς ἠθικῆς νὰ μὴ ἀξιώσῃ νὰ ψηφισθῇ τὸ μέτρον τοῦτο ὑπὸ τῆς παρούσης Βουλῆς ἀλλὰ νὰ τὸ παραπέμψῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ὁποία θὰ πηγάσῃ ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς μετὰ ἕνα καὶ ἥμισυ μῆνα γενησομένης, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν παρατάξεων, ἂς εἴπωμεν ὅλων τῶν κομμάτων θὰ συζητήσουν ἐλευθέρως περὶ τοῦ νόμου, καὶ ὁ νόμος αὐτὸς τότε κυρούμενος ὅπως θὰ κυρωθῇ καὶ ἰσχύων ἐν τῷ μεταξὺ ὡς ἀναγκαστικὸς νόμος θὰ ἐξυψωθῇ εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν καὶ θὰ ἐμφανισθῇ ὅπως πράγματι εἶναι, ὡς προσπάθεια πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰς συναλλαγὰς καὶ ὡς μέτρον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ἀποτέλεσμα τὴν σωτηρίαν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου, ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως καθαρῶς νομισματικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως γενικωτέρας οἰκονομίας. Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου, καίτοι ὁ νόμος θὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύων ὡς ἀναγκαστικὸς νόμος κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν Βουλῆς.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔκαμε μίαν πρότασιν ὅπως τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, διότι νομοσχέδιον εἶναι διὰ τὴν Βουλὴν ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος, μὴ συζητηθῇ ὑπὸ τῆς παρούσης Βουλῆς, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς μελλούσης.

Ἐγείρεται, λοιπὸν θέμα συζητήσεως ἂν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος ζητῶ τὸν λόγον.

Μ. Ἀργυρόπουλος. (Προεδρεύων) Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔκαμεν εἰσήγησιν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ δὲν χωρεῖ ἄλλη συζήτησις.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) Εἶπον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν εὐθύνην νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ μέτρον αὐτὸ ὡς ἀναγκαστικὸν νόμον, ὅστις καὶ θὰ ἰσχύσῃ. Ἡ Κυβέρνησις ἐπίσης καταθέτει τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ νομίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιμείνῃ νὰ ψηφισθῇ τοῦτο παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ παρὰ τῆς νέας Βουλῆς. Ἡ νέα αὕτη βάσις εἶναι βάσις πολιτικῆς ἠθικῆς, διότι ἡ Κυβέρνησις νομίζει ὅτι τὸ μέτρον πρέπει νὰ κατοχυρωθῇ ἀπὸ τὴν νέαν Βουλὴν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εἶναι ὅλα τὰ κόμματα καὶ ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ πρόσφατον τὴν λαϊκὴν ἐντολήν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ Κυβέρνησις νομίζω, ὅτι ἐζήτησε συγγνώμην διότι ἐθέσπισε τὸν νόμον αὐτόν. Ἀνακύπτει λοιπὸν ζήτημα ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτὴν καὶ ἐπ' αὐτοῦ ζητῶ τὸν λόγον.

Μ. Ἀργυρόπουλος. (Προεδρεύων). Ὅταν ἔλθῃ πρὸς συζήτησιν τὸ θέμα θὰ ἀναπτύξῃ ἕκαστος τὰς ἀπόψεις του.

Οἱ κ. κ. ***Α. Δούλης*** καὶ ***Γ. Μόδης*** παρατηροῦν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ συζήτησις.

Μ. Ἀργυρόπουλος. (Προεδρεύων). Τὸ θέμα δύναται νὰ θεχθῇ μόνον δι' ἐπερωτήσεως ἢ συστάσεως.

Ε. Κουλουμβάκης. Μάλιστα, ἀλλὰ νὰ συζητηθῇ αὔριον.

Μ. Ἀργυρόπουλος (Προεδρεύων). Βεβαίως

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ***Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.***

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ΝΔΔ' τῆς 24)12)1931 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5365».

2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 43 καὶ παρατάσεως προθεσμίας καθορισθείσης ἐν ἄρθρῳ 44 τοῦ νόμου 5121 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας«.

3) «Περὶ κατάσκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων».

4) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4402 καὶ 5190 «περὶ Ταμείου Γεωργικῶν ἀσφαλειῶν».

5) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 6 ἐδάφ. 1 τοῦ νόμου 5190 καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ. καὶ

6) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3905 καὶ 5193 «περὶ Α. Ο. Α. Π. Κερκύρας. ἔχοντα οὕτω.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 24 Δεκεμβρίου 1931 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς» κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5365.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1931 Ν. Δ. «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5365», εἶναι ὅτι εἰς τὴν εἰσφορὰν δραχμ. 1,50 κατ' ὀκᾶν ὑπόκειται τὸ μεταφερόμενον διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἔλαιον ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐκ τῶν περιφερειῶν εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ἐλαίου εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα.

2. Τὰ διὰ λῃσμὸν τοῦ Δημοσίου ἐξαγορασθέντα ποσὰ ἐλαιολάδων ὁποτεδήποτε ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα καταβάλλουν τοὺς κατὰ Μάϊον ἐ.ἔ. 1932 ἰσχύοντας φόρους ὑπὲ διαφόρων τοπικῶν Ταμείων. Τὰ τυχὸν μέχρι τοῦδε ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἐπιστρέφονται.

3. Ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δύναται, δι' ἐξαιρετικοὺς λόγους, μέρος τοῦ διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημοσίου συγκεντρωθέντος καὶ μὴ πωληθέντος ἐλαίου νὰ διατίθεται καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, τροποποιουμένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου 5365.

Ἄρθρον 2.

Καταργεῖται ἀπὸ τῆς 16 Ἰουνίου 1932 ἡ ἰσχὺς τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 24-12-1931 ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 5105 ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 1, 3, 7 καὶ ἐπέκεινα τοῦ Ν. Δ. τῆς 14)7)27 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας Ἁλιεπαραγωγῆς κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 3815 διεπόμενον Ταμεῖον καταργεῖται.

Ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ κειμένη φορολογία διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν ὑποχρεώσεών του, ὁ δὲ τρόπος τῆς διαθέσεως τῆς περιουσίας του καὶ πᾶσα λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καθορίζονται ἐφάπαξ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ».

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 43 καὶ παρατάσεως προθεσμίας καθορισθείσης ἐν ἄρθρῳ 44 τοῦ νόμου 5121 «περὶ Ὀργανισμοῦ Πολεμικῆς Ἀεροπορίας»

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς τελευταίας παραγράφου προστίθενται: «τῆς ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσεως μὴ ἀποτελούσης κώλυμα διὰ τὴν ἀρχικὴν των μονιμοποίησιν».

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας νὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν ἀποφάσεων Συμβουλίων δι' ὧν ὑπαξιωματικοὶ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ 2ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ 5121 Νόμου δὲν ἐκρίθησαν μονιμοποιητέοι ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς κρίσεως τῶν ἄνω Συμβουλίων παρέμειναν ὑπηρετοῦντες καὶ ὑπηρετοῦσιν εἰσέτι ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ πλέον τοῦ 4μήνου καὶ ἐφ' ὅσον νέα στοιχεῖα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπιβάλλωσι τὴν ἀναθεώρησιν ταύτην.

Ἡ ἀναθεώρησις θέλει ἐνεργηθῇ παρὰ Συμβουλίου, οὗτινος ὁ τρόπος συγκροτήσεως καὶ τὰ καθήκοντα θέλουσι ὁρισθῇ διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ὡς ἄνω νόμου ἐπὶ ἕνα εἰσέτι μῆνα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀρχαιότης τούτων εἶναι ἡ διὰ τοῦ νόμου 5299 ἄρθ. 2 κανονισθεῖσα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων περὶ λιμενικῶν Ταμείων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1ον.

1. Τὰ λιμενικὰ ταμεῖα Πρεβέζης, Ἄρτης, Ἀμφιλοχίας καὶ Βονίτσης συμμετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν δαπάνην

τῶν ἔργων κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

2. Ἡ συμμετοχή, αὕτη ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1932 –1933, καθορίζεται κατὰ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν: τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πρεβέζης κατὰ 73 ο)ο, τοῦ τῆς Ἄρτης κατὰ 12 ο)ο, τοῦ τῆς Ἀμφιλοχίας κατὰ 11 ο)ο καὶ τοῦ τῆς Βονίτσης κατὰ 4 ο)ο.

Ἄρθρον 2ον.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κατωτέρω ἔργου γενήσεται ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πρεβέζης ὅπερ θέλει καταβάλει πάσας τας δαπάνας, ἐξ ὧν ἀποδοθήσονται αὐτῷ τὰ βαρύνοντα τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα ποσοστὰ κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

2. Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Πρεβέζης δικαιοῦνται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται, δι' ἑνὸς μέλους ἕκαστον, τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα μόνον ὅταις συζητοῦνται θέματα ἀφορῶντα ἀμέσως τὰ περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος ἔργα εἰς τὴν τοιαύτην σύνθεσιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ εἰς Πρωτοδίκης Πρεβέζης ὡς Πρόεδρος.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐφαρμόζονται ἰτὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἰσχύοντα.

4. Πάντα τὰ μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ ὦσι κάτοικοι Πρεβέζης.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καταλογίζει κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1ῳ ἀναλογίαν εἰς ἕκαστον Λιμενικὸν Ταμεῖον τὸ βαρῦνον αὐτὸ μέρος τῆς δαπάνης δι' ἀποφάσεώς του, ὁρίζων συνάμα καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἀποδοθῇ πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πρεβέζης τὸ καταλογισθησόμενον εἰς τὰ λοιπὰ λιμενικὰ Ταμεῖα χρηματικὸν ποσόν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὲν δύναται νὰ εἶναι μεῖζον τῆς πενταετίας. Ἐν τῇ ἀποφάσει ὁρίζεται τὸ κατὰ τὴν χρῆσιν καταβληθησόμενον ποσόν.

2. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἐὰν μὲν προκύψῃ ὑπέρβασις τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ, καταλογίζονται διὰ συμπληρωματικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τὰ ὑπόχρεα λιμενικὰ Ταμεῖα κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν διὰ τὸ ὑπερβάλλον. ἐὰν δὲ προκύψῃ ἐλάττωσις ἀποδίδεται τὸ περίσσευμα εἰς αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πρεβέζης κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

3. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ ἀμελείας τῶν οἰκείων λιμενικῶν Ταμείων νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ ἐντὸς τῶν τεσσάρων πρώτων μηνῶν τῆς οἰκείας χρήσεως, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας χορηγεῖ δι' ἀποφάσεώς του τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκείου Λιμενικοῦ Ταμείου, ἡ δὲ Τράπεζα ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς ὃ τυγχάνουσι κατατεθειμένα τὰ κεφάλαια τοῦ ὑποχρέου Λιμενικοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας νὰ μεταβιβάζῃ πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πρεβέζης τὸ καθοριζόμενον ἐν τῇ ἐντολῇ χρηματικὸν ποσόν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἔργα συντηρήσεως. ἐπισκευῆς ἢ συμπληρώσεως καὶ σημάνσεως τοῦ διαύλου τοῦ στομίου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Ἄρθρον 5.

1. Στοιχ. α' τοῦ ἀρι)θ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3163 ἀντικαθ'στανται ὡς ἑξῆς ;

«α') Ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς περιφερείας ἐν ᾗ κεῖται ἡ ἕδρα τοῦ Ταμείου τούτου».

2. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τοῦ Διατάγματος τῆς 4/9 Αὐγούστου 1930 «περὶ συγκροτήσεως τῶν Λιμενικῶν ἐπιτροπῶν» καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν περιπτώσεων ἀντικαταστάσεως τῶν αἱρετῶν μελῶν διαρκούσης τῆς περιόδου.

3. Τὰ αἱρετὰ καὶ διοριζόμενα μέλη Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν πρέπει νὰ εἶναι κάτοικοι τῆς ἕδρας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου. Ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης εἰς τὰς διὰ Διατάγματος καθοριστησομένας περιπτώσεις.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου καθορισθήσονται ποῖα τὰ ἀπαλλασσόμενα λιμενικοῦ φόρου εἴδη καὶ ἡ διαδικασία καθ' ἣν θὰ χορηγῶνται αἱ τοιαῦται ἀπαλλαγαί, καταργουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμένων κλπ.» καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4499, ὡς καὶ πάσης διατάξεως ἀντικειμένης πρὸς αὐτό. Αἱ διατάξεις τοῦ Διατάγματος τούτου θὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς τελῶν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐμπορευμάτων.

2. Τὸ ὑπὲρ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων εἰσπραττόμενον τέλος ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων δύναται διὰ Διατάγματος νὰ καταργηθῇ εἰς ὡρισμένους λιμένας.

Ἄρθρον 7.

Εἰς πάντα τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, ἐφόσον ἡ πρόσληψις εἰδικοῦ γραμματέως τυγχάνει δυσχερὴς ἢ πολυδάπανος δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα τοιούτου εἰς δημόσιον ὑπάλληλον ἐπὶ ἀναλόγῳ ἐπιμισθίῳ.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτρέπεται ὁ διὰ Διατάγματος καθορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων λιμενικοῦ φόρου καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων ὑποχρεώσεις τῶν φορολογουμένων, τῶν ἐπιχειρήσεων μεταφορᾶς καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν. Διὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν εἶναι δυνατὴ ὑπὸ τελωνιακῶν ὑπαλλήλων εἴσπραξις τῶν φόρων τούτων ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις εἰδικῶν ὑπαλλήλων. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τρόπος προσλήψεως, τὰ προσόντα, ἡ μισθοδοσία, ἡ ἐγγυοδοσία καὶ ἡ κατάστασις ἐν γένει αὐτῶν.

2. Σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος παραδίδων ἢ παραλαμβάνων ἐμπόρευμά τι ἄνευ προσαγωγῆς ἀποδείξεως λιμενικοῦ φόρου ἢ παρεμβάλλων ὁπωσδήποτε δυσχερείας εἰς τὴν εἰσπραξιν αὐτοῦ τιμωρεῖται κατ' ἔγκλητον τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν λιμενικῶν φόρων διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 100, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ κρατήσεως μέχρις 7 ἡμερῶν καὶ προστίμου μέχρι 1.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέκτασις τῶν δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἐπιβεβλημένων ὑπὲρ Λιμενικῶν Ταμείων φορολογιῶν καὶ ἐπὶ γειτνιαζουσῶν παραλιῶν ἑνὸς ἢ πλειοτέρων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς διὰ παντὸς μεφατοικοῦ μέσου εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων εἰς ἕνα ἢ πλειοτέρους Δήμους ἢ Κοινότητας, διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Γεωμοδετικοῦ Συμβουλίου λιμενικῶν φορολογιῶν.

2. Κατ<u>αργοῦνται</u> : 1) ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμένων κλπ.», 2) ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3163, 3) αἱ παράγραφοι 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23/30 Σεπτεμβρίου 1925 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3968.

3. Διατάγματα περὶ ἐπιβολῆς λιμενικῶν φορολογιῶν, στηριζόμενα εἰς καταργουμένας διατάξεις διατηροῦσι τὴν ἰσχύν αὐτῶν, ἐφόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

1. Ζώνη λιμένος κεῖται ἔκτασις ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὸ οἰκεῖον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐκτελεῖ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 παράγραφος 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμένων κλπ.» ἔργα. Ἡ ζώνη τοῦ λιμένος διακρίνεται εἰς χερσαίαν καὶ θαλασσίαν.

2. Ἡ χερσαία ζώνη καθορίζεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης : α') ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, β') τοῦ ἀρμοδίου Νομαρχιακοῦ, γ') τοῦ Λιμενάρχου τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Λιμεναρχείου καὶ δ') τοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου. Τὸ σχετικὸν πρακτικὸν ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις καὶ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ διαφωνίας τῆς ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ χερσαία ζώνη ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἀκτῆς καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅπου δὲ αὐτῆς ὑπάρχει σχέδιον πόλεως ἐκτείνεται αὕτη ἀπὸ τῆς ἀκτῆς μέχρι τῆς ἐγγυτέρας οἰκοδομικῆς γραμμῆς περιλαμβάνουσα τὰς ἐν τῷ μεταξὺ ὁδούς, πλατείας καὶ κοινοχρήστους ἐν γένει χώρους. Ἐὰν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου ὑπάρχουσι πλείονες λιμένες ἢ ὅρμοι, ὁρίζεται δι' ἕκαστον τούτων ἰδιαιτέρα χερσαία ζώνη.

4. Ἡ θαλασσία ζώνη περιλαμβάνει τὰς συνεχομένας τῇ χερσαίᾳ ζώνῃ λεκάνας λιμένων ἢ προφυλαγμένων ὅρμων καὶ ἔκτασιν ἀνοικτῆς θαλάσσης εἰς ἀκτῖνα πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς χερσαίας ζώνης καὶ ἑκατέρωθεν τῶν ἄκρων αὐτῆς.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ὕδατα τῆς θαλασσίας ζώνης τυγχάνουσι ἀβαθῆ, ἐπιτρέπεται ἐπέκτασις ταύτης πέραν τῆς ἀκτῖνος τῶν 500 μέτρων, δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Ἡ χρῆσις καὶ ἐκμετάλευσις τῶν ἀκτῶν καὶ αἰγιαλῶν καὶ κοινοχρήστων ἐν γένει χώρων τῆς ζώνης λιμένος παραχωρεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διαφυλάξεως τοῦ κοινοχρήστου χαρακτῆρος αὐτῶν. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ὁριοθετήσεως τῆς ζώνης τοῦ λιμένος.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4499 δὲν ἐφαρμόζονται καθόσον ἀφορᾷ τὸ Λιμενικὸν καὶ Ἐξυγιαντικὸν Ταμεῖον Μεσολογγίου.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μετὰ τῶν ἰσχυουσῶν λοιπῶν διατάξεων περὶ Λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων εἰς ἐνιαῖον κείμενον, μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς τῶν λέξεων, φράσεων, ἐδαφίων καὶ ἄρθρων καὶ ἐπιτρεπομένης πάσης ἄλλης μεταβολῆς χρησίμου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κωδικοποιήσεως ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4402 καὶ 5219 «περὶ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 5219 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927, κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 4402 ἀναφερομένους ἐτησίους πόρους τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν, προστίθεται ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ φόρος λεπτῶν ὀκτὼ (0,08) χαρτίνων κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐσπεριδοειδῶν καὶ νωπῶν ἢ ξηρῶν ὀπωρῶν, εἰσπραττόμενος ἐν τοῖς Τελωνείοις καὶ κατατιθέμενος εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν».

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 4402 περὶ εἰσφορᾶς τοῦ οἴνου περιέχεται καὶ τὸ γλεῦκος.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 4402 ἀπαλείφεται ἀντικαθιστάμενον ὡς ἑξῆς :

8) Ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Κτηνιατρικοῦ Τμήματος Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Τὰ ἐδάφια 10—11 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 4402 ἀπαλείφονται ἀντικαθιστάμενα διὰ τῶν ἑξῆς :

10) Ὑφ' ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἓξ τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5219 προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος :

Αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν χορηγούμεναι ἀποζημιώσεις αἰτίᾳ θανάτου ἢ ἀχρηστεύσεως ἠσφαλισμένων ἀροτριώντων κτηνῶν εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται κατάσχεσιν ὑπὲρ οἱουδήποτε τρίτου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5219 προβλεπομένη ἀναγκαστικὴ ἀσφάλισις τῆς συκοπαραγωγῆς τῶν ἐν Πελοποννήσῳ μόνον παραγομένων σύκων καταργεῖται ἀπὸ τοῦ τρέχοντος γεωργικοῦ ἔτους, ἰσχύουσα μόνον διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1930—1931. Ἐφεξῆς οἱ συκοπαραγωγοὶ δύνανται ν' ἀσφαλίζωνται ἐλευθέρως καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4402, ὡς ἐτροποποιήθη. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 «ἀναγκαστικὴ ἀσφάλισις συκοπαραγωγῶν» τοῦ νόμου 5219 παραμένουν ὡς ἔχουν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 5219 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου» προστίθεται ἡ φράσις «ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀσφάλισιν τῶν συκοπαραγωγῶν».

Ἄρθρον 6.

1. Κατάσχεσις εἰς χεῖρας τοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου Ἀσφαλειῶν ὡς τρίτου τότε μόνον ἐγκύρως τελειοῦται ὅταν αὕτη χωρήσῃ παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῷ Ὑποκαταστήματι παρ' οὗ γενήσεται ἡ καταβολὴ τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις.

Ἡ προθεσμία πρὸς δήλωσιν ἐπὶ κατασχέσεων εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν, ὡς τρίτου, ὁρίζεται τριακονθήμερος.

2. Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν ὡς τρίτου, τοῦτο α) δικαιοῦται ἵνα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς δηλώσεως αὐτοῦ προσαγάγῃ ἐπ' ἀκροατηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς τῆς δηλώσεως, β') δὲν ὑποχρεοῦται ἵνα ἐνισχύσῃ δι' ὅρκου τὴν δήλωσιν.

3. Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν ὡς τρίτου κατάσχεσις εἶνε ἄκυρος γενομένη ἄνευ ἀδείας τοῦ προέδρου καὶ ἐὰν στηρίζηται ἐπὶ δημοσίου ἐγγράφου. Ἐλλείψει ἀδείας τὸ Ταμεῖον ἀποδίδει ἀνευθύνως τὰ κατασχεθέντα.

4. Τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν ἀπολαύει τοῦ προνομίου τῆς πρωτοπραξίας ἔναντι οἱουδήποτε τρίτου κατασχόντος διὰ τὰ πρὸς αὐτὸ ὀφειλόμενα παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθρον 7.

«Μετὰ τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5219 προστίθεται ἑτέρα παράγραφος, ἡ ἑξῆς :

«Ἡ δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου, πρόσθετος εἰσφορὰ δραχμῶν δέκα κατὰ ἑνετικὸν χιλιόλιτρον σταφιδοκάρπου, ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν, ἐπὶ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος (μαύρης) συμφώνως τῷ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρ. 16 τοῦ Ν. Δ/τος τῆς 13ης Νοεμβρίου 1927 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4402, ἄρχεται εἰσπραττομένη ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν, ἀπὸ τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1932—1933, ἤτοι ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1932. Αἱ συχνὰ γενόμεναι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰσπράξεις τῆς δεκαδράχμου ταύτης εἰσφορᾶς, ἐφ' ὅσον μὲν εὑρίσκονται ἐπὶ παρακαταθήκῃ παρὰ τοῖς Τελωνείοις, παραμένουν ὡς τοιαῦται μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁπότε καὶ ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν πολόγων, εἰς τοὺς δικαιούχους, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν μεταφερθῇ εἰς πίστωσιν τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν, ἀποδίδονται ἐπίσης ὑπὸ τούτου, εἰς τοὺς δικαιούχους, κατόπιν αἰτήσεώς των.

Ἄρθρον 8.

«Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 9 ἐδ. β' τοῦ Νόμου 4402 εἶναι ὅτι ἡ ἀσφάλεια συνάπτεται ὑποχρεωτικῶς δι' ἓν ἔτος δύναται δὲ νὰ διαρκῇ καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη μέχρις ὅτου ὁ ἀσφαλιζόμενος δηλώσει ὅτι παραιτεῖται ταύτης ἢ μέχρις ὅτου τὸ ΚΤΑΧ δηλώσει εἰς αὐτὸν ὅτι ἔπαυσεν αὕτη, ἀλλ' ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ οἱασδήποτε δόσεως ἀσφαλίστρων, ἐπάγεται τὴν ἄρσιν πάσης ὑποχρεώσεως τοῦ ΚΤΑΧ, ἐπανερχομένης ἐφ' ὅσον ἤθελε ἐγκρίνῃ τὸ ΚΤΑΧ, τῆς ἰσχύος τῆς ὑποχρεώσεως, ἀλλὰ διὰ τὸν μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ΚΤΑΧ χρόνον.

Ἄρθρον 9.

«Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 10 ἐδ. β' τοῦ Νόμου 4402 εἶναι ὅτι τὰ καθυστεροῦμενα ἀσφάλιστρα εἰσπράττονται ὡς οἱ καθυστερούμενοι Δημόσιοι φόροι, ὑποχρεουμένων τῶν δημοσίων Ταμιῶν ὅπως ἐκτελῶσιν ἀμέσως τὸν ὑπὸ τοῦ ΚΤΑΧ διαβιβαζόμενον πρὸς αὐτοὺς πίνακα καθυστερουμένων, ἀλλ' ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ οἱασδήποτε δόσεως τῶν ἀσφαλίστρων ἐκ μέρους τοῦ ἀσφαλισθέντος ἀποκλείει τὴν εἰς αὐτὸν καταβολὴν ἀποζημιώσεως διὰ τὴν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας καταβολῆς, ἐπελθοῦσαν ζημίαν.

Ἄρθρον 10.

«Αἱ πρώτη καὶ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου 4402 τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως :

«Ἅμα ὡς τὸ ΚΤΑΧ λάβῃ τὴν κοινοποίησιν ζητηθείσης ἀποζημιώσεως λόγῳ ζημίας ἐκ χαλάζης ἢ παγετῶν, ὀφείλει ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως νὰ διατάξῃ τοὺς ἐκτιμητὰς ὅπως διαπιστώσωσι καὶ ἐκτιμήσωσι τὰς ζημίας.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐντολῆς τοῦ ΚΤΑΧ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ ἔργου των.

Ἐὰν ἡ χάλαζα ἢ ὁ παγετὸς ἔπεσεν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ ΚΤΑΧ ἐλπίζει ὅτι ἡ προξενηθεῖσα ζημία δύναται νὰ διορθωθῇ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, λόγῳ τῆς ἐποχῆς ἢ τῆς καταστάσεως τῆς βλαστήσεως, ἡ ὁριστικὴ ἐκτίμησις δύναται νὰ γίνῃ ἐν καιρῷ ὁρισθησομένῳ ὑπὸ τοῦ ΚΤΑΧ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ τελευταία αὕτη ἐκτίμησις ἀκυροῖ τὰς προηγουμένας.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὴν διὰ Διατάγματος κατὰ τὸν νόμον 5219 μέλλουσαν κωδικοποίησιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν περιληφθήσονται καὶ αἱ διὰ τοῦ παρόντος ἐπιφερόμεναι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τούτων.

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 6 ἐδ. 1 τοῦ νόμου 5190 καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 ἐδ. 1 τοῦ νόμου 5190 εἶναι ὅτι ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἀγροδοτῶν ἅμα τῷ ὁριστικῷ καθορισμῷ αὐτῆς, εἴτε ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου ΔΝΔ', εἴτε ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων, ἐν περιπτώσει ἀναιροπῆς, καταβάλλεται ἐκ τοῦ συνομολογηθησομένου ἐπ' ἐσόδου, καὶ πρὸ δὲ τῆς συνομολογήσεώς του ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος διαθεσίμου κεφαλαίου τοῦ ἐκ τῶν πόρων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ἐξαρκεῖ, μὴ θιγομένου ὅμως τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν της.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐδ. 3 ἔχον οὕτω:

Ἐφ' ὅσον τὸ διαθέσιμον χρηματικὸν κεφάλαιον τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως εἰς ἅπαντας τοὺς ἀγροδότας, ἐνεργηθήσεται μερικὴ καταβολὴ κατὰ τέως δήμους, κατανεμομένου τοῦ διαθεσίμου ποσοῦ μεταξὺ ὅλων τῶν τέως Δήμων εἰς ἀνάλογα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις ἑκάστης περιοχῆς τέως Δήμων ποσά.

Ἐξ ἑκάστου τέως Δήμου πληρωθήσονται οἱ ἀγροδόται τὰς ἀπαιτήσεις των κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν ἐπωνύμων των καὶ ἐπὶ πλειόνων ἀγροδοτῶν τοῦ αὐτοῦ κτήματος, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ ἀλφαβητικὴ σειρὰ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ πρώτου ἐκ τούτων, ἐξ οὗ καὶ ἀπορρέουσι τὰ κληρονομικὰ ἢ προικῷα δικαιώματα τῶν ἄλλων. Οἱ ὑπολειφθησόμενοι θέλουσι πληρωθῆ ἐκ τοῦ συνομολογηθησομένου ἐπ' ἐσόδου ἢ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ συγκεντρωθησομένων νέων εἰσπράξεων.

Ἄρθρον 3.

Προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου ΔΝΔ' ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ν' αὐξήσῃ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ παρ' αὐτῇ προσωπικοῦ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1932 μέχρι καὶ τοῦ διπλασίου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5190 τροποποιεῖται οὕτω:

Ἅπασα ἡ διαδικασία τοῦ παρόντος νόμου πλὴν τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ἄρθρου 5 ὡς καὶ τὰ δικόγραφα καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων καὶ τὰ ἐπιδιατήρια καὶ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον δικαστικὸν ἢ ἐξώδικον ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους ὡς καὶ προσθέτου τοιούτου καὶ δικαστικοῦ ἐνσήμου, καθὼς καὶ τοῦ Ταμείου συντάξεως νομικῶν.

Ἡ τροποποίησις λογίζεται ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5190.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3905 καὶ 5193 «περὶ Α.Ο.Α.Π. Κερκύρας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν γόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 3905 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Συνιστᾶται ἐν Κερκύρᾳ Αὐτόνομος Τραπεζικὸς Ὀργανισμὸς Κοινωφελοῦς χαραπτῆρος ἑδρεύων ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Νήσου καὶ ἐνεργῶν ὡς ἴδιον νομικὸν πρόσωπον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς Ἀγροτικῆς Πίστεως Νήσου Κερκύρας ὅστις κατωτέρω θὰ ἀναφέρεται ὡς Α.Ο.Α.Π.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3905, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου 5193, προστίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς γ' παραγράφου ἡ φράσις «Τὰ ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἐμπορίας καὶ διαθέσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων προκύπτοντα καθαρὰ κέρδη, διατίθενται ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α.Ο.Α.Π.

1. Πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ διὰ τὴν κάλυψιν ἐνδεχομένων ζημιῶν ἐκ τῆς συγκροτήσεως τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων.

2. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐγκαταστάσεων τοῦ Α.Ο.Α.Π. καὶ

3. Διὰ τὴν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκτέλεσιν καὶ ἐνίσχυσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἤτοι ἀρδευτικῶν, κτηνοτροφικῶν, ἱδρύσεως πρατύπων κτημάτων, παροχῆς ἐκλεκτῶν σπόρων καὶ δένδρων καὶ ἐν γένει τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ νόμῳ 3905 ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, εἰδικωτέρων σκοπῶν τοῦ Α.Ο.Α.Π. Κερκύρας».

Εἰς τὰ αὐτὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου 3905 ὡς ἐτροποποιήθη προστίθεται παράγραφος ὑπὸ στοιχεῖον (β') ἔχουσα οὕτω :

«β') Σύστασις μέχρι 1ης Ἀπριλίου 1933 μιᾶς Οἰνοποιητικῆς, πρὸς παρασκευὴν καὶ ἐπιμέλειαν τύπων οἴνων Κερκυραϊκῶν, ὡς καὶ μελέτης τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρδευτικῶν ἔργων πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς ἀραβοσίτου καὶ λοιπῶν προϊόντων».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5ον τοῦ νόμου 3905 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5193 προστίθεται παράγραφος ὁ ἔχουσα οὕτω: «δ') Εἰς τοὺς ὡς ἄνω συνεταίρους ὀφειλέτας, τοὺς πληρώνοντας μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1932 τὴν πρώτην δόσιν τῆς παλαιᾶς ὀφειλῆς των ἐμπροθέσμως δὲ καὶ τὰς λοιπὰς κανονισθησομένας δόσεις αὐτῶν, ὧν αἱ λήξεις ἐφεξῆς καθορίζονται τὴν 1ην Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους ἀφαιροῦνται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συνολικῆς ὀφειλῆς των οἱ τόκοι ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1926 μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932.

Διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ὡς ἄνω θ' πρώτης δόσεως θέλει καταβληθῆ μόνον κεφάλαιον (χρεωλύσιον) ἀνάλογον πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένας ἐτησίας δόσεις.

Τῶν αὐτῶν διευκολύνσεων τόκων ἀπολαύουσι καὶ οἱ ὀφείλοντες μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἐκ κεφαλαίων τόκων καὶ ἐξόδων μέχρι 1 Αὐγούστου 1928 μὴ συνεταῖροι ὀφειλέται ὧν ἐρρυθμίσθησαν αἱ παλαιαὶ ὀφειλαὶ διὰ τοῦ νόμου 3905 καὶ τῶν τροποποιησάντων τοῦτον.

Ἡ ὡς ἄνω ρύθμισις τῶν παλαιῶν χρεῶν ἀφήνει ἀμετάβλητον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ τὸ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1932 μέλλον νὰ ἰσχύσῃ δι' ἑκάστην κατηγορίαν ἐπιτόκιον.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται παράγραφος ε' ἔχουσα οὕτω:

«ε) Ἡ σαφὴ ἔννοια τῆς παραγράφου α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5193 σχετικῶς μὲ τὸ ποσὸν τῶν 5000 δραχ. δι' ὃ ἀπαλλάσσονται οἱ παλαιοὶ ὀφειλέται πάσης ὑποχρεώσεως, εἶναι ὅτι πράγματι ἀπαλλάσσονται οἱ παλαιοὶ ὀφειλέται τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ ἐκ χορηγήσεων εἰς εἶδος ἢ χρῆμα εἴτε πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, εἴτε τὴν ἕνωσιν εἴτε τὸν συνεταιρισμόν των, τῆς οὕτω προκυπτούσης ζημίας τῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν ἑνώσεων ἐπιβαρυνούσης τὸν Α.Ο.Α.Π. εἰς τὸν ὁποῖον διὰ τὴν οὕτω εἰς βάρος του μέλλουσαν νὰ προκύψῃ ζημίαν θέλει περιέλθῃ ὡς ἰδία αὐτοῦ περιουσία πᾶν περίσσευμα προκύπτον τυχὸν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν συνεταιρισμῶν καὶ Ἑνώσεων ἐν γένει.

Ἐπίσης προστίθενται παράγραφοι στ' ἔχουσα οὕτω :

«στ') Πρὸς καθορισμὸν τοῦ ὁρίου τῶν ὀφειλῶν τῶν διαφόρων ὡς ἄνω κατηγοριῶν λαμβάνονται ὡς βάσεις τὰ ἑξῆς :

Διὰ μὲν τὰς ὀφειλὰς μέχρι 5000 δραχ. τὸ κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1928 σύνολον ἐκ κεφαλαίων τόκων καὶ ἐξόδων.

Διὰ δὲ τὰς λοιπὰς κατηγορίας τὸ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν σύνολον ἐκ κεφαλαίων καὶ ἐξόδων τῶν αὐτῶν ὀφειλῶν, μόνον διὰ τοὺς ἐμπροθέσμως ἐξοφλοῦντας τὰς δόσεις των ὀφειλέτας.

Διὰ τοὺς καθυστεροῦντας προστίθενται καὶ οἱ τόκοι μέχρι 1ης Αὐγούστου 1928.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν τετάρτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5193 τοῦ τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρον 15ον τοῦ νόμου 3905 μετὰ τὰς

λέξεις «Ἐπίσης ὁ Α.Ο.Α.Π.» προστίθεται ἡ ἐκ παραδρομῆς παραλειφθεῖσα λέξις «δὲν».

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῶν περὶ διορισμοῦ Νομικοῦ Συμβούλου διατάξεων τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 3905 ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος μεταγενεστέρως εἶναι ὅτι ὁ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διορισμὸς Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Α.Ο.Α.Π. δὲν ἀποκλείει τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἰδίου ὀργανισμοῦ πρόσληψιν καὶ ἑτέρων δικηγόρων ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ διὰ τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεων τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἡ πρόσληψις καὶ μισθοδοσία διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ προσωπικοῦ τοῦ Αὐτονόμου διατάξεων τοῦ νόμου 3905, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κωδικοποίησις εἰς ἑνιαῖον κείμενον τοῦ νόμου 3905 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Κατ' αἴτησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποσύρεται τὸ Νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1923 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 4578 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ νομοσχέδια.

1) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4543 περὶ καταστάσεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων».

2) «Περὶ ἀποζημιωθέντων δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων»

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης.** Παρακαλεῖ ὅπως γίνουν αἱ ψηφοφορίαι διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων διὰ τὰς ὁποίας ἀπὸ τόσου καιροῦ ἐκκρεμοῦν νομοσχέδια. Πρόκειται, τονίζει περὶ οἰκογενειῶν ὧν οἱ προστάται ἐφονεύθησαν ἐν τῇ καταδιώξει τῶν λῃστῶν καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν ἡ πολιτεία νὰ ἀφίνῃ τὰς οἰκογενείας αὐτὰς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀπροστατεύτους.

Μ. Ἀργυρόπουλος. (Πρόεδρεύων). Εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ἂν ὑπάρξῃ ἀρκετὸς ἀριθμὸς Βουλευτῶν θὰ γίνουν αἱ ψηφοφορίαι.

Ἐπὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1932 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως, ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας «περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς» ὁ κ. Ν. Ξηρὸς ἐπιφέρει παρατηρήσεις ζητῶν τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 3.

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης.** (Ὑπ Παιδείας) λέγει ὅτι τὸ τμῆμα τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τὸ ἀρχιτεκτονικὸν καθὼς καὶ τὸ τῆς ὑγιεινῆς ὀνομάζονται ἀνεξάρτητα τμήματα δὲν εἶναι δὲ καινοφανὲς τὸ πρᾶγμα.

Ν. Ξηρός. Δι' ἐμὲ εἶναι ἀνεξήγητον ὅτι ὑπάρχει ἀνεξάρτητον τμῆμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Π. Πετρίδης. (Ὑπ. Παιδείας). Καὶ εἰς τὰ ἄλλα Ὑπουργεῖα ὑπάρχουν ταιαῦτα τμήματα.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ λέξις ἀνεξάρτητος διεγράφη ὅπου καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, διότι κάθε Ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν ἑνότητα, ὁμοφώνως δὲ διεγράφη παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, διότι ἐθεωρήθη ἡ λέξις ὑφ' οἱανδήποτε ἔποψιν ὡς ἀκατανόητος

Ι. Καλογερᾶς. Ὑπάγεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ ὄχι

Π. Πετρίδης. (Ὑπ. Παιδείας). Ὑπάγεται.

Γ. Σίδερης. Νὰ διατυπωθῇ ὅτι δὲν ὑπάγεται εἰς ἄλλην διεύθυνσιν.

Π. Πετρίδης. (Ὑπ. Παιδείας). Μάλιστα.

Ὁ κ. **Ν. Ξηρός.** Συνεχίζων λέγει ὅτι πρέπει νὰ διασαφηνισθῇ τὸ ζήτημα τῆς συνθέσεως τοῦ Συμβουλίου. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ γήπεδα νὰ τεθῇ καὶ νέων γηπέδων,

Ὁ κ. **Π. Πετρίδες.** (Ὑπ. Παιδείας) δέχεται τὰς παρατηρήσεις αὐτάς.

Ε. Κουλουμβάκης. Προκειμένου λέγει, περὶ νέων ἢ παλαιῶν γηπέδων πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ γνῶμαι τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, διότι τὸ Νομοθέτημα δὲν ἔχει σκοπὸν μόνον νὰ προαγάγῃ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν ἀλλ' ἔχει ἐπίσης σκοπὸν νὰ πολεμήσῃ μίαν τερατώδη ἀσχημίαν, ἥτις ἀναπτύσσεται ἀπό τινος χρόνου εἰς τὴν χώραν καὶ περὶ ἧς ἔγραψα εἰς περιοδικὸν ὅτι δημιουργεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα γενεὰν ραχύτων ζώων. Τὸ ποδόσφαιρον, τονίζει, φορολογεῖ μόνον εἰς ἔξοδα ὑποδημάτων 15.000.000 ἐτησίως. Τὰ τέκνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ φεύγουν ἀπὸ τὰ σχολεῖά των καὶ δημιουργεῖται οὕτω μίαν γενεὰ νεανίσκων ἀπειθαρχήτων.

Ἀφίνω ὅτι εἶναι κίνδυνος καὶ διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, καὶ τείνει νὰ ἀποτελέσῃ μίαν δύναμιν ἐντὸς τοῦ Κράτους κατὰ τῆς ἠθικῆς, ὅπως τὴν θέλουν αἱ Ἑλληνικαὶ παραδόσεις. Ἔπρεπε, λοιπὸν τὸ ποδόσφαιρον νὰ πολεμηθῇ ἀναφανδὸν καὶ ἐτέθησαν κάποιαι περιοριστικαὶ διατάξεις, αἵτινες δὲν πρέπει νὰ θιχθοῦν, διότι εἶναι μάλλον διατάξεις ἐπιεικεῖς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιβεβλημένον εἶναι ὅπως ὄχι τῶν νέων γηπέδων μόνον ἔχει τὴν ἐποπτείαν τὸ Κράτος, ἀλλὰ παντὸς γηπέδου.

Ν. Ξηρός. Ἠκούσαμεν, λέγει, φιλιππικὸν παρὰ τοῦ κ. συναδέλφου καὶ ὀλίγον λίβελλον. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. συνάδελφος δὲν ἀντίκρυσε ποτὲ ἄθλημα καὶ ἐκαυχήθη μάλιστα διὰ τοῦτο. Ἡ ψυχή του δὲν ὑπῆρξέ ποτε ἀθλητικὴ καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὀρθὰς σκέψεις περὶ ἀθλητισμοῦ. Τὸ ποδόσφαιρον ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ εἶναι διαπιστωμένον ὅτι αὐτὸ ἔδωκεν ἀνάπτυξιν εἰς τὸν ἀθλητισμόν. Δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον εἶναι κίνδυνος τῆς ἠθικῆς ἐὰν οἱ νέοι ἀντὶ ὅπως εἰς τὰς παλαιὰς ἐποχὰς ἐπήγαιναν εἰς τὰ καφφενεῖα καὶ ἄλλα κέντρα τώρα μεταβαίνουν εἰς τὰ γυμναστήρια. Δὲν παρκμελοῦν δὲ τὰ σχολεῖά των ὡς ἐλέχθη, διαπλάσσουν δὲ μὲ τὰ ἀθλήματα καὶ τὸ ποδόσφαιρον καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά των καὶ συνηθίζουν νὰ δρῶσιν ὁμαδικῶς. Τόση εἶναι ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις τοῦ ποδοσφαίρου ὥστε εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ εἰς ἄλλας χώρας θέλουν νὰ τὸ κάμουν ὑποχρεωτικὸν μάθημα. Πάντως, ἐπιλέγει, δύναται τὸ ποδόσφαιρον νὰ ὑποβληθῇ εἰς φορολογίας, ἀλλ' ὄχι καὶ εἰς καταχρήσεις ἀπὸ ἐκείνας ποὺ ἠκούσθησαν κατ' αὐτοῦ.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν ἀποκρύπτω, λέγει, ὅτι δὲν ἀποβλέπω μετὰ συμπαθείας εἰς τὸν ἀθλητισμόν, τοὐναντίον ἀποβλέπω μετὰ συμπαθείας πρὸς τὴν γυμναστικὴν καὶ θὰ εἶναι ἀσυγχώρητος ἀμάθεια ἂν ὑποστηρίζεται ὅτι τὸ ἴδιον εἶναι ἀθλητισμὸς καὶ γυμναστική. Γενικὴ ἀρχὴ καὶ δίδαγμα εἶναι ὅτι τὰ τῆς γυμναστικῆς ἐποπτεύονται παρὰ τοῦ Κράτους. Τὰ γυμναστήρια εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν σχολεῖα δὲν ἦσαν σωματεῖα ἀναρχι ἀ καὶ φορολογικὰ ἔχοντα τὴν εὐχέρειαν νὰ διαπλάσουν ἑκατοντάδας χιλιάδων νέων κατὰ τὰς ὀρέξεις των. Ἐδῶ ἡ Βουλὴ θὰ ἀσχοληθῇ ἐὰν ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ πρέπει νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καὶ ἐπιμελῆ ἐποπτείαν τοῦ Κράτους ἢ ὄχι, ἢ θὰ ἀφίσωμεν νὰ λειτουργῇ αὔριον κατὰ τὰς αὐθαιρέτους ὀρέξεις τῶν ἡγητόρων τῶν διαφόρων σωματείων.

Π. Καρασεβδᾶς. Ἔχω πρότασιν νόμου ἐκκρεμῆ, ἥτις τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους εὑρύνει περισσότερον. Συνεχίζων ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διὰ τὴν ἐπιείκειαν τῶν λαμβανομένων διὰ τὸ ποδόσφαιρον μέτρων, καὶ τονίζει ὅτι οὔτε οἱ Βουλευταὶ ἀνέγνωσαν τὸ Νομοσχέδιον οὔτε ὁ Ὑπουργός.

Ε. Κουλουμβάκης. Καὶ ἐγὼ τὰ λαμβανόμενα μέτρα τὰ θεωρῶ ἀνεπαρκῆ καὶ θέλω ἄλλα αὐστηρότερα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Νομοσχέδιον πρέπει νὰ ψηφισθῇ ὅπως διεσκευάσθη παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, διότι αὕτη τὸ ἐπεξειργάσθη μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς,** λέγει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, καίτοι αὐτὸς ἦτο ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Νομοσχεδίου, συνῆλθε μετὰ τρεῖς ἡμέρας, διώρισεν ἄλλον εἰσηγητὴν καὶ ἔλαβεν ἀποφάσεις.

Κατόπιν τὸ νομοσχέδιον ἔμεινεν ἐκκρεμὲς ἐπὶ δύο μῆνας καὶ ἐφαίνετο ἀποσυρθέν, συντάκτης δὲ αὐτοῦ εἶναι ὁ κ. Χρυσάφης, ὅστις εἶναι μὲν κορυφὴ ἐν τῇ γυμναστικῇ, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἰδέαν διὰ νομοθετικὰ καὶ διοικητικὰ ζητήματα. Εἶτα τὸ νομοσχέδιον χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ἐπείγων λόγος παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐξουσιοδοτικὴν Ἐπιτροπήν. Διὰ τὴν παραπομπὴν ταύτην διεμαρτυρήθην, ὁ δὲ εἰσηγητὴς μάλιστα μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει καὶ αὐτὸς ἰδέαν τοῦ ζητήματος. Ζητῶ λοιπὸν ὅπως τὸ μέτρον ἔλθῃ εἰς κύρωσιν εἰς τὴν νέαν Βουλήν, ἄλλως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀντικρούσω κάθε λεπτομέρειαν τοῦ νομοσχεδίου. Συνεχίζων ἀναπτύσσει τὰ τῆς ἰδικῆς του προτάσεως, ἤτις ἀπέβλεπε, ὅπως τὸ ποδόσφαιρον ἐπαναλάβει τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐπικουρικοῦ γυμναστικοῦ παιγνιδίου, ὅπως τὸ ἐθεώρουν καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι Ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπή, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα Κράτη ἔχουν χαρακτηρίσει τὸ ποδόσφαιρον ὡς ἀγώνισμα, κακῶς κατ' ἐμέ, ὁ δὲ ὑπὸ κύρωσιν νόμος δὲν καταργεῖ τὴν μορφὴν τοῦ ἀγωνίσματος, ἀλλὰ μὲ τοῦτο καταργεῖται ὅλη ἡ γυμναστική. Ἐκτὸς τούτου ὁ νόμος δὲν λαμβάνει πρόνοιαν διὰ τὴν περιστολὴν ἄλλων πολλῶν ἀτόπων τοῦ ποδοσφαίρου. Καταλήγων ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου διὰ νὰ γίνῃ ἐπεξεργασία αὐτοῦ καὶ παρ' ειδικῶν.

Π. Πετρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Εἶναι γνωστόν, λέγει, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον συνετάχθη παρὰ τοῦ κ. Χρυσάφη, ὅστις τιμᾷ τὴν γυμναστικὴν καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἀκουσθοῦν τοιαῦται κρίσεις περὶ τοῦ Νομοθετήματος. Νομίζω, συνεχίζει, ὅτι πρέπει νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἐμμονὴ ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς, ἐφόσον μάλιστα πρόκειται περὶ μέτρου ἐφαρμοζομένου, καὶ δὲν ἔχω δυσκολίαν κάθε ὀρθὴν τροπολογίαν νὰ τὴν λάβω ὑπ' ὄψιν.

Μεθ' ὃ προτάσει τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἡ περαιτέρω συζήτησις ἀναβάλλεται δι' αὔριον.

Γίνεται εἶτα δεκτὴ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἡ πρότασις νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 3 ἐδάφ. 2, παράγρ. 2 τοῦ νόμου 4374 «περὶ διαθεσίμων δημοδιδασκάλων κλπ.».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψῆφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ 4443, 5027 καὶ 5188» καὶ κωδικοποιήσεως τούτων εἰς ἓν ἑνιαῖον σύνολον ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 4443». — ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως Νόμων περὶ στελεχῶν 4443, 5027, καὶ 5188 καὶ κωδικοποιήσεως τούτων εἰς ἓν ἑνιαῖον σύνολον ὑπ' αὔξοντα ἀριθ. 4443.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΠΒ' τῆς 8 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 4443 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Αἱ θέσεις τῶν ἀνθυπολοχαγῶν εἰς τὰ ὅπλα Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Ἱππικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων καταλαμβάνονται : 1ον) παρὰ τῶν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον κατατασσομένων εἰς αὐτὰ ἀποφοίτων τῶν στρατιωτικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων ἢ Ὑπαξιωματικῶν 2ον) παρ' ἀνθυπασπιστῶν τῶν αὐτῶν ὅπλων καὶ τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων προαγομένων εἰς ἀνθυπολοχαγοὺς μετὰ εὐδόκιμον φοίτησιν εἰς τὰς Σχολὰς Ἐφαρμογῆς τοῦ οἰκείου Ὅπλου ἢ Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων, ὡς ὁ νόμος 5188 περὶ ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν τροποποιούμενος διὰ τοῦ παρόντος καθορίζει. Οὗτοι καταλαμβάνουσιν ἀριθμὸν θέσεων ἴσον μὲ τὸ 1)4 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἐξερχομένων κατ' ἔτος εἰς τὸ οἰκεῖον Ὅπλον ἢ Μεταγωγικὴν Ὑπηρεσίαν Αὐτοκινήτων.

Ἡ κατάληψις τῶν θέσεων τῶν λοιπῶν βαθμῶν καὶ εἰς τὰ τέσσαρα Ὅπλα καὶ τὸ Σῶμα Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων γίνεται διὰ προαγωγῆς ἐκ τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ κατὰ τὰς διαταξεις τοῦ περὶ προβιβασμῶν Νόμου».

Ἄρθρον 2.

Ἡ 1η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 4443 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Αἱ θέσεις τῶν ἀνθυπολοχαγῶν εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου ὡς καὶ τὰς διαφόρους εἰδικότητας τοῦ Σώματος τῆς Διαχειρίσεως καταλαμβάνονται ὑπὸ τῶν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον κατατασσομένων εἰς ἕκαστον Σῶμα ἢ εἰδικότητα τοῦ Σώματος τῆς Διαχειρίσεως ἀποφοίτων τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν».

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 4443 περὶ στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ προστίθεται τὸ κάτωθι ἄρθρον ὑπ' ἀριθμὸν 10 τροποποιουμένης ἀναλόγως τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἑπομένων:

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, προκηρύσσων τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν, καθορίζει διὰ διαταγῆς του κατ' ἔτος τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτέων εἰς αὐτὰς μαθητῶν ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος εἰσακτέων μαθητῶν εἰς τὰς Στρατ. Σχολὰς Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν καθορίζεται ὡς ἑξῆς: α') Διὰ τὰ Ὅπλα καὶ τὴν Μεταγωγικὴν Ὑπηρεσίαν Αὐτοκινήτων λαμβάνεται κατ' ἀνώτατον ὅριον τὸ 1)36 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ προβλεπομένου διὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ νόμου «περὶ στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ» καὶ ἐκ τούτου ἀφαιρεῖται τὸ 1)4 ὅπερ θὰ συμπληροῦται ἐξ ἀνθυπασπιστῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 5188 Νόμου «περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ προαγωγῆς ἀνθυπασπιστῶν», β') Διὰ τὰ Σώματα Ἐλέγχου, Στρατολογίας καὶ Διαχειρίσεως πάσης εἰδικότητος λαμβάνεται ἐπίσης κατ' ἀνώτατον ὅριον τὸ 1)30 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου περὶ Στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ διὰ τὰ Σώματα ταῦτα.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον 10 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Νόμου 4443, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5027, τροποποιεῖται ὡς κάτωθι καὶ προστίθεται καὶ ιϐ παράγραφος μετὰ τὴν ια (εἰδικότητος τυπογράφων).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθυπασπιστῶν ὡς καὶ τὰ Ὅπλα ἢ Σώματα εἰς ἃ οὗτοι ἀναγκαιοῦσιν ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

α) Εἰδικότητος μηχανουργοῦ πυροβόλων 16.
β) εἰδικότητος ἐπιθεωρητοῦ φορητῶν ὅπλων καὶ πολυβόλων 15.
γ') εἰδικότητος ἠλεκτρομηχανουργοῦ 6.
δ) εἰδικότητος πυροτεχνουργοῦ 3.
ε) εἰδικότητος μηχανουργῶν αὐτοκινήτων 5.
στ) εἰδικότητος ὀπτικῶν ὀργάνων 3.
ζ) εἰδικότητος σιδηρουργοῦ 3.
η) εἰδικότητος ξυλουργοῦ 3.
θ) εἰδικότητος πεταλωτῶν 9.
ι) εἰδικότητος σαγματοποιῶν 7.
ια) εἰδικότητος τυπογράφων 3.
ιϐ) εἰδικότητος νοσοκόμων κτηνῶν 2.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ νόμου 4443 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5027 ἀντικαθίσταται οὕτω:

Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ἀνθυπασπιστῶν εἰς τὸ Πεζικόν, Πυροβολικόν, Ἱππικόν, Μηχανικὸν καὶ Μεταγωγικὸν συμπληροῦνται διὰ προαγωγῆς κατόπιν διαγωνισμοῦ λοχιῶν ἢ ἐπιλοχιῶν τοῦ ἰδίου Ὅπλου ἢ Σώματος ἐχόντων ἡλικίαν ἐλάχιστον μὲν ὅριον συμπεπληρωμένον τὸ 28ον ἔτος, μέγιστον δὲ συμπεπληρωμένον

τὸ 40 ἔτος καὶ ἐπταετῆ συνεχῆ ἢ διακεκομμένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἑξαετῆ τοὐλάχιστον τοιαύτην λοχίου ἢ ἐπιλοχίου καὶ ἐκ ταύτης πάλιν τοὐλάχιστον διετῆ ἐν λόχῳ, ὁμ. ἢ πυροβολαρχίᾳ. εἰς δὲ τὸ Σῶμα τῶν Νοσοκόμων συμπληροῦνται διὰ προαγωγῆς κατόπιν διαγωνισμοῦ λοχιῶν ἢ ἐπιλοχιῶν τοῦ ἰδίου Σώματος ἐχόντων ἡλικίαν οὐχὶ μεγαλυτέραν τῶν 40 ἐτῶν καὶ ἑπταετῆ συνεχῆ ἢ διακεκομμένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἑξαετῆ τοὐλάχιστον λοχίου ἢ ἐπιλοχίου καὶ ἐκ ταύτης πάλιν διετῆ τοὐλάχιστον ἐν Νοσοκομείῳ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργεῖται ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιωματικῶν διοριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὡς τὸ σχετικὸν Π. Δ. καθορίζει.

Σειρὰ ἀρχαιότητος μεταξὺ τῶν κατόπιν τοῦ αὐτοῦ διαγωνισμοῦ προαγομένων λογίζεται ἡ σειρὰ ἐπιτυχίας αὐτῶν εἰς τὸν διαγωνισμόν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 5188 ἀντικαθίσταται οὕτω:

Παρ' ἑκάστῃ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Ἱππικοῦ καὶ Μηχανικοῦ συνιστᾶται εἰδικὸν τμῆμα ἐκπαιδεύσεως ἀνθυπασπιστῶν εἰς ὃ προσκαλούμενοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος φοιτῶσιν ἐπὶ ἐννεάμηνον οἱ ἀνθυπασπισταὶ τῶν ἀντιστοίχων Ὅπλων ἢ Σωμάτων ἐφ' ὅσον ἔχουσι τριετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ. Οἱ τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας ἀνθυπασπισταὶ φοιτῶσιν εἰς τὸ Τμῆμα Αὐτοκινήτων τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πυροβολικοῦ ἐφ' ὅσον δὲν λειτουργεῖ τὸ Σχολεῖον Ἐφαρμογῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας Αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ νόμου 5188 ἀντικαθίσταται οὕτω:

Οἱ ἐκ τούτων εὐδοκιμοῦντες καθ' ἕκαστον ἔτος φοιτήσεως θεωροῦνται ἔχοντες τὰς ἀπαιτουμένας ἐπαγγελματικὰς γνώσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Ὅπλου ἢ Σώματος εἰς ὃ ἀνήκουσι καὶ προτείνονται παρὰ τῆς ἁρμοδίας Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας, κατὰ τὸν κεκανονισμένον χρόνον ὑποβολῆς προτάσεων προαγωγῶν, ὡς προακτέοι ἢ μή, ἂν κέκτηνται ἢ οὐ καὶ τὰ ἀπαιτούμενα λοιπὰ προσόντα διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

Τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον κρίνον τούτους συντάσσει πίνακας προακτέων κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ἢ μὴ προακτέων.

Ἐκ τῶν πινάκων προακτέων προάγονται ἐφ' ἅπαξ κατ' ἔτος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ ὅσοι ἀντιστοιχοῦσιν εἰς τὸ 1)4 τῶν ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν ἐξελθόντων τοῦ οἰκείου Ὅπλου ἢ Σώματος κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συντάξεως τῶν πινάκων, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν αὐτοῖς κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις.

Αἱ προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται : α') μετὰ τὴν ὀνομασίαν τῶν ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν ἀποφοίτων, β') κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος.

Οἱ δὲ μὴ προακτέοι, ὡς μὴ συγκεντροῦντες καὶ τὰ λοιπὰ ἐκτὸς τῶν ἐπαγγελματικῶν γνώσεων προσόντα, δὲν δύνανται νὰ περιληφθῶσι πλέον εἰς τὰς προτάσεις προαγωγῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται ὅπως ἐφ' ἅπαξ καὶ μέχρι τέλους τοῦ 1932, προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κατόπιν διαγωνισμοῦ οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Π. Δ. ἀνθυπασπισταὶ τῶν ὅπλων Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ καὶ Ἱππικοῦ ὡς καὶ τοῦ Σώματος τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας ἐκ τῶν κεκτημένων τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 4443 χωρὶς νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ οἰκεῖα Τμήματα τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς τοῦ ἀντιστοίχου Ὅπλου των ἢ Σώματος.

Οὗτοι ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὴν προαγωγὴν θὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ Τμῆμα Ἀνθυπασπιστῶν μὴ δυνάμενοι νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ Τμῆμα Ἀνθυπολοχαγῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ Ὅπλου των ἢ Σώματος ἐφ' ὅσον δὲν ηὐδοκίμησαν ἢ δὲν ἐδέχθησαν τὴν φοίτησιν εἰς τὸ Τμῆμα Ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 3η τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5188 ἀντικαθίσταται οὕτω :

Οὗτοι προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθῇ προακτέοι παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν προτάσεων ἱεραρχικῶς ὑποβαλλομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ προβιβασμῶν» ἀκολουθούντες τὴν σειρὰν τοῦ ἀμέσως ἀρχαιοτέρου των ἐν τῷ αὐτῷ ὅπλῳ. Ἡ ὑποβολὴ τῶν προτάσεων τούτων συγχρονίζεται μετὰ τῶν προτάσεων τῶν ἐκ τῶν οἰκείων Σχολῶν Ἐφαρμογῆς ἀποφοιτώντων μαχίμων ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 4443 προστίθεται καὶ τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς, ὅπως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1933 διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 1)2 τῶν χηρευουσῶν θέσεων ἀνθυπολοχαγῶν Στρατολογίας ἐνεργηθῇ διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν ἐπιθυμούντων ἀνθυπασπιστῶν ἀρχειοφυλάκων, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει πενταετίαν εἰς τὸν βαθμὸν καὶ κέκτηνται ἀπολυτήριον Γυμνασίου, Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ καὶ ἄλλων ἰσοτίμων πρὸς Γυμνάσια Σχολῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργεῖται ἐφ' ἅπαξ, μὴ ἐπιτρεπομένου δευτέρου διαγωνισμοῦ. Διὰ Π.Δ. θὰ κανονισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὸν διαγωνισμὸν μετατάσσονται προαγόμενοι εἰς ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν ἐξερχομένων κατὰ τὸ ἔτος 1933 καὶ μὲ τὴν σειρὰν ἐπιτυχίας αὐτῶν εἰς τὸν διαγωνισμόν.

Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα συγκροτήσῃ ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ, ὡς Προέδρου καὶ δύο ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ὡς μελῶν, ἥτις θέλει ἐξετάσει τίνων ἐκ τῶν κατὰ τὰς προαγωγὰς τοῦ 1925 παραλειφθέντων ἀνθυπασπιστῶν τυπογράφων ἡ παράλειψις στηριχθεῖσα εἰς μὴ συμφώνως τῷ ἰσχύοντι νόμῳ ὑποβολὴν κανονικῆς προτάσεως δὲν ἐδικαιολογεῖτο καὶ δέον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ προαγωγή των ἀφ' ἧς προήχθησαν οἱ νεώτεροί των. Ὡς ἐπίσης καὶ τίνων ἡ ἀρχικὴ κατάταξις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς γενομένη εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ πιεστοῦ Α' τάξεως ἀντὶ τῆς τοῦ ἐργάτου Β' τάξεως ἀφ' ἧς ἐγένετο καὶ ἡ κατάταξις ἑτέρων τὸν αὐτὸν ὑποστάντων διαγωνισμὸν καὶ λαβόντων βαθμὸν ἐπιτυχίας μικρότερον τῶν ἀνωτέρω.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρακτικῶν τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προκαλεῖ τὰ Διατάγματα ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ ἀρχαιότητι καὶ προβιβασμῷ τῶν δικαιουμένων τοιαύτης ἐν σχέσει μὲ τοὺς συγχρόνους μετ' αὐτῶν ἀρχικῶς καταταγέντας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μεταβολῶν οὐδὲν δικαίωμα ἀναδρομικῆς λήψεως ἀποδοχῶν γεννᾶται.

«Ἀνθυπασπισταὶ Πεζικοῦ μονιμοποιηθέντες διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1923 διατάγματος καὶ τῶν ὁποίων ἡ μονιμότης αὕτη δὲν ἐπανελήφθη δυνάμει τοῦ νόμου 3060, διότι διὰ διατάγματος τῆς 7ης Νοεμβρίου 1923 μετεφέρθησαν εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου ἐκ παραδρομῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, ὡς ρητῶς ἀναφέρεται ἐν τῷ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1924 διατάγματι, θεωροῦνται ὡς μονιμοποιηθέντες, ἀφ' ἧς καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί των δυνάμει τοῦ νόμου 3060 τοῦ 1924, διὰ δὲ τὴν ἀπόκτησιν βαθμῶν οὓς οἱ νεώτεροί των ἐν τῷ μεταξὺ ἀπέκτησαν κρίνονται παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως τοῖς ἰσχύουσι νόμοις «περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν».

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ κωδικοποιήσῃ διὰ Π. Διατάγματος τοὺς νόμους 4443, 5027 καὶ 5188, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ παρόντος, εἰς ἓν ἑνιαῖον σύνολον ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 4443 «περὶ στελεχῶν τοῦ ἐν εἰρήνῃ Στρατοῦ», μεταβαλλομένης ἀναλόγως τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 Π. Α. κωδικοποιηθέντος νόμου 3010 «περὶ Στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προϋποθέσεων» ὁ κ. **Γ. Σίδερης** ὑποστηρίζει τροπολογίαν περὶ προαγωγῆς λοχαγῶν ἐχόντων πολυετῆ ὑπηρεσίαν, καὶ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ αὕτη δεκτή, ἐφόσον μάλιστα δὲν ἐπιβαρύνεται καὶ ὁ προϋπολογισμός.

Ὁ κ. **Ν. Σπηλιώτης** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς αὐτῆς τροπολογίας καὶ λέγει ὅτι λόγοι δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος ἐπιβάλλουν τὴν παραδοχήν της ἀφορᾷ δὲ 4 ἀξιωματικοὺς παθόντας ἐν εἰρήνῃ.

Θ. Χαβίνης. (Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν). Ὅσον ἀφορᾷ, λέγει, τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Σίδερη εἶναι αὕτη γενικωτέρας μορφῆς, τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μικρόν, ἀφορᾷ ὅλα τὰ σώματα, ἔχει δὲ καὶ δαπάνην, ἀσχέτως ἂν τὸν μισθὸν θὰ τὸν λάβουν ἀργότερον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ τεθῇ γενικὴ διάταξις, πλειοδο.ῶ μάλιστα καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τῆς γενικῆς διατάξεως, ἐφόσον μάλιστα τὴν δεχθῇ καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Σπηλιώτη δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ νομοσχέδιον, ἀφορᾷ δὲ καὶ αὕτη πολλοὺς καὶ μερικὴ μόνον πρόνοια θὰ προκαλέσῃ παράπονα.

Γ. Σίδερης. Χαίρω, λέγει, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνεγνώρισε τὴν παρατήρησίν μου καὶ ἐπλειοδότησεν, ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰς δαπάνας καὶ ἐφόσον γίνονται προαγωγαὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους κλάδους καὶ ἐδῶ δὲ θὰ ἔχωμεν ἀναστολὴν δαπανῶν ἐπὶ διετίαν δὲν βλέπω τὸν λόγον νὰ μὴ στέρξῃ ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός.

Κ. Βαβαρέσσος. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Δὲν πρόκειται, λέγει, περὶ προαγωγῶν στηριζομένων εἰς τὴν κειμένην νομοθεσίαν, ἀλλὰ περὶ προαγωγῶν διὰ τὰς ὁποίας ἐπιδιώκεται ἡ σύντμησις τοῦ χρόνου τῆς προαγωγῆς καὶ δὲν εἶναι ὀρθόν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συνθηκῶν ποὺ διερχόμεθα, νὰ μὴ ληφθῇ πρόνοια ὄχι μόνον διὰ τὸν παρόντα προϋπολογισμόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας.

Γ. Σίδερης. Ὑπάρχουν πλεῖστοι νέοι νόμοι πρόσφατοι δημιουργοῦντες προαγωγάς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπιλέγει, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον δι' αὔριον, ὅπως ἐξευρεθῇ τρόπος ἀποδόσεως δικαιοσύνης.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης.** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὑπάρχουν ἀνθυπασπισταὶ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἐπὶ 11 ἔτη καὶ ἂν θὰ ληφθῇ πρόνοια πρέπει νὰ ληφθῇ γενικὴ τοιαύτη.

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 Π. Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 «περὶ στρατ. ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α' ἀνάγνωσιν).

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 1ου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 διαγράφονται αἱ λέξεις «καὶ τὴν Ἀεροπορίαν».

Ἄρθρον 2.

Ἡ 5η παράγραφος τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἀντισυνταγματάρχης ἐν ἔτος εἰς διοίκησιν ἢ ὑποδιοίκησιν Συντάγματος, Ὁρχου ἢ Μοίρας Αὐτοκινήτων, ἀνεξαρτήτου Τάγματος ἢ Μοίρας Προσβολικοῦ».

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ἡ ἀφορῶσα τὸν χρόνον διοικήσεως τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς Ἀεροπορίας καταργεῖται.

Ἐκ δὲ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἐδαφ. τούτου διαγράφεται ἡ ἐν ἀρχῇ αὐτῆς λέξις «δέ».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιηθέντος νόμου προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος.

«Ὁ χρόνος ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Val de Grâce τῶν ἰατρῶν, τῶν ἀποφοίτων τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Λυῶνος, συνυπολογίζεται ὁλόκληρος διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παράγραφος 2 ἀπαιτουμένου χρόνου πραγματικῆς ἐνασκήσεως τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ των».

Ἐπίσης ἐκ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «Διοίκησιν Ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 3.

Ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου διαγράφονται αἱ φράσεις «ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους», καὶ «κοινοποιουμένης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς» εἰς τὴν θέσιν δὲ τῆς πρώτης τούτων τίθεται ἡ φράσις «ἐγκαίρως κατ' ἔτος».

Ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου μετὰ τὴν φράσιν «καθ' ὅλων ἢ Σῶμα καὶ βαθμόν» τίθεται ἡ φράσις «μέχρι καὶ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου συμπεριλαμβανομένου».

Ἄρθρον 4.

Ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ὑποδικὰ ἢ ἀρχὰ» τίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἐτησία ἀδεία».

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐδαφίου καὶ ἄρθρου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Διὰ τοὺς παρὰ πολιτικαῖς ὑπηρεσίαις ἀπεσπασμένους ὑποβάλλει ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου ὁ Προσωπάρχης, ἐφ' ὅσον ὁ προτεινόμενος εἶναι νεώτερος του, ἄλλως ὁ ἁρμόδιος Ἐπιθεωρητής.

Ὁ ἐν τῷ τέλει τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ἀριθμὸς «17» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ «18».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος δ' τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιηθέντος νόμου, τοῦ ἀφορῶντος τὴν γνωμάτευσιν ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας, διαγράφεται.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Οἱ Διοικηταὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις ὅπλων καὶ σωμάτων Στρατιωτικῶν Σχολῶν ὑποβάλλουσι τὰς προτάσεις τοῦ τε διδάσκοντος καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπιθεωρητὴν ὅπλου ἢ Σώματος».

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2ας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐδαφίου προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Τὰς ὑποβληθείσας ὅμως αὐτοῖς προτάσεις τοῦ διδάσκοντος εἰς τὰς οἰκείας Στρατιωτικὰς Σχολὰς προσωπικοῦ ὑποβάλλουσι, μετὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν διὰ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς συνταχθείσης προτάσεως, εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Σχολῶν πρὸς μελέτην».

Αἱ 1 καὶ 2 παράγραφοι τοῦ ἐδαφίου 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

10) Ὁμοίως ὁ Ἐπιθεωρητὴς Σχολῶν ἢ, ἐλλείψει τούτου, ὁ Ἀρχηγὸς Ἐπιτελείου, ὅστις ὑποκαθίσταται εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγούμενα τῷ Ἐπιθεωρητῇ Σχολῶν δικαιώματα, ὅταν εἶναι κενὴ ἡ θέσις τούτου ἢ δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν αὐτῷ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν Ἐπιθεωρητῶν ὅπλων ἢ σωμάτων προτάσεων τῶν Διευθυντῶν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του ὑπαγομένων Σχολείων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου φράσις «ἣν καταχωρίζει ἀμέσως ὑπ' αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τῆς προτάσεως» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «ἣν καταχωρίζει ἀμέσως καὶ περιληπτικῶς ὑπ' αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τῆς προτάσεως».

Ἐκ τῆς 2ας παραγρ. τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐδαφ. καὶ ἄρθρου διαγράφεται ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ σειρᾷ ταύτης λέξις «ἀπολύτως».

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 21 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Εἰς τοὺς δὶς ἐγγραφέντας ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς πίνακας τῶν μὴ προακτέων δὲν ἀνατίθεται διοίκησις ὀργανικῆς μονάδος ἢ τμήματος ἢ Διεύθυνσις Καταστήματος ἢ ὑπηρεσίας ἀνωτέρας τοῦ βαθμοῦ των».

Ἄρθρον 8.

Ὁλόκληρον τὸ ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἄνω νόμου καὶ αἱ παράγραφοι 1 ἕως 8 τοῦ 2 ἐδαφ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

1) Διὰ τοὺς συνταγματάρχας δὲν συντάσσονται ἐτήσιοι πίνακες προαγωγῶν οὔτε προτάσεις ὑποβάλλονται, ἀλλ' ὅσάκις χρεύσουν θέσεις Ὑποστρατήγων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν αἰτεῖται παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ἵνα καταρτίσῃ πίνακα εἰς ὃν νὰ ἐγγράψῃ ἀριθμὸν προαγθησομένων Συνταγματαρχῶν ἴσον πρὸς τὸν τοιοῦτον τῶν χρεωσουσῶν Θέσεων καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ὑπηρετούντων τοὺς ὁποίους κατὰ τὴν κρίσιν του θεωρεῖ ἱκανοὺς ὑπὸ ἐτοίμων χαρακτῆρος, διοικητικῆς ἱκανότητος καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἵνα προαχθῶσι πρὸς πλήρωσιν χρεωσουσῶν Θέσεων.

Τὸ Συμβούλιον ἐγγράφει εἰς τὸν ἄνω πίνακα τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐκλεγομένους κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος. Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος τούτου τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου προκαλεῖ τὰ Διατάγματα πρὸς πλήρωσιν τῶν χρεωσουσῶν Θέσεων.

Διὰ τοὺς Ὑποστρατήγους δὲν συντάσσονται ἐπίσης ἐτήσιοι πίνακες οὔτε προτάσεις ὑποβάλλονται, ἀλλ' ὁσάκις χρεύσουσι θέσεις Ἀντιστρατήγων τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον, συντάσσει πίνακα τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐγγράφει ἀριθμὸν Ὑποστρατήγων διπλάσιον τῶν χρεωσουσῶν Θέσεων ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ἀνωτέρω προσόντα καὶ ἀσχέτως τῆς μεταξύ των σειρᾶς ἀρχαιότητος.

Ὁ πίναξ οὗτος τίθεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπ' ὄψει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑφ' οὗ γίνεται ἡ ἐκλογὴ ἀριθμοῦ ἴσου πρὸς τὸν τῶν χρεωσουσῶν Θέσεων καὶ ἀσχέτως τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν ἐν τῷ πίνακι περιλαμβανομένων.

Οἱ παραλειπόμενοι συνταγματάρχαι καὶ Ὑποστράτηγοι ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῆς ἑκάστοτε ἐκλογῆς πρὸς προαγωγὴν νεωτέρων των δὲν θεωροῦνται ὡς στάσιμοι.

2) Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐτησίων πινάκων τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον συντάσσει πίνακας διὰ τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν του ἀποστρατευτέους μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον

μους ἢ ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ὅπλων ἢ προσωρινοὺς δικαστικοὺς συμβούλους».

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐν ταῖς παραγράφοις 7, 10 καὶ 11 τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ὡς ἄνω νόμου φράσις «τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου», ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ «τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Μαρτίου».

Ἡ 5η παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5213 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4416 περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ», ἡ ἀφορῶσα τὸν τρόπον προαγωγῆς τοῦ ἐξ ἀξιωματικῶν κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, καταργεῖται, ἐφαρμόζονται δὲ διὰ τὴν σύνταξιν πινάκων καὶ προαγωγὴν τῶν ἀξιωματικῶν τούτων αἱ διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 «περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν».

Ἄρθρον 14.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προκαλέσῃ Π.Δ. καὶ πληρώσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς κενὰς θέσεις τῶν Συμβούλων Δ' τάξεως ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2940 προσόντα, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, κατόπιν γνωματεύσεως, ἐχούσης ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν, Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου, Ἐπιτρόπου καὶ δύο τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ καὶ ἄνευ ἄλλης οἱασδήποτε διατυπώσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται διὰ πλειοψηφίας τριῶν τουλάχιστον ψήφων.

Κατὰ τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς πάσης διατάξεως προβλεπούσης τὴν κατ' ἄλλον τρόπον πλήρωσιν τῶν κενῶν τούτων.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1931 Π. Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου 3981 «περὶ συνθέσεως καὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου» προστίθενται αἱ ἑξῆς παράγραφοι :

«Κατὰ τὴν κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἑκάστου ἔτους τακτικὴν σύγκλησιν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου πρὸς σύνταξιν τῶν τελικῶν πινάκων προβιβασμῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν τοιούτων τῶν γενικῶν τοποθετήσεων, ἢ ὁσάκις συγκαλεῖται ἐκτάκτως τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον πρὸς τὸν ἄνω σκοπόν, συμμετέχουσι τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου μετὰ ψήφου καὶ οἱ μονίμως τοποθετημένοι Διοικηταὶ Σωμάτων Στρατοῦ, καλούμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουν καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει.

Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ὅπου τῶν κειμένων νόμων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, αὕτη λαμβάνεται ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων μελῶν αὐτοῦ.

Ἡ 6η παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω 4 ἄρθρου, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 5372, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀνωτέρω πινάκων προβιβασμῶν ἀξιωματικῶν, τὸ Συμβούλιον καλεῖ διὰ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἑνιαίου μέτρου κρίσεως μόρφωσιν γνώμης, τὸν ἁρμόδιον δι' ἕκαστον ὅπλον ἢ σῶμα ἢ ὑπηρεσίαν ἐπιθεωρητήν, παρ' οὗ αἰτεῖται πληροφορίας διὰ τοὺς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἑκάστου ὑπαγομένους ἀξιωματικούς».

Ἄρθρον 16.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων κωδικοποιήσῃ :

1) Τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ διὰ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1931 κωδικοποιηθέντος νόμου «περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν» εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν νόμου 3616.

2) Τὰς τοιαύτας τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1931 Π. Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου 3981 «περὶ συνθέσεως καὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ νόμου 5372/32 καὶ τὰς σχετικὰς τοῦ παρόντος εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν νόμου 3981.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5237 «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ στρατολογίας» καὶ 4324 περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, ὁ κ. ***Π. Καλλιγκάτσης*** προτείνει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ἵνα τύχουν τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων καὶ οἱ τῆς κλάσεως 29.

Θ. Χαβίνης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ἐγὼ καὶ διὰ τὰ εὐεργετήματα τῶν προηγουμένων κλάσεων δὲν ἤμουν σύμφωνος.

Ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν διὰ τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ διαμένοντας, ἵνα μειωθῇ εἰς ὀκταετίαν.

Ὁ κ. ***Π. Χριστούλας*** λέγει, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἐπεξειργάσθη τὸ Νομοσχέδιον προέβαλε τὴν ὁμόθυμον ἀξίωσιν νὰ προστεθῇ εἰς τὸ 2ον ἄρθρον, ὅτι οἱ κληρωτοὶ τῶν ἀπογραφῶν 29 καὶ 30 τυγχάνουν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐξαγορᾶς, ἀλλ' ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπέκλεισε τὴν προσθήκην, ὡς παραλύουσαν τὸ στράτευμα, ἀπορεῖ διὰ τὴν γνώμην αὐτὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ φρονοῦντος ὅτι τετράμηνος ὑπηρεσία δὲν εἶναι ἀρκετὴ δι' ἕνα ἐπιστήμονα καθ' ἣν στιγμὴν λαμβάνεται μέριμνα ἐλαττώσεως τῆς θητείας διὰ τοὺς ἀγρότας. Ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε διάταξιν περὶ ζητησάντων νὰ ἀποκτήσουν τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ μὴ κατορθωσάντων τοῦτο ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των, ὅπως ὁρισθῇ δι' αὐτοὺς ὅτι τυγχάνουν τοῦ εὐεργετήματος τοῦ Νόμου μέχρι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ι. Καλογερᾶς. Ἐξανίσταται ἡ συνείδησίς μου, ὡς πρῴην στρατιωτικοῦ, διὰ τὴν πρότασιν τῶν συναδέλφων τὴν ἀφορῶσαν τοὺς ἐξ ἀναβολῆς κατατάξεως λόγῳ σπουδῶν. Ἂν γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία των θὰ μεταβληθῇ τὸ σύστημα τῆς γενικῆς στρατολογίας καὶ οἱ ἔχοντες χρήματα δὲν θὰ ὑπηρετοῦν. Συγχαίρω τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, διότι ἀποκρούει τὴν τροπολογίαν αὐτήν. Δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς Δημοκρατικὴν χώραν νὰ μεταβάλωμεν τὸ σύστημα τῆς γενικῆς στρατολογίας.

Λέγει κατόπιν ὅτι κατὰ τὸν ὑπάρχοντα Νόμον ἀπαλλάσσονται οἱ μονογενεῖς ὅταν ἔχουν ἀνίκανον πατέρα ἢ συμπληρώσαντα τὸ 70 ἔτος, προτείνει ὅπως ὁρισθῇ ὅτι ἀπαλλάσσονται ὅταν ἔχουν πατέρα ὑπερβάντα τὸ 65 ἔτος καὶ ὄντα χῆρον.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐρωτήσω ἐὰν εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ δεκτὴ μία τροπολογία ἀναπτυγθεῖσα ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἔτυχον ἀναβολῆς κατατάξεως πάσχοντες ἢ σπουδασταὶ καὶ οἱ ὁποῖοι ἕνεκα τῆς ὑγείας των ἢ ἐξακολουθήσεως τῶν σπουδῶν των δὲν προσῆλθον ἐγκαίρως καὶ ἐκηρύχθησαν ἀνυπότακτοι πρέπει νὰ ἀπαλλάσσωνται οὗτοι τῆς ἀνυποταξίας;

Ὁ κ. ***Ι. Γαρδικιώτης.*** Ὑποστηρίζει ὅτι εἰς τοὺς τελειοφοίτους τοῦ Γυμνασίου κληρωτούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ προσέλθουν τὸν Ὀκτώβριον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον πρὸς ἐξετάσεις, δίδεται ἀναβολὴ κατατάξεως εἰς τὸ στράτευμα.

Ὁ κ. ***Α. Ἀναστασιάδης.*** Ὁμιλεῖ περὶ περιπτώσεως καθ' ἣν μία σύζυγος ἔλθη εἰς δεύτερον γάμον καὶ ἀποκτήσῃ καὶ ἐξ αὐτοῦ τέκνα θὰ ἀπαλλάσσεται ὁ ἐκ τοῦ πρώτου γάμου υἱὸς ὡς προστάτης οἰκογενείας;

Θ. Χαβίνης. (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ὅσον ἀφορᾷ τροπολογίαν περὶ ἧς ὡμίλησεν ὁ κ. Κουλουμβάκης ἔχει γίνῃ δεκτή, ἐφ' ὅσον ὁ Νόμος προβλέπει περὶ ἀνυπερβλήτου

κωλύματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστασιάδη ἀπαντῶ ὅτι βεβαίως θὰ ἀπαλλάσσεται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι προστάτης τῆς οἰκογενείας.

Εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Χριστούλα ἀπαντῶ, ὅτι τὴν τροπολογίαν τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ἀποκρούω διαρρήδην καὶ διὰ λόγους ἠθικῆς καὶ λόγῳ ἀναγκῶν τοῦ στρατεύματος. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς βασικοὺς νόμους τὸ κράτος νὰ κάμῃ ἐξαιρέσεις. Ἐὰν ψηφισθῇ ἡ τροπολογία αὐτή, δὲν θὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ μέλλον σῶμα ἐφέδρων ἀξιωματικῶν. Ἡ ἐκπαίδευσις, τώρα μάλιστα ὅπου οἱ πόλεμοι εἶναι μᾶλλον τεχνητοί, τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν τελειοτέρα καὶ συνεπῶς διὰ τοὺς μορφωμένους νέους δὲν ἐπιτρέπεται ἡ θέσπισις τοιούτων εὐεργετικῶν μέτρων. Ἡ καλὴ ὀργάνωσις ἑνὸς στρατοῦ, τώρα μάλιστα μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν τῶν προϋπολογισμῶν, ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν καλὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν. Λυποῦμαι μάλιστα ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἀνακαλέσω καὶ τὰ ληφθέντα διὰ τοὺς ἐξ ἀναβολῆς τοῦ 25 καὶ 26 εὐεργετικὰ μέτρα ἐναντίον τῶν ὁποίων εἶχον κηρυχθῇ καὶ τότε.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του περὶ ἐξαγορᾶς τῆς τετραμήνου ὑποχρεώσεως τῶν ἐξ ἀναβολῆς τῶν κλάσεων 27, 28 καὶ 29.

Θ. Χαβίνης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Πολὺ περισσότερον ἀποκρούω τὴν τροπολογίαν τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ὁ κ. Τσαρλαμπᾶς. Ἡ κυβέρνησις ἐπεκτείνουσα τὴν μέριμναν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν ὑποβάλλει τροπολογίαν καθ' ἣν θητεία ὁρίζεται 14μηνος δίδεται δὲ 2 μηνῶν ἄδεια εἰς τοὺς ἀγρότας τοῦ χρόνου κανονιζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Ἐκ τούτου δὲν εἶναι μόνον ὅτι θὰ ἔχωμεν οἰκονομίαν 40 ἑκατομμυρίων κατ' ἔτος, ἀλλὰ καὶ ὅτι θὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία. Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ περιβάλῃ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης της τὴν τροπολογίαν αὐτήν. Ἐγὼ ἀτομικῶς πιστεύω ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ κράτος, ὅπου δὲν εὐημερεῖ ὁ ἀγρότης.

Ὁ κ. ***Π. Χριστούλας*** ἐπικροτεῖ τὸ λαμβανόμενον ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν μέτρον, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ διὰ τοὺς ἐξ ἀναβολῆς.

Θ. Χαβίνης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ὑποδάλλω ἐπίσης μίαν τροπολογίαν ἀφορῶσαν τὴν ἀεροπορίαν ἡ ὁποία δὲν ἔχει στρατολογίαν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν νόμου 5169 ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) λέγει ὅτι κατὰ ἕνα νόμον, τραυματίαι ἀνθυπασπισταὶ πολῖται ὄντες, παραπεμπόμενοι εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν γίνονται ἔφεδροι καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ στράτευμα. Ὁ νόμος οὗτος ἔχει πολλὰ τὰ ἄτοπα. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου κανονίζεται ὅτι οἱ ἀνθυπασπισταὶ οὗτοι ἀποστρατεύονται ὑποχρεωτικῶς.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** λέγει ὅτι περὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν ἐκηρύχθησαν δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά, ἐνῷ οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν κηρυχθέντες ἀνίκανοι ἐπῆραν τὴν σύνταξίν των οἱ κηρυχθέντες εὐεργετικοὶ ἠδικήθησαν.

Σ. Γονατᾶς (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Δὲν ἠμποροῦν νὰ πέρνουν τὴν ἰδίαν σύνταξιν οἱ βοηθητικοὶ μὲ τοὺς ἀνικάνους.

Γ. Σίδερης Δὲν εἶμαι κατ' ἀρχὴν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ὑπάρχει εἰς αὐτὸ ἕνα τρωτὸν Ἐπήραμε τοὺς τραυματίας αὐτοὺς ἀπὸ τὰ σπίτια τους καὶ τώρα τοὺς διώχνομεν ἀπὸ τὸ στράτευμα. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἀδικηθοῦν. Ἐξ ἄλλου τὴν σύνταξίν των τὴν καθιστᾶτε προσωπικὴν, διότι λέτε «ἰσοβίως» καὶ εἶναι ζήτημα ἂν μποροῦν νὰ πάρουν σύνταξιν αἱ οἰκογένειαί των.

Θ. Χαβίνης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Τὴν παίρνουν ἂν ἀπαλειφθῇ ἡ λέξις «ἰσοβίως». Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι αὐτοὶ εὐνοοῦνται περισσότερον ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους ὑπηρετήσαντας τὸ Κράτος. Ἐγὼ ἀτομικῶς εἶχα τὴν γνώμην ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐλαττωθῇ ἡ σύνταξίς των, διότι δημιουργεῖται ἀνισότης μεταξὺ τῶν συνταξιούχων ἀλλὰ δὲν τὸ ἐδέχθη ἡ ὑπηρεσία. Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. ***Σ. Γονατᾶς*** (ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ δεχθῇ ὅπως ψηφισθῇ, λόγῳ τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν, τὸ ὑπ' ἀριθ. 12 Νομοσχέδιον «περὶ διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους 1932—1933» νὰ γίνῃ δέ ἡ συζήτησις εἰς προσεχῆ συνεδρίαν.

Ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν πρότασιν καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους» ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1932—33 (1) (2).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ὁ κατατεθεὶς Γενικὸς Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1932—33, οὗτινος τὰ ἔσοδα ὁρίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον συναπτομένους πίνακας καὶ κατανέμονται ὡς ἑξῆς :

Κατηγορία Ι. Πραγματικὰ ἔσοδα.

Τακτικὰ.....	Δραχ.	8,214,936,253	
Ἔκτακτα.....	»	202,443,489	Δρ. 8,417,349,742

Κατηγορία ΙΙ. Κίνησις Κεφαλαίων.

Τακτικὰ.....	Δραχ.	18,945,000	
Ἔκτακτα.....	»	240,000,000	Δρ. 258,945,000
Γενικὸν σύνολον ἐσόδων.....			Δρ. 8.676.294.742

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἔσοδα τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1932—33, ὁρίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον συναπτομένους πίνακας καὶ ἔχουσιν ἐν τῷ συνόλῳ κατὰ Ταμεῖον καὶ ὑπηρεσίαν ὡς ἑξῆς:

Εἰδικὸν Ταμεῖον	Κληροδοτημάτων	Δρ.	20,192,983
»	»	Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος	»	71,175,001
»	»	Ἐθνικῆς καὶ Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας	»	394,072,416
»	»	Κατασκευῆς, συντηρήσεως κλπ. Διδακτηρίων ἐν γένει	»	24,747,475
»	»	Ἐλαίας	»	13,015,000
»	»	Ἐποικισμοῦ	»	46,899,427
»	»	Ἐθνικῆς Ἀμύνης	»	267,446,338
»	»	Ἐθνικοῦ Στόλου	»	50,396,768
		Σύνολον ἐσόδων	»	887,945,408

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κοινοποιουμένης εἴς τε τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὰς ἐνδιαφερομένας Ὑπηρεσίας συνιστῶνται ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν τῆς χρήσεως 1932—33 ἴδια κεφάλαια καὶ ἄρθρα πρὸς καταλογισμὸν νέων ἐσόδων μὴ ἀναγραφομένων ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἱεραρχίας προϋπηρεσιῶν καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας».

Ἐπίσης γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀποδοχῶν ὁπλιτῶν Ἀεροπορίας», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀποδοχῶν ὁπλιτῶν Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ νόμου 5142 «περὶ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Πολεμικῆς Ἀεροπορίας» ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 116 τοῦ νόμου 5121 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ νόμου 4789 «περὶ ἐξομοιώσεως ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας» ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μονίμους ὑπαξιωματικούς, πλὴν ἐπιτεχνιτῶν καὶ δεκανέων ἀποθηκαρίων καὶ νοσοκόμων, τοὺς μεταταχθέντας ἐκ τῆς τέως Ναυτικῆς Ἀεροπορίας εἰς τὰ στελέχη τοῦ κατωτέρου τεχνικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, εἶναι ὅτι οὗτοι ἐξακολουθοῦσι δικαιούμενοι τῶν ἀποδοχῶν ἐν γένει τοῦ βαθμοῦ ὃν ἐκέκτηντο κατὰ τὴν μετάταξίν των καὶ ἃς ἐλάμβανον κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ ἀπολαυαί, ἐν γένει, ἤτοι ἀποδοχαὶ καὶ ἀποζημιώσεις, τῶν μονίμων ὑπαξιωματικῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς τέως στρατιωτικῆς ἀεροπορίας, ὡς καὶ τῶν μονίμων ὑποσμηνιῶν καὶ σμηνιτῶν ἐν γένει οἱασδήποτε προελεύσεως, καθορίζονται διὰ τοῦ κατωτέρω πίνακος Α'.

Μόνιμοι σμηνῖται ἐν γένει οἱασδήποτε προελεύσεως, προαγόμενοι, δικαιοῦνται ἐφεξῆς τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πίνακος τούτου, ὧν ἐπίσης δικαιοῦνται οἱ ἐκ τῆς Σχολῆς Ἀεροπορίας (τμῆμα ὑπαξιωματικῶν) ἐξελθόντες καὶ ὀνομασθέντες σμηνίαι.

Ἄρθρον 3.

Αἱ καταστάσεις, περιπτώσεις καὶ θέσεις τῶν πάσης προελεύσεως ὑπαξιωματικῶν καὶ σμηνιτῶν ἐν γένει, αἱ ἐπιφέρουσαι μειώσεις τῶν ἀπολαυῶν αὐτῶν, καθορίζονται, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ τοῦ κατωτέρω πίνακος Β'.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται ἡ χορήγησις εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ σμηνίτας ἐν γένει τῆς Ἀεροπορίας ἐπιδομάτων λόγῳ πτυχίων εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν.

ΠΙΝΑΞ Α'.

ἀπολαυῶν μονίμων ὑπαξιωματικῶν ἐν γένει τῆς τέως Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας ὡς καὶ μονίμων σμηνιτῶν ἐν γένει (δοκίμων τεχνιτῶν καὶ ταύτοις ἐξομοιουμένων) τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Α'. Ἀποδοχαί.

1. Βασικὸς μισθὸς ἀρχισμηνίας ἐν γένει δραχ. μεταλ. 300 μηνιαίως ἐπὶ τιμαρίθμον 8, ἤτοι δραχμ. 2.400 μισθ. ἀρχικελευστοῦ.

Βασικὸς μισθὸς ἐπισμηνίας ἐν γένει δραχ. μεταλλ. 260 μηνιαίως ἐπὶ τιμαρίθμον 8, ἤτοι δραχμ. 2.080 μισθὸς κελευστοῦ.

Βασικὸς μισθὸς σμηνίας ἐν γένει δραχ. μεταλλ. 230 μηνιαίως ἐπὶ τιμαρίθμον 8, ἤτοι δραχμ. 1.840 μισθὸς ὑποκελευστοῦ Α.

Βασικὸς μισθὸς ὑποσμηνίας ἐν γένει δραχ. μεταλλ. 150 μηνιαίως ἐπὶ τιμαρίθμον 8 ἤτοι δραχμαὶ 1.200.

Βασικὸς μισθὸς σμηνίτης ἐν γένει δραχ. μεταλλ. 112.50 μηνιαίως ἐπὶ τιμαρίθμον 8 ἤτοι δραχμαὶ 900.

2. Πρόσθετον ἐπίδομα Ἀρχισμηνίας ἐν γένει δραχ. χάρτινα 900 μηνιαίως συμφώνως τῷ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1926 Ν. Διατάγματι.

Οἱ ἐκ τῆς τέως Σ. Α. ἐπισμηνίαι, σμηνίαι καὶ ὑποσμηνίαι ἐν γένει δὲν δικαιοῦνται τοιούτου ἐπιδόματος, οὗτινος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1926 Ν. Διατάγματος δικαιοῦνται οἱ ἐκ τῆς τέως Ν. Α.

3. Ἐπίδομα εἰδικότητος 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ σμηνίτας τοῦ τεχνικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ, συμφώνως τοῖς νόμοις 4789, 5121 καὶ 5124.

4. Προσαύξησις 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ἁπάντων δι' ἑκάστην τριετίαν παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. Διὰ τῆς προσαυξήσεως ταύτης τὸ σύνολον τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῇ τὸν μηνιαῖον βασικὸν μισθὸν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ.

5. Ἐπίδομα οἰκογενείας 5 ο)ο διὰ τὴν σύζυγον καὶ ἕκαστον τῶν τέκνων ἁπάντων συμφώνως τῷ νόμῳ 3102 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη.

Β'. Ἀποζημιώσεις.

1. Πτητικὸν ἐπίδομα διὰ τοὺς δικαιουμένους συμφώνως τοῖς νόμοις 4789, 4946, 5121 καὶ 5124.

2. Ἐπίδομα ἐκπαιδευτῶν πτήσεων κατὰ τὸν νόμον 4789, ἐφ' ὅσον διορίζονται ὡς τοιοῦτοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀεροπορίας εἰς Σχολὰς καὶ Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως ἱδρυόμενα καὶ χαρακτηριζόμενα ὡς τοιαῦτα διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐξήσκησαν τὰ καθήκοντά των ὡς ἐκπαιδ. τοῦ, ἐπὶ χρόνον μείζονα τῶν 15 ἡμερῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός.

3. Ἐπίδομα διδασκαλίας 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ διὰ τοὺς ἐκ τούτων διοριζομένους διδασκάλους κατὰ τὸν νόμον 4789.

4. Ἔξοδα τραπέζης δραχμαὶ 7 ἡμερησίως διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς ἐν γένει.

5. Ἀντίτιμον τροφῆς δι' ἅπαντας τὸ κεκανονισμένον διὰ Διατάγματος.

ΠΙΝΑΞ Β'.

τῶν ποσοστῶν καθ' ἃ μειοῦνται αἱ ἀπολαυαὶ (ἀποδοχαὶ καὶ ἀποζημιώσεις) τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ σμηνιτῶν ἐν γένει κατὰ τὰς κατωτέρω περιπτώσεις, καταστάσεις καὶ θέσεις

Μόνιμοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ σμηνῖται										Στρατεύσιμοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ σμηνῖται	
Ἀποδοχαὶ					Ἀποζημιώσεις					Ἀποδοχαὶ	Ἀποζημιώσεις
Καταστάσεις, περιπτώσεις καὶ θέσεις	Βασικὸς μισθὸς	Ἐπίδομα Ν.Δ 6-7-26 καὶ 30-8-26	Ἐπίδομα εἰδικότητος	Προσαυξ. ἐτῶν ὑπηρεσίας	Ἐπίδομα οἰκογενείας	Ἔξοδα τραπέζης	Ἀντίτιμον τροφῆς	Πτητικὸν ἐπίδομα	Περιφερόμενα μισθ.	Ἔξοδα τραπέζης	Ἀντίτιμον τροφῆς
1) Περικοπὴ 7 ο)ο Ν.Δ. 13-11-27 καὶ 60)ο Ν. 4994 δ' ἁπαντας πλὴν ἐπιτεχνιτῶν, δοκίμων τεχνιτῶν, δεκανέων καὶ στρατιωτῶν ἀποθηκαρίων καὶ νοσοκόμων	13 ο)ο	13 ο)ο	13 ο)ο	13 ο)ο	13 ο)ο	—	—	—	—	—	—
2) Περικοπὴ 6 ο)ο δυνάμει Ν. 4994 δ' ἐπιτεχνίτας, δοκίμους τεχνίτας, δεκανεῖς καὶ στρατ. ἀποθηκαρίους καὶ νοσοκόμους	6 ο)ο	6 ο)ο	6 ο)ο	6 ο)ο	6 ο)ο	—	—	—	—	—	—
3) Προσωρινὴ ἀπόλυσις ἀρχισμηνιῶν ἐν γένει	30 ο)ο	30 ο)ο	30 ο)ο	30 ο)ο	30 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	—	—	—	—
4) Διαθεσιμότης ἀρχισμηνιῶν ἐν γένει	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	—	—	—	—
5) Φυλάκισις πλὴν ἀρχισμηνιῶν	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	—	—	—	20 ο)ο	—	—
6) Αὐστηρὰ φυλάκισις σμηνιτῶν	30 ο)ο	30 ο)ο	30 ο)ο	30 ο)ο	30 ο)ο	—	—	—	100 ο)ο	—	ξ
7) Παράνομος ἀπουσία, ἄγνοια	100 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	—	100 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο
8) Προφυλάκισις δικαστικὴ δι' ἐντάλματος (ὑποδικία)	50 ο)ο	50 ο)ο	50 ο)ο	50 ο)ο	50 ο)ο	100 ο)ο	—	—	50,ο)ο	100 ο)ο	—
9) Καταδίκη ἄνευ στερήσεως βαθμοῦ	50 ο)ο	50 ο)ο	50 ο)ο	50 ο)ο	50 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	—	100 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο
10) Κανονικὴ ἄδεια μηνὸς κατ' ἔτος	—	—	—	—	—	100 ο)ο	100 ο)ο	—	—	100 ο)ο	100 ο)ο
11) Κανονικὴ ἄδεια ὑπὲρ τὸν μῆνα κατ' ἔτος	50 ο)ο	50 ο)ο	50 ο)ο	50 ο)ο	50 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	—	50 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο
12) Ἄδεια ἀναρρωτικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ	—	—	—	—	—	100 ο)ο	100 ο)ο	—	—	100 ο)ο	100 ο)ο
13) Νοσηλεία ἐν Νοσοκομείῳ εἰδικῷ Θεραπευτηρίῳ ἢ ἀναρρωτηρίῳ	—	—	—	—	—	100 ο)ο	100 ο)ο	—	—	100 ο)ο	100 ο)ο
14) Πολεμ. διαθεσιμ. Ν. 5202 Α' κατηγ.	—	—	—	—	—	100 ο)ο	100 ο)ο	—	—	—	—
15) Ν. 5202 Β' κατηγ.	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	100 ο)ο	100 ο)ο	—	—	—	—
16) Πολεμ. ἀποστρ. Ν. 5202 Α' κατ.	—	—	—	—	—	100 ο)ο	100 ο)ο	—	—	—	—
17) Ν. 5202 Β' κατ.	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	20 ο)ο	—	—	—	—	—	—
18) Πτητικὴ ἀκινησία	—	—	—	—	—	—	—	100ο)ο	—	—	—

Τὰ ποσοστὰ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεων τῶν ἀπολαυῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ σμηνιτῶν ἐν γένει ἐκπίπτονται ἢ περιέρχονται 1) Ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὰ ποσοστὰ μειώσεως ἀποδοχῶν κατὰ τὰς παραγράφ. 1 καὶ 2 δικαιολογούμενα καὶ ἐκπιπτόμενα.

2) Ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Τὰ ποσοστὰ μειώσεως ἀποδοχῶν κατὰ τὰς παραγράφους 15 καὶ 17 ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀποζημιώσεων ἁπασῶν τῶν παραγράφων, μὴ δικαιολογούμενα ποσῶς.

3) Ὑπὲρ τῶν πόρων τοῦ οἰκείου Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἀναλόγως τῆς προελεύσεως τοῦ μετόχου, τὰ διακαιολογούμενα ποσοστὰ μειώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἤδη μετόχων τῶν Ταμείων τούτων μονίμων ὑπαξιωματικῶν καὶ σμηνιτῶν κατὰ τὰς παραγράφους 3,4,5,6,7,8,9, καὶ 11.

4) Ὑπὲρ τῶν πόρων τοῦ Μ.Τ.Σ. τὰ δικαιολογούμενα ποσοστὰ μειώσεως τῶν ἀποδοχῶν κατὰ τὰς παραγράφους 3,4,5,6,7,8,9, καὶ 11 τῶν μονίμων καὶ ἐθελοντῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ σμηνιτῶν ἐν γένει, πάσης κατηγορίας καὶ εἰδικότητος τῶν καταταγέντων εἰς τὴν Πολεμικὴν Ἀεροπορίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 5124 οἵτινες λογίζονται ὡς μέτοχοι τοῦ Μ.Τ.Σ.

5) Ὑπὲρ τῶν πόρων τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. τὰ δικαιολογούμενα ποσοστὰ μειώσεως τῶν ἀποδοχῶν, κατὰ τὰς παραγράφους, 5,6,7,8,9 καὶ 11 ἁπάντων τῶν στρατευσίμων ὑπαξιωματικῶν καὶ σμηνιτῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ Ταμείου Προνοίας κυβερνητῶν ἰστιοφόρων», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας κυβερνητῶν ἰστιοφόρων.

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται Ταμεῖον Προνοίας κυβερνητῶν ἰστιοφόρων (Τ. Π. Κ. Ι.) σκοπὸν ἔχον τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀποσυρομένων ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος μετόχων αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν των.

2. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Μέτοχοι τοῦ Ταμείου καθίστανται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἄνευ διατυπώσεως πάντες οἱ Ἕλληνες ἐργάται θαλάσσης οἱ κεκτημένοι δίπλωμα πλοιάρχου ἰστιοφόρου ἢ κυβερνήτου καὶ ὑπηρετοῦντες ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἰστιοφόρων χωρητικότητος καθαρᾶς ἀνωτέρας τῶν 10 κόρων.

Ἰστιοφόρον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος εἶναι τὸ πλοῖον τὸ χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν κίνησιν αὐτοῦ τὰ ἱστία μετὰ ἢ ἄνευ βοηθητικῆς μηχανῆς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Πρόεδροι καὶ οἱ Γραμματεῖς τῶν Πανελληνίων Ἑνώσεων πλοιάρχων καὶ κυβερνητῶν ἰστιοφόρων μετέχουν τοῦ Ταμείου ἐφ' ὅσον χρόνον διατελοῦν τοιοῦτοι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν οἰκείων καταστατικῶν καὶ καταβάλλουν εἰς τὸ Ταμεῖον τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 εἰσφοράς.

Ἄρθρον 4.

Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι:

α') Δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκ δραχμῶν 250 παρὰ παντὸς μετόχου κεκτημένου δίπλωμα πλοιάρχου ἰστιοφόρου ἢ κυβερνήτου.

β') Εἰσφορὰ λόγῳ γάμου ἐκ δραχμῶν 200 καταβαλλομένη ὑπὸ παντὸς μετόχου ἐγγάμου ἢ ἐν χηρείᾳ διατελοῦντος μετὰ τέκνων κατὰ τὴν ἐγγραφήν του εἰς τὸ Ταμεῖον ἢ βραδύτερον εἰς γάμον συνερχομένου.

γ') Εἰσφορὰ λόγῳ διπλώματος ἐκ δραχμῶν 200 καταβαλλομένη ἅμα τῇ ἐγγραφῇ ἢ τῇ κτήσει τοῦ διπλώματος.

δ') Μηνιαία εἰσφορὰ ἐκ δραχμῶν 75 παρὰ παντὸς μετόχου ναυτολογημένου καὶ ὑπηρετοῦντος ὡς πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου ἰστιοφόρων ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων πλοίων.

ε') Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἔκτακτος εἰσφορὰ ὑπὲρ αὐτοῦ.

στ') Οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου καὶ αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου δύνανται νὰ αὐξηθῶσιν ἢ μειωθῶσιν οἱ ἐν ἐδαφίοις α', β', καὶ γ' πόροι.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς βοήθημα ἐκ τοῦ Ταμείου δικαιοῦται ὁ μέτοχος ὁ ἀποσυρόμενος μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ δικαιούμενος ἅμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, λόγῳ ἀνικανότητος ὀφειλομένης εἰς νόσον σωματικὴν ἢ πνευματικὴν ἢ τὸ γῆρας.

2. Θνήσκοντος τοῦ μετόχου, ἐν ἐνεργείᾳ διατελοῦντος, τὸ δικαίωμα ἢ βοήθημα ἐκ τοῦ Ταμείου περιέρχεται εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ἤτοι τὴν χήραν σύζυγον, τὰ ὀρφανὰ τέκνα τὰ ἄρρενα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18 ἔτους τῆς ἡλικίας των, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου των.

Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν δὲν κατέλιπε οὔτε σύζυγον οὔτε τέκνα, τὴν δικαιουμένην εἰς βοήθημα οἰκογένειαν ἀποτελοῦν οἱ γονεῖς του ἐλλείψει δὲ καὶ γονέων οἱ ἀδελφοί του, οἱ ἄρρενες μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18 ἔτους ἢ καὶ πέραν τούτου ἐὰν εἶναι ἀπολύτως ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν ἐργασίαν, αἱ δὲ ἀδελφαὶ μέχρι τοῦ γάμου των καὶ ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς ἢ οἱ ἀδελφοὶ διετέλουν ὑπὸ τοῦ μετόχου.

Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαίωμα τῶν οἰκογενειῶν ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τοὺς θνήσκοντας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἐν ἐνεργείᾳ μετόχους πρὶν ἢ παρέλθῃ ἡ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον διετία, τὸ ἀναλογοῦν ὅμως βοήθημα καταβάλλεται μετὰ παρέλευσιν τῆς διετίας.

3. Θνήσκοντος τοῦ μετόχου καθ' ὃν χρόνον εἶχεν ἤδη ἀποσυρθῇ τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ εἶχε τύχει μηνιαίου βοηθήματος κατὰ τὰς περὶ ἀπονομῆς βοηθημάτων διατάξεις τοῦ οἰκείου κανονισμοῦ, τὸ δικαίωμα περιέρχεται περαιτέρω εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ποσὸν τοῦ χορηγητέου εἰς τὸν δικαιούμενον μέτοχον καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ βοηθήματος, ἐφ' ἅπαξ ἢ μηνιαίου, ὁ τρόπος καὶ οἱ ὅροι τοῦ ὑπολογισμοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ ὅροι ἐπιστροφῆς τῶν καταβολῶν καὶ εἰσφορῶν εἰς τοὺς μὴ δικαιουμένους εἰς βοήθημα ναυτικούς, ὁρίζονται διὰ εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐγκρινομένου διὰ Διατάγματος καὶ ἐκδιδομένου μετὰ τὸ πέρας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Ταμεῖον Προνοίας κυβερνητῶν ἰστιοφόρων διοικεῖται ὑπὸ τετραμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου Λιμενικοῦ Ἀξιωματικοῦ ὡς Προέδρου καὶ τριῶν διπλωματούχων πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν ἰστιοφόρων, ἀντιπροσωπευόντων τὰς τάξεις τῶν μετόχων καὶ ὑποδεικνυομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀργανώσεων ἀνὰ διετίαν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ Καταστατικοῦ ὁρισθησόμενα. Παρὰ τῷ Ταμείῳ διορίζεται Ἐπίτροπος τοῦ Ὑπουργοῦ ἀνώτερος λιμενικὸς ἀξιωματικός.

Ἄρθρον 8.

Δὲν καθίστανται μέτοχοι τοῦ Ταμείου οἱ ἀναλαμβάνοντες ὑπηρεσίαν ὡς ἐν ἄρθρῳ 2 ἐφ' ὅσον ἔχουν καταστῇ συνταξιοῦχοι τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου τὸ πρῶτον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ ὁπωσδήποτε ἀποσυρόμενοι τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τυχόντες βοηθήματος ἐκ τοῦ Ταμείου ἢ εἰς οὓς ἐπεστράφησαν αἱ καταβολαὶ καὶ αἱ εἰσφοραὶ των δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀναλάβουν αὖθις τὴν ἄσκησιν τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ οἱανδήποτε ἰδιότητα πρὶν ἢ ἐπιστρέψουν τὸ ληφθὲν ἐφ' ἅπαξ ἢ μηνιαῖον βοήθημα ἐντόκως καὶ ἐπὶ τόκῳ καθοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 9.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου δύνανται νὰ καταστοῦν ὑποχρεωτικῶς μέτοχοι τοῦ Ταμείου καὶ οἱ κεκτημένοι δίπλωμα ἢ ἄδειαν κυβερνήτου ἐργάται θαλάσσης ἐπὶ ἰστιοφόρων χωρητικότητος κατωτέρας τῶν 10 κόρων, ὑπηρετοῦντες, καθὼς καὶ πάντα τὰ κατώτερα πληρώματα τῶν ἰστιοφόρων πλοίων καὶ πλοιαρίων.

Εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος ὁρίζονται καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐφ' ἅπαξ καταβολῶν καὶ τῶν μηνιαίων εἰσφορῶν, τὰ ὁποῖα πάντως δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερα τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 10.

Τὸ Ταμεῖον διέπεται ὑφ' ὧν διατάξεων καὶ τὸ Ν. Α. Τ.:

α') Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ δημοσίων εἰσπράξεων κανόνων καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου καὶ τὰς εὐθύνας τῶν βεβαιούντων δικαιώματα καὶ ἐνεργούντων εἰσπράξεις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν τῶν πλοίων.

β') Τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν μετόχων πιστοποιητικὰ ἐνώπιον τοῦ Ταμείου.

γ') Τὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν βοηθημάτων εἰς τοὺς μετόχους.

δ') Τὰ πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ἐπὶ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τῶν βεβαιουμένων δικαιωμάτων τοῦ Ταμείου.

ε') Τὰς ἀτελείας καὶ προνομίας τῶν ὁποίων ἀπολαύει τὸ Ταμεῖον.

στ') Τὰς παραγραφὰς ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ Ταμείου ἢ

ζ') Τὴν ἐκπλήρωσιν ἢ κατάσχεσιν τῶν βοηθημάτων καὶ τῶν ἐπιστρεφομένων εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ λειτουργία τοῦ Ταμείου διέπεται ὑπὸ Καταστατικοῦ ἐγκρινομένου διὰ Διατάγματος.

Πᾶσα τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ ἐπιφέρεται δι' ὁμοίου Διατάγματος, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Διὰ τοῦ Καταστατικοῦ ὁρίζονται λεπτομερῶς:

α') Ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν τῶν μετόχων.

β') Ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως, αἱ δαπάναι αὐτῆς καὶ ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Ταμείου.

γ') Ὁ τρόπος διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν πόρων καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τοποθετήσεως ἐν γένει τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου.

δ') Ὁ τρόπος ἐξακριβώσεως καὶ ἐλέγχου τῶν δικαιωμάτων τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου περὶ τεχνητῶν ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας».

Ὡσαύτως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν Τ Τ.Τ. Μεγάρου ἐν Κερκύρᾳ καὶ διαθέσεως πρὸς τοῦτο μέρους τῆς περιουσίας τοῦ καταργηθέντος Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Κερκύρας», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν Τ Τ.Τ. Μεγάρου ἐν Κερκύρᾳ καὶ διαθέσεως πρὸς τοῦτο μέρους τῆς περιουσίας τοῦ καταργηθέντος Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Κερκύρας.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ δαπάνη μέχρις 1.700.000 δραχ. διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἐν Κερκύρᾳ κτιρίου διὰ τὴν στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν Τ Τ.Τ. ἐπὶ τοῦ γηπέδου ἐφ' οὗ τὸ σημερινὸν ταχυδρομικὸν κατάστημα καταλλήλως ἐν ἀνάγκῃ τροποποιουμένου συμφώνως τῇ ἐγκεκριμένῃ μελέτῃ.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἡ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου σύναψις δανείου μετὰ τῶν Ταχυδρομείων ἢ Ταμευτηρίων ἢ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης μέχρι δρ. 1.200.000 ἀποσβεστέου τοκοχρεωλυτικῶς ἐντὸς 15 μέχρι δρ. 1.200.000 ἀποσβεστέου τοκοχρεωλυτικῶς ἐντὸς 15 μέχρι ἐτῶν. Τὸ προϊὸν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου θέλει διατεθῇ τὸ πολὺ ἐτῶν. Τὸ προϊὸν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου θέλει διατεθῇ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὡς ἄνω Τ.Τ.Τ. καταστήματος ἐν Κερκύρᾳ κτιρίου τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας, τοῦ ἀπομένοντος ὑποέργων κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Ἐκ τῆς μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Κερκύρας ἐναπομενούσης περιουσίας αὐτοῦ δύναται νὰ διατεθῇ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ποσὸν μέχρι πεντακοσίων χιλ. (500.000) δρ. πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ προϊόντος τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δανείου μέχρι τοῦ ἐγκεκριμένου ποσοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν ἐν λοιπῷ διατιθεμένου ὁμοίως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεμονωμένης Κερκύρᾳ γενησομένου κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων τεχνικῶν ἔργων ἐπὶ κοινοτικῶν ὁδῶν τοῦ Νομοῦ Κερκύρας, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου ἐν προκειμένῳ διατάξεως.

Ὡσαύτως γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ κάτωθι σχέδια νόμων, ὡς ἐτροπολογήθησαν ταῦτα κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν συνόλων.

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ σεισμοπαθῶν Κορινθίας κειμένων νόμων» καὶ

3) «Περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων».

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ δικαιοστασίου βοσκῶν».

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ἐφάπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ κώδικος κλπ.» ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (Νόμοι 4173– 4687 καὶ 5263) τῶν ἀφορωσῶν τὰς ἐκχερσώσεις καὶ πυρκαϊὰς τῶν δασῶν.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΚΑ' τῆς 5 Θεγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(Διὰ τῆς τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 1, 3 καὶ 6 καὶ προσθήκης ἄρθρων 12—23).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Νόμου 4173 ὡς συνεπληρώθη διὰ τῶν ἄρθρων 32 τοῦ Νόμου 4687 καὶ 11 τοῦ Νόμου 5263 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1) Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἀπαγορεύεται. Δύναται μόνον νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς δασολόγου καὶ ἑνὸς γεωπόνου, ὅτι ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως αὐτῶν δὲν ὑφίσταται κίνδυνος ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους ἢ σχηματισμοῦ χειμάρρων, ὅτι τὸ ἔδαφος αὐτῶν εἶναι κατάλληλον πρὸς μόνιμον γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν, ὅτι δὲν φέρουσιν ὁπωσδήποτε προστατευτικὸν χαρακτῆρα καὶ ὅτι ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 20 ο)ο προκειμένου περὶ γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ 40 ο)ο προκειμένου περὶ δενδροκομικῆς τοιαύτης.

2. Εἰς περιφερείας ἐνθα ἀποδεδειγμένως ὑπάρχει στενότης καλλιεργησίμου γῆς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐκχέρσωσις ὁμοίων ἐκτάσεων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς ἄνω παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 35 ο)ο διὰ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν καὶ 50 ο)ο διὰ τὴν δενδροκομικὴν τοιαύτην. Ἄδεια ἐκχερσώσεως τοιούτων ἐκτάσεων δὲν χορηγεῖται πρὶν ἢ κατασκευασθῶσι τοῖχοι (πεζούλια) πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τῆς ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους.

3. Τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προκύπτοντα δασικὰ προϊόντα ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν νομίμου δικαιώματος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως ἢ ἐκκαθαρισμοῦ ἐκτάσεων καλυπτομένων ὑπὸ ἀγριελαιῶν ἢ ἀγρίων ὀπωροφόρων

δένδρων δύναται νὰ ἐλαττωθῇ καὶ μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου τοῦ κανονικοῦ τοιούτου.

4. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἀνωτέρων τῶν 200 στρεμμάτων ἐγκρίνεται τμηματικῶς καὶ ἡ συνέχισις ἀρξαμένης ἐκχερσώσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχερσωθεῖσα ἤδη ἔκτασις δὲν ἐκαλλιεργήθη γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς.

5. Ἐὰν ἡ δενδροκομικὴ ἢ ἐλαιοκομικὴ καλλιέργεια δὲν πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ἐκχερσώσεως, ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἐπὶ μειωμένῳ φόρῳ ἐκχερσουμένης ἐκτάσεως ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸ διπλάσιον ποσὸν τοῦ πλήρους νομίμου φόρου τῆς δενδροκομικῆς ἢ ἐλαιοκομικῆς καλλιεργείας βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον διοικητικῶς.

6. Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων ἐφ' ὧν ἐπετράπη ἐκχέρσωσις πρὸς ἐλαιοκομικὴν καλλιέργειαν μετὰ τὴν πραγματοποίησιν ταύτης δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Νόμου 4173 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 4687 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐπιταχθέντων ἢ ἀπολλοτριωθέντων καὶ ἀνηκόντων εἰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα δι' ἐγκαταστάσεων προσφύγων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6ης Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» περὶ τῆς γεωργικῆς ἢ δενδροκομικῆς καταλληλότητος τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπή, ἐπιτρέπεται αὕτη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀτελῶς μὲν ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπὶ καταβολῇ δὲ δικαιώματος ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

2. Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἢ προφορικὴ συναίνεσις τοῦ πρώην ἰδιοκτήτου, ἀλλὰ μόνον ἔγγραφος πιστοποίησις τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἁρμόδιον Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους εἰς ὃ θὰ γίνῃ ἡ ἐκχέρσωσις.

3. Ἡ ἐκχέρσωσις δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἐκτὸς τῶν κάτωθι περιπτώσεων:

α) Δημόσια δάση ἢ δασικαὶ ἐκτάσεις δυνάμεναι νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς πρόσφυγας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» εἶναι μόνον αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ὑδροφίλου ἢ ὑδροχαροῦς βλαστήσεως, ὡς καὶ αἱ κείμεναι οὐχὶ ἐπὶ ἀπολύτως δασικοῦ ἐδάφους ἐφ' ὅσον πληροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ καλύπτονται ὑπὸ θαμνώδους βλαστήσεως καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκμεταλλευθῶσι δασικῶς εἰμὴ μόνον κτηνοτροφικῶς.

Περὶ τῆς καταλληλότητος διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ δενδροκομικὴν τοιαύτην τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων, ἀποφαίνεται Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς δασολόγου καὶ ἑνὸς γεωπόνου.

Ἡ ἐκχέρσωσις ἐπιτρέπεται ἀτελῶς μὲν, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἐκχερσούντων προσφύγων, καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος, ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

β) Ἐκχέρσωσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὁμοίως ὁπόταν πρὸς δημιουργίαν βελτιώσεως εἰς πολλὰς ἰδιοκτησίας εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπέκτασις τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν εἰς βάρος τοῦ δάσους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, ὅταν αὗται πληροῦσι τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐκχερσώσεως τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὴν ἄνω παράγραφον Ἐπιτροπή.

Διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προερχόμενα δασικὰ προϊόντα καταβάλλεται τὸ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως προβλεπόμενον μίσθωμα ἐφ' ὅσον θὰ διατεθῶσι ταῦτα πρὸς ἐμπορίαν, ἄλλως, ἐφ' ὅσον προορίζονται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων ἢ ἀπόληψις τούτων ἐνεργεῖται ἀτελῶς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐκχέρσωσις ἐπιτρέπεται ἀφοῦ ἡ πρὸς ἐκχέρσωσιν ἔκτασις παραχωρηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 180—199 τοῦ Νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 50—58 τοῦ Νόμου 4687 καὶ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 5263.

4. Προκειμένης ἐκμεταλλεύσεως ἀναδασώσεως καὶ ἐκχερσώσεως δασικῆς περιοχῆς περιλαμβανομένης ἐν τῇ παραμεθορίῳ ζώνῃ, ἀπαιτεῖται ἡ προηγουμένη πρὸς τοῦτο γνωμάτευσις τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν (Γεν. Ἐπιτελ. Στρατοῦ).

Ἄρθρον 3.

Αἱ παράγραφοι 4, 11 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

4. Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐγκατάστασις ἀνθρακοκαμίνων καὶ ἀσβεστοκαμίνων ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀλιγωτέραν τῶν 200 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτουργοῦντος διὰ καυσίμου ὕλης ἄνευ ἀδείας τοῦ Δασάρχου.

11) Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν μετὰ τὴν πυρκαϊὰν ἡ ἐκχέρσωσις καὶ γεωργικὴ καλλιέργεια ἢ ἄλλη μὴ δασικὴ καλλιέργεια καὶ ἐντὸς δάσους δημοσίου ἢ μή.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 172 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

2) Οἱ προστρέχοντες ὡς ἀνωτέρω πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς μετ' ἀξίνης ἢ πελέκεως καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα, παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν, ἀναγραφομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, παρὰ τῶν δασοκτημόνων δὲ προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀρνουμένων εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων διατάξεις καὶ διανέμονται αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀμοιβαί.

Εἰσφοραὶ Κοινοτήτων πρὸς ἀναδάσωσιν κεκαυμένων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 173 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 173α ἔχον οὕτω:

Κοινότητες εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς δημόσια ἢ κοινοτικὰ δάση ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφωσιν ἐτησίως ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν κονδύλιον διὰ τὴν ὑποβοήθησιν διὰ τεχνικῶν ἀναδασωτικῶν ἔργων τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ καέντος δάσους.

Τὰ ἀναδασωτικὰ ταῦτα ἔργα ὑποδεικνύονται καὶ ἐκτελοῦνται μερίμνῃ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς δάση ἢ δασικὰ συμπλέγματα ὑποκείμενα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἢ εἰς ἃ συχνάκις λαμβάνουσι χώραν πυρκαϊαί, λόγῳ τῆς συστάσεώς των, (ὡς τὰ ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου δάση, τὰ τοιαῦτα τῆς ζώνης τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλλων κλπ.) διανοίγονται τῇ ὑποδείξει τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ὑποχρεωτικῶς προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες πλάτους δέκα μέχρι τριάκοντα μέτρων, αἵτινες διατηροῦνται ἐπιμελείᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῇ μερίμνῃ καὶ φροντίδι τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας πάντοτε κεναὶ φυτικῆς ὕλης, ἀναβασούμεναι ἐν ἀνάγκῃ διὰ πλατυφύλλων δένδρων δυσκόλως ὑποκειμένων εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Ἡ διάνοιξις τῶν τοιούτων προστατευτικῶν ζωνῶν ἐνεργεῖται εἰς μὲν τὰ δημόσια δάση, ἐπιμελείᾳ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ ἐργολάβων ἢ ἐκμεταλλευτῶν ὑλοτόμων ἀναδεικνυομένων ἐν δημοπρασίᾳ. Ἡ διάνοιξις τῶν τοιούτων ζωνῶν προτιμᾶται πάσης ἄλλης ἐκμεταλλεύσεως τῶν λοιπῶν ἐκτάσεων τῶν ὑπὸ ἐνοικίασιν δασῶν. Προκειμένου δὲ περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῇ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑποχρεουμένης νὰ παράσχῃ τῷ ἰδιοκτήτῃ τὰς ἀναλόγους προθεσμίας. Ἐν ἀρνήσει τούτων, ἡ διάνοιξις τῶν ζωνῶν διενεργεῖται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ὑπηρεσίας, τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτήτου, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ τὸ ἐκ τῆς διανοίξεως τῶν λωρίδων προκῦπτον ξυλῶδες ὑλικὸν διατίθεται διὰ δημοπρασίας τὸ δὲ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἀνήκει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Ἐντὸς τῶν τοιούτων λωρίδων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, τῇ συγκαταθέσει καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου, προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἡ ἐκρίζωσις τῶν θάμνων ἀτελῶς, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς θεραπείας τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν περιοίκων, κατὰ τὰς περὶ ἀτελείας καυσίμου ὕλης διατάξεις τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος.

4. Προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες διανοίγονται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν μεθορίων τῶν ἰδιωτικῶν τῶν συνορευόντων πρὸς ἕτερα δάση καὶ ἐχόντων ἔκτασιν ἄνω τῶν χιλίων στρεμμάτων, ὑποχρεουμένων τῶν ὁμόρων ἰδιοκτητῶν νὰ ἐκτελέσωσι ἕκαστος τὸ ἥμισυ τοῦ ἀποφασισθέντος ὑλικοῦ πλάτους τῆς συνοριακῆς προστατευτικῆς λωρίδος.

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ὅτι ἡ διάνοιξις ἀντεμπρηστικῆς ζώνης εἶναι οἰκονομικῶς ἀσύμφορος, δύναται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐπὶ μειωμένῳ δικαιώματι ἢ καὶ ἀτελὴς ἀπόληψις τῶν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ἀντεμπρηστικῆς ζώνης ἀπολῃφίμων δασικῶν προϊόντων.

Οἱ ἰδιοκτῆται ὑποχρεοῦνται νὰ διατηροῦν τὰς οὕτω διανοιγείσας ζώνας κενὰς βλαστήσεως· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην προβαίνει ἡ ἁρμοδία δασικὴ ἀρχή, τῆς σχετικῆς δαπάνης εἰσπραττομένης παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων

6. Ὁμοίως ἐπὶ δημοσίων δασῶν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν λόγῳ τοῦ οἰκονομικῶς ἀσυμφόρου δὲν ἀναδεικνύεται μισθωτὴς, δύναται μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν νὰ ἐπικρατῇ ἡ ἄνευ δημοπρασίας διάνοιξις ἀντεμπρηστικῶν ζωνῶν καὶ ἀπόληψις τῶν ἐκ τούτων δασικῶν προϊόντων πρὸς ἐμπορίαν ἐπὶ καταβολῇ μειωμένου μισθώματος ἢ καὶ ἀτελῶς ἢ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος.

7. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διακοπῆς τῆς συνοχῆς μεγάλων δασικῶν συμπλεγμάτων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀπόδοσις εἰς τὴν γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν ἐντὸς δασῶν ἰδίᾳ ἐκ χαλεπίου πεύκης τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργησίμων ἐκτάσεων κατὰ τὰς περὶ ἐκχερσώσεως καὶ παραχωρήσεως δασικῶν ἐκτάσεων διατάξεις.

8. Ἰδιοκτῆται δασῶν ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου ἢ δασῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ζώνην τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλλων ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ δασῶν ἐκ δρυὸς κλπ. ὑποχρεοῦνται πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ὑπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων νὰ διενεργῶσι καθ' ὑπόδειξιν τῶν ὑπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων νὰ διενεργῶσι καθαρισμούς, δενδροφραιώσεις, θαμνεύσεις, κηπεύσεις κλπ. ἰδίᾳ δι' ἀσβεστοποιΐας ἢ ἀνθρακοποιΐας, τούτων δ' ἀρνουμένων προβαίνει εἰς τὴν διενέργειαν αὐτῶν ἡ δασικὴ ὑπηρεσία κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2.

Ἐπίσης πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπιτρέπεται ἡ σποραδικὴ ἢ κατ' ἀραιὰ διαστήματα ὑλοτομία τοῦ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους εἰσερχομένου τμήματος τοῦ κορμοῦ τῆς ὑποροδσου βλαστήσεως εἰς δάση χαλεπίου πεύκης, τοῦ αὐξηθέντος λόγῳ τῶν συνεχῶν ὑλοτομιῶν τοῦ ὑπεργείου βλαστοῦ ἐπὶ ἐπιπέδων ἢ μετρίας κλίσεως ἐδαφῶν.

9. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν παραχώρησιν ἀξιῶν ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως ἰδιοκτήτου δάσους ἐκ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ὁ ἁρμόδιος κύριος ἢ κάτοχος ἔλαβεν ἢ οὗ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων.

10. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα κάρπωσις ἰδιοκτήτου δάσους, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης της δὲν προέβη εἰς τὴν λῆψιν τῶν ὡς ἄνω ὑποδειχθέντων μέτρων.

Κάρπωσις καέντος δάσους.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 176 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον ἐκ δασικῶν προϊόντων ἐκ καείσης μὴ δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως καταβάλλεται ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς διπλοῦν ἀντιστοιχοῦν δικαίωμα, διὰ δὲ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ προερχόμενα ἐκ καέντων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἐξασκοῦσι δικαίωμα τρίτου, διπλοῦν μίσθωμα.

2. Ἐκ τοῦ διπλοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ δάσους μὴ δημοσίου, τὸ ἁπλοῦν δὲν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἀλλὰ κατατίθεται ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ δάσους, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ δάσους διατελοῦντος εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, διατίθεται διὰ τοῦ πρ)σμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξασφαλιζόντων ἢ ὑποβοηθούντων τὴν ταχεῖαν ἀναβάσωσ ν τῆς καείσης δημοσίας ἢ μὴ ἐκτάσεως ἐξ ἧς ἀπελήφθησαν τὰ δασικὰ προϊόντα.

3. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δάσους κατεδικάσθη ἐπὶ ἐμπρησμῷ αὐτοῦ ἢ διάθεσις τῶν ἐκ τοῦ καέντος μέρους ἀπομειμομένων δασικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν ἰσχυούσας διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ δικαιουμένου εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ ἐκ τῆς διαθέσεως προκύπτοντος χρηματικοῦ ποσοῦ.

4. Ὁ ἐκ προθέσεως ἐμπρήσας δάσος, ὁ ἐξ ἀμελείας ὑπαίτιος τῆς πυρκαϊᾶς ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀποκλείεται πάσης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως ἢ ἐκποιήσεως τῶν ἐκ τῆς καείσης ἐκτάσεως ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατεργασθῇ ἢ μεταφέρῃ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου τὰ δασικὰ προϊόντα, μηδὲ νὰ χρησιμοποιήσῃ ταῦτα δι' ἑαυτὸν ἢ νὰ ἀγοράσῃ ἐπὶ πλειστηριασμῷ.

5. Κάτοικοι συνοικισμῶν ἢ Κοινοτήτων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἔλαβε χώραν πυρκαϊὰ δάσους δὲν δύνανται νὰ ὑλοτομήσουν ἢ συλλέξουν καυσόξυλα ἐκ τοῦ καέντος δάσους δι' ἀτομικὰς αὐτῶν ἀνάγκας (κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ δασικοῦ κώδικος), ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος μέν, ἐὰν τὸ καὲν δάσος δὲν εἶναι εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου μισθώματος δὲ ἐὰν τοῦτο εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ δικαίωματος ἢ μισθώματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δασάρχου εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως ὑποβαλλομένης ὑπὸ ἑκάστης οἰκογενείας τῶν κατοίκων καὶ ἐπιδιδομένης εἰς τὸν πρόεδρον τῆς οἰκείας κοινότητος περὶ τῶν ἐτησίων εἰς καυσόξυλα ἀναγκῶν αὐτῆς, ἣν ὁ Δασάρχης δύναται νὰ ἐλέγξῃ ὡς ἀνακριβῆ. ἐπιτρεπομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσφυγῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν δηλώσαντα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δασάρχου. Ἀσκηθείσης τυχὸν προσφυγῆς ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξις μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου.

6. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσις δημοσίων κεκαυμένων δασῶν ἐπιτρέπεται ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος τοὐλάχιστον διπλασίου τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καταρτιζομένης διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς καρπώσεως τούτων, ἢ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος.

Τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ἁπλοῦ μισθώματος διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ὑποβοηθούντων τὴν ταχεῖαν ἀναδάσωσιν κατὰ τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὑποχρέωσις Κοινοτήτων νὰ καταρτίσουν ὑπηρεσίαν ἐπιβλέψεως τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν των δασῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Κοινοτικὰ Συμβούλια Κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθη ἡ ἔναρξις πυρκαϊᾶς δάσους, ὑποχρεοῦνται νὰ σπεύσωσι μετὰ ἀναλόγου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς Κοινότητός των ἐφωδιασμένων μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς. Τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ καταρτίσουν ἐγκαίρως τοὺς καταλόγους τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ἅτινα θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ σπεύσωσι πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

2. Κοινοτικὰ Συμβούλια, μὴ καταρτίζοντα ἐγκαίρως τοὺς ὡς ἄνω καταλόγους ἢ οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τούτους ἐγγεγραμμένοι ἀρνούμενοι μετὰ πρόσκλησιν νὰ ἐργασθῶσι, τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 200 ἢ κρατήσεως μέχρι τεσσάρων ἑβδομάδων.

Ὑποχρεώσεις Στρατιωτικῆς Διοικήσεως καὶ Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 177 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 177α ἔχον ὡς ἑξῆς:

Ἡ Διοίκησις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται εὐθὺς ὡς λάβωσι γνῶσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάσος πλησίον ἕδρας των κειμένου νὰ ἀποστείλωσι τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς διαθέσιμον δύναμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν των ἐφωδιασμένων μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα, ἥτις ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεουμένων νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς ὁδηγίας ταύτης διὰ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

Τὴν διεύθυνσιν πάσης κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεργείας ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν τῶν παρισταμένων δασικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ὁμοιοβάθμων δὲ ὁ ἀρχαιότερος τούτων πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποίου πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμμορφῶνται πᾶσαι αἱ εἰς τὸν ἀγῶνα μετέχουσαι ἀρχαὶ καὶ βοήθειαι.

Μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἐπακολουθεῖ ἄγρυπνος φύλαξις τῆς ἐμπρησθείσης ἐκτάσεως τοὐλάχιστον ἐπὶ 48ωρον πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτῆς ἐκ τῶν καιομένων πρέμνων τῶν δένδρων ὑπὸ προσώπων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διευθύνοντος τὸν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἀγῶνα. Πᾶσα τυχὸν ἀδικαιολόγητος ἀπομάκρυνσις τῶν φυλάκων τούτων ἐκ τοῦ τόπου τῆς φυλάξεως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 10 ἕως 20 ἡμερῶν ἢ πρόστιμον μέχρι χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν.

2) Ἡ διοίκησις τοῦ ἐν ἑκάστῃ Φρουρᾷ Στρατοῦ λαμβάνει γνῶσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τοῦ Νομάρχου.

3) Τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν ὁπλιτῶν τῶν ἀποστελλομένων διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

4) Τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἐργάζονται κατ' ὀργανικὰ τοιαῦτα ὑπὸ τὴν δοίκησιν τῶν ἡγητόρων αὐτῶν καὶ συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ παρισταμένου εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 178 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἀπαγορεύεται ἐντὸς κεκαυμένων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἡ βοσκὴ τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἡ τῶν αἰγῶν ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς ἀσχέτως ἂν κατωρθώθη ἡ εἰς δάσος ἀποκατάστασις αὐτοῦ ἢ οὔ.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δύναται νὰ ἰσχύσῃ καὶ ἐντὸς προστατευτικῶν βοσκοτόπων ἐφ' ὅσον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου δι' ἐνθέσεώς του ἐπιστοποιήθη, ὅτι πρόκειται περὶ ἐκ προθέσεως ἐμπρησμοῦ.

2. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις βοσκῆς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Δασάρχου κατόπιν αὐτοπροσώπου αὐτοψίας τῆς καείσης ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς προξενηθείσης εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας, περιλαμβάνει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ, τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπαγορευτέας ἐκτάσεως, ὡς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς κατ' εἶδος ζώου.

Ἄρθρον 11.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 179 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 179α ἔχον ὡς ἑξῆς: . .

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀναγκαιοῦσα πίστωσις διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐπισκευὴν καὶ ἀποστολὴν πελέκεων ἀξινῶν καὶ λοιπῶν καταλλήλων ἐργαλείων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν. πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν κατὰ τόπους ἁρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.

2. Ὡσαύτως ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις ἀναγράφεται εἰς βάρος τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν παρατηρητηρίων εἰς τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἐκτεθειμένων δασῶν καὶ τὴν τηλεγραφικὴν αὐτῶν σύνδεσιν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς φράσεως «δασῶν ἢ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων» τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 215 τοῦ νόμου 4173 εἶναι ὅτι διὰ τῆς φράσεως ταύτης νοοῦνται οὐ μόνον τὰ δάση καὶ αἱ ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ δασικὰ ἐδάφη καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις οἱασδήποτε μορφῆς ἐκμεταλλεύσιμοι ἢ μὴ δασικῶς.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 169 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος.

«Ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐνεργεῖται καὶ δι' αὐτεπιστασίας προκειμένου περὶ ἀναδασώσεων ἢ περὶ ἔργων διευθετήσεως χειμάρρων ἢ δασικῆς ὁδοποιίας, ἅτινα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διὰ πράξεως αὐτοῦ ἤθελε χαρακτηρίσει ὡς κατεπείγοντα ἢ ἀνεπίδεκτα ἐκτελέσεως δι' ἐργολαβίας, ἐκδιδομένων πρὸς τοῦτο ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 5496» καταργεῖται.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 5263 εἶναι ὅτι τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 4953 ἔχει ἐφαρμογὴν μόνον διὰ τὴν ἠμερήσιαν ἀποζημίωσιν οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα κανονιζόμενα συμφώνως πρὸς τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄνω ἄρθρου κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 16.

Δι' ἀστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων δύνανται νὰ ὁρίζωνται αἱ ὁδοί, τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ ἀκολουθοῦν οἱ μεταφέροντες δασικὰ προϊόντα, ἡ χρονικὴ διάρκεια ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ἐνεργῶνται μεταφοραὶ καὶ ἐκφορτώσεις δασικῶν προϊόντων, ἡ ὑποχρέωσις τῆς ζυγίσεως τοιούτων προϊόντων καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια, ἥτις ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἀναγκαία πρὸς ἀποτελεσματικὸν ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς ἐνεργουμένης μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

Κατὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπιτρέπεται ἔνστασις κρινομένη ὑπὸ δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκ τριῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως εἷς δασικὸς ὑπάλληλος ἀνωτέρου ὅμως κατὰ βαθμὸν τῶν μελῶν τῆς πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς. Ἐφ' ὅσον ἡ ἔνστασις δὲν ἤθελεν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας συνυποβάλλεται πρὸς ταύτην καὶ γραμμάτιον παρακαταθήκης τῶν ἐξόδων μεταβιβάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἐκ τῶν διανοιγεισῶν εἰς τὰ δάση τῆς Θάσου ἀντεμπρηστικῶν ζωνῶν ἐνεργηθεῖσα ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἀτελῶς ἢ ἐπὶ καταβολῇ μειωμένων δασικῶν δικαιωμάτων θεωρεῖται νομίμως γενομένη.

Ἄρθρον 19.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ νόμου 4173 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς ἐνοικιάσεις τῶν δημοσίων δασῶν τῶν ἐτῶν 1930-1931.

Ἄρθρον 20.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 195 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ Γεωργίας νὰ παραχωρήσῃ πρὸς ἐξημέρωσιν καὶ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ἑνώσεις, συνεταιρισμούς κλπ. ἐκτάσεις περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος καθοριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 192 αὐτοῦ.

Ἄρθρον 21.

Εἰς δάση τῆς περιφερείας Ἀττικῆς ὑπερκείμενα πόλεων ἢ συνοικισμῶν χαρακτηρισθέντων ὡς λουτροπόλεων ἀπαγορεύεται ἡ βοσκὴ παντὸς ζώου διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης.

Ἄρθρον 22.

Εἰς τὸ ἄρθρον 74 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται παράγραφος 2α ἔχουσα οὕτω :

Τὰ ὡς ἄνω σχέδια δύνανται νὰ τροποποιηθοῦν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας καὶ ἂν δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν βεβαιωθῇ ὅτι δύναται λήμματα μεταγενεστέρων ἐτῶν νὰ ὑλοτομηθῶσιν ἄνευ βλάβης τοῦ δάσους πρὸ τοῦ ὁρισθέντος ἐν τῷ σχεδίῳ ἢ ἐκθέσει διαχειρίσεως χρόνου.

Συζητεῖται ἀκολούθως τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης».

Α. Παχνός. Λέγει, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον αὐτὸ περιεβλήθη ὑπὸ τῆς στοργῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἱδρύσεώς του, ἔχει ὅμως δυστυχῶς καὶ μίαν κηλίδα τὴν ἀπόλυσιν ὡρισμένων καθηγητῶν. Οἱ καθηγηταὶ οὗτοι προσέφυγον εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τελεσιδίκως ἐδικαιώθησαν δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Καὶ ἔρχεται τώρα αἰφνιδιαστικῶς εἰς τὸ ψυχορράγημα τῆς Βουλῆς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ τοὺς ἀπολύσῃ ἐπὶ τῇ βάσει νόμου.

Π. Πετρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ὑπηρετοῦν;

Α. Παχνός. Δὲν τοὺς ἀφίνετε νὰ ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ μισθοδοτοῦνται.

Π. Πετρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἠθέλησα νὰ ἐπιβάλω τὴν ἠθικὴν τάξιν, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀνεκτὸν ὅπως ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους μεταβαίνουν εἰς τὸ ταμεῖον διὰ νὰ θίξουν μόνον τὸν μισθὸν των χωρὶς νὰ ἐργάζωνται. Καὶ ἔχουν λάβει τοιουτοτρόπως περὶ τὸ ἑκατομμύριον.

Α. Παχνός. Ἐὰν ἔλαβον ἑκατομμύριον δὲν πταίουν αὐτοί, ἂν καὶ ἀμφιβάλλω πολὺ ὅτι ἔλαβον ἑκατομμύριον. Προσεφέρθησαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ ἐργασθοῦν, ἀλλὰ δυστυχῶς τοὺς ἠμποδίσατε σεῖς, αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Οἱ ἀπολυθέντες καθηγηταὶ ἐδικαιώθησαν διὰ τελεσιδίκων ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου, αἱ ὁποῖαι ὁρίζουν τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ των μέχρι τοῦ ἀναδιορισμοῦ των. Ἐπιβάλλεται ἐπομένως ὁ ἀναδιορισμὸς των πρὸ πάσης ἀπολύσεως, διότι οἱ δύο οὗτοι ἐπιστήμονες ἀπέκτησαν τελεσιδίκως δικαιώματα. Καὶ ὑποχρεοῦσθε νὰ τοὺς διορίσητε ἀμέσως, διότι μὴ διορίζοντες αὐτοὺς παρανομεῖτε. Σᾶς καταγγέλω κ. Ὑπουργέ, ὅτι τὸ Κράτος ἐκράτησε μέχρι σήμερον καὶ κρατεῖ τὸ 60/ο τῶν μισθῶν τῶν καθηγητῶν ὅπως καὶ τὰς κρατήσεις των λόγῳ συντάξεως καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸν ὅτι τοὺς ἀνεγνώρισε ὡς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἐπομένως δὲν δύνασθε κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ ἀπολύσετε τούτους, ἢ νὰ τοὺς στερήσετε τοῦ μισθοῦ των ἄνευ παραπομπῆς εἰς πειθαρχικὰ Συμβούλια, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοὺς διέποντας τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Εἶναι πολὺ λυπηρὸν νὰ συμβαίνουν τοιαῦτα πράγματα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον ὅλοι μας περιβάλλομεν μὲ τὴν μεγαλυτέραν στοργήν, διότι εἶναι ἔργον πράγματι ἐθνικόν. Δὲν δύνασθε νὰ ἀγνοήσητε τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου, πολὺ περισσότερον νὰ τὰς καταργήσητε, διότι ἔχομεν καὶ προηγούμενον. Ὁ προκάτοχός σας ἐπεδίωξε κάποιαν τακτοποίησιν τοῦ ζητήματος τῶν ἀπολυθέντων καθηγητῶν διότι διώρισε τὸν κ. Κουκουλὲ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Τὸ ζήτημα ἔφθασεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὸ ὁποῖον καὶ ἐκύρωσε τὴν πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργοῦ. Τὸ ζήτημα τῶν ἀπολυθέντων καθηγητῶν ἀπησχόλησε πέρυσι τὴν Βουλήν, διότι ὑπεβλήθη καὶ τότε σχετικὸν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεπειράθησαν νὰ καταργήσουν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐνθυμοῦμαι καλῶς ὅτι ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τότε προεβρευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Τσιριμώκου ὁμοφώνως ἀπέρριψε τὸ νομοσχέδιον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Καὶ τὸ νομοσχέδιον ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν Βουλήν. Εἶσθε ὑποχρεωμένος κ. Ὑπουργέ, νὰ προβῆτε ἀμέσως εἰς τὸν ἀναδιορισμὸν τῶν δύο ἀπολυθέντων καθηγητῶν, διότι δὲν βαρύνει τούτους ἀπολύτως τίποτε, ὀφείλετε νὰ τοὺς διορίσετε, ἀφοῦ ὑπάρχουν κεναὶ ἕδραι συγγενεῖς ὡς ὁρίζει ὁ νόμος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

Π. Πετρίδης. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Μοῦ δίδετε ἀφορμὴν νὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὑπάρχουν κεναὶ ἕδραι. Σᾶς ὑπόσχομαι ὅπως ἡ Κυβέρνησις φέρῃ ἀνάλογον μέτρον πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐν λόγῳ καθηγητῶν τῶν ὁποίων δὲν θέλω ἐγὼ νὰ παραγνωρίσω τὴν ἀξίαν.

Γ. Σίδερης. Εἶσθε ὑποχρεωμένος κ. Ὑπουργὲ νὰ ἐκτελέσετε τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Α. Παχνός. Δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἡ δήλωσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, διότι ἂν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον χαντακώνεται τὸ ζήτημα τελειωτικῶς. Δὲν εἶναι δυνατὸν, δὲν προφθάνομεν νὰ τακτοποιήσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο πλέον. Εἶναι ζήτημα ἠθικῆς τάξεως νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑποχρεωτικὸς διὰ τὸν Ὑπουργόν. Ἀφοῦ μάλιστα ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ κ. Πετρίδης εἰσηγήθη καὶ ἐπέμεινε εἰς τὴν ἄλλην Βουλὴν τὸν ἐπαναδιορισμὸν τῶν ἀπολυθέντων καθηγητῶν καὶ ἐπέτυχε τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τότε.

Π. Πετρίδης (Υπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἄλλο ἦτο τὸ ζήτημα τότε. Ἄλλο τὸ ζήτημα ἔδρῶν.

Α. Παχνός. Δὲν εἶναι ἀκριβὲς τοῦτο ἐπρόκειτο περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀπολυθέντων καθηγητῶν. Καὶ εἶναι πολὺ λυπηρὸν ὅτι παλινοδεῖτε αὐτὴν τὴν στιγμήν. Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ἀκολουθήσετε ἄλλην γραμμὴν παρὰ τὸν διορισμόν των.

Γ. Σίδερης. Τὸ οὐσιῶδες κ. Ὑπουργὲ εἶναι ὅτι ἡ ἀρμοδία δικαστικὴ ἐξουσία ἔχει κρίνει ὅτι ὁ νόμος εἶναι ἀντισυνταγματικὸς καὶ ὁ Ὑπουργὸς δὲν συμμορφοῦται. Τοιουτοτρόπως μία ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου παραμένει κενὸς χάρτης διὰ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.

Α. Παχνός. Ἐπιμένω ὅτι ἐχρησιμοποιήθησαν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά, καὶ θὰ σᾶς τὸ ἀποδείξω ἀμέσως, διότι ὑπὸ ὁμοίας φύσεως συνθήκας ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ Ὑπουργίας Νικολούδη εἷς ἐκ τῶν ἀρίστων μας ἐκπαιδευτικῶν ὁ κ. Βαχαβιόλος, ὁ ὁποῖος προσέφυγεν εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἐδικαιώθη διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ὑπεχρεώθη τὸ Δημόσιον εἰς πλήρωμὴν τοῦ μισθοῦ του μέχρι τοῦ ἀναδιορισμοῦ του, καὶ μισθοδοτεῖται ἀκόμη.

Π. Πετρίδης. (Υπουργὸς τῆς Παιδείας). Πρώτην φορὰν ἀκούω. Δὲν γνωρίζω τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Σᾶς ὑπόσχομαι ὅμως νὰ τὸ ἐξετάσω. Πάντως νομίζω ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ πληρώνωμεν ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐργάζονται.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἀλλὰ ἐλήφθησαν τὰ χρήματα παρὰ τὸν Νόμον; Ὄχι! Κακῶς λοιπὸν φέρετε τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο.

Α. Παχνός. Ὑποχρεοῦσθε νὰ τοὺς διορίσητε εἰς κενὰς ἢ ὁμοειδεῖς ἕδρας;

Π. Πετρίδης. (Υπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐὰν ὑπάρχουν θέσεις θὰ ζητήσω νὰ τὰς συμπληρώσω διὰ τῶν ἀπολυθέντων καθηγητῶν.

Α. Παχνός. Δὲν κατέχετε τὸ ζήτημα κ. Ὑπουργέ· δὲν μπορεῖτε νὰ τοὺς διορίσετε ἐὰν ψηφίσετε ἀπόψε τὸ νομοσχέδιον. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἀναβάλετε. Ὑπάρχουν θέσεις κεναὶ ἢ ὁμοειδεῖς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, ὅπως ἡ ἕδρα τῆς Φιλοσοφίας καὶ ἡ ἕδρα τῆς Ψυχολογίας καὶ ἡ τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.

Π. Πετρίδης (Υπουργὸς τῆς Παιδείας). Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ τὸ ἐξετάσω.

Γ. Σίδερης. Τότε στέρξατε εἰς τὴν ἀναβολὴν δι' ἕνα 24ωρον.

Ε. Κουλουμβάκης τὸ πρᾶγμα ὑπερβαίνει κάθε ὅριον ἀνοχῆς ἢ θὰ ἀναβάλετε τὸ Νομοσχέδιον ἢ θὰ μᾶς ἀκούσητε μέχρι τέλους.

Πρόεδρος τὸ Νομοσχέδιον ἀναβάλλεται δι' αὔριον.

Ε. Κουλουμβάκης κ. Πρόεδρε σᾶς ἐζήτησα τὸν λόγον, ἀναγιγνώσκω εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας, ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως αἴρεται πλέον ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐψηφίσαμεν τὸ ἐπικατάρατον σύστημα τῆς ἀναλογικῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ἐπανειλημμένως ὅτι ἐξηναγκάσθη νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀναλογικήν. Δὲν θὰ ἱκανοποιηθῇ λοιπὸν ἡ θέλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ;

Λύεται ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις ὥραν 10 δι' αὔριον ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'.

Πέμπτης 11 Αὐγούστου 1932.

Ὥρᾳ 6 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Κουπαροῦσσος*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων Κακοπλεύρου καὶ Ἁγιοφύλλου διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἄδικον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας σταματήσεως τῶν ἔργων τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καλαμπάκας—Κοζάνης—Βερροίας.

Ἡ διδακτηριακὴ ἐπιτροπὴ Ἴσσαρι παρακαλεῖ ὅπως τοῦ διατάγματος περὶ δραχμοποιήσεως ἐξαιρεθοῦν αἱ καταθέσεις αἱ ἀφορῶσαι τὰ διδακτήρια καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Καραμᾶνος*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ συλλόγου πολυτέκνων Ἁγίου Ἰωάννου Κυνουρίας ζητοῦντος τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Κατσαδήμας*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ πρεσβυτέρου τῆς κοινότητος Παρακαλάμου ζητοῦντος ὅπως τὸ ἀγρόκτημα Γκριμπιάνης Μαυρονόρους χαρακτηρισθῇ ὡς Ἰμπλιάκι.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Δούλης*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου μουσικῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς «ἡ Ἀλληλοβοήθεια» ζητοῦντος ὅπως ληφθῇ μέριμνα καὶ βελτιωθῇ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις των, εἰς ἣν τοὺς ἔφερε τὸ γραμμοφωνικὸν μηχάνημα

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Κοντοδίνας*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ Νεαπόλεως ζητοῦντος τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς τῶν γεωργικῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Καστορίας δι' ἔν ἔτος.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Ἰωάννου Κοντοπρίκα σχολιάτρου Λευκάδος περὶ κανονισμοῦ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει τηλεγραφήματα προσφυγικῶν συνοικισμῶν Λευκάδος διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ λαϊκοῦ ἰατρείου Λευκάδος.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει ἀναφορὰν τῆς κοινότητος Τακούνης Λευκάδος ζητούσης τὴν ἄδειαν καλλιεργείας καπνοῦ εἰς τὴν κοινότητά των.

Οἱ σύλλογοι πολυτέκνων Καρπενησίου καὶ Αἰτωλικοῦ ζητοῦν τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων.

Ἡ ἕνωσις ἀναπήρων ὁλικῆς ἀνικανότητος παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων προστεθῇ διάταξις δι' ἧς νὰ ὑποχρεοῦται τὸ ταμεῖον θυμάτων πολέμου νὰ χορηγῇ εἰς ἕκαστον πολύτεκνον ἀνάπηρον μηνιαῖον βοήθημα 500--600 δραχμῶν.

Ὁ συνεταιρισμὸς Παγγείου κατοικίας «Ὁ Ἅγιος Θωμᾶς» Ἀμπελοκήπων παρακαλεῖ ὅπως τύχῃ τῆς βοηθείας τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Κ. Κατσαδήμας, Ε. Πολυχρονάκης*** καὶ ***Α. Περδικογιάννης*** καταθέτουσι τηλεγραφήματα ὀδοντοϊατρικῶν συλλόγων Ἰωαννίνων, Ἡρακλείου, Σερρῶν, Καστορίας καὶ Σάμου διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατάθεσιν νομοσχεδίου ἐπιτρέποντος νέας ἐξετάσεις καὶ παροχὴν ἀδειῶν εἰς ὑπερτριακοσίους πρακτικοὺς ὀδοντοϊατρούς.

Τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης, ὁ ἐμπορικὸς σύλλογος Θεσσαλονίκης καὶ ὁ σύνδεσμος βιομηχάνων Μακεδονίας ὑποβάλλουν τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ διατάγματος περὶ δραχμοποιήσεως.

Ἐπιτροπὴ καταθετῶν Βόλου, τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Χίου καὶ ἡ πανχιακὴ ἕνωσις καταθετῶν καὶ πιστωτῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ διατάγματος περὶ δραχμοποιήσεως.

Ὁ σύνδεσμος βιομηχάνων Μακεδονίας ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ διατάγματος περὶ δραχμοποιήσεως.

Τὸ ἐπαγγελματικὸν καὶ βιοτεχνικὸν ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Τὸ σωματεῖον ὑπερηλίκων καπνεργατῶν Θεσσαλονίκης «ἡ Μέριμνα» ζητεῖ τὴν ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσίν των.

Ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** (Υπουργὸς τῆς Παιδείας) καὶ ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδης*** (Υπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐκδόσεως ἀεροπορικοῦ περιοδικοῦ».

Ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ χορηγήσεως γεωργικοῦ κλήρου εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος λειβαδίου «Κουτσονησιὰ Ἰωαννίνων».

Ὁ κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Υπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων :

1) Περὶ «κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων.

2) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4580 περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς διοικήσεως τῆς Ἄνω. Βιομηχανικῆς Ἑταιρείας Κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Σια.

Οἱ κ. κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Υπουργὸς Γεωργίας), ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Υπουργὸς Οἰκονομικῶν) ***Σ. Κωστόπουλος*** (Υπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ ***Ι. Μπουρνιᾶς*** (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποστραγγιζομένων ὡς καὶ τῶν βελτιουμένων γαιῶν ἐν Μακεδονίᾳ».

Οἱ κ. κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Υπουργὸς Γεωργίας) καὶ ***Κ. Βαρβαρέσσος*** ((Υπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου περὶ παραχωρήσεως ἐλωδῶν ἐκτάσεων εἰς γεωργικὰ Ταμεῖα».

Οἱ κ, κ. ***Θ. Χαβίνης*** (Υπουργὸς Στρατιωτικῶν) καὶ ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Υπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου. περὶ συμπληρώσεως τῶν Ν. 4436, περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν Στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ, τροποποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Ν. 5213».

Ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** (Υπουργὸς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ διορισμοῦ καθηγητῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης».

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ προθεσμίας κενῶν δοχείων παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν».

Ὁ κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Υπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμου 1) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων» 2) Περὶ μέτρων τινων ἀφορώντων τὴν βιομηχανικὴν χρησιμοποίησιν τῆς στατφίδος».

Οἱ κ. κ. ***Ι. Ἀποστόλου*** (Υπουργὸς Προνοίας) καὶ ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Υπουργὸς Γεωργίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου περὶ ἐπαναφορᾶς δι ο κήσεως τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ «Ἑλληνικὸ» εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας».

Οἱ κ. κ. ***Λ. Κουτσοπέταλος*** (Υπουργὸς Συγκοινωνίας) καὶ ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως συμπληρωματικῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν».

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1932, Δ., περὶ στεγάσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν».

Ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** (Υπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀνεγνωρισμένων Γυμνασίων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης λειτουργοῦντος ἐκπαιδευτηρίου «τὸ Παλλάδιον».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ε. Κουλουμβάκης, Σ. Σταυρόπουνος, Κ. Κατσαδήμας, Π. Καλλιδόπουλος, Φ. Ἐμμανουηλίδης, Ε. Γεωργιλαδάκης*** καὶ ***Η. Ἀποσκίτης*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ χορηγήσεως φαρμακεμπορικῆς ἀδείας εἰς συνεταίρους ἀδειούχων φαρμακοποιῶν πρακτικούς».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ε. Πριμίδης*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3347, περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Κ. Βλαχοθανάσης, Δ. Χατζῆς, Ι. Κουτσίνας, Ν. Κουπαροῦσσος, Δ. Μαρσέλλος, Θ. Κολιαλέξης*** καὶ ***Ε. Τριποδάκης,*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προστασίας πολυτέκνων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ, ***Μ. Κοθρῆς*** καὶ ***Ε. Γεωργιλαδάκης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κώδικος δικηγόρων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Π. Χατζῆς, Ε. Πριμίδης, Γ. Ἡσαΐας*** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κορεσμοῦ κλπ. αὐτοκινήτων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ε. Πριμίδης, Μ. Ἀργυρόπουλος, Π. Χατζῆς, Η. Ἀσπιώτης, Γ. Κοκκινάκης, Κ Βλαχοθανάσης*** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καθορισμοῦ προσόντων τοῦ ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κλπ.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ ***Π. Καρασεβδᾶς*** καὶ ***Θ. Κολιαλέξης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ καθορισμοῦ προσόντων τοῦ ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων».

Ἡ ἐπὶ τῶν ***Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων: α') «περὶ προστασίας τῶν ἔργατῶν θαλάσσης κατὰ τῆς ἀνεργείας καὶ ἀσθενείας». β') «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 523 τροποποιήσαντος καὶ συμπληρώσαντος τὸν νόμον 1183, κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 23-3-29 Ν. Δ. «περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος καὶ πτυχίον εἰδικότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων: α') περὶ διορισμοῦ τακτικῶν καθηγητῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης». β') «περὶ διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ ἐπὶ τῶν ***Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων 4094 καὶ 5126 περὶ Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων: α') «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου διὰ τὴν μελέτην καὶ καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν», β) «περὶ παραχωρήσεων ἐλωδῶν ἐκτάσεων εἰς Γεωργικὰ Ταμεῖα».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Κοινοβ. Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων: α' «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4649 περὶ τοῦ Θεραπευτηρίου «Σωτηρία». β') «περὶ τροποποιήσεως τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3714 ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1928 Ν. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καὶ ***Ι. Κουτσίνας*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῶν προσόντων τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κλπ.».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Α. Βερδέλης*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου Ν. Δ. «περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Ι. Καλογερᾶς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ παροχῆς ἑτέρων φορολογικῶν διπλοτύπων».

Ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» 4262 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 5263 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος καὶ 4678 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

Ἡ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Κοινοβουλ. Ἐπιτροπὴ καταθέτει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1932-1933 καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτ. Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων 1) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Δημοσ. Λογιστικοῦ διατάξεων» 2) περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου, ἐγκρίσεως δαπανῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ χορηγήσεων πιστώσεως 3) περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμου 4) περὶ ἐγκρίσεως πληρωμῆς δαπανῶν παρελθουσῶν χρήσεων τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἀνακοινοῦται ἔγγραφον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως γνωρίζοντος εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εὐηρεστήθη νὰ ἀναθέσῃ προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ὑπουργείων Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Βασιλειάδη εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας κ. Σ. Γονατᾶν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διαταξιν
τῶν Ἐπερωτήσεων.

Ρ. Λιβαθινόπουλος. Ὅταν ἡ Κυβέρνησις πρὸ τεσσάρων μηνῶν ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν χρυσῆν βάσιν ἔδωκε δικαίωμα εἰς τὰς Τραπέζας νὰ ἐξοφλοῦν τὰς εἰς χρυσὸν καταθέσεις μὲ ὅτι ἤθελεν ὁρίσει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Πρὸ 20 ἡμερῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔφερεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως Διάταγμα κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἡμέρας δὲν ἐπετρέπετο νὰ γίνῃ ἀνάληψις καταθέσεως ἀλλ' ὅλαι ἔμενον μπλόκ καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας δι' ἄλλου διατάγματος ἐβραχυπρόθεσμησε τὰ πάντα. Ἡ ἔκδοσις τοῦ διατάγματος μὲ ηὗρε περιοδεύοντα τὰ βουνὰ τῆς ἰδιαιτέρας μου πατρίδος καὶ ἐχρειάσθη νὰ ἐξαντλήσω ὁλόκληρον τὴν διπλωματικήν μου δεινότητα διὰ νὰ ἀποφύγω τὸ ξύλο ἐκ μέρους ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐπὶ 4 ἔτη μὲ περιέβαλον διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των.

Γ. Μαρῆς. Εἰς τὰ βουνὰ ἔχουν καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα:

Ρ. Λιβαθινόπουλος. Βεβαίως καὶ θὰ σᾶς ἐξηγήσω διατί. Ἡ Κεφαλληνία καὶ ἡ Ἰθάκη εἶναι πετρώδεις καὶ ἄγονοι, οἱ δὲ κάτοικοί των ἀποζῶσιν ἀπὸ τὰ ἐμβάσματα ἐκ τῆς Ἀμερικῆς. Τώρα τὰς μικροκαταθέσεις των ἀπὸ 50 — 100 λίρες θίγει τὸ ἀναγκαστικὸν διάταγμα καὶ ἠτο φυσικὸν νὰ ἐξεγερθοῦν. Δὲν θὰ ἐξετάσω τὸ μέτρον ἀπὸ συνταγματικῆς ἀπόψεως, διότι εἶχον πάντοτε τὴν ἰδέαν ὅτι διὰ τοὺς Ἕλληνας ὁ καταστατικὸς χάρτης εἶναι ὁ Ἀγαθάγγελος, τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου ἐξηγεῖ ὁ λαὸς ὅπως θέλει, θὰ ἐξετάσω ὅμως κατὰ πόσον εἶναι δίκαιον, ἠθικὸν ἐξυπηρετικὸν τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους τὸ μέτρον, δὲν θὰ κοπιάσω δὲ διὰ νὰ εὕρω ἐπιχειρήματα, διότι μοῦ τὰ ὑπηγόρευσαν αὐτοὶ οἱ ἐξεγερθέντες συμπολῖται μου. Μοῦ εἶπον λοιπόν, ἡμεῖς εἰργάσθημεν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς ἄλλας ἀπομεμακρυσμένας χώρας καὶ ἐφέραμεν τὰ χρήματά μας εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι εἴχαμε πεποίθησιν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ δὲν ἐπιστεύομεν ὅτι ἐπὶ ἰδικῆς του Κυβερνήσεως θὰ ἐδημεύετο ἡ περιουσία μας. Ἄλλοι μοῦ εἶπον ὅτι ἔφερον ἐδῶ τὰς περιουσίας των, διότι ὑπῆρχε ψήφισμα διὰ τὰς εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ ἐπίστευαν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν Κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις νὰ διαπράξῃ ὅ,τι μία δικτατορική. Ἄλλοι μοῦ εἶπον ὅτι δὲν εἶναι ἠθικὸν νὰ πληρώσουν πτωχοὶ ἄνθρωποι χάριν ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἔλαβον δάνειον εἰς χρυσὸν καὶ ἔκαμαν παλάτια καὶ ἄλλοι ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ πληρώσουν χάριν τῶν ζημιῶν τῶν Τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεμίχθησαν εἰς ἐπισφαλεῖς ἐπιχειρήσεις. Καὶ μοῦ εἶπον ἀκόμη. Διατί νὰ μὴ πληρώσουν οἱ μέτοχοι τὰς ζημίας καὶ τὰ ἀποθέματα τὰ φερόμενα εἰς τοὺς ἰσολογισμούς; Εἰς ὅλα αὐτὰ τί ἠθέλατε νὰ ἀπαντήσω; Διότι εἶναι μῦθος εἶναι μπαμπούλας διὰ πολὺ μικρὰ παιδιὰ ὅτι θὰ πάθουν ζημίας τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα ἀφοῦ ἔχουν τὰς καταθέσεις μπλοκέ. Νομίζω ὅτι εἶναι κακότεχνον τὸ μπάλωμα, τὸ διάταγμα αὐτὸ εἶναι ἕνας στύλος καὶ τὸν ὁποῖον ἔβγαλαν ἀπὸ ἕνα σάπιο πάτωμα διὰ νὰ ξεγλασθῇ ὁ κόσμος καὶ νὰ τσακισθῇ. Ὡς κορωνὶς δὲ ἔρχεται ἡ διάταξις ὅτι ὁ νόμος ἐφαρμόζεται ἀναδρομικῶς. Καὶ ὡμολόγησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι τοῦτο καὶ ἄδικον εἶναι καὶ ὄχι ἠθικόν, καὶ ὄχι συμφέρον.

Κ. Ἀλαβάνος. Τότε οὔτε νὰ ἐφαρμοσθῇ μπορεῖ.

Ρ. Λιβαθινόπουλος. Βεβαίως ἡ Κυβέρνησις ἠμποροῦσε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ μέτρον ἀπὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς βάσεως; δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀνήθικον καὶ ἀσύμφορον καὶ κατόπιν νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ Σημειώσατε ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἕνωσις τῶν Τραπεζῶν εἶναι κατὰ τῆς ἀναδρομικότητος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λέγει εἰς τὴν εἰσηγητικήν του ἔκθεσιν ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ καταθέται ἔχασαν τὸ τρίτον τῆς περιουσίας των Ἐλησμόνησεν ὅμως ὅτι ἐδῶ ἔχασαν καὶ τὸ τρίτον καὶ χάνουν καὶ τὰ 2)4. Καταλήγων παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ μείνῃ εἰς τοὺς καταθέτας μία ἐλπίς, διότι ἀπὸ τοὺς ἀπηλπισμένους συνήθως γίνονται αἱ ἐξεγέρσεις.

Ε. Κουλουμβάκης. Παρακαλῶ ἐξαιρετικῶς καὶ ὑμᾶς κ. συνάδελφοι καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μοῦ χαρίσετε τὴν προσοχήν σας, διότι τὸ θέμα εἶναι κατ' ἐχοχὴν σοβαρόν. Εἰς ἐποχὴ καθ' ἣν τόσαι κατηγορίαι ἀβάσιμοι ἀπαγγέλλονται καθ' ἡμῶν ὡς κόμματος δὲν πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ μία βάσιμος, ἀληθὴς ἐπὶ ἐλλείψει τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ πρὸς τὸ πολίτευμα. Ἡ Κυβέρνησις εἶπε χθὲς διὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ζητεῖ τὴν συγγνώμην τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου ἄρθρον λέγει, «τὸ παρὸν οὐ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεώς του εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θὰ ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν των». «Ζητεῖ τὴν συγγνώμην σας ἀλλὰ τὸ θέμα θὰ ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν Βουλήν. Ὁμολογῶ ὅτι ἐγὼ δὲν εὑρίσκω ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα συμβιβάζονται πρὸς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἀρχάς, πρὸς αὐτὸ τὸ πολίτευμά μας, καθ' ὃ οὐδεὶς εἶναι ἀνεύθυνος. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τῆς παρούσης Βουλῆς, Κυβέρνησις δὲ καὶ Βουλή, δηλαδὴ πλειοψηφία, εἴμεθα ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ λαοῦ. Ἂν λοιπὸν δὲν λύσωμεν τὸν πρὸς ἀλλήλους λογαριασμόν μας, πῶς θὰ ἐμφανισθῶμεν ἀλληλεγγύως πρὸ τοῦ λαοῦ; Ἀφοῦ ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἐρωτηθῇ ἐπὶ τοῦ θέματος, πῶς θὰ εἶναι ἀλληλέγγυος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν; Χωρὶς ἀμφιβολίαν εἶναι ἀληθὲς τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ὁ Νόμος εἶναι κατα κυριολεξίαν ἀναγκαστικός, εἶναι πρὸ ἀνάγκης ὑπερτάτης. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἐξε-

τασθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἕως ποῦ φθάνει ἡ ἀνάγκη καὶ μήπως ὑπάρχουν εἰς τὸν Νόμον στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει νὰ μὴ ὑπάρχουν. Εἶναι φανερὸν ἐκ τοῦ λόγου μου ὅτι δὲν ἀντιτίθεμαι κατὰ βάσιν εἰς τὸν Νόμον, ἀλλὰ ἀντιτίθεμαι μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Βουλῆς, ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς στοιχειώδους ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐνεφάνισε τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀφοῦ τὸ κόμμα ἡμῶν ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν καὶ ἔχον τὸ δικαίωμα νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Λαοῦ διαχειρίζεται τὰ μεγάλα ζητήματα καὶ ἔχει τόσην συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων του, ὥστε νὰ συνεδριάζῃ καὶ νομοθετῇ μόνον του, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ἄλλων κομμάτων, δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τὴν δειλίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου αὐτοῦ. Δὲν θὰ ἐξετάσω νομικῶς τὸ μέτρον ἐφ' ὅσον ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγνωρίζει ὅτι δι' αὐτοῦ ἀνατρέπονται ὅλαι αἱ νομικαὶ ἀρχαί, οὔτε θὰ προσπαθήσω νὰ ἀντικρούσω τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅστις ὡς ἱεροκήρυξ ἠθέλησε ν' ἀνεύρῃ ἠθικὰς ἀρχὰς εἰς τὸ μέτρον του, ἐφ' ὅσον ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ διάταγμα ἀποβλέπει μόνον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς χώρας, ὀφείλεται δὲ εἰς τὰς κρισίμους περιστάσεις, τὰς ὁποίας διερχόμεθα. Εἶναι γνωστὸν κ. συνάδελφοι, ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὸν Καναδᾶν ἐργάζονται 600—700 χιλιάδες Ἕλληνες, ἄλλοι μὲν ἐξ αὐτῶν Ἕλληνες ὑπήκοοι, καὶ ἄλλοι Ἀμερικανοὶ τοιοῦτοι, εἴτε προσωρινῶς εἴτε παγίως, ἐργάζονται δὲ σκληρώτατα καὶ διὰ μέσου δεινῶν μαρτυρίων, καὶ βιοπαλαίοντες κατορθώνουν νὰ τοὺς περισσεύσουν ὀλίγα Δολλάρια. Ὑπάρχει μεγάλη ὀργάνωσις ἐν Ἀμερικῇ ἐνθαρρύνουσα τὸν ἐξαμερικανισμὸν τῶν Ἑλλήνων τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ πολεμῶμεν ἡμεῖς, διότι εἶναι κίνδυνος νὰ προκληθῇ ἐκεῖθεν σφοδροτάτη ἀντίδρασις, εἶναι ὅμως εὔκολον νὰ διατηρήσωμεν τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀφωσίωσιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων, ἀφωσίωσιν φθάνουσαν μέχρι αὐταπαρνήσεως πολλάκις. Καὶ πόσον ἀξίζει ἡ ἀφωσίωσις αὐτὴ μαρτυρεῖ μία ὁλόκληρος δεκαπενταετία κατὰ τὴν ὁποίαν ἄνευ τῆς ἐκεῖθεν ἐνισχύσεως θὰ ἦτο δύσκολον εἰς τὸ Κράτος νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ νὰ μὴ συζητήσωμεν τὸν Νόμον καὶ νὰ μὴ λάβωμεν ἀπόφασιν ἀντίθετον πρὸς τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἀναγκαστικῷ Νόμῳ, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς, δὲν θὰ εἶναι ὁ Νόμος οὗτος νομοθέτημα ἀνάγκης, ἀλλὰ νομοθέτημα τὸ ὁποῖον παραγνωρίζει τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην. Εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἴπω καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης, ὅπου ἔπρεπε, ὅτι ἐφόσον πρόκειται περὶ καταστάσεως ἀνάγκης, δὲν θὰ συζητήσω τὸ θέμα νομικῶς, οὔτε καὶ τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, ἀλλὰ κεφαλαιωδέστατα, ἐν ὀνόματι τῶν μεγάλων συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος. Δὲν συζητῶ ποῦ ὑπάρχει δίκαιον καὶ ποῦ ἄδικον, διότι εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα ὑπάρχουν διάφοροι ἀντιλήψεις. Ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς ἐγείρεται κραυγὴ ἀγανακτήσεως, ἤτις δὲν δύναται νὰ καταπολεμηθῇ δι' ἐπιχειρημάτων, πρόκειται περὶ τοῦ θεσμοῦ, ὅστις ἀγαπᾷ ὡρισμένον νόμισμα, καὶ δὲν εἶναι δυσεξήγητον διατί προτιμᾷ τὸ δολλάριον. Ἀναφέρων κατόπιν διάφορα παραδείγματα περὶ τῶν συνεπειῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ ὁ νόμος διὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς, πολλοὶ τῶν ὁποίων δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσουν οὔτε τὰς πρὸς τὰς ἀγάμους ἀδελφάς των ὑποχρεώσεις οὔτε πρὸς τοὺς γέροντας γονεῖς των, προσθέτει, ὅτι ἡ ἀγανάκτησίς των εἶναι ἀκόμη δικαιοτέρα, διότι οὗτοι ἐπίστευσαν εἰς τὴν βεβαίωσιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι αἱ καταθέσεις των εἰς δολλάρια θὰ εἶναι σεβασταί.

Ἐπικαλοῦμαι, συνεχίζει ὁ κ. βουλευτής, τὴν φιλοπατρίαν σας, κύριοι συνάδελφοι, διὰ νὰ συστήσητε εἰς τὴν Κυβέρνησιν, μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς σας, νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ νὰ δεχθῇ τὰς δικαίας τροπολογίας, τὰς ὁποίας θὰ ὑποβάλωμεν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦσι τὸν τόπον. Ἀναλογισθῆτε τὸν θόρυβον, ὁ ὁποῖος θὰ γίνῃ ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὰ ἐκεῖ Σωματεῖα καὶ τὰς Κοινότητας, καὶ εἰπατέ μου, ἐὰν δυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν εἰς τὸ μέλλον ἐμβάσματα ἐξ Ἀμερικῆς. Κύριοι συνάδελφοι, εἶμαι ἐκ τῶν εἰλικρινεστέρων φίλων τῆς Κυβερνήσεως. Ἀκριβῶς διότι συμβαίνει νὰ διαφωνῶ πολλάκις μετ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐὰν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἦρχετο πρὸ ἔτους καὶ ὄχι εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν, θὰ ἐσκεπτόμην πολύ, ἐὰν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσω νὰ εἶμαι φίλος τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν στιγμὴν ὅμως αὐτήν, ἡ ἐγκατάλειψις τῶν κυβερνητικῶν τάξεων θ' ἀπετέλει ἀνανδρίαν, ἀσχημίαν. Ἡ Κυβέρνησις, ὑπηρετοῦσα διὰ τοῦ νόμου τούτου μίαν ἀληθῶς ὑπερτάτην ἀνάγκην, πρέπει νὰ σκεφθῇ μήπως φονεύσει μίαν ἄλλην ὑπερτάτην ἀνάγκην. Τὸ δεύτερον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐνδιατρίψω, εἶναι τὸ τῆς ἀναδρομικότητος. Ἡ διάταξις περὶ ἀναδρομικότητος εἶναι ἀνεφάρμοστος, ὡς ἀπέδειξεν ἰατρικώτατα ὁ κ. Λιβαθινόπουλος, ἀλλ' εἶναι καὶ συνταγματικῶς ἀνεφάρμοστος, διότι ἀποτελεῖ θήμευσιν τὸ νὰ ἔρχεσθε καὶ νὰ πέρνετε μέρος τῆς περιουσίας, τῆς ἀποκτηθείσης καθ' ὅλους τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ἀφοῦ λοιπὸν τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐλαττώματα τοῦ νομοσχεδίου, ἔρχεσθε καὶ μᾶς λέγετε ὅτι εἴμεθα καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι. Κάμνω ἔκκλησιν ἐν ὀνόματι τῶν μεγίστων τῆς χώρας συμφερόντων νὰ προχωρήσῃ ἡ συζήτησις, νὰ εἶναι δὲ βεβαία ἡ Κυβέρνησις, ὅτι κατ' ἀρχὴν δὲν θὰ συναντήσῃ ἀντίδρασιν, ἀλλὰ θὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συζητήσῃ, διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν κατόπιν νὰ λογοδοτήσῃ. Ἐὰν δὲν πράξῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, δὲν εἶναι καθόλου ἐν τάξει κοινοβουλευτικῶς. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἀποδεχθῇ τοῦτο, ἡ κατάστασις δι' ἡμᾶς τοὺς ὀπαδοὺς της θὰ εἶναι εἰς ἄκρον ὀδυνηρά, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς καταστάσεως κάμνω ἔκκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νὰ σεβασθῇ τὴν φιλοτιμίαν ἡμῶν καὶ τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἔχομεν οἱ πολιτευόμενοι ἀπέναντι τοῦ λαοῦ.

Γ. Μόδης. Κύριοι βουλευταί ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν του εἰσήγησιν ἔθεσε κατὰ μέρος τὴν ἀνάγκην καὶ ἔθεσεν ἀρχὰς ἠθικῆς. Εἶπεν ὅτι ἐπιβάλλει τὴν ἰσότητα εἰς τὰς συναλλαγάς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς γνωρίζει ὅτι ἡ ἀπόλυτος δικαιοσύνη οὐκ ἔστι τοῦ κόσμου τούτου. Βεβαίως εἶναι πρὸς τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὁ τιμάριθμος δὲν ηὐξήθη ἀπὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως. Ποῖος ὅμως μᾶς βεβαιώνει ὅτι θὰ τηρηθῇ εἰς τὸ ἴδιον ὕψος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν ἄλλως τε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πλησιάσῃ ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Κ. Βαρβαρέσος. (Ὑπ. Οἰκονομικῶν). Εἶπον τὸ ἀντίθετον. "Οτι ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ἐπί τινα χρόνον ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μοιραίως αἱ δύο αὐταὶ δυνάμεις θὰ πλησιάσουν.

Γ. Μόδης. Δὲν γνωρίζω ἄλλην χώραν τόσον ὀλίγην ἐπιδείξασαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ νόμισμά της. Εἴμεθα ὅλοι ὑπεύθυνοι διότι ἀφήσαμεν μερικοὺς ἀνθρώπους νὰ κάμουν χρῆσιν ξένου νομίσματος εἰς τὴν χώραν. Ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν θὰ εἶχα ἀντίρρησιν καμμίαν εἰς τὸ νὰ δραχμοποιηθοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ χρέη καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως. Αἱ ἐπιφυλάξεις μας καὶ αἱ ἀντιρρήσεις εἶναι διὰ τὰς καταθέσεις τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι προσεκόμισαν συνάλλαγμα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, κατόπιν πολλῶν θυσιῶν στερήσεων καὶ κόπων. Ζῶμεν καὶ θὰ ζήσωμεν διὰ τῶν χρημάτων τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ τὸ λησμονῶμεν αὐτό. Καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι μέτρον ὡς τὸ παρόν, θὰ προκαλέσῃ στείρευσιν τοῦ ρεύματος τῶν ἐμβασμάτων. Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει ἐξ ἄλλου εἰς βάρος του τὴν ἐγγύησιν τῶν χρεῶν πρὸς τὴν κτηματικὴν Τράπεζαν. Δὲν γνωρίζω διατί ὅλη ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐπιδαρυνθῇ μὲ τὴν ἐγγύησιν διὰ τὰ χρέη τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ ἀνοικοδομήσουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Δὲν γνωρίζω δὲ ἐὰν δὲν θὰ ζητηθῇ αὖριον παρὰ τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐγγύησις διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν τῶν ἐμπόρων πρὸς τὸ ἐξωτερικόν.

Κ. Βαρβαρέσσος. Ὑπ. Οἰκονομικῶν). Αὐτὴν τὴν ὑπόδειξιν ποὺ κάμετε οἱ φίλοι σας τοὐλάχιστον δὲν τὴν ἔκαμαν.

Φ. ΣΑΡΑΝΤΗΣ. Τὸ ἀναγκαστικὸν διάταγμα περὶ δραχμοποιήσεως τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα καταθέσεων, μέτρον πλήρων ἀναμφισβητήτως, εὑρίσκει τὴν δικαίωσιν του εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς σωτηρίας τοῦ συνόλου, ἥτις ἀπαιτεῖ τὸν ὑπάρτανον νόμον. Εἶναι τὸ ἡρωϊκὸν φάρμακον κατὰ μιᾶς ἐκδηλώσεως ἥτις ἠπείλει νὰ ἀποθεμελιώσῃ τὴν ὅλην οἰκονομίαν τῆς χώρας, μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς σταθεροποιήσεως. Παρὰ δὲ τὰς ἐπιφυλάξεις μας ἐπὶ ὡρισμένων διατάξεων τοῦ διατάγματος, παρὰ τὴν διαφωνίαν μας ἐπὶ ὡρισμένων σημείων τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἀξιοτίμου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ κατάστασις δὲν ἦτο δεκτικὴ παρατόρου ἀναβολῆς, πειθόμεθα ὅτι ἡ ἐγχείρισις ὁσονδήποτε ὀδυνηρά, ἐπεβάλλετο, πρὸς τερματισμὸν μιᾶς ἐπικινδύνου ἀρρυθμίας.

Καὶ μεθ' ἡμῶν ἀναγνωρίζουν καὶ ὅσοι δὲν συμφωνοῦν μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι λόγοι ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ μέτρου, ἀναγνωρίζουν λέγομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν παρέλειψε διὰ νὰ μὴ φθάσωμεν ἐκεῖ ὅπου ἡ μοιραία δύναμις τῶν πραγμάτων μᾶς ἔφερε. Ἐπὶ ἑπτάμηνον διεξήγαγεν ἡ Κυβέρνησις κραταιὰν μάχην πρὸ συγκράτησιν τῆς σταθεροποιήσεως. Εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν συνεφώνησαν ἅπαντες οἱ φερόμενοι ὡς ἔχοντες ἔγκυρον ἐν προκειμένῳ γνώμην. Τί ἄλλο ἀποδεικνύει αὐτὴ ἡ μάχη εἰμὴ τὴν τιμίαν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ ὑβίσῃ ἀπολύτως κανένα; Καὶ ὅταν ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ μάχη ἐχάθη πρὸ ἀνυπερβλήτων δυνάμεων καὶ κωλυμάτων, τὶς καλόπιστος θὰ ἠδύνατο νὰ κατηγορήσῃ τὴν Κυβέρνησιν, διότι εὐρεθεῖσα πρὸ ἀνωτέρας βίας, κατέφυγεν εἰς τὴν λήψιν σκληροῦ πλὴν σωτηρίου διὰ τὴν ἐν τῷ συνόλῳ οἰκονομίαν τῆς χώρας μέτρου.

Δὲν ἐζητήσαμεν τὸν λόγον διὰ νὰ ἔλθωμεν ἀπολογηταὶ τῆς Κυβερνητικῆς προσκαθείας. Ἐζητήσαμεν τὸν λόγον διὰ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ὡρισμένων διατάξεων τοῦ διατάγματος διότι ἦτο ἀνθρωπίνως ἀδύνατον, μέτρον χαράσσον γενικοὺς κανόνας δικαίου πρὸς ρύθμισιν μυρίων περιπτώσεων, νὰ μὴ περιλάβῃ ἀθελήτως καὶ διατάξεις ἀδίκους, τὰς ὁποίας ἡμεῖς κρίνομεν δεκτικὰς τροποποιήσεως.

Τὰ χθὲς ἀναπτυχθέντα ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εὐστοχοῦν διὰ τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων τῶν ὁποίων τὴν ρύθμισιν ἀποσκοπεῖ. Ὀρθῶς πλήττει ἐκείνους οἵτινες τὸ ἐν Ἑλλάδι ἀποκτηθὲν εἰς δραχμὰς εἰσόδημά των, μετατρέπουν εἰς συνάλλαγμα, ἀναλώμασι τοῦ καλύμματος τῆς δραχμῆς. Ὀρθῶς πλήττει ἅτομα καὶ ἱδρύματα ὅσα ἐδάνεισαν εἰς δραχμὰς καὶ ἀπέσπασαν ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας των, ὑπὸ τὸ κράτος ψυχολογικῆς βίας, ὁμολογίαν ὀφειλῆς εἰς ξένον νόμισμα. Ὀρθώτατα λαμβάνει ὑπ' ὄψιν μίαν πραγματικὴν κατάστασιν ἐν σχέσει μὲ τὰς Κτηματικὰς Τραπέζας καὶ σῴζει τὴν πίστιν τοῦ τόπου, ἀγγέλλουσα εἰς τοὺς ξένους, ποὺ μᾶς ἐνεπιστεύθησαν τὰ χρήματά των, ὅτι ἐννοοῦμεν καὶ μὲ σκληρὰς ἀκόμη θυσίας νὰ φανῶμεν συνεπεῖς.

Ἀλλ' ἐκεῖ ποὺ διαφωνοῦμεν μὲ τὸν ἀξιότιμον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν εἶναι ὅτι θέτει σχεδὸν εἰς ἴσην μοῖραν μὲ τὰς περὶ ὧν ἐμνημόνευσα ἀσυμπαθεῖς περιπτώσεις καὶ τὰς εἰς αὐτούσιον καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποδεδειγμένως εἰσαχθείσας καταθέσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, προϊὸν μακροχρονίου σκληρᾶς ἐργασίας τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμεινάντων ὁμογενῶν μας.

Δὲν δύναμαι, Κύριοι βουλευταί, νὰ ἀπαριθμήσω ἐκ τοῦ προχείρου, ὅλα τὰ καλοπροαίρετα καὶ λίαν εὔστοχα μέτρα τὰ ὁποῖα καὶ παρὰ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἀλλ' ἰδιαίτατα παρὰ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἐλήφθησαν, δὲν δύναμαι νὰ ἐνθυμηθῶ τὴν στιγμὴν ταύτην τὰς ἐπαγγελίας τὰς ὁποίας αἱ κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεις καὶ τὰ μεγαλύτερα τῶν Πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων ἐξήγγειλον διὰ νὰ ἐκλύσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ξένου κεφαλαίου πρὸς τὴν χώραν μας, κεφαλαίου πολυτίμου καὶ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐν συνόλῳ οἰκονομίας μας, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας πηγῶν.

Καὶ ἐμορφώθη ἐν προκειμένῳ ἡ Ἐθνικὴ συνείδησις ἀπορρυσταλλωθεῖσα εἰς τὸ ψήφισμα τῆς Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν ἀψευδῆ καὶ ἀδιάσειστον ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένας εἰς Ἑλληνικὰς Τραπέζας καταθέσεις, δὲν ἐπιβάλλεται μόνον ἐκ τῶν γενικωτέρων ἠθικῶν λόγων, ἀλλ' ὅτι ἀποτελεῖ μίαν ἱερὰν παρακαταθήκην, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ κατοχυρώσῃ τὸ ἐν λόγῳ ψήφισμα, διὰ νὰ μὴ ἐπαναληρθῇ τὸ ἀξιοθρήνητον σφάλμα τοῦ 1923, τὸ ὁποῖον ζητεῖ τὴν δικαίωσιν, τὸν ἐξάγνισμόν του, ἐπικαλούμενον τὸ ὑπὸ συζήτησιν μέτρον.

Συμμεριζόμεθα βεβαίως τὴν γνώμην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ αὐτὴ ἀόριστος ἀνάγκη, μᾶς ἐπιβάλλει νὰ μὴ φεισθῶμεν οὐδ' αὐτῶν τῶν καταθέσεων. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ μᾶς ἦτο ἀρεστὸν αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα, καὶ ἂς εὐαρεστηθῇ νὰ μᾶς συγχωρήσῃ, ἐὰν θὰ ἀπεφεύγομεν νὰ ἀναζητήσωμεν καὶ νὰ στηρίξωμεν πρόσθετα ἐπιχειρήματα εἰς λόγους ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης.

Ποία θὰ ἦτο ἡ τύχη τῶν καταθέσεων τούτων ἐὰν δὲν εὑρίσκοντο ἐν Ἑλλάδι, οὐδεὶς δύναται βεβαίως νὰ γνωρίζῃ. Ἠδύνατο νὰ ἦτο ἡ αὐτή, ἡ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος, ἐὰν παρέμενον ὡς καταθέσεις εἰς ξένον νόμισμα παρ' οἱαδήποτε συμβαρῇ ξένῃ Τραπέζῃ ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ. Ἠδύνατο νὰ ἦτο χειροτέρα καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ, ἐὰν ἦτο ἐπενδεδυμένη εἰς χρεώγραφα ἢ ἀξίας. Ἀλλὰ τὶς ἐβεβαίωσε τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅτι κατὰ κανόνα οἱ ἔχοντες αὐτὰς τὰς καταθέσεις, δὲν ὑπέστησαν ἄλλας ζημίας ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἐπενδύσεις των καὶ ὅτι αὐταὶ αἱ καταθέσεις δὲν ἀπετέλουν τὸ μόνον ἀγκυροβόλιον, τὴν μόνην εὐγηρίας πρόνοιαν τῶν καταθετῶν; Ἀλλοίμονον ἐὰν κάθε ὀφειλέτης ἐπιχειρῶν νὰ φαλκιδεύσῃ τὰ ὅσα ἐδανείσθη κατέφευγε εἰς παρομοίαν ἐπιχειρηματολογίαν, τὸ ὀλιγώτερον θὰ εὕρισκε τὸν δρόμον τοῦ μελλοντικοῦ δανεισμοῦ κλεισμένον διὰ παντός.

Ὅτι δὲν χάνει ὁ καταθέτης λαμβάνοντας σήμερον τὸ ἀντίτιμον τῶν καταθέσεών του εἰς τιμαριθμικὰς δραχμάς, εἶναι ἐπιχείρημα δεκτικὸν ἀντιρρήσεων. Βεβαίως ἐφ' ὅσον διατηρηθῇ ὁ σημερινὸς τιμάριθμος, ὅπερ ὁλοψύχως εὐχόμεθα, καὶ ὁ καταθέτης πρόκειται νὰ ἐφυσηχάσῃ ἰδιοτεύων ἐν Ἑλλάδι δὲν ζημιοῦται μεγάλα πράγματα. Ἀλλὰ πιστεύει εἰλικρινῶς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὸν καταθέτην ὅστις κομίσας ἐνταῦθα τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας του ἐν τῇ ξένῃ, ἀπέβλεπε νὰ ἀποκτήσῃ ἀγαθά, ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐργασίαν τινὰ ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικήν; Ἐὰν αὐτὸς ὁ καταθέτης παραγγείλῃ μηχανήματα χιλίων δολλαρίων, ὅσα ὑπελόγιζε ὅτι τοῦ ἔφθαναν νὰ πληρώσῃ μὲ τὴν καταθεσίν του, θὰ τοῦ δώσῃ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τὰ χίλια δολλάρια μὲ τὰς 100.000 δραχμὰς ἀνθ' ὧν συνεψήφισε τὴν παρ' αὐτῇ κατάθεσίν του τῶν χιλίων δολλαρίων;

Ὑπάρχει ἀκόμη ἡ κατηγορία ἐκείνων οἵτινες ἐδάνεισαν τὸ αὐτούσιον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθὲν συνάλλαγμά των, πρὸς ἀνθοῦσας καὶ εὐημερούσας βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις. Δύναταί τις νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις αὐταὶ δὲν ἀπέκτησαν μίαν ὑπεραξίαν ἐφ' ὅσον ἐχρησιμοποίησαν τὸ δάνειον πρὸς ἀγορὰν μηχανημάτων ἢ πρώτων ὑλῶν; Καὶ διατί διὰ τοῦ ληφθέντος μέτρου, θὰ ἐπιτρέψωμεν μίαν νέαν κατανομὴν τοῦ πλούτου, καθιστῶντες ἀδικαιολογήτως τὸν ὀφειλέτην πλουσιώτερον εἰς βάρος τοῦ δανειστοῦ; Ὁμολογῶ ὅτι εὑρίσκομαι ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἀνεύρω ἴχνος δικαιοσύνης ἢ ἰσότητος εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις.

Ὑπάρχουν ἀκόμη αἱ κατηγορίαι τῶν ὀφειλετῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς οἱ ὁποῖοι νὰ ἐξοφλήσουν τὴν ὀφειλήν των

εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας, ὅταν τὰς καταθέσεις των, τὰς ὁποίας εἶχον ὡς πρᾶξιν παρ' Ἑλληνικαῖς Τραπέζαις ὑποχρεοῦνται νὰ τὰς ἀναλάβουν. Ὅπως ὁρίζει τὸ Διάταγμα. Ἐφιστῶ τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῶν δικαίων αἰτημάτων τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν ὀφειλετῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναδρομικὴν ἰσχὺν τοῦ διατάγματος ἡ Κυβέρνησις θὰ ὠφειλε νὰ τὴν διαγράψῃ, χωρὶς κανένα ἀπολύτως διστασμόν. Δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ τὴν κατηγορήσῃ κανεὶς ὅτι ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ ἔλαβον γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ὑπὸ συζήτησιν διατάγματος ὡρισμένοι καὶ νὰ ἐπωφεληθήσαν. Δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ λάβῃ τὶς γνῶσιν τοῦ τελευταίου διατάγματος διὰ νὰ ἀποσύρῃ τὰς ἐν ὄψει τοιαύτης εἰς συνάλλαγμα καταθέσεις του. Διότι ἀπὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου ὁ Νόμος περὶ ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως παρεῖχε αὐτὴν τὴν εὐχέρειαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀντιθέτως ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀναδρομικῆς ἰσχύος θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παντοίας παρεξηγήσεις. Θὰ σᾶς εἶπουν καὶ δικαίως, Κύριε Ὑπουργέ τῶν Οἰκονομικῶν. Μᾶς ἐπεστρέψατε πρὸ τριμήνου τὰ λεπτά μας βάσει νόμου. Τὰ λεπτὰ αὐτὰ τὰ διεθέσαμεν κατ' ἀπόλυτον διάνοιαν κυρίου, ὅπως λέγετε οἱ νομικοί, πρὸς θεραπείαν οἰκογενειακῶν, κοινωνικῶν, ἐμπορικῶν μας ἀναγκῶν. Ἦλθε ἔρχεσθε μετὰ τρίμηνον καὶ μᾶς λέγετε ὅτι ἀχρεωστήτως τὰ ἐπήραμε: Ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ βασισθῇ τὶς εἰς ὅτι δήποτε, ὅταν καὶ μὲ τὴν σημερινὴν τιμὴν ποὺ μᾶς καλεῖτε νὰ μᾶς ἐπιστρέψητε τὰς καταθέσεις μας, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μᾶς πῆτε μετὰ τρεῖς μῆνας, ὅτι κάπου λάθος ἔγινε καὶ πρέπει νὰ σᾶς ἐπιστρέψωμεν τὸ 1)4 ἢ τὸ 1)2. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ ἀναδρομικὴ αὐτὴ διάταξις. Θὰ εἶναι ἥκιστα τιμητικὴ διὰ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν. Θὰ κατηγορηθῶμεν ὅτι ὠφείλομεν, ὅταν ἤρχεσθε τὴν σταθεροποίησιν, νὰ γνωρίζωμεν καλύτερον τὴν κατάστασιν καὶ νὰ ρυθμίσωμεν ἀπὸ τότε εἰς ποίαν τιμὴν θὰ ἐπεστρέφοντο αἱ καταθέσεις. Δὲν ἠμποροῦμεν κοντὰ στὶς τόσες ἄλλες στενοχώριες τοῦ κόσμου, νὰ τοῦ δημιουργοῦμεν σήμερα νέας ἀνωμαλίας.

Αὐτὰς τὰς παρατηρήσεις εἶχον νὰ κάμω ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν μέτρου, τὰς ὁποίας θέτω ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἐξεύρεσιν μιᾶς δικαίας ρυθμίσεως. Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὅταν περάτῃ ἡ σημερινὴ κρίσις καὶ ἀνατείλουν καλύτεραι ἡμέραι ὅτι καὶ τότε ἀκόμη καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια, τὸ ἐμπορικόν μας ἰσοζύγιον θὰ χρειάζεται διὰ τὴν ἰσοσκέλισιν του, τοὺς ἀδήλους πόρους. Ὅτι οἱ πόροι αὐτοὶ οἱ πολύτιμοι, θὰ στειρεύσουν ὅταν μετατρέψωμεν εἰς δραχμὰς τὰς ξένας καταθέσεις ἰδίως τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ εὑρισκομένων Ἑλλήνων. Ἀκριβῶς διότι δὲν ἀποκλείεται, διότι εἶνε μᾶλλον πιθανὸν αὐταὶ αἱ καταθέσεις νὰ ἀποτελοῦν εἰς πλείστας περιπτώσεις ὅτι περισεσώθη ἀπὸ τὴν περιουσίαν πολλῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενῶν, ἔχομεν καθῆκον νὰ περισώσωμεν τὴν παρακαταθήκην ταύτην. Δὲν δυνάμεθα ἐπ' ἄπειρον καὶ ἀτιμωρητεὶ νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τὸ σφάλμα τοῦ 1923.

Προτοῦ κατέλθω τοῦ βήματος, ἤθελα νὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐπικαλεσθέντα τὰ εἰς ἄλλας χώρας ληφθέντα παρόμοια μέτρα, ἐὰν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἐξαντλήσει τὰ αὐτὰ μέτρα. Φοβοῦμαι πολὺ ὅτι ἐνῶ πλήττομεν κατὰ κανόνα ἐκείνους ποὺ εἶχον τὸν πατριωτισμὸν ἢ τὴν ἀφέλειαν νὰ μᾶς ἐμπιστευθοῦν τὰ κεφάλαιά των, ἐνῶ πλήττομεν ἐκείνους, ποὺ ἐπίστευσαν εἰς τὴν δραχμήν, ἀφίνομεν τελείως ἀσυδότους ἀνενοχλήτους τοὺς ὀλιγώτερον ἀπονηρευτούς, τοὺς πλέον προνοητικούς, ἂν θέλετε, τοὺς στηριζομένους εἰς ράβδους χρυσᾶς ἢ ἀλεξόβρυχα ὅταν ὁ λοιπὸς Ἑλληνικὸς λαὸς εὑρίσκεται μυόσκεμα ὑπὸ νεροπονλοιπὸς Ἑλληνικὸς λαὸς εὑρίσκεται μυόσκεμα ὑπὸ νεροπόντων ἕτοιμος νὰ ἐξεγερθῇ ἐναντίον μιᾶς ἐκκλησίας πρὸς τὴν. Δὲν εἶδα νὰ ἔχῃ γίνῃ συλλάκτιστον μία ἔκκλησις πρὸς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν, τὸ εἰς ξένον συνάλλαγμα τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἑκατομμυρίων λιρῶν, νὰ δανείσουν μὲ τὸ ἀζημίωτον τῶν ἕνα μέρος τῆς εἰς χρυσὸν ἢ ξένον νόμισμα περιουσίας των πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ καλύματος τῆς δραχμῆς. Ἂς εὐαρεστηθῇ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας τί ἔκαμαν ἐν προκειμένῳ τὰ ἄλλα Κράτη καὶ τότε θὰ ἴδῃ τι παρελείφθη νὰ γίνῃ διὰ νὰ ὁλοκληρώσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος πρόγραμμά του. Ἐν τῷ μεταξύ, ἐφ' ὅσον οἱ ἐν Ἑλλάδι μόνον ἔχοντες τὰς περιουσίας των Ἕλληνες πλήττονται ἀφίνεται δὲ μία τάξις Κροίσων ἀνενόχλητος, δικαιοῦνται οἱ αἰώνιος πληρώνοντες τὰ σπασμένα νὰ μᾶς ἐπαναλάβουν ὅταν ἡμεῖς ὁμιλοῦμεν περὶ μέτρων δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος τὰ ἀλησμόνητα λόγια τῆς Κυρίας Ρολλὰν ὅταν ὡδήγειτο εἰς τὴν ἀγχόνην ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος.

Σ. Χούρσογλου. Ἡμεῖς κ. βουλευταί, οἱ πιστοὶ ὀπαδοὶ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ μέχρι θανάτου ὀπαδοὶ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ἀρχηγός μας θὰ μᾶς ἀφίσῃ ἀντιμετώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὸ ληφθὲν μέτρον. Θὰ ὑποστηρίξωμεν πᾶν μέτρον τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ θὰ ἐπιφέρωμεν τὰς παρατηρήσεις μας κατὰ τὴν συζήτησιν. Καὶ μοῦ προξενεῖ ἐδυνηρὰν ἐκπληξιν ἡ δικαιολογία ὅτι τὸ μέτρον δὲν συζητεῖται διότι ἀπήργησαν ἔνια τῶν κομμάτων. Ἐὰν ἡ παρουσία μας δὲν εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ δώσῃ κῦρος τότε εἶναι ἐλλιπὲς καὶ τὸ κῦρος τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχει τὸ ἴδιον κῦρος ὡς ἐὰν ἦσαν παρόντα καὶ τὰ ἄλλα κόμματα. Δὲν νομίζω ὅτι ἡ προσπάθεια διασώσεως τῶν οἰκονομικῶν ἱδρυμάτων θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀναμένομεν. Ἂν ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κόσμου πρὸς τὰ οἰκονομικὰ ἱδρύματα ἤθελε διασαλευθῇ δὲν ὑπάρχει βάσις πίστεως. Ἀναφέρει ἀκολούθως παραδείγματα συναλλαγῶν εἰς ξένον νόμισμα.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ παρεξήγησις ἔγκειται εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ συναλλασσόμενος εἰς ξένον νόμισμα νομίζει ὅτι τὸ ἐθνικόν του νόμισμα ἔχασεν ἢ θὰ χάσῃ πᾶσαν ἀξίαν, ἐγὼ νομίζω ὅτι τοῦτο δὲν ἔγινε καὶ δὲν θὰ γίνῃ. Ἐκεῖνος μάλιστα θὰ εὔχεται νὰ πέσῃ τὸ ἐθνικόν του νόμισμα διὰ νὰ κερδίσῃ.

Σ. Χούρσογλου. Τὸν τιμωρεῖτε λοιπὸν αὐτὸν ποὺ δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην;

Φωναί. Νὰ τιμωρηθῇ, νὰ τιμωρηθῇ.

Σ. Χούρσογλου. Θὰ ἔπρεπε νὰ τιμωρηθοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐσ ήριξαν Κυβερνήσεις, αἵτινες δὲν ἔλαβον μέτρα ἀπαγορευτικὰ τῶν συναλλαγῶν εἰς ξένον νόμισμα.

Φ. Μανουηλίδης. Αἱ διαμαρτυρίαι τὰς ὁποίας λαμβάνω ἐκ τῆς ἐπαρχίας τὴν ὁποίαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐγένετο χθὲς ἡ συζήτησις μὲ ἀναγκάζουν νὰ ἐπιφέρω παρατηρήσεις τινάς. Τὸ μέτρον ἐπιφέρει τέλειον πλῆγμα κατὰ τῶν καταθέσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐλέχθη ὅτι ἔπρεπε νὰ τιμωρηθοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταθέτουν ξένον συνάλλαγμα.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶπον ρητῶς ὅτι τὴν θυσίαν τὴν ζητοῦμεν ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχον ξένον συνάλλαγμα καὶ τὸ μετέτρεψαν εἰς δραχμὰς διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐκεῖνο ποὺ ζητοῦμεν εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου θυσία ἐπιβαλλομένη μὲ ἐπιείκειαν.

Ε. Κουλουμβάκης. Οἱ ὑφιστάμενοι ὅμως τὴν θυσίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ὀργισθοῦν, διότι ὁ Ἀριστοτέλης εἶπεν ὅτι ὁ λαμβάνων δικαίαν ἀφορμὴν καὶ μὴ ὀργιζόμενος εἶναι ἀνήθικος. Καὶ οἱ ὀργιζόμενοι θὰ πλήξουν τὴν χώραν.

Φ. Μανουηλίδης. Ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλομεν τὴν καταναγκαστικὴν δραχμοποίησιν τί θὰ γίνῃ διὰ τὰς νέας καταθέσεις; Πῶς θὰ εἰσαχθοῦν νέα κεφάλαια;

Κ. Βαρβαρέσσος. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἔχετε τὴν ἀντίληψιν κ. βουλευτά, ὅτι ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ κεφαλαίων γίνεται μόνον διὰ καταθέσεων; Ἂν τὸ νομίζετε αὐτὸ τότε ἡ οἰκονομία μας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπελπισθῇ. Ἡ πραγματικὴ εἰσαγωγὴ κεφαλαίων γίνεται τότε μόνον ὅταν μετατρέπονται εἰς δραχμὰς καὶ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἀλλὰ δὲν εἶναι πταῖσμα των ἐὰν ἀναμένουν νὰ κάμουν μίαν ἐργασίαν καὶ ἔχουν ἐν τῷ μεταξὺ καταθέσει τὰ χρήματά των, τὰ ὁποῖα θὰ μετατρέψουν εἰς δραχμάς. Ἔρχεται ὅμως ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος καὶ τοὺς τὰ ἀφαιρεῖ.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Βεβαίως δὲν ἀδικοπραγεῖ ὁ καταθέτης αὐτός, ἀλλὰ διατὶ θὰ εἴπητε δὲν τὸ τρέπει καὶ εἰς δραχμάς;

Φ. Μανουηλίδης. Εἶμαι εὐτυχὴς ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως αὐτῆς θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξετασθῇ εὐρύτερον τὸ ζήτημα τῶν καταθέσεων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναδρομικότητα πιστεύομεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιδληθῇ οὔτε δι' ἀναγαστικῶν μέτρων.

Ν. Ξηρός. Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπῆρξε σαφὴς καὶ ἐμπεριστατωμένη. ἐπιστημονικὴ δὲ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ὥστε νὰ μᾶς δίδῃ τὸ δικαίωμα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὀρθῶς τὸ Διάταγμα τοῦτο ἐτέθη λόγῳ τῆς καταστάσεως, καὶ φυσικὰ εἰς νόμος εἶναι ὑπέρτερος ὅλων «ἡ σωτηρία τῆς Πατρίδος». Σήμερον διατρέχομεν τοιαύτην περίοδον, ὥστε νὰ ἐπιδάλλωνται θυσίαι μεγάλαι ἀπὸ μέρους ἐκείνων ποὺ δύνανται νὰ τὰς ὑποστοῦν. Ἔχω μόνον νὰ παρατηρήσω δύο τινά. Μία συμπαθὴς τάξις καταθετῶν, εἶναι ἡ τῶν ἐξ Ἀμερικῆς Ἑλλήνων. Δι' αὐτὴν θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ ὑποδάλω τὴν παράκλησιν ὅπως προσέξῃ ἵνα ἐξεύρῃ τρόπον ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ τοὺς ἱκανοποιήσῃ, διότι αὐτοὶ ἐξεπατρίσθησαν, εἰργάσθησαν εἰς τὴν ξένην, ἐμόχθησαν, ἐκινδύνευσαν καὶ οἱ ὁποῖοι τὰς οἰκονομίας των ἔφερον εἰς τὴν Πατρίδα. Ἑτέρα ἐρώτησις, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ νὰ εὐαρεστηθῇ καὶ μοῦ ἀπαντήσῃ κατὰ ποίαν συνταγματικὴν διάταξιν εὑρίσκει ὅτι νομίμως κεῖται ἡ ἀναδρομικότης ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἂν τὰ δικαστήρια καλούμενα δὲν θὰ ἀρνηθοῦν τὴν ἐφαρμογὴν κατὰ τοῦτο τοῦ νόμου.

Ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης.*** Νομίζω, λέγει, ὅτι, περιττεύει ἡ συζήτησις ἐφόσον ἐδηλώθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὁ νόμος θὰ κριθῇ παρὰ τῆς μελλούσης Βουλῆς. Ἐκ τούτου ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσω ὅτι εἶμαι συνήγορος θεμελὸς τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου, διότι σπανίως νομοθέτημα ἀνάγκης ἐνέχει τὴν ἔννοιαν κοινωνικῆς δικαιοσύνης ὅπως ὁ νόμος αὐτός. Καὶ ἡ ἔννοια τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης συνίσταται εἰς τοῦτο ὅτι δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀποκομίζουν κέρδη οἱ ὀλιγοπιστήσαντες εἰς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ μεῖζον μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ πάσχει. Ὀρθῶς λοιπὸν ἤλθεν ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος καὶ ἔθεσε φραγμὸν καὶ σώζεται ἡ μεγάλη τάξις τῶν ὀφειλετῶν, οἵτινες ἐξ ἀνάγκης ἐσύρθησαν ὡς σφάγια καὶ ὑπέγραψαν διὰ ξένον νόμισμα. Σώζονται δὲ καὶ Τράπεζαι, αἵτινες εἶναι ἡ βάσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ἐνισχύεται δὲ καὶ τὸ Δημόσιον. Δύο μόνον ἐπιφυλάξεις ἔχω. Πρῶτον ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μικροκαταθέτας εἰς ξένον νόμισμα, οἵτινες εἰργάσθησαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, καὶ συνέλεξαν ἕνα ἀποταμίευμα καὶ τὸ προώριζαν δι' ἀγορὰν σκαφῶν ἢ ἄλλην ἐπένδυσιν καὶ πρέπει νὰ τύχουν στοργῆς. Τοιοῦτοι μικροκαταθέται εἶναι πολλοὶ ναυτικοὶ ἐκ Πειραιῶς καὶ πρέπει νὰ τύχουν ἐπιεικείας. Δευτέραν ἐπιφύλαξιν ἔχω πρὸς τὴν διάταξιν περὶ ἀναδρομικότητος, διότι εἶναι προφανὲς ὅτι δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἀγωγὴ περὶ ἀχρεωστήτου, ἐφόσον τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰσεπράχθη ἐπὶ τῇ βάσει ἰσχυούσης διατάξεως. Καταλήγων ἐκφράζει τὰς θερμάς του εὐχαριστίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι εἰσηγήθη νόμον ἐμπνεόμενον ἀπὸ κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Σ. Συμεωνόγλου. Εἶμαι ὑποχρεωμένος, λέγει νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὰς γενομένας ἐπικρίσεις κατὰ τοῦ νόμου, διότι δὲν βλέπω ποῦ στηρίζονται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φωνάζουν κατὰ τοῦ νόμου, ἐφόσον ἐνῷ εἶχον δολλάρια μὲ δραχμὰς 78 πληρώνονται ἤδη μὲ δραχμὰς 100. Τὸ Νομοσχέδιον, λέγει, εἶναι δικαιότατον καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ προχωρήσῃ καὶ εἰς ἄλλα ριζικὰ μέτρα. Ἐγώ, τονίζει, θεωρῶ κάθε συζήτησιν περιττὴν καὶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ κυρωθῇ ὁ νόμος. Μίαν παράκλησιν μόνον ἔχω νὰ κάμω πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν πρῶτον νὰ ἐξαιρέσῃ τὰς μικροκαταθέσεις μέχρι 500 δολλαρίων καὶ δεύτερον νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀναδρομικότητος τοῦ νόμου. (χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Τ. Ἀναστασίου*** ὑποστηρίζει ὅτι, αἱ ἐξ ἀλλοδαπῆς καταθέσεις καὶ ἰδίως αἱ ἐξ Ἀμερικῆς καταθέσεις ἔπρεπε νὰ ἐξαιρεθῶσιν, ἐφόσον ἀνεγνωρίσθη παρὰ πάντων ὅτι αὗται ἀπεκτήθησαν ἐκ πολυετοῦς καὶ πολυμόχθου ὑπηρεσίας ἐν τῇ ξένῃ. Νομίζει ὅτι τὸ μέτρον εἶναι σκληρόν, καθόσον διὰ τούτου πλήττονται ἀνεπανορθώτως καὶπρωτίστως αἱ καταθέσεις ὑποστηρικτῶν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν νομίσματος. Συμφωνεῖ μὲ τοὺς ἀξιοτίμους συναδέλφους ὅτι τὸ μέτρον εἶναι ἀντιπολιτικὸν καὶ ἀντιλαϊκὸν καὶ ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νὰ θελήσῃ νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασίν της ὑποδάλλουσα τὸν νόμον εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς. Ἐπαναλαμβάνει ὅτι τὸ μέτρον εἶναι σκληρόν, καθιστᾷ δὲ αὐτὸ σκληρότερον ἡ ἀναδρομικότης αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ διάταξιν ἀντισυνταγματικήν, δὲν ὑπάρχει δὲ καμμία ἀμφιδολία ὅτι τὰ δικαστήρια θὰ δικαιώσουν τοὺς καταφεύγοντας εἰς αὐτὰ ἀποφαινόμενα ἀντισυνταγματικὴν τὴν περὶ ἀναδρομικότητος τοῦ μέτρου διάταξιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, λέγει, θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ἡ Βουλὴ νὰ παρακαλέσω τὸν ἀξιότιμον Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μοῦ δώσῃ μίαν διασάφισιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου ἐπὶ ἄλλης διατάξεως. Ἡ ἔννοια τῆς παραγρ. β' ἔδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 εἶναι νὰ καταστήσῃ χειρόγραφα τὴν θέσιν τῶν Τραπεζῶν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν μὴ ἔχουσαι ἀντίστοιχον παθητικὸν εἰς ξένον νόμισμα ζημιοῦνται ἐκτὸς τῶν ζημιῶν τῆς δραχμοποιήσεως καὶ ἀπὸ τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν μὲ τὴν ὁριζομένην τιμὴν τῶν δραχμῶν 355 κατὰ λίραν τῶν εἰς ξένον νόμισμα στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τῶν στοιχείων τούτων;

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) Ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου τούτου εἶναι οὔτε νὰ καρπωθῇ ἀδικαιολογήτως κέρδη ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἐπιδάλῃ ζημίας. Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπιφέρῃ ἰσοζύγιον χωρὶς ἐκ τῆς ἰσοζυγίσεως αὐτῆς νὰ προέλθῃ ὁδικαιολόγητον ὄφελος ὑπὲρ τῶν Τραπεζῶν εἰς βάρος τῶν καταθετῶν. Διὰ τοῦτο λέγομεν ὅτι μετὰ τὴν ἰσοζύγισιν αὐτήν, ὅ,τι περιέλθῃ συναλλαγμα εἰς τὰς Τραπέζας ἐκ τοῦ μέτρου τούτου αὐτὴν τὴν διαφορὰν θὰ τὴν ἔχῃ τὸ Δημόσιον. Αὐτὸ εἶναι ἕνα ζήτημα καλυμμάτων τὸ ὁποῖον ἀντὶ νὰ μείνῃ εἰς μίαν Τράπεζαν ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλου τοῦ τραπεζιτικοῦ ὀργανισμοῦ, διότι οὐδέποτε θὰ θελήσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ δεχθῇ ἐν μέτρον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο ἄδικον. Ἐπρόκειτο λοιπὸν περὶ τῆς διαφορᾶς ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὡρισμένα στοιχεῖα θὰ εὑρεθῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τῶν ὁποίων τὴν διαφορὰν θὰ εἰσπράξῃ τὸ δημόσιον ἐφ' ὅσον ταῦτα προέρχονται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου.

Γ. Μαρῆς. Ἐν ἄλλαις λέξεσι δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταστῇ χείρων ἡ θέσις μιᾶς Τραπέζης ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου.

Κ. Βαρβαρέσσος. Εἶμαι σύμφωνος.

Γ. Μαρῆς. Ἂς τὸ εἴπωμεν καὶ ἄλλως. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου ἐφαρμόζεται εἰς τὰς Τραπέζας τὰς ὠφελουμένας ἐκ τοῦ μέτρου.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Χωρὶς ἀμφιβολίαν.

Ε. Κουλουμβάκης. Μὰ βέβαια, διότι ἄλλως θὰ ἦτο μία εἰδικὴ φορολογία εἰς βάρος τῶν Τραπεζῶν αὐτῶν.

Γ. Μαρῆς. Μὰ ἐξήγησεν ἤδη ὁ κ. ὑπουργὸς ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τὰς Τραπέζας τὰς ὠφελουμένας ἐκ τοῦ μέτρου.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μάλιστα εἰς τὰς ὠφελουμένας ἐκ τοῦ μέτρου.

Λ. Φωκᾶς. Δὲν θ' ἀπασχοληθῶ, λέγει, μὲ τὴν κανονικότητα τῆς συζητήσεως, ἀλλὰ μὲ τὴν οὐσίαν τοῦ νομοσχεδίου. Ἐν προκειμένῳ ἔχομεν συναλλαγὰς εἰς συνάλλαγμα καὶ καταθέσεις, καὶ ὡς πρὸς τοὺς πρώτους κάθε τιμωρία ἦτο δικαία, ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς δευτέρους, οἵτινες εἶχον μικρὰς οἰκονομίας τὸ πρᾶγμα εἶναι σκληρόν, πλήττει δὲ περισσότερον τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἰδική μου τῆς ὁποίας τὰ τέκνα ὡς γνωστόν, ξενιτεύονται, συνάζουν μικρὰς οἰκονομίας αἵτινες τώρα θυσιάζονται ὑπὲρ τῶν Τραπεζῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ λάδῃ ἡ Κυβέρνησις μίαν πρόνοιαν δι' αὐτοὺς καὶ διὰ νὰ ἐνθαρρυνθοῦν καὶ διὰ νὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ εἰσαγωγὴ συναλλάγματος, ἡ ὁποία ἐσταμάτησε καὶ σταματᾷ ἐλλείψει ἐμπιστοσύνης. Καταλήγων τονίζει ὅτι ἡ Κεφαλληνία εἶναι ἡ περισσότερον πληττομένη, διότι τὰ τέκνα αὐτῆς ἀνέκαθεν ξενιτεύονται καὶ εἰσκομίζουν δικρακῶς εἰς τὴν γενέτειράν των χρυσὸν καὶ συνάλλαγμα καὶ ἐνισχύουν οὕτω τὴν οἰκονομίαν τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

Π. Χριστούλας. Συνηγορῶ, λέγει, καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τῆς ἄρσεως τῆς διατάξεως περὶ ἀναδρομικότητος, διότι ἂν ἡ διάταξις αὐτὴ μείνῃ καταστρέφονται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπώλησαν τὰ ἐμπορεύματά των, ἔπραξαν συνάλλαγμα, τὸ ἐδραχμοποίησαν καὶ τώρα ζητοῦν ἀπὸ αὐτοὺς νὰ δώσουν ὀπίσω τὴν διαφορὰν ἐνῷ αὐτοὶ εἰσέπραξαν ἐπὶ τῇ ὀάσει ἰσχύοντος νόμου.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δυστυχῶς, μὴ ὢν κοινοβουλευτικὸς Ὑπουργός, οὔτε κἂν πολιτικός, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας κοινοβουλευτικῆς εὐθιξίας, κοινοβουλευτικῆς τάξεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον νομίζω καθῆκόν μου νὰ βεδαιώσω εἶναι ὅτι ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαδε τὴν ἀπόρατιν νὰ ἀναλάδῃ μόνη αὐτὴ ἅπασαν τὴν εὐθύνην διὰ τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον θεωρεῖ δίκαιον καὶ σωτήριον ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐπιδαλλόμενον ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων, νὰ παραπέμψῃ διὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν ἐκ τῶν ἐκλογῶν μέλλουσαν νὰ προκύψῃ Βουλήν, ὅταν λέγω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαδε τοιαύτην ἀπόφασιν οὔτε διενοήθη κἂν νὰ μειώσῃ τὸ κῦρος τῆς παρούσης Βουλῆς. Θὰ ἦτο ἀνώμαλον ἂν ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία στηρίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐνόμιζεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει τὸ κῦρος νὰ ψηφίσῃ τοιοῦτο νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἡ σκέψις τῆς Κυβερνήσεως ἦτο καθαρῶς πολιτικῆς φύσεως, γενικωτέρας πολιτικῆς φύσεως, διότι ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν εὐθύνην διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς χώρας μέχρι τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔχωμεν τὸ πόρισμα τῶν ἐκλογῶν, ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε, νὰ μὴ ἀφίσῃ ἐκκρεμότητα, ὤφειλε νὰ διαρρυθμίσῃ ἕνα ζήτημα ὅσον καὶ ἂν ἡ διαρρύθμισις ἦτο δύσκολος καὶ νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναδολῆς ἢ καὶ τῆς ἀναθέσεως τῶν εὐθυνῶν εἰς τρίτους. Ἀνέλαδεν ἤδη τὴν εὐθύνην ἡ Κυβέρνησις καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατηγορηθῇ ὅτι ἔδειξε δειλίαν τινὰ ἢ ἀνανδρίαν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ζητημάτων καὶ διὰ τὴν λύσιν αὐτῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποδηλώσῃ εἶναι τοῦτο, ὅτι καίτοι ἀνέλαδε τὴν εὐθύνην καὶ τὸ ἀπέδειξεν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸν νόμον αὐτὸν τὸν κατέστησεν ἀναγκαστικὸν Νόμον ἰσχύοντα καὶ ἰσχύσοντα, ἐν τούτοις νομίζει, ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι τόσον μεγάλης σημασίας, ὥστε ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ τοῦ μέτρου ἡ ἰσχυροποίησις αὐτοῦ τοῦ μέτρου θὰ ἦτο πολὺ μεγαλύτερα ἐὰν ἐγίνετο ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἡ ὁποία θὰ προέλθῃ ἐκ τῶν μελλουσῶν ἐκλογῶν, ἡ ὁποία θὰ ἐκπροσωπεῖ πᾶσαν λαϊκὴν θέλησιν, καὶ ὄχι μόνον τὴν πλειοψηφίαν, ἐὰν παρ' αὐτῆς τῆς Βουλῆς τύχῃ ἐπιδοκιμασίας καὶ τοῦ κύρους της.

Αὐτὴ ἦτο ἡ σκέψις τῆς Κυβερνήσεως καὶ νομίζω σκέψις τιμία, σκέψις εἰλικρινής, ἡ ὁποία οὔτε νὰ ἀποσείσῃ τὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως εἶχε τὴν πρόθεσιν, διότι δὲν ἀποσείει ἡ Κυβέρνησις τὴν εὐθύνην, ἀφοῦ τὸ μέτρον τὸ ἔχει ἐν ἰσχύϊ ἤδη καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἰσχύῃ ὡς ἀναγκαστικὸς Νόμος, οὔτε ποσῶς νὰ μειώσῃ τὸ κῦρος τῆς Βουλῆς ἠθέλησε. Αὐτὴ ἦτο σᾶς λέγω ἡ ἁπλῆ σκέψις τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία προηλθε ἀπὸ τὴν πρόθεσιν αὐτῆς νὰ καταστήσῃ αὐτὸ τὸ μέτρον ὅσον τὸ δυνατὸν ἰσχυρότερον ἀπέναντι τῆς κοινῆς

γνώμης, ἤτις πηγάζει ἀπὸ καλῆς συνειδήσεως, συνειδήσεως ἐθνικῆς ἀνάγκης καὶ ἐθνικῆς δικαιοσύνης. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀπόφασις. Τώρα ὅσον ἀφορᾷ τὴν συζήτησιν νομίζω πάντως ὅτι δὲν ἔδλαψεν ἀναμφιδόλως, διότι ἀνεγνωρίσθη σχεδὸν ἄνευ ἐπιφυλάξεως ὅτι κατὰ βάσιν τὸ μέτρον ἐπεδλήθη ἐκ καταστάσεως ἀνάγκης. Ὑπάρχουν διαφωνίαι ἐὰν τυχὸν διατάξεις τινὲς τοῦ Νόμου προσαρμόζονται πρὸς τὸ ἀπόλυτον αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης ἢ μή. Αὐτὰ εἶναι ζητήματα ὑποκειμενικῆς σκέψεως. Ἄλλως ἀντιλαμδάνεται ἕκαστος τὴν δικαιοσύνην. Ἀνεγνωρίσθη ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ εἶναι μέτρον ἐπιδαλλόμενον ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς σωτηρίας τῆς οἰκονομίας. Διετυπώθη ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ ἀναδρομικὴ ἐμφάνισις αὐτοῦ τοῦ μέτρου ἐνέχει ἀδικίας, ἐνέχει κάποιαν ἀνωμαλίαν νομικήν. Περὶ τούτου σᾶς ὡμίλησα καὶ χθὲς ἀναγνωρίσας ὅτι ὅπως πᾶσα ἀναδρομικότης οὕτω καὶ ἡ ἀναδρομικότης τοῦ μέτρου τούτου δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ δημιουργήσῃ ἀνωμαλίας, ἴσως ὄχι μόνον νομικάς, ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικὰς καὶ οἰκονομικάς, ἀλλὰ ἐξήγησα ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ ἔχει τόσην σημασίαν, θίγονται τόσα συμφέροντα καὶ ὠφελοῦνται ἐκ τούτου μεγάλαι ὁμάδες ὥστε θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξαρθῇ ὡς μέτρον ἁπολύτως προερχόμενον ἐκ τῆς συνειδήσεως τῆς ἀνάγκης τοῦ δικαίου καὶ ὄχι ὡς μέτρον τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ὡς σκοπὸν νὰ ὠφελήσῃ τὸν Α ἢ νὰ ζημιώσῃ τὸν Β Καὶ εἶπον χθές, δὲν ἤθελον νὰ τὸ εἴπω καθαρά, εἶπον ὅτι ἕνα τοιοῦτον κολοσσιαῖον μέτρον συζητούμενον εἰς στενώτατον κύκλον ἀνθρώπων ἔστω καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος θὰ τὸ ἐδασάνισεν κατὰ νοῦν πρὶν τὸ ἐκφωνήσῃ αὐτὸ τὸ μέτρον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ διαδληθῇ ὅτι ἔδωκε εὐκαιρίαν εἰς ἀνθρώπους τινὰς νὰ κάμουν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ τοῦ μέτρου καὶ νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς γνώσεως αὐτοῦ. Αὐτὴ ἦτο ἡ βάσις. Διότι ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἕνα τοιοῦτον μέτρον πρέπει νὰ εἶναι ἁπολύτως ἀνεπίληπτον, νὰ μὴ ὑπάρξῃ κανὲν στίγμα ὅτι προέρχεται ἀπὸ ἄλλο τι παρὰ ἀπὸ τὴν σκέψιν τὴν εἰλικρινῆ πρὸς σωτηρίαν οἰκονομικήν, πρὸς ρύθμισιν τοιαύτην τῶν σχέσεων ὥστε νὰ ἐφαρμόζωνται πρὸς τὸ γενικώτερον συμφέρον. Ἐκτὸς τούτου νομίζω ὅτι ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀντίληψις ὅτι ἂν τὸ μέτρον αὐτὸ εἶναι μέτρον ἀνάγκης θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ ὑπάρξῃ κάποια προσπάθεια, κάποια σκέψις, ὥστε τινὲς ἐκ τῶν καταθετῶν ἰδίως τῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἴσως ὄχι παντός, ἀλλὰ μέχρις ὡρισμένου ποσοῦ, ὅτι θὰ ἔπρεπε καὶ νὰ τύχουν μεταχειρίσεως ἀς εἴπωμεν κάπως εὐνοϊκωτέρας, καὶ προσοχῆς μεγαλυτέρας. Βεβαίως εἶναι φανερὸν ὅτι ἕνα μέτρον τόσον εὐρὺ ἐὰν εἶναι δυνατὸν κατὰ τὴν συζήτησιν νὰ μὴ ὑποστῇ διαρρυθμίσεις, ὄχι τροποποιήσεις κατὰ βάσιν, διότι τότε δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ, ἀλλὰ τοιαύτην διαρρύθμισιν ὥστε νὰ προσαρμοσθῇ περισσότερον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς δικαιοσύνης. Βεβαίως ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἀκολουθεῖ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν τῆς ἐπιφυλάξεως τῆς κρίσεως τῆς ὁριστικῆς εἰς μεταγενεστέραν Βουλήν, δὲν εἶναι δυνατὸν βέβαια οὔτε γνώμην νὰ ἐκφέρω ἐπὶ τῶν συζητήσεων, οὔτε καὶ θέλω αἱ συζητήσεις αὗται νὰ τύχουν ἀποδοχῆς καὶ νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸν Νόμον. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς σημερινῆς συζητήσεως.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὁ Ὑπουργός, λέγει ἐφάνη ἐν τῇ συνειδήσει του ἀποδεχόμενος πολλὰς σκέψεις ἐκ τῶν διατυπωθεισῶν ἀπὸ τοῦ βήματος. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν καμμία δυσκολία ἐφ' ὅσον εὑρέ τινας παρατηρήσεις ὀρθὰς νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον.

Μεθ' ὃ κηρυσσομένης περατωμένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων, ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** παρακαλεῖ ν' ἀναγραφοῦν πρὸς συζήτησιν πρῶτον ἡ πρότασίς του περὶ ἀτελοῦς ἐκδικάσεως προσφύγων θυμάτων πολέμου καὶ δεύτερον τὸ νομοσχέδιον τῶν πολυτέκνων·

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δηλοῖ ὅτι τὸ πρῶτον θέμα δύναται νὰ παρεμβληθῇ ὡς τροπολογία εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων.

Εἰσέρχεται εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων.

1) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5237 «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ στρατολογίας» καὶ 4324 «περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

2) «Περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν νόμου 5169.

3) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5122 «περὶ ἱεραρχίας προβιβασμῶν καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς ἀεροπορίας».

4) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5527 νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας κειμένων νόμων».

6 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4765 «περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς ἀποκαταστασιν ἀκτημόνων» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5237 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας» καὶ 4324 «περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5237 ἀπαλείφεται ἡ λέξις «δεκαετίαν» ἀντικαθισταμένη διὰ τῆς λέξεως «ὀκταετίαν».

Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5237 ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἐντὸς μηνὸς» ἀντικαθισταμένη ὑπὸ τῆς φράσεως «ἐντὸς ἑξαμήνου».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5237 καταργεῖται ἀντικαθιστάμενον οὕτω:

«Στρατεύσιμοι κλάσεων 1926. 1927 καὶ 1928 τυχόντες ἀναβολῆς καταξέως λόγῳ ὑγείας ἢ σπουδῶν καὶ μὴ καταστάντες ἀνυπότακτοι ὑπηρετοῦσι τετράμηνον καὶ καταβάλλουσι 6.000 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὡς ἀκολούθως.

Ἡ πρώτη δόσις ἐκ 3000 δραχμῶν καταβάλλεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τετραμήνου ὑποχρεώσεως ἢ καὶ ἐνωρίτερον τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως καὶ εἰς τρεῖς ἑξαμηνιαίας δόσεις ἐν χιλίοις δραχμῶν ἑκάστης.

Οἱ μὴ καταβάλλοντες τὰς ἑξαμηνιαίας δόσεις ἀπόλλυσι τὸ εὐεργέτημα καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς συμπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἐξέτισαν οἱ συνηλικιῶται των. μὴ δικαιούμενοι ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθεισῶν δόσεων.

Ἐπέκτασις τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρεχομένου εὐεργετήματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κλάσεις νεωτέρας τῆς τοῦ 1928».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 5237 καταργεῖται ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν παραγράφων 2 καὶ ἑπομένων τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 4324 εἰς ὃ προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Τὰ ἀνήκμει τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβαλλόμενα ἀντισηκώματα πρὸς ἐξαγορὰν τῆς τετραμήνου ὑποχρεώσεως ἐκχυμνάσεως περιέρχονται ἀνὰ 1/3 εἰς τὸ Δημόσιον. τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4324 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ 5237 νόμου προστίθεται τελευταία παράγραφος ὡς ἑξῆς:

«Πρόσφυγες ἐγγεγραμμένοι εἰς μητρῷα ἀρρένων Δήμων ἢ Κοινότητος τοῦ Κράτους καὶ ἐγκατασταθέντες μονίμως ἀλλαχοῦ δύνανται νὰ αἰτήσωνται τὴν ἐγγραφήν των ὑπὸ τὰ αὐτὰ ἔτη γεννήσεως καὶ ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεώς των, διαγραφόμενοι δ.' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ τῶν τοιούτων. εἰς ἃ ἤδη φέρονται ἐγγεγραμμένοι.

Διὰ τοὺς ἀνηλίκους ἐκ τούτων τὴν σχετικὴν αἴτησιν θὰ ὑποβάλῃ ὁ πατήρ, ἢ ἡ μήτηρ, ἢ ὁ κηδεμών».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ νόμου 4324 καταργεῖται ἀντικαθισταμένου οὕτω:

«Κατὰ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Διαρκοῦς Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, μεθ' ὃ καθίστανται ἀνέκκλητοι.

Ἡ ἔφεσις ἐπιδίδεται διὰ Δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν Εἰσηγούδικην τῆς κατοικίας τοῦ ἐφεσίοντος, ὁ δὲ Εἰσηγούδικης ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ καὶ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στρατολογίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἢ τῶν Ναυτικῶν, προκειμένου περὶ ἐφέσεως ἐργάτου θαλάσσης, ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς διαβιβασθῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

Καθήκοντα γραμματέως θέλει ἐκτελεῖ ἐν αὐτῇ κατώτερος ἀξιωματικὸς τῆς Διευθύνσεως Στρατολογίας ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ἐφεσιβάλῃ πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἔχει ἀναστολτικὴν δύναμιν «ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων κατ' ἃς ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις τῶν Διαρκῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων βάσει ἀνακριβῶν πιστοποιητικῶν».

Ἡ κατ' ἔφεσιν δικάζουσα ἐπιτροπὴ ἢ ἐπικυροῖ τὴν ἀπόφασιν ἢ ἀκυροῖ ταύτην καὶ παραπέμπει εἰς τὸ Διαρκὲς Στρατολογικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως συμφώνως τῇ δοθείσῃ ἑρμηνείᾳ τοῦ νόμου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἡ ἰδία ἐκδίδει ταύτην.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων ἀνικανότητος πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ. δὲν γωρεῖ ἔφεσις. ἀλλὰ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. δυναμένου νὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀπαλλαγῶν ἢ Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, μεθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁριστικῶς τὸ Διαρκὲς Στρατολογικὸν Συμβούλιον δι' ὃ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων. Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ διατάξῃ ἐντὸς διετίας καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν ἀναθεώρησιν ἀποφάσεως Διαρκοῦς Στρατολογικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀνικανότητος πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ, ὅταν ἔχῃ ἐνδείξεις, ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐνήργησεν ἐπιπολέως ἢ πλημμελῶς.

Οἱ μὴ παρουσιαζόμενοι ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διαταγῆς παραπομπῆς θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 4324 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

Ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 32 ἀπαλείφεται ἡ φράσις: «Ἡ ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ θητεία ὁρίζεται δεκαοκτάμηνος» ἀντικαθισταμένη οὕτω: «Ἡ ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ θητεία ὁρίζεται δεκατετράμηνος».

Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου ἀπαλείφεται ἡ φράσις: «Νὰ χορηγήσῃ ὑποχρεωτικὰς ἀδείας μέχρι 4 μηνῶν» ἀντικαθισταμένη οὕτω: «Νὰ χορηγήσῃ ὑποχρεωτικὰς ἀγροτικὰς ἀδείας μέχρι δύο μηνῶν».

Ἡ τρίτη παράγραφος ἀπαλείφεται, ἀντικαθισταμένη οὕτω: «Ἐναρξις τῆς χορηγήσεως τῶν ἀγροτικῶν ἀδειῶν θὰ γίνῃ ἀπὸ τῆς κλάσεως 1932». Ὁ χρόνος χορηγήσεως τῶν ἀδειῶν καὶ ἡ διάρκεια τούτων, ὁ τρόπος χορηγήσεως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκάστοτε εἰς ἄδειαν μεταβαινόντων Στρατευσίμων κανονίζονται διὰ Διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν».

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 4324 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς:

«Ἐπίσης δύνανται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τοὺς υἱοὺς καὶ ἀδελφοὺς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων, ὡς καὶ διὰ τοὺς μονίμως ἐγκατεστημένους νὰ διατάσσῃ κατόπιν γνωμοδοτήσεως Στρατιωτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν προσέλευσιν τούτων εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των καὶ οὐχὶ εἰς ἐκεῖνο εἰς ὃ στρατολογικῶς ἀνήκουσιν.

Ὁ τρόπος ἐξακριβώσεως τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως, τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικά. τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς. ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη. σχετικὴ λεπτομέρεια κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἰς τὸ ἄρθρον 54 τοῦ νόμου 4324 προστίθεται ὡς Ζ παράγραφος ἡ κάτωθι:

«Ὁ μόνος υἱὸς πατρὸς ἐν χηρείᾳ διατελοῦντος καὶ ἄγοντος τὸ ἑξηκοστὸν ἕκτον (66) ἔτος τῆς ἡλικίας του».

Ἄρθρον 7.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ νόμου 4324 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δύνανται κατὰ τὴν ἀρθρὰν κατάταξιν τῶν στρατευσίμων νὰ συγκροτηθῶσιν εἰς τὰς μονάδας κατατάξεως καὶ δεύτερα εἰδικὰ Στρατολογικὰ Συμβούλια τῆς αὐτῆς περίπου πρὸς τὸ μόνιμον τοιοῦτον συνθέσεως».

Ἄρθρον 8.

Ἐκ τῶν ἱερατελεστῶν συναγωγῶν οἱ τῶν κλάσεων 1925 μέχρι 1930 συμπεριλαμβανομένης οἱ ἀπωλέσαντες μέχρι σήμερον τὸ εὐεργέτημα ἀπαλλαγῆς ἀπαλλάσσονται πάσης ποινικῆς διώξεως καὶ πασῶν τῶν συνεπειῶν τῆς ἀνυποταξίας ὑποχρεούμενοι ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταταγῶσι πρὸς ἐκπλήρωσιν πλήρους θητείας ἐξαγοραζομένης ἀντὶ δραχμῶν 6000 ἐφ' ἅπαξ καταβαλλομένων, πλὴν τῶν τῆς κλάσεως 1930 ὑποχρέων εἰς ὁλόκληρον θητείαν μὴ ἐξαγοραζομένην. Οἱ τῶν κλάσεων 1924 καὶ παλαιοτέρων ὑπέχουσι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5237.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβαλλόμενα ἀντισηκώματα περιέρχονται ὡς ἐν ἄρθρῳ 3 προβλέπεται.

Ἄρθρον 9.

Ὁμοίως ἀπαλλάσσονται τῶν ποινικῶν συνεπειῶν τοῦ ἄρθρου 57 οἱ ἀρχιραββῖνοι καὶ πάντες οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ τὰς μέχρι σήμερον παραλείψεις καὶ παραβάσεις τῶν ὑποχρεώσεων των τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 10.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ νόμου 4324 ἀπαλείφονται ἐκ μὲν τῆς πρώτης παραγράφου αὐτοῦ ἡ φράσις «μέχρι τέλους Ἰανουαρίου» ἀντικαθισταμένη ὑπὸ τῆς φράσεως «μέχρι τέλους Μαρτίου» ἐκ δὲ τῆς δευτέρας παραγράφου ἡ φράσις «ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου» ἀντικαθισταμένη ὑπὸ τῆς φράσεως «ἀπὸ 1 Ἰουνίου».

Ἄρθρον 11.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ νόμου 4324 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τυχόντες ἀναβολῆς καλοῦνται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν μετὰ τῶν στρατευσίμων τῆς ἀπογραφῆς τῆς καθηκομένης μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀναβολῆς αὐτῶν. Οὐχ' ἧττον παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. ἂν ἄλλοι λόγοι ἐπιβάλωσι τοῦτο. νὰ καλῇ τούτους εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε τμηματικῶς καὶ εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑπομένου ἔτους ἀνεξαρτήτως ἂν ἐκλήθησαν ἢ οὔ οἱ στρατεύσιμοι τοῦ οἰκείου διαμερίσματος.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὴν 3ην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ νόμου 4324 προστίθενται ὡς 3ον καὶ 4ον ἑδάφια τὰ ἑξῆς:

3. Οἱ ἐν ἀλλοδαπῇ μονίμως διαμένοντες καὶ τυχόντες ἀναβολῆς κατατάξεως λόγῳ σπουδῶν ἢ ὑγείας δύνανται κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν ἢ τῆς ἐτησίας ἢ διετοῦς ἀναβολῆς λόγῳ ὑγείας νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς μονίμου διαμονῆς των βάσει πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου ἐκδεδομένου δύο μῆνας κατ' ἀνώτατον ὅριον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των.

4) Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐν ἀναβολῇ λόγῳ ὑγείας ἢ σπουδῶν διατελοῦντας νὰ ἀποδημήσωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λόγῳ ἐξαιρετικῶν ἀναγκῶν διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι τριῶν μηνῶν ἐπὶ τῇ καταβολῇ χρηματικῆς ἐγγυήσεως ἐκ δραχμῶν 5.000 ἕως 20.000 καὶ βάσει πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου ἐκδεδομένου δύο μῆνας κατ' ἀνώτατον ὅριον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀναγκῶν, ὁ χρόνος ἀποδημίας, ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς καὶ ἐπιστροφῆς τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Τῶν μὴ ἐμπροθέσμως ἐπανερχομένων ἡ καταβληθεῖσα ἐγγύησις περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν καὶ οἱ ἐκ τῶν ἱεροτελεστῶν ἀπαλλαγέντες καὶ τυγχάνοντες τριμήνου ἀδείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 13.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ νόμου 4324 ἀντικαθίσταται ἡ πρώτη παράγραφος αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ διατάσσῃ τὴν ἐπανεξέτασιν πάντων τῶν ἀνηκόντων ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας αὐτῶν εἰς τὴν Α ἢ Β σειρὰν ἐφεδρείας ἢ εἰς τὴν ἐτησίαν ἀπογραφὴν τῶν δι' ἀποφάσεων ὑποδηπότε Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς κριθέντων ἀνικάνων ἢ βοηθητικῶν ἢ σχόντων ἀναβολὴν λόγῳ παρδικῆς παθήσεως ἢ τέλος ἐκείνων ὧν καθωρίσθη ἡ ἡλικία, ὅταν ἔχῃ ἐνδείξεις. ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐνήργησεν ἐπιπολαίως ἢ πλημμελῶς».

Ἐπίσης προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν ἀπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου τῶν ἀφορωσῶν καθορισμὸν ἡλικίας.

Ἄρθρον 14.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τῶν παραμενουσῶν ἐν ἰσχύϊ τοιούτων τῶν τροποποιουμένων νόμων 5237 καὶ 4324 περὶ Στρατολογίας.

Αἱ οὕτω κωδικοποιηθησόμεναι διατάξεις ἀναδημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος νόμου εἰς ἓν ἐνιαῖον ἰσχὺν κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ».

Ἄρθρον 15.

Ἐκ τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσι διὰ τὴν Ἀεροπορίαν αἱ κάτωθι διατάξεις:

1) Τὸ ἄρθρον 1. σὺν τῇ προσθήκῃ εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ 5237 Νόμου ὅτι τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τούτου ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς

κατέχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ 5121 Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

2) Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ 5237 νόμου καὶ τὴν ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύϊ τῶν παραγράφων 2 καὶ ἑπομένων τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ 4324 νόμου.

3) Τὸ ἄρθρον 4.

4) Τὸ ἄρθρον 8 πλὴν τῆς τελευταίας παραγράφου.

5) Τὸ ἄρθρον 9.

6) Τὸ ἄρθρον 12 ὡς πρὸς τοὺς τυχόντας ἀναβολῆς λόγῳ ὑγείας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ τῶν λέξεων «Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν» ἐννοοῦνται αἱ λέξεις «Ὑπουργοῦ Ἀεροπορίας».

8) Διὰ Π. Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὴν Ἀεροπορίαν τοιαύτην τοῦ Νόμου 5237, τὸ Γ' Κεφάλαιον «περὶ Στρατολογίας» τοῦ Νόμου 5121, περιλαμβανομένων ὡς ἔχουσι τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τὴν Ἀεροπορίαν διατάξεων τοῦ νόμου 4324.

Αἱ οὕτω κωδικοποιούμεναι διατάξεις ἀναθημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἕνα ἀριθμόν, εἰς ἓν ἐνιαῖον ἰσχὺν κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ Στρατολογίας τῆς Ἀεροπορίας».

Περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν νόμου 5169.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 5169 προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθητικοῦ ἀνθυπασπιστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ 2588 ὁμοίου, τραυματίαι τῶν πολέμων ὑπαξιωκοί, τίθενται διὰ διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἀπολαμβάνοντες τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, οἱ δὲ προαχθησόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀποστρατεύονται αὐτεπαγγέλτως διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀπολαμβάνοντες τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω σύνταξιν.

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποστρατευθησόμενοι βοηθητικοὶ ἀνθυπασπισταὶ δὲν ἀπολαμβάνουσι μερίσματος ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ καὶ βοηθήματος ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν. Τὰ δὲ ὑπὲρ τῶν Ταμείων τούτων κατατεθέντα ὑπ' αὐτῶν ποσὰ ἐπιστρέφονται ἀτόκως.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5122 «περὶ ἱεραρχίας, προβιβασμῶν καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 6 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

6. Ἡ προαγωγὴ τῶν ἀρχιμηνιῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασμηναγοῦ πρὸς κατάληψιν τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένου ὁρίου χηρευουσῶν θέσεων γίνεται κατ' ἀναλογίαν 2)3 παρὰ τῶν ἐκ τῆς στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας προερχομένων καὶ 1)3 παρὰ τῶν ἐκ τῆς ναυτικῆς τοιαύτης.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3 καὶ 4 παράγραφοι τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

1. Ἀνθυπασμηναγὸς 4 τουλάχιστον ἔξάμηνα πτητικῆς ἐνεργείας.

2. Ὑπασμηναγὸς 4 τουλάχιστον ἔξάμηνα πτητικῆς ἐνεργείας.

3. Σμηναγὸς 5 τουλάχιστον ἔξάμηνα πτητικῆς ἐνεργείας.

4. Ἐπισμηναγὸς 3 τουλάχιστον ἔξάμηνα πτητικῆς ἐνεργείας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους διατάσσει διὰ διαταγῆς του ὅπως ὑποβληθῶσιν αὐτῷ προτάσεις πρὸς προαγωγὴν ἁπάντων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα, καθ' ὅπλον, κλάδον ἢ σῶμα καὶ βαθμόν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 18ον παράγραφος 2 ἐδάφιον 2 τοῦ νόμου 5122 διαγράφεται.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μετὰ τὸ ἐδάφιον 2 προστίθεται: Διὰ τοὺς παρὰ πολεμικοῖς ὅμως Ὑπουργείοις ἀπεσπασμένους τὰς προτάσεις ὑποβάλλει ἡ στρατιωτικὴ ἢ ναυτικὴ Ἀρχὴ παρ' ἣ εἶναι ἀπεσπασμένοι.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τῇ παραγράφῳ 7 στίχος 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «Στρατοῦ καὶ Ναυτικοῦ».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 παράγραφος 1 στίχος 2 μετὰ τὴν λέξιν «Μαΐου» προστίθεται «ἢ ἐκτάκτως».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 24 παράγραφος 1 τοῦ νόμου 5122 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνωματεύσεων τούτων τὸ ἁρμόδιον Συμβούλιον προαγωγῶν Ἀεροπορίας συντάσσει διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυποσμηναγοῦ μέχρι τοῦ ἀντισμηνάρχου συμπεριλαμβανομένου χωριστὰ δι' ἕκαστον ὅπλον ἢ Σῶμα ἢ ὑπηρεσίαν τοὺς ἑξῆς πίνακας.

Αἱ λέξεις «τῶν Συμβουλίων» τῆς α σειρᾶς τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιοῦνται εἰς «τοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ αὐτοῦ νόμου αἱ λέξεις «τὰ Συμβούλια» τῆς α σειρᾶς τροποποιεῖται εἰς «τὸ Συμβούλιον».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 26 παράγραφος 1 τοῦ 5122 νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὴν κρίσιν τῶν σμηνάρχων προβλέπεται ἴδιον Συμβούλιον. Τοῦτο δὲν δεσμεύεται ἐκ τῆς προτάσεως εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασίν του. Ἐπίσης τοῦτο καὶ ἄνευ προτάσεως ἀποφαίζει περὶ αὐτῶν. Τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξ ἰδίας τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀντιλήψεως μορφωμένης περὶ αὐτῶν γνώμης δύναται ν' ἀποφανθῇ καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει ἐπαγγελματικὴν των ἱκανότητα, κρίνει δ' αὐτοὺς ὡς προακτέους ἢ ἀποστρατευτέους μὲ τὸν αὐτὸν ἢ ἀνώτερον βαθμόν.

Τὸ Συμβούλιον κρίνει ἅπαντας τοὺς σμηνάρχους ἀσχέτως χρόνου ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ.

Οἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 26 στίχοι μετατρέπονται ὡς ἑξῆς:

γ') Σμηνάρχων αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευτέων μὲ τὸν βαθμὸν ὃν φέρουσι.

δ') Σμηνάρχων αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευτέων μὲ τὸν ἀνώτερον βαθμόν.

Ὁ πρῶτος στίχος τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 5122 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐπίσης τὸ αὐτὸ Συμβούλιον γνωματεύει κλπ.

Μετὰ τὴν 7ην παράγραφον προστίθεται 8η τοιαύτη ὡς ἑξῆς:

8. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23.

Αἱ 8 καὶ 9 παράγραφοι λαμβάνουσιν ἀριθμὸν 9 καὶ 10 ἀντιστοίχως.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 5122 προστίθεται: Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας ἀξιωματικοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς κυρωθέντας πίνακας σταδίμων νὰ θέσῃ ἐκ νέου ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου προαγωγῶν Ἀεροπορίας ἐφ' ὅσον ἤθελον προκύψῃ μεταγενεστέρως στοιχεῖα ἅτινα ἂν τοῦτο κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἄνω πινάκων εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ἤθελεν ἐκφέρει διάφορον κρίσιν περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀξιωματικοῦ.

Τὸ Συμβούλιον ἐφ' ἅπαξ καὶ μόνον ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀρχικῆς του ἀποφάσεως δι' ἕκαστον ὑπ' ὄψιν του τεθησόμενον ἀξιωματικὸν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ του αἰτιολογεῖ τὴν νέαν ἀπόφασίν του, ἀναφέρων καὶ τὸν πίνακα εἰς ὃν δέον νὰ ἐγγραφῇ οὗτος μετὰ τὴν τυχὸν νέαν εὐνοϊκὴν ἀπόφασίν του.

Οἱ ἐγγραφησόμενοι εἰς πίνακα προακτέων ἀποκτῶσι πάντα τὰ δικαιώματα ἀρχαιότητος καὶ προβιβασμοῦ, πλὴν ἀποδοχῶν, ἅτινα ἐν τῷ μεταξὺ ἀπέκτησαν ἐκ τῶν αὐτῶν πινάκων προακτέων οἱ νεώτεροί των.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 31 παράγραφος 1 τοῦ νόμου 5122 πρὸ τῆς λέξεως «ἀποστρατευτέοι» τίθεται «αὐτεπαγγέλτως».

Ἄρθρον 12.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ αὐτοῦ νόμου παραλείπεται.

Ἄρθρον 13.

Ἡ 1 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Πᾶς βαθμὸς θεωρεῖται ἀποκτηθεὶς ἀπὸ τῆς χρονολογίας, ἣν φέρει τὸ Διάταγμα, δι' οὗ ἀπενεμήθη».

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται.

Ἡ 3 παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἐκ τῆς Ἀεροπορικῆς Σχολῆς ἐξερχόμενοι ἀξιωματικοὶ τίθενται εἰς τὸ δεξιὸν πάντων τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ σχολικὸν ἔτος ἐξ ἄλλων Σχολείων ἐνδεχομένως μετατασσομένων εἰς τὴν Ἀεροπορίαν ὁμοιοβάθμων τοιῶν, ἔπονται κατόπιν οἱ ἐξ Ἀρχισμηνιῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀποκτήσαντες τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυποσμηναγοῦ συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 13)9)25 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ὅπλου Ἀεροπορίας» καὶ πρὸς τὸν νόμον 4411» περὶ προαγωγῶν Π. Ναυτικοῦ» καὶ ὡς ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων ὁρίζει ὁ παρὼν νόμος».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου 5122 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὰ διὰ τὴν σύνταξιν πινάκων προαγωγῶν ἀξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας προβλεπόμενα Συμβούλια εἰσὶ δύο.

1) Τὸ Συμβούλιον προαγωγῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀνθυποσμηναγοῦ μέχρι τοῦ Ἀντισμηνάρχου συμπεριλαμβανομένου.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συντάσσει τοὺς πίνακας προαγωγῶν τῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀνθυποσμηναγοῦ μέχρι τοῦ Ἀντισμηνάρχου, συμπεριλαμβανομένου, ὡς καὶ τοὺς πίνακας τοποθετήσεων ἐξαιρέσει τῶν τοιούτων τῶν Διοικητῶν Μονάδων, Διευθυντῶν κλπ., περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 39 τοῦ νόμου 5122.

2) Τὸ Συμβούλιον προαγωγῶν Σμηνάρχων.

Τοῦτο συντάσσει τοὺς πίνακας προαγωγῶν Σμηνάρχων.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐπικεφαλὶς τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ νόμου 5122 παραλείπεται

Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ ἄρθρου τούτου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Τὸ πρῶτον Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ:

Οἱ στίχοι 8, 9, 10, 11 καὶ 12 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Οἱ ἀνωτέρω ἀπαραιτήτως δέον νὰ ἔχωσι βαθμὸν τοὐλάχιστον Σμηνάρχου, τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐλαττουμένων εἰς τρία. Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ τῶν δύο Διοικητῶν τῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

2) Ἡ σύνταξις τῶν πινάκων προαγωγῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀνθυποσμηναγοῦ μέχρι τοῦ Ἀντισμηνάρχου συμπεριλαμβανομένου.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 παράγραφον α' στίχου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παραλείπεται ἡ λέξις «κατωτέρων».

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγράφου καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθεται «ἄρθρον 98».

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4 παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παραλείπεται ἡ λέξις «κατωτέρων», εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγράφου καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθεται: «πλὴν τῶν Σμηνάρχων καὶ Ὑποστρατήγων».

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἐπικεφαλὶς τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀπαλείφεται.

Τὸ ἄρθρον 40 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὸ δεύτερον Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ,

1) Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

2) Τῶν δύο Διοικητῶν τῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας.

Οἱ ἀνωτέρω ἀπαραιτήτως δέον νὰ ἔχωσι βαθμὸν Ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ.

Ἐν ἐλλείψει τοιούτων ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ ἑκάστοτε Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Διοικητὴς τῆς Γ', Διοικήσεως Ἀεροπορίας παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, ὁ δὲ Διοικητὴς Β Διοικήσεως Ἀεροπορίας παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, αἰτούμενοι ἑκάστοτε παρὰ τῶν σχετικῶν Ὑπουργείων.

Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως τοῦ Συμβουλίου.

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τῶν μελῶν. Δύναται τοῦ Συμβουλίου νὰ προεδρεύσῃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας μετὰ ψήφου.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 41 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τούτου ὑπάγονται.

1. Ἡ σύνταξις τῶν πινάκων προαγωγῶν τῶν Σμηνάρχων συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ.

2. Ἡ σύνταξις τῶν πινάκων τῶν ἀποστρατευτέων Σμηνάρχων ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας.

Ἄρθρον 19.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Τὰ Συμβούλια θεωροῦνται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 38 τοῦ Νόμου 5122 καὶ 15 καὶ 17 τοῦ παρόντος προβλεπομένου ἑκάστοτε μελῶν, πλὴν τῆς παρουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ ἥτις εἶναι προαιρετική.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 στίχος 2 πρώτη παράγραφος τοῦ αὐτοῦ Νόμου μετὰ τὸν ἀριθμὸν 37 τίθεται ὁ ἀριθμὸς «40».

Ἄρθρον 21.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὁ χρόνος ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθητῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ λογίζεται ὡς χρόνος πτητικῆς ἐνεργείας ἀνεξαρτήτως ὡρῶν πτήσεων, ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτοι τελικῶς ἔτυχον πτυχίου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 5122 προστίθεται :

Οἱ οὕτω πῶς τιθέμενοι εἰς πτητικὴν ἐνέργειαν ἀπολαμβάνουσιν ὅλων τῶν δικαιωμάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν κειμένων Νόμων διὰ τοὺς συμπληροῦντας 15 ὥρας πτήσεων.

Ὡσαύτως ὁ πρῶτος στίχος τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀξιωματικός τις ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Νόμου 5122 δι' οἱονδήποτε λόγον κλπ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ παράγραφος ὡς ἑξῆς :

7. Ὁ χρόνος ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐπικούρων παρατηρητῶν πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου μιᾶς τῶν εἰδικοτήτων τοῦ ἀεροπόρου λογίζεται ὡς χρόνος πτητικῆς ἐνεργείας ἀνεξαρτήτως ὡρῶν πτήσεων, ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτοι τελικῶς ἔτυχον πτυχίου.

Διὰ τοὺς πτυχιούχους ἐπικούρους παρατηρητὰς τοὺς καλουμένους πρὸς μετεκπαίδευσιν ἢ συμμετοχὴν εἰς ἀσκήσεις ὡς πτητικὴ ἐνέργεια λογίζεται ἡ διάρκεια τοῦ χρόνου τῆς παρὰ τῇ Ἀεροπορίᾳ ἀποσπάσεώς των.

Ἄρθρον 22.

Εἰς τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ νόμου 5122 ὁ στίχος 7 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«νόμου, ἀποστρατεύονται αὐτεπαγγέλτως, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἔχουσι τὸ ἀποστρατευτικὸν δικαίωμα, ὁπότε παραμένουσιν ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ἐκτελοῦντες βοηθητικὰς» κλπ.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ 5122 νόμου προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος :

Ἐὰν ὅμως ὁ ἀξιωματικὸς ἤθελεν ἐξ ἀρχῆς κριθῇ παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀκατάλληλος διὰ τὴν Ἀεροπορίαν, διὰ πάθησιν χρονίαν καὶ ἀνίατον, διαπιστουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, καὶ ἐὰν ἡ πάθησις αὕτη δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202, τίθενται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α.

Δύναται οὐχ ἧττον ὁ Ὑπουργὸς νὰ θέσῃ τὸν ἀξιωματικὸν εἰς διαθεσιμότητα ἑξάμηνον κατ' ἀνώτατον ὅριον μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἑξαμήνου θέτων τοῦτον εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διαθεσιμότητος ταύτης.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 60 καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς ταύτην προστίθεται :

«ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τοῦτον».

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ νόμου 5122 προστίθεται δευτέρα τοιαύτη οὕτω :

Ὁμοίως εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τίθεται καὶ πᾶς ἀξιωματικὸς τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ὁ ὁποῖος ἤθελε κριθῇ ὁποτεδήποτε παρὰ τῆς Α.Υ.Ε.Α. ἀκατάλληλος διὰ τὴν Ἀεροπορίαν διὰ πάθησιν διαλαμβανομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202 καὶ δὲν ἤθελεν αἰτήσει τὴν εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑπαγωγήν του ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α.

Εἰς τὴν αὐτὴν αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τίθενται καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου 5122 τιθέμενοι εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν, ἐφόσον φέροντες πάθησιν περιλαμβανομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202, διαπιστουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α., δὲν ἤθελον αἰτήσει τὴν εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑπαγωγήν των ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς θέσεώς των εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν.

Ἄρθρον 26.

Ἡ τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ νόμου 5122 τρίτη παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : Ἡ αὐτεπάγγελτος ἀποστρατεία τῶν ὑποστρατήγων συντελεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 26 τοῦ νόμου 5122.

Ἡ αὐτεπάγγελτος ἀποστρατεία τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὴν τοιαύτην τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις 24 καὶ 26 τοῦ νόμου 5122 ἀναφερομένην.

Ἄρθρον 27.

Ἡ παράγραφος 2 β') τοῦ ἄρθρου 80 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

β') Ὅστις ἐντὸς δεκαετίας ἐτιμωρήθη τρὶς διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ δὶς διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἅπαξ δι' ἀπολύσεως ἢ δὶς δι' ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ ἄρθρον 84 παράγραφος 1 τέταρτος στίχος τοῦ νόμου 5122 μετὰ τὸν ἀριθμὸν 68 προστίθεται ὁ ἀριθμὸς 76.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 παράγραφος (2ον μέρος) παραλείπεται.

Ἄρθρον 29.

Εἰς τὴν παράγραφον 3, στίχον 8, τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ λέξις «ἰσόβαθμοι» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν «ἀρχαιότεροι ἢ ἀνώτεροι».

Ἄρθρον 30.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ νόμου 5122 ἀπαλείφεται.

Ἄρθρον 31.

Ἡ 2 παράγραφος (μέρος πρῶτον) τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ ἰδίου Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου λαμβάνεται ἐκ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀεροπορίας, ἐὰν δὲ οἱ ὑπάρχοντες ἀποστυγάζωσιν ἢ κωλύωνται ἀποδεδειγμένως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁρίζονται ὅπως μετάσχωσι τοῦ Συμβουλίου ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ ἢ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, τὸ ἐν δὲ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων οἱουδήποτε βαθμοῦ».

Ἄρθρον 32.

Εἰς τὸ ἄρθρον 102, πρώτη παράγραφος, τοῦ νόμου 5122 παραλείπονται αἱ λέξεις «εἴτε εἰς πρῶτον, εἴτε εἰς δεύτερον βαθμόν».

Ἄρθρον 33.

Ἡ 6 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 103 ἀπαλείφεται.

Ἡ 7 παράγρ. (μέτος πρῶτον) τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται.

Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ δευτέρου μέρους τῆς αὐτῆς παραγράφου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

6. Παρελθούσης τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἡ ἀπόφασις καθίσταται ἀμετάκλητος κλπ.

Ἄρθρον 34.

Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ ἄρθρου 112 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Οἱ παρὰ τοῖς Στρατιωτικοῖς ἢ Ναυτικοῖς Δικαστηρίοις Κυβερνητικοὶ Ἐπίτροποι καὶ οἱ παρὰ τοῖς τακτικοῖς Δικαστηρίοις Εἰσαγγελεῖς κλπ.».

Ἄρθρον 35.

Ὁ 1 στίχος τῆς 4ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 116 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

4. Οἱ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι λόγῳ τραυμάτων ἢ πολεμικῇ ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικοὶ δύνανται κλπ.

Ἄρθρον 36.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Νόμου 5122 στίχον 2ον ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «καὶ τῶν ἐπικούρων παρατηρητῶν ἀξιωματικῶν».

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται.

Οἱ οὕτω πῶς τιθέμενοι εἰς πτητικὴν ἐνέργειαν ἀπολαμβάνουσιν ὅλων τῶν δικαιωμάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων διὰ τοὺς συμπληροῦντας 15 ὥρας πτήσεων.

Ὁ πρῶτος στίχος τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου 5122 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπαξιωματικός τις, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ νόμου 5122 διαλαμβανομένων, δι' οἱονδήποτε λόγον κλπ.

Ἄρθρον 37.

Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 121 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ :

«ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἀποστρατευόνται αὐτεπαγγέλτως, ἐκτὸς ἐὰν δὲ δὲν ἔχωσι τὸ ἀποστρατευτικὸν δικαίωμα, ὁπότε παραμένουσιν ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ἐκτελοῦντες βοηθητικὰς ὑπηρεσίας μέχρι συμπληρώσεως τοῦ συνταξίμου χρόνου ὑπηρεσίας των, ὁπότε καὶ ἀποστρατεύονται. Οἱ οὕτω παραμένοντες εἰς τὴν Ἀεροπορίαν δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰμὴ μόνον κατὰ ἕνα βαθμὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου ὃν κατεῖχον κατὰ τὴν εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν θέσιν των, πλὴν τῶν Ἀρχισμηνιῶν. οἵτινες δὲν προάγονται».

Ἄρθρον 38.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται :

Εἰς τοὺς ἀποστρατευομένους τῇ αἰτήσει των ἢ ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας ἢ ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος ἀπονέμεται ὁ ἀμέσως ἀνώτερος βαθμὸς ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τριετίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὃν κατέχουσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποστρατείας των.

Ἄρθρον 39.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 131 προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι.

Ὁμοίως εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τίθεται καὶ πᾶς ὑπαξιωματικὸς τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ὁ ὁποῖος ἤθελε κριθῇ ὁποτεδήποτε παρὰ τῆς Α.Υ.Ε.Α. ἀκατάλληλος διὰ τὴν Ἀεροπορίαν διὰ πάθησιν περιλαμβανομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202 καὶ δὲν ἤθελεν αἰτήσει τὴν εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑπαγωγήν του ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α.

Εἰς τὴν αὐτὴν αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τίθενται καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τοῦ νόμου 5122 τιθέμενοι εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν ἐφ' ὅσον φέροντες πάθησιν περιλαμβανομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202, διαπιστουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α. δὲν ἤθελον αἰτήσει τὴν εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑπαγωγήν των ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς θέσεώς των εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν.

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 137 προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος.

Ἐὰν ὅμως ὁ ὑπαξιωματικὸς ἤθελεν ἐξ ἀρχῆς κριθῇ παρὰ τῆς Α.Υ.Ε.Α. ἀκατάλληλος διὰ τὴν Ἀεροπορίαν διὰ πάθησιν χρονίαν καὶ ἀνίατον, διαπιστουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ ἐὰν ἡ πάθησις αὕτη δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202 τίθεται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α.

Δύναται οὐχ' ἧττον ὁ Ὑπουργὸς νὰ θέσῃ τὸν ὑπαξιωματικὸν εἰς ἑξάμηνον διαθεσιμότητα μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἑξαμήνου, θέτων τοῦτον εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διαθεσιμότητος ταύτης.

Ἄρθρον 41.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 139 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ὁριστικὴ ἀπόλυσις εἶναι ὁριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τῆς Ἀεροπορίας, τοῦ ὑπαξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ὁ ἀπολυόμενος ὑπαξιωματικὸς δὲν ἐγγράφεται εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἐφεδρείας.

Ὑπαξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι ἢ προσωρινῇ ἀπολύσει διατελῶν ἀπολύεται ὁριστικῶς τῶν τάξεων τῆς Ἀεροπορίας ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων».

Ἄρθρον 42.

Τὸ ἄρθρον 140 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ εἰς ὁριστικὴν ἀπόλυσιν μετάθεσις παντὸς ὑπαξιωματικοῦ ἐνεργεῖται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, στηριζομένου εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 141 τοῦ παρόντος προβλεπομένου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ οὗτος παραπέμπεται δι' εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὑπογρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 43.

Εἰς τὴν 4ην παράγραφον στίχον 2 τοῦ ἄρθρου 142 τοῦ ἰδίου Νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «τὰ μέλη».

Ἄρθρον 44.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 146 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, παραλαβὼν τὴν περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργοῦ, κοινοποιεῖ τὸ ταχύτερον ταύτην ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου (τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ) καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, συγκαλεῖ δὲ τὸ Συμβούλιον δι' ἐγγράφου του γνωστοποιῶν ἅμα εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 45.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 12 καὶ 13 παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 157 τοῦ Νόμου 5122 διαγράφονται.

Ὁ πρῶτος στίχος τῆς 14ης παραγράφου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Παρελθούσης τῆς ἄνω προθεσμίας ἡ ἀπόφασις καθίσταται κλπ.

Ἄρθρον 46.

Τὸ ἄρθρον 163 τοῦ νόμου 5122 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ κάτωθι :

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας ἐντὸς ἑξαμήνου ἡ ἀκύρωσις Διαταγμάτων ἢ διαταγῶν δι' ὧν ἐτέθησαν ἀνθυπασπισταὶ ὑπαξιωματικοί, πτυχιοῦχοι ἀεροπόροι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 5122 εἰς ἀπόλυσιν, ἔκπτωσιν, ἀπόταξιν ἢ ἀπόλυσιν λόγῳ μὴ ἀποδοχῆς ἀναβαθμίδος, ἐὰν κατὰ τὴν διαδικασίαν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμοι διατάξεις καὶ διατυπώσεις τῶν ἰσχυόντων τότε νόμων καὶ κανονισμῶν.

Ἡ ἀκύρωσις οὐδὲν δικαίωμα λήψεως ἀποδοχῶν ἢ ἄλλης ἀποζημιώσεως συνεπάγεται, οὐδὲ τὴν ἄμεσον ἐπαναφορὰν εἰς ἐνέργειαν, δι' ὅπερ ἀπαιτεῖται, ἅμα τῇ ἄνω ἀκυρώσει, νέα ἔρευνα τῆς ὑποθέσεως καὶ κρίσις τοῦ ὂν ἀφορᾷ αὐτὴν, παρὰ Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ὁ τρόπος συγκροτήσεως καὶ τὰ καθήκοντα καθορισθήσονται διὰ Π. Δ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τελεσίδικος οὖσα εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 47.

Ὅπου ἐν τῷ νόμῳ 5122 ἀναγράφεται Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή, ὑπονοεῖται ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 48.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τοῦ ἄρθρου 4 οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 5122.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5527 νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5527 νόμου μετὰ τὴν φράσιν «ἀπουσίασαν ἐπανειλημμένως ἐκ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ταμείου» προστίθενται τὰ κατωτέρω:

Τῶν διωρισμένων ἤδη δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τοιούτων μελῶν ἡ θητεία θεωρεῖται λήξασα. Τὰ μέλη ταῦτα θὰ μετέχωσι τῶν διοικουσῶν τὰ Ταμεῖα Ἐπιτροπῶν μέχρι τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ διορισμοῦ τῶν νέων μελῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἰδίου νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ καθωρισμέναι κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα σχετικὰ Π. Διατάγματα κατευθύνσεις Ἐθνικῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν ὁδῶν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς διαδρομάς, μήκη καὶ ἀφετηρίας των δι' ὁμοίων Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τμήματα ἐθνικῶν ὁδῶν χαρακτηρισθέντα ὡς ἐπαρχιακαὶ ὁδοί διότι ὡς ἐθνικαὶ ὁδοὶ ἐχαρακτηρίσθησαν ἕτερα τμήματα κατασκευασθησόμενα, δύνανται προσωρινῶς νὰ θεωρῶνται ὡς ἐθνικαὶ ὁδοὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἀντίστοιχα τμήματα δὲν κατεσκευάσθησαν. Καθ' ὅμοιον τρόπον δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ νέα ἐπαρχιακὴ ὁδός.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας κειμένων νόμων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Παρέχεται προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων σεισμοπαθείας ἐκ μέρους μόνον σεισμοπαθῶν ἀτόμων, περὶ ἀκινήτων, κειμένων ἐκτὸς τῶν τέως Δήμων Κορινθίων καὶ Περαχωριτῶν ἐντὸς δὲ πάντως τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, μέχρι καὶ τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1932, μεθ' ἣν οὐδεμία αἴτησις γίνεται δεκτή.

Αἱ δηλώσεις αὗται θέλουν ἐπιδίδεσθαι εἰς τὴν ἐν Κορίνθῳ Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. ἢ ὑποβάλλεσθαι διὰ τῶν ἐκτάκτων Προέδρων Κοινοτήτων, ἐπὶ ἀποδείξει, χορηγουμένῃ εἴτε ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὀργανισμοῦ εἴτε ὑπὸ τοῦ οἰκείου Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἀναγραφούσῃ δὲ ἀπαραιτήτως τήν τε χρονολογίαν ἐπιδόσεως ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου καὶ ἀποτελούσῃ ἀποκλειστικὸν μέσον ἀποδείξεως.

2. Ὁ Α.Ο.Σ.Κ. διὰ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ θέλει προβῆ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν τῶν ὡς ἄνω σεισμοπαθῶν ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς σεισμοπαθείας αὐτῶν διὰ τῆς ἐξαμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 6 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς 17ης Ἰουλίου 1931, οἱ δὲ κατάλογοι τῶν σεισμοπαθῶν τούτων θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς ἔγκρισιν ἐντὸς 4 μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

3. Ἡ ἄσκησις τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξευρεθησομένης σεισμοπαθείας πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἐκτιμηθησομένων ἀκινήτων θέλει ἀρχίσῃ μετὰ τὴν εἰς τὸν Α.Ο.Σ.Κ. ἐξασφάλισιν τῆς ἀντιστοίχου δαπάνης κατὰ τὰς ἰσχυούσας διαρρίσεις βοηθήματος καὶ δανείου.

4. Ἀκίνητα ὑπαγόμενα εἰς τὴν μέριμναν καὶ ἀρωγὴν τοῦ Α.Ο.Σ.Κ., κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, εἶναι μόνον αἱ μόνιμοι κατοικίαι αἱ προϋπάρχουσαι τοῦ σεισμοῦ τῆς 22ας Ἀπριλίου 1928, τοῦ γεγονότος τούτου πιστοποιουμένου διὰ πράξεως τῶν οἰκείων Κοινοτικῶν Συμβουλίων.

5. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος οἱ πρὸ διετίας ἀπὸ τῆς 22 Ἀπριλίου 1928 ἢ οἱ ὡς ἐπιστήμονες μονίμως πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1926 ἐγκατεστημένοι καὶ ἐν τῇ πόλει τῆς Κορίνθου μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ σεισμοῦ κατοικοῦντες, μὴ κεκτημένοι δὲ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐν Κορίνθῳ ἢ ἀλλαχοῦ, ἰδίαν στέγην, δύνανται νὰ αἰτήσωνται στοιχειώδη ἀποκατάστασιν αὐτῶν διὰ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ.

ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἂν ἡ διὰ τὴν τοιαύτην ἀποκατάστασιν ἀπαιτηθησομένη δαπάνη δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐν συνόλῳ καὶ διὰ πάντα τὰ τῆς κατηγορίας ταύτης ἄτομα. Οἱ ὅροι, αἱ προϋποθέσεις καὶ αἱ λεπτομέρειαι, τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικοὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τούτων καθὼς καὶ ὁ τρόπος ἀποδείξεως τῆς ἐν Κορίνθῳ μονίμου πρὸ τοῦ σεισμοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγκαταστάσεως αὐτῶν κανονισθήσονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ, προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν βάσει ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. κανονιστικοῦ τῶν ἄνω λεπτομερειῶν καὶ προϋποθέσεων καὶ ἐκδιδομένου κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 11 τοῦ νόμου 3717. Τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐξαιροῦνται οἱ ὁμολογουμένως πλούσιοι ὡς καὶ οἱ κεκτημένοι πρότερον ἰδίαν ἢ προικῶαν οἰκοδομήν, ἀπαλλοτριώσαντες ὅμως αὐτὴν ἐκουσίως κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ σεισμοῦ πενταετίαν.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ3717 νόμου προστίθεται ἡ φράσις :

«Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως, διὰ παραιτήσεως ἢ ἄλλως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ ὁρίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀτονούσης ἐν τούτῳ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος».

2. Εἰς τοὺς Συμβούλους τοῦ Α. Ο. Σ. Κ., παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν 200 κατὰ συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐντὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ δραχμῶν 300 διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐκτὸς αὐτῆς καὶ διὰ συνεδρίας ἑκάστου Σώματος οὐχὶ πλείονας τῶν τριῶν κατὰ μῆνα, πλέον τῶν ἐξόδων κινήσεως διὰ τοὺς μετακινουμένους ἐκ τῆς ἕδρας τῶν Συμβούλους.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ 5395 νόμου τρία μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. μετὰ συμβουλευτικῆς ψήφου ἐκλέγονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μετεχόντων τῆς ἐκλογῆς, ἡ δὲ θητεία των ὁρίζεται τριετὴς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς, λήγουσα πάντως μετὰ τῆς θητείας τῆς ἐκλεξάσης αὐτοὺς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

2. Ἡ ἐκλογὴ ἢ ἀντικατάστασις τῶν ὡς ἄνω συμβούλων διεξάγεται ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ τῇ εἰδοποιήσει τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. Ἀπαρτία διὰ τὴν ἐκλογὴν ὑπάρχει ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν δικαιουμένων ψήφου οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ συγκεντρώσεως τῆς ἀπαιτουμένης κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πλειοψηφίας, ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ Ἐὰν ὅμως καὶ πάλιν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται τὴν πρώτην προσεχῆ Κυριακήν. ἐπιτυχὼν δὲ θεωρεῖται ὁ σχετικῶς πλειοψηφήσας ὑποψήφιος.

4. Τὰ σεισμοπαθῆ ἄτομα καὶ σεισμοπαθεῖς Κοινότητες θὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὴν Ε.Ε.Ε. παρὰ τοῦ ἐκπροσώπου τῶν Κοινοτήτων τέως Δήμου Κορινθίων παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ Α.Ο.Σ.Κ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ 3717 νόμου εἶναι, ὅτι ὑποθῆκαι ἢ ἄλλα βάρη, οἷον κατασχέσεις, ἐπὶ σεισμοπλήκτων ἀκινήτων, δεκτικὰ περιορισμοῦ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνεχόντων τὰ ὑφιστάμενα μέχρι τῆς ἀνοικοδομήσεως ἢ ἐπισκευῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ κατάλογοι, βάσει τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ βεβαίωσις τῶν ἀπαιτητῶν ἐσόδων τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. ἐν τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ κηρύσσονται ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. ἐντὸς 7 τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεώς των ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ 4432 νόμου διατυποῦται ὡς ἀκολούθως :

5. Ἡ ἐπὶ τοῦ Δικαστηρίου παράστασις τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. δύναται νὰ διεξαχθῇ ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ 4432 νόμου Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Νομικοῦ καὶ Δικαστικοῦ τμήματος τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ τμήματι ὑπηρετούντων δικηγόρων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, παρ' οἷς οὗτοι τυγχάνουν διωρισμένοι, δυνάμει ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α.Ο. Σ. Κ., ἀντὶ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 94 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας παρεχομένης πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ τῶν συμπληρώσεων αὐτοῦ περὶ ἐλαχίστων διαστάσεων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ σεισμοπλήκτων ἀκινήτων ἀνοικοδομουμένων ἐν τῷ αὐτῷ καὶ πρότερον γηπέδῳ, μὴ χωρούσης προσκυρώσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνοικοδόμησις ἀρχίσῃ ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.

1. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς τυχὸν ὑπερμέτρου ἐπιβαρύνσεως τῶν ἀνοικοδομησάντων βάσει τῶν ἰσχυόντων πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς 17 Ἰουλίου 1931 καὶ οἰκονομικὴν ἐξομοίωσιν πάντων τῶν διὰ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. ἀνοικοδομησάντων καὶ ἀνοικοδομησόντων θέλει μετὰ γνώμην τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. καταρτισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατόπιν αἰτήσεως σεισμοπαθοῦς ἢ σεισμοπαθῶν ὑποβληθησομένης ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, πενταμελὴς ἐπιτροπή, ἥτις θέλει μελετήσει τὰς συνθήκας καὶ τοὺς τεχνικοὺς ὅρους τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ τὰ ἐντεῦθεν προκύψαντα πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα καὶ ἀποφανθῇ εἰδικῶς δι' ἑκάστην περίπτωσιν περὶ τῆς τυχὸν ὑπερβολικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν προανοικοδομησάντων ζημιωθέντων ἐξ ἐλλείψεως τῆς προσηκούσης πείρας τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Α.Ο.Σ.Κ., ἢ μειονεκτικῆς θέσεως τινῶν τῶν σεισμοπαθῶν τούτων, ὡς καὶ τῶν ἐκ τῆς πρωϊμοτέρας χρήσεως τῶν ἀνοικοδομηθέντων ἀκινήτων των ὠφελημάτων

2. Ἡ γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἥτις δέον νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠιτιολογημένη περιλαμβάνουσα ὅλας τὰς περιπτώσεις μεθ' ἔγκρισιν ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. δι' ἀναλόγου ἐκπτώσεως ὑπὲρ τοῦ σεισμοπαθοῦς ἐκ τοῦ μετὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ συνομολογηθέντος δανείου, τοῦ ὁρισθησομένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσοῦ ὑπερβολικῆς ἐπιβαρύνσεως εἰς βάρος εἰδικοῦ κονδυλίου ἐξασφαλισθησομένου εἰς τὸν Α.Ο.Σ.Κ.

3. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθήσεται ἐξ ἑνὸς ἐφέτου ὡς Προέδρου, 1 πολιτικοῦ μηχανικοῦ, καθηγητοῦ τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, 1 ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὁρισθήσεται δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ καταβληθήσεται ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. εἰς βάρος τῶν αἰτησαμένων σεισμοπαθῶν κατὰ λόγον σύμμετρον πρὸς τὴν δαπάνην ἀνοικοδομήσεως ἑκάστου.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 3085 τοῦ ἔτους 1924 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Ἐν Λουτρακίῳ ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ἐν ἄλλοις κτιρίοις λουτρῶν, πλὴν λουτρῶν καθαριότητος».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4665 «περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν χωρὶς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μένην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 4665 προσληφθὲν ἕκτακτον προσωπικὸν τὸ ἀσχολούμενον εἰς ἀποτυπώσεις καὶ διανομὰς γαιῶν ἐκ τῶν διατεθεισῶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν γηγενῶν καὶ προσφύγων διατηρεῖται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος, τοῦ ἀριθμοῦ τούτου περιορισμένου ἀπὸ 19 Μαΐου 1932 εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄνω νόμου προβλεπομένου ἀνωτάτου ὁρίου προσλήψεως τοιούτων ὑπαλλήλων.

2. Εἰς ὅσους ἐκ τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῆς ἄνω κατηγορίας ἐκοινοποιήθη ἡ ἀπόλυσις μετὰ τὴν 19 Μαΐου 1932 καταβάλλονται αἱ ἀποδοχαὶ αἱ ἀναλογοῦσαι εἰς τὸ πέραν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καὶ μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεώς των χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἐξηκολούθησαν ἐργαζόμενοι.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τὸ ἀσχοληθὲν καὶ ἀσχολούμενον ἑκάστοτε εἰς τοπογραφικὰς ἐργασίας πρὸς ἐκπόνησιν μελετῶν ὑδραυλικῶν ἢ ἄλλων ἐν γένει ἔργων ἐγγείου βελτιώσεως, λαμβάνει κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ὡς ἄνω ἐργασιῶν ὡς ἀποζημίωσιν ἀντὶ στρεμματικῆς τοιαύτης τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 3279 καθοριζομένην καὶ ὡς αὐτὴ ἑκάστοτε θὰ ἐφαρμόζηται.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος προβλεπόμεναι δαπάναι βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

2. Ἐπίσης τὰ ἐν γένει ἔξοδα λειτουργίας ἐν ὑπαίθρῳ τῶν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προβλεπομένας ἐργασίας ἀσχοληθέντων καὶ ἀσχολουμένων ἑκάστοτε τοπογραφικῶν συνεργείων τῆς Τ.Υ.Γ.Γ. ἄτινα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ ὀκτὼ (8), ὡς καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ προσωπικοῦ τούτων βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ταμείου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ» ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ Νόμου 4665 προσληφθέντων συνταξιούχων ἐκτάκτων ὑπαλλήλων.

Συζητουμένου εἶτα εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθέντος σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) δηλοῖ ὅτι μία διάταξις εὑρεν ἀντίρρησιν ὡς ἡ μὴ προνοοῦσα διὰ τὸν ἐπαναδιορισμὸν τῶν δύο καθηγητῶν, περὶ τοῦ ἀναδιορισμοῦ των ὅμως ὑπέβαλλον ἴδιον νομοσχέδιον καὶ συνεπῶς παρακαλῶ νὰ κυρωθῇ τὸ παρὸν σχέδιον νόμου ἄνευ τροποποιήσεως. Μετὸ γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ἔχον οὕτω.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης».

«κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΙΑ' τῆς 5 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς)

Ἔδης ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(Διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 8 καὶ προσθήκης ἄρθρων 9, 10, 11, 15, 16 καὶ 17).

Ὁ νόμος 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ» τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἐν τοῖς ἄρθροις 2, 17, Δ, 20, 25, 26, 27 καὶ 28 αἱ φράσεις «Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως», «Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν φράσεων «Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων» καὶ «Ὑπουργείον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων».

Ἄρθρον 2.

Ἐν ἄρθρῳ 4 παράγραφος 2 προστίθενται ἐν τέλει τὰ ἑξῆς:

Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν Διαταγμάτων τούτων ἐφαρμόζονται, προκειμένου περὶ διδακτορικῶν διπλωμάτων, αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἰσχύουσι δὲ ὡσαύτως καὶ αἱ περὶ ἀπονομῆς διδακτορικῶν διπλωμάτων τιμῆς ἕνεκεν διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἐν ἄρθρῳ 6 παράγραφος 3 προστίθενται τὰ ἑπόμενα:

«Ἡ θητεία τῶν εἰς τὰς ἐκτάκτους ἐπικουρικὰς ἕδρας οἱασδήποτε φύσεως διοριζομένων παρατείνεται ἑκάστοτε μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους, καθ' ὃ αὕτη λήγει.

«Ὁκτὼ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ ἐπαναλαμβάνεται ἡ περὶ πληρώσεως τῆς σχετικῆς ἕδρας διαδικασία, ὁ δὲ ἐκλεγόμενος διορίζεται ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος Πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἀνάθεσις μαθήματος εἰς ὑφηγητὴν γίνεται ἐπὶ θητείᾳ τριῶν ἐτῶν, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ διὰ Π. Δ. εἰς ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον μόνον μετ' ἀπόφασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

«Ὑφηγητὴς οὗ ἀνενεώθη ἡ θητεία δύναται νὰ διορισθῇ διὰ Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς ἔκτακτος ἐπικουρικὸς καθηγητής.»

Ἄρθρον 5.

Τοῦ ἄρθρου 11 ἡ παράγραφος 2 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται:

α) Προκειμένου περὶ ἐκλογῆς τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν μόνον ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν.

β) Προκειμένου περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὸ Πανεπιστήμιον, ἐκ τῶν τακτικῶν, ἐκτάκτων αὐτοτελῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπικουρικῶν καθηγητῶν. Οἱ ἔκτακτοι καθηγηταὶ μετέχουσιν ἄνευ ψήφου.

γ) Ἐπὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν θεμάτων ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν αὐτοτελῶν ἕδρῶν. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς τακτικοὺς καθηγητάς, οἱ δὲ ἀπουσιάζοντες ὀφείλουσι νὰ δικαιολογήσωσι ἐγκύρως τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν».

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται τακτικῶς μὲν ὁσάκις ὁ νόμος ὁρίζει, ἐκτάκτως δὲ εἴτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Πρυτάνεως, εἴτε ἀπορράσει τῆς Συγκλήτου, εἴτε τῇ αἰτήσει σχολῆς τινος μετ' ἀπόφασιν τῶν δύο τρίτων τοῦ Συλλόγου αὐτῆς, εἴτε τῇ αἰτήσει δώδεκα τακτικῶν καθηγητῶν. Ἐν τῇ αἰτήσει ὁρίζεται καὶ τὸ θέμα τῆς συγκλήσεως.

Τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἐκλογῆς τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν, ὁπότε προεδρεύει ὁ Πρύτανις. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν οἱ παρόντες τακτικοὶ καθηγηταὶ εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων. Καθήκοντα γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν νεωτέρων καθηγητῶν ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου».

Ἡ Σύγκλητος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Πρωπρυτάνεως, τοῦ Ἀντιπρυτάνεως, τῶν Κοσμητόρων τῶν Σχολῶν ἑκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους καὶ ἐξ ἑνὸς ἔτι Συγκλητικοῦ ἐξ ἑκάστης Σχολῆς, ἐκλεγομένου δι' ἓν ἔτος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν.

Ἡ Σύγκλητος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν διακοπῶν συνεδριάζει ἅπαξ τοῦ μηνός, δύναται ὅμως καὶ νὰ διακόψῃ τὰς συνεδρίας αὐτῆς ἢ καὶ νὰ ἀναθέσῃ εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ Συγκλητικῶν, προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ἐν ἐπειγούσῃ ἀνάγκῃ.

Ὡσαύτως τὸ Πρυτανικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν διακοπῶν συνεδριάζει ἅπαξ τοῦ μηνός, δύναται ὅμως καὶ νὰ διακόψῃ τὰς συνεδρίας αὐτοῦ ἢ καὶ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τριμελῆ ἐκ μελῶν αὐτοῦ ἐπιτροπήν, προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ἐν ἐπειγούσῃ ἀνάγκῃ.

Τὰ θέματα, ἐφ' ὧν δύνανται νὰ ἀποφασίζωσιν αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι ἐπιτροπαί, καθορίζονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἢ τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἀποφασίζεται καὶ ὁ καταρτισμὸς τῶν ἐπιτροπῶν τούτων».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ὁ διορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας πλὴν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως γίνεται ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος κατόπιν διαγωνισμοῦ, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι καθορίζονται διὰ πράξεως τῆς Συγκλήτου. Πάντες οἱ ἀνωτέρω διορίζονται ὡς προσωρινοὶ ὑπὸ δοκιμασίαν, μονιμοποιοῦνται δὲ προτάσει τῆς Συγκλήτου μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς διορίζεται μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

Τὸ βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Πρυτάνεως ἀνακοινουμένης ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς πάντα πανεπιστημιακὸν ὑπάλληλον, πλὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως, ἐπιστάτην κλητῆρα ἢ ὑπηρέτην παραβαίνοντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἢ ἐπιδεικνύοντα ραθυμίαν ἀσυγγνωστον περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, ἢ ἀνευλάβειαν πρὸς τὰς πανεπιστημιακὰς ἀρχὰς ἢ διαγωγὴν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἡ ἐγκαταλείποντα τὴν θέσιν αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς εἶναι ἡ ἐπίπληξις, τὸ πρόστιμον μέχρι 300 δραχμῶν, ἡ κράτησις ἑνὸς μέχρι τριῶν μισθῶν, ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ ἡ ὁριστικὴ ἀπόλυσις.

Τὴν μὲν ἐπίπληξιν καὶ τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλει ὁ Πρύτανις, τὴν δὲ κράτησιν ἑνὸς μέχρι τριῶν μισθῶν ὡς καὶ τὴν ἀπόλυσιν ἡ Σύγκλητος.

Πᾶσα πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται πάντοτε μετὰ προηγουμένην κλῆσιν τοῦ παρεκτρεπομένου εἰς ἔγγραφον ἀπολογίαν.

Προκειμένου περὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου ἐφαρμόζονται αἱ ἀνάλογοι διατάξεις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 7.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 προστίθενται ὡς παράγρ. 3 τὰ ἑξῆς:

«Παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τμήματος Σχολῆς τινος, ἐὰν ἡ Σχολὴ δὲν προβῇ εἰς προκήρυξιν τεσσάρων τουλάχιστον ἕδρῶν αὐτῆς ἢ τοῦ οἰκείου νέου τμήματος αὐτῆς καὶ δὲν πληρώσῃ μίαν τουλάχιστον τακτικὴν καὶ μίαν ἔκτακτον ἕδραν ἑκάστου λειτουργοῦντος τμήματος, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας καθαιρεθῆναι καὶ εἴτε ὑπ' αὐτοῦ προκληθεῖσαν εἴτε καὶ αὐθορμήτως ὑπ' αὐτῆς τῆς Συγκλήτου γενομένης νὰ διορίσῃ πενταμελῆ ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ 3 τοὐλάχιστον τακτικῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ἐκ δύο τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ τακτικῶν ἢ προσέδρων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἢ διευθυντῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ὁμοταγῶν τοῖς Πανεπιστημίοις, δικαιουμένην νὰ προτείνῃ πρὸς διορισμὸν καθηγητὰς μέχρι τριῶν, ἐξ ὧν δύο εἰς τακτικὰς καὶ ἕνα εἰς ἔκτακτον ἕδραν, αὐτοτελῆ ἢ καὶ ἐπικουρικὴν τῶν τακτικῶν, ταύτης ἱδρυομένης διὰ Διατάγματος, προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς διὰ μίαν τριετίαν. Εἰς τὰς μνημονευθείσας ἕδρας συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ τυχὸν ὑπὸ τῆς Σχολῆς προκηρυχθεῖσαι ἤδη, ἀλλὰ μήπω πληρωθεῖσαι.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 30 προστίθενται ὡς παρ. 2 καὶ 3 τὰ ἑπόμενα.

«Ὁ νόμος οὗτος (3341) μετὰ τῶν ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διαταγμάτων ἰσχύει ὁμοιομόρρως καὶ ἐπὶ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν τμημάτων τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν. Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀφορῶσα εἰς τὸ Δασολογικὸν καὶ Γεωπονικὸν τμῆμα καὶ ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ προσαρτήσεως τῶν Σχολῶν Ἀνωτάτης Δασολογικῆς καὶ Γεωπονικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης» καὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὸ νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων ἤτοι τοῦ 3577 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 8\ἑρίου 1927 Ν. Δ. περὶ προσαρτήσεως τῶν Σχολῶν Ἀνωτάτης Δασολογικῆς καὶ Γεωπονικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης» τοῦ νόμου 1853 «περὶ Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς», τοῦ νόμου 2939 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων κλπ.», τοῦ Ν Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως Ὀργανισμοῦ Ἀνωτάτης Δασολογικῆς Σχολῆς κλπ.», τοῦ νόμου 1844 «περὶ Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς» καὶ παντὸς ἄλλου νόμου ἢ διατάγματος καταργεῖται.

Μετ' ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως δύνανται διὰ Διατάγματος ὡρισμένα ἄρθρα τοῦ ἑκάστοτε Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν νὰ ἰσχύσωσι καὶ διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων ὡς καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 9.

«Ὁμοίως δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ διορίζῃ Ἕλληνας τὸ γένος διατελοῦντας τακτικοὺς ἢ ἐκτάκτους καθηγητὰς εἰς ξένα ὁμοταγῆ Πανεπιστήμια ὡς τακτικοὺς ἢ ἐκτάκτους καθηγητὰς εἰς ἕδραν κενὴν ὁμοειδῆ, ἤτοι τοῦ αὐτοῦ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.»

Ἄρθρον 10.

Τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ εἷς μὲν τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς προέδρου συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν τὸ ἀρχαιότερον ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ μέλος τοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, εἷς δὲ τὰ λοιπὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἷς ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῶν χρηματισάντων Πρυτάνεων τῶν Πανεπιστημίων ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιμισθίας.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἤδη, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, παραχωρηθέντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης δημό-

στοι χῶροι ἢ κτίρια θεωροῦνται ὡς παραχωρηθέντα κατὰ κυριότητα εἰς αὐτὸ ὁριστικῶς. Δι' ἀποφάσεως ὁμοίως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γίνεται καὶ εἰς τὸ μέλλον πᾶσα παραχώρησις δημοσίου ἀκινήτου κατὰ κυριότητα ἢ κατὰ χρῆσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης χάριν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἡ θητεία τῶν νῦν ὑφηγητῶν εἰς οὓς ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διδασκαλία μαθήματος παρατείνεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνατέσεως μέχρι συμπληρώσεως τριετίας, δυναμένη ν' ἀνατεθωῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 4, θεωρουμένης τῆς θητείας ταύτης ὡς πρώτης.

Ἄρθρον 13.

Πᾶσα διάταξις οἱουδήποτε νόμου ἢ νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον καταργεῖται.

Αἱ διατάξεις τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσ)νίκῃ» ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων διαταγμάτων ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 14.

Ἐξουσιοδοτεῖται τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ὅπως ἀναδημοσιεύσῃ ἐν ἰδίῳ τεύχει τὸν περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ νόμον 3341 ἐν κωδικοποιήσει αὐτοῦ μετὰ τῶν μεταγενεστέρων καὶ εἰδικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀναφερομένων νόμων καὶ νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐφ' ὅσον ταῦτα ἰσχύουσιν ἤδη, μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς διατυπώσεως ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἀριθμησεως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ τῶν σχετικῶν παραπομπῶν τοῦ νόμου 3341 καὶ ἀπαλειφομένων τῶν μὴ ἰσχυουσῶν διατάξεων αὐτῶν.

Ἡ κωδικοποίησις γενήσεται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπείας ὁριοθησομένης ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ἀποτελουμένης ὑπὸ δύο καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου καὶ τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 15.

«Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς Συγκλήτου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1933—34.»

Ἄρθρον 16.

«Καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ.»

Ἄρθρον 17.

Διορισθεὶς καθηγητὴς καὶ μὴ ὁρκισθεὶς ἐντὸς τῆς κεκανονισμένης προθεσμίας δὲν χάνει τὸ πρὸς ὁρκωμοσίαν καὶ ἀνάληψιν καθηκόντων δικαίωμα ἐφ' ὅσον ἡ οἰκεία Σχολὴ δὲν προέβη εἰς ἐκλογὴν νέου καθηγητοῦ καὶ δὲν ἀνεκλήθη τὸ περὶ διορισμοῦ αὐτοῦ Διάταγμα.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3505 «περὶ μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων» ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3505.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3505 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : Μεσῖται ἀστικῶν συμβάσεων κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἶναι οἱ ἐπὶ σκοπῷ μεσιτείας μεσολαβοῦντες πρὸς σύναψιν συμβάσεως ἀστικοῦ δικαίου ἀγοραπωλησίας, ἀνταλλαγῆς, μισθώσεως ἀστικῶν ἀκινήτων καὶ δανείων πάσης φύσεως.

2. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Μεσίτης ἀστικῶν συμβάσεων διορίζεται ὁ Ἕλλην πολίτης, ὁ συμπληρώσας τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, κεκτημένος ἐνδεικτικὸν δευτέρας τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ Σχολαρχείου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς, μὴ διατελῶν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, οὔτε καταδικασθεὶς ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπομένων καὶ ἀπολαύων τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἐνέργεια μεσιτικῶν πράξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰς Ἑλληνικὰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας, ἐφ' ὅσον συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸ Καταστατικόν των μεταξὺ τῶν σκοπῶν τῆς συστάσεώς των.

Ἀπαγορεύεται ὁ διορισμὸς ὡς μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων ξένων ὑπηκόων, ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος. Οἱ γενόμενοι διορισμοὶ ὡς μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων ξένων ὑπηκόων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ὁ διορισμὸς μεσίτου ἀστικῶν συμβάσεων γίνεται διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τμῆμα Ἐμπορίου) συνταχθείσης ἐπὶ ἑκατονταδράχμου χαρτοσήμου.

Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διωρισμένοι μεσῖται ἀστικῶν συμβάσεων ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ ταύτης νὰ ἀνανεώσωσι τοὺς διορισμούς των κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, τῆς περὶ ἀνανεώσεως αἰτήσεως συνταχθείσης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου

Οἱ μὴ ἀνανεοῦντες τοὺς διορισμούς των εἶναι αὐτοδικαίως πεπαυμένοι.

Ἕκαστος μεσίτης ἀστικῶν συμβάσεων ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου τοῦ διορισμοῦ του ἢ τῆς ἀνανεώσεως αὐτοῦ ὑποχρεοῦται :

α) Νὰ ἐγγραφῇ μέλος τοῦ τυχὸν ὑφισταμένου οἰκείου ἐπαγγελματικοῦ Σωματείου καὶ

β) Νὰ ἐφοδιασθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ ὁποίου εἶναι μέλος διὰ δελτίου ταυτότητος.

Τὰ δελτία ταῦτα ἐκτυποῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου ἐπὶ τῇ βάσει τύπου ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, διατίθενται δὲ πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἔναντι τῆς ἀξίας των.

3. Τὸ ἄρθρον 3 αὐτοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἡ πρὸς τὸν μεσίτην ἀστικῶν συμβάσεων διδομένη ἐντολὴ εἶναι ἔγγραφος, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς τὸ ποσὸν τῶν ἀντιστοίχων νομίμων μεσιτικῶν δικαιωμάτων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς πεντακισχιλίας ὁπότε δύναται νὰ εἶναι καὶ προφορική. Ἐφόσον δὲ δὲν περιέχει προθεσμίαν εἶναι μηνιαία.

Λογίζεται καθ' ὅλα ὡς νόμιμος ἐντολὴ πρὸς τὸν μεσίτην τοῦ συμβαλλομένου ἐκ μέρους τοῦ ἀντισυμβαλλομένου, ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀποδοχὴ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ μεσίτου τούτου.

4. Τὸ ἄρθρον 4 αὐτοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὰ μεσιτικὰ δικαιώματα ὀφείλονται πρὸς τὸν μεσίτην ὑπὸ τοῦ ἐντολέως ἢ τῶν ἐντολέων αὐτοῦ πλήρη μὲν ἐὰν συνήφθη ἡ ὁριστικὴ σύμβασις ἐφ' ἧς ἡ μεσιτεία, ἡμίση δὲ ἐὰν ἡ σύναψις ὁριστικῆς συμβάσεως, καίτοι συμφωνηθεῖσα, ἐματαιώθη.

Τὸ ποσοστὸν τῶν δικαιωμάτων τούτων, ἐφ' ὅσον ρητῶς δὲν συνεφωνήθη ἄλλως, ὁρίζεται προκειμένου μὲν περὶ δανείου εἰς ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, καὶ βαρύνει τὸν δανειζόμενον, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν συμβάσεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὁρίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν δι' ἕκαστον συμβαλλόμενον μέρος. Ματαιουμένης ὅμως τῆς συνάψεως συμ-

βάσεως δανείου ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ δανειστοῦ ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς καταβολὴν πρὸς τὸν μεσίτην τῶν ἀντιστοίχων νομίμων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

Τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς μεσιτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 8 Ἰουνίου 1926 «περὶ μεσιτῶν».

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα μεσιτικὰ δικαιώματα δύνανται νὰ ἐλαττωθῶσιν ἢ ὁρισθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει κλίμακος.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 αὐτοῦ ἁρμοδιότης τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν 10.000 τοῦ δὲ Εἰρηνοδικου μέχρι 5. 000.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἄρθρα 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 αὐτοῦ ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

1. Οἱ μεσῖται ἀστικῶν συμβάσεων ἀπολύονται καθ' ὃν τρόπον διορίζονται :

α) ἐὰν ἀπολέσωσι προϋπόθεσίν τινα τοῦ διορισμοῦ των καὶ

β) ἐὰν τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς τρὶς διὰ πρόσκαιρης παύσεως ἢ διὰ τὸ αὐτὸ παράπτωμα.

2. Ὅστις ἐνεργεῖ μεσιτικὰς πράξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἄνευ διορισμοῦ, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων καὶ ἐπὶ πλέον διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς ἑκάστην ἐνεργηθείσαν πρᾶξιν ἀντιστοίχων νομίμων μεσιτικῶν δικαιωμάτων, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Τὸ ποσὸν τῆς ἐπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς ἐπιδικάζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιβολῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας ἢ Συντάξεων μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων, ὑφ' οἱονδήποτε τύπον καὶ τίτλον συσταθῇ τοῦτο.

Μέχρι συστάσεως τοῦ Ταμείου τούτου αἱ ὑπὲρ αὐτοῦ χρηματικαὶ ποιναὶ κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

3. Ἕκαστος μεσίτης ἀστικῶν συμβάσεων ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του μόνον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ ὁποίᾳ διορίζεται.

Ἡ περιφέρεια αὕτη προτείνεται διὰ τῆς περὶ διορισμοῦ αἰτήσεως, μνημονεύεται δὲ ἐν τῷ διορισμῷ.

Ὑπὸ τῶν διωρισμένων μεσιτῶν ἡ περιφέρεια αὕτη προτείνεται διὰ τῆς περὶ ἀνανεώσεως τοῦ διορισμοῦ αἰτήσεως, μνημονεύεται δὲ ἐν τῇ ἀνανεώσει.

Αἱ περιφέρειαι τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς λογίζονται μία.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ ὁρίζηται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ Πρωτοδικείου μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων.

4. Ἕκαστος μεσίτης ἀστικῶν συμβάσεων ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου τοῦ διορισμοῦ του ἢ τῆς ἀνανεώσεως αὐτοῦ νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ Ἐπαγγελματικῷ καὶ Βιοτεχνικῷ Ἐπιμελητηρίῳ καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ καὶ Βιομηχανικῷ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του, ὡς ἐγγύησιν, δραχμὰς χιλίας ἢ ἐθνικὰ χρεώγραφα ἴσης ἀγοραίας ἀξίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη εἶναι ἀκατάσχετος καὶ ἀνεκχώρητος χρησιμεύουσα ἀποκλειστικῶς πρὸς κάλυψιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μεσίτου, τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἔναντι παντὸς τρίτου, ἐπιφυλασσομένων πάντοτε τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ τῶν τυχὸν πέραν τῆς ἐγγυήσεως ταύτης ἀπαιτήσεών των καὶ πρὸς κάλυψιν τῶν κατ' αὐτοῦ προστίμων.

Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως ὑποστῇ μείωσίν τινα ὑποχρεοῦται ὁ μεσίτης ἐντὸς μηνὸς νὰ συμπληρώσῃ ταύτην.

Ἡ ἐγγύησις ἀποδίδεται μετὰ μῆνα ἀπὸ τοῦ θανάτου, παραιτήσεως, ἢ ἀπολύσεως τοῦ μεσίτου καὶ ἐφόσον δὲν ὑρίσταται ἀπαίτησίς της κατ' αὐτῆς.

Αἱ παρ' ἑκάστῳ Ἐπιμελητηρίῳ ἐγγυήσεις αὗται ἀποτελοῦσιν ἴδιον τακτοφόρον λογαριασμόν. Οἱ τόκοι αὐτῶν διατίθενται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας ἢ Συντάξεων μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων ὑφ' οἱονδήποτε τύπον καὶ τίτλον συσταθῇ τοῦτο ἢ ὑπὲρ ἑτέρων σκοπῶν ὁριζομένων διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ.

5. Συνιστᾶται παρ' ἑκάστῳ Ἐπαγγελματικῷ καὶ Βιοτεχνικῷ Ἐπιμελητηρίῳ καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου παρ' ἑκάστῳ Ἐμπορικῷ καὶ Βιομηχανικῷ, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος. Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου διώκονται καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ μεσῖται ἀστικῶν συμβάσεων.

Ἕκαστον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Ἐπιμελητηρίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του ὡς προέδρου τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκ δύο μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων ὡς μελῶν αὐτοῦ, ἐκλεγομένων μετ' ἴσων ἀναπληρωματικῶν, διὰ δύο ἔτη ὑπὸ τῆς ἐτησίας Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Σωματείου Μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐν συνυπάρξει μὲν πλειόνων τοῦ ἑνὸς Σωματείων ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου, ἐν παντελεῖ δὲ ἐλλείψει τοιούτου Σωματείου, ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ οἰκείου Ἐπιμελητηρίου κατὰ μῆνα Ἰανουάριον. Χρέη γραμματέως ἑκάστου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ οἰκείου Ἐπιμελητηρίου ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις ἑκάστου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Λόγοι πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν μεσιτῶν εἶναι πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος νόμου.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι :

α) Ἐπίπληξις.

β) Πρόστιμον μέχρι δραχμῶν χιλίων, εἰσπραττόμενον ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐν περιπτώσει δυστροπίας κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐπιβαλλομένων προστίμων ἐπιδικάζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιβολῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας ἢ Συντάξεων Μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων ὑφ' οἱονδήποτε τύπον καὶ τίτλον συσταθῇ τοῦτο. Μέχρι συστάσεως τοῦ Ταμείου τούτου κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

γ) Πρόσκαιρη παῦσις μέχρις ἑνὸς ἔτους.

6. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μεσίτας ἀστικῶν συμβάσεων νὰ εἶναι ὑπάλληλοι Δημοτικοί, Δημόσιοι καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Βόλου, Λαρίσης, Πατρῶν, Πύργου, Χαλκίδος, Σύρου, Χανίων, Ἡρακλείου, Ρεθύμνης καὶ Μυτιλήνης.

Δύνανται δὲ διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας περιφερείας καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸ Κράτος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐπεκτάσεως ἡ ἑξάμηνος προθεσμία τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ἐπεκτάσεως Διατάγματος. ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μετὰ τρίμηνον ἀπὸ ταύτης.

Αἱ γενόμεναι ἐπεκτάσεις τῆς ἰσχύος τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς 8 Ἰουνίου 1926 «περὶ μεσιτῶν», τῆς 8 Αὐγούστου 1926 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 8 Ἰουνίου 1926 περὶ μεσιτῶν» καὶ τῆς 13 Νοεμ-

ρίου 1927 «περί κυρώσεως των Ν. Δ. της 8 Ιουνίου 1926 «περί μεσιτών» και της 8 Αυγούστου 1926 «περί τροποποιήσεως κλπ.» αφ' ού χρόνου ίσχυον ταύτα, καθώς και του νόμου 3505 και οι επί τη βάσει αυτών γενόμενοι διορισμοί είναι έγκυροι.

8. Εις τας περιφερείας εκείνας εις τας οποίας επεκτείνεται ή ισχύς του παρόντος νόμου διορίζονται μεσίται αστικών συμβάσεων και μη κεκτημένοι ενδεικτικόν σπουδών, αλλ' ασκούντες το επάγγελμα κατά το τελευταίον προ της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου χρόνον έτος και εφ' όσον εντός εξαμήνου από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου υποβάλωσι την περί διορισμού αίτησιν.

9. Εις τας περιφερείας της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου δύνανται δι' αποφάσεων του επί της Εθνικής Οικονομίας Υπουργού δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να παρέχηται τρίμηνος το πολύ προθεσμία προς διορισμόν των εντός αυτών ασκούντων το επάγγελμα κατά το τελευταίον προ της ενάρξεως της ισχύος της περί μεσιτών αστικών συμβάσεων νομοθεσίας.

Γίνεται ωσαύτως δεκτόν εις α' συζήτησιν κατ' αρχήν και κατ' άρθρον το σχέδιον νόμου «περί τροποποιήσεως και κωδικοποιήσεως του νόμου 2190 «περί ανωνύμων Εταιρειών». Γίνεται ωσαύτως δεκτή δι' αναστάσεως εις β' κατ' άρθρον και σύνολον συζήτησιν ή πρότασις νόμου περί επαναφοράς απολυθέντων αξιωματικών του Π. Ναυτικού έχον ούτω.

«Περί επαναφοράς απομακρυνθέντων υπαξιωματικών του Π. Ναυτικού».

Άρθρον μόνον.

Υπαξιωματικοί του Π. Ναυτικού απομακρυνθέντες δυνάμει του άρθρου 65 του νόμου 4411 ως κριθέντες δια στάσιμοι, δια τους οποίους υποβλήθη μετά την απομάκρυνσίν των αναφορά της προϊσταμένης υπηρεσίας των αιτουμένης την παλαμονήν αυτών ως επιδεκτικών βελτιώσεως, δύνανται να επανέλθωσιν εις τας τάξεις αποφάσει του Υπουργού των Ναυτικών επί τη βάσει αιτήσεως αυτών και ειδικής γνωμοδοτήσεως του Α. Ν.Δ.Σ. Ούτοι επανερχόμενοι ανακτώσι την αρχαιότητά των.

Γίνεται ωσαύτως δεκτή εις β' κατ' άρθρον και σύνολον συζήτησιν, ως ετροποιήθη αναβληθείσης της επιψηφίσεως του συνόλου ή πρότασις νόμου «περί καταργήσεως των εν ισχύι διατάξεων «περί αγροτικής ασφαλείας, όσον αφορά τας επαρχίας Άργους και Ναυπλίας».

Απορρίπτει της Βουλής αναβάλλεται ή β' συζήτησις επί των άρθρων και του συνόλου της προτάσεως νόμου «περί μειώσεως της δημοτικής φορολογίας λευκών μαρμάρων» δι' αύριον.

Γίνεται είτα δεκτόν δι' αναστάσεως εις μόνην συζήτησιν το υπό της Γερουσίας το πρώτον ψηφισθέν σχέδιον νόμου «περί τροποποιήσεως του νόμου 3786 περί συγκροτήσεως της Γερουσίας» έχον ούτω :

Περί τροποποιήσεως του νόμου 3786 «περί συγκροτήσεως της Γερουσίας».

(το πρώτον υποβληθέν)

(Δεν εψηφίσθη υπό της Γερουσίας)

(κατά τη υπό στοιχείον ΠΒ' της 8 Αυγούστου 1932 συνεδρίαν αυτής).

Άρθρον 1.

Τα υπό στοιχεία α' και β' εδάφια της § 2 του άρθρου 6 του νόμου 3786 της 14 Ιανουαρίου 1929 «περί συγκροτήσεως της Γερουσίας» αντικαθίστανται διά των εξής :

α') Εις τας περιφερείας τας εκλεγούσας 3 γερουσιαστάς προσκυρούται μία έδρα εις την μειονοψηφίαν, ήτις ήθελε συγκεντρώσει το πέμπτον τουλάχιστον των ψήφων.

β') Εις τας περιφερείας τας εκλεγούσας 4 γερουσιαστάς προσκυρούται μία έδρα εις την μειονοψηφίαν, ήτις ήθελε συγκεντρώσει το τέταρτον τουλάχιστον των ψήφων.

γ') Εις την περιφέρειαν την εκλέγουσαν 5 γερουσιαστάς προσκυρούται μία έδρα εις την μειονοψηφίαν, ήτις ήθελε συγκεντρώσει το έκτον τουλάχιστον των ψήφων.

Το υπό στοιχείον γ' εδάφιον της αυτής § 2 του άρθρου 6 του νόμου 3786 λαμβάνει το στοιχείον δ', το δε υπό στοιχ. δ' λαμβάνει το στοιχ. ε'.

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της ημέρας της καταχωρίσεως αυτού εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως.

Λύσει είτα του Υπουργού των Εσωτερικών απορρίπτεται ή πρότασις νόμου περί τροποποιήσεως του άρθρου 13 του νόμου 1720 «περί άρτοποιίας».

Γίνεται είτα δεκτόν εις α' συζήτησιν κατ' άρθρον και κατ' άρθρον τα εξής σχέδια νόμων :

1) «Περί εφημερίας και συμπληρώσεως του νόμου 4202 κλπ. «περί διευκολύνσεως των δημοσίων υπαλλήλων προς απόκτησιν κατοικίας κλπ.»

2) «Περί αλιπράξεως λιμενικών φόρων».

3) «Περί συνάψεως δικείων παρά των σιδηροδρόμων του Ελληνικού Κράτους».

4) «Περί κυρώσεως συμβάσεως δια την εκπόνησιν της μελέτης του έκτακτου υπονόμου Αθηνών- Πειραιώς και των περιοχών αυτών και δι' ενδεχομένην κατασκευήν τμήματος του όλου έργου».

Γίνεται ωσαύτως δεκτόν δι' αναστάσεως εις μόνην συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί τακτοποιήσεως προσωρινών εργατών Ο.Α.Η.» έχον ούτω

Περί τακτοποιήσεως προσωρινών εργατών Ο. Λ. Η. κλπ.

Άρθρον 1.

1. Οι εργάται λιμένος Πειραιώς, οι προσληφθέντες ως προσωρινοί τοιούτοι παρά του Ο.Λ.Η. από της 28ης Ιουνίου 1932 και εφεξής, μονιμοποιούνται.

2. Ο αριθμός των εργατών τούτων δεν δύναται να υπερβή τους διακοσίους πεντήκοντα (250).

3. Ο χρόνος της προϋπηρεσίας των ανωτέρω εργατών, ελλείψει άλλων στοιχείων, δύναται να αποδειχθή και δι' ένδικων μαρτυρικών καταθέσεων δύο τουλάχιστον μονίμων εργατών του Ο.Λ.Η.

Άρθρον 2.

Το άλικον ποσόν των ήδη χορηγηθέντων εις προσωρινούς εργάτας χρηματικών βοηθημάτων παρά του Ο.Λ.Η. παρακρατείται εμπρόθεσμα και κατ' αναλογίαν εκ των ημερομισθίων των λαβόντων τοιαύτα και μονιμοποιουμένων ως άνω εργατών.

Άρθρον 3.

1. Το εις προσωρινούς εργάτας καταβληθέν παρά του Ο. Λ.Η. ποσόν δι' ημερομίσθια αυτών από της 21ης Φεβρουαρίου 1932 μέχρι της 20ής Απριλίου 1932, παρακρατείται διά πενταδράχμου καταβολής πάντων των μονίμων εργατών εφ' εκάστου καταβαλλομένου αυτοίς ημερομισθίου και μέχρις ολοσχερούς καλύψεως αυτού.

2. Κατά το χρονικόν τούτο διάστημα διακόπτεται ή υπέρ του Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Πειραιώς είσφορά των μονίμων εργατών λόγω εγγραφής ή γάμου, συνεχιζομένη μετά την ως άνω παρακράτησιν υπέρ του Ο.Λ.Η. του υπ' αυτού καταβληθέντος ποσού.

Άρθρον 4.

Εις τους κατά τας διατάξεις του άρθρου 21 του νόμου 4748 ως ούτος ετροποποιήθη υπό του νόμου 5332, προϊστάμενος του Γενικού Διευθυντού, απολυμένους εργάτας λιμένος λόγω ανικανότητος ή πλεονασμού παρέχεται μηνιαίον βοήθημα ή εφ' άπαξ αποζημίωσις, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 27 του από 1ης Ιουλίου 1931 Διατάγματος «περί Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Πειραιώς», ως ούτο ετροποποιήθη διά του από 10 Μαρτίου 1932 Διατάγματος, παρατεινομένης της σχετικής προθεσμίας μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1932.

Άρθρον 5.

Δύνανται να διορισθώσιν εντός μηνός από της ισχύος του παρόντος νόμου εις κενάς θέσεις βοηθών Αποθηκαρίων Β' τάξεως της Ελευθέρας Ζώνης ή εις κενάς θέσεις αποθηκαρίων του Ο.Λ.Η. παραλήπται εμπορευμάτων, όντες εγγεγραμμένοι εις τον Σύνδεσμον Υπαλλήλων παραλαβής και παραδόσεως εμπορευμάτων λιμένος Πειραιώς κατά την εφαρμογήν του νόμου 5332 και ασκούντες ήδη το επάγγελμα τούτο εν τω λιμένι Πειραιώς.

Άρθρον 6.

1. Τα άρθρα 1, 2 και 3 του νόμου 5517, καταργούνται ως και πάσα διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον.

2. Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Γίνονται ωσαύτως δεκτά εις β' συζήτησιν κατ' άρθρον και σύνολον τα σχέδια νόμων 1) «περί καταργήσεως διατάξεως νόμου 5561 κλπ. περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων» και

2) Εις μόνην συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί παρατάσεως ατελείας υπέρ της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος δι' ετέρους 2700 τόννους αραβοσίτου». έχοντα ούτω :

Περί καταργήσεως διατάξεων του νόμου 5561 «περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων».

Άρθρον 1.

Καταργούνται αι διατάξεις των παραγράφων 2 και 5 του άρθρου 5 του νόμου 5561 «περί συμπληρώσεως και καταργήσεως διατάξεων τινων του νόμου 5415 περί προσωρινής διοικήσεως των Εσόδων και Εξόδων του Κράτους κλπ.» και επαναφέρονται εν ισχύι αι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 7 του ρηθέντος νόμου 5415 και της παρ. 2 του άρθρου 9 του νόμου 5425 «περί τροποποιήσεως των περί εμπίσθων υποθηκοφυλακείων διατάξεων, θεωρούμεναι αμφότεραι ως έκτοτε ισχύσασαι και ουδέποτε καταργηθείσαι.

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Περί παρατάσεως ατελείας υπέρ Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος δι' ετέρους 2.700 τόννους αραβοσίτου.

Άρθρον μόνον.

Η δασμολογική απαλλαγή του φορτίου του εισαχθέντος παρά της Αγροτικής Τραπέζης ή παρασχεθείσα δυνάμει του άρθρου 19 του Νόμου 5430 της 27 Απριλίου 1932 «περί δασμολογικών τινων διατάξεων» πεκτείνεται και επί ετέρων 2.700 τόννων εισαχθέντων παρά της Ιδίας Τραπέζης μετά την 30ην Ιουνίου 1932.

Γίνονται ακολούθως δι' αναστάσεως δεκτοί κατά κεφάλαιον και άρθρα οι προϋπολογισμοί των εξόδων των Υπουργείων και άρθρα οι προϋπολογισμοί των εξόδων των Υπουργείων, Ναυτικών, Αεροπορείων Εξωτερικών, Στρατιωτικών, Ναυτικών, Αεροπορείων Εξωτερικών, Στρατιωτικών, Εθνικής Οικονομίας, Εσωτερικών, Οικονομικών, Παιδείας, Γεωργίας, Δικαιοσύνης, Εργασίας, Προνοίας και Αναμορφώσεως, Συγκοινωνίας, Δημοσίων Έργων, Υγιεινής, Πρόνοιας και Αναμορφώσεως, Συγκοινωνίας, Δημοσίων Έργων, Υγιεινής, Πρόνοιας και Αρχιτεκτονικών Έργων, Εμπορικής Ναυτιλίας, Αποκαταστάσεως Προσφύγων, Αρχιτεκτονικών Έργων, Εμπορικής Ναυτιλίας, Αποκαταστάσεως Προσφύγων, Ταμείου Ανταλλαξίμων, Ταμείου Συντάξεων Δημοσίων Υπαλλήλων, Ταμείου Ανταλλαξίμων, Ταμείου Συντάξεων Δημοσίων Υπαλλήλων, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Πειραιώς, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Πειραιώς, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Θεσσαλονίκης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Θεσσαλονίκης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Βόλου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Βόλου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Καβάλας, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Καβάλας, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ηρακλείου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ηρακλείου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Χανίων, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Χανίων, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ρεθύμνης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ρεθύμνης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ιωαννίνων, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ιωαννίνων, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αγίου Νικολάου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αγίου Νικολάου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Μυτιλήνης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Μυτιλήνης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Χίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Χίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Σύρου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Σύρου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Πατρών, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Πατρών, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κέρκυρας, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κέρκυρας, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ληξουρίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ληξουρίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ναυπλίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ναυπλίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ραφήνας, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ραφήνας, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Λαυρίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Λαυρίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ελευσίνος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ελευσίνος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Χαλκίδος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Χαλκίδος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αλεξανδρουπόλεως, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αλεξανδρουπόλεως, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Καλαμών, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Καλαμών, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κυλλήνης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κυλλήνης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ηγουμενίτσης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ηγουμενίτσης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αμαλιάδος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αμαλιάδος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κατακόλου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κατακόλου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κιλκίς, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κιλκίς, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ξάνθης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ξάνθης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ορμενίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ορμενίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ραφήνας, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ραφήνας, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Λαυρίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Λαυρίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ελευσίνος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ελευσίνος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Χαλκίδος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Χαλκίδος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αλεξανδρουπόλεως, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αλεξανδρουπόλεως, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Καλαμών, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Καλαμών, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κυλλήνης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κυλλήνης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ηγουμενίτσης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ηγουμενίτσης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αμαλιάδος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Αμαλιάδος, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κατακόλου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κατακόλου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κιλκίς, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Κιλκίς, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ξάνθης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ξάνθης, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ορμενίου, Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Ορμενίου,

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΩΝ 1932—33

Κατηγορία 1.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ	Τακτικά	Έκτακτα	Σύνολον
Εξωτερικών	167.174,071	8588,940	175.763,981
Στρατιωτικών	1,038,730,000	146,074,513	1,184,804,513
Ναυτικών	217,576,392	57,348,099	274,924,431
Αεροπορίας	141,090,011	40,984,004	164,074,015
	1,664,570,414	231,956,526	1,896,526,940

Ειδικά Ταμεία	Έσοδα	Έξοδα
Λαχείου του Στόλου κλπ.	71,175,001	71,175,001
Εθνικής Άμυνας	267,446,378	267,446,378
Εθνικού Στόλου	50,396,768	50,396,768
	389,018,167	389,018,167

Γίνονται είτα δεκτά δι' αναστάσεως εις α' κατ' άρθρον συζήτησιν :

1) Το σχέδιον νόμου «περί τροποποιήσεως του άρθρου 1 του νόμου 811 «περί προσωρινής απολύτεως καταδίκων εκ των φυλακών και των διατάξεων περί ευεργετικού υπολογισμού των ημερών εργασίας των καταδίκων» και

2) Η πρότασις νόμου «περί δικείων μεταξύ αλιευτικών εις την αλιείαν».

Επί της μόνης συζητήσεως του σχεδίου νόμου «περί επανεκδικάσεως του αγρωστήματος «Παράδεισος Λαμίας», ο κ. ***Ι. Βαλαλάς*** (Υπουργός της Γεωργίας) δηλοί ότι προστίθεται προς επανεκδίκασιν και το κτήμα «Νέον Μοναστήριον».

Ο κ. ***Α. Βερδέλης*** διαφωνεί δια ότι πρέπει, ως λέγει, να επανεκδικασθούν και άλλα κτήματα.

Ι. Βαλαλάς (Υπουργός της Γεωργίας). Δεν υπάρχει, λέγει αμφιβολία ότι είναι και άλλα κτήματα επανεκδικαστέα, αλλά πρέπει να προϋπάρξη μελέτη της υπηρεσίας. Προς τα παρόν δε αυτά τα κτήματα έγιναν μελέται και η επανεκδίκασις στρέφεται εις την κανονικωτέραν διανομήν των απολλοτριωθειτών γαιών, κατόπιν συμφώνου δια την επανεκδίκασιν γνώμης και του Γεωργικού Συμβουλίου. Βέβαια πρέπει να επανεκδικασθούν και άλλα κτήματα, αλλ' επί του παρόντος δεν έχει γίνη μελέτη.

Μεθ' ό ή συζήτησις του νομοσχεδίου αναβάλλεται δι' αύριον.

Γίνεται είτα δεκτόν εις μόνην συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί αυθεντικής ερμηνείας των άρθρων 13 του νόμου 4354 και 5 του νόμου 4717, και τροποποιήσεως των νόμων 3471 και 5224 περί Ταμείου Ανταλλαξίμων» έχον ούτω :

Περί αυθεντικής ερμηνείας των άρθρων 13 του νόμου 4354 και 5 του νόμου 4717 και τροποποιήσεως των νόμων 3471 και 5224.

Άρθρον 1.

Η αληθής έννοια του άρθρου 13 εδαφ. 2 του νόμου 4354 είναι ότι, τα Διοικητικά Συμβούλια του Ταμείου Ανταλλαξίμων, δύνανται να συνομολογή συμβιβασμούς δι' απαιτήσεις του ή οφειλάς του και όταν έτι δεν υπάρχωσιν εκκρεμείς περί αυτών δίκαι, μετά γνωμοδότησιν του παρ' αυτώ Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Άρθρον 2.

Η αληθής έννοια του άρθρου 5 εδαφ. 2 του νόμου 4717 είνε ότι η εξάμηνος προς παραγραφήν προθεσμία ήρξατο από της ισχύος του αυτού νόμου, μη υποκειμένη εις ουδεμίαν εκ διατάξεων περί δικαιοστασίου αναστολήν.

Άρθρον 3.

Η δευτέρα παράγραφος του εδαφ. 2 του άρθρου 5 του Ν. Δ. της 11 Νοεμβρίου 1927 του κυρωθέντος διά του νόμου

3471 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Αἱ ὁμολογίαι αὐτα, μὴ ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ μίαν ἑξαετίαν, θέλουν παρομοίως κατατεθειμένα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος.»

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5224 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου αὕτη ἐπιτροπὴ θέλει περατώσει τὸ ἔργον της ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν ὑποβολῆς ἁπάντων τῶν σχετικῶν στοιχείων ὑπὸ τοῦ τέως ταποτηρητοῦ τῆς Μητροπόλεως Σμύρνης.»

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 7 ἐδαφ. 3 καὶ 4 εἶναι ὅτι τὸ Ταμεῖον Ἀνταλλαξίμων καὶ εἰς οὐδένα ὑπόκειται φόρον καὶ τέλος.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐξοπομοιήσης ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας—Θράκης καὶ ἐξαγορᾶς συναικισμοῦ Κάμπελ».

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5201 «περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν ἐκ Φιλιατῶν οἰκογενειῶν Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων», ὁ κ. **Δ. Λούλης** τονίζει ὅτι κατὰ λάθος ἀντὶ τῆς λέξεως ἰδιοκτητῶν, ἐτέθη ἡ λέξις καλλιεργητῶν καὶ πρέπει νὰ διορθωθῇ, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀκρίβεια καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιοῦνται οἱ κ. κ. **Δ. Μπότσαρης** καὶ **Κατσαδήμας.**

Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5291 «περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν ἐκ Φιλιατῶν οἰκογενειῶν Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων».

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ δυνάμει τοῦ νόμου 2520)1920 καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 521 10)920 καὶ 26 5)4)29 ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χορηγηθέντα ἐφάπαξ εἰς τοὺς καλλιεργητὰς τῶν 16 χωρίων τῆς Ὑποδιοικήσεως Φιλιατῶν θεωροῦνται ὡς ἐπιπρόσθετον βοήθημα τοῦ διὰ τοῦ νόμου 5291 χορηγηθέντος τοιούτου.

Συζητουμένου εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1932 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως, ἀπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας «περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς ὁ κ. **Π. Πετρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) δηλοῖ ὅτι τοῦτο καὶ καλῶς συνετάχθη καὶ προσεκτικῶς ἐμελετήθη καὶ ἀρτιώτατα ἐπεξειργάσθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ν. Ξηρός. Ὁ κ. Ὑπουργός, λέγει, ἐδέχθη προχθὲς τροπολογίας τινάς. Ἤδη ἔχω νὰ τοῦ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 τὸ ὁποῖον περιέχει φωτογραφίας διαφόρων διορισθησομένων προσώπων. Πάντως, τονίζει, ἡ διάταξις πρέπει νὰ διατυπωθῇ ἀλλέως.

Π. Πετρίδης. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Δὲν πρόκειται, τονίζει, περὶ προσωπικῶν διατάξεων, ἀφοῦ πρόκειται περὶ ὑποτρόφων τοῦ Κράτους.

Ν. Ξηρός. Ἐπίσης συνεχίζει, ὑπάρχουν καὶ πολυτελεῖς τινὲς διορισμοὶ ὡς καθηγητῶν Ὠδικῆς καὶ Ἐθνικῶν Χορῶν. Ἐξακολουθῶν ἐπιμένει τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 37, ἡ ὁποία θεσπίζει ἀντίθετον σύστημα ἀπὸ τὰ κρατοῦντα ἀλλαχοῦ. διότι ἄξιοι τὰ μέλη νὰ εἶναι καὶ ἀθληταί.

Π. Πετρίδης. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐπιφέρω ὡς πρὸς αὐτὸ τροποποίησιν.

Ν. Ξηρός. Ἐπίσης, συνεχίζει, ἀναγκαία τροποποίησις εἶναι τῆς διατάξεως, ἥτις δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν νὰ διαλύῃ τὰ σωματεῖα καὶ ὄχι εἰς τὰ Δικαστήρια ὅπως εἶναι τὸ ὀρθόν.

Π. Πετρίδης. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Αὐτὴ προνοεῖ τὴν περίπτωσιν τῆς εἰσπηδήσεως εἰς τὰ Σωματεῖα κομμουνιστικῶν, ἢ ἄλλων ἀνατρεπτικῶν στοιχείων.

Ν. Ξηρός. Δὲν ὑπάρχει αὐτὸς ὁ φόβος. Ὁ φόβος εἶναι διὰ τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ὅπερ, ἀξιώσει τοῦ υἱοῦ Μερκούρη, κινδυνεύει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν, διότι ἐπῆλθον διαπληκτισμοὶ εἰς τὸ Σωματεῖον καὶ πρόκειται νὰ διαλυθῇ ὁ Παναθηναϊκός. Τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως σωματείου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν παρέχει καμμίαν ἐξασφάλισιν καὶ πρέπει νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὰ δικαστήρια.

Π. Πετρίδης. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Πρόκειται περὶ παραβάσεων τοῦ νόμου περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς. Πάντως τὸ τροποποιῶ ὡς ἑξῆς (ἀναγινώσκει).

Ν. Ξηρός. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ διάταξις ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 45 καὶ πρέπει καὶ ἐκεῖ νὰ τροποποιηθῇ.

Δ. Μαρσέλλος. Ἔχω, λέγει, μίαν ὑποχρέωσιν νὰ διαμαρτυρηθῶ διότι δὲν ἠκούσθημεν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, καίτοι ἔχομεν γνῶμαι εἰς τὸν ἀθλητισμόν. Ἐπίσης διαμαρτύρομαι διὰ τὰ λεχθέντα κατὰ τοῦ ποδοσφαίρου, ἐνῶ τοῦτο κυριαρχεῖ ἤδη εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, καὶ ὥραν 10 μ.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον ὥραν 6. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Θ. Κολιαλέξης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4'

Παρασκευῆς 12 Αὐγούστου 1932

Ὥρα 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ νομάρχης Σάμου διαβιβάζει διαμαρτυρίας διαφόρων δικαιούχων συναλλάγματος κατὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ διατάγματος περὶ δραχμοποιήσεως. Ἰδίαν διαμαρτυρίαν διαβιβάζουσιν ἐκ Χίου καὶ διάφοροι Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ Σπῦρος Κούτρας, τέως ἔμπορος καὶ κάτοικος Ἐδέσσης, παρακαλεῖ ὅπως τῷ πληρωθῇ ἡ καθυστερουμένη ἀξία τῶν χορηγηθέντων εἰς τὸ 30ὸν πεζικὸν σύνταγμα καυσοξύλων οὐδεμιᾶς λαβούσης χώραν καταχρήσεως.

Ὁ ὀδοντοϊατρικὸς σύλλογος Πατρῶν διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου ἐπιτρέποντος νέας ἐξετάσεις καὶ παροχὴν ἀδειῶν εἰς πρακτικοὺς ὀδοντοϊατρούς.

Ὁ σύνδεσμος κοινοτικῶν ὑπαλλήλων Δράμας ζητεῖ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου 4348 ἐπὶ πάντων τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ σύνδεσμος ἐφέδρων Χανίων καὶ Ἡρακλείου καὶ ὁ πανεφεδρικὸς σύνδεσμος Χανίων διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην τροποποίησιν τοῦ νόμου 5502.

Οἱ ἀμαξοκαραγωγεῖς Κάτω Λεχωνιῶν ζητοῦν τὴν ἄμεσον ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεώς των.

Ὁ σύλλογος ὑποδηματοποιῶν Χανίων ζητεῖ τὴν ἵδρυσιν ταμείου συντάξεων ὑποδηματοποιῶν.

Ἐπιτροπὴ κατοίκων Καλαμῶν διαμαρτύρεται κατὰ τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης ἀξιούσης τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπὶ δανείων ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων πρὸς δραχ. 155 τὸ δολλάριον.

Οἱ κατάδικοι Συγγρού ζητοῦν τὴν ἄμεσον ψήφισιν τροποποιήσεως τοῦ νόμου 811 πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς των.

Ὁ Ἄγγελος Τσιοῦπρος ἀνάπηρος πολέμου ἐκ Νιεύσης ζητεῖ τὴν ἀποστολὴν τοῦ καθυστερουμένου ἐπιδόματός του ἐκ δραχμῶν 3.600 τῶν μηνῶν Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Θ. Φίλιος** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν ἀπορριφθέντων μαθητῶν Γυμνασίου Τρικκάλων ζητούντων ἐνέργειαν ἀνακρίσεων καὶ ἐπανεξέτασιν αὐτῶν.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ χαλαζοπλήκτου χωρίου Πανίτσης τέως δήμου Φαρκαδῶνος ἐπαρχίας Τρικκάλων, ζητούντων ἀναστολὴν πληρωμῆς φόρων καὶ χορήγησιν σπόρου.

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 5505, περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων».

Οἱ κ. κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ **Δ. Κουτσοπέταλος** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου ἀρωγῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ Εἰδικὰ Ὑδραυλικὰ Ταμεῖα Σελινοῦντος καὶ Ἐρκίνης —Μακρυσαίου».

Ὁ κ. **Σ. Γονατᾶς** (Ὑπουργὸς Ἀεροπορίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ μετατάξεως ἀξιωματικῶν εἰς εἰδικὴν μονιμότητα ἐκτὸς ὀργανικῆς θέσεως».

Ἡ ἐπὶ ***τῆς Ἀεροπορίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκδόσεως Ἀεροπορικοῦ περιοδικοῦ».

Ἡ ἐπὶ ***τῆς Προνοίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς Διοικήσεως τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ «Ἑλληνικὸ» εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας».

Ἡ ἐπὶ ***τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4436. περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν Στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ, τροποποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Ν. 5213».

Ἡ ἐπὶ ***τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τσεχοσλοβακίας προσωρινῆς συμφωνίας τῆς ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1932».

Ἡ ἐπὶ ***τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.».

Ἡ ἐπὶ ***τῆς Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συνυπηρετήσεως τῶν ἐγγάμων δημοσίων ὑπαλλήλων μετὰ τῶν συζύγων των, ὡσαύτως δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον».

Ἡ ἐπὶ ***τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ἐπὶ ***τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προθεσμίας κενῶν δοχείων παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν».

Ἡ ἐπὶ ***τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου ἀρωγῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ εἰδικὰ ὑδραυλικὰ ταμεῖα Σελινοῦντος καὶ Ἐρκίνης-Μακρυσαίου».

Οἱ κ. κ. **Κ. Βαρβαρέσσος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ **Δ. Κουτσοπέταλος** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δραχμῶν 7,500,000 διὰ τὴν ἐντέλεσιν ἔργασιῶν πρὸς παροχέτευσιν εἰς Δενδροπόταμον τῶν ὑδάτων τῶν καταλυζόντων τὴν ἐλευθέραν Σερβικὴν Ζώνην Θεσσαλονίκης».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Δ. Σακελαρίου** καὶ **Γ. Ἡσαΐας** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 5430 περὶ δασμολογικῶν τινων διατάξεων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Καλογερᾶς, Π. Χατζῆς** καὶ **Κ. Βλαχοθανάσης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1926 Ν. Δ. περὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Θ. Κολιαλέξης** καὶ **Ν. Ἀβραὰμ** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Π. Καρασεβδᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστειλασῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, 2) Κεντρικῆς Τραπέζης, 3) Τραπέζης Χολίδα-Μαρκατὰ ἐν Λαρίσσῃ, 4) Τραπέζης Τρικκάλων, 5) Τραπέζης Μουχτάρη ἐν Τρικκάλοις».

— Ὁ κ. **Δ. Κογεβίνας** (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ.»

— Οἱ κ. κ. **Ι. Τσιριμῶκος** (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν) καὶ **Ι. Μπουρνιᾶς** (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν ἀγορανομικῶν καὶ περὶ αἰσχροκερδείας νόμων».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ χορηγήσεως γεωργικοῦ κλήρου εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος λειβαδίου «Κουτσοπιά» Ἰωαννίνων».

— Ἡ ἐπὶ τῆς ***Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 5410 τοῦ 1933».

— Ἡ ἐπὶ τῶν ***Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν ἀγορανομικῶν καὶ περὶ αἰσχροκερδείας νόμων».

— Ἡ ἐπὶ τῆς ***Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων: α) «περὶ ἀδείας ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ», β) «περὶ μέτρων τινων ἀφορώντων τὴν βιομηχανικὴν χρησιμοποίησιν τῆς σταφίδος».

— Ἡ ἐπὶ τῶν ***Ναυικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 72 τοῦ 4411 νόμου «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως, προαγωγῆς, σταθμότητος κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Ἡλ. Ναυτικοῦ».

— Ἡ ἐπὶ τῶν ***Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἐπαναφορᾶς καὶ ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν».

— Ἡ ἐπὶ τῶν ***Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων: α) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ν. 5170 «περὶ ἀποζημιώσεως Κωνσταντινοπολιτῶν». — β) «περὶ χορηγήσεως πιστώσεως 22.007.618.60 διὰ τὴν ἐξόφλησιν ἐκκρεμῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ προμηθείας χάρτου, εἰδῶν μονοπωλίου καὶ ὑπεγγείων ἐνσήμων». — γ) «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ ἀπὸ 18-2-1932 Διατάγματος

«περὶ στεγάσεως Δημοσίων ὑπηρεσιῶν».—δ) «περὶ ἐγκρίσεως συμπληρωματικῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν».—ε) «περὶ χορηγήσεως πιστώσεως Δραχ. 14.994.528.30 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν».

— Ἡ ἐπὶ τῆς ***Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κορεσμοῦ αὐτοκινήτων κλπ.».

— Οἱ βουλευταὶ κ. κ ***Κ. Βλαχοθανάσης, Λ. Ἀνδρεάδης, Ε. Κουλουμβάκης,*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ πρακτικῶν ἐξετάσεων θυμάτων πολέμου πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ὀδοντοϊατροῦ».

— Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ν. Καραμᾶνος, Μ. Τσαρλαμπᾶς*** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου, «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων».

— Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Ἀβραὰμ*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ν. 5410 τοῦ 1932».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** καταθέτει καὶ ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν Εὐβοίας.

Ὁ κ. ***Κ. Κοντοδίνας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ αὐτοκινητιστικοῦ συνεδρίου Θεσσαλονίκης περὶ διαγραφῆς ἐκ τοῦ νομοσχεδίου τῆς διατάξεως περὶ προσλήψεως ἐποπτῶν.

Ὁ κ. ***Ν. Γαρδικιώτης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν ἐπαγγελματιῶν Τρικκάλων, δι' ἧς αἰτοῦνται νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νέα μὴ εἰσπράττῃ παρὰ τῶν γεωργῶν ὁλόκληρον τὸ χρέος των, ἀλλὰ 50 ο/ο, ὥστε νὰ ἀπομένῃ ἐν ποσοστὸν διὰ τοὺς ἀγρότας ποὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ ἄλλων ὑποχρεώσεων. Εὑρίσκει δικαιότατον τὸ αἴτημα, καὶ συνιστᾷ νὰ ἐπέμβῃ ἡ Κυβέρνησις παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ διὰ νὰ λάβῃ αὕτη ὑπ' ὄψει τὸ αἴτημα τῶν ἀναφερομένων.

Ὁ κ. ***Θ. Φίλιος*** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν καὶ παρακαλεῖ τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν νὰ κάμῃ μίαν δήλωσιν, δυναμένην νὰ καθησυχάσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Εὑρίσκομεν λογικὴν τὴν σύστασιν καὶ θέλομεν ὑποστηρίξει αὐτὴν παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ.

Τ. Ἀναστασίου. Ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ γενικώτερον τῆς Κυβερνήσεως, προκειμένου τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς νὰ λάβῃ ἀποφάσεις αὐτοῦ, τὰς σχετικὰς μὲ τὴν ἐφετεινὴν παραγωγὴν τῆς σταφίδος. Πρέπει, λέγει, ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀσκήσῃ πᾶσαν τὴν ἐπιβολὴν αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ἤδη ἔχει ἐκ τοῦ νόμου, ὥστε αἱ ἀποφάσεις αὗται νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰς σοβαρὰς περιστάσεις καὶ τὴν κρίσιμον θέσιν τῶν παραγωγῶν. Συνιστᾷ ὅτι εἶναι ἀνάγκη διὰ νὰ ἐξαχθῇ ὁ σταφιδικὸς κόσμος τῆς ἀφορήτου δυστυχίας εἰς ἣν εὑρίσκεται, νὰ καθορισθῇ ἡ τιμὴ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν πλεονασμάτων οὐχὶ μικροτέρα τῶν 4.000 δραχμῶν, ἡ δὲ ἐξαγορὰ νὰ εἶναι ἄμεσος ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης ζητεῖ νὰ καθορισθῇ ἡ τιμὴ τῶν ἐνεχύρων εἰς δραχμὰς 3.000, διότι μόνον διὰ τῶν μέτρων τούτων θὰ ἐπέλθῃ ἀνακούφισις εἰς τοὺς πραγματικῶς πεινῶντας σταφιδοπαραγωγούς. Παρακαλεῖ ἐπίσης τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Α.Σ.Ο. νὰ ἀσκήσῃ αὐστηρότατον ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διὰ τὴν ποιότητα τῆς ἐξαγομένης σταφίδος, καθὼς καὶ τὴν ἄμεσον καταβολὴν δελτίων εἰς τὰ Τελωνεῖα παρὰ τῶν ἐξαγωγέων. Καταλήγων συνιστᾷ, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἐπισύρῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, νὰ καταργήσῃ τὸ συναλλαγματικὸν παρακράτημα, τὸ ὁποῖον αὐξάνει ὑπερόγκως τὰ βάρη τῆς παραγωγῆς τῆς σταφίδος καὶ κρατεῖ εἰς δικαίαν διαταραχὴν τὸν σταφιδικὸν κόσμον, πλητόμενον πανταχόθεν.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) Αἱ συστάσεις τοῦ κ. βουλευτοῦ ἑρμηνεύουν τὸ κοινὸν αἴσθημα. Προσθέτω εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἱκανοποιητικὰς τιμὰς εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγούς. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῶμεν ὅτι αἱ συνθῆκαι τῶν διεθνῶν ἀγορῶν καταναλώσεως δὲν ἐπιτρέπουν ὑπερβολικὰ βάρη καὶ διὰ τοῦτο καταφεύγομεν εἰς διαφόρους συνδυασμοὺς ἐξευρέσεως τῶν ἀναγκαίων πόρων, δι' αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ διευρύνσεως τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ συνεδρίου αὐτοκινητιστῶν Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. ***Φ. Σαράντης*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς εἰσαγωγέων καὶ ἐμπόρων ἀλεύρων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς λέγει ὅτι δι' αὐτῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ζητεῖται ἡ ἄρσις ἀτόπου ἐπιζημίου τόσον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν ὅσον καὶ εἰς μίαν τάξιν βιοπαλαιστῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι μέρος τοῦ συναλλάγματος τοῦ ἐξαγωγικοῦ μας ἐμπορίου παρακρατεῖται παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μὲ τιμὴν χαμηλοτέραν τῆς τιμῆς τῆς ἡμέρας καὶ διατίθεται τοῦτο διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ εἰσαγομένου σίτου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀναλόγου μειώσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. Τὸ μέτρον εἶναι ἄριστον, διότι εἶναι γνωστὸν ποίαν ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς ὅλης εὐθηνίας τῆς ζωῆς ὁ εὐθηνὸς ἄρτος. Ἀλλ' ἐνῷ ἀρχικῶς τὸ παρακράτημα τοῦτο διετίθετο ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς δύο ποσότητας τοῦ πρὸς ἀρτοποιΐαν παρασκευαζομένου ἀλεύρου, ἀπό τινος διατίθεται τὸ εὐθηνὸν τοῦτο συνάλλαγμα καὶ διὰ τὸν σῖτον τὸν προοριζόμενον δι' ἄλευρα πολυτελείας πρὸς χρῆσιν ζαχαροπλαστικῆς, μακαρονοποιΐας, μπισκότων κτλ. Ἡ τοιαύτη παραχώρησις εἶναι πολλαπλῶς ἐπιζήμια. Πρῶτον, ἐνῷ δὲν χορηγοῦμεν εὐθηνὸν συνάλλαγμα δ' ἄλλα εἴδη πρώτης ἀνάγκης τῶν ἀπορωτέρων τάξεων ὡς τὰ ὄσπρια, ὁ βακαλάος κτλ. ἀναγκάζομεν τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα νὰ κάμουν εἰσφορὰν περὶ εἰδῶν πολυτελείας. Δεύτερον, ἐμποδίζομεν καὶ τὴν ἐλαχίστην καὶ ὅλως ἀσήμαντον εἰσαγωγὴν ἀλεύρων πολυτελείας τὰ ὁποῖα πληρώνουν πολλὰ ἑκατομμύρια δασμῶν εἰς τὸ κράτος καὶ οὕτω στερούμεν καὶ τῶν μέσων συντηρήσεως πολλοὺς βιοπαλαιστάς. Ἡ ἀλευροβιομηχανία προστατευομένη διὰ τῆς τεραστίας διαφορᾶς δασμοῦ μεταξὺ σίτου καὶ ἀλεύρου, ἀνερχομένης εἰς δύο δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, δὲν ἔχει καὶ δὲν ζητεῖ νέαν προστασίαν. Διὰ τῆς ἤδη ὑπαρχούσης περιωρίσθη ἡ εἰσαγωγὴ ἀλεύρων ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ 150 χιλ. τόννους κατὰ τὸ 1927, εἰς 3 χιλ. μόνον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Μὲ μείωσιν τῶν κρατικῶν ἐτάδων κατὰ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἡ ἀλευροβιομηχανία ἔχει πλήρη προστασίαν σήμερον. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς ἡ μὴ παραχώρησις τοῦ κρατικοῦ συναλλάγματος ὑπὲρ ἀλεύρων πολυτελείας εἰς βάρος τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ ὑποβληθέντα αἰτήματα καὶ ὅτι ἐγγράφου του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐζήτησε ἤδη τὴν ἄρσιν τοῦ ἀτόπου.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία βραδύνει εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ δικαίου τούτου ζητήματος παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς μίαν ἐπιζήμιον κατάστασιν ἄλλως θὰ ἦτο ἔργον στοιχειώδους δικαιοσύνης, μετὰ τὴν ὑπάρχουσαν ὑπερπροστασίαν τῆς ἀλευροβιομηχανίας νὰ δοθῇ ἀπὸ τὸ συνάλλαγμα τοῦτο καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένας ποσότητας ἀλεύρων πολυτελείας. Ἄλλη λύσις θὰ ἦτο, συμφώνως ἄλλωστε καὶ πρὸς τὴν ἀπόφασιν περὶ παρασκευῆς δύο ποιοτήτων ἄρτου, ἡ νὰ παύσῃ ἡ παρασκευὴ ἀλεύρων πολυτελείας ἐν Ἑλλάδι ἢ νὰ χορηγῆται συνάλλαγμα εἰς τὸν διὰ τὴν παρασκευὴν τούτων προοριζόμενον σῖτον εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἡμέρας. Ἀναμένω τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς δικαίας ταύτης αἰτήσεως.

Ὁ κ. ***Α. Δούλης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου Μουσικῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς των.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Ἰωάννου Κοντοπρία Σχολιάτρου Λευκάδος.

Ὁ κ. ***Κ. Κατσαδήμας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν Ὀδοντοϊατρικῶν Συλλόγων Ἰωαννίνων κλπ. διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατάθεσιν νομοσχεδίου ἐπιτρέποντος νέας ἐξετάσεις καὶ παροχὴν ἀδειῶν εἰς πρακτικοὺς ὀδοντοϊατρούς,

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν Προσφυγικῶν Συνοικισμῶν Λευκάδος διαμαρτυρομένων διὰ τὴν καταργησιν τοῦ Λαϊκοῦ Ἰατρείου, καὶ ζητεῖ τὴν ἐκ νέου σύστασιν αὐτοῦ.

Β. Βαρδόπουλος (Ὑπ. τῆς Ὑγιεινῆς) κατηργήθη διὰ λόγους οἰκονομίας. Δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τώρα ἐξαίρεσιν, διότι ἂν κάμωμεν τὴν πρώτην θὰ ἔχωμεν ἀξιώσεις καὶ δι' ἄλλας ἐξαιρέσεις.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Κατούνης Λευκάδος περὶ ἀδείας καλλιεργείας καπνοῦ.

Ὁ κ. ***Ε. Μαχαίρας*** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας νομοθετικῆς διατάξεως λέγει, ὅτι εἰς τὸ βῆμα τὸν φέρει ἡ ἀνοίκιος συμπεριφορὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ Αἰμένος Πειραιῶς καὶ ἀπέναντι τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὡς βουλευτοῦ καὶ πολίτου. Ἐπῆγα λέγει νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ δι' ὑπόθεσίν τινα συμπολιτῶν μου μόλις δὲ μὲ ἀντίκρυσεν οὗτος μοῦ ἐπετέθη ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ τὴν ὁποίαν εἶχεν, ὅτι ἐγὼ ὑπέβαλα τὴν τροπολογίαν ἡ ὁποία ἐγένετο δεκτὴ εἰς τὸν νόμον 4748 καθ' ἣν οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν μικρὰν δύνανται ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ νὰ λαμβάνουν ἐπίδομα ἐφ' ἅπαξ ἀντὶ συντάξεως. Τοῦ ἀπήντησα ὅτι δὲν ἤμουν κυρίως ἐγὼ ὑπεύθυνος τῆς ὑποβολῆς τῆς τροπολογίας ἀλλ' ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Ὀργανισμός τὴν ἐζήτησεν δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα σᾶς ἀναγινώσκω τὸ ἔγγραφον.

«Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν Ὑμῖν ἀποσπάσματα τῆς 29 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο. Α. Π. δι' ὧν ἐκφράζεται ἡ εὐχή, ὅπως οἱ Α βοηθοματοῦχοι ἐργάται δύνανται τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ο. Α. Π. νὰ μετατρέπωσι τὰ μηνιαῖα βοηθήματά των εἰς ἐφ' ἅπαξ τοιαῦτα καὶ Β ὅπως τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως ἀποθανόντος ἐργάτου μεταβιβάζεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τούτου καὶ νὰ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς, ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀπαραιτήτων Νομοθετικῶν μέτρων πρὸς λύσιν τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων. Ὁ Γεν. Διευθυντὴς Θ. Γρηγοράκης. . . .».

Ὁ κ. Διευθυντὴς λοιπὸν ἤρχισε νὰ φωνάζῃ μόλις μὲ εἶδε καὶ νὰ λέγῃ, ὅτι δὲν ὑπῆρξέ ποτε ἀχριεστέρα Βουλευτικὴ περίοδος, ἠθέλησε δὲ νὰ μὲ βγάλῃ ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του, ἐνῷ ἐγὼ τὸν παρεκάλουν νὰ προσπαθήσῃ νὰ καταστείλῃ τὰ νεῦρά του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν κατώρθωσα. Φρονῶ ὅτι χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος πρέπει νὰ κληθῇ εἰς ἀπολογίαν καὶ νὰ τιμωρηθῇ αὐστηρῶς διὰ τὸν ἀνοίκειον τρόπον του.

Λ. Κουτσοπέταλος. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Παρακαλῶ νὰ μοῦ σταλῇ ἀντίγραφον τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ διὰ νὰ λάβω τὰ προσήκοντα μέτρα.

Ὁ κ. ***Φ. Σαράντης*** ζητεῖ τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἐπίσης ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας.***

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀμφισβητήσω τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Βουλευτοῦ ἀλλ' ἰσχυριζόμαι ὅτι ἄλλος θὰ ἦτο ὁ καταλληλότερος τρόπος διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ Ὑπουργὸς μιᾶς παρεκτροπῆς. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταβληθῇ ἡ Βουλὴ εἰς Εἰσαγγελίαν, εἶναι πολιτικὸν σῶμα.

Ε. Πριμίδης. Ἐκπλήσσομαι, διότι ὁ κ βουλευτὴς Οἰτύλου ὅστις δεικνύει εἰς πᾶσαν περίστασιν πολλὴν εὐθιξίαν, τώρα ὅτε ὑπάλληλος τοῦ Κράτους ἐφέρθη κατὰ τρόπον ἐλεεινὸν δὲν ἔπαθε ἀπὸ εὐθιξίαν. Ὡς βουλευτὴς Πειραιῶς διαμαρτύρομαι διὰ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου καὶ κάνω εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὴν σύστασιν νὰ τὸν τιμωρήσῃ αὐστηρῶς.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται μετὰ ταῦτα εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου 4491, περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων», ἔχουσα οὕτω:

Περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 4491 «περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Παραγρ. 1. α'. Ὁ περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων νόμος 4491 δύναται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ καταργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς ὡρισμένας Εἰρηνοδικειακὰς περιφερείας διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ αἰτιολογημένῃ προτάσει τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

β'. Διὰ κατὰ τοῦ ἐδαφ. α Διατάγματος ἐπαναντιόεται εἰς τὰς περιφερείας ταύτας ἐν ἰσχύει αἱ πρὸς τὰς καταργουμένας διατάξεις τοῦ νόμου 4491 ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς».

γ'. Τὸ ποσὸν ὅπερ ἀναλογεῖ εἰς ἕκαστον δῆμον καὶ κοινότητα ἐκ τοῦ χρηματικοῦ τυχὸν ἐπιλοίπου τοῦ περιφερειακοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς τῶν περιφερειῶν εἰς ἃς ἤθελε ἀντικατασταθῇ ὡς ἀνωτέρω ὁ νόμος 4491 ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς, διατίθεται δὲ ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ ὑπὲρ ἄλλων ἀναγκῶν αὐτῆς, ὡς εἰδικώτερον ἤθελεν ὡρίσει ἀπόφασις τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑποκειμένη εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Παραγρ. 2. α'. Καὶ εἰς ἃς περιφερείας ἰσχύει τὸ Ν. Δ. τῆς 20 Μαΐου τοῦ 1926 «περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας καὶ Ἀγροφυλακῆς» ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀγροφυλάκων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου εἴτε εἰς ἀντιμισθίαν (εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος) καταβαλλομένην αὐτοῖς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν κτηματιῶν εἴτε εἰς μηνιαίων μισθῶν καταβαλλόμενον ἐκ τοῦ εἰδικοῦ λ)σμοῦ ἀγροφυλακῆς, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 50—55 τοῦ Ν. 4491 καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διαταγμάτων, αἵτινες τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν διὰ τοῦ παρόντος καὶ εἰς πάσας τὰς ἄνω περιφερείας.

β'. Τὰ χρηματικὰ ὑπόλοιπα τῶν εἰδικῶν λ)σμῶν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφ. δήμων καὶ κοινοτήτων εἰς ἃς ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀγροφυλάκων ἤθελεν ὁρισθῇ εἰς ἀντιμισθίαν ὡς ἀνωτέρω δύνανται νὰ διατίθενται δι' ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ ἀγροτικὰς ἢ ἄλλας κοινωφελεῖς ἀνάγκας τῆς κοινότητος.

γ'. Τὰ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 20 Μαΐου τοῦ 1926 ἀγρονομικὰ συμβούλια δύνανται νὰ λειτουργῶσι καὶ ἄνευ τοῦ παρ' αὐτοῖς ἀντιπροσώπου τῶν συνεταιρισμῶν ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὑποδειχθῇ ἢ δὲν ὑπάρχουν ὁπωσδήποτε τοιοῦτοι.

Παραγρ. 3. Ὁ Ν. 4491 δύναται νὰ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ πάσας ἢ τινὰς τῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς περιφέρειαν οἱουδήποτε Εἰρηνοδικείου ἢ Πρωτοδικείου ἢ Νομοῦ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ὧν ὁρίζονται καὶ αἱ καταργούμεναι ἢ αἱ τυχὸν διατηρούμεναι ἐν ἰσχύει εἰς τὰς περιφερείας ταύτας διατάξεις τοῦ μέχρι τότε ἐφαρμοζομένου ἐν αὐταῖς νόμου περὶ ἀγροφυλακῆς.

Παραγρ. 4. Τὰ ἐξ ἀγροτικῶν ἀδικημάτων πάντων ἀνὰ τὴν Ἐπικράτειαν νόμων περὶ ἀγροφυλακῆς ἐν γένει, ποινικὰ πρόστιμα ἔξοδα καὶ τέλη ὡς καὶ τὰ ἐκ τούτων εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα, ἀποτελοῦσι δυνάμει τῆς παρούσης διατάξεως καὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἔσοδα τοῦ Γ. Τ. Α., ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ θὰ καταβάλλονται αἱ δαπάναι διὰ πάντας τοὺς ἀνὰ τὴν Ἐπικράτειαν περιφερειακοὺς ὑπαλλήλους Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Ἐπίσης τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας—Θράκης καὶ ἐξαγορᾶς Συν)σμοῦ Κάμπελ, ἔχων οὕτω:

Περί αναιρέσεως Γενικής Διοικήσεως Γεωργίας και Εποικισμού Μακεδονίας Θράκης και εξαγοράς του αντικτήματος Κάμπελ.

(Ως ετροποποιήθη κατά την μόνην συζήτησιν).

Άρθρον 1.

1. Η προς συνέχισιν του έργου της Υπιτροπής Αποκαταστάσεως Προσφύγων λειτουργούσα Γενική Διεύθυνσις Γεωργίας και Εποικισμού Μακεδονίας — Θράκης μεθ' έδραν την Θεσσαλονίκην θεωρείται ως νομίμως ιδρυσαμένη από της συστάσεώς της.

2. Διά Διατάγματος εκδοθησομένου μετά από γνώμην των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας καθορισθήσονται τα της συνθέσεως και λειτουργίας της υπηρεσίας της Γενικής Διευθύνσεως Εποικισμού Μακεδονίας — Θράκης, η αριθμός των τακτικών υπαλλήλων αυτής, η διαρρύθμισις της υπηρεσίας της και η αντίστοιχος τοποθέτησις του υπ' αυτήν υπηρετούντος τακτικού και εκτάκτου προσωπικού εις διαφόρους υπηρεσίας ταύτης.

Διά του ιδίου Διατάγματος δύναται να καταργηθώσι και υφιστάμενοι ήδη τοπικαί υπηρεσίαι Εποικισμού και Γεωργίας του προσωπικού τούτων τοποθετουμένου εις τας υπηρεσίας της Γενικής Διευθύνσεως.

3. Μέχρι της εκδόσεως του υπό της προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένου Διατάγματος, το προσωπικόν θα εξακολουθήση μισθοδοτούμενον και ερεξής ως μέχρι τούδε.

Άρθρον 2.

Επιτρέπεται η διάθεσις ποσού μέχρι τριών και ημίσεος εκατομμυρίου δραχμών (3.500.000) εκ των υπολοίπων πιστώσεων της Αγροτικής στεγάσεως της τέως Ε. Α. Π. (Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων) τας οποίας διαχειρίζεται η εν Θεσσαλονίκη Γενική Διεύθυνσις Γεωργίας και Εποικισμού προς εξαγοράν παρά της Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης του υπό το όνομα Κάμπελ τέως Ισραηλιτικού συνοικισμού του κειμένου εν Θεσσαλονίκη και εκατέρωθεν της δημοσίας οδού της αγούσης εις την Γεωργ. Σχολήν.

Άρθρον 3.

Η τιμή εξαγοράς γηπέδου και των επ' αυτού κτισμάτων του συνοικισμού θα είναι η αυτή μεθ' την τιμήν εις ην ηγοράσθησαν ταύτα υπό της εν Θεσσαλονίκη Ισραηλιτικής κοινότητος μη υπερβαίνουσα εν πάση περιπτώσει το ποσόν των 3.500.000 δραχμών. Οι τίτλοι και τα αρχικά συμβόλαια εξαγοράς ελεγχθήσονται παρ' Επιτροπής εκ του Νομικού Συμβουλίου της Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας, του δικαστικού αντιπροσώπου Θεσσαλονίκης και ενός των εφόρων Θεσσαλονίκης ορισθησομένου παρά του Γενικού Διοικητού. Το συμβόλαιον αγοραπωλησίας συνταχθήσεται ατελώς.

Άρθρον 4.

Η παρά του Γενικού Διευθυντού Γεωργίας και Εποικισμού Μακεδονίας δυνάμει διαταγών της Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας γενομένη προκαταβολή εις την Ισραηλιτικήν Κοινότητα εκ 3.000.000 δραχμών θέλει θεωρηθή δικαιολογημένη μέχρις εξαγοράς του συνοικισμού διά της σχετικής αποδείξεως της Κοινότητος.

Άρθρον 5.

Διά την διαχείρισιν των προσφυγικών ζητημάτων της Η Ελλάδος, Κρήτης και νήσων (τέως Ε. Α. Π.) αρμοδία είναι η υπηρεσία του Ειδικού Νομικού Εισηγητού του άρθρου 42 του Νόμου 4142 μετονομαζομένη, εις τμήμα εγκαταστάσεως υπαγόμενον εις την Διεύθυνσιν Εποικισμού εις ο τοποθετείται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας Νομικός Εισηγητής της Διευθύνσεως ταύτης επί βαθμώ τμηματάρχου α' τάξεως προϋπηρεσίας εις την Ε.Α.Π., καταργουμένης επίσης μιας θέσεως νομικού Εισηγητού παρά τη Διευθύνσει Εποικισμού του Υπουργείου Γεωργίας.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Σ. Γονατάς. (Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως). Παρακαλώ να προταχθή η συζήτησις των οικονομικών νομοσχεδίων, διότι ο κ. Υπουργός προκειμένου ν' αναχωρήση έχει ανάγκην να ετοιμασθή.

Γίνεται δεκτόν, ως ετροπολογήθη, εις μόνην συζήτησιν το σχέδιον νόμου περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως από 31 Μαΐου 1926 Νομοθετικού Διατάγματος περί στρατιωτικών συντάξεων, αναπαλλαγείσης της επιφυλάξεως του συνόλου.

Επίσης εις μόνην συζήτησιν η πρότασις νόμου «περί εκδικάσεως προσφυγών θυμάτων πολέμου ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου», έχουσα ούτω:

Περί εκδικάσεως προσφυγών θυμάτων πολέμου ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρον μόνον.

Απαλλάσσονται παντός τέλους του κατά το άρθρον 25 του νόμου 5311 αι ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου προσφυγαί θυμάτων πολέμου θεωρούμεναι και αι μέχρι τούδε ατελώς υποβληθείσαι ως εμπροθέσμοι.

Επίσης εις β' συζήτησιν γίνεται δεκτή δι' αναστάσεως η πρότασις νόμου περί τροποποιήσεως του νόμου 5560, έχουσα ούτω:

Περί τροποποιήσεως του νόμου 5560 της 30 Ιουνίου 1932.

Άρθρον 1.

Ο νόμος 5560 της 30ής Ιουνίου 1932 τροποποιείται ως εξής:

Άρθρον 2.

Το άρθρον 2 του νόμου 4148 της 9 Μαΐου 1929 αντικαθίσταται ως εξής:

Προς τον αυτόν σκοπόν επιβάλλεται:

1) Εξαγωγικός φόρος δύο δραχμών χαρτίνων επί τοις χιλίοις επί της αξίας απάντων των εκ του λιμένος Πατρών εξαγομένων εις το εξωτερικόν προϊόντων. Του φόρου τούτου απαλλάσσονται τα καπνά εις φύλλα οιασδήποτε παραγωγής. Η απαλλαγή αύτη άρχεται από της εφαρμογής του νόμου 4148.

2) Φόρος 10 ο/ο επί του καταβαλλομένου δημοτικού φόρου επί των εισαγομένων εις Πάτρας και καταναλισκομένων εγχωρίων προϊόντων.

Οι ανωτέρω φόροι εισπράττονται καθ' ον τρόπον ορίζει το άρθρον 2 του νόμου ΓΧΛΑ'.

Η ισχύς των άρθρων 1 και 2 του νόμου 4184 άρχεται από της 27 Μαΐου 1929.

Άρθρον 3.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της 15 Ιουλίου 1932.

Επίσης γίνεται δι' αναστάσεως δεκτόν εις β' συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί κανονισμού των συντάξεων του υπό της Ελληνικής Εταιρείας τηλεφώνων προσλαμβανομένου προσωπικού», έχον ούτω:

Περί κανονισμού των συντάξεων των υπό της Ελληνικής Εταιρείας Τηλεφώνων προσλαμβανομένων υπαλλήλων Τ.Τ.Τ.

Άρθρον 1.

Η υπηρεσία του παρά τη Ελληνική Τηλεφωνική Εταιρεία προσληφθέντος ή προσλαμβανομένου προσωπικού της Υπηρεσίας Τ. Τ.Τ . παντός βαθμού κατά τας διατάξεις του άρθρου 30 της συμβάσεως της κυρωθείσης διά του νόμου 4547 «περί κυρώσεως συμβάσεως εκχωρήσεως προνομίων κατασκευής και εκμεταλλεύσεως της τηλεφωνικής συγκοινωνίας», θεωρείται ως συνέχεια της δημοσίας αυτού υπηρεσίας, του προσωπικού τούτου διατηρούντος τα δικαιώματα συντάξεως εκ του Δημοσίου Ταμείου και συμμετοχής εις το Μετοχικόν Ταμείον Πολιτικών Υπαλλήλων και Ταμείον Αρωγής Τ.Τ.Τ. επί τη βάσει των οικείων νόμων, της τυχόν απολύσεως αυτού παρά της Ελληνικής Τηλεφωνικής Εταιρείας θεωρημένης ως γενομένης λόγω καταργήσεως θέσεως, πλην των περιπτώσεων της κατά τους κειμένους νόμους περί συντάξεων επερχομένης απωλείας ή αναστολής του δικαιώματος λήψεως της συντάξεως.

Άρθρον 2.

Προς υπολογισμόν της συντάξεως το προσωπικόν τούτο θέλει καταταχθή διά Διατάγματος εφ' άπαξ εκδοθησομένου τη προτάσει των Υπουργών Οικονομικών και Συγκοινωνίας και μετά γνώμην επιτροπής απαρτιζομένης εξ ενός Συμβούλου του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως Προέδρου, υποδεικνυομένου υπό του Σώματος, εξ ενός ανωτέρου υπαλλήλου της Γενικής Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού, διοριζομένου παρά του Υπουργού των Οικονομικών, εξ ενός ανωτέρου υπαλλήλου της Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. ουχί εκ των υπηρετούντων ήδη παρά τη Ελληνική Εταιρεία Τηλεφώνων, διοριζομένου παρά του Υπουργού της Συγκοινωνίας, αναλόγως του λαμβανομένου παρά της Εταιρείας μισθού εις βαθμούς αντιστοίχους των προβλεπομένων υπό των οργανικών νόμων της Τ.Τ.Τ. Υπηρεσίας, μη επιτρεπομένης της κατατάξεως αυτού εις οργανικάς θέσεις ανωτέρας των υπό των οργανικών νόμων της Τ.Τ.Τ. Υπηρεσίας προβλεπομένων δι' έκάστην κατηγορίαν και ουχί ανωτέρας του Υπουργικού Διευθυντού Α' τάξεως. Επί τη βάσει δε της γενομένης καταστάξεως κανονίζεται η εις τούτο ανήκουσα σύνταξις κατά τας ισχυούσας εκάστοτε περί απονομής συντάξεως ένεκα πολιτικής υπηρεσίας διατάξεις.

Άρθρον 3.

Εν περιπτώσει απονομής συντάξεως εις το κατά το άρθρον 1 του παρόντος προσωπικόν παρά της Ελληνικής Εταιρείας Τηλεφώνων εάν η σύνταξις αύτη είναι ίση ή ανωτέρα της εκ του Δημοσίου Ταμείου λαμβανομένης παύει η παρά του Δημοσίου ταμείου λήψις συντάξεως.

Εάν η υπό της Εταιρείας χορηγουμένη σύνταξις είναι κατωτέρα της παρά του Δημοσίου χορηγουμένης τοιαύτης εκ της συντάξεως της χορηγουμένης παρά του Δημοσίου εκπίπτει το ποσόν της συντάξεως της χορηγουμένης παρά της Εταιρείας.

Άρθρον 4.

Η κατά το άρθρον 2 κατάταξις δεν έχει εφαρμογήν διά τους εκ της Τ.Τ.Τ. υπαλλήλους της Ελληνικής Εταιρείας Τηλεφώνων τους εξερχομένους οπωσδήποτε της υπηρεσίας εντός διετίας από της ισχύος του παρόντος ων η σύνταξις κανονίζεται βάσει του βαθμού του αμέσως κατ' αρχαιότητα νεωτέρου των υπαλλήλων του παραμένοντος εις την Τ.Τ.Τ Υπηρεσίαν.

Άρθρον 5.

Η υπηρεσία του παρά της Ελληνικής Εταιρείας Τηλεφώνων χρησιμοποιηθέντος προσωπικού της Τ. Τ. Τ. Υπηρεσίας θεωρείται ως δημοσία υπηρεσία. Οι απολυθέντες ή αποσίας θεωρείται ως δημοσία υπηρεσία. Οι απολυθέντες ή απολυθησόμενοι εκ του προσωπικού τούτου θεωρούνται ως απολυόμενοι λόγω καταργήσεως θέσεως.

Άρθρον 6.

Διά Διατάγματος προκαλουμένου παρά των επί των Οικονομικών και της Συγκοινωνίας Υπουργών αι οργανικαί θέσεις της Τ.Τ.Τ. Υπηρεσίας μειούνται εκάστοτε κατ' αριθμόν ούτινος ή εις αρχικούς μισθούς δαπάνη ισούται μέ την εις αρχικούς μισθούς δαπάνην των οργανικών θέσεων των προσλαμβανομένων υπό της Ελληνικής Εταιρείας Τηλεφώνων, ή των χρησιμοποιηθέντων παρ' αυτής και απολυθέντων μετά την υπό της Εταιρείας χρησιμοποίησίν των.

Εις μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτόν το σχέδιον νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί Δημοσίου Λογιστικού διατάξεων» κατόπιν της παρατηρήσεως του κ. Πρέκα ότι ως έχει διατυπωθή το 4ον άρθρον δύναται να άγάγη εις πολλά άτοπα και της απαντήσεως του κ. Υπουργού των Οικονομικών ότι το μέτρον και δεν πρόκειται να λάβη τας εκτάσεις, τας οποίας φοβείται ο κ. Βουλευτής, έχον ώς ακολούθως:

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί Δημοσίου Λογιστικού διατάξεων.

Άρθρον 1.

Εξαιρετικώς διά την χρήσιν 1931 32 υπάγονται εις την διάταξιν του εδαφίου 1 του άρθρου 1 του Νομοθετικού Διατάγματος της 9/11 Ιουλίου 1932 «περί τροποποιήσεως του νόμου 1555 κλπ.» και τα έργα ή αι προμήθειαι, περί ών προνοούσι τα κεφάλαια ϐ άρθρ. 1, κεφ. 10 άρθρ. 1 και 2 του προϋπολογισμού των εξόδων Υπουργείου Στρατιωτικών χρήσεως 1931-32, ώς και αι εις τον προϋπολογισμόν των εξόδων του Υπουργείου Γεωργίας υπό κεφ. 10 άρθρ. 8—29 τετράκις και Υπουργείου Προνοίας υπό κεφ. 3 άρθρ. 17, 18 και 20 εγγραφείσαι πιστώσεις διά συνέχισιν του έργου της Ε.Α.Π.

Άρθρον 2.

Η υπό του εδαφίου 1 του άρθρου 7 του νόμου 5352 «περί ενισχύσεως του προϋπολογισμού της χρήσεως 1931—32» τασσομένη δίμηνος προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους Οκτωβρίου 1932. Επιτρέπεται δ' όπως διά Διαταγμάτων κανονισθώσι τα της διαβαθμίσεως θέσεων, ώς και της βαθμολογικής κατατάξεως των διατηρηθησομένων υπαλλήλων των διά του νόμου 4645 καταργηθέντων ειδικών ταμείων.

Άρθρον 3.

1. Η υπό στοιχείον Ι του εδαφίου 3 του άρθρου 1 του νόμου 5352 «περί ενισχύσεως του Προϋπολογισμού της χρήσεως 1931—32» εγγραφείσα πίστωσις, διατίθεται διά τόκους δανείου 6 ο/ο 1923 Ελληνοβουλγαρικής Μεταναστεύσεως χρήσεων 1929—30, 1930—31 και 1931—32.

2. Κυρούται η γενομένη διάθεσις εις βάρος της εκ των πλεονασμάτων της χρήσεως 1927—28 και εφεξής χορηγηθείσης υπό κεφ. 27 άρθρ. 1 του προϋπολογισμού των εξόδων Υπουργείου Συγκοινωνίας χρήσεως 1930—31 πιστώσεως δραχμών δέκα τριών εκατομμυρίων διά δάνειον προς το Ταμείον Μονίμων Οδοστρωμάτων, συμφώνως τω νόμω 5382 και κατόπιν της υπ' αριθ. 12 της Ε Συνεδριάσεως από 14 Φεβρουαρίου 1931 αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου.

3. Κυρούται η προς το Νοσοκομείον Αμερικανίδων Κυριών Κοκκινιάς χορηγηθείσα διά το 1932—33 έτος επιχορήγησις εκ δραχμών 500.000.

4. Εγκρίνεται η χορηγία της απαιτουμένης πιστώσεως εις βάρος του προϋπολογισμού των εξόδων Υπουργείου Γεωργίας χρήσεως 1932—33 διά πληρωμήν της αξίας γεωργικών μηχανημάτων, κυρουμένης και της κατά το 1931—32 κατόπιν των από 20 Αυγούστου και 13 Οκτωβρίου 1931 αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου γενομένης προμηθείας.

Άρθρον 4.

Επιτρέπεται, όπως διά Διαταγμάτων προκαλουμένων υπό του Υπουργού των Οικονομικών, μετ' απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, καταργήται ή τροποποιήται επ' ωφελεία του

προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πᾶσα διάταξις οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἰσοδήποτε περιεχομένου, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὁποίας δημιουργεῖται δαπάνη.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ ποσὸν τῶν ὁμολογιῶν δι' ἀποζημίωσιν τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου αὐξηθῇ κατὰ 20 ἑκατομμύρια.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 4278 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν.

3. Τὸ προϊὸν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 5303 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1932 συμπληρωματικοῦ δανείου μέχρι δραχμῶν 60.000.000 δι' ἀποζημίωσιν τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐπιτρέπεται νὰ βεβαιῶται καὶ εἰσάγηται ὡς ἔσοδον τῆς χρήσεως 1931—32 καὶ μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1932 εἰς ἣν χρῆσιν κατελογίσθη καὶ ἴσου ποσοῦ ἔξοδον.

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια: α') «περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίσεως διαφόρων δαπανῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ χορηγήσεως πιστώσεων», β') «περὶ ἐγκρίσεως πληρωμῆς δαπανῶν παρελθουσῶν χρήσεων Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν», γ') «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμων», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ἐγκρίσεως πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ διαφόρων δαπανῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται αἱ ὡς κάτωθι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Α'. Ἡ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1931 (Συνεδρίασις ΛΔ'), δι' ἧς ἐνεκρίθη: α') Ἡ δι' ἰδίας συμφωνίας ἐπὶ ὡρισμένων χρονικῶν διαστημάτων παράτασις τῆς μισθώσεως τοῦ κτιρίου τοῦ χρησιμοποιουμένου ὡς Δημόσιον Μαιευτήριον. β') Ἡ δι' ἰδίας συμφωνίας καὶ μέχρις ἀποπερατώσεως τοῦ ἐν τῷ Δημοσίῳ Ψυχιατρείῳ Ἀθηνῶν ἀνεγειρομένου παραρτήματος παράτασις τῆς ληξάσης μισθώσεως τοῦ ὡς Παραρτήματος τοῦ ὡς ἀνωτέρω Ψυχιατρείου χρησιμοποιουμένου εἰς Ἀγίαν Ἐλεοῦσαν οἰκήματος. γ') Ἡ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1931 (Συνεδρίασις ΜΔ'), δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ἄνευ δημοπρασίας μίσθωσις τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας καὶ παραπλεύρως τοῦ ἤδη ὡς Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς χρησιμοποιουμένου κτιρίου ἀνὰ δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων μηνιαίως διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Ἀττικοβοιωτίας καὶ ἄλλων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Β') Ἡ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1931 (Συνεδρίασις ΛΘ'), δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἰδιωτικῶν κτιρίων ἔνθα στεγάζονται τὸ Νοσοκομεῖον Προσφύγων Ν. Ἰωνίας, τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον Ἀθηνῶν καὶ τὸ Ἄσυλον Ἀγίας Ἐλεούσης, ἡ διάθεσις τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων (440.000), ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω ἐργασιῶν κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων.

Γ') α'. Αἱ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1931 (Δ' Συνεδρίασις 12 Αὐγούστου 1931 (Α' Συνεδρίασις) καὶ 28 Νοεμβρίου 1931 (ΜΑ' Συνεδρίασις), δι' ὧν ἐνεκρίθη ἡ καταβολὴ ὡς ἐπιχορήγησις εἰς τὸ ἐν Κοκκινιᾷ λειτουργοῦν Νοσοκομεῖον Ἀμερικανίδων Κυριῶν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐν συνόλῳ' β') Ἡ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1931 (ΚΣ' Συνεδρίασις), δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ καταβολὴ ὡς ἐπιχορήγησις δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων εἰς τὴν Γενικὴν Ἑταιρείαν Προστασίας τῆς Παιδικῆς καὶ Ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Ἄρθρον 2.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐκ τῆς ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς οἰκονομικοῦ ἔτους 1931–32 καὶ ὑπὸ Κεφ. 9 ἄρθρ. 10 ἀναγεγραμμένης πιστώσεως, δι' ἐπιχορήγησιν διαφόρων Σανατορίων καὶ ἐν γένει ἱδρυμάτων καὶ Σωματείων σκοπὸν ἐχόντων τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως, διάθεσις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 8)8)25 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Κατερίνης ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πέτρας, πρὸς ἵδρυσιν νοσοκομείου φυματιώντων ἀρχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ἐννεακοσίων εἴκοσι χιλιάδων (3.920.000) διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν κτιρίων τῆς Μονῆς Πέτρας Ὀλύμπου.

Ἄρθρον 3.

Ἐγκρίνεται α) ἡ καταβολὴ τῶν ὀφειλομένων ἐκ διαγεγραμμένων χρήσεων ἐξ ἐνοικίων οἰκημάτων περιουσίας ἀνταλλαξίμων χρησιμοποιουμένων δι' Ὑγειονομικὰ ἱδρύματα. β) ἡ πληρωμὴ τῶν ἐν τῷ συνημμένῳ πίνακι ἀπαιτήσεων κεκλεισμένων ἢ διαγεγραμμένων χρήσεων ἐκ δραχμῶν 860.174.

Ἄρθρον 4.

Ἐγκρίνεται ἡ χορήγησις πιστώσεως δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) ὡς καὶ ἡ γενομένη αὐτῆς διάθεσις διὰ τὴν ἀγορὰν ναρκωτικῶν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας καταδιώξεως ἐπὶ σκοπῷ ἀνακαλύψεως διενεργουμένου λαθρεμπορίου, ὁριζομένων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν πληρωμὴν ἁπλῆς ἀποδείξεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

Ἐγκρίνεται ἡ τακτοποίησις τῆς κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τοῦ δαγγείου τοῦ ἔτους 1928 χορηγηθείσης πιστώσεως ἐκ δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων τετρακοσίων χιλιάδων (2.400.000) δι' ἐπιχορηγήσεις Δήμων καὶ Κοινοτήτων διὰ τὴν λῆψιν μέτρων καταπολεμήσεως τοῦ δαγγείου ὁριζομένων δικαιολογητικῶν ἁπλῶν ἀποδείξεων τῶν κατὰ τόπους Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ τῶν οἰκείων Νομαρχῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἐγκρίνεται ἡ γενομένη κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου δαπάνη ἐκ δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων (80.000) διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Ὑγειονομείου Ἁγίου Νικολάου Ἀστηθίου Κρήτης ὡς καὶ ἡ χορήγησις ἰσοπόσου πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐν λόγῳ δαπάνης.

Ἄρθρον 7.

Ἐγκρίνεται ἡ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου γενομένη πληρωμὴ ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ 1.500.000 δραχμῶν διατεθείσης ἐκ τῶν περισσευμάτων τῆς χρήσεως 1927—1928 διὰ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ ἐν Σούδᾳ κτιρίου πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Ψυχιατρείου Σούδας δραχμῶν 1.421.207, ἡ πληρωμὴ τοῦ ὑπολειπομένου 8ου καὶ τελευταίου λογαριασμοῦ ἐκ δραχμῶν 146.542,62 τῶν ἐν λόγῳ ἐργασιῶν ὡς καὶ ἡ χορήγησις συμπληρωματικῶς δραχμῶν 67.749,62 πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἀνωτέρου λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος καθορίζωνται παγίως καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ, θερμάνσεως, καθαριότητος καὶ γραφικὰ τῶν Δημοσίων Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 9.

Ἐγκρίνεται δαπάνη δρχ. 10.000 δι' ἀποζημίωσιν τῶν ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τῶν ἀσχοληθέντων εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἐπιμέλειᾳ αὐτῶν ἐκτύπωσιν τοῦ Β' τόμου τῆς Ὑγειονομικῆς Νομοθεσίας ἐκ σελίδων 1075.

Ὡσαύτως ἐγκρίνεται δαπάνη δραχμῶν 9.265 διὰ τὴν γενομένην προμήθειαν εἰδῶν καυσίμου ὕλης ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1932 ἕως 8 Φεβρουαρίου 1932 πρὸς θέρμανσιν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 10.

Ἐγκρίνονται αἱ κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων γενόμεναι δαπάναι εἰς βάρος τῆς πιστώσεως καταπολεμήσεως Λοιμωδῶν νόσων μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 150.000 κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—32.

Περὶ ἐγκρίσεως πληρωμῆς δαπανῶν Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐνεργηθεισῶν εἰς βάρος παρελθουσῶν χρήσεων.

Ἄρθρον μόνον

Ἐνεργεῖται ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἀναγραφομένων δαπανῶν παρελθουσῶν χρήσεων Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας ἐνεργηθεισῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 29.055.588 εἰς βάρος τῆς ἐγγραφείσης ἐπὶ τοῦ Κεφ. 19 ἄρθρ. 1 καὶ 2 τῶν κεκλεισμένων χρήσεων πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμου.

Ἄρθρον 1.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Φορολογίας Οἰνοπνεύματος, δύναται νὰ ἐπαυξάνηται ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 971, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 2964 χρόνος, καθ' ὃν δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἄρθρου καθωρισμένη προθεσμία πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ μετ' οἰνοπνεύματος ἀναμεμιγμένου οἴνου ἢ γλεύκους διὰ μὲν τοὺς ξηροὺς μέχρι τριῶν ἐτῶν, διὰ δὲ τοὺς γλυκεῖς μέχρις ἓξ ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 5200 τοῦ 1931.

Συζητουμένου εἶτα τοῦ σχεδίου νόμου περὶ παρατάσεως πρωθεσμιῶν τινων τοῦ νόμου 5120 περὶ παροχῆς ἑτέρων φορολογικῶν διευκολύνσεων ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** ὑποστηρίζει τροπολογίαν διὰ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας χάριν ἐκείνων διὰ τοὺς ὁποίους ἐξεδόθησαν ἐν ἀπουσίᾳ των ἀποφάσεις.

Ὁ κ. **Ε. Τρισποδάκης**. Ὑποστηρίζει τὴν αὐτὴν τροπολογίαν καὶ παρακαλεῖ νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «ἐφόσον δὲν εἰδοποιήθησαν».

Ὁ κ. **Α. Ἀναστασιάδης**. Ὁμιλεῖ κατὰ τῆς ἀναδρομικότητος τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως φόρου ἀπὸ τοὺς συντάξαντας σύμφωνα ἐνώπιον Ἰσραηλιτικῆς Ἀρχῆς καὶ παρακαλεῖ νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ φορολογία, ἂν ὄχι ἀπὸ σήμερον, τουλάχιστον ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος ἐπέβαλε τὴν φορολογίαν.

Π. Εὐριπαῖος. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτόν.

Ν. Ξηρός. Ζητεῖ ἐξηγήσεις ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν τοῦ 4ου ἄρθρου καὶ ἐρωτᾷ ἐὰν ἐννοεῖται δι' αὐτοῦ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος.

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Βεβαίως.

Οἱ κ. κ. **Τσαρλαμπᾶς** καὶ **Ξηρός**. Ὑποστηρίζουν ἄλλας τροπολογίας.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ Κυβέρνησις εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ὑποβάλῃ τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ παράσχῃ μερικὰς διευκολύνσεις ἀλλὰ μέχρις ἑνὸς ὁρίου.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν δεκταὶ τροπολογίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ καθίστων τὸ νομοσχέδιον ἀγνώριστον.

Ν. Ξηρός. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν τὰ νομοσχέδια νὰ περιέχουν τὸ ἀλάθητον. Ἡ συζήτησις ἔχει κυρίως σκοπὸν νὰ διαφωτίσῃ τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὑπάρχουν ἀτέλειαι ὅπως εἰς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ἔργα.

Κ. Βαρβαρέσσος. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἀρνοῦμαι τὸ δικαίωμα τῆς συζητήσεως, ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἐπιβάλετε τὴν γνώμην σας προκειμένου περὶ ἑνὸς νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις θέλει ἢ νὰ ψηφισθῇ ὡς ἔχει, ἢ νὰ ἀπορριφθῇ.

Ὁ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον ἔγιναν δεκταὶ τροπολογίαι τινές ὀρθὸν εἶναι νὰ μὴ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην ἀνάγνωσιν ἀλλὰ εἰς πρώτην ἀπόψε καὶ αὔριον καὶ εἰς β'. Ὑποστηρίζει κατόπιν τροπολογίαν του ἀφορῶσαν τὰ βενζινόπλοια.

Ὁ κ. **Π. Εὐριπαῖος** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι οὐδεμία τροπολογία ἐγένετο δεκτὴ μέχρι τοῦδε.

Ν. Ξηρός. Ὀφείλετε ὅμως νὰ δηλώσητε, διατί δὲν τὰς δέχεσθε τὰς τροπολογίας, ἐφ' ὅσον εἶναι δίκαιαι.

Τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Γονατᾶ ἀναβάλλεται δι' αὔριον ἡ μόνη συζήτησις τοῦ νομοσχεδ.ου.

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** ὁμιλῶν ἐπὶ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἐκ τοῦ Κεφαλαίου 42 ἄρθρ. 5ον καὶ ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναγραφομένου ποσοῦ 4,000,000 δραχμῶν δι' ἀνέγερσιν τελωνειακῶν καταστημάτων κλπ. λέγει ὅτι δέον νὰ μεταφερθῇ ποσὸν δραχ. 1,000,000 εἰς τὸ Κεφάλαιον 48 ἄρθρον 4ον διὰ νὰ διατεθῇ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ κατεδαφισθέντος ἀπὸ πολλοῦ δημοσίου κτιρίου τῶν δικαστηρίων Καρδίτσης.

Γίνονται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτοὶ κατὰ Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον οἱ ε'δικοὶ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Ἐθν. Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Κληροδοτημάτων, Ἐθν. Ὁδοποιΐας, Ἐλαίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἔχοντες οὕτω:

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1932—33

	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι.			ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ.		
ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ	Τακτικὰ	Ἔκτακτα	Σύνολον	Τακτικὰ	Ἔκτακτα	Σύνολον
Οἰκονομικῶν	2,383,021,947	90,565,553	2,473,587,500	12,649,136	377,107,920	389,757,056
Ἐθν. Οἰκονομίας	69,632,602	18,692,233	88,324,835	—	—	—
Συγκοινωνίας	602,911,270	628,090,644	1,231,001,874	—	—	—
Γεωργίας	131,930,859	79,836,559	211,767,418	—	200,000,000	200,000,000
	3,187,496,638	817,184,989	4,004,681,627	12,649,136	577,107,920	589,757,056
						4,004,681,627
ΕΙΔΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ	Ἔσοδα	Ἔξοδα			Γενικὸν σύνολον	4,594,438,683
Κληροδοτημάτων	20,192,983	20,192,983				
Ἐθν. Ὁδοποιΐας	234,072,416	234,072,416				
Ἐλαίας	13,015,000	13,015,000				
Ἐποικισμοῦ	46,899,427	46,899,427				
	314,179,826	314,179,826				

Οἱ κ. κ. **Ἐμμ. Τριποδάκης, Ν. Ἀσκούτσης, Ἰ. Καλογερᾶς**, ζητοῦν παρὰ τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὅπως δεχθοῦν τροπολογίας τινὰς εἰς τὸ νομοσχέδιον «περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Κ. Βαρβαρέσσος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶ τροπολογίας πέραν τῶν ὁρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἰς μόνην συζήτησιν, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου, σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ὁ κ. **Α. Παχνὸς** ἐμιλῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ προσόντων τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀστυνομίας πόλεων» λέγει τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὸν Νόμον (2815) περὶ Ἀστυνομίας πόλεων αἱ προαγωγαὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ ἀστυνόμου β' τάξεως ἐνεργοῦνται κατόπιν ἐξετάσεων. Προκειμένου δηλαδὴ νὰ γίνουν προαγωγαὶ προκηρύσσονται προαγωγικαὶ ἐξετάσεις καὶ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων καταρτίζεται ὁ πίναξ τῶν ὑποψηφίων πρὸς προαγωγὴν καὶ κατὰ σειρὰν γίνονται αἱ προαγωγαὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ πίνακος.

Δηλαδὴ ἡ ἰσχὺς τοῦ προαγωγικοῦ πίνακος εἶναι ἀπεριόριστος. Ὑπάρχουν πίνακες, οἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ ἑξετία, διότι δὲν ἔχουν προαχθῆ ὅλοι οἱ τοῦ πίνακος.

Τὸ σύστημα αὐτὸ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν Φεβρουάριον ἐ. ἔ. προεκηρύχθησαν ἐξετάσεις Ὑπαστυνόμου α' διὰ τὸν βαθμὸν Ἀστυνόμου β' τάξεως. Αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο καὶ ἐκ τῶν 60 συμμετασχόντων ἐπέτυχον μόνον οἱ 20, τῶν λοιπῶν 40 ἀπορριφθέντων. Ἐκ τῶν 20 ἐπιτυχόντων καταρτίσθη ὁ πίναξ τῶν ὑποψηφίων, ὅστις ἐκοινοποιήθη πρὸ διμήνου περίπου. Ὁ πίναξ αὐτὸς κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις πρέπει νὰ ἰσχύῃ μέχρις ἐξαντλήσεώς του. Εἶναι πλέον δι' ἡμᾶς κεκτημένον δικαίωμα.

Ἀλλὰ συνέβησαν τὰ κάτωθι:

Οἱ ἀποτυχόντες ἐπειδὴ ἀπεκλείσθησαν τῶν προαγωγῶν (πρέπει νὰ προαχθοῦν πρῶτον οἱ 20 καὶ κατόπιν νὰ ξαναδώσουν ἐξετάσεις καὶ ἐὰν ἐπιτύχουν τότε καὶ αὐτοὶ θὰ προαχθοῦν) ὑπέβαλαν ἀναφορὰς εἰς τὸν Ὑπουργὸν ὅτι τὰ ζητήματα τῶν ἐξετάσεων ἦσαν γνωστὰ εἰς ὡρισμένους ἐπιτυχόντας. Εἶχαν τὴν γνώμην ὅτι ἐπειδὴ αὐτοὶ ἦσαν οἱ περισσότεροι θὰ κατώρθωναν νὰ προσβάλουν τὸ κῦρος τοῦ πίνακος καὶ ἔτσι νὰ μὴ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐξετάσεις μας. Τὸ Ὑπουργεῖον διέταξεν ἀνακρίσεις. Τὰς ἀνακρίσεις ἐνήργησεν ὁ Ἐπιθεωρητὴς τοῦ σώματος κ. Καλυβίτης. Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων δὲν ἀπεδείχθη τίποτε. Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας πόλεων ὑποβάλλον τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφέρει ὅτι οὐδὲν συνέβη καὶ προτείνει ὅπως ὁ πίναξ παραμείνει ἀνέπαφος.

Οἱ ἀποτυχόντες ἐπειδὴ ἔχασαν ἀπ' αὐτῆς τῆς πλευρᾶς ἐπιδιώκουν δι' ἄλλων μέσων νὰ καταστήσουν ἄκυρον τὸν πίνακα.

Προσέθεσαν τροποποίησιν εἰς τὸ ὑπ' ὄψιν Σας καὶ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχέδιον «περὶ δικαιοδοσίας Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας πόλεων» διὰ τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ὅλων τῶν προαγωγικῶν πινάκων νὰ εἶναι ἐτησία καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἀποφάσεώς του νὰ δύναται νὰ τὴν μειώνῃ ἢ παρατείνῃ ἐπὶ ἑξάμηνον.

Δὲν θὰ παραπονούμεθα, ἐὰν ἡ διάταξις αὐτὴ ἀφεώρα μόνον τοὺς πίνακας καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ γίνουν εἰς τὸ μέλλον. Δὲν μπορεῖ ἡ διάταξις αὐτὴ νὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν καὶ νὰ προσβάλλῃ κεκτημένα δικαιώματα. Ἔδωσαν ἐξετάσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχικῶν διατάξεων. Ὁ πίναξ κατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ αὐτοῦ νομικῶν διατάξεων.

Ὁ περιορισμὸς τῆς ἰσχύος τῶν πινάκων ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἀφορᾷ μόνον τοὺς μελλοντικοὺς πίνακας. Μάλιστα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐγένετο διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς τῶν πινάκων γίνεται ἐτησία.

Ἀλλὰ ρητῶς τὸ διάταγμα λέγει τῶν μελλοντικῶς γενησομένων.

Ἡ διάταξις ὅμως αὐτὴ τοῦ νομοσχεδίου ἐτέθη ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν πίνακα τοῦ 1932 διότι εἰς τὸ τέλος τῆς διατάξεως αὐτῆς (ἄρθρ. 9) περιλαμβάνει ὅτι «ἡ διάταξις αὐτὴ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἰσχύοντας πίνακας τοὺς καταρτισθέντας τὸ 1932 ἔτος».

Εἰδικῶς ἀνταναλᾷ εἰς τὸν πίνακα τοῦ 1932. Διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι πίνακες καταρτισθέντες πρὸ τοῦ 1932 καὶ μάλιστα πρὸ ἑξετίας. Αὐτοὺς λοιπὸν δὲν τοὺς πειράζει ἡ διάταξις ἡ ἄδικος καὶ παράνομος τοῦ Νομοσχεδίου. Ἐννοεῖται ὅτι ἂν ψηφισθῇ θὰ καταφύγωμεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ἀλλὰ πρέπει ὅμως νὰ μὴ περάσῃ αὐτὴ ἡ διάταξις.

Πρέπει καὶ εἶναι δικαιον νὰ ἀπαλειφθοῦν αἱ δύο τελευταῖαι σειραὶ τοῦ ἄρθρου 9. Ἀλλὰ τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι ἡ ἀναδρομικὴ ἰσχὺς δὲν θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ ὅλων τῶν προηγουμένων πινάκων ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν πινάκων τοῦ 1932.

Ἀπὸ αὐτὰ καταλαβαίνει κανεὶς τὸν σκοπὸν τῆς τροποποιήσεως αὐτῆς. Ἐγένετο μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ περιορισθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ πίνακος μιᾶς ἐπὶ ἑξάμηνον ἢ ἔτος, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο νὰ μὴ γίνουν προαγωγαὶ εἰς τὸν βαθμόν μας καὶ ἔτσι αὐτοδικαίως νὰ ἀτονήσῃ ὁ πίναξ.

Ὅλος ὁ πόλεμος γίνεται ἀπὸ τοὺς ἀπορριφθέντας, ἐκείνους δηλαδή, οἵτινες προσῆλθον εἰς τὰς ἐξετάσεις χωρὶς νὰ προπαρασκευασθοῦν.

Ἅπαντες οἱ ἐν τῷ πίνακι εἶναι δικηγόροι καὶ παραμένουν ἐπὶ 8 ἔτη περίπου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαστυνόμου α'

Ὁ κ. **Ι. Τσιριμῶκος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει ἐξετασθῇ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν δεκταὶ αἱ τροπολογίαι, πλὴν ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἔχει μονογράψει ὁ ἴδιος.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου σχέδιον νόμου «περὶ καθορισμοῦ προσόντων κλπ. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας πόλεων κλπ.».

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ μειώσεως δημοτικῆς φορολογίας λευκῶν μαρμάρων», ἔχουσα οὕτω:

Περὶ μειώσεως δημοτικῆς φορολογίας λευκῶν καὶ ἡμιλεύκων μαρμάρων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ὁ δημοτικὸς δασμὸς τῶν λευκῶν καὶ ἡμιλεύκων μαρμάρων κανονίζεται ὡς ἑξῆς:

α') Μάρμαρα τελείως κατειργασμένα καὶ ἕτοιμα πρὸς τοποθέτησιν φορολογοῦνται τοῦ λοιποῦ κατ' ἀνώτατον ὅριον τὰ μὲν παριστῶντα προτομὰς καὶ ἀγάλματα μέχρι δραχμῶν 320 κατὰ κυβικὸν μέτρον, τὰ δὲ προμαζόμενα δι' εἰκονοστάσια, τέμπλα, θρόνους, ἄμβωνας, προσκυνητάρια ἐκκλησιῶν, μνημεῖα κενοταφίων καὶ Ἡρώων ὡς καὶ παντοίων εἰδῶν κοσμημάτων δεμένων ἐργασίᾳ γλυπτικῆς μέχρι 200 δραχμῶν κατὰ κυβικὸν μέτρον.

β') Μάρμαρα τελείως κατειργασμένα καὶ προμαζόμενα διὰ βαθμίδας, κίονας, βάσεων καὶ γενικῶς δι' οἱουδήποτε φορολογοῦνται μέχρις 180 δραχ. κατὰ κυβικὸν μέτρον.

γ') Μάρμαρα ἡμικατειργασμένα φορολογοῦνται σύμφωνα μὲ τὸ ἰσχὺν Π. Δ/γμα ἀπὸ 31 Μαΐου 1932 «περὶ προσθήκης ἑδαφίου 11εἰς εἰς τὴν κλίμακα 61α τοῦ ἰσχύοντος δημοτικοῦ δασμολογίου.

δ') Μάρμαρα ἀκατέργαστα εἰς ὄγκους φορολογοῦνται μέχρις 20 δραχ. κατὰ κυβικὸν μέτρον.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παόντα νόμον καταργεῖται, ἡ δὲ ἰσχὺς τοῦ νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν, ὡς ἐτροποποιήθη, εἰς μόνην συζήτησιν, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων 4094 καὶ 5126 «περὶ στρατ. Ἰατρικῆς Σχολῆς».

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4827 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5/20 Μαΐου 1926 κλπ. περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων».

Ὡσαύτως γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ διαζυγίου», ἔχον οὕτω:

Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2228 περὶ διαζυγίου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2228 περὶ διαζυγίου προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον ἔχον οὕτω:

Ἑκάτερος τῶν συζύγων δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, ἄνευ ὑπαιτιότητος τοῦ ἑτέρου συζύγου, ἕνεκα χωριστῆς διαβιώσεως ὑπὲρ τὴν ὁκταετίαν συνεχῶς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητεῖται ἀκολούθως εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐπανεκδικάσεως τοῦ ἀγροκτήματος Βαρδάτες Λαμίας» ὁ κ. **Ν. Κουπαροῦσος** ζητεῖ νὰ ἀκούσῃ παρὰ τοῦ Προεδρείου τὰς γενομένας δεκτὰς τροπολογίας.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Νὰ ἀναγνωσθοῦν κ. Πρόεδρε, δέν εἶναι μυστικαί. (Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὰς τροπολογίας).

Ν. Κουπαροῦσος. Τὸ ἀγρόκτημα Λαζαράδες τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται εἰς τὰ τροπολογίας δὶς συνεζητήθη ἐνώπιον ἡμῶν καὶ δὶς ἀπερρίφθη.

Φωναί. Δὲν εἶναι ἀκριβές.

Ν.Κουπαροῦσος. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία δικαιολογία διὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν τοῦ ἀγροκτήματος αὐτοῦ. Πρόκειται κ. βουλευταὶ περὶ τῆς μόνης περιουσίας ἡ ὁποία περιῆλθε κληρονομικῷ δικαιώματι εἰς τὸν ἀπόγονον ἑνὸς ἐθνικοῦ εὐεργέτου, τοῦ Χατζηκώστα, δώσαντος 300 καὶ πλέον ἑκατομμύρια ὑπὲρ τοῦ ἔθνους. Καὶ ἀφοῦ ἐπὶ 14 ἔτη τὸν ἠνάγκασαν νὰ εἰσπράττῃ 3.000 δραχ. ἐτησίως διὰ ἀγρόκτημα 17.000 στρεμμάτων καὶ τὸν ὠθησαν νὰ περιπέσῃ εἰς χεῖρας τοκογλύφων, δικηγόρων καὶ ἄλλων ὥστε σήμερον νὰ πένεται ἐν μέσαις Ἀθήναις, τέλος ἤρχισεν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου ἐζητήθη ἡ καταμέτρησις διετιμήθη τὸ κτῆμα καὶ καθ' ἣν στιγμὴν πρόκειται ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἐλάχιστον τίμημα προσεβλήθη ἡ ἀπόφασις ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ νὰ μὴ πληρωθῇ ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς ἰδιοκτήτης ὁ ἐπαιτὼν ἐν μέσαις Ἀθήναις, ὁ παρακαλῶν καὶ ἱκετεύων καὶ ζητῶν νὰ μάθῃ διατί ἐπὶ τέλους τυραννεῖται. Καὶ ἰδοὺ τώρα ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς τροπολογίας πρὸς ἐπανεκδίκασιν τοῦ κτήματός του. Ποία εἶναι ἡ δικαιολογία; Μήπως ὑπάρχει αἴτησις τῶν κολλίγων; Ὅ,τι.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Μὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Γεωργίας θὰ γίνουν αἱ ἐπανεκδικάσεις δι' ὡρισμένους μόνον σκοποὺς δικαιοτέρας διανομῆς.

Ν. Κουπαροῦσος. Μετὰ 14 ἐτῶν ἐπαίσχυντον τυραννίαν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ τοῦ ὁποίου ὁ πρόγονος εἶναι ἐθνικὸς εὐεργέτης. . . .

Κ. Κοντοδίνας. Μὴ ἐπικαλεῖσθε τοὺς προγένους του.

Ν.Κουπαροῦσος. Σεῖς εἶσθε ὁ δικηγόρος τῶν Λαζαράδων.

Κ. Κοντοδίνας. Κύριε Πρόεδρε νὰ ἐφαρμόσητε τὸν Κανονισμόν, πρέπει νὰ ἀνακαλέσῃ ὁ κ. βουλευτής.

Ν. Κουπαροῦσος. Δὲν ἀνακαλῶ διότι δὲν ἀρνεῖται τὴν ἰδιότητά σου αὐτήν.

Κ. Κοντοδίνας. Τότε ἔχω νὰ εἴπω καὶ ἐγὼ ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἔχει ποσοστὰ ὁ κ. συνάδελφος.

Ν. Κουπαροῦσος. Τὸ ψεῦδος αὐτὸ τὸ λέγει κ. βουλευταὶ ὁ μεσίτης τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν Λαζαράδων.

Φωναί, θόρυβος.

Πρόεδρος (πρὸς τὸν κ. Κουπαροῦσον). Νὰ δώσητε ἐξηγήσεις κ. βουλευτά, ἄλλως θὰ ἀναγκασθῶ νὰ σᾶς ἀνακαλέσω εἰς τὴν τάξιν.

Ν. Κουπαροῦσος. Δὲν δύναμαι νὰ ἀνακαλέσω ἐὰν δὲν ἀνακαλέσῃ πρῶτος ἐκεῖνος.

Ε. Κουλουμβάκης. Αἱ φράσεις αἵτινες ἐλέχθησαν ἐνταῦθα εἶναι βρύταται, τραχύταται, ἀνήκουστοι. Ὁ ἐπὶ τοῦ βήματος συνάδελφος μετεχειρίσθη πράγματι φράσεις τραχυτάτας. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶναι ἀναγκαῖον εἶναι τοῦτο, πρέπει νὰ διευκρινισθῇ ἐὰν ὁ ἕτερος συνάδελφος εἶναι πράγματι συνήγορος εἰς τὴν συζητουμένην ὑπόθεσιν, διότι ἰσχυρίζομαι ἐγὼ ὁ παλαιὸς δικηγόρος, ὅτι δὲν δυνάμεθα ὅταν εἴμεθα συνήγοροι μιᾶς ὑποθέσεως ν' ἀγορεύωμεν ἐνταῦθα καὶ νὰ συζητοῦμεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Δὲν ἔπρεπεν ὅμως ὁ ῥήτωρ νὰ ἐκτραπῇ εἰς καπηλικὰς φράσεις. Πάντως πρέπει νὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ ἡ συζήτησις.

Ν. Κουπαροῦσος. Οὐδέποτε εἶπον ἐγὼ ὅτι ὡς δικηγόρος ἔκαμε κάτι τι τὸ κακόν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπιλέγει, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιμείνῃ ὁ κ Ὑπουργὸς καὶ νὰ ἀδικήσῃ ἕνα ἄνθρωπον πράγματι ἄξιον συμπαθείας καὶ ἔχοντα ὅλον τὸ δίκαιον μὲ τὸ μέρος του. Ἂς μὴ κλείσῃ τὸ ἔνδοξον κόμμα τῶν φιλελευθέρων τὰς ἐργασίας τῆς παρούσης Βουλῆς μὲ μίαν ἀδικίαν ἐναντίον ἑνὸς ἐντίμου ἀνθρώπου καὶ ἀπογόνου μεγάλου εὐεργέτου τῆς χώρας μας.

Ἰ. Βαλαλᾶς. (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Εἶναι γνωστὸν ὅτι μεγάλα ζητήματα, ὡς ἡ ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις, δὲν ἠτο δυνατὸν νὰ λυθοῦν κατὰ τρόπον τέλειον ὥστε νὰ μὴ δημιουργῶνται παράπονα. Ἦτο φυσικὸν λοιπὸν νὰ γίνουν αἱ ἀπανεκδικάσεις, ὅπως δὲ παρουσιάζεται τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνωδύνων, ἀπορῶ δὲ πῶς γίνονται παρὰ τῶν συναδέλφων θορυβώδεις συζητήσεις χωρὶς νὰ ἀναγνώσουν καὶν τὸ Νομοσχέδιον. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ καταλληλοτέρα διανομὴ κλήρων μεταξὺ τῶν κληρούχων τῶν συνεταιρισμῶν δὲ εἶχε ἄδικον ὁ προλαλήσας συνάδελφος νὰ φρονῇ ὅτι ἀδικοῦμεν τὸν ἄνθρωπον ὅστις εἶναι καὶ δι' ἡμᾶς συμπαθέστατος ἐφ'ὅσον εὑρίσκει δυσχερείας εἰς τὴν διευθέτησιν τοῦ κτήματός του. Δηλῶ κατηγορηματικῶς, ὅτι καὶ ὁ συνάδελφος κ. **Κοντοδίνας** ἠδύνατο νὰ μὲ παρακαλέσῃ ἵνα πληρώσω τιμῆμα τῆς ἀποζημιώσεώς του διὰ τὰς ἀνάγκας του, πῶς εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ θεωρούμεθα διῶκται του ἐφ' ὅσον θέλομεν νὰ τὸν προστατεύσωμεν;

Καταλήγων ὁ κ. Βαλαλᾶς λέγει ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅλοι οἱ φόβοι περὶ ἀδικίας τοῦ ἐνδιαφερομένου εἶναι φαντασιώσεις.

Κατόπιν γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου «περὶ ἐπανεκδικάσεως τοῦ ἀγροκτήματος «Βαρδάτες-Λαμίας»

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ σχέδιον Νόμου «περὶ ἐξομοιώσεως τῶν ὑπηρετούντων ἀποφοίτων πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολῶν πρὸς τοὺς ἀποφοίτους Μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον Νόμου περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου διὰ τὴν μελέτην καὶ καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν, ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

Περὶ ἐξομοιώσεως τῶν ὑπηρετούντων ἀποφοίτων Πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολείων πρὸς τοὺς ἀποφοίτους Μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας ὡς Ἐπιμεληταὶ ἀπόφοιτοι Πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολείων διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐξομοιούμενοι πρὸς τοὺς ἀποφοίτους Μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν.

Ἐπίσης διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ὡς λογισταὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας ἀπόφοιτοι Γυμνασίων.

Διὰ τὴν περαιτέρω αὐτῶν προαγωγὴν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αἱ διέπουσαι τοὺς ἀποφοίτους Μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν καὶ τοὺς λογιστάς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ νόμου 4142 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας» εἶνε ὅτι: τὰ διπλώματα τῶν ξένων σχολῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν διορισμὸν τῶν κεκτημένων ταῦτα καὶ ἂν δὲν δίδουν δικαίωμα προσλήψεως αὐτῶν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τῶν ἀντιστοίχων Κρατῶν, ἀρκεῖ οὗτοι νὰ ἔλαβον ταῦτα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4142 ἢ νὰ ἐφοίτων εἰς τὴν σχολὴν ἐξ ἧς ἔτυχον πτυχίου κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ.

Περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἱνστιτούτου διὰ τὴν μελέτην καὶ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν.

Ἄρθρον μόνον

1. Τὰ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 6 τοῦ νόμου 2805 «περὶ συστάσεως Ταμείου τῆς Ἐλαίας» καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 2805 «περὶ συστάσεως Ταμείου τῆς Ἐλαίας» καὶ 2877 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας» καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ Ὀργανισμοῦ Κεντρικῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας» εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου χρηματικὰ ποσά, καθὼς καὶ τὸ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας τοῦ ἔτους 1930—1931 ἀναγραφόμενον ὑπόλοιπον ἐκ τόκων τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καταθέσεων τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας ἀποδίδονται, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἱνστιτοῦτον διὰ χρηματικοῦ ἐνταλματος τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας, ἐκδιδομένου εἰς βάρος τῆς πιστώσεως τοῦ κεφαλαίου 3 ἄρθρου 4 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33. Πρὸς τοῦτο αὐξάνεται δεόντως ἡ πίστωσις τοῦ κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τούτου δυνάμει τοῦ παρόντος, ψηφισμένων ἀναλόγως κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἄλλων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας τῆς χρήσεως 1932—1933.

2. Τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἀποδιδομένων εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἱνστιτοῦτον χρηματικῶν ποσῶν τὰ τέσσαρα πέμπτα τοὐλάχιστον ἐπενδύονται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱνστιτούτου εἰς ἐθνικὰ χρεώγραφα καὶ παραμένουσιν ὡς περιουσία τοῦ Ἱνστιτούτου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ τῶν προσόδων τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω σχηματισθησομένου κεφαλαίου διατίθεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱνστιτούτου συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου 4160 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συστάσεως Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἱνστιτούτου» διὰ δαπάνας ἐγκαταστάσεώς καὶ λειτουργίας τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἱνστιτούτου.

3. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 5 τοῦ νόμου 2805 «περὶ συστάσεως Ταμείου τῆς Ἐλαίας» εἰσπραχθέντα ποσὰ συμψηφίζονται εἰς τὰς διὰ τὰς οἰκείας περιφερείας γενομένας ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας δαπάνας, κυρουμένου τοῦ τοιούτου συμψηφισμοῦ αὐτῶν.

4. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύει ἰσχύουσα ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναλήψεως τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ παραχωρήσεως ἑλωδῶν ἐκτάσεων εἰς Γεωργικὰ Ταμεῖα».

Γίνεται ἐπίσης ἐφ' ἅπαξ δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τοῦ νόμου 4183 «περὶ δασικοῦ κώδικος», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1932 περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», 4262 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173», 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 5263 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος καὶ 4687 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» 4262 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173» 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 5263 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον πρῶτον.

Τὰ ἄρθρα 200 ἕως 214 συμπεριλαμβανομένου, 233 ἕως 237 συμπεριλαμβανομένου τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς καταργουμένου τοῦ ἄρθρου 213 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 200.

Ἡ θήρα ἐν γένει, τουτέστιν ἡ διαχείρησις, ἡ προστασία καὶ ἀστυνομία αὐτῆς καθόλου καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ εἰδικῶς τοῦ παρ' αὐτῇ Γραφείου Θήρας.

Ἄρθρον 201.

Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται πανταχοῦ, ἀπαγορεύεται ὅμως ἐπὶ τῶν κάτωθι περιπτώσεων: 1) Ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτῖνα διακοσίων

πεντήκοντα μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν τελευταίων κατοικιῶν αὐτῶν. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς παραγράφου ταύτης καὶ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Δασάρχου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν μόνον ἐπιβλαβῶν ζώων ἢ πτηνῶν.

2) Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, νομέως ἢ μισθωτοῦ, α) ἐντὸς ἀμπελώνων ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρυγητοῦ, β) ἐντὸς ἀσυγκομίστων μποστανίων καὶ καπνοφυτειῶν, γ) ἐντὸς λειμώνων ἀθερίστων, δ) ἐντὸς καλλιεργημένων ἀγρῶν καὶ γενικῶς καλλιεργουμένης ὁπωσδήποτε ἐκτάσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἐντὸς αὐτῆς ἐξάσκησις τῆς θήρας βλάπτει τὴν καλλιέργειαν.

Ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ ἐκτάσεις αὗται δὲν εἶναι περιπεφραγμέναι διὰ συνεχοῦς φράκτου, ἐπιτρέπεται ἡ δι' αὐτῶν διέλευσις τῶν κυνηγῶν, ὑποχρεουμένων νὰ βαίνωσιν μετὰ προσοχῆς καὶ ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐν τῷ κτήματι διόδους, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ζημίας εἰς τὴν καλλιέργειαν. Ταὐτοχρόνως ὑποχρεοῦνται οἱ κηνυγοὶ κατὰ τὴν διέλευσιν των ταύτην νὰ ἔχωσι δεδεμένους τοὺς ἑαυτῶν κυνηγετικοὺς κύνας.

Ἄρθρον 202.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας περιπεφραγμένων κτημάτων ἢ νησίδων ἀσχέτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν ἡ ἀποκλειστικὴ ἐνάσκησις θήρας, ἀλλὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευομένης τῆς θήρας ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου νομέως ἢ μισθωτοῦ.

Ἄρθρον 203.

1. Πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν θηραμάτων ἢ ἐξεύρεσιν ὑπ' αὐτῶν τόπων καταφυγίου ἢ δημιουργίαν μονίμων πάρκων φυσικῆς ἐκτροφῆς αὐτῶν καὶ ἐν γένει χάριν κοινῆς ὠφελείας ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται:

α) Ν' ἀπαγορεύῃ ἐντελῶς ἢ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον, οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους, τὴν θήραν ὡρισμένων ἢ ὅλων ἐν γένει τῶν θηραμάτων, εἴτε καθ' ἅπαν τὸ Κράτος εἴτε καὶ εἰς περιωρισμένας ἐκτάσεις, ἰδίᾳ τροφοδοτούσας τὰς λοιπὰς πέριξ τοιαύτας, ἢ καὶ πρὸς δημιουργίαν πάρκων τεχνητῆς ἢ φυσικῆς προστασίας καὶ ἐκτροφῆς θηραμάτων.

β) Ἐντὸς ἀπεριφράκτων ἰδιοκτησιῶν ἐκτάσεως συνεχοῦς καὶ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν χιλίων πεντακοσίων στρεμμάτων, τῇ αἰτήσει τοῦ ἰδιοκτήτου, νομέως ἢ μισθωτοῦ.

γ) Νὰ διατάσσῃ ἀκόμη καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ τὴν δι' οἱουδήποτε μέσου καταστροφὴν ὡρισμένων θηραμάτων ἐπιζημίων εἰς τὴν θήραν, κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν ἐκ τῶν πτηνῶν ἰδίᾳ τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν τῇ συναφθείσῃ ἐν Παρισίοις Συμβάσει.

δ) Ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἀγοραπωλησίαν οἱουδήποτε εἴδους ἐκ τῶν ἐνδημικῶν θηραμάτων κατὰ περιφερείας ἢ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

ε) Ν' ἀπαγορεύῃ τὴν θήραν τοῦ λαγωοῦ κατὰ περιφερείας ἢ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ χιόνος.

Ἄρθρον 204.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 203 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 202 τοῦ παρόντος νόμου ἐκτάσεις εἴτε ἐπὶ νήσων εἴτε ἐπὶ στερεᾶς ἔνθα ἀνέκαθεν κατὰ τὸ φθινόπωρον διενεργεῖτο θήρα ὀρτύγων ἢ τρυγόνων, εἴτε ἰδιωτικαὶ εἶναι αὗται εἴτε κοινοτικαί, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἡ θήρα τῶν ὀρτύγων καὶ τρυγόνων κατὰ τὸ φθινόπωρον. Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν περίφραξις τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἀσχέτως δὲ καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν, πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν αὐταῖς ἐλευθέρας ἐξασκήσεως τῆς θήρας τῶν ὀρτύγων καὶ τρυγόνων ἀπαγορεύεται, αἱρομένων καὶ τῶν ἤδη ὑφισταμένων περιφραγμάτων ἢ ἄλλων ἐμποδίων ἐφ' ὅσον ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 205.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ποιμνίων ἐντὸς ἐκτάσεων προοριζομένων διὰ τὴν δημιουργίαν πάρκων φυσικῆς προστασίας ἢ πάρκων ἐκτροφῆς θηραμάτων καὶ εἰς ἀκτῖνα μέχρι 200 μ. Δύνανται δὲ διὰ διατάξεως τῶν ἁρμοδίων Δασικῶν ἀρχῶν μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ν' ἀπαγορεύηται καὶ ἡ βόσκησις ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων.

2. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ ἡ ἔντονος καὶ καθόλου ξύλευσις ἐντὸς αὐτῶν.

3. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ν' ἀπαγορεύῃ τὴν κοπὴν ἢ βλάβην δένδρων μεμονωμένων ἢ συστάδων δένδρων ἢ δενδροστοιχιῶν ὧν ἡ διατήρησις ἐπιβάλλεται δι' ἱστορικοὺς ἢ καλλωπιστικοὺς λόγους ἐφ' ὅσον ταῦτα χρησιμοποιοῦνται διὰ διαμονὴν καὶ κατασκευὴν φωλεῶν πτηνῶν.

Ἄρθρον 206.

1. Τῇ αἰτήσει Δήμων, Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων, ἰδιακτητῶν νησίδων ἢ λιμνῶν καὶ κτημάτων, δύνανται νὰ διορισθῶσι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν τοῦ οἰκείου Δασάρχου ἢ Δασονόμου φύλακες θήρας ἀμειβόμενοι ὑπὸ τῶν προτεινόντων αὐτούς.

2. Μετὰ τὸν διορισμὸν των οἱ φύλακες θήρας δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ Δασάρχου ἢ Δασονόμου τὸν νενομισμένον ὅρκον ἀναλαμβάνοντες καθήκοντα φύλακος θήρας, καὶ διὰ χρόνον οὐχὶ μικρότερον τῆς ἑτείας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἶναι βοηθητικὰ ὄργανα τῶν Δασαρχείων καὶ Δασονομείων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν θήραν μόνον, ἐκτελοῦντες πᾶσαν σχετικὴν διαταγὴν τῶν προϊσταμένων των μονίμων δασικῶν ὑπαλλήλων.

3. Εἰς θέσιν φύλακος θήρας διορίζονται Ἕλληνες πολῖται ἔχοντες ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικήν αὐτῶν ὑποχρέωσιν, ἡλικίας οὐχὶ μεγαλειτέρας τῶν 55 ἐτῶν, γνωρίζοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ μὴ καταδικασθέντες ἢ παραπεμφθέντες ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι (ἄρθρ. 21, 22, 24 τοῦ Π. Ν.)

4. Οἱ φύλακες θήρας δικαιοῦνται νὰ φέρωσι ὅπλα ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

5. Ἡ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς θητείας τούτων ἀπόλυσις διὰ παράβασιν τῶν περὶ θήρας καὶ δασῶν διατάξεων ἢ δι' ἀνικανότητα, διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Δασάρχου καὶ Δασονόμου καὶ ἄνευ εἰσέτι τῆς συγκαταθέσεως τοῦ προτείναντος τον διορισμόν των.

6. Ἀπαγορεύεται ὁ ἐπαναδιορισμὸς τῶν φυλάκων θήρας ἀπολυθέντων μετὰ παράβασιν τῶν περὶ θήρας διατάξεων ἐφόσον ἡ ἀπόλυσις διενηργήθη μετὰ τὴν ἔκδοσιν δικαστικῆς κατὰ τούτων ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 207.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

2. Ἡ θήρα τῆς πέρδικος τῆς ὀρεινῆς καὶ τοῦ λαγωοῦ διὰ τὴν Π. Ἑλλάδα, τὴν Κρήτην καὶ τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου. Διὰ τὴν λοιπὴν δὲ Ἠπειρᾶτειαν ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Ἰανουαρίου.

3. Ἡ θήρα τῆς πέρδικος τῆς πεδινῆς ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.

4. Ἡ θήρα τῆς ἄρρενος δορκάδος ἐπιτρέπεται κατὰ Νοέμβριον καὶ εἰς ἃς περιφερείας καθορίζει ἐτησίως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

5. Ἡ θήρα τῶν ἐνύδρων πτηνῶν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου εἰς ὅσα μέρη ἔχουν λίμνας λιμνώδεις ἐκτάσεις ἢ παραλίας μετὰ κυνηγετικοῦ κυνὸς καὶ εἰς ἀκτῖνα οὐχὶ μεγαλειτέραν τῶν 1000 μ. Ἐπίσης ἡ θήρα τῶν τρυγόνων ἄνευ κυνηγετικοῦ κυνὸς ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου εἰς μέρη δι' ὧν διέρχονται μόνον.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα τῆς ἐλάφου, αἰγάγρου, φασιανοῦ καὶ ἀγριοπέτεινου ἐπὶ πενταετείαν.

7. Τὰ ὡς ἄνω χρονικὰ ὅρια διὰ πάντα ἢ τινὰ τῶν θηραμάτων δύνανται νὰ περιορισθοῦν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας

8. Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου μέχρι καὶ τῆς 15 Αὐγούστου ἀπαγορεύεται γενικῶς εἰς πάντας τὸ φέρειν κυνηγετικὸν ὅπλον ἐκτὸς τῶν πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν. .... τῶν ἐπισκοπικῶν ὑπαλλήλων, φυλάκων θήρας, ἀγροφυλάκων, ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν ὀργάνων καὶ ὁπλιτῶν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐξαιρουμένων. Ἐν ἐκτὸς τῶν πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν μεταφορὰ τῶν κυνηγετικῶν ὅπλων ἐπιτρέπεται ὅταν ταῦτα εἶναι λελυμένα καὶ συσκευασμένα καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐπιδιορθώσεως ἢ ἀγοραπωλησίας, ὁ δὲ μεταφέρων ταῦτα δὲν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πλήρη ἢ κενὰ φυσίγγια.

9. Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι καὶ τῆς 15 Αὐγούστου ἀπαγορεύεται ἡ θήρα καὶ διὰ μόνων τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν ἢ ἡ τούτων ἄσκησις.

10. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν ἢ ἐξόντωσιν ἐν γένει, ἄνευ δὲ κυνηγετικῶν κυνῶν ἄρκτων, λύκων, θωῶν, ἀρπακτικῶν πτηνῶν καὶ κορακοειδῶν, πάντοτε ὅμως τῇ συμφωνίᾳ καὶ βασικῶν ὀργάνων ὑπευθύνου διὰ τὴν τήρησιν τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

11. Καθ' ὃν χρόνον δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ θήρα καὶ πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν διακοπὴν αὐτῆς γενικῶς ἢ δι' ἕκαστον εἶδος θηράματος, ἀπαγορεύεται ἡ ἔκθεσις, ἀγοραπωλησία, παρασκευὴ πρὸς βρῶσιν καὶ κατανάλωσιν τοῦ ἀπηγορευμένου θηράματος, ἐκτὸς ἐὰν πιστοποιῆται ἡ εἰσαγωγὴ τούτου ἐκ περιφερειῶν ἐνθα ἐπιτρέπεται ἡ θήρα.

Ἄρθρον 208.

1. Ὡς θηράματα νοοῦνται πάντα τὰ ἄγρια ζῶα καὶ πτηνά, πλὴν:

α') Τῶν μικροτέρων κατὰ τὸ μέγεθος τῆς σιταρίθρας καὶ κορυδαλοῦ (κουτσουλιέρας) ἀμφοτέρων περιλαμβανομένων.

β') Τοῦ κύκνου, πελαργοῦ, κούκου, γυπὸς (ὀρνέου) ὅλων τῶν εἰδῶν τοῦ δρυοκολάπτου (τσικλητάρας), ἔποπος (τσαλαπετεινοῦ), Κίρκου (κιρκινεζιοῦ), ἀκριδοθήρα (ἀγριοπουλιοῦ), μελισσουργοῦ, σίττης (τσοπανάκου, σφυριχτῆ), αἰγοθήλη (γυδοβιοῦ-πλάνου), τοῦ μικροῦ μελανοκεφάλου γλάρου, ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν χελιδόνων καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν νυκτοβίων, πλὴν τοῦ βύα (μπούφου), χαλκοκουρούνας καὶ τοῦ ψαρονιοῦ (γαραβέλι).

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ περιλάβῃ καὶ ἄλλα θηράματα εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐξαιρούμενα τοιαῦτα, ἔτι δὲ νὰ ἐξαιρέσῃ δι' ὡρισμένας περιφερείας τὰ πτηνὰ ψαρόνι καὶ μελισσουργόν.

3. Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ θηραμάτων (ζώντων) ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 209.

1. Ἡ θήρα ἐνασκεῖται διὰ κυνηγετικοῦ πυροβόλου ὅπλου τῇ βοηθείᾳ ἢ μὴ κυνῶν κυνηγετικῶν, τῆς χρήσεως τῶν πολεμικῶν ὅπλων ἀπαγορευομένης ἀπολύτως πλὴν τῶν ἀγριοχοίρων καὶ λοιπῶν ἀρπακτικῶν τριχωτῶν ἀγρίων θηρίων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις καὶ ἡ χρῆσις παγίδων κλωβῶν, δηλητηρίων, δικτύων βρόχων ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων καὶ ὀργάνων, σκοπὸν ἐχόντων τὴν θήραν ἢ σύλληψιν ἢ ἀνάτωσιν ἐν γένει ἀγρίων ζώων καὶ πτηνῶν. Ἡ ἐμπορία καὶ κατασκευὴ τῶν ὀργάνων τούτων πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν, ἡ κατασκευαζομένων δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατὰ περιφερείας ἢ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου ἡ θήρα τῶν ὀρτύγων δι' ἀπόχης καὶ ἡ δι' ἀγκίστρων θήρα κιχλῶν εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν δήμων Ἀλείας καὶ Καρδαμύλης τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἀπὸ 15 Νοεμβρίου μέχρι 15 Μαρτίου κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ διὰ βρόχων θήρα τῶν τρυγόνων, εἰς μόνον τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων Κερὶ καὶ Ἀγιὰ τῆς Ζακύνθου καὶ Ἁγίου Ἠλία καὶ Ἐγκλοβῆ Λευκάδος ἀπὸ 16 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας. Εἰς τὰς νήσους Θήραν καὶ Κύθηρα ἐπιτρέπεται ἡ θήρα τῶν διαβατικῶν πτηνῶν ὀρτύγων ἀπὸ 1 Αὐγούστου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ δι' ἀπόχης.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα τὴν νύκτα ἰδίᾳ δὲ διὰ φανῶν ἢ προβολέων φορητῶν ἢ ἐπ' αὐτοκινήτων ἢ ἐπὶ παντὸς ἄλλου μέσου συγκοινωνίας.

Ἀπαγορεύεται ἡ καταστροφὴ ἢ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὠῶν τῶν νεοσσῶν καὶ τῶν φωλεῶν τῶν πτηνῶν, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου γ' τοῦ ἄρθρου 203 καὶ παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 207 τοῦ παρόντος νόμου.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν κλωβοῖς διατήρησις καὶ ἐκτροφὴ ἐν γένει πάντων τῶν πτηνῶν πλὴν τῶν ἐξωτικῶν τοιούτων (κολυβρίων, καναρινίων φιττακῶν κλπ.).

6. Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' ὁμάδας θήρα ὅταν τὸ σύνολον τῶν κυνηγῶν τῶν συμμετεχόντων καὶ ἀποτελούντων τὴν ὁμάδα ὑπερφέρῃ καὶ μὴ εἶναι πλέον τῶν δέκα. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν εἰς ὁμάδας ἀπαρτιζομένας ἐκ περισσοτέρων τῶν δέκα εἰς λίμνας ἢ θαλάσσας, ἢ προκειμένου περὶ ἐξοντώσεως ἐπιβλαβῶν ζώων ἢ πτηνῶν ἢ θήρας ἀγριοχοίρων.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ τύφλωσις ἢ ὁ τραυματισμὸς πτηνῶν καὶ ἡ ὁπωσδήποτε χρησιμοποίησις αὐτῶν πρὸς θήραν.

8. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀγροφύλακας νὰ ὁπλοφοροῦν μὲ ὅπλον κυνηγετικὸν κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 16 Αὐγούστου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἀδείας θήρας.

9. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν θήραν καθ' ἅπαν μὲν τὸ Κράτος διὰ κυνῶν τοῦ γένους λαγωνίκα, εἰς ἐκτάσεις δὲ ἔνθα διαβιοῦν ἔλαφοι, αἴγαγροι καὶ δορκάδες διὰ κυνῶν διώξεως (Γκέκα).

10. Ἡ ἐξ ἐκτροφείων διάθεσις θηραμάτων τῶν ὁποίων ἡ ἔμβρυσις δέον νὰ γνωστοποιεῖται προηγουμένως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀφίστανται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 210.

1. Οὐδεὶς ἀπολύτως δύναται νὰ θηρεύῃ ἄνευ ἀδείας θήρας.

2. Ἡ ἄδεια θήρας, οὖσα αὐστηρῶς προσωπική, ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐν σχετικῇ αἰτήσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125) ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ὑπὸ τῶν Δασαρχείων ἢ Δασονομείων κατόπιν δὲ διαταγῆς αὐτῶν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ὑπὸ τῶν Δασονόμων γ' τάξεως ἢ ἐκτελούντων χρέη τοιούτων δασονόμων α' ἢ β' τάξεως.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς νήσους τῶν Κυκλάδων ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις καὶ εἰδικῶν ἀδειῶν τριμήνου διαρκείας, εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τούτων διὰ τὴν θήραν τῶν διαβατικῶν πτηνῶν. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀδείας ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 16ης Αὐγούστου λήγει τὴν 16ην Νοεμβρίου καὶ ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐν σχετικῇ αἰτήσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμ. 50.

3. Ὡσαύτως ἐκδίδονται καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Χωροφυλακῆς, τοιαῦται ἄδειαι θήρας ἐλλείψει ἐπιτοπίων ἁρμοδίων ἀρχῶν.

4. Ἡ ἄδεια θήρας ἰσχύει διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου ὑπὸ τοῦ ὁποίου αὕτη ἐκδίδεται καὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μὲ ταῦτα συνορεύοντα γειτονικὰ τοιούτων.

5. Ἄδεια θήρας ἰσχύουσα δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ἐκδίδεται κατὰ τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ προσαγωγῇ γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν 250.

6. Τῆς καθοριζομένης δευτέρας ταύτης ἀδείας ἀπαλλάσσονται οἱ δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι εἰς περίπτωσιν μόνον μεταθέσεώς των, θεωρουμένης τῆς ἀδείας αὐτῶν ἁρμοδίως.

7. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἀδειῶν θήρας ἄρχεται τὴν 1 Αὐγούστου καὶ λήγει εἰς τὸ τέλος Φεβρουαρίου, ὅτε λήγει καὶ ἡ ἰσχὺς ταύτης, ἀπαλλασσομένων πάσης ἑτέρας φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως.

8. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν θήρας εἰς τοὺς κατοίκους ὡρισμένων περιοχῶν ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουσι τὸ τοιοῦτον.

9. Διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν θήρας διὰ τοὺς κατοίκους τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἀπαιτεῖται καὶ θεώρησις τῆς σχετικῆς αἰτήσεως καὶ παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν προκαλύψεως.

Ἄρθρον 211.

Τὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα ὑποβάλλουσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς τοῦ πρώτου 150ημέρου ἀπὸ τοῦ πέρατος ἑκάστης τριμηνίας ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Αὐγούστου συγκεντρωτικὴν καὶ συνοπτικὴν κατάστασιν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀδειῶν θήρας ἐν τῇ περιφερείᾳ των μετὰ τοῦ οἰκείου τριπλοτύπου τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ληξάσης τριμηνίας.

Ἄρθρον 212.

1. Ἄδεια θήρας δὲν χορηγεῖται: α') Εἰς τοὺς εἰς οἱανδήποτε ποινὴν καταδικασθέντας ἐπὶ κακουργήματι ἢ καὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21, 22, 23 καὶ 24 τοῦ Π. Ν. ὡς καὶ εἰς τοὺς εἰς οἱανδήποτε ποινὴν καταδικασθέντας ἐπὶ ἐμπρησμῷ, φθορᾷ ξένης ἰδιοκτησίας, ζωοκλοπῇ καὶ ζωοκτονίᾳ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας, ἀνυποταξίᾳ καὶ λιποταξίᾳ εἰς παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Μετὰ πάροδον πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως δι' ἣν κατεδικάσθησαν τὰ πρόσωπα ταῦτα, δύναται νὰ χορηγηθῇ αὐτοῖς ἄδεια θήρας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπέπεσαν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς οἱανδήποτε ποινικὴν παράβασιν.

β') Εἰς τοὺς ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντας, γ') Εἰς τοὺς παράφρονας, δ') εἰς τοὺς κωφαλάλους, ε') εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

2) Διὰ τοὺς μὴ ἐκπληρώσαντας τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν δι' τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας θήρας, ἀπαιτεῖται προσαγωγὴ πιστοποιητικοῦ καὶ τῆς οἰκείας Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 214.

1. Τὰ κυνηγετικὰ ἐν γένει Σωματεῖα ὡς καὶ πάντα ἕτερα τοιαῦτα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν θήραν ἐν γένει, ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

2. Ἡ ἐποπτεία τούτων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν.

3. Μέλος κυνηγετικοῦ σωματείου δύναται νὰ εἶναι πᾶς δυνάμενος νὰ λάβῃ ἄδειαν θήρας.

4. Μέλη κυνηγετικοῦ Σωματείου καταδικασθέντα ἅπαξ ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ θήρας διατάξεων στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Σωματείου.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ περὶ Κυνηγετικῶν Σωματείων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 281 καὶ αἱ ἰσχύουσαι ἑκάστοτε τροποποιήσεις τούτου.

Παραβάσεις

Ἄρθρον 233.

1. Πᾶς δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, ἢ ὑπηρέτης, πάντα τὰ ὄργανα τῆς ἐνόπλου δημοσίας δυνάμεως, οἱ ἀγροφύλακες καὶ οἱ φύλακες θήρας ὑποχρεοῦνται, πᾶς δὲ πολίτης δικαιοῦνται, νὰ καταγγέλωσι πάντα παραβάτην τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

2. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας, Ἀγρονομίας, ὡς καὶ οἱ φύλακες θήρας, δικαιοῦνται νὰ ἐρευνῶσι πάντα κυνηγετικὸν σάκκον καὶ νὰ προβαίνωσιν εἰς ἔλεγχον γενικῶς τῶν κυνηγῶν ἔχουν δὲ καὶ δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ κατάσχωσι τὴν ἄδειαν θήρας, τὰ ὅπλα, ὡς καὶ πάντα τὰ κυνηγετικὰ μέσα καὶ πᾶν, ὅτι καὶ ὅπως καθορίζεται ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἔτι δὲ καὶ τὰ θηράματα εἰς οἱανδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν ταῦτα εὑρίσκωνται ἀκόμη καὶ τὰς τυχὸν περιεχούσας ταῦτα χύτρας καὶ ἄλλα εἴδη μαγειρικῆς.

Ἄρθρον 234.

1. Τιμωροῦνται ἀνεκκλήτως διὰ προστίμου 500—3000 δραχμῶν, ἢ διὰ κρατήσεως 10—30 ἡμερῶν, ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, πάντες οἱ παραβάται τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένων διατάξεων.

2. Τιμωροῦνται ἀνεκκλήτως μὲ πρόστιμον 500—1000 δραχμῶν οἱ μεταφέροντες ἄνευ ἀδείας τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ἐκτὸς τῶν πόλεων ἢ χωρίων ἢ συνοικισμῶν ὄργανα ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 209 τοῦ παρόντος Νόμου Τὰ ὄργανα δὲ ταῦτα κατάσχονται καὶ δημεύονται.

3. Τὴ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως εἰς χρηματικὴν τοιαύτην χρηματικὸν ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ὡς κατωτέρου τοιούτου καθοριζομένου ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατοῦ, ὡς καὶ πάντες ἐν γένει οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑπηρέται, ἀγροφύλακες καὶ φύλακες θήρας, ἐπὶ τῶν περὶ θήρας παραβάσεων τιμωροῦνται μὲ διπλασίαν ποινὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων τοιούτων, ὑποκείμενοι ταυτοχρόνως καὶ εἰς πειθαρχικὸν ἔλεγχον.

Οἱ παρανόμως φονεύοντες ἢ ὁπωσδήποτε παρανόμως συλλαμβάνοντες ἢ ἀποκτείνοντες ἐλάφους, αἰγάγρους, δορκάδας καὶ καὶ φασιανοὺς τιμωροῦνται διὰ προστίμου 3000—5000 δραχμῶν καὶ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἑκάστην ἔλαφον 4000 δραχμαί, δι' ἕκαστον αἴγαγρον 3000 δραχμαί, δι' ἑκάστην δορκάδα 2000 δραχμαί, καὶ δι' ἕκαστον φασιανὸν 1500 δραχμαί.

5. Οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων ἢ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας, δι' ὧν ἐγένετο τὴν νύκτα θήρα, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὁπότε ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀμέσως κατωτέρου ἄρθρου, θεωροῦνται συνεργοί, ἐφ' ὅσον ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραβάσεως δὲν κατήγγειλον αὐθορμήτως καὶ ἐγγράφως τὴν πρᾶξιν.

6. Οἱ κλέπτοντες ἢ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνοντες, ἀκρωτηριάζοντες ἢ δηλητηριάζοντες κύνας κυνηγετικοὺς ἢ οἱ ὀκνατώνοντες τοιούτους ὑπὸ τῶν βεβαίων ἢ ὑπόπτων ἐκδηλώσεων ἐπὶ τούτων λύσης τιμωροῦνται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καθοριζομένας ποινὰς περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας, ὑπεχρεοῦνται δὲ εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ κατόχου τοιλάχιστον δισχιλίων δραχμῶν.

7. Οἱ παραβάται τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 205 ἐκδιδομένων ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 100—300 δραχμῶν.

Ἄρθρον 235.

1. Πάντα τὰ ἐργαλεῖα, δι' ὧν ἐγένετο παρανόμως θήρα ἀσχέτως ἐποχῆς, ὡς καὶ τὰ κυνηγετικὰ ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ ὅταν ὁ δι' αὐτῶν θηρεύων στερῆται ἀδείας θήρας ἢ θηρεύει ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρι καὶ τῆς 15ης Αὐγούστου, κατάσχονται καὶ δημεύονται πρὸς ὄφελος κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ τοῦ Δημοσίου κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασοκομείου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ 1/3 ὡς ἡ παρ. 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζει.

2. Ἐπίσης κατάσχεται καὶ δημεύεται καὶ πᾶν μεταφορικὸν μέσον, ὅταν δι' αὐτοῦ ἐνεργῆται παράνομος θήρα.

3. Ἐπίσης κατάσχεται ἡ ἄδεια θήρας τοῦ παρανόμως θηρεύοντος, ὅστις στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς λήψεως ἑτέρας τοιαύτης μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος κυνηγετικοῦ ἔτους ἐκτὸς ἐὰν κηρυχθῇ ἀθῶος ἀπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ὁπότε ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἡ κατασχεθεῖσα ἄδεια ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, μὴ δικαιουμένου τούτου εἰς τὸ ἐν τῷ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα νὰ θηρεύῃ. Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατάσχονται καὶ ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν μὲν αὕτη εἶναι ἀθωωτική, τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἢ ἡ ἐγγύησις ἀποδίδονται εἰς τὸν ἀθωωθέντα, ἐὰν δὲ καταδικαστικά, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἀμοιβῆς τοῦ μηνυτοῦ, τὸ ὑπόλοιπον εἰσάγεται εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

5. Ἡ δημοπρασία ἐπὶ τῶν κατασχομένων θηραμάτων διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ κατάσχοντος ταῦτα ὑπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἀνακριτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ἐνώπιον δύο μαρτύρων μὴ ὑποκειμένων τῶν πρακτικῶν εἰς ἔγκρισιν ἀνωτέρας τινὸς Ἀρχῆς.

6. Τὸ 1)3 τοῦ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κατασχεθέντων ὀργάνων, ὅπλων κυνηγετικῶν καὶ παντὸς εἴδους μεταφορικοῦ μέσου δι' ὧν ἐγένετο κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα παράνομος θήρα καὶ ὑπόκεινται εἰς δήμευσιν, ὡς ἐπίσης καὶ θηραμάτων εἰσπραχθέντων ποσοῦ, ὡς τέλος καὶ ἐπὶ τῆς καταλογιζομένης χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ πάσης μηνύσεως, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπὶ τούτων καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, λαμβάνει ὁ μηνυτής.

Ἄρθρον 236.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐγγράφεται ἐτησίως πίστωσις μέχρι 150 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐκτροφείων θηραμάτων, ἢ μονίμων πάρκων διὰ τὴν ἀγοράν, σύλληψιν καὶ μεταφορὰν διαφόρων θηραμάτων εἰς τὰ μέρη τοῦ Κράτους στερούμενα τοιούτων, διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν εἰς τὴν θήραν, γεωργίαν καὶ πτηνοτροφίαν ἐπιβλαβῶν ζώων καὶ πτηνῶν, ὑποστήριξιν προπαγανδιστικῶν τῆς θήρας περιοδικῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θήρας, τῆς ἑκάστοτε ἐπάνω καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 237.

Αἱ κατὰ τὰ ἔτη 1930, 1931 καὶ 1932 ἐκδοθεῖσαι ἄδειαι θήρας ἄνευ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 60 τοῦ νόμου 4687 καὶ 20 τοῦ νόμου 5263 καθορισθέντων πιστοποιητικῶν θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ καλῶς ἐκδοθεῖσαι.

Ἄρθρον δεύτερον.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1 παράγρ. 1 τοῦ νόμου 4262, τὸ ἄρθρον 60 τοῦ νόμου 4687 καὶ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 5263.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Α. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῆς δης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3714 ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1928 Ν. Δ. περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Συζητουμένου εἶτα εἰς δ' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» ὁ κ. ***Ν. Ζαρίφης*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του.

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι τὰς γενομένας δεκτὰς τροπολογίας παρέδωκε εἰς τὸ Προεδρεῖον.

Ὁ κ. ***Κ. Κοντοδίνας*** παρατηρεῖ ὅτι μὲ τὸ νομοσχέδιον ἀνατρέπεται ἡ παγία βάσις περὶ ὑπάρξεως ἀναγκαίου ἀριθμοῦ κατοίκων διὰ τὴν σύστασιν φαρμακείου. Συνεχίζων ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 διὰ τὰ φαρμακεῖα τῶν λαϊκῶν ἰατρείων.

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι ἔχει ἐπιφέρει σχετικὴν διατύπωσιν.

Ὁ κ. ***Χ. Λαδᾶς*** ζητεῖ ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 26 παράγρ. 2 ἂν τοῦτο ἐννοεῖ πάσας τὰς προγενεστέρας.

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) ἀπαντᾷ ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ ἔννοια.

Ὁ κ. ***Χ. Λαδᾶς*** συνεχίζων τονίζει ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου διὰ τὰ φαρμακεῖα τῶν συνοικισμῶν εἶνε ὅτι ὅταν ἐπεκτείνεται τὸ σχέδιον συμπεριλαμβάνονται.

Β. Βαρδόπουλος (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς). Μάλιστα.

Ὁ κ. ***Ν. Ξηρὸς*** ἀναπτύσσει τὰ κακὰ τοῦ προωθουμένου διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὑπερεπαγγελματισμοῦ τῶν φαρμακοποιῶν.

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) δηλοῖ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει ὅλα τὰ μέσα ἵνα ἐπιβάλλεται καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν.

Ὁ κ. ***Ν. Ξηρὸς*** ἐπανατονίζει ὅτι δυστυχῶς ἡ ἐποπτεία δὲν ἀπέδιδε κεν ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) δευτερολογῶν, λέγει ὅτι καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς ἰατρὸς καὶ ὡς Ὑπουργὸς ἔχει διαπιστώσει ὅτι οἱ φαρμακοποιοί μας εἶνε εὐσυνείδητοι καὶ ἐκτελοῦν τὸ καθῆκόν των καὶ συνεπῶς μὲ ὅσα εἶπεν ὁ κ. συνάδελφος εὑρίσκεται ἔξω τῆς πραγματικότητος. (Χειροκροτήματα).

Ν. Ξηρός. Καὶ ἐγώ, λέγει, ὑποστηρίζω νὰ ἀφίσωμεν τοὺς τιμίους φαρμακοποιοὺς νὰ ἐργάζωνται.

Θ. Παπαστρατῆς. Ἀναπτύσσει τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2, ὅπως τροποποιηθῇ τοῦτο κατὰ τὸ ἐδάφιον 2, ὡς ἦτο ἄλλοτε εἰς τὸ ἀρχικὸν νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) δηλοῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν τροποποίησιν ταύτην.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** συνεχίζων ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4.

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) δηλοῖ ὅτι ἐπέφερε σχετικὴν διασάφησιν εἰς τὸ κείμενον.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** Συνεχίζων προτείνει ὅπως εἰς τὴν 1ην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 14 προστεθῇ ἡ φράσις «ἄνευ ἀδείας χορηγουμένης».

Β. Βαρδόπουλος. Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) δηλοῖ ὅτι τοῦτο ἐξυπακούεται.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** συνεχίζων, ὁμιλεῖ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 17 καὶ προτείνει ὅπως ὁ συνεταιρισμὸς ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ ἐπιστημόνων.

Ὁ κ. ***Ρ. Διβαθυνόπουλος*** διαμαρτύρεται διὰ τὴν πρότασιν ταύτην.

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος***. (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) ἐξηγεῖ ὅτι ὁ συνεταιρισμὸς προβλέπει ἐλλειψιν οἰκονομικῶν μέσων τοῦ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, τὰ ὁποῖα θὰ παράσχῃ ὁ ἄλλος συνεταίρος.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ σχετικοῦ ἄρθρου ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κληρονόμους τοῦ

θνήσκοντος φαρμακοποιοῦ. Προτείνει ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια προστασίας καὶ τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν.

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος.*** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς) δηλοῖ ὅτι ἔχει ἐπιφέρει σχετικὴν διατύπωσιν.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** συνεχίζων τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 25 τονίζει ὅτι ἡ σχετικὴ διάταξις εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος καὶ πρέπει νὰ διαγραφῇ, διότι κατ' αὐτὴν ὑποβιβάζεται τὸ ὅριον διὰ κάθε φαρμακεῖον εἰς 500 κατοίκους.

Ν. Κουπαροῦσσος τονίζει ὅτι ὀρθὸν εἶναι νὰ προστατευθοῦν τὰ ἐν ἐνεργείᾳ λαϊκὰ φαρμακεῖα ἐφ' ὅσον διευθύνονται παρ' ἐπιστημόνων φαρμακοποιῶν.

Β. Βαρδόπουλος. (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) δηλοῖ ὅτι ἡ περίπτωσις ἀφορᾷ ἀποδεδειγμένους ἀπόρους καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ κατάχρησις.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 33 ὑποστηρίζει τροπολογίαν του γενομένην δεκτήν. Ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 34 ὑποστηρίζει προσθήκην διὰ τὴν διατίμησιν τῶν φαρμάκων εἰς τὰ φαρμακεῖα τῶν συνεταιρισμῶν.

Β. Βαρδόπουλος. (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται ἡ διάταξις εἰς τὸν καταστατικὸν των νόμον,

Ὁ κ. ***Ν. Κουπαροῦσσος.*** Ἐπιφέρει παρατηρήσεις του πρώτον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφον 4 διὰ τὴν ἐγκυροποίησιν τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων ἀδειῶν.

Ἐπίσης ζητεῖ προσθήκην διὰ τὰ φαρμακεῖα τῶν λαϊκῶν ἰατρείων ὅπως ταῦτα διευθύνονται παρ' ἐπιστημόνων φαρμακοποιῶν. Ἀναλύων εἶτα τὸ ἄρθρον 18 ζητεῖ τὴν προστασίαν τῶν γονέων, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς φαρμακαποθήκας ζητεῖ ὅπως ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσίς των καὶ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν.

Ὁ κ. ***Γ. Γερογιάννης*** ἀναπτύσσων τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 25 περὶ παροχῆς φαρμάκων παρὰ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων λέγει ὅτι ὅπως εἶναι διατυπωμένη ἡ διάταξις ἔχει προσωπικὴν καὶ εἰδικὴν ἔννοιαν διὰ τὴν Πολυκλινικὴν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ πρὸς τιμὴν τῆς Πολυκλινικῆς ἡ ὁποία εἶναι εὐεργετικὸν ἵδρυμα.

Π. Πετρίδης. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Καὶ τιμᾶ τὴν Ἑλλάδα.

Γ. Γερογιάννης. Ἐπειδή, λέγω, εἶναι εὐεργετικὸν ἵδρυμα καὶ διὰ νὰ μὴ τὴν ἐκμεταλλεύωνται οἱ φαρμακοποιοὶ πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις.

Β. Βαρδόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ἔχω ἐπιφέρει σχετικὴν διόρθωσιν (χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Ν. Ξηρὸς*** τονίζει ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ νόμου εἶναι ὅτι προσμέτρησις τῆς ἀκτῖνος τῶν πέριξ χωρίων διὰ τὴν ἵδρυσιν φαρμακείου δὲν ἐπιτρέπεται.

Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς β' ἀνάγνωσιν, ὡς ἐτροπολογήθη, καθ' ἄρθρον, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Μεθ' ὃ γίνονται δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων :

1) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5235 τροποποιήσαντος καὶ συμπληρώσαντος τὸν νόμον 4183 κλπ. «περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος καὶ πτυχίων εἰδικότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων».

2) «Περὶ προστασίας τῶν ἐργατῶν θαλάσσης κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ ἀσθενείας», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5235 τροποποιήσαντος καὶ συμπληρώσαντος τὸν νόμον 4183, κυρώσαντα τὸ ἀπὸ 23)3)1929 Ν. Δ. «περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος καὶ πτυχίων εἰδικότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ» καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1α τοῦ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5235 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

α') Προκειμένου περὶ διπλώματος πρακτικοῦ ἀτμομηχανικοῦ, ὅτι κέκτηται ἐπὶ ἀτμοπλοίων ἐξαετῆ ὑπηρεσίαν ἀρχιθερμαστοῦ ἢ ἑπταετῆ τοιαύτην λιπαντοῦ ἢ δεκαετῆ θερμαστοῦ.

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀρχιθερμαστοῦ συνυπολογίζεται πᾶσα ἐπὶ ἀτμοπλοίων ὑπηρεσία δοκίμου μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ὑπηρετοῦντες ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ τροφοδότου δέον νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικοῦ διπλώματος οἰκονομικοῦ ἀξιωματικοῦ δευτέρας τάξεως (φροντιστοῦ).

2. Ὅπως ἀποκτήσῃ τις τὸ δίπλωμα τοῦτο δέον, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 4183 ἀναφερομένων γενικῶν προσόντων, νὰ κέκτηται ἐνδεικτικὸν ἑξαταξίου δημοτικοῦ σχολείου καὶ πενταετῆ ὑπηρεσίαν βοηθοῦ τροφοδότου ἐπὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων ἢ πενταετῆ τοιαύτην θαλαμηπόλου πλοιάρχου ἐπὶ φορτηγῶν πλοίων ὁλικῆς χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν 500 κόρων.

3. Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπηρετήσαντες ἤδη ὡς τροφοδόται ἐπὶ ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων τυγχάνουσι διπλώματος οἰκονομικοῦ ἀξιωματικοῦ δευτέρας τάξεως (φροντιστοῦ).

4. Διὰ Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Ἄρθρον 3.

Ἵνα ὁ καταδικασθεὶς εἰς ἐπανορθωτικὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ποινὴν στερηθῇ τοῦ δικαιώματος συμμετοχῆς εἰς ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἱκανότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ δέον ἡ ποινὴ εἰς ἣν κατεδικάσθη νὰ ᾖ ἀνωτέρα τοῦ διμήνου.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος ἀπονεμομένων κατόπιν ἐξετάσεων διπλωμάτων ἀξιωματικοῦ καταστρώματος, ἀτμομηχανικοῦ γ' τάξεως καὶ πρακτικοῦ ἀτμομηχανικοῦ, οἰκονομικοῦ ἀξιωματικοῦ β' τάξεως καὶ ραδιοτηλεγραφητοῦ β' τάξεως (δοκίμου) ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐκδιδομένης ἐφ' ἅπαξ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους, ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν προβλέψεων περὶ τῶν ἐτησίων ἀναγκῶν τῆς Ναυτιλίας καὶ τῶν ἐτησίως ἀπομακρυνομένων ὁριστικῶς ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος.

2. Τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένου ἀριθμοῦ δι' ἑκάστην κατηγορίαν διπλώματα ἀπονέμονται εἰς τοὺς εὐδοκιμοῦντας ὑποψηφίους κατὰ τὴν σειρὰν ἐπιτυχίας αὐτῶν εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 5.

Ἰατροί, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3347 «περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου» ὑπηρετήσαντες ὡς τοιοῦτοι ἐπὶ ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων πρὸ τῆς ἀπογραφῆς των ὡς ἐργατῶν θαλάσσης, δύνανται ἐπὶ τῇ αἰτήσει των νὰ ἐξαγοράσουν τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὑπηρέτησαν ἐπ' αὐτῶν, καταβάλλοντες, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχον τότε διὰ τοῦ ναυτολογίου καταβάλῃ, οἵας εἰσφορὰς καὶ οἱ ἐξαγοράζοντες ὑπηρεσίαν ἐπὶ ἀτμοπλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἡ ὑπηρεσία των ἐκ τῶν ναυτολογίων τῶν πλοίων.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται ἵνα, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διορισθῇ εἰς τὸ πολὺ πλοηγός, θέσεων κενῶν ὑπαρχουσῶν, ἐκ τῶν κεκτημένων δίπλωμα πλοιάρχου ὠκεανοπλοΐας καὶ διορισθέντων κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ Πλοηγικοῦ Σώματος, μὴ ἀναλαβόντων δὲ ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ναυτικῆς Ὑγιεινομικῆς Ἐπιτροπῆς σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ἱκανός.

Περὶ προστασίας τῶν ἐργατῶν θαλάσσης κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ ἀσθενείας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ παρὰ τῷ Ναυτικῷ Ἀπομαχικῷ Ταμείῳ συσταθὲν διὰ τοῦ νόμου 3227 τοῦ 1927 Κεφάλαιον Ἀνεργίας Ἀνεργίας ὀνομάζεται τοῦ λοιποῦ «Κεφάλαιον Ἀνεργίας καὶ Ἀσθενείας» προορισμὸν ἔχον ἀποκλειστικῶς: 1) τὴν προστασίαν, τὴν περίθαλψιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἄνευ ἐργασίας παραμενόντων ἐν τῇ ξηρᾷ ἐργατῶν θαλάσσης καὶ 2) τὴν νοσηλείαν, περίθαλψιν καὶ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀσθενούντων ἐργατῶν θαλάσσης καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Πόροι, ἐξ ὧν τὸ Κεφάλαιον τοῦτο σχηματίζεται, εἶναι οἱ ἑξῆς :

1) Δύο μονάδες ἐκ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος συντελεστοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Τ. εἰσφορῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφιον 1 καὶ 16 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 3347 «περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4874».

Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Σ. Ε. Ν., δύνανται νὰ περιορισθοῦν εἰς μίαν μονάδα ὑπὲρ τοῦ Κεφαλαίου τούτου αἱ εἰσφοραὶ ὡρισμένων κατηγοριῶν ἐργατῶν θαλάσσης, πλοίων ἢ πλοιοκτητῶν.

2) Ποσοστὸν 1 ο/ο ἐκ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου εἰσπραττομένου τέλους ἐπὶ τοῦ ναύλου τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένων εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 20 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κωδ. νόμου 3347 «περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου» ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4874».

Τὸ τέλος τοῦτο ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Τ. δύναται διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε. Ν. νὰ ὁρίζεται μέχρι 4 ο/ο.

3) Ἡ μεταξὺ 3 ο/ο καὶ 4 ο/ο διαφορὰ ἐπὶ τῶν ἐξ εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν εἰσπράξεων τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων τῆς ἀκταπλοΐας, ὁλικῆς χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν 100 κόρων, ἡ ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Τ. δυναμένη νὰ διατεθῇ διὰ τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς τυχὸν ἔξοδον τῶν ὑπερηλίκων κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας ὑπὲρ τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

4) Κράτησις 5 ο/ο ἐπὶ τῆς εἰσπραττομένης ἀποζημιώσεως παρὰ τῶν πλοιοκτητῶν τῶν ἀχρηστευομένων πλοίων τῆς ἀκτοπλοΐας κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἄνω νόμου 5304.

5) Κράτησις 1 ο/ο ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καταβαλλομένων συντάξεων εἰς τοὺς συνταξιούχους ἐργάτας θαλάσσης, ἐξαιρουμένων τῶν συντάξεων τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

6) Κράτησις 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιουμένων συμβατικῶς εἰς ἀλλοδαποὺς Ἑλληνικῶν πλοίων, 2 ο/ο δὲ ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἀσφαλιστικῶν ἀποζημιώσεων τῶν ναυαγούντων Ἑλληνικῶν πλοίων.

Ἡ περὶ ἧς τὸ παρὸν ἐδάφιον κράτησις 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν συμβατικῶς ἐκποιουμένων πλοίων ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταβαλόντα ἐὰν οὗτος ἀντικαταστήσῃ διὰ προσκτήσεως ἐξ ἀλλοδαπῆς νέου πλοίου τὸ ἐκποιηθὲν τοιοῦτον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως.

7) Εἰσφορὰ 2 ο/ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων ἐκ τῶν καταβαλλομένων πλοηγικῶν δικαιωμάτων.

8) Πρόστιμον 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ναύλου τῶν ἐντὸς τῶν ἀτμοπλοίων ἐκδιδομένων εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν, ἐξ ὧν τὰ 5 ο/ο ἀποδίδονται εἰς τοὺς πλοιοκτήτας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ὑπὲρ τῶν ἀνέργων προστασία, περίθαλψις καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις συνίσταται:

1) Εἰς τὴν μέριμναν καὶ ὀργάνωσιν μέτρων ἐξευρέσεως ἐργασίας δι' αὐτοὺς ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων.

2) Εἰς τὴν καταβολὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐξόδων μετακινήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς ἡμεδαποὺς ἢ ἀλλοδαποὺς λιμένας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ναυτολογήσεως αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐκεῖ καταπλεόντων Ἑλληνικῶν πλοίων.

3) Εἰς τὴν μέριμναν δημιουργίας νέων ἐργασιῶν διὰ τοὺς πλεονάζοντας τῶν ἀναγκῶν τῆς ναυτιλίας ἐργάτας θαλάσσης, τροπῆς αὐτῶν εἰς τὰς δημιουργουμένας νέας ἐργασίας ἢ εἰς ἄλλα συναφῆ πρὸς τὸ ναυτικὸν ἐπαγγέλματα καὶ μετεκπαιδεύσεως αὐτῶν εἰς ταῦτα.

4) Εἰς τὴν παροχὴν στέγης εἰς τοὺς παραμένοντας εἰς τὰ μεγάλα ναυτικὰ κέντρα καὶ τροφῆς ὑπὸ μορφὴν οἰκονομικοῦ συσσιτίου ἐν τῇ ἀναμονῇ ἐξευρέσεως ἐργασίας, μερίμνῃ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐδρεύοντος «Οἴκου Ναύτου» καὶ τῶν εἰς τὰ λοιπὰ ναυτικὰ κέντρα ἱδρυομένων παραρτημάτων τοῦ ἐν Πειραιεῖ λειτουργοῦντος «Οἴκου Ναύτου».

5) Εἰς τὴν παροχὴν εὐώνων εἰδῶν τροφῆς.

6) Εἰς τὴν παροχὴν χρηματικῶν ἐνισχύσεων εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις εἰς τοὺς ἐγγάμους ἢ προστάτας οἰκογενειῶν ἀνέργους ἐστάτας θαλάσσης ὑπὸ μορφὴν βοηθημάτων ἢ δανείων.

7) Εἰς τὴν παροχὴν ἐφ' ἅπαξ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἢ μηνιαίας προσαυξήσεως ἐφ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα τῶν ἐκ τοῦ Ν. Α. Τ. διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν ἀπονεμηθησομένων συντάξεων εἰς τοὺς ἐξερχομένους μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπερήλικας ἐκ τῶν ἀνέργων ναυτεργατῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων ἐργατῶν θαλάσσης καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν προστασία συνίσταται:

1) Εἰς τὴν δωρεὰν παροχὴν ἰατρικῆς περιθάλψεως.

2) Εἰς τὴν δωρεὰν παροχὴν φαρμάκων.

3) Εἰς τὴν δωρεὰν παροχὴν νοσοκομειακῆς νοσηλείας ἢ ἀναρρώσεως εἰς τὰ εἰδικὰ Νοσοκομεῖα, Σανατόρια ἢ Ἀναρρωτήρια.

4) Εἰς τὴν παροχὴν χρηματικῶν ἐπιδομάτων ἀσθενείας εἰς συντηροῦντας οἰκογένειαν ἀσθενεῖς ἐργάτας θαλάσσης.

Εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐργαζομένων ἡ παροχὴ φαρμάκων γίνεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἀξίας των (κόστους).

Ἡ παροχὴ προστασίας εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων ἀσθενοῦντας καὶ εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβιβαζομένους πρὸς νοσηλείαν ἐργάτας θαλάσσης ἄρχεται μετὰ τὴν λῆξιν τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑποχρεώσεων τῶν πλοιοκτητῶν κατὰ τὰς οἰκείας τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου ἢ τοῦ περὶ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων νόμου διατάξεις.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω προστασία λόγῳ ἀσθενείας παρέχεται καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους ἐργάτας θαλάσσης καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, κανονίζονται ὁ τρόπος καὶ οἱ ὅροι τῆς παρεχομένης προστασίας, περιθάλψεως καὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς τοὺς ἀνέργους ναυτικοὺς καὶ κυροῦνται οἱ κανονισμοὶ καθ' οὓς λειτουργεῖ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων ναυτικῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τούτων μέριμνα.

Διὰ Διαταγμάτων ἐπίσης ὁμοίως ἐκδιδομένων ἱδρύονται Οἶκοι Ναύτου καὶ παραρτήματα αὐτῶν εἰς τὰ ναυτικὰ κέντρα καὶ ὁρίζεται ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις δύναται ὡσαύτως τὸ Ναυτικὸν τὸ ἄρθρον 1 συνιστωμένου Κεφαλαίου Ἀνεργίας καὶ Ἀσθενείας πρὸς ἀρτίαν ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἐγκρινομένην παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, νὰ προκαταβάλῃ ἐκ τῶν διαθεσίμων αὐτοῦ τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσὰ ἀναλαμβάνον αὐτὰ ἐκ τῶν πραγματοποιουμένων βραδύτερον εἰσπράξεων τοῦ Κεφαλαίου, ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 5 ο/ο.

Εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις δύναται ὡσαύτως τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον νὰ δανείζηται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κεφαλαίου Ἀνεργίας καὶ Ἀσθενείας καὶ ἐπὶ τόκῳ βαρύνοντι τοῦτο ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ ὑπαγόμενα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν Ταμεῖα, Μετοχικὰ ἢ Προνοίας, τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσὰ κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 72 παράγρ. 4 τοῦ νόμου 3347 «περὶ Ν. Α. Τ., ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 5449» διαγραφόμενον τρόπον.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

2) «Περὶ διορισμοῦ τακτικῶν καθηγητῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης».

3) «Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀνεγνωρισμένων Γυμνασίων τοῦ Ἐσωτερικοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης λειτουργοῦντος ἐκπαιδευτηρίου «τὸ Παλλάδιον», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κύρωσις προσθήκης εἰς τὸ Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐχούσης οὕτω: «Καθηγηταὶ τῶν νομικῶν ἢ οἰκονομικῶν μαθημάτων τῶν Πανεπιστημίων δύνανται νὰ ἐκλεγοῦν μέλη τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, δικαιούμενοι συγχρόνως νὰ ἐκτελοῦν καὶ τὰ ἐκ τῆς πανεπιστημιακῆς αὐτῶν θέσεως ἀπορρέοντα καθήκοντα».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 67 τοῦ νόμου 5343 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Τὰ καθήκοντα τοῦ καθηγητοῦ νομικῶν ἢ οἰκονομικῶν μαθημάτων δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Δὲν δύναται ὅμως ὁ ἀποδεχόμενος τοιαύτην θέσιν νὰ λαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ καθηγητοῦ».

Εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Περὶ διορισμοῦ καθηγητῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ὅπως διὰ Π. Διατάγματος καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῶν ὀργανισμῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἵδρυσιν ἑδρῶν καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν διορισμὸν τῶν καθηγητῶν αὐτῶν διορίσῃ εἰς κενὰς ἢ πρὸς τοῦτο διὰ Π. Δ. ἱδρυομένας ὁμοίας ἢ παρεμφερεῖς πρὸς ἃς εἶχον διορισθῇ ἕδρας τῶν φιλοσοφικῶν σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων τούτων ἐκ τῶν συνεπείᾳ τοῦ Ν. Δ. τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης ἀπολυθέντων τακτικῶν καθηγητῶν αὐτοῦ τοὺς διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἄλλων τοῦ Κράτους δικαστηρίων δικαιωθέντας νὰ λαμβάνωσι τὸν μισθὸν τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἐφόσον δὲν ἐπαναδιορίζονται.

Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀνεγνωρισμένων Γυμνασίων τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης λειτουργοῦντος Ἐκπαιδευτηρίου «τὸ Παλλάδιον».

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἐδάφιον η' τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὸ ἄρθρου 4 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3776 κυρωθέντος Ν. Δ. τῆς 12 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου Ν. Δ. περὶ ἱδρύσεως ἐν Ἀθήναις Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου» ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἐν Ἡρακλείῳ λειτουργοῦν ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον «τὸ Παλλάδιον».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνονται εἶτα δεκτά.

Εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ προστασίας τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ

2) Εἰς ἓφ' ἅπαξ συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4580 «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς διοικήσεως τῆς ἀνωνύμου Βιομηχανικῆς Ἑταιρείας Κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Σια.

Συζητουμένου εἶτα εἰς ἓφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων ὁ κ. ***Ν. Ζαρίφης*** συνιστᾷ ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐνεργήσῃ παρὰ ταῖς Τραπέζαις διὰ τὴν μείωσιν τοῦ τόκου εἰς 10 ο/ο.

Ὁ κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουρ. Ἐθν. Οἰκονομίας) δηλοῖ ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Βουλευτοῦ εἶναι δικαία καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ παραλείψῃ νὰ προβῇ εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἐμειώθη καὶ ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἓφ' ἅπαξ συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. ***Σ. Γονατᾶς*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) προτείνει νὰ διακοπῇ ἡ συνεδρίασις, ἵνα μετὰ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς συζητήσῃ ἡ Βουλὴ τὸ νομοσχέδιον «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων».

Ὁ κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουρ. Ἐθν. Οἰκονομίας) τονίζει ὅτι τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ ψηφισθῇ ἀπόψε ἢ ἂν ἀναβληθῇ νὰ ψηφισθῇ ἀπαραιτήτως αὔριον, ὁπότε νὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ μεταμεσονύκτιος συνεδρίασις διὰ νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον.

Γίνεται τοῦτο δεκτὸν καὶ ὥραν 10ην μ. μ. λύεται συναινέσει τῆς Βουλῆς ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον ὥραν 6ην μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας
Θ. Κολλιαλέξης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ϛΑ΄.

Σαββάτου 13 Αὐγούστου 1932.

Ὥρα 6 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς Συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικά.

Ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας), λέγει ὅτι ἐκ παραδρομῆς δὲν ἀφῃρέθη ἡ φράσις «Ἀθηνῶν» κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Νομοσχεδίου Θεσσαλονίκης «περὶ διορισμοῦ καθηγητῶν» τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν ὁ κ. Παχνὸς καὶ τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθην. Παρακαλῶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ διορθωθοῦν τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ περιληφθῇ καὶ πάλιν διορθωμένον εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ σύνδεσμος Κτηματιῶν Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ὅπως ληφθῇ πρόνοια, ἵνα οἱ ὀφειλόμενοι φόροι πληρωθῶσιν εἰς μακροπροθέσμους δόσεις νὰ γίνῃ δὲ καὶ ἔκπτωσις 50 ο/ο.

Σύνδεσμος «Πρόνοια» Συνοικισμοῦ Καλλιθέας Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν χορήγησιν οἰκοπέδων πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν κατοίκων τοῦ Συνοικισμοῦ Καλλιθέας Θεσσαλονίκης.

Ὁ Σύνδεσμος «Πρόνοια» Συνοικισμοῦ Καλλιθέας Θεσσαλονίκης τοῦν τὴν παράτασιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου κατεδαφίσεως τοῦ Συνοικισμοῦ Ἁγίας Φωτεινῆς ἐπὶ μίαν τριετίαν πρὸς εἴσπραξιν τῶν παρὰ τῶν πελατῶν των ὀφειλομένων.

Ἡ ὀργάνωσις Ἁλιέων καὶ Ψαθοποιῶν Λίμνης Γιαννιτσῶν ὁ "Ἅγιος Νικόλαος" ζητεῖ τὴν χορήγησιν γεωργικοῦ κλήρου εἰς τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως καὶ τὴν μὴ ὑπαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποκαλυπτομένων ἐκτάσεων τῆς Μακεδονίας».

Ἡ Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως Κτηματιῶν ὀφειλετῶν εἰς ξένον νόμισμα Χανίων εὐχαριστεῖ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ἐκδοθὲν Διάταγμα περὶ δραχμοποιήσεως».

Οἱ λεπροὶ Σπιναλόγκας διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ δημάρχου Ἁγίου Νικολάου ἀρνουμένου τὴν χορήγησιν ὕδατος εἰς αὐτούς.

Ἡ "Ἑνωσις Ἐφέδρων Ἐθνικ. Ἀμύνης Χανίων καὶ ὁ Πρόεδρος Ἐφέδρων Σελίνου διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην τροποποίησιν τοῦ Νόμου 5502.

Τὸ Πανελλήνιον Συνέδριον Αὐτοκινητιστῶν Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ὅπως κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Διατάγματος «περὶ δραχμοποιήσεως» ληφθῶσι μέτρα ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν εἰς συναλλαγμα αὐτοκινητιστῶν.

Ὁ Σύλλογος Καπνεμπόρων Μακεδονίας καὶ Θράκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην κατάθεσιν Νομοσχεδίου αὐξάνοντος τὴν εἰσφορὰν τοῦ καπνεμπορίου κατὰ 35 ο/ο ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν.

Οἱ Κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι Νευροκοπίου ζητοῦν τὴν ψήφισιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4548 καὶ μονιμοποιήσεως τῶν Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων».

Ἡ "Ἑνωσις Ἐπαγγελματικῶν Σωματείων Μαγνησίας καὶ οἱ ἀμαξοκαρραγωγεῖς Βόλου διαμαρτύρονται διὰ τὴν παρέλκυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἠνιόχων.

Ὁ Σύλλογος Πολυτέκνων Μυρσίνης — Σητείας καὶ Μεθώνης ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ πολυτέκνων».

Ὁ Σύλλογος Ἰδιοκτητῶν Λαρίσσης διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην παράτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σταυρόπουλος*** κατατίθεται αἴτησιν Προκοπίου Τσιμάνη τέως ὑπαλλήλου τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, διαμαρτυρομένου διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν ἀποδοχῶν του.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα περὶ ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων ἐκ τοῦ Χάνδακος τῶν Ἁλυκῶν Λευκάδος καὶ συνιστᾷ θερμῶς τὴν ἄμεσον ἔγκρισιν.

Ὁ αὐτὸς κ. Βουλευτὴς καταθέτει ὑπόμνημα καὶ συνιστᾷ ὅπως προσληφθῶσιν αἱ ἅμαξαι τῶν Κολιαϊήμου. Βενετσάνου, Τσάτση, Πουλίζου καὶ Μπριτσούλη, ἵνα ἀποζημιωθῶσιν ἐπειγόντως οἱ δικαιοῦχοι.

Ὡσαύτως ὁ αὐτὸς κ. Βουλευτὴς καταθέτει ἀναφορὰν τῶν Πάνου Κουνιάκη, Θεοφίλου Σκιαδαρέση, Ἰωάννου Κούρτη, Ἰωάννου Φωτεινοῦ Εὐστ. Γουρτζῆ, Βασιλ. καὶ Γεωργίου Γράψα καὶ συνιστᾷ ὅπως συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν εὐεργετικὸν νόμον περὶ ἰσχύος τοῦ πτυχίου Ἱεροδιδασκαλείου Κύπρου καθ' ὅσον διέκοψαν τὰς ἐκεῖ σπουδάς των διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους.

Ὁ κ. ***Σ. Γονατᾶς*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαρρυθμίσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ὁ κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδια νόμων :

1) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5060 περὶ Τύπου, καὶ

2) «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΩΟΔ΄ περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.

Ὁ κ. Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Λαϊκῶν Ἀγορῶν.»

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὴν παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσαν πρότασιν νόμου «περὶ διακανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς ἀγροκτημάτων τινῶν τῆς Ἠπείρου.»

Ἡ Γερουσία ἐτροποποίησε τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς τὸ πρῶτον ψηφισθὲν σχέδιον νόμου περὶ Συμβουλίου Προσωπικοῦ παρὰ τοῖς Σ. Ε. Κ.

Ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ε.Α.Π.» ἐπὶ τῶν ἐγκαταστάσεων ἀστῶν προσφύγων εἰς τὸ ἀγρόκτημα Μακουφάνα—Λυκόβρυσι Ἀττικῆς.

Ὁ κ. ***Σ. Γονατᾶς*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1927 Ν. Δ. «περὶ διοικήσεως ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ» καὶ τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτο νόμου 4392».

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀπονομῆς μηνιαίου προσωρινοῦ χορηγήματος εἰς τὴν Ναυσικᾶν Ζωχιοῦ, ἄγαμον θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου εἰσηγητοῦ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου πλοιάρχου τοῦ Π. Ν. Γερ. Ζωχιοῦ».

Ὁ κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων:

1) «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΩΟΔ΄ «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων» καὶ

2) «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5052 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.»

Οἱ κ. κ. ***Κ. Βαρβαρέσσος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Π. Πετρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ διαθέσεως τῶν ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν εἰσπράξεων πρὸς συντήρησιν κλπ. Διδακτηρίων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων :

«περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΩΟΔ΄ «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων» καὶ β΄) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 6310 τοῦ 1932.»

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διαθέσεως τῶν ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν εἰσπράξεων πρὸς συντήρησιν κλπ. Διδακτηρίων».

Ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Ὑπουργὸς τ ς Γεωργίας) ὑποβάλλε σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5411 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτ. 1931 Ν. Δ. περὶ ἐξαγορᾶς ἐμπορευμάτων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν καὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1931 ὑπ' ἀριθμ. 442 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5060 περὶ τύπου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Λαϊκῶν Ἀγορῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5505 περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μετατάξεως ἀξιωματικῶν εἰς εἰδικὴν μονιμότητα ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ προσθήκης διατάξεών τινων εἰς τὸ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 περὶ διοικήσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν νόμων κλπ.».

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ δωρεὰν παροχῆς τεμαχίου τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ Ψαλιδίου εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποστραγγιζομένων ὡς καὶ ὧν βελτιουμένων γαιῶν ἐν Μακεδονίᾳ».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δρχ. 7.500,000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν πρὸς παροχέτευσιν εἰς Δενδροπόταμον τῶν ὑδάτων τῶν κατακλυζόντων τὴν ἐλευθέραν ζώνην Θεσσαλονίκης».

Οἱ κ. κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ ***Π. Εὐριπαῖος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ συντάξεων ἀποστρατείας ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς».

Ὁ κ. ***Β. Βαρδόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κανονισμοῦ ἐξετάσεων τῶν κεκτημένων δίπλωμα ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς».

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καταθέτει τὴν κάτωθι δήλωσιν. Εἰς τὸν ὑπὸ ψήφισιν πρ)σμὸν τῆς χρήσεως 1932—33 ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι μεταβολαί.

1) Ἡ κατονομασία τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν κεφ. 12 ἄρθρ. 3.
» 14 » 8.
» 17 » 3.
Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν κεφ. 1 ἄρθρ. 11.
» Δικαιοσύνης κεφ. 1 ἄρθρ. 11.
» Ἐσωτερικῶν κεφ. 1 ἄρθρ. 11.
» Συγκοινωνίας κεφ. 1 ἄρθρ. 13.
» Παιδείας κεφ. 1 ἄρθρ. 12.
» Ἐθν. Οἰκονομίας κεφ. 1 ἄρθρ. 11.
» Γεωργίας κεφ. 1 ἄρθρ. 17.
» Προνοίας κεφ. 1 ἄρθρ. 13.
» Ναυτικῶν κεφ. 13 ἄρθρ. 4.

συμπληροῦται προστιθεμένων εἰς τὸ τέλος αὐτῶν τῶν λέξεων «καὶ ἔξοδα κινήσεως ἀντὶ χρήσεως αὐτοκινήτου».

2) Ἡ ἐν τῷ Πρ)σμῷ τῶν ἐξόδων Ὑπ. Συγκοινωνίας πίστωσις τοῦ κεφ. 19ῒς ἄρθρ. 1 χωρίζεται ὡς ἑξῆς :

«Κεφ. 19ῒς» 1 χρηματοδότησις τῶν ἐκτελουσῶν τὰ παραγωγικὰ ἔργα ἑταιρειῶν ..... Δραχ. 340.000.000

Κεφ. 19ῒς ἄρθρ. 2 χρηματοδότησις τῆς Ἑταιρείας «Προμηθεὺς διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἔργων ὁδοποιΐας γινομένη διὰ τοῦ ταμείου Ἐθνικῆς ὁδοποιΐας ..... Δραχ. 160.000.000

3) Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας ἐπιφέρονται αἱ ἑξῆς μεταβολαί.

Ἔ σ ο δ α

Κεφαλ. 7 ἄρθρ. 1 ἡ κατονομασία τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Συνδρομὴ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας «Προμηθεὺς» συνέχισιν τῶν ἔργων ὁδοποιΐας ἐγγραφομένου πρὸς τοῦτο ποσοῦ δραχ. 160.000.000.

Ἔ ξ ο δ α

Κεφαλ. 5 ἄρθρ. 1 ἡ κατονομασία τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : Διάθεσις τῆς συνδρομῆς τοῦ Κράτους διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας «Προμηθεὺς» συνέχισιν τῶν ἔργων ὁδοποιΐας, ἐγγραφομένης πρὸς τοῦτο ποσοῦ δραχ. 160.000.000.

4) Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι μεταβολαί:

Κεφ. 2, ἄρθρ. 4 αὔξησις κατὰ δραχ.	480.000
Κεφ. 4, ἄρθρ. 4 ἐλάττωσις κατὰ δραχ.	100.000
Κεφ. 11, ἄρθρ. 2 αὔξησις κατὰ δραχ.	100.000
Κεφ. 11, ἄρθρ. 5 ἐλάττωσις κατὰ δραχ.	580.000
Κεφ. 11, ἄρθρ. 7 ἐλάττωσις κατὰ δραχ.	300.000
Κεφ. 11, ἄρθρ. 8 ἐλάττωσις κατὰ δραχ.	150.000
Κεφ. 14, ἄρθρ. 2 αὔξησις κατὰ δραχ.	350.000
Κεφ. 14, ἄρθρ. 4 ἐπιχορήγησις εἰς παιδικὴν στέγην δραχμὰς	200.000

5) Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι μεταβολαί.

Κεφ. 15 ἄρθρ. 1. Ἀνέγερσις κλ. κτιρίων φυλακῶν δραχμὰς	10.000.000

6) Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι μεταβολαί.

Κεφ. 6, ἄρθρ. 1. Δαπάναι ἐν γένει πιστώσεως προσφυγικῶν συνοικισμῶν δραχμὰς	10.000.000

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς σύνολα νομοσχεδίων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως τῆς 5ης παραγρ. τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3714 Ν. Δ. περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς».

2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ στρατιωτικῆς ἰατρικῆς σχολῆς».

3) «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων».

4) «Περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ Ν. Δ. περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

5) «Περὶ ἐπανεκδικάσεως τοῦ ἀγροκτήματος Βαρδάτες—Λαμίας».

6) «Περὶ παραχωρήσεως ἐλωδῶν ἐκτάσεων εἰς γεωργικὰ ταμεῖα».

7) «Περὶ προστασίας τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων».

8) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀνωνύμου Βιομηχανικῆς Ἑταιρείας Κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία» ἔχοντα οὕτω.

Περὶ τροποποιήσεως τῆς ε' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3714 ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1928 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ πέμπτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3714 ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1928 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως» ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται :

Νομίατροι, προϊστάμενοι Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Πειραιῶς, ἀστίατροι καὶ βοηθοὶ Νομιάτρου διορίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἰατροὶ ὑγιεινολόγοι κεκτημένοι πτυχίον Ὑγειονομικῆς Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τοιαύτης τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἔχοντες πενταετῆ τοὐλάχιστον πρακτικὴν ἐξάσκησιν εἰς τὴν ἐν γένει ἰατρικήν, ἐκτὸς τῶν βοηθῶν Νομιάτρου, καὶ ἀστιάτρων, δι' οὓς ἀπαιτεῖται διετὴς τοιαύτη. Οἱ ὑγιεινολόγοι ἰατροὶ οἱ κεκτημένοι πτυχίον Ὑγειονομικῆς Σχολῆς καὶ ἔχοντες προϋπηρετήσει πλέον τῆς δωδεκαετίας δημόσιοι ὑπάλληλοι ὧν τὰ ἑπτὰ τοὐλάχιστον ἔτη ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς διορίζονται Νομίατροι ἢ προϊστάμενοι τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Πειραιῶς μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου α' τάξεως.

Ἐξαιρετικῶς οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ἔκτακτοι Νομίατροι ἢ Διευθυνταὶ Περιφερειακῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας ἢ καὶ ἔκτακτοι ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει Ὑγειονομικοὶ Ὑπάλληλοι ἐκτελοῦντες προσωρινῶς καθήκοντα Νομιάτρου ἢ ἀστιάτρου δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσι μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, εἰς τὰς θέσεις Νομιάτρων, Ἀστιάτρων καὶ Προϊσταμένου Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Πειραιῶς, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου β' τάξεως, ἐφόσον ἀποκτήσωσι πτυχίον Ὑγειονομικῆς Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τοιαύτης τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ μετεξεπαιδεύθησαν ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὡς εἴρηται Συμβουλίου εἰς τὴν Εὐρώπην.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι καταργεῖται.

Εἰσηγηταὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς ἔχοντες κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπερδεκαπενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν μονίμου ὑπαλλήλου καὶ ὑπερπενταετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ εἰσηγητοῦ τυγχάνουσι μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀπονομῆς τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ μισθοῦ.

Εἰς τοὺς ἀπολαμβάνοντας τὸ ἀνωτέρω εὐεργέτημα ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 2494 «περὶ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων».

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων 4094 καὶ 5126.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

1. Διὰ τοὺς εἰσελθόντας εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τὸ 1926 καὶ 1928 ἰσχύει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30)12)1926, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔξοδα διατροφῆς, στολῆς των ἐν γένει, ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν βιβλίων των.

2. Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 46, 47 καὶ 48 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4094, καταργουμένων τῶν ταυταρίθμων παραγράφων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5126.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4627 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5)20 Μαΐου 1926 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων» καὶ τῶν περὶ προσόντων τῶν κατωτέρων δικ. ὑπαλλήλων νόμων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ «Κώδικος τῶν δικηγόρων» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις τῶν πτυχιούχων διεξάγονται κατὰ τετράμηνον καὶ δὴ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου, Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου. Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δημοσιευομένης ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ταξομένης ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζονται ἡ ἡμέρα, ὥρα καὶ ὁ τόπος τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ «Κώδικος τῶν δικηγόρων» καταργεῖται.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ «Κώδικος τῶν δικηγόρων» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὅπως γίνῃ τις δεκτὸς εἰς ἐξετάσεις δέον νὰ προσαγάγῃ: α') τὸ πτυχίον αὐτοῦ, β') τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πιστοποιητικὸν ἀσκήσεως, γ') ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἢ πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς μετὰ φωτογραφίας τοῦ ὑποψηφίου περὶ τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος, δ') πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου στρατολογικοῦ γραφείου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἄρρενος περὶ τῆς στρατολογικῆς καταστάσεως αὐτοῦ. Οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν Δωδεκανήσων, Ἀλβανίας (Β. Ἠπείρου) καὶ τῆς Κύπρου δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν προσαγωγὴν τῶν ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ δ' πιστοποιητικῶν· καὶ ε') νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ γραμματεῖ τῆς Ἐπιτροπῆς δραχμὰς πεντακοσίας (500), ἐξ ὧν δραχμαὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δραχμαὶ εἴκοσι (ἀριθ. 20) δι' ἀμοιβὴν τοῦ γραμματέως τοῦ ὑπολοίπου διατιθεμένου ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Οἱ ἐν ἄρθρῳ 6 ἀναφερόμενοι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ στοιχ. β' πιστοποιητικοῦ ἢ σὺν αὐτῷ προσάγουσιν ἐπίσημον ἀπόδειξιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, περιέχουσαν βεβαίωσιν καὶ περὶ τῆς χρονικῆς περιόδου καθ' ἣν ὑπηρέτησαν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ στοιχεῖον α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Κώδικος τῶν δικηγόρων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἀποκλείονται τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος α) οἱ διατελοῦντες δήμαρχοι καὶ δημαρχιακοὶ πάρεδροι.

Αἱ ἑρμηνευτικαὶ δηλώσεις τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου «περὶ δικηγόρων» τοῦ 1911 ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι καὶ διὰ τὴν παράγραφον β' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ἰσχύοντος κώδικος περὶ δικηγόρων.

Ἄρθρον 5.

Δικολάβοι κεκτημένοι πτυχίον Νομικῆς καὶ ἀσκοῦντες συνεχῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικολάβου ἐπὶ εἰκοσαετίαν βεβαιουμένην ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου παρ' ᾧ ἤσκησαν ταῦτο, εἶνε δυνατὸν νὰ διορισθῶσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δικηγόροι παρὰ Πρωτοδικείῳ, ἄνευ δικαιώματος προαγωγῆς, μετὰ γνωμοδότησιν περὶ τῆς ἱκανότητός των τῆς ὁλομελείας τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 77 τοῦ κώδικος τῶν δικηγόρων ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δικολάβων.

Τὸ ἐδάφ. ε' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ αὐτοῦ κώδικος δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν παράγραφον τρίτην τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 7.

Ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3253 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1924 ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς διατελέσαντας Βουλευτάς, Γερουσιαστάς, ἢ τοὺς ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον διατελέσαντας ἐπὶ βαθμῷ διευθυντοῦ ἢ τμηματάρχου δημοσίους ὑπαλλήλους, ἢ ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους, ἢ ἀξιωματικοὺς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐδ. Ζ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 80 τοῦ κώδικος τῶν δικηγόρων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Οἱ ἔχοντες τοὐλάχιστον ἐνδεικτικὸν πρώτης τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ τριετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἀμίσθου ὑπογραμματέως Εἰρηνοδικείου ἢ Πταισματοδικείου ἢ ἐνιαύσιον τοιαύτην ἐφ' ὅσον ἐπὶ ἑξάμηνον τοὐλάχιστον ἀναπλήρωσαν τὸν μὴ ὑπάρχοντα ἢ ἀπόντα γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19 Μαΐου (8 Ἰουνίου) 1923 «περὶ προσόντων τῶν κατωτέρων δικ. ὑπαλλήλων κλπ. προστίθεται δι' παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Ὁ ἔχων δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ὑπογραμματέως πολυμελοῦς Δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελίας, ἐὰν συνάμα γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ἡ ὁλομέλεια τοῦ Δικαστηρίου παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ».

Ἄρθρον 10.

Ὡς ὅριον ἡλικίας τῶν ἐμμίσθων ἢ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων ὁρίζεται τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1926 Ν. 4. «περὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1ον.

1. Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ἀπὸ 31-5-1926 Ν. Δ. «περὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ καθιστάμενοι ἀνίκανοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, συνεπείᾳ τραύματος πολεμικοῦ, ἐν ἐπιστρατεύσει, ἢ ἐν διατεταγμένῃ ἐν εἰρήνῃ ὑπηρεσίᾳ ἢ νοσήματος ἢ ἀτυχήματος προκληθέντος ἢ ἐπιδεινωθέντος ἐκ τῶν κοπώσεων, κινδύνων ἢ ἀτυχημάτων τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἢ ἐπιστρατεύσει, δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἀνικανότητος κανονιζομένην ὡς ἑξῆς :

1) Ἐὰν κατέστησαν ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται συντάξεως ἴσης πρὸς τὰ 2)3 τοῦ συντάξίμου μισθοῦ. Ἐπὶ ἐφέδρων ὅμως, μὴ προερχομένων ἐξ ἀποστρατείας, ἡ σύνταξις κανονίζεται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητος κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

2) Ἐὰν κατέστησαν ἀνίκανοι παντελῶς καὶ διαρκῶς πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, δικαιοῦνται συντάξεως ἴσης πρὸς ὁλόκληρον τὸν συνταξίμου μισθόν.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἡ σύνταξις ἀνικανότητος δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν παθόντα συντάξεως ἀποστρατείας.

Ἡ ὡς ἄνω σύνταξις ἀνικανότητος προσαυξάνεται κατὰ 10 πεντηκοστὰ τοῦ συντάξίμου μισθοῦ.

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν συντάξεων.

3. Ἡ ἀνωτέρω σύνταξις ἀπονέμεται ἐφ' ὅσον δὲν παρέχεται ἐξ ἄλλων εἰδικῶν διατάξεων, ἐν ἰσχύϊ διατηρουμένων, μείζων τοιαύτη.

Ἄρθρον 2ον.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται :

α') Καὶ οἱ εἰς τὸ παρελθὸν παθόντες, καθὼς καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ὅμως σύνταξις εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Οἱ μαθηταὶ τῶν Β', Γ' καὶ Δ' τάξεως Στρατιωτ. Σχολῆς Εὐελπίδων, Β' καὶ Γ' τῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν καὶ Β' Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, παθόντες ἐν τῇ στρατ. Ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀπολυόμενοι. Ἐκ τούτων οἱ μὲν τῶν Β' καὶ Γ' τάξεων Σχολείου Εὐελπίδων καὶ Β' Σχολείου Ὑπαξιωματικῶν ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀνθυπασπιστάς, οἱ δὲ τῆς Δ' τάξεως Σχολείου Εὐελπίδων, Γ' Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν καὶ Β' Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀνθυπολοχαγούς.

2. Οἰκογένειαι παραπεμφθέντων εἰς τὴν Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπὴν καὶ κριθέντων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4506 ὡς ὑπαγομένων εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς ἀποστρατείας, ἀποβιωσάντων δὲ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τῆς μετατάξεώς των, δικαιοῦνται, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, συντάξεως τοῦ βαθμοῦ ὃν θὰ ἐλάμβανον οἱ ἀποβιώσαντες κατὰ τὴν μετάταξίν των εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην.

3. Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσονται τὰ τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων παρὰ τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 1 ἐδ. α' καὶ παρ. 2 δικαιουμένων πρὸς ὑπαγωγήν των εἰς τὸν παρόντα νόμον, τὰ τῶν ἐπισυναπτέων εἰς ταύτας δικαιολογητικῶν καὶ τὰ τῆς προθεσμίας τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων.

Ἄρθρον 3ον.

Εἰς τὸ 3ον ἄρθρον τοῦ Ν. Δ. 31-5-1926 «περὶ Στρατιωτικῶν συντάξεων» μετὰ τὸ ἐδαφ. 11 προστίθεται καὶ 12ον τοιοῦτον ἔχον ὡς ἀκολούθως :

Ὁ ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 διαρρεύσας χρόνος τῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ ἀλλαχοῦ τῆς ἀλλοδαπῆς καταφυγόντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῶν καταταγέντων μεταγενεστέρως εἰς τὸν ἐνεργὸν στρατόν, καθὼς καὶ τῶν μονίμων, λογίζεται ὡς τοιοῦτος ἐν ἐνεργῷ ἐμπολέμῳ ὑπηρεσίᾳ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου συντάξεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων τινῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανεκδίκασις τῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλατριω-

θέντων κτημάτων Βαρδάτες τῆς Λαμίας. Μπεκιρλὲρ (Ν. Μοναστηρίου) τοῦ Δομοκοῦ, Φακίτσα, Ποταμάκια, Παλληνσυκιὰ Ἐλασσόνας ὡς πρὸς τὴν θέσιν Βίγκλα, Καίσαρι Κορινθίας, Ἀμουργιανὸς Μονῆς Ταλλιαντίου Ναυπλίας, Νέα Σούρμενα, Χιλιομόδιον Κοζάνης, Δούχλιτσα Ἐλασσῶνος καὶ Λαζαράδες Κοζάνης, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὀρθοτέρας διανομῆς τῶν κτημάτων μεταξὺ τῶν ὑπὲρ ὧν ἀπηλλοτριώθησαν ταῦτα συνεταιρισμῶν καὶ κληρούχων.

Περὶ παραχωρήσεως ἑλωδῶν ἐκτάσεων εἰς Γεωργικὰ Ταμεῖα.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ ἑλώδεις ἐκτάσεις Ρούδνικ Νομοῦ Φλωρίνης καὶ Σαρηγκιὸλ τοῦ Νομοῦ Κοζάνης καὶ αἱ λίμναι Λάντζας καὶ Μαρόβου παραχωροῦνται κατὰ πλήρη κυριότητα καὶ νομὴν εἰς τὰ οἰκεῖα Γεωργικὰ Ταμεῖα.

2. Τὰ ἐν λόγῳ ταμεῖα δύνανται νὰ προβαίνουν δι' ἰδίων δαπανῶν εἰς ἀποξήρανσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐκτάσεων τούτων. Πρὸς τοῦτο ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰ ἡ σύναψις δανείου μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς ἢ ἄλλης Τραπέζης, ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἀποξηρανθησομένων γαιῶν ἢ ὑπὸ ἄλλους ὅρους ἐγκρινομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ δι' αὐτεπιστασίας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τῆς ὁποίας καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι καὶ ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 2.

Δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ παραχωροῦνται καὶ εἰς ἄλλα Γεωργικὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους παρεμφερεῖς ἑλώδεις ἐκτάσεις, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι περὶ αὐτῶν ἁρμοδίως ἐγκεκριμέναι μελέται καὶ προϋπολογισμοί.

Περὶ προστασίας τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰς μεταλλευτικὰς καὶ μεταλλουργικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς περιοχῆς Λαυρίου δύνανται νὰ παρέχωνται διὰ διαταγμάτων προστάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων αἱ ἑξῆς προστασίαι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

α) Ἀπαλλαγὴ πάντων τῶν μηχανημάτων, ἐργαλείων καὶ ὑλικῶν παντὸς εἴδους τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεις (οἷον μηχανῶν παντὸς εἴδους, βαγονίων, μεταλλουργικοῦ κώκ, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἀνθρακασβεστίου κλπ.) ἀπὸ παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ, λιμενικοῦ δασμοῦ ἢ φόρου εἰσαγωγῆς ἢ καταναλώσεως. Τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα ἐφ' ὅσον κατασκευάζονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὅμοια εἴδη.

β) Ἀπαλλαγὴ τῶν μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν προϊόντων τῶν ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων ἀπὸ παντὸς δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ, λιμενικοῦ ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου, δασμοῦ, τέλους ἢ δικαιώματος κατὰ τὴν μεταφορὰν ἢ διαμετακόμισίν των ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ὡς καὶ κατὰ τὴν κατανάλωσίν των ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ἢ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν των εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

γ) Ἀπαλλαγὴ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδεύματος.

Διὰ τῶν αὐτῶν διαταγμάτων καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι καὶ οἱ ὅροι τῶν παρεχομένων ἀπαλλαγῶν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγούμεναι ἀπαλλαγαὶ ἰσχύρυσιν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αἱ ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεις χρησιμοποιῶσιν ἀριθμὸν ἐργατῶν οὐχὶ κατώτερον τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 1932 ἡμερησίως παρ' αὐταῖς ἐργασθέντων ἐργατῶν, καὶ δύνανται νὰ ἀίρωνται διὰ διαταγμάτων ὁσάκις προκαλουμένων.

Ἄρθρον 3.

Δι' ὁμοίου διατάγματος δύνανται νὰ αὐξάνηται μέχρι τοῦ πενταπλασίου ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τῶν κλάσεων 101, 104 καὶ 168 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου.

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4580 «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀνωνύμου Βιομηχανικῆς Ἑταιρείας Κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία»

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4580 «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀνωνύμου Βιομηχανικῆς Ἑταιρείας Κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 250 (Τεῦχος Α') τῆς 31 Ἰουλίου 1932 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, οὗ τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4580 «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀνωνύμου Βιομηχανικῆς Ἑταιρείας Κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α) τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, β) τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Β' Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 8ης Ἰουνίου ἐ. ἔτους περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Ο.Σ.Τ'. Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 10ης Ἰουνίου ἐ. ἔτους καὶ γ) τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων μικτῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐπιτροπῆς, τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΙΣΤ' Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 14ης Ἰουλίου ἐ. ἔτους, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4580 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διετίας καὶ ἐφόσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 9 τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων τῶν ὡς ἄνω πιστωτῶν ἐπὶ μίαν εἰσέτι διετίαν κατόπιν ἀδείας παρεχομένης διὰ Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύτεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο Διάταγμα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 29 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Λ. ΜΑΚΚΑΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Α. ΚΟΤΣΟΒΙΝΑΣ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 στοιχεῖον γ τοῦ νόμου 4580 διατιθέμενον ποσοστὸν ἐκ 5 ο/ο λογίζεται καταβαλλόμενον ἔναντι τοῦ Κεφαλαίου τῶν ἀπαιτήσεων.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1) Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 συσταθείσης ἀνωνύμου ἑταιρείας ἢ τῆς ὑπὸ τῆς ὁμάδος πιστωτῶν διοικουμένης περιουσίας πιστοποιηθῇ προσηκόντως ὅτι δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ ἡ ἐπιχείρησις ἢ ἡ συνέχισις αὐτῆς τυγχάνει ἐπιβλαβὴς τίθεται αὕτη ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2) Ἔργα ἐκκαθαριστῶν ἐκτελοῦσιν ἐφ' ὅσον μὲν ἔχει συσταθῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀνώνυμος Ἑταιρεία, οἱ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων αὐτῆς ὁριζόμενοι τοιοῦτοι ἐὰν δὲ ἡ ἐπιχείρησις διοικεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἔργα ἐκκαθαριστῶν ἐκτελεῖ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

3) Ἡ ἐκκαθάρισις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν Ἐμπορικῶν Ἑταιρειῶν διατάξεις. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἀρχίσει ἡ ἀποπερατωθῇ ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐξέλεγξις τῶν πιστώσεων ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐνεργήσωσι ἀμέσως ταύτην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

4) Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 2 ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου δένυνέστη εἰσέτι ἡ ὑπὸ τούτου προελεπομένη ἀνώνυμος ἑταιρεία.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀριθμεῖται πέμπτη.

Ἄρθρον 4.

1. Πᾶς πιστωτὴς ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 4.580 ἀνωνύμου ἑταιρείας ἢ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 διοικήσεως τῶν πιστωτῶν ἀσκήσῃ ἐπιλογὴν μεταξὺ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ἧς ἐφημόσθη ὁ Νόμος 4.580 καὶ τοῦ τυχὸν ἐγγυητοῦ καὶ παντὸς ἐν γένει συνοφειλέτου ἔχοντος δικαίωμα ἀναγωγῆς. Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ ἐγγυητοῦ ἢ συνοφειλέτου ἀσκεῖται μόνον διὰ τῆς ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας κοινοποιήσεως ἀγωγῆς συνεπαγομένη καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐγερθεῖσα ἀγωγὴ δὲν θεωρεῖται ὡς ἄσκησις τῆς ἐπιλογῆς ἐνεργηθησομένης ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

2. Ἐκ τῆς ἐπιλογῆς ταύτης αὐθέλως μειοῦνται τὰ ἐκ τοῦ νόμου 4580 καὶ 4965 νόμων δικαιώματα τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῶν ἐγγυητῶν καὶ λοιπῶν συνοφειλετῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀνατρέχει μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4580.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ κάτωθι σύνολον νόμου «περὶ ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ».

2) «περὶ μέτρων τινῶν ἀφορώντων τὴν βιομηχανικὴν χρησιμοποίησιν τῆς σταφίδος», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφωδιασμένους δι' ἄδειας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἄδειαι ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ διακρίνονται :

1. Εἰς γενικὴν ἄδειαν, ἥτις παρέχει δικαίωμα εἰς τὴν ἄσκησιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν θεατρικῶν εἰδικοτήτων.

Ἡ γενικὴ ἄδεια χορηγεῖται μετ' ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐπιτροπῆς.

α') Εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος κεκτημένους ὑπερπενταετῆ εὐδόκιμον ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ.

β') Εἰς τοὺς διπλωματοῦχους ἀναγνωρισμένων θεατρικῶν σχολῶν μετὰ ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ

γ') Εἰς πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἐξαιρετικὴν ἰδιοφυΐαν διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιοῦ.

2. Εἰς εἰδικὴν ἄδειαν ἥτις παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεως τῶν εἰδικοτήτων τοῦ ὑποβολέως, τοῦ χορωδοῦ καὶ τοῦ χορευτοῦ. Αὕτη χορηγεῖται μετ' ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς κεκτημένους ἀναλόγα διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἔργων τούτων προσόντα.

3. Εἰς προσωρινὴν ἄδειαν, ἥτις παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν παραστάσεων. Αὕτη χορηγεῖται μετ' ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐπιτροπῆς ὁριζούσης καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν παραστάσεων.

Ἐξαιρετικῶς καὶ διὰ μεταβατικὴν περίοδον μιᾶς τετραετίας εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος κεκτημένους ὑπερεννιαύσιον ἀλλ' οὐχὶ καὶ πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἠθοποιοὺς δύναται νὰ χορηγῆται προσωρινὴ ἄδεια ἄνευ περιορισμοῦ παραστάσεων. Ἡ τοιαύτη ἄδεια μετὰ τὴν πάροδον τῆς τετραετίας ἐφόσον ἠθέλε διαπιστωθῇ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτον διάστημα εὐδόκιμος, μόνιμος καὶ κατὰ κύριον λόγον ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ, δύναται μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 3 ἐπιτροπῆς νὰ καταστῇ γενικὴ ἄδεια. Ἄλλως ἀνακαλεῖται.

Ἡ γενικὴ καὶ εἰδικὴ ἄδεια χορηγεῖται μόνον εἰς πρόσωπα κεκτημένα τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

Εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς ἠθοποιοὺς ἢ ἀλλοδαποὺς θιάσους δύναται νὰ χορηγηθῇ μόνον προσωρινὴ ἄδεια.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἄδειαι ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ χορηγοῦνται παρ' ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης ἐν τῷ Ἐθνικῷ Θεάτρῳ καὶ ἀπαρτιζομένης :

1. Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

3. Ἐξ ἑνὸς θεατρικοῦ συγγραφέως ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Θεατρικῶν Συγγραφέων.

4. Ἐξ ἑνὸς μουσικοσυνθέτου, εἰδικοῦ περὶ τὰ θεατρικά, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

5. Ἐξ ἑνὸς τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

6. Ἐκ δύο ἠθοποιῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τοῦ Σωματείου Ἑλλήνων Ἠθοποιῶν.

Τῶν ἀνωτέρω ὁρίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀναπληρωταί.

Ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διορίζονται ὑπὸ τῶν Υπουργῶν Παιδείας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ τριετῆ θητείαν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ θέλει καταρτίσει κανονισμοὺς καθορίζοντας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τῶν κεκτημένων ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ.

Οἱ ἐν λόγῳ κανονισμοί, ἐγκρινόμενοι ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ὥρα ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ δύναται ν' ἀρχίσῃ προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 3 ἐπιτροπῆς :

α') Διὰ παράβασιν τῶν ἐγκεκριμένων κανονισμῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα ὑπ' αὐτῶν.

β') Δι' ἀπρεπῆ καὶ ἀνήθικον συμπεριφορὰν κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

γ') Διὰ καταδίκην ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 6.

Διὰ προστίμου μέχρι 10.000 δραχμῶν τιμωρεῖται :

α') Ἰδιοκτήτης ἢ διευθυντὴς θεατρικῆς ἐπιχειρήσεως ὅστις ἤθελε χρησιμοποιήσει ὡς ἠθοποιὸν πρόσωπον ἐστερημένον ἀδείας κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἢ καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἀδείας του.

β') Πᾶν πρόσωπον λαμβάνον μέρος εἰς θεατρικὴν παράστασιν ἄνευ ἀδείας κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἢ καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἀδείας του

Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποινὴν δὲν ἰσχύουσιν αἱ περὶ μετατροπῆς καὶ ἀναστολῆς τῶν ποινῶν κείμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

Πρόσωπα μὴ κεκτημένα ἄδειαν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ δύνανται νὰ μετάσχωσι εἰς ἐρασιτεχνικὰς θεατρικὰς παραστάσεις ἐφ' ὅσον οἱ ὀργανοῦντες ταύτας δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς κέρδη ἀλλ' εἰς φιλανθρωπικοὺς ἢ εὐαγεῖς σκοπούς.

Ἄρθρον 8.

Πλὴν τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κυρίως καὶ μονίμως ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιοῦ εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ἐφεξῆς ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου ἄνευ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἀπαιτουμένων προσόντων.

Ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν ἄρθρῳ 3 ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῦνται ἅπαντες οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιοῦ νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ βιβλιαρίου ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος.

Ἄρθρον 9.

Ἡ δαπάνη δι' ἔξοδα Γραφείου, ἀποζημιώσεις μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἰδικοῦ γραμματέως, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς τριάκοντα πέντε χιλιάδας ἐτησίως ἐν συνόλῳ, χορηγιασθῶσι διὰ βιβλιαρίου ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος.

Ἄρθρον 10.

Τὰ τῶν ἐργασιῶν καὶ συνεδριάσεων τῆς ἐν ἄρθρῳ 3 ἐπιτροπῆς καὶ ἀπαρτίας αὐτῆς, ἐκλογῆς προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ γραμματέως, ἀποζημιώσεως μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἰδικοῦ γραμματέως, τὰ τῆς τηρήσεως μητρώου ἠθοποιῶν καὶ τοῦ ἐφοδιασμοῦ αὐτῶν διὰ βιβλιαρίου ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος, τὰ τῆς ἀκολουθητέας διαδικασίας πρὸς χορήγησιν ἢ ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ, ὁ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ χρόνου τῆς ἀσκήσεως καὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἢ ἰδιοφυΐας, ὁ προσδιορισμὸς τῶν διπλωμάτων ἀνεγνωρισμένων θεατρικῶν σχολῶν ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ὁρισθήσονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τῆς ἐν ἄρθρῳ 3 ἐπιτροπῆς.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μέτρων τινῶν ἀφορώντων τὴν βιομηχανικὴν χρησιμοποίησιν τῆς σταφίδος».

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαρρυθμίσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1932 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας (κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΠΓ' τῆς 9 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(Διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρου) (2)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1932 Νομ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 233 φύλλον τῆς 20 Ἰουλίου 1932 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος 2) τὴν ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1932 ἐξουσιοδότησιν τῆς Βουλῆς πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ 3) τὴν σύμφωνον ἀπὸ 27)6)32 γνώμην τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπεφάσισαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ν.» τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς.

Ἄρθρον 25.

Τοὺς ὁριστικοὺς πίνακας προακτέων κατ' ἐκλογήν, μὴ προακτέων κατ' ἐκλογήν, προακτέων κατ' ἀρχαιότητα, σταφίμων καὶ ἀποστρατευτέων ἢ ἀπολυτέων ἀξιωματικῶν καταρτίζει τὸ Α. Ν. Δ. Σ. ὡς ἀμέσως κατωτέρω ἐμφαίνεται κατὰ τὴν κατὰ μῆνα Ἰούνιον τακτικὴν αὐτοῦ σύγκλησιν.

Τὸ Α.Ν.Δ.Σ. λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τηρούμενα βιβλία ποιότητος τῶν ἀξιωματικῶν, συντεταγμένα ὡς τὰ κατωτέρω προσωπικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φύλλων ποιότητος καὶ ἄλλων σχετικῶν στοιχείων, λαμβάνον ἐπίσης ὑπ' ὄψει τὰς πάσης φύσεως ἐκθέσεις, τὰ ποινολόγια, πᾶν ἄλλο ὑπηρεσιακὸν δεδομένον, σχετικὸν μὲ τὸν ὑπὸ κρίσιν ἀξιωματικόν, τὰς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπὸ κρίσιν μορφουμένας γνώμας τῶν μελῶν αὐτοῦ, δικαιούμενον ἐξ ἄλλου νὰ ἐξετάζῃ καὶ οἱονδήποτε ἄλλο πρόσωπον τῆς Ν. Ὑπηρεσίας, ἁρμόδιον νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην, καταρτίζει τοὺς ἀκολούθους πίνακας.

α) Πίνακα Α' τῶν ἀπὸ τοῦ πλωτάρχου καὶ ἄνω ἀξιωματικῶν τοὺς ὁποίους ἔκρινεν ὡς προακτέους κατ' ἐκλογήν.

2) Πίνακα Β' τῶν ἀπὸ τοῦ πλωτάρχου καὶ ἄνω ἀξιωματικῶν τοὺς ὁποίους ἔκρινεν ὡς μὴ προακτέους κατ' ἐκλογήν.

3) Πίνακα Γ' τῶν παντὸς κλάδου καὶ βαθμοῦ ἀξιωματικῶν τοὺς ὁποίους ἔκρινε στασίμους.

Οἱ μὴ εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς ἐγγεγραμμένοι ἀξιωματικοὶ μέχρι καὶ τοῦ ὑποπλοιάρχου ἀποτελοῦν τοὺς ἐξ αὐτῶν προακτέους κατ' ἀρχαιότητα.

Ὡς στάσιμοι δύνανται νὰ χαρακτηρίζωνται καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐν ἑκάστῳ κλάδῳ.

4) Πίνακα Δ' ἀποστρατευτέων ἢ ἀπολυτέων ἀξιωματικῶν παντὸς βαθμοῦ, κλάδου ἢ εἰδικότητος.

Ὡς ἀποστρατευτέους ἢ ἀπολυτέους δύναται νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ Α.Ν.Δ.Σ. δι' εἰδικῆς αὐτοῦ ἀπορράσεως ἐκείνους ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες, περιληφθέντες ἤδη ἅπαξ εἰς πίνακας στασίμων ἐκ τῶν συνταχθέντων ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἐκρίθησαν καὶ πάλιν διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ὡς στάσιμοι, ὡς τριετίας νοουμένης χρονικοῦ διαστήματος περιλαμβάνοντος τρεῖς ἐτησίας ὑποβολὰς πινάκων.

5) Πίνακα Ε' ἀποστρατευτέων ἢ ἀπολυτέων ἀξιωματικῶν.

Ἐπὶ πλέον τῶν ἐν τῷ πίνακι Δ' ἀναγεγραμμένων δύναται τὸ Α.Ν.Δ.Σ. νὰ χαρακτηρίζῃ ὡς ἀποστρατευτέους ἢ ἀπολυτέους δι' εἰδικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως καὶ ἐκείνους ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν οἵτινες, ὑποχρεωμένοι νὰ διέλθωσιν ὡρισμένα σχολεῖα γενικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀπέτυχαν ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἐκπαιδευτικὰς περιόδους εἰς τὰς πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου ἀποφοιτηρίους ἐξετάσεις. Διὰ τοὺς μαχίμους ἀνθυποπλοιάρχους ἀπαιτεῖται εἰδικῶς ἡ κατ' ἐπανάληψιν ἀποτυχία εἰς δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν τεσσάρων σχολείων ἀνθυποπλοιάρχων.

6) Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω πίνακας δὲν δύναται νὰ περιληρθῶσιν οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἔχοντες συμπληρώσει δύο ἔτη οἱ κατώτεροι καὶ ἓν οἱ ἀνώτεροι ἐν τῷ βαθμῷ ὃν φέρουν, τῶν ἐχόντων ὀλιγώτερον χρόνον οὐδόλως κρινομένων ὑπὸ τοῦ Α.Ν.Δ.Σ.

7) Αἱ δυσμενεῖς περὶ ἀξιωματικῶν ἀποφάσεις τοῦ Α. Ν. Δ. Σ. ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι σύμφωνοι μὲ τὰ φύλλα ποιότητος, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περὶ ἑκάστου ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως μορφωθείσης γνώμης τῶν μελῶν τοῦ Α.Ν.Δ.Σ. ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων στοιχείων ἢ ὑπηρεσιακῶν δεδομένων, δέον νὰ ἀναγράφωσιν εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν καὶ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ἀσυμφωνίας, σημειουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ τῶν ψήφων τῶν ὑπὲρ καὶ ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν μὲ βαθμὸν ἀντιπλοιάρχου καὶ πλοιάρχου τὸ Α.Ν.Δ.Σ. δύναται νὰ κρίνῃ τοὐτους ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῆς ἐξ ἰδίας τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀντιλήψεως μορφουμένης περὶ ἑκάστου τούτων γνώμης, ὅταν ἀρρᾷ τὴν ἐν συνόλῳ ἀξίαν καὶ ἱκανότητά των, ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν καὶ χρησιμότητα, κατόπιν πάντοτε ἠτιολογημένης γνώμης ἑκάστου μέλους τοῦ Συμβουλίου, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

8. Τὸ Α.Ν.Δ.Σ. συνερχόμενον κατὰ μῆνα Ἰούνιον καταρτίζει τοὺς ὁριστικοὺς πίνακας προακτέων, σταφίμων κλπ. ἀξιωματικῶν, κατὰ δὲ τὸ τρέχον ἔτος 1932 δύναται νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας του καὶ καθ' ὁλόκληρον τὸν μῆνα Ἰούλιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 15 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Α. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1932.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 93 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 4411 καταργεῖται, τὸ δὲ ἄρθρον 30 αὐτοῦ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Ἄρθρον 30ὸν.

Πρὸς πλήρωσιν τῶν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων ἐνεργοῦνται προαγωγαὶ ἐκ τῶν ἀμέσως κατωτέρων βαθμῶν διὰ Διατάγματος μὲν διὰ τοὺς μὲ βαθμὸν ἀρχικελευστοῦ καὶ ἄνω δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ διὰ τοὺς μὲ βαθμὸν κελευστοῦ καὶ κάτω. Τὰ ὀνόματα τῶν προαγομένων καλοῦνται κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων ὡς ἀκολούθως :

α) τῶν μέχρι καὶ τοῦ Ὑποπλοιάρχου ἀξιωματικῶν ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ἐπετηρίδος μετὰ τὴν διαγραφὴν τῶν ἐξ αὐτῶν στασίμων οἵτινες ἀναγράφονται εἰς τοὺς πίνακας Γ'.

β) τῶν ἀπὸ τοῦ πλωτάρχου καὶ ἄνω ἐκ τῶν πινάκων Α τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας πᾶσα τοποθέτησις πρὸς ἀπόκτησιν εἰδικῶν προσόντων δέον νὰ γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ναυτικῶν κατ' ἀρχιότητα ἐφ' ὅσον ὁ μέλλων νὰ τοποθετηθῇ ἔχει κριθῇ ὑπὸ τοῦ Α. Ν. Δ. Σ. κατάλληλος πρὸς ἀπόκτησιν τῶν προσόντων τούτων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 36. Ἡ λόγῳ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας μὴ τοποθέτησις τῶν ἄνω ἀξιωματικῶν πρὸς ἀπόκτησιν προσόντων δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τοῦ ἔτους καὶ συγχωρεῖται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ οὕτω μὴ τοποθετούμενος ἀξιωματικὸς ὡς ἐκ τῆς ἀρχιότητός του δὲν πρόκειται νὰ εὑρεθῇ μὴ ἔχων τὰ προσόντα εἰς προαγωγὴν προϐιβασμούς.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἀρχαιότερος δὲν ἔχει συμπληρώσει τὰ εἰδικὰ προσόντα προαγωγῆς τότε οὗτος παραλείπεται προσωρινῶς ἀριθμένης κενῆς τῆς θέσεώς του, προάγονται δὲ οἱ νεώτεροι τούτου ἐφ' ὅσον αἱ κεναὶ θέσεις εἶναι περισσότεραι τῶν προσωρινῶς παραλειπομένων. Οἱ οὕτω προσωρινῶς παραλειφθέντες δέον νὰ συμπληρώσωσι τὰ ἐλλείποντα εἰδικὰ προσόντα των ἀμέσως μετὰ τὴν γενομένην παράλειψιν τοποθετούμενοι ὡς ἐν τῇ ἄνω παραγράφῳ ὁρίζεται. Ἐὰν συντρέχωσι περιπτώσεις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 10 ἀναγραφομένων ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐλλειπόντων προσόντων δέον νὰ ἐπιτελεσθῇ ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ ὁριζομένης προθεσμίας.

Περὶ τῆς λήξεως τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων ὁρίων ὁ οὕτω παραληφθεὶς ἐὰν συμπλήρωσι τὰ εἰδικὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα προάγεται καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀρχαιότητά του ἄλλως μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ὁ μὴ συμπληρώσας τὰ προσόντα του παραλείπεται ὁριστικῶς πληρουμένης τῆς ἀπεθείσης δι' αὐτὸν κενῆς θέσεως κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Ἐὰν μεταγενεστέρως ὁ παραλειφθεὶς ὁριστικῶς συμπληρώσῃ τὰ εἰδικὰ προσόντα προαγωγῆς καὶ ἐκριθῇ προακτέος κατ' ἐκλογὴν προκειμένου περὶ ἀνωτέρου, κατ' ἀρχαιότητα δὲ προκειμένου περὶ κατωτέρου προάγεται κενῆς θέσεως ὑπαρχούσης μὴ ἀνακτῶν τὴν προηγουμένην του ἀρχαιότητα.

Προκειμένου περὶ τοποθετήσεων εἰς τὰς θέσεις Α. Σ. Α. Δ. Υ. καὶ Δ. Α. δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐνεργοῦνται δ' αὐταὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀρχαιότητα ἣν κέκτηνται οἱ τοποθετούμενοι εἰς ταύτας.

Ὁ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 36 μὴ δυνάμενος νὰ τοποθετηθῇ πρὸς ἀπόκτησιν τῶν εἰδικῶν προσόντων, ἀπόλλυσι διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ παρέμεινεν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τὸ δικαίωμα προσωρινῆς παραλείψεως κατὰ τὰς προαγωγὰς καὶ παραλείπεται ὁριστικῶς προαγομένων νεωτέρων του, ἐφ' ὅσον ἐκενώθησαν θέσεις καὶ δὲν εἶχεν ἀποκτήσει κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξ αἰτίας τῆς δυσμενοῦς κρίσεως δι' αὐτὸν τοῦ Συμβουλίου τὰ εἰδικὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα του.

Εἰς β' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου 5124 «περὶ Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Πολεμικῆς Ἀεροπορίας».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τροποποιητικοῦ συμπληρώματος τῆς Συμβάσεως, μεταξὺ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας «Ἀὶρ — Ὀριέντ».

Ἐπίσης εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐκδόσεως ἀεροπορικοῦ περιοδικοῦ» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ Τροποποιητικοῦ Συμπληρώματος (Avenant) τῆς Συμβάσεως τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1924 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Air-Orient.

Ἐξ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΠΓ' τῆς 9 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης 2ας παραγρ. εἰς τὸ ἄρθρον μόνον).

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλ. Λεβίδου, Διευθυντοῦ τῆς Πολιτι-

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας Air-Orient, τέως Ἑταιρείας Air Union Lignes d'Orient τέως Ἑταιρείας Messageries Transaériennes.

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι Ἀλέξ. Λεβίδης, Διευθυντὴς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ Ἀνδρέας Μιχαλόπουλος, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Ἀεροπορικῶν Συγκοινωνιῶν Air-Orient, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν συμφωνίαν τῆς 18ης Ἀπριλίου 1931 μεταξὺ τῶν Ὑπουργείων Ἀεροπορίας Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, ἀφορῶσαν τὰς τεθείσας βάσεις Τροποποιητικοῦ Συμπληρώματος τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924 μετὰ τῆς Ἑταιρείας Air-Orient, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων ἐπὶ τῆς καυσίμου ὕλης, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 7 τῆς Ἀεροπορικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, δὲν ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Air-Orient γινομένην διαδρομὴν μεταξὺ Κερκύρας καὶ τὴν πρὸς ἀνατολὰς ἔξοδον ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἡ δὲ Ἑταιρεία Air-Orient διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην δὲν ὑπόκειται, δυνάμει τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924 εἰς τὴν πληρωμὴν οὐδενὸς σχετικοῦ τέλους.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀποκλειστικαὶ χρήσεις καὶ τὰ μονοπώλια, ἅτινα προβλέπονται ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924 (ἄρθρον 3 παράγραφος 2, ἄρθρον 5 παράγραφος 3 καὶ ἄρθρον 7 παράγραφος 4) ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ τροποποιητικοῦ Συμπληρώματος τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1924, ἐγκαταλείπονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Air-Orient.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ 17ον χιλιόμετρον τοῦ ὅρμου Ἐλευσῖνος διὰ νὰ μεταφερθῇ εἰς Μεγάλο Πεῦκο.

Ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει, αἰτήσει τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, νὰ μεταφερθῇ εἰς Φάληρον ὅταν ἱδρυθῇ εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δημόσιος ἀερολιμὴν παρέχων τοὺς ἀπαραιτήτους ὅρους ἀσφαλείας καὶ ἐγκαταστάσεων (ὑποστέγων, slips, καταλλήλων μέσων διὰ τὴν ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ ἐξασφάλισιν τῆς προσθαλασσώσεως καὶ ἀποθαλασσώσεως τῶν ὑδροπλάνων).

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θέλει διατηρήσει ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ Μεγάλο Πεῦκο ὡς βοηθητικὸν ἀερολιμένα. Ἕως τότε αἱ κύριαι ἐγκαταστάσεις τῆς Air-Orient θὰ παραμείνωσιν ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ, ἡ δὲ κίνησις ἐπιβατῶν καὶ

κῆς Ἀεροπορίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἀεροπορίας, καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Air-Orient ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Μιχαλοπούλου Τροποποιητικὸν Συμπλήρωμα τῆς Συμβάσεως τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1924 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τέως Ἑταιρείας Messageries Transaériennes συνομολογηθὲν ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Σεπτεμβρίου 1931.

2. Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ τροποποιητικοῦ συμπληρώματος εἶναι ὅτι ἡ διάρκεια τῆς Συμβάσεως τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1924, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος συμπληρώματος, περιορίζεται εἰς 10 ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου.

(Ἕπονται τὰ κείμενα εἰς Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικήν).

AVENANT

à la Convention du 19 Septembre 1924 entre le Gouvernement Hellénique et la Compagnie Air-Orient, ci-devant Compagnie Air Union Lignes d'Orient, ci-devant Société des Messageries Transaériennes.

Les soussignés Plenipotentiaires Alex. Levidis, Directeur de l'Aviation Civile, délégué du Gouvernement Helénique et A. Michalopoulo, Représentant de la Compagnie Française des Communications Aériennes-Air-Orient, vu l'accord du 18 Avril 1931 entre les Ministères de l'Air de France et de Crèce, concernant les bases mises pour un Avenant à la Convention du 19 Septembre 1924 avec la Compagnie Air-Orient, sont convenus les dispositions suivantes :

Article 1.

L'application des Lois Helléniques sur les combustibles visés à l'article 7 de la Convention Aérienne entre les Gouvernements Crec et Français ne conçerne pas le trajet parcouru par la Compagnie Air-Orient entre Corfu et la sortie Est du territoire Grec, et que, pour cette ligne, l' Air-Orient, en vertu de la Convention du 19 Septembre 1924, ne sera soumise au paiement d'aucune taxe de ce chef.

Article 2.

Les exclusivités et monopoles, prevus dans la Convention du 19 Septembre 1924 (article 3 alinéa 2, article 5 alinéa 3 et article 7 alinéa 4), ainsi que par l' avenant du 30 Septembre 1924, seront abandonnés par la Compagnie Air-Orient.

Article 3.

La Compagnie Air-Orient abandonnera le kilomètre 17 de la baie d'Eleusis pour se transporter à Megalo Pevko.

La Compagnie Air-Orient devra se transporter au Phalère sur la demande du Ministère de l'Air, lorsqu' un aéroport public présentant les conditions indispensables de securité et d'installations (hangars, slips moyens propres à assurer à tout temps et en toute sécurité l'ammerrissage et le décollage des hydravions),aura été créé à cet endroit par le Gouvernement Hellénique. La Compagnie Air-Orient conservera à partir de ce moment Megalo Pevko comme aéroport auxiliaire. Jusqu'à ce moment les installations essentielles de l'Air-Orient resteront à Megalo Pevko, le trafic des passagers et du frêt devant se faire au Pha-

ἐμπορευμάτων δέον νὰ ἐνεργῆται ἐν Φαλήρῳ ὁσάκις τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἀξιώσῃ οὐδεμίαν ἀποκλειστικότητα ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρῆσιν τῆς ὑδατίνης ἐκτάσεως τοῦ Μεγάλου Πεύκου πρὸς δυσμὰς τοῦ 32ου χιλιομέτρου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θέλει ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χρησιμοποιῇ, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τεχνικὸν καὶ μὴ εἰδικευμένον προσωπικὸν Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος λαμβανόμενον κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν πρώην ἀεροπόρων.

Ὁ Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας, οἱ Διευθυνταὶ τῶν ὑδροσκαλῶν ὡς καὶ τὸ μὴ εἰδικευμένον πρωσωπικὸν διέπονται ὑπὸ τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 14 τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θέλει διατηρήσει τὰς ἰδιαιτέρας της τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις (ραδιογραφικὰς καὶ μετεωρολογικὰς) ἐφ' ὅσον χρόνον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ὀργανώνει ραδιογραφικὸν δίκτυον εἰδικῶς διὰ τὴν ἀεροπορίαν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καθοριζόμενα τέλη προσεδαφίσεως καὶ στεγάσεως εἰς τὰ δημόσια ἀεροδρόμια.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία τῆς Ἑταιρείας Messageries Transaériennes μετετράπη διαδοχικῶς εἰς Ἑταιρείαν Air Union Lignes d'Orient καὶ ἤδη εἰς τὴν Ἑταιρείαν Air-Orient.

Ἄρθρον 8

Ἡ Ἑταιρεία Air-Orient θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν 17ον χιλιόμετρον τοῦ κόλπου τῆς Ἐλευσῖνος διὰ νὰ μεταφερθῇ εἰς Μεγάλο Πεῦκο μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου 1931.

Εἰς περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας, δεόντως πιστοποιουμένης παρὰ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς συνιστωμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, ἧς τὸ ἓν μέλος εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας, δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἀνάλογος παράτασις πρὸς μεταφορὰν καὶ πέραν τῆς 15ης Νοεμβρίου 1931.

Ἄρθρον 9.

Τὸ παρὸν Τροποποιητικὸν Συμπλήρωμα θὰ ἔχῃ διάρκειαν δέκα ἐτῶν καὶ θὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Σεπτεμβρίου 1931.

Διὰ τὴν Ἑταιρείαν
Air-Orient
Α. ΛΕΒΙΔΗΣ — Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Περὶ ἐκδόσεως ἀεροπορικοῦ περιοδικοῦ.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας ἔκδοσις ἀεροπορικοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀεροπορικὴ Ἐπιθεώρησις». Σκοπὸς τοῦ περιοδικοῦ τούτου εἶναι ἡ δημοσίευσις μελετῶν πρωτοτύπων ἢ ἐκ μεταφράσεως πολεμικοῦ, Ἱστορικοῦ ἢ τεχνικοῦ περιεχομένου, ἀνακοινώσεις πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀεροπορικῶν ξένων κρατῶν ὡς καὶ τῶν σημαντικωτέρων διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος ἀεροπορικῶν εἰδήσεων

lère, toutes les fois que cela sera possible. La Compagnie s'engagera à ne demandez aucune exclusivité en ce qui concerne l'usage du plan d'eau de Megalo Pevko à l'Ouest du kilomètre 32.

Article 4.

La Compagnie Air-Orient s'engagera à employer, dans toute la mesure du possible, du personnel technique et non spécialisè de nationalité hellénique, pris de préférence parmi les anciens aviateurs.

Le Représentant Général de la Compagnie, les Directeurs des Hydrosceles ainsi que la personnel non spécialisé serent régis par les termes de l'article 14 de la Convention.

Article 5.

La Compagnie Air-Orient conservera ses installations techniques particuliéres (radio et météo) tant que le Gouvernement Hellénique n'aura pas organisé un réseau radio spécialisé pour l'Aviation.

Article 4.

La Compagnie Air-Orient sera soumise aux taxes d'aterrissage et de hangar instituées sur les aérodromes publics, par le Gouvernement Hellénique.

Article 7.

Le Gouvernement Hellénique reconnait que la raison sociale de la Société Messageries Transaériennes a été successivement modifiée en celle de Compagnie Air Union Lignes d'Orient et actuellement en celle de Compagnie Air-Orient.

Article 8.

La Compagnie Air-Orient abandonnera le kilomètre 17 de la baie d'Eleusis pour se transporter à Megalo Pevko avant le 15 Novembre 1931.

Dans le cas de force majeure, dûment certifié par une Commission nommée par le Ministère de l'Air et composée de 3 membres dont l'un sera le Representant de la Compagnie, une extension raisonnable pourra être accordée à la Compagnie pour effectuer le transfert au delà du 15 Novembre 1931.

Article 9.

Cet Avenant aura une durée de dix ans et sera ratifié par les Corps Parlementaires Helléniques.

Fait à Athènes en double exmplaire le 16 Septembre 1931.

Pour la Compagnie Air-Orient
A. LEVIDIS — A. MICHALOPOULO

θ' ἀποτελῇ δ' οὕτω ὄργανον ἐνημερώσεως τῶν ἀξιωματικῶν ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἐξελίξεως καὶ προόδου τοῦ ὅπλου τούτου καὶ τῶν συναφῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν ὡς καὶ μέσον ἀνταλλαγῆς γνωμῶν ἐπὶ θεμάτων αὐστηρῶς πολεμικῆς καὶ τεχνικῆς καὶ ἱστορικῆς φύσεως.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας πίστωσις ἐκ δραχμῶν 50.000 πεντήκοντα χιλιάδων ὡς ἐπιχορήγησις εἰς αὐτό.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ ποσοῦ τούτου πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ οἰκείου ταμιακοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ περιοδικοῦ βάσει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἐκτὸς τῆς ὡς ἄνω ἐπιχορηγήσεως θὰ ἔχῃ ὡς πόρους τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν ἀξιωματικῶν ἥτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐπ' ἀπαντας τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν Ἀεροπορίαν ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀρχισμηνίας ὡς καὶ τὰς εἰδικὰς εἰσπράξεις ἐκ διαφημίσεων, ἐφημερίδων, πωλήσεως ἀντιτύπων εἰς τὸ ἐμπόριον γενικῶς ἐξ ἀπροβλέπτων ἐτέρων.

Αἱ ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ ἐνεργούμεναι δαπάναι καὶ προμήθειαι δὲν ὑπόκεινται εἰς κράτησιν Μετοχικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Π. Δ. καθορισθήσεται τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ ἀποζημιώσεων διὰ τὰς εἰς αὐτὸ δημοσιευομένας πραγματείας καὶ μεταφράσεις ἢ συνδρομὴ τῶν Ἀξιωματικῶν, ὁ τρόπος διαχειρίσεως τῶν πόρων τοῦ περιοδικοῦ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ καὶ λογοδοσίας τῆς Διευθύνσεως, ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ συνταξέως καὶ διαχειρίσεως, ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Περιοδικοῦ καὶ γενικῶς πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1931—32 χορηγηθεῖσα ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν 50.000 ὑπὸ κεφ. 11 ἄρθρ. 10. διὰ δαπάνας γενομένας ἤδη ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ διατεθήσεται διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος εἰς βάρος τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων τῆς πιστώσεως ταύτης ἐπ' ὀνόματι τοῦ περιοδικοῦ, βάσει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀεροπορίας.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1436, περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ» ἔχον οὕτω :

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4436 «περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν Στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ» τροποποιηθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 5213.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4436 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 5213 προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Οἱ ὑπηρετήσαντες παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς ἀκολούθοις ἰδιῶται γραφεῖς καὶ παραιτηθέντες πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου 5213 θεωροῦνται ὡς καλῶς διορισθέντες καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις εἰς ἃς καὶ οἱ κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ αὐτοῦ νόμου εὑρεθέντες ἐν ὑπηρεσίᾳ ἰδιῶται γραφεῖς.

Ἡ δαπάνη ἀντιμισθίας τῶν εὑρεθέντων ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5213 ἢ προϋπηρετησάντων παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς ἀκολούθοις ἰδιωτῶν γραφέων καταλογισθήσεται εἰς τὸ Κεφ. 19)1 τοῦ προϋπολογισμοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν «ἀπαιτήσεις ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων ἐξαιρούμεναι τῆς παραγραφῆς καὶ μὴ συμπεριληφθεῖσαι εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως ἐξ ἧς προέρχονται» τῆς χρήσεως 1932—33

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τσεχοσλοβακίας προσωρινῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1932».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4548 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῆς δημοτ. νομοθεσίας».

Αἰτήσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διαγράφεται ἐκ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ἡ πρότασις νόμου «περὶ ὑπαγωγῆς τῆς Κοινότητος Κρανιᾶς εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας».

Εἰς ἐρ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου 1) «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ κώδικος τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» 2) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3786 περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἑδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 284 καὶ τοῦ ἑδαφίου θ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΙΙΓ' τῆς 9 Αὐγούστου 1932) συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3).

Ἄρθρον 1.

Μέχρις οὗ ἱδρυθῶσιν Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ Ἐπιμελητήρια εἰς ἅπασας τὰς περιφερείας, οἱ Γερουσιασταὶ τῶν βιοτεχνῶν καὶ μικρεμπόρων ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τὴν ἐκλογὴν Γερουσιαστῶν ὑπὸ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ὀργανώσεων ἔχουσι α') τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων· β') τὰ ἐκ τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν τμημάτων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων μέλη τῶν διοικητικῶν αὐτῶν συμβουλίων· γ') οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν περιφερειακῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ δ') τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ὁμοσπονδιῶν ἢ ἑνώσεων ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν σωματείων ὅπου δὲν ὑπάρχει ὁμοσπονδία, τῶν ἀνεγνωρισμένων μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου 1932 καὶ συμφώνως τῷ νόμῳ λειτουργουσῶν

τὰ ἔχοντα δικαίωμα ψήφου κατὰ τὰ καταστατικά των καὶ ὧν ἀριθμὸς θὰ παραμείνῃ οἷος ἦτο μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου 1932.

Ἄρθρον 3ον.

Διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρισθήσονται αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὑπὸ στοιχ. β' ἀναφερόμεναι ὀργανώσεις καὶ αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμεναι λεπτομερέστεραι διατάξεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων ἀγορανομικῶν καὶ περὶ αἰσχροκερδείας νόμων», ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν ἀγορανομικῶν καὶ περὶ αἰσχροκερδείας νόμων.

Ἄρθρον 1.

Τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἀγορανομικοῦ Συμβουλίου μετέχουσιν ὡς μέλη, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 5412 τῆς 22 Ἀπριλίου 1932 ὁριζομένων, καὶ α') ἀντιπρόσωπος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, β') ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ γ') ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς Διοικήσεως αὐτοῦ.

Ἑκάστου τῶν μελῶν τούτων ὁρίζεται καὶ ἀναπληρωτὴς ὑπὸ τῆς οἰκείας Διοικήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἑκάστης τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Πρωτοδικείων, αἵτινες εἶναι καὶ ἕδραι Νομαρχιῶν, Ἐπιτροπῶν διατιμήσεων μετέχει, ἐκτὸς τῶν ἤδη ὡρισμένων μελῶν αὐτῶν, καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς οἰκείας Νομαρχίας, μὴ ὑπάρχοντος δὲ ἢ κωλυομένου τούτου ὁ ἀμέσως μετ' αὐτὸν ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας.

Ἑκάστης τῶν ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Ἐπιτροπῶν μετέχει ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 1 δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ αἰσχροκερδείας νόμων», κυρωθέντος διὰ τοῦ πέμπτου ἄρθρου τοῦ νόμου 3860 τῆς 5 Φεβρουαρίου 1929, ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀναφερομένων θεμάτων θέλουσιν ἀποφαίνεσθαι ἐφεξῆς αἱ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Πρωτοδικείων Ἐπιτροπαὶ Διατιμήσεων, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων ἀποφάσεις αὐτῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ εἰρημένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 κυρωθέντος διὰ τοῦ πέμπτου ἄρθρου τοῦ νόμου 3860 τῆς 5 Φεβρουαρίου 1929, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς :

«Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συνιστάμεναι γνωμοδοτικαὶ προεισαγωγικαὶ Ἐπιτροπαὶ συντίθενται ὡς ἑξῆς: Διὰ μὲν τὰς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, ὧν κοινὴ ἕδρα θεωροῦνται αἱ Ἀθῆναι, α') ἐκ τοῦ παρὰ τῷ οἰκείῳ Δικαστηρίῳ Αἰσχροκερδείας Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, β') δύο Πρωτοδικῶν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, γ') ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, δ') ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὁμοσπονδίας Ἀθηνῶν καὶ ε') ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν, ὡς μελῶν.

Εἰς τὰς πόλεις Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν ἡ Ἐπιτροπὴ εἶναι πενταμελὴς καὶ ἀποτελεῖται: α') ἐκ τοῦ παρὰ τῷ δικάζοντι τὰ ἀδικήματα τῆς αἰσχροκερδείας Δικαστηρίου Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς προέδρου, β') ἑνὸς Πρωτοδίκου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, γ') τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δ') τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ε') τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, ὡς μελῶν. Εἰς δὲ τὰς ἕδρας τῶν λοιπῶν Πρωτοδικείων ἡ Ἐπιτροπὴ εἶναι τριμελὴς καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου, ὡς προέδρου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, ὡς μελῶν. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήριον, μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχῃ καὶ τοιοῦτο, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει Ἐπαγγελματικὴ Ὁμοσπονδία ἢ Ἐργατικὸν Κέντρον ἢ κωλύονται οἱ Πρόεδροι τῶν οἰκείων Ὀργανώσεων, μετέχουσι τῆς Ἐπιτροπῆς ἰσάριθμοι εὐπόληπτοι πολῖται ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐμπόρων ἢ ἐπαγγελματιῶν ἢ ἐργατῶν, ὁριζόμενοι ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Πρωτοδίκαι μετασχόντες εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς γνωμοδοτικῆς προεισαγωγικῆς ἐπιτροπῆς τῆς γνωμοδοτησάσης ὅτι δέον νὰ μὴ κριθῇ συγγνωστέος ὁ κατηγορούμενος, δὲν δύνανται νὰ μετάσχωσι τῆς συνθέσεως τοῦ δικάζοντος τὸ σχετικὸν ἀδίκημα Δικαστηρίου.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 3 Αὐγούστου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ αἰσχροκερδείας κλπ. νόμων» κυρωθέντος διὰ τοῦ τρίτου ἄρθρου τοῦ νόμου 3860, ἀπαλείφεται ἡ ἐν τέλει φράσις «μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς συμμετοχῆς τοῦ δικάζοντος Προέδρου εἰς δίκας ἐπὶ παραβάσει διατιμήσεων, ἐφ' ὅσον οὗτος μετέσχε τῆς ἁρμοδίας ἐπὶ τῆς σχετικῆς διατιμήσεως Ἐπιτροπῆς».

Ἄρθρον 5.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 καταργεῖται.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5530 τῆς 14 Ἰουνίου 1932, ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς :

«Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Δικαστηρίων τῶν ἐκδικαζόντων παραβάσεις τῶν νόμων 703 καὶ 362, ὡς καὶ τῶν συναφῶν περὶ αἰσχροκερδείας καὶ νοθείας νόμων, ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐὰν δι' αὐτῶν κατεγνώσθη ποινὴ φυλακίσεως μείζων τοῦ μηνὸς ἢ χρηματικὴ ποινὴ μείζων τῶν 10.000 δραχμῶν.

Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἢ τῆς ἐπομένης τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην.

Ἡ ἔφεσις ἔχει ἀναστολικὴν δύναμιν, εἰσάγεται δὲ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας δέκα ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτῆς ἄνευ κλητεύσεως τοῦ καθ' οὗ ἡ ἔφεσις».

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινων τοῦ νόμου περὶ παροχῆς ἑτέρων φορολογικῶν διευκολύνσεων», ἔχον οὕτω :

Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινων τοῦ νόμου 5420 καὶ παροχῆς ἑτέρων φορολογικῶν διευκολύνσεων.

(ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τῆς μόνης συζητήσεώς του).

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ κατὰ τὴν 31 Ἰουλίου 1932 λήξασαι προθεσμίαι τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1, τῆς παραγράφου 1 τοῦ τοῦ ἄρθρου 2, τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.», ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5420, παρατείνονται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1932.

2. Ὡσαύτως παρατείνεται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1932 ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5292.

3. Τὰ εἰς τοὺς φορολογουμένους διὰ τῶν ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένων διατάξεων παρεχόμενα εὐεργετήματα ἐπεκτείνονται (ἐφ' ὅσον δὲν παρέχονται ἤδη διὰ τῶν μνησθεισῶν διατάξεων) καὶ ἐπὶ φόρων μνημονευομένων μὲν ἐν ταῖς μνησθείσαις διατάξεσι, τῶν αὐτῶν δέ, ὡς αἱ διατάξεις αὗται, οἰκονομικῶν ἐτῶν, βεβαιωθέντων ὅμως μετὰ τὴν ἰσχὺν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἢ μελλόντων νὰ βεβαιωθῶσι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1932.

4. Ἐξαιρετικῶς ὀφειλέται ἐκ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, βεβαιωθέντων ὁπωσδήποτε ἢ μελλόντων νὰ βεβαιωθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1932, καταβάλλοντες μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ κυρίου φόρου ἢ τέλους μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων ποσοστῶν ἀναγκαστικοῦ δανείου, δημοτικοῦ φόρου καὶ φόρου ὀδοποιΐας, ἀπαλλάσσονται τῶν εἰς βάρος αὐτῶν βεβαιωθέντων ἢ βεβαιωθησομένων προσθέτων φόρων ἢ τελῶν λόγῳ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως κλπ., ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

5. Ἡ προθεσμία τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 8 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθ. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5420, ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι τῶν παραγράφων 7 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Νομοθ. Διατάγματος παρατείνονται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932.

6. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθ. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5420, παράλαλον διπλασιάζεται, ἡ διάταξις δ' αὕτη τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τούτου, ὡς αὕτη τροποποιεῖται διὰ τῆς παρούσης παραγράφου, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς εἴτε κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἴτε κατὰ τὸν νόμον 5420 ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 5420 κυρωθέντος Νομοθ. Διατάγματος Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελε ληφθῆ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

7. Ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, ἡ φράσις «Μέχρι τέλους Ἰουλίου 1932» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932», ἡ φράσις «μέχρι καὶ τῆς 30 Ἀπριλίου 1932» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι καὶ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1932» καὶ ἡ φράσις «ἀπὸ 1 Μαΐου 1932 καὶ ἑξῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1932 καὶ ἑξῆς».

8. Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς τοῦτο ἴσχυσεν, ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 13. 1. Προκειμένου περὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ἡ πρὸς δήλωσιν τῆς ὁποίας προθεσμία ἤρξατο πρὸ τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ πρὸ τῆς 29 Ἰουλίου 1932, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ τε ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ αὐτῆς περιλαμβάνονται καὶ ἀπαιτήσεις ἢ ὀφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, αἵτινες, συμφώνως πρὸς τὸ Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα τῆς 29 Ἰουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν», μετατράπησαν εἰς ἀπαιτήσεις ἢ ὀφειλὰς εἰς δραχμάς, πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ εἰς δραχμὰς ἀξία τῶν ἀπαιτήσεων ἢ ὀφειλῶν τούτων ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος καθορισθείσῃ πρὸς μετατροπὴν εἰς δραχμὰς τοῦ ξένου νομίσματος ἢ συναλλάγματος τιμῇ.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἂν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἐδηλώθη ἀξία τῆς φορολογητέας περιουσίας μικροτέρα τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐξευρισκομένης, ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς συμπληρωματικὴν δήλωσιν τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς, τῆς σχετικῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας παρατεινομένης εἰδικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932.

Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τοιαύτης συμπληρωματικῆς δηλώσεως, ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, θεωρουμένης τῆς δηλώσεως ὡς ἀνακριβοῦς. Ἐπιτρέπεται δ' ἐξαιρετικῶς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἡ ἔκδοσις συμπληρωματικῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς τυχὸν προηγουμένως ἐκδοθείσης τοιαύτης προσδιορίσθη μικροτέρα ἀξία τῆς φορολογητέας περιουσίας.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἐδηλώθη ἢ διὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσδιορίσθη ἀξία τῆς φορολογητέας περιουσίας μείζων τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 ἐξευρισκομένης, ἐπιτρέπεται, ἵνα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 8 μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς, τροποποιηθῇ ἡ δήλωσις τοῦ φορολογουμένου ἢ ἡ ὁριστικὴ πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, προσδιοριζομένης ὡς ἀξίας τῆς φορολογητέας περιουσίας τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξευρισκομένης. Ὁ τυχὸν δ' ἐπὶ πλέον βεβαιωθεὶς ἢ καὶ καταβληθεὶς φόρος ἢ τέλος κληρονομίας, ἀρχικὸς καὶ πρόσθετος, ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται.

4. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κληρονομικῶν μερίδων ἢ κληροδοσιῶν, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιλαμβάνονται καὶ ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, αὗται δ' ἀπεδόθησαν ἀποδεδειγμένως εἰς δραχμὰς πρὸ τῆς 29 Ἰουλίου 1932 ἐπὶ τιμῇ κατωτέρᾳ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 προσδιορισθείσης, δύναται κατὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου διατυπώσεις καὶ ἐπὶ αἰτήσει ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσδιορισθῇ πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ὡς ἀξία τούτων ἡ, εἰς ἣν ἀποδεδειγμένως ἀπεδόθησαν αὗται, ἀξία εἰς δραχμάς, τροποποιουμένης ἀναλόγως καὶ τῆς τυχὸν ἐγκεκριμένης δηλώσεως ἢ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐκπιπτομένου τοῦ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καὶ καταβληθέντος φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου.

5. Προκειμένου περὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ἡ πρὸς δήλωσιν τῆς ὁποίας προθεσμία ἤρξατο τρέχουσα πρὸ τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1931, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ ἢ τοῦ παθητικοῦ αὐτῆς περιλαμβάνονται καὶ ἀπαιτήσεις ἢ ὀφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων, λόγῳ δὲ τῆς κατὰ διάφορον τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 καθοριζομένου τρόπον ἀποτιμήσεως τούτων προσδιορίσθη μεγαλυτέρα ἀξία τῆς φορολογητέας περιουσίας, δύναται κατὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσδιορισθῇ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ὡς ἀξία τῶν ὡς ἄνω ἀπαιτήσεων ἢ ὀφειλῶν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 ὁριζομένη εἰς δραχμὰς ἀξία αὐτῶν.

Ἐφ' ὅσον δὲ μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν αὐτῶν κληρονομικῶν μερίδων ἢ κληροδοσιῶν περιλαμβάνονται καὶ ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, αἵτινες ἀπεδόθησαν ἀποδεδειγμένως εἰς δραχμὰς πρὸ τῆς 29 Ἰουλίου 1932 ἐπὶ τιμῇ κατωτέρᾳ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 καθορισθείσης, δύναται κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ αἰτήσει ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἀξία τούτων ἡ, εἰς ἣν ἀποδεδειγμένως ἀπεδόθησαν αὗται, ἀξία εἰς δραχμάς.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπὴ δύναται ν' ἀπορρίψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν αἰτούμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν διαφόρων περιουσιακῶν στοιχείων, ἐφ' ὅσον ἡ προκύπτουσα ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ τῆς φορολογητέας περιουσίας καλύπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῆς εἰς δραχμὰς ὑπερτιμήσεως ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἢ τῆς εἰς δραχμὰς ὑποτιμήσεως ἑτέρων στοιχείων τοῦ παθητικοῦ εἰς ξένον ἐπίσης νόμισμα ἢ συνάλλαγμα.

Ἐγχειρισθείσης τυχὸν δηλώσεως ἢ ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τροποποιοῦνται αὗται κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκπιπτομένου τοῦ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου ἢ τέλους, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου, ἀποκλειομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντων ποσῶν.

Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκπεστέα ποσὰ ἐκπίπτονται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἐκ τοῦ βεβαιωτέου ἢ τοῦ βεβαιωθέντος καὶ μὴ καταβληθέντος φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ κληρονόμου ἢ κληροδόχου καὶ διὰ τὴν αὐτὴν κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν, ἀδιαφόρως ἂν ὁ ὀφειλόμενος εἰσέτι φόρος ἢ τέλος ἀφορᾷ αὐτὰς ταύτας τὰς, δι' ἃς ἡ ἔκπτωσις, κινητὰς ἀξίας ἢ ἕτερα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς αὐτῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας. Ἂν κατεβλήθησαν δόσεις τινὲς τοῦ φόρου ἢ τέλους, τὰ ἐκπεστέα ποσὰ ἐκπίπτονται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἐκ τῶν ὑπολειπομένων πρὸς καταβολὴν δόσεων.

11. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν, ἐφ' ὅσον ἐν αὐταῖς περιλαμβάνονται καὶ κινηταὶ ἀξίαι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ὡς ἀξία δὲ τούτων ἐδηλώθη ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ποσὸν ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τοῦ κλεισίματος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν δελτίον αὐτοῦ τιμῆς πωλήσεως αὐτῶν, δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932, νὰ ἐπιτραπῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ἐπὶ παροχῇ ἐγγυήσεως καλυπτούσης τὰ 2/5 τοῦ κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ φορολογουμένου ἀναλογοῦντος φόρου ἢ τέλους.

Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἡ ἐκ τῶν Τραπεζῶν ἀνάληψις καταθέσεων ἢ κινητῶν ἀξιῶν ὡς καὶ ἡ ἐκποίησις κληρονομιαίων ἀκινήτων κλπ. πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ὀφειλο-

ρώσεως τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς τροποποίησις τῆς δηλώσεως, προσδιοριζομένης ὡς ἀξίας τῶν κινητῶν τούτων ἀξιῶν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου τοιαύτης. Ὁ δὲ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθεὶς ἢ καὶ καταβληθεὶς φόρος ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται.

9. Προκειμένου περὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ἡ πρὸς δήλωσιν τῆς ὁποίας προθεσμία εἶχε λήξει πρὸ τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1931, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς περιλαμβάνονται καὶ μετοχαί, ὁμολογίαι ἢ πᾶσης φύσεως κινηταὶ ἀξίαι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, πρὸς ὑπολογισμὸν δὲ τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐλήφθη ἀξία τούτων ἀνωτέρα τῆς κατὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου χρονολογίαν σημειωθησομένης τιμῆς ἀγορᾶς τούτων, ἐπιτρέπεται, ἵνα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ κατὰ τὰς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ διατυπώσεις, ἐνεργηθῇ ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπελθοῦσαν ἐλάττωσιν τῆς ἀξίας μείωσις τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου, καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ἤθελεν ἀποδείξει, ὅτι κατεῖχε τὰς κινητὰς ταύτας ἀξίας μέχρι τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1931 ἢ ὅτι ἀνέλαβε μὲν ταύτας πρότερον, ἀλλὰ καθ' ὃν χρόνον εἶχε μειωθῇ ἡ ἀξία αὐτῶν, ἡ δὲ προκύψασα ἐκ τούτου ζημία αὐτοῦ δὲν ἐκαλύφθη ἐκ τῆς εἰς δραχμὰς ὑπερτιμήσεως ἑτέρων κινητῶν ἀξιῶν τῆς κληρονομίας ἢ ἀπαιτήσεων αὐτῆς εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἢ τῆς εἰς δραχμὰς ὑποτιμήσεως ὀφειλῶν αὐτῆς εἰς ξένον ἐπίσης νόμισμα ἢ συνάλλαγμα.

10. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐγκρινομένης τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μειώσεως τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντα ποσὰ τοιούτου φόρου ἢ τέλους, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου, ἐκπίπτονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποκλειομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντων ποσῶν.

Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκπεστέα ποσὰ ἐκπίπτονται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἐκ τοῦ βεβαιωτέου ἢ τοῦ βεβαιωθέντος καὶ μὴ καταβληθέντος φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ κληρονόμου ἢ κληροδόχου καὶ διὰ τὴν αὐτὴν κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν, ἀδιαφόρως ἂν ὁ ὀφειλόμενος εἰσέτι φόρος ἢ τέλος ἀφορᾷ αὐτὰς ταύτας τὰς, δι' ἃς ἡ ἔκπτωσις, κινητὰς ἀξίας ἢ ἕτερα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς αὐτῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας. Ἂν κατεβλήθησαν δόσεις τινὲς τοῦ φόρου ἢ τέλους, τὰ ἐκπεστέα ποσὰ ἐκπίπτονται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἐκ τῶν ὑπολειπομένων πρὸς καταβολὴν δόσεων.

11. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν, ἐφ' ὅσον ἐν αὐταῖς περιλαμβάνονται καὶ κινηταὶ ἀξίαι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ὡς ἀξία δὲ τούτων ἐδηλώθη ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ποσὸν ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τοῦ κλεισίματος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν δελτίον αὐτοῦ τιμῆς πωλήσεως αὐτῶν, δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932, νὰ ἐπιτραπῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ἐπὶ παροχῇ ἐγγυήσεως καλυπτούσης τὰ 2/5 τοῦ κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ φορολογουμένου ἀναλογοῦντος φόρου ἢ τέλους.

Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἡ ἐκ τῶν Τραπεζῶν ἀνάληψις καταθέσεων ἢ κινητῶν ἀξιῶν ὡς καὶ ἡ ἐκποίησις κληρονομιαίων ἀκινήτων κλπ. πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ὀφειλο-

μένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτῶν κρίσιν τὸ Δημόσιον ἐξασφαλίζεται ὡς πρὸς τὸν τελικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου κριθησόμενον ὡς ὀφειλόμενον φόρον ἢ τέλος ἐκ τῆς παρασχεθείσης ἐγγυήσεως ἢ τῆς λοιπῆς κληρονομιαίας περιουσίας».

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ 1641 νόμου εἶναι ὅτι ἡ διὰ τοῦ νόμου τούτου κατάργησις τῶν πρὸ αὐτοῦ ἰσχυσάντων νόμων περὶ φόρου ἢ τέλους ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ἀφορᾷ μόνον τὰς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ 1641 νόμου καὶ ἐφεξῆς ἐπαχθείσας κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ συσταθείσας δωρεὰς ἢ προῖκας, ἐξακολουθοῦν δ' αὗται ἰσχύουσαι διὰ τὰς προγενεστέρως ἐπαχθείσας κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ συσταθείσας δωρεὰς ἢ προῖκας, ἔστω καὶ ἂν κατὰ τὸν τότε ἰσχύοντα νόμον ἀνεβάλλετο ἡ φορολογία τούτων, συμπίπτῃ δ' ὁ χρόνος τῆς φορολογίας αὐτῶν κατὰ τὸν τότε ἰσχύοντα νόμον εἰς χρόνον, καθ' ὃν ἴσχυσεν ὁ νόμος 1641.

Ὡσαύτως ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν πρὸ τοῦ νόμου 1641 ἰσχυσάντων νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν εἶναι ὅτι πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν ἡ χρῆσις καὶ ἡ οἴκησις.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἑκάστοτε ἰσχυσασῶν καὶ τῶν νῦν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν εἶναι ὅτι ὅπου συντρέχει νόμιμος περίπτωσις ἀνελευθερίας τῆς φορολογίας, λόγῳ διαιρέσεως τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος ἢ λόγῳ αἱρέσεως, ἐπιδικίας κλπ., ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν, οἵτινες ἴσχυον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπαγωγῆς τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ τῆς συστάσεως τῆς δωρεᾶς ἢ προικὸς καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας, προσαυξάνονται ὅμως ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη κατὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρόσθετα ποσοστά, δημοτικὸν φόρον καὶ φόρον ὁδοποιΐας τὰ ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ αἰτίᾳ θανάτου δωρεῶν φορολογουμένων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δωρητοῦ ἐφαρμόζονται οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ δωρητοῦ ἰσχύοντες φορολογικοὶ συντελεσταί.

Πᾶσα ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν φόρου κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς Ἐπιτροπῆς ἢ τῶν Ἐκλικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κρίνασα ἤδη ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης παραγράφου, ἀναθεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος ταύτην φορολογικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὸ αἰτήσει τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ φορολογουμένου, συνταχθησομένῃ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ ἄνευ καταβολῆς παραβόλου τινὸς καὶ ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν ἐπιτρέπεται ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἀλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν πρσώπων ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος, ἐν δὲ τῇ ἀντιστοίχῳ νομοθεσίᾳ ξένου Κράτους δὲν προβλέπεται τοιαύτη ἀπαλλαγὴ ἀλλ' ὑπαγωγὴ μόνον εἰς ἐλαφρότερον φορολογικὸν συντελεστὴν ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος, ἐπιτρέπεται, ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρίζηται, ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι φορολογητέα κληρονομικὴ μερὶς ἢ κληροδοσία φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἔχοντος τὴν ἰθαγένειαν τοῦ ξένου τούτου Κράτους θέλει ὑπαχθῇ εἰς φόρον ἀντίστοιχον πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ ξένου τούτου Κράτους ἐπιβαλλόμενον.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν ἐπαχθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων ἐκείνων αἱ ἂς ρητῶς ἐν αὐτῷ ἄλλως ὥρισται.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5552 κλπ. περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος», ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1932 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5552 κλπ».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 14 Ἰουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5552 κλπ.», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 224 τῆς 14 Ἰουλίου ε. ἔ. (Τεύχους Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναδημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230 ὁμοίου, οὗτινος τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5552 κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ληφθεῖσαν ἀπόφασιν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων» μετὰ γνώμην τῆς ἁρμοδίας μικτῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 5422 δὲν ἰσχύει ἐφ' ὅσον ὁ δανειστὴς δέχεται τὴν ἐξόφλησιν τῆς εἰς συνάλλαγμα ὀφειλῆς εἰς τέσσαρας ἴσας ἐξαμήνους δόσεις διὰ δεσμευμένων δραχμῶν κατὰ τὰς κειμένας περὶ τούτων διατάξεις.

Ἡ προθεσμία τῶν δόσεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς σχετικῆς δηλώσεως τοῦ δανειστοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν δύναται νὰ χορηγῇ κατὰ τὴν κρίσιν του προσωρινὴν ἀναστολὴν τῆς διὰ δραχμῶν πληρωμῆς ἑκάστης δόσεως ἢ καὶ νὰ ὁρίζῃ τμηματικὴν ἑκάστης δόσεως ἐξόφλησιν, παρατείνων τὴν προθεσμίαν ἑκάστης δόσεως ἢ καὶ τὴν συνολικὴν τοιαύτην ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψει εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπέζαις καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς συνάλλαγμα δὲν δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν ἢ μεταφερθῶσιν εἰς ἄλλην Τράπεζαν εἴτε εἰς συνάλλαγμα εἴτε εἰς δραχμὰς πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παρατείνηται ἐπὶ ἕνα εἰσέτι μῆνα. Ἡ αἴτησις περὶ ἀποδόσεως ἢ μεταφορᾶς τῆς εἰς συνάλλαγμα καταθέσεως ὑποβάλλεται διὰ τῆς παρ' ᾗ ὁρίσταται αὕτη Τραπέζης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δυναμένην νὰ ἐγκρίνῃ ταύτην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἢ νὰ ἐγκρίνῃ καταβολὴν ποσοῦ δραχμῶν ἔναντι τῆς εἰς συνάλλαγμα καταθέσεως.

2. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τὴν μὴ χορήγησιν τῆς ἀδείας περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 5422 προστίθεται ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 3 ἔχον οὕτω :

«Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἡ συνομολόγησις ὑποχρεώσεων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα διὰ δανείων ἢ ἄλλων συμβάσεων ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Κτηματικῶν Τραπεζῶν συναπτομένων ἐνυποθήκων δανείων, τῶν δανείων τῶν ἀφορώντων χρηματοδότησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου ὡς καὶ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5406 καὶ διὰ τοῦ νόμου 5422 διατηρηθεῖσα γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ Συναλλάγματος ὡς καὶ ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 5422 συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Τραπεζῶν συγχωνεύονται εἰς μίαν, ἥτις ἀσκεῖ τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀνατεθειμένα εἰς τὰς συγχωνευομένας Ἐπιτροπὰς καθήκοντα.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ἐπιτροπὴ θέλει ἀποτελεσθῇ ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς.

Καθ' ὁμοιον τρόπον ὁρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μελῶν ἐκ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται εἷς τῶν Εἰσηγητῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἀναπληρωτὴς δ' αὐτοῦ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν ὡς καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 1ης Ἰουλίου 1932 «περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων πρὸς Τραπέζας ἢ ἄλλα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα» ἔχει ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5422 ὀφειλῶν ἐξ ὑποχρεώσεων συνομολογηθεισῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα.

Ἄρθρον 6.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5552 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Διὰ τῆς αὐτῆς συμβάσεως καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῆς προσθέτου ταύτης συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου».

Ἄρθρον 7.

Ἡ διάθεσις α') τοῦ συναλλάγματος τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5422 κάλυμμα κυκλοφορίας, β') τοῦ συναλλάγματος τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς προϊόντων ἢ ἐξ ὑπεραγορῶν καὶ ἐκχωρουμένου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5422 ἰσοτιμίᾳ καὶ γ') τῆς εἰς δραχμὰς ὁπωσδήποτε προκυπτούσης συναλλαγματικῆς διαφορᾶς ἐκ πωλήσεως συναλλάγματος τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 14 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ κάτωθι σχέδια νόμου

1) «περὶ παρατάσεως προθεσμίας κενῶν δοχείων παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν».

2) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως Κωνσταντινουπολιτῶν».

3) «Περὶ ἐγκρίσεως συμπλήρωματικῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν». κατόπιν ἐξηγήσεων τοῦ κ. Βαρβαρέσσου (Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν) ὅτι πρόκειται περὶ τακτοποιήσεως γενομένης δαπάνης.

4) «Περὶ χορηγήσεως πιστώσεως διὰ τὴν ἐξόφλησιν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ προμηθείας χάρτου κλπ.».

5) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ Διατάγματος περὶ στεγάσεως Δημοσίων ὑπηρεσιῶν», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ προθεσμίας κενῶν δοχείων παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν.

Ἄρθρον μόνον.

Κενὰ δοχεῖα ἐν γένει ἀποταμιευθέντα ἢ παραληφθέντα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 64 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 1165 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930 δύνανται νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ τὸ ἐξωτερικὸν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1933.

Ἐὰν τὰ δοχεῖα ταῦτα δὲν ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὑπόκεινται εἰς ἐκτελωνισμὸν καταβαλλομένου τοῦ 1)10 τοῦ ἀρχικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν συμπαρομαρτούντων φόρων ἐφ' ὅσον ὁ τελωνισμὸς καὶ ἡ καταβολὴ τῶν δασμῶν ἐνεργηθῇ μέχρι τέλους 1933. ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰ κατὰ τὸ δασμολόγιον τέλη καὶ λοιπὰ δικαιώματα.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δασμῶν κλπ. ἐὰν δὲν προσεκομίσθησαν ἐκ μέρους τῶν ἀποταμιευτῶν πιστοποιητικὰ προελεύσεως θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ λιμὴν φορτώσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5170.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως τῶν ἐγκαταλειφθέντων παρὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 5170 προσώπων κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων γίνεται διὰ παντὸς νομίμου ἀποδεικτικοῦ μέσου πλὴν μαρτύρων.

Διὰ τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ κινητὰ τὰ ὑπερτερούντα τὴν συνήθη οἰκοσκευήν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως τούτων εἶναι ἀδύνατος εἰς τὸν δικαιοῦχον διὰ τὴν ἔλλειψιν παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, τεκμαίρεται ὅτι ὁ δικαιοῦχος εἶχε καὶ ἐγκατέλειπε τοιαῦτα ὑπὸ τὴν ἑξῆς διάκρισιν:

α') Ἂν μὲν εἶναι ἰδιοκτήτης ἐγκαταλειφθέντος ἀκινήτου τὸ ὁποῖον κατῴκει ὁ ἴδιος, ἡ ἀξία τῶν ἐγκαταλειφθέντων ὑπ' αὐτοῦ οἰκιακῶν κινητῶν τεκμαίρεται ἴση πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος τοῦ ἀκινήτου, ἐξευρισκομένου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5170.

β') Ἂν δὲ ὁ δηλῶν δὲν κατώκει ἐν ἰδιοκτήτῳ ἀκινήτῳ ἢ ὡς ἄνω ἀξία τεκμαίρεται ἴση πρὸς δύο ἐτήσια μισθώματα.

Εἰς πάσας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις προσαπαιτεῖται ἡ ἀπόδειξις τῆς μὴ μετακομίσεως ἐν Ἑλλάδι τῶν δηλωθέντων οἰκιακῶν κινητῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἐκτιμῶνται καὶ τὰ κινητὰ τὰ ἀντιπροσωπεύοντα ἐπιπλώσεις ξενοδοχείων καὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει.

Πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἀκινήτων ἰδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον οἱ δηλώσαντες τοιαύτην εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ προσαγάγωσι τοὺς ἀπαιτουμένους τίτλους τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κτηματολογίου, συνιστᾶται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Συνεργεῖον ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου ἢ Πρωτοδίκου, ἑνὸς Διοικητικοῦ ἐκ τῶν γνωριζόντων τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Σωματείου Κτηματιῶν Κω)πόλεως, εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ ἐν τῷ Τουρκικῷ Κτηματολογίῳ ἔρευνα πρὸς διαπίστωσιν τοῦ ἐν τῇ δηλώσει ἀξιουμένου γεγονότος τῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ δηλοῦντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων αὐτοῦ ἐγγραφῆς τοῦ ἀκινήτου.

Ἡ ἔρευνα θὰ διεξάγεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τῶν ἀναφερομένων ἐν ταῖς ὑποβληθείσαις τῇ Ὑπηρεσίᾳ Νόμου 5170 ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων δηλώσεσι.

Τὸ Συνεργεῖον θὰ τηρῇ βιβλίον ἐν ᾧ θὰ ἀντιγραφῶσιν ἅπασαι αἱ κατόπιν τῶν σχετικῶν ἐρευνῶν ἐν τῷ Κτηματολογίῳ ἀνευρεθείσαι ἐγγραφαὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν αἰτούντων δικαιούχων ἢ τῶν δικαιοπαρόχων αὐτῶν. Θὰ καταρτίζεται δὲ ἀντίγραφον τῆς ἀφορώσης ἕκαστον ἐνδιαφερόμενον καταχωρίσεως ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Συνεργείου ὑπογραφόμενον παρὰ πάντων τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ Συνεργεῖον μελῶν ὅπερ θὰ συνάπτεται ἀντὶ τίτλου εἰς τὴν ὑποβεβλημένην εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Νόμου 5170 δήλωσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν σχετικῶν δαπανῶν ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5170.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου 5170 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

1. Οἱ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 5170 ἀναφερομένων προσώπων συνταξιοῦχοι τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, δικαιωθήσονται ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως ἐπιδικασθησομένης αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ νόμου 5170 προβλεπομένων Ἐπιτροπῶν. Αἱ Ἐπιτροπαὶ πρὸς ἐπιδίκασιν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ παρόντος ἄρθρ. θέλουσι λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καθωρισμένην σύνταξιν καὶ τὸ πιθανὸν χρονικὸν ὅριον κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ εἰσέπραττε τὸ δικαιούμενον πρόσωπον τὴν σύνταξιν ταύτην, ἤτοι θέλουσι πολλαπλασιάζει τὴν ἐτησίαν βασικὴν σύνταξιν ἐπὶ συντελεστὴν ἴσον πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ 15 ὅσα εἶναι κατὰ τεκμήριον τὰ ἔτη τῆς ὑπολοίπου πιθανῆς ζωῆς τοῦ συνταξιούχου καὶ τῶν ἐτῶν καθ' ἃ τῷ ἐπληρώθη παρὰ τοῦ Τουρκικοῦ Δημοσίου.

2. Οἱ ἐκ τῶν ὡς ἄνω δικαιούχων μὴ ἔχοντες συμπληρώσει, κατὰ τὴν ἐκ Τουρκίας ἀναχώρησίν των, συντάξιμον ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν ὁρισθησομένην ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας καὶ τῶν ποσοστῶν ἅτινα κατέβαλον εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, ἤτοι καθορίζεται ὡς κατὰ τεκμήριον ποσὸν συντάξεως δι' ὑπάλληλον συμπληρώσαντα πενταετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ποσοστὸν 5 ο/ο τοῦ τελευταίου βασικοῦ μισθοῦ του, προσαυξανόμενον κατὰ 1 ο/ο διὰ πᾶν ἐπὶ πλέον ἔτος ὑπηρεσίας, τὸ δὲ οὕτω προκύπτον ποσὸν πολλαπλασιάζεται κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενα.

3. Δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἀποζημιώσεως ἔχουσιν ἐπίσης ἡ ἐν χηρείᾳ διατελοῦσα νόμιμος σύζυγος τοῦ δικαιούχου, τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποιηθέντα ἀνήλικα τέκνα, οἱ ἀνήλικοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἄλλου προστάτου καὶ οἱ γονεῖς οἱ ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἄλλα ἐνήλικα τέκνα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ καταβλητέον ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως κατανέμεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ποσοστὰ κατὰ τὰς κειμένας περὶ συντάξεων διατάξεις. Πάντα τὰ δικαιούμενα ἀποζημιώσεως πρόσωπα δέον νὰ ἔχωσι τὰς νομίμους ἰδιότητας κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5170.

4. Τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως δὲν δικαιοῦνται ὑπάλληλοι οἵτινες εἶχον ἀπολυθῇ συνεπείᾳ δικαστικῆς ἀποφάσεως λόγῳ καταχρήσεων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των καὶ ὡς τοιοῦτοι ἐξέπεσαν τοῦ δικαιώματος τῆς λήψεως μισθοῦ ἢ συντάξεως παρὰ τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους.

5. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δικαιούχων ὅσοι ἐλάμβανον σύνταξιν ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Δημοσίου ὀφείλουν νὰ ὑποβάλωσιν εἴτε ἐν πρωτοτύπῳ εἴτε ἐν ἐπισήμῳ κεκυρωμένα δικαιολογητικὰ ἢ ἕτερα συναφῆ στοιχεῖα καὶ ἀποδεικτικὰ βεβαιοῦντα τὴν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως διοικητικὴν πρᾶξιν ὡς καὶ τὴν δεδικασμένην ὑπὲρ αὐτῶν σύνταξιν.

Ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν εἶχον εἰσέτι συμπληρώσει συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ καίτοι συμπληρώσαντες τριακονταετῆ ὑπηρεσίαν δὲν ἔτυχον συντάξεως δέον νὰ ὑποβάλωσιν ὁμοῦ μετὰ τῶν σχετικῶν κατὰ τὰ ἀνῳ ἄνω δικαιολογητικῶν ἢ ἐπισήμων ἀντιγράφων αὐτῶν κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν ὡς καὶ τὸν εἰς γρόσια μηνιαῖον μισθὸν ἑκάστης παρὰ τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως συνταξίμου ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῆς δημοσίου συνταξίμου ὑπηρεσίας, τοῦ εἴδους αὐτῆς καὶ τοῦ δι' αὐτὴν παρεχομένου μισθοῦ ἢ τῆς λοιπαναμένης συντάξεως καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς ἀπόκειται εἰς τὸν αἰτοῦντα δικαιοῦχον καὶ ἀποδεικνύεται δι' ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦ Τουρκικοῦ Δημοσίου, ἀποκλειομένης τῆς προσαγωγῆς ἐγγράφων βεβαιώσεων τῶν ὁπουδήποτε ἐγκατεστημένων προσωρινῶν ὀργανώσεων ὡς καὶ πάσης ἐμμαρτύρου ἀποδείξεως. Προκειμένου ὁμως περὶ ὁπωσδήποτε ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ κλητεύσῃ καὶ ἐξετάσῃ μάρτυρας, ὧν τὸ ἀξιόπιστον τῶν καταθέσεων ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἐγκρίσεως συμπληρωματικῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται συμπληρωματικὴ δαπάνη δραχ. 352.467 πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν δημιουργηθεισῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς δυνάμει τοῦ νόμου 5342 διαρρυθμίσεως, ἐγκαταστάσεως, ἐπιπλώσεως καὶ μεταφορῶν κλπ., τοῦ κτιρίου, ἔνθα νῦν στεγάζεται τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, ἐγγραφομένης ἰσοπόσου πιστώσεως εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1932—1933.

Ἡ δικαιολόγησις τῆς ἀνωτέρω δαπάνης ἐνεργηθήσεται συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 5342.

Περὶ χορηγήσεως πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 14.997.528.30 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ κεφ. ἄρθρ. χορηγεῖται πίστωσις ἐκ δραχμῶν 14.997.

528.30 πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω πίναξι δαπανῶν χρήσεων 1922-23, 1923-24, 1924-25, 1925-26, 1926-27, 1927-28, 1928-29, 1929-30, 1930-31, μὴ συμπεριληφθεισῶν εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα καὶ καθ' ἃς ὁ ἀπολογισμὸς τῆς οἰκείας χρήσεως δὲν κατέλιπεν ὑπόλοιπα εἰς τὰς σχετικὰς πιστώσεις.

Περὶ τακτοποιήσεως δαπανῶν παρελθουσῶν χρήσεων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ εἰς βάρος τῶν πιστώσεων τῶν κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων τοῦ Πρ)σμοῦ 1932—33 ἔκδοσις τῶν οἰκείων ἐνταλμάτων, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 ἐδαφ. 2 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 879 κτλ.» πρὸς λογιστικὴν τακτοποίησιν προκαταβολῶν τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων διὰ γενομένας προμηθείας εἰδῶν μονοπωλίου καὶ ὑπεγγύων ἐνσήμων, ὡς καὶ πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεως προμηθευθέντος χάρτου, τῶν δαπανῶν τούτων ἀνεργομένων ἐν συνόλῳ εἰς δρχ. 22.007.618.60)οο καὶ προερχομένων ἐκ τῶν χρήσεων 1923—24 ἕως 1931—32.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1932 Διατάγματος «περὶ στεγάσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις καὶ κωδικοποίησις τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1932 Διατάγματος «περὶ στεγάσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν».

Ὡσαύτως γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου ἀρωγῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ Εἰδικὰ Ὑδραυλικὰ Ταμεῖα Σελινοῦντος καὶ Ἐρκύνης—Μακρυσαίου».
ἔχον οὕτω :

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου ἀρωγῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ Εἰδικὰ Ὑδραυλικὰ Ταμεῖα Σελινοῦντος καὶ Ἐρκύνης Μακρυσαίου.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ χορήγησις παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐκτάκτου ἀρωγῆς ὑπὲρ τῶν Εἰδικῶν Ὑδραυλικῶν Ταμείων Σελινοῦντος καὶ Ἐρκύνη-Μακρυσαίου δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000) εἰς τὸ πρῶτον καὶ δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) εἰς τὸ δεύτερον, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τούτων ἐπειγόντων ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων.

Ἡ ἀρωγὴ αὕτη καταβληθήσεται εἰς βάρος ἰδίας πιστώσεως ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τῆς χρήσεως 1932—33.

Εἰς β' συζήτησιν γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις νόμου «περὶ εἰσπράξεως λιμενικῶν φόρων» ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη τὸ εἰς μόνην συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, σχέδιον νόμου «περὶ κορεσμοῦ τῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν τῆς γραμμῆς Κηφισσίας καὶ ἰδιωτικῶν ἐποπτῶν».

Ὡσαύτως γίνεται δεκτὸν τὸ εἰς μόνην συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς ὑπηρεσίας T.T.T.».

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συνυπηρετήσεως τῶν ἐγγάμων δημοσίων ὑπαλλήλων μετὰ τῶν συζύγων των ὡσαύτως δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον» ἔχον οὕτω :

Περὶ συνυπηρετήσεως τῶν ἐγγάμων δημοσίων ὑπαλλήλων μετὰ τῶν συζύγων των ὡσαύτως δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Ἄρθρον 1.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔγγαμοι μετὰ τῶν συζύγων ὡσαύτως δημοσίων ὑπαλλήλων θὰ συνυπηρετῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν δι' ἀμφοτέρους ὑπηρεσίαι καὶ ἐφ' ὅσον ἡ συνυπηρέτησίς των δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν Νόμον περὶ ἐντοπιότητος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ οὕτω μετατιθέμενοι δὲν θὰ λαμβάνουν τὰ ὁδοιπορικά των ἔξοδα, πρὸ τῆς μεταθέσεώς των δὲ θὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ συναδέλφου των εἰς οὗτινος τὴν θέσιν θὰ μετατεθῶσιν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος μετατιθέμενοι δὲ νὰ καταλαμβάνωσι τὴν θέσιν συναδέλφου των ἐντοπίου. Ἐπίσης θὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὰν Διοικήσεις των καὶ ληξιαρχικὴν πρᾶξιν τοῦ γάμου των.

Ἄρθρον 4.

Ὁ αἰτῶν ἢ ἡ αἰτοῦσα μετάθεσιν διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν Βόλου δὲν θὰ μετατίθεται ἐὰν δὲν ἔχει ὑπηρεσίαν πενταετῆ ἐπαρχίας.

Εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις νόμου «περὶ δανείων μεταξὺ ἀλλοδαπῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς :

Περὶ δανείων μεταξὺ ἀλλοδαπῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἄρθρον μόνον.

Δάνεια συναφθέντα ἐν Τουρκίᾳ ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1918 μεταξὺ ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων μὴ ἀνταλλαξίμων, εἴτε εἰς αὐτούσια χρυσᾶ νομίσματα, εἴτε εἰς λίρας χρυσᾶς, εἴτε εἰς εἰκοσόφραγκα χρυσᾶ, πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι, ἐξοφλοῦνται εἰς Ἑλληνικὰ τραπεζικὰ γραμμάτια κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διατυπωθεῖσαν τοῦ νομίσματος εἰς ὃ ὁ ἐξοφλητέος δανεια συνήφθησαν.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5060 «περὶ τύπου» ἔχον οὕτω :

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5060 «περὶ τύπου».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 5060 «περὶ τύπου», προσβολῶν τῆς τιμῆς ἐν γένει καὶ ἄλλων σχετικῶν ἀδικημάτων προστίθεται ἡ ἑξῆς 3η παράγραφος :

3. Ὁ Διευθυντὴς ἢ ἐκδότης ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ἢ ἀνακοινώσεις ἢ γνῶμαι ἀποδιδόμεναι εἰς στρατιωτικὸν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἢ τῆς Ἀεροπορίας ἐν ἐνεργείᾳ ὀφείλει, καλούμενος ὑπὸ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, νὰ κατονομάσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὸν στρατιωτικόν. Ἐὰν τὸ δημοσίευμα προέρχηται ἐκ στρατιωτικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ, πρέπει νὰ δηλοῦται τοῦτο σαφῶς ἐν τῇ ἐφημερίδι ἢ τῷ περιοδικῷ. Ὁ παραβαίνων τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας διευθυντὴς ἢ ἐκδότης, ὡς καὶ ὁ ψευδῶς ἀποδοὺς τὸ ἄρθρον, τὰς ἀνακοινώσεις ἢ γνώμας, εἰς στρατιωτικὸν ἐν ἐνεργείᾳ, ἢ ἐν ἀποστρατείᾳ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 20 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Κατόπιν ερωτήσεως του Βουλευτού κ. Ν. Γαρδικιώτη ό κ. Ι. Βαλαλάς (Υπουργός της Γεωργίας) ποιείται την κάτωθι δήλωσιν, ην αποδέχεται ή Βουλή.

Επί της προτάσεως νόμου περί αυθεντικής ερμηνείας και τροποποιήσεως των νόμων 4818 και 5083 περί ενοικιοστασίου βοσκών ό κ. Υπουργός της Γεωργίας ποιείται την δήλωσιν ότι το άρθρον 5 του νόμου 4818 δεν αναφέρεται εις το από 9 Μαΐου 1927 Διάταγμα περί θεσμού μισθώματος ως προς την προθεσμίαν της υποβολής αιτήσεως προς κανονισμόν του μισθώματος.

Μετά ταύτα γίνεται δεκτή δι' αναστάσεως κατ' άρθρον και σύνολον εις β' συζήτησιν ή πρότασις νόμου «περί ενοικιοστασίου βοσκών» έχουσα ούτω :

Περί αυθεντικής ερμηνίας και τροποποιήσεως των Νόμων 4818 και 5083 «περί ενοικιοστασίου βοσκών».

Άρθρον 1.

1. Η αληθής έννοια του άρθρου 5 του Νόμου 4818 και του άρθρου μόνου του νόμου 5083 είναι ή εξής :

«Επί πασών των μισθώσεων, αίτινες περιλαμβάνονται εις το πενταετές χρονικόν διάστημα από 8 Νοεμβρίου 1930 μέχρις 7 Νοεμβρίου 1935 ισχύει το υπό του Νόμου τούτου διεπόμενον ενοικιοστάσιον βοσκών, και ως μίσθωμα ισχύει το υπό του Νόμου 5083 οριζόμενον, ασχέτως του χρόνου της καταρτίσεως της συμβάσεως ή δια συμβολαίου ή δια δημοπρασίας ή οπωσδήποτε άλλως, είτε προ του Νόμου 4818, είτε μετ' αυτόν.

2. Το άρθρον 5 του Νόμου 4818 αναφέρεται εις το από 9 Μαΐου του 1927 Διάταγμα περί θέμιτου μισθώματος μόνον ως προς το όριον του μισθώματος και ουχί και ως προς την διαδικασίαν της υποβολής αιτήσεως προς κανονισμόν του μισθώματος.»

Άρθρον 2.

1. Δι' ας υποθέσεις εξεδόθησαν τυχόν αντίθετοι δικαστικαί ή διοικητικαί αποφάσεις, επιτρέπεται ή εκ νέου εισαγωγή και εξέτασις υπό των αρμοδίων Δικαστηρίων επί τη βάσει του προηγουμένου άρθρου.

2. Αί κατά τα άρθρα 2 και 4 του Νόμου 4818 δηλώσεις δύνανται να επαναλαμβάνωνται κατ' έτος μέχρι πέρατος της ισχύος του Νόμου και κατά τας εν αυτώ προθεσμίας και διάκρισις.

εις μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτόν κατ' άρθρον και σύνολον το σχέδιον νόμου «περί επαναφοράς της διοικήσεως του Προσφυγικού Συνοικισμού «Ελληνικό» εις το Υπουργείον Γεωργίας», έχον ούτω :

Περί επαναφοράς της διοικήσεως του προσφυγικού συνοικισμού «Ελληνικό» εις το Υπουργείον Γεωργίας

Άρθρον 1.

Η διοίκησις του Συνοικισμού Ελληνικό, τύπου αγρουπόλεως, επανέρχεται εις το Υπουργείον Γεωργίας, καταργουμένης της διατάξεως του άρθρου 176 του νόμου 5496 όσον αφορά τον συνοικισμόν τούτον, και κυρουμένων μέχρι σήμερον γενομένων σχετικών πράξεων υπό της διαλυθείσης Ε. Α. Π. και του διαδεχθέντος αυτήν Υπουργείου Γεωργίας.

Άρθρον 2.

Διατηρούνται εν ισχύϊ αί διατάξεις περί υποχρεωτικής καλλιεργείας, ως και περί μη κατατμητού των οικοπέδων επί δεκαετίαν από της παραχωρήσεως.

Άρθρον 3.

Ειδικώς μεταβίβασις κυριότητος επιτρέπεται μόνον μετά παρέλευσιν έτους από της αποπληρωμής της αξίας του οικοπέδου και εφ' όσον έχουν εκπληρωθή αί υποχρεωτικοί όροι της καλλιεργείας και οικοδομήσεως κατοικίας. Η υποθήκευσις του γυμνού οικοπέδου επιτρέπεται κατόπιν αδείας του Υπουργείου και προ της παρελεύσεως της άνω προθεσμίας προς εκτέλεσιν οικοδομικών και γεωργικών έργων επ' αυτών.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Προκειμένου να συζητηθή το νομοσχέδιον «περί διαχειρίσεως και εκμεταλλεύσεως των αποστραγγιζομένων ως και των βελτιουμένων γαιών Μακεδονίας» ό κ. Γ. Ζερβός υποβάλλει πρότασιν όπως ή Βουλή αποφανθή επ' αυτού δι' ονομαστικής κλήσεως.

Η συζήτησις επί του νομοσχεδίου αναβάλλεται.

Γίνεται δεκτόν εις μόνην συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί χορηγήσεως γεωργικών κλήρων εις τους ιδιοκτήτας του απαλλοτριωθέντος λειβαδίου Κουτσουπιά—Ιωαννίνων, έχον ούτω :

Περί χορηγήσεως γεωργικού κλήρου εις ιδιοκτήτας απαλλοτριωθέντος λειβαδίου Κουτσουπιά—Ιωαννίνων.

Άρθρον μόνον.

Επιτρέπεται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας, συμφώνως προς τας διατάξεις του Αγροτικού νόμου, ή παραχώρησις εις τους ιδιοκτήτας του απαλλοτριωθέντος λειβαδίου Κουτσουπιάς της περιφερείας Ιωαννίνων μέχρις εξ το πολύ γεωργικών κλήρων εκ διαθεσίμων τοιούτων είτε εις το ως άνω λειβάδιον είτε εις άλλα απαλλοτριωθέντα αγροκτήματα της περιφερείας Ιωαννίνων.

εις β' συζήτησιν γίνεται δεκτή δι' αναστάσεως κατ' άρθρον και σύνολον ή πρότασις νόμου «περί συμπληρώσεως του άρθρου 3ου εδ. 2ον παρ. 2 του υπ' αριθ. 4374 νόμου περί διαβαθμίσεως δημοδιδασκάλων κλπ.» έχουσα ούτω :

Περί συμπληρώσεως του άρθρου 3 εδαφίου 2 παραγράφου 2 του υπ' αριθ. 4374 Νόμου περί διαβαθμίσεως δημοδιδασκάλων κλπ.

Άρθρον μόνον.

Εις το τέλος της παραγράφου 2 του 2ου εδαφίου του άρθρου 3 του Νόμου 4374 και μετά τας λέξεις «και ή ισχύς αυτού θα διαρκή έν έτος», προστίθενται τα εξής «εν περιπτώσει όμως εξαντλήσεως αμφοτέρων ή και του ετέρου των πινάκων τούτων προ της παρελεύσεως της ως άνω διετίας, συντάσσεται νέος τοιούτος αντί του εξαντληθέντος».

Άρχεται κατόπιν ή συζήτησις επί του σχεδίου νόμου «περί διοικήσεως των εσόδων και εξόδων του Κράτους 1932—33», και λαμβάνει τον λόγον ό κ. Α. ΒΕΡΔΕΛΗΣ ως εισηγητής παρά τη Επιτροπή λέγει τα εξής:

Ο παρών προϋπολογισμός ό δος της από του 1928 Κυβερνήσεως των Φιλελευθέρων κατετέθη και έρχεται νυν υπό την κρίσιν της Βουλής μετά την έναρξιν του οικονομικού έτους κατ' αντίθεσιν προς τους προηγουμένους προϋπολογισμούς των οποίων ή κατάθεσις και ή ψήφισις επετεύχθη εγκαίρως. Η Κυβέρνησις των Φιλελευθέρων, έχουσα την συναίσθησιν των καθηκόντων ενός καλού διαχειριστού των Δημοσίων Οικονομικών της Χώρας, ανεξαρτήτως της ρητής επιταγής του Συντάγματος, όπως ό προϋπολογισμός κατατίθεται εγκαίρως μετά θρησκευτικής ευλαβείας, εμερίμνησε τω όντι όπως τους προϋπολογισμούς καταθέτει εγκαίρως, διότι αναμφιβόλως ουδεμία άλλη Κυβερνητική ανακοίνωσις ή πράξις δεν δύναται να δώση πληρεστέραν, σαφεστέραν, γενικωτέραν εικόνα του όλου Κυβερνητικού προγράμματος και της όλης Κυβερνητικής πολιτικής από τον εκάστοτε προϋπολογισμόν. Η έγκαιρος αυτή κατάθε-

σις των προϋπολογισμών αποτελεί αναμφισβητήτως μίαν από τας φωτεινοτέρας σελίδας της περί τα Δημοσιονομικά Πολιτείας της τελευταίας τετραετίας.

Χωρίς βέβαια να είναι ούτε ό χρόνος, ούτε ό τόπος καταλληλος όπως επεκταθή τις επί της εν γένει οικονομικής πολιτείας και δημοσιονομικής δράσεως της τελευταίας τετραετίας θα ώφειλεν εν τούτοις να υπομνήση ότι ή παρούσα Κυβέρνησις δεν επεξετάθη πέραν των υπό των προκατόχων αναληφθεισών υποχρεώσεων, όσον αφορά ειδικώς τα παραγωγικά έργα αρκετά προχωρημένα, τα οποία ευρίσκοντο εν εξελίξει κατά την έναρξιν της θητείας της. Ούτω ή συνέχισις και περάτωσις των έργων της αποξηράνσεως της λίμνης Κωπαΐδος, του αρδευτικού δικτύου Αμαθείας, του αρδευτικού δικτύου Σερρών και της Δράμας αναβάλλουσα την εκτέλεσιν των υδραυλικών έργων της Θεσσαλίας και της λοιπής Ελλάδος διά το απώτερον μέλλον, διότι ακριβώς δεν ηθέλησεν να επιβαρύνη το Δημόσιον χρέος με νέα τοκοχρεωλύσια και διότι εύλογως προέβαλεν το επιχείρημα ότι θα ήτο άσκοπος νέων μηχανημάτων και εκσκαφέων προμήθεια ότε μέλλις μετά τινα έτη θα απηλλοτριούντο τα ήδη εντατικώς εις τας Μακεδονικάς πεδιάδας εργαζόμενα μηχανήματα.

Ουσιαστικώς νέαι δαπάναι δεν εδημιουργήθησαν άπλως προ-ελεύθησαν δαπάναι διά την υπηρεσίαν των παραγωγικών δανείων ή ανελήφθησαν προερχόμεναι εκ του διακανονισμού πολεμικών χρεών, ως το δάνειον Ελληνοβουλγαρικής μεταναστεύσεως, το δάνειον των πολεμοπαθών και τα τοιαύτα, δηλαδή έρρυθμοποιήθησαν υποχρεώσεις τας οποίας θα εξεπλήρουν και οιαδήποτε άλλη Κυβέρνησις ήτις θα κατείχε την διακυβέρνησιν της χώρας κατά την διαρρεύσασαν τετραετίαν.

Η Δημοσιονομική πολιτεία της τελευταίας τετραετίας δεν πρέπει να κρίνεται από τους αριθμούς του σκέλους των εξόδων και μόνον. Διότι από της άλλης πλευράς υπήρξαν τόσον σημαντικαί αί επιτυχίαι της Κυβερνήσεως τόσον όσον αφορά την ρύθμισιν της υπεραξίας των καλυμμάτων, εί αι τόσον σημαντικαί αί επιτυχίαι της Χάγης, είναι τόσον γνωστά και σημαντικά τα οφέλη και του Δημοσίου Θησαυρού και της ιδιωτικής οικονομίας της χώρας, είναι τόσον γνωστόν ότι παρά τας γενομένας φορολογικάς ελαφρύνσεις, τόσον όσον αφορά την γεωργικήν παραγωγήν όσον και τους λοιπούς αμέσους φόρους, είναι τόσον γνωστόν ότι παρά τη ευρυτάτην κυβερνητικήν μέριμναν όσον αφορά την εκπαίδευσιν και την υγείαν περισσεύματα επί περισσευμάτων επραγματοποιήθησαν χάρις εις την δικαιοτέραν κατανομήν των φόρων, χάρις εις τα ληφθέντα αποτελεσματικώτατα εναντίον των δυστροπούντων και εναντίον του λαθρεμπορίου μέτρα, χάρις εις τους περιορισμούς των πολεμικών εξοπλισμών τους οποίους ακριβώς επέτρεψαν αί μετά των όμορων ημών Κρατών αποκατασταθείσαι φιλικαί και ειλικρινείς σχέσεις έχει τοσάκις και πλειστάκις πληροφορηθή ή Βουλή πώς διετέθησαν τα περισσεύματα ταύτα διά γενικωτάτης σημασίας και επιτακτικής ανάγκης έργα, είναι όλα ταύτα τόσον νωπά ώστε ή δημοσιονομική πολιτική της τελευταίας τετραετίας να μη φοβήται ουδεμίαν αυστηράν κρίσιν.

Εάν νυν τέσσαρα και επέκεινα όλα έτη μιας τοιαύτης ύγειούς πολιτικής, τέσσαρα εν τούτοις έτη διεθνούς οικονομικής πολιτικής και παγκοσμίου κρίσεως ευρισκόμεθα νυν προ προϋπολογισμού όστις μετ τόσην καθυστέρησιν έρχεται υπό την κρίσιν της Βουλής τούτο οφείλεται ουχί εις ασχέτους προς την κατά τούτο λόγους, το παρελθόν έτος επίτασιν της οικονομικής κρίσεως λόγους, επίτασις ή οποία έφερεν και αυτήν την κραταιάν Αγγλίαν εις το σημείον να εγκαταλείψη την χρυσήν του νομίσματος αυτής βάσιν και να προκαλέση ούτω την απόγνωσιν εις αυτά τα πλούσια Κράτη άλλα και να βυθίση εις δυσχερείας τα ήδη δυσπραγούντα μικρότερα Κράτη. Εάν δια τα άλλα Κράτη ή επίτασις της κρίσεως και ή εγκατάλειψις της χρυσής βάσεως υπό της Αγγλίας απλώς προεκάλεσε δυσχερείας, δια την Ελλάδα ή διεθνής αυτή οικονομική καταιγίς υπήρξεν ακόμη περισσότερον κεραυνοβόλος και δδυνηρά διότι ή χώρα ημών πολύ βραδύτερον των άλλων απαλλαγείσα των δεινών του πολέμου δεν εξήρθεν απλώς οικονομικώς κατεστραμένη άλλα και ανελαβε την διατροφήν ενός και ημίσεος εκατομμυρίου νέου πληθυσμού. Η καταιγίς υπήρξεν αίματηρά διότι ή χώρα ημών ενέπλεε αναδημιουργικώ σταδίω ευρισκομένη αντιμετώπιζε απάνω παθητικών υπόλοιπων των μετά του έξω κόσμου λογαριασμών αυτής πληρωμών.

Όλαι ημών αί προβλέψεις αί μέχρι της στιγμής εκείνης, κατά το μάλλον και ήττον ευοίωνοι διότι ή Αγγλική Αγορά, εκ της οποίας ηντλήσαμεν και ημείς και τόσοι άλλοι από δεκαετηρίδων ολοκλήρων σχεδόν πλήρη την οικονομικήν ημών ένισχυσιν έπαυε να είναι ό Διεθνής «Πόθος» προς τον οποίον θα επέμποντο πλέον αί πανταχόθεν της γης οικονομίαι. Τα κεφάλαια μετεπήδησαν προς ασφαλεστέρας τοποθετήσεις, ό χρυσός ενεκλείσθη εις τα καθέκαστα Δημόσια ή Ιδιωτικά Ταμεία.

Της τοιαύτης οικονομικής αρωγής έστερείτο ταυτοχρόνως και ή ιδιωτική ημών οικονομία ή οποία και αυτη εκ των έξω ανέμενε την περαιτέρω αυτής ανάπτυξιν. Από απόψεως ισοζυγίου πληρωμών, καταστάντος πλέον αδυνάτου περαιτέρω δανεισμού δέον να ληφθή υπ' όψιν ότι από του Αυγούστου του 1931, εβασίσθημεν εις την εξέτασιν μιας «εξισώσεως» ή οποία όσουσδήποτε και αν ενέκλειε μέχρι της στιγμής εκείνης κινδύνους καθίστατο έκτοτε επικινδύνως αρνητική. Όταν εις ταύτης προσθέση ότι ήδη και αυτοί ούτοι οί πόροι και τα διαθέσιμα των εν τη αλλοδαπή Ελλήνων λόγω της παγκοσμίου κρίσεως, ως τα εκ της ναυτιλίας έσοδα ή τα κέρδη των μεταναστών, είχον ήδη σχεδόν εκμηδενισθή, όταν τις εις ταύτα προσθέση ότι μέ την τοιαύτην των ξένων κεφαλαιούχων προς την Ελληνικήν Δημοσίαν Ιδιωτικήν Οικονομίαν περικοπήν των μισθώσεων εμειώθη και αυτή αυτη ή πίστις προς το Ελληνικόν νόμισμα Ελλήνων κεφαλαιούχων τού τε εσωτερικού και της αλλοδαπής τότε δύναται απερίφραστος να διακηρύξη ότι ό κλονισμός τον οποίον εδοκιμάσαμε ήτο τω όντι ανώτερος πάσης απαισιοδόξου προβλέψεως και πρωτοφανής ως προς την έκτασιν και το απότομον της δράσεως.

Προ τοιούτου ενδεχομένου όλως εξαιρετικού πλέον ελλείμματος του ισοζυγίου ημών πληρωμών, ό έλλειμμα θα συνεπήγετο την καταπρίμνησιν ολοκλήρου του οικοδομήματος της σταθεροποιήσεως, ευρεθείσα ή Κυβέρνησις τον Αύγουστον του 1931 εξέδωκε ιδία εαυτής ευθύνη σειράν αναγκαστικών νόμων καθιστώντων το Ιδιωτικόν Ίδρυμα της χώρας Κύριον και Αποκλειστικόν Ρυθμιστήν πάσης προς ή εκ των έξω κινήσεως των κεφαλαίων, υπό την αιγίδα αυτού του Κράτους όπερ επεφύλαξε εις εαυτό τα δικαίωμα όχι μόνον του ελέγχου αλλά και του χορηγητού του αναγκαιούντος εκάστοτε συναλλάγματος διά τας εμπορικάς της χώρας ανάγκας καθ' ην στιγμήν από της αντιθέτου πλευράς εξησφαλίζετο ή εις την Ελλάδα είσοδος της αξίας παντός εις το εξωτερικόν διατεθειμένου Ελληνικού προϊόντος. Ενεφανίσθη ό κίνδυνος μήπως παραλλήλως προς τη μειώσει των εκ του εξωτερικού εμβασμάτων υπάρξη και ελάττωσις της εξαγωγής μας διότι όπως κατεφύγαμεν και ημείς εις τον περιορισμόν των εισαγωγών μας ούτω κατ' αναλογίαν και τα άλλα Κράτη και τας εισαγωγάς των περιώρισαν και την εξαγωγήν συναλλάγματος απηγόρευσαν.

Τοιαύτη των εξαγωγών μας ελάττωσις, και συγχρόνως περιορισμοί όσον αφορά τας εισαγωγικάς μας, δηλαδή ταυτοχρόνως ελάττωσις και των εισαγωγικών δασμών εσόδων, ευλόγως εγέννων φόβους όσον αφορά μεταξύ των άλλων δεινών και διά την έκβασιν αυτού τούτου του λήγοντος προϋπολογισμού 1931—1932, ού ενδεχόμενον σοβαρόν έλλειμμα θα ήγεν εις την έκδοσιν νέου χαρτονομίσματος, δηλαδή την μείωσιν του καλύμματος, δικαιολογούν την μη έγκαιρον κατάθεσιν του παρόντος προϋπολογισμού τοσούτον μάλλον καθόσον προ μιας τοιαύτης έστω και πρωτοφανούς ευρεθείσα ή Κυβέρνησις καταστάσεως εθεώρησεν ότι είχε το καθήκον να εξαντλήση όλην αυτής την

προσοχήν καὶ ὅλον τὸ παρὰ τῷ Ἐξωτερικῷ κῦρός της ὅπως ὁ κλονισμὸς ἀποβῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ὀδυνηρός.

Ἔδει πάσῃ θυσίᾳ ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐξακολούθησις τῶν παραγωγικῶν ἔργων, διότι ὄχι μόνον εὑρισκόμεθα πρὸ ἔργων ἀρκετὰ προκεχωρημένων, ὄχι μόνον διότι ἐκ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν θὰ ἐξησφαλίζετο ἓν νέον εἰσόδημα ὁλοκλήρων ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ καὶ διότι παραλλήλως πρὸς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἔργων τούτων ἦτο λίαν πολύτιμον διὰ τὸ ἰσοζύγιον ἡμῶν τῶν πληρωμῶν ἡ ἐν τῇ Χώρᾳ εἰσαγωγὴ δύο ἢ τριῶν ἑκατομμ. λιρῶν Ἀγγλίας ἐτησίως.

Ἀφ' ἑτέρου ὅμως καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων ἔδει καὶ διὰ τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν κυρίως νὰ περιορισθῇ τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων, διότι πρὸς συγκράτησιν τῆς ὁραχμῆς καθίστατο ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ φανερώτερον, ὅτι τὰ ἀρχικῶς Ἀκαθημαϊκὰ ἓν τισι μέτρα περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν ἔδει νὰ καταστῶσιν οὐσιαστικώτερα.

Εἶναι παγκοίνως γνωστὸν πόσον εἶχεν ἐπίγνωσιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἡ Κυβέρνησις, ὅσον ἐπίσης εἶναι γνωσταὶ αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι ὅπως διατηρηθῇ ὁπωσδήποτε ἡ ἀκεραιότης τῆς ὁραχμῆς. Εἶναι γνωσταὶ ὅλαι ἐκεῖναι αἱ λύσεις τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγ ἀνσεως, τὰς ὁποίας προέτεινεν ἡ Κυβέρνησις. πῶς τέλος εὑρέθημεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Κ.Τ.Ε. πῶς ἀνεγνωρίσθη τὸ δίκαιον τῶν ἡμετέρων ἀπόψεων. ἀλλὰ καὶ πῶς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ βοηθήσουν ἡμᾶς αἱ Μεγάλαι τῆς Δύσεως Δυνάμεις. Πῶς τέλος παρέπεμψαν ἡμᾶς εἰς τοὺς ἰδίους ἡμῶν δανειστάς.

Ἡ ἐνίσχυσις ἡμῶν δὲν ἦτο δυνατή, διότι τὰ δυστυχοῦντα τῆς Εὐρώπης Κράτη εἶναι σήμερον πολλά. εἶναι ὁλόκληρος ἡ Δυτικὴ καὶ Νοτιοδυτικὴ Εὐρώπη.

Αἱ πρὸς τὴν μείζονα Εὐρώπην ἐκκλήσεις εἶναι τόσον πολλαί, ἀλλὰ καὶ τοσαύτη εἰς τὰ μεγάλα Κράτη δυσπραγία, ὥστε ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων διεθνῶν λόγων, πολεμικῶν χρεῶν, ἐπανορθώσεων, καθεστῶτος καὶ ἀκεραιότητος τῶν ἄλλων διεθνῶν λόγων, πολεμικῶν χρεῶν, ἐπανορθώσεων, καθεστῶτος καὶ ἀκεραιότητος προσωπικῶν, ἱκανοποίησις, ἀρωγὴ καὶ μέριμνα νὰ μὴν εἶναι δυνατὸν δι' οὐδένα νὰ λαμβάνηται. Εἶναι τόσον τραγικὰ καὶ ὀγκώδη τὰ ἐλλείμματα τῶν προ)σμῶν τῶν διαφόρων Κρατῶν ὥστε ταῦτα ἠναγκάσθησαν τόσας καὶ τόσας νὰ ἐπιβάλουν νέας φορολογίας, ὥστε εὐλόγως νὰ μὴν διατυπώσωμεν παράπονα, διότι τοιαύτη ἐνίσχυσις δὲν μᾶς ἐδόθη, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἡ οἰκονομική μας κατάστασις,δὲν εἶναι ἀπελπιστική, εἰδικώτερον δὲ ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν χρῆσιν ὁ Προϋπολογισμός μας ὑπέστη πολὺ μικρότερον κλονισμὸν ἀπὸ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἄλλω Κρατῶν.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ ἔλλειμμα τῆς χρήσεως 1931—32 ὑπολογίζεται εἰς 75.000.000 λίρας Ἀγγλίας, τῆς χρήσεως 1932—33 εἰς 170.000.000. Πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων ὑπεβλήθησαν πρόσθετα ποσοστὰ ἐπὶ τῶν φόρων καταναλώσεως, παραλλήλως δὲ περιεκόπησαν τὰ ἐργατικὰ βοηθήματα, ἵνα καὶ ταῦτα ἀκολουθήσουν περικοπαὶ εἰς τὰ κεφάλαια τῆς Παιδείας, τῆς Ἀμύνης, τῆς Γεωργίας, τῆς Ἀσφαλείας, τέλος δὲ περιεκόπησαν καὶ οἱ μισθοὶ τῶν δημοσίων λειτουργῶν.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1932—33 ἀναβιβάζόμενον ἀρχικῶς εἰς 900.000.000 δολλάρια, σήμερον ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὸ 1.200.000.000 δολλάρια, ἐπεβλήθη φόρος ἐπὶ τῆς πωλήσεως γενικῶς τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, ηὐξήθη ὁ φόρος εἰσοδήματος, ηὐξήθησαν τὰ ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ τέλη καὶ ἐν τούτοις προβλέπεται ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ καλυφθοῦν τὰ ἐλλείμματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ 1930 καὶ ἐντεῦθεν ἀνέρχονται εἰς δολλάρια 4.500.000.000.

Ἐὰν ἀντιπαρέλθωμεν τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, ὅπου καὶ ἐκεῖ τὰ ἐλλείμματα εἶναι σημαντικώτατα καὶ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν Ρουμανίαν, θὰ ἴδωμεν ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1931 θὰ ὑπερβῇ τὰ 3.000.000 λέϊ. ἐκ τῶν ὁποίων 1.000.000 λέϊ ὀφείλονται εἰς μισθοὺς ἀξιωματικῶν, ὑπαλλήλων καὶ συντάξεις μὴ πληρωθέντας λόγῳ ταμειακῶν δυσχερειῶν καὶ ὧν ἡ ἐνδεχομένη ἐξόφλησις συνδυάζεται μὲ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ.

Τόσαι καὶ τοσαῦται εἶναι αἱ ἐπιβαρύνσεις. αἵτινες ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν χωρῶν. ὧν ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι.

Ἐναντι ὅλων αὐτῶν τῶν τεραστίων ἐλλειμμάτων, ἐναντι ὅλων αὐτῶν τῶν νέων φορολογιῶν, ὄχι μόνον δὲν ἀντιμετωπίσαμεν ἐλλείμματα. ὄχι μόνον δὲν ἐπεβάλλομεν φορολογίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀλλὰ ἔτι πλέον καὶ σήμερον ἀκόμη ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ληξάσης χρήσεως δὲν θὰ ἀφίσῃ παρ' ἐλάχιστον ἔλλειμμα, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ θὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὰ περισσεύματα τῶν προγενεστέρων χρήσεων, ἀντιμετωπίζεται δὲ καὶ τὸ ἀρξάμενονέτος μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, ὅτι καὶ ὁ προϋπολογισμὸς 1932—33 καὶ αὐτὸς θὰ ἰσοσκελισθῇ.

Τοῦτο. βέβαια, ἐπιτυγχάνεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν νὰ προτάξῃ τὸ στῆθός της καὶ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ κῦρός της ἔναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ παροῦσα οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας δὲν ἐπέτρεπε πλέον προσωρινῶς τοὐλάχιστον τὴν εἰς τὸ ἀκέραιον καταβολὴν τῶν τοκοχρεωλυσίων τοῦ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν δημοσίου χρέους μας.

Διότι ἐὰν ἓν τοιοῦτον μέτρον δὲν ἐφημόζετο ὄχι μόνον ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ ἰσοζύγιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀλλὰ καὶ οὔτε θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ διατήρησις τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀξίας τῆς ὁραχμῆς. Αὐτὴ καὶ μόνον ὑπῆρχεν ἡ ὁδός, διότι ἐὰν ἐπεμέναμεν ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τῶν τοκοχρεωλυσίων, διατηρουμένης τῆς χρυσῆς βάσεως θὰ ἀπερροφῶμεν τὸ κάλυμμα τῆς ὁραχμῆς. θὰ ἀνεβιάζετο ὁ τιμάριθμος τῆς ζωῆς εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα. ὅτε τοὐναντίον ὁ ἐξαγωγεὺς θὰ ἀπελάμβανεν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων του χαμηλὰς εἰς ὁραχμὰς τιμάς, ἐὰν δὲ πάλιν ἀπελέπαμεν εἰς τὴν ὁπωσδήποτε πληρωμὴν τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, τότε θὰ ἔδει, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν θὰ διετηρεῖτο ἢ οὔ ἐπαρκὲς κάλυμμα, νὰ καταφύγῃ τὸ Κράτος εἰς νέας τοῦ λαοῦ ἐπιβαρύνσεις διὰ νὰ ἐξοικονομίσῃ εἰς ὑποτιμημένας ἔστω ὁραχμὰς τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὰ τοκοχρεωλύτια ποσά.

Οὔτε τὴν μίαν, οὔτε τὴν ἄλλην ὁδὸν ἠκολούθησεν ἡ Κυβέρνησις, προεκρίθη ἡ ἐγκατάλειψις τῆς χρυσῆς βάσεως ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀναστολὴν τῶν τοκοχρεωλυσίων διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποφευγομένου τοῦ πληθωρισμοῦ ὑπάρχει σοβαρὰ ἐλπὶς ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀξία τῆς ὁραχμῆς νὰ κρατηθῇ εἰς ἱκανοποιητικὰ ἐπίπεδα καὶ διότι οὕτω ὑπάρχει ἐλπὶς τὸ ταχύτερον καὶ ἀπέναντι τῶν ξένων δανειστῶν μας νὰ φανῶμεν συνεπεῖς. Δὲν ἦτο δυνατὸν ἄλλην ὁδὸν νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Κυβέρνησις, διότι δὲν ἐνόμισεν ὅτι ἔδει νέας νὰ ὑποστῇ θυσίας ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία εἰς ὄφελος τῶν ξένων κεφαλαιούχων, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν ἐξετίμησεν ἐπαρκῶς πλήρεις πρόγραμμα ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν καὶ ὁμισματικὴν ἡμῶν ὑπόστασιν. Προεκρίθη ἡ ὁδὸς αὕτη, διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ δανεισταὶ ἡμῶν ἀπήλαυσαν ἀνελλιπῶς μέχρι σήμερον τὰ ἐκ τῶν κεφαλαίων των ἀγαθὰ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἐν τῷ τόπῳ των ὑπέστησαν νομισματικὰς ζημίας ἢ ἂν ἄλλας φορολογικὰς ὑπέστησαν θυσίας.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἠρνήθημεν πᾶσαν πληρωμὴ , ἀναστέλλονται μόνον τὰ τοκοχρεωλύσια, διὰ δὲ τοὺς τόκους παρὰ τὴν στενότητα τῶν προβλεπομένων ἐσόδων ἐξοικονομεῖται ποσὸν 500 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων τὸ ὁποῖον ἐὰν καὶ ἐφόσον θὰ εἶναι εὐνοϊκὴ ἡ ἐξέλιξις τοῦ παρόντος προϋπολογισμοῦ, θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δανειστῶν μας.

Ὅτε παραλλήλως πρὸς τὰς ἀναστολὰς ταύτας τῶν τοκοχρεωλυσίων τοῦ ἐξωτερικοῦ λάβει τις ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας δανειστὰς τῶν εἰς ὁραχμὰς δανείων ζητοῦνται περικοπαὶ κατὰ 25 ο/ο, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόκον, ἅμα δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι οὗτοι καὶ μείωσιν ἀκόμη τοῦ κεφαλαίου των ὑφίστανται, τότε δύναταί τις μετὰ περισσῆς συνειδήσεως νὰ τονίσῃ ὅτι ἐκ μέρους τῶν ξένων δανειστῶν δὲν ζητοῦμεν οὐσιαστικὴν θυσίαν. ἀλλὰ ἁπλῶς μόνον ζητοῦμεν μίαν προσωρινὴν ἐνίσχυσιν.

Περικοπτομένων τῶν τοκοχρεωλυσίων καὶ πλειστων ἄλλων δαπανῶν ὑποβιβάζεται τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων τοῦ παρόντος Προϋπολογισμοῦ εἰς 8.552.000.000 ὁραχμὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας πάλιν οὐσιαστικαὶ δαπάναι τῆς διοικήσεως εἶναι μόνον 5.877.000.000. Ἐν σχέσει μὲ τὸν παρελθόντα προϋπολογισμὸν δύναταί τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἔναντι ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων 9.674.000.000 ὁ ἐφετεινὸς προϋπολογισμὸς προβλέπει μόνον 7.642.000.000, ἤτοι προβλέπει ἐπὶ ἔλαττον 2.032.000.000. Τῷ ὄντι ἐντὸς τοῦ ποσοῦ τῶν 8.552.000.000 συμπεριλαμβάνεται ποσὸν 200.000.000 ἀφορῶν συμψηφιστικὸν κονδύλιον ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων. ὡς ἐπίσης προβλέπεται ποσὸν 500.000.000 διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη κατὰ τὰς παρελθούσας χρήσεις ἀνελαμβάνετο ἐκ δανείων, ὡς ἐπίσης προβλέπεται καὶ ἀποθεματικὸν 210.000.000.

Ἡ διαφορὰ τῶν τοκοχρεωλυσίων ἀριθμητικῶς ἀνέρχεται εἰς 2.061.000.000, θὰ ἔδει δὲ ἡ διαφορὰ νὰ ἦτο ἀκόμη μεγαλειτέρα καὶ δὴ κατὰ 543 ἑκατομ. εἰς ὃ ποσὸν ἀνέρχονται αἱ πραγματοποιηθεῖσαι οἰκονομίαι ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ἡ ἀνάληψις νέων ἀναποφεύκτων δαπανῶν ἢ αἱ νέαι συντάξεις ἢ ἡ ἀνέτερσις φυλακῶν καὶ ἐὰν δὲν ἔδει νὰ ὑποστῇ ὁ προϋπολογισμὸς μίαν διαφορὰν λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς 413 ἑκατομ. ἔναντι τῶν ἐξόδων τούτω προβλέπονται ἔξοδα 8 δισεκατομ. 55 ἑκατομ. ἐκ τῶν ὁποίων πάλιν 1 δισεκατ. 425 ἑκατομ. ἀφορῶν τοὺς ἀμέσους φόρους καὶ 4, δισεκατομ. 465 ἑκατομ. τοὺς ἐμμέσους φόρους ἐν σχέσει μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς παρελθούσης χρήσεως προβλέπεται ἐλάττωσις 1 δισεκατομ. 650 ἑκατομ. ἤτις ἐλάττωσις ὀφείλεται βέβαια εἰς προβλεπομένην μείωσιν τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀμέσων φόρων. ἀλλὰ κυρίως ἡ μείωσις αὕτη προβλέπεται καὶ ὀφείλεται εἰς τὴν μείωσιν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, μείωσιν τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς συνεπάγονται οἱ περιορισμοὶ τοὺς ὁποίους ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις πρὸς προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν νομίσματος. Τὰ ἔσοδα προβλέπονται τῷ ὄντι μὲ πᾶσαν αἰσιοδοξίαν. Ἐὰν δὲ παρουσιασθῇ μείωσις, ἡ μείωσις αὕτη δὲν θὰ εἶναι ἐξαιρετικῆς σημασίας.

Ἐὰν εἰς τὸ σκέλος τῶν δαπανῶν ἀποβλέψῃ τις θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια καὶ ἐπετεύχθη τῷ ὄντι ὅπως περικοπῇ πᾶσα δαπάνη ἥτις δι' εὐθετώτερον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναβληθῇ χρόνον. Αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει, ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καταθέτων τὸν προϋπολογισμὸν τὸ ἐδήλωσε, ὅτι καὶ περαιτέρω οἰκονομίαι θὰ ἐπενεχθῶσι. Ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ ἐ αφεύγῃ τὴν προσοχὴν οὐδὲ ὅς ὅτι αἱ ἀναγραφόμεναι πιστώσεις καὶ ὅτι αἱ ἀναλαμβανόμεναι δαπάναι δὲν εἶναι ἔργον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μόνον, εἶναι ἀπόρροια καὶ ἄμεσος συνέπεια ἰσχυούσης νομοθεσίας, εἶναι δαπάναι καὶ κατάστιτις τῆς διοικήσεως τὴν ὁποίαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ δεχθῇ, καὶ πρὸ αὐτῶν νὰ καμφθῇ.

Ἀνεξαρτήτων τῶν ἄλλω οἰκονομιῶν, θὰ προστέσωμεν ἡμεῖς ἐκείνας εἰς ὁποίας, ὡς ἐλπίζεται, θὰ προτείνουν αἱ ἕδιαι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους ἀντιλαμβανόμεναι τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας σήμερον τὸ κράτος ἀντιμετωπίζει. Εἰς 12 καὶ 13 εἶχεν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ προϋπολογισμὸς ἐὰν ἐκαλεῖτο νὰ καλύψῃ ὅλας ἐκείνας τὰς ἀθρόας τῶν διαφόρων Ὑπουργείων αἰτήσεις. αἰτήσεις ἀφορώσας ὄχι ἀναρθωτικὰ καὶ μεγάλης πνοῆς ἔργα ἀλλὰ αὐτὰς καὶ μόνον τῆς τρεχούσης φύσεως ἀνάγκας τῆς διοικήσεως.

Ἐὰν ὁ παρὼν προϋπολογισμὸς δὲν φέρει τὴν σφραγῖδα τῶν ὁπωσδήποτε βαθέων περιορισμῶν καὶ ἐκτεταμένων περικοπῶν, διότι οὐκ εἰν' ἄλλως γενέσθαι ἔχει ὁπωσδήποτε ὑπὲρ αὐτοῦ τρεῖς

σημαντικὰς προσπαθείας. Πρῶτον τὸ ὅτι προβλέπει μειωμένος, ἐν σχέσει πρὸς τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν τὰς ἀποδοχὰς τῶν δημοσίων ἐν γένει λειτουργῶν, δεύτερον τὸ ὅτι ἀπηλλάγη τοῦ βάρους τῆς ὑπάνης ἣν θὰ προεκάλουν πραγωγαὶ ἢ ἀπονομαὶ ἀνωτέρου μισθοῦ, τρίτον τὸ ὅτι ἀμεταλλήτος καὶ ἀνένδοτος ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὅπως οὐδεὶς νέος διορισμὸς ἔλθῃ νὰ διατοραξῇ τὴν πορείαν τοῦ σκέλους τῶν ἐξόδων.

Ἔχομεν κάθε λόγον νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπὸ τοιαύτας προϋποθέσεις τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβῆται. Τὰ 8.552.000 θὰ εἶναι πλέον ἢ ἐπαρκῆ διὰ ν' ἀντιμετωπίσουν αἱ προβλεπόμεναι δαπάναι. ὅτε μάλιστα ὁπωσδήποτε εὑρὺ ἐκ 240.000.000 ὁραχμῶν ἀποθεματικὸν παραμένει ἀνέπαφον διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐὰν ἀπὸ κάπου τρωθῇ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ Προϋπολογισμοῦ δὲν θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐξόδων, διότι παρὰ τὸ πολύτιμον τοῦτο ἀποθεματικὸν προβλέπεται ἔν ἐπίσης σεβαστὸν ποσὸν 558.000.000 τὸ ὁποῖον προορίζεται διὰ τὴν ὁπωσδήποτε ἔστω καὶ ὑπὸ περιωρισμένην κλίμακα ἐξυπηρέτησιν τῶν διαφόρων εἰς χρυσὸν δανείων. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ δυνηθῇ νὰ καταβληθῇ, ἀλλὰ ἔτι πλέον ὅτι περιοριζομένων ἀκόμη περισσότερον τῶν δαπανῶν καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀποθεματικοῦ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου θὰ διατεθῇ.Τρέφω τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἐγκρινομένων σήμερον πιστώσεων ἓν τμῆμα θὰ παραμείνῃ ἀδιάθετον, ἵνα καὶ τοῦτο τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δανειστῶν μας.

Ἐλπίζω ὅτι τὸ προβλεπόμενον τοῦτο ποσὸν ὄχι μόνον θὰ καταβληθῇ εἰς ὁραχμὰς ἀλλ' ἔτι πλέον ὅτι ἡ νομισματικὴ κατάστασις τοῦ τόπου θὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο καταβληθῇ καὶ εἰς συνάλλαγμα.

Ἀλλ' ἐὰν καὶ παρ' ἐλπίδα παρὰ τὰς σημαντικωτάτας ἃς ἐπιφέρομεν οἰκονομίας. παρὰ τὴν προσπάθεια τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιδείξωμεν ὅπως καὶ μεγαλυτέρους ἀκόμη δοκιμάσωμεν περιορισμούς, ἐὰν καὶ παρ' ἐλπίδα, παρὰ τὰς βαρυτάτας θυσίας τὰς ὁποίας εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ὑποστῶμεν ἡ ἔλευσις τοῦ χρόνου μᾶς δείξῃ ὅτι τὸ ἰσοζύγιον κινδυνεύει νὰ διαταραχθῇ, ἐὰν δὲ διαταραχθῇ. θὰ διαταραχθῇ, διότι τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν νόμισμα προσπαθοῦντες καὶ ὑποχρεωμένοι νὰ συγκρατήσωμεν ὑποβάλλομεν ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς καταναλωτικοὺς περιορισμοὺς τότε ἀπευθυνόμενοι καὶ πάλιν εἰς τοὺς δανειστὰς ἡμῶν θὰ πρέπει νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ἄρνησις πάσης ἢ μερικῆς καταβολῆς δὲν γίνεται ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως διατηρουμένης ὁπωσδήποτε ἐν ἀκμῇ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν τοῦ τόπου οἰκονομίας, συγκρατουμένης ὁπωσδήποτε τῆς ἀξίας τῆς ὁραχμῆς εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα, δυνηθῶμεν, ἐντὸς τοῦ βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, ἀκαταπαύστως ἐργαζόμενοι καὶ ἀνακτῶντες τὰς δυνάμεις μας, νὰ ἀρχίσωμεν καὶ πάλιν τὴν κανονικὴν τῶν ὀφειλῶν μας καταβολήν, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν. Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀνταποκριθῇ ταχέως εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της διότι τὸ μέλλον εἶναι ἀναμφισβητήτως εὐοίωνον. διότι ἡ πίστις μας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παραμένει καὶ θὰ παραμείνῃ ἀμείωτος, διότι ἐὰν ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ἠναγκάσθη εἰς τόσον σκληρὰ νὰ καταφύγῃ μέσα τοῦτο δὲν εἶναι πως ἀπολύτως προσωρινόν, καὶ διότι οὕτω καὶ μόνον ἦτο δυνατὸν ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία, ἰδίᾳ δὲ ἡ γεωργία, νὰ ὑποστῇ λίαν ἐλαφρὰν τὴν δοκιμασίαν ἐκ τοῦ φοβεροῦ κυκλῶνος εἰς ὃν πάντα τὰ Κράτη ἐνέπεσαν καὶ οὕτω νὰ δυνηθῇ, λίαν συντόμως, ἀναρρωνύουσα νὰ συντείνῃ καὶ αὕτη ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς οἰκονομίας τῶν ἄλλων Κρατῶν εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς γενικῆς δυσπραγίας τῆς σήμερον καὶ νὰ ἐργασθῇ προθύμως καὶ ἐντατικῶς διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον.

Γίνονται ἀκολούθως δι' ἀναστάσεως δεκτοὶ μετὰ κεφαλαίων καὶ ἄρθρου οἱ εἰδικοὶ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, Προνοίας, Δικαιοσύνης, Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ὑγιεινῆς καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Κατασκευῆς διδακτηρίων ἐν γένει κλπ. ἔχοντες οὕτω:

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1932—33.

Κατηγορία Ι.

Ὑπουργεῖα	Τακτικὰ	Ἔκτακτα	Σύνολον
Δικαιοσύνης	213.660.604	26.731.052	240.391.656
Ἐσωτερικῶν	580.993.184	5.428.168	586.421.352
Παιδείας	658.879.827	5.420.832	664'300.659
Ὑγιεινῆς	235.066.001	22.931.909	257.997.910
Προνοίας	340.021.701	48.216.647	388.238.348
	2.028.621.317	108.728.608	2.137.349.925

Εἰδικὰ Ταμεῖα	Ἔσοδα	Ἔξοδα
Κατασκευῆς κλπ. Διδακτηρίων ἐν γένει	24.747.475	24.747.475

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καθορισμοῦ προσόντων κλπ. τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας πόλεων κλπ. ἔχον οὕτω :

Περὶ καθορισμοῦ τῶν προσόντων κλπ. τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κλπ

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων προάγεται ἀστυνομικὸς διευθυντὴς α' τάξεως ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον διατελέσας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προαγωγὴ ἐνεργεῖται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν

Ἡ ἐν τῇ καθόλου ἱεραρχίᾳ τῶν βαθμῶν θέσις τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας εἶναι ἡ τοῦ Ὑποστρατήγου.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἀποκλειστικὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Οὗτος ἀσκεῖ ἐπ' αὐτοῦ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ νόμου 4971 πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἣν ἔχει ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τηρουμένων τῶν οἰκείων διατυπώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν κειμένων περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων διατάξεων.

Εἰς ἃς περιπτώσεις προβλέπεται ἡ παραπομπὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον, αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ δὲ Συμβούλιον συγκροτεῖται ὡς κάτωθι, ἐκ:

1) τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς Προέδρου.
2) ἑνὸς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.
3) ἑνὸς Ἀρεοπαγίτου.
4) τοῦ παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.
5) Τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

Καθήκοντα Εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου παρὰ τῷ ὡς ἄνω Συμβουλίῳ ἐκτελεῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθυντὴς Ἀστυνομίας, Γραμματέως δὲ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Ὁ Ἀρεοπαγίτης ὡς καὶ ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας ὁρίζονται καθ' ἑκάστην τριετίαν, τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ μὲν πρῶτος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ δὲ δεύτερος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁριζομένων συνάμα καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Ἡ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου θὰ ὁρίζῃ τοὺς ἀναπληρωτὰς τῶν δύο καθηγητῶν.

Διοικητικαὶ ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας διατάσσονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, ἐφαρμοζομένης τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων περὶ τῆς Ἀστυνομίας διατάξεων προβλεπομένης διαδικασίας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων καθορίζονται ὡς ἑξῆς:

Ὀργανικὸς μισθὸς δραχμαὶ μεταλλικαὶ 550.
Ἐπίδομα νόμου 4138.
Ἔξοδα παραστάσεως μηνιαίως δραχμαὶ χάρτιναι 3.000
Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας δικαιοῦται ὡσαύτως ἀποζημιώσεως δραχμῶν 3000 μηνιαίως δι' ἔξοδα κινήσεως.

Διὰ τὰς ἀποδοχὰς ἐν γένει τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων, δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5415.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 12 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 4971 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς κατωτέρω:

«Ὅπως προαχθῇ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος εἰς τοὺς βαθμοὺς ἀστυνόμου α' καὶ Διευθυντοῦ β' ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ συμπεπληρωμένην τριετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ ὃν κέκτηται, εἰς δὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ α' ἐτησίαν τοὐλάχιστον τοιαύτην.

Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως ἐνεργοῦνται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ κατόπιν ὁμοίας τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ γνώμης τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ τοποθέτησις τῶν προϊσταμένων τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύντεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν, ἐνεργεῖται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4971 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς κατωτέρω :

«Εἰς τὴν θέσιν ταύτην τοποθετεῖται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς α' τάξεως. λαμβανόμενος ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Οὗτος δὲν δύναται νὰ μετατεθῇ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης εἰμὴ μόνον διὰ σοβαρὸν πειθαρχικὸν παράπτωμα μαρτυροῦν διαφθορὰν χαρακτῆρος ἢ ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴν ἢ ἀδιαφορίαν ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ἢ ἄλλως ἀκαταλληλότητα δι' αὐτά, τῶν παραπτωμάτων τούτων ἀποδεικνυομένων διὰ διοικητικῆς ἐξετάσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.»

Ἄρθρον 6.

Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4971 «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων» ἀστυνομικὸς Ἐπιθεωρητὴς προηγεῖται ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῶν λοιπῶν ὁμοιοβάθμων του ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν α' ἀναπληροῖ δὲ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ περιορίζῃ τὴν ἔκτασιν τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ συνίσταται εἰς τὴν ἐνέργειαν ταμτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπιθεωρήσεων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ ἀνακρίσεων ἢ διοικητικῶν ἐξετάσεων κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ ὡς ἄνω Ἐπιθεωρητοῦ ἐξερχομένου τῆς ἕδρας αὐτοῦ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας του εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 4971 καθοριζομένη τοιαύτη διὰ τὰ μέλη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Ἐπιθεωρητὴν παρεχόμενα ἔξοδα κινήσεως κλπ., λαμβανόμενα πάντως ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένων οἰκείων πιστώσεων.

Ἄρθρον 7 .

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 τοῦ νόμου 4971 ὀργανικὴ σύνθεσις τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς β' τάξεως ὁρίζεται εἰς δέκα.

Διὰ διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ αἱ θέσεις εἰς ἃς δύνανται νὰ τοποθετηθῶσιν οὗτοι.

Ἄρθρον 8.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου 4971 Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον, ἀπαρτίζεται:

α) ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὡς Προέδρου,

β) ἑνὸς Ἀντεισαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν,

γ) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων,

δ) ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ

ε) ἑνὸς ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ α' ἢ β' τάξεως διοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Καθήκοντα Εἰσηγητοῦ μὲν παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἐκτελεῖ ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀστυνομικὸς Διευθυντής, Γραμματέως δὲ εἷς τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπαλλήλων, ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁριζούσης καὶ τὸν ἀναπληρωτήν αὐτοῦ.

Κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐν ὁλομελείᾳ συνεδριάζον ὁρίζει τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης τὸν Ἀντεισαγγελέα καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ ὡς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς τῶν λοιπῶν μελῶν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον πρόκειται νὰ κρίνῃ περὶ ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως, ἀντὶ τοῦ μέλους ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ προσκαλεῖται νὰ συμμετάσχῃ εἰς τοῦτο ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν. Ἐπίσης, ὁσάκις μέλος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου ἔχει ὁρισθῇ ἀστυν. Διευθυντὴς β' τάξεως, πρόκειται δὲ νὰ κριθῇ ὁμοιόβαθμος αὐτοῦ, καλεῖται νὰ συμμετάσχῃ τοῦ Συμβουλίου ὁ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ ὑπηρετούντων ἀστυνομικῶν διευθυντῶν α' τάξεως.

Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὸ ἔτος 1932 τὰ μέλη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζονται ὡς ἀνωτέρω ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ τελευταία παράγρ. τοῦ ἐδαφ. α' τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν. 4971 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταρτιζομένων πινάκων περὶ προαγωγῆς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως καὶ ἄνω ὁ Ὑπουργὸς ἀποφασίζει μετὰ γνώμην τοῦ Ἀστυν. Συμβουλίου περὶ τῆς κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προαγωγῆς μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ὑφισταμένων κενῶν, καὶ προκαλεῖ τὸ σχετικὸν Π. Διάταγμα».

Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 13 καὶ 14 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 4971 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων», καταργοῦνται.

Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 4971 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«δ' Ὑπαστυνόμοι α' τάξεως διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου β' τάξεως τετραετῆ ὑπηρεσίαν. Δύνανται νὰ προαχθῶσι κατ' ἐκλογὴν μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀστυνόμου β'. ὑπαστυνόμοι α' τάξεως ἐκ τοῦ κεκυρωμένου πίνακος ἔχοντες τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ πτυχίον Νομικῆς».

Οἱ κατόπιν προαγωγικῶν ἐξετάσεων καταρτιζόμενοι πίνακες ἐπιτυχόντων ἰσχύουσιν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δυναμένου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας, νὰ μειοῖ ἢ αὐξάνῃ τὴν προθεσμίαν ταύτην κατὰ ἓξ μῆνας.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἰσχύοντας ὡς ἄνω πίνακας, τοὺς κατὰ τὸ ἔτος 1932 καταρτισθέντας.

Ἄρθρον 10.

Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δημοσίας ἀσφαλείας ἢ ἀφορώσας τὴν πειθαρχίαν τοῦ Σώματος δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, νὰ ἐνεργῶσι προσωρινῶς μετακινήσεις ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, αἵτινες διαρκοῦσιν ἐφ' ὅσον χρόνον ὑφίστανται οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες ταύτας. Πάντως ἡ τοιαύτη μετακίνησις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων καλεῖται τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον, ὅπως γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς ὁριστικῆς μεταθέσεως ἢ μὴ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πρὸς τοῦτο σχετικὴ πρότασις τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἄρθρον 11.

Διὰ τοὺς εἰς τοὺς πίνακας τῶν προακτέων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀστυνόμου α' περιλαμβανομένους ἀστυνόμους β' τάξεως καὶ συμπληροῦντας ἑξαετῆ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3616 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ στρατιωτικῶν προϋποθασμῶν».

Διὰ τοὺς ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς μεταταχθέντας εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα. δυνάμει τοῦ Νόμου 3754 τοῦ 1929 ἀνθυπομοιράρχους ὁ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν ὑπολογίζεται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἑξαετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀστυνόμου β' μὴ μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος αὐτῶν ὡς αὕτη καθιερώθη διὰ τοῦ ἀνωτέρω Νόμου 3754.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 4766 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1930 Ν. Δ. κλπ.» εἶναι ὅτι τὰ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον τοῦτο δελτία ἐλευθέρας κυκλοφορίας δέον νὰ ὦσι διαρκῆ, ἀνανεούμενα κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 13.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5415 «περὶ μὴ καταβολῆς μισθοῦ λόγῳ παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ» δὲν ἰσχύει ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀστυφύλακας καὶ ἀρχιφύλακας Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἄρθρον 14.

Οἱ ἐκ τῶν δαπάναις τοῦ Κράτους σπουδάσαντες στρατιωτικοὶ κτηνίατροι, παραιτηθέντες τοῦ στρατεύματος καὶ ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς τὴν ἀστυκτηνιατρικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, θεωροῦνται ὡς μεταταχθέντες, τῇ ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ὑπηρεσίας των λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐν αὐτῇ διορισμοῦ των ὡς συνεχείας τῆς πρὸς τὸ Κράτος ὀφειλομένης δεκαετοῦς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 15.

Ἐξαιρεῖται τοῦ νόμου ΦΜ' «περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων, τὸ ἓν τρίτον τῶν ὑπηρετούντων ἀστυφυλάκων, ὑπαξιωματικῶν καὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ ὑπαστυνόμου α' τάξεως εἰς τὰς Ἀστυνομίας Πατρῶν καὶ Κερκύρας».

Ἄρθρον 16.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου 4971 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων» διατυπώσεις διὰ τὴν

ενέργειαν προαγωγῶν κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἀστυνόμου α' μέχρι καὶ τοῦ Διευθυντοῦ α' δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι κατὰ τὸ ἔτος 1932 δι' ὅσους τὴν 1 Ἰανουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἶχον συμπληρώσει τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ὑποβολῆς τῶν οἰκείων προτάσεων καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν πινάκων προακτέων.

Πρόεδρος. Ἡ Βουλὴ διακόπτει ἐπὶ 10' λεπτὰ τῆς ὥρας τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς.

Ὥραν 8 1/2 ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Γίνεται συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ «Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων».

Ν. Ἀβραάμ (Εἰσηγητής). Κύριοι Βουλευταί, καταθέτων εἰς τὴν Βουλὴν τὸν παρελθόντα Μάϊον τὸ νομοσχέδιον περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ὁ τότε Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμης, ἐτόνιζεν ὀρθῶς, ὅτι ἡ Δημοκρατία θὰ ἀπηρνεῖτο ἑαυτὴν καὶ τὴν ἀποστολήν της ἐὰν δὲν παρεῖχεν εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ οἰκονομικῶς ἀδυνάτους ἐκ τῶν πολιτῶν της τὴν ἐν τῷ θεσμῷ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων περιεχομένην κοινωνικὴν πρόνοιαν καὶ δικαιοσύνην. Εἶναι ἀληθές, κ. κ. Βουλευταί, ὅτι ὁσοιδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν ἐπιδειχθῇ ἀντιπολιτευτικὴ ἐπίκρισις διὰ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων θὰ ἦτο ἀδικαιολόγητος καὶ κακόπιστος οἱαδήποτε ἐπίκρισις διὰ τὸ αὐτόχρημα ἐξαιρετικὸν καὶ ἱστορικὸν ἔργον δημιουργίας, τὸ ὁποῖο ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ παρούσα Βουλὴ ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἀποστέγασμα τῆς δημιουργίας, θὰ εἶνε ἡ ψήφισις τοῦ παρόντος νομοσχεδίου περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Ἡ ἰδέα τῆς ἀσφαλίσεως ἔχει ριζωθῇ βαθέως εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν, εἰς δὲ τὸ νέον Σύνταγμα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ἀνεγράφη ὡς ἀρχὴ δικαίου ἡ προστασία τῆς ἐργασίας. Ἔκτοτε ἡ νομοθεσία ἔχει προχωρήσῃ εἰς τὴν ἵδρυσιν διαφόρων Ταμείων Συντάξεων, ἄλλα δὲ τὰ κόμματα καὶ αἱ Κυβερνήσεις ἐμπράκτως διὰ τῆς ψηφίσεως εἰδικῶν νόμων, δι' ὧν ἱδρύθησαν οἱ μερικοὶ αὐτοὶ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ διεδήλωσαν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιβολῆς καὶ ἐπεκτάσεως τῆς τοιαύτης Κρατικῆς μερίμνης. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου ἔκρινεν, ὅτι οὐδαμῶς δικαιολογεῖται ἡ ἀναβολὴ τῆς ψηφίσεως πολλῷ δὲ μᾶλλον ἡ ματαίωσις αὐτῆς. Τὸ νομοσχέδιον εἶναι κατὰ πάντα ἄρτιον. Ἐμελετήθη ἐπισταμένως, ἐξετάσθη ἐπιστημονικῶς, καὶ ἠρευνήθη βαθύτατα τόσον ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ εἰδικωτάτου περὶ τῷ θέμα καθηγητοῦ κ. ΣΕΜΠΑΟΥΜ.

Ὁ κ. ***Ἀβραὰμ*** ἀναλύει ἀκολούθως τὸ ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου σύστημα τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως τῶν ἀσφαλίσεων, ὡς καὶ τὸ τῆς μορφῆς τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως τοῦ θεσμοῦ καὶ ἐξήτασε τὰς τεχνικὰς βάσεις τοῦ συστήματος τονίσας ὅτι οἱ ἐπιστημονικοὶ ὅροι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θεσμοῦ παρ' ἡμῖν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἰδιαιτέρως πλεονεκτικοὶ καὶ εὐμενεῖς. Ὁμιλῶν περὶ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀνεργίας, ὁ κ. ΑΒΡΑΑΜ, λέγει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίζει τὴν βασιμότητα τῶν λόγων, δι' οὓς ἐκρίθη, ὅτι δὲ δικαιολογεῖται παρ' ἡμῖν ἡ καθιέρωσις τῆς περιοριζομένης σχετικῆς προνοίας μόνον ἐπὶ τῆς ὑφισταμένης ἤδη τοιαύτης ἀσφαλίσεως.

Ἀκολούθως ὁ κ. ***Ἀβραὰμ*** ἐξετάζει τὰς περιπτώσεις τῶν ὑφισταμένων ταμείων ἀσφαλίσεως καὶ λέγει, ὅτι ἡ ἐκδήλωθεῖσα ἀπὸ μέρους τῶν διοικήσεων τῶν ταμείων αὐτῶν καὶ τῶν μελῶν των ἀνησυχία διὰ τὴν ἐπιβιωκομένην τοιαύτην οἰκονομικὴν αὐτῶν ἐξυγίανσιν εἶναι ἀδικαιολόγητος, ὀφείλεται δὲ μᾶλλον εἰς τὴν πεπλανημένην ἀντίληψιν περὶ ἐπερχομένης διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀμέσου συγχωνεύσεως αὐτῶν πρὸς τὸ γενικὸν ἵδρυμα τὴν ὁποίαν ἐδικαιολόγει ἴσως ἡ διατύπωσις τοῦ κατὰ τὸ 1930 καταρτισθέντος ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου.

Σ. Κωστόπουλος. Ὁ ἀπώτερος φόβος εἶναι ὅτι ἡ συγχώνευσις θὰ εἶναι εὔκολος διὰ Διαταγμάτων τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀλλὰ προσεθέσαμεν διάταξιν διὰ τῆς ὁποίας τὰ Διατάγματα αὐτὰ θὰ γίνωνται προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θὰ συζητηθοῦν λοιπὸν εὐρύτατα ἐνώπιον ὅλων τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ νομίζω ὅτι ἡ λύσις αὕτη καταργεῖ τὸν φόβον των.

Ν. Ἀβραάμ. Ἡ ἀσφάλισις κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀσθενείας ἀποτελοῦσα τὸν θερμότερον λίθον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων προεκάλεσε τὰς σφοδροτέρας ἀντιρρήσεις τόσον ἀπὸ μέρους τοῦ ἐργοδοτικοῦ κόσμου, ὅσον καὶ τοῦ ἰατρικοῦ, διότι ὡς εἶναι γνωστόν, θίγει αὕτη ἀμέσως τὸν τρόπον τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν ἐπέστησαν τὸν κίνδυνον τῶν καταχρήσεων ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς ἀσφαλίσεως τῆς κοινῆς ἀσθενείας καὶ ἐπρότειναν ἢ τὴν ἐγκατάλειψιν ταύτης ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ τὴν ἵδρυσιν εἰδικῶν ταμείων ἵνα μὴ οἱ πόροι καὶ τῶν ἄλλων κλάδων ἀσφαλίσεων καταναλίσκωνται εἰς τὸν ἐξαιρετικῶς ἐπιδεκτικὸν καταχρήσεως κλάδον τῆς ἀσθενείας. Ἀλλὰ ὁ κίνδυνος οὗτος δύναται νὰ ἐξουδετερωθῇ καθοριζομένης ἰδιαιτέρας καὶ χωριστῆς διαχειρίσεως διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους ὡς προτείνει ἡ Ἐπιτροπή. Μετ' εὐμενείας ἐξήτασεν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ αἴτημα τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου ὅπως ἐκπρόσωπος αὐτοῦ συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζομένων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκ τριῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Θὰ κάμω μάλιστα τὴν δήλωσιν κατὰ τὴν ψήφισιν ὅτι ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν θὰ δύναται νὰ εἶναι ἰατρὸς εἰδικὸς περὶ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις.

Ν. Ἀβραάμ. Ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει ὅτι ὡς πρὸς τὸν κλάδον τῆς ἀσθενείας λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ἡ προσήκουσα πρόνοια διὰ τὴν ὕπαρξιν περισσοτέρων ἐγγυήσεων πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν τῇ πράξει καταχρήσεων καὶ ὑπερβολῶν. Προ εἴκοσι ἐτῶν κ. Βουλευταί, ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας κατὰ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἰδιοκτησίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καταλύσεως τῆς δουλείας τοῦ ἀγρότου, διεκήρυξε τὴν ἀλήθειαν, ὅτι τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἀκούει τὴν φωνὴν τῆς δυστυχίας τὴν προερχομένην ἐκ τῶν κάτω καὶ δὲν μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξ αὐτῆς κ. ὧν ὁμοιάζει τὸ πτηνὸν ἐκεῖνο τῆς ἐρήμου, τὸ ὁποῖο βλέπων τὸν μακρόθεν ἐπερχόμενον κίνδυνον κρύπτει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐντὸς τῆς ἄμμου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Κυβερνήτην, ἡ ἱστορικὴ δικαιοσύνη ἐπεφύλαξε τὸν κλῆρον, ὅπως ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἀποθέσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ Κράτους – Πατρὸς στοργικοῦ, παρέχοντος εἰς τοὺς ἀδυνάτους οἰκονομικῶς πολίτας του τοὺς ἐργαζομένους καὶ παράγοντας, τὸ ὑγιέστερον τμῆμα τοῦ λαοῦ, προστασίαν, ἡ ὁποία τοὺς ἀνήκει, καὶ ὁλοκληρώσῃ τὸ οὐσιαστικὸν παρεχόμενον τῆς Δημοκρατίας. Ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ψηφίζουσα τὸ νομοσχέδιον δύναται νὰ εἶναι βεβαία, ὅτι ἐπιτελεῖ ἱστορικὴν πρᾶξιν καὶ καθήκει αὐτῆς ὑπέρτατον πρὸς τὴν Κοινωνίαν. Τὰ μέλη της ὡς πολῖται καὶ ὡς ἄνθρωποι θὰ δύνανται νὰ εἶναι ὑπερφανοι, διότι δίδουν τὸ βάκτρον εἰς τὸ γῆρας, τὴν περίθαλψιν καὶ τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν ἀνακούφισιν ἐκ τοῦ βρώτος τοῦ προσώπου του κατὰ τὴν θείαν εὐλογίαν ζώντος ἀνθρώπου. Ἡ Δημοκρατία κυρώνει τὴν ἀρχὴν Δικαίου, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀναγράψει εἰς τὸν Καταστατικόν της Χάρτην διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἀνύψωσιν τῶν ἐργαζομένων. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων συμπληρώνει τὴν κοινωνικήν του πολιτικήν. Καὶ ἦτο τοῦτο φυσικὴ ἱστορικὴ συνέπεια. Εἶναι τὸ ἴδιον πολιτικὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον κατέλυσε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τὴν δουλείαν τοῦ ἐργάτου τῆς Γῆς καὶ προήγαγε καὶ ἀνύψωσε τὸν ἐργάτην τῶν πόλεων. (Χειροκροτήματα). Διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων θωρακίζει τὸ

κοινωνικὸν καθεστὼς κατὰ παντὸς κινδύνου τῆς αὔριον καὶ ἐπιβάλλει εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πολιτῶν τὸ Κράτος Προνοιαν τὸ ὁποῖο νομίζω ὅτι οὕτω δικαιώνει τὸν προορισμόν. (Χειροκροτήματα).

Δ. Μπότσαρης. Θὰ προσθῶ, κύριοι Βουλευταί, εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ θὰ ἀνατάμω τὴν ψυχήν του, ἵνα ἀποδείξω εἰς τὴν Βουλήν, διατί ἐπιβάλλεται ἡ ψήφισις τοῦ πολιτίμου αὐτοῦ μέτρου. Ἀναλύει ἀκολούθως τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀσφαλίσεων ἀπὸ τῆς ἀρχαίας Ἀθηναϊκῆς Πολιτείας μέχρι τῶν Χριστιανικῶν χρόνων τοῦ Βυζαντίου καὶ τῆς συγχρόνου ἐξελίξεως τοῦ Κράτους, καὶ λέγει, ὅτι δύο θεωρίαι εὑρίσκονται σήμερον ἀντιμέτωποι ἀλλήλων: Ἡ τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος καὶ ἡ τελευταία ἀριστερίζουσα μορφὴ ἢ τῆς κολεκτιβιστικῆς ὀργανώσεως.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Μπότσαρης*** ἐκθέτει ὅλα τὰ μέτρα προνοίας, ἅτινα ἔχει λάβει τὸ ἀστικὸν Κράτος καὶ τονίζει ὅτι τελευταία εἶναι ἡ μορφὴ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως. Παρέμειναν δηλ. ἀντιμέτωποι αἱ ἀλληλασφαλίσεις ἀφ' ἑνὸς καὶ αἱ ὑποχρεωτικαὶ ἀσφαλίσεις ἐξ ἄλλου. Καὶ τὰ δύο συστήματα ἔχουν συνηγόρους καὶ ἐπιχειρήματα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποχρεωτικὰς ἀσφαλίσεις ἔχουν αὐταὶ τὸ πλεονέκτημα ὅτι διὰ τοῦ πολλοῦ πλήθους τῶν ἀσφαλιζομένων ἐλαττώνουν τὰ ἀσφάλιστρα καὶ τὰ ἔξοδα. Ἐναντίον τοῦ συστήματος τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως οἱ ὑπεραπολογηταὶ τοῦ ἄλλου συστήματος ἀντιτάσσουν, ὅτι αἱ ὑποχρεωτικαὶ ἀσφαλίσεις κατήργησαν τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης ἀπορροφοῦν δαπάνας καὶ δημιουργοῦν μίαν ροπὴν πρὸς τὸν παρασιτισμὸν ἀμείβουσαι τὸ πνεῦμα τῆς ἀργίας καὶ παρέχουν καὶ ἐπίπεδον ἀθρόων καταχρήσεων. Ἐπιπροστίθεται ἐπίσης κατ' αὐτῶν ὅτι εἶναι θεσμὸς ἀπρόσφορος εἰς τὰ ἤθη μας καὶ τὸν χαρακτῆρά μας. Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος, τονίζει, εἶχον φόβους διὰ τὴν ραγδαίαν εἰσόρμησιν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον μας, μήπως κλειδονίσῃ ἐπικινδύνως τὴν μεσμερδρινήν μας φαντασίαν. Δὲν διστάζω ὅμως νὰ ὁμολογήσω ὅτι τὸ ὑπ' ὄψιν νομοσχέδιον βασίζεται ἐπὶ τῆς πείρας τοῦ τελευταίου Γερμανικοῦ νόμου καὶ τῆς μεγάλης ἐρεύνης ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη ὁ τελευταῖος Γαλλικὸς νόμος. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τοῦ 1875 αἱ ἀσφάλειαι ἐνεφανίσθησαν ὑπὸ τὴν μορφὴν λαϊκῶν ἐπιχειρήσεων, μετεμορφώθησαν δὲ κατόπιν εἰς αὐτασφαλίσεις. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἦσαν ἄλλαι ἀντίστοιχοι ἐπιχειρήσεις μεταμορφωθεῖσαι εἰς τεταστίας τοιαύτας. Ἤδη 23.000 ἐπιχειρήσεις ὑπάρχουν μὲ 5.000.000 μελῶν καὶ μὲ περιουσίαν ἄνω τοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου φράγκων. Εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸ 1880 ὁ Βίσμαρκ διεῖδεν ὅτι ἡ Γερμανικὴ κοινωνία ἤρχισε νὰ ἀριστερίζῃ καὶ ἐσκέφθη ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ παρέμβῃ προστατευτικὸν τῶν κοινωνικῶν μαζῶν, καὶ ἔφερε τὸ νομοσχέδιον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, βραδύτερον τὸ μέτρον ὁλοκληρώθη καὶ ἡ Γερμανία ἐπυκνώθη ἀπὸ ὀργανισμοὺς ἀσφαλίσεως. Ἡ Αὐστρία ἐφήρμοσε τὸν θεσμὸν τοῦ 1888, τὸ 1911 ἡ Ἀγγλία διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ τὰ ἀτυχήματα καὶ τὸ 1924 διὰ τὴν ἀνεργίαν. Ἐπίσης καὶ εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας ἐπεξετάθη ὁ θεσμός, ὑπάρχουν ὅμως καὶ χῶραι, ὅπως ἡ Γαλλία μέχρι πρό τινος, ἡ Σουηδία ἡ Φιλανδία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἔνθα δὲν ἐπεξετάθη τὸ σύστημα, χώρα ὅμως ἀνάλογος μὲ τὰς συνθήκας τῆς Ἑλλάδος δὲ ὑπάρχει, πολὺ μὴν ἐπεξετάθη ὁ θεσμός. Τελευταίως μετὰ ἑνδεκαετῆ βάσανον ἐπεβλήθη καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ Γαλλικὸν σύστημα ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ ἡμετέρου θεσμοῦ. Δὲν ἀποκρύπτω φυσικὰ ὅτι παρ' ἡμῖν ὑπάρχει σπουδή τις εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ μέτρου, ἀλλ' ἔχει αὕτη τὴν βάσιν της, διότι δυνάμεθα νὰ περιλάβωμεν ὅ,τι εἶναι δεκτικὸν εἰς τὸν ὀργανισμόν μας καὶ τὸ προσαρμόσωμεν εἰς τὴν ἰδικήν μας κοινωνικὴν μορφήν. Τοῦτο τὸ ἐπέτυχεν ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐνεφάνισαν οἱ ἁρμόδιοι Ὑπουργοὶ ἄρτιον νομοθέτημα. Ἰδού, τονίζει, διατί καὶ οἱ ἰδικοί μου διατάγμοι κατέπεσαν καὶ εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ ὁλοκληρωθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ μορφὴ τῆς κοινωνικῆς προνοίας ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς αὐστηρᾶς καὶ καλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ. Πολὺ συνέδραμεν διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ θεσμοῦ διεθνῶς καὶ τὸ διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας, ὅπερ ἐπέτυχε πλεῖστα μέτρα προστασίας ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν.

Συνεχίζων ἐκθέτει τὰ ἀποτελέσματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς τὰ διάφορα Κράτη ὑπὸ ἔποψιν περιορισμοῦ τῆς θνησιμότητος. Διὰ τὴν εἰς τὸν τόπον μας ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου ἐξητάσθη, ἂν ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ τοῦτο εἰς ἐποχὴν νομισματικῆς ἀστάθειας, ἀλλὰ λαμβάνεται πρόνοια ὅτι ὁ νόμος θὰ ἐφαρμοσθῇ βαθμιαίως, ὁπότε θὰ ἔχουν διευκρινισθῇ καὶ τὸ ταμειακὸν καὶ τὸ νομισματικὸν ἡμῶν ζήτημα. Διὰ τὰς ἄλλας ἀκουσθείσας ἐπικρίσεις διὰ τὴν σπουδὴν ἔχετε λάβει γνῶσιν ὅτι ἔχει γίνει ὅλη ἡ ἀπαιτουμένη προεργασία, ἔλαβε χώραν μακρὰ ἐξονύχισις ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ καὶ ἠκούσθησαν καὶ ὅλαι αἱ ἐνδιαφερόμεναι ὀργανώσεις, καὶ δικαιοῦται ἐπὶ τέλους ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἐλπίζῃ ὅτι δὲν θὰ ματαιωθῇ τὸ τόσον σωτήριον δι' αὐτὸν μέτρον. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς βασικοὺς τοὺς ἀρχὰς καὶ τοὺς κτηνοτρόφους ἡ Ἐπιτροπὴ περιέλαβε τὴν εὐχήν, ὅπως εἰς τὸ μέλλον συγκεντρουμένων τῶν ἀναγκαίων στοιχείων περιληφθοῦν καὶ οὗτοι. Διὰ τὴν διοικητικὴν ἐξ ἄλλου ὀργάνωσιν ἡ Ἐπιτροπὴ ἔμεινεν ἀμφίρροπος, ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ τὸ σύστημα ἑνιαίου ὀργανισμοῦ ἢ πολλαπλῶν τοιούτων. Ἂν οἱ ὑπάλληλοι ἔπρεπε νὰ συγχωνευθοῦν μὲ τοὺς ἐργάτας, ἢ ἃ γίνουν ξεχωριστὰ ταμεῖα. Ὁ κ. Βαρβαγιάννης ἦτο ὁ κύριος ὑπερασπιστὴς τῶν χωριστῶν ταμείων, ἀπέρριψεν ὅμως τὸ σύστημα τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ ἑνιαίου ὀργανισμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Κράτους ἐκρίθη τοῦτο δίκαιον, ἀλλὰ σήμερον εἶναι ἀδύνατος αὕτη, ἐξέφρασε ὅμως τὴν εὐχήν, ὅπως καταστῇ συνατὴ αὕτη τὸ ταχύτερον χορηγουμένων τοὐλάχιστον τῶν ἐξόδων διοικήσεως. Ἐξητάσθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐκρίθη ὅτι, ὅπως κανονίζεται σήμερον μὲ τὸ νομοσχέδιον ἐν σχέσει μὲ τὴν ἤδη καταβαλλομένην, εἶναι ὀλιγώτερα, θὰ ἐλαττωθοῦν δὲ ἀκόμη περισσότερον, ἐφ' ὅσον εὑρύνεται ὁ κύκλος τῶν ἀσφαλιζομένων. Ὡς πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ταμεῖα δὲν καταργοῦνται ταῦτα, ἀλλ' ἀσκεῖ ἐπ' αὐτῶν ὁ ὀργανισμὸς μίαν ἐπικυριαρχίαν. Τὸ θέμα ἐξ ἄλλου τῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἀνεργίας ἀπερρίφθη σχεδὸν ὁμοφώνως, διότι ὅπου ἐφηρμόσθη ἐπέφερε ναυάγια οἰκονομικά. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ περιορισμὸς τοῦ προσωπικοῦ ἐζητήσαμεν μετάταξιν. Ἂν ἀποδέχεσται ἡ Κυβέρνησις μὲ τὴν ἐξουσιοδότησιν, ὅπως κανονισθῇ τοῦτο διὰ Διατάγματος. Ἐπροτιμήσαμεν ἐξ ἄλλου νὰ μὴ τεθῇ τὸ νομοθέτημα εἰς ἰσχὺν διὰ Διατάγματος, ἀλλὰ νὰ ὁρισθῇ τακτικὴ προθεσμία ἐφαρμογῆς του, διὰ νὰ μὴν καταδικασθῇ ὁ ἐνδ ἀφερόμενος κόσμος νὰ ὑφίσταται τὸ μαρτύριον τοῦ Ταντάλου. Καταλήγων τονίζει, ὅτι ἀπὸ τὴν καλὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ. Τὸ μέτρον δίδεται παρὰ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὅπερ πρωτηγωνίστησεν εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις, ὡς ἀμοιβὴ καὶ ἐνίσχυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὸν ἐκλεκτὸν ἀείποτε πρὸς πρόοδον ὁργασμόν του. Τὸ Κράτος οὕτω ἐκπληρώνει τὴν ὑποχρέωσίν του εἰς στιγμὰς στενοχωρίας, ψύχραιμον δὲ καὶ παρήγορον ἐν μέσῳ τῆς ὑφισταμένης κοινωνικῆς βιοπάλης προλαμβάνει τὰς ὁρμὰς τῶν ἀριστερῶν στοιχείων καὶ κινεῖ ὅλα τὰ τέκνα ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὸν εἰρηνικὸν αὐτὸν συναγωνισμόν. Ἐν μέσῳ τῶν δυσχερειῶν αὐτῶν ἡ Ἑλλὰς ὡς Κράτος πολιτισμένον ἐφαρμόζει τὴν χριστιανικὴν τριλογίαν τῆς πίστεως τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος. (Χειροκροτήματα)

Ε. ΜΑΧΑΙΡΑΣ. Ἡ ἐργατικὴ τάξις λέγει, ἀπὸ πολλοῦ ἀγωνίζεται διὰ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ ἐργατικὴ πρόνοια εἰς τὸν τόπον μας, ἀλλ' ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἰδίως πάσχει ὁ ἐργατικὸς λαὸς εἰς τὸν τόπον μας εἶναι ἡ ἀ εργία. Θὰ ἔπρεπε, συνεπῶς, νὰ εἰσφέρῃ τὸ Κράτος διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἀνεργίας καὶ ἀναγνωρίζει μὲν ὁ λαὸς τὰς δυσχερεῖς οἰκονομικὰς στιγμάς, ποὺ διέρχεται τὸ Κράτος, παρὰ

πονείται. ὅμως ὅτι δὲν δίδεται οὔτε κἂν ὑπόσχεσις περὶ προνοίας διὰ τὴν ἀνεργίαν εἰς τὸ μέλλον. Ἡ Συνομοσπονδία τῶν ἐργατῶν ἐζήτησε τὴν πρόνοιαν διὰ τὴν ἀνεργίαν, ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἀντέταξε τὰ καταπτοητικὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἐπροξενήθησαν εἰς τὰ ἄλλα Κράτη. Ἡμεῖς, τονίζει, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐπιδόματος τῆς ἀνεργίας, ἔσωσε τὰ ἀστικὰ καθεστῶτα τῶν Κρατῶν ἐκείνων καὶ ἔχομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὴν ἀνεργίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τοῦ ὀργανισμοῦ φρονοῦμεν ὅτι πρέπει τὴν πλέον σφυρίαν νὰ τὴν ἔχῃ ὁ ἐργατικὸς κόσμος, διότι αὐτὸς τὰ πληρώνει ὅλα.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Οὐσιαστικῶς τὰ πληρώνουν οἱ καταναλωταί.

Ε. Μαχαίρας. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἡμέρας ἀσθενείας πρέπει τὸ ὅριον νὰ ἐλαττωθῇ.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Αὐτὸ τὸ ὅριον τῶν τριῶν ἡμερῶν, ποὺ θέτομεν ἡμεῖς, δὲν ὑπάρχει εἰς κανὲν ἄλλο Κράτος.

Ε. Μαχαίρας. Ἐπίσης, συνεχίζει, θὰ ἤθελον ὅπως τὴν εἰσφορὰν τῶν πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας ἐργατῶν. λόγῳ τοῦ ἀσημάντου αὐτῆς τὸ καταβάλλουν οἱ ἐργοδόται.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Δὲν πρέπει νὰ φύγωμεν ἀπὸ τὴν βάσιν τῆς κοινῆς συνεισφορᾶς καὶ νὰ εὐαισθητοποιήσωμεν τὸ αἴσθημα ὅτι δὲν ὑπάρχουν μόνον δικαιώματα, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ τὴν τροπολογίαν τῆς διατάξεως, διότι φεύγομεν ἀπὸ τὴν βάσιν.

Ε. Μαχαίρας. Ἐγώ, λέγει, νομίζω ὅτι ἀρέπει τὴν μικρὰν αὐτὴν εἰσφορὰν νὰ τὴν δίδουν οἱ ἐργοδόται. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας τῆς ἐργατικῆς τάξεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν υἱοθέτησιν καὶ ψήφισιν τοῦ μέτρου καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν μου, διότι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν ἀνήκω, εἶχε τὴν τιμὴν αὐτὸ καὶ μόνον νὰ ἀρχίσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ συμπληρώσῃ πᾶσαν δυνατὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου τῆς χώρας (χειροκροτήματα).

Σ. Συμεώνογλου. Ἡ ἀντιπολίτευσις, λέγει, ἡ ὁποία ἀντέδρασε καὶ ἀντιδρᾷ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ μέτρου ἀπὸ τοὺς Φιλελευθέρους δὲν ἐσκέφθη ὅτι ἕνας ὁλόκληρος λαὸς ἐξεριζώθη ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἀπώλεσε τὸ πᾶν, ἐργάζεται ἤδη εἰς τὰ διάφορα ἐργοστάσια τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, πληρώνει κάθε ἡμέραν τὰ λεωφορεῖα καὶ ὅτι ἔχει ἀνάγκην προστασίας. Ὁ λαὸς αὐτὸς ὁ προσφυγικός, καίτοι ἐδαπανήθησαν 30 ἑκατομμύρια δὲν ἔτυχεν οὔτε ἐπαρκοῦς στεγάσεως ἀκόμη, οὔτε ἀποζημιώσεως δικαίας. Καὶ ἔπρεπε συνεπῶς νὰ ἔχῃ εἰσαχθῇ ὁ θεσμὸς αὐτὸς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως του. Κάθε λοιπὸν ἀναβολὴ τοῦ μέτρου πρέπει καλῶς νὰ ἐνοηθῇ ὅτι προέρχεται μόνον ἀπὸ ἐχθροὺς τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἡ Κυβέρνησις, λέγει, θεωρεῖ ὑποχρέωσίν της νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐπιμελῆ ἐξονύχισιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ εἰς τοὺς εἰσηγητὰς διὰ τὴν ἐπισταμένην ἀνάπτυξιν καὶ ἀνάλυσιν αὐτοῦ. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὑπερηφανεύεται, διότι ὁπλίζεται τὸ σκάφος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας μὲ τὸ ἀναγκαῖον ἔρμα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀριστερῶν τάσεων.

Προχωρῶν, ἄηλοι, ὅτι ἀποδέχεται τὰς τροπολογίας τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀναπτύσσει τὰς ἐπιφερομένας τροπολογίας, αἵτινες γίνονται δεκταί. Διὰ τοῦ ἄρθρου 20 δηλοῖ, ὅτι ἐξαιροῦνται ὡρισμένα σημεῖα, ὅπως τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ε. Μαχαίρας. Διαμαρτύρομαι διὰ τὴν ἐξαίρεσιν αὐτήν.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἐπίσης, συνεχίζων, παρακαλεῖ νὰ γίνουν δεκταὶ οἱ ἑξῆς ἐρμηνευτικαὶ δηλώσεις :

Ἄρθρον 15. — Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι ὅτι, μεταξὺ τῶν τριῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζουν μεμαρτυρημένην εἰδίκευσιν εἰς τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, ὁ εἷς δύναται νὰ εἶναι ἰατρὸς ἔχων τὰ ὡς ἄνω προσόντα.

Ἄρθρον 20. — Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, εἶναι, ὅτι διὰ τῶν ἐκδοθησομένων κανονισμῶν δι' ὧν θὰ ὁρισθοῦν τὰ ὄργανα ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῶν Ταμείων καὶ ἐπικουρικῶν τοιούτων δὲν πρόκειται νὰ θιγῇ ἡ θέσις καὶ ἡ ἁρμοδιότης τῶν σήμερον δυναμει ἄλλων διατάξεων ὑφισταμένων ὀργάνων.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, λέγει, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας διὰ τὰς παρασχεθείσας παρ' αὐτῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἀρτιότητα τοῦ ψηφισθέντος νομοθετήματος.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστέσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κωδικοποιήσεως ἀπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς.

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 1932 Ν. Δ. περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων.»

3) «Περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ Σωματικῆς ἀγωγῆς».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Νομοθ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης Νομοθεσίας περὶ Σωματικῆς ἀγωγῆς», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 240 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 30 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4371, τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

«Εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας παντὸς σχολείου διατίθενται διὰ μὲν τὴν παιδαγωγικὴν γυμναστικήν, τὴν ἀγωνιστικὴν καὶ τὰς παιδιὰς πέντε ὧραι καθ' ἑβδομάδα, διὰ δὲ τὰς ὠργανωμένας ἀγωνιστικὰς παιδιὰς ἓν δίωρον ἀπογεύματος. Εἰς δὲ τὰ Διδασκαλεῖα ἑκατέρου φύλου διατίθενται καὶ δύο ἐπὶ πλέον ὧραι καθ' ἑβδομάδα εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις καὶ καθ' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος πρὸς θεωρητικὴν διδασκαλίαν καὶ ἐκμάθησιν τῆς χρησεως τοῦ ὁδηγοῦ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας».

2. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Μόνον οἱ ἀνάπηροι καθὼς καὶ οἱ πάσχοντες ἐκ νόσων δυναμένων νὰ ἐπιταθῶσι διὰ τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων δικαιοῦνται νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἀπὸ τὴν σωματικὴν ἄσκησιν μετ' ἀπόφασιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου, τοῦ ἁρμοδίου σχολικοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦγυμναστοῦ. Πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ὀφείλουν νὰ μετέχουν εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς γυμναστικὰς καὶ ἀγωνιστικὰς ἀσκήσεις, τὰς παιδιάς, καὶ τὰς ἐνδρομὰς ἀνελλιπῶς. Αἱ ἐκ τῆς γυμναστικῆς ἀπουσίαι ὑπολογίζονται κατὰ τὰ διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα κεκανονισμένα».

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4371 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ ὅλων τῶν σχολείων τοῦ Κράτους δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, παντὸς βαθμοῦ καὶ φύλου ἐκτελεῖται συμφώνως πρὸς τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὰ σχολεῖα πάσης ἄλλης μεθόδου ἢ συστήματος. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης καθίστανται ὑπεύθυνοι οἱ διδάσκοντες τὴν γυμναστικήν, οἱ διευθυνταὶ τῶν σχολείων καὶ οἱ Γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν σχολείων καὶ τῆς Γυμναστικῆς.»

2. Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 2476 τροποποιούμενα συμπτύσσονται εἰς ἓν ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς :

«Πᾶν σχολεῖον τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως. δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν, ὀφείλει περὶ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Μαΐου νὰ ἐκτελέσῃ δημοσίᾳ ἐνώπιον τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως ἐπίδειξιν τῆς κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος συντελεσθείσης ἐργασίας καὶ προόδου τῶν μαθητῶν εἰς τὴν γυμναστικήν, τὴν ἀγωνιστικὴν καὶ τὰς παιδιάς. Ἡ ἐπίδειξις αὕτη ὀργανοῦται ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐφορειῶν τῶν σχολείων καὶ τῶν σχολικῶν γυμναστηρίων ἢ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τῶν ἀθλητικῶν σωματείων εἰς τὰ γυμναστήρια τὰ ὁποῖα ἀσκοῦνται τὰ σχολεῖα, ἐν ἢ περιπτώσει δὲν ἔχουν ἴδιον σχολικὸν γυμναστήριον. Ἐκτελεῖται δὲ πάντοτε συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ὁδηγῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀναγραφόμενα περὶ σχολικῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων καὶ ἀγώνων».

3. Τὰ ἐδάφια 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 2476 ἀντικαθίστανται δι' ἑνὸς καὶ μόνου τοῦ ἑξῆς :

«Παρεκτὸς τῆς ἐτησίας ταύτης ὑποχρεωτικῆς γυμναστικῆς ἐπιδείξεως. δύναται πᾶν σχολεῖον κατὰ τὰς μεγάλας ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἑορτάς, τὰς τοπικὰς τοιαύτας ἢ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν κρινομένην κατάλληλον ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν αὐτῷ διδασκόντων, τῶν ἁρμοδίων ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων ἢ τῆς γυμναστικῆς, ἢ καὶ τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν ἀρχῶν, νὰ διοργανώσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τοιαύτας γυμναστικὰς ἐπιδείξεις καὶ σχολικοὺς ἀγῶνας. Μετὰ δὲ τὴν τέλεσιν πάσης τοιαύτης γυμναστικῆς ἢ ἀγωνιστικῆς σχολικῆς ἑορτῆς καθὼς καὶ πᾶσαν συμμετοχὴν τοῦ σχολείου εἰς τὴν ἐξωσχολικὴν ἀθλητικὴν κίνησιν, ὑποβάλλεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας εἰδικὴ ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 2476 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. «Εἰς τὰς πόλεις ἐκείνας ὅπου ὑπάρχουν περισσότερα τοῦ ἑνὸς ἰσόβαθμα σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, πλὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἰδιαιτέρων ἐπιδείξεων καὶ ἐσωτερικῶν ἀγώνων μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἑκάστου σχολείου, ὀργανοῦνται καὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν σχολείων τούτων περὶ τὸ τέλος ἢ καὶ διαρκοῦντος τοῦ σχολικοῦ ἔτους εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν καὶ τὰς παιδιάς, ὅπου δὲ τοῦτο εἶναι δυνατὸν καὶ εἰς τὴν σκοποβολὴν καὶ τὴν κολύμβησιν».

2. «Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν σχολείων δύνανται, ἂν κρίνουν τοῦτο δυνατόν, νὰ ὀργανώνουν ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς γυμναστικῆς σχολικοὺς ἀγῶνας ἐν ταῖς ἕδραις τῶν κεντρικῶν ἢ καὶ τῶν νομαρχιακῶν γυμναστικῶν περιφερειῶν μεταξὺ ὅλων ἢ καί τινων μόνον σχολείων τῆς περιφερείας των. Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους τὰ σχολεῖα ἀντιπροσωπεύονται δι' ἰσαρίθμων ὁμάδων, ἡ δὲ κρίσις τοῦ ἀγῶνος γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ὁδηγῷ τοῦ Ὑπουργείου ἀναγραφόμενα. Ἡ ὑπὸ ἰδιωτικῶν ἀγωνιστικῶν ὀργανώσεων προκήρυξις καὶ τέλεσις ἀγώνων μεταξὺ σχολείων ἢ καὶ μεταξὺ μαθητῶν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σχολείου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

3. Διὰ τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῆς σχολικῆς ἀγωνιστικῆς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἱδρύει ἐν σχολικὸν ἀγωνιστικὸν ἀριστεῖον πρὸς βράβευσιν τῶν μαθητῶν ἑνὸς ἑκάστου σχολείου τῶν διακρινομένων εἰς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις, καὶ ἓν ἰδιαίτερον τοιοῦτον διὰ τὴν σχολικὴν σκοποβολίαν, ἀπονέμει δὲ καὶ ἔπαθλα εἰς τὰ διαρκοῦντα σχολεῖα κατὰ τοὺς μεταξὺ σχολείων ἀθλητικούς, σκοπευτικοὺς κλπ. ἀγῶνας. Αἱ διὰ τὴν κοπὴν τῶν ἀριστείων καὶ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐπάθλων δαπάναι βαρύνουν τὸ κεφάλαιον «Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς».

4. «Πάντα τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰ Διδασκαλεῖα ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἀναγνωρίζονται διὰ τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ὡς φίλαθλα γυμναστικὰ καὶ ἀγωνιστικὰ σωματεῖα καὶ ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὴν ἰσχύουσαν περὶ σωματείων εἰδικὴν νομοθεσίαν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων πρὸς ἀναγνώρισιν, οἱ δὲ μαθηταὶ τῶν θεωροῦνται ὡς φίλαθλα μέλη τῶν σωματείων τούτων, ἐκτὸς ἂν ἔχουν ἀποδεδειγμένως παραβῇ τὸν διεθνῆ ὁρισμὸν τοῦ φιλάθλου, ὁπότε μετέχουν μὲν εἰς τὰς γυμναστικὰς καὶ λοιπὰς ἀσκήσεις τοῦ σχολείου ὑποχρεωτικῶς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μαθηταί, ἀλλὰ δὲν ἀποστέλλονται ὡς ἀθληταὶ τοῦ γυμνασίου εἰς τοὺς ἀγῶνας.

5. Τὰ σχολικὰ ταῦτα ἀγωνιστικὰ σωματεῖα, κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς τῶν μαθητῶν, καθὼς καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, καλλιεργοῦν καὶ προάγουν τὴν σχολικὴν ἀγωνιστικὴν καὶ τὸν προσκοπισμὸν συμμορφούμενα πάντοτε ἐπακριβῶς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ὁδηγῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κανονισμοὺς τῶν μαθητικῶν ἀθλημάτων καὶ ἀγώνων διατάξεις, μετέχουν δὲ διὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν εἴς τε τὴν γυμναστικήν, σκοπευτικὴν καὶ ἀγωνιστικὴν ἐν γένει κίνησιν τῆς πόλεως ἔνθα ἑδρεύει τὸ σχολεῖον, καθὼς καὶ τῆς οἰκείας νομαρχιακῆς ἢ κεντρικῆς περιφερείας, καὶ τοὺς Πανελληνίους τοιούτους καὶ τὰ πρωταθλήματα, ἐφόσον εἰς αὐτοὺς ὑπάρχουν κατηγορίαι παίδων καὶ ἐφήβων, ἡ δὲ ὀργάνωσίς των ἀκολουθεῖ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου. Δύνανται δὲ ἐπίσης νὰ μετέχουν καὶ εἰς ἀτομικὰ ἀγωνίσματα ἀνδρῶν, ἂν διαθέτουν μαθητὰς ἔχοντας συμπληρώσῃ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, καθὼς καὶ νὰ ἐκτελοῦν, διαρκούντων τῶν ἀγώνων, ἐπιδείξεις γυμναστικὰς κλπ. παρέχοντα πᾶσαν δυνατὴν συμβολὴν εἰς τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀγώνων. Ἡ εἰς γυμναστικά, ἀθλητικὰ κλπ. σωματεῖα ἐγγραφὴ μαθητῶν ὡς τακτικῶν μελῶν ἢ ἀθλητῶν ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ὁριστικῆς ἀποβολῆς ἐκ τοῦ σχολείου τῶν πταισάντων.

6. Εἰς τοὺς ὁμαδικοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς παιδιὰς μεταξὺ ἀθλητικῶν σωματείων αἱ ἀγωνιζόμεναι ὁμάδες δὲν δύνανται νὰ συμπληρῶνται δι' ἀθλητῶν μαθητῶν ἔστω καὶ ἂν τὸ σχολεῖον δὲν δύναται νὰ καταρτίσῃ ἰδίαν πλήρη ὁμάδα πρὸς συμμετοχήν. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων τῶν μετεχουσῶν εἰς διεθνεῖς ἀγῶνας, ὀργανουμένους ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συνδέ-

σμων καὶ Ὁμοσπονδιῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἢ καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας αὐτοῦ.

7. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος μαθηταὶ τῶν δύο τελευταίων γυμνασιακῶν τάξεων οἱ ἐγγεγραμμένοι ὡς ἀθληταὶ σωματείων ἐπιτρέπεται νὰ παραμείνουν ὡς τοιοῦτοι μέχρις ἀποφοιτήσεώς των ἐκ τοῦ γυμνασίου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὀργάνωσις, διοίκησις καὶ ἐποπτεία τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 4371 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Διοίκησις τῆς σχολικῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν νέων, καὶ ἡ ἐποπτεία τῆς ἐξωσχολικῆς, καθ' ὅλον τὸ Κράτος ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ διεξάγεται διὰ τοῦ νῦν ὑφισταμένου ἀνεξαρτήτου τμήματος σωματικῆς ἀγωγῆς, τὸ ὁποῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπικοινωνεῖ καὶ συνεργάζεται μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων τῶν ἐχόντων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των σχολικὰ ἱδρύματα, καθὼς καὶ μετὰ τῶν Ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν, τῆς Ἀεροπορίας καὶ τῆς Ὑγιεινῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλων τῶν ἐν τῷ Κράτει γυμναστικῶν, ἀθλητικῶν κλπ. σωματείων, ἑνώσεων, συνδέσμων, ὁμοσπονδιῶν καὶ ὁμοίας φύσεως ὀργανώσεων.»

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιδιώκεται:

α') Ἡ τήρησις καὶ ἡ ἐπιβολὴ ἑνιαίας κατευθύνσεως τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐνδείξεις καὶ τὰς ἐθνικὰς γυμναστικὰς καὶ ἀγωνιστικὰς παραδόσεις, εἰς πάντα τὰ σχολεῖα καὶ τὰ μορφωτικὰ ἐν γένει ἱδρύματα τοῦ Κράτους δημόσια καὶ ἰδιωτικά.

β') Ἡ πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν τροπὴ καὶ τῆς ἐξωσχολικῆς σωματικῆς ἀγωγῆς.

γ') Ἡ ἵδρυσις σχολικῶν γυμναστηρίων, κολυμβητηρίων σκοπευτηρίων καὶ χώρων παιδιῶν, ἡ συντήρησις καὶ ἐποπτεία αὐτῶν καθὼς καὶ ἡ ἐξεύρεσις καὶ παραχώρησις χώρων πρὸς ἄσκησιν εἰς τὰ γυμναστικὰ καὶ ἀθλητικὰ σωματεῖα.

δ') Ἡ μόρφωσις τῶν γυμναστῶν καὶ γυμναστριῶν, ὁ ἔλεγχος, ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ μετεκπαίδευσις τῶν ἤδη ὑπηρετούντων καθὼς καὶ ὁ καταρτισμὸς τούτων εἰς ἱκανοὺς προπονητὰς διὰ τ' ἀγωνιστικὰ σωματεῖα.

ε') Ἡ μέριμνα διὰ τὴν συγγραφὴν καὶ δημοσίευσιν γυμναστικῶν καὶ ἀγωνιστικῶν ὁδηγιῶν καὶ εἰδικῶν συγγραμμάτων πρὸς καθοδήγησιν τῶν γυμναστῶν, τῶν μαθητῶν καὶ παντὸς φιλάθλου καθὼς καὶ βιβλίων προπαγάνδας διὰ τὴν παρὰ τῷ λαῷ διάδοσιν τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων καὶ παιδιῶν.

στ') Ἡ περισυλλογή, μελέτη, κατάταξις καὶ δημοσίευσις τῶν ἐπιχωρίων σωματικῶν ἀσκήσεων καὶ παιδιῶν.

ζ') Ὁ ἔλεγχος τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ἰσχυόντων νόμων περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς.

2) Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὑπάγονται:

α') Ὁλόκληρος ἡ ἐν τῷ Κράτει σχολικὴ, σωματικὴ ἀγωγή, δημοσία καὶ ἰδιωτική.

β') Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλληνικῶν Γυμναστικῶν καὶ Ἀθλητικῶν Σωματείων, ἡ Ἑλληνικὴ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμοσπονδία, ἡ Ἑλλ. Κολυμβητικὴ Ὁμοσπονδία Φιλάθλων, τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη Ὁμοσπονδία, Ἕνωσις ἢ Σωματεῖον ἀσχολουμένων μὲ οἱονδήποτε κλάδον τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν νόμον 281 «περὶ Σωματείων» (ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων 957 καὶ 977 τοῦ ἔτους 1917 καὶ 1207 τοῦ ἔτους 1919) ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4371 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ τμῆμα σωματικῆς ἀγωγῆς περιλαμβάνει τρία Γραφεῖα.

α') Σχολικῆς σωματικῆς ἀγωγῆς.

β) Ἐξωσχολικῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ ἐποπτείας σωματείων.

γ) Ἱδρύσεως καὶ συντηρήσεως γυμναστηρίων καὶ κατασκευῆς καὶ διανομῆς γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν ὀργάνων καὶ εἰδῶν σχολικῆς σκοποβολῆς.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Τμήματος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ, τριῶν γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν, προϊσταμένων ἑκάστου γραφείου, δύο γραφέων, μιᾶς δακτυλογράφου καὶ ἑνὸς κλητῆρος.

3. Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος διορίζεται πτυχιοῦχος γυμναστὴς σπουδάσας εἰδικῶς τὰ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἐν Σουηδίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἔχων δημοσίαν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ γυμναστικῇ τουλάχιστον δεκαετῆ ἐπὶ ἀρχικῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως, δυνάμενος νὰ προάγηται μέχρι τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως κατὰ τὰ διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου κεκανονισμένα. Ἂν ὅμως ἡ ὑπηρεσία του εἶναι ὑπερδεκαπενταετὴς τότε διαβαθμίζεται ἀρχικῶς ὡς Διευθυντὴς β' τάξεως καὶ προάγεται μετὰ τριετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ εἰς Διευθυντὴν α' τάξεως.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἀποσπᾶται ἢ διορίζεται μονίμως καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας.

4. Ὡς προϊστάμενοι τῶν γραφείων τῆς σχολικῆς καὶ ἐξωσχολικῆς γυμναστικῆς, καθὼς καὶ τῆς ἱδρύσεως γυμναστηρίων τοποθετοῦνται εἰσηγηταὶ ἢ γραμματεῖς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας α' ἢ β' τάξεως. Εἰς τὰς θέσεις ταύτας δύνανται ν' ἀποσπασθῶσι δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἢ καὶ νὰ διορισθῶσι μονίμως καὶ γυμνασταὶ ἔχοντες ὑπερπενταετῆ δημοσίαν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν μὲ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν τὸν ὁποῖον ἔχουν ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει, ἀντικαθιστάμενοι εἰς τὴν ἐν αὐτῇ θέσιν των ὑπ' ἄλλων γυμναστῶν, ἂν ἡ ἀπόσπασις ὁρισθῇ μεγαλυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, ἢ διορισθῶσι μονίμως. Κατ' ἀμφοτέρας δὲ ταύτας τὰς περιπτώσεις οἱ γυμνασταὶ οὗτοι προάγονται ὡς καὶ ἐν τῇ σχολικῇ των ὑπηρεσίᾳ ἀναλόγως τῶν προσόντων καὶ τοῦ εὐδοκίμου τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4371 τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

1. Παρὰ τῷ ἀνεξαρτήτῳ τμήματι τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἱδρύεται καὶ εἰδικὸν γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, ἀποκαλούμενον Ἐθνικὸν Συμβούλιον Σωματικῆς Ἀγωγῆς (Ε.Σ.Σ.Α.) καὶ ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Τμήματος, ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐπιστημῶν καὶ Καλῶν Τεχνῶν, ἑνὸς Τμηματάρχου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἑνὸς Τμηματάρχου τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, δύο τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς θ' ἀντιπροσωπεύῃ εἰδικῶς τὴν σκοπευτικὴν κίνησιν, ἑνὸς τῆς Ε. Π. Ο., ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, ἑνὸς τῆς Ε.Κ.Ο.Φ., ἑνὸς τῆς Ε.Ο.Φ.Ν.Σ., τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἢ ἑνὸς τῶν καθηγητῶν αὐτῆς ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἑνὸς ἀξιωματικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ, ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας. Τοῦ Συμβουλίου τούτου γραμματεὺς ἄνευ ψήφου εἶναι ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου τῆς ἐξωσχολικῆς σωματικῆς ἀγωγῆς.

2. Τὸ Ε.Σ.Σ.Α. συνεδριάζει ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀνεξαρτήτου τμήματος τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τοῦ Μαΐου ἑκάστου ἔτους, ἅπαξ τοῦ μηνὸς τακτικῶς, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλλει. Ἔχον δὲ ὑπ' ὄψιν α) τὰ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας συγκεντρούμενα ἑκάστοτε στοιχεῖα καὶ μάλιστα τοὺς ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων συνδέσμων καὶ ὁμοσπονδιῶν ἐτησίως ὑποβαλλομένους στατιστικοὺς πίνακας τῆς ἐτησίας ἀγωνιστικῆς κινήσεως, καθὼς καὶ τοὺς ἐξελεγχθέντας ἀπολογισμοὺς τῶν ἑκασταχοῦ ἀθλητικῶν σωματείων καὶ β) τὰς ἐτησίας περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις τῶν ἀνωτάτων ἀθλητικῶν ἀρχῶν καθὼς καὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς Γυμναστικῆς προβαίνει: α) εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς δι' ἓν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀναλογούσης ἐτησίας χορηγίας τοῦ Ὑπουργείου ἐκ τοῦ διατιθεμένου ἐτησίως ποσοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μετ' αὐτοῦ συνεργαζομένων ἀθλητικῶν σωματείων, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον γ' τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ παρόντος Ν. Δ. καὶ β) εἰς τὴν σύνταξιν ἐτησίας ἐκθέσεως περὶ τῆς ἰδιωτικῆς γυμναστικῆς καὶ ἀγωνιστικῆς κινήσεως, καὶ τῶν γενικῶν καὶ μᾶλλον ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, καθὼς καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν ἐτησίου πίνακος τῶν ἀληθῶς δρώντων σωματείων καὶ τῶν κατὰ τύπους μόνον ὑφισταμένων. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν καὶ τὸν πίνακα τοῦτον προβαίνει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν κριθέντων ἀξίων ἐνισχύσεως σωματείων, ἢ εἰς τὴν ἀνάκλησιν εἰς τὴν τάξιν ἢ τιμωρίαν αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων.

3. Τὸ Ε.Σ.Σ.Α. ἀποτελεῖ καὶ ἀνώτερον διαιτητικὸν Συμβούλιον διὰ πάσας τὰς μεταξὺ τῶν ἀθλητικῶν Ἑνώσεων, Συνδέσμων καὶ Ὁμοσπονδιῶν, ἀναφυομένας διαφοράς, πλὴν τῶν περιουσιακῶν, ὁσάκις αἱ ὀργανώσεις αὐταὶ δὲν κατορθώνουν μόναι νὰ ἐξομαλύνουν ὁριστικῶς τοιαύτας. Αἱ δὲ ἀποφάσεις του κυροῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ πράξεώς του, εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους.

4. Τὸ Ε. Σ. Σ. Α. φροντίζει ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν γηπέδων πρὸς ἄσκησιν καὶ καθορίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως τὴν κατανομὴν καὶ χρῆσιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἑκασταχοῦ ἀγωνιστικῶν σωματείων, κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ γυμναστηρίων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

5. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Ε.Σ.Σ.Α. καὶ τὸν γραμματέα οὐδεμία παρέχεται ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὸν συντονισμὸν τῆς κοινῆς προσπαθείας τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων, καθὼς καὶ τῶν γυμναστικῶν καὶ ἀγωνιστικῶν ὀργανώσεων ὑπὲρ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῆς νεότητος, τὴν ἐνότητα τῆς κατευθύνσεως καὶ τὴν συστηματικὴν ἐποπτείαν αὐτῆς καὶ τὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς σχολικὰς καὶ ἐξωσχολικὰς ἀνάγκας κατανομὴν τῶν γυμναστηρίων, σκοπευτηρίων, χώρων παιδιῶν κλπ. ἕκαστος μὲν νομὸς λογίζεται ἀποτελῶν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, μίαν γυμναστικὴν καὶ ἀθλητικὴν περιφέρειαν μὲ ἕδραν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ, αἱ νομαρχιακαὶ δὲ αὗται περιφέρειαι ὑπάγονται εἰς ἓξ κεντρικὰς περιφερείας ὁριζομένας διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς ἑκάστην νομαρχιακὴν γυμναστικὴν περιφέρειαν συνιστᾶται ἴδιον νομαρχιακὸν ταμεῖον Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, τοῦ ὁποίου τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχείρισιν ἔχει ἐπταμελὴς ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ἀποτελουμένη:

α') ἐκ τοῦ Νομάρχου, ὡς προέδρου.

β') τοῦ δημάρχου, ὡς ἀντιπροέδρου.

γ') τοῦ δημοσίου ταμίου ἢ ἑνὸς ταμιακοῦ ὑπαλλήλου.

δ') ἑνὸς ἀξιωματικοῦ ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

ε') ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ καὶ ἑνὸς γυμναστοῦ ἐκτελοῦντος καθήκοντα γραμματέως.

στ') δύο φιλάθλων, ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

2. Τὸ Νομαρχιακὸν ταμεῖον Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου καὶ κέκτηται ἰδίαν περιουσίαν, ἀναφέρεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῶν δημοσίων, δημοτικῶν κλπ. ἀρχῶν, ἔχει δὲ κύριον καὶ ἀποκλειστικὸν σκοπόν:

α) τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐξωσχολικῆς γυμναστικῆς καὶ ἀγωνιστικῆς κινήσεως τοῦ νομοῦ καὶ τὴν σταθερὰν προσαρμογὴν αὐτῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ φιλάθλου ἀθλητισμοῦ καθὼς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καθοριζομένην κατεύθυνσιν διὰ τὴν ὅλην σωματικὴν ἀγωγὴν τοῦ Ἔθνους.

β) τὴν ἐξεύρεσιν καὶ πρόσκτησιν χώρων πρὸς ἵδρυσιν γυμναστηρίων, εὐρυχωριῶν, κολυμβητηρίων καὶ πάσης φύσεως ἀγωνιστικῶν ἐγκαταστάσεων καθ' ὅλην τὴν νομαρχιακὴν γυμναστικὴν περιφέρειαν καὶ τὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ τῶν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου συνεργαζομένων ἀγωνιστικῶν σωματείων, ὀργάνωσιν αὐτῶν.

γ) τὸν συντονισμὸν τῆς προσπαθείας τῶν διαφόρων ἰδιωτικῶν ἀγωνιστικῶν ὀργανώσεων διὰ τῆς ὀργανώσεως τοπικῶν συνεδρίων πρὸς μελέτην τῶν τοπικῶν καὶ γενικῶν ἀναγκῶν τῆς ἐθνικῆς ἀγωνιστικῆς καὶ ἀποτελεσματικωτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ ἰδεώδους μὲ στενωτέραν συνεργασίαν καὶ ἀλληλεγγύην καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν ἄμεσον διοικητικὸν καὶ οἰκονομικὸν ἔλεγχον αὐτῶν.

δ) τὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν περιφερειακῶν ἑνώσεων οἱουδήποτε κλάδου τοῦ ἀθλητισμοῦ συνεχῆ προσπάθειαν ὅπως οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ ἀγωνιστικαὶ συναντήσεις περιορισθῶσιν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν. Δ. καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων καθοριζομένων ὁρίων καὶ διεξάγωνται πάντοτε ὑπὸ αὐστηρῶς φίλαθλον πνεῦμα καὶ ἀπόλυτον ἀθλητικὴν ἀλληλεγγύην καὶ κοσμιότητα.

Ἄρθρον 9.

1. Πόροι τῶν νομαρχιακῶν ταμείων Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, εἶναι:

α) τὰ εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων τοῦ Κράτους ἐχόντων προϋπολογισμὸν ἄνω τῶν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ὑποχρεωτικῶς ἀναγραφόμενα ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἢ ὑπὸ τῶν νομαρχῶν ποσά.

β) αἱ ὑπὸ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου εἰσφοραί, κληροδοτήματα ἢ δωρεαὶ ὑπὲρ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῆς περιφερείας.

γ) πᾶσα ἔκτακτος συνδρομὴ τοῦ Κράτους ἀναγραφομένη ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

δ) τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενα ποσοστὰ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων παντὸς ποδοσφαιρικοῦ, ἀθλητικοῦ κλπ. ἀγῶνος, ἑορτῆς ἢ ἐπιδείξεως τελουμένης ἐν τῷ Νομῷ, πλὴν τῶν σχολικῶν, καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν ὀργανωτῶν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως αὐτῶν.

2. Τὸ οὕτω συνιστώμενον Κεφάλαιον ἑνὶ ἑκάστου νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, κατατίθεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ ἀναλαμβάνεται ἐκεῖθεν μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν, παρίστανται τέσσαρα τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται πάντοτε κατὰ πλειονοψηφίαν, κρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4371 ἱδρυθεῖσαι ἐπιτροπαὶ Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, παύουν ὑφιστάμεναι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ., ἡ δὲ τυχὸν ὑφισταμένη περιουσία αὐτῶν, κινητὴ καὶ ἀκίνητος, περιέρχεται εἰς τὰ νομαρχιακὰ ταμεῖα Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς περιφερείας εἰς ἣν ἑκάστη τούτων ἀνήκει. Οἱ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἱδρυθέντες

Σύλλογοι Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμενοι καὶ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἀθλητικὰ Σωματεῖα, ἐφ' ὅσον συμμορφοῦνται ἐπακριβῶς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καθὼς καὶ τῆς εἰδικῆς περὶ σωματείων νομοθεσίας.

2. Ἡ περιουσία τῶν τυχὸν διαλυθησομένων Συλλόγων Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, περιέρχεται ἐπίσης εἰς τὸ νομαρχιακὸν ταμεῖον ἐθνικῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῆς νομαρχιακῆς περιφερείας εἰς ἣν ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει.

Ἄρθρον 11.

1. Εἰς ἑκάστην τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Ν. Δ. συνιστωμένων ἓξ κεντρικῶν γυμναστικῶν περιφερειῶν, διορίζεται εἷς Ἐπιθεωρητὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἐκ τῶν πτυχιούχων τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, ἢ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐξισωθέντων δυνάμει τῶν ἄρθρων 26 καὶ 27 τοῦ παρόντος νόμου γυμναστῶν, τῶν ἐχόντων πεντατετῆ κατ' ἐλάχιστον εὐδόκιμον δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

α) Ἐκ τούτων προτιμῶνται οἱ ἔχοντες σπουδάσῃ εὐδοκίμως τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὡς ὑπότροφοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἢ τῆς Ἑλληνικῆς Γυμναστικῆς καὶ Παιδαγωγικῆς Ἑταιρείας ἢ καὶ ἰδίαις δαπάναις.

β) οἱ διατελέσαντες ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον καθηγηταὶ τῆς γυμναστικῆς ἢ τῆς ἀγωνιστικῆς ἐν τῇ Γυμναστικῇ Ἀκαδημίᾳ ἢ τῷ πρὸ αὐτῆς Διδασκαλείῳ τῆς Γυμναστικῆς καὶ ἐργασθέντες εὐδοκίμως ἐν αὐτοῖς καθὼς καὶ τῶν δυνάμει τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 4371 ἀποσπασθέντων παρὰ τῷ τμήματι τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ὀργανωτῶν τῆς λαϊκῆς ἀγωνιστικῆς.

2. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι διορίζονται ἀρχικῶς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ὃν κέκτηνται σήμερον. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ δύνανται νὰ προάγωνται εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ, ὑπολογιζομένης καὶ τῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος νόμου τοιαύτης.

Ὁ γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Γυμναστικῆς, οὗ τὰ καθήκοντα κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἑδρεύει ἐν Ἀθήναις ὁ δὲ Ἐπιθεωρητὴς Μακεδονίας—Θράκης τοποθετεῖται ὡς Ἐπιθεωρητὴς μιᾶς τῶν περιφερειῶν μὲ τὸν βαθμὸν ὃν κέκτηται.

Ἄρθρον 12

1. Ἔργα τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς Γυμναστικῆς εἶναι:

α) ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τοῦ εἰδικοῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ φροντὶς διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὁλοκληρωτικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἀναλυτικοῦ προγράμματος σωματικῆς ἀγωγῆς.

β) ἡ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῶν διευθυντῶν καὶ τῶν γυμναστῶν τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Διδασκαλείων τοῦ Κράτους, ὀργάνωσις τῶν σχολείων τούτων εἰς φίλαθλα ἀθλητικὰ Σωματεῖα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἡ τακτικὴ τέλεσις τῶν σχολικῶν ἀγώνων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, καθὼς καὶ ἡ ὀργάνωσις τοιούτων ὑπὸ εὐρυτέραν κλίμακα εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν καὶ τὰς ἕδρας τῶν κεντρικῶν γυμναστικῶν περιφερειῶν.

γ) ἡ ἐξεύρεσις καὶ ὑπόδειξις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τῶν καταλλήλων γηπέδων πρὸς ἵδρυσιν σχολικῶν γυμναστηρίων καὶ πάσης φύσεως ἀσκητηρίων καὶ ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἤδη ὑπαρχόντων τοιούτων.

δ) ἡ ἄμεσος παρακολούθησις, τεχνικὴ καθοδήγησις καὶ ἐποπτεία καὶ τῆς ἐξωσχολικῆς γυμναστικῆς, ἀθλητικῆς κλπ. κινήσεως καὶ ἡ τήρησις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐνημέρου τῆς εἰς ἑκάστην περιφέρειαν ἀκριβοῦς καταστάσεως αὐτῆς.

ε) ἡ φροντὶς διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν, καθὼς καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων καὶ πάσης ἄλλης διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου σχετικῆς πρὸς τὴν σχολικὴν ἢ τὴν ἐξωσχολικὴν σωματικὴν ἀγωγήν.

2. Δι' εἰδικῶν Διαταγμάτων καθορισθήσονται τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς Γυμναστικῆς, οἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τοὺς Γεν. Ἐπιθεωρητάς, τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων, τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστώμενα νομαρχιακὰ ταμεῖα Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, καθὼς καὶ τὰ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου συνεργαζόμενα καὶ τὰ ἀναγνωρισμένα γυμναστικὰ καὶ ἀθλητικὰ σωματεῖα, ἑνώσεις, ὁμοσπονδίαι κλπ. καθὼς ἐπίσης καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου τούτου τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μόρφωσις τοῦ εἰδικοῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ ἄρθρα 10—22 τοῦ νόμου 4371 τροποποιοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων ὑπ' ἀριθ. 13—22 δέκα ἄρθρων ἐχόντων ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ θεωρητικὴ μόρφωσις τῶν εἰδικῶν γυμναστῶν καὶ γυμναστριῶν καθὼς καὶ ἡ μετεκπαίδευσις τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων συντελεῖται ἐν τῇ Γυμναστικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἀθηνῶν.

2. Ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία εἶνε ἀνώτερον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα καὶ ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀσκουμένην διὰ τετραμελοῦς Κοσμητείας ἀποτελουμένης ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν Ἐπιστημῶν καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τῶν Ἀνεξαρτήτων τμημάτων Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Σχολικῆς Ὑγιεινῆς καὶ ἑνὸς Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐκ τούτων.

3. Ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία περιλαμβάνει δύο τμήματα γυμναστῶν καὶ γυμναστριῶν ἐκ τριῶν ἐνιαυσίων τάξεων ἑκάστου, εἰς τὰ ὁποῖα γίνονται δεκτοὶ ἐτησίως πρὸς ἐγγραφὴν 25 μαθηταὶ καὶ 15 μαθήτριαι κατόπιν διαγωνισμοῦ. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν ἐτησίως ἐγγραφομένων δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας λαμβανομένης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Μ. Ἐ. καὶ δημοσιευομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους ν' αὐξηθῇ διὰ μὲν τὸ τμῆμα τῶν γυμναστῶν εἰς 35 κατ' ἀνώτατον ὅριον, διὰ δὲ τὸ τῶν γυμναστριῶν εἰς 20, ἂν ἔκτακτοι ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβάλλουν τὴν αὔξησιν ταύτην. Δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως λαμβανομένης μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Μ. Ἐ. δύναται ν' ἀναστηλῇ ἐπὶ ἓν ἢ καὶ πλείονα σχολικὰ ἔτη ἡ λειτουργία ἑνὸς τῶν τμημάτων τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφοίτων αὐτοῦ κρίνεται ἐπαρκὴς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

4. Οἱ εἰς τὸν εἰσιτήριον διαγωνισμὸν μὴ λαβόντες βαθμὸν ἀνώτερον τῆς βάσεως (καλῶς 6 πλῆρες) δὲν γίνονται δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἔστω καὶ ἂν οἱ ἐπιτυχόντες εἶναι ὀλιγώτεροι τοῦ διὰ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένου ἀριθμοῦ. Ὁ δὲ διαγωνισμὸς ἐκτελεῖται καὶ ἂν ἀκόμη οἱ προσελθόντες πρὸς ἐγγραφὴν εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν εἰς ἕκαστον τῶν τμημάτων ἐγγραφομένων.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ εἰς τὸν διαγωνισμὸν προσερχόμενοι δέον νὰ ἔχωσι τὰ ἑξῆς προσόντα:

α) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου, ἢ Διδασκαλείου Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἢ ἄλλου ὁμοταγοῦς πρὸς ταῦτα καὶ ἀνεγνωρισμένου ἐκπαιδευτηρίου.

β) ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 25 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

γ) ὑγείαν καὶ σωματικὴν διάπλασιν τελείαν καὶ τελειότητα πλήρη τῶν πέντε αἰσθήσεων.

δ) ἀνάστημα ἐλάχιστον 1.65 διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ 1.50 διὰ τὰς μαθητρίας.

ε) γυμναστικὴν καὶ ἀγωνιστικὴν προάσκησιν ἐπαρκῆ καθὼς καὶ τὴν διὰ τὸ γυμναστικὸν ἐπάγγελμα ἀπαραίτητον εὐεξίαν, ρώμην καὶ εὐστροφίαν σωματικήν.

Ἄρθρον 15.

1. Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῆς Β' καὶ Γ' τάξεως τοῦ Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς ἐγγράφονται εἰς τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἄνευ ἑτέρας τινὸς διατυπώσεως. Οἱ δὲ ἐκτὸς ὑπηρεσίας πτυχιοῦχοι τοῦ διταξίου δύνανται ἂν ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσουν πτυχίον τῆς Ἀκαδημίας νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν γ' τάξιν αὐτῆς ὡς μαθηταὶ τακτικοί, προσάγοντες μόνον κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τὸ πτυχίον τοῦ Διδασκαλείου. Ἐπίσης οἱ ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1929—31 καὶ ἐντεῦθεν γενόμενοι δεκτοὶ ὡς ἀκροαταὶ καὶ ἀκροάτριαι ἐν τῷ Διδασκαλείῳ τῆς Γυμναστικῆς, καθ' ἃ μὴ κεκτημένοι τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου 4371 ὁριζόμενον ἀνάστημα, γίνονται δεκτοὶ πρὸς κατάταξιν εἰς τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζόμενα προσόντα καὶ μετέσχον ἐπιτυχῶς τοῦ τε εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ καὶ τῶν προαγωγικῶν ἐξετάσεων.

Ἄρθρον 16.

1. Εἰς τὰ δύο τμήματα τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας διδάσκονται τὰ ἑξῆς μαθήματα:

1. Τμῆμα γυμναστῶν.

Α'. Πρακτικὴ σωματικὴ ἀγωγή.

α) Ὑγιεινὴ γυμναστική.
β) Ἀγωνιστικὴ (στίβου καὶ κονίστρας).
γ) Παιδιαὶ (ψυχαγωγικαὶ καὶ ἀγωνιστικαί, ἐπιχώριοι καὶ διεθνεῖς).
δ) Ὁπλομαχία καὶ μαχητικὰ ἀγωνίσματα.
ε) Σκοποβολὴ καὶ στρατιωτικὴ προπαίδευσις.
στ) Προσκοπικὴ ἀγωγή.
ζ) Τρίψις καὶ θεραπευτικὴ γυμναστική.
η) Γενικὴ καὶ εἰδικὴ ἀθλητικὴ προπόνησις καὶ ὑγιεινή.
θ) Ἀρχαία καὶ νεωτέρα πλαστικὴ ὀρχηστική. Ἐθνικοὶ χοροὶ καὶ ἄσματα.
ι) Κολύμβησις καὶ θαλασσία ἀγωνιστική.
ια) Ὠδική.

Β'. Θεωρητικὰ μαθήματα.

α) Ἀνατομικὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἱστολογία.
β) Γενικὴ καὶ ἀνθρωπίνη βιολογία.
γ) Φυσιολογία τοῦ ἀνθρώπου.
δ) Παιδολογία.
ε) Ἀνθρωπομετρία.
στ') Κινησιολογία.
ζ) Ὑγιεινὴ καὶ πρῶται βοήθειαι.
η) Ὀρθοπεδική, κινησιοθεραπεία καὶ φυσιοθεραπεία.
θ) Ἱστορία καὶ φιλοσοφία τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς.
ι) Στοιχεῖα φιλοσοφίας, ψυχολογία καὶ γενικὴ παιδαγωγική.
ια) Αἰσθητική.
ιβ) Ἐκπαιδευτικὴ καὶ γυμναστικὴ νομοθεσία καὶ στοιχεῖα Διοικητικοῦ Δικαίου.

2. Τμῆμα γυμναστριῶν.

Α'. Πρακτικὴ σωματικὴ ἀγωγή.

α) Ὑγιεινὴ γυμναστική.
β) Γυναικεία ἀγωνιστικὴ καὶ παιδιαί.
γ) Ἀρχαία καὶ νεωτέρα πλαστικὴ ὀρχηστική.
δ') Ἐθνικοὶ χοροὶ καὶ ἄσματα.
ε') Κολύμβησις καὶ θαλασσία ἀγωνιστικὴ καὶ παιδιαί.
στ') Τρίψις καὶ θεραπευτικὴ γυμναστική.
ζ') Ὠδική.

Β') Θεωρητικὰ μαθήματα.

Τὰ αὐτὰ τοῦ τμήματος γυμναστῶν.

2. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου μετὰ πρότασιν τῆς Κοσματείας τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας δύνανται νὰ προστεθῶσι καὶ ἕτερα μαθήματα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω.

3. Οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἄντες φοιτηταὶ τῆς Ἰατρικῆς δύνανται τῇ αἰτήσει των ν' ἀπαλλαγῶσι διὰ πράξεως τοῦ συλλόγου καθηγητῶν τῆς ἀκροάσεως τῶν μαθημάτων τῆς ἀνατομικῆς καὶ φυσιολογίας καὶ τῶν σχετικῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων προσάγοντες τὰς ἀποδείξεις φοιτήσεως εἰς τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ παραδόσεις τῶν μαθημάτων τούτων. Κατὰ τὸ τέλος ὅμως τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ὑρίστανται τὴν κοινὴν μετὰ τῶν λοιπῶν μαθητῶν ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖται:

α') Ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' ἢ β' τάξεως.

β') Τεσσάρων τακτικῶν καθηγητῶν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς, καὶ τεσσάρων τῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, ἤτοι ἀνατομικῆς καὶ ἱστολογίας, γενικῆς καὶ ἀνθρωπίνης βιολογίας καὶ φυσιολογίας τοῦ ἀνθρώπου, παιδολογίας καὶ ὑγιεινῆς καὶ ὀρθοπεδικῆς καὶ θεραπευτικῆς γυμναστικῆς. Οἱ τακτικοὶ οὗτοι καθηγηταὶ διορίζονται ἀρχικῶς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ, δύνανται δὲ νὰ προάγωνται εἰς τὸν ἑκάστοτε ἀνώτερον βαθμὸν καὶ μέχρι τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ.

γ') Ἐξ διδασκάλων τῆς ὁπλομαχίας, κολυμβήσεως, ἐθνικῶν χορῶν, ψυχαγωγικῶν παιδιῶν καὶ ἀγωνισμάτων, ὠδικῆς καθὼς καὶ τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας πλαστικῆς ὀρχηστικῆς, διαβαθμιζομένων καὶ προαγομένων ἀναλόγως τῶν προσόντων καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀπὸ Γραμματέως β' τάξεως μέχρι τμηματαρχῶν α' τάξεως.

2. Τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖται:

α') Ἐξ ἑνὸς ἐπιμελητοῦ τῶν γυμναστικῶν ὀργάνων καὶ σκευῶν ἔχοντος γνώσεις ξυλουργικῆς καὶ ὄντος εἰδικοῦ περὶ τὴν συντήρησιν αὐτῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως, μὴ προαγομένου εἰς ἀνώτερον βαθμόν.

β') Ἑνὸς ἐπιστάτου ἢ ἐπιστατρίας, ἑνὸς θυρωροῦ, ἑνὸς ὑπηρέτου ἢ ὑπηρετρίας καὶ ἑνὸς κηπουροῦ, διαβαθμιζομένων τοῦ μὲν ἐπιστάτου ἢ τῆς ἐπιστατρίας, τοῦ θυρωροῦ, καὶ τοῦ κηπουροῦ εἰς κλητῆρας β' τάξεως, τῶν δὲ ὑπηρετῶν ἢ ὑπηρετριῶν εἰς κλητῆρας γ' τάξεως.

3. Ἂν οἱ διοριζόμενοι εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων ἐν τῇ Γυμναστικῇ Ἀκαδημίᾳ προέρχονται ἐξ ἑτέρας ἀνωτέρας θέσεως ἐν τῇ Γυμναστικῇ, τῇ Μέσῃ ἢ τῇ Ἀνωτέρᾳ Ἐκπαιδεύσει ἢ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου, διορίζονται μὲ τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῆς προτέρας θέσεώς των ἂν αὐταὶ ἦσαν ἀνώτεραι.

4. Ἡ στρατιωτικὴ προπαίδευσις καὶ ἡ εἰς τὴν σκοποβολὴν ἐξάσκησις τῶν μαθητῶν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἀνατίθεται εἰς ἀξιωματικὸν τοῦ Πεζικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, ἀπὸ βαθμοῦ λοχαγοῦ καὶ ἄνω, προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ ἐξισούμενον ὡς πρὸς τὴν ἱεραρχίαν πρὸς τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς αὐτῆς.

Ἄρθρον 18.

1. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας διορίζονται:

α') Πτυχιοῦχοι γυμνασταὶ ἔχοντες διετεῖς τοὐλάχιστον εἰδικὰς σπουδὰς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ὡς Ὑπότροφοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἢ καὶ ἰδιωτικῶν γυμναστικῶν ἢ ἀθλητικῶν ὀργανώσεων καὶ ὑπερδεκαετῆ ειδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Γυμναστικῇ, προτιμωμένων τῶν κεκτημένων καὶ Πανεπιστημιακὸν πτυχίον τῆς Φιλοσοφικῆς ἢ Ἰατρικῆς Σχολῆς ἢ μιᾶς τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν καθὼς καὶ τῶν συγγραφέων ἀξίων λόγου μελετῶν περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς.

2. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην κινουμένην προάγονται:

α') Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, ἢ τοῦ πρὸ αὐτῆς Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς οἱ ἔχοντες ὑπερπενταετῆ ἐν αὐτοῖς εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ δεκαετῆ τοὐλάχιστον τοιαύτην ἐν τῇ Γυμναστικῇ.

β') Οἱ ὑπηρετήσαντες εὐδοκίμως ὡς ἐπιθεωρηταὶ τῆς Γυμναστικῆς ἐπὶ τριετίαν, καθὼς καὶ οἱ γυμνασταὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως οἱ ἔχοντες ἐπίσης εἰδικὰς σπουδὰς ἐν Σουηδίᾳ ἢ ἀλλαχοῦ καὶ ὑπερδεκαετῆ ἐν συνόλῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Γυμναστικῇ.

γ') Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων ἐν αὐτῇ ἂν ἔχωσι καὶ πτυχίον γυμναστικῆς καὶ διετεῖς εἰδικὰς σπουδὰς ἐν Ἐξωτερικῷ.

3. Εἰς τὰς θέσεις τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς διορίζονται πτυχιοῦχοι γυμνασταὶ ἔχοντες διετεῖς εἰδικὰς σπουδὰς ἐν Σουηδίᾳ ἢ ἀλλαχοῦ καὶ τριετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Γυμναστικῇ. Τὴν μίαν δ' ἐξ αὐτῶν δύνανται νὰ καταλαμβάνῃ καὶ γυμνάστρια ἔχουσα τ' ἀνωτέρω προσόντα.

4. Εἰς τὰς θέσεις τῶν καθηγητῶν τῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων διορίζονται ἰατροὶ ἐξειδικευμένοι εἰς τοὺς κλάδους τούτους τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, ἔχοντες συμπλήρωσιν τὰς εἰδικὰς των σπουδὰς ἐν Εὐρώπῃ καὶ ὄντες συγγραφεῖς ἀξίων λόγου μελετῶν τῆς εἰδικότητός του ἕκαστος, προτιμωμένων πάντοτε τῶν κεκτημένων καὶ πτυχίον γυμναστοῦ καὶ σπουδασάντων εἰδικῶς τὴν γυμναστικὴν καὶ τὴν κινησιοθεραπείαν ἐν ἀλλοδαπῇ.

5. Εἰς τὰς θέσεις τῶν διδασκάλων τῆς ὁπλομαχίας, κολυμβήσεως, ψυχαγωγικῶν παιδιῶν καὶ ἀγωνισμάτων, πλαστικῆς ὀρχηστικῆς ρυθμικῆς καὶ τῶν ἐθνικῶν χορῶν διορίζονται οἱ ἔχοντες ἀνεγνωρισμένην εἰδικότητα περὶ τὰ μαθήματα ταῦτα γυμνασταὶ καθὼς καὶ μὴ τοιοῦτοι, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων ἀποδείξεις σπουδῶν τῶν εἰδικοτήτων τούτων εἰς ἀνεγνωρισμένας σχολὰς τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικῆς καὶ πτυχίον τῆς Γυμναστικῆς. Εἰς δὲ τὴν θέσιν τῆς ὠδικῆς διορίζεται ὁ ἔχων τὰ πρὸς διορισμὸν προσόντα ἐν σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Πάντες δὲ διαβαθμίζονται, ἂν μὲν ἔχωσι προϋπηρεσίαν, ἀναλόγως τῶν προσόντων καὶ τῶν ἐτῶν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἂν δὲ δὲν ἔχωσι ποσῶς τοιαύτην, διορίζονται ὡς γραμματεῖς β' τάξεως καὶ δύνανται νὰ προάγωνται ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν μέχρι τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως.

6. Τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦν ἀνώτερον καὶ κατώτερον προσωπικὸν τοῦ Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς καταλαμβάνει αὐτοδικαίως τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἄνευ ἑτέρας διατυπώσεως, κοινοποιουμένης αὐτοῖς δι' ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῆς νέας ταύτης τοποθετήσεως. Τὸ δὲ προσληφθὲν ἐκτάκτως ὑπὸ τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Διδασκαλείου τῆς γυμναστικῆς καὶ ἐργασθὲν εὐδοκίμως ἐν αὐτῷ πρωτᾶται εἰς τὸν διορισμὸν μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Κοσμητείας τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας.

7. Ἡ διδασκαλία τῆς παιδολογίας, τῆς γενικῆς παιδαγωγικῆς καὶ τῶν φιλοσοφικῶν ἐν γένει μαθημάτων καθὼς καὶ τῆς ἱστορίας καὶ φιλοσοφίας τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, καὶ τῆς αἰσθητικῆς, δύναται ν' ἀνατίθεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένης Κοσμητείας τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν αὐτῆς, κατὰ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 24 Ἀπριλίου 1926 καθοριζόμενα ὡς πρὸς τὸ ἐπιμισθίον καὶ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας. Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁρισθήσεται ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν μελῶν τῆς Κοσμητείας εἰς τὴν Γυμναστικὴν Ἀκαδημίαν. Καθ' ὅμοιον τρόπον ἀνατίθενται εἰς ἕνα τῶν Τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου ἔχοντα καὶ πτυχίον νομικῆς ἡ διδασκαλία τῆς ἐκπαιδευτικῆς καὶ γυμναστικῆς νομοθεσίας καθὼς καὶ τῶν στοιχείων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου καθὼς καὶ εἰς τὸν εἰδικὸν ὑφηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἡ διδασκαλία τῆς Γενικῆς καὶ Ἀνθρωπίνης Βιολογίας καὶ τῆς Φυσιολογίας τοῦ ἀνθρώπου.

8. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας διορίζεται, μετατίθεται, προάγεται, τιμωρεῖται καὶ ἀπολύεται μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως στηριζομένην ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῆς Κοσμητείας τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ δὲ κατώτερον προσωπικὸν μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν καθηγητῶν, ἀποτελοῦντος ἐποπτικὸν δι' αὐτοὺς Συμβούλιον.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία ἔχει καὶ ἴδιον σχολικὸν Ταμεῖον τὸ ὁποῖον διαχειρίζεται καὶ διευθύνει πενταμελὴς σχολικὴ ἐφορεία ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἑνὸς τακτικοῦ καθηγητοῦ καὶ τριῶν ἑτέρων μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας μετὰ πρότασιν τῆς Κοσμητείας τῆς Ἀκαδημίας.

2. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διοριζόμενα μέλη διορίζονται διὰ μίαν τριετίαν μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου.

3. Τὸ σχολικὸν ταμεῖον τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, κέκτηται ἰδίαν περιουσίαν, ἀναφέρεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῶν δημοσίων, δημοτικῶν κλπ. ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ὡς ἴδια καὶ ἀνεξάρτητος ἀρχή, ἔχει δὲ σκοπόν:

α') Τὴν φροντίδα καὶ δαπάνην δενδροφυτεύσεως, φωτισμοῦ, θερμάνσεως, ὑδρεύσεως καὶ πάσης ἄλλης ἀπροβλέπτου δαπάνης τῆς Ἀκαδημίας.

β') Τὴν προμήθειαν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν ἐπίπλων, μέσων ἐποπτικῆς διδασκαλίας, σωματομετρικῶν ὀργάνων, ἀνατομικῶν παρασκευασμάτων, καθὼς καὶ τὸν καταρτισμὸν εἰδικῆς βιβλιοθήκης καὶ ἀναγνωστηρίου, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν σπουδῶν τῶν τε μαθητῶν καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

γ') Τὴν ἔκδοσιν ἐπετηρίδος τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας καὶ τὴν χορηγίαν ὑποτροφιῶν εἰς τοὺς ἀρίστους ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῆς.

δ') Τὴν ὀργάνωσιν συσσιτίου διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Ἀκαδημίας, τὴν συμπλήρωσιν τῶν εἰδῶν ἀθλητικοῦ ἱματισμοῦ τῶν παντελῶς ἀπόρων ἐξ αὐτῶν καὶ τὴν ἀναλῆψιν μέρους ἢ καὶ ὁλοκλήρου τῆς δαπάνης ἐκδρομῶν καὶ ὑπαιθρίων κατασκηνώσεων.

Ἄρθρον 20.

1. Πόροι τοῦ σχολικοῦ ταμείου τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας εἶναι:

α') Μηνιαία πεντηκοντάδραχμος καταβολὴ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἔτους.

β') Μηνιαία ἑκατοντάδραχμος καταβολὴ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐν αὐτῇ μετεκπαιδευομένων γυμναστῶν καὶ γυμναστριῶν δι' ὅσους μῆνας διαρκέσῃ ἡ μετεκπαίδευσις.

γ') Αἱ ὑπὸ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου εἰσφοραί, κληροδοτήματα ἢ δωρεαὶ πρὸς αὐτήν.

δ') Πᾶν ἔσοδον προερχόμενον ἐξ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτήν.

ε') Ἐτησία συνδρομὴ ἐν 200.000 δραχμῶν καταβαλλομένη ἐκ τοῦ κεφαλαίου Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

στ') Ὁλόκληρος ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐν Ἀθήναις σχολικῶν ἀγώνων καὶ γυμναστικῶν ἐπιδείξεων πάσης φύσεως τῶν τε ἐν τῷ Σταδίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ὀργανουμένων, καταβαλλομένη μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως αὐτῶν εἰς τὸ σχολικὸν ταμεῖον τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ὀργανωτικῶν ἐπιτροπῶν.

ζ') Ποσοστὸν 2 ο/ο ἐπὶ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων πάσης ἄλλης γυμναστικῆς ἑορτῆς, ἀγώνων ἢ ἀγωνιστικῶν συναντήσεων πάσης φύσεως, τελουμένων ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν Πανελληνίων καὶ τῶν Διεθνῶν Κλασσικῶν Ἀγώνων, καταβαλλόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ἢ τῶν τελουσῶν ταύτας ἀθλητικῶν ὀργανώσεων.

2. Διὰ πᾶσαν δαπάνην τοῦ σχολικοῦ ταμείου τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ὑπερβαίνουσαν τὰς 5.000 δραχμὰς ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

3. Πάντα τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου κατατίθενται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν ἢ ἄλλην τινὰ Τράπεζαν μετ' ἀπόφασιν τῆς σχολικῆς ἐφορείας καὶ ἀναλαμβάνονται ἐκεῖθεν ἐκ τοῦ ταμείου πάλιν μετ' ἀπόφασιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 21.

1. Ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία ἀποτελεῖ καὶ φίλαθλον γυμναστικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν σωματεῖον, καὶ ὡς τοιοῦτον μετέχει διὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν του εἰς τοὺς τοπικοὺς καὶ τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας, μὴ δυναμένων ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐν αὐτῷ φοίτησίς των νὰ μετάσχουν εἰς τοὺς ἀγῶνας ὡς ἀθληταὶ ἄλλων σωματείων.

2. Ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία ἀντιπροσωπεύεται εἰς ὅλους τοὺς ἀγωνιστικοὺς Συνδέσμους καὶ Ὁμοσπονδίας δι' ἰδίων ἀντιπροσώπων ἐκ τοῦ διδακτικοῦ αὐτῆς προσωπικοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀναλαμβανόντων τὴν ἀντιπροσωπείαν ταύτην. Ἡ ὑπὸ μαθητῶν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἵδρυσις ἄλλου σωματείου οἱασδήποτε φύσεως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

3. Εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τέλεσιν τῶν σχολικῶν ἀγώνων πάσης φύσεως τῆς πρώτης Γυμναστικῆς περιφερείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς μετέχει ὑποχρεωτικῶς καὶ ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία τιθεμένη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὁριζομένου Ἀγωνάρχου.

Ἄρθρον 22.

Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ ὀργανισμὸς τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας περιλαμβάνων:

α) τὰς λεπτομερείας τῆς διεξαγωγῆς τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ.

β) τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν μαθημάτων, ἀσκήσεων καὶ ἐφαρμογῶν.

γ) τὰ τῶν προαγωγικῶν καὶ ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων τῶν τμημάτων αὐτῆς.

δ) τὸν τρόπον τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἀκαδημίας εἰς φίλαθλον γυμναστικὸν καὶ ἀθλητικὸν σωματεῖον καὶ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ.

ε) τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ σχολικοῦ ταμείου τῆς Ἀκαδημίας καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν σχετικὴν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας Κεφαλαίου τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διορισμός, διαβάθμισις καὶ μετεκπαίδευσις τοῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἐδάφια 1—7 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 4371 τροποποιούμενα καὶ συμπληρούμενα ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων 8 ἄρθρων ὑπ' ἀριθ. 23—30, ἐχόντων ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ πάντων τῶν σχολείων τοῦ Κράτους δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἀρρένων τῶν φύλων, καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ ἢ ἀνωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος περιλαμβάνοντος ἐν τῷ προγράμματί του καὶ τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις, ἀνατίθεται εἰς γυμναστὰς ἢ γυμναστρίας πτυχιούχους τῆς ἐν Ἀθήναις Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἢ τοῦ τριταξίου Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πρὸς τούτους ἐξισουμένους διὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου πτυχιούχους γυμναστὰς τοὺς κεκτημένους προγενέστερα πτυχία, καὶ μόνους τούτους, οἱ δὲ διορισμοί, μεταθέσεις τιμωρίαι καὶ ἀπολύσεις τοῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ γίνονται πάντοτε μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Παιδείας, λαμβανομένην ἐν συνεδρίᾳ, καθ' ἣν μετέχει μετὰ ψήφου καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

2. Πάντες οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐν ὑπηρεσίᾳ δημοσίᾳ ὄντες γυμνασταὶ καὶ γυμνάστριαι παραμένουσιν εἰς τὰς θέσεις τὰς ὁποίας κατέχουν ἐφ' ὅσον ἡ μέχρι τοῦδε ὑπηρεσία των ἔχει κριθῇ εὐδόκιμος ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐκπ. Συμβουλίου, ἐν δὲ τῶν ἐπιθεωρήσεων ἔχουν κριθῇ ὡς σωματικῶς καὶ τεχνικῶς ἐπαρκεῖς διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γυμναστοῦ καὶ δὲν ἔχουν ἐπιδείξει διαγωγὴν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ.

Ἄρθρον 24.

1. Εἰς πάντα τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἑκατέρου φύλου, ἀνεξαρτήτως ἑαθμοῦ καὶ εἰδικότητος, ἤτοι γυμνασία, πρακτικὰ λύκεια, ἡμιγυμνάσια, ἀνώτερα παρθεναγωγεῖα, κατώτερα ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα καθὼς καὶ τὰ Διδασκαλεῖα Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Νηπιαγωγῶν διορίζονται εἰδικοὶ γυμνασταὶ καὶ γυμνάστριαι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἑκάστῳ τούτων διοριζομένων καθοριζομένου διὰ πράξεως τοῦ Δ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἐκ τοῦ πλήθους τῶν τμημάτων ἑκάστης τάξεως, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένων ὡρῶν διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν γυμναστῶν καὶ γυμναστριῶν ὁρίζεται εἰς 500 κατ' ἀνώτατον ὅριον καὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος, τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν μὴ συμπεριλαμβανομένων, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐτησίως διοριζομένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς τριάκοντα καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος, ἡ δὲ διδασκαλία τῆς Γυμναστικῆς γίνεται χωριστὰ εἰς ἑκάστην τάξιν ἢ τμῆμα τάξεως ἀπαγορευομένης τῆς συμπτύξεως δύο τάξεων ἢ τμημάτων ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀμφοτέρων ὑπερβαίνῃ τοὺς 50.

2. Εἰς τὰ σχολεῖα θηλέων ἐν ἀπολύτῳ ἐλλείψει γυμναστριῶν δύνανται νὰ διορίζωνται προσωρινῶς καὶ γυμνασταί, ὁ διορισμὸς ὅμως γυμναστριῶν εἰς σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἀρρένων διὰ τὴν ἐκγύμνασιν τῶν μαθητῶν ἀπαγορεύεται, ἐπιτρεπόμενος μόνον εἰς τὰ μικτὰ σχολεῖα καὶ πρὸς ἐκγύμνασιν ὑπ' αὐτῶν τῶν μαθητριῶν μόνον τῶν σχολείων τούτων καὶ τοῦτο ἂν αὐταὶ εἶναι περισσότεραι τῶν 50 ἐν τῷ συνόλῳ των.

3. Εἰς τὰ πολυτάξια γυμνάσια ὅπου εἶναι διωρισμένοι δύο ἢ καὶ περισσότεροι γυμνασταὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὅλης γυμναστικῆς ἀγωγῆς τοῦ γυμνασίου ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν πτυχιοῦχος τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἢ τοῦ τριταξίου Διδασκαλείου Γυμναστικῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐκτὸς ἂν οὗτοι ἐκ τῶν ἐτησίων ἐπιθεωρήσεων ἔχουσιν ἐλεγχοῦ ἀνεπαρκεῖς ἢ ἀνίκανοι. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἡ διεύθυνσις ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Παιδείας, προτάσει τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γυμναστικῆς εἰς τὸν ἱκανώτερον ἐκ τῶν συνυπηρετούντων.

4. Πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὑπηρετοῦντες γυμνασταὶ καὶ γυμνάστριαι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται 24 ὥρας καθ' ἑβδομάδα καθ' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος.

5. Η σωματική εξάσκησις των μαθητών εξακολουθεί άνευ διακοπής και μετά την τέλεσιν των ετησίων επιδείξεων του σχολείου, απαγορευομένης απολύτως και δι' οιονδήποτε λόγον της απομακρύνσεως του γυμναστού από της θέσεώς του πρό της λήξεως του σχολ. έτους, εκτός εάν κληθή προς μετεκπαίδευσιν ή δι' επαναληπτικά μαθήματα, συμφώνως προς τας σχετικάς διατάξεις του παρόντος Ν. Δ.

Άρθρον 25.

1. Οι πτυχιούχοι της Γυμναστικής Ακαδημίας καθώς και οι μήπω είσέτι διορισθέντες πτυχιούχοι του Διδασκαλείου της Γυμναστικής διορίζονται αρχικώς δόκιμοι γυμνασταί επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως β' και τοποθετούνται άπαντες εις τα εν Αθήναις και Πειραιεί σχολεία της Μέσης Εκπαιδεύσεως ως βοηθοί των εις ταύτα διωρισμένων τακτικών γυμναστών. Εις την θέσιν ταύτην παραμένουσιν επί μίαν τριετίαν, μεθ' ην άν ή υπηρεσία των κριθή ευδόκιμος προάγονται εις γραμματείς α' τάξεως και τοποθετούνται εις τα γυμνάσια των επαρχιών και τα Διδασκαλεία της Δημοτικής Εκπαιδεύσεως ως τακτικοί γυμνασταί.

2. Κατά το τριετές τούτο χρονικόν διάστημα υποχρεούνται ούτοι :

α) να εργάζωνται εις τα σχολεία εις τα οποία ετοποθετήθησαν επί δώδεκα ώρας τουλάχιστον καθ' εβδομάδα.

β) να συμπληρώνουν την τεχνικήν των μόρφωσιν εν τη Γυμναστική Ακαδημία ως βοηθοί των τακτικών καθηγητών, επί εξ τουλάχιστον ώρας καθ' εβδομάδα

γ) να εργάζωνται εις τα σχολικά γυμναστήρια ή ασκητήρια σωματείων, καθ' υποβειξιν του Επιθεωρητού της Γυμναστικής επίσης επί εξ κατ' ελάχιστον ώρας καθ' εβδομάδα.

3. Όσοι εκ των δοκίμων γυμναστών δεν επιδείξουν κατά το διάστημα της τριετίας ταύτης την πρέπουσαν εργατικότητα και πλήρη επάρκειαν τεχνικήν διά το έργον των, χαρακτηρίζονται υπό του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου, λαμβάνοντος υπ' όψιν τας εκθέσεις των επιθεωρήσεων, στάσιμοι επί έν έτος, άν δε και μετά τούτο δεν βελτιωθώσι, χαρακτηρίζονται διά νέας πράξεως του Συμβουλίου και διά δεύτερον έτος στάσιμοι, μετά την πάροδον του οποίου, άν μεν βελτιωθώσι διορίζονται τακτικοί γυμνασταί ανακτώντες και το δικαίωμα της προαγωγής συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος νόμου, άν δε χαρακτηρισθώσι και πάλιν στάσιμοι, απολύονται κατόπιν προτάσεως του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου.

Άρθρον 26.

1. Προς τους αποφοίτους της Γυμναστικής Ακαδημίας εξισούνται πλήρως πάντες οι απόφοιτοι του τριταξίου Διδασκαλείου της Γυμναστικής.

2. Διά πάντας τους λοιπούς εν υπηρεσία όντας γυμναστάς και γυμναστρίας συγκροτείται μετά την πάροδον του σχολικού έτους 1931—1932 ειδικόν συμβούλιον αποτελούμενον εκ του Προέδρου του Εκπαιδευτικού Διοικητικού Συμβουλίου και δύο Συμβούλων, των Διευθυντών Επιστημών και Καλών Τεχνών, της Σωματικής Αγωγής και της Σχολικής Υγιεινής του Υπουργείου της Παιδείας και ενός των επιθεωρητών Γυμναστικής, το οποίον έχον υπ' όψει του τας κατά καιρούς εκθέσεις των επιθεωρητών και τα λοιπά υπηρεσιακά στοιχεία και αφού υποβάλη τούτους εις λεπτομερή έλεγχον της σωματικής καταστάσεως και της τεχνικής ικανότητος αυτών προβαίνει εις τον καταρτισμόν πίνακος υπηρεσιακής ικανότητος και επαρκείας αυτών εν τη οποία κατατάσσει τούτους αναλόγως των σωματικών και των επαγγελματικών προσόντων, της γενικής και τεχνικής μορφώσεως, της ικανότητος, του ζήλου και της ευδοκίμου υπηρεσίας αυτών, εις τέσσαρας κατηγορίας.

α) τους εξισωθησομένους προς τους αποφοίτους της Γυμναστικής Ακαδημίας.

β) τους δικαιουμένους να κληθώσιν προς μετεκπαίδευσιν εν αυτή ίνα μετ' επιτυχή εξέτασιν εξισωθώσι προς τους αποφοίτους της .

γ) τους στασίμους, παραμένοντας εν τη υπηρεσία άνευ δικαιώματος προαγωγής εις βαθμόν ανώτερον του Εισηγητού.

δ) τους ανεπαρκείς και τελείως ακαταλλήλους διά το γυμναστικόν επάγγελμα.

3. Μετά τον καταρτισμόν του πίνακος τούτου ο Πρόεδρος του Διοικητικού Εκπ. Συμβουλίου υποβάλλει τουτον εις το Υπουργείον προς κύρωσιν εντός δε μηνός από ταύτης ο Υπουργός της Παιδείας διά πράξεώς του δημοσιευομένης εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως εξισώνει τους προτεινομένους προς τούτο εν τω πίνακι, καθορίζει τους δικαιουμένους μετεκπαιδεύσεως και τους στασίμους, καθώς και τους χαρακτηρισθέντας ως ανεπαρκείς και τελείως ακαταλλήλους διά το γυμναστικόν επάγγελμα.

Άρθρον 27.

1. Οι χαρακτηρισθέντες ως στάσιμοι καθώς και οι ανεπαρκείς και ακαταλλήλοι διά το γυμναστικόν επάγγελμα δικαιούνται μετά πάροδον ενός σχολικού έτους και κατόπιν αιτήσεώς των να προσέλθωσι και αυτοί προς μετεκπαίδευσιν προς βελτίωσιν της θέσεώς των. Μετά δε το πέρας αυτής οι μεν επιτυχόντες εν τω στασίμων μεταφέρονται εις τον πίνακα των εξισωτέων και ανακτώσι πλήρες το δικαίωμα προαγωγής, ως και οι απόφοιτοι της Γυμναστικής Ακαδημίας, οι δε αποτυχόντες εκ τούτων παραμένουσι πάλιν στάσιμοι, δικαιούμενοι και ούτοι δευτέρας και τρίτης προσελεύσεως προς εκπαίδευσιν. Εκ δε των ανεπαρκών και ακαταλλήλων διά το γυμναστικόν επάγγελμα οι μεν επιτυχώς υποστάντες την μετεκπαίδευσιν παραμένουσιν εν τη υπηρεσία, μεταφέρονται εις τον πίνακα των στασίμων και ανακτώσι δικαίωμα προαγωγής μέχρι του βαθμού του Εισηγητού. Εν περιπτώσει δε αποτυχίας απολύονται μετά πρότασιν του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου υποβαλλομένην εις το Υπουργείον εντός μηνός από της εκδόσεως των αποτελεσμάτων της μετεκπαιδεύσεώς των.

2. Μέχρι της οριστικής κατατάξεως εις τον πίνακα και εφ' όσον διατελεί υπό μετεκπαίδευσιν ουδείς γυμναστής δικαιούται προαγωγής, μετά την οριστικήν του όμως κατάταξιν και την ανάκτησιν του δικαιώματος προαγωγής λαμβάνεται δι' αυτήν υπ' όψιν ολόκληρος ή προγενεστέρα υπηρεσία αυτού.

3. Οι εν υπηρεσία γυμνασταί και γυμνάστριαι οι διορισθέντες αρχικώς μεν πτυχίον Ευρωπαϊκής γυμναστικής σχολής ή μετεκπαιδευθέντες εις αναγνωρισμένας σχολάς της Ευρώπης ιδία δαπάνη κατόπιν ειδικής εκπαιδευτικής αδείας του Υπουργείου της Παιδείας και επί έν έτος τουλάχιστον καθώς και οι κατά την πρώτην τριετίαν της ιδρύσεως του τριταξίου Διδασκαλείου της Γυμναστικής (1918—1920) μετεκπαιδευθέντες εν αυτώ γυμνασταί και γυμνάστριαι εξισούνται προς τους αποφοίτους της Γυμναστικής Ακαδημίας διά πράξεως του Υπουργού της Παιδείας μετά πρότασιν του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου, άν ή μέχρι τούδε υπηρεσία των κριθή ευδόκιμος υπό τούτου και προάγονται εις τον αμέσως ανώτερον βαθμόν εκείνου τον οποίον έχουν κατά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου, άν ήδη έχουν συμπληρώσει υπερδεκαπενταετή εν συνόλω δημοσίαν υπηρεσίαν εν τη Γυμναστική ή εύθυς ως συμπληρώσουν ταύτην.

4. Αι νύν αι εν υπηρεσία ούσαι γυμνάστριαι αι κεκτημέναι πτυχίον της Σχολής Γυμναστριών της Ενώσεως των Ελληνίδων και υπηρετούν ευδόκιμον δεκαετή εν τω βαθμώ του γραμματέως β' τάξεως διαβαθμίζονται προτάσει του Διοικητικού Εκπ. Συμβουλίου Μ. Ε. εις γραμματείς α' τάξεως, άν δε ή υπηρεσία των υπερβαίνη την δεκαπενταετίαν, εις εισηγήτας.

Άρθρον 28.

1. Οι πτυχιούχοι ανεγνωρισμένων γυμναστικών σχολών της αλλοδαπής, ίνα αποκτήσωσι δικαίωμα προς διορισμόν εις δημόσια ή ιδιωτικά σχολεία του Κράτους καθώς και διά την κατ' ιδίαν εξάσκησιν του επαγγέλματος του γυμναστού, δέον να φοιτήσουν επί έν σχολικόν έτος εις την Γυμναστικήν Ακαδημίαν και να υποστούν ευδοκίμως και εις την ελληνικήν γλώσσαν τήν

θεωρητικήν και πρακτικήν δοκιμασίαν, την οποίαν ορίσταντα οι τελειόφοιτοι αυτής προς απόκτησιν πτυχίου γυμναστού. Της υποχρεώσεως ταύτης εξαιρούνται μόνον οι προπονηταί αθλητικών ή ναυτικών αγωνισμάτων και παιδιών και οι οπλοδιδάσκαλοι οι μετακαλούμενοι υπό του Υπουργείου της Παιδείας ή των αθλητικών οργανώσεων, ουχί δε και οι γυμνασταί.

2. Οι κεκτημένοι πτυχίον του στρατιωτικού σχολείου Γυμναστικής και έχοντες ηλικίαν ουχί ανωτέραν των 30 ετών συμπεπληρωμένην, καθώς και τα διά του παρόντος νόμου καθοριζόμενα προσόντα προς εγγραφήν εις την Γυμναστικήν Ακαδημίαν, δύνανται να εγγράφωνται τη αιτήσει των εις την β' τάξιν αυτής.

3. Αι διδάσκαλισσαι της ρυθμικής, ημεδαπαί και αλλοδαπαί, αι επιθυμούσαι να ιδρύσουν ιδίας σχολάς ρυθμικής ή πλαστικών χορών, δέον προηγουμένως να ζητήσουν δι' εγγράφου αιτήσεώς των ειδικήν άδειαν του Υπουργείου της Παιδείας και Θρησκευμάτων. Άν δε εν τη σχολή παρεκτός της ρυθμικής ποιείται να διδαχθή και ή υγιεινή γυμναστική, τότε οφείλουν απαραιτήτως να προσλάβουν και γυμνάστριαν πτυχιούχον της Γυμναστικής Ακαδημίας ή εκ των προς ταύτας εξισωθεισών κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου.

4. Εντός δύο κατ' ανώτατον όριον μηνών από της ισχύος του παρόντος Ν. Δ. πάσαι αι εν Ελλάδι ιδρισταμεναι ιδιωτικαί και σχολαί ρυθμικής και πλαστικών χορών οφείλουν να συμμορφωθούν πλήρως προς την ανωτέρω διάταξιν, άλλως τό Υπουργείον απαγορεύει την λειτουργίαν αυτών. Επίσης αί σχολαί αύται υπόκεινται εις επιθεώρησιν τεχνικήν διενεργουμένην υπό των επιθεωρητών της Γυμναστικής.

Άρθρον 29.

1. Όριον ηλικίας διά τους γυμναστάς ορίζεται το 55ον, προκειμένου όμως περί γυμναστών εξαιρετικής μορφώσεως, διατηρούντων τας σωματικάς αυτών δυνάμεις, την άντοχήν και την γυμναστικήν δεξιότητα εις άρίστην κατάστασιν, δύναται να γίνη εξαίρεσις και να παραμένουν εν τη υπηρεσία μίαν ακόμη διετίαν. Οι τοιούτοι γυμνασταί ορίζονται δι' Υπουργικής πράξεως, κατόπιν προτάσεως του Διοικητικού Εκπαιδευτικού Συμβουλίου στηριζομένης επί της σωματικής εξετάσεως αυτών υπό της Κοσμητείας της Γυμναστικής Ακαδημίας, κατόπιν αιτήσεώς των.

2. Όριον ηλικίας των γυμναστριών ορίζεται το 45ον.

3. Πάντες ανεξαιρέτως οι εν υπηρεσία γυμνασταί και γυμνάστριαι υποβάλλονται ανά διετίαν εις λεπτομερή έλεγχον της σωματικής των καταστάσεως καθώς και των γυμναστικών και αγωνιστικών των προσόντων διενεργούμενον κατά τους θερινούς μήνας υπό ειδικής επιτροπής ανά περιφερείας επιθεωρήσεως εν τόπω και χρόνω οριζομένω δι' Υπουργικής αποφάσεως. Ο τρόπος της ενεργείας του ελέγχου καθώς και ή συγκρότησις της Επιτροπής καθορισθήσονται διά Διατάγματος. Οι κατόπιν του ελέγχου τούτου αποδεικνυόμενοι σωματικώς ανίκανοι διά την εκτέλεσιν των καθηκόντων αυτών απολύονται της υπηρεσίας.

4. Γυμναστής ή γυμνάστρια καλούμενοι προς έλεγχον της σωματικής των καταστάσεως και μη προσερχόμενοι αδικαιολογήτως απολύονται της υπηρεσίας. Δύνανται μόνον λόγω σοβαράς ασθενείας να ζητήσουν αναβολήν προσελεύσεως δι' έν έτος Άν δε και δευτέραν φοράν κωλυθώσιν υπό ασθενείας απολύονται κατόπιν προτάσεως του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου της Μέσης Εκπαιδεύσεως διά σωματικήν ανεπάρκειαν περί την εκτέλεσιν των καθηκόντων των.

Άρθρον 30.

Το άρθρον 8 του Νόμου 4371 τροποποιείται ως εξής:

1. Το δυνάμει του νόμου ΓΥΛΗ' (υπ' αρι0. 3438) συσταθέν κεφάλαιον σχολικής Γυμναστικής και Σκοποβολίας το κατατεθειμένον ήδη παρά τη Εθνική Τραπέζη της Ελλάδος εξακολουθεί κατατεθειμένον συμφώνως προς τας διατάξεις του Νόμου 2442 και παραμένει εξ ολοκλήρου εις την διάθεσιν του Υπουργείου της Παιδείας και των Θρησκευμάτων, διατιθέται δε αποκλειστικώς :

1) προς ενίσχυσιν των ειδικών γυμναστικών σπουδών και διά την προαγωγήν αυτών διά της αποστολής ανά πάσαν τριετίαν δύο γυμναστών ή γυμναστριών αναλόγως των αναγκών της υπηρεσίας προς συμπλήρωσιν της μορφώσεώς των εις αλλοδαπήν. Η αποστολή αύτη γίνεται πάντοτε κατόπιν διαγωνισμού εις ον μετέχουν μόνον τακτικοί και ουχί δόκιμοι γυμνασταί ή γυμνάστριαι. Η διάρκεια δε αυτής είναι διετής και λογίζεται ώς χρόνος υπηρεσίας και αναγνωρίζεται ώς συντάξιμος εύθυς ώς οι υπότροφοι μετά την επιστροφήν και τον διορισμόν των εις δημοσίαν θέσιν καταβάλουν εις το Δημόσιον τας νομίμους κρατήσεις επί τη βάσει του μισθού της θέσεως εις ην διωρίσθησαν. Ο τρόπος της διεξαγωγής του διαγωνισμού καθορίζεται εκάστοτε δι' ειδικού Διατάγματος όρίζοντος προς τοις άλλοις και την μηνιαίαν αποζημίωσιν και τα οδοιπορικά των υποτρόφων αναλόγως των δαπανών του ταξειδίου και του νομίσματος του όρισθέντος αυτοίς τόπου διαμονής.

β) προς κάλυψιν των δαπανών της μετεκπαιδεύσεως του ήδη εν υπηρεσία όντος γυμναστικού προσωπικού, καθώς και της οργανώσεως ειδικών θεωρητικών και πρακτικών μαθημάτων σωματικής αγωγής και παιδιών χάριν των λειτουργών της Μέσης Εκπαιδεύσεως και των δημοδιδασκάλων καθώς και των επιθυμούντων εκ των φιλάθλων.

γ) την δημοσίευσιν των εγκεκριμένων υπό του Υπουργείου γυμναστικών συγγραμμάτων και ειδικών μελετών περί σωματικής αγωγής και την κατά τας ισχυούσας διατάξεις αποζημίωσιν των συγγραφέων αυτών.

δ) Την συμπλήρωσιν των εγκαταστάσεων της Γυμναστικής Ακαδημίας.

2. Δι' ειδικών Διαταγμάτων προκαλουμένων υπό του Υπουργείου της Παιδείας καθορισθήσεται πάσα λεπτομέρεια σχετική προς την πλήρη εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Γυμναστήρια, αγωνιστικαί εγκαστάσεις και χώροι παιδιών. Οργάνωσις, διοίκησις και χρήσις αυτών.

Άρθρον 31.

Το άρθρον 8 του Νόμου ΒΧΚΑ' του 1899 «περί γυμναστικής κλπ.» ώς ετροποποιήθη διά του άρθρου 17 του Νόμου 2476 του 1920, καθώς και τα άρθρα 17 και 19 και το εδάφ. 2 του άρθρου 20 και το άρθρον 22 του αυτού Νόμου αντικαθίστανται διά των εξής άρθρων 31—33.

1. Εις πάντα τα από του έτους 1929 και εντεύθεν ιδρυθέντα ή ιδρυθησόμενα δημόσια σχολεία καθώς και τα δημοτικά ή κοινοτικά τοιαύτα προσαρτάται μερίμνη των υπηρεσιών του Υπουργείου της Παιδείας ίδιον γυμναστήριον και χώρος παιδιών κατά προτίμησιν εντός του περιβόλου του σχολείου. Η δαπάνη της ιδρύσεως των σχολικών τούτων γυμναστηρίων μεθ' όλων των προσαρτημάτων και εξαρτημάτων αυτών καθώς και των γυμναστικών οργάνων συμπεριλαμβάνεται πάντοτε εις την όλην δαπάνην του σχολικού κτιρίου, ή δε διοίκησις, συντήρησις κλπ. εις τα έργα των διά του Νόμου 5019 συσταθεισών σχολικών εφορειών.

2. Εις τα σχολικά γυμναστήρια των γυμνασίων και Διδασκαλείων και των ισοβάθμων προς ταύτα σχολείων της Μέσης Εκπαιδεύσεως προσαρτάται πάντοτε και σκοπευτήριον βραχείας βολής 50 μέτρων τουλάχιστον καθώς και λουτρά σχολικά, όπου δε τούτο δυνατόν και κολυμβητήριον. Η διεύθυνσις των σχολικών γυμναστηρίων μετά των τυχόν εις ταύτα προσηρτημένων σκοπευτηρίων, ευρυχωρίων και ομοίας φύσεως εγκαταστάσεων ανατίθεται δι' Υπουργικής διαταγής εις τους

γυμναστάς των οικείων σχολείων. Έν ή δε περιπτώσει τα σχολεία ταύτα είναι πολυτάξια ανατίθεται αύτη εις τον Γυμναστήν τον κατά το εδάφ. 3 του άρθρου 24 του παρόντος νόμου αναλαμβάνοντα την διεύθυνσιν της σωματικής αγωγής του γυμνασίου μέ μόνας τας κανονικάς απουσίας του άν ή εν τω γυμναστηρίω εργασία του περιορίζεται εις τας διά του εδαφίου 4 του άρθρου 26 οριζομένας ώρας κα0' εβδομάδα. Άν όμως ούτος ενεκλήθη της Εφορείας του γυμναστηρίου αναλάβη εργασίαν πέραν των ώρών τούτων καθώς και τας Κυριακάς και τας εορτάς και τους θερινούς μήνας δικαιούται αποζημιώσεως εκ μέρους αύτης πάντως μη υπερβαινούσης το διά της παραγρ. β' του εδαφίου 5 του άρθρου 32 καθοριζόμενον ανώτατον όριον

3. Πλήν των αποκλειστικώς σχολικών τούτων γυμναστηρίων, το Υπουργείον της Παιδείας εν συνεργασία μετά των Δήμων και Κοινοτήτων συντρέχει εις την ίδρυσιν ανεξαρτήτων δημοτικών ή κοινοτικών σχολικών και λαϊκών γυμναστηρίων. προς πληρεστέραν σωματικήν εξάσκησιν και των σχολείων της πόλεως και των μη φοιτώντων εις τα σχολεία νέων. Κατά την ίδρυσιν των δημοτικών και κοινοτικών γυμναστηρίων προτιμώνται οι εκ τούτων διαθέτοντες κατάλληλα προς τον σκοπόν τούτον δημοτικά ή κοινοτικά γήπεδα και μετέχοντες κατ' αναλογίαν εις την δαπάνην της ίδρύσεως αύτών.

4. Το Υπουργείον της Παιδείας ενισχύει επίσης αναλόγως των ετησίως διατιθεμένων υπ' αύτου πιστώσεων και την συμπλήρωσιν ή απερατώτων των γυμναστικών αθλητικών και πάσης φύσεως αγωνιστικών εγκαταστάσεων των συνεργαζομένων μετ' αύτου κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου αθλητικών κλπ. σωματείων και οργανώσεων αποστέλλει δε εις ταύτα αθλητικά και σκοπευτικά είδη και όργανα εκ της αποθήκης αύτου. Εις άμφοτέρας ταύτας τας περιπτώσεις τα σωματεία υποχρεούνται να διαθέτουν ελευθέρως τα ασκητήριά των προς σχολικήν χρήσιν. Εν αρχαία Ολυμπία δύναται να ιδρυθή, δαπάνη του Κράτους, πρότυπον Γυμναστήριον και χώρος ικανός ίνα εξυπηρετεί μαθητικούς και γενικωτέρους γυμναστικούς αγώνας.

Άρθρον 32.

1. Πάντα ανεξαιρέτως τα κοινή φροντίδι και δαπάνη Υπουργείου Παιδείας και Δήμων ή Κοινοτήτων ιδρυθέντα ή ιδρυθησόμενα γυμναστήρια και πάσης φύσεως ασκητήρια καθώς και τα εις τας πρωτευούσας των Νομών και Κεντρικών Περιφερειών ιδρυθησόμενα τοιαύτα, είτε κοινόχρηστα είτε ανήκοντα αποκλειστικώς εις το Δημόσιον, δεν θά χρησιμοποιώνται ειμή αποκλειστικώς διά την σωματικήν άσκησιν των σχολείων και των πολιτών καθώς και των αγωνιστικών σωματείων της πόλεως, των ανεγνωρισμένων υπό του Υπουργείου και μη κεκτημένων ιδίας αγωνιστικάς εγκαταστάσεις. Τα γυμναστήρια ταύτα ιδρύονται πάντοτε επί τη βάσει μελετών και σχεδίων καταρτιζομένων υπό των αρμοδίων υπηρεσιών του Υπουργείου της Παιδείας ή υπό ανεγνωρισμένων φιλάθλων μηχανικών αρχιτεκτόνων αποδεδειγμένης ειδικότητος και εγκρινομένων υπό του Υπουργού ή ίδρυσις δε καθώς και ή διοίκησις αύτών ανατίθεται εις ιδίας εφορείας διοριζομένας δι' Υπουργικής αποφάσεως και ασκούσας καθήκοντα και δικαιώματα σχολικών Εφορειών ώς ταύτα καθορίζονται δι' του νόμου 5019 και αποτελουμένας :

α') Εκ του Δημάρχου ή του Προέδρου της Κοινότητος ή των νομίμων αύτων αναπληρωτών, ώς προέδρων.

β') Δύο εκπαιδευτικών ορίζομένων υπό του Υπουργείου της Παιδείας των οποίων ο αρχαιότερος είναι και αντιπρόεδρος της Εφορείας, τριών φιλάθλων υποδεικνυομένων υπό του Δήμου ή της Κοινότητος εκ των εν τη πόλει δρώντων τοιούτων εις των οποίων αναλαμβάνει καθήκοντα ταμίου.

γ') Του γυμναστού έχοντος καθήκοντα γραμματέως και τεχνικού συμβούλου.

2. Τα δημοτικά και κοινοτικά ταύτα γυμναστήρια άπακαλούμενα πάντα: δημοτικόν ή κοινοτικόν γυμναστήριον..... έπεται το όνομα της πόλεως και ή χρονολογία της ίδρύσεως του) αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου εκπροσωπούμενα υπό των Εφορειών αύτών και έχοντα ιδίαν περιουσίαν κτωμένην κα0' άπαντας τους νομίμους τύπους και διαχειριζομένην υπό των Εφορειών.

3. Πόροι των δημοτικών και κοινοτικών γυμναστηρίων είναι:

α') Τα υπό του Υπουργείου της Παιδείας εκ του Κεφαλαίου Εθνικής Σωματικής Αγωγής συμφώνως προς την παράγραφον α' του εδαφίου 3 του άρθρου 47 του παρόντος Ν. Διατάγματος διατιθέμενα ποσά προς ενίσχυσιν της ίδρύσεως σχολικών γυμναστηρίων, δημοσίων, δημοτικών ή κοινοτικών.

β') Τα υπό των Δήμων ή Κοινοτήτων εν τοις ετησίοις αύτων προϋπολογισμοίς αναγραφόμενα υπέρ αύτων ποσά.

γ') Ποσοστόν εκ των εν αύτοις τελουμένων αγώνων, παιδιών και αγωνιστικών συναντήσεων και εορτών πάσης φύσεως καθοριζόμενον διά συνεννοήσεως της Εφορείας του γυμναστηρίου μετά των οργανωτών των αγώνων και εν ουδεμιά περιπτώσει ον κατώτερον των 5 ο/ο επί των ακαθαρίστων εισπράξεων των αγώνων.

δ') Τα εκ δωρεών φυσικών ή νομικών προσώπων ή κληροδοτημάτων καθώς και εξ ειδικών γυμναστικών επιδείξεων, εορτών παραστάσεων κλπ. εντός ή εκτός του γυμναστηρίου διδομένων εισπραττόμενα υπέρ αύτου ποσοστά.

4. Οι Δήμοι και αί Κοινότητες αί ιδρύουσαι τοιαύτα γυμναστήρια και αναγράφουσαι εις τον ετήσιον προϋπολογισμόν των πιστώσεις διά την συντήρησιν αύτων απαλλάσσονται της κατά την παράγραφον α' του εδαφίου 1 του άρθρου 9 του παρόντος νόμου αναγραφείσης ιδίας πιστώσεως χάριν του νομαρχιακού Ταμείου της γυμναστικής περιφερείας εις την οποίαν υπάγονται.

5. Έκ της κατά το εδάφιον 4 του παρόντος άρθρου συνιστωμένης περιουσίας των δημοτικών και κοινοτικών γυμναστηρίων καταβάλλονται αί δαπάναι:

α') Της συντηρήσεως, συμπληρώσεως και εύπρεπισμού του γυμναστηρίου.

β') Της μισθοδοσίας του Διευθυντού και του λοιπού γυμναστικού προσωπικού ή οποία άν ο γυμναστής είναι διωρισμένος εις δημοσίαν θέσιν δεν δύναται να υπερβή τας αποδοχάς άς εκ ταύτης απολαμβάνει και τούτο άν ούτος περιορισθή μόνον εις την δημοσίαν και την εν τω γυμναστηρίω εργασίαν και εργάζεται εν αύτω κα0' όλον το έτος, μεθ δικαίωμα μηνιαίας μόνον αδείας μετά πλήρων αποδοχών καθώς και κατά τας Κυριακάς και εορτάς επί τετράωρον κα0' εκάστην εκ τούτων χάριν των πολιτών.

γ') Της μισθοδοσίας του υπηρετικού προσωπικού.

6. Τα δημοτικά και κοινοτικά γυμναστήρια θεωρούνται γυμναστήρια σχολικά και συγχρόνως λαϊκά, ήτοι προστά εις πάντας ανεξαιρέτως τους πολίτας, δυναμένους να προσέρχωνται εις ταύτα ελευθέρως, κατά τας ώρας της σχολής των προς άσκησιν, καθώς και κατά τας Κυριακάς και εορτάς. Η υπό των Δήμων ή Κοινοτήτων παραχώρησις γυμναστηρίων εις εν και μόνον σωματείον προς αποκλειστικήν υπ' αύτου χρήσιν και εκμετάλλευσιν του γυμναστηρίου απαγορεύεται εφεξής απολύτως.

Άρθρον 33.

1. Πάντα ανεξαιρέτως τ' αθλητικά και λοιπά σωματεία εις τα οποία το Κράτος, οί Δήμοι ή αί Κοινότητες παρεχώρησαν γήπεδα προς ίδρυσιν γυμναστηρίων υποχρεούνται να διαθέτουν ελευθέρως τα γυμναστήρια ταύτα και προς σχολικήν χρήσιν. Επίσης υποχρεούνται να παραχωρώσιν ελευθέρως τα γυμναστήριά των προς σχολικήν χρήσιν όλα ανεξαιρέτως τ' αθλητικά σωματεία, τα προ και μετά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου λαμβάνοντα παρά του Υπουργείου της Παιδείας επιχορηγήσεις δυνάμει ειδικών νόμων ή και των γενικών νόμων περί σωματικής αγωγής, καθώς επίσης και τα λαβόντα

αθλητικά, σκοπευτικά κλπ. είδη και όργανα και τ' αποκτήσαντα ίδια γήπεδα δημόσια ή δημοτικά δυνάμει ειδικών νόμων ή ψηφισμάτων.

2. Των σχολικών γυμναστηρίων έχουν απολύτως ελευθέραν χρήσιν κατά τας απογευματινάς και εσπερινάς ώρας καθώς και τας Κυριακάς και τας εορτάς και τους μήνας των διακοπών πάντα τα εν τη αυτή πόλει υπάρχοντα ανεγνωρισμένα αθλητικά σωματεία, προτιμωμένων πάντοτε των συνεργαζομένων μετά του Υπουργείου. Η αποζημίωσις γυμναστού διά την πρόσθετον υπηρεσίαν της εγγυμνάσεως των μελών και εταίρων των γυμναστικών σωματείων βαρύνει αυτά τα σωματεία. Την εγγύμνασιν όμως ταύτην των εντελώς απόρων σωματείων δύναται το Υπουργείον προτάσει του Ε.Σ.Σ.Α. ν' αναθέση υποχρεωτικώς εις τους γυμναστάς των σχολείων, αποζημιουμένους διά τας πέραν των νομίμων ώρας κα0' εβδομάδα.

3. Η υπό των αθλητικών σωματείων ελευθέρα χρήσις των σχολικών δημοτικών ή κοινοτικών γυμναστηρίων αφαιρείται διά πράξεως του Υπουργού της Παιδείας άν το Σωματείον δεν συμμορφωθή επακριβώς προς τας περί αθλητικών σωματείων διατάξεις του παρόντος Ν. Δ. και των εκτελεστικών τούτου Διαταγμάτων ή αποστερηθή της φιλάθλου ιδιότητος.

Άρθρον 34.

Τα εδάφια 5 και 6 του άρθρου 9 του νόμου 4371 αντικαθίστανται διά των επομένων τριών άρθρων 34, 35 και 36 εχόντων ώς ακολούθως:

1. Χώροι ανήκοντες εις το Δημόσιον και κρινόμενοι κατάλληλοι υπό των αρμοδίων υπηρεσιών του Υπουργείου της Παιδείας προς ίδρυσιν σχολικών γυμναστηρίων και πάσης φύσεως ασκητηρίων παραχωρούνται εις αυτό υπό της Υπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων συμφώνως προς τους ισχύοντας ειδικούς νόμους. Επίσης χώροι ανήκοντες εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα και κρινόμενοι κατάλληλοι διά την ώς άνω χρήσιν, απαλλοτριούνται αναγκαστικώς διά του Υπουργείου της Παιδείας, μετ' απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, δαπάναις μεν αυτού άν πρόκειται περί δημοσίων γυμναστηρίων, ή δαπάναις των Δήμων και Κοινοτήτων άν πρόκειται περί δημοτικών ή κοινοτικών γυμναστηρίων. Η διάταξις αύτη ισχύει προκειμένου και περί της Ε. Ο. Α. καθώς και των συνεργαζομένων μετά του Υπουργείου αθλητικών σωματείων, ενώσεων και ομοσπονδιών κλπ. εν τη περιπτώσει όμως ταύτη ή δαπάνη της απαλλοτριώσεως βαρύνει τα σωματεία υπέρ των οποίων αύτη γίνεται.

2. Οί υπό του Δημοσίου και των δήμων ή κοινοτήτων παραχωρηθέντες χώροι εις φίλαθλα αγωνιστικά Σωματεία προ της επιψηφίσεως του παρόντος νόμου και όργανωθέντες ήδη υπ' αύτων εις πλήρη άσκητήρια εξακολουθούν παραμένοντες εις χρήσιν αύτων εφ' όσον τα σωματεία ταύτα υφίστανται και δρώσι συμφώνως προς τας περί αθλητικών κλπ. σωματείων διατάξεις του παρόντος νόμου και συμμορφούνται πλήρως προς ταύτας και διαθέτουν τ' ασκητήρια των και προς σχολικήν χρήσιν. Εν ή δε περιπτώσει τα σωματεία ταύτα ευρίσκονται εν απολύτω αδυναμία να προβώσιν εις την οργάνωσιν των παραχωρηθέντων αυτοίς χώρων ή κυριότης αυτών περιέρχεται εις το Υπουργείον της Παιδείας, το οποίον προβαίνον εις ίδρυσιν εν αυτοίς σχολικών γυμναστηρίων παρέχει ελευθέραν την χρήσιν τούτων εις τα εν λόγω Σωματεία.

Άρθρον 35.

Τα εξ ειδικών δωρεών φυσικών ή νομικών προσώπων προς το Δημόσιον, τους Δήμους ή τας Κοινότητας ιδρυθέντα ή ιδρυθησόμενα γυμναστήρια διοικούνται και λειτουργούν κατά τον διά του παρόντος νόμου και των εκτελεστικών αύτου διαταγμάτων καθιερούμενον τρόπον, όπως και τα λοιπά δημόσια, δημοτικά ή κοινοτικά τοιαύτα. Άν δε ο δωρητής προβαίνη εις την δωρεάν υπό ωρισμένους όρους, γίνονται ούτοι αποδεκτοί υπό του δωρεοδόχου Δημοσίου, δήμου ή κοινότητος εφ' όσον δεν αντιβαίνουν εις τας περί γυμναστηρίων διατάξεις του παρόντος νόμου και των εκτελεστικών αύτου Διαταγμάτων καθώς και τας αρχάς του φιλάθλου αθλητισμού. Η διάταξις αύτη ισχύει και διά τα εξ ειδικών κληροδοτημάτων τυχόν ιδρυθησόμενα γυμναστήρια.

Άρθρον 36.

Διά Διαταγμάτων κανονισθήσονται:

α) Ο τρόπος της κατασκευής και διοικήσεως των δημοσίων, δημοτικών ή κοινοτικών γυμναστηρίων, ευρυχωρίων και πάσης φύσεως εγκαταστάσεων.

β) Ο τρόπος της χρήσεως υπό των Σωματείων των γυμναστηρίων τούτων καθώς και των γυμναστηρίων των Σωματείων υπό τών σχολείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Η εξωσχολική σωματική αγωγή.

Γυμναστικά και αθλητικά Σωματεία, ένώσεις και όμοσπονδίαι.

Άρθρον 37.

Τα εδάφ. 1, 2 3 και 4 του άρθρου 9 του νόμου 4371 άντι καθίστανται διά των επομένων τεσσάρων άρθρων 37—40 εχόντων ώς ακολούθως :

1. Η ιδιωτική πρωτοβουλία είναι απολύτως ελευθέρα νά ιδρύη γυμναστικά, αθλητικά κλπ. Σωματεία. Πάντα δε ταύτα φίλαθλα και επαγγελματικά υπάγονται εις το Υπουργείον της Παιδείας και διέπονται υπό των διατάξεων του παρόντος νόμου και των εκτελεστικών αύτου Διαταγμάτων καθώς και της περί Σωματείων νομοθεσίας, εφ' όσον αύτη δεν αντίκειται προς τας προρρηθείσας.

2. Αναγνωρίζονται υπό του Υπουργείου και της αρμοδίας δικαστικής αρχής ώς φίλαθλα αθλητικά κλπ. Σωματεία τα έχοντα πεντήκοντα κατ' ελάχιστον τακτικά μέλη, εκ των οποίων τα τριάκοντα γυναικόμενα. Όμιλοι και ομάδες φιλάθλων μη έχουσαι τον αριθμόν τούτον των γυμναζομένων μελών εις οιαδήποτε αγωνίσματα ή αγωνιστικάς άσκήσεις δεν αναγνωρίζονται υπό του Υπουργείου της Παιδείας ούδ' υπό της αρμοδίας Δικαστικής Αρχής ώς φίλαθλα σωματεία, εκτός άν συσσωματωθώσιν ανά δύο ή και περισσότερα εις σωματεία διαθέτοντα τον ώς άνω αριθμόν τακτικών και γυμναζομένων μελών.

3. Πάντα τα φίλαθλα σωματεία ένός και του αύτου κλάδου της αγωνιστικής δύνανται εν εκάστη των διά του άρθρου 8 του παρόντος νόμου συνιστωμένων νομαρχιακών περιφερειών να ιδρύσουν μίαν και μόνην ένωσιν, όλαι δε αί ενώσεις αύται ένα σύνδεσμον ή ομοσπονδίαν κα0' όλον το Κράτος. Το Υπουργείον της Παιδείας καθώς και ή δικαστική αρχή δεν αναγνωρίζουν ειμή μίαν και μόνην ένωσιν δι' έκαστον εκ των διεθνώς ανεγνωρισμένων κλάδων της αγωνιστικής, ή και δια δύο ή και περισσοτέρους εξ αύτων εις εκάστην νομαρχιακήν περιφέρειαν, καθώς και ένα όμοίας φύσεως Σύνδεσμον ή ομοσπονδίαν κα0' όλον το Κράτος.

4. Αί περιφερειακαί ενώσεις διευθύνουν την αγωνιστικήν κίνησιν εκάστης νομαρχιακής περιφερείας συμφώνως προς τους υπό των ανεγνωρισμένων υπό του Κράτους Συνδέσμων και Ομοσπονδιών παραδεδεγμένους κανονισμούς του φιλάθλου αθλητισμού, οί οποίοι δέον πάντοτε ν' ακολουθούν και να προσαρμόζωνται προς τους επισήμους διεθνείς κανονισμούς των φιλάθλων διεθνών Ομοσπονδιών. Όλαι δε αί νομαρχιακαί ενώσεις εκάστης κεντρικής περιφερείας συνεργάζονται από κοινού και ισοτίμως προκειμένου περί αγώνων και γυμναστικών επιδείξεων εν τη έδρα της κεντρικής περιφερείας.

5. Οί πτυχιούχοι γυμνασταί αναγνωρίζονται ώς φίλαθλοι και ώς τοιούτοι δικαιούνται να μετέχουν ενεργώς εις την ιδιωτικήν γυμναστικήν και αγωνιστικήν κίνησιν, ώς μέλη και διοικητικαί αρχαί σωματείων και άρχοντες αγώνων, μη δικαιούμενοι μόνον να μετέχωσιν εις αγώνας εις τ' αγωνίσματα των οποίων προπονούν ή προεπόνησαν εμμίσθως αθλητάς.

Ἄρθρον 38.

1. Τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀνεγνωρισμένα φιλάθλα σωματεῖα διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας :

α) εἰς ἀνεξάρτητα σωματεῖα καὶ β) εἰς συνεργαζόμενα μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

2. Ἀνεξάρτητα φιλάθλα σωματεῖα εἶναι τὰ καλλιεργοῦντα ἓν ἢ πλείονα ἀγωνίσματα ἢ παιδιὰς πρὸς προαγωγὴν τῆς ἐπιδόσεως τῶν μελῶν των εἰς ταῦτα ἢ καὶ πρὸς τέρψιν καὶ ψυχαγωγίαν αὐτῶν καὶ μετέχοντα ἢ μὴ εἰς τὴν ἐτησίαν ἀγωνιστικὴν κίνησιν τῆς χώρας. Τὰ σωματεῖα ταῦτα θεωροῦνται κοινῆς ὠφελείας καὶ δικαιοῦνται πάσης ἠθικῆς ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καθὼς καὶ τῶν ἑξῆς ὠφελημάτων:

α) Ἀπαλλαγῆς τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων κατὰ τὰς ἀθλητικάς, ποδοσφαιρικὰς καὶ λοιπὰς συναντήσεις καὶ ἀγῶνας τοὺς ὀργανουμένους ὑπ' αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς ποσοστοῦ 10 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἐξ οὗ τὰ μὲν 7.5 ο)ο ἀποδίδονται εἰς τὸ νομαρχιακὸν ταμεῖον τῆς περιφερείας εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται τὸ σωματεῖον, τὰ δὲ 2.5 ο)ο εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

β) εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 33 καὶ 34 τοῦ παρόντος νόμου ἐλευθέραν χρῆσιν τῶν δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν γυναστηρίων καθ' ἃς ὥρας δὲν ἀσκοῦνται ἐν αὐτοῖς μαθηταὶ ἢ καὶ ἐλευθέρων χώρων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους ἢ τὰς Κοινότητας καθὼς καὶ τὴν ὑπὲρ καὶ δαπάναις αὐτῶν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν γηπέδων ἀνηκόντων εἰς συσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου πρὸς ἵδρυσιν γυμναστηρίων.

3. Συνεργαζόμενα μετὰ τοῦ Ὑπουργείου σωματεῖα εἶναι:

α) τὰ ἐφαρμόζοντα πλήρως καὶ καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν τὸ ἐξωσχολικὸν γυμναστικὸν του πρόγραμμα καὶ ἐμφανίζοντα ἐτησίως εἰς δημοσίαν ἐπίδειξιν 50 κατ' ἐλάχιστον γυμναζομένους ἑταίρους μὴ μαθητὰς σχολείων καὶ ἔχοντα ἐνιαῖον καταστατικὸν καὶ τεχνικοὺς κανονισμοὺς καθορισθησομένους διὰ Διατάγματος.

β) τὰ ἀνεξάρτητα σωματεῖα τὰ κατέχοντα ἰδιοκτήτους γυμναστικὰς καὶ ἀγωνιστικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ διαθέτοντα ταύτας ἐλευθέρως πρὸς σχολικὴν χρῆσιν καὶ συγχρόνως συγκροτοῦντα παρεκτὸς τῆς ἀθλητικῆς των κινήσεως καὶ τμήματα λαϊκῆς σωματικῆς ἀγωγῆς συντελούμενα συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ἐμφανίζοντα ἐτησίως εἰς δημοσίαν ἐπίδειξιν 50 κατ' ἐλάχιστον γυμναζόμενα μέλη μὴ μαθητὰς ἔστω καὶ ἂν μεταξὺ τούτων εἶνε καὶ ἀνεγνωρισμένοι ἀθληταὶ αὐτῶν.

4. Εἰς τὰ συνεργαζόμενα μετὰ τοῦ Ὑπουργείου σωματεῖα παρέχεται πλὴν τῶν εἰς τὰ ἀνεξάρτητα τοιαῦτα παρεχομένων ὠφελημάτων, κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ πλήρης ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων διὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν τελουμένους ἀγῶνας, γυμναστικὰς καὶ λοιπὰς ἐπιδείξεις πατριωτικὰς καὶ πάσης φύσεως ἑορτάς, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς ὑπ' αὐτῶν ποσοστοῦ μόνον 5ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων καταβαλλομένου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Ε.Σ.Α. τῆς περιφερείας. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη χορηγεῖται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας βεβαιοῦντος ὅτι τὸ ἐνδιαφερόμενον σωματεῖον εἶναι ἐκ τῶν συνεργαζομένων μετὰ τοῦ Ὑπουργείου.

5. Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 4 καταβολὴ ποσοστοῦ ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουρ. τῆς Παιδείας νὰ ἐλαττωθοῦν εἰς 6 ο)ο διὰ τὰ ἀνεξάρτητα καὶ μέχρι 3 ο)ο, διὰ τὰ συνεργαζόμενα σωματεῖα ἐφ' ὅσον καταβάλλουν ἐνοίκιον διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιούμενα γήπεδα.

6. Ἀπαλλάσσονται καθ' ὁλοκληρίαν τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων:

α) οἱ Διεθνεῖς Κλασσικοὶ ἀγῶνες οἱ τελεσθησόμενοι ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ 1934 καὶ ἑξῆς καθὼς καὶ οἱ σχολικοὶ ἀγῶνες πάσης φύσεως.

β) Ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι καὶ οἱ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ὀργανούμενοι ἀγῶνες καὶ ἑορταὶ πάσης φύσεως ἐν τε τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ κατά τε τὴν τέλεσιν τῶν Κλασσικῶν ἀγώνων καὶ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην περίστασιν.

γ) αἱ ἐπιδείξεις ἐθνικῶν χορῶν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ αἱ ὀργανούμεναι ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ τοῦ Αυκείου τῶν Ἑλληνίδων τοῦ σώματος Ἑλλήνων προσκόπων, ἢ ἄλλου ὁμοίας φύσεως ἱδρύματος, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ τελοῦντος ταύτας σωματείου ποσοστοῦ 15 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

δ) οἱ ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου περιφερειακῶν Ἑνώσεων, συνδέσμων καὶ ὁμοσπονδιῶν ὀργανούμενοι Πανελλήνιοι ἀγῶνες καὶ οἱ τοπικοὶ εἰς τὰ καθ' ἕκαστον ἀγωνίσματα ἢ καὶ γενικωτέρας φύσεως τοιαῦτα.

Ἄρθρον 39.

1. Ἡ μετάκλησις ξένων ἀθλητικῶν, ποδοσφαιρικῶν κλπ. ὁμάδων καθὼς καὶ ἡ συμμετοχὴ ἑλληνικῶν ὁμάδων εἰς Διεθνεῖς συναντήσεις ὀργανουμένας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων σωματείων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐγκεκριμένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τοπικῆς περιφερειακῆς ἑνώσεως, καθὼς καὶ τοῦ ἁρμοδίου συνδέσμου ἢ τῆς ὁμοσπονδίας εἰς οὓς ὑπάγεται τὸ ἄθλημα. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον κατόπιν συνενοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως.

2. Αἱ τοιαῦται διεθνεῖς συναντήσεις ἀπαλλάσσονται ὁλοκληρωτικῶς τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Σωματ. Ἀγωγῆς καὶ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς ἐκ μέρους τῶν ὀργανωτῶν ποσοστοῦ 10 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν 3 ο)ο ἀποδίδονται εἰς τὸ Νομαρχιακὸν ταμεῖον σωματικῆς ἀγωγῆς τῆς περιφερείας, 4 ο)ο εἰς τὸν Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ἢ εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ ἄθλημα, καὶ 3 ο)ο εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

3. Μετὰ πᾶσαν διεθνῆ συνάντησιν οἱασδήποτε φύσεως ἔν τε τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἢ ὅπου δήποτε τελουμένην ὀφείλει ὁ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ἢ ἡ Ε.Π.Ο. ἢ οἱαδήποτε ὁμοσπονδία ἢ ὁμὰς σωματείων ἡ ὁποία ἔχει ἀναλάβει τὴν ὀργάνωσίν της νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τελέσεως αὐτῆς ἀπολογισμὸν λεπτομερῆ τῶν ἐξ αὐτῆς εἰσπράξεων καθὼς καὶ τῶν δαπανῶν. Διὰ τὴν ἔγκαιρον ὑποβολὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου εὐθύνονται τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἐν λόγῳ ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 40.

1. Παρ' ἑκάστῳ συνδέσμῳ ἢ ὁμοσπονδίᾳ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἷς Ὑπουργικὸς ἐπίτροπος ἄμισθος παρακολουθῶν τὰς ἐργασίας αὐτῶν, παριστάμενος κατὰ τὰ συμβούλια καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις καὶ τηρῶν ἐνήμερον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ὅλης πορείας τῶν ὀργανώσεων τούτων καὶ τῆς πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις συμμορφώσεως αὐτῶν. Ἐπίσης παρ' ἑκάστῃ περιφερειακῇ ἢ κεντρικῇ περιφερειακῇ ἑνώσει ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου εἷς τοιοῦτος ἐπίτροπος μὲ τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα, ἀναφερόμενος πρὸς τὸν Νομάρχην.

2. Οἱ ἐπίτροποι οὗτοι ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν γνωστῶν φιλάθλων καὶ κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἢ καὶ τῶν διοικητικῶν ἢ ἐκπαιδευτικῶν τοιούτων, ὀφείλουν ὑποχρεωτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, αὐτεπαγγέλτως δὲ ὁσάκις νομίζουν τοῦτο ἀπολύτως ἀναγκαῖον, νὰ

ὑποβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ τοὺς Νομάρχας ἐκθέσεις περὶ τῆς ἐτησίας δράσεως τῶν ὀργανώσεων τὰς ὁποίας ἐπιτροπεύουν καὶ νὰ προτείνουν πᾶν μέτρον κρινόμενον ὑπ' αὐτῶν ὡς ἀποτελεσματικόν :

α) διὰ τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἑνώσεως εὐρυτέραν διάδοσιν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς παρὰ τῷ λαῷ καὶ τὴν συμφωνοτέραν πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ φιλάθλου ἀθλητισμοῦ ρύθμισιν αὐτῆς.

β) διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν τῶν περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἐπίσης ὀφείλουν νὰ καταγγέλλουν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τοὺς Νομάρχας πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τούτων καὶ τῶν διεπόντων ταῦτα καταστατικῶν καὶ κανονισμῶν ὑπὸ τῶν διοικούντων τὰ σωματεῖα καθὼς ἐπίσης καὶ πᾶσαν ἀταξίαν περὶ τὴν ἐνάσκησιν τῆς διοικήσεως ἢ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν σωματείων.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐπιβάλλει ἐναντίον τῶν ἀποδεδειγμένως παραβάντων τὰς ἰσχυούσας διατάξεις καθὼς καὶ τὰ καταστατικὰ ἢ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν σωματείων ποινὰς ἀπὸ παρατηρήσεως, ἐπιπλήξεως μέχρι καὶ προστίμου. Ἐπίσης ἀσκεῖ ἐναντίον τῶν ὑπευθύνων διοικητικῶν συμβουλίων τὴν ὑπὸ τοῦ περὶ σωματείων νόμου προβλεπομένην ποινικὴν δίωξιν προκειμένου περὶ καταχρήσεων ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν οἰκονομικῶν τῶν σωματείων.

Ἄρθρον 41.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 2476 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑπομένων τριῶν ἄρθρων 41—43 ἐχόντων ὡς ἀκολούθως:

1. Μέχρις ὅτου ἱδρυθῇ ἴδιος Σύνδεσμος ἢ Ὁμοσπονδία τῶν Σκοπευτικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος οἱ διὰ τοῦ νόμου ΓΧΑΣΤ' (ὑπ' ἀριθ. 3636) τοῦ 1910 ἀρχικῶς ἱδρυθέντες ἐτήσιοι ἐθνικοὶ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «τὰ Ἐλευθέρια» καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2476 τοῦ 1920 ὑπαχθέντες εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἀνατίθενται εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἑλληνικῶν Γυμναστικῶν καὶ Ἀθλητικῶν Σωματείων καὶ τελοῦνται ὑπ' αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, ἀρχικῶς μὲν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Σκοπευτήριον τῆς Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρείας, βραδύτερον δὲ καὶ εἰς οἱανδήποτε ἕδραν κεντρικῆς γυμναστικῆς περιφερείας ἢ νομαρχιακῆς τοιαύτης ἔνθα ὑπάρχει ὡργανωμένον τὸ κατάλληλον πεδίον βολῆς.

2. Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν «Ἐλευθερίων» καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Σ. Ε. Γ. Α. Σ. ἀποτελεῖται δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ μελῶν τοῦ Σκοπευτικοῦ σωματείου τῆς πόλεως ἔνθα πρόκειται νὰ τελεσθῶσι τὰ «Ἐλευθέρια». Ἂν μάλιστα τὸ Σωματεῖον τοῦτο διαθέτῃ καὶ ἴδιον πεδίον βολῆς, δύναται ὁ Σύνδεσμος ν' ἀναθέσῃ εἰς τοῦτο τὴν ὅλην ὀργάνωσιν τῶν ἀγώνων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς τεχνικῆς του Ἐπιτροπῆς τῆς Σκοποβολῆς.

3. Τὸ πρόγραμμα καὶ οἱ κανονισμοὶ τῶν «Ἐλευθερίων» προσηρμοσμένοι κατὰ τὸ δυνατὸν πρὸς τὰς διεθνεῖς σκοπευτικὰς διατάξεις κανονισθήσονται ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ὁρισθησομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας προτάσει τοῦ Σ. Ε. Γ. Α. Σ. καὶ τεθήσονται εἰς ἐφαρμογὴν μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κύρωσιν αὐτῶν, τροποποίησις δὲ ἢ συμπλήρωσις αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας χορηγουμένης μετ' ἔγγραφον αἴτησιν τοῦ Σ. Ε. Γ. Α. Σ. συνοδευομένην καὶ ὑπὸ ἐκθέσεως αἰτησιν τοῦ Σ. Ε. Γ. Α. Σ. συνοδευομένην καὶ ὑπὸ ἐκθέσεως αἰτησιν τοῦ Σ. Ε. Γ. Α. Σ. συνοδευομένην καὶ ὑπὸ ἐκθέσεως δικαιολογούσης τεχνικῶς τὴν ζητουμένην τροποποίησιν ἢ συμπλήρωσιν.

Ἄρθρον 42.

1. Ἡ εἰς τὰ «Ἐλευθέρια» συμμετοχὴ εἶναι προσιτὴ εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς Ἕλληνας πολίτας ἑκατέρου φύλου δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἡλικίας ἀδιάφορον ἂν οὗτοι ἀνήκωσιν ἢ μὴ εἰς ἀγωνιστικὸν ἢ σκοπευτικὸν σωματεῖον, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν καὶ γραμματίου ἑνὸς δημοσίου Ταμείου καταβολῆς δικαιώματος συμμετοχῆς ἐξ 100 δραχμῶν. Τὰ γραμμάτια ταῦτα παραλαμβανόμενα ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Σ. Ε. Γ. Α. Σ. καὶ ἐξαργυρούμενα ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῶν «Ἐλευθερίων».

2. Εἰς τὰ «Ἐλευθέρια» ὅπως καὶ εἰς πάντα σκοπευτικὸν ἀγῶνα ἐπιτρέπονται τὰ χρηματικὰ βραβεῖα καθὼς καὶ τὰ βραβεῖα εἰς ὅπλα καὶ σκοπευτικὰ εἴδη πολυτελῆ μεγάλης ἀξίας χωρὶς οἱ λαμβάνοντες ταῦτα σκοπευταὶ νὰ χάνουν τὴν φιλαθλόν των ἰδιότητα. Τὰ χρηματικὰ βραβεῖα κανονίζονται ὑπὸ τῆς ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς πάντοτε ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετεχόντων σκοπευτῶν καὶ τῆς διατιθεμένης πιστώσεως. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὰς 5.000 δραχμὰς διὰ τοὺς πρώτους νικητάς, τὰς τρεῖς διὰ τοὺς δευτέρους, τὰς δύο διὰ τοὺς τρίτους, τὰς χιλίας διὰ τοὺς τετάρτους καὶ τὰς πεντακοσίας διὰ τοὺς πέμπτους.

3. Εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς νικητὰς τῶν «Ἐλευθερίων» ἀπονέμονται ἐπίσης μετάλλια καὶ διπλώματα φέροντα τὴν ἐπὶ τῶν μεταλλίων τοῦ 1910 ὑπάρχουσαν παράστασιν.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς σκοπευτικῆς κινήσεως διαθέτει κατ' ἔτος ἐκ τοῦ σχολικοῦ σκοπευτικοῦ ὑλικοῦ ἀνάλογον ἀριθμὸν ὅπλων καὶ φυσιγγίων διὰ τὰ σκοπευτικὰ σωματεῖα ἢ καὶ τὰ ἀθλητικὰ τοιαῦτα, τὰ ἔχοντα ἰδιακτήτους σκοπευτικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ διαθέτοντα ταύτας ἐλευθέρως διὰ τὰς σκοπευτικὰς ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων καθὼς καὶ τῶν λαϊκῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ ἐνισχύει ὑλικῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου τὴν ἵδρυσιν σκοπευτηρίων τῶν σκοπευτικῶν σωματείων ὑπὸ τὸν βασικὸν ὅρον τῆς ἐλευθέρας ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων χρήσεως αὐτῶν.

5. Εἰς τὰ «Ἐλευθέρια» δύνανται νὰ μετάσχουν καὶ μαθηταὶ σχολείων δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, καθὼς καὶ ὁμάδες προσκοπικαὶ ἢ μαθητικαὶ εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, πάντοτε ὑπὸ τὴν μαθητικήν των ἰδιότητα καὶ ἀντιπροσωπεύοντες τὸ σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον μαθητεύουσι. Δύναται ἐπίσης ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας νὰ τελεσθῇ καὶ ἰδιαίτερος μαθητικὸς ἀγὼν κατὰ τὰς ὑποδείξεις αὐτοῦ.

6. Ἡ ἐν Ἀθήναις Πανελλήνιος Σκοπευτικὴ Ἑταιρεία, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ Νόμου 1778 παρεχωρήθη ἤδη δημόσιον γήπεδον πρὸς ἐγκατάστασιν πλήρους σκοπευτηρίου περιλαμβάνοντος καὶ πεδίον βολῆς πολεμικοῦ ὅπλου, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προβῇ δι' ἰδίων δαπανῶν εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐγκαταστάσεις καὶ διαρρυθμίσεις τοῦ γηπέδου της διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τέλεσιν τῶν «ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ». Πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν ποσῶν διὰ τὰς τοιαύτας δαπάνας δύναται ἡ Πανελλήνιος Σκοπευτικὴ Ἑταιρεία ἐν τῇ διαχειρίσει της τοῦ ἑτέρου ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς θέσιν «Παλαιὰ Σκοποβολὴ» κειμένου γηπέδου της, τοῦ περιελθόντος ταύτῃ ἐκ δωρεᾶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, μετ, ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου καὶ συμφώνως τῷ καταστατικῷ της νὰ ἐκμισθώσῃ, ἐκποιῇ καὶ διαθέτῃ ὁπωσδήποτε κρίνει συμφερώτερον τοῦτο, παῦον διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὂν ἀναπαλλοτρίωτον, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως τὸ προϊὸν τῆς μισθώσεως, ἢ ἐκποιήσεως, ἢ ἐν γένει διαχειρίσεως διατεθῇ ἀποκλειστικῶς πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Σκοπευτηρίου της διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τέλεσιν τῶν «ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ».

Ἐπίσης πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν δύναται ἡ Ἑταιρεία αὕτη νὰ εἰσπράξῃ καὶ διαθέσῃ τὸ προϊὸν τοῦ τμήματος τοῦ πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων ἀπαλλοτριωθέντος ἤδη τμήματος τοῦ αὐτοῦ γηπέδου. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐγκαταστάσεών της ὑπάρχει περίσσευμα, τοῦτο διατεθήσεται ὑπ' αὐτῆς πρὸς ἵδρυσιν καὶ ἑτέρων πεδίων βολῆς εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων κεντρικῶν γυμναστικῶν περιφερειῶν.

Ἄρθρον 43.

Δι' εἰδικῶν Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καθορισθήσονται καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις :

α) αἱ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὑποχρεώσεις τῶν ἀθλητικῶν κλπ. σωματείων, Ἑνώσεων καὶ Ὁμοσπονδιῶν, αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καθὼς καὶ τῆς περὶ σωματείων νομοθεσίας.

β) ὁ τρόπος τοῦ διοικητικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου αὐτῶν, ἡ ἐπιβολὴ τῶν ποινῶν, ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἡ διάλυσις τῶν παρανομούντων σωματείων, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Διεθνεῖς Ὀλυμπιάδες καὶ Κλασσικοὶ Ἀγῶνες.

Ἄρθρον 44

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 2476 καὶ τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 937 ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἑξῆς :

1. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἀνασυγκροτουμένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται :

α) ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1894 καὶ ἐντεῦθεν ἀρξαμένην Διεθνῆ Ὀλυμπιακὴν κίνησιν.

β) ἡ ἀνωτέρα ἐποπτεία τῶν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ τελουμένων ἀγώνων πάσης φύσεως καὶ ἡ ἀπόλυτος τήρησις τοῦ φιλάθλου πνεύματος καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ὀλυμπισμοῦ ὑπό τε τῶν ὀργανωτῶν καὶ τῶν μετεχόντων εἰς αὐτούς.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπαγομένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς νομικὸν πρόσωπον ἐκπροσωπούμενον ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ παντὸς δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως αὐτοῦ καὶ ἀποτελεῖται ἐξ 20 τακτικῶν μελῶν.

3. Ἐκ τῶν μελῶν τούτων τρία εἶναι μόνιμα, πέντε προτείνονται ἀνὰ τριετίαν ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Α. καὶ τὰ λοιπὰ 12 αἱρετά, διορίζονται ἀνὰ τριετίαν. Καὶ μόνιμα μὲν εἶναι ὁ ἑκάστοτε Διευθυντὴς Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν, καὶ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας καθὼς καὶ ὁ ἑκάστοτε Διευθυντὴς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν πέντε μὲν προτείνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἀνὰ ἓν ἐξ ἑκάστου τῶν τριῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας καὶ τὰ ὑπόλοιπα τέσσαρα ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλληνικῶν Γυμναστικῶν καὶ Ἀθλητικῶν σωματείων.

4. Παρεκτὸς τῶν τακτικῶν τούτων μελῶν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἀνακηρύσσει ἐπίτιμα μέλη πάντας τοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἱδρύσεώς της διατελέσαντας μέλη αὐτῆς ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον, ἐκλέγει δὲ καὶ διορίζει καὶ μέλη πάρεδρα, δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, χάριν τῆς ὀργανώσεως καὶ τελέσεως τῶν Διεθνῶν Κλασσικῶν Ἀγώνων ἐν Ἀθήναις.

5. Ἀγῶνας ἐν Ἑλλάδι, Διεθνεῖς, Πανελληνίους καὶ τοπικούς, δικαιοῦνται νὰ ὀργανώνουν μόνον αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριζόμεναι ἀγωνιστικαὶ ὀργανώσεις, αἱ κεκτημέναι τὸ δικαίωμα τοῦτο συμφώνως πρὸς τὰ διεθνῆ ἀγωνιστικὰ θέσμια. Εἰς πᾶσαν ἄλλην ὀργάνωσιν ἢ νομικὸν ἢ φυσικὸν πρόσωπον ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα ἀνάληψις ὀργανώσεως φιλάθλων ἀγώνων καὶ ἀγωνιστικῶν ἑορτῶν καθὼς καὶ πᾶσα ἐκμετάλλευσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 45.

Τὸ ἄρθρον 42 τοῦ νόμου ΒΧΚΑ' ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2476 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

1. Πόροι τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ὁρίζονται :

α) παγία ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἀναγραφομένη ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

β) τὰ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενα ποσοστὰ αὐτῆς ἐκ τοῦ Κεφαλαίου Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἀγώνων, ἐπιδείξεων καὶ ἑορτῶν, πάσης φύσεως, τῶν ὀργανουμένων ὑπ' αὐτῆς ἢ τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων σωματείων ἀθλητικῶν ἢ μὴ τοιούτων, καθὼς ἐπίσης καὶ αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ποδηλατοδρομίου ἢ πάσης ἄλλης ἱδρυθησομένης παρ' αὐτῆς ἀγωνιστικῆς ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρον 46.

Δι' εἰδικῶν Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων καθορισθήσονται καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις:

α) τὰ κατὰ τὰς συνεδρίας κλπ. ἐργασίας τῆς Ε.Ο.Α.

β) τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν μελῶν αὐτῆς.

γ) ὁ κανονισμὸς τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ τάξεως κατὰ τοὺς ἀγῶνας καὶ ἑορτάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀκροτελεύτιοι διατάξεις.

Ἄρθρον 47.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4371 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Πλὴν τῶν ἐτησίως ἀναγραφομένων πιστώσεων ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ, διατίθεται προσέτι διὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ ποσοστὸν 4.5 ὁρ. ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ κοινοῦ γραμματοσήμου, παρακρατουμένων ὑπὸ τῶν ταμιῶν καὶ καταπιθεμένων ὑπ' αὐτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἀγροτικὴν ἢ ἄλλην Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντόκως διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο εἰς τὸ ὁποῖον προστίθεται καὶ πᾶσα τυχὸν δωρεὰ ἢ κληροδότημα πρὸς τὸ Δημόσιον ὑπὲρ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, τῶν ὁποίων ὁ διαθέτης δὲν ἔχει καθορίσει ἀπηκριβωμένον σκοπόν, ἀποτελεῖ τὸ κεφάλαιον «Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς».

2. Ἐκ τοῦ κεφαλαίου Ἐθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἀποδίδονται ἐτησίως δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας:

α) Δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον πρὸς κάλυψιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου δημιουργουμένων προσθέτων δαπανῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιβαρύνεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἤτοι τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων τοῦ εἰς τὸ ἀνεξάρτητον τμῆμα σωματικῆς ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου τούτου προστιθεμένου προσωπικοῦ, τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς Γυμναστικῆς, καθὼς καὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ λοιποῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάσης ἑτέρας εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ δημιουργουμένης προσθέτου δαπάνης.

β) Πεντακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας, κατανεμόμεναι διὰ συνεννοήσεως τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν τριῶν Ὑπουργείων.

γ') Πεντακόσιαι χιλιάδες διὰ τὴν ἐξωσχολικὴν ἐν γένει σωματικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν σκοποβολήν, καθὼς καὶ τὸν προσκοπισμόν, κατανεμόμεναι ὡς ἀκολούθως:

1) Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων πεντήκοντα χιλιάδες.

2) Εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἑλληνικῶν Γυμναστικῶν καὶ Ἀθλητικῶν Σωματείων ἑκατὸν χιλιάδες, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ

ἡμίσειες διατεθήσονται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 41 καὶ 42 τοῦ παρόντος νόμου ὀργάνωσιν καὶ τέλεσιν τῶν «Ἐλευθερίων».

3) Εἰς τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων πεντήκοντα χιλιάδες.

4) Εἰς τὴν Ε. Κ. Ο. Φ καὶ τὴν Ε. Ν. Ο. Φ. Σ. ἀνὰ πεντήκοντα χιλιάδας ἑκατέρᾳ.

5) Εἰς τὰ λοιπὰ ἀγωνιστικὰ σωματεῖα καὶ τὰς ὀργανώσεις διακόσιαι ἐν ὅλῳ χιλιάδες διατιθέμεναι ἀποκλειστικῶς πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀγωνιστικῶν αὐτῶν ἐγκαταστάσεων καὶ προμήθειαν ἀθλητικῶν ὀργάνων.

3. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Κεφαλαίου τούτου διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀπαραιτήτους καὶ μᾶλλον ἐπειγούσας ἀνάγκας τῆς σχολικῆς γυμναστικῆς, καὶ μόνας ταύτας, προτιμωμένων πάντοτε.

α') Τῆς συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ κατασκευὴν ὄντων σχολικῶν γυμναστηρίων, σκοπευτηρίων κλπ. δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν.

β') Τῆς προμηθείας γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν ὀργάνων καὶ εἰδῶν σκοποβολῆς διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους, καὶ μόνα ταῦτα.

Ἄρθρον 48.

Τὰ ἄρθρα 1—8 τοῦ νόμου 4036 συμπτύσσονται εἰς ἓν καὶ μόνον ἄρθρον ἔχον ὡς ἑξῆς:

1. Τὰ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος κατατεθειμένα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως ἐν Βελεστίνῳ μνημείου τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ρήγα τοῦ Φεραίου, περισσεύματα τῶν ὑπ' αὐτῆς συλλεγέντων ἐράνων, μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Μνημείου διατεθήσονται πρὸς ἵδρυσιν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἑνὸς γυμναστηρίου ὀνομασθησομένου «Σταδίου τοῦ Ρήγα».

2. Ἐν τῷ Σταδίῳ τούτῳ, θὰ τελῶνται ἐτησίως πρὸς τιμὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας Θεσσαλικοὶ ἀγῶνες, σχολικοὶ καὶ ἐξωσχολικοί. Ἔτος ἐνάρξεως τῶν ἀγώνων ὁρίζεται τὸ 1933 καὶ χρόνος τελέσεως αὐτῶν ἡ ἐπέτειος τοῦ θανάτου τοῦ Ρήγα ἢ 23 Ἀπριλίου.

3. Διὰ Διατάγματος προκληθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καθορισθήσονται ἐν ταῖς λεπτομερείαις:

α) ὁ τρόπος τῆς ἱδρύσεως, διευθύνσεως καὶ λειτουργίας τοῦ γυμναστηρίου τούτου.

β) τὰ κατὰ τοὺς ἐν αὐτῷ τελεσθησομένους σχολικοὺς καὶ ἐξωσχολικοὺς ἀγῶνας.

Ἄρθρον 49.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ παραμενουσῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν νόμων.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ θέλει ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, ἅμα συνερχόμενα.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων» καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου 5461».

(Ὡς ἐτροποποιήθη)

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων» δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 240 (Τεῦχος Α') τῆς 26 Ἰουλίου 1932 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οὗ τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς :

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α) τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, β) τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Η' Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 8ης Ἰουνίου ἐ. ἔτους περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΟΣΤ' συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 10ης Ἰουνίου ἐ. ἔτους καὶ γ) τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων μικτῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν Ἐπιτροπῆς τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΙΖ' συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 18ης Ἰουλίου ἐ. ἔτους προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων συνομολογηθέντων μεταξὺ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ οἱουδήποτε Νομικοῦ ἢ Φυσικοῦ προσώπου, ἐπισπευδομένη παρὰ τῆς δανειστρίας Ἀνωνύμου Ἑταιρείας δι' ἐκποιήσεως τοῦ ἐνεχύρου δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Προέδρου τοῦ Β' Χρηματιστηριακοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ Πρόεδρος διὰ τὴν παροχὴν τῆς τοιαύτης ἀδείας δικάζων κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἑπομ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς τε δανειστρίας καὶ τοῦ ὀφειλέτου, ἰδίᾳ δὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἐκποιητέων χρεωγράφων συναλλακτικὰς συνθήκας.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δὲν ἀναστέλλεται ἐφ' ὅσον δὲν καταβάλλονται οἱ νόμιμοι τόκοι.

Ἄρθρον 2.

Μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932 ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία, λήψις οἱουδήποτε συντηρητικοῦ μέτρου καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων, συνομολογηθέντων μεταξὺ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ οἱουδήποτε νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου εἰς δραχμὰς ἢ ξένον συνάλλαγμα πρὸ τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1931.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ παραταθῇ ὁ χρόνος τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐφ' ἅπαξ ἢ κατ' ἐπανάληψιν μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1933 εἴτε ὑπὸ περιορισμούς, εἴτε ἄνευ τοιούτων.

Ἄρθρον 3.

Μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1932 ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ὡς καὶ ἡ λῆψις οἱουδήποτε συντηρητικοῦ μέτρου, πλὴν προσημειώσεως, κατὰ χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν Ἀθηνῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3632 ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ παρατείνηται ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀναστολῆς μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1933 ἐφ' ἅπαξ ἢ κατ' ἐπανάληψιν ὡς καὶ νὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις καὶ ἡ λῆψις συντηρητικῶν μέτρων ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὸ ὅρους ἢ καὶ ἄνευ τοιούτων

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 τοῦ νόμου 5469 περικοπῆς, «ὡς καὶ ὁ τρόπος διακανονισμοῦ τῶν ἐννόμων σχέσεων ἐπὶ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων μεταξὺ χρηματιστῶν ἢ μεσιτῶν καὶ οἱουδήποτε νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου συναφθεισῶν μέχρι καὶ τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1931», εἰς τὰς ἐννόμους ταύτας σχέσεις περιλαμβάνονται αἱ συμβάσεις ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων αἱ συναφθεῖσαι μεταξὺ χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀξιῶν Ἀθηνῶν καὶ οἱουδήποτε νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, ὡς καὶ αἱ συμβάσεις αἱ ἀφορῶσαι ἁπλῶς καταβολὴν χρηματικοῦ ποσοῦ ἐπὶ ἀντιπαροχῇ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων ἄνευ τηρήσεως τῶν περὶ ἐνεχύρου ἢ χρηματιστηριακῆς μεταφορᾶς νομίμων διατυπώσεων ἐφ' ὅσον ὁ εἷς ταὐλάχιστον ἐκ τῶν συμβαλλομένων εἶναι χρηματιστὴς ἢ μεσίτης παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀξιῶν Ἀθηνῶν συνήφθησαν δὲ πᾶσαι αὗται μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν διετάχθη ἡ ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν Ἀθηνῶν, ἀδιαφόρως τοῦ ἂν μετέπειτα ἐπῆλθε μεταβολὴ οἱαδήποτε εἰς τὸ ποσὸν καὶ τὰ εἴδος τῶν ἐνεχυριασθέντων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήτεως

Περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἄδεια πρὸς ἵδρυσιν φαρμακείου χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, μόνον εἰς ἐπιστήμονας φαρμακοποιούς, κεκτημένους τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων νόμιμα προσόντα ἀσκήσεως τῆς φαρμακευτικῆς, τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ ἐκπληρώσαντας τὴν στρατιωτικήν των ὑποχρέωσιν, ἢ νομίμως ἀπηλλαγμένους ταύτης.

Ἄρθρον 2.

1. Φαρμακεῖον ἱδρύεται ἐν πάσῃ πόλει, κώμῃ, ἢ χωρίῳ, ὡς καὶ εἰς πάντα συνοικισμόν, ἀναγεγραμμένον εἰς τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους, αὐτοτελῆ, αὐθύπαρκτον καὶ μὴ ἀποτελοῦντα συνέχειαν πόλεως, κώμης, χωρίου ἢ ἑτέρου συνοικισμοῦ καὶ ἔχοντα ταὐλάχιστον 500 κατοίκους.

2. Ἡ μεταφορὰ τῶν εἰς τοὺς Συνοικισμοὺς ἱδρυθέντων ἢ ἱδρυομένων φαρμακείων εἰς πλησιόχωρον πόλιν, κώμην, χωρίον ἢ συνοικισμὸν ὡς καὶ τἀνάπαλιν ἀπαγορεύεται, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἐπεκτεινομένου κατὰ τὰ νόμιμα τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, κώμης, χωρίου ἢ συνοικισμοῦ πρὸς τὸν παρακείμενον συνοικισμόν, ἤθελε συμπεριληφθῇ ἐν αὐτῷ τὸ σημεῖον τοῦ συνοικισμοῦ εἰς ὃ λειτουργεῖ τὸ φαρμακεῖον, ὁπότε ἡ σχετικὴ ἄδεια λειτουργίας αὐτοῦ λογίζεται ὡς χορηγηθεῖσα διὰ τὴν ἐπεκτεινομένην πόλιν, κώμην, χωρίον ἢ συνοικισμόν.

3. Τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ Κράτους ἱδρυομένους συνοικισμοὺς ἐφ' ὅσον οὗτοι πληροῦσι τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

4. Εἰς φαρμακοποιοὺς ὑποβαλόντας αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 3601 ὡς καὶ τοὺς λαβόντας τὸ Πανεπιστημιακὸν των πτυχίον κατὰ τὸν μῆνα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου ἡ ἄδεια παρέχεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων».

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἵδρυσιν φαρμακείου τηροῦνται αἱ ἀκόλουθοι ἀναλογίαι ὡς πρὸς τὸν πληθυσμόν:

1. Ἐπὶ πληθυσμοῦ ταὐλάχιστον 500 κατοίκων ἱδρύεται ἓν φαρμακεῖον.

2. Ἐπὶ πλειοτέρου πληθυσμοῦ ὑπερβαίνοντος τοὺς 2.500 κατοίκους ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις δευτέρου φαρμακείου. Διὰ πλείονα τῶν δύο φαρμακεῖα ὑπολογίζεται ἓν φαρμακεῖον ἀνὰ 4000 κατοίκους.

3. Ὁ πληθυσμὸς λογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τοῦ Κράτους.

4. Τὰ κατὰ παράβασιν τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ ἱδρυόμενα φαρμακεῖα κλείονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, οἱ δὲ ἱδρύσαντες ταῦτα τιμωροῦνται αὐτεπαγγέλτως διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 5,000—10,000 δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ λαβόντες ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ὀφείλουσιν ἐντὸς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν λογιζομένων εἴτε ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀδείας, εἴτε (ἐν περιπτώσει μὴ κοινοποιήσεως ταύτης, λόγῳ μὴ ἀνευρέσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου) μετὰ εἰκοσαήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ καταστήσωσιν αὐτὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ ἄδεια θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρον 5.

Αἱ αἰτήσεις περὶ ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείων γίνονται δεκταὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἐπιδίδονται νομίμως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἴτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς εἴτε εἰς τὰς τοπικὰς δημοσίας ἀρχὰς ἢ τοὺς κατὰ τόπους εἰρηνοδίκας.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ ἄδειαι ἱδρύσεως φαρμακείου χορηγοῦνται εἰς τοὺς αἰτοῦντας κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως αὐτῶν εἰς τὴν δημοσίαν ἀρχήν.

2. Μεταξὺ συγχρόνως αἰτούντων, προτιμᾶται.

α) Ὁ κτῶν ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐξ οὗ κατάγεται καὶ μὴ κεκτημένος ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου ἀλλαχοῦ.

β) Ὁ ἔχων ἀρχαιοτέραν ἄδειαν ἐξασκήσεως τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος, ὡς αὕτη ἐννοεῖται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου καὶ μὴ λαβὼν ὁπωσδήποτε προηγουμένως ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακείου.

Ἄρθρον 7.

1. Φαρμακοποιὸς ἐπιδόσας αἴτησιν πρὸς λῆψιν ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείου ἓν τινι τόπῳ δὲν δικαιοῦται παραιτούμενος ταύτης νὰ ἐπιδώσῃ νέαν αἴτησιν ἀδείας πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως εἴτε ἐξεδικάσθη αὕτη εἴτε μή.

2. Αἴτησις χορηγήσεως ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείου ἐκδικασθεῖσα καὶ ἀπορριφθεῖσα ἀπόλλυσι τὴν ἰσχύν αὐτῆς, τῆς σχετικῆς ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως κοινοποιουμένης προσηκόντως.

Ἄρθρον 8.

Εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν φαρμακοποιὸν δὲν δίδεται ἄδεια νὰ ἱδρύσῃ ἢ διευθύνῃ πλέον τοῦ ἑνὸς φαρμακείου.

Ἄρθρον 9.

Πρὸ πάσης ἐνάρξεως λειτουργίας φαρμακείου ἐνεργεῖται, τῇ ὑποχρεωτικῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐπιθεώρησις

ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων ἢ τούτου κωλυομένου ἢ ἐλλείποντος ἐκ τοῦ νομιάτρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, κωλυομένου δὲ τοῦ Προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἡ ἐπιθεώρησις ἐνεργεῖται ὑπὸ μόνου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Φαρμακείων ἢ ὑπὸ τοῦ Νομιάτρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἔκθεσίν της εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐπιτρέπει ἢ ἀπαγορεύει τὴν λειτουργίαν, ἐκδίδον σχετικὴν διαταγήν, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ὁποίας καὶ μόνον ἄρχεται ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακείου.

Ἡ ἄδεια πρὸς λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου κοινοποιεῖται διὰ τοῦ Νομιάτρου ἢ τῶν ἀπτυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακείου ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν κοινοποιεῖται καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου.

Φαρμακεῖα εὑρισκόμενα ἄνευ τῆς μετὰ προηγουμένην ἐπιθεώρησιν ἐκδιδομένης ἀδείας ἐν λειτουργίᾳ, κλείονται προσκαίρως καὶ οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ προστίμου χιλίων δραχμῶν ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ φαρμακεῖον διευθύνεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου ἰδιοκτήτου φαρμακοποιοῦ ἢ προσωρινῶς καὶ τοῦ κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου νομίμου ἀντικαταστάτου αὐτοῦ, ὑπέχοντος ἁπάσας τὰς εὐθύνας περὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου καὶ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος εἰδικοῦ νόμου περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν φαρμακείων. Ἄδεια ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀδειούχου ἰδιοκτήτου τοῦ φαρμακείου ὑπὸ ἑτέρου φαρμακοποιοῦ μὴ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακεῖον διὰ χρονικὸν διάστημα ἀνώτερον τῶν δύο μηνῶν παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς εἰς περιπτώσεις ἀσθενείας ἢ ταξειδίου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ πρὸς εὐουτέραν μόρφωσιν ἢ καὶ δι' ἑτέρους ἐξαιρετικοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἤθελε κρίνει ἐπαρκεῖς. Ἡ αἴτησις παροχῆς ἀδείας πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ ὑπὸ ἑτέρου, μὴ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακεῖον προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτοῦ φαρμακοποιοῦ, ὅστις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἰδιοκτήτου, ὑπέχει ἀκεραίας τὰς εὐθύνας τῆς διευθύνσεως τοῦ φαρμακείου.

2. Ἐπὶ ἀπουσίᾳ μικροτέρᾳ τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐλλείψει βοηθοῦ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, δύνανται καὶ οἱ βοηθοὶ φαρμακείων ν' ἀντικαταστήσωσι τὸν ἀπουσιάζοντα φαρμακοποιόν, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἑτέρου φαρμακοποιοῦ, ἔχοντος φαρμακεῖον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ὄντος συνυπευθύνου μετὰ τοῦ βοηθοῦ διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου.

Ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἑτέρου φαρμακοποιοῦ, ἔχοντος φαρμακεῖον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ ἰδιοκτήτου φαρμακοποιοῦ πρὸς τὸν οἰκεῖον Νομίατρον καὶ τούτου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, μόνον διὰ δύο μῆνας καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν συνεχείᾳ ἢ διακεκομμένως.

Εἰς ἃ μέρη δὲν ὑφίστανται πλέον τῶν τριῶν φαρμακεῖα ἢ ὡς ἄνω ἐπίβλεψις τοῦ φαρμακείου δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἰατρὸν ἐγκατεστημένον ἐκεῖ μονίμως, ἔνθα ἐδρεύει τὸ φαρμακεῖον.

Τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ' τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 διαγράφονται καὶ ἀντ' αὐτῶν προστίθεται ὡς γ' ἐδάφιον τὸ ἀκόλουθον.

«Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωροῦνται διὰ προστίμου χιλίων ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ».

Ἄρθρον 11.

1. Φαρμακεῖον ἀρξάμενον τῆς λειτουργίας αὐτοῦ δὲν δύναται ν' ἀργήσῃ ἢ μείνῃ κλειστὸν ἄνευ σχετικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

2. Ἄδεια πρὸς πρόσκαιρον κλεισιμον τοῦ φαρμακείου δίδεται διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἑξάμηνον.

α') Διὰ μεταφορὰν ἢ ἀνακαίνισιν τοῦ φαρμακείου.

β') Διὰ λόγους ὑγείας.

γ') Ὁσάκις ἕνεκα οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων λόγων, ἤθελε κρίνει τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι εἶναι ἀδύνατος διὰ τὸν φαρμακοποιὸν ἡ ἀνεύρεσις ἀντικαταστάτου.

δ') Εἰς τόπους ἔνθα ὑπάρχει ἓν μόνον φαρμακεῖον ἡ ἄδεια τοῦ προσκαίρου κλεισίματος δίδεται εἰς ἐξαιρετικὰς ὅλως περιπτώσεις καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου. Ἐν περιπτώσει τοιούτου κλεισίματος, δύνανται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ, νὰ χορηγῶσι φάρμακα οἱ ἰατροί, ἐφ' ὅσον δὲν λειτουργεῖ ἕτερον φαρμακεῖον, ὑποχρεουμένου τοῦ φαρμακοποιοῦ, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν του, εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν εἰς καλὴν κατάστασιν ὑπολειφθέντων εἰς τὸν ἰατρὸν φαρμάκων καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν χονδρικῆς πωλήσεως.

3. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, μὲ πρόστιμον 500—2000 δραχμῶν εἰσπρατομένων συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νόμου. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀργίας φαρμακείου πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἄνευ ἀδείας, δι' ὁριστικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας αὐτοῦ.

Συστέγασις—Μεταφορά.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ἡ συστέγασις 2 ἢ 3 τὸ πολὺ λειτουργούντων φαρμακείων ἐν πόλει, ἐχούσῃ πλείονα τῶν δύο φαρμακείων, τῶν φαρμακοποιῶν τῶν συστεγαζομένων φαρμακείων ὄντων ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων διὰ πᾶσαν παράβασιν νόμου καὶ διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν φαρμακείων των καὶ ὑποχρεουμένων, ὅπως ἀναγράφωσι τὰ ὀνόματά των ἐπὶ τῶν προθηκῶν, ὡς καὶ τῶν ἐτικετῶν τῶν φαρμακείων.

2. Ἐν πόλει ἐχούσῃ 3 φαρμακεῖα ἐπιτρέπεται ἡ συστέγασις δύο μόνον φαρμακείων.

Ἐν πόλει ἐχούσῃ δύο μόνον φαρμακεῖα ἡ συστέγασις τούτων δὲν ἐπιτρέπεται.

Τὰ οὕτω συστεγαζόμενα φαρμακεῖα θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φαρμακείων ὡς κεχωρισμένως λειτουργοῦντα.

Ἄρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται ἡ συστέγασις φαρμακείου, φαρμακεμπορείου ἢ φαρμακαποθήκης μεθ' οἱουδήποτε ἑτέρου καταστήματος.

Φαρμακεῖον, φαρμακεμπορεῖον ἢ φαρμακαποθήκη, στεγαζόμενον μεθ' ἑτέρου καταστήματος κλείεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μέχρις ἐγκαταστάσεως εἰς ἴδιον κατάστημα.

Μεταφοραὶ—Μεταθέσεις.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ μεταφορὰ φαρμακείου ἀπὸ πόλεως, κώμης ἢ χωρίου εἰς ἄλλο τοιοῦτον ἀπαγορεύεται.

2. Ἐπιτρέπεται μόνον ἀμοιβαία μετάθεσις φαρμακείων ἀπὸ πόλεως, κώμης, χωρίου ἢ συνοικισμοῦ εἰς ἑτέραν πόλιν, κώμην ἢ χωρίον ἢ συνοικισμόν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

3. Εἰς τὴν προηγουμένην περίπτωσιν, ὡς καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν φαρμακείου ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9.

Λουτροπόλεις.

Ἄρθρον 15.

1. Εἰς λουτροπόλεις, ἔνθα δὲν λειτουργοῦσι νομίμως φαρμακεῖα, ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν λουτρικὴν περίοδον ἵδρυσις ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον διεύθυνσιν ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ φαρμακείου ἐξηρτημένου ἐκ φαρμακείου εὑρισκομένου εἰς τὴν πλησιεστέραν πόλιν ἢ καὶ μεταφορὰ φαρμακείου ἐκ τῆς πλησιεστέρας πόλεως, ἐὰν αὕτη ἔχῃ δύο φαρμακεῖα. Τὸ οὕτω μεταφερθὲν φαρμακεῖον δύναται νὰ διακόπτῃ τὴν ἐν λουτροπόλει λειτουργίαν αὐτοῦ, καθ' ὃν χρόνον ἀργοῦσι τὰ λουτρὰ καὶ νὰ ἐπανέρχηται εἰς τὴν πόλιν ἐξ ἧς μετεφέρθη.

2. Τὰ ἐξηρτημένα φαρμακεῖα ἢ καὶ τὰ διὰ τὴν λουτρικὴν μόνον περίοδον μεταφερόμενα δὲν ἀποτελοῦσι κώλυμα ἱδρύσεως μονίμου φαρμακείου ἐν τῇ λουτροπόλει καὶ κλείονται, μόλις ὡς ἤθελεν ἱδρυθῇ μόνιμον φαρμακεῖον ἐν αὐτῇ.

3. Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως συνεπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν κατὰ τοῦ παραβάτου τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 4.

Ἐκμίσθωσις ἀδείας φαρμακείων.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκμίσθωσις ἀδειῶν ἱδρύσεως φαρμακείων.

2. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας καὶ κλείσιμον τοῦ φαρμακείου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, ἐκδιδομένης μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

1. Ὁ ἀδειοῦχος τοῦ φαρμακείου δύναται νὰ προσλάβῃ συνεταῖρον, ἀλλὰ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως ἡ προσωπικὴ διεύθυνσις τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ.

2. Ἡ παράβασις τῆς παρούσης διατάξεως συνεπάγεται τὴν εἰς τὸν ἀδειοῦχον φαρμακοποιὸν ἐπιβολὴν προστίμου δραχμῶν 1000—3000, ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰσπραττομένου συμφώνως ταῖς διατάξεσι περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Μεταβίβασις — Διατήρησις ἀδείας φαρμακείου.

Ἄρθρον 18.

1. Φαρμακοποιὸς τηρῶν ἀδιαλείπτως ἐπὶ πλήρη διετίαν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ φαρμακεῖον δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἄδειάν του μετὰ τοῦ φαρμακείου εἰς ἕτερον φαρμακοποιόν, κεκτημένον τὰ νόμιμα προσόντα, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Α.Υ.Σ. ἐπὶ τῇ ἐπιδόσει ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτήσεων μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

2. Ἡ μεταβίβασις ἀδείας ἄνευ φαρμακείου ἀπαγορεύεται.

3. Παραίτησις ἀπὸ αἰτήσεως μεταβιβάσεως φαρμακείου εἰς ἕτερον φαρμακοποιὸν γίνεται δεκτὴ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἔγγραφος συγκατάθεσις τοῦ πρὸς ὃν μεταβιβάζεται.

4. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν μεταβιβάσαντα τὴν ἄδειαν φαρμακείου ἡ ἵδρυσις φαρμακείου ἢ ἀποδοχὴ μεταβιβάσεως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ φαρμακείου.

5. Εἰς μέρη ἔνθα ὑπάρχουσιν ὑπεράριθμα φαρμακεῖα ὁ φαρμακοποιὸς δύναται νὰ διακόψῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ φαρμακείου του, ἀποζημιούμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὁπότε ἡ σχετικὴ ἄδεια ἱδρύσεως ἀνακαλεῖται ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἀποθανόντος φαρμακοποιοῦ, τοῦ ἔχοντος νομίμως ἐν λειτουργίᾳ φαρμακεῖον, καλούμενα κατὰ τὴν νόμιμον αὐτῶν τάξιν εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ δύνανται, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου τοῦ ἀποβιώσαντος, νὰ διατηρήσωσι τοῦτο ἐν λειτουργίᾳ ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ νὰ ἐνασκήσωσιν ἐντὸς αὐτῆς τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἀδείας μετὰ τοῦ φαρμακείου εἰς ἐπιστήμονα φαρμακοποιὸν κατὰ τὰ νενομισμένα. Παρελθούσης τῆς δεκαετίας ἀποβάλλουσιν οὗτοι ὁριστικῶς πᾶν δικαίωμα μεταβιβάσεως, κλειομένου τοῦ φαρμακείου καὶ ἀνακαλουμένης τῆς ἀδείας. Ἀφ' ἧς ὅμως ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἀποβιώσαντος φαρμακοποιοῦ ἀπολαύσωσι συντάξεως παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλείας Ὑγειονομικῶν ἡ ἀνωτέρω δεκαετία περιορίζεται εἰς πενταετίαν.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ἔχουσι καὶ αἱ ἄγαμοι ἢ χῆραι ἀδελφαί, ἀλλὰ ἐπὶ πενταετίαν.

2. Ἵνα ὅμως τὸ φαρμακεῖον ἐξακολουθήσῃ λειτουργοῦν μέχρι τῆς μεταβιβάσεως, πρέπει νὰ διευθύνηται ὑπὸ φαρμακοποιοῦ ἔχοντος νομίμως τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸ φαρμακευτικὸν ἐπάγγελμα καὶ μὴ διευθύνοντος ἄλλο φαρμακεῖον. Ὁ πρὸς διεύθυνσιν τοῦ φαρμακείου φαρμακοποιὸς δέον νὰ προσληφθῇ τὸ πολὺ μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ φαρμακείου. Κατὰ τὸ τρίμηνον τοῦτο χρονικὸν διάστημα τὸ φαρμακεῖον δύναται νὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ εὐθύνην φαρμακοποιοῦ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακεῖον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ἀναφερομένου ἐπὶ τούτῳ μετὰ τῶν κληρονόμων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς.

Τὸ φαρμακεῖον διακόπτει τὴν λειτουργίαν του εὐθὺς ὡς ἤθελε παραιτηθῇ ὁ ὑπεύθυνος φαρμακοποιὸς καὶ μέχρι τῆς ἀναλήψεως τῆς διευθύνσεως παρ' ἄλλου ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ.

Ἐν περιπτώσει σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ ἕνεκα νόσου ἢ ἄλλης αἰτίας, πιστοποιουμένης ἐνόρκως ὑπὸ τριῶν ἰατρῶν, (ὧν εἷς ἀπαραιτήτως δέον νὰ εἶναι δημόσιος ὑγειονομικὸς ὑπάλληλος) ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, τὸ φαρμακεῖον ἐξακολουθεῖ λειτουργοῦν μόνον μετὰ πρόσληψιν ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ ὡς Διευθυντοῦ μὴ διευθύνοντος ἕτερον φαρμακεῖον καὶ μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ φαρμακεῖον κλείει, διατηρουμένων τῶν δικαιωμάτων τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἀδείας εἰς τὸν κάτοχον ταύτης ἐπὶ τριετίαν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριετίας ἀνακαλεῖται ἡ ἄδεια ἱδρύσεως φαρμακείου καὶ τὸ φαρμακεῖον κλείει ὁριστικῶς.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριετίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς πρώτης καὶ δευτέρας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἰδιῶται εὑρισκόμενοι ἀπὸ διετίας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν ἐπισήμῳ συνεταιρισμῷ βεβαιουμένῳ διὰ συνεταιρικοῦ συμβολαίου ἐνώπιον συμβολαιογράφου, μετὰ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, διατηροῦντος νομίμως φαρμακεῖον ἐν λειτουργίᾳ, δύνανται νὰ λάβωσιν ἄδειαν ἱδρύσεως Φαρμακειμπορίου, μετὰ ὑποβολὴν αὐτῶν εἰς ἐξετάσεις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς καταρτισθησομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς. Ἐπίσης διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, καθορισθήσονται τὰ θέματα ἐφ' ὧν θὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ὡς ἄνω ἰδιῶται συνεταῖροι Φαρμακείων, ἐξ ὧν 0' ἀποδειχθῇ ἡ πρακτικὴ αὐτῶν πεῖρα καὶ ἡ ἱκανότης ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν γένει διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων τούτων.

Οἱ μὴ ὑποβαλόντες ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὡς καὶ ἅπαξ ἀποτυχόντες κατὰ τὴν δοκιμασίαν ἐνώπιον τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀποκλείονται διὰ παντός.

Φαρμακεῖα ἐμπίπτοντα εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 617 καὶ μὴ νομιμοποιηθέντα μέχρι σήμερον θεωροῦνται νομίμως λειτουργοῦντα καὶ ἐὰν ἔτι οἱ ἱδρυταὶ τούτων δὲν εἶναι ἐν ζωῇ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, θεωρουμένης τῆς λειτουργίας αὐτῶν ὡς μηδέποτε διακοπείσης.

Ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τούτων δύνανται νὰ διατηρήσουν εἰς λειτουργίαν ταῦτα ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐνασκήσωσιν ἐντὸς αὐτοῦ τὰ δικαιώματα τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας τούτων εἰς ἐπιστήμονα φαρμακοποιὸν κατὰ τὰ νενομισμένα.

Ἀπόστασις φαρμακείων—Πώλησις φαρμάκων παρ' ἰατρῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Τὰ ἐφεξῆς ἱδρυόμενα φαρμακεῖα δέον νὰ ἀφίστανται ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη λειτουργούντων 50 μέτρα, τῆς ἀποστάσεως καταμετρουμένης εἴτε ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν φαρμακείων εἴτε ἀπὸ προσόψεως εἰς πρόσοψιν τούτων.

2. Τὰ φαρμακεῖα τὰ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῆς διετίας συνεχῶς λειτουργήσαντα ὑπὸ τὸν αὐτὸν φαρμακοποιὸν καὶ ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν μεταφερόμενα δέον νὰ ἀφίστανται ἀπὸ τῶν λειτουργούντων τοιούτων 25 μέτρα, τῆς ἀποστάσεως καταμετρουμένης ὡς ἄνω0ι.

Ἄρθρον 21.

1. Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἀδείας λειτουργοῦντος φαρμακείου δύναται ὁ εἰς ὃν μετεβιβάσθη νὰ ἐξακολουθῇ νὰ διατηρῇ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τὸ φαρμακεῖον τοῦτο, ἄλλως ὀφείλει νὰ τηρήσῃ τὰς διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένας ἀποστάσεις.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἀμοιβαίας μεταθέσεως.

3. Οἱ παραβάται τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τιμωροῦνται δι' ἀμέσου κλεισίματος τοῦ φαρμακείου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 22.

1. Ἄδεια συστάσεως φαρμακείου εἰς ἰατρὸν δὲν δίδεται. Ἐξαιρετικῶς δίδεται ἡ ἄδεια πωλήσεως φαρμάκων εἰς ἰατροὺς ἐξασκοῦντας τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα εἰς μέρος, ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει φαρμακεῖον καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸ πλησιέστερον νομίμως λειτουργοῦν φαρμακεῖον ἀπέχει πλέον τῶν πέντε χιλιομέτρων, τῆς ἀποστάσεως ὑπολογιζομένης ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν μερῶν. Ἡ γραμμὴ καταμετρήσεως δέον πάντως νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν συνδέουσαν τὰ μέρη ταῦτα συντομωτέραν ἀμαξιτὴν ὁδὸν ἢ μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης συντομωτέραν ἡμιονικὴν καὶ οὐχὶ ἀτραποὺς ἢ δυσβάτους ὁδούς.

2. Ἡ ἄδεια αὕτη χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, δι' ὃ μέρος διαμένει μονίμως καὶ ἐξασκεῖ νομίμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ ὁ ἰατρός.

Ἡ ἀνωτέρω ἄδεια ἀκυροῦται αὐτοδικαίως εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἱδρυθῇ νομίμως φαρμακεῖον εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἔνθα διαμένει ὁ ἰατρός, ἢ εἰς μέρος κείμενον εἰς ἀπόστασιν ὀλιγωτέραν τῶν 5 χιλιομέτρων. Ἡ παράβασις αὕτη τιμωρεῖται διὰ προστίμου 5.000—10.000 δραχμῶν ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰσπραττομένου συμφώνως ταῖς διατάξεσι περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Φαρμακεμπορεῖα.

Ἄρθρον 23.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις ἀδειῶν, ἱδρύσεως φαρμακειμπορείων.

2. Τὰ δυνάμει ἀδειῶν Νομαρχιῶν, ἐκδοθεισῶν πρὸ τοῦ ΓΦΠΒ νόμου τοῦ 1910 ὡς καὶ τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἀπὸ 11)4)25 Ν. Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων» συσταθέντα καὶ διατηρηθέντα φαρμακειμπορεῖα καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου νομίμως λειτουργοῦντα διατηροῦνται, ἐπιτρεπομένης εἰς αὐτὰ μόνον τῆς πωλήσεως χονδρικῶς φαρμάκων εἰς φαρμακοποιοὺς καὶ ἰατροὺς τοὺς κεκτημένους τὴν ἐν ἄρθρῳ 22 τοῦ παρόντος ὁριζομένην ἄδειαν πωλήσεως φαρμάκων.

3. Ἡ κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος ἵδρυσις φαρμακειμπορείου συνεπάγεται τὴν κατὰ τοῦ παραβάτου ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 9 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὰ δυνάμει ἀδειῶν Νομαρχιῶν ἐκδοθεισῶν πρὸ τοῦ νόμου ΓΦΠΒ' λειτουργοῦντα φαρμακειμπορεῖα ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν συνταγῶν καὶ τὴν λιανικὴν πώλησιν φαρμάκων.

Τὰ φαρμακειμπορεῖα ταῦτα διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦτο μόνον ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, μεθ' ἣν ταῦτα περιορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν χονδρικὴν πώλησιν φαρμάκων.

Τὰ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον φαρμακειμπορεῖα, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἔχει τέκνον σπουδάζον φαρμακευτικήν, δύνανται μεταβιβαζόμενα εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του νὰ μετατραπῶσιν εἰς φαρμακεῖα. Ἐπισυμβάντος θανάτου τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν τοῦ τέκνου του, τὸ φαρμακειμπορεῖον μεταβιβάζεται εἰς αὐτὸ καὶ μεταβάλλεται εἰς φαρμακεῖον μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ.

Μὴ ὑπάρχοντος τέκνου σπουδάζοντος τὴν φαρμακευτικὴν ἢ πτυχιούχου φαρμακοποιοῦ ἐπιτρέπεται ἡ διατήρησις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ φαρμακειμπορείου, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ὑπὸ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν, ἐπὶ μίαν πενταετίαν ὑπὸ ἐπιστήμονα φαρμακοποιόν, μεθ' ἣν πενταετίαν παύει λειτουργοῦν.

Ἡ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ φαρμακεμπόρου ἐπὶ μίαν πενταετίαν ὑπὸ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν διατήρησις καὶ λειτουργία τοῦ φαρμακειμπορείου ὑπὸ ἐπιστήμονα φαρμακοποιὸν ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν νομίμως λειτουργούντων φαρμακειμπορείων τῶν Νέων Χωρῶν.

Ἄρθρον 25.

Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καθ' ὑπέρβασιν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν φαρμακείων, κατὰ τὰς νενομισμένας διατάξεις ἵδρυσις φαρμακείων ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς δωρεὰν παροχὴν φαρμάκων εἰς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους.

Εἰς ἀπόρους ὧν ἡ ἀπορία πιστοποιεῖται ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς, εἰς τὰ εὐαγῆ ἱδρύματα καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν Σωματείων τῶν ἐχόντων ταμεῖον περιθάλψεως τῶν μελῶν αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῶν φαρμακείων παροχὴ ἐκπτώσεως μέχρι τοῦ μεγίστου ὁρίου τοῦ καθοριζομένου ἑκάστοτε ἐν τῇ διατιμήσει τῶν φαρμάκων. Ἡ ὑπὸ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, νοσοκομείων, κλινικῶν κλπ. παροχὴ φαρμάκων ἐκτὸς τοῦ ἱδρύματος ὡς π. χ. εἰς ἀσθενεῖς προσερχομένους εἰς ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα ἐπιτρέπεται μόνον δωρεὰν εἰς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους.

Οἱ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου τούτου διευθύνται ἱδρυμάτων, ἐξαιρέσει τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν, παρέχοντες φάρμακα ἐπὶ οἱαδήποτε πληρωμῇ εἰς μὴ νοσηλευομένους ἐντὸς τῶν ἱδρυμάτων τιμωροῦνται διὰ προστίμου 3 μέχρι 5 χιλιάδων δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰσπραττομένου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Δευτέρα ὑποτροπὴ τιμωρεῖται διὰ κλεισίματος τοῦ φαρμακείου τοῦ Ἱδρύματος.

Φαρμακαποθῆκαι.

Ἄρθρον 26.

1. Ἐπιτρέπεται ἵδρυσις φαρμακαποθήκης, πρὸς χονδρικὴν πώλησιν φαρμάκων, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, εἰς μέρη ὧν ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 50.000.

2. Ἅπασαι δέον ἀπαραιτήτως νὰ διευθύνωνται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ ἐπιστήμονος φαρμακαποιοῦ, κεκτημένου τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 προσόντα καὶ μὴ διευθύνοντος φαρμακεῖον ἢ φαρμακεμπορεῖον ἢ ἑτέραν φαρμακαποθήκην ἢ ἐργοστάσιον φαρμακευτικῶν προϊόντων.

Ἡ ὑπὸ τῶν φαρμακαποθηκῶν πώλησις φαρμάκων ἐπιτρέπεται χονδρικῶς μόνον εἰς *φαρμακεῖα, φαρμακεμπορεῖα. ἑτέρας* φαρμακαποθήκας, εἰς τοὺς ἰατροὺς τῶν χωρίων, τοὺς ἔχοντας ἄδειαν παροχῆς φαρμάκων ἕνεκεν ἐλλείψεως φαρμακείων εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικάς, εἰς ἃς ὑπάρχει φαρμακεῖον, χημεῖα καὶ μικροβιολογικὰ ἐργαστήρια.

Ἡ εἰς ἰδιώτας πώλησις φαρμάκων ὑπὸ τῶν φαρμακαποθηκῶν ἀπαγορεύεται.

Ἡ χονδρικὴ πώλησις φαρμάκων συμφώνως ταῖς ἀνωτέρω διατάξεσιν ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰ φαρμακεῖα, ἀλλ' ἡ πώλησις δέον νὰ γίνεται ἐν ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι τοῦ φαρμακείου, ὥστε νὰ μὴ παρακωλύεται ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ λειτουργία.

Εἰς τὰ καὶ χονδρικὴν πώλησιν διεξάγοντα φαρμακεῖα ἀπαγορεύεται ἡ ἀνεγγραφὴ τῆς λέξεως φαρμακαποθήκη καὶ ἐπιτρέπεται μόνον ἡ ἐπιγραφὴ «Φαρμακεῖον—Χονδρικὴ πώλησις φαρμάκων» μετὰ τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ ἀδειούχου ἰδιοκτήτου τοῦ φαρμακείου *φαρμακοποιοῦ*.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ προστίμου δραχμῶν 5—10 χιλιάδων ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς *μετὰ* γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συνεπάγεται τὴν κατὰ τῶν παρεβατῶν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 4 ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Διὰ τὴν τακτικὴν παρουσίαν τῶν διευθυντῶν τῶν φαρμακαποθηκῶν ἰσχύουσιν αἱ περὶ φαρμακείων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐκδοθεισῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 16 παράγρ. β'. τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων» λειτουργοῦσαι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατηροῦνται ἐν λειτουργίᾳ.

Ἐπιτρέπεται ἡ διατήρησις καὶ λειτουργία τῆς φαρμακαποθήκης ὑπὸ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν ἐπὶ πενταετίαν, ὑπὸ ἐπιστήμονα φαρμακοποιόν, μεθ' ἣν πενταετίαν ἡ φαρμακαποθήκη παύει λειτουργοῦσα.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ ποιότης τῶν φαρμάκων τῶν πωλουμένων ὑπὸ τῶν φαρμακαποθηκῶν εἰς τὰ φαρμακεῖα καὶ τοὺς ἰατροὺς, τοὺς ἔχοντας ἄδειαν πωλήσεως φαρμάκων, δέον νὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐν ἰσχύϊ Φαρμακοποιΐας ἢ ἑτέρων ἐπισήμων φαρμακοποιῶν.

2. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω φαρμάκων δύνανται αἱ φαρμακαποθῆκαι νὰ ἔχωσι καὶ χημικὰς οὐσίας οἵας δήποτε ποιότητος, προσριζομένας διὰ τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν, οὐδενὸς δὲ ἄλλου εἴδους ἐμπόριον ἐπιτρέπεται ἐν αὐταῖς καὶ τοῖς φαρμακεμπορείοις.

3. Αἱ παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ προστίμου 4000—25000 δραχμῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 28.

Τὰ περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν φαρμακείων καὶ φαρμακεμπορείων ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν φαρμακαποθηκῶν συμφώνως τῷ νόμῳ περὶ ἐπιθεωρήσεως φαρμακείων, παριστάμενου κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐνεργουμένας ἐπιθεωρήσεις τοῦ Πρόεδρου τῶν φαρμακαποθηκαρίων.

Ἐργοστάσια φαρμακευτικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 29.

1. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, ἐκδιδομένης μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ἡ λειτουργία ἐργοστασίων, ἢ ἐργαστηρίων φαρμακευτικῶν προϊόντων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ταῦτα διευθύνωνται ὑπευθύνως ὑπὸ χημικοῦ ἢ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, κεκτημένου τὰ νόμιμα προσόντα καὶ *μὴ διευθύνοντος φαρμακείων ἢ φαρμακεμπορείων ἢ φαρμακαποθήκην ἢ ἔχοντος ἑτέραν* δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ ὁπωσδήποτε ἀμειβομένην ἰδιωτικὴν θέσιν.

2. Ἡ ἄνω ἄδεια χορηγεῖται ἐπὶ τῇ *σχετικῇ* αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν ᾗ ἐπισυνάπτεται καὶ δήλωσις τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν ὑπεύθυνον διεύθυνσιν χημικοῦ ἢ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, μετὰ *προηγουμένην* ἐπιθεώρησιν καὶ ὑποβολὴν ἐκθέσεως, περὶ τῆς πλήρους ἐπαρκείας τοῦ ἐργοστασίου, πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν καὶ ἐπιστημονικὴν παρασκευὴν τῶν ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφερομένων προϊόντων, παρὰ Ἐπιτροπῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

3. Τὰ ἤδη λειτουργοῦντα ἐργοστάσια ἢ ἐργαστήρια παρασκευῆς φαρμακευτικῶν προϊόντων ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς αἴτησιν πρὸς χορήγησιν ἀδείας, ἥτις χορηγεῖται μόνον ἐὰν τὸ ἐργοστάσιον ἢ ἐργαστήριον διευθύνεται ὑπὸ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ ἢ χημικοῦ καὶ ἐὰν ἡ ἐπιθεώρησις ἤθελε κρίνει ὅτι ὑπάρχουσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἐγκαταστάσεις καὶ δύνανται νὰ παρασκευασθῶσιν ἐπιστημονικῶς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ ἢ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τὰ ἐν τῇ αἰτήσει κατονομαζόμενα φαρμακευτικὰ προϊόντα.

4. Οἱ παραβάται τῆς ἄνω διατάξεως ἰδιοκτῆται τῶν ἐργοστασίων καὶ ὑπεύθυνοι διευθυνταὶ αὐτῶν τιμωροῦνται διὰ προστίμου 5.000—10.000 δραχμῶν καὶ διὰ προσκαίρου ἢ ὁριστικοῦ κλεισίματος τοῦ ἐργοστασίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 30.

Τὰ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων παρασκευαζόμενα φαρμακευτικὰ προϊόντα πωλοῦνται ἐντὸς ἐσφραγισμένου ἐμβαλλαγίου, φέροντος ταινίαν γνησιότητος, ἐφ' ἧς ἀναγράφεται ἐκτὸς τῆς ἐπωνυμίας τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπευθύνου παρασκευαστοῦ. Τὰ φαρμακευτικὰ προϊόντα παρασκευάζονται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φαρμακοποιΐαν, ἀλλ' ἐπιτρέπεται καὶ ἡ παρασκευὴ φαρμακευτικῶν προϊόντων καὶ καθ' *ἑτέρας φαρμακοποιΐας* ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῆς ἐτικέτας τοῦ δοχείου ἀναγράφεται ἡ φαρμακοποιΐα, καθ' ἣν παρεσκευάσθη τὸ *φαρμακευτικὸν* προϊόν.

Ἄρθρον 31.

Οἱ παρασκευάζοντες φαρμακευτικὰ προϊόντα νοθευμένα ἢ ἥσσονος περιεκτικότητος εἰς δραστικὰ στοιχεῖα τιμωροῦνται διὰ προστίμου πέντε χιλιάδων ἕως ἑκατὸν χιλ. δραχμῶν καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ προσκαίρου ἢ ὁριστικῆς ἀπαγορεύσεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου.

Φαρμακοποιΐα.

Ἄρθρον 32.

1. Ἡ ἑκάστοτε ἰσχύουσα φαρμακοποιΐα καὶ τὰ ἑκάστοτε ἐκδιδόμενα συμπληρώματα αὐτῆς εἶναι ὑποχρεωτικὰ δι' ὅλα τὰ λειτουργοῦντα φαρμακεῖα, τοὺς ἰατροὺς τοὺς κεκτημένους ἄδειαν πωλήσεως φαρμάκων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ διὰ τὰ ἐργοστάσια ἢ ἐργαστήρια παρασκευῆς φαρμακευτικῶν προϊόντων.

2. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωροῦνται διὰ προστίμου 500—2.000 δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ 2.000—5.000 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰσπραττομένου συμφώνως ταῖς διατάξεσι περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 33.

1. Ἡ ἰδιότης τοῦ φαρμακοποιοῦ τοῦ διευθύνοντος συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος νομίμως συνεστημένον φαρμακείον ἢ φαρμακεμπορείον εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς πᾶσαν δημοσίαν, δημοτικήν, κοινοτικὴν ἢ ἀμειβομένην ἰδιωτικὴν θέσιν. Οἱ κατέχοντες τινὰ τῶν ἄνω θέσεων ὑποχρεοῦνται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας τοῦ φαρμακείου, φαρμακαποθήκης, ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου φαρμακευτικῶν προϊόντων, ὅπως παραιτηθῶσι τῆς δημοσίας κλπ. θέσεως ἢ τῆς ἀδείας συστάσεως φαρμακείου καὶ διευθύνσεως φαρμακεμπορείου κλπ.

Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ὅπως φαρμακοποιοὶ διευθύνοντες νομίμως λειτουργοῦν φαρμακεῖον ἢ φαρμακεμπορεῖον παρέχωσιν ὑπηρεσίας ἐπ' ἀμοιβῇ εἰς ἰδιωτικὰ ἱδρύματα ἢ ὀργανισμοὺς κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς δὲν λειτουργεῖ τὸ ὑπ' αὐτὸν διευθυνόμενον φαρμακεῖον ἢ φαρμακεμπορεῖον.

2. Εἰς τὴν διάταξιν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάγονται καὶ οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος διατηροῦντες συγχρόνως δύο ἢ ἀνωτέρω ἰδιοτήτων.

3. Φαρμακοποιὸς διατηρῶν νομίμως συνεστημένον φαρμακεῖον δεχόμενος αἱρετὸν ἀξίωμα θεωρεῖται ὑποχρεωτικῶς διατελῶν ἐν ἀδείᾳ ἡ δὲ συνέχισις τῶν ἐργασιῶν τοῦ φαρμακείου του ἐπιτρέπεται μόνον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενα.

4. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωροῦνται μὲ ἀνάκλησιν τῆς χορηγηθείσης αὐτοῖς ἀδείας ἱδρύσεως φαρμακείου ἢ διευθύνσεως φαρμακείου, φαρμακεμπορείου, φαρμακαποθήκης, ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου φαρμακευτικῶν προϊόντων, προκαλουμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν συνταγῶν καὶ ἡ λιανικὴ πώλησις φαρμάκων, εἰς τὸ κοινὸν ἐπιτρέπεται μόνον εἰς *φαρμακοποιοὺς* ἔχοντας ἐν λειτουργίᾳ νομίμως συνεστημένα φαρμακεῖα ἢ διευθύνοντας φαρμακεμπορεῖα περὶ ὧν τὸ 24ον ἄρθρον τοῦ παρόντος καὶ ἐντὸς τῶν *φαρμακείων* ἢ *φαρμακεμπορείων*, ἅτινα οὗτοι νομίμως διευθύνουσιν, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἰατροὺς τοὺς ἔχοντας τὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 ἄδειαν πωλήσεως φαρμάκων καὶ συμφώνως τῇ ἑκάστοτε ἰσχυούσῃ διατιμήσει, ὑποχρεουμένων τούτων εἰς τὴν χορήγησιν σημειώσεως ἀναγραφούσης τὸν ἀριθμὸν τῆς συνταγῆς καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ὡς καὶ τὴν χορήγησιν ἀντιγράφου τῆς συνταγῆς, ἀναφέροντος κεχωρισμένως τὴν τιμὴν ἑκάστου φαρμάκου, ἐφ' ὅσον ἤθελεν αὐτὴ ζητηθῇ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως περὶ πωλήσεως φαρμάκων ὑπὲρ τὴν διατίμησιν κολάζεται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τῶν περὶ αἰσχροκερδείας νόμων, ἡ δὲ τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου διὰ προστίμου πεντακοσίων ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου. Ἐν ὑποτροπῇ τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται.

2. Οἱ κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀντιποιούμενοι ἔργα φαρμακοποιοῦ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 2 χιλιάδων δραχμῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ μὲ φυλάκισιν 6 μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 4 χιλιάδων.

Ἄρθρον 35.

Ἡ ἐντὸς φαρμακαποθηκῶν, φαρμακεμπορείων (ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἄρθρ. 24 τοιούτων) καὶ ἐργοστασίων φαρμακευτικῶν *προϊόντων* ἐκτέλεσις συνταγῶν καὶ λιανικὴ πώλησις φαρμάκων ἐπισύρει ἐπὶ μὲν τοῦ *ἐνεργήσαντος* τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνταγῆς, ὡς καὶ τὴν πώλησιν τοῦ *φαρμάκου* τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ποινήν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἔχοντος ἄδειαν ἱδρύσεως φαρμακαποθήκης, φαρμακεμπορείου καὶ ἐργοστασίου φαρμακευτικῶν προϊόντων τὴν ἄρσιν τῆς ἀδείας λειτουργίας αὐτῶν, προκαλουμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 36.

1. Οἱ ἐργοστασιάρχαι φαρμακευτικῶν προϊόντων δύνανται νὰ πωλῶσι χονδρικῶς τὰ ὑπ' αὐτῶν παρασκευαζόμενα φαρμακευτικὰ προϊόντα ἀποκλειστικῶς εἰς φαρμακοποιούς, φαρμακεμπόρους καὶ φαρμακαποθήκας καὶ οὐχὶ εἰς τὸ κοινόν.

2. Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, διὰ προστίμου δραχ. 5—20 χιλιάδων.

Ἄρθρον 37.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς παραγγελιοδόχους ἡ ἐναποθήκευσις καὶ ἡ μεταπώλησις φαρμακευτικῶν προϊόντων.

2. Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς εἰς ἀντιπροσώπους φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων (σπεσιαλιτὲ) ἡ ἐναποθήκευσις καὶ ἡ μεταπώλησις τῶν ἰδιοσκευασμάτων ἐκείνων, ἅτινα ἀντιπροσωπεύουσιν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ μεταπώλησις ἐπιτρέπεται μόνον χονδρικῶς εἰς φαρμακεῖα, φαρμακεμπορεῖα, φαρμακαποθήκας καὶ εἰς τοὺς ἰατροὺς τοὺς ἔχοντας ἄδειαν πωλήσεως φαρμάκων.

3. Οἱ παραβάται τῆς παρούσης διατάξεως τιμωροῦνται διὰ προστίμου δραχμῶν 1000—10.000 ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ τυχὸν ἀνευρεθέντα φαρμακευτικὰ προϊόντα κατάσχονται πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 38.

Τὰ ἤδη λειτουργοῦντα νομίμως ἀνεγνωρισμένα φαρμακεῖα Συνεταιρισμῶν καθὼς καὶ τὰ τοιαῦτα τὰ εἰς τὰς νέας χώρας νομίμως λειτουργοῦντα ἀπὸ Τουρκοκρατίας. διατηροῦνται.

Ἄρθρον 39.

Ἀπαγορεύεται ὁ συνεταιρισμὸς μεταξὺ φαρμακοποιῶν καὶ ἰατρῶν ἢ ἡ παροχὴ ποσοστῶν.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ προστίμου 5000-μέχρι 50 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 40.

1. Τὰ φαρμακεῖα τῶν πρακτικῶν φαρμακοποιῶν τὰ νομίμως συνεστημένα ὡς καὶ τὰ λειτουργοῦντα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν συστάσεως φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιοὺς διατηροῦνται ὡς ὑπεράριθμα, μὴ δυνάμενα νὰ μεταβιβασθῶσιν οὔτε ἐν τῇ ζωῇ οὔτε μετὰ θάνατον.

2. Ἐξαιροῦνται τὰ φαρμακεῖα τῶν πρακτικῶν φαρμακοποιῶν τὰ ἱδρυθέντα δυνάμει ἀδειῶν τῆς Κρητικῆς ἢ Σαμιακῆς Πολιτείας, ἅτινα ἐπιτρέπεται νὰ μεταβιβασθῶσι συμφώνως τοῖς ἄρθροις 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς πόλεις τῆς Κρήτης ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 5000 κατοίκων, ἔνθα λειτουργοῦσι φαρμακεῖα μόνον πρακτικῶν φαρ-

μακοποιῶν, δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια ἱδρύσεως φαρμακείου εἰς ἐπιστήμονα φαρμακοποιὸν χωρὶς τὰ ὑπάρχοντα φαρμακεῖα τῶν πρακτικῶν φαρμακοποιῶν ν' ἀποτελοῦν κώλυμα.

3. Τὰ δυνάμει ἀδειῶν τῆς Σαμιακῆς καὶ Κρητικῆς Πολιτείας συνεστημένα φαρμακεῖα ἰατρῶν καταργοῦνται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀποζημιωθῇ παρὰ τοῦ οἰκείου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, τῆς ἀποζημιώσεως ὁριζομένης παρὰ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου νομιάτρου, τοῦ Προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου καὶ ἑνὸς τρίτου ὑποδεικνυομένου παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ φαρμακείου ἰατροῦ, ἄλλως παραμένουσιν ὡς ὑπεράριθμα, μὴ δυνάμενα νὰ μεταβιβασθῶσιν.

Πρακτικοὶ φαρμακοποιοὶ καταφυγόντες εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν καὶ ἔχοντες ἐξασκήσει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φαρμακοποιοῦ τουλάχιστον ἐπὶ δεκαετίαν ἐν Μικρασίᾳ, καὶ οἵτινες καίτοι ἐμπροθέσμως εἶχον αἰτήσει τὴν παροχὴν ἀδείας συμφώνως τῷ καταργηθέντι Διατάγματι περὶ προσφύγων φαρμακοποιῶν δὲν ἔτυχον ἀδείας, δύνανται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου νὰ ζητήσωσι νὰ παραπεμφθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς καταρτισθησομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς. Οἱ ἐκ τούτων κρινόμενοι ὡς ἐπιτυχόντες δικαιοῦνται νὰ ἀφομοιωθῶσι πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀδειούχους φαρμακοποιοὺς διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 41.

Αἱ ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἄλλως προκύπτουσαι κεναὶ θέσεις φαρμακείων πληροῦνται ἐκ τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ὑπεραρίθμων καὶ νομίμως λειτουργούντων φαρμακείων ἐπιστημόνων φαρμακοποιῶν.

Ἄρθρον 42.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ παντοπωλῶν ἢ εἰδοπωλῶν ὡς καὶ ἡ παρὰ παντὸς μὴ συγκεντροῦντος τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προσόντα πώλησις φαρμακευτικοῦ εἴδους, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν πίνακα Υ τοῦ ἀπὸ 25-2-20 διατάγματος, ἢ τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ παρόντος ἐκδοθησομένου τοιούτου.

2. Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000—4000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 43.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ διαφήμισις ἐκ μέρους φαρμακείων διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐν αὐτοῖς πωλουμένων φαρμάκων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ ἀναγραφὴ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῶν προθηκῶν τῶν φαρμακείων, φαρμακεμπορείων καὶ φαρμακαποθηκῶν πάσης ἑτέρας λέξεως πλὴν τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, φαρμακεμπόρου ἢ φαρμακαποθηκαρίου καὶ τῆς λέξεως «φαρμακεῖον» διὰ τὰ φαρμακεῖα, «φαρμακεμπορεῖον» διὰ τὰ φαρμακεμπορεῖα καὶ «φαρμακαποθήκη» διὰ τὰς φαρμακαποθήκας.

2. Προκειμένου περὶ ἰδιοσκευασμάτων, ἐπιτρέπεται ἡ διαφήμισις μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐκδιδομένης σχετικῆς ἀδείας ἐλευθέρας κυκλοφορίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐνδείξεων χρησιμοποιήσεως τῶν φαρμάκων τούτων.

3. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται διὰ προστίμου δραχ. 1000—2000.

Ἄρθρον 44.

Τὰ περὶ βοηθῶν, μαθητῶν καὶ προσωπικοῦ ἐν γένει, τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν φαρμακείων, τὰ περὶ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων καὶ τὰ περὶ πωλήσεως τῶν φαρμάκων κανονίζονται καὶ τροποποιοῦνται διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τούτων τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχυόντων τοιούτων.

Οἱ παραβάται τῶν περὶ βοηθῶν κλπ. καταρτισμοῦ τῶν φαρμακείων τῶν ἐν ἰσχύϊ διατηρουμένων ἢ ἐκδοθησομένων διαταγμάτων τιμωροῦνται διὰ προστίμου μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 5 χιλ. δραχμὰς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ παραβάται τῶν περὶ πωλήσεως φαρμάκων καὶ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ἐκδοθησομένων διαταγμάτων τιμωροῦνται διὰ προστίμου δραχμῶν 5000 ἢ διὰ κατασχέσεως καὶ καταστροφῆς τῶν φαρμάκων ἢ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Ὡς ἐξέταστρα πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν βοηθῶν φαρμακείων ὁρίζονται δραχμαὶ 150 καὶ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου σὺν τῇ αἰτήσει τούτου πρὸς ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 45.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδοθέντα διπλώματα εὑρεσιτεχνίας φαρμακευτικῶν εἰδικοτήτων δὲν ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 46.

Συνιστᾶται διὰ τὴν ὅλην ἐπικράτειαν εἷς Πανελλήνιος Φαρμακευτικὸς Σύλλογος εἰς τὸν ὁποῖον μετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς δι' ἀντιπροσώπων πάντες οἱ Φαρμακευτικοὶ Σύλλογοι. Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἀποτελοῦντες τὰ μέλη τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἐκλέγονται κατὰ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν. Σύλλογοι ἀποτελούμενοι ἐξ ὀλιγωτέρων τῶν 15 μελῶν ἐκλέγουσιν 1 ἀντιπρόσωπον. Σύλλογοι ἀποτελούμενοι ἐκ περισσοτέρων μελῶν ἐκλέγουσιν 1 ἀντιπρόσωπον ἀνὰ ἑκάστην δεκαπενταδα ἐπὶ πλέον μελῶν ἢ κλάσμα ταύτης ὅταν τοῦτο ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ. Δι' ἕκαστον τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἐκλέγεται καὶ εἷς ἀναπληρωτής.

Ἕκαστος Σύλλογος ἐκλέγει τοὺς κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον ἀντιπροσώπους του ὡς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτοῦ κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν ἀρχαιρεσιῶν του. Ἐν τῇ προκειμένῃ ὅμως περιπτώσει οἱ Σύλλογοι ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ συγκαλέσωσι Συνελεύσεις συμπληρωματικῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 47.

Ὅπου ἐν τῷ Π. Διατάγματι τῆς 10—12—1928 «περὶ συστάσεως προσωπικοῦ καὶ κατανομῆς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ.» συναντᾶται ἡ φράσις «εἰδικὸς ἐπιθεωρητὴς φαρμακείων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς φαρμακείων» ὡς οὗτος προβλέπεται καὶ νοεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 6—11—25 Νομοθετ. Διατάγματος «περὶ ἐπιθεωρήσεως φαρμακείων καὶ φαρμακεμπορείων».

Καταργοῦνται

1. Τὰ ἄρθρα 1—11 συμπεριλαμβανομένου, τοῦ Β. Διατάγματος, τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1861, «περὶ κανονισμοῦ τῶν φαρμακείων», ὁ Νόμος ΩΜΒ' τοῦ 1880 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἀδείας συστάσεως φαρμακείων» καὶ «περὶ τοῦ ἐπαγγέλεσθαι τὴν ἰατρικὴν» Β. Διτάγματος τοῦ 1834, ΑΚΒ' τοῦ 1882, ΑΨΣ' τοῦ 1883 «περὶ ἐνασκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις».

Ὁ νόμος ΓΦΠΒ' τοῦ 1910 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ φαρμακείων καὶ φαρμακοποιῶν διατάξεων».

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 358 τοῦ 1915 «περὶ διαλύσεως τῶν σωμάτων οἰκονομικοῦ καὶ φαρμακευτικοῦ».

Τὸ ἀπὸ 2—10—23 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 358 κλπ.»

Ὁ νόμος 615 τοῦ 1915 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείου».

Ὁ νόμος 617 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς χώραις.

Τὸ Διάταγμα τῆς 20—12—27 «περὶ καταρτισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τῆς Ἑλληνικῆς φαρμακοποιίας».

Διάταγμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης 2122 τοῦ 1917 «περὶ παροχῆς ἀδείας τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἰατρὸν καὶ φαρμακοποιόν».

Ὁ νόμος 1222 τοῦ 1918 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς νέαις Ἑλληνικαῖς Χώραις».

Τὸ διάταγμα τῆς 10—4—18 «περὶ δοκιμασίας τῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις ἐμπειρικῶν φαρμακοποιῶν».

Ὁ νόμος 1622 τοῦ 1919 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1222 κλπ.».

Ὁ νόμος 1624 τοῦ 1919 «περὶ ἱδρύσεως ἐν Πειραιεῖ συνεργατικοῦ φαρμακείου».

Ὁ νόμος 1626 τοῦ 1919 «περὶ πωλήσεως κλπ.».

Ὁ νόμος 1678 τοῦ 1919 «περὶ παρατάσεως τῆς διὰ τοῦ νόμου 1222 κλπ. τεταγμένης προθεσμίας».

Ὁ νόμος 1625 τοῦ 1919 «περὶ πληρωμῆς τῶν δαπανῶν τῆς φαρμακοποιίας».

Ὁ νόμος 2750 τοῦ 1922 «περὶ παρατάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 1222 προθεσμίας κλπ.».

Ὁ νόμος 2902 τοῦ 1922 «περὶ προσθήκης ἐδαρίων εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ 615 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων κλπ.».

Ὁ νόμος 2912 τοῦ 1922 «περὶ ἱδρύσεως φαρμακείου ἐν Θεσσαλονίκῃ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ὁ νόμος 2929 τοῦ 1922 «περὶ πληρωμῆς δαπανῶν πρὸς σύνταξιν κλπ. τῆς φαρμακοποιίας».

Ὁ νόμος 3006 τοῦ 1922 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Θράκῃ».

Ν. Δ. 10 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ χορηγίας ἀδειῶν πρὸς σύστασιν φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιοὺς καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους συνεστημένων φαρμακείων».

Ν. Δ. 2 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ χορηγίας ἀδειῶν πρὸς σύστασιν φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιοὺς κλπ.».

Ν. Δ. 7 Μαρτίου 1923 «περὶ χορηγίας ἀδειῶν συστάσεως φαρμακείων καθ' ὑπέρβασιν κλπ. εἰς ἐπιστρατευθέντας ἐφέδρους κλπ.» (σελ. 450).

Ν. Δ. 21 Μαρτίου 1923 «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ νόμου 3006 τῆς 6)8)22 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Θράκῃ».

Ν. Δ. 9 Ἰουνίου 1923 «περὶ χορηγίας ἀδείας ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος φαρμακοποιοῦ εἰς πρόσφυγας πρακτικοὺς φαρμακοποιούς».

Ν. Δ. 8 Αὐγούστου 1923 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. κλπ. καὶ εἰς τοὺς φαρμακοποιούς».

Ν. Δ. 1 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐξασκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς ἐπισήμονας, ἰατροὺς μὴ κεκτημένους τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα».

Ν. Δ. 18 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ χορηγίας ἀδειῶν συστάσεως φαρμακείων εἰς πρόσφυγας φαρμακοποιούς».

Ν. Δ. 18 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1923 Ν. Δ. κλπ.».

Ν. Δ. 18 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1923 Β. Δ. κλπ.».

Ν. Δ. τῆς 10 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ παρατάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 1222 τοῦ 1918 προθεσμίας πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Ν. Χώραις».

Ν. Δ. 12 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1923 Ν. Δ. κλπ.».

Ν. Δ. 25 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τῆς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεως τῶν φαρμακείων».

Ν. Δ. 29 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ ἱδρύσεως φαρμακείων ἐν τοῖς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κειμένοις συνοικισμοῖς».

2. Τὸ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Δ. «περὶ παρατάσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου π. ἔ. Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ ἀσκήσεως ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Ἑλλάδι παρὰ προσφύγων κλπ.».

Τὸ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 617 τῆς 21 Ἰανουαρίου 1915 «περὶ ἐξασκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις».

Τὸ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων περὶ συστάσεως φαρμακείων».

Ἡ τρίτη, ἡ τετάρτη καὶ πέμπτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3601 τοῦ 1928 «περὶ συστάσεως φαρμακευτικῶν Συλλόγων» ἡ πρώτη καὶ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ὁ νόμος 4176 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11)5)29 Ν. Διατάγματος «περὶ ἱδρύσεως φαρμακείων καθ' ὑπέρβασιν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ».

Ὁ νόμος 4184.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4649 περὶ τοῦ Θεραπευτηρίου «Σωτηρία», ἔχον οὕτω :

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4649

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται θέσις ὑποδιευθυντοῦ ἐν τῇ «Σωτηρίᾳ». Ἡ θέσις αὕτη πληροῦται ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετούντων μονίμως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς εἰς ὃ καθορισθήσοντα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ παρόντος Νόμου κενουμένη θέσις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καταργεῖται.

Μεθ' ὃ ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ καὶ ἡ Βουλὴ δέχεται ὅπως κυρωθοῦν ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ τὰ πρακτικὰ τῆσσημερινῆς συνεδριάσεως καὶ ὥραν 10.30' μ. μ. λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον 1 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας
Π. Καλιγκάτσης

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Κυριακῆς 14 Αὐγούστου 1932.

Ὥρα 1.30' π. μ. ὁ Προεδρεύων κ. ***Μ. Ἀργυρόπουλος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ν. Ξηρός. Ἀρχομένης, κ. Πρόεδρε, τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς», ἀλλ' ἡ ψήφισις αὐτοῦ ἀνεβλήθη, περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Πρόεδρος μὲ εἰδοποίησεν, ὅτι θὰ τὸ φέρῃ πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν. Ἡ ἀναβολὴ τῆς ψηφίσεως ἦτο ἐπιβεβλημένη, διότι ὡς διετυπώθη, τὸ σύνολον δὲν ἀντεπεκρίνετο πρὸς τὸ ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, δι' αὐτὸ καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μοῦ ἔδωσε ἕνα ὑπάλληλον τῆς ὑπηρεσίας, διὰ νὰ συνεργασθῶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν τροπολογιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐψηφίσθησαν. Κατὰ περίεργον ὅμως τρόπον, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἄλλην λέξιν, τὸ σύνολον ἐψηφίσθη ἐν ἀπουσίᾳ μου εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως.

Μ. Ἀργυρόπουλος (Πρόεδρος). Αἱ παρατηρήσεις σας θὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὰ πρακτικά, πέραν τούτου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τι.

Ν. Ξηρός. Νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς, ἐὰν πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ψηφισθέντος ἀτάκτως.

Πρόεδρος. Δὲν προήδρευα ἐγὼ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ συνόλου, σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅμως, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τίποτε ἄλλο . .

Ὁ κ. ***Ν. Ξηρός*** διακόπτων διαμαρτύρεται.

Πρόεδρος. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς σας κ. βουλευτά, δὲν εἶναι ὁ προσήκων, δὲν δύνασθε νὰ παρασύρετε τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ τόνου αὐτοῦ. Ἐὰν θέλετε νὰ ἐπιρρίψητε μομφὴν κατὰ τοῦ Προεδρείου διὰ τὴν ἐνέργειάν του θὰ ἀναγκασθῶ νὰ παραχωρήσω τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου εἰς ἄλλον καὶ θὰ ζητήσω τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ γίνῃ εἶναι νὰ ἐγγραφοῦν αἱ παρατηρήσεις σας εἰς τὰ πρακτικά, ἄλλον ρόλον δὲν ἔχω, οὔτε ἐγὼ, οὔτε ἡ Βουλή. Ἀπὸ ἀπόψεως ἄλλως τε λεπτότητος πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τὸν προεδρεύσαντα κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψω νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις.

Ν. Ξηρός. Νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή, ἐὰν νομίζῃ, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ συζήτησιν ἀτόπως ψηφισθέντος νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ***Ι. Μπούτης*** λέγει ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» ὑπεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων βουλευτῶν τροπολογία ἐπὶ τῆς β' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς ἀπεδέχθη. Κατὰ τὴν διατύπωσιν ὅμως τοῦ συνόλου παρελείφθη, ἄγνωστον διατί, ἡ τροπολογία, τὴν ἀποδοχὴν τῆς ὁποίας ἀντελήφθη καὶ ὁ Πρόεδρος κ. Ἀργυρόπουλος.

Πρόεδρος. Δὲν ἤμην πρόεδρος τότε, ἀλλὰ πράγματι ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψίν μου τὸ πρᾶγμα.

Ι. Μπούτης. Ἡ τροπολογία εἶναι ἡ ἑξῆς. «Ἡ μεταφορὰ τῶν εἰς συνοικισμοὺς ἱδρυομένων φαρμακείων εἰς πλησιόχωρον πόλιν ἢ κώμην ἢ χωρίον ἀπαγορεύεται, ἐπιτρεπομένης ταύτης μόνον εἰς τὰ ἤδη λειτουργοῦντα φαρμακεῖα εἰς κοινότητας ἢ συνοικισμοὺς ἐφαπτομένους τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, καὶ περιλαμβανόμενα εἰς τὴν κατάστασιν διανυκτερεύσεως καὶ διημερεύσεως τῶν φαρμακείων Ἀθηνῶν, τῶν τοπικῶν ἀδειῶν ἱδρύσεως τῶν φαρμακείων τούτων ἐξομοιουμένων τελείως πρὸς τὰς γενικὰς Ἀθηνῶν».

Ι. Τσιριμῶκος. (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Φαίνεται ὅτι εἶναι λάθος. Ἐὰν ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Προέδρου. . . .

Σ. Χούρσογλου. Τὴν τροπολογίαν ταύτην τὴν ἀπεδέχθη ὁ κ. Ὑπουργός, τὸ δὲ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς μὲ τὰς γενομένας δεκτὰς ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τροπολογίας. Φαίνεται ὅτι παρέπεσεν ἡ τροπολογία.

Πρόεδρος. Θὰ σημειωθοῦν τὰ λεχθέντα εἰς τὰ πρακτικά, δεδομένου ὅτι ἐψηφίσθη εἰς τὸ σύνολον τὸ νομοσχέδιον καὶ παρεπέμφθη μάλιστα ἀπόψε εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας:

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν ἓξ σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων».

2) «Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαρρυθμίσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

3) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 5124 περὶ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Πολεμικῆς Ἀεροπορίας».

4) Τῆς προτάσεως νόμου «περὶ εἰσπράξεως λιμενικῶν φόρων».

5) «Περὶ κορεσμοῦ τῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν, προεκτάσεως τῆς Γραμμῆς Κηφισσίας καὶ ἰδιωτῶν ἐποπτῶν».

6) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς ὑπηρεσίας T. T. T.».

7) «Περὶ μέτρων τινῶν ἀφορώντων τὴν βιομηχανικὴν χρησιμοποίησιν τῆς σταφίδος».

8) Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4548 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς δημοτικῆς νομοθεσίας» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Εἰσαγωγικὴ Διάταξις.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ παρὼν νόμος ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν θέσπισιν καὶ ὀργάνωσιν τῆς ἀσφαλίσεως ἀφ' ἑνὸς τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως ἀσθενείας, ἀναπηρίας ἢ τοῦ γήρατος καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας των ἢ θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἠσφαλισμένου.

2. Ἡ θεσπιζομένη ἀσφάλισις διακρίνεται εἰδικώτερον εἰς α) ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ β) εἰς ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἔκτασις τῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Γενικαὶ Διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Ἔκτασις τῆς ἀσφαλίσεως.

Πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου (ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου) ὑπάγονται:

Α') Τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, παρέχουσιν ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἔναντι μισθοῦ, ὡς καὶ τὰ πληρώματα τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίων καὶ πλοιαρίων.

Πρόσωπα παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἔναντι μισθοῦ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, ἀλλὰ πρὸς ἐργοδότην ἐδρεύοντα ἐν αὐτῇ, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου, μόνον ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὴν ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Β') Τὰ πρόσωπα, τὰ μετέχοντα εἰς τὴν διοίκησιν ἐργατικῶν σωματείων ἢ ἑνώσεων τοιούτων σωματείων καὶ δικαιούμενα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων περὶ σωματείων ἢ τῶν καταστατικῶν τούτων, ταμιακῆς ἀποζημιώσεως βαρυνούσης τὰ ταμεῖα τῶν σωματείων ἢ ἑνώσεων σωματείων.

Γ') Οἱ μαθητευόμενοι.

Πρόσωπα ἀποκλειόμενα τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου τὰ πρόσωπα, τὰ παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἔναντι μισθοῦ:

α) Πρὸς τὸ Κράτος ἢ πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν κειμένων νόμων δύνανται νὰ τύχωσι συντάξεως εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

β') εἰς γεωργικὰς ἢ δασικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις ἐν τῷ τόπῳ διενεργείας τούτων καὶ πρὸς παραγωγὴν ἢ ἀπόληψιν πρώτων φυτικῶν ὑλῶν.

γ) Εἰς κτηνοτροφικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν φέρουσι τὸν χαρακτῆρα σταυλικῆς κτηνοτροφίας.

δ) Εἰς ἱδρύματα ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν διαφόρων Θρησκειῶν.

ε') Εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένας ἀντιπροσωπείας ξένων Κρατῶν ὡς καὶ τὰς διεθνεῖς ἐπιτροπάς.

ς') Εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι διαμένοντα πρόσωπα, τὰ ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἐτεροδικίας.

ζ) Εἰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐργαζομένας καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως.

η) Ἐφ' ὅσον αἱ ἐναντι μισθοῦ παρεχόμεναι ἐργασίαι ἢ ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς συνιστῶσαι τὸ κύριον ἐπάγγελμα τοῦ ἐνδιαφερομένου. Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως τοῦ κυρίου ἐπαγγέλματος τοῦ ἐνδιαφερομένου, οὗτος θεωρεῖται ὡς πρόσωπον ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

θ) Προσκαίρως ἀλλ' οὐχὶ εἰς ἐπιχείρησιν.

καὶ ι) Τὰ πρόσωπα περὶ ὧν τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 4 Αὐγούστου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ δημοσίων θεαμάτων νόμου», ὁ νόμος 3563 τῆς 7 Ἰουνίου 1928 καὶ ὁ νόμος 3258 τῆς 5 Ἰανουαρίου 1925, ὧν ἡ ἀσφάλισις ἐξακολουθεῖ νὰ διέπηται παρὰ τῶν περὶ αὐτῆς κειμένων διατάξεων.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων, ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ἱδρύματος καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὑπαχθοῦν εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προβλεπομένην ἀσφάλισιν ὡρισμέναι ἢ καὶ πᾶσαι αἱ κατηγορίαι τῶν εἰς τὰ ὑπὸ στοιχεῖα β' καὶ γ' ἐδάφια ἀναφερομένων μισθωτῶν.

2. Ἐπὶ πάσης ἀμφισβητήσεως προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀποφαίνονται τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁριοθησόμενα ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

Τρόπος καὶ χρόνος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 πρόσωπα θέλουσιν ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἴτε συνολικῶς εἴτε κατ' ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας.

Διὰ κανονισμοῦ ὁριοθήσονται τὰ τῆς ἐν γένει ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν, ἐν λόγῳ, προσώπων καὶ αἱ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

2. Ἡ ὑπαγωγὴ τῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 εἰς τὴν ἀσφάλισιν δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα μηνῶν καὶ θέλει ὁλοκληρωθῇ ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου».

3. Ἐν τοῖς ἑπομένοις οἱ ὅροι α) «ἠσφαλισμένος», «ἠσφαλισμένη» καὶ «ἠσφαλισμένοι», β) «ναυτικοὶ ἠσφαλισμένοι» καὶ γ) «ἡμέραι ἐργασίας» σημαίνουσι α) πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων, ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν, β) τὰ μέλη τῶν πληρωμάτων πλοίων καὶ πλοιαρίων, τὰ ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ γ) τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ ἠσφαλισμένοι ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν παρέσχον, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2, ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἔναντι μισθοῦ ἢ οἱ ναυτικοὶ ἠσφαλισμένοι διετέλεσαν μέλη πληρώματος πλοίου ἢ πλοιαρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἐργοδόται.

Ἄρθρον 5.

1. Κατὰ τὸν παρέντα νόμον καὶ πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ θεωροῦνται ὡς ἐργοδόται τὰ φυσικὰ πρόσωπα, ἢ, ἐπὶ νομικῶν προσώπων ἢ ἱδρυμάτων, οἱ ἐκπροσωποῦντες ταῦτα, διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα παρέχουσιν ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἔναντι μισθοῦ.

2. Θεωροῦνται ὡς ἐργοδόται προκειμένου περὶ φορτώσεων καὶ ἐκφορτώσεων:

α) πλοίων, ἀλληλεγγύως οἱ οἰκεῖοι πλοιοκτῆται καὶ οἱ πράκτορες, ἐντὸς ἐὰν αἱ τοιαῦται ἐργασίαι ἐκτελοῦνται παρ' ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ὁπότε ὡς ἐργοδότης θεωρεῖται ὁ οἰκεῖος Ὀργανισμός.

καὶ β) σιδηροδρομικῶν συρμῶν, αἱ οἰκεῖαι σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις.

3. Διὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας ὡς ἐργοδότα θεωροῦνται ἀλληλεγγύως ὁ κύριος τοῦ ἀνεγειρομένου, συμπληρουμένου, μεταρρυθμιζομένου, ἐπισκευαζομένου ἢ κατεδαφιζομένου οἰκοδομήματος ἢ κτίσματος καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐργολάβοι.

4. Δι' ἐργασίας, ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις, διεξαγομένας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, δυνάμει παραχωρήσεως ἢ ἐργολαβίας, ὡς ἐργοδόται θεωροῦνται οἱ ἀνάδοχοι ἢ οἱ ἐργολάβοι.

5. Διὰ κανονισμοῦ ὁριοθήσονται αἱ διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὑποχρεώσεις τῶν ἐργοδοτῶν.

Μισθός.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὡς μισθὸς θεωρεῖται τὸ ὁλικὸν ποσόν, τὸ λαμβανόμενον παρὰ τοῦ ἠσφαλισμένου διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ παρεχομένην ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας.

2. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, ἀφ' ἑνὸς τὸ καταβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἐργοδότου χρηματικὸν ποσὸν καὶ τὰ παρὰ τούτου τυχὸν χορηγούμενα ποσοστά, ἢ πρόσθετοι χρηματικαὶ ἀμοιβαί, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν χορηγοῦνται ἐκτάκτως καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ εἰς εἶδος χορηγίαι, ἀποτιμώμεναι ὅμως εἰς χρῆμα, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ ὡς καὶ τὰ τυχόν, ἐκ μέρους τρίτων, καταβαλλόμενα κατὰ συνήθειαν χρηματικὰ ποσά, (φιλοδωρήματα ἢ ἄλλης φύσεως ἀμοιβαί), ἐφ' ὅσον ἐκ τούτων καὶ τῶν εἰς εἶδος χορηγιῶν οὐσιωδῶς ἐπηρεάζεται ἡ παρὰ τοῦ ἐργοδότου καταβαλλομένη τῷ ἠσφαλισμένῳ ἀμοιβὴ διὰ τὴν παρεχομένην ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας.

Ἐξεύρεσις ἡμερησίου μισθοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐὰν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας ἢ ὑπηρεσιῶν συνεφωνήθη ἑβδομαδιαῖος μισθός, τὸ ἕκτον τούτου θεωρεῖται ὡς ἡμερήσιος μισθὸς τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεσίαι παρέχωνται ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ὁπότε ἡμερήσιος μισθὸς θεωρεῖται τὸ ἕβδομον.

2. Ἐὰν καταβάλληται μηναῖος μισθός, ὡς ἡμερήσιος μισθὸς λογίζεται τὸ εἰκοστὸν πέμπτον τοῦ σχετικοῦ ποσοῦ, πλὴν ἐὰν ἡ συμπεφωνημένη ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεσίαι παρέχωνται καθ'

ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός, ὁπότε ὡς ἡμερήσιος μισθὸς θεωρεῖται τὸ τριακοστόν.

3. Ἐὰν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων ὁ ἠσφαλισμένος δὲν ἀπησχολήθη καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἢ τὸν μῆνα, ὁ ἡμερήσιος μισθός του ἐξευρίσκεται, διαιρουμένου τοῦ παρ' αὐτοῦ ληφθέντος ποσοῦ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς οὗτος παρέσχε τὴν συμφωνηθεῖσαν ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἠσφαλισμένος ἐργάζεται συνήθως οὐχὶ καθ' ὁλόκληρον τὴν ἑβδομάδα ἢ τὸν μῆνα, ὁ ἡμερήσιος αὐτοῦ μισθὸς ἐξευρίσκεται διαιρουμένου τοῦ ληφθέντος ποσοῦ, ἀναλόγως δι' ἓξ ἢ εἴκοσι πέντε.

4. Ἐπὶ συμπεφωνημένης ἀμοιβῆς κατ' ἀποκοπὴν ἢ κατὰ τεμάχιον ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ἡμερήσιος μισθὸς τοῦ ἠσφαλισμένου ἐξευρίσκεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, βάσει τοῦ ἐκ τῆς φύσεως τῆς παρεχομένης ἐργασίας ἢ ὑπηρεσιῶν πιθανοῦ ἑβδομαδιαίου ἢ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἠσφαλισμένου.

5. Πρὸς ἁπλούστευσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κατηγορίαι ἠσφαλισμένων, οἱ μισθοὶ τῶν ὁποίων δὲν συνίστανται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐκ σταθερῶς καθωρισμένων χρηματικῶν ποσῶν, καταβαλλομένων παρὰ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν, δύνανται νὰ κατατάσσωνται εἰς κλάσεις ἡμερησίων μισθῶν διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ τοιαῦται πράξεις ἐκδίδονται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ὅπερ ὀφείλει ν' ἀκούσῃ προηγουμένως τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὰς ἐνδιαφερομένας ἐργοδοτικὰς καὶ ἐργατικὰς ὀργανώσεις, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τοιαῦται.

Κατάταξις ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορῶν καὶ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν οἱ ἠσφαλισμένοι κατατάσσονται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐννέα μισθολογικὰς κλάσεις, τὰς σημειουμένας κατωτέρω διὰ λατινικῶν ἀριθμῶν.

Διὰ τὴν τοιαύτην κατάταξιν ὁ ἠσφαλισμένος, τοῦ ὁποίου ὁ ἡμερήσιος μισθὸς κυμαίνεται :

	Ἀπὸ δραχμὰς	Μέχρι δραχμῶν	Ἀσχίζεται λαμβάνων μισθὸν δρ.	Μισθολογικὴ κλάσις
α)	0.05	19.95	10	I.
β)	20	39.95	30	II.
γ)	40	59.95	50	III.
δ)	60	79.95	70	IV.
ε)	80	99.95	90	V.
στ)	100	119.95	110	VI.
ζ)	120	139.95	130	VII.
η)	140	179.95	160	VIII.
θ)	180	καὶ ἄνω	200	IX.

Εἰς περίπτωσιν ὅμως σοβαρῶν αὐξομειώσεων τοῦ τιμαρίθμου τοῦ κόστους τῆς ζωῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1932 τοιοῦτον τιμάριθμον ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, αὐξομειοῦνται τὰ ἐλάχιστα καὶ μέγιστα ὅρια ἡμερησίων μισθῶν τῶν ἀνωτέρω μισθολογικῶν κλάσεων καὶ ἀναλόγως ὁ μέσος ὅρος ἑκάστης τούτων, ὁ θεωρούμενος ὡς ἐκφράζων τοὺς ἡμερησίους μισθοὺς τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων ἠσφαλισμένων.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας ὡς ἡμερήσιος μισθὸς θεωρεῖται ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνῆκεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὰς τέσσαρας ἑβδομάδας ἀμέσως πρὸ τῆς ἀποκτήσεως δικαιώματος πρὸς λῆψιν τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

3. Ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος προσάγει ἀπόδειξιν, ὅτι λαμβάνει μισθοὺς καὶ παρ' ἑτέρων ἐργοδοτῶν, ἡ κατάταξίς του εἰς μισθολογικὴν κλάσιν ἐνεργεῖται βάσει καὶ τῶν μισθῶν τούτων.

4. Οἱ μὴ λαμβάνοντες μισθὸν καὶ θεωρούμενοι, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὡς ἠσφαλισμένοι κατατάσσονται εἰς τὴν κλάσιν I.

5. Ἐπὶ πάσης ἀμφισβητήσεως ἀναφυομένης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀποφαίνονται τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

Μισθολόγια καὶ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις ἐργοδοτῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἑκάστοτε ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν, οἱ ἐργοδόται, ὑποχρεοῦνται :

α) Νὰ τηρῶσι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ, τὰ παρὰ τούτου ὁρισθησόμενα βιβλία μισθολογίου καὶ νὰ διαφυλάττωσι ταῦτα ἐπὶ τριετίαν.

καὶ β) Νὰ ἐπιτρέπωσι, εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τοῦ Κράτους, τὴν ἐξέτασιν τῶν, ὡς ἄνω, βιβλίων καὶ ἐπιτόπιον ἔρευναν, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐταῖς ἐγγραφῶν.

Ἐπίσης οἱ ἐργοδόται ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὰ, ἐν λόγῳ, ὄργανα καὶ τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως πᾶσαν πληροφορίαν, δυναμένην νὰ καταστήσῃ εὐχερῆ καὶ ἀποτελεσματικὴν τὴν ἐνάσκησιν ἐλέγχου, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκδοθησομένων κανονισμῶν.

2. Τά, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ὄργανα τοῦ Κράτους καὶ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν διὰ πᾶν ὅ,τι κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των, ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

3. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης παραβαίνει ἐκ προθέσεως ἢ βαρείας ἀμελείας τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τήρησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, βιβλίων ἢ δὲν τηρῇ ταῦτα προσηκόντως καὶ ἐν γένει ἀρνῆται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 1, ἐκ τούτου δὲ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων ἢ τῶν μισθῶν αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τῶν διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησομένων ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, καθορίζονται αἱ καταβλητέαι εἰσφοραί, βάσει τῶν στοιχείων τῆς ἀμέσως προηγουμένης χρονικῆς περιόδου.

Ἐὰν τοιαῦτα στοιχεῖα δὲν ὑφίστανται, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα καθορίζονται κατ' ἐκτίμησιν τῶν προμνησθέντων ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, κατατασσόμενα εἰς τὴν ἀνωτάτην μισθολογικὴν κλάσιν.

Ἀφάνεια.

Ἄρθρον 10.

1. Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα, τὰ ἔχοντα προϋπόθεσιν τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφανείας.

2. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωρεῖται τελοῦν ἐν καταστάσει ἀφανείας τὸ πρόσωπον, περὶ τῆς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρξεως τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἀξιόπιστος εἴδησις ἐλήφθη κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς τουλάχιστον ἔτους καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ καθίσταται σφόδρα πιθανός.

3. Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ θεωροῦν ὑπάρχουσαν τὴν κατάστασιν ἀφανείας καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

4. Ἐὰν μεταγενεστέρως ὑπάρξῃ βεβαίωσις, ὅτι ὁ θεωρηθεὶς ἄφαντος εὑρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ, ἀνατρέπονται πᾶσαι αἱ ἐπελθοῦσαι συνέπειαι, ἡ δὲ χρονολογία τῆς ἀνατροπῆς καθορίζεται κατὰ

τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου φορέως τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἡλικία.

Ἄρθρον 11.

1. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς ἔτη ἡλικίας λογίζονται τὰ συμπεπληρωμένα τοιαῦτα.

2. Τά, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, πρόσωπα, ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται ληξιαρχικὴ πρᾶξις τῆς γεννήσεως αὐτῶν, θεωροῦνται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἡλικίας των, ὡς γεννηθέντα τὴν 1 Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Διοικητικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Ὀργάνωσις τῆς Ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορεῖς τῆς Ἀσφαλίσεως

Φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ἀσφάλισις ἀσθενείας διενεργεῖται ἀποκλειστικῶς παρὰ τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διὰ πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2, πλὴν τῶν καπνεργατῶν, μυλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν, ὧν ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀσθενείας ἐξακολουθεῖ νὰ διενεργῆται παρὰ τῶν ὑφισταμένων οἰκείων Ταμείων κατὰ τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις.

2. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀκρόασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων Ταμείων, δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ ἀσφάλισις τῶν καπνεργατῶν μυλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν κατὰ τῆς ἀσθενείας διεξάγεται παρὰ τοῦ Ἱδρύματος κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ, ἐν λόγῳ Διατάγματος, οἱ μὲν καπνεργάται, μυλεργάται καὶ ἀρτεργάται ὡς καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐργοδόται ἀπαλλάσσονται τοῦ τμήματος τῶν πρὸς τὰ ρηθέντα Ταμεῖα εἰσφορῶν, τῶν καθωρισμένων διὰ τὸν κλάδον ἀσφαλίσεως εἰσφορῶν, αἱ δὲ ἐγκαταστάσεις των, ἐν λίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, αἱ δὲ ἐγκαταστάσεις τῶν, ἐν λόγῳ, Ταμείων, αἱ ὑπηρετοῦσαι τὸν κλάδον τοῦτον καὶ τὰ τυχὸν ἀποθεματικὰ κεφάλαια αὐτοῦ θέλουσι περιέλθῃ εἰς τὸ Ἵδρυμα, ὅπερ θέλει ἀναλάβῃ καὶ τὰς ἐκ τοῦ, ἐν λόγῳ, κλάδου ὑποχρεώσεις τῶν Ταμείων.

Ἀνατιθεμένης εἰς τὸ Ἵδρυμα τῆς διενεργείας τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας τῶν καπνεργατῶν, μυλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν, ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως τούτων παρὰ τοῖς οἰκείοις Ταμείοις λογίζεται, διὰ τὴν χορήγησιν παρὰ τοῦ Ἱδρύματος τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, ὡς χρόνος ἀσφαλίσεώς των παρ' αὐτῷ.

3. Εὐθὺς ὡς πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων, ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας, ταῦτα καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐργοδόται ἀπαλλάσσονται οἱωνδήποτε τυχὸν θεσπισμένοι εἰσφορῶν ὑπὲρ ὑφισταμένων Ταμείων ἀλληλοβοηθείας ἢ ἄλλων ἑτέρων Ὀργανισμῶν, ἀποσκοπούντων τὴν χορήγησιν ἰατρικῆς ἀντιλήψεως ἢ φαρμάκων ἢ χρηματικῶν βοηθημάτων ἐν περιπτώσει ἀσθενείας.

Ἐὰν τά, ἐν λόγῳ, Ταμεῖα ἢ Ὀργανισμοὶ ὑπηρετοῦσι καὶ ἑτέρους σκοποὺς κοινωνικῆς προνοίας, ἡ προμνησθεῖσα ἀπαλλαγὴ ἐκτείνεται καθ' ὃ μέτρον θέλουσιν ὁρίσῃ εἰδικαὶ πράξεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδόμεναι μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὑποχρεοῦται ν' ἀκούσῃ τὴν διοίκησιν τοῦ ἑκάστοτε ἐνδιαφερομένου Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἢ Ὀργανισμοῦ.

4. Τὰ τυχὸν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀπομείναντα εἰς τά, περὶ ὧν αὕτη, Ταμεῖα ἢ Ὀργανισμοὺς κεφάλαια, τὰ προοριζόμενα δι' ἰατρικὴν περίθαλψιν ἢ χρηματικὰ βοηθήματα ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, διατίθενται, δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν, ἐν λόγῳ, Ταμείων ἢ Ὀργανισμῶν εἴτε πρὸς χορήγησιν εἰς τὰ παρὰ τούτων προστατευόμενα πρόσωπα ἰατρικῆς περιθάλψεως ἢ χρηματικῶν βοηθημάτων καθ' ὃν χρόνον τὰ πρόσωπα ταῦτα, ὡς ἠσφαλισμένοι, δὲν δικαιοῦνται τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τοῦ παρόντος νόμου ἢ πρὸς ἐκταίωσιν τῶν παροχῶν τούτων εἴτε διανέμονται εἰς τοὺς μισθωτούς, οἱ ὁποῖοι εἰσέφερον πρὸς τά, περὶ ὧν πρόκειται, Ταμεῖα ἢ Ὀργανισμούς, τῆς διανομῆς ἐνεργουμένης κατὰ λόγον τῶν εἰς κράτησιν ὑπὲρ τούτων ὑποκειμένων ἀποδοχῶν των.

Φορεῖς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος, θανάτου.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ ἀσφάλισις ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου διενεργεῖται παρὰ τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἢ παρὰ τῶν Ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, τῶν ἱδρυμένων δυνάμει εἴτε τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 8 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2868 καὶ τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 τροποποιοῦντος καὶ συμπληροῦντος αὐτὸν Ν. Διατάγματος», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως εἴτε δυνάμει ἰδιαιτέρων νόμων ὑπὲρ προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 καὶ προβλεπόντων τὴν χορήγησιν ἐφ' ἅπαξ ἢ περιοδικῶν παροχῶν ἐν περιπτώσει ἐπελεύσεως τῶν, ὡς ἄνω, κινδύνων.

2. Μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ βάσει προγενεστέρων νόμων σύστασις Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου (πλὴν τῶν ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ἀποκαλουμένων ἐπικουρικῶν Ταμείων) ὑπὲρ προσώπων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τὰς ἑπομένας διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου οἱ ὅροι «Ταμεῖον» ἢ «Ταμεῖα» σημαίνουσι τοὺς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, οἱ δὲ ὅροι «ἐπικουρικὸν Ταμεῖον» ἢ «ἐπικουρικὰ Ταμεῖα» σημαίνουσι τὰ ὑφιστάμενα Ταμεῖα προνοίας, τὰ ἱδρυμένα ὑπὲρ προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 ἠσφαλισμένων παρὰ Ταμείοις προγενεστέρως ἱδρυμένοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἵδρυμα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Σύστασις.

Ἄρθρον 14.

1. Συνιστᾶται Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ἀποκαλούμενος εἰς τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου Ἵδρυμα.

2. Τὸ Ἵδρυμα ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἑδρεύει ἐν Ἀθήναις καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους, ὅστις ἀσκεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διεύθυνσις Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας).

Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ Ἵδρυμα διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ἑνδεκα μελῶν.

2. Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχουσι:

α) τρεῖς ἐπιστήμονες, ἐμφανίζοντες μεμαρτυρημένως εἰδίκευσιν εἰς τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς.

β) τέσσαρες ἀντιπρόσωποι τῆς τάξεως τῶν ἐργοδοτῶν, ἀποκαλούμενοι ἐργοδοτικὰ μέλη.

γ) τέσσαρες ἀντιπρόσωποι τῆς τάξεως τῶν μισθωτῶν, ἀποκαλούμενοι ἐργατικὰ μέλη.

Ἑκάστου μέλους διορίζεται ἐν ἀναπληρωματικόν, ὅπερ δέον νὰ κέκτηται τὰς ἰδιότητας τοῦ ἀναπληρουμένου.

Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ὑπάρχει Γραμματεύς, ὡς τοιοῦτος δὲ διορίζεται εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἱδρύματος.

3. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ οἰκεῖοι ἀναπληρωταί αὐτῶν διορίζονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ἐργοδοτικὰ καὶ ἐργατικὰ μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ τούτων, λαμβάνονται ἐκ καταλόγων περιλαμβανόντων τετραπλάσιον ἀριθμὸν προτώπων, οἵτινες ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν παρὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν μισθωτῶν, ἃς θέλει ὁρίζῃ ἀνὰ τριετίαν πρᾶξις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένη μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας καὶ δημοσιευομένη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐὰν αἱ, ἐν λόγῳ, ὀργανώσεις δὲν ὑποβάλλωσι τοὺς ἀνωτέρω καταλόγους, ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ βραχυτέρας τοῦ μηνός, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ὁρίζῃ τὰ ἐργοδοτικὰ καὶ ἐργατικὰ μέλη κατ' ἰδίαν ἐκλογήν.

4. Δὲν διορίζεται οὐδὲ δύναται ν' ἀποτελῇ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α) ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β) ὁ καταδικασθεὶς εἰς τινα τῶν ποινῶν τῶν προβλεπομένων παρὰ τῶν ἄρθρων 22 καὶ ἑπομένων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

γ) ὁ διατελῶν ὑπάλληλος τοῦ ἱδρύματος.

δ) ὁ ὀφειλέτης, πιστωτής, προμηθευτής, ἐκμισθωτὴς ἢ μισθωτὴς τοῦ ἱδρύματος.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἐκπίπτουσι τοῦ ἀξιώματός των, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐὰν τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος ἀπουσιάσῃ ἐκ περισσοτέρων τῶν τριῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἄνευ ἀποχρώντος λόγου, κριθησομένου παρὰ τούτου, δύναται, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτον, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ ἀντικαταστάται τῶν, κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια, ἐκπιπτόντων μελῶν λαμβάνονται εἴτε ἐκ τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀναφερομένων προσώπων εἴτε ἐκ τεσσάρων προσώπων ὑποδεικνυομένων ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν ὑποδειξασῶν, τὰ ἐκπεσόντα μέλη, ὀργανώσεων.

5. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται ἐπὶ διετεῖ Θητείᾳ. Κατὰ τὸν πρῶτον ὅμως καταρτισμὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύο ἐργοδοτικῶν καὶ δύο ἐργατικῶν μελῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὁριζομένων πάντων διὰ κληρώσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὴν πρώτην συνεδρί'ασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ Θητεία λήγει ἅμα τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των.

Τὰ εἰς ἀντικατάστασιν ἐκπιπτόντων διοριζόμενα τακτικὰ ἢ ἀναπληρωματικὰ μέλη διορίζονται διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς Θητείας τῶν ἐκπεσόντων.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν προσκλήσει του προέδρου, ὅστις καλεῖ αὐτὸ ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ τοὐλάχιστον μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν πέντε, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς γνώμης, ὑπὲρ ἧς ἐδόθη ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ Προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου. Ἐπὶ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐν ἰσοψηφίᾳ ἡ πρότασις θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα.

7. Περὶ τῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις συζητήσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων τηροῦνται, μεσίμνῃ τοῦ Γραμματέως, πρακτικά, ἄτινα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, τῶν παραστάντων μελῶν, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Διὰ κανονισμοῦ ὁ ὁποῖος θὰ ἐκδοθῇ θὰ καθορισθῇ λεπτομερῶς ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

8. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ διαλυθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ σοβαρὰς παραβάσεις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ προβλεπομένων κανονισμῶν ἢ δι' ἀποφάσεις του καταφανῶς ἀντιτιθεμένας πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἱδρύματος καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀσφαλίσεως, ἢ ἐάν, ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν μελῶν, δὲν ἦθελε καταστῇ δυνατὴ ἐπὶ τρίμηνον συγκρότησις ἀπαρτίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Διοικητικὴ Ἐπιτροπή, διοριζομένη διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς Προέδρου, ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ Ἱδρύματος μέχρις ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἥτις δέον νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως.

Διὰ τὴν Θητείαν τῶν μελῶν τοῦ ἀνασυγκροτουμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἁρμοδιότης Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 16.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ καὶ δύο Ἀντιπροέδρους, τὸν μὲν Πρόεδρον ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχεῖον α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τακτικῶν μελῶν του, τοὺς δὲ Ἀντιπροέδρους, τὸν μὲν ἕνα ἐκ τῶν τακτικῶν ἐργοδοτικῶν μελῶν, τὸν δ' ἕτερον ἐκ τῶν τακτικῶν ἐργατικῶν τοιούτων.

Μὴ ὑφισταμένων Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρων τὸ Δ. Συμβούλιον ἐνεργεῖ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρεσβυτέρου ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀσκοῦσι τὰ λειτουργήματά των μέχρι λήξεως τῆς Θητείας των, ὡς μελῶν.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀναπληροῦσι τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ὡς περὶ τούτου θέλει ὁρίσῃ κανονισμός.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἵδρυμα, διαχειρίζεται κατὰ τὸν προσφορώτερον τρόπον τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Ἱδρύματος καὶ τὸ μαθηματικὸν αὐτοῦ ἰσοζύγιον, ἀποφασίζει τὴν σύστασιν καὶ ὀργάνωσιν, τῶν ὑποκαταστημάτων ἢ τοπικῶν παραρτημάτων τοῦ Ἱδρύματος, ἐποπτεύει τὴν κανονικὴν εἴσπραξιν τῶν πόρων αὐτοῦ καὶ τὴν ταχεῖαν καὶ κανονικὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν, ἀσκεῖ τὰς ἐκ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, ἀνατιθεμένας αὐτῷ λειτουργίας καὶ ἐν γένει ἔχει τὴν ἀνωτέραν κατεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν ἐπὶ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἱδρύματος καὶ λαμβάνει καὶ ὑποδεικνύει μέτρα πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἵδρυμα ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς. Δύναται ὅμως, ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δι' ὡρισμένα ζητήματα, ἡ ἐκπροσώπισις τοῦ Ἱδρύματος ν' ἀνατίθηται εἰς τοὺς Ἀντιπροέδρους ἢ τὸν Γενικὸν Διευθυντήν.

Ἡ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἱδρύματος ἐκπροσώπησις αὐτοῦ, ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς, δύναται, ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ν' ἀνατίθηται εἰς τοὺς οἰκείους Διευθυντὰς τῶν ὑποκαταστημάτων τοῦ Ἱδρύματος.

4. Ἡ τοποθέτησις τῶν κεφαλαίων τοῦ Ἱδρύματος, ἡ ἐκποίησις ἢ ὑποθήκευσις ἢ ἡ ἐνεχυρίασις περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ ἢ συμβιβασμὸς ἢ παραίτησις ἀπὸ δικαστικοῦ ἀγῶνος ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸ Ἵδρυμα, βάσει ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5. Διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται μέρος τῶν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνατιθεμένων ἁρμοδιοτήτων νὰ μεταβιβάζηται εἰς τακτικὰς ἐπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας κατὰ πλειοψηφίαν ἐκ μελῶν του.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς συνθέσεως τῶν τακτικῶν ἐπιτροπῶν, αἱ ἁρμοδιότητες αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν αὐτῶν καθορίζονται διὰ τῶν συνιστωσῶν αὐτὰς πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ συνιστᾷ:

α') Ἐκτάκτους ἐπιτροπὰς ἐκ μελῶν αὐτοῦ καὶ μή, δι' ὧν προπαρασκευάζονται ἢ ἐκτελοῦνται ἀποφάσεις αὐτοῦ.

καὶ β') Εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ Ἱδρύματος ἐποπτικὰς ἐπιτροπὰς ἐξ ἡσφαλισμένων, ἐργοδοτῶν καὶ Δημοσίων, Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἑτέρων εἰδικῶν προσώπων, πρὸς παρακολούθησιν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς ἀσφαλίσεως, μελέτην εἰδικῶν ζητημάτων ἢ ὑποβολὴν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον γνωμῶν περὶ τοῦ προσφορωτέρου τρόπου τῆς κατὰ τόπους ὀργανώσεως αὐτῆς.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας, τῶν ἐκτάκτων καὶ τῶν ἐποπτικῶν ἐπιτροπῶν, ἡ ἁρμοδιότης αὐτῶν, τὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν καὶ ἀναπληρώσεως αὐτῶν, τὰ τῆς παύσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος καὶ αἱ ἀποζημιώσεις αὐτῶν ὁρίζονται διὰ τῶν συνιστουσῶν αὐτὰς ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

7. Εἰς ὅσας κατὰ τὴν παράγραφον 5 ἐπιτροπὰς ἀνατίθενται ἁρμοδιότητες ἐπὶ θεμάτων ὑγειονομικῆς φύσεως, ἢ σχετιζομένων πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῆς χορηγήσεως τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως, δέον νὰ ἐκπροσωπῆται ἐν αὐταῖς καὶ ὁ Πανελλήνιος Ἰατρικὸς Σύλλογος, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τῶν σχετικῶν Ὑπουργικῶν πράξεων ὁρισθησόμενα.

Ἐπίσης εἰς ὅσας πόλεις, ἐν αἷς ἑδρεύουσιν ἰατρικοὶ Σύλλογοι, ἤθελον συσταθῇ Ἐπιτροπαί, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 6, εἰς ταύτας δέον νὰ ἐκπροσωπῶνται καὶ οἱ οἰκεῖοι Ἰατρικοὶ Σύλλογοι, προκειμένου περὶ ἀντικειμένων ἀναγομένων εἰς τὸ ἰατρικὸν μέρος τῆς ἀσφαλίσεως. Κανονισμὸς θέλει καθορίσῃ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 17.

1. Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ παρὰ ταῖς ταktικαῖς ἐπιτροπαῖς αὐτοῦ ὡς καὶ παρὰ τῇ, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 15, Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Ἱδρύματος παρίσταται Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ταύτου δ' ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὡς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὁρίζεται ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς ἀναπληρωτὴς δὲ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, διορίζεται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἷς τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

2. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, μετέχει, ἄνευ ψήφου, τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν τακτικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούμενος νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς θέματος καὶ νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱδρύματος συνεδριάζει νομίμως καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἐφ' ὅσον οὗτος προσκληθῇ κανονικῶς.

4. Ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τακτικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣν ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἴτε κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς λήψεώς της εἴτε ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπ' αὐτῆς ἤθελε κρίνῃ ὡς ἀντικειμένην πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων κανονισμῶν ἢ ὡς ἀσύμφορον διὰ τὸ Ἵδρυμα καὶ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, δὲν ἐκτελεῖται μέχρις οὗ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, λύσῃ τὴν διαφωνίαν, ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένη μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἔχει δικαίωμα ψήφου κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων πρὸς λύσιν τῆς διαφωνίας.

Ἡ, ἐπὶ τῆς διαφωνίας, ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἵδρυμα.

5. Ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἤθελεν ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς διαφωνίας, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἢ ἡ ἐνδιαφερομένη τακτικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐφ' ἧς ἡ διαφωνία ἀποφάσεως, χωρὶς ὅμως, ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι δὲν ἀπεφάνθη ἐπὶ τῆς διαφωνίας ὁ Ὑπουργός, νὰ ἀπαλλάσσωνται τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς τακτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν τυχὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὑφιστομένων εὐθυνῶν.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον καὶ διατάξεις περὶ διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Παρὰ τῷ Ἱδρύματι συνιστᾶται Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑποδεικνυομένου παρὰ τοῦ Σώματος, ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὑποδεικνυομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἑνὸς Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐκ δύο ἡσφαλισμένων καὶ δύο ἐργοδοτῶν. Ἡ ὑπόδειξις τῶν ἐν τῷ Ἐποπτικῷ Συμβουλίῳ ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν διέπεται παρὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 15, ἐκπίπτουσι δὲ οὗτοι καὶ ἀποκλείονται ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ μέλους τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 15.

2. Τὰ μέλη τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, οἵτινες ὑποδεικνύονται καὶ λαμβάνονται κατὰ τὰς περὶ τούτου διὰ τὰ τακτικὰ μέλη διατάξεις, διορίζονται ἐπὶ διετεῖ Θητείᾳ διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει κωλύματος παρὰ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

Ὁ τρόπος λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται διὰ κανονισμοῦ.

3. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον δύναται, πρὸς εὐχερεστέραν ἐπιτέλεσιν τῶν ἔργων του, νὰ ζητῇ τὴν παρ' αὐτῷ ἀπόσπασιν ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος ὡς καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα.

4. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἱδρύματος καὶ οἵας δήποτε ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον κατὰ τριμηνίαν συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως.

5. Αἱ τυχὸν διαφωνίαι μεταξὺ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου λύονται τελειωτικῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, κατὰ τὴν διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησομένην διαδικασίαν.

6. Τὸ Ἵδρυμα τηρεῖ ἰδιαιτέρους λογαριασμοὺς διὰ τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀφ' ἑνὸς καὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἀφ' ἑτέρου, ὁ δὲ τρόπος τῆς οἰκονομικῆς του διοικήσεως θέλει ὁρισθῇ διὰ κανονισμῶν.

Οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὸ Ἵδρυμα εἶνε τὸ ἡμερολογιακὸν ταιοῦτο.

Αί διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἱδρύματος ἐνεργούμεναι προμήθειαι, πάσης φύσεως ὑλικοῦ ἐνεργοῦνται, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δαπάνης ἄνω τῶν 20000 δραχμῶν, διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα.

Αί προμήθειαι τοῦ Ἱδρύματος ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων θεσπισμένων εἰσφορῶν.

7. Διὰ κανονισμοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ Διοικητικὸν καὶ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱδρύματος ἢ τὴν Διοικητικὴν αὐτοῦ Ἐπιτροπὴν καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπιφρατείας καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ὑπηρεσίαι.

Γενικὸς Διευθυντής. Προσωπικόν.

Ἄρθρον 19

1. Τὸ Ἵδρυμα περιλαμβάνει :

α) τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν.

καὶ β) τὰ συνιστώμενα ὑποκαταστήματα καὶ τοπικὰ παραρτήματα.

2. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις διεξάγει τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἱδρύματος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, τῶν παρὰ τούτου προβλεπομένων κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων καὶ τῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τούτων, ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰσηγεῖται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παν μέτρον χρήσιμον διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἱδρύματος ὡς καὶ τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις τῶν κανονισμῶν, καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμόν, ὑποβάλλει εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τουλάχιστον κατὰ τριετίαν τὸ ἀσφαλιστικὸν ἰσοζύγιον τοῦ Ἱδρύματος συντεταγμένον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ, ἐπιμελεῖται, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἱδρύματος, ὑποδεικνύουσα τοὺς προσφορωτέρους τρόπους ἐπενδύσεως αὐτῆς καὶ τέλος ἔχει τὴν καθόλου κατεύθυνσιν ἐπὶ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἱδρύματος, ὑποκαταστημάτων, τοπικῶν παραρτημάτων, θεραπευτηρίων κλπ. καὶ ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

3. Τὰ ὑποκαταστήματα καὶ τοπικὰ παραρτήματα ἐπιμελοῦνται τῆς κανονικῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς ταύτην ὑπαγομένων προσώπων, τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς χορηγήσεως τῶν παροχῶν καὶ ἐκτελοῦσι τὰ παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ἀνατιθέμενα ἔργα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

4. Τὸ Ἵδρυμα διευθύνεται παρὰ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις προΐσταται τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως καὶ καθοδηγεῖ, κατευθύνει, ἐποπτεύει καὶ ἐλέγχει πάσας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἱδρύματος.

5. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος διορίζεται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος, ἐκ τῶν κεκτημένων δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς ἢ Σχολῆς Πολιτικῶν ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, μεμαρτυρημένην εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀποδεδειγμένην πεῖραν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν φορέων τῆς Ἀσφαλίσεως.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἀπολύεται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐξ ἑνὸς Ἀρεοπαγίτου ὡς προέδρου, ἑνὸς ταktικοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς τῶν Νομικῶν Συμβούλων, ἐφόσον ὑφίσταται εἷς τῶν λόγων, δι' οὓς ἀπολύονται οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ μέλη τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου ὁρίζονται, αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ μὲν Ἀρεοπαγίτης ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς, ὁ δὲ Νομικὸς Σύμβουλος ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

6. Ἡ σύνθεσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἱδρύματος καὶ ὁ τρόπος τῆς παρὰ τούτου προσλήψεως τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὰς τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τὰ προσόντα των, ἡ διαβάθμισίς των, τὰ τῆς προαγωγῆς των, τὰ τῶν ἀδειῶν καὶ μεταθέσεων αὐτῶν, τὰ πρὸς τὴν θέσιν των ἀσυμβίβαστα, οἱ λόγοι πειθαρχικῆς διώξεως καὶ ἀπολύσεως αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ὑπαλληλικὴν των κατάστασιν θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ κανονισμῶν, ἐκδιδομένων καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται νὰ μετατάσσωνται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἱδρύματος ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι Δημόσιοι ὑπάλληλοι κεκτημένοι τὰ παρὰ τῶν κανονισμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁρισθησόμενα προσόντα. Ἡ μετάταξις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένης μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Δ. Συμβουλίου καὶ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱδρύματος. Οἱ οὕτω μετατασσόμενοι λογίζονται ἀπολυόμενοι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας λόγῳ καταργήσεως θέσεως, διαφυλασσομένων ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν ἐκ ταύτης ἀπορρεόντων δικαιωμάτων, πλὴν τοῦ τῆς εἰσπράξεως τῆς τυχὸν ἀνηκούσης αὐτοῖς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου συντάξεως, ἥτις εἰσπραξις ἀποκλείεται ἐφ' ὅσον χρόνον ὑπηρετοῦσι παρὰ τῷ ἱδρύματι. Ἡ διὰ διορισμοῦ συμπλήρωσις τῶν συνεπείᾳ τῶν μετατάξεων ὁπωσδήποτε κενουμένων θέσεων δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δ. Συμβουλίου.

Διὰ Κανονισμοῦ δύναται νὰ ὁρίζηται, ὅτι διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἢ τὴν ἐποπτείαν ἢ τὴν εἰδικωτέραν κατεύθυνσιν ὡρισμένων εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν χρησιμοποιοῦνται καὶ εἰδικοὶ ἀνώτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

7. Αἱ ἀντιμισθίαι ἢ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ὑπηρετούντων τὸ Ἵδρυμα ὑπαλλήλων καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὁρίζονται διὰ Κανονισμῶν.

Διὰ μεταγενεστέρων τροποποιήσεων τῶν ἐν τῇ παρούσῃ καὶ τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ Κανονισμῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θίγωνται εἰς σοβαρὰν ἔκτασιν κεκτημένα οὐσιώδη δικαιώματα τοῦ προσωπικοῦ.

8. Οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ἱδρύματος προάγονται, ὑποβιβάζονται ἢ ἀπολύονται, μετ' ἀπόφασιν ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ προέδρου, τῶν δύο ἀντιπροέδρων, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ἱδρύματος, ὁριζομένου κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τοῦ, περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἀσκουμένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, οὗτινος αἱ ἐν προκειμένῳ ἀποφάσεις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκεινται.

9. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος, θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ τῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ πρὸς θεωρητικὴν εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τῆς καθόλου κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἡ τοιαύτη μετεκπαίδευσις δύναται νὰ ἀνατεθῇ διὰ τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Ταμεῖα.— Διοίκησις καὶ ἔλεγχος τῶν Ταμείων.

Ἄρθρον 20.

1. Πάντα τὰ Ταμεῖα καὶ τὰ ἐπικουρικὰ τοιαῦτα, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, καθίστανται ἴδια νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν

ἔλεγχον τῆς Πολιτείας, ἣν ἀσκεῖ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας (Διεύθυνσις Ἐργασίας καὶ Κοιν. Προνοίας) εἰς ἣν ἔκτασιν, καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὧν ὀργάνων θέλει ὁρίσει κανονισμός.

Ταμεῖα λειτουργοῦντα ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς διατάξεως συμβάσεως συναφθείσης μετὰ τοῦ Ἔλληνος Δημοσίου δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἀποτελοῦντα ὀργανισμοὺς αὐτονόμους διοικουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτῶν.

Αἱ καταστατικαὶ διατάξεις ἑκάστου Ταμείου, αἱ καθορίζουσαι τὴν σύνθεσιν καὶ προεδρίαν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ συμβουλίου παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ὁρίζεται ὅτι τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου μετέχουσιν ἀφ' ἑνὸς οὐχὶ περισσότεροι τῶν τριῶν ἐργοδοτῶν ἢ ἀντιπροσώπων τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τοὺς μισθωτοὺς τῆς ὁποίας λειτουργεῖ τὸ ταμεῖον, ἀφ' ἑτέρου οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν ἡσφαλισμένων παρ' αὐτῷ καὶ τρίτον δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ἱδρύματος οὐχὶ περισσότεροι τῶν τριῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει αἱ ἐν λόγῳ καταστατικαὶ διατάξεις τροποποιοῦνται ἀναλόγως.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ταμείων καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν ὁρίζεται διὰ μὲν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ ἱδρύματος μονοετὴς διὰ δὲ τὰ λοιπὰ μέλη διετής.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἑκάστου ταμείου δύναται νὰ διαλυθῇ διὰ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 8 τοῦ ἄρθρου 15 ὁριζομένους λόγους, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένης βάσει ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Διοίκησις τοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς προσωρινὴν Διοικητικὴν ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ ἱδρύματος ὡς προέδρου, ἑνὸς ἐργοδότου καὶ ἑνὸς ἡσφαλισμένου διοριζομένων πάντων διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μέχρις ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἥτις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βραδύνῃ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως.

«Ὁ μετέχων διοικητικοῦ συμβουλίου ταμείου ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ἱδρύματος ἢ δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ἐν περιπτώσει συμμετοχῆς πλειόνων τοιούτων ὑπαλλήλων ὁ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁριζόμενος δὲν ἔχει δικαίωμα ψήφου κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τῆς ψήφου αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ ἡ διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ἀπαιτουμένη πλειοψηφία.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 17 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως δι' ὅσας ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ταμείου ὁ μετέχων τούτου ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ἱδρύματος ἢ ὁ περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου δημόσιος ὑπάλληλος ἤθελε κρίνει ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 17 ὡς ἀντικειμένας πρὸς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, τῶν ἐκδοθησομένων βάσει αὐτοῦ κανονισμῶν ἢ τῶν ἰσχυουσῶν καταστατικῶν διατάξεων τοῦ Ταμείου.

3. Ἡ τροποποίησις τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 καταστατικῶν διατάξεων (διατάξεων νόμων, Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων) ἐνεργεῖται διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὀφείλει νὰ ἀκούσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἑκάστοτε ἐνδιαφερομένου Ταμείου.

4. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὁρισθήσονται αἱ λόγοι πειθαρχικῆς διώξεως καὶ ἀπολύσεως τῶν δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων καὶ τῶν ἐπικουρικῶν Ταμείων προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναί, ἡ ἀκολουθητέα διαδικασία ὡς καὶ τὰ ἁρμόδια ὄργανα διὰ τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῶν, ἐν λόγῳ, ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

5. Προκειμένου περὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ τῶν παρ' αὐτῷ Ἐπικουρικῶν Ταμείων», τόσον τὸ Διοικητικὸν Προσωπικὸν ὅσον καὶ ἡ ὀργάνωσις αὐτῶν διέπονται παρὰ τῶν ἄχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, περιοριζομένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομ. Ταμείου δὲν δύναται νὰ ἀποτελῇ μέλος μετὰ ψήφων τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ἀσφαλιστικὴ ἐξυγίανσις τῶν Ταμείων.

Ἄρθρον 21.

1. Ἡ παρὰ τῶν Ταμείων χορηγουμένη εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ἡσφαλισμένους προστασία, δέον:

α) Νὰ μὴ εἶνε κατ' οὐδὲν κατωτέρα τῆς διὰ τῶν ἄρθρων 8, 40, 41, 42, 43, 44, 46 καὶ 47 παράγρ. 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου θεσπιζομένης.

καὶ β') Νὰ καλύπτεται διὰ τακτικῶν πόρων, καθωρισμένων δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν ἀσφαλιστικῶν μαθηματικῶν μεθόδων, αἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐν ἄρθρῳ 26 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος εἰσφορῶν πρὸς τὸ ἵδρυμα ἐὰν ὅμως μεταξὺ τῶν τακτικῶν πόρων περιλαμβάνεται καὶ εἰσφορὰ τοῦ ἐργοδότου καὶ τοιαῦται τῶν ἡσφαλισμένων, δέον μεταξὺ τῶν εἰσφορῶν τούτων νὰ ὑφίσταται ἀναλογία οὐχὶ ἐπαχθεστέρα διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν πρὸς τὸ Ἵδρυμα εἰσφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων.

2. Ἐὰν ἡ παρὰ τῶν καταστατικῶν διατάξεων Ταμείου προβλεπομένη προστασία εἶνε ἐυρυτέρα τῆς παρὰ τῶν ἄρθρων 8, 40, 41, 42, 43, 44, 46 καὶ 47 παράγρ. 3, 4 καὶ 5 θεσπιζομένης, διὰ δὲ τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον β' ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου κάλυψιν αὐτῆς ἀπαιτοῦνται μεγαλύτεροι πόροι τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου θεσπισμένων, αὐξάνονται ἀναλόγως αἱ πρὸς αὐτὸ εἰσφοραί, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων. Ἐὰν ὅμως αἱ, ἐν λόγῳ, εἰσφοραὶ εἶνε ἀνώτεραι πλέον τῶν 10 ο)ο τῶν ἐν ἄρθρῳ 26 παράγρ. 2 καθοριζομένων, διὰ τὴν αὔξησιν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων, διδομένη κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ. Μὴ παρεχομένης τῆς συγκαταθέσεως παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἢ παρὰ τοῦ ἑνὸς τούτων περιορίζεται ἀναλόγως ἡ, παρὰ τῶν καταστατικῶν διατάξεων τοῦ Ταμείου, προβλεπομένη προστασία καὶ μειοῦνται κατὰ τὸ πρέπον μέτρον αἱ χορηγούμεναι παροχαί.

3. Ἡ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁρισμῶν τῶν προηγουμένων παραγράφων τυχὸν ἀναγκαία τροποποίησις τῶν καταστατικῶν διατάξεων (διατάξεων νόμων, Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων) τῶν Ταμείων, ἐνεργεῖται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας βάσει ἀσφαλιστικῶν μαθηματικῶν μελετῶν, ἐκτελουμένων ἐντολῇ αὐτοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὀφείλει πρότερον ν' ἀκούσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἑκάστοτε ἐνδιαφερομένου Ταμείου.

Ἡ ἐπὶ πάντων τῶν Ταμείων ἐφαρμογὴ τῶν ὁρισμῶν τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δέον νὰ ἔχῃ συντελεσθῇ ἐντὸς τὸ πολὺ τριετίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

4. Αἱ καταστατικαὶ διατάξεις (διατάξεις νόμων, Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων) τῶν Ταμείων, αἱ μὴ ἀντικείμεναι πρὸς τὰς ἀφορώσας ταῦτα διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, θέλουσι δὲ κωδικοποιηθῇ εἰς ἑνιαῖον κείμενον διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Αἱ, ἐν λόγῳ, διατάξεις δύνανται νὰ τροποποιῶνται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων

παρά τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προτάσει τῶν οἰκείων Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

5. Τὰ ἐπικουρικὰ Ταμεῖα διέπονται κατὰ πάντα παρὰ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυουσῶν περὶ αὐτῶν διατάξεων. Ἐὰν ὅμως δι' ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης, ἐκτελουμένης κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διαπιστωθῇ ὅτι παρ' ἐπικουρικῷ Ταμείῳ δὲν ὑφίστανται οἰκονομικὴ ἰσορροπία, ἀποκαθίστανται αὐτή, τροποποιουμένων δεόντως ἐκ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ διατάξεων, (διατάξεων νόμων, Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων), ἐκείνων δι' ὧν καθορίζονται αἱ παροχαὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως αὐτῶν.

Ἡ τροποποίησις, τῶν ἐν λόγῳ, διατάξεων ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὀφείλει ν' ἀκούσῃ προηγουμένως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐνδιαφερομένου Ἐπικουρικοῦ Ταμείου.

6. Τὰ Ταμεῖα καὶ τὰ ἐπικουρικὰ Ταμεῖα ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ταυλάχιστον κατὰ τριετίαν, τὰ ἀσφαλιστικὰ αὐτῶν ἰσοζύγια, κατηρτισμένα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ἰσοζυγίου τοῦ Ἱδρύματος ἐκδοθησομένου κανονισμοῦ.

Διάλυσις Ταμείων.

Ἄρθρον 22.

1. Ἐὰν δι' ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης, ἐκτελουμένης ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διαπιστωθῇ ὅτι ὡρισμένων Ταμείων δὲν δύναται νὰ χορηγῇ τὴν διὰ τῶν ἄρθρων 8, 40, 41, 42, 43, 44, 46 καὶ 47 παρ. 3, 4 καὶ 5, θεσπιζομένην προστασίαν δι' εἰσφορῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἠσφαλισμένων μὴ ὑπερβαινουσῶν πλέον τοῦ 10 ο/ο τάς, ἐν ἄρθρῳ 26 παράγραφος 2, καθοριζομένας εἰσφοράς, τὸ Ταμεῖον διαλύεται.

Ἐπίσης διαλύεται πᾶν Ταμεῖον ἱδρυμένον ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν ὡρισμένης ἐπιχειρήσεως.

α) Ἐὰν παύσῃ λειτουργοῦσα ἡ ἐπιχείρησις ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν τῆς ὁποίας συνέστη.

καὶ β) Ἐὰν ὁ, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων μειωθῇ πλέον τοῦ ἡμίσεος.

Εἰς τάς, ἐν λόγῳ, περιπτώσεις ἡ διάλυσις ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ περιουσία διαλυομένου Ταμείου, τὰ μητρῶα καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ τηρούμενα βιβλία περιέρχονται εἰς τὸ Ἵδρυμα ὅπερ καὶ βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ διαλυομένου Ταμείου, καθ' ὃ μέτρον θέλει ὁρίσῃ τὸ περὶ διαλύσεως Διάταγμα βάσει τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ μαθηματικοῦ ἀποθέματος ἑκάστου δικαιούχου, ἅπερ ἐξευρίσκεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ.

3. Ἀπὸ τῆς διαλύσεως Ταμείου ἡ ἀσφάλισις τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου συνεχίζεται παρὰ τῷ Ἱδρύματι, συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

4. Οἱ τυχὸν ταμτικοὶ πόροι διαλυομένου ταμείου, οἱ προερχόμενοι ἐκ τελῶν ἢ δικαιωμάτων ἢ ἐπὶ τοῦ κοινοῦ ἐπιβολὴ τῶν ὁποίων προβλέπεται ἢ ἐπετράπη διὰ νόμου ἢ ἐξ ἐτησίων εἰσφορῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, καλυπτομένων διὰ τοιούτων τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ἀποτελοῦσι, ἀπὸ τῆς διαλύσεως, εἰδικοὺς πόρους τοῦ Ἱδρύματος καὶ χρησιμεύουσι πρὸς κάλυψιν παροχῶν χορηγηθεισῶν παρὰ τοῦ Ταμείου, δι' ἃς δὲν ὑρίστατο παρ' αὐτῷ τὸ πρέπον μαθηματικὸν ἀπόθεμα ἢ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τυχὸν ἀνεπαρκῶν μαθηματικῶν ἀποθεμάτων τῶν παρὰ τῷ διαλυθέντι Ταμείῳ ἠσφαλισμένων καὶ μὴ παρισταμένης τοιαύτης ἀνάγκης ὡς ἀσφάλιστρα διὰ τὴν πρόσθετον ἀσφάλισιν τῶν προσώπων, ἅτινα εἰς περίπτωσιν μὴ διαλύσεως τοῦ Ταμείου θὰ ἠσφαλίζοντο παρ' αὐτῷ.

5. Δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον ὁ χρόνος ἀσφαλίσεώς του παρὰ τῷ διαλυθέντι Ταμείῳ λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ἱδρύματι κατὰ τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ τοῦ θανάτου ἡ δὲ διὰ τόν, ἐν λόγῳ χρόνον καταταξις ἑκάστου τούτων εἰς τὰς μισθολογικὰς κλάσεις τοῦ ἄρθρου 8 ἐνεργεῖται βάσει τῆς περιουσίας τοῦ διαλυθέντος Ταμείου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ μαθηματικοῦ ἀποθέματος τοῦ ἠσφαλισμένου, ὅπερ ἐξευρίσκεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3, κανονισμοῦ.

6. Κανονισμὸς θέλει προνοήσῃ διὰ τὴν πρόσληψιν παρὰ τῷ Ἱδρύματι τοῦ μὴ ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων προσωπικοῦ τῶν διαλυομένων Ταμείων.

7. Τὸ Ταμεῖον τῶν Μεταλλευτῶν δύναται νὰ διαλυθῇ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος «περὶ διορισμοῦ τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος».

Διαλυομένου τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν αἱ βαρύνουσαι τοῦτο καὶ τοὺς οἰκείους ἐργοδότας παροχαὶ χορηγοῦνται τοῦ λοιποῦ παρὰ τοῦ Ἱδρύματος, εἰς ὃ περιέρχεται ἡ περιουσία τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, οἱ δ' ἐκτελοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν τούτου μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ καταργήσεως θέσεως καὶ προσλαμβάνονται μετὰ τῶν ἐκτάκτων παρὰ τῷ Ἱδρύματι, ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τὸ ἐτήσιον ποσὸν ἑκάστης τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἐδαφίων μελλουσῶν νὰ χορηγηθῶσι παρὰ τοῦ ἱδρύματος συντάξεων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 3.000 δραχ.

8. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως κατὰ τ' ἀνωτέρω τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν οἱ παρ' αὐτοῦ λαμβάνοντες σύνταξιν ἀναπηρίας, ὑποβληθήσονται εἰς ἐπανεξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας των παρὰ δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, τῆς ἐπανεξετάσεως λογιζομένης, ὡς προκαλουμένης παρὰ τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐκ τῶν, ἐν λόγῳ, συνταξιούχων μόνον εἰς τοὺς παρὰ δευτεροβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, κριθησομένους κατὰ τὸ ἄρθρον 40 παράγραφος 1 ὡς ἀναπήρους θέλουν ἐξακολουθήσῃ, χορηγούμεναι παρὰ τοῦ Ἱδρύματος αἱ παρὰ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις, ἑκάστης τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον ποσὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατώτερον ἐπὶ ἀναπηρίας μὲν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 40 παράγραφος 4 ὁριζομένου σταθεροῦ ποσοῦ, ἐπὶ ἀπολύτου δὲ ἀνικανότητος ἐκ τοῦ, ἐν λόγῳ, ποσοῦ ηὐξημένου κατὰ 50 ο/ο. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφος 6 ἐδάφιον α' ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ἐν λόγῳ συντάξεις.

Συγχώνευσις Ταμείων.

Ἄρθρον 23.

1. Ταμεῖα, ὧν αἱ καταστατικαὶ διατάξεις ἱκανοποιοῦσι τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 20 παράγραφος 2 καὶ 21 παρ. 1, δύνανται νὰ συγχωνεύωνται εἰς ἑνιαῖον Ταμεῖον.

2. Ἡ συγχώνευσις ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατ' αἴτησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ἐνδιαφερομένων Ταμείων, βάσει ἀφ' ἑνὸς ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης, ἐκτελουμένης ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὀφείλει ν' ἀκούσῃ προηγουμένως τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν συγχωνευομένων Ταμείων

3. Τὸ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως προκῦπτον Ταμεῖον ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματά του καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν εἰς αὐτὸ συγχωνευομένων, διενεργεῖ τοῦ λοιποῦ τὴν ἀσφάλισιν τῶν παρὰ τούτοις ἠσφαλισμένων καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν Ταμείων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

4. Πᾶν Ταμεῖον, αἰτήσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ συγχωνεύηται πρὸς τὸ Ἵδρυμα διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, βάσει ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης περὶ τοῦ Ταμείου, ἐκτελουμένης μερίμνῃ τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐπὶ τῆς τοιαύτης συγχωνεύσεως ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου λογιζομένου ὡς διαλυομένου.

5. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, βάσει ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης, ἐκτελουμένης μερίμνῃ τοῦ Ἱδρύματος καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀφαιρέσει τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν διὰ τῶν νόμων 3460, 4434, ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 καὶ 5243 ἱδρυμένων Ταμείων, δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ ἵδρυμα ἡ διενέργεια τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου, τῶν παρὰ τοῖς, ἐν λόγῳ, Ταμείοις ἠσφαλισμένων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ταύτῃ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως. Τῶν κλάδων ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου ἑκάστου τῶν περὶ ὧν οἱ νόμοι 3460, 4434 (ἄρθρα 2, 3 καὶ 4) καὶ 5243 ταμείων λογιζομένου ὡς αὐτοτελοῦς ταμείου διαλυομένου.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ, ἐν λόγῳ, Διατάγματος καταργοῦνται αἱ πρὸς τὰ ἀνώτερα Ταμεῖα εἰσφοραὶ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων, αἱ καθωρισμέναι ὑπὲρ τοῦ κλάδου ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου.

6. Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον δύναται νὰ συγχωνευθῇ πρὸς τὸ Ταμεῖον παρ' ᾧ εἶναι ἠσφαλισμένα τὰ καὶ παρ' αὐτοῦ προστατευόμενα πρόσωπα.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι καὶ ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει, διὰ δὲ τοῦ περὶ συγχωνεύσεως Διατάγματος καθορίζονται ἀφ' ἑνὸς τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως προκύπτοντος Ταμείου καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ χορηγητέαι παροχαὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεώς των.

7. Τὸ ὑφιστάμενον ταμεῖον Προνοίας ὑπαλλήλων τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης διαλύεται, ἡ δὲ περιουσία του μεταβιβάζεται εἰς τὸ Ἵδρυμα, ὅπερ διαχειρίζεται αὐτὴν ὡς ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἤδη ἰσχύοντος καταστατικοῦ του ἐν λόγῳ ταμείου δυναμένων νὰ γεννηθῶσιν ἀξιώσεων ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεώς της παρὰ τῷ ἐν λόγῳ ταμείῳ ἠσφαλισμένων. Ἡ ἀνωτέρω ρύθμισις δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ ἄλλων λειτουργούντων ὁμοίων ταμείων Προνοίας, ἐφ' ὅσον ταύτην ἤθελε ζητήσει τὸ Δ. Συμβούλιον αὐτῶν.

Διακανονισμὸς ἑτέρων ἀσφαλιστικῶν σκοπῶν ὑπηρετουμένων παρὰ Ταμείων.

Ἄρθρον 24.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν διαταγμάτων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 12 παραγρ. 2 καὶ 23 παραγρ. 5, τὰ ταμεῖα, τὰ συσταθέντα δυνάμει τῶν νόμων 3460, 4434 (ἄρθρα 2, 3 καὶ 4) καὶ 5243 θέλουσι περιορισθῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀνεργίας, τὴν ὁποίαν θὰ διεξάγωσι βάσει τῶν περὶ αὐτῆς κειμένων διατάξεων καὶ διὰ τῶν πόρων οἱ ὁποῖοι θὰ ἀπομείνουν εἰς αὐτὰ μετὰ τὴν ἰσχὺν τῶν προαναφερθέντων Διαταγμάτων. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτων τὸ παρὰ τοῦ νόμου 5243 ἱδρυθὲν ταμεῖον μετονομάζεται εἰς «ταμεῖον ἀνεργίας Τυπογράφων» καὶ διέπεται ὡς πρὸς τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως παρὰ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυουσῶν διατάξεων.

2. Μετὰ τὴν ἰσχὺν τῶν περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 12 παραγρ. 2 καὶ 23 παραγρ. 5 διαταγμάτων τὰ ταμεῖα ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν, Μυλεργατῶν καὶ Τυπογράφων δύνανται νὰ καταργηθῶσιν διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὀφείλει νὰ ἀκούσῃ πρότερον τὸ Δ. Συμβούλιον αὐτῶν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει συσταθῇ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἀπὸ καλούμενον «Κεφάλαιον Ἀνεργίας», πρὸς διενέργειαν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας, τῶν καπνεργατῶν, μυλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν. Τὰ κεφάλαια καὶ οἱ πόροι τῶν καταργουμένων Ταμείων θέλουσι περιέλθῃ εἰς τὸ Κεφάλαιον Ἀνεργίας, τοῦτο δὲ θέλει ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν κατὰ τοὺς κατωτέρω ὁρισμούς.

Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς Πολιτείας ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Ἀνεργίας θ' ἀσκῆται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 20 παράγραφος 1.

3. Διὰ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδοθησομένου Διατάγματος ὁρισθήσονται ἡ ἕδρα καὶ τὰ τῆς διοικήσεως (συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 20 παράγραφος 2 ἐδ. δεύτερον) διαχειρίσεως, τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων, ἐκπροσωπήσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Κεφαλαίου Ἀνεργίας, ὁ τρόπος ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν του, ἡ διὰ τὸν εὐχερέστερον ὑπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν καὶ παροχῶν κατάταξις τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις καὶ αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πόρων αὐτοῦ χορηγητέαι παροχαὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις καὶ ὁ τρόπος χορηγήσεώς των.

Αἱ παροχαὶ τοῦ Κεφαλαίου Ἀνεργίας, θὰ παραγράφωνται μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς καταστῶσιν ἀπαιτηταί.

4. Διὰ τὴν καταβολὴν καὶ τὴν εἰσπραξιν τῶν εἰσφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων πρὸς τὸ Κεφάλαιον Ἀνεργίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπαιτήσεων τούτων θὰ ἰσχύωσαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 27 καὶ 28 τοῦ παρόντος.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 θέλουσιν ἰσχύῃ καὶ διὰ τὸ Κεφάλαιον Ἀνεργίας, αἱ δὲ τοῦ ἄρθρου 49 διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ χορηγουμένας παροχάς.

Αἱ μεταξὺ τοῦ Κεφαλαίου Ἀνεργίας καὶ τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV. 11
Οἰκονομικὴ Ὀργάνωσις. 111
Πόροι τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως. 71
Ἄρθρον 25. 17
1. Τὸ Ἵδρυμα ἔχει ὡς πόρους: 117
α) Εἰσφορὰς τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων.

β) Τὰ ποσά, τὰ προερχόμενα ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῆς τοιχὸν συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς δαπάνας διὰ τὴν χορήγησιν, εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ τῆς προσθέτου περιθάλψεως καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς παρὰ τοῦ Ἱδρύματος πωλήσεως τῶν χρησίμων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως ἐντύπων, ἅτινα θέλουσιν ὁρισθῆ κανονισμοί.

γ) Τοὺς τόκους καὶ τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

καὶ δ) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.

2. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως καὶ πρώτης λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον νὰ συναλλογήσῃ δάνειον ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους μετ' ἔγκρισιν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ὅρων τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ δάνειον τοῦτο δύναται νὰ παρασχεθῇ καὶ παρὰ τῶν ὑφισταμένων Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

Τὰ διὰ τὴν σύναψιν τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον συμβάσεων δανείων ἐγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

3. Πόροι ἑκάστου Ταμείου εἶναι :

α) Αἱ πρὸς αὐτὸ εἰσφοραὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ἠσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων, αἱ προβλεπόμεναι παρὰ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ διατάξεων, ἢ τῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 21, Διαταγμάτων.

β) Τὰ ἔσοδα ἢ αἱ ὑπὲρ αὐτοῦ χορηγίαι αἱ προερχόμεναι ἢ καλυπτόμεναι ἐκ τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ὧν ἡ ἐπὶ τοῦ Κοινοῦ ἐπιβολὴ προβλέπεται ἢ συγχωρεῖται ἐκ διατάξεων νόμων.

Οἱ πόροι τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀπαναλοῦνται «τακτικοὶ πόροι τοῦ Ταμείου».

γ') Τὰ ἔσοδα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς τυχὸν πωλήσεως παρ' αὐτοῦ τῶν παρὰ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ διατάξεων προβλεπομένων ἐντύπων, τῶν χρησίμων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

δ) Οἱ τόκοι καὶ αἱ πάσης φύσεως πρόσοδοι ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

καὶ ε) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.

Εἰσφοραί.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς πρὸς τὸ Ἵδρυμα διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ὁρίζεται δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν οὗτος ἑκάστοτε ἀνήκει καὶ καταπέμεται εἰς βάρος τούτου καὶ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Α') Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων ἀποτελούντων μέλη πληρωμάτων πλοίων ἢ πλοιαρίων :

Μισθολογικὴ κλάσις	Ποσὸν εἰσφορᾶς εἰς δραχμὰς	Εἰς βάρος ἠσφαλισμένου δραχμαί	Εἰς βάρος ἐργοδότου δραχμαί
I	0,25	0,10	0,15
II	0,75	0,35	0,40
III	1,20	0,55	0,65
IV	1,60	0,70	0,90
V	2,00	0,90	1,10
VI	2,40	1,10	1,30
VII	2,75	1,25	1,50
VIII	3,30	1,50	1,80
IX	4,10	1,85	2,25

Β') Δι' ἑκάστων τῶν λοιπῶν ἠσφαλισμένων.

Μισθολογικὴ κλάσις	Ποσὸν εἰσφορᾶς εἰς δραχμὰς	Εἰς βάρος ἠσφαλισμένου δραχμαί	Εἰς βάρος ἐργοδότου δραχμαί
I	0,50	0,20	0,30
II	1,50	0,65	0,85
III	2,40	1,10	1,30
IV	3,20	1,45	1,75
V	4,00	1,80	2,20
VI	4,80	2,15	2,65
VII	5,50	2,50	3,00
VIII	6,60	3,00	3,60
IX	8,20	3,70	4,50

Διὰ Διαταγμάτων ὅμως προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενα ποσὰ εἰσφορῶν ν' αὐξηθῶσι τὸ πολὺ κατὰ 20 ο/ο.

2. Αἱ πρὸς τὸ Ἵδρυμα εἰσφοραὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ὁρίζονται δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον, ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἑκάστοτε ὑπάγεται οὗτος, ὡς ἀκολούθως :

Μισθολογικὴ κλάσις	εἰσφορὰς εἰς Ποσὸν δραχμὰς	ἠσφαλισμένου Εἰς βάρος δραχμαί	ἐργοδότου Εἰς βάρος δραχμαί
I	0,75	0,35	0,40
II	2,25	1,00	1,25
III	3,60	1,60	2,00
IV	4,80	2,20	2,60
V	6,00	2,75	3,25
VI	7,20	3,30	3,90
VII	8,25	3,70	4,55
VIII	9,90	4,45	5,45
IX	12,30	5,55	6,75

«Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τῶν ἐκδιδομένων διαταγμάτων δέον ν' αὐξομειοῦνται αἱ παρὰ τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμεναι εἰσφοραὶ ἀναλόγως τῶν διὰ τοὺς μέσους ὅρους τῶν μισθολογικῶν κλάσεων καθοριζομένων αὐξομειώσεων, ἐπιτρεπομένης ὅμως τῆς στρογγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς ποσὰ μὴ καταλήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

3. Ἐὰν συνταξιοῦχος πραγματοποιήσῃ ἡμέρας ἐργασίας χωρὶς τοῦτο νὰ συνεπάγηται λήξιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν (ἄρθρον 41 παράγραφος 1) ἡ εἰσφορὰ συνίσταται ἐκ μόνου τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 περίπτωσις Α καὶ Β βαρύνοντος τὸν ἐργοδότην ποσοῦ καὶ βαρύνει τοῦτον καὶ μόνον.

Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς προαναφερομένης παραγράφου αἱ εἰσφοραὶ διατίθενται ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

4. Τὸ ποσὸν τῶν πρὸς ἕκαστον Ταμεῖον εἰσφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ὁρίζεται παρὰ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ διατάξεων ἢ τῶν διατάξεων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐκδιδομένων Διαταγμάτων.

5. Εἶναι ἄκυρος πᾶσα συμφωνία μεταξὺ ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐργοδοτῶν ἀφ' ἑτέρου, περὶ ἐπαυξήσεως τοῦ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους βαρύνοντος τοὺς ἠσφαλισμένους τμήματος τῆς εἰσφορᾶς ἢ περὶ μεταθέσεως τῆς εἰσφορᾶς εἰς βάρος τοῦ συνταξιούχου.

Καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 27.

1. Διὰ τὴν πρὸς τὸν οἰκεῖον φορέα τῆς ἀσφαλίσεως καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνεται ὁ ἐργοδότης.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος παρέχῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἐναντι μισθοῦ εἰς ἐργοδότην, ὅστις ὅμως δὲν εἶνε ὁ ἐκμεταλλευόμενος τὴν σχετικὴν ἐπιχείρησιν, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως ὁ, ἐν λόγῳ, ἐργοδότης καὶ ὁ ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἐπιχείρησιν.

2. Ὁ ἐργοδότης ἐντὸς ἑπτὰ τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀφ' ἑκάστης ἡμέρας πληρωμῆς παρ' αὐτοῦ τοῦ μισθοῦ εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα τῆς ἀσφαλίσεως, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ, τὰς εἰσφορὰς διὰ τὰς πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης πραγματοποιηθείσας παρὰ τῶν ἠσφαλισμένων ἡμέρας ἐργασίας.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως, πρὸς εἴσπραξιν τῶν εἰσφορῶν, ἐκδίδουσι καὶ χρησιμοποιοῦσιν ἔνσημα, ταῦτα ἀπολαύουσι τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπιζομένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα.

3. Κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους ὁ ἐργοδότης δικαιοῦται νὰ παρακρατῇ τὰ τμήματα τῶν εἰσφορῶν, τὰ βαρύνοντα τούτους κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, προκειμένου περὶ τοῦ Ἱδρύματος ἢ κατὰ τὰς οἰκείας καταστατικὰς διατάξεις ἢ τὸ τροποποιοῦν αὐτὰς Διάταγμα, προκειμένου περὶ Ταμείου. Τὸ, ἐν λόγῳ, δικαίωμα τοῦ ἐργοδότου ἀποσβέννυται, ὁσάκις δὲν ἀσκεῖται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς σχετικῆς ἡμέρας πληρωμῆς τῶν μισθῶν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.

4. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν καταβάλῃ ἐμπροθέσμως εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα ἀσφαλίσεως τά, ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἠσφαλισμένων, παρακρατηθέντα κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσά, διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαιρέσεως.

5. Ἡ παρὰ τοῦ ἐργοδότου μὴ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν πρὸς τὸν οἰκεῖον φορέα τῆς ἀσφαλίσεως δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἠσφαλισμένον στέρησιν ἢ μείωσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παροχῶν.

Εἰσπραξὶς καθυστερουμένων εἰσφορῶν καὶ ἀπαιτήσεων.

Ἄρθρον 28.

1. Εἰσφοραί, μὴ καταβληθεῖσαι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπιβαρύνονται διὰ τοῦ νομίμου τόκου ὑπερημερίας, ὅστις ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τῆς, ἐν λόγῳ προθεσμίας.

2. Δι' εἰσφοράς, καθυστερουμένας πλέον τοῦ διμήνου, δύναται νὰ ἐπιβάλληται εἰς βάρος τῶν ἐργοδοτῶν παρὰ τῶν διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησομένων ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως πρόσθετον τέλος, ἴσον πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν.

3. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτήσεις τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν, τόκων ὑπερημερίας, προσθέτων τελῶν ἢ δαπανῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 51 παράγραφος 2 ἢ ἐπαυξήσεων τῶν εἰσφορῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 73 ἢ ἐκ καταλογισμῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 74 εἰσπράττονται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων», ἐνταχθείσης τοῦ νόμου τούτου τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, συμφώνως πρὸς τοῦτο τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος, ἑκάστοτε ὁριζόμενα διὰ τάξεως καὶ δημοσίων εἰσπρακτόρων.

Οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσι, ὅπως καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον τὰς δαπάνας, ἃς συνεπάγεται δι' αὐτὸ ἡ διὰ τῆς ταμειακῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας ἀναγκαστικὴ εἰσπραξις τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν, τοῦ κατ' ἔτος καταβλητέου ποσοῦ ὁριζομένου καὶ κατανεμομένου εἰς βάρος ἑκάστου φορέως διὰ πράξεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ὡς τίτλοι διὰ τὴν παρὰ τῶν ταμείων βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἀπαιτήσεων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως θέλουσι χρησιμεύσῃ καταστάσεις ὀφειλετῶν, συνταττόμεναι καὶ ἀποστελλόμεναι εἰς τὰ ταμεῖα παρὰ τῶν δικαιούχων φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

5. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἐκτελέσεως ἐπιτρέπονται ἐνστάσεις ὑποβαλλόμεναι, κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα, καὶ ἀπευθυνόμεναι κατὰ τῶν οἰκείων φορέων τῆς ἀσφαλίσεως καὶ οὐχὶ κατὰ τοῦ, διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν διώκοντος, ἄνευ εὐθύνης του, Δημοσίου Ταμείου.

Αἱ ἐνστάσεις ἐκδικάζονται ἀνελκύστως παρὰ τοῦ πρωτοβαθμίου μὲν διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσῶν μὴ ὑπερβαινόντων τὰς 20000 δραχ. παρὰ τοῦ Δευτεροβαθμίου δὲ Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου, προκειμένου περὶ ἀνωτέρου ποσοῦ.

6. Ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων φορέως ἀσφαλίσεως διὰ πλειστηριασμοῦ, αὗται κατατάσσονται προνομιακῶς μετὰ τῶν προνομιακῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐν ἐνδεχομένῃ δὲ ἀνεπαρκείᾳ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν, αἱ ὕστω συντρέχουσαι προνομιακαὶ ἀπαιτήσεις κατατάσσονται συμμέτρως.

7. Τὸ δικαίωμα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως πρὸς εἴσπραξιν τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3, ἀπαιτήσεων παραγράφεται μετὰ τριετίαν, ἀφ' ἧς αὗται κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ὑπὸ τῆς τοιαύτης παραγραφῆς ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν.

8. Εἰσφοραί, ἀδικαιολογήτως εἰσπραχθεῖσαι, ἐπιστρέφονται παρὰ τοῦ οἰκείου φορέως τῆς ἀσφαλίσεως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐντὸς πρὸς 5ετίαν.

Ὁ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀδικαιολογήτως εἰσπραχθέντων εἰσφορῶν ἐνδιαφερόμενος ἠσφαλισμένος δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸν πληρωμὴν τοῦ ἐκ τούτων βαρύνοντος αὐτὸν ποσοῦ μετὰ τῶν ἀναλογούντων τόκων.

Τοποθέτησις κεφαλαίων.

Ἄρθρον 29.

1. Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ ἐπενδύωνται εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἢ εἰς κινητὰς ἀξίας ἠγγυημένας παρ' αὐτοῦ ἢ νὰ διατίθενται εἴτε πρὸς ἀπόκτησιν προσοδοφόρων ἀκινήτων δι' ἐκμετάλλευσιν ἢ ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων των ἢ εἴτε πρὸς χορήγησιν δανείων ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ εἴτε τέλος ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους, εἰς δάνεια πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων γενικωτέρας χρησιμότητος διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

2. Τὸ Ἵδρυμα καὶ οἱ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ὁριζόμενοι φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ διαθέτωσι μέρος τῆς περιουσίας των:

α') Πρὸς ἐπέκτασιν καὶ πλουτισμόν, χάριν τοῦ ἔργου τῆς ἀσφαλίσεως, τῶν ἐκασταχοῦ τυχὸν ἀνεπαρκῶν θεραπευτηρίων (ἰατρείων, νοσοκομείων, σανατορίων, μαιευτηρίων, παιδοκομικῶν σταθμῶν ἢ ὑδροθεραπευτηρίων) τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, εἰς Δήμους, Κοινότητας, ἱδρύματα ἢ φιλανθρωπικὰς ὀργανώσεις.

β') Πρὸς ἀπόκτησιν ἰδίων θεραπευτηρίων, ὅπου κρίνουσι ταῦτα ἀνεπαρκῆ ἢ μὴ συμφέρουσαν τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀσφαλίσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου α' οἱ ἐνδιαφερόμενοι φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δικαιοῦνται νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν θεραπευτηρίων καὶ νὰ ἐνασκοῦν ἔλεγχον ἐπὶ τούτων εἰς ἔκτασιν καθοριζομένην διὰ τῶν μεταξὺ αὐτῶν (τῶν φορέων) καὶ τῶν δήμων, κοινοτήτων, ἱδρυμάτων καὶ φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων, συναπτομένων συμφωνιῶν. Ἡ ἔκτασις τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων φορέων τῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Κρατικῶν Θεραπευτηρίων ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τούτων ἀσκητέου ἐλέγχου καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ὑγιεινῆς.

2. Τὸ Δημόσιον, οἱ δῆμοι καὶ κοινότητες δύνανται νὰ παραχωρῶσι δωρεάν, κατὰ κυριότητα, εἰς τὸ Ἵδρυμα τὰ κατάλληλα γήπεδα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν, ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, σκοπῶν.

3. Διὰ κανονισμοῦ ἐνδιεμένου καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καθορισθήσεται εἰδικώτερον καὶ ἐν λεπτομερείᾳ ἡ κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχάς, τὰς τιθεμένας διὰ τῶν ἀνωτέρω παραγράφων, ἀκολουθητέα παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως οἰκονομικὴ πολιτική.

4. Οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, νὰ προσχωροῦν εἰς τοὺς συνταξιούχους των τρεῖς τὸ πολὺ μηνιαίας δόσεις τῶν ἐτησίων συντάξεων ἐπὶ μηνιαίῳ τόκῳ καὶ ἀσφαλίστρῳ 1 ο/ο.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ καὶ διοικονομικὰ προνόμια.

Ἄρθρον 30.

1. Οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως ἀπαλλάσσονται πάντος δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, πάντος τέλους ταχυδρομικοῦ ἢ τηλεγραφικοῦ ἢ τηλεφωνικοῦ, ὡς καὶ δικαστικοῦ εἰς πᾶσαν δίκην των καὶ τέλος ἀπολαύουν ἀνεξαιρέτως ἁπασῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων, διοικητικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ὡς ἐὰν εἶναι αὐτὸ τὸ Δημόσιον.

2. Ἡ καταβολὴ παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως πάσης φύσεως ἀποζημιώσεως ἢ ἀντιμισθίας, διὰ παρεχομένην εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίαν, δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου οὐδὲ εἰς πληρωμὴν φόρου καθόλου προσόδου.

3. Διὰ πᾶσαν ὠφελίαν τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως ὁ τόκος ὑπερημερίας ὁρίζεται εἰς 6 ο/ο. Ὁ τόκος οὗτος ἄρχεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

4. Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινὴ ἐκτέλεσις κατὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, ἐπὶ πάσης δὲ τελεστικοῦ ἀποφάσεως κατ' αὐτῶν ἔχει ἀναστολητικὴν δύναμιν ἡ ὑπὸ τούτων ἀσκουμένη αἴτησις ἀναιρέσεως ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεσμία.

5. Ὁ εἷς τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως ἐπιβαλλόμενος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὅρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ Συμβουλίου ὁριζομένου προσώπου.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁ τοιοῦτος ὅρκος διατυποῦται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῇ ὁ δίδων τὸν ὅρκον κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὅρκος διατυπώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαία ἡ ἔκδοσις περὶ τούτου ἀποφάσεως.

6. Ἅπασαι αἱ δίκαι τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως εἰσάγονται παρ' αὐτοῦ ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς νόμῳ προτεταιμένται τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κλητεύσεως ἄνευ πράξεως προτιμήσεως.

7. Ἡ ἐκτέλεσις κατὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως, γενομένη ὁπωσδήποτε, ἀπαλλάσσει αὐτοὺς πάσης εὐθύνης πρὸς οἱονδήποτε καὶ πρὸς αὐτὸν ἔτι τὸν πραγματικὸν δικαιοῦχον.

8. Ἡ εἰς χεῖρας φορέως τῆς ἀσφαλίσεως κατάσχεσις εἶναι ἄκυρος καὶ ἀποδίδει οὗτος τὰ κατασχεθέντα, ἐὰν δὲν ἐπιζητῇ συνάμει ἀρθρου τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ ἐάν, εἰς περίπτωσιν κθ' ἣν ἡ ἀπαίτησις δι' ἣν ἐπιβάλλεται ἡ κατάσχεσις στηρίζεται ἐπὶ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ ἐπὶ οἱουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου, δὲν ὑπάρχῃ μνεία τῆς ἀξίας ταύτης ἢ τοῦ τοιούτου ἐγγράφου ἐν τῷ κατασχετηρίῳ.

9. Τὰ παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία, ἅτινα θέλει ὁρίσῃ κανονισμός, ἀποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξιν περὶ τε τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων των κατὰ παντὸς μέχρι παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων ταύτων. Ἀπόσπασμα δὲ τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ διὰ τὸ Ἵδρυμα ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τοὺς λοιποὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

ΜΕΡΟΣ Γ'

Ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Παροχαὶ τοῦ Ἱδρύματος εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας

Ἰατρικὴ περίθαλψις

Ἄρθρον 31.

1. Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτων, καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια, τὸ Ἵδρυμα χορηγεῖ εἰς τὸν ἀσθενῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας, καθ' ὃν τρόπον, εἰς ἣν ἔκτασιν καὶ εἰς ἃ κέντρα θέλει ὁρίσῃ κανονισμός, ἰατρικὴν περίθαλψιν, τουτέστι τὴν δέουσαν ἰατρικὴν ἀντίληψιν, τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα καὶ τὰ συνήθη θεραπευτικὰ μέσα.

Ὡς συνταξιοῦχοι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, θεωροῦνται οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν παρὰ τοῦ Ἱδρύματος, ὡς καὶ οἱ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καθιστάμενοι συνταξιοῦχοι τῶν λοιπῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

2. Εἰς περίπτωσιν τοκετοῦ ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου ἢ συζύγου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις συνίσταται εἴτε εἰς μαιευτικὴν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἰατρικὴν ἀντίληψιν μετὰ τῶν ἀναγκαίων φαρμάκων καὶ συνήθων θεραπευτικῶν μέσων εἴτε εἰς ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοήθημα.

Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθήσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πραγτουμένου ἐδαφίου ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρηματικοῦ βοηθήματος.

3. Εὐθὺς ὡς καθίστανται δυνατὴ ἡ χορήγησις ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς ναυτικοὺς ἠσφαλισμένους, ὁ ἐφοπλιστὴς ἀπαλλάσσεται πάσης κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον ὑποχρεώσεως πρὸς περαιτέρω ἰατρικὴν περίθαλψιν.

4. Ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις χορηγεῖται κατὰ κανόνα δωρεὰν παρὰ τοῖς ὅμως δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ ὁρισθῇ ἡ μερικὴ συμμετοχὴ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου μέχρι τοῦ πέμπτου τῶν διὰ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν δαπανῶν τοῦ Ἱδρύματος.

5. Ἐπὶ ἀσθενείας ὀφειλομένης εἰς ἀτύχημα ἢ ἐπαγγελματικὴν νόσον δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

6. Ἡ ἰατρικὴ καὶ μαιευτικὴ ἀντίληψις χορηγοῦνται ἐν ἰατρείῳ, κατ' οἶκον ἢ ἐν νοσοκομείῳ ἢ μαιευτηρίῳ, καθ' ἃ περὶ τούτου θέλει ὁρίσῃ κανονισμός. Εἰς τὴν χορήγησιν ὅμως τῆς ἐν λόγῳ ἀντιλήψεως ἐν νοσοκομείῳ ἢ μαιευτηρίῳ ὑποχρεοῦται τὸ Ἵδρυμα μόνον προκειμένου περὶ ἀσθενῶν ἠσφαλισμένων.

7. Τὸ Ἵδρυμα ἐνασκεῖ, κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα, ἰατρικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀσθενῶν, δι' ἐπισκέψεως τούτων κατ' οἶκον παρὰ πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης του.

8. Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἰατρικῆς καὶ μαιευτικῆς ἀντιλήψεως καὶ τῶν φαρμάκων, τὸ Ἵδρυμα συνάπτει συμβάσεις, εἴτε μετὰ τῶν ἑκαστοτε ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, εἴτε μεθ' ὡρισμένων ἰατρικῶν καὶ φαρμακοποιῶν ἢ πρακτικῶν, ἴδιον ὑγειονομικῶν προσωπικῶν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ.

Ἰατροὶ μὴ ἔχοντες ἀσκήσει ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγοῦν ἰατρικὰς φροντίδας εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν πρόκειται περὶ τῆς χορηγήσεως τοιούτων φροντίδων εἰς ἰατρεῖον, νοσοκομεῖον ἢ θεραπευτήριον, πελοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἰατροῦ ἐμφανίζοντος τὴν ἀνωτέρω πεῖραν ἢ εἰς κέντρα ἔνθα δὲν ὑφίστανται ἰατροὶ τοιαύτης πείρας.

9. Ὅσάκις τὸ συμφέρον τῆς ἀσφαλίσεως ἐπιβάλλει τὴν παρὰ τοῦ Ἱδρύματος χορήγησιν φαρμάκων εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους, τὸ Ἵδρυμα δύναται ν' ἀποκτᾷ, ἐντὸς τοῦ δι' ἑκάστην πόλιν καθωρισμένου ἀριθμοῦ φαρμακείων, ἴδια ταμεῖα, ἅτινα διαχειρίζεται, δι' ἐπιστημόνων ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀπόκτησιν τίτλων φαρμακείων προτιμᾶται τὸ Ἵδρυμα, ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Ἵδρυμα δύναται νὰ διατηρῇ φαρμακαποθήκας πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν ἰδίων θεραπευτηρίων καὶ ἰατρείων.

Πρόσθετος περίθαλψις ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου ἀπαιτεῖ τὴν περίθαλψιν αὐτοῦ ἐν σανατορίῳ ἢ ἀναρρωτηρίῳ ἢ εἰδικὰ θεραπευτικὰ μέσα (π. χ. χρῆσιν λουτρῶν ἢ μηχανοθεραπείαν κλπ.) ἢ παντὸς εἴδους προθέσεις ἢ θεραπευτικὰς συσκευάς, τὸ Ἵδρυμα δύναται νὰ χορηγῇ τὴν πρόσθετον ταύτην περίθαλψιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ.

2. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ δύνανται νὰ ὁρισθῇ ἡ μερικὴ συμμετοχὴ τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας κατὰ ποσοστὸν οὐδέποτε ἀνώτερον τοῦ τρίτου τούτων.

3. Ἡ πρόσθετος περίθαλψις, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἢ βελτίωσιν τῆς ὑγείας τῶν θυμάτων ἀτυχημάτων ἢ ἐπαγγελματικῶν νόσων, χορηγεῖται αὐτοῖς ὑποχρεωτικῶς παρὰ τοῦ Ἱδρύματος, ἄνευ οἱασθήποτε συμμετοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας.

Δαπάναι μεταφυτεύσεως ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 33.

Ἐὰν ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἀσθενοῦς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ νοσηλεία τούτου ἐν νοσοκομείῳ ἢ μαιευτηρίῳ ἢ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ εἰδικὴ ἰατρικὴ ἀντίληψις, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του, τὸ Ἵδρυμα συμμετέχει, καθ' ὃ μέτρον καὶ ὑφ' οἱουσδήποτε ὅρους καὶ προϋποθέσεις θέλει ὁρίσῃ κανονισμός, εἰς τὰς δαπάνας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου πρὸς μετάβασιν ἢ μεταφορὰν τοῦ ἀσθενοῦς ἐκ τοῦ πλησιεστέρου πρὸς τὸν τόπον διαμονῆς τούτου κέντρου ὀργανωμένης παρὰ τοῦ Ἱδρύματος ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς τὸ πλησιέστερον κέντρον, ἔνθα εἶναι δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν, ἐν λόγῳ ἰατρικὴ ἀντίληψις.

Ἔξοδα κηδείας.

Ἄρθρον 34.

1. Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τὸ Ἵδρυμα καταβάλλει ἔξοδα κηδείας.

2. Ἐπὶ θανάτου ἠσφαλισμένου τὸ δι' ἔξοδα κηδείας καταβαλλόμενον χρηματικὸν ποσὸν ἰσοῦται πρὸς τὸ εἰκοσαπλάσιον τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ θανόντος, χωρὶς νὰ δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν πεντακοσίων οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν χιλίων.

3. Ἐπὶ θανάτου συνταξιούχου τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων κηδείας ἰσοῦται πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς μηνιαίας αὐτοῦ συντάξεως καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν πεντακοσίων.

4. Ἔξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁριοθησόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος.

5. Μὴ ὑπαρχόντων μελῶν τῆς οἰκογενείας, δικαιουμένων εἰς ἔξοδα κηδείας, τὸ Ἵδρυμα καταβάλλει εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας, τὰς παρ' αὐτοῦ καταβληθείσας δαπάνας, ὧν τὸ ποσὸν οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ ὡρισμένα εἰς τὰς παραγράφους 2 (ἐπὶ θανάτου ἠσφαλισμένου) ἢ 3 (ἐπὶ θανάτου συνταξιούχου) ἀναφερόμενα μέγιστα ὅρια.

Ἐπίδομα ἀσθενείας.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐὰν, καθ' ἁρμοδίαν ἰατρικὴν βεβαίωσιν, ὁ ἠσφαλισμένος κατασταθῇ συνεπείᾳ ἀσθενείας, ἀλλαγὴν πρὸς ἐργασίαν, δικαιοῦται παρὰ τοῦ Ἱδρύματος ἡμερησίου χρηματικοῦ βοηθήματος, τὸ ὁποῖον, ἐν τοῖς ἑπομένοις ἀποκαλεῖται ἐπίδομα ἀσθενείας.

2. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κεφαλαίου:

α') Ὁ ἠσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, ἐὰν πρὸς θεραπείαν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας του, δὲν ν' ἀπέχῃ πάσης ἐργασίας.

β') Ὡς ἡμέραι ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν λογίζονται αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς ὁ θεωρούμενος ὡς ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ἠσφαλισμένος ἀπέχει πάσης ἐργασίας.

3. Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ τῆς ἀναγγελίας πρὸς τὸ Ἵδρυμα τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν τῶν ἠσφαλισμένων θέλει ὁρισθῇ διὰ κανονισμοῦ.

4. Δὲν δικαιοῦται ἐπιδόματος ἀσθενείας ὁ ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσας ἡμέρας ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐργοδότου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἢ ἄλλων νόμων, Διαταγμάτων ἢ συμβάσεων, τὸ ἡμίσυ τοὐλάχιστον τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ.

Ἐπίσης δὲν δικαιοῦται ἐπιδόματος ἀσθενείας ὁ ναυτικὸς ἠσφαλισμένος, ἐφ' ὅσον διὰ τὸ λοιπὸν πλήρωμα εἶναι ἐργοδότης.

4. Ἐὰν ἡ ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν ὀφείλεται εἰς πρόθεσιν τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ εἰς ἀξιόποινον πρᾶξιν, διαπραχθεῖσαν παρ' αὐτοῦ δὲν χορηγεῖται εἰς αὐτὸν ἐπίδομα ἀσθενείας. Διὰ κανονισμοῦ ὅμως δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐφ' ὅσας ἡμέρας διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν τοῦ ἠσφαλισμένου, χορηγεῖται εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἡμερήσιον βοήθημα, οὗ τὸ ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας.

6. Τὸ Ἵδρυμα δύναται, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, νὰ διακόπτῃ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας ἢ νὰ παρέχῃ μέρος μόνον αὐτοῦ, ὅταν ἡ ἀσθένεια προκηρύχθηκε, ὅτι ὁ δικαιοῦχος ἐπεδείνωσε τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας του συνεπείᾳ μὴ τηρήσεως τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ἀρμοδίου ἰατροῦ ἢ δὲν συμμορφοῦται πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ περὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀσθενῶν.

7. Τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας καταβάλλεται παρὰ τοῦ Ἱδρύματος ἀπὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἀνηγγέλθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν, μέχρι τῆς παρόδου αὐτῆς, ἀλλ' οὐδέποτε πέραν τῶν 180 ἡμερῶν.

8. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας ἰσοῦται πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ ἠσφαλισμένου.

9. Διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους, τοὺς δικαιουμένους ἐπιδόματος ἀσθενείας καὶ νοσηλευομένους εἰς θεραπευτήρια, δαπάναις τοῦ Ἱδρύματος, τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας δύναται νὰ μειοῦται διὰ μὲν τοὺς μὴ βαρυνομένους διὰ τῆς συντηρήσεως μελῶν οἰκογενείας, τὸ πολὺ κατὰ τὰ δύο τρίτα, διὰ δὲ τοὺς συντηροῦντας τοιαῦτα, τὰ πολὺ κατὰ τὸ τρίτον.

Κανονισμὸς θέλει ὁρίσῃ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης παραγράφου.

Σύνταξις ἀσθενείας.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐὰν ἡ ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν παρατείνεται πέραν τῶν 183 ἡμερῶν, ὁ ἠσφαλισμένος δικαιοῦται παρὰ τοῦ Ἱδρύματος καθ' ὅλην τὴν παραιτέρω διάρκειαν αὐτῆς, ἀλλὰ κυρίᾳ πέραν τῶν 18 μηνῶν, μηνιαίου βοηθήματος, ὅπερ ἀποκαλεῖται σύνταξις ἀσθενείας.

2. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως ἀσθενείας ἰσοῦται πρὸς τὸ τριακοντάπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας.

3. Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς συντάξεως ἀσθενείας ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 5, 6, καὶ 9 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἐπίδομα κυοφορίας καὶ λοχείας.

Ἄρθρον 37.

1. Ἡ ἠσφαλισμένη δικαιοῦται παρὰ τοῦ Ἱδρύματος ἐπὶ ἓξ ἑβδομάδας πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον μετ' αὐτὸν ἡμερησίου ἐπιδόματος, ὅπερ ἀποκαλεῖται ἐπίδομα κυοφορίας καὶ λοχείας.

2. Τὸ ἐπίδομα νοσηρείας καὶ λοχείας καταβάλλεται ἐφ' ὅσας ἡμέρας τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναγραφομένης περιόδου ἡ ἠσφαλισμένη ἀπέχει τῆς ἐργασίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἐργασίμων ἡμερῶν.

3. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος νοσηρείας καὶ λοχείας ἰσοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας.

4. Ἐὰν μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἕκτου μηνὸς κυήσεως ἐπέλθῃ ἀποβολή, ἡ ἠσφαλισμένη δικαιοῦται τοῦ ὡς ἄνω ἐπιδόματος ἐπὶ ἓξ ἑβδομάδας ὑπὸ τῆς ἀποβολῆς.

Ἐπίδομα θηλάσεως

Ἄρθρον 38.

1. Ἐν περιπτώσει τοκετοῦ ἡ ἠσφαλισμένη δικαιοῦται παρὰ τοῦ Ἱδρύματος ἡμερησίου βοηθήματος, ὅπερ ἀποκαλεῖται, ἐπίδομα θηλάσεως.

2. Τὸ ἐπίδομα θηλάσεως χορηγεῖται, ἐφ' ὅσον χρόνον τὸ νεογνὸν εὑρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ καὶ μέχρι συμπληρώσεως ἑνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ.

3. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος θηλάσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας.

4. Ἐὰν ἡ ἠσφαλισμένη ἀποθάνῃ κατὰ ἢ μετὰ τὸν τοκετόν, ἀλλὰ πρὸ τῆς παρόδου ἑνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τούτου διὰ τὴν ὑπολοίπους ἡμέρας τὸ ἐπίδομα θηλάσεως καταβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἱδρύματος ἐπιμελούμενον τῆς συντηρήσεως τοῦ βρέφους.

Μέλη Οἰκογενείας.

Ἄρθρον 39.

1. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου τὰ κάτωθι πρόσωπα.

α) ἡ σύζυγος, ἐπὶ ἠσφαλισμένης δὲ ὁ ἀνάπηρος σύζυγος,

β) τὰ ἄγαμα τέκνα, (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, υἱοθετηθέντα, προγονοὶ καὶ ἐπὶ ἠσφαλισμένης τὰ νόθα) μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των,

γ' ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀνάπηρος πατήρ,

δ) οἱ ἄρρενες πατρὸς καὶ μητρὸς ἔγγονοι καὶ ἀδελφοὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμοι καὶ συνεβίουν μετὰ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου τρεῖς χῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀσθενείας.

2. Τὰ πρόσωπα, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ, θεωροῦνται, κατὰ τὸ παρὸν Κεφάλαιον, ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον συμβιοῦσι μετ' αὐτοῦ, ἡ συντήρησις των βαρύνει κυρίως αὐτὸν καὶ δὲν ἀπολαμβάνουσι παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ παρόντος νόμου συνεπείᾳ ὑπαγωγῆς των εἰς αὐτήν.

Δὲν θεωρεῖται ὅτι δὲν ὑπάρχει συμβίωσις, ἐὰν διὰ σοβαροὺς λόγους, ὁριστικῶς κρινομένους διὰ κανονισμοῦ, ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα δὲν διαμένουσι προσωρινῶς ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

3. Ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ἱδρύματος ἐπιτρέπει τοῦτο, οἱ παροχαὶ τοῦ ἄρθρου 31 δύνανται νὰ χορηγῶνται εἰς τὰ τέκνα καὶ μετὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὁρισθὲν ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ὑρίστανται συνθῆκαι ἐμφανίζουσαι ἀναγκαίαν τὴν χορήγησιν εἰς αὐτὰ τῶν, ἐν λόγῳ, παροχῶν.

Τὰ τῆς ἐν γένει ἐκτελέσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁρισθήσονται διὰ κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Παροχαὶ τοῦ Ἱδρύματος εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Σύνταξις ἀναπηρίας.

Ἄρθρον 40.

1. Ὁ παρὰ τῷ Ἱδρύματι ἠσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος ἐάν, λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, δὲν δύναται διαρκῶς νὰ κερδίζῃ, δι' ἐργασίας ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς δυνάμεις, τὰς ἱκανότητας, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν συνήθη αὐτοῦ ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν, πλέον τοῦ τρίτου ἐκείνου ὅπερ συνήθως κερδίζει, ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ, σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιὴς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως.

2. Ὁ παρὰ τῷ Ἱδρύματι ἠσφαλισμένος, ἐὰν καταστῇ ἀνάπηρος, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 46 παρ. 1, δικαιοῦται παρὰ τοῦ Ἱδρύματος συντάξεως, ἥτις ἀποκαλεῖται σύνταξις ἀναπηρίας.

3. Ὁ ἠσφαλισμένος, ἐὰν καταστῇ ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συναπείᾳ ἀξιοποίνου πράξεως διαπραχθείσης παρ' αὐτοῦ, δὲν δικαιοῦται συντάξεως ἀναπηρίας. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα, ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 42 ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιοῦνται τῆς συντάξεως, ἣς θὰ ἐδικαιοῦτο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

4. Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἀναπηρίας συνίσταται ἐκ σταθεροῦ ποσοῦ καὶ ἐκ προσαυξήσεων.

Τὸ σταθερὸν ποσὸν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας, ἀσχέτως τῶν μισθολογικῶν κλάσεων εἰς ἃς ὑπάγεται ὁ ἀνάπηρος ἠσφαλισμένος.

Αἱ προσαυξήσεις διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐργασίας ὁρίζονται, ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως ἐν ᾗ ἐπραγματοποιήθη αὕτη, ὡς ἀκολούθως :

Δραχ.	0.10	ἐν τῇ μισθολογικῇ κλάσει		I.
»	0.33	» »	»	II.
»	0.60	» »	»	III.
»	0.91	» »	»	IV.
»	1.26	» »	»	V.
»	1.65	» »	»	VI.
»	2.08	» »	»	VII.
»	2.71	» »	»	VIII.
»	3.66	» »	»	IX.

Διὰ τὰ πρόσωπα, τὰ ὑπαγόμενα τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀτρέλειαν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου παρὰ τῷ Ἱδρύματι, τὰ ποσὰ τῶν ἀνωτέρω προσαυξήσεων διπλασιάζονται διὰ τὰς ἡμέρας ἐργασίας, αἵτινες ἐπραγματοποιήθησαν παρ' αὐτῶν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς, ἐν λόγῳ, ἀσφαλίσεως.

Ἡ σύνταξις, ἧς τὸ ποσὸν ἐξευρίσκεται κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου, ἀποκαλεῖται ἐν τοῖς ἑπομένοις βασικὴ σύνταξις.

Εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 26 διὰ τῶν περὶ ὧν αὕτη διαταγμάτων δέον ἀφ' ἑνὸς ν' αὐξομειοῦνται ἀναλόγως τὸ ἀνωτέρω σταθερὸν ποσὸν τῆς συντάξεως ὡς καὶ αἱ προσαυξήσεις αὐτοῦ δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ προσαρμόζωνται πρὸς τὰς ἐν λόγῳ μεταβολὰς τὰ ποσὰ τῶν κεχορηγημένων συντάξεων.

5. Διὰ τὰ θύματα ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ ἐπαγγελματικῶν νόσων, τὸ ποσὸν τῆς βασικῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἀσθενείας.

6. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσὸν τῆς βασικῆς συντάξεως προσαυξάνεται :

α) Κατὰ 10 ο/ο δι' ἕκαστον τέκνον, ἔγγονον, ἢ προγονόν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 42.

καὶ β') Κατὰ 50 ο/ο, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάπηρος ἠσφαλισμένος εὑρίσκεται διαρκῶς εἰς κατάστασιν ἀπαιτοῦσαν συνεχῆ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ βοήθειαν ἑτέρου προσώπου, ἥτις κατάστασις εἰς τὰς λοιπὰς διατάξεις ἀποκαλεῖται ἀπόλυτος ἀνικανότης.

Ἡ βασικὴ σύνταξις, μετὰ μὲν τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου α' προσαυξήσεως ἀποκαλεῖται ἐν τοῖς ἑπομένοις ηὐξημένη σύνταξις, μετὰ δὲ τῶν προσαυξήσεων, περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον β', ἀποκαλεῖται σύνταξις ἀπολύτου ἀνικανότητος.

7. Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἀναπηρίας ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μισθὸν τοῦ ἠσφαλισμένου διὰ τὰς τελευταίας τριακοσίας ἡμέρας ἐργασίας.

Σύνταξις γήρατος.

Ἄρθρον 41.

1. Ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ἡ ἠσφαλισμένη παρὰ τῷ Ἱδρύματι, ἐὰν ὁ μὲν μετὰ τὸ 65ον, ἡ δὲ μετὰ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας δὲν κερδίζουσι, ἐξ οἱασδήποτε προσωπικῆς ἐργασίας, πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐκείνου, ὅπερ κερδίζει, ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιὴς ἄνθρωπος, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 46, παράγραφος 1, δικαιοῦνται συντάξεως, ἥτις ἀποκαλεῖται σύνταξις γήρατος.

2. Διὰ τὸν κατὰ ποσὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως γήρατος ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

3. Ἡ σύνταξις γήρατος προσαυξάνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 6 ἐδάφιον α' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Σύνταξις χήρας, ὀρφανῶν καὶ γονέων.

Ἄρθρον 42.

1. Εἰς περίπτωσιν θανάτου συνταξιούχου (τῆς συνταξιούχου) τοῦ ἱδρύματος ἢ ἠσφαλισμένου (ἠσφαλισμένης) παρ' αὐτῷ, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 46 παράγρ. 1, δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τῶν ἑπομένων παραγράφων :

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χήρος, οὗ ἡ συντήρησις ἐβάρυνε κυρίως τὴν θανοῦσαν.

β) Τὰ νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα καὶ τὰ υἱοθετηθέντα, ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ τὰ ὁποῖα δὲν λαμβάνουσι σύνταξιν λόγῳ θανάτου τοῦ ἰδίου αὐτῶν πατρὸς ἢ μητρὸς καὶ τέλος, ἐπὶ θανάτου ἠσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου, τὰ νόθα αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἠσφαλισμένης, ἢ τῆς συνταξιούχου), ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἔγγονοι καὶ οἱ προγονοί, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συνεβίουν μετὰ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπ' αὐτοῦ (αὐτῆς).

καὶ δ) Οἱ γονεῖς, ἐὰν συνεβίουν μετὰ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) καὶ ἡ συντήρησις των ἐβάρυνε κυρίως αὐτὸν (αὐτήν).

2. Ἡ χήρα (χῆρος) δὲν δικαιοῦται συντάξεως :

Α') Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς :

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα ἢ ἐπαγγελματικὴν νόσον.

β) Ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῇ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης.

καὶ Β') Ἐὰν ὁ θανὼν (ἡ θανοῦσα) ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως, εἰς ἣν δικαιοῦται ἡ χήρα (ὁ χῆρος), ἰσοῦται πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς βασικῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) τουτέστι τῆς βασικῆς συντάξεως, ἥτις ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν (αὐτήν), ἢ εἰς ἣν θὰ ἐδικαιοῦτο οὗτος (αὕτη), ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καθίστατο ἀνάπηρος.

4. Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἑκάστου τέκνου ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας βασικῆς συντάξεως θανόντος (θανούσης).

Τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ, ὑπαρχούσης μὲν χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, τὸ ποσὸν τῆς ἡμιμέτρου συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), ἐν ἀντιθέσῃ δὲ περιπτώσει τὰ ἑξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ, ἐν λόγῳ, ποσοῦ.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν τέκνων ὑπερβαίνῃ τὰ ὅρια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἡ σύνταξις ἑκάστου τέκνου μειοῦται ἀναλόγως.

Προκειμένου περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων, ἡ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἐδάφια ἐξευρισκομένη συνταξις αὐτοῦ διπλασιάζεται.

5. Οἱ, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1, ἔγγονοι, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιοῦνται συντάξεως, ἐὰν δὲν ὑφίστανται χὴρα (χῆρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἢ ἐάν, ὑφισταμένων τοιούτων, διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξηντλήθη τὸ ποσὸν τῆς ηὐξημένης συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης).

Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἑκάστου ἐγγόνου, προγόνου ἢ γονέως ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τῆς βασικῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγόνων, προγόνων καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, τὸ ποσὸν τῆς ηὐξημένης συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς, ἐν λόγῳ, ηὐξημένης συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (τοῦ χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

7. Ἐὰν πρόσωπον, ἐκ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιουμένων συντάξεως, τελῇ εἰς κατάστασιν ἀπολύτου ἀνικανότητος, τὸ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς ἐξευρισκόμενον ποσὸν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συντάξεως ἐπαυξάνεται κατὰ τὸ ἥμισυ, χωρὶς ἡ τοιαύτη ἐπαύξησις νὰ ὀγκῃ ὁπωσδήποτε τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν δικαιουμένων συντάξεως προσώπων ἢ νὰ συνεπάγεται μείωσίν τινα τῶν ποσῶν τῶν συντάξεων αὐτῶν.

8. Πρόσωπα, ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαιουμένων συντάξεως, δὲν δικαιοῦνται τοιαύτης ἢ στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐάν, δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, ἠθέλε διαπιστωθῇ ἡ ἐνοχὴ αὐτῶν εἰς πρᾶξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἠσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου).

Ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 43.

1. Ἐάν, εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἠσφαλισμένου (ἠσφαλισμένης) παρὰ τῷ Ἱδρύματι, ὁ ἀνάπηρος ἢ τὰ ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα πρόσωπα δὲν δικαιοῦνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 2, χορηγεῖται αὐτοῖς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἑπομένων παραγράφων.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου (ἠσφαλισμένης) ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως :

α') Ἡ χήρα (χῆρος).

β') Ἐλλείψει χήρας (χήρου) δικαιουμένης, τὰ τέκνα.

γ') Ἐλλείψει καὶ τέκνων δικαιουμένων, οἱ ἔγγονοι καὶ προγονοί.

καὶ δ') Ἐλλείψει καὶ ἐγγόνων ἢ προγόνων δικαιουμένων, οἱ γονεῖς.

3. Πάντα τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐδικαιοῦντο συντάξεως, ἐὰν ὁ θανὼν (ἡ ἡ θανοῦσα) ἐπλήρουν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 1.

4. Ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονα δικαιούμενα πρόσωπα, ἡ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις κατανέμεται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἰσομοιρίαν.

5. Τὸ ποσὸν τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας βασικῆς συντάξεως, ἥτις θ' ἀνεγνωρίζετο

ὑπὲρ τοῦ ἠσφαλισμένου. ἐὰν οὗτος, μετὰ πραγματοποίησιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 46 παράγραφος 1 ἐλαχίστου ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν εἰς ἣν ἀνῆκε κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐργασίας, ἤθελε καταστῇ ἀνάπηρος.

Ἔναρξις καὶ λῆξις δικαιώματος συντάξεως.

Ἄρθρον 44.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξηντλήθη τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀσθενείας καὶ λήγει ἅμα τῇ παρόδῳ τῆς ἀναπηρίας ἢ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

2. Τὸ εἰς σύνταξιν γήρατος δικαίωμα ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ πληροῦντος τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 46 παράγραφος 1 ἠσφαλισμένου ἢ, ἁρμοδίως ἐγκριθεῖσα, αἴτησίς του περὶ ἀπονομῆς συντάξεως καὶ λήγει ἅμα ὡς ἐκλείψωσιν αἱ ἐν ἄρθρῳ 41 προϋποθέσεις ἢ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

3. Τὸ δικαίωμα τῆς χήρας (χήρου) εἰς σύνταξιν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) καὶ λήγει διὰ τῆς τελέσεως νέου γάμου παρὰ τῆς χήρας ἢ διὰ τοῦ θανάτου τῆς χήρας ἢ τοῦ χήρου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τελέσεως νέου γάμου παρὰ τῆς χήρας χορηγεῖται εἰς αὐτὴν ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἴσον πρὸς δύο ἐτησίας συντάξεις αὐτῆς. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν λόγῳ, βοηθήματος ἀπαιτέννται διὰ τὴν χήραν οἱαδήποτε ἀξιώσεις σχετιζόμενα πρὸς τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου.

3. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν τέκνων, ἐγγόνων καὶ προγόνων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου τοῦ γονέως ἢ παππου, ἢ, ἐπὶ τέκνου κυοφορουμένου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου, ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, λήγει δ' ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἢ καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου τούτου:

α) διὰ τῆς συνάψεως γάμου, β) διὰ τῆς ἀναλήψεως βιοποριστικῆς ἐργασίας, ἀποφερούσης ποσὸν τοὐλάχιστον τετραπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως καὶ γ) διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου.

Τὸ ἀνωτέρω ὅριον ἡλικίας :

α) δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγόνου ἢ προγονοῦ ἀνικάνου, λόγῳ παθήσεως, διὰ πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν,

καὶ β) παρατείνεται μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφ' ὅσον τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα συνεχίζουσι τὴν μόρφωσιν αὐτῶν εἰς σχολὰς γενικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀσκοῦσι βιοποριστικὴν ἐπάγγελμα.

4. Τὸ δικαίωμα τοῦ γονέως εἰς σύνταξιν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου υἱοῦ (θυγατρός) καὶ λήγει διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ἱδρύματος των παροχῶν.

Προϋποθέσεις διὰ παροχὰς εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας.

Ἄρθρον 45.

1. Παροχαὶ περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 31, 33 καὶ 34, χορηγοῦνται, εἰς μὲν τὸν ἠσφαλισμένον ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐντὸς τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀσθενείας ἐπραγματοποίησεν εἴκοσι τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, εἰς δὲ τὸν συνταξιούχον ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον οὗτος λαμβάνει σύνταξιν παρὰ τοῦ Ἱδρύματος. Αἱ παροχαὶ ὅμως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 31 χορηγοῦνται εἰς τὴν χήραν ἠσφαλισμένου, ἐὰν οὗτος μέν, ἐντὸς ἓξ τὸ πολὺ μηνῶν πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐπραγματοποίησεν εἴκοσι τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ὁ δὲ τοκετὸς ἤθελεν ἐπέλθη ἐντὸς τριακοσίων τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου του ἠσφαλισμένου.

2. Αἱ παροχαί, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 35, 37 καὶ 38, χορηγοῦνται εἰς τὸν ἠσφαλισμένον (εἰς τὴν ἠσφαλισμένην) ἐὰν οὗτος (αὕτη) κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος, τὸ προηγούμενον τοῦ ἔτους ἀναγγελίας πρὸς τὸ Ἵδρυμα τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἐπραγματοποίησε τοὐλάχιστον πεντήκοντα ἡμέρας ἐργασίας.

Αἱ παροχαὶ τοῦ ἄρθρου 32 δὲν δύνανται νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦνται οἱ ὅροι τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

3. Αἱ παροχαὶ τοῦ ἄρθρου 36 χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοὺς πληροῦντας τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Προϋποθέσεις διὰ χορήγησιν τῶν παροχῶν εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Ἄρθρον 46.

1. Οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τῶν παροχῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 40, 41 καὶ 42, ἀναγνωρίζεται, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος (ἠσφαλισμένη) δὲν ἐπραγματοποίησεν ἑπτακοσίας πεντήκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ἐκ τῶν ὁποίων τριακοσίας τοὐλάχιστον ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἐτῶν πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας ἢ τοῦ θανάτου του.

2. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς παροχῆς τοῦ ἄρθρου 43 ἀναγνωρίζεται ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος (ἡ ἠσφαλισμένη) ἐπραγματοποίησεν ὀλιγωτέρας τῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα καὶ περισσοτέρας τῶν τριακοσίων ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν τοὐλάχιστον διακοσίας ἐντὸς τὸ πολὺ τριετίας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας ἢ τοῦ θανάτου του.

Εἰδικαὶ προϋποθέσεις διὰ θύματα ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν νόσων.

Ἄρθρον 47.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας δὲν ἀπαιτεῖται ἡ πλήρωσις τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 45, ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν συνεπείᾳ:

α) Ἀτυχήματος ἐκ βιαίου συμβάντος, ἐπελθόντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς.

καὶ β') Ἐξ ἐπαγγελματικῆς νόσου.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ὁ ὑπολογισμὸς τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν ἐνεργεῖται βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐργασίας.

2. Ἐὰν τὸ ἀτύχημα δὲν ἐπῆλθε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, πᾶσαι αἱ παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, χορηγοῦνται εἰς τὸν ἠσφαλισμένον, ἐφ' ὅσον οὗτος πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 45 παράγραφος 1 ἐξάφ. πρώτον ἢ ἐπραγματοποίησεν ἑκατὸν τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐντὸς διετίας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀτυχήματος.

3. Ἐὰν ἡ ἀναπηρία ἢ ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἐπέλθῃ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 1, διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τῶν ἄρθρων 40 καὶ 42 δὲν ἀπαιτεῖται ἡ πλήρωσις τῶν προϋποθέσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὁ δὲ μὴ πραγματοποιήσας 750 ἡμέρας ἐργασίας ἠσφαλισμένος, λογίζεται ὡς πραγματοποιήσας ταύτας.

Αἱ ἡμέραι ἐργασίας, αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπαιτούμεναι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 750 ἡμερῶν ἐργασίας, λογίζονται ὡς πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν τελευταίαν πραγματικὴν ἡμέραν ἐργασίας.

4. Ἐὰν τὸ προκαλέσαν τὴν ἀναπηρίαν ἢ τὸν θάνατον τοῦ ἠσφαλισμένου ἀτύχημα δὲν ἐπῆλθε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, ἀναγνωρίζεται δικαίωμα ἐπὶ τῶν παροχῶν τῶν ἄρθρων 40 καὶ 42, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς ἐπαγγελματικὴ νόσος χαρακτηρίζεται ἡ ἐξ ὀξείας ἢ χρονίας δηλητηριάσεως ἢ ἀσθενείας, περιλαμβανομένης εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα Α, προσβολὴ τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐὰν οὗτος, ἐντὸς τῆς προηγουμένης τῆς ἐπελεύσεως τῆς δηλητηριάσεως ἢ ἀσθενείας διετίας, ἐπραγματοποίησεν ἡμέρας ἐργασίας, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρισθήσεται διὰ κανονισμοῦ, εἰς ἐπιχείρησιν, περιλαμβανομένην ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι Β καὶ ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὴν προσβαλοῦσαν αὐτὸν δηλητηρίασιν ἢ ἀσθένειαν.

ΠΙΝΑΞ Α'.

Ἀσθένειαι καὶ δηλητηριώδεις οὐσίαι.

α) Δηλητηρίασις διὰ μολύβδου τῶν κραμάτων καὶ συνθέτων αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλητηριάσεως ταύτης.

β) Δηλητηρίασις δι' ὑδραργύρου τῶν ἀμαλγαμάτων καὶ τῶν συνθέτων αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλητηριάσεως ταύτης.

γ) Μόλυνσις ἐξ ἀνθράκος.

ΠΙΝΑΞ Β'.

Ἐπιχειρήσεις.

α) Κατεργασίαι μεταλλευμάτων ἐμπεριεχόντων μόλυβδον, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μολυβδούχου τέφρας τῶν ἐργοστασίων ψευδαργύρου. Τῆξις παλαιοῦ ψευδαργύρου καὶ μολύβδου εἰς ἀκατεργάστους ὄγκους. Κατασκευὴ ἀντικειμένων ἐκ χυτοῦ μολύβδου ἢ μολυβδίνων μιγμάτων. Ἠλεκτρογραφικαὶ βιομηχανίαι. Κατεργασία τῶν συνθέτων τοῦ μολύβδου, κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ ἠλεκτρικῶν συσσωρευτῶν. Παρασκευὴ καὶ χρῆσις ὑελογανωμάτων περιεχόντων μόλυβδον. Στίλβωσις διὰ ρινισμάτων μολύβδου ἢ διὰ στιλβοκόνεως μολυβδούχου. Ἐργασίαι χρωματισμοῦ περιλαμβάνουσαι τὴν προπαρασκευὴν ἢ τὴν κατεργασίαν ἐπιχρισμάτων, μαστίχης (στόκου) ἢ βαφῶν περιεχουσῶν χρωστικὰς οὐσίας μολύβδου.

β) Κατεργασία μεταλλευμάτων ὑδραργύρου, κατασκευὴ μετρικῶν καὶ ἐργαστηριακῶν ὀργάνων. Παρασκευὴ πρώτων ὑλῶν διὰ τὴν πιλοποιΐαν. Ἐπιχρυσώσεις διὰ πυρός. Χρῆσις ὑδραργυρικῶν ἀντλιῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων λευκοπυρακτώσεως. Κατασκευὴ ἐμπορευμάτων (καψυλίων) διὰ κροτοῦντος ὑδραργύρου.

γ) Κατεργασία ζωϊκῶν ὑπολειμμάτων. Φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις, μεταφορὰ ἐμπορευμάτων.

Διὰ κανονισμῶν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ὁ κύκλος τῶν εἰς τὸν πίνακα Α ἀναφερομένων παθήσεων ἢ νὰ προστεθῶσιν καὶ ἕτεραι δηλητηριάσεις ἢ ἀσθένειαι, ὁριζομένων ἅμα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι Β' καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς ἀντιστοιχουσῶν ἐργασιῶν ἢ ἐπιχειρήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Κοιναὶ διατάξεις.

Καταβολὴ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν.

Ἄρθρον 48.

1. Αἱ συντάξεις καταβάλλονται παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως εἰς μηνιαίας ἴσας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός. Προκειμένου ὅμως περὶ συνταξιούχων διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, αἱ συντάξεις δύνανται νὰ καταβάλλωνται καὶ κατὰ διαστήματα μακρότερα, ὁριζόμενα διὰ κανονισμοῦ, ὁπότε ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τῶν τοιούτων διαστημάτων.

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ εἰς χρῆμα παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως καταβάλλονται παρὰ τῶν φορέων αὐτῆς εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τρόπον καὶ εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον διὰ κανονισμοῦ.

2. Ἐὰν τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήξῃ πρὸ τῆς παρόδου μηνὸς ἢ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἐν ᾧ κατεβλήθη ἡ σχετικὴ δόσις, οὐδὲν μέρος τοῦ ποσοῦ τῆς ληφθείσης δόσεως ἀποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα ἀσφαλίσεως. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει τὸ δικαίωμα εἰς παροχὰς τῶν τυχὸν μετέπειτα δικαιουμένων συντάξεως προσώπων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς ἢ τοῦ, περὶ οὗ ἀνωτέρω, χρονικοῦ διαστήματος.

3. Τὰ κατὰ μῆνα ποσὰ τῶν συντάξεων προηγουλεύονται εἰς ἀκεραίας δραχμάς, τῶν κλασμάτων τῆς δραχμῆς, τῶν μὲν κάτω των πεντήκοντα λεπτῶν, παραλειπομένων, τῶν δ' ἄνω τῶν πεντήκοντα λεπτῶν, λογιζομένων ἑκάστοτε ὡς ἀκεραίων δραχμῶν.

4. Κακῶς χορηγηθεῖσαι εἰς χρῆμα παροχαὶ καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἐνεγκλημένων κατὰ ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, ἐκτὸς ἐὰν οἱ λαβόντες ταύτας ἀπέκρυψαν οὐσιώδη περιστατικὰ ἢ ἐπενεκάλεσθησαν τοιαῦτα ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀναληθοῦς αὐτῶν, ὁπότε αἱ χορηγηθεῖσαι παροχαὶ καταλογίζονται εἰς βάρος τούτων.

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγηθεῖσαι παροχαὶ ἀποδίδονται εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα ἀσφαλίσεως ἐντόκως πρὸς 6 ο/ο.

Οἱ, περὶ ὧν ἀνωτέρω, καταλογισμοὶ ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν φορέων τῆς Ἀσφαλίσεως.

Ἐξόφλησις καὶ εἰδικὴ προστασία παροχῶν.

Ἄρθρον 49

1. Ἡ ἐξόφλησις τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν τῶν χορηγουμένων παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου οὐδ' εἰς πληρωμὴν οἱουδήποτε φόρου.

2. Πᾶσαι αἱ πρᾶξεις δικαστικαί, διοικητικαὶ καὶ ἐξώδικοι ἢ παντὸς εἴδους πληρεξούσια πρὸς ἀναγνώρισιν, δικαστικὴν ἐπιβεβαίωσιν ἢ πραγματοποίησιν τῶν, ἐν λόγῳ, παροχῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους, τὰ δὲ διὰ πληρεξούσια καταβλητέα συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς 20 δραχμάς.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ὡρεὰ ἐν ζωῇ, ἡ κατάσχεσις ἢ ἡ ἐκχώρησις τῶν παροχῶν τῶν χορηγουμένων παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις μέχρι τῶν δύο πέμπτων τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων ἀναπηρίας ἢ γήρατος λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων.

4. Συμψηφισμὸς τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγουμένων παροχῶν ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἀπόσβεσιν οἱασδήποτε ὀφειλῆς τῶν δικαιούχων πρὸς τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως.

Ὁ διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον συμψηφισμὸς ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

5. Ἐὰν ὁ δικαιούχος οἱασδήποτε ἐκ τῶν παροχῶν εἰς χρῆμα δηλώσῃ ἄγνοιαν γραμμάτων, ἡ πρὸς αὐτὸν καταβολὴ ἐνεργεῖται ἐγκύρως ἐπὶ ὑπογραφῇ ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως παρὰ δύο ἀξιοπίστων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν πληρωμὴν μαρτύρων, προτεινομένων παρὰ τοῦ δικαιούχου.

Ἀναστολὴ καταβολῆς συντάξεων.

Ἄρθρον 50.

Ἡ καταβολὴ τῶν παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως χορηγουμένων συντάξεων πάσης φύσεως ἀναστέλλεται :

α) Ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος ἐκτίει ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μακροτέρων τῶν ἓξ μηνῶν. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἄτινα, εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ συνταξιούχου, θὰ ἐδικαιοῦντο συντάξεως, δύναται νὰ καταβάλλεται εἰς τὰ, ἐν λόγῳ, πρόσωπα τὸ ποσὸν συντάξεως, ὅπερ εἰς τὴν ἐν λόγῳ περίπτωσιν θ' ἀπενέμετο αὐτοῖς.

καὶ β) Ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιοῦχος, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου φορέως ἀσφαλίσεως, παραμένει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πλέον τῶν ἓξ μηνῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ συνταξιούχου καὶ κατόπιν ἰατρικῆς γνωματεύσεως περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τῆς ὑγιείας του, δύναται νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ ἐφ'

ἅπαξ ἀποζημίωσις, ἴση πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συντάξεως, ἐπὶ ὁριστικῇ ἀποσβέσει τοῦ ἐπ' αὐτῆς δικαιώματός του καὶ πάσης ἀξιώσεως οἱουδήποτε ἐπὶ οἱασδήποτε παροχῆς τῆς ἀσφαλίσεως.

Συρροὴ παροχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 51.

1. Ἐὰν πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον πλειόνων παροχῶν εἰς χρῆμα, χορηγοῦνται πᾶσαι ἄνευ περιορισμοῦ τινός.

2. Ἐὰν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως βεβαιοῦται ὅτι τὸ ἀτύχημα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ὀφείλεται εἰς δόλον τοῦ ἐργοδότου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ προστηθέντος προσώπου, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται ἔως καταβάλῃ:

α') Εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα τῆς ἀσφαλίσεως πᾶσαν δαπάνην τούτου, προκληθεῖσαν ἐκ τῆς λόγῳ τοῦ ἀτυχήματος χορηγήσεως παροχῶν καὶ

β') Εἰς τὸν θανόντα ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 δικαιούμενα πρόσωπα τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἀνηκούσης αὐτῷ ἀποζημιώσεως καὶ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγητέων αὐτοῖς παροχῶν.

Ἡ περὶ ἧς ἡ παροῦσα παράγραφος κατὰ τὸ κοινὸν ἀστικὸν δίκαιον ἐπιδικαζομένη ἀποζημίωσις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ διπλάσιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον α' καταβλητέου εἰς τὸν φορέα τῆς ἀσφαλίσεως ποσοῦ.

3. Διὰ Κανονισμοῦ ὁρισθήσονται ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς προηγουμένης παραγράφου δαπανῶν καὶ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ, περὶ οὗ τὸ ἐδάφιον β' τῆς αὐτῆς παραγράφου, ὡς καὶ τὰ ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, δι' ἀποφάσεων τῶν ὁποίων καθορίζονται αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότου.

Παραγραφή.

Ἄρθρον 52.

1. Πᾶσαι αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας παραγράφονται μετὰ ἓξ μῆνας, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

2. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ εἰς ἐφάπαξ ἀποζημίωσιν παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενέσεώς του.

Οὐδέποτε χορηγοῦνται παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως συντάξεις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν 12 μηνῶν

3. Ἀπαιτηταὶ συντάξεις, μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

4. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δικαιώματα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, τοῦ θανόντος, ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτου παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς βεβαιούσης τὴν εὐθύνην ἀποφάσεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν ἁρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἰδιαιτέρα ἀντίληψις ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων.

Ἄρθρον 53

1. Οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς συνταξιούχους περίθαλψιν εἴτε εἰς Καταστήματα περιθάλψεως ἀναπήρων ἢ γερόντων εἴτε εἰς Ὀρφανοτροφεῖα ἢ ἕτερα εὐαγῆ Ἱδρύματα :

α') ἐπὶ τῇ αἰτήσει, ἀναλόγως, ἢ τῶν ἰδίων ἢ τῶν ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων αὐτῶν, καὶ

β') κατ' αἴτησιν τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου διαμονῆς τῶν συνταξιούχων, ἐφόσον πρόκειται περὶ τοξικομανῶν ἢ μεθυσκομένων καθ' ἕξιν ἢ περὶ πασχόντων ἐξ ἐπικινδύνων ψυχικῶν παθήσεων.

2. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ μετριασμοῦ ἢ ἄρσεως τῆς ἀναπηρίας τῶν συνταξιούχων ἢ πρὸς ἐπιβράδυνσιν τῆς προόδου αὐτῆς, οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτοὺς εἰς θεραπείαν, χρηζούσης αὐτοῖς τὰς παροχὰς τοῦ ἄρθρου 32.

3. Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω περιθαλπομένων ἢ θεραπευομένων συνταξιούχων μειοῦται εἰς τὸ τέταρτον μὲν ἐὰν οὗτοι δὲν ἐκπληρώνωσι διὰ τῆς συντηρήσεως μελῶν οἰκογενείας, εἰς τὸ ἥμισυ δὲ ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει.

4. Ἐὰν, πταίσματι τοῦ συνταξιούχου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ, δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 1 χορήγησις αὐτῷ τῆς, περὶ ἧς, ἡ ἐν λόγῳ παράγραφος, περιθάλψεως ἢ ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἀρνῆται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 2 θεραπείαν ἢ διακόπτῃ ταύτην πρόωρως καὶ ἄνευ ἀποχρώντος λόγου, οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ στερῶσιν αὐτὸν ἑκάστοτε τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς συντάξεως του, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν 6 μηνῶν.

5. Διὰ Κανονισμοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Προληπτικὴ δράσις.

Ἄρθρον 54.

1. Οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ λαμβάνωσι πᾶν μέτρον, γενικῆς ἢ εἰδικῆς φύσεως, θεωρούμενον παρὰ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὡς συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψιν ἀσθενειῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν κοινωνικῶν τοιούτων βλαμματιώσεως, καρκίνου, ἀφροδισίων, ἀλκοολισμοῦ κλπ.) ὡς καὶ τῆς ἀναπηρίας καὶ νὰ ἐνισχύουν προσπαθείας τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων ἢ Ὀργανισμῶν, Ὀργανώσεων ἢ Ἱδρυμάτων, τεινούσας εἰς τὴν ἄνοψωσιν τοῦ ἐπιπέδου ὑγιεινῆς τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἢ τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἠσφαλισμένων, τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

2. Τὸ Ἵδρυμα δύναται νὰ ἐνισχύῃ, δι' εἰδικῶν ὑπαλλήλων, τὴν δρᾶσιν τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ὑγείας καὶ σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἠσφαλισμένων.

Διὰ Κανονισμῶν θέλουσιν ὁρισθῇ λεπτομερῶς ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ προσόντα καὶ καθήκοντα τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος, ὁ τρόπος ἐνασκήσεως τῶν ἔργων των, ὁ βαθμὸς ἐξαρτήσεώς των παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἐργασίας καὶ αἱ σχέσεις των πρὸς τοὺς ἑκασταχοῦ Ἐπιθεωρητὰς Ἐργασίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐργοδοτῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν λῆψιν τῶν ἁρμοδίως ὑποδεικνυομένων μέτρων ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἠσφαλισμένων ἐν τοῖς τόποις ἐργασίας.

3. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δὲν χορηγοῦνται ἄδειαι ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς μηχανημάτων, εἰμὴ μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ταῦτα θὰ περιλαμβάνωσι καὶ τὰς σχετικὰς προφυλακτικὰς κατὰ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων, συσκευὰς ἢ ἐξαρτήματα, τὰς ὑποδεικνυομένας παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἐργασίας.

4. Τὸ Ἵδρυμα δύναται νὰ συνιστᾷ ὑποτροφίας πρὸς εὐρυτέραν εἰδικὴν κατάρτισιν εἰς Ἑσπερίαν τῶν πρὸς πρόληψιν τῶν ἐπαγγελματικῶν κινδύνων τεταγμένων ἰδίων ἢ δημοσίων ὀργάνων. Διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς Ἑσπερίαν τῶν τελευταίων τούτων ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰς Ἑσπερίαν ἀποστελλόμενοι ὑποχρεοῦνται μετὰ ταῦτα νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀναλόγως παρὰ τῇ Ἐπιθεωρήσει Ἐργασίας ἢ τῷ Ἱδρύματι. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὑπέχουσι τὰς εὐθύνας τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου α' τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ὑπ' ἀρ:θ. 2258 κωδικοποιηθέντος νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

5. Ἵνα ἡ προληπτικὴ δράσις του καταστῇ πλέον ἀποτελεσματική, τὸ Ἵδρυμα δύναται νὰ ὀργανώνῃ, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐκθέσεις ὑγιεινῆς, νὰ συνιστᾷ καὶ συντηρῇ μουσεῖα τῶν ὀργάνων καὶ συσκευῶν προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων καὶ νὰ

καταβάλλῃ συστηματικὰς προσπαθείας, δι' εἰκόνων, κινηματογραφικῶν ταινιῶν, διαλέξεων, περιοδικῶν δημοσιεύσεων καὶ λαϊκῶν ὑγιεινομικῶν ἐκδόσεων, ἀφ' ἑνὸς πρὸς διέγερσιν παρὰ τοῖς ἠσφαλισμένοις τῆς προσοχῆς πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν κινδύνων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα καταστῇ, δι' αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των, συνήθεια ἡ τήρησις τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Προαιρετικὴ Ἀσφάλισις.

Πρόσθετος καὶ αὐτοτελής.

Ἄρθρον 55.

1. Διὰ συμβάσεων, συναπτομένων μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς ἠσφαλισμένου ἢ ὁμάδος ἠσφαλισμένων ἢ ἐργοδοτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ Ἱδρύματος, δύναται τοῦτο, ἐπὶ τῇ καταβολῇ, εἴτε παρὰ τῶν ἠσφαλισμένων εἴτε παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν εἴτε παρ' ἀμφοτέρων, ἀσφαλίστρων, ν' ἀναδέχεται τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους :

α) ἐών, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 40, 41 42 καὶ 43 παροχῶν ἢ τινῶν ἐκ τούτων εἴτε ηὐξημένων κατὰ ποσὸν εἴτε ὑπὲρ κύκλου δικαιουμένων προσώπων εὐρυτέρου τοῦ διὰ τῶν ἄρθρων 42 καὶ 44 παρ. 3 διαγραφομένων εἴτε ὑπὸ προϋποθέσεις εὐνοϊκωτέρας τῶν ἐν ἀρ:θρῳ 46 καθοριζομένων.

καὶ β) ὁρισμένου κεφαλαίου.

Κανονισμὸς θέλει ὁρίσῃ τὰ καταβλητέα ἀσφάλιστρα καὶ εἰδικώτερον τὰς χορηγητέας παροχάς.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων δύναται νὰ ἁρίζηται, ὅτι τὰ παρὰ τῶν ἠσφαλισμένων καταβλητέα ἀσφάλιστρα, παρακρατοῦνται ἐκ τῶν μισθῶν αὐτῶν παρὰ τοῦ ἐργοδότου. Διὰ τὴν καταβολὴν καὶ εἴσπραξιν τῶν παρὰ τοῦ ἐργοδότου παρακρατουμένων ἀσφαλίστρων καὶ τῶν παρὰ τούτου ὑπεσχημένων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος περὶ καταβολῆς καὶ εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἵδρυμα, ὅπως διὰ συμβάσεων, καταρτιζομένων μετὰ προσώπων μὴ ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἀναλαμβάνῃ τὴν χορήγησιν αὐτοῖς παροχῶν ἔναντι ἀσφαλίστρων.

Οἱ γενικοὶ ὅροι οὓς δέον νὰ διαλαμβάνωσιν αἱ τοιαῦται συμβάσεις καὶ τὰ τιμολόγια τῶν καταβλητέων ἀσφαλίστρων ὁρισθήσονται διὰ κανονισμοῦ.

3. Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων θέλουσι συσταθῇ δύο ταμεῖα ἀσφαλίσεως, τὸ ἓν διὰ τοὺς ἐμπόρους τῆς χώρας, τὸ δ' ἕτερον διὰ τοὺς ἐπαγγελματίας καὶ βιοτέχνας τῆς χώρας χωρὶς νὰ ἀποκλείεται καὶ ἡ σύστασις ἑνὸς ταμείου ἀσφαλίσεως διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα.

Τὰ οὕτω συσταθησόμενα ταμεῖα θ' ἀποτελέσουν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἑδρεύοντα ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας (Διεύθυνσις Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς προνοίας) ἀσκούμενον εἰς ἣν ἕκτασιν, καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὧν ὀργάνων θέλουν ὁρίζει Διατάγματα ἐκδιδόμενα κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζόμενα καὶ θὰ καλύπτουν τοὺς κινδύνους ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Διὰ Διαταγμάτων καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκδοθησομένων θέλουσι καθορισθῇ ὁ τρόπος διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ ταμείων, οἱ εἰς αὐτὰ ὑποχρεωτικῶς ἀσφαλισθησόμενοι, οἱ πόροι τῶν ταμείων εἰς βάρος ὅμως ἀποκλειστικῶς τῶν ἀσφαλισθησομένων, αἱ χορηγητέαι παροχαὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀπονομῆς αὐτῶν ὡς καὶ ὁ κύκλος τῶν εἰς αὐτὰς δικαιουμένων προσώπων.

Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ταμείων θὰ ἰσχύσουν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 28-30, 48-53 καὶ 76 καὶ 77 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ παροχαὶ θ' ἀπονέμωνται καὶ αἱ σχετικαὶ ἀμφισβητήσεις θὰ ἐπιλύωνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 57-66 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ὅπου παρὰ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ὁρίζεται συμμετοχὴ ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν μετέχουν ἀντ' αὐτῶν ἀναλόγως ἰσάριθμοι ἔμποροι ἢ ἐπαγγελματίαι ἢ βιοτέχναι.

Προαιρετικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 56.

1. Πρόσωπον διατελέσαν ἠσφαλισμένον παρὰ τῷ Ἱδρύματι ἐάν, ἐντὸς τῆς ἀμέσως πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας πενταετίας, εἶχε πραγματοποιήσει τοὐλάχιστον τετρακοσίας ἡμέρας ἐργασίας, δικαιοῦται, πρὸ τῆς παρόδου δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας, νὰ συνεχίσῃ προαιρετικῶς τὴν ὑπαγωγήν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν (ἀσφάλιστρον ἀσθενείας, ἀσφάλιστρον ἀναπηρίας γήρατος καὶ θανάτου) παρὰ τῷ Ἱδρύματι καταβάλλον ἀνελλιπῶς ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς.

2. Διὰ τὴν προαιρετικὴν συνέχισιν τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιοῦται νὰ καταταχθῇ ἐφ' ὅσον εἴτε εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνῆκε κατὰ τὴν τελευταίαν πραγματοποιηθεῖσαν ἡμέραν ἐργασίας, εἴτε εἰς μίαν τῶν δύο ἀμέσως κατωτέρων μισθολογικῶν κλάσεων.

3. Ὁ προαιρετικῶς συνεχίζων τὴν ὑπαγωγήν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐξομοιοῦται κατὰ πάντα πρὸς τὸν ὑποχρεωτικῶς ἠσφαλισμένον.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Ἀπονομὴ παροχῶν καὶ ἐπίλυσις ἀμφισβητήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Ἀπονομὴ παροχῶν.

Διαδικασία καὶ ἁρμόδια ὄργανα.

Ἄρθρον 57.

1. Αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν δικαιουμένων προσώπων δι' ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, ἅτινα θέλει ὁρίσῃ κανονισμός.

Κανονισμὸς θέλει ὁρίσῃ τὸν τρόπον αἰτήσεως τῶν παροχῶν καὶ διαπιστώσεως τῶν ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων.

2. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μειώσεις, ἀναστολαί, διακοπαὶ ἢ στερήσεις τῶν παροχῶν ἢ αἱ ἐπιπτώσεις ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τούτων δικαιώματος ἀπαγγέλλονται καὶ οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 49 παρ. 3 συμψηφισμοὶ ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

3. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται ν' ἀξιώσι παρὰ τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως τὴν ἔκδοσιν ἐγγράφων εἰδικῶς ἠτιολογημένων ἀποφάσεων, ὁσάκις τὰ ἐν λόγῳ, ὄργανα ἀρνοῦνται τὴν χορήγησιν τῶν αἰτουμένων παροχῶν εἴτε ἀπολύτως εἴτε ἐν τῇ ἐκτάσει καὶ τῇ μορφῇ ὑφ' ἣν αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

4. Ἐὰν ἀπορριφθῇ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἢ διακοπῇ ὁριστικῶς τοιαύτη σύνταξις, ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ, πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους, νέαν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς τοιαύτης συντάξεως, ἐκτὸς ἐὰν διὰ γνωματεύσεως τῆς ἁρμοδίας πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιοῦται, ὅτι εἰς τὴν τελευταίως διαπιστωθεῖσαν κατάστασιν τῆς ὑγείας του ἐπῆλθεν οὐσιώδης μεταβολή. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ τυχὸν ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀπορρίπτεται, ἀποκλειομένου οἱουδήποτε ἐνδίκου μέσου κατὰ τῆς, ἐν λόγῳ, ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως.

5. Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθήσεται ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

Διαπίστωσις ἀναπηρίας καὶ ἀπολύτου ἀνικανότητος.

Ἄρθρον 58.

1. Ὁσάκις αἰτεῖται σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας ἢ ἀπολύτου ἀνικανότητος, ἡ διαπίστωσις τούτων γίνεται παρὰ πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἑκάστη πρωτοβάθμιος ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἰατρῶν, ὁριζομένων, διὰ πάντας τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως, παρὰ τοῦ Ἱδρύματος. Ὁ ἑκάστοτε ὅμως κρινόμενος, ὁ Ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν αὐτοῦ δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν ἑνὸς ἰατροῦ τῆς ἐκλογῆς του. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἷς τῶν ἰατρῶν, ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Ἱδρύματος, ἀντικαθίσταται ποσῷ τοῦ ὑπὸ τοῦ κρινομένου προτεινομένου.

2. Τὰ ἁρμόδια ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου, ἢ ὁ αἰτούμενος ταύτας δικαιοῦνται νὰ προσβάλωσι τὴν γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ, ἐνώπιον δευτεροβαθμίου γειονομικῆς ἐπιτροπῆς. Τὰ ἐκ τούτου τυχὸν ἔξοδα μετακινήσεως τοῦ αἰτουμένου, ὁριζόμενα διὰ κανονισμοῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν βαρύνουσι τὸν οἰκεῖον φορέα ἀσφαλίσεως, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν τοῦτον κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ τὸν αἰτούμενον.

3. Ἐὰν ἡ οἰκεία δευτεροβάθμιος ὑγειονομικὴ ἐπιτροπή, διαφωνοῦσα πρὸς τὴν κρίσιν τῆς πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, δικαιώσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ αἰτουμένου, τὸ βαρύνον τοῦτον ποσὸν τῶν ἐξόδων μετακινήσεως ἀποδίδεται αὐτῷ παρὰ τοῦ οἰκείου φορέως ἀσφαλίσεως.

4. Ἑκάστη δευτεροβάθμιος ὑγειονομικὴ ἐπιτροπή, ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ἱδρύματος, ὡς Προέδρου καὶ ἑτέρων δύο ἰατρῶν πείρας καὶ εὐρυτέρας καταρτίσεως, ὁριζομένων παρὰ τοῦ Ἱδρύματος. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ὅμως τοῦ ἐξεταζομένου, τοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ, ἀντικαθίστανται δι' ἰατροῦ τῆς ἐκλογῆς τούτων εἷς τῶν ἰατρῶν, ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Ἱδρύματος.

Αἱ δευτεροβάθμιοι ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαί, κρίνουσαι εἰδικὰς παθήσεις ἢ βλάβας, δύνανται νὰ προσλαμβάνωσιν εἰδικὸν ἰατρὸν ὅστις ἔχει συμβουλευτικὴν ψῆφον.

Αἱ γνωματεύσεις τῶν δευτεροβαθμίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν διὰ τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τά, περὶ ὧν κατωτέρω, διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια.

5. Διὰ κανονισμῶν θέλουσιν ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν, ὁ τρόπος συγκροτήσεώς των καὶ τὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν εἰς αὐτὰς μετεχόντων καὶ ἐν γένει τὰ τῆς καθοδηγήσεως τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὑγειονομικῶν ἐπιτρέποπῶν πρὸς ἐπίτευξιν ὁμοιομόρφου ἐκτιμήσεως παρ' αὐτῶν τῶν διαφόρων περιπτώσεων ἀναπηρίας καὶ ἀπολύτου ἀνικανότητος.

Αἱ δαπάναι συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν βαρύνουσι τὸ Ἵδρυμα. Διὰ κανονισμοῦ ὅμως δύναται νὰ ὁρισθῶσιν ἐξέταστρα καταβαλλόμενα εἰς τὸ Ἵδρυμα παρὰ τῶν λοιπῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, δι' ἑκάστην γνωμάτευσιν παρεχομένην τῇ αἰτήσει των ἢ κατ' αἴτησιν προσώπων αἰτουμένων παρ' αὐτῶν τὴν χορήγησιν παροχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Ἔνδικα μέσα.

Ἔφεσις.

Ἄρθρον 59.

1. Ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον;

α) Τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὸν ἀπ' αὐτῆς ἀποκλεισμὸν προσώπων ἢ τὴν κατάταξιν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

β) Τὸν καθορισμὸν τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν ἢ τὴν ἐπιβολὴν προσθέτων τελῶν διὰ καθυστερουμένας εἰσφορὰς ἢ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 73, ἐπαύξησιν τῶν βαρυνόντων τοὺς ἐργοδότας τμημάτων τῶν εἰσφορῶν ἢ τὴν καταβολὴν δαπανῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 51 παράγραφος 2 ἐδ. α' ἢ καταλογισμοὺς εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 74.

γ) Τὴν μείωσιν ἢ πρόσκαιρον στέρησιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ ὁριστικὴν διακοπὴν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ τὴν ἔκπτωσιν ἀπ' αὐτῶν ἢ τὴν ἄρνησιν χορηγήσεως αὐτῶν, εἴτε ἁπλῶς, εἴτε εἰς ἣν μορφὴν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἃς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταῦτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

δ') τὴν μείωσιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ τὴν ὁριστικὴν διακοπὴν ἢ τὴν στέρησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἢ τὴν ἀναστολὴν ἢ τὴν ἄρνησιν χορηγήσεως τοιούτων παροχῶν εἴτε ἁπλῶς εἴτε ὑφ' ἣν μορφὴν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἃς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ καταλογισμούς, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 48.

2. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων περὶ ὧν τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α ἕως καὶ γ ἐδάφια τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ὁ ἐνδιαφερόμενος.

3. Αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον ε ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀσκοῦνται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

4. Ἡ περὶ ἐφέσεως αἴτησις συντάσσεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἐπιδίδεται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας καὶ εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν συνοδεύηται διὰ γραμματίου καταθέσεως εἰς τὸ Ἵδρυμα τοῦ σχετικοῦ παραβόλου.

Τὸ κατατεθὲν παράβολον, γενομένης δεκτῆς τῆς ἐφέσεως, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον παρὰ τοῦ Ἱδρύματος, ἐν ἀντιθέτῳ δὲν περιπτώσει καταπίπτει ὑπὲρ αὐτοῦ.

5. Ἡ ἐνάσκησις ἐφέσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως.

6. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης ὁρισθήσονται :

α) ὁ τρόπος ἐπιδόσεως καὶ καταχωρήσεως τῆς περὶ ἐφέσεως αἰτήσεως.

β) αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων προθεσμίαι ἐνασκήσεως τῶν ἐφέσεων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν 15 ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότεραι τῶν τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων.

καὶ γ) τὰ εἰς τὸ Ἵδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν ἐφέσεως καταβλητέα παράβολα, ὧν τὰ ποσὰ ὁρισθήσονται, ἀναλόγως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων, οὐχὶ κάτω τῶν 10 δραχμῶν οὐδὲ πλέον τῶν δραχμῶν διακοσίων.

Προσφυγή.

Ἄρθρον 60.

1. Ἐναντίον τῶν κατ' ἔφεσιν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἀσκουμένη παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως ἢ παρ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀσκουμένων ἢ τῶν πληρεξουσίων των.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν προσφυγῶν.

3. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης θέλουσιν ὁρισθῇ :

α) ὁ τρόπος ἐπιδόσεως τῆς περὶ προσφυγῆς αἰτήσεως.

β) αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν καθ' ὧν ἡ προσφυγὴ ἀποφάσεων προθεσμίαι πρὸς ἐνάσκησιν αὐτῆς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν τριάκοντα ἡμερῶν οὐδὲ μακρότεραι τῶν τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων.

καὶ γ) τὰ εἰς τὸ Ἵδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν προσφυγῆς καταβλητέα παράβολα, ὧν τὰ ποσὰ ὁρισθήσονται, ἀναλόγως τῶν καθ' ὧν αἱ προσφυγαὶ ἀποφάσεων, οὐχὶ κατώτερα τῶν δραχ. 75 οὐδ' ἀνώτερα τῶν δραχμῶν 400.

Αἴτησις ἀναιρέσεως

Ἄρθρον 61.

1. Κατ' ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, αἴτησις ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ ψευδῆ ἑρμηνείαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθησομένων κανονισμῶν.

2. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις ὑποβάλλεται καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια.

Πρωτοβάθμια διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 62.

1. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 59 ἀναφερομένων ἐφέσεων, συνιστῶνται εἰς τὰς ἕδρας τῶν σοβαρωτέρων ὑποκαταστημάτων τοῦ Ἱδρύματος, τῶν ὑποδεικνυομένων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πρωτοβάθμια Διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια.

2. Ἡ σύστασις ἑκάστου πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, ὅπερ ὁρίζει τὴν ἕδραν καὶ τὴν κατὰ τόπον ἁρμοδιότητα φύσιν.

3. Ἕκαστον πρωτοβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἐκ δύο Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως.

4. Ὁ Πρόεδρος ἑκάστου πρωτοβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ διορίζεται ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ὑποκαταστήματος τοῦ Ἱδρύματος τῆς ἕδρας τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον.

Ἄρθρον 63.

1. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλει συσταθῇ ἐν Ἀθήναις δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 59. ἐφέσεων καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 60 ἀσκουμένων προσφυγῶν.

2. Τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου, τεσσάρων μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ τρεῖς ἀναπληρωταὶ αὐτοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἐφετῶν.

4. Τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου διορίζονται ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κεκτημένων πτυχίον Νομικῆς Σχολῆς. Ἐκ τῶν ἰδίων διορίζονται καὶ ἐξ ἀναπληρωταὶ τῶν, ἐν λόγῳ, μελῶν.

Ἐκ τῶν λοιπῶν δύο μελῶν ὁ εἷς δέον ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν. ἀποκαλούμενος ἐργοδοτικὸν μέλος, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν τῶν μισθωτῶν. ἀποκαλούμενον ἐργατικὸν μέλος.

Τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους διορίζονται διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τέσσαρα ἀναπληρωματικά. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους διορίζονται τέσσαρα ἀναπληρωματικὰ τοῦ ἐργατικοῦ μέλους.

5. Τὸ ἐργοδοτικὸν καὶ τὸ ἐργατικὸν μέλος καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται ἐκ διπλασίου τῶν διοριστέων ἀριθμοῦ προσώπων, ὑποδεικνυομένων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καθ' ὃν τρόπον ὑποδεικνύονται εἰς αὐτὸν τὰ πρόσωπα, ἐξ ὧν διορίζονται τὰ ἐργοδοτικὰ καὶ ἐργατικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος.

6. Ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος.

7. Πρὸς ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δύναται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, νὰ χωρισθῇ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον εἰς δύο τμήματα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ μὲν πρῶτον τμῆμα συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 Προέδρου,μελῶν καὶ Γραμματέως, τὸ δεύτερον τμῆμα ἐξ ἑνὸς τῶν ἀναπληρωτῶν τοῦ Προέδρου τοῦ πρώτου τμήματος, ὡς Προέδρου, ἐκ δύο ἀναπληρωματικῶν τῶν ἐκ τῶν μισῶν ὑπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ, ἐξ ἑνὸς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους, ἐξ ἑνὸς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ ἐργατικοῦ μέλους καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος, ὡς Γραμματέως.

Οἱ ἀπομένοντες ἀναπληρωταὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν ἀναπληροῦσι τοὺς Προέδρους καὶ τὰ μέλη τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου τμήματος κατὰ σειράν, ὁριζομένην διὰ τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος.

8. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης. θέλουσιν ὁρισθῇ οἱ λόγοι καὶ ὁ τρόπος ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κοιναὶ διατάξεις

Ἄρθρον 64.

1. Τὰ πρωτοβάθμια διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια, τὸ δευτεροβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἢ ἕκα-

στον των τμημάτων τούτων αποτελούσιν ιδίας ανεξαρτήτους αρχάς.

2. Ο διορισμός των Προέδρων και Παρέδρων και των Γραμματέων των πρωτοβαθμίων διοικητικών ασφαλιστικών δικαστηρίων, και των αναπληρούντων αυτούς, ως και του Προέδρου, των μελών και του γραμματέως του δευτεροβαθμίου διοικητικού ασφαλιστικού δικαστηρίου και των αναπληρωτών αυτών ενεργείται διά Διατάγματος προκαλουμένου παρά των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Δικαιοσύνης.

3. Οι Πάρεδροι των πρωτοβαθμίων διοικητικών ασφαλιστικών δικαστηρίων και τα μέλη (τακτικά και αναπληρωματικά) του δευτεροβαθμίου διοικητικού ασφαλιστικού δικαστηρίου, διορίζονται επί διετεί θητεία.

3. Ουδείς διορίζεται, ουδέ δύναται να είναι Πάρεδρος (τακτικός ή αναπληρωματικός) πρωτοβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου ή τακτικόν ή αναπληρωματικόν εργοδοτικόν ή εργατικόν μέλος του δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου:

α) Εάν δεν έχει συμπληρώσει το εικοστόν πέμπτον έτος της ηλικίας του.

β) Εάν δεν κατοική εν τη έδρα του, ού μετέχει, ασφαλιστικού Δικαστηρίου.

γ) Εάν δεν έχει απολυτήριον τουλάχιστον δημοτικού σχολείου, και

δ) Εάν κατεδικάσθη ή καταδικασθή εις τινα των ποινών του άρθρου 22 και επομένων του ποινικού νόμου.

4. Η ιδιότης του Παρέδρου (τακτικού ή αναπληρωματικού) ή του τακτικού ή αναπληρωματικού εργοδοτικού ή εργατικού μέλους του δευτεροβαθμίου Διοικητικού ασφαλιστικού δικαστηρίου είναι ασυμβίβαστος προς την ιδιότητα υπαλλήλου των φορέων της ασφαλίσεως ή του τακτικού ή αναπληρωματικού μέλους των Διοικητικών Συμβουλίων τούτων ή των παρ' αυτών συνιστωμένων επιτροπών.

5. Διά την εξαίρεσιν του Προέδρου ή των Παρέδρων πρωτοβαθμίου Διοικητικού ασφαλιστικού δικαστηρίου ή του Προέδρου και των μελών του δευτεροβαθμίου Διοικητικού ασφαλιστικού δικαστηρίου ή των τμημάτων τούτου εφαρμόζονται αναλόγως αι σχετικαί διατάξεις της ποινικής δικονομίας.

Έναντίον αποφάσεως απορριπτούσης την αίτησιν εξαιρέσεως ουδέν ένδικον μέσον επιτρέπεται.

Δεν συγχωρείται υποβολή αιτήσεως περί εξαιρέσεως του αναπληρωτού του εξαιρεθέντος.

6. Αι δαπάναι λειτουργίας των Διοικητικών ασφαλιστικών δικαστηρίων καθορίζονται διά κανονισμού και καταβάλλονται παρά του Ιδρύματος, βαρύνουσι τους φορείς της ασφαλίσεως κατά λόγον του αριθμού των παρ' αυτοίς ησφαλισμένων.

Διαδικαστικαί διατάξεις.

Άρθρον 65.

1. Οι διάδικοι δύνανται να εμφανίζωνται ενώπιον των Διοικητικών ασφαλιστικών δικαστηρίων και διά πληρεξουσίων.

Κανονισμός θέλει ορίσει τα ανώτατα όρια των αμοιβών των εκ των πληρεξουσίων δικηγόρων και δικολάβων.

2. Η εκδίκασις των υποθέσεων διεξάγεται και απόντος του προσκαλουμένου κληθέντος διαδίκου.

3. Αι κλήσεις των διαδίκων και των μαρτύρων ενεργούνται παρά του Προέδρου του πρωτοβαθμίου ή του Γραμματέως του δευτεροβαθμίου Διοικητικού ασφαλιστικού δικαστηρίου ή των τμημάτων τούτου, κατά τα λοιπά εφαρμοζομένων αναλόγως των ορισμών της ποινικής δικονομίας.

4. Η διαδικασία ενώπιον των πρωτοβαθμίων ή του δευτεροβαθμίου Διοικητικού ασφαλιστικού δικαστηρίου ή των τμημάτων τούτου είνε δημοσία και προφορική. Δι' αποφάσεων όμως του δικαστηρίου δύναται ν' αποκλείεται η δημοσιότης της συζητήσεως, όσάκις κρίνεται επιβλαβής εις τα χρηστά ήθη ή την δημοσίαν τάξιν.

5. Τα πρωτοβάθμια και το δευτεροβάθμιον Διοικητικόν ασφαλιστικόν δικαστήριον ή τα τμήματα τούτου, εν τη εκδικάσει των υποθέσεων, αναζητούσιν εξ επαγγέλματος την ουσιαστικήν αλήθειαν, χρησιμοποιούντα και ελευθέρως εκτιμώντα πάντα τα εν ταις ποινικαίς δίκαις επιτρεπόμενα αποδεικτικά μέσα.

Κατά των ψευδορκούντων εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 266 του ποινικού νόμου.

Εάν αποδείξεις δέον να διεξαχθώσιν εκτός της έδρας των, τα πρωτοβάθμια και το δευτεροβάθμιον Διοικητικόν ασφαλιστικόν δικαστήριον, ή τα τμήματα τούτου δύνανται ν' αναθέτωσι την διεξαγωγήν εις κατώτερον δικαστήριον ή άλλην δημοσίαν Αρχήν του τόπου της διεξαγωγής.

6. Αι αποφάσεις των πρωτοβαθμίων διοικητικών ασφαλιστικών δικαστηρίων, του δευτεροβαθμίου τοιούτου ή εκάστου των τμημάτων αυτού, εκδίδονται ιτιολογημένοι και απαγγέλλονται εν δημοσία αυτών συνεδριάσει.

7. Διά Διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Δικαιοσύνης, θέλουσιν ορισθή τα καθήκοντα και δικαιώματα των Προέδρων των πρωτοβαθμίων Διοικητικών ασφαλιστικών δικαστηρίων και του δευτεροβαθμίου τοιούτου ή των τμημάτων αυτού, ο χρόνος και τόπος των συνεδριάσεων αυτών, ο τρόπος και η σειρά εισαγωγής των υποθέσεων προς εκδίκασιν, ως και ο τρόπος λήψεως, κοινοποιήσεως και εκτελέσεως των αποφάσεων αυτών.

Εθνικής αρμοδιότητος των διοικητικών ασφαλιστικών δικαστηρίων.

Άρθρον 66.

1. Διά των περί ων η παράγραφος 8 του άρθρου 31 συμβάσεων, των συναπτομένων μεταξύ του Ιδρύματος και των μετ' αυτού συναλλασσομένων ιατρών, σκευασκοποιών ή πάσης φύσεως θεραπευτηρίων, δύναται να ορίζηται, ότι αι μεταξύ των εκ των συμβάσεων αναφυόμεναι διαφοραί λύονται παρά πρωτοβαθμίων Διοικητικών ασφαλιστικών δικαστηρίων ή του δευτεροβαθμίου τοιούτου ή τινός των τμημάτων αυτών κατά την διά του παρόντος νόμου προβλεπομένην διαδικασίαν, αποκλειομένης της τακτικής τοιαύτης.

2. Αι αποφάσεις των Διοικητικών ασφαλιστικών δικαστηρίων, επί τών, περί ων η προηγουμένη παράγραφος, διαφορών, ίνα καταστώσιν εκτελεσταί, δέον να περιαφθώσι τον τύπον της εκτελέσεως υπό του Προέδρου των Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου, εις την περιφέρειαν του οποίου υπάγεται η έδρα του οικείου ασφαλιστικού δικαστηρίου.

Κατά της υπό του Προέδρου ενεργουμένης περιαφής του τύπου της εκτελέσεως ουδέν ένδικον μέσον επιτρέπεται.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Συμβούλιον των Κοινωνικών ασφαλίσεων.

Σύστασις—Σύνθεσις.

Άρθρον 67.

1. Παρά τω Υπουργείω Εθνικής Οικονομίας (Διεύθυνσις Εργασίας και Κοινωνικής Προνοίας) συνιστάται Συμβούλιον των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποκαλούμενον εν τοις επομένοις Συμβουλίον, όπερ απαρτίζεται εκ τακτικών και εκτάκτων μελών.

2. Τακτικά μέλη του Συμβουλίου είναι:

α) εις καθηγητής εκ των διδασκόντων Πολιτικήν Οικονομίαν εις το Πανεπιστήμιον Αθηνών ή την Ανωτάτην Σχολήν Εμπορικών και Οικονομικών Επιστημών.

β) εις των παρά τη αυτή Ανωτάτη Σχολή ή τω Πανεπιστημίω Αθηνών καθηγητών των Μαθηματικών.

γ) ο Νομικός Σύμβουλος του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

δ) εις Έφετης εκ των υπηρετούντων παρά τω Εφετείω Αθηνών.

ε) Ο Διευθυντής της Εργασίας και Κοινωνικής Προνοίας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και ο Διευθυντής του Εμπορικού Ναυτικού.

στ') Δύο αντιπρόσωποι των εργοδοτών.

ζ) Δύο αντιπρόσωποι των μισθωτών.

και η) Δύο επιστήμονες, εμφανιζόντες ειδικότητα εις τα θέματα της Κοινωνικής Πολιτικής, εις Βουλευτής και εις Γερουσιαστής υποδεικνυόμενοι παρά του οικείου νομοθετικού Σώματος έκαστος εν αρχή εκάστης τακτικής Συνόδου και εις ιατρός υποδεικνυόμενος παρά του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου.

3. Έκτακτα μέλη είναι:

α) Ο Διευθυντής της Δημοσίας Υγείας του Υπουργείου της Υγιεινής.

β) Ο Διευθυντής της Σχολικής Υγιεινής του Υπουργείου της Παιδείας.

γ) Ο Επιθεωρητής της Επαγγελματικής Υγιεινής του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

δ) Εις αντιπρόσωπος του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου.

4. Παρά τω Συμβουλίω υπάρχει γραμματεύς, ούτος και ο αναπληρωτής αυτού, ορίζονται διά πράξεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, εκ των γραμματέων ή εισηγητών της Διευθύνσεως Εργασίας και Κοινωνικής Προνοίας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Ο Γραμματεύς του Συμβουλίου επικουρείται εις τα έργα του παρ' ενός γραφέως του, ως άνω Υπουργείου, ορίζομένου παρά του Υπουργού.

Διορισμός των μελών.

Άρθρον 68.

1. Ο διορισμός των τακτικών και εκτάκτων μελών του Συμβουλίου ενεργείται διά Διατάγματος, προκαλουμένου παρά του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας.

2. Οι εν τω Συμβουλίω αντιπρόσωποι των εργοδοτών και των μισθωτών ορίζονται εκ τριπλασίου των διοριστέων αριθμού προσώπων, υποδεικνυομένων εις τον Υπουργόν της Εθνικής Οικονομίας, κατά τα ειδικώτερον διά Διατάγματος, προκαλουμένου παρά τούτου, μετά γνώμην του Συμβουλίου Εργασίας ορισθησόμενα.

3. Τα εκ του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου προερχόμενα μέλη διορίζονται εξ εξ ιατρών υποδεικνυομένων παρά του Διοικητικού αυτού Συμβουλίου εις τον Υπουργόν της Εθνικής Οικονομίας.

4. Διά Διατάγματος, προκαλουμένου παρά του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας, ορισθήσονται οι λόγοι αντικαταστάσεως των υπό στοιχεία α, β. δ, στ, ζ και η τακτικών μελών και των υπό στοιχεία α και β εκτάκτων τοιούτων.

Οι αντικαταστάται διανύουσι το υπόλοιπον της θητείας των αντικαθισταμένων.

5. Διά τους παρά τω Συμβουλίω αντιπροσώπους, των εργοδοτών, μισθωτών, των ιατρών και τα υπό στοιχείον η τακτικά μέλη αυτού ισχύουσιν αι απαγορεύσεις και τα ασυμβίβαστα, περί ων το άρθρον 64 παράγραφος 3.

6. Το παρά τω Υπουργείω της Εθνικής Οικονομίας Συμβούλιον Εποπτείας Εργατικών Ασφαλίσεων, όπερ τη πρώτη συγκροτήσει του Συμβουλίου καταργείται, αι δε αρμοδιότητες αυτού, μετεβιβάζονται εις το Συμβούλιον.

Λειτουργία του Συμβουλίου.

Άρθρον 69.

1. Τα τακτικά μέλη του Συμβουλίου, άμα τω διορισμώ των, συνερχόμενα προσκλήσει και υπό την προεδρείαν του Νομικού Συμβούλου, εκλέγουσι μεταξύ αυτών τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον του Συμβουλίου.

2. Το Συμβούλιον καλείται εις συνεδρίασιν υπό του Προέδρου ή τούτου απόντος ή κωλυομένου παρά του Αντιπροέδρου λογίζεται εν απαρτία παρόντων επτά τουλάχιστον τακτικών μελών, λαμβάνει δε αποφάσεις διά της πλειοψηφίας των παρόντων τακτικών και εκτάκτων μελών, διά ψήφων όμως αυξημένων τουλάχιστον των πέντε, νικώσης εν ισοψηφία της γνώμης υπέρ ής έδοξη ή ψήφος του προεδρεύοντος.

Τα έκτακτα μέλη του Συμβουλίου καλούνται εις συνεδριάσεις τούτου μόνον προκειμένου περί γνωμοδοτήσεων επί των σχεδίων κανονισμών των προβλεπομένων παρά των άρθρων 31, παράγραφος 1. 2. 6, 7 και 8. 32. 33, 35 παρ. 3 και 6, 47 εδάφιον τελευταίον και 58.

3. Η ημερησία διάταξις των συνεδριάσεων του Συμβουλίου καταρτίζεται παρά του Προέδρου και τούτου απόντος ή κωλυομένου, παρά τω Αντιπροέδρου τα δε πρακτικά συντάσσονται επιμελεία του Προέδρου και του Γραμματέως και υπογράφονται παρ' αυτών.

Τα πρακτικά του Συμβουλίου μετά των εκθέσεων των εισηγητών και των Εισηγητικών Επιτροπών δημοσιεύονται κατ' έτος εις ίδιον τεύχος.

4. Αι αποζημιώσεις των μελών του Συμβουλίου και των Εισηγητών ή των αποστελούντων τας Εισηγητικάς Επιτροπάς και αι λοιπαί δαπάναι του Συμβουλίου βαρύνουσι το Ίδρυμα, ορίζονται δε διά πράξεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, εκδιδομένων μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος και δημοσιευομένων εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως.

5. Διά Διατάγματος, προκαλουμένου παρά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ορισθήσονται εν λεπτομερεία τα καθήκοντα του Προέδρου και του Γραμματέως του Συμβουλίου και τα της εκπληρώσεως των έργων τούτων.

Εισηγηταί και Εισηγητικαί Επιτροπαί.

Άρθρον 70.

1. Τα εις την ημερησίαν διάταξιν του Συμβουλίου αναγραφόμενα θέματα δύνανται, πρό πάσης συζητήσεως εν συνεδριάσει αυτού, να παραπέμπωνται παρά του Προέδρου ή, τούτου απόντος ή κωλυομένου, παρά του Αντιπροέδρου, εις Εισηγητάς ή Εισηγητικάς Επιτροπάς εκπληρούσας τα έργα των κατά τα διά Διατάγματος, προκαλουμένου παρά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ορισθησόμενα.

2. Ως Εισηγηταί ή μέλη Εισηγητικών Επιτροπών δύνανται να ορίζωνται μέλη τακτικά ή έκτακτα του Συμβουλίου, ο Τμηματάρχης Κοινωνικής Προνοίας, ο Γενικός Επιθεωρητής Εργασίας ή οι παρά τω Τμήματι Κοινωνικής Προνοίας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας Εισηγηταί ή ο Τμηματάρχης Κοινωνικής Υγιεινής του Υπουργείου Υγιεινής.

Οσάκις Εισηγητική Επιτροπής μετέχει εργοδοτικόν μέλος του Συμβουλίου, απαραιτήτως δέον να μετέχη αυτής και εργατικόν τοιούτο και αντιστρόφως.

Αρμοδιότητες.

Άρθρον 71.

1. Εκτός των δι' ετέρων διατάξεων του παρόντος νόμου ανατιθεμένων εις το Συμβούλιον λειτουργιών και καθηκόντων, έργα του Συμβουλίου είναι:

α) Η γνωμοδότησις επί παντός νομοσχεδίου, Διατάγματος ή κανονισμού αναφερομένου εις τον θεσμόν των Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

β) Η μέριμνα της τελειοποιήσεως του θεσμού τούτου διά της καταρτίσεως ειδικού προσωπικού, της επιστημονικής έρευνης των προβλημάτων των Κοινωνικών Ασφαλίσεων και της εκδόσεως περιοδικών δημοσιευμάτων και επιστημονικών εργασιών, πρωτοτύπων ή εν μεταφράσει, και διά της παρακολουθή-

σεως επισήμων ή επιστημονικού ενταφέροντος Συνεδρίων κοινωνικής πολιτικής.

και γ) Η προσπάθεια μαρμώσεως παρά τω πληθυσμώ ασφαλιστικής συνειδήσεως διά λαϊκών περιοδικών δημοσιευμάτων και διά της οργανώσεως διαλέξεων, αναφερομένων εις τους σκοπούς της κοινωνικής ασφαλίσεως.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'.

Κυρώσεις και τελικαί διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κ υ ρ ώ σ ε ι ς.

Εύθυναι και προστασία των όργάνων των φορέων της ασφαλίσεως

Άρθρον 72.

1. Τα μη εκ δημοσίων υπαλλήλων τακτικά και αναπληρωματικά μέλη του Συμβουλίου, των Διοικητικών Συμβουλίων των φορέων της ασφαλίσεως ή των παρ' αυτών συνιστωμένων τακτικών ή εκτάκτων ή εποπτικών επιτροπών και του Εποπτικού Συμβουλίου του Ιδρύματος, οι πάρεδροι και τα εργοδοτικά-εργατικά μέλη του Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου και οι αναπληρωταί αυτών, ως και οι υπάλληλοι και υπηρέται των φορέων της ασφαλίσεως και του Συμβουλίου ύπέχουσι, εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των, τας ποινικάς ευθύνας των δημοσίων υπαλλήλων και απολαύουσι της υπέρ τούτων θεσπισμένης διά του ποινικού νόμου ειδικής προστασίας.

2. Οι ιατροί, φαρμακοποιοί, μαίαι και νοσοκόμοι, οι συμβαλλόμενοι μετά του Ιδρύματος, κατά την εκπλήρωσιν των έναντι τούτου, αναλαμβανομένων υποχρεώσεων, ύπέχουσι τας ευθύνας και απολαύουσι της ειδικής προστασίας, περί ών η προηγουμένη παράγραφος.

Επαύξησις εισφορών διά μη τήρησιν μέτρων υγιεινής και ασφαλείας.

Άρθρον 73.

1. Προκειμένου περί εργοδοτών μη συμμορφουμένων προς τα μέτρα, τα υποδεικνυόμενα παρά των εν άρθρω 54 παράγρ. 2 αναφερομένων οργάνων, διά την υγιεινήν και ασφάλειαν των ησφαλισμένων εις τους τόπους εργασίας, τα διά κανονισμού ορισθησόμενα όργανα των φορέων της ασφαλίσεως δύνανται να επαυξάνωσι το πολύ κατά 50 ο)ο τα βαρύνοντα τους εν λόγω εργοδότας τμήματα των εισφορών.

2. Η επιβολή των ανωτέρω επαυξήσεων αίρεται, εύθυς ως διαπιστωθή ότι ο εργοδότης συνεμορφώθη προς τα υποδειχθέντα μέτρα.

Καταλογισμός ιατρών δι' αδικαιολογήτως χορηγουμένας παροχάς.

Άρθρον 74.

1. Οι μετά του ιδρύματος συμβεβλημένοι ιατροί εις περίπτωσιν καθ' ην εκ βαρείας αμελείας ή προθέσεως ήθελον προκαλέσει αδικαιολογήτως την παρ' αυτού ή των λοιπών φορέων της ασφαλίσεως χορήγησιν παροχών, εκτός άλλων τυχόν ευθυνών, καταλογίζονται διά της αξίας των χορηγηθεισών παροχών υπέρ του χορηγήσαντος ταύτας φορέως της ασφαλίσεως.

2. Διά τας περιπτώσεις εφαρμογής των όρισμών της προηγουμένης παραγράφου αποφαίνεται, αιτήσει του ενδιαφερομένου φορέως τη εφασφαλίσεως και αφ' ού προηγουμένως ακούση τον υπεύθυνον ιατρόν, τριμελής Επιτροπή απαρτιζομένη εκ δύο ιατρών οριζομένων παρά του ιδρύματος και ενός ιατρού, οριζομένου παρά του Ιατρικού Συλλόγου εν τη περιφερεία του οποίου ασκεί το ιατρικόν επάγγελμα ο λογιζόμενος ως υπεύθυνος ιατρός, η δε εκτίμησις εις χρήμα των εις ε'δος αδικαιολογήτως χορηγηθεισών παροχών ενεργείται παρά των αρμοδίων διά την χορήγησιν αυτών οργάνων των φορέων της ασφαλίσεως.

Διά κανονισμού ορισθήσονται τα της εκτελέσεως του προηγουμένου εδαφίου.

3. Κατά των αποφάσεων των περί ών η προηγουμένη παράγραφος, Επιτροπών επιτρέπεται η προσφυγή ασκουμένη κατά τα ειδικώτερον διά κανονισμού ορισθησόμενα ενώπιον συμβουλίου απαρτιζομένου, εκ του υπό του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου υποδεικνυομένου τακτικού μέλους του Συμβουλίου των Κοινωνικών Ασφαλίσεων και των εκτάκτων μελών τούτου υπό την προεδρίαν του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Η προθεσμία ανασκήσεως των τοιούτων προσφυγών, το καταβλητέον παράβολον και αι προϋποθέσεις αποδόσεως αυτού εις τον ενδιαφερόμενον διέπονται παρά των σχετικών διατάξεων του άρθρου 60.

Αι αποφάσεις του εν λόγω Συμβουλίου εις ουδέν έτερον ένδικον μέσον υπόκειται.

Η κοινοποίησις των αποφάσεων των Επιτροπών της παραγράφου 2 του Συμβουλίου της προηγουμένης παραγράφου ενεργείται κατά τας σχετικάς διατάξεις του περί ού η παράγραφος 7 του άρθρου 65 του Διατάγματος».

Στέρησις παροχών.— Έκπτωσις.

Άρθρον 75.

1. Ο ησφαλισμένος ή ο συνταξιούχος εάν, διά δικαστικής αποφάσεως, τιμωρηθή δι' αδίκημα διαπραχθέν εις βάρος του Ιδρύματος ή των υπαλλήλων ή υπηρετών αυτού ή των μετά τούτου συμβεβλημένων ιατρών, μαιών, φαρμακοποιών και νοσοκόμων, δύναται να στερηθή των εις χρήμα παροχών της ασφαλίσεως εν όλω ή εν μέρει, επί χρόνον ουχί μακρότερον των τριών μηνών.

Ο ούτω στερούμενος των παροχών ησφαλισμένος δεν απαλλάσσεται κατά τον χρόνον της στερήσεως, του κατά το άρθρον 26 βαρύνοντος αυτόν τμήματος των εισφορών.

2. Ο ησφαλισμένος ή ο συνταξιούχος εάν, ποιηται, αυτός ή μέλος της οικογενείας του, κατάχρησιν των παροχών της ασφαλίσεως ασθενείας, δύναται να κηρύσσηται έκπτωτος των επ' αυτών δικαιωμάτων του επί χρόνον ουχί εραχύτερον του μηνός, ουδέ μακρότερον των τριών μηνών.

Διά τον εκπίπτοντα ησφαλισμένον ισχύουσιν αι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της προηγουμένης παραγράφου.

Ποιναί διατάξεις.

Άρθρον 76.

1. Εάν δεν υπάρχη περίπτωσις εφαρμογής αυστηροτέρων διατάξεων του ποινικού νόμου, διά κρατήσεως από 3 μέχρι 30 ημερών ή διά προστίμου μέχρι 500 δραχμών ή δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων, τιμωρείται πας όστις διά ψευδών δηλώσεων ή πληροφοριών έτυχεν ή επιζητεί να τύχη των παροχών της ασφαλίσεως ή ο παραβαίνων τους όρισμούς του παρά του άρθρου 4 παραγρ. 1 προβλεπομένου κανονισμού ή ο δι' απρεπούς ή θορυβώδους συμπεριφοράς εις τα Ιατρεία του Ιδρύματος δυσχεραίνων το εν αυτοίς επιτελούμενον έργον.

2. Διά προστίμου από δραχμών 100 μέχρι 2.000 τιμωρείται πας εργοδότης, εάν παραβή τους όρισμούς του άρθρου 5 παρ. 5 και 9 παρ. 1 των βάσει τούτων εκδιδομένων Κανονισμών και του άρθρου 27 παράγραφος 1.

Εν περιπτώσει υποτροπής, το ποσόν του κατά τα ανωτέρω επιβαλλομένου προστίμου πολλαπλασιάζεται αναλόγως του αριθμού των διακεκριμένων παραβάσεων ή του αριθμού των προσώπων, εις βάρος των οποίων εγένετο η παράβασις, χωρίς όμως εν τω συνόλω να δύναται να υπερβή τας δραχμάς 10.000 διά τας εντός μιάς εβδομάδος λαβούσας χώραν παραβάσεις.

3. Διά του ανωτέρω προστίμου τιμωρείται ο εργοδότης, ο κατά παράβασιν του άρθρου 27 παρακρατών εκ του μισθού των

ησφαλισμένων ποσά ανώτερα των εν άρθρω 26 εις βάρος τούτων οριζομένων.

Το ποσόν των εν λόγω προστίμων πολλαπλασιάζεται αναλόγως του αριθμού των διακεκριμένων παραβάσεων ή του αριθμού των προσώπων, των βλαπτομένων εκ της παραβάσεως, χωρίς όμως εν τω συνόλω να δύναται να υπερβή τας δραχμάς 20.000 διά τας εντός μιάς εβδομάδος λαβούσας χώραν παραβάσεις.

4. Διά φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών και διά χρηματικής ποινής μέχρι 3.000 δραχμών τιμωρούνται τά, περί ών η παράγραφος 2 του άρθρου 9, όργανα εν περιπτώσει παραβάσεως **των ορισμών αυτής.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Τελικαί Διατάξεις.

Μετάστασις ησφαλισμένου εις έτερον φορέα ασφαλίσεως.

Άρθρον 77.

1. Επί μεταβολής εν τη επαγγελματική απασχολήσει του ησφαλισμένου, συνεπαγομένης αλλαγήν του φορέως της ασφαλίσεως, η υπαγωγή αυτού εις την ασφάλισιν συνεχίζεται παρά τω νέω φορεί, κατά τας διεπούσας τούτον διατάξεις.

Εις την ανωτέρω περίπτωσιν το υπέρ του ησφαλισμένου, παρά τω πρώτω φορεί, ποσόν του μαθηματικού αποθέματος μεταφέρεται εις τον νέον φορέα, ο δε διαβραμών χρόνος ασφαλίσεως του ησφαλισμένου λογίζεται ως διανυθείς παρά τω νέω φορεί, εις μισθολογικάς όμως κλάσεις συνεπαγομένας εισφοράς εκ των οποίων το διά τον εν λόγω χρόνον μαθηματικόν απόθεμα παρά τω φορεί τούτω να μη υπερβαίνη το εκ του πρώτου φορέως μεταφερόμενον. Εάν το εις τον νέον φορέα μεταφερόμενον ποσόν είναι υπέρτερον του μαθηματικού αποθέματος, όπερ ήθελε σχηματισθή παρά τω φορεί τούτω κατά τον διαβραμόντα χρόνον ασφαλίσεως, του ησφαλισμένου κατατεταγμένου κα0' όλον τον χρόνον τούτον εις την IX μισθολογικήν κλάσιν, η διαφορά αποδίδεται εις τον ησφαλισμένον παρά του νέου φορέως, αποφάσει του Διοικητικού αυτού Συμβουλίου.

Ο τρόπος εξευρέσεως του υπέρ εκάστου ησφαλισμένου μαθηματικού αποθέματος ορισθήσεται διά Κανονισμού.

2. Από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου, αι διατάξεις του άρθρου 49 του νόμου 4548 παύουσι να ισχύωσι δι' έκαστον Δήμον, άμα ως το προσωπικόν αυτού υπαχθή εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου, τα δε ποσά των μέχρι του χρονικού τούτου σημείου ενεργηθεισών κρατήσεων επί του μισθού του υπαχθέντος εις την ασφάλισιν προσωπικού αποδίδονται εις το Ίδρυμα μετά καταστάσεως εμφαινούσης το ονοματεπώνυμον των προσώπων, επί των μισθών των οποίων ενηργήθησαν αι κρατήσεις και τα παρ' εκάστου τούτων παρακρατηθέντα ποσά, προς αναδρομικόν υπολογισμόν της υπαγωγής των προσώπων τούτων εις την ασφάλισιν, καθ' ά θέλει ορίση κανονισμός. Επί θανάτου τινός των, εν λόγω, προσώπων, επισυμβάντος κατά τον μέχρι της υπαγωγής τούτων εις την ασφάλισιν χρόνον, το ποσόν των επί του μισθού αυτού ενεργηθεισών κρατήσεων αποδίδεται παρά του ιδρύματος, εφαρμοζομένων των διατάξεων της παραγράφου 2, 3 και 4 του άρθρου 43 του παρόντος νόμου.

Αι διατάξεις των άρθρων 48,50, 51 και 52 του αυτού νόμου 4547 «περί καταστάσεως των δημοτικών υπαλλήλων» από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου καταργούνται.

3. Πάσα αμφισβήτησις αναφυομένη εκ της εφαρμογής του παρόντος άρθρου λύεται οριστικώς και ανεκκλήτως δι' αποφάσεων του Συμβουλίου των Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Ισχύουσαι διατάξεις δι' ατυχήματα εργασίας.

Άρθρον 78.

1. Εις περίπτωσιν ανικανότητος προς εργασίαν, αναπηρίας ή θανάτου, οφειλομένου εις ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος επελθόντος εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, εάν ο παθών έχει υπαχθή εις την ασφάλισιν και ως εκ τούτου δικαιούται ούτος, ή, εν περιπτώσει θανάτου του, τα εν άρθρω 42 αναφερόμενα πρόσωπα, των παροχών των ασφαλίσεων του παρόντος νόμου, ο οικείος εργοδότης απαλλάσσεται της εκ των διατάξεων του Β. Διατάγματος της 24 Ιουλίου 1920 «περί κωδικοποιήσεως των νόμων περί ευθύνης προς αποζημίωσιν των εξ ατυχήματος εν τη εργασία παθόντων εργατών ή υπαλλήλων» ως αύται ετροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, υποχρεώσεως προς καταβολήν της παρά τούτων προβλεπομένης αποζημιώσεως και εξόδων νοσηλείας και κηδείας.

2. Από της διαλύσεως του Ταμείου των Μεταλλευτών καταργούνται αι διατάξεις, αι καθορίζουσαι την παρά τούτου χορηγουμένην προστασίαν εις τους εργάτας ή υπαλλήλους μεταλλείων, μεταλλουργείων, ορυχείων και λατομείων.

Συμβάσεις Ιδιωτικών Ασφαλιστικών επιχειρήσεων δι' ατυχήματα εργασίας.

Άρθρον 79.

1. Αι παρά των κατά το Β. Διάταγμα, περί ού το προηγούμενον άρθρον, υποχρέων εις αποζημίωσιν εν περιπτώσει ατυχήματος συναφθείσαι συμβάσεις, περί μεταθέσεως των διά την περίπτωσιν ταύτην υποχρεώσεών των εις ιδιωτικάς ασφαλιστικάς επιχειρήσεις, διατηρούνται εν ισχύϊ μέχρι της λήξεώς των, ουχί όμως και πέραν της 1 Ιανουαρίου 1934. Αι μετά την δημοσίευσιν του παρόντος συναπτόμεναι ως άνω συμβάσεις παύουσιν ισχύουσαι άμα τη υπαγωγή εις την ασφάλισιν των εις ούς αναφέρονται μισθωτών.

2. Εάν τα πρόσωπα τα παρέχοντα εργασίαν ή υπηρεσίας έναντι μισθού εις εργοδότην συμβεβλημένον κατά την προηγουμένην παράγραφον υπαχθώσιν εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου προ της 1 Ιανουαρίου 1934, ιδίμην τιμήμα των εισφορών βαρυνουσών τον εν λόγω, εργοδότην, μειούται, διά τον υπόλοιπον χρόνον ισχύος της συμβάσεως, κατά 25ο)ο ή δε εκ ταύτης δεσμευομένη ιδιωτική ασφαλιστική επιχείρησις, εάν εν τω μεταξύ επέλθη ατύχημα εν τη εργασία και εξ αφορμής αυτής εις τι των εν λόγω προσώπων, υποχρεούται να καταβάλη εις τον οικείον φορέα της ασφαλίσεως το ποσόν όπερ εκ της συμβάσεως ώφειλε να καταβάλη προς θεραπείαν του παθόντος και αποζημίωσιν αυτού ή των κληρονόμων του. Εν τη περιπτώσει ταύτη εάν αί, παρά τού φορέως της ασφαλίσεως χορηγηθείσαι ή χορηγητέαι, κατά τον παρόντα νόμον, εις τον παθόντα ή τα πρόσωπα του άρθρου 42, παροχαί υστερούσι κατά ποσόν το παρά της ιδιωτικής ασφαλίσεως επιχειρήσεως κατά τα ανωτέρω καταβληθέντος εις τον φορέα της ασφαλίσεως, ούτος υποχρεούται να καταβάλη την διαφοράν εις τον παθόντα και τούτου θανόντος εκ του ατυχήματος, εις τα πρόσωπα του άρθρου 42.

3. Πάσα αμφισβήτησις αναφυομένη εκ της εφαρμογής του παρόντος άρθρου μεταξύ των φορέων της ασφαλίσεως και των ιδιωτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων, λύεται οριστικώς και ανεκλήτως δι' αποφάσεων του Δευτεροβαθμίου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου. Διά την εκτέλεσιν των, εν λόγω, αποφάσεων ισχύουσιν αι διατάξεις του άρθρου 66 παράγραφος 2.

Κανονισμοί.

Άρθρον 80.

1. Οι παρά του παρόντος νόμου προβλεπόμενοι κανονισμοί θεσπίζονται διά Διαταγμάτων προκαλουμένων παρά του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας, μετά γνωμοδότησιν του Διοικητικού Συμβουλίου του ιδρύματος και του Συμβουλίου.

2. Διά τας, περί ών η προηγουμένη παράγραφος, γνωμοδοτήσεις τάσσονται παρά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ανάλογοι προθεσμίαι, ών παρερχομένων απράκτων, ο Υπουργός δύναται να προκαλή τα σχετικά Διατάγματα.

Εις τον Ημέτερον επί της Εθνικής Οικονομίας Υπουργόν, αναπίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος

νόμου, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται μετὰ πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαρρυθμίσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1ον.

Οἱ ἐν εἰρήνῃ ἀριθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. ὁρίζονται ὡς κατωτέρω.

Α' Μάχιμοι

Ὑποναύαρχοι 3 τρεῖς.
Πλοίαρχοι 15 δέκα πέντε
Ἀντιπλοίαρχοι 32 τριάκοντα δύο
Πλωτάρχαι 40 τεσσαράκοντα
Ὑποπλοίαρχοι 70 ἑβδομήκοντα.
Ἀνθυποπλοίαρχοι 50 πεντήκοντα.

καὶ ἐπὶ πλέον ἀναλόγως τῆς ὑποχρεωτικῆς προαγωγῆς τῶν Σημαιοφόρων συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ 4411 νόμου.

Σημαιοφόροι ἀναλόγως τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς τῶν Ναυτικῶν Δοκίμων ἐξερχομένων.

Οἱ εἰς εἰδικὴν μονιμότητα διατελοῦντες πλοίαρχοι Διευθύνται τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν Διευθύνσεων τῶν Φάρων καὶ Ὑδρογραφικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ὁ πλοίαρχος Διευθυντὴς τῆς Μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους δὲν συνυπολογίζονται εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζομένους 15 πλοιάρχους.

Β' Μηχανικοί

Πλοίαρχοι 2 δύο
Ἀντιπλοίαρχοι 6 ἕξ.
Πλωτάρχαι 10 δέκα
Ὑποπλοίαρχοι 25 εἴκοσι πέντε
Ἀνθυποπλοίαρχοι
ἢ Σημαιοφόροι 62 ἑξήκοντα δύο

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Σημαιοφόρων τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς τῶν Ναυτικῶν Δοκίμων προερχομένων ὁρίζεται ἀναλόγως τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξερχομένων (συμφώνως τῷ 3333 νόμῳ).

Γ' Ὑγειονομικοί

Πλοίαρχοι 2 δύο
Ἀντιπλοίαρχοι 8 ὀκτὼ
Πλωτάρχαι 10 δέκα
Ὑποπλοίαρχοι 20 εἴκοσι
Ἀνθυποπλοίαρχοι
ἢ Σημαιοφόροι 14 δέκα τέσσαρες

Δ' Οἰκονομικοί

Πλοίαρχοι 3 τρεῖς
Ἀντιπλοίαρχοι 11 ἕνδεκα
Πλωτάρχαι 13 δέκα τρεῖς
Ὑποπλοίαρχοι 28 εἴκοσι ὀκτὼ
Ἀνθυποπλοίαρχοι ἢ Σημαιοφόροι 40 τεσσαράκοντα.

Ε' Ναυπηγοί

Πλοίαρχοι 2 δύο
Ἀντιπλοίαρχοι 3 τρεῖς
Πλωτάρχαι 3 τρεῖς
Ὑποπλοίαρχοι 4 τέσσαρες
Ἀνθυποπλοίαρχοι ἢ Σημαιοφόροι 2 δύο

ΣΤ' Ἠλεκτρολόγοι Μηχανικοί

Ἀντιπλοίαρχος 1 εἷς
Πλωτάρχης 1 εἷς
Ὑποπλοίαρχοι 3 τρεῖς
Ἀνθυποπλοίαρχοι ἢ Σημαιοφόροι 5 πέντε

Ζ' Δικαστικοὶ Σύμβουλοι

Πλοίαρχοι 2 δύο
Ἀντιπλοίαρχοι 2 δύο
Πλωτάρχαι 2 δύο.
Ὑποπλοίαρχος 1 εἷς

Η' Φαρμακοποιοί

Ἀντιπλοίαρχοι 2 δύο
Πλωτάρχαι 2 δύο
Ὑποπ)ρχοι 2 δύο
Ἀνθυποπλοίαρχοι ἢ Σημαιοφόροι 3 τρεῖς

Θ' Ἱερεῖς

Ὑποπλοίαρχοι 3 τρεῖς

Ι' Μηχανικοὶ Δ. Ρ. Υ. Ν.

Ἀντιπλοίαρχοι ἢ Πλωτάρχης 1 εἷς
Ὑποπ)ρχος 1εἷς
Ἀνθυποπλοίαρχος 1 εἷς
Σημαιοφόρος 1 εἷς

Ὁ βαθμὸς τοῦ ἀντιπλοιάρχου καταργεῖται ἅμα τῇ ἀπομακρύνσει τοῦ ὑπηρετοῦντος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ 4883 νόμου, οἱ δὲ λοιποὶ βαθμοὶ ἐπίσης καταργοῦνται ἅμα ὡς ἀπομακρύνονται ἑκάστοτε οἱ ὑπάρχοντες κατὰ τὴν 21 Αὐγούστου 1929 συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 75 τοῦ 4311 νόμου.

ΙΑ' Ἀξιωματικοὶ πληρωμάτων Στόλου.

1. Ἀρμένων

Ὑποπλοίαρχοι 3 τρεῖς
Ἀνθυποπλοίαρχοι 3 τρεῖς
Σημαιοφόροι 3 τρεῖς

2. Πυροβολητᾶι

Ὑποπλοίαρχοι 3 τρεῖς
Ἀνθυποπλοίαρχοι 4 τέσσαρες
Σημαιοφόροι 5 πέντε

3. Σηματωροὶ

Ὑποπλοίαρχοι 1 εἷς
Ἀνθυποπλοίαρχοι 1 εἷς
Σημαιοφόροι 2 δύο

4. Τορπιλομηχανικοὶ

Ὑποπλοίαρχος 1 εἷς
Ἀνθυποπλοίαρχος 1 εἷς
Σημαιοφόροι 1 εἷς

5. Ἠλεκτρομηχανικοὶ

Ὑποπλοίαρχοι 1 εἷς
Ἀνθυποπλοίαρχοι 1 εἷς
Σημαιοφόροι 1 εἷς

6. Πυροβολομηχανικοὶ

Ὑποπλοίαρχοι 1 εἷς
Ἀν0)αρχοι ἢ Σημαιοφόροι 1 εἷς

7. Πυροτεχνουργοὶ

Ὑποπλοίαρχοι 1 εἷς
Ἀνθυπ)αρχοι ἢ Σημαιοφόροι 1 εἷς

8. Τηλεγραφηταὶ

Ὑποπλοίαρχοι 2 δύο
Ἀνθυποπλοίαρχοι 5 πέντε
Σημαιοφόροι 8 ὀκτὼ

9. Διαχειρισταὶ

Ὑποπλοίαρχοι 3 τρεῖς
Ἀνθυποπλοίαρχοι 3 τρεῖς

Σημαιοφόροι 6 ἕξ
10 Διδάσκαλοι

Ὑποπλοίαρχοι 2 δύο μέχρις ἀπομακρύνσεως τῶν ὑπηρετούντων καθ' ὅσον κατηργήθη ἡ εἰδικότης τῶν διδασκάλων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ 4411 νόμου.

11. Μουσικοὶ

Ὑποπλοίαρχος Ἀνθυπλοίαρχος ἢ Σημαιοφόρος 1 εἷς.

12. Τεχνῖται.

1. Συνεργείου Ναυστάθμου
Ἀνθυποπλοίαρχοι 13 δέκα τρεῖς.
Σημαιοφόροι 17 δέκα ἑπτὰ
2. Συνεργείου Δ. Τ. Ν.
Ἀνθυποπλοίαρχοι 4 τέσσαρες
Σημαιοφόροι 4 τέσσαρες
Συνεργείου Δ. Π. Ν.
Ἀνθυποπλοίαρχοι 1 εἷς
Σημαιοφόροι 1 εἷς
4. Συνεργείου Δ. Ρ. Υ. Ν.
Σημαιοφόροι 4 τέσσαρες
5. Συνεργείου Σ. Ν. Δ.
Σημαιοφόρος 1 εἷς

Οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοὶ τεχνῖται κατανέμονται εἰς τὰ διάφορα τμήματα ἑκάστου Συνεργείου συμφώνως πρὸς τὸν συνημμένον τῷ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1931 Διατάγματι «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 4444 νόμου περὶ ἑκουσίας ἀποστρατείας κτλ. καὶ τῶν τεχνιτῶν παντὸς βαθμοῦ τῶν Συνεργείων τοῦ Π. Ναυτικοῦ» πίνακα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ μία θέσις τεχνίτου διὰ τὸ Συνεργεῖον Σ. Ν. Δ. καταλαμβάνεται ὑπὸ σημαιοφόρου τεχνίτου, καταργουμένης τῆς θέσεως ἀρχικελευστοῦ τεχνίτου διὰ τὸ Συνεργεῖον τοῦτο.

13. Λιμενικοὶ

1. Οἱ κατὰ βαθμὸν ἀριθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Ἐπιλιμενάρχαι α' τάξεως ἕξ.
β) Ἐπιλιμενάρχαι β' τάξεως ἐννέα.
γ) Ἐπιλιμενάρχαι γ' τάξεως δεκαέξ.
δ) Λιμενάρχαι α' τάξεως εἴκοσι ἕξ.
ε) Λιμενάρχαι β' τάξεως δεκαοκτώ.
στ) Λιμενάρχαι γ' τάξεως ἐννέα.

2. Οἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένων ἀριθμῶν προαγόμενοι ἀξιωματικοὶ ἐξακολουθοῦν ἐπὶ μίαν τριετίαν λαμβάνοντες τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἔφερον πρὸ τῆς προαγωγῆς των.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς βαθμούς, κλάδους καὶ σώματα εἰς ἃ καθορίζονται διὰ τοῦ παρόντος ὀργανικαὶ θέσεις ἐπὶ πλέον τῶν διὰ τοῦ ἀρ. 7 τοῦ Ν. 4444 μέχρι τοῦδε καθωρισμένων, οἱ ἀξιωματικοὶ προαγόμενοι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν νέων θέσεων ἀποκτῶσι πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ νέου βαθμοῦ πλὴν τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν. Ἀποδοχὰς τοῦ νέου βαθμοῦ θὰ λαμβάνωσιν οὗτοι μόνον, ἀφ' ἧς ἡμέρας λογίζονται καταλαμβάνοντες θέσιν ἐν τῷ νέῳ βαθμῷ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ νόμου 4444 ὁρισθέντων ἀριθμῶν.

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προαγωγαὶ ἀξιωματικῶν εἰς νέας θέσεις θέλουσι ἐνεργηθῇ ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς παραλαβῆς τῶν ναυπηγουμένων ἀντιτορπιλλικῶν, καθοριζομένης διὰ τῆς ὑψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας ἐπὶ τοῦ πρώτου τούτων.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5124 «περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Πολεμικῆς Ἀεροπορίας»

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι μετὰ τὴν τελευταίαν τοιαύτην.

Ἀξιωματικοὶ ἀπεσπασμένοι ταυλάχιστον ἐπὶ ἔτος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἐκ τῶν λοιπῶν πολεμικῶν Ὑπουργείων καὶ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Μετεωρολογικὴν ὑπηρεσίαν δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ μεταταχθῶσι διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας εἰς τὰ στελέχη τοῦ Ἀνωτέρου Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Μηχανικῶν Ἀεροπορίας, τασσόμενοι ἐκτὸς τῶν ἀριθμῶν τῶν ὀργανικῶν θέσεων καὶ εἰς σειρὰν ἀρχαιότητος κανονιζομένην διὰ τοῦ ὡς ἄνω Π. Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχικῆς ἀποκτήσεως ὑπὸ τούτων τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Οὗτοι προάγονται ἐφεξῆς εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5122 καὶ ἐπὶ πλέον τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου 5124 ὀργανικῶν θέσεων, ἐφ' ὅσον ὁ ἀμέσως ἀρχαιότερος αὐτῶν ἔχει προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ ἔτος 1932 ἰσχύουσι διὰ τούτους αἱ τελευταῖαι ὑποβληθεῖσαι προτάσεις προαγωγῆς τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων, ἐξ ὧν προέρχονται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ 2ον ἐδάφιον τῆς 4ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ 5124 νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Μαθητὴς μὴ ἐπιτυγχάνων εἰς τὰς ἄνω ἐξετάσεις δὲν θεωρεῖται τελικῶς ἀποτυχών, ἀλλ' ἐπανεξετάζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑπομένου σχολικοῦ ἔτους, ὁπότε ἐν περιπτώσει μὲν ἐπιτυχίας προβιβάζεται εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν τάξιν, ἐν περιπτώσει δὲ ἀποτυχίας ἀποβάλλεται τῆς Σχολῆς.

Ὁμοίως ἀποβάλλονται τῆς Σχολῆς οἱ ὑποπίπτοντες εἰς σοβαρὰ παραπτώματα.

Μετὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου 5124 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Αἱ εἰς τὴν πρώτην παράγραφον θέσεις τῶν ἐπιτεχνιτῶν καταλαμβάνονται καὶ:

1. Παρὰ τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5124 ὑπηρετούντων εἰς τὴν Ἀεροπορίαν δεκανέων εἰδικότητος Μηχανουργοῦ καὶ Συνθέτου, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Τεχνιτῶν.

2. Παρὰ τῶν ἀποφοιτησάντων κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐκ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Σχολῆς εἰδικότητος ἀεροπορίας, καταταξομένων ὡς ἐπιτεχνιτῶν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Παρὰ τῶν μελλόντων νὰ ἀποφοιτήσωσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Σχολῆς εἰδικότητος ἀεροπορίας καὶ αἵτινες ἐκπαιδεύονται ἤδη εἰς ταύτην, καταταξομένων ὡς ἐπιτεχνιτῶν μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των ἐκ τῆς Σχολῆς.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω διέπονται ἅμα τῇ κατατάξει αὐτῶν ὡς ἐπιτεχνιτῶν ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ νόμου 5124.

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 21 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Οἱ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 5123 ἐθελονταὶ φωτογράφοι, οἱ μὴ εἰσαχθέντες εἰς τὸ τμῆμα ὑπαξιωματικῶν Σ. Α., εἰσάγονται ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦσι καὶ κατόπιν προτάσεως τῆς Π.Δ.Α., εἰς εἰδικὸν κέντρον πρὸς παρακολούθησιν ἑξαμήνου Σχολείου Μηχανουργῶν.

Οἱ ἐπιτυχῶς ἀποφοιτῶντες ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Κέντρου κατατάσσονται εἰς τὰ μόνιμα στελέχη τῆς Ἀεροπορίας ὡς ἐπιτεχνῖται μηχανουργοὶ ὑπαγόμενοι διὰ τὴν μετέπειτα σταδιοδρομίαν των εἰς τὸν 5124 νόμον.

Οἱ μὴ ἐπιτυχῶς ἀποφοιτῶντες ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Κέντρου καὶ οἱ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ἀποβαλλόμενοι τούτου ἀπολύονται ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει τὴν ὡς στρατευσίμων θητείαν των.

Οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ὡς ἄνω Κέντρον παραμένουσιν εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ φωτογράφου εἰς ἣν εὑρίσκονται μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως, ὁπότε ἀπολύονται.

Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος μεταξὺ τῶν ἐπιτυχῶς ἀποφοιτώντων κανονίζεται ἀναλόγως τῆς βαθμολογίας ἀποφοιτήσεως ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Κέντρου, τίθενται δὲ εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν συγχρόνως μὲ τούτους καταταγέντων ὡς ἐθελοντῶν ἀερομηχανικῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 22 προστίθενται·

Οἱ ἐκ τῶν ἄνω στρατιωτῶν τεχνιτῶν εἰδικότητος Μηχανουργοῦ καὶ Συνθέτου μετὰ τὴν εὐδόκιμον ἀποφοίτησίν των ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ἐξαμήνου εἰδικοῦ κέντρου ἐκπαιδεύσεως προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιτεχνίτου.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 34 προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι:

Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 17, 28, 29 καὶ 30 ἀναφερομένων προσόντων προαγωγῆς δύνανται νὰ προάγωνται εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν, μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1935. ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας καὶ ἄνευ φοιτήσεως εἰς τὰ ἀντίστοιχα Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως, οἱ ὑπηρετοῦντες τεχνῖται καὶ ἔχοντες ἀποκτήσει μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1931, τὸν βαθμὸν Ἀεροτεχνίτου, Ἀρχιτεχνίτου Α' καὶ Ἀρχιτεχνίτου Β'.

Αἱ προαγωγαὶ τῶν τεχνιτῶν τούτων θέλουσι ἐκτελεσθῆ βάσει προτάσεων τῶν Μονάδων εἰς ἃς γνωματεύουσιν ἅπασαι αἱ προϊστάμεναι ἀρχαὶ καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις εἰς τοὺς ἀντιστοίχους βαθμούς.

Ἡ ἀρχαιότης μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν προαγομένων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀεροτεχνίτου καὶ ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν εἰδικοτήτων κανονίζεται βάσει τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ἑκάστου, τῆς μεταξὺ ὁμοιοβάθμων τῆς αὐτῆς εἰδικότητος σειρᾶς ἀρχαιότητος οὐδόλως μεταβαλλομένης.

Ἄρθρον 6.

Νὰ τεθῆ ὡς ἄρθρον μετὰ τὸ 36 τοῦ νόμου 5124.

Αἱ κεναὶ θέσεις εἰς πάντα βαθμὸν τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ, αἱ μὴ συμπληρούμεναι δι' οἱονδήποτε λόγον, λογίζονται προσωρινῶς ὡς κεναὶ τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει καὶ τοῦ βαθμοῦ τούτου δὲν συμπληρωθῶσι δι' οἱονδήποτε λόγον λογίζονται ὡς κεναὶ καὶ τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς:

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἄρθρον 46 προστίθεται ἡ παράγραφος :

Ὡς ὅρια ἡλικίας ἀποστρατείας τοῦ κατωτέρου τεχνικοῦ προσωπικοῦ πάσης κατηγορίας καὶ εἰδικότητος ὁρίζονται τὰ κάτωθι:

Ἀερομηχανικῶν Α'. 53.
Ἀερομηχανικῶν Β'. 52.
Ἀερομηχανικῶν Γ'. 51.
Ὁπλιτῶν ἐν γένει 50

Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὁπλῖται τεχνῖται, οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 18 ἐτῶν καὶ κεκτημένοι ἐκ προγενεστέρων νόμων δικαίωμα ὁρίου ἀποστρατείας ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ παρόντι ἀναγραφομένου, ἀποστρατεύονται κατ' ἐξαίρεσιν ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 54 ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του ἀφ' ἧς καὶ καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς ταῦτον.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι καθορισθῆ διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργοῦ.

Περὶ εἰσπράξεως λιμενικῶν φόρων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

Λιμενικοὶ φόροι ἐκ λαθραίως δοθέντων εἰς ἀνάλωσιν ὑπεγγύων ἐμπορευμάτων χρήσεων 1931—1932 καὶ προγενεστέρων καταβληθέντες μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐνοικιάσεως τούτων ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς φορολογικῆς περιόδου καθ' ἣν ἠναλώθησαν ἐφ' ὅσον δι' ἐγγράφου αἰτήσεως τούτου ἐζητήθησαν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, θεωρουμένων ὡς ἐμπροθέσμων τῶν ὑπαρχουσῶν αἰτήσεων ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως ὑπεβλήθησαν.

«Δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ λαμβανομένης μετὰ γνώμην τῆς λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Λιμενικῶν Φορολογιῶν, νὰ μειωθῇ τὸ ἐνοίκιον λιμεν. φόρων τῆς χρήσεως 1930—1931, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι, λόγῳ ἐξαγγελθείσης ὡς ἐπικειμένης καταργήσεως λιμενικοῦ φόρου διὰ τὸ ἑπόμενον τῆς ἐνοικιάσεως ἔτος, ἐπῆλθε μείωσις τῶν εἰσπράξεων τῶν λιμενικῶν φόρων κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνοικιάσεως».

Περὶ κορεσμοῦ λεωφορειακῶν γραμμῶν, προεκτάσεως τῆς γραμμῆς Κηφισσίας, ἰδιωτικῶν ἐποπτῶν καὶ προσθήκης νέων διατάξεων εἰς τὴν περὶ αὐτοκινήτων νομοθεσίαν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἑκάστην λεωφορειακὴν γραμμὴν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν λεωφορείων ταύτης ὑπερβαίνει τὰ δέκα, τοποθετεῖται τοὐλάχιστον εἷς ἐπόπτης, ἐντεταλμένος τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν δρομολογίων καὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων ἐν γένει περὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων.

Ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν λεωφορείων τῆς γραμμῆς εἶναι κάτω τῶν δέκα τὴν ἀνάγκην τοποθετήσεως ἐπόπτου πρέπει νὰ βεβαιώσῃ τὸ Συμβούλιον τῶν Αὐτοκινήτων κατόπιν ἐκθέσεως τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἐπόπται οὗτοι μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἑκάστης γραμμῆς, διορίζονται δὲ προτάσει τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ οἰκοθεν ὑπὸ τούτου ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς τοιαύτης προτάσεως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σχετικῆς προσκλήσεως.

Ἡ καταβολὴ τῆς ἀντιμισθίας τούτων παρέχεται ἀναλογικῶς παρ' ὅλων τῶν ἰδιοκτητῶν λεωφορείων ἑκάστης γραμμῆς. Ἡ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς παρά τινος τῶν ἰδιοκτητῶν συνεπάγεται τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπιβολὴν προστίμου μέχρι τοῦ καθυστερουμένου ποσοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. καὶ ἐν ἀρνήσει πληρωμῆς τούτου ἢ ἐν ὑποτροπῇ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας μέχρι 10 ἡμερῶν.

Πᾶσα αὐξομείωσις τοῦ μισθολογίου τῶν ἐποπτῶν ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐποπτῶν πραγματοποιεῖται κατόπιν ἠτιολογημένης προτάσεως τῆς πλειοψηφίας τῶν ἰδιοκτητῶν ἑκάστης γραμμῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου.

Οἱ ἐπόπται εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν δρομολογίων καὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων περὶ κυκλοφορίας τῶν λεωφορείων, ὑποχρεούμενοι νὰ καταγγέλλωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν πᾶσαν τυχὸν παράβασιν.

Ἐν περιπτώσει ἀμελείας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των τούτων, ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας μετ' ἔγγραφον ἀπολογίαν, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τοῦ παραπτώματος, πρόστιμον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων μέχρι τῆς ἀντιμισθίας ἑνὸς μηνὸς βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον συμφώνως πρὸς τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, ἐν ὑποτροπῇ δὲ

ἢ ἀνεπαρκείᾳ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των δύναται νὰ ἀπολυθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἰς τοὺς ἐπόπτας δύναται νὰ ἀνατεθῶσιν οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας ἀστυνομικὰ καθήκοντα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΑΡΟΒ' «περὶ ἀσφαλείας καὶ ἀστυνομίας τῶν Σιδηροδρόμων» τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτοῦ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ διὰ τήν δι' αὐτοκινήτων λεωφορειακὴν συγκοινωνίαν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου Προνοίας Ι. Α. Λ.

Ἄρθρον 2.

Μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1933 διατηρεῖται ἀμεταβλητος ὁ ἀριθμὸς κορεσμοῦ τῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ὁ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἰσχύων.

Ἐφεξῆς εἰς τὰς ἀρχὰς ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ἐφ' ἅπαξ ὁ κορεσμὸς τῶν γραμμῶν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου Αὐτοκινήτων καὶ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Π. Ι. Α. Λ. Ἐν τούτοις μεταβολὴ τοῦ κορεσμοῦ δύναται νὰ γίνῃ καθ' οἱανδήποτε στιγμὴν καὶ ἐξαίρεσιν τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων χρονικῶν διαστημάτων εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1) Ὁσάκις πρόκειται ἡ μεταβολὴ τοῦ κορεσμοῦ λεωφορειακῆς τινος γραμμῆς νὰ συντελεσθῇ οὐχὶ διὰ προσθήκης νέου λεωφορείου ἀλλὰ διὰ μετοθέσεως ἐξ ἄλλης λειτουργούσης γραμμῆς.

2) Ὁσάκις ἤθελε πιστοποιηθῇ ἁρμοδίως ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Λ. ἢ τῆς Τροχαίας Κινήσεως ὅτι εἰς λεωφορειακήν τινα γραμμὴν γίνεται συστηματικὴ παράβασις τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν ὑπερπλήρωσιν τῶν λεωφορείων λόγῳ πραγματικῶν συγκοινωνιακῶν ἀναγκῶν τοῦ κοινοῦ.

3) Ἐν περιπτώσει κηρύξεως ἀπεργίας τῶν λεωφορείων ὁπότε αὐτοδικαίως αὐξάνεται ἡ δύναμις κορεσμοῦ.

4) Ἐν περιπτώσει δημιουργίας νέων λεωφορειακῶν γραμμῶν.

5) Διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν μὴ εἰσέτι τοποθετηθέντων καὶ ὑποβαλόντων αἰτήσεις πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1932 22 αὐτοκινήτων λεωφορείων 15 θέσεων, 1 αὐτοκινήτου λεωφορείου 20 θέσεων καὶ 1 αὐτοκινήτου λεωφορείου 24 θέσεων.

Πᾶσα μεταβολὴ κορεσμοῦ διενεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 3.

Καθ' ἣν περίπτωσιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων ἤθελε προεκταθῇ ἡ λεωφορειακὴ γραμμὴ Κηφισσίας μέχρι Κεφαλαρίου ἢ καὶ μέχρις οἱουδήποτε ἄλλου σημείου τοῦ προαστείου τούτου, οἱ ἐπιθυμοῦντες τῶν ἰδιοκτητῶν ἱππηλάτων τεταρτόχων ἁμαξῶν Κηφισσίας ἀποζημιοῦνται, ἐφ' ὅσον ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προεκτάσεως τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς.

Δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ὁποίου ἡ ἅμαξα ἀπὸ πενταετίας τοὐλάχιστον κυκλοφορεῖ ἀποκλειστικῶς ἐν Κηφισσίᾳ πρὸς ἐκτέλεσιν διαδρομῶν. Ἡ ἀποζημίωσις καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Λ. δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 20.000 δραχμὰς δι' ἑκάστην ἅμαξαν.

Ἀποζημιουμένη ἅμαξα παραμένει εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἀπαγορευομένης ὁπωσδήποτε τῆς κυκλοφορίας αὐτῆς ἐντὸς τῆς Κηφισσίας καὶ τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῆς ἐν γένει ἐκτὸς τῆς Κηφισσίας δι' ἀγοραίαν χρῆσιν. Εἰς τὸν παραβάτην, πλὴν τῆς ὑπὸ τῆς ἀξιουμένης ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας, ἐπιβάλλεται καὶ πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 1000, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι δραχμῶν 5000.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀποζημιουμένων ἁμαξῶν δι' ἄλλων ὡς καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἐναπομένοντος ἐν Κηφισσίᾳ ἐν κυκλοφορίᾳ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 καὶ τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 4.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων καὶ τοῦ Συμβουλίου Τ.Π.Ι.Α.Α.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νόμου 4.841 προστίθεται :

«Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς λεωφορείου μὴ ἀκολουθῶν διὰ τοῦ λεωφορείου του τὴν κεκανονισμένην διαδρομὴν ἢ, μὴ ἐκτελῶν τὰ κεκανονισμένα δρομολόγια.

Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς Λεωφορείου ἀποβιβάζων ἢ ἐπιβιβάζων θέσεως ἢ στάσεως ἀπηγορευμένης.

Κάτοχος αὐτοκινήτου-λεωφορείου ἀναρτῶν ἐπὶ τοῦ λεωφορείου του διαφημίσεις ἢ πινακίδας ἀπηγορευμένας.

Κάτοχος λεωφορείου προσθέτων ἢ ἀφαιρῶν καθίσματα ἐκ τοῦ λεωφορείου του ἢ τροποποιῶν ἄνευ ἐγκρίσεως ὁπωσδήποτε τὴν ἐσωτερικὴν διαρρύθμισιν τοῦ λεωφορείου.

Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς λεωφορείου ὑπερβαίνων προπορευόμενον λεωφορεῖον τῆς αὐτῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ νόμου 4.841 προστίθεται :

«Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου λεωφορείου παραβαίνων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκολουθουμένην παρὰ τοῦ λεωφορείου του διαδρομὴν καὶ τὴν κατ' αὐτὴν παραλαβὴν ἢ ἀποβίβασιν ἐπιβατῶν, τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 17)10)1925 Συμβάσεως «περὶ παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ μεταφορῶν» καὶ τοῦ ἀπὸ 5-7-30 Κανονισμοῦ ἀσφαλείας καὶ ἐλέγχου.»

Ἄρθρον 7.

Ἡ χορηγηθεῖσα παρὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἄδεια εἰσπράκτορος λεωφορείου ἀφαιρεῖται παρ' αὐτῆς εἴτε προσωρινῶς καὶ μέχρις ἑνὸς μηνὸς, εἴτε ὁριστικῶς διὰ παραβάσεις σχετικὰς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ εἰσπράκτορος, διὰ κακὴν διαγωγὴν ἢ συμπεριφορὰν αὐτοῦ, διὰ πράξεις ἢ παθήσεις ἐπικινδύνους διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἀσφάλειαν καὶ ὑγείαν καὶ τοῦτο ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεως, εἰς ἣν ὑπόκεινται δυνάμει τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων.

Αἱ παραβάσεις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν εἰσπρακτόρων καὶ ἐν γένει αἱ περιπτώσεις αἱ συνεπαγόμεναι ἀφαίρεσιν ἀδείας εἰσπράκτορος ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἀδειῶν αὐτῶν κανονίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Τὴν βεβαίωσιν τῶν παραβάσεων καὶ τὴν πρότασιν τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἀδειῶν ἐνεργοῦσιν αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαί, οἱ ἐξουσιοδοτημένοι τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ὡς καὶ ἐξουσιοδοτημένοι ὑπάλληλοι τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Λ.

Αἱ διατάξεις τῶν νόμων 3464 καὶ 4616 τῶν ἀφορώντων τὸ Τ.Π.Ι.Α.Λ. καὶ τῶν σχετικῶν αὐτῶν Διαταγμάτων, αἱ ἀφορῶσαι ἀφαίρεσιν ἀδείας εἰσπράκτορος τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἡ ἵδρυσις νέων ἐργοστασίων ἁμαξοποιΐας καὶ ἐπισκευῆς αὐτοκινήτων, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς λειτουργίας τῶν μέχρι

τοῦδε νομίμως καὶ τακτικῶς λειτουργούντων Βιομηχανικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν τοιούτων ἐργοστασίων.

Κατ' ἐξαίρεσιν τῆς διατάξεως ταύτης, δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων, νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἵδρυσις νέων τοιούτων ἐργοστασίων.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 13 Ἰανουαρίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3464 καὶ 4616», ἀφορώντων τὸ Τ.Π.Ι.Α.Λ., καὶ τοῦ νόμου 4841, τροποποιεῖται προστιθεμένων μετὰ τὰς λέξεις «παράγραφος 1» καὶ τῶν λέξεων «καὶ δύο (2)».

Εἰς τὸ ἄρθρον δὲ 13 τοῦ αὐτοῦ Νομοθ. Διατάγματος προστίθεται ἕτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

Μετ' ἀπόφασιν ὅμως τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῆς κυκλοφορίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀπομακρυντέων αὐτοκινήτων ἐπὶ ἀποζημιώσει μέχρι χιλίων (1000), ἀλλ' ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐπὶ πλέον τῶν ἑξακοσίων (600) ἀπομακρυνθησομένων αὐτοκινήτων καταβληθήσεται μόνον ἐκ τοῦ φόρου 5 ο)ο, τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3464.

Ἄρθρον 10.

Εἰς πάσας τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαγγελλομένας διοικητικὰς ποινὰς ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας κυκλοφορίας αὐτοκινήτου, καταργοῦνται τὰ κατώτατα ὅρια. τὸ ἀνώτατον δὲ ὁρίζεται εἰς 3 μῆνας, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δυναμένου νὰ ἐπιβάλλῃ ἑκάστοτε ποινὴν ἀφαιρέσεως 1 ἡμέρας μέχρι 3 μηνῶν.

Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐναπόκειται ἡ ἄμα τῇ καταγγελίᾳ ἢ μετὰ τὴν ὁριστικὴν καταδίκην ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ Αὐτοκινήτων ἐπιβολὴ καὶ τῆς διοικητικῆς ποινῆς τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας κυκλοφορίας..

Ἡ § αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ αὐτοκινήτου, κακὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ καὶ παράβασιν τῶν περὶ φόρου εἰσιτηρίων διατάξεων.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου 4841 καὶ τὰς διατάξεις παντὸς ἄλλου σχετικοῦ νόμου ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ἀφαιρέσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας ἢ ἀδειῶν ὁδηγῶν, ἐφ' ὅσον μὲν δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 5 ἡμέρας τυγχάνουν ἀμετάκλητοι, ἐὰν δὲ εἶναι μείζονες τῶν 5 ἡμερῶν δύνανται ν' ἀναθεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἕνεκεν εὐλόγου κατὰ τὴν κρίσιν του αἰτίας, ἰδίᾳ δὲ ὅταν προβάλωνται νέα στοιχεῖα πείθοντα ἢ ὅτι δὲν ἔλαβεν χώραν ἡ παράβασις ἢ ὅτι κακῶς ἐξετιμήθη τὸ μέγεθος αὐτῆς.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ Διοικ. ποινὴ τῆς ἀφαιρέσεως ἀδείας κυκλοφορίας ἢ ἀδείας ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου πρὶν ἢ κληθῇ ὁ παραβάτης εἰς ἔγγραφον ἀπολογίαν ὑποβλητέαν ἀφεύκτως ἐντὸς 24 ὡρῶν. Ἐξαίρεσις τούτου γίνεται ὅταν ἡ Διοικητικὴ ἀφαίρεσις ἀπαγγέλλεται κατόπιν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἡ γνωμάτευσις τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομ. 3464 δύναται νὰ δίδεται καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναγραφομένη ἐν τῷ οἰκείῳ αὐτοῦ Πρακτικῷ.

Ἄρθρον 12.

Χρέη Γραμματέως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐδάφιον β΄ καὶ ἄρθρον 28 τοῦ νόμου 4841 Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς τῶν γραμματέων τοῦ Γραφείου Αὐτοκινήτων, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβὴν τούτου τῆς διατάξεως τῆς 3ης παραγράφου τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ 24ον ἄρθρον τοῦ ἄνω μνησθέντος Ν. Δ. τῆς 13 Ἰανουαρίου 1932 προστίθεται δευτέρα παράγραφος, ἔχουσα οὕτω: «Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐδαφ. 5 τοῦ νόμου 3464 καὶ ἄρθρον 20 ἐδ. 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντιπρόσωποι παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ταμείου Προνοίας καὶ τῇ Τεχνικῇ Ἐπιτροπῇ ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ, ἀρχομένῃ ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ἐξελέγησαν.

Ἄρθρον 14.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κωδικοποιηθῶσιν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἐν γένει.

Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν τούτων ἐπιτρέπεται νέα ἀρίθμησις ἄρθρων, διάφορος κατάταξις τῶν παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, σχηματισμοὶ νέων ἄρθρων ἐκ τμημάτων ὑπαρχόντων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διαρρύθμισις τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων σκοποῦσα τὴν διευκόλυνσιν καὶ διασαφήνισιν τῆς κωδικοποιήσεως. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω περὶ κωδικοποιήσεως Διατάγματος παύει ἡ ἰσχὺς πάντων τῶν σχετικῶν περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἐν γένει Νόμων, ἰσχύοντος ἀποκλειστικῶς τοῦ κωδικοποιουμένου Νόμου.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ὑπάλληλοι τῆς Τ. Τ. Τ. Ὑπηρεσίας, ἀποχωρήσαντες ἐκ ταύτης οἰκειοθελῶς μετὰ ὑπερδεκαετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ μὴ λαβόντες σύνταξιν, ἐπαναδιορίζονται μὲ τὸν ὃν ἐκέκτηντο βαθμὸν εἰς κενὰς ἰσοβάθμους θέσεις τῶν Τ. Τ. Τ. διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων εἰς κενὰς θέσει τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι βοηθοὶ α΄ τάξεως ἔχοντες διετῆ ὑπηρεσίαν ἐκτάκτου καὶ ἀπολυθέντες ταύτης ὡς μεταβάντες εἰς τὸν Στρατὸν κατὰ τὸ ἔτος 1922, ἐφ' ὅσον οἱ μετ' αὐτῶν διορισθέντες καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον στρατευθέντες δὲν ἀπελύθησαν, ἀλλ' ἐκρίθησαν καὶ ἐμονιμοποιήθησαν ἐν τῷ Στρατῷ εὑρισκόμενοι, θεωροῦνται μονομοποιηθέντες, ἐφ' ὅσον εἶχον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας καὶ οἱ λοιποὶ ὡς ἄνω συνάδελφοί των ἐμονιμοποιήθησαν.

Περὶ μέτρων τινῶν ἀφορώντων τὴν βιομηχανικὴν χρησιμοποίησιν τῆς σταφίδος.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ξηρὰν σταφίδα, τὴν εἰς τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν περιερχομένην ἐξ εἰσφορᾶς, ἐκ φόρου εἰς εἶδος καὶ ἐξ ἀγορᾶς πλεονάσματος, καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς παραβάσεις τῶν διατάξεων τούτων ποιναὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὴν χλωρὰν Κορινθιακὴν σταφίδα, τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5208 τῆς 24)28 Ἰουλίου 1931 ἀποταμιευομένην.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κατανάλωσις τῆς σταφιδίνης, τῆς κατασκευαζομένης κατὰ τὰς ἑκάστοτε περὶ αὐτῆς ἰσχυούσας διατάξεις.

2. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τῆς σταφιδίνης πρὸς κατασκευὴν οἱωνδήποτε εἰδῶν ζακχαροπλαστικῆς ἢ ἄλλων προϊόντων, ἀπαγορευομένης μόνον τῆς πρὸς κατασκευὴν οἴνων καὶ μιστελίων χρησιμοποιήσεως αὐτῆς ἢ τῶν ἐξ αὐτῆς προϊόντων.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου ΓΚΗ΄ τῆς 21 Ἰουνίου 1904 εἶναι ὅτι τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερόμενον σιρόπιον ἀφορᾷ τὸ ἐκ χλωρᾶς ἢ ἐκ ξηρᾶς Κορινθιακῆς σταφίδος μὴ ζυμωθὲν γλεῦκος, ἁπλοῦν ἢ συμπεπυκνωμένον μέχρι σιροπιώδους συστάσεως, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ παντὸς εἴδους σιρόπια τὰ λαμβανόμενα ἐκ σταφιδίνης τῇ προσθήκῃ ἀρωματικῶν ἢ ἄλλων οὐσιῶν, ὧν δὲν ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατανάλωσις.

4. Ἐν περιπτώσει δεδικαιολογημένης ἀνάγκης καὶ μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, δι' ἴδιον λογαριασμόν, κατασκευὴ σταφιδίνης καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς προϊόντων, ὡς καὶ ἡ ἐμπορία τούτων ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ.

5. Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ πρὸς κατασκευὴν οἴνων ἢ μιστελίων χρησιμοποιοῦντες τὴν σταφιδίνην, ἢ τὰ ἐξ αὐτῆς προϊόντα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 3 ἕως 5 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3501 τῆς 24 Ἀπριλίου)26 Σ)βρίου 1927 κυρωθέντος Ν. Δ)τος τῆς 13 Ν)βρίου 1927.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παράγρ. 2 καὶ τὸ ἄρθρον 12 παράγρ. 4 ἐδάφιον δ΄ τοῦ νόμου 971 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» τιμή, εἰς ἣν ὑποχρεοῦνται οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ β΄ κατηγορίας νὰ ἀγοράζωσι τὸ στεμφυλόπνευμα τὸ εἰς αὐτοὺς προσφερόμενον παρὰ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν α΄ κατηγορίας καὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου οἰνοπνευματοποιῶν β΄ κατηγορίας, ὁρίζεται ἴση πρὸς τὰ ἑξήκοντα ἑκατοστὰ τῆς τιμῆς, εἰς ἣν πωλεῖται παρ' αὐτῶν χονδρικῶς τὸ δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν πρὸς πόσιν προωρισμένον καθαρὸν οἰνόπνευμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπιβαρύνοντος αὐτὸ φόρου καταναλώσεως. Πάντως ὅμως ἡ τιμὴ τοῦ στεμφυλοπνεύματος τούτου δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἀνωτέρα τῶν ἐννέα (9) δραχμῶν κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς βενζίνης ὅπως ὑποχρεωτικῶς ἀγοράζωσιν οἰνόπνευμα ἐγχώριον βαθμῶν 99.5 τουλάχιστον καὶ ἀναμιγνύωσι τοῦτο μετὰ τῆς εἰσαγομένης βενζίνης κατὰ καθορισθησομένην ἀναλογίαν μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὰ 25 ο)ο κατὰ βάρος τῆς ἑκάστοτε παραλαμβανομένης ποσότητος αὐτῆς.

2. Δύναται διὰ διαταγμάτων νὰ ἐξαιρῆται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἡ πρὸς κίνησιν ἀεροπλάνων χρησιμοποιουμένη βενζίνη.

3. Διὰ τῶν περὶ διατιμήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος διαταγμάτων ἐπιτρέπεται νὰ καθορίζηται πρόσθετος φόρος καταναλώσεως εἰδικῶς διὰ τὸ πρὸς ἀνάμιξιν μετὰ βενζίνης παρασκευαζόμενον καὶ διατιθέμενον οἰνόπνευμα.

4. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ἢ καὶ δι' ἄλλων διαταγμάτων ὁμοίως ἐκδιδομένων θέλουσι καθορισθῇ:

α) Ὁ τρόπος τῆς μετουσιώσεως καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς μετὰ βενζίνης ἀναμίξεως τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο διατιθεμένου οἰνοπνεύματος.

β) Αἱ βιομηχανίαι εἰς ἃς θὰ ἐπιτρέπηται νὰ παραλαμβάνωσι βενζίνην πρὸς εἰδικὴν χρῆσιν μὴ ὑποκειμένην εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὑποχρεωτικὴν ἀνάμιξιν μετὰ οἰνοπνεύματος.

γ) Οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις καθ' ἃς δύναται νὰ ἀπαλλάσσηται τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνάμιξιν μετὰ οἰνοπνεύματος, ἡ βενζίνη ἡ χρησιμοποιουμένη παρ' ὡρισμένων κατηγοριῶν αὐτοκινήτων.

δ) Ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ πρὸς ἀνάμιξιν μετὰ βενζίνης διατιθεμένου ἐγχωρίου οἰνοπνεύματος.

ε) Οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς βενζίνης.

στ) Αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Οἱ χρησιμοποιοῦντες ἄλλως ἢ ὡς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁρίζεται τὸ πρὸς ἀνάμιξιν μετὰ βενζίνης διατιθέμενον οἰνόπνευμα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμου 971.

6. Διὰ Διαταγμάτων ὁμοίως ἐκδιδομένων δύναται ν' ἀνασταλλῆται ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον ἡ δυνάμει τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποχρεωτικὴ ἀνάμιξις βενζίνης μετ' οἰνοπνεύματος.

7. Ἡ παραγωγὴ οἰνοπνεύματος βαθμῶν 99,5 τουλάχιστον πρὸς ἀνάμιξιν μετὰ βενζίνης ἐπιτρέπεται μόνον εἰς οἰνοπνευματοποιοὺς β΄ κατηγορίας, ἡμερησίας παραγωγικότητος τουλάχιστον 5000 χιλ)μων ἀνύδρου καὶ κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας χορηγουμένης δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον ἠτιολογημένην γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος.

8. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν δύναται νὰ καθιερωθῇ ἡ πρόσμιξις βενζίνης μετ' οἰνοπνεύματος ἀνύδρου τουλάχιστον 95 βαθμῶν. Διὰ τῶν αὐτῶν διαταγμάτων ὁρίζονται οἱ ὅροι τῆς τοιαύτης προσμίξεως καὶ ἡ ἀναλογία τοῦ προσμιγνυομένου μετὰ βενζίνης οἰνοπνεύματος. Διὰ τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων ὁμοίως ἐκδιδομένων διαταγμάτων ρυθμίζονται τὰ τῶν θεμάτων τῶν προβλεπομένων ἐν ἐδαφίοις 2—7 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἴτε ἐπεκτεινομένων τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν ἐπὶ τῆς προσμίξεως ἀνύδρου αὐτουσίων εἴτε τροποποιουμένων ἀναλόγως.

Ἄρθρον 6.

Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου ε΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος», προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

Τὸ κατόπιν εἰδικῆς μετουσιώσεως παραδιδόμενον καθαρὸν οἰνόπνευμα εἰς ἐργοστάσια κατασκευῆς αἰθυλικοῦ αἰθέρος ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου καταναλώσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἡμερησία παραγωγικότης τῶν ἐργοστασίων τούτων εἰς καθαρὸν αἰθέρα εἶναι τουλάχιστον πενηκόσια χιλιόγραμμα. Ὁ τρόπος τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἡμερησίας παραγωγικότητος τῶν ἐργοστασίων κατασκευῆς αἰθυλικοῦ αἰθέρος κανονισθήσεται διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4548 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς δημοτ. νομοθεσίας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β΄ συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ προκειμένου μόνον περὶ δήμων ὧν τὰ ἐτήσια τακτικὰ ἔσοδα ὑπερβαίνουσι τὰ πεντήκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὁ ἐν ἐδαφίῳ α΄ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ νόμου 4548 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ὅριον τριακονταπενταετοῦς ὑπηρεσίας μειοῦται διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντας δημοτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἔχοντας εἰκοσιπενταετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν δημοσίαν ἢ δημοτικὴν εἰς τριάκοντα ἔτη.

2. Εἰς Δήμους, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων μηχανικῶν καὶ ἰατρῶν καὶ ἐφόρων

ἢ διευθυντῶν Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης τῶν ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν προβλεπομένων δι' ἀποφάσεως τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς, μὴ ἰσχυουσῶν ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους τῶν περὶ διαγωνισμοῦ σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4548.

Ἄρθρον 2.

Γεν. Γραμματεῖς Δήμων ἔχοντες δίπλωμα νομικῆς καὶ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἢ ἀνάλογον χρόνον ὑπηρεσίας ἐν διοικητικῇ θέσει δύνανται μετ' ἀπόφασιν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς νὰ διορισθῶσιν ἄνευ διαγωνισμοῦ εἰς ὀργανικὴν θέσιν δημοτ. ὑπαλλήλου ἐν τῷ δήμῳ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσιν. Ὁ πρὸ τοῦ διορισμοῦ χρόνος τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς δημοτικῶν ὑπαλλήλων λογίζεται συντάξιμος ὑπάγονται δὲ εἰς τὰς περὶ συντάξεως δημοτ. ὑπαλλήλων ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Εἰς οὓς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δήμους ἐντὸς τῆς τρεχούσης δημοτικῆς περιόδου ἐξελέγη Δήμαρχος δι' ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς, ἐπιτρέπεται νὰ αὐξηθῶσι κατὰ δύο ἔτι δημοτ. σύμβουλοι, ὁριζομένους δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, τὰ μέλη τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δήμους κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τὸν δήμαρχον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας αὐτοῦ ὀλιγώτερον τοῦ μηνὸς ἀναπληροῖ ἕν τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 5367, περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων, ἐκδοθέντος διατάγματος τῆς 12 Ἰουλίου 1932 αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐφαρμογὴν προσωρινοῦ καὶ ὁριστικοῦ ὁρίου ἐκπτώσεως δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὰς δημοπρασίας πρὸς ἐκτέλεσιν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων.

Ἄρθρον 5.

Παρατείνεται ἐν τῷ δήμῳ Καβάλλας μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος οἰκον. ἔτους 1932—33 ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Φεβρουαρίου 1932, περὶ παροχῆς βοηθημάτων διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος ὑπὸ δήμων καὶ κοινοτήτων εἰς ἀπόρους δημότας διὰ τῆς λειτουργίας συσσιτίων ἢ παροχῶν εἰδῶν διατροφῆς τοῦ κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 5446.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ κατὰ τὸν νόμον 5272 περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης κλπ. συσταθέντος εἰδικοῦ συμβουλίου ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου παρατείνονται μέχρι λήξεως τῆς τρεχούσης δημοτικῆς περιόδου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Κατόπιν γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων».

Ἀκολούθως γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1927 Ν. Δ. «περὶ διοικήσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» καὶ τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτο νόμου 4392», ἔχον οὕτω :

Περὶ προσθήκης διατάξεών τινων εἰς τὸ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ Διοικήσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

Ἄρθρον 1.

Οἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4392 καταταγέντες λιμενικοὶ δόκιμοι, ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὰς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν ἐξετάσεις τάσσονται εἰς τὸ δεξιὸν τῶν λοιπῶν λιμενικῶν δοκίμων τῶν κεκτημένων ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος ἐπανελθόντες εἰς τὴν ἐνέργειαν κατώτεροι λιμενικοὶ ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἀρχαιότητα, τὴν ὁποίαν εἶχον μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων των συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1922 Β. Δ. κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ Νόμον Συμβουλίου τῶν προαγωγῶν τῶν κατωτέρων λιμενικῶν ἀξιωματικῶν.

2. Οἱ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀνακτῶντες τυχὸν τὴν ἀρχαιότητα αὐτῶν κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος δὲν δικαιοῦνται ἀπολήψεως διαφορᾶς ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατὰ τὸ ἔτος 1929 παραλειφθέντες ἐκ τῶν προαγωγῶν λιμενικοὶ ἀξιωματικοί, προαχθέντες δὲ βραδύτερον κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, ἀνακτῶσι τὴν ἣν ἐκέκτηντο μεταξὺ τῶν συναδέλφων των σειρὰν ἀρχαιότητος, λογιζόμενοι προαχθέντες ἀφ' ἧς προήχθησαν νεώτεροί των. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποκαταστάσεως οὐδὲν δικαίωμα παρέχεται ὑπὲρ αὐτῶν διὰ διαφορὰν ἀποδοχῶν.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ κάτωθι σχέδια νόμου :

1) «Περὶ μετατάξεως εἰς εἰδικὴν μονιμότητα».

2) «Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δραχμῶν 7.500.000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν πρὸς παροχέτευσιν εἰς Δενδροπόταμον τῶν ὑδάτων τῶν κατακλυζόντων τὴν ἐλευθέραν ζώνην Θεσσαλονίκης».

3) «Περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Λαϊκῶν ἀγορῶν».

4) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5493 τῆς 25-5-32 περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν».

5) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5505 περὶ ἀναθεωρήσεως τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως Σχολικῶν κτιρίων».

6) «Περὶ διαθέσεως τῶν ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν εἰσπράξεων πρὸς συντήρησιν κλπ. διδακτηρίων».

7) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓᾠΟΔ' περὶ ἐκδικάσεως τοῦ μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων».

8) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 5410 τοῦ 1932», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ μετατάξεως ἀξιωματικοῦ εἰς εἰδικὴν μονιμότητα ἐκτὸς ὀργανικῆς θέσεως.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας νὰ μετατάξῃ διὰ Δ)τος ἐκδοθησομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὸ ἀνώτερον τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ εἰς εἰδικὴν μονιμότητα, ἐκτὸς ὀργανικῆς θέσεως, Λογιστὴν τέως ἀξιωματικὸν φωτογράφον τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ κεκτημένον δίπλωμα Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀποστρατευόμενον ἤδη ὡς συμπληρώσαντα εἰκοσιπενταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν δυνάμει τῶν ἄρθρων 70 τοῦ νόμου 4426 «περὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας» καὶ 32 τοῦ νόμου 5163 «περὶ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 2.

Ὁ οὕτω μεταταχθησόμενος ἀξιωματικὸς δύναται νὰ ὑπηρετῇ μέχρι συμπληρώσεως ὁρίου ἡλικίας καὶ νὰ προάγηται εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἅμα τῇ προαγωγῇ νεωτέρου του ἐκ τῶν ἤδη

ὑπηρετούντων εἰς τὸ Σῶμα Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας ὁμοιοβάθμων του ἀξιωματικῶν, χωρὶς ποτὲ νὰ καταλαμβάνῃ ὀργανικὴν θέσιν, ὑπαγόμενος εἰς ἁπάσας τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5122 «περὶ ἱεραρχίας καὶ προϋποθέσεων καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας», πλὴν τῶν προβλεπουσῶν ὑποχρεωτικὴν φοίτησιν εἰς τὴν Σχολὴν Ἐφαρμογῆς Ἐπιμελητείας, καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5415 «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ.».

Οὗτος δὲν δικαιοῦται τεχνικοῦ ἐπιδόματος καὶ θὰ ἐκτελῇ ἀποκλειστικῶς ὑπηρεσίαν φωτογράφου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 5163 «περὶ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας» καθοριστέαι ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ Σώματος Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας ἐλαττοῦνται κατὰ μίαν θέσιν ἀνθυπολογιστοῦ.

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δραχμῶν 7.500.000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν πρὸς παροχέτευσιν εἰς Δενδροπόταμον τῶν ὑδάτων τῶν κατακλυζόντων τὴν Ἐλευθέραν Σερβικὴν Ζώνην Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διαταχθεῖσα δαπάνη δραχμῶν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων (7.500.000) διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν παροχετεύσεως πρὸς Δενδροπόταμον τῶν ὑδάτων τῶν κατακλυζόντων τὴν Ἐλευθέραν Σερβικὴν Ζώνην Θεσσαλονίκης, ἀναγραφομένης ἰσοπόσου πιστώσεως εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας τῶν χρήσεων 1931—32 καὶ 1932—33 ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, δεκτῆς ἀναπληρώσεως μέχρι 10 ο)ο, πρὸς τυχὸν συμπλήρωσιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ἔργου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκδοθήσονται τὰ ἀπαιτούμενα ἐντάλματα πληρωμῆς.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὠφεληθησομένων ἐκ τοῦ ἔργου ἐκτάσεων θὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ Δημόσιον ἀνάλογον μέρος τῆς καταβληθησομένης δαπάνης.

Πρὸς τοῦτο συντάσσεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου ἢ ἅμα τῇ ἀποπερατώσει αὐτοῦ διάγραμμα μετὰ κτηματολογικοῦ πίνακος τῆς ὠφεληθησομένης ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 3.

Ὡς πρὸς ἐπιβάρυνσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ὠφεληθησομένων ἐκτάσεων δι' ἀναλόγου μέρους τῆς δαπάνης, τὴν ἐν γένει διαδικασίαν προσδιορισμοῦ ταύτης, τὰς ἐνστάσεις καὶ τὴν καταβολὴν τῶν ποσῶν ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 550 «περὶ ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων» ὡς οὗτος μεταγενεστέρως συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη.

Διὰ Δ ατάγματος κανονισθήσεται πᾶσα τυχὸν ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐν γένει ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου.

Περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Λαϊκῶν Ἀγορῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται Ταμεῖον Λαϊκῶν Ἀγορῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου τούτου εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν λαϊκῶν Ἀγορῶν, ὁ καλλωπισμὸς τῶν χώρων ἔνθα αὗται λειτουργοῦσιν, ὁ διορισμὸς φυλάκων πρὸς φύλαξιν κατὰ τὴν νύκτα τῶν ἐμπορευμάτων, τὴν τακτοποίησιν τῶν πωλητῶν κλπ.

Ἰδίᾳ διὰ τὴν διὰ καταλλήλων μέσων προστέλκυσιν τῶν παραγωγῶν εἰς τὰς Ἀγοράς, ἵνα θέτωσι τὰ προϊόντα των ἀμέσως εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ταμεῖον ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου δικαίου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ πέντε μελῶν α') τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀγορανομίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν ὡς Προέδρου β') τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν γ') τοῦ Γεν. Ἐπόπτου Ἀγορανομίας δ') ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν παραγωγῶν καὶ ε') ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν εἰς τὰς Λαϊκὰς Ἀγορὰς προσερχομένων ἐπαγγελματιῶν.

Τὰ δύο τελευταῖα μέλη διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἑκάστοτε ἐνάμενα νὰ ἀντικατασταθῶσιν ἐπίσης ἑποτεδήποτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Τὰ λοιπὰ μέλη ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

Τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

Ἐν ἀπαρτίᾳ θεωρεῖται τὸ Συμβούλιον παρόντων τριῶν ἐκ τῶν μελῶν του, αἱ δὲ ἀποφάσεις του λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως ἀρχμῶν διακοσίων δι' ἑκάστην συνεδρίασιν.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις ἑκάστοτε παρίσταται καὶ ἐκτελεῖ χρέη Εἰσηγητοῦ ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς, διὰ ζητήματα ἀναγόμενα εἰς ἑκατέραν τῶν πόλεων.

Καθήκοντα γραμματέως θέλει ἐκτελεῖ εἷς τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Δ)σεως Ἀγορανομίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δικαιούμενος ἀποζημιώσεως δραχμῶν ἑκατὸν δι' ἑκάστην συνεδρίασιν.

Πόροι.

Ἄρθρον 3.

Δικαίωμα εἰσπραττόμενον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐκ τῶν εἰς τὰς ἀγορὰς προσερχομένων παντοειδῶν πωλητῶν καὶ παραγωγῶν, καθοριζόμενον ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μὴ δυνάμενον ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς εἴκοσι ἕως 25 δραχμὰς ἡμερησίως, οὐδὲ νὰ ἦ μικρότερον τῶν πέντε δραχμῶν.

Προικοβότησις τοῦ Ταμείου τούτου ἐκ τοῦ Ταμείου Ἄρτου δι' ἀναλόγου ποσοῦ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων κατόπιν ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου Ἄρτου, ἐφ' ἅπαξ.

Κράτησις 20 ο)ο ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ποινῆς καὶ προστίμου ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων διὰ παραβάσεις λαϊσύας χώραν ἐν ταῖς Λαϊκαῖς Ἀγοραῖς.

Διάθεσις Κεφαλαίων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου κατατίθενται παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἐπενδυόμενα εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου ἢ εἰς χρυσὸν καὶ ὁμολογίας δανείων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶσα ἀνάληψις χρημάτων ὡς καὶ πᾶσα δαπάνη ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῶν περιπτώσεων, ἐφ' ὧν θὰ ἀποφαίνεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τῆς πληρωμῆς τῶν ποσῶν, τῆς χρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τοῦ Ἐλέγχου τοῦ Ταμείου, τοῦ διορισμοῦ φυλάκων, ἐποπτῶν καὶ καθαριστῶν τῶν Λαϊκῶν Ἀγορῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ὅλας τὰς σχέσεις καὶ ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, ὑφ' ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὁριζομένου ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 7.

Η ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου διεξάγεται ὑπὸ ταμίου διοριζομένου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν βοηθουμένου ὑπὸ πέντε εἰσπρακτόρων, ἐξ ὧν ὁ εἷς δύναται νὰ ἐκτελῇ χρέη βοηθοῦ ταμίου.

Διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνεται ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Ταμείου, ἐν ᾧ θὰ καθορίζεται ἡ θέσις τοῦ Ταμείου, ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου.

"Αρθρον 8.

Αἱ λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5493 τῆς 21ης Μαΐου 1932 «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν».

(τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσα παρὰ τῆς Γερουσίας).

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείου ΠΔ' τῆς 10 Λυγ. 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

"Αρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου 5493 «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν» προστίθεται παράγραφος 4η ἔχουσα οὕτω :

4) Εἰς τοὺς ὑποβαλλόντας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1932 καὶ ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν σχετικὰς αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν πρὸς ἔκδοσιν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων παραδίδονται ταῦτα μέχρι δέκα ἡμερῶν πρὸ τῶν Γερουσιαστικῶν καὶ Βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν διὰ τῶν οἰκείων ἀστυνομικῶν τμημάτων.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5505 «περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων».

"Αρθρον 1.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5505 ὑπάγονται καὶ αἱ ἐργολαβίαι ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων αἱ συνομολογηθεῖσαι μετὰ Νομικῶν Προσώπων ἢ Ἐπιτροπῶν διαχειριζομένων κληροδοτήματα διεπόμενα ὑπὸ ἐγκεκριμένων διὰ Διαταγμάτων κανονισμῶν, ἐφ' ὅσον αἱ ἐργολαβίαι αὗται συνωμολογήθησαν κατόπιν γενικῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας, τὰ δὲ προωρισμένα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ποσὰ ἐπαρκοῦσι πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως προκυψουσῶν ὑπερβάσεων.

2. Αἱ ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως προκύψουσαι ὑπερβάσεις τῶν προϋπολογισθεισῶν δαπανῶν θὰ βαρύνωσι τὰ ἀνεγείροντα νὰ σχολικὰ ταῦτα κτίρια κληροδοτήματα.

"Αρθρον 2.

1. Ἵνα χωρήσῃ ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἐργολαβιῶν δέον νὰ ἐπιδοθῇ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησις ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας (Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν) ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5505.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν εἰσπράξεων πρὸς συντήρησιν κλπ. Διδακτηρίων.

"Αρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας, τὸ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου σχολικῶν κτιρίων προωρισμένων ποσὸν διατεθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ τὴν χρῆσιν 1932—33 ἀποκλειστικῶς πρὸς συντήρησιν τῶν ἀνεγερθέντων σχολικῶν κτιρίων, ἀποπεράτωσιν τῶν ἀρξαμένων ἤδη ἔργων καὶ πρὸς χορηγίαν χρηματικῶν ἀρωγῶν πρὸς Κοινότητας, Σχολικὰ Ταμεῖα ἢ ἄλλους συναφεῖς τοπικοὺς Ὀργανισμοὺς δι' ἀποπεράτωσιν Διδακτηρίων, ἐφ' ὅσον οὗτοι παρεχώρησαν δωρεὰν τὸ κατὰ τὸν νόμον ἐκλεγὲν κατάλληλον γήπεδον, ἀνεγείρουν τὰ Διδακτήρια ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, αἱ δὲ σχετικαὶ ἐργασίαι ἐπροχώρησαν ταχύλαχιστον εἰς τὴν στάθμην τοῦ πρώτου ὀρόφου. Ἡ χορηγία τῆς συνδρομῆς ταύτης παρέχεται μετὰ γνωμοδότησιν τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας περὶ τῆς μελλοντικῆς δυνατότητος τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων διὰ τοπικῶν πόρων.

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΨΟΔ' «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν, περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων».

"Αρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ Νόμου ΓΨΟΔ' εἶνε ὅτι ἔχει οὗτος ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ διαφορῶν ἐκ τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου τούτου, προκυπτουσῶν μεταξὺ ἐργοδότου καὶ ὑπαλλήλου.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5410 τοῦ 1932.

"Αρθρον μόνον.

Οἱ ὁπωσδήποτε κακῶς καμπάνοντες πολεμικὴν σύνταξιν ἐφ' ὅσον ὑπέβαλον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένης προθεσμίας αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας περὶ τούτου, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἐπιστροφῆς τῶν παρ' αὐτῶν ἀχρεωστήτως εἰσπραχθεισῶν συντάξεων, τιμωροῦνται ὅμως διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνός.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ Συμβουλίου προσωπικοῦ παρὰ τοῖς ΣΕΚ», ἔχον οὕτω :

Περὶ Συμβουλίου Προσωπικοῦ παρὰ τοῖς Σ.Ε.Κ.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(ἐξ ὁλοκλήρου)

"Αρθρον 1.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ νομικῷ προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου τῶν Σ. Ε. Κ. Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐκ δύο μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Σ.Ε.Κ. ὁριζομένων, τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, ἑνὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τῶν Σ.Ε.Κ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐκ τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Σιδηροδρόμων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ. Προκειμένου περὶ ἀπολύσεως συμμετέχει εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο μετὰ ψήφου καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπόθεσις πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ, ἐκλεγόμενος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ. μεταξὺ τριῶν συναδέλφων του ὑποδεικνυομένων ὑπ' αὐτοῦ.

"Αρθρον 2.

Ἁρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι νὰ ἀποφασίζῃ προκειμένου περὶ ἀπολύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Σ.Ε.Κ., διακρινομένων ὡς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ προσωπικοῦ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑφίσταται ἁρμοδιότης ἄλλου Συμβουλίου προβλεπομένου ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἢ Κανονισμῶν.

Ἐπίσης τὸ Συμβούλιον γνωματεύει ἐπὶ πάσης ἀνεξαιρέτως ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐσωτερικῶν ὑπηρεσιῶν, δι' ἣν ἤθελεν ἀπαιτηθῇ ἡ γνώμη του, κατόπιν Κανονισμοῦ ὑπὸ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ. συνταχθησομένου, ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῶν Σ.Ε.Κ. ἐγκριναμένου καὶ διὰ Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας κυρουμένου.

Τὸ Συμβούλιον προεδρεύεται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ οὗτινος ἡ ψῆφος νικᾷ ἐν ἰσοψηφίᾳ. Τὰ μέλη ἐφ' ὅσον κωλύονται ἢ ἀπουσιάζουν ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὁριζομένων εἴτε ὑπὸ νόμου, εἴτε διὰ διαταγῆς τῆς διοριζούσης αὐτὰ ἀρχῆς. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῆς λειτουργίας καὶ ἀπαρτίας τοῦ Συμβουλίου τούτου.

"Αρθρον 3.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἁρμοδιότητός του τὸ Συμβούλιον ἀπολουθεῖ καὶ ἐφαρμόζει κατ' ἀναλογίαν τὰς ἀντιστοίχους διατάξεις τῶν ἄρθρ. 76—120 τοῦ Γ.Κ.Π.Ε.Υ., ὧν ἡ ἰσχὺς ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

"Αρθρον 4.

Οἱ κρινόμενοι ἀνίκανοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Γ.Κ.Π.Ε.Υ., οὗ ἡ ἰσχὺς ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἀπολύονται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου.

Ἂν ὁ ὑπάλληλος καίτοι κληθεὶς νὰ ὁρίσῃ ἰατρὸν δὲν ὥρισε τοιοῦτον ἢ ἂν ὁ διορισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἰατρὸς καίτοι προσκληθεὶς δὲν προσῆλθεν εἰς τὸ Συμβούλιον δὲν γεννᾶται ἐντεῦθεν ἀκυρότης τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀμφισβητεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ οἱασδήποτε σιδηροδρομικῆς ἢ Τροχιοδρομικῆς Ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν ΣΕΚ., ἡ ἀπόφασις τοῦ προειρημένου Συμβουλίου τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Κανονισμοῦ, περὶ ἀνικανότητός τινος τῶν κρινομένων, τὴν διαφωνίαν λύει τελεσιδίκως Ἰατρικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ τῆς ἐνδιαφερομένης ἐπιχειρήσεως, ἑνὸς ἰατροῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ταμείου Συντάξεων, ἑνὸς ἰατροῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἰατρῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς εἰδικότητος τῆς ἀσθενείας δι' ἣν ἐκρίθη ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀνίκανος, ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Τοῦτο ἀποφαίνεται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 107 Συμβουλίου ἀποφάσεως, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ὁπωσδήποτε ἀπράκτου, ἡ ἀπόλυσις αὕτη εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀπρόσβλητος.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐκδιδόμεναι ἐντὸς τοῦ διμήνου εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διά τε τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ τὴν σιδηροδρομικὴν ἢ τροχιοδρομικὴν Ἑταιρείαν ἢ τοὺς ΣΕΚ. Τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἐκ τῶν ἰατρῶν καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου, καταβάλλει ὁ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ γνώμη τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

"Αρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ἀποφάσει τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου ἡ ἀπόλυσις προσωπικοῦ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας. Τὸ ὅριον τοῦτο ὁρίζεται εἰς 60 διὰ τοὺς ὑπαλλήλους Γραφείων καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν ἐν γένει, πλὴν τοῦ τῶν ἁμαξοστοιχιῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ὁρίζεται τὸ 55ον ἔτος. Ἡ ἡλικία καθορίζεται βάσει τῶν ἐπισήμων μητρώων τῶν ΣΕΚ, ὡς εἶναι ἐν αὐτοῖς καθωρισμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1931 ἀπαραβέκτου οὔσης πάσης μεταγενεστέρας καθ' οἱονδήποτε τρόπον διορθώσεως αὐτῆς.

Οἱ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπολυόμενοι δικαιοῦνται τοῦ βοηθήματος ὅπερ προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ Ταμείου Προνοίας προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ.

Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας τοῦ Ταμείου τούτου πρὸς καταβολὴν τῶν εἰρημένων βοηθημάτων καταβάλλουσι ταῦτα οἱ ΣΕΚ χρεοῦντες τὸν παρ' αὐτοῖς λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Προνοίας ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ τὰ ποσὰ ταῦτα εἰς τοὺς ΣΕΚ. ἀτόκως εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις.

"Αρθρον 6.

Συγχωνεύεται ἡ Διεύθυνσις Α' Περιφερείας, μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ΣΕΚ., διὰ Διατάγματος δὲ προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς Γ. Διευθύνσεως τῶν ΣΕΚ. ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ΣΕΚ. θὰ ὁρισθοῦν ἡ κατάτμησις τῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ ὀργανικαὶ θέσεις καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστης ὑπηρεσιακῆς ὑποδιαιρέσεως. Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἐκδοθήσεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Οἱ κατόπιν τῆς συγχωνεύσεως ταύτης πλεονάζοντες ὑπάλληλοι ἀπολύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ΣΕΚ. Οἱ οὕτω ἀπολυόμενοι, ἀποζημιοῦνται ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, διὰ ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὴν ὁριζομένην διὰ τῶν κειμένων περὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων νόμων ἀποζημίωσιν, καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις ταῦ Ταμείου Προνοίας τῶν ΣΕΚ. δὲν τυγχάνουσιν ἐφαρμογῆς δι' αὐτούς, διότι ἄλλως οἱ ἀπολυόμενοι λαμβάνουν ἀντὶ ἀποζημιώσεως τὸ ἀνῆκον αὐτοῖς βοήθημα προνοίας δι' ὅπερ ἰσχύει ἐπίσης ἡ διάταξις τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5. Ὁ νόμος 2112 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ΣΕΚ. Ἐὰν οἱ λόγῳ τῆς ἀνωτέρω συγχωνεύσεως ἀπολυθησόμενοι δὲν δικαιοῦνται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις συντάξεως, δύναται τὸ Συμβούλιον νὰ ἀποφασίσῃ τὴν θέσιν αὐτῶν εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ ἀπολαυῇ τοῦ ἡμίσεως τοῦ μισθοῦ των. Οὗτοι μετὰ διετίαν θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολελυμένοι τῆς ὑπηρεσίας. Διακρούσης τῆς διαθεσιμότητος τὰς ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ μισθοῦ κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων καταβάλλει ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Δίκτυον.

"Αρθρον 7.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ ἐν ἔτει 1917 ἐγκριθεὶς Γενικὸς Κανονισμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀτμηλάτων Σιδηροδρόμων θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμοζόμενος εἰς μόνον τὸ προσωπικὸν τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ἀναφερομένων διατάξεων τούτου, ὧν ἡ ἰσχὺς συνεχίζεται καὶ διὰ τὴν Ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν.

"Αρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 17 τοῦ νόμου 4042 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 27ης Ἰανουαρίου 1932 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5410 οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῶν ΣΕΚ.

"Αρθρον 9.

Προτάσει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῶν Σ.Ε.Κ. καὶ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφάπαξ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας, καθορίζονται, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ δικαιούμενοι εἰσιτηρίων ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τοὺς Σ.Ε.Κ. πάντως οὐχὶ πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου 4101. Δωρεὰν μεταφορᾶς δικαιοῦνται οἱ διατελέσαντες ἀρχηγοὶ τοῦ Κράτους.

Διευθύνται ἢ ἐργοστασιάρχαι τῶν ΣΕΚ, μηχανολόγοι μηχανικοὶ ἀπόφοιτοι κατωτέρων τεχνικῶν σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς εἶναι αὐτοδικαίως μέλη τοῦ τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς σημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς β' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων :

1) «Περὶ συνάψεως δανείων παρὰ σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

2) «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς μελέτης τοῦ δικτύου ὑπονόμων Ἀθηνῶν Πειραιῶς κλπ», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ συνάψεως δανείων παρὰ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ Σιδηρόδρομοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δύνανται νὰ συνάπτωσι δάνεια ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους, ἀποσκοποῦντα εἴτε τὴν δι' αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἔργων, εἴτε τὴν δημιουργίαν ἢ ἐνίσχυσιν τοῦ κεφαλαίου κινήσεώς των, μεθ' οἱωνδήποτε νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, δημιουργουμένης ἀντιστοίχως ἁρμοδιότητος διὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα πρὸς χορήγησιν τοιούτων δανείων καὶ ἂν μὴ ὑπῆρχε τοιαύτη ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε κειμένων διατάξεων.

Ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους παρέχεται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς ὁριστικῆς μελέτης τοῦ δικτύου καὶ ὑπονόμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν καὶ τὴν ἐνδεχομένην κατασκευὴν τμήματος τοῦ ὅλου ἔργου.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ μεταξὺ τῶν κ.κ. Κυριάκου Ξ. Βαρβαρέσου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημ. Δίγκα Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὡς ἐκπροσωπούντων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν κ.κ. Ἰωάννου Α. Δροσοπούλου Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀλεξάνδρου Ζαχαρίου, μηχανικοῦ, τοῦ μὲν πρώτου Προέδρου τοῦ δὲ δευτέρου Ἀντιπροέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία κατασκευῆς ὑπονόμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων αὐτῶν Α. Ε.» ἐκπροσωπούντων τὴν Ἑταιρείαν ταύτην ἀφ' ἑτέρου, ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1932 σύμβασις ἐξ ἄρθρων 11 ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἄρθρον 2.

Πάντες οἱ ὅροι τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως κτῶνται διὰ τῆς παρούσης κυρώσεως ἰσχὺν διατάξεων Νόμου.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἔργα τῶν ὁποίων τὴν ἐκτέλεσιν σκοπεῖ ὁ παρὼν Νόμος θεωροῦνται ὡς ἀναγκαῖα ἔργα Δημοσίας ὠφελείας, αἱ δὲ τυχὸν πληρωτέαι ἀποζημιώσεις διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἢ τὴν πρόσκαιρον κατάληψιν ἀναγκαιούντων κτημάτων ἢ οἱωνδήποτε ἑτέρων δικαιωμάτων, ὡς καὶ τὴν σύστασιν δουλειῶν κλπ. διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν καὶ πᾶσαν συναφῆ πρὸς ταύτην ἐργασίαν κανονισθήσονται κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διατάξεις.

2. Ὅπου δὲν ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἰδίως εἰς τὰς περιπτώσεις εἰσόδου ἢ διελεύσεως τοῦ ἁρμοδίου προσωπικοῦ εἰς τὰς ἰδιοκτησίας, συνιστῶνται δουλεῖαι βαρύνουσαι τὰ κτήματα κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

3. Προσωρινὰ μέτρα ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ ἐπὶ τῶν συνιστωμένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω δουλειῶν ἀπαγορεύονται ἀπολύτως, μὴ ἐφαρμοζομένης τῆς σχετικῆς ἐξαιρετικῆς διαδικασίας τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐπιφυλάσσονται οὐχ' ἧττον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην πάντα τὰ ἐκ τοῦ κοινοῦ δικαίου λοιπὰ δικαιώματα.

Ἄρθρον 4.

1. Πᾶσα οἱαδήποτε ἐλάσσων σταθεροῦ σημείου ἢ ὁροσήμου ἢ ἄλλων οἱωνδήποτε σημάνσεων, ἢ πάσης φύσεως ἐργασιῶν καὶ ἔργων, ἅτινα τοποθετοῦνται ἢ γίνονται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπονήσεως τῶν μελετῶν, τιμωροῦνται ἐὰν μὲν ἐγένοντο ἐξ ἀμελείας διὰ χρηματικῆς ποινῆς τουλάχιστον διακοσίων (200) δραχμῶν μέχρι τριῶν χιλιάδων (3.000), ἐὰν δὲ ἐκ προθέσεως διὰ τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως.

2. Δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν ἡ ἑκατέρας τούτων τιμωρεῖται καὶ ἡ κλοπὴ τῶν ἀνωτέρω σταθερῶν σημείων, ὁροσήμων, σημάνσεων καὶ ἐν γένει ὑλικῶν, ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων.

3. Ἡ φύλαξις καὶ ἀστυνομία τῶν ἀνωτέρω δύναται νὰ ἀνατεθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ εἰς ὑπαλλήλους τοῦ Ἀναδόχου καθοριζομένου ἐν αὐτῷ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ, των, τῶν διακριτικῶν σημείων αὐτῶν, τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τούτων. ὡς καὶ πάσης ἀναγκαίας λεπτομερείας πρὸς ἐπιτέλεσιν τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθησομένης ὑπηρεσίας.

4. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἀναδόχου οἱ ἀσχοληθησόμενοι εἰς τὴν ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν ἐξομοιοῦνται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τυγχάνουσι πάσης προστασίας ἐκ μέρους τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν.

5. Πᾶς κάτοχος ἀκινήτου ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως ἐφ' ἧς ἐπεκταθήσονται αἱ μελέται ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτρέπῃ ἐλευθέρως τὴν εἰς τὸ ἀκίνητον προσέλευσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἀναδόχου, ἐπὶ προσαγωγῇ σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Ἀναδόχου πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, ἐν ᾧ θὰ ἐμφαίνηται ἡ ἰδιότης τοῦ ὑπαλλήλου, ὁ σκοπὸς τῆς εἰς τὸ ἀκίνητον εἰσόδου, ὡς καὶ αἱ ὧραι τῆς ἐπισκέψεως, τιμωρουμένου τοῦ ἰδιοκτήτου ἐν ἀρνήσει μὲν κατὰ τὸ ἄρθρον 164, ἐν ἀντιστάσει δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 69 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐνδεχομένην κατασκευὴν τοῦ δικτύου τῶν ὑπονόμων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν.

Μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τῶν κ.κ. Κυριάκου Βαρβαρέσσου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημ. Δίγκα Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀμφοτέρων κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ ἐνεργούντων ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν κ.κ. Ἰωάννου Α. Δροσοπούλου, Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀλεξάνδρου Ζαχαρίου μηχανικοῦ, κατοίκων ἀμφοτέρων Ἀθηνῶν, τοῦ μὲν πρώτου Προέδρου τοῦ δὲ δευτέρου Ἀντιπροέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Κατασκευῆς Ὑπονόμων Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ Περιχώρων Αὐτῶν Α. Ε.» ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των δὲ ταύτην ἐκπροσωπούντων τὴν εἰρημένην Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν συνάμει τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς ὡς καὶ τῆς ἀπὸ 17ης Μαΐου 1932 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἧς ἐπισυνάπτεται ἀντίγραφον, συνωμολογήθησαν τὰ ἑπόμενα.

Ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ἄρθροις τῆς παρούσης συμβάσεως τὸ μὲν Ἑλληνικὸν Δημόσιον θὰ ἀναγράφεται διὰ τῆς λέξεως «Ἐργοδότης» ἡ δ' ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Κατασκευῆς Ὑπονόμων Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ Περιχώρων αὐτῶν Α. Ε. διὰ τῆς λέξεως «Ἀνάδοχος».

Ἄρθρον 1.

Σκοπὸς καὶ ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως.

1. Σκοπὸς καὶ ἀντικείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι:

α') Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου ἐκπόνησις τῆς ὁριστικῆς μελέτης τῶν ἔργων τοῦ δικτύου τῶν ὑπονόμων ὁμβρίων καὶ ἀκαθάρτων ὑδάτων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν ἐφ-

σει τῆς γενικῆς προμελέτης τοῦ Γερουσιαστοῦ καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Μιλάνου Καθηγητοῦ κ. GAUDENZIO PANTOLI καὶ κατὰ τὰ λεπτομερῶς ἐν ἄρθροις 2, 3 καὶ 4 τῆς παρούσης συνομολογούμενα.

β') Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου ἐνδεχομένη ἐκτέλεσις τμημάτων τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ δικτύου τῶν ὑπονόμων ὁμβρίων καὶ ἀκαθάρτων ὑδάτων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων αὐτῶν, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 2.

Ἐκπόνησις μελετῶν.

1. Ἐντὸς ἑνὸς μηνός, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως, ὁ Ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀναδόχου πρὸς ἀντιγραφὴν ἅπαντα τὰ εἰς χεῖρας αὐτοῦ σχέδια, τοπογραφικὰ διαγράμματα καὶ οἱαδήποτε ἐν γένει στοιχεῖα ἀναφερόμενα εἰς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως ἔργα.

2. Ὁ Ἀνάδοχος, ἀφοῦ συμβουλευθῇ καὶ ἐξελέγξῃ τὰ ἀνωτέρω σχέδια, τοπογραφικὰ διαγράμματα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα καὶ ἀφοῦ συμπληρώσῃ ταῦτα διὰ τῶν ἀναγκαίων συμπληρωματικῶν τοπογραφικῶν καὶ χαρακτηρισμικῶν διαγραμμάτων, διατρήσεων, βυθομετρήσεων καὶ τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων καὶ πληροφοριῶν περὶ τῶν ὑπαρχόντων σιδηροδρόμων, Δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ὑπονόμων, ἀγωγῶν γωταερίου καὶ ὕδατος, ἡλεκτρικῶν συρμάτων κ.κ. ἄλλων ὑπογείων καλυμμάτων, θέλει ὑποβάλει εἰς τὸν Ἐργοδότην ἐντὸς δεκαπέντε (15) μηνῶν πλήρη τὴν ὁριστικὴν μελέτην τῶν ἔργων τοῦ δικτύου ἀποχετεύσεως ὁμβρίων καὶ ἀκαθάρτων ὑδάτων διὰ τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων αὐτῶν, ὡς ἡ περιφέρεια αὕτη θέλει καθορισθῇ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐπὶ τοπογραφικοῦ χάρτου ὅστις παραδοθήσεται εἰς τὸν Ἀνάδοχον ὁμοῦ μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου στοιχείων, καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ἐν τῷ διαγράμματι τούτῳ θέλουσι καθορισθῇ, ἐκτὸς τῶν ἀκραίων σημείων μέχρι τῶν ὁποίων θὰ ἐπεκταθῇ ὁ κεντρικὸς ἀποχετευτικὸς ἀγωγός, ἅπαντες οἱ πρωτεύοντες ἀγωγοὶ καί τινες τῶν δευτερευόντων καὶ τριτευόντων τοιούτων, ἡ διευθέτησις τῶν χειμάρρων Κηφισσοῦ καὶ Ἰλισσοῦ καὶ αἱ ἐκτάσεις ἐφ' ὧν θὰ ἐπεκταθῇ ἡ μελέτη τοῦ πλήρους λεπτομερειακοῦ δικτύου τῶν ὑπονόμων.

Τὸ διάγραμμα τοῦτο δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἐπεκτεινόμενον κατόπιν μεταγενεστέρας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐκδιδομένης ἐντὸς λογικῆς πάντως προθεσμίας.

3) Ἡ ὁριστικὴ μελέτη τῶν ἔργων καταρτισθήσεται πλήρης οὕτως ὥστε αὕτη νὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ὑποβληθήσεται δὲ εἰς τριπλοῦν, τοῦ ἑνὸς ἀντιτύπων σχεδιασθησομένου ἐπὶ διαφανοῦς ὑφάσματος.

Ἡ ὁριστικὴ μελέτη τῶν ἔργων θὰ περιλαμβάνῃ τὰ κάτωθι στοιχεῖα καὶ διαγράμματα :

α) Γενικὴν τεχνικὴν ἔκθεσιν τοῦ ὅλου ἔργου, μετὰ τῶν σχετικῶς στατικῶν καὶ ὑδραυλικῶν ὑπολογισμῶν καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τούτους διαγραμμάτων καὶ συντελεστῶν, δικαιολογούσαν τὰς προτεινομένας διατάξεις ἑκάστου τῶν χαρακτηριστικῶν τεχνικῶν ἔργων ἀπὸ ἀπόψεως βαπάνης ἢ σημασίας διὰ τὸ ὅλον δίκτυον, τὰς γενομένας συγκριτικὰς λύσεις.

Ἡ ὡς ἄνω τεχνικὴ ἔκθεσις θὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ ἰδικωτέρου τεύχους περιλαμβάνοντος πᾶν διάγραμμα σχετικὸν πρὸς ταύτην, καὶ ἰδίως γενικὸν διάγραμμα τῶν ἐκτελεστέων ἔργων ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου λεπτομερεστέρου χάρτου τῆς περιοχῆς, διάγραμμα τῶν μερικῶν λεκανῶν ἀπορροῆς καὶ τῆς σχετικῆς ἑκάστης τούτων ἐκτάσεως.

β) Γενικὸν διάγραμμα τοῦ δικτύου τῶν ὑπονόμων τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον μελετηθησομένης περιοχῆς μετὰ τῶν διευθετήσεων τῶν χειμάρρων Κηφισσοῦ καὶ Ἰλισσοῦ καὶ τῶν σχετικῶν τάφρων ὑπερχειλίσεως, ἐν ᾧ θὰ ἐμφαίνωνται ἅπαντες οἱ ὑπόνομοι καὶ οἱ ἀγωγοὶ μετὰ τῶν ὑπαρχουσῶν τοιούτων, ἐξαιρέσει τῶν ἰδιωτικῶν διακλαδώσεων, τὰ ἐπισπεπτικὰ στόμια, τὰ στόμια ὑπερχειλίσεως, οἱ σταθμοὶ ἀντλήσεως ὡς καὶ πάντα ἐν γένει τὰ κατασκευασθησόμενα τεχνικὰ ἔργα μετὰ τῶν βασικῶν διαστάσεων αὐτῶν καὶ ἰδίως τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοποθετησόμενα σταθερὰ σημεῖα, καὶ τὰ βάσει τούτων καθορισθησόμενα χαρακτηριστικὰ ἀπόλυτα ὑψόμετρα τῶν τεχνικῶν ἔργων.

γ) Ὁριζοντιογραφίαν κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τομᾶς τῶν κατασκευασθησομένων ὑπονόμων καὶ ἀγωγῶν ὡς καὶ τῶν ὑφισταμένων τοιούτων ἐν σχέσει πρὸς τὸ φυσικὸν ἔδαφος, μετὰ τῶν εἰς ἕκαστον τούτων κατασκευασθησομένων συμπληρωματικῶν τεχνικῶν ἔργων, τῶν ἀπολύτων ὑψομέτρων τῶν χαρακτηριστικῶν σημείων τῶν ἔργων, τῶν ἀπολύτων ὑψομέτρων τῶν βαθυτέρων ὑπογείων τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν διατάσεων τῶν ἔργων.

Εἰς τὰ τμήματα τῶν πόλεων εἰς τὰ ὁποῖα δὲν θέλει ἐπεκταθῇ πλήρης, ἡ μελέτη τοῦ πλήρους δικτύου τῶν ὑπονόμων καὶ ἀγωγῶν θέλουσι σχεδιασθῇ ἐπὶ ἑκάστης ὑπονόμου καὶ ἑκάστου ἀγωγοῦ αἱ ἑνώσεις μετὰ τῶν μελετηθησομένων ὑπονόμων καὶ ἀγωγῶν.

δ) Ὁριζοντιογραφίαν κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τομᾶς, ἁπάντων τῶν τεχνικῶν ἔργων τῶν συμπληρωματικῶν τοῦ δικτύου ἐν σχέσει πρὸς τὸ φυσικὸν ἔδαφος μετὰ τῶν ἁπολύτων ὑψομέτρων τῶν χαρακτηριστικῶν σημείων καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν διαστάσεων τῶν ἔργων.

ε) Λεπτομερείας προμετρήσεις τῶν ἔργων, ἀναλύσεις τιμῶν βασισθησομένων ἐπὶ τῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων χρησιμοποιηθησομένων μέσων καὶ μηχανημάτων καὶ τῶν βασικῶν τιμῶν ἡμερομισθίων καὶ ὑλικῶν, καθορισθησομένων ὑπὸ τοῦ Ἐργοδότου ἐπὶ προτάσεων τοῦ Ἀναδόχου. τιμολόγια, προϋπολογισμοὺς τῶν ἔργων, συγγραφὰς πάν ὑποχρεώσεων.

4) Ἅπαντα τὰ διαγράμματα ἐκπονηθήσονται ὑπὸ κλίμακας καθορισθησομένας παρὰ τοῦ Ἐργοδότου βάσει σχετικῶν προτάσεων τοῦ Ἀναδόχου καθ' ὅμοιον τρόπον θέλουσι καθορισθῇ καὶ τὰ τῆς ἐν γένει συντάξεως τῶν μελετῶν καὶ συστοιχιοτύπωσεως αὐτῶν εἰς φακέλλους, ἐν γένει δὲ αἱ κλίμακες τῶν διαγραμμάτων καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀναγραφησόμεναι διαστάσεις τῶν ἔργων θὰ εἶναι τοιαῦται ὥστε βάσει τούτων νὰ κατατισθῶσι λεπτομερεῖς προμετρήσεις τῶν ἔργων καὶ νὰ καθίσταται εὐχερὴς ὁ ἔλεγχος αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοποθετηθήσονται σταθερὰ σημεῖα προσδιοριζομένων τῶν ἁπολύτων ὑψομέτρων αὐτῶν διὰ χωροσταθμίσεων ἀκριβείας, βάσει τῶν ἁπολύτων ὑψομέτρων τῶν ἀφετηριῶν τοῦ ὑφισταμένου χωροσταθμικοῦ δικτύου τῆς περιοχῆς· ὁ ἀριθμὸς τῶν σταθερῶν σημείων τύπου προσδιορισθησομένου παρὰ τοῦ Ἐργοδότου θὰ εἶναι τοιοῦτος ὥστε νὰ καθίστανται δυνατὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους χάραξις τοῦ ὅλου δικτύου καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο τεχνικῶν ἔργων ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ εὐχερὴς ἔλεγχος τῆς κατασκευῆς, δι' ὃ παρ' ἕκαστον τεχνικὸν ἔργον σημασίας τινος θὰ τοποθετηθῇ τοὐλάχιστον ἓν σταθερὸν σημεῖον.

Ἅπαντα τὰ σταθερὰ σημεῖα θέλουσιν ἀναγραφῇ εἰς τὰ σχετικὰ πρὸς ταῦτα διαγράμματα. Θέλει δὲ παραδοθῇ ἰδιαίτερος φάκελλος περιλαμβάνων διάγραμμα καὶ πίνακα ἐν οἷς νὰ ἐνδείκνυται ἡ θέσις ἑνὸς ἑκάστου σημείου ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ τυποτραφικαὶ περιγραφαὶ καὶ τὰ πρόχειρα πεδία τῶν σταθερῶν σημείων.

β) Ὁ Ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ κεχωρισμένως :

1) Τὴν γενικὴν τεχνικὴν ἔκθεσιν μετὰ τοῦ γενικοῦ διαγράμματος τοῦ δικτύου (παρ. α. καὶ β. ἐδάφ. 3 παρόντος ἄρθρου), μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν ταύτης.

2) Τὰς ὁριστικὰς μελέτας ἑκάστου αὐτοτελοῦς ἔργου μεροναμένης δυναμένου νὰ κατασκευασθῇ, τοῦ χωριστοῦ τῆς ἑκάστης μελέτης εἰς πάσας μερικὰς τοιαύτας ὡς καὶ τῆς πεπαιδεπονημένης ἐκπονήσεως τῶν μελετῶν τούτων καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Ἐργοδότου ἐπὶ προτάσει τοῦ Ἀναδόχου. τὸ σύνολον ὅμως τῆς ὁριστικῆς μελέτης τῶν ἔργων πρέπει νὰ παραδοθῇ ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω καθορισθέντος δεκαπενταμήνου χρονικοῦ διαστήματος.

7) Ὁ Ἐργοδότης δικαιοῦται τὴν γενικὴν ἔκθεσιν καὶ ἑκάστην τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ κεχωρισμένως ὁριστικῶν μελετῶν, νὰ ἐγκρίνῃ ἢ τροποποιήσῃ μερικῶς ἢ ὁλικῶς καινοποιῶν τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν του ἐντὸς διμήνου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῦ παραλαβῆς ἑκάστου ὡς ἄνω μέρους τῆς ὁριστικῆς μελέτης. Ἐν τῇ τοιαύτῃ κοινοποιήσει ὁ Ἐργοδότης θέλει καθορίσει καὶ λογικὸν διάστημα διὰ τὴν ἐκ νέου ὑποβολὴν τούτων παρὰ τοῦ Ἀναδόχου, μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὴν δεκαπεντάμηνον συνολικὴν προθεσμίαν τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένην ἐντὸς ἐὰν αἱ τροποποιήσεις περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐπιβάλλονται ἐξ ὑπαιτιότητος ἢ μὴ καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ Ἀναδόχου τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας.

8) Ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιφέρῃ τὰς τυχὸν ὑποδειχθησομένας ὑπὸ τοῦ Ἐργοδότου τροποποιήσεις καὶ ἐντὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισθησομένων χρονικῶν διαστημάτων.

9) Ἐὰν ὁ Ἐργοδότης δὲν κοινοποιήσῃ τῷ Ἀναδόχῳ τὴν ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων μελετῶν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω καθορισθέντος διμήνου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ἑκάστης τούτων, ὁ Ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ θεωρήσῃ ταύτας ὡς ἐγκριθείσας.

10) Σὺν τῇ ὑποβολῇ πρὸς ἔγκρισιν τοῦ τελευταίου μέρους τῆς ὁριστικῆς μελέτης ὁ Ἀνάδοχος θὰ ὑποβάλλῃ ἀνακεφαλαιωτικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ὑποβληθέντων μερικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἔργων ὡς καὶ πρόγραμμα σειρᾶς ἐκτελέσεως ἑκάστου κεχωρισμένως μελετηθέντος ἔργου μετὰ τῶν ὑπολογιζομένων χρονικῶν διαστημάτων τῆς διαρκείας τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο θέλει συνοδευθῇ καὶ διὰ σχετικοῦ παραστατικοῦ γραφικοῦ διαγράμματος.

11) Αἱ τελικῶς ἐγκριθησόμεναι παρὰ τοῦ Ἐργοδότου ἀναλύσεις τιμῶν τῶν ὁριστικῶν μελετῶν, οὐδόλως δεσμεύουσι τοῦτον ὡς καὶ τὸν Ἀνάδοχον εἰς τὴν συμφώνως πρὸς ταύτας συνομολόγησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ δαπάνη αὕτη πληρωθήσεται τῷ Ἀναδόχῳ μηνιαίως βάσει καταστάσεων θεωρουμένων ὑπὸ τῆς ἐπιβλεπούσης τὴν ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ἐργοδότου.

β') Τὴν ἀξίαν τῶν χρησιμοποιηθησομένων ὑλικῶν διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν μελετῶν καὶ τὴν ἐπὶ τόπου σήμανσιν τῶν ἐκτελεστέων ἔργων.

Ἄρθρον 3.

Παρακολούθησις μελετῶν.

1) Διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ πληρεστέραν ἐκπόνησιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριστικῶν μελετῶν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας θέλει ὁρίσει ἕνα ἢ περισσοτέρους μηχανικοὺς τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἀναθέτων αὐτοῖς δι' ἀποφάσεών του καὶ ὡρισμένην δικαιοδοσίαν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν παρουσιασθησομένων ζητημάτων, ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν τῶν δαπανῶν καὶ ἐν γένει διευκόλυνσιν τῆς ἐργασίας τοῦ Ἀναδόχου.

2) Παρὰ τῇ ὡς ἄνω Ὑπηρεσίᾳ ἀποσπῶνται ἐπίσης καὶ ἀνὰ εἷς τεχνικὸς Ἀντιπρόσωπος τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πρὸς ἐπιβεβαίωσιν λυσιτελεστέρας ἐκπονήσεως τῶν μελετῶν.

3) Ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ τοῦτο παρὰ τοῦ Ἐργοδότου ὁ Ἀνάδοχος δέον νὰ παράσχῃ δωρεὰν τὸν ἀναγκαιοῦντα χῶρον ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ὡς ἄνω μηχανικῶν τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα μέσα (Γραφεῖα, φωτισμὸν κλπ.) πρὸ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 4.

Ἀμοιβὴ τῶν μελετῶν.

1) Ὁ Ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ Ἀναδόχῳ διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ ἐκπονηθησομένας μελέτας μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς τῶν μελετῶν, τὰς κάτωθι ἀναγραφομένας δαπάνας ἐν αἷς συμπεριλαμβάνεται πᾶσα γενηθησομένη παρ' αὐτοῦ δαπάνη διὰ πάσης φύσεως ἐργασίαν ὡς καὶ πᾶσα καταβληθησομένη παρ' αὐτοῦ ἀμοιβὴ εἰς τὸ διὰ τὰς μελέτας ἀσχοληθησόμενον τεχνικὸν διοικητικὸν καὶ βοηθητικὸν προσωπικόν.

α') Τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν τῶν ἐργασθησομένων ἐπὶ τῶν ἐπὶ τόπου τοπογραφικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἀναγκαιουσῶν διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν παρατηρήσεων, πληροφοριῶν καὶ στοιχείων.

Ἡ δαπάνη αὕτη πληρωθήσεται τῷ Ἀναδόχῳ ἀπολογιστικῶς βάσει καταστάσεων, καὶ προκειμένου μὲν περὶ προμηθειῶν ὑλικῶν ἀξίας μικροτέρας τῶν 10.000 δραχμῶν μηνιαίως ταύτας ἐνεργεῖ ὁ Ἀνάδοχος τῶν καταστάσεων θεωρουμένων ὑπὸ τῆς ἐπιβλεπούσης τὰς μελέτας ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ἐργοδότου, προκειμένου ὅμως περὶ προμηθειῶν ὑλικῶν ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 10.000 δραχμῶν εἴτε μηνιαίως εἴτε συνολικῶς δύναται ὁ Ἐργοδότης νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν διὰ δημοπρασιῶν προμήθειαν, τῆς κατακυρώσεως τῆς δημοπρασίας ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐργοδότου.

γ') Τὴν ἀξίαν τῶν προμηθευθησομένων μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων (ἐξαιρέσει τῶν ἐπίπλων, τοπογραφικῶν ἐν γένει ἐργαλείων, σχεδιαστικῶν τοιούτων, γραφομηχανῶν καὶ ἡλιοτυπικῶν ἐγκαταστάσεων ἅτινα θέλει προμηθεύσει ὁ Ἀνάδοχος ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις καὶ φροντίδι, ἀποζημιούμενος διὰ τῆς κατὰ τὰ κατωτέρω καθοριζομένης ἀποσβέσεως) ἢ τὴν ἀντίστοιχον διὰ τὴν ἐνοικίασιν αὐτῶν δαπάνην τοῦ Ἀναδόχου. Ἡ δαπάνη αὕτη πληρωθήσεται τῷ Ἀναδόχῳ ἀπολογιστικῶς βάσει καταστάσεων. Καὶ προκειμένου μὲν περὶ ἀξίας προμηθείας δραχμῶν κατωτέρας τῶν 20.000 ἢ μηνιαίου ἐνοικίου 5.000 δραχμῶν ταύτην ἐνεργεῖ ὁ Ἀνάδοχος τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπιβλεπούσης τὰς μελέτας ὑπηρεσίας τοῦ Ἐργοδότου, προκειμένου ὅμως περὶ προμηθειῶν ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 20.000 δραχμῶν ἢ ἐνοικιάσεως ἀνωτέρας τῶν 5.000 δραχμῶν μηνιαίως δύναται ὁ Ἐργοδότης νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν διενέργειαν δημοπρασιῶν, τῆς κατακυρώσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐργοδότου.

δ') Τοὺς μισθοὺς καὶ ἀποδοχὰς ἐν γένει τοῦ τεχνικοῦ, διοικητικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ δαπάνη αὕτη πληρωθήσεται τῷ Ἀναδόχῳ ἀπολογιστικῶς βάσει μηνιαίων καταστάσεων. Τὸ σύνολον τῆς ὡς ἄνω δαπάνης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 3.250.000 δραχμῶν καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν 17 μηνῶν τὸ καθοριζόμενον ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ε') Τὸ ἐνοίκιον, φωτισμός, θέρμανσις, ὕδρευσις γραφείου, ἀποσβέσεις ἐργαλείων καὶ ἐπίπλων Ἀναδόχου, γραφικὴ καὶ σχεδιαστικὴ ὕλη, ὁδοιπορικὰ προσωπικοῦ καὶ διάφορα ἀπρόβλεπτα ἔξοδα πληρωθήσονται τῷ Ἀναδόχῳ κατ' ἀποκοπήν, ὁριζόνται δὲ μηνιαίως εἰς δραχμὰς 44.000.

Αἱ δαπάναι διὰ τὰς κατὰ τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 2 τροποποιήσεις τὰς μὴ ὀφειλομένας εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ Ἀναδόχου ἢ μὴ καταβολὴν παρ' αὐτοῦ τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας πληρωθήσονται τῷ Ἀναδόχῳ ἰδιαιτέρως εἴτε αἱ μελέται ἐπερατώθησαν ἐντὸς τοῦ χρόνου 17 μηνῶν εἴτε πέραν τούτου. Καὶ διὰ μὲν τὰς ἀναγομένας εἰς τὰς περιπτώσεις α, β καὶ γ, θέλουσι πληρωθῇ αὐτῷ συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας διατάξεις αὐτῶν, διὰ δὲ τὰς ἀναγομένας εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις δ καὶ ε τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐδάφια δ καὶ ε ὅριον δαπάνης αὐξάνεται κατ' ἀναλογίαν τῆς συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ 7 τοῦ ἄρθρου 2 καθορισθησομένης διὰ τὰς τροποποιήσεις προσθέτου προθεσμίας, ἤτοι διὰ μὲν τὴν περίπτωσιν δ μηνιαίως οὐχὶ ἄνω τῶν 190.000 δραχμῶν διὰ δὲ τὴν περίπτωσιν ε κατὰ 44.000 δραχμὰς μηνιαίως.

2) Τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐκπονήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν μελετῶν λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τῆς παρούσης ἐκτελεστικοῦ διατάγματος μέχρι τῆς τελικῆς παραλαβῆς τῶν μελετῶν, δηλαδὴ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κοινοποιήσεως τῷ Ἀναδόχῳ τῆς τελικῆς ἐγκρίσεως τοῦ συνόλου τῶν μελετῶν, καθορίζεται τὸ μέγιστον εἰς 17 μῆνας.

Τοπογραφικαὶ ἐργασίαι ἐκτάσεως ἐν τῷ συνόλῳ μεγαλυτέρας τῶν 100 ἑκταρίων δύνανται τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἐργοδότου ἢ νὰ ἐκτελεσθῶσι παρὰ τοῦ Ἀναδόχου προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν ἐγκρίσει τοῦ Ἐργοδότου, ἢ καὶ νὰ ἀνατεθῶσι, βάσει διενεργηθησομένων διαγωνισμῶν εἰς ἄτομα ἢ τεχνικὰς ἑταιρείας, ἢ καί, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦτα καταρτισθέντα παρὰ Νομικῶν προσώπων, Τεχνικῶν Ἑταιρειῶν ἢ ἀτόμων, νὰ ἐξαγορασθῶσι παρὰ τοῦ Ἀναδόχου τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἐργοδότου, τοῦ τιμήματος τούτων βαρύνοντος τὸν Ἐργοδότην.

Ἐπίσης καὶ χωροσταθμικαὶ ἐργασίαι ἢ καὶ ἄλλαι ἐργασίαι καὶ ἔργα βοηθητικὰ διὰ τὴν συλλογὴν στοιχείων, ἐκπόνησιν μελετῶν καὶ ὁροσήμανσιν, δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν ἐγκρίσει τοῦ Ἐργοδότου βάσει διενεργηθησομένων δημοπρασιῶν εἰς ἄτομα ἢ τεχνικὰς Ἑταιρείας.

Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ Ἀναδόχου βάσει διακηρύξεων καὶ συγγραφῶν ὑποχρεώσεων συνταχθησομένων παρ' αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένων παρὰ τῆς ἐπιβλεπούσης τὴν ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, τῆς τελικῆς κατακυρώσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐργοδότου.

Κατὰ τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις αἱ δαπάναι καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου, βαρύνουσι δὲ τὸν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον 3 ἔντοκον χρεωστικὸν λογαριασμὸν τοῦ Ἐργοδότου καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α ἕως δ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δαπανῶν.

3) Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δαπάναι τοῦ Ἀναδόχου, ἐξελεγχόμεναι καὶ ἐγκρινόμεναι παρὰ τοῦ Ἐργοδότου συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐγγράφονται μηνιαίως εἰς χρεωστικὸν λογαριασμὸν τοῦ Ἐργοδότου ἐπὶ τόκῳ τῷ ἑκάστοτε ἐπισήμῳ τοιούτῳ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, καθιστα μένου τούτου (τοῦ Ἐργοδότου) ὀφειλέτου τοῦ Ἀναδόχου. Ὁ τόκος λογισθήσεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑποβολῆς πλήρων τῶν δικαιολογητικῶν.

4) Πρὸς ταῖς κατὰ τὰ ἀνωτέρω δαπάναις τοῦ Ἀναδόχου ὁ Ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ αὐτῷ ὡς ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς ὁριστικῆς μελέτης τῶν ἔργων, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν τυχὸν δαπάνην αὐτοῦ μὴ ρητῶς ἀναγεγραμμένην ἐν ταῖς κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζομέναις τοιαύταις τοῦ Ἀναδόχου ποσοστὸν 12 1)2 %) ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ ὡς ἄνω χρεωστικοῦ λ)σμου. Ὁ ἐργοδότης ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς τῷ Ἀναδόχῳ τοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ ἐν περιπτώσει ἀναθέσεως αὐτῷ τῆς ἐκτελέσεως τμήματος τοῦ ἔργου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης.

5) Ἐν περιπτώσει ἀναθέσεως τῆς ἐκτελέσεως τμήματος τοῦ ἔργου τῷ Ἀναδόχῳ καὶ τῆς παρὰ τούτου παροχῆς τοῦ σχετικοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων δανείου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τῆς παρούσης ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον 3 ὀφειλὴ παρακρατηθήσεται παρὰ τοῦ Ἀναδόχου ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ ὡς ἄνω δανείου.

Ἐν περιπτώσει συνομολογήσεως παρὰ τοῦ Ἐργοδότου δανείου μετὰ τρίτου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ὁ Ἐργοδότης ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ τῷ Ἀναδόχῳ ἀμέσως τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀφειλὴν ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου τούτου. Ἐκχωρεῖ δὲ ἀπὸ τοῦδε τὸ δικαίωμα τῷ ἀναδόχῳ ὅπως εἰσπράξῃ οὗτος δι' ἁπλῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἄνευ οἱασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως τὴν διὰ τὴν μελέτην ὀφειλὴν παρὰ τοῦ τρίτου τούτου δανειστοῦ.

Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἐργοδότης ἀποφασίσῃ τὴν ἐξ ἰδίων πόρων ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων διὰ τοῦ Ἀναδόχου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἀνατεθῇ ἡ ἐκτέλεσις τμήματος τῶν ἔργων ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελικῆς ἐγκρίσεως τῆς ὁριστικῆς μελέτης καὶ δὲν ἤθελε παρασχεθῇ δάνειον εἰς τὸν Ἐργοδότην κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα εἴτε παρὰ τοῦ Ἀναδόχου εἴτε παρὰ τρίτου, ὁ Ἐργοδότης ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καταβάλῃ τῷ Ἀναδόχῳ τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 ὀφειλὴν αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 4 ἀμοιβὴν εἰς πέντε ἐτησίας ἴσας δόσεις καὶ ἐπὶ τῷ ὡς ἄνω καθοριζομένῳ τόκῳ.

Ἡ πρώτη τῶν ὡς ἄνω δόσεων καταβληθήσεται μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς τελικῆς ἐγκρίσεως τῆς μελέτης ἐγγραφομένων πρὸς τοῦτο ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τῶν σχετικῶν πιστώσεων ἐπὶ πέντε συνεχεῖς ἐτησίας χρήσεις.

6) Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπονήσεως τῆς μελέτης προκύψῃ ὑποτίμησις τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τὸ Δημόσιον ἕνεκα τούτου ἤθελεν ἀποφασίσει τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὴν αὐτὴν αὔξησιν θέλουσι ἀκολουθήσει, ἐὰν παρίστανται πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, καὶ τὰ ὅρια τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα β καὶ ε τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δαπανῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἐκτέλεσις τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ ἔργου.

Ἐὰν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω (ἄρθρον 2) ἐγκρίσεως τῆς ὁριστικῆς μελέτης τῶν ἔργων, ὁ Ἐργοδότης ἐξασφαλίσῃ εἰδικοὺς πόρους πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ ἔργου, ἢ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην ἀπαιτουμένου δανείου καὶ ἀποφασίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, συνομολογεῖται ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἡ ἐκτέλεσις αὕτη τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ ἔργου θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ἀνάδοχον τῆς παρούσης συμβάσεως, ἄνευ συναγωνισμοῦ, ὑπὸ ὅρους συμφωνηθησομένους μετὰ τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τῆς ὁριστικῆς μελέτης καὶ διὰ συμβάσεως ἥτις θέλει ἰσχύσει μόνον ἐφόσον ἤθελεν ἐγκριθῇ καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων. Ἐν περιπτώσει δανεισμοῦ διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκτέλεσιν, ἡ προσυμφωνία αὕτη διατελεῖ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ Ἀνάδοχος προσφέρεται νὰ χορηγήσῃ τὸ δάνειον, εἴτε ὁ ἴδιος ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τρίτου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἢ πιστωτικοῦ ἱδρύματος καὶ ὑπὸ ὅρους κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον συμφωνηθησομένους καὶ ἰσχύοντας μόνον ἐφόσον ἤθελον ἐγκριθῇ ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἐὰν ἡ ὡς ἄνω τριετὴς προθεσμία παρέλθῃ χωρὶς νὰ ἐξευρεθοῦν οἱ ἀναγκαῖοι πόροι ἢ ἐὰν ὁ Ἀνάδοχος ἀδυνατῇ νὰ χορηγήσῃ τὸ ἀπαιτηθησόμενον δάνειον ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ δανεισμοῦ, ἢ ἐὰν οἱ προταθησόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου ὅροι δανεισμοῦ ἢ κατασκευῆς τοῦ ἔργου ὦσιν ἀσύμφοροι διὰ τὸ Δημόσιον, ἡ ἀνωτέρω προσυμφωνία θὰ ἀτονῇ.

Ἡ ἀνωτέρω προσυμφωνία δὲν περιλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνήθως ἐκτελουμένων ἔργων ἐξυγιάνσεως, ἅτινα θὰ δικαιοῦνται νὰ ἐκτελέσωσιν ὁ Ἐργοδότης ἢ οἱ οἰκεῖοι Δῆμοι ἄνευ περιορισμοῦ τινος.

Ἄρθρον 6.

1) Εὐθὺς ἅμα τῇ συστάσει Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐξυγιάνσεως τοῦτο κτᾶται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ οἱασδήποτε μεταβιβαστικῆς πράξεως ἢ ἄλλης ἐνεργείας, ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες ἀναλαμβάνονται ἀπὸ τοῦ Ἐργοδότου δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως ἀπέναντι τοῦ Ἀναδόχου.

2) Ὁποιουδήποτε τῆς παρούσης Συμβάσεως γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου Ἐργοδότης ὡς τοιοῦτος θὰ νοῆται μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ταμείου τὸ Ταμεῖον τοῦτο.

Ἄρθρον 7.

Ἐγγύησις τοῦ Δημοσίου. Ἀτέλειαι.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παρασχεθῇ διὰ τὰ τυχὸν συνομολογηθησόμενα δάνεια παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐξυγιάνσεως καὶ ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους, καθοριζομένων ἐν τῷ Διατάγματι καὶ τῶν παρὰ τοῦ Κράτους παρεχομένων ἀσφαλειῶν.

Αἱ συμβάσεις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω συναπτομένων δανείων, ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους καὶ πάσης φορολογίας.

2. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους χαρτοσήμου· ὁμοίως ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους, φόρου καὶ κρατήσεων ὑφισταμένων ἢ ἐπιβληθησομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ

τρίτων τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 χρεωστικοῦ λογαριασμοῦ ὡς καὶ αἱ ἐκβάλλεται εἰς ἐξόφλησιν τούτων ἀπαιτήσεις.

3. Ἡ μεταξὺ Ἀναδόχου καὶ Ἐργοδότου σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπιλύσιν τῆς παρούσης συμβάσεως ἀλληλογραφία διεξάγεται ἀτελῶς.

Ἄρθρον 8.

Ποιναὶ διὰ τὴν ἐκπρόθεσμον ὑποβολὴν τῶν μελετῶν.

Ἐὰν ὁ Ἀνάδοχος ἐὰν ἤθελε συμπαρωθῇ πρὸς τὰς ἀναλαμβανομένας ὑπ' αὐτοῦ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως ὑποχρεώσεις, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτὸν τὰ κάτωθι πρόστιμα ἄτινα ἀφαιρεθήσονται ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 χρεωστικοῦ λογαριασμοῦ.

1. Πρόστιμον μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων ἑβδομηδιαίως ἐὰν ὁ Ἀνάδοχος δὲν ἤθελε ὑποβάλλει ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν ἄρθρων τῆς παρούσης ὁριζομένων προθεσμιῶν πρὸς ἔγκρισιν τὸ σύνολον τῶν ὁριστικῶν μελετῶν ἢ τῶν τυχὸν ἐπιβληθησομένων προσθηκῶν αὐτῶν.

2. Ἐὰν ἡ βραδύτης ὑπερβῇ τοὺς δύο μῆνας τὰ πρόστιμα ταῦτα διπλασιάζονται.

Ἄρθρον 9.

Ἔκπτωσις Ἀναδόχου.—Διαδικασία ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως.

1. Ὁ Ἀνάδοχος δύναται νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος τῆς παρούσης συμβάσεως διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις:

α') Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἀνάδοχος δὲν ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει τὸ σύνολον τῶν ὁριστικῶν μελετῶν, καὶ ὡς αὗται ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει περιγράφονται. Ἢ ἐὰν ἐὰν ἐξεπόνησε καὶ ὑπέβαλε τελικῶς ἐντὸς τῆς καθορισθησομένης αὐτῷ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἡμερομηνίας τὰς ὁριστικὰς μελέτας διωρθωμένας συμφώνως πρὸς τὰς τελικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὑποδειχθείσας τροποποιήσεις.

β') Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἀνάδοχος, ἐξαιρέσει ἀνωτέρας βίας, δεόντως βεβαιουμένης, ἐκπονῇ τὰς μελέτας μετὰ χρονοτριβὴν βραδύτητος ἢ διέκοψε τὴν ἐκπόνησιν αὐτῶν καὶ ἡ βραδύτης ἢ ἡ διακοπὴ τῆς ἐκπονήσεως κριθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας τοιαύτη ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐκπόνησις τοῦ συνόλου τῶν ὁριστικῶν μελετῶν ἐν τῇ καθοριστέᾳ διὰ τῆς παρούσης προθεσμίᾳ.

γ') Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἀνάδοχος καὶ μετὰ προηγουμένην ἄχλησιν δὲν συμμορφοῦται ἐν γένει πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

2. Ἡ ἔκπτωσις τοῦ Ἀναδόχου, ἀνεξαρτήτως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τῆς παρούσης ποινῶν, καθίσταται ὁριστικὴ μετὰ τὴν ἐπὶ ταύτῃ ἔκδοσιν ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς παρούσης διαιτησίας, εἰς ἣν δύναται νὰ προστρέξῃ ὁ Ἀνάδοχος ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς περὶ ἐκπτώσεως σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

3. Ἐν περιπτώσει ὁριστικῆς ἐκπτώσεως τοῦ Ἀναδόχου, ἡ συνέχισις καὶ ἀποπεράτωσις τῆς ἐκπονήσεως τῶν ὁριστικῶν μελετῶν, ὡς καὶ ἡ ἱκανοποίησις πάσης ἄλλης σχετικῶς πρὸς τὴν παρουσαν σύμβασιν ὑποχρεώσεως καὶ δικαιώματος τοῦ Ἀναδόχου θέλει ἐξασφαλισθῇ διὰ νέου Ἀναδόχου. Ὁ Ἀνάδοχος οὗτος ἀναδειχθήσεται κατόπιν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας, γενομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ἐκπονηθεισῶν μελετῶν, τῶν προσκομισθέντων ὑλικῶν, ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων καὶ τῶν γενομένων προμηθειῶν.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς ὡς ἄνω ἀξίας καθορισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας βάσει προτάσεως τοῦ Ἀναδόχου, ὅστις, ἐφ' ὅσον ἐπιτυπώσῃ ἀντίρρησιν ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτίμησιν μέσῳ πραγματογνωμόνων.

Ὅπως γίνῃ εἰς δεκτὸς εἰς τὴν ὡς ἄνω δημοπρασίαν πρέπει προηγουμένως νὰ τύχῃ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας σχετικὴ αὐτοῦ αἴτησις. Ἡ αἴτησις αὕτη θὰ συνοδεύηται ἀπαραιτήτως ὑπὸ πιστοποιητικοῦ εἰσπράξεως τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἄλλου τινὸς δημοσίου Ταμείου δι' ἐγγύησιν συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ 1/10 τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω καθοριστθείσης ἀξίας τῆς γενομένης ἐργασίας καὶ τῶν γενομένων προμηθειῶν κλπ.

Ἡ δημοπρασία θέλει διενεργηθῇ ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας ἐξ τοὐλάχιστον μῆνας ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριστθείσης ἀξίας τῆς γενομένης ἐργασίας καὶ τῶν γενομένων προμηθειῶν.

Ἡ προκήρυξις τῆς πλειοδοτικῆς ὡς ἄνω δημοπρασίας, καταρτιζομένη μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, θέλει περιέχει πάντας τοὺς ἀναγκαίους ὅρους, διατυπώσεις διεξαγωγῆς καὶ ἐγκρίσεως τῆς διεξαχθησομένης δημοπρασίας ὡς καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἀναγκαιοῦσαν λεπτομέρειαν πρὸς κανονικὴν διεξαγωγὴν ταύτης.

Ὁ ἐκλεχθησόμενος νέος Ἀνάδοχος ὑπέρχεται εἰς τὰς διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως καθοριζομένας διατάξεις καὶ ὑποκαθίστᾳ τὸν ἔκπτωτον Ἀνάδοχον εἰς ὅλα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, ὥστε ἔκπτωτος Ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ παρὰ τοῦ νέου Ἀναδόχου ὡς ἐκδοχεὺς τοῦ Δημοσίου μόνον τὸ ἀνήκημον τῆς δημοπρασίας.

Ἐὰν οὐδὲν συνεπιφέρῃ ἀποτέλεσμα ἡ διεξαχθησομένη δημοπρασία, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη διὰ δευτέραν φορὰν μετὰ τρίμηνον τοὐλάχιστον χρονικὸν διάστημα, ἐὰν δὲ καὶ ἡ δευτέρα αὕτη δημοπρασία οὐδὲν συνεπιφέρῃ ἀποτέλεσμα, ἐπαναλαμβάνεται διὰ τρίτην φορὰν μετὰ τρίμηνον τοὐλάχιστον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δευτέρας δημοπρασίας ἀλλ' αὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν καὶ ἡ τρίτη αὕτη δημοπρασία οὐδὲν ἀποτέλεσμα συνεπιφέρῃ, ἢ τὸ προσφερόμενον ποσὸν δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν Ἀνάδοχον, πᾶσαι αἱ γενόμεναι μελέται, προμήθειαι καὶ λοιπὰ περιέρχονται εἰς τὴν ἀπόλυτον κυριότητα τούτου ἄνευ καταβολῆς αὐτῷ οἱασδήποτε ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Ἐργοδότου διὰ τὰς παρὰ τοῦ Ἀναδόχου προκαταβληθείσας δαπάνας.

Ἄρθρον 10.

Διαιτησία

Πᾶσα διαφωνία μεταξὺ Ἐργοδότου καὶ Ἀναδόχου περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ λύεται διαιτητικῶς.

Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον θ' ἀποτελῆται ἐκ δύο μελῶν, τοῦ ἑνὸς διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἐργοδότου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἑτέρου παρὰ τοῦ Ἀναδόχου. Ὁ προσφεύγων εἰς τὴν διὰ τῆς διαιτητικῆς ὁδοῦ λύσιν τῆς διαφορᾶς, σὺν τῇ πρὸς τοῦτο σχετικῇ αἰτήσει πρὸς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων ὁρίζει καὶ τὸν διαιτητὴν αὐτοῦ, ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως ὑποχρεοῦται ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων ὅπως διορίσῃ διαιτητὴν αὐτοῦ καὶ κοινοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἓν ἐκ τῶν μελῶν παραλείψῃ νὰ διορίσῃ διαιτητὴν ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ διορισθεὶς διαιτητὴς ἀρνεῖται, παραιτεῖται ἢ ὁπωσδήποτε κωλύεται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διορισμοῦ του, ὁ διαιτητὴς τοῦ μέρους τούτου διορισθήσεται ὑπὸ ταῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑποβολῆς αὐτῷ τῆς σχετικῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως τοῦ ἑτέρου μέρους.

Οἱ διαιτηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδώσωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διορισμοῦ τοῦ τελευταίου διορισθησομένου διαιτητοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας οἱ διαιτηταὶ θὰ διορίσωσιν ἐπιδιαιτητὴν τὸ ἀργότερον ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς εἰρημένης προθεσμίας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἢ ἐὰν ὁ διορισθεὶς ἐπιδιαιτητὴς ἀρνεῖται, παραιτεῖται ἢ ὁπωσδήποτε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διορισμοῦ του τὸν ἐπιδιαιτητὴν διορίζει ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως ἑνὸς τῶν δύο διαιτητῶν.

Ὁ ἐπιδιαιτητὴς θὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ.

Ἅπασαι αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι δύνανται νὰ παρακαμφθῶσι κοινῇ συναινέσει τῶν δύο μερῶν.

Ἕκαστον τῶν μερῶν θέλει ὁρίσει καὶ καταβάλει προσωρινῶς τὰς ἀποδοχὰς καὶ λοιπὰς δαπάνας τοῦ οἰκείου διαιτητοῦ. Αἱ δαπάναι καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καθορίζονται: ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἢ ἐν περιπτώσει διαφωνίας τούτων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καταβάλλονται δὲ αὐτῷ ἐξ ἡμισείας παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· τελικῶς ὁ καθορισμὸς τῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν καὶ δαπανῶν τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ καθορίζονται ἐν τῇ διαιτητικῇ ἀποφάσει, εἰς ἣν καθορίζεται καὶ ὁ καταλογισμὸς μεταξὺ τῶν μερῶν πασῶν τῶν δαπανῶν τῆς διαιτησίας.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ εἶναι τελεστίδικος καὶ ὑποχρεωτικὴ δι' ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ οὐδὲν ἐπιτρέπεται κατ' αὐτῆς ἔνδικον μέσον τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἢ ἀγωγὴ ἀκυρώσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἰσχὺς Συμβάσεως.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ὑπακειμένη εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας θὰ ἰσχύσῃ ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τοῦ κυροῦντος τὴν Σύμβασιν ταύτην Νόμου τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ δημοσιεύσῃ ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ κατωτέρω ἐδάφιον 2 ἀποδοχῆς παρὰ τοῦ Ἀναδόχου τῆς τυχὸν τροποποιηθησομένης Συμβάσεως.

2. Ἐν περιπτώσει τροποποιήσεως τῆς Συμβάσεως ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας, τὸ ὡς ἄνω ἐκτελεστικὸν Διάταγμα ἐκδοθήσεται μετὰ τὴν ἔγγραφον ἀποδοχὴν τῆς τροποποιηθείσης Συμβάσεως, κοινοποιουμένης τῷ Ἐργοδότῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Ἀνάδοχον κοινοποιήσεως τῆς νομοθετικῆς πράξεως τῆς κυρούσης τὴν Σύμβασιν. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς μηνιαίας ταύτης προθεσμίας ἡ Σύμβασις θεωρεῖται ἄκυρος καὶ μὴ ἰσχύουσα.

3. Ἡ παροῦσα ὑπεγράφη εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Μαΐου 1932 (τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοσιοστοῦ δευτέρου) ἔτους.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΙΓΚΑΣ

Διὰ τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν Κατασκευῆς Ὑπονόμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων αὐτῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Εἰς β' συζήτησιν γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις νόμου «περὶ κυρώσεως δημοτικῶν πράξεων κατὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ κώδικος «περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως δημοτικῶν πράξεων κατὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4189 ἀναπληροῦντες τὸν Δήμαρχον, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, θεωροῦνται ὡς νομίμως ἐκπροσωπήσαντες αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 4189 μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν τῶν ἀναδειχθεισῶν διὰ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐν ἔτει 1929.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ὁρισμοῦ δευτέρας ἕδρας κοινοτήτων ἐν αἷς ὑπάρχουσιν ἰαματικαὶ πηγαί», ἔχον οὕτω:

Περὶ ὁρισμοῦ δευτέρας ἕδρας κοινοτήτων ἐν αἷς ὑπάρχουσι καὶ λειτουργοῦσιν ἰαματικαὶ πηγαὶ καὶ τροποποιήσεως τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 13 τῆς κωδικοποιουμένης νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν τὴν ὑπὸ στοιχ. ΠΣΤ' τῆς 12 Αὐγούστου 1932 συνεδρίασιν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Μετὰ τὸ ἐδάφ. 1 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας παρατίθενται νέα ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«Προκειμένου ὅμως περὶ κοινοτήτων εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἰαματικαὶ πηγαὶ ἐπιτρέπεται ὅπως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένης μετ' ἀπόφασιν τοῦ τοπικοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζῃσι καὶ δευτέρα ἕδρα τῆς Κοινότητος διὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ ἔτους. Ἡ ἕδρα αὕτη δύναται νὰ εἶναι εἴτε ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχουσι αἱ ἰαματικαὶ πηγαὶ εἴτε συνοικισμὸς κείμενος ἐγγὺς αὐτῶν. Πᾶσα μεταβολὴ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ἀνωτέρω κοινοτήτων ἐπιτρέπεται μόνον διὰ νόμου».

Ἐξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων αἱ λουτροπόλεις Καϊάφα, Πλατανιώτου, Σμοκόβου καὶ Συνδικῆς Σιδηροκάστρου.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νὰ προστεθῇ τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐὰν ἡ θερινὴ διαμονὴ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων συνέχεται ἐδαφικῶς μὲ δήμους ἢ κοινότητας πλείονας τοῦ ἑνός, προσαρτᾶται ὡς συνοικισμὸς ὅπου ἀποφασίσουν οἱ κάτοικοι, τῆς θελήσεώς των ἐκφραζομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 1 τοῦ Κώδικος. Ἡ συναίνεσις τοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἰς ἣν ζητοῦσι νὰ ὑπαχθῶσι λαμβάνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 κλπ.», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30)30 Ἰουνίου 1932 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῶν κλπ.».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείου ΠΔ' τῆς 10 Αὐγ. 1932) συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης 2 παρ. εἰς τὸ ἄρθρον 2)).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30)30 Ἰουνίου 1932 Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῶν κλπ.» ἔχον οὕτω:

Περί παρατάσεως προθεσμιών ιού νόμου 4428 περί τρόπου διακοπής παραγραφών κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 77 του Συντάγματος και την σύμφωνον γνώμην της κατά το ρηθέν άρθρον 77 επί των Νομοθετικών Διαταγμάτων Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, κατά τα πρακτικά της Γ' συνεδριάσεως αυτής της 24ης Ιουνίου 1932, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσαμεν και διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

1. Η εν άριθ. 1 του άρθρου μόνου του νόμου 4428 της 23)31 Αυγούστου 1929 «περί τρόπου διακοπής της παραγραφής απαιτήσεων υποκειμένων εις παραγραφήν μετά την άρσιν του δικαιοστασίου» τρίμηνος προθεσμία, ως και αι εν άριθμώ 2 του αυτού άρθρου προθεσμίαι τριών μηνών και ενός έτους, αίτινες παρετάθησαν υπό των Ν. 4860 της 29)31 Δεκεμβρίου 1930, 5032 της 20)22 Ιουνίου 1931, του Ν. Δ. της 30)30 Δεκεμβρίου 1931 και του Νόμου 5402 της 15)21 Απριλίου 1932, παρατείνονται εισέτι από της λήξεως της κατά τον Νόμον 5402 παρατάσεως επί τετράμηνον, ήτοι μέχρι τέλους Οκτωβρίου 1932, επί της αποσβεστικής παραγραφής των προσωπικών αγωγών, και επί δίμηνον, ήτοι μέχρι τέλους Λυγούστου 1932, επί της αποσβεστικής και κτητικής παραγραφής των εμπραγμάτων αγωγών.

Άρθρον 2.

Το παρόν Νομοθετικόν Διάταγμα, ούτινος η ισχύς άρχεται από της εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αυτού, θέλει υποβληθή προς κύρωσιν εις τα Νομοθετικά Σώματα, άμα συνερχόμενα.

Ο Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Εις τον επί της Δικαιοσύνης Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Εν Αθήναις τη 30 Ιουνίου 1932.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Το Υπουργικόν Συμβούλιον
Ο Πρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ
Τα Μέλη
Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΣ

Άρθρον 2.

1. Το άρθρον 1 του Αναγκαστικού Διατάγματος τροποποιείται ως εξής :

Απαλείφεται αι μετά την φράσιν «ήτοι μέχρι τέλους Οκτωβρίου 1932 λέξεις και προστίθενται αι εξής δύο παράγραφοι:

2. Η αυτή παράτασις ισχύει και άν εγένετο η έγγραφη εις το ειδικόν βιβλίον, δεν επικαλούθησεν όμως διαδικαστική πράξις εντός του έτους. Ο ενδιαφερόμενος δικαιούται, εντός της διά του παρόντος χορηγουμένης παρατάσεως, εις νέαν εγγραφήν της υποθέσεως εις το βιβλίον του αρμοδίου Δικαστηρίου.

3. Η άληθής έννοια του νόμου 4428 και των επακολουθησάντων περί τρόπου διακοπής της παραγραφής είναι ότι δεν είναι αναγκαία η έγγραφη της αγωγής εις το ειδικόν βιβλίον άν ησκήθη ή ασκηθή αγωγή εντός των νενομισμένων προθεσμιών μέχρι της λήξεώς των.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλώ την Βουλήν να εξουσιοδοτήση το Προεδρείον να κυρώση υπευθύνως τα πρακτικά.

Η Βουλή αποδέχεται και εξουσιοδοτεί το Προεδρείον.

Λύεται κατόπιν η συνεδρίασις ώραν 2 1)2 π. μ. διά την προσεχή Τρίτην ώραν 6 μ. μ.

Οι Γραμματείς
Α. Βερδέλης
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Γ'.

Τρίτης 16 Αυγούστου 1932.

Ώρα 6η μ. μ. ο Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ανελθών επί της έδρας κηρύσσει την έναρξιν της Συνεδριάσεως και διατάσσει ν' ανοιχθούν τα θεωρεία :

Ανακοινούνται τα εξής :

Η Γενική Συνομοσπονδία των θυμάτων Πολέμου Ελλάδος υποβάλλει υπόμνημα ζητούσα την έκπλήρωσιν διαφόρων αιτημάτων.

Ο Βουλευτής κ. ***Σ. Αναστασιάδης*** καταθέτει αίτησιν των κατοίκων χωρίου Αγκτολής—Άγιας—Λαρίσσης ζητούντων την αναστολήν πληρωμής των χρεών των.

Η Ένωσις Συνεταιρισμών Σερρών ζητεί την υποβολήν προς ψήφισιν Νομοσχεδίου «περί βάμβακος».

Ο Πιστωτικός Συνεταιρισμός Κουμπουριάνων—Καρδίτσης διαμαρτύρεται διά τας πιέσεις της Αγροτικής Τραπέζης και ζητεί την παύσιν κοινοποιήσεως αγωγών, την χορήγησιν εντολής προθεσμίας καταβολής δανείων, την χορήγησιν επί πιστώσει αραβοσίτου κ. λ. π.

Το Γεωργικόν Επιμελητήριον Άργους διαμαρτύρεται διά την μελετωμένην καταργησιν του θεσμού της Αγροτικής ασφαλείας Άργους.

Ο Νομάρχης Χίου υποβάλλει αναφοράν του Συνδέσμου εργατών αρτοποιών Χίου διαμαρτυρομένου διά το υποβληθέν Ν)διον περί αφ' άπαξ αποζημιώσεώς των.

Οι Έφεδροι Πολεμισταί Γερακάρι—Ρεθύμνης, Κεραμέ—Ρεθύμνης, Μαρίου—Κρήτης και ο Σύλλογος Εφέδρων Γαβαδοχωρίου διαμαρτύρονται διά την μελετωμένην τροποποίησιν του Νόμου 5502.

Επιτροπή κατοίκων Δημητσάνης και Γαλαξειδίου διαμαρτύρονται κατά του αναγκαστικού διατάγματος περί δραχμοποιήσεως.

Ο Σύλλογος Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων Λασηθίου παρακαλεί, όπως υποστηριχθούν υπό των Νομοθετικών Σωμάτων τα αιτήματα των Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων.

Ο Σύνδεσμος μέσου δασικού προσωπικού Θράκης διαμαρτύρεται κατά του Νομοσχεδίου περί διορισμού εις θέσεις δασονόμων αποφοίτων δασολογικής σχολής Θεσσαλονίκης.

Η Προσωρινή Επιτροπή Συνεταιρισμού εξαγοράς οικοπέδων Συν)σμού Επταλόφου παρακαλεί όπως επιτραπή εις έκαστον συνέταιρον, όστις θα επλήρωνεν το αναλογούν μερίδιον του χρέους προς την Τράπεζαν, να εφοδιάζεται από αυτήν διά του σχετικού τίτλου ιδιοκτησίας.

Ο εν Αθήναις εδρεύων Συν)σμος αστών προσφύγων «Άγιος Θωμάς» παρακαλεί όπως το μέτρον το οποίον εφηρμόσθη επί των οικογενειών των εγκαταστημένων εις το οίκημα της Παγγείου κατοικίας επεκταθή και εις αυτούς.

Ο Βουλευτής κ. ***Μ. Τσαρλαμπάς*** καταθέτει υπόμνημα υπέρ του Δημητρίου Λαγού και συνιστά να αναγνωρισθή το επάγγελμά του ως λεμβούχου.

Ο Βουλευτής κ. ***Μ. Τσαρλαμπάς*** καταθέτει αντίγραφα ποινικού μητρώου των μετεκπαιδευθέντων καρραγωγέων Παν. Τρουμπέλα, Δημ. Κασούρα, Κωνστ. Μωραΐτη, Σπ. Κανδηλέκτη και Βασ. Μπούρου και συνιστά την αποστολήν των διπλωμάτων άσκήσεως του επαγγέλματος των σωφέρ.

Ο Βουλευτής κ. ***Μ. Τσαρλαμπάς*** καταθέτει υπόμνημα και συνιστά την ταχύν καθορισμόν της συντάξεως του Βασ. Αράπη.

Ο Βουλευτής κ. ***Μ. Τσαρλαμπάς*** καταθέτει αιτήσεις των εκ της Κοινότητος Καλαμιτσίου Λευκάδος ακτημόνων καλλιεργητών και συνιστά, όπως δοθή γεωργικός κλήρος εις τα απαλλοτριωθέντα αγροκτήματα Ακτίου εις τους κάτωθι, Απόστολον Μιχαλάτον, Αθαν. Περδικάρην, Ιωάν. Καραβούρνην, Κ. Βεργίνην, Εύστ. Περδικάρην, Σπυρ. Καράμπαλην, Παρθένιον Καράμπαλην, Γεώργιον Καρύδην, Γεώργιον Δ Καρύδην, Κωνστ. Περδικάρην, Μιχαήλ Καρύδην, Μιχαήλ Βεργίνην, Διονύσιον Καρύδην, Χαρίλαον Καρύδην, Παναγ. Μακρυγεώργον, Σπ. Καραβούρνην, Σπ Καρύδην, Σπ. Μακρυγεώργον, Βασίλειον Μακρυγεώργον, Κωνστ. Βαζίνην, Σωτήριον Περδικάρην, Γεώργιον Καρύδην, Σπ. Κρητικόν, Βασίλη χήτα Πάνου Μιχαλάτου, Γεώργιον Καρύδην άπαντας κατοίκους Καλαμιτσίου.

Οι κ. κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Υπουργός της Έθν. Οικονομίας) και ***Π. Εύριπαΐος*** (Υφυπουργός των Οικονομικών) υποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περί τέλους επιτηδεύματος των πρατηρίων αλευροβιομηχανικών επιχειρήσεων».

Ο κ. ***Ι. Μπουργιάς*** (Υφυπουργός της Δικαιοσύνης) υποβάλλει σχέδιον νόμου «περί των υποστάντων ζημίας εξ αδικημάτων των πραχθέντων παρά Συμβολαιογράφων».

Οι κ. κ. ***Σ. Γονατάς*** (Υπουργός των Ναυτικών) και ***Π. Εύριπαΐος*** (Υφυπουργός των Οικονομικών) υποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περί συμπληρώσεως των διατάξεων περί τελών εισιτηρίων επιβατών και κομίστρων εμπορευμάτων μεταφερομένων από λιμένος εις λιμένα του Κράτους διά πλωτών μέσων».

Ο Βουλευτής κ. ***Α. Βερδέλης*** υποβάλλει πρότασιν νόμου «περί τροποποιήσεως του άρθρου 56 του Ν. 4411, περί στελεχών Π. Ναυτικού».

Οι βουλευταί κ. κ. ***Β. Κυρέλλος, Π. Καλλιγκάτσης, Γ. Μόδης*** και ***Ε. Κουλουμβάκης*** υποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περί συμπληρώσεως του νόμου 5193, της 5493, της 21ης Μαΐου 1932, «περί εκλογής βουλευτών».

Η ***επί της Παιδείας Κοινοβουλευτική Επιτροπή*** υποβάλλει τας εκθέσεις αυτής επί των κάτωθι :

1) Επί της προτάσεως νόμου «περί συμπληρώσεως του νόμου 5019 «περί ίδρύσεως σχολικών ταμείων και σχολικών έφορειών».

2) Επί του σχεδίου νόμου «περί συμπληρώσεως του άρθρου 59 του Ν. 5341,».

Η ***επί της Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτική Επιτροπή*** υποβάλλει τας εκθέσεις αυτής επί των κάτωθι σχεδίων νόμων. 1) Περί τροποποιήσεως του άρθρου 7 του Ν. 4434».

2) Περί αθεντικής ερμηνείας και συμπληρώσεως του Ν.Δ. 5052 «περί τροποποιήσεως του από 1 Ν)βρίου 1923 Ν. Δ. περί συστάσεως Τεχνικού Επιμελητηρίου».

Η ***επί της Εθνικής Οικονομίας Κοινοβουλευτική Επιτροπή*** υποβάλλει την έκθεσιν αυτής επί του

σχεδίου νόμου «περί τέλους επιτηδεύματος των πρατηρίων των αλευροβιομηχανικών επιχειρήσεων».

Η ***επί των Ναυτικών Κοινοβουλευτική Επιτροπή*** υποβάλλει την έκθεσιν αυτής επί της προτάσεως νόμου «περί τροποποιήσεως του άρθρου 56 του Ν. 4411, περί συγκροτήσεως κλπ στελεχών του Π. Ναυτικού»

Η ***επί των Εσωτερικών Κοινοβουλευτική Επιτροπή*** υποβάλλει την έκθεσιν αυτής επί της προτάσεως νόμου «περί συμπληρώσεως του Ν. 5493 της 21 Μαΐου 1932, περί εκλογής Βουλευτών».

Ο κ. ***Ν. Ζαρίφης*** λαμβάνων τον λόγον προ της ημερησίας Διατάξεως λέγει ότι η κοινωνία της Θεσσαλονίκης είναι ανάστατος διά την τοποθέτησιν εις το εκεί διδασκαλείον της γνωστής κομμουνιστρίας Ρόζας Ιμβριώτου. Εις το Διδασκαλείον αυτό υπηρέτησαν και άλλοι κομμουνισταί κατωρθώθη όμως η απομάκρυνσίς των, κανείς δε δεν επίστευε ότι η κομμουνίστρια αύτη θα επανεδιωρίζετο και θα ετοποθετείτο εκεί

Παρακαλεί τον κ. Υπουργόν της Παιδείας να επέμβη το Υπουργείον προς απομάκρυνσιν εκείθεν της διορισθείσης διά να επανέλθη η γαλήνη εις την κοινωνίαν της Μακεδονικής μεγαλουπόλεως.

Π. Πετρίδης. (Υπουργός της Παιδείας). Θα εξετάσω και θα πράξω ό,τι είναι δυνατόν.

Ο κ. ***Π. Καλιγκάτσης*** λέγει ότι ανέγνωσεν εις τας εφημερίδας, ότι απεφασίσθη να ανοιξή η λίμνη των Γιαννιτσών. Το γεγονός είναι ευχάριστον αλλά συνδέεται με ένα μικρόν κακόν. Απoζεί εκεί ένας σημαντικός αριθμός άλιέων και ψαθοποιών μέ την διοχέτευσιν όμως της λίμνης θα αποκαλυφθούν αί γαίαι και θ' λείψη δι' αυτούς τους άτυχείς το αντικείμενον της υπ' αυτών εκμεταλλεύσεως. Είναι δίκαιον λοιπόν να δοθή εις αυτούς κλήρος εκ των γαιών αί οποίαι θα αποκαλυφθούν, έκτος δε τούτου να τύχουν μικράς αποζημιώσεως διά να δυνηθούν να αντικαταστήσουν τα εργαλεία των τα άλιευτικά δι' εργαλείων αγροτικών.

Ι. Βαλαλάς (Υπουργός της Γεωργίας). Το ζήτημα υπάγεται εις την δικαιοδοσίαν του Υπουργείου της Συγκοινωνίας. Όταν ληφθούν οριστικαί αποφάσεις ή υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας κατά την γενικήν αρχήν ή οποία επεκράτησε θα λάβη μέριμναν περί των προσώπων περί των οποίων ωμίλησατε.

Ο κ. ***Θ. Φίλιος*** λέγει ότι εις την επαρχίαν του, εις τον δήμον Φαρκαδώνος κατέπεσε χάλαζα μεγαλυτέρα από αυγόν, όπως εξηκρίβωσε αυτός ο γεωπόνος ότι μετέβη μετά οκτώ ημέρας προς εξέτασιν. Έκ της καταπεσούσης χαλάζης κατεστράφησαν και ή πρώϊμος και ή όψιμος καλλιέργεια, δι' αυτό παρακαλεί τον μέν Υπουργόν των Οικονομικών να χορηγήση προς τους παθόντας τελείαν αναστολήν των φόρων, τον δε Υπουργόν της Γεωργίας να δώση σπόρον επί πιστώσει εντός του Σεπτεμβρίου.

Ο κ ***Ι. Γιαμούζης*** λέγει ότι προ τριών ημερών επιτροπή καπνοβιομηχάνων εξ όλης της Ελλάδος ήλθεν εις Αθήνας και παρεκάλεσε τους αρμοδίους να λήξη το ζήτημα της αποζημιώσεώς των έκ του εισπραχθέντος ποσού έκ της φορολογίας των 2 δραχμών. Θα επεθύμουν να κάμη μίαν δήλωσιν ο αρμόδιος υπουργός διά να ησυχάσουν οί άνθρωποι αύτοί έφ' όσον δεν κατωρθώθη να υποβληθή σχετικόν νομοσχέδιον. Η υπηρεσία λέγει ότι ή βραδύτης εις την αποζημίωσιν καθυστερεί έλλείψει χρημάτων.

Π. Εύριπαΐος (Υφυπουργός των Οικονομικών). Είναι πολύ αργά διά να υποβληθή νομοσχέδιον.

Ι. Γιαμούζης. Και σήμερον άκόμη εάν θέλετε ημπορείτε να υποβάλετε μίαν κύρωσιν του Διατάγματος και ας αποζημιωθούν μετά τρεις ή έξ μήνας άν δεν υπάρχουν χρήματα.

Α. Βερδέλης. Έχει ψηφισθή νόμος επιτρέπων όπως διά Διατάγματος δίδεται ή αποζημίωσις. Η υπηρεσία νομίζει ότι δεν δύναται να ρυθμισθή το ζήτημα διά Διατάγματος ενώ ημείς φρονούμεν το εναντίον.

Π. Εὐριπαῖος (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Καὶ ἐγὼ κατέληξα εἰς τὴν γνώμην ὅτι μόνον διὰ νόμου ἠμπορεῖ νὰ βοηθῇ ἡ ἀποζημίωσις.

Ι. Γιαμούζης. Νὰ βοηθῇ μία ὁριστικὴ ἀπάντησις διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ κόσμος.

Πρόεδρος. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ διὰ Διατάγματος.

Ι. Γιαμούζης. Ἂς τὸ φέρῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸ ζήτημα διὰ νὰ ληφθῇ μία ἀπόφασις.

Σ. Γονατᾶς. (Ἀντιπρ. Κυβ.) Δὲν ἔχω δυσκολίαν νὰ φέρω τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν πρόκειται περὶ Διατάγματος δὲν ἔχει σημασίαν, ἐὰν θὰ ἔχουν λήξῃ αἱ ἐργασίαι τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἐὰν ὅμως πρέπει νὰ γίνῃ νόμος;

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως ἐργατικῶν τινων νόμων» ὁ κ. ***Π. Χριστούλας*** διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ τρόπου τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν.

Α. Λούλης. Ἐψηφίσθη κανονικῶς καὶ μὲ δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅτι ἀποδέχεται τὰς ὑποβληθείσας τροπολογίας.

Π. Χριστούλας. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιβάλλεται φορολογία ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ἔχω δὲ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω δήλωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι θλίβεται, διότι λόγῳ τῆς κρίσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν φόρον τοῦ καπνοῦ. Καὶ ἐρχόμεθα τώρα καὶ ἐπιβάλλομεν ἐμμέσους φόρους.

Α. Λούλης Αὐτὴ εἶναι συζήτησις ἐπὶ τῆς οὐσίας ψηφισθέντος ἤδη νομοσχεδίου.

Πρόεδρος. Ἀναβάλλεται ἡ ψῆφισις τοῦ συνόλου διὰ νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Προεδρεύοντος κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν.

Γίνεται κατόπιν δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς β' συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ Ταμείου ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης Στυμφαλίας» ἔχουσα οὕτω:

Περὶ ἱδρύσεως Εἰδικοῦ Ταμείου ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης Στυμφαλίας.

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον Ὑδραυλικὸν Ταμεῖον Στυμφαλίας μὲ ἕδραν τὴν τοῦ ὁμωνύμου Εἰρηνοδικείου καὶ σκοπὸν τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης Στυμφαλίας, τὴν διευθέτησιν τοῦ χάνδακος Δούσια, τοῦ διασχίζοντος τὴν Στυμφαλιακὴν πεδιάδα, τὴν ἀποστράγγισιν καὶ ἐξυγίανσιν τῶν ἑλωδῶν ἐκτάσεων τῆς Στυμφαλιακῆς πεδιάδος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ συνιστώμενον Ταμεῖον παραχωροῦνται κατὰ πλῆρες ἰδιοκτησίας δικαίωμα αἱ Ἐθνικαὶ γαῖαι ὡς κρατικὴ ἀρωγὴ πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης. Ἐθνικαὶ γαῖαι θεωροῦνται πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν συνήθη στάθμην τῆς λίμνης καλυπτόμεναι παρὰ τῶν ὑδάτων μέχρι τῆς προσαγωγῆς τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας, ὑπαρχούσης δ' ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὴν ἰσχὺν τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας ἡ νομὴ ἀνήκει εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 3.

Τὴν διοίκησιν, ἐκπροσώπησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ταμείου θὰ ἔχῃ Ἐπιτροπὴ ἥτις συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου Στυμφαλίας ὡς Προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐξ ἑκάστης Κοινότητος τῆς Στυμφαλίας καὶ ἑνὸς ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος Στυμφαλιακοῦ Συνδέσμου. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ἑκάστης Κοινότητος Στυμφαλίας ἐκλέγει ἕνα ἐκ τῶν ἱκανωτέρων καὶ μᾶλλον ἐγγραμμάτων μελῶν τῆς Κοινότητος ἐκ τῶν ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ μὴ καταδεδικασμένων ἐπ' ἀδικήματί τινι ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνακοινοῖ δὲ τοῦτο εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην Στυμφαλίας. Ἐπίσης ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Στυμφαλιακοῦ Συνδέσμου ἐκλέγει τὸν ἀντιπρόσωπόν του ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁποίου ἀνακοινοῖ ἐπίσης εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην. Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ὁπωσδήποτε κενώσεως θέσεως μέλους ἐκλέγεται παρὰ τῶν ἁρμοδίων Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἢ τοῦ Στυμφαλιακοῦ Συνδέσμου, ἐφ' ὅσον τὸ ὁπωσδήποτε ἐκλιπὸν μέλος ἐξελέγη παρ' αὐτοῦ, ὁ ἀντικαταστάτης αὐτοῦ. Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκλέγεται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν εἷς Ἀντιπρόεδρος ἀντικαθιστῶν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον τὸν Πρόεδρον. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον πέντε μελῶν μετὰ τοῦ Προέδρου, αἱ δὲ ἀποφάσεις της λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Ἐπίσης συνεδριάζει ἂν τὸ αἰτήσουν 3 ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὅτε ὁ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλέσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς συνεδρίασιν ἐντὸς δεκαημέρου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς αἰτήσεως τῶν μελῶν. Ἐν ἀδρανείᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως συγκαλέσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς συνεδρίασιν δύνανται νὰ προσκληθῇ αὕτη παρὰ 3 ἐκ τῶν μελῶν της. Αἱ προσκλήσεις κοινοποιοῦνται ποδὸς τὰ μέλη πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ἐπειγούσης ἀνάγκης. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς διατυποῦνται ἐν εἴδει βιβλίου πράξεων αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προσλάβῃ γραμματέα πρόσωπον ἐκ Στυμφαλίας ἔχον τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου, οὗτινος δύναται νὰ ὁρισθῇ μισθὸς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι 1.200 δραχμῶν μηνιαίως. Ἐπίσης δύναται νὰ ὁρίσῃ ἔξοδα παραστάσεως τοῦ Προέδρου μέχρι 1.000 δραχμῶν μηνιαίως καὶ ἔξοδα πορείας τῶν μελῶν της ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὰς 750 δραχμὰς μηνιαίως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ὁρίσει τὴν συνήθη στάθμην τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης τὴν καλύπτουσαν τὰς γαίας, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τῶν ἀποκαλυφθησομένων ἐκ τῶν ὑδάτων γαιῶν.

Ἄρθρον 6.

Πόροι τοῦ Ταμείου, ἐκτὸς τῶν προσόδων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν τοιούτων, οὓς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἡ Ἐπιτροπὴ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον περὶ Ὑδραυλικῶν Ταμείων, εἰσὶ καὶ οἱ κάτωθι :

α') Στρεμματικὴ φορολογία τῶν κατακλυζομένων ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἐδαφῶν, τῶν περιοδικῶς ὑπὸ χειμάρρων πλημμυριζομένων ἐκτάσεων ἀναλόγως τῆς ἐκ τῶν ἔργων ὠφελείας των ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ συμμετοχὴν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῶν ἔργων ἐκτάσεων εἰς τὰς δαπάνας ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ ἐν τῷ συνόλῳ του τὴν ἐκ τῶν ἔργων ἐπελθοῦσαν αὔξησιν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος. Ὁ φόρος ὁρίζεται ἐφάπαξ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δύναται νὰ πληρωθῇ κατὰ δόσεις, παρ' αὐτῆς ὁριστέας.

β') Ἀρδευτικὰ τέλη ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ στρέμμα μέχρι δραχμῶν 50.

γ') Εἰσφοραὶ ἐκούσιαι.

δ') Προσωπικὴ ἐργασία ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Κοινοτήτων τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῶν ἑκάστοτε ἐκτελουμένων ἔργων.

ε') Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ταμείου.

στ') Δάνεια συναπτόμενα ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἀκινήτων κτημάτων του.

ζ') Δικαιώματα ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐκ τῆς πτώσεως τῶν ὑδάτων παραγομένης δυνάμεως.

η') Ἐτησία κρατικὴ ἀρωγή.

θ') Εἰσφοραὶ τοῦ Δημοσίου, τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν ἐκ τῶν ἔργων προστασίαν καὶ ὠφέλειαν τῶν συγκοινωνιῶν ἢ ἄλλων αὐτῶν ἔργων.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν προσωπικῆς ἐργασίας καὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρων καὶ εἰσφορῶν ἡ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει πίνακας τῶν ὑποχρέων, ὧν ἀντίγραφον τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ κατάστημα ἑκάστης τῶν Κοινοτήτων.

Κατὰ τῶν πινάκων τούτων χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς κατωτέρω ὁριζομένης ἐπιτροπῆς ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, κοινοποιουμένης ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως τῶν πινάκων καὶ ἐκδικαζομένης ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου Στυμφαλίας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Κοινότητος, ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ προσφεύγων, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς οἰκείας Κοινότητος ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ Ἀστυνόμον κωλυόμενον ἢ ὁπωσδήποτε ἀπόντα ἀναπληροῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου, τὸ δὲ μέλος τῆς Κοινότητος ἀπὸν ἢ κωλυόμενον ἀντικαθιστᾷ ἕτερον μέλος ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκείου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

Τὰ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα ἔργα, τὸ Ταμεῖον ἐκτελεῖ, εἴτε δι' αὐτεπιστασίας ἐπὶ τῇ βάσει μελετῶν καταρτιζομένων ἰδίᾳ αὐτοῦ μερίμνῃ, εἴτε ἀναθέτει τὴν ἐκτέλεσιν τούτων εἰς ἐργολάβους, κατόπιν μειοδοτικῆς δημοπρασίας γινομένης ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

Ἄρθρον 2.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ καθεστὼς τῶν ἀδειῶν εἰσαγωγῆς, ὅπερ θὰ ὑφίστατο καθ' οἱανδήποτε στιγμὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας ἐν ἑκατέρᾳ τῶν δύο Χωρῶν, ταῦτα συμφωνοῦσιν ὅτι τὸ καθεστὼς τοῦτο θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῆς ἑτέρας ἐν πνεύματι νομιμοφροσύνης καὶ κατὰ τρόπον μὴ ζημιοῦντα ταῦτα πρὸς ὄφελος τῶν ἐμπορευμάτων τρίτης Δυνάμεως.

Ἄρθρον 3.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν ἀπορρεούσας καταβολὰς μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν, συμφωνεῖται ὅτι αὗται θέλουσι ρυθμισθῇ, ἐφ' ὅσον θὰ ἀπαιτήσωσι τοῦτο αἱ περιστάσεις καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5, διὰ συμφωνίας συναφθείσης ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ οἶνοι (παλαιὸς ἀριθμὸς 109 τοῦ τελωνειακοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ δασμολογίου) οἱ προερχόμενοι ἐκ Πελοποννήσου, τῆς Ἀττικῆς, τῆς Βοιωτίας, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἠπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ ἁπασῶν τῶν νήσων τῆς Ἑλλάδος, συνοδευόμενοι ὑπὸ πιστοποιητικῶν προελεύσεως καὶ πιστοποιητικῶν ἀναλύσεως, ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἑλληνικῶν ἀρχῶν θέλουσι ἀπολαύῃ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν Τσεχοσλοβακικὴν Δημοκρατίαν, τῶν κάτωθι δασμῶν: Εἰσαγόμενοι ἐντὸς βαρελίων τσεχοσλοβακικαὶ κορῶναι 210 διὰ 100 κιλά, ἐντὸς φιαλῶν τσεχοσλοβακικαὶ κορῶναι 420 διὰ 100 κιλά.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παροῦσα συμφωνία συνομολογεῖται διὰ διάρκειαν ἓξ μηνῶν, δυναμένη νὰ παραταθῇ διὰ σιωπηρᾶς ἀνανεώσεως ἀπὸ τριῶν εἰς τρεῖς μῆνας, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ καταγγέλλετο διὰ προειδοποιήσεως δύο τουλάχιστον μηνῶν πρὸ τῆς ἐκπνοῆς ἑκάστης τῶν προθεσμιῶν τούτων.

Θέλει ἄρξεσθαι ἰσχύουσα τὴν 12 Αὐγούστου 1932, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς ἐντὸς τῆς συντομωτέρας δυνατῆς προθεσμίας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν σήμερον τὴν 30 Ἰουλίου 1932.

Σ. ΓΟΝΑΤΑΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΜΠΑΡΑΤΣΕΚ

Συζητουμένου εἶτα τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστετλασῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν Κοσμαδοπούλου κλπ.», ὁ κ. ***Σ Γονατᾶς*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) ὑποβάλλει ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 22 τροπολογίαν, καθ' ἣν αἱ καταθέσεις ἢ ὁ ἀνειλημμένος περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον δὲν ἀποδίδονται εἰς ἀκέραιον, ἀλλὰ κατὰ 70 ο/ο.

Κ. Σπυρίδης. Εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἀτυχῆ ὑπόθεσιν τῆς πτωχεύσεως Κοσμαδοπούλου δὲν ὑπάρχουν, κ. Βουλευταί, παρὰ ἀπειράριθμα θύματα εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, ὅπου δὲ καὶ ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα, εἴτε πρὸς τὰ ἄνω εἴτε πρὸς τὰ κάτω δὲν δύναται παρὰ νὰ αἰσθανθῇ βαθεῖαν ὀλίψιν διὰ τοὺς ἀπωλέσαντας τὰ χρήματά των.

Τὸ αἴσθημα τοῦτο μεταπατρέπεται εἰς ὀδυνηρὰν ἔκπληξιν ὅταν βλέπωμεν ὅτι ὁ τελευταῖος ψηφισθεὶς νόμος μακρᾶς συζητήσεως δι' οὗ ἐκανονίζοντο τὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς πτωχευσάσης τραπέζης ὑπέστη αἰφνιδίως διὰ τῆς θύρας τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως μίαν τολμηρὰν τροποποίησιν φέρουσαν ἐντελῶς προσωπικὸν χαρακτῆρα καὶ ἀποσκοποῦσαν νὰ εὐνοήσῃ προνομιακῶς ὡρισμένον καταθέτην.

Ὁ κύσμος τῶν καταθετῶν ἐμπόρων εἶναι ἀνάστατος ἐκ τῆς τροπολογίας ταύτης. Διαμαρτύρομαι καὶ ἐρωτῶ ποῖος λόγος ὑπηγόρευσε διάταξιν προξενήσασαν γενικὴν κατάπληξιν. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἕνα ποσὸν 25.000 δολλαρίων πρόκειται νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἀνέραιον καὶ θὰ διὰ τοῦ συσχετισμοῦ τοῦ ἄρθρου 10 παράγραφος 9 ἐκ τῆς προσωρινῆς διανομῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ δηλαδὴ χρήματος τὸ ὁποῖον κατωρθώσαμεν μετὰ πολλὰς δυσκολίας νὰ ἐκνευρίσωμεν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἄμεσον ἀνακούφισιν τῶν μικρῶν καταθετῶν. Διὰ τῆς νέας τροπολογίας ἡν μόλις διὰ πρώτην φορὰν μᾶς ἀνέγνωσεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς ὁποίας μειοῦται κατὰ ποσοστὸν τι ἡ εἰς ἀκέραιον ἀπόδοσις τῶν ἐν λόγῳ δολλαρίων, ἡ διάταξις δὲν ἀποβάλλει τὸν προσωπικὸν της χαρακτῆρα.

Ὅτε κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῶν διακοπῶν συνεδρίασιν κατηρτίζετο ὁ πίναξ τῶν νομοσχεδίων ἄτινα θὰ παρεπέμποντο εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως μὲ ἐξένισε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἤδη τότε ψηφισθεὶς νόμος τῆς τραπέζης Κοσμαδοπούλου παρεπέμπετο πρὸς νέαν ἐξέτασιν καὶ ἐδόθη τότε εἰς ἐμὲ ἡ ἐξήγησις ὅτι τοῦτο ἀφεώρα τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου κολασμοῦ ἐνδεχομένης ἀντισυνταγματικότητος τοῦ νόμου καὶ τότε ἐγὼ δὲν ἀντετάχθην πιστεύσας ὅτι εἰς αὐτὸ καὶ μόνον ἀπεσκόπει ἡ παραπομπὴ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν. Μετὰ λύπης μου ὅμως βλέπω ὅτι ἡ θύρα ἥτις ἔμεινεν ἀνοικτὴ ἐπέτρεψε τὴν εἰσαγωγὴν

Article 2.

Pour ce qui est du régime des licences à l'importation, qui existerait à un moment quelconque de l'application du présent Accord dans chacun des deux Pays, Elles conviennent que ce régime sera appliqué aux marchandises de l'autre dans un esprit loyal et de façon à ne pas préjudicier celles-ci en faveur des marchandises d'une tierce Puissance.

Article 3.

En ce qui concerne les versements résultant des échanges commerciaux entre les deux Pays, il est entendu qu'ils seront réglés aussi longtemps que les circonstances l'exigeront, et sous réserve des dispositions de l'article 5, par un arrangement conclu en date d'aujourd'hui entre les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes.

Article 4.

Les vins (ex numéro 109 du tarif douanier tchécoslovaque) provenant du Péloponèse, de l'Attipue, de la Béotie, de la Thessalie, de l'Épire, de la Macédoine, de la Thrace et de toutes les iles de la Grèce, accompagnés d'un certificat d'origine, ainsi que d'une attestation d'analyse, délivrés par les autorités helléniques compétentes, joniront à leur importation dans la République Tchécoslovaque des taux de droits suivants. Importés en tonneaux couronnes rtchécoslovaques 210 pour 100 kilos, en bouteilles couronnes tchécoslovaques 420 pour 100 kilos.

Article 5.

Le présent Accord est conclu pour une durée de six mois, pouvant être prolongé par tacite reconduction de trois en trois mois, pour autant qu'il ne serait pas dénoncé moyennant un préavis de deux mois au moins avant l'exviration de chacun de ces termes.

Il entrera en vigueur le 12 août 1932 sous réserve de sa ratification dans le plus bref délai possible.

Fait à Athènes en double exemplaire ce jourd'hui le trente juillet 1932.

(S.) S. GONATAS
(S.) PAVEL BARACEK

νέας διατάξεως ἀποτελούσης καινὰ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν ἀλλοῖας σκάνδαλον.

Διαμαρτύρομαι ἐξόχως τῶν μικρῶν καταθετῶν καὶ παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀφαιρέσῃ ἁπλούστατα τὴν ἐν λόγῳ διάταξιν.

Θ. Φίλιος. Σύμπασα ἡ Θεσσαλία διαμαρτύρεται διὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνονται τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὑπὲρ τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου. Εἶναι ἐγκληματικὸν καὶ δὲν ἠξεύρω ποῦ ἐστηρίχθη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν τὴν διάταξιν, διὰ τὴν ὁποίαν ὠμίλησεν ὁ κ. Σπυρίδης.

Ε. Κουλουμβάκης. Λυποῦμαι. διότι δὲν εἶναι παρὼν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις μετ' ἀνενδότου ἐπιμονῆς ἀπέκρουσε τὴν παράκλησίν μου νὰ ἀποδίδωνται αὐτοῦσιοι μέχρι 1000 τοιλλάχιστον δολλαρίων αἱ καταθέσεις τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς αἵτινες ἀρίχθησαν ἐδῶ διὰ νὰ φέρουν τὰ προϊόντα τοῦ ἱδρώτος των. Καὶ ἐνῷ ἠρνήθη τοῦτο εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς διατάξεως εὐνοούσης ὡρισμένα πρόσωπα.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Λέγει ὅμως εἰς τιμὴν σταθεροποιήσεως δηλ. πρὸς 78 τὸ δαλλάριον.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἀκόμη χειρότερα.

Ε. Κουλουμβάκης. Ναί. ἀλλὰ ἀπαδίδονται αὐτοῦσιοι. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἔχωμεν δραχμοποίησιν.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Μάλιστα.

Σ. Γονατᾶς (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Πρόκειται περὶ κυρώσεως Ν. Διατάγματος. Ἐὰν θέλετε νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις θὰ ἠκολουθήσῃ ἰσχὺν τὸ Διάταγμα, ἐπιμένως ἐκεῖνο πού προτείνομεν ἦδη εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀπόψεών σας. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἠμπορεῦμεν νὰ κατέλθωμεν καὶ πρὸς τὰ 70 τοῖς ἑκατόν. ἂς γίνῃ 60 ο/ο.

Πρόεδρος. 50 ο/ο.

Κ. Σπυρίδης. Δὲν ἠξήτησα νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις τοῦ ἡ ὁποία ἔρχεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὡρισμένα πρόσωπα. Εἶναι νομοσχεδίου. ἠξήτησα ἁπλῶς νὰ διαγραφῇ ἡ διάταξις αὕτη ἀνάξιον τῆς Βουλῆς νὰ ψηφίσωμεν εἰς τὰ 60 ἢ τὰ 50 ὡς ἐπρότεινεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἕνα εἰδεχθὲς παζάρι. Προτείνω εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως ἐξοβελισθῇ ἡ διάταξις αὕτη.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἡ διάταξις αὕτη ἀνεξαρτήτως τοῦ προσωπικοῦ της χαρακτῆρος ἔχει τὴν δικαιολογίαν. ὅτι ἀποδίδονται εἰς τιμὴν σταθεροποιήσεως. Ἐπαρίεμαι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς.

Κ.Σπυρίδης. Λυποῦμαι πολύ. διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀναστασιάδης*** συνιστᾷ νὰ συντομευθοῦν αἱ προθεσμίαι διὰ νὰ συνηθοῦν οἱ καταθέται νὰ πληρωθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον.

Ὁ κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). ὑπόσχεται νὰ λάβῃ σχετικὴν μέριμναν.

Ὁ κ. ***Σ. Κουτσίνας*** συνιστᾷ ἐπίσης νὰ συντομευθοῦν αἱ προθεσμίαι. διότι ἐπὶ δέκα ὁλοκλήρους μῆνας περιμένουν πτωχοὶ βιοπαλαισταὶ νὰ πληρωθοῦν.

Ὁ κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας). παρέχει ἐξηγήσεις περὶ τοῦ δικαίου τῆς διατάξεως.

Κ. Σπυρίδης. Λυποῦμαι πολύ. διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει. Λαμβάνω ὑπὸ σημείωσιν τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι ἡ διάταξις εἶναι προσωπικὴ καὶ παρακαλῶ αὐτὸν τοὐλάχιστον ἀφοῦ βλέπω ὅτι ἐπιμένει καὶ ἡ διαμαρτυρία μου μένει ἄνευ ἀποτελέσματος νὰ τροποποιήσῃ τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἄρθρου 10 χάριν εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ἐν λόγῳ δολλάρια ἀποδίδονται κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν ἥτις μόλις θὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν προβλεπομένην ἀποζημίωσιν τῶν μικρῶν καταθετῶν.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) Εἶναι ἁπλῶς δυνατὸν δυνάμεθα διὰ διατάγματος.....

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Α. Δούλης. Νὰ ἐρωτηθῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐὰν ἐδημοσιεύθη προχθὲς τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐργατικῶν νόμων».

Π. Χρισταύλας. Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι δὲν ἐδημοσιεύθη ἀλλ' εἶπον ὅτι παρουσιάζει ἄλλην παραπλίαν ἐκτὸς αὐτοῦ δὲ ἐπιβάλλει φορολογίαν νέαν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. Παρακαλῶ νὰ κάμῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς μίαν δήλωσιν ὅτι δὲν ἐπιβάλλεται φορολογία νέα ἐπὶ τοῦ καπνοῦ.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 εἶναι ὅτι οὐδεμία θέλει ἐπιβληθῇ αὔξησις ἢ οἱαδήποτε ἐπιβάρυνσις ἐπὶ τοῦ ἤδη ὑφισταμένου ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ.

Ἀναλόγως γίνεται δεκτὸν εἰ ἀναστάσεως εἰς μόνην συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 5293, περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως τυπογράφων ἔχουσα οὕτω.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5213 «περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως τυπογράφων κλπ».

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸν νόμον 5213 «περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως τυπογράφων κλπ» προστίθεται ἑβδομον ἄρθρον ἔχον ὡς ἑξῆς :

1. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ἀσφαλίζει τοὺς μισθωτοὺς τῶν τυπογραφικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοὺς ἐργάτας τῶν ἐφημερίδων τῆς Χώρας καὶ ἐναντίον τοῦ κινδύνου τῆς ἀνεργίας.

Τῆς τοιαύτης ἀσφαλίσεως ἐξαιροῦνται τὰ ὑπὸ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων ἀσφαλιζόμενα πρόσωπα.

2. Πόρος τοῦ ὡς ἄνω κλάδου ἀνεργίας εἶναι τὰ 2/3 τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 5330 ἄρθρον 3 παρ. 2 προβλεπομένης εἰσφορᾶς ὑπ' ἑκάστης ἐφημερίδος, καταθέμενα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρακτορείων ἢ τῶν ἐκδοτῶν ἐφημερίδων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Τυπογράφων κλπ., κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1307.

3. Εἰς τὴν τοιαύτην περὶ καταβολῆς τοῦ μονολέπτου ὑποχρέωσιν κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ὑπάγονται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1932 καὶ τὰ ἐπιφορτισμένα τὴν πώλησιν τῶν ἐφημερίδων τῶν πόλεων Θεσσαλονίκης, Βόλου, Πατρῶν, Λαρίσης, Τρικκάλων, Δράμας, Καβάλλας, Μυτιλήνης, Κερκύρας πρακτορεῖα ἢ οἱ ἐκδόται τῶν ἐφημερίδων τούτων, καταχωρισμένου τοῦ τελευταίου ἐξαφίου τῆς παραγράφου 8ης τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5330.

Ὡσαύτως καταργεῖται ἀναδρομικῶς ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5330, πᾶσαι δὲ αἱ τυχὸν ἐκκρεμεῖς ἀπαιτήσεις τῶν ἐφημερίδων περιέρχονται ὁριστικῶς εἰς τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον (κλάδος ἀνεργίας).

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5330 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς, καθ' ὅτον ἀφορᾷ αὐτὴ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου [illegible] Ταμείων. «Περὶ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ κλάδου ἀνεργίας, τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Τυπογράφων κλπ. συντάσσει Κανονισμὸν ἀνεργίας, ἐγκρινόμενον διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου κλπ. ἀρχεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1932.

Ἀκολούθως γίνεται δεκτὴ εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ ψηφίζεται ἡ πρότασις νόμου «περὶ ἑρμηνείας τῆς συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ διευκολύνσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀπόκτησιν κατοικίας κλπ.», ἔχον οὕτω :

Περί εφαρμογής και συμπληρώσεως του νόμου 4202 της 19ης Ιουλίου 1929 περί κυρώσεως του από 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περί διευκολύνσεως των δημοσίων υπαλλήλων προς απόκτησιν κατοικίας κλπ.» και τών τροποποιησάντων αυτόν μεταγενεστέρων τοιούτων.

Άρθρον μόνον

1. Η αληθής έννοια τών διατάξεων τών ανωτέρω νόμων είναι ότι ή απόκτησις κατοικίας δύναται νά γίνη καί δι' αγοράς έτοίμων οικημάτων είτε παρά τοῦ Συνεταιρισμοῦ διά τάς αναγκαιούσας αὐτῷ δι' ὅλους τούς συνεταίρους κατοικίας κατά μονοκατοικίας ἤ κατά πολυκατοικίας είτε παρ' έκάστου συνεταίρου διά τήν άναγκαιούσαν αὐτῷ μονοκατοικίαν.

2) Έν τῇ ανωτέρω περιπτώσει πρό τῆς καταρτίσεως έκάστης αγοραπωλησίας άπαιτεῖται άπαραιτήτως έκτίμησις τῆς άξίας τοῦ αγορασθησομένου ακινήτου παρά τριών πραγματογνωμόνων διοριζομένων παρά τοῦ χρηματοδότου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὅτι ἡ αγοραία άξία τοῦ ακινήτου υπερβαίνει κατά 10 ο/ο τουλάχιστον τό χορηγούμενον δάνειον.

3) Αί διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τιθέμεναι εἰς ἰσχύν άπό τῆς δημοσιεύσεώς του άνατρέχουν καί εἰς τά εγκεκριμένα ήδη άλλά μή χορηγηθέντα είτέτι πρός άπόκτησιν κατοικίας δάνεια τῇ βάσει τών τροποποιηθέντων νόμων.

Προκειμένου νά συζητηθῇ εἰς μόνην συζήτησιν τό σχέδιον νόμου «περί διαχειρίσεως καί έκμεταλλεύσεως τών άποστραγγιζομένων καί βελτιουμένων γαιών Μακεδονίας» ὁ κ' ***Γ. Ζερβὸς*** ὑποβάλλει πρότασιν ὑπογεγραμμένην παρ' 20 βουλευτῶν δι' ἧς ζητεῖται νά μετατραπῇ τό εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχέδιον εἰς τακτικήν διαδικασίαν ψηφιζομένου τούτου εἰς δύο άναγνώσεις.

Πρόεδρος. Διά τῆς μετατροπῆς αὐτῆς, δέν θά έπαρκέσῃ ὁ χρόνος πρός ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ι. Βαλαλᾶς (Υπουργός τῆς Γεωργίας). Είναι ὑποχρεωτική ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη πρότασις ὑπό 20 βουλευτῶν.

Έν πάσῃ περιπτώσει ἄς μετατραπῇ ἡ διαδικασία τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου καί γίνεται δεκτόν τό νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν.

Έπί τῆς προτάσεως νόμου «περί προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς» ὁ κ. ***Βερδέλης*** καί άλλοι βουλευταί ζητοῦν τόν λόγον.

Ι. Βαλαλᾶς. (Υπουργός Γεωργίας). Πρέπει νά μέ πιστεύσουν οί κ. κ. συνάδελφοι ὅτι δέν είναι δυνατόν νά ψηφισθῇ τό νομοσχέδιον αὐτό, δέν ὑπάρχει, οὔτε έκθεσις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, οὔτε τῆς οἰκείας Κοινοβ. Έπιτροπῆς ἐξ άλλου πρό τινος ἐψηφίσθη ὁ σχετικός νόμος καί δέν είναι πρέπον νά έπιζητηθῇ ἐντός τόσον βραχέος διαστήματος ἡ τροποποίησίς του.

Άναβάλλεται κατόπιν ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Συζητεῖται άκολούθως ἡ ὑπό τῆς Γερουσίας τό πρῶτον ψηφισθεῖσα πρότασις νόμου «περί διακανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς άγροκτημάτων τινῶν τῆς Ήπείρου.»

Α. Δούλης. Θά παρακαλέσω τήν Βουλήν ὅπως δεχθῇ καί ψηφισθῇ ἡ τό πρῶτον ἐν τῇ Γερουσίᾳ ψηφισθεῖσα πρότασις νόμου «περί άγροκτημάτων τινῶν τῆς Ήπείρου». Θά μοῦ ἐπιτρέψετε, κύριοι Βουλευταί, νά σᾶς ἐξιστορήσω ἐν ὀλίγοις πῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις. Τά ἐν τῷ άρθρῳ 1 τοῦ νομοσχεδίου περιλαμβανόμενα χωρία Παγόβιανη, Κριμπιανη, Μαῦρον Όρος καί Ρεπετίστα ὑπάγονται εἰς τήν κατηγορίαν τῶν Ιμλακίων, τῶν άγροκτημάτων δηλαδή ἐκείνων τά ὁποῖα καταληφθέντα αὐθαιρέτως παρά τοῦ Άλῆ πασσᾶ ἐγένοντο άτομικόν του κτῆμα. Μετά τόν θάνατον τοῦ Άλῆ, ταῦτα περιῆλθον διαδοχικῶς εἰς τούς Σουλτάνους, παρά τῶν ὁποίων άφαιρεθέντα ἐκ μέρους τῶν Νεοτούρκων ἐκηρύχθησαν ἐθνικά καί τά ἐνέμετο τό Τουρκικόν Κράτος. Τά ὡς άνω ὅμως τέσσαρα χωρία, ἐνῷ ἦσαν ἐθνικά, ἡ Τουρκική Κυβέρνησις τά ἐδώρησεν εἰς τόν Έγιούπ πασσᾶ, ἐκ τῶν ἀσήγων τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ κατά τόν άτυχῆ μας πόλεμον τοῦ 1897.

Μετά τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ήπείρου, οἱ χωρικοί τῶν τεσσάρων αὐτῶν χωρίων ἠρνήθησαν νά δίδωσι γεώμορον εἰς τούς κληρονόμους τοῦ Έγιούπ πασσᾶ, ἀξιοῦντες, καί δικαίως, ὅπως τά χωρία των τούς παραχωρηθῶσι δυνάμει τοῦ εἰδικοῦ νόμου περί Ιμλακίων. Τό Ελληνικόν Κράτος οὐδέν πιεστικόν μέτρον ἔλαβε ἐναντίον τῶν χωρικῶν, ὁπότε κατά τό 1926 κατέλαβε τά χωρία ἡ Έθνική Τράπεζα ἀξιοῦσα τήν καταβολήν ἐνοικίου. Κατόπιν άλληλαλλήλων διαμαρτυριῶν τῶν χωρικῶν ἐπιτροπή τῶν ὁποίων ἦλθε καί εἰς Άθήνας ἐπενέβημεν παρά τῇ Κυβερνήσει, ἥτις άναγνωρίσασα τό δίκαιον διέταξε τήν άναστολήν τῆς πληρωμῆς τῶν ἐνοικίων. Δυνάμει τῆς Έλληνοτουρκικῆς συμφωνίας τῆς Άγκύρας τά ἐν λόγῳ χωρα περιῆλθον εἰς τήν κυριότητα τοῦ Ελληνικοῦ Κράτους. Όσον άφορᾷ τό χωρίον Κεράσοβον Κονίτσης-Ήπείρου τοῦτο άνήκει εἰς τήν κατηγορίαν τῶν 16 χωρίων τῶν Φιλιατῶν, διότι ὡς λεπτομερῶς ἐξιστορῶ ἐν τῇ ἀπό 9 τρέχοντος προτάσει μου νόμου, τό χωρίον Κεράσοβον οὐδέποτε ἀνῆκε κατ' ἀπόλυτον κυριότητα εἰ ἀτους Μπέηδες, ἀλλά κατά περιόδους οἱ Μπέηδες διά τῆς βίας ὑπεχρέουν τούς κατοίκους Κερασόβου νά πληρώνουν εἰς αὐτούς ἐν εἴδει φόρου ὑποτελείας καλουμένου «ἀγαλῆκιον» μάλιστα ἐπί διαφόρων Σουλτάνων ἐξεδόθησαν καί φιρμάνια ἀναγνωρίζοντα τήν ἀπόλυτον κυριότητα τῶν χωρικῶν. Τό Ελληνικόν Κράτος διά τοῦ νόμου 2520 τῆς 2 Όκτωβρίου τοῦ 1920 (περί διευθετήσεως διαφορᾶς τῶν 16 χωρίων Φιλιατῶν καί τοῦ Κερασόβου Κονίτσης) ἀνεγνώρισε τούς ἰσχυρισμούς μου, ὅτι τό Κεράσοβον ἀνήκει εἰς τήν κατηγορίαν τῶν 16 χωρίων τῶν Φιλιατῶν. Παραδόξως ὅμως τοῦτο παρελήφθη ἀπό τό Νομοθετικόν Διάταγμα τοῦ Μαρτίου τοῦ 1920 κατά περίεργον τρόπον.

Δέν ζητοῦμεν, κύριοι Βουλευταί, παρά νά μᾶς διευκολύνητε εἰς τήν ἀπολύτρωσιν τῶν ὡς ἄνω πέντε χωρίων ἀκολουθοῦντες οὕτω τήν ἄκρως φιλαγγροτικήν πολεμικήν, τήν ὁποίαν ἀνέκαθεν ἐπήρσεν τό κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

Κ. Κατσαδήμας ἐξιστορεῖ ἐπίσης τήν ὑπόθεσιν τῶν τεσσάρων χωρίων τῆς Ήπείρου καί ζητεῖ ὅπως κυρωθῇ ἡ πρότασις νόμου εἰς τό πρῶτον αὐτῆς μέρος διότι λέγει ὑπάρχουν διαφωνίαι ὅσον άφορᾷ τό Κεράσοβον.

Α. Λούλης. Βεβαίως διαφωνεῖτε ἐπειδή εἶσθε δικηγόρος τοῦ Μπέη τῆς Φράσαρης τοῦ διεκδικοῦντος τήν κυριότητα τοῦ Κερασόβου.

Κ. Κατσαδήμας. Είμαι συνήγορος μόνον τοῦ δικαίου ἀλλά ὅταν τινά ἀπολείπει ἡ αἰδῶ.....ζητοῦν ἁπλῶς κ. Βουλευταί νά λύσουν διά προτάσεως νόμου μίαν ὑπόθεσιν ἐκκρεμοῦσαν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ι. Βαλαλᾶς (Υπουργός τῆς Γεωργίας). Ἡ πρότασις νόμου κ. κ. Βουλευταί δέν είναι δυνατόν νά γίνῃ δεκτή. Μήτε ὁ Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ἦτο ἕτοιμος νά ἐγκρίνῃ τήν πρότασιν αὐτήν, οὔτε ἔκθεσις τοῦ Λογιστηρίου ὑπάρχει. Λυποῦμαι πού δέν μοῦ δίδεται εὐκαιρία διά νά ὑποβοηθήσω τήν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν αὐτῶν τήν ὁποίαν ἐπιθυμοῦμεν μετά πολλῆς συμπαθείας, αὐτήν ὅμως τήν στιγμήν τοῦτο δέν είναι δυνατόν νά γίνῃ.

Π. Φλῶρος. Ἡ πρότασις νόμου θά ἐπιβαρύνῃ τόν Ελληνικόν λαόν μέ πολλά ἑκατομμύρια καί δέν είναι δυνατόν εἰς παραμονάς ἐκλογῶν νά ρουσφετολογήσῃ ἡ Βουλή.

Δ. Μπότσαρης. Θά ἦτο εὐκταῖον κ. Βουλευταί νά μή εἴχομεν εἰσέλθῃ εἰς τό θέμα τοῦτο τό ὁποῖον ἔλυσεν ἡ σώφρων πολιτική τοῦ κ. Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Θά ἤθελον μόνον νά τονίσω πρός ὑμᾶς ὅτι οὐδεμία ἀντίθετος φωνή ἠκούσθη προκειμένου διά τήν ἀποκατάστασιν τῶν πέντε χωρίων τῆς Ήπείρου. Ἡ ἐπιθυμία μας ἦτο αὐτή νά ἱκανοποιηθοῦν ὅσον τό δυνατόν οἱ πόθοι τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ χωρίων. Εἴχομεν ὅμως ἀπό πολλοῦ γνῶσιν τοῦ ἀδυνάτου τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος κατά τήν παροῦσαν στιγμήν καί δέν ἦτο δυνατόν νά

ἀφήσωμεν ψευδεῖς ἐλπίδας εἰς τούς συμπολίτας μας. Πᾶσα λοιπόν ὀξύτης τῆς συζητήσεως δέν εἶναι ἡ ὀρθή.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Κυρούνται ἀκολούθως τά πρακτικά ὑπ' εὐθύνην τοῦ Προέδρου καί λύεται ἡ συνεδρίασις ὥραν 8 μ. μ. δι' κῦριον 6 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Δ'.

Τετάρτης 17 Αὐγούστου 1932.

Ὥρα 6 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθών ἐπί τῆς ἕδρας κηρύσσει τήν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καί διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τά θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τά ἑξῆς:

Ὁ κ. ***Σ. Γονατᾶς*** (Υπουργός τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περί τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 4411 περί συγκροτήσεως, προσελεύσεως, προαγωγῆς κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π Ναυτικοῦ.

Ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** (Υπουργός τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περί ἐγκρίσεως τῆς ἐγγραφῆς πιστώσεων εἰς τόν πρ]ισμόν 1932—33 πρός τακτοποίησιν τῶν δυνάμει προσωρινῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδοθέντων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 5127 ἐνεργηθέντων πληρωμῶν.

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδη***; (Υπουργός τῶν Ναυτικῶν) καί ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** (Υπουργός τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περί συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ νόμου 4410 «περί ναυτικῆς στρατολογίας».

Ἡ Βουλή εισέρχεται εἰς τήν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δεκτόν τό σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων» ἔχον οὕτω :

Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατά τήν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1) Εἰς τό ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 5288 προστίθενται τ' ἀκόλουθα ὡς ὑπ' ἀριθ. 3 παράγραφος αὐτοῦ :

«3. Ἕκαστον Γραφεῖον εὑρέσεως Ἐργασίας ἀποτελεῖ ἴδιον νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, τελοῦν ὑπό τήν καθοδήγησιν, τήν ἐποπτείαν καί τόν ἔλεγχον τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διεύθυνσις Ἐργασίας καί Κοινωνικῆς Προνοίας)».

2) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίσταται διά τῶν ἑπομένων :

«4. Διά Διατάγματος, προκαλουμένου παρά τοῦ Υπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετά γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θέλουσιν ὁρισθῆ οἱ λόγοι καί ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἐπί τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραφείων εὑρέσεως Ἐργασίας καί ἀπολύσεως αὐτῶν».

3) Εἰς τό ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται τ' ἀκόλουθα ὡς ὑπ' ἀριθ. 5 παράγραφος αὐτοῦ :

«5. Τά μή ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Γραφείου εὑρέσεως Ἐργασίας καί οἱ ἀπαρτίζοντες τό προσωπικόν τούτου ὑπέχουσιν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τάς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καί ἀπολαύουσι τῆς ὑπέρ τῶν τελευταίων τούτων διά τοῦ Ποινικοῦ νόμου θεσπισθείσης εἰδικῆς προστασίας».

4. Εἰς τήν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου μετά τάς λέξεις «ὁ Γενικός Ἐπιθεωρητής» προστίθενται ἐντέλει αἱ ἑπόμεναι «ἢ ἄλλος ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας ὁριζόμενος παρά τοῦ Υπουργοῦ».

5. Τό ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ νόμου 5288 ἀντικαθίσταται διά τῶν ἑπομένων :

«Δέν ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἀλλοδαποῦ ὑπαλλήλου, ἐργάτου ἢ ὑπηρέτου εἰς ἐργασίαν, ἐπιχείρησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν λειτουργοῦσαν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Υπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας χορηγουμένης κατά τούς ὁρισμούς Διατάγματος, προκαλουμένου παρά τῶν Υπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐσωτερικῶν καί Ἐξωτερικῶν μετά γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας. Κατά τῶν παραβατῶν τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται αἱ ποιναί τοῦ ἄρθρου 20 παραγρ. 2».

6. Διά Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Υπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κωδικοποιηθήσονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις μετά τοῦ νόμου 5288 «περί ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας» εἰς ἑνιαῖον κείμενον νόμου ὑπό τόν αὐτόν ἀριθμόν καί τίτλον.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καί 5 τοῦ νόμου 5511 καταργοῦνται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἡ διά τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3 ἐδάφιον α' τοῦ νόμου 5532 «περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 23 Σεπτεμβρίου 1931 Ν. Διατάγματος κλπ. προστεθεῖσα εἰς τό ἄρθρ. 22 τοῦ νόμου 4748 «περί ὀργανώσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς καί περί συστάσεως Ἐλευθέρας Ζώνης» ὡς 7η παράγραφος διάταξις καταργεῖται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τήν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Β.Δ. τῆς 24 Ἰουλίου 1920 «περί κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περί εὐθύνης πρός ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχημάτων ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» προστίθενται τά ἀκόλουθα ὡς τρίτον ἐδάφιον αὐτῆς:

«Εἰς ἀμφοτέρας τάς ἀνωτέρω περιπτώσεις τό ποσόν τῆς βάσει τοῦ κοινοῦ ἀστικοῦ δικαίου ἐπιδικαζομένης ἀποζημιώσεως δέν δύναται νά ὑπερβῇ τό διπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς κατά τά ἄρθρα 3, 4, 5 καί 6 ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως παρεχομένης ἀποζημιώσεως, τά δέ ἄχρι τοῦδε καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὁρίου τούτου τυχόν καταβληθέντα δέν ἀναζητοῦνται».

Ἄρθρον 3.

Αἱ διά τῆς παραγράφου 4 ἐδ. 1, 2, 3 τοῦ Νόμου 5376 «περί τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τά Ταμεῖα Ἀσφαλίσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων κλπ.» προστεθεῖσαι εἰς τό τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4434 διατάξεις ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5376 ἀναφερόμεναι ἐπιχειρήσεις δέν ἐπιτρέπεται ν' ἀπασχολῶσι μυλεργάτας μή ἐφωδιασμένους δι' ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων. Ὁ ἀριθμός τῶν ἑκάστοτε ἐπί τῇ βάσει τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐργασίας χορηγητέων βιβλιαρίων ἀποφασίζεται παρ' ἐπιτροπῶν

συνιστωμένων κατὰ περιφερείας ὑπὸ τὴν προεδρίαν δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον κανονισθησόμενα διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας καὶ καθορίζοντος τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν διὰ βιβλιαρίων προσόντα τῶν ἐργαζομένων.

Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω ἕκαστος ἀλευρόμυλος δικαιοῦται ν' ἀπασχολῇ καὶ μυλεργάτας μὴ ἐφωδιασμένους δι' ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων, ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 15ο/ο τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ ὅλον προσωπικὸν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι χορηγήσεως τῶν περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι διατάξεις ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων, τοὐλάχιστον τὰ 85ο/ο τοῦ ἀπασχολουμένου ἐν ἑκάστῳ ἀλευρομύλῳ προσωπικοῦ δέον νὰ προέρχωνται ἐκ προσώπων ἐφωδιασμένων διὰ βιβλιαρίων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Μυλεργατῶν, χορηγηθέντων παρὰ τούτου τὸ βραδύτερον μέχρι 1 Αὐγούστου ἑ. ἔ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἀπεργίας ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Κύριοι, Διευθυνταὶ ἢ Ἐπιτετραμμένοι τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5376 ἀναφερομένων ἐπιχειρήσεων, εἰς περίπτωσιν παραβάσεως τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου, τιμωροῦνται διὰ προστίμου 500 μέχρι 10.000 δραχμῶν, ἢ διὰ κρατήσεως ἀπὸ 3 μέχρι 30 ἡμερῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων».

Ἄρθρον 4.

1. Δι' ἐπαγγέλματα, ὑποκείμενα ἐκ τῶν διατάξεων τῶν κειμένων νόμων εἰς τὴν τήρησιν ὡρισμένων μέτρων ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος, δύναται, διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ὑγιεινῆς καὶ Ἐσωτερικῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, νὰ καθορίζηται τὸ ἐλάχιστον ὅριον τιμῆς τῶν ὑπ' αὐτῶν παρεχομένων εἰς τὸ κοινὸν ὑπηρεσιῶν ἢ εἰδῶν. Ἡ παροχὴ τῶν ὑπηρεσιῶν ἢ εἰδῶν, περὶ ὧν πρόκειται, εἰς τιμὴν ἐλάσσονα τῆς ὑπὸ τῶν ἄνω πράξεων ὁριζομένης, ἢ εἰς τὴν ἐν λόγῳ τιμήν, ἀλλ' ἐν συνδυασμῷ πρὸς χορήγησιν δώρων ἢ ἐκπτώσεων εἰς τὰς τιμὰς ἄλλων εἰδῶν ἐν γένει, κα0' οἱονδήποτε ἔμμεσον καὶ συγκεκαλυμμένον τρόπον τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως τοὐλαχιστον 3 ἡμερῶν ἢ διὰ προστίμου 500 μέχρι 10.000 δρχ. καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5435 «περὶ ἐφαρμογῆς τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως εἰς τὰ κρεοπωλεῖα τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Κατὰ τὰς Κυριακὰς τὰ κρεοπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς παραμένουν κλειστὰ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὰ κρεοπωλεῖα ὅμως τῶν συνοικισμῶν Ν. Κυκκινιᾶς, Δραπετσῶνος καὶ Ταμπουρίων δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, νὰ παραμένουν ἀνοικτὰ κατὰ τὰς Κυριακὰς μέχρι τῆς 2 μ. μ. ὥρας ἐπὶ χρονικὰς περιόδους ὁριζομένας διὰ τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων».

Ἄρθρον 5.

1. Ἐφ' ὅσον ἐπαρκέσιν οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως δύναται δι' Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου νὰ διατεθῇ ἐφ' ἅπαξ ποσὸν μέχρι 2.000.000 δραχμῶν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν σαγματοποιῶν Ἀθηνῶν.

Αἱ προϋποθέσεις ἃς δέον νὰ πληρῶσιν οἱ ἀποζημιωθησόμενοι, τὸ ὄργανον καὶ αἱ διαδικασίαι ἐκδικάσεως τῶν σχετικῶν ὑποθέσεων ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτοῦ.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4705 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Δ. περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» ὡς καὶ τοῦ νόμου 1852/ΝΑ' «περὶ Ταμείου Μεταλλευτῶν» προτίθενται τὰ ἀκόλουθα :

«Αἱ συντάξεις καὶ λοιπαὶ ἀποζημιώσεις αἱ χορηγούμεναι κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν προσδιορίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύο τρίτων τῶν ἡμερομισθίων ἢ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν παθόντων, τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἐξόδων κηδείας, τῶν προβλεπομένων παρὰ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, προσδιορίζεται ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ εἰρημένου Ταμείου, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 2.000 οὐδὲ νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 750».

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4705 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα :

«Τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν δύναται νὰ συνάπτῃ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἢ ὑποθήκῃ τῶν περιουσιακῶν αὐτοῦ στοιχείων, πάντοτε ὅμως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἐκ τῶν παρὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4160 τῆς 17 Μαρτίου 1928 προβλεπομένων εἰσφορῶν τῶν καπνεμπόρων τὸ μέρος τὰ προοριζόμενον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας.

α') Δι' ἕκαστον ἀπασχολούμενον καπνεργάτην ἐπὶ δραχμῶν ἑπτὰ (7).

β') Δι' ἑκάστην ταπτικὴν καπνεργάτριαν ἐπὶ δραχμῶν τριῶν (3) καὶ

γ') Δι' ἑκάστην ἔκτακτον καπνεργάτριαν (ἐφωδιασμένην διὰ προσωρινοῦ βιβλιαρίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν) ἐπὶ δραχμῶν τεσσάρων (4). Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι τὰ κατώτατα ὅρια τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν εἰσφορῶν τῶν καπνεργατῶν καὶ ταπτικῶν καὶ ἐκτάκτων καπνεργατριῶν ὁρίζονται ἀντιστοίχως εἰς δραχμὰς πέντε, δύο καὶ ἡμίσειαν καὶ τέσσαρας.

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας Ἐργατικῶν Ἀσφαλίσεων, δύναται νὰ ὁρίζεται ὅτι μέρη τῶν πόρων τοῦ κλάδου Ἀνεργίας τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν θέλουσι διατίθεσθαι διὰ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν καπνεργατῶν προτιθεμένων νὰ ἐξέλθωσιν ὁριστικῶς τοῦ καπνεργατικοῦ ἐπαγγέλματος.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐν λόγῳ σκοποῦ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν δύναται νὰ συνάπτῃ δάνεια τοκοχρεωλυτικῶς ἐξοφλητέα. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ὁρίζονται διὰ διαταγμάτων κατὰ τὸν ἄνω τρόπον ἐκδιδομένων.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ Συμβούλιον Ἐργασίας ἐκλέγει ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν του ἕνα ἀντιπρόεδρον ὥστις ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας ἀναπληροῖ ἐν τῇ προεδρίᾳ τοῦ Συμβουλίου τὸν Διευθυντὴν Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτήν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας προεδρεύει ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ, τῶν συνεδριάσεων μετέχει ἀντὶ τοῦ Διευθυντοῦ Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας ὁ Τμηματάρχης Ἐργασίας.

2. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4819 τῆς 16 Ἰουλίου 1930 μεταξὺ τῶν λέξεων «ἢ μηχανικῶν χημικῶν» καὶ «ἢ δίπλωμα χημικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἠλεκτρολόγου» εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς αὐτῆς παραγράφου μεταξὺ των λέξεων «προτιμῶνται» καὶ «οἱ ἔχοντες ἀνώτερον βαθμὸν δι-

πλώματος» προστίθενται αἱ λέξεις «οἱ κεκτημένοι τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν Ἐπόπτου Ἐργασίας καὶ ἐλλείψει τοιούτων».

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4819 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑπομένων :

«3. Ἐκ τῶν θέσεων τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας μόνον τρεῖς θέσεις κατέχονται παρὰ διπλωματούχων χημικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου, παράγραφος 1, ἡ λέξις «διετῆ» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «ἑνὸς ἔτους» ἡ δὲ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λέξις «διετοῦς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἐνιαυσίου». Ἐπίσης ἡ φράσις «Οἱ οὕτω διοριζόμενοι ἐπὶ διετίαν θεωροῦνται προσωρινοὶ ὑπάλληλοι» τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἰδίου νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Οἱ οὕτω διοριζόμενοι θεωροῦνται ἐπὶ ἔτος ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των προσωρινοὶ ὑπάλληλοι».

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 τίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον : «Οἱ ἔχοντες ἀνώτερον δίπλωμα καὶ τὰ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 4819 ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐπὶ πλέον δὲ ὑπερτετραετῆ βιομηχανικὴν πεῖραν ὡς χημικοὶ καὶ τεχνικοὶ προϊστάμενοι ἐργοστασίων, διορίζονται ὡς Ἐπόπται β' ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α'».

Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4819, μετὰ τὴν φράσιν «ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ κεκτημένων πτυχίᾳ ἀνωτέρων σπουδῶν» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ εὐδοκίμως προϋπηρετησάντων εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπόπτου Ἐργασίας ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως β' τάξεως».

5. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4819 καταργεῖται, ἐν δὲ τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 10 αὐτοῦ αἱ λέξεις. «Εἰς ἑκάστην τῶν λοιπῶν περιφερειῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς φράσεως «Εἰς ἑκάστην περιφέρειαν».

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 10 καταργεῖται τὸ δεύτερον ἐδάφιον.

6. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐπόπται τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας δικαιοῦνται δωρεὰν εἰσιτηρίων τῶν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων τῆς περιφερείας των, δι' ὅλας δὲ τὰς περιφερείας ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητής.

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 ἡ φράσις «Οἱ κύριοι καὶ διευθυνταὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ὑποχρεοῦνται» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Οἱ κύριοι, διευθυνταὶ καὶ ἐπιτετραμμένοι τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ οἱωνδήποτε ἐργασιῶν ὑποχρεοῦνται».

8. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 ἕως 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ αἱ τοῦ νόμου 4819 κωδικοποιηθήσονται εἰς ἕνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν τίτλον τοῦ ἐν λόγῳ νόμου.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα καὶ ἐπεξεργασθεῖσα τὸ ὡς ἄνω σχεδίον νόμου [illegible] Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων εὑρίσκει αὐτὸ καλῶς ἔχον ἀφοῦ συμπληρωθῇ διὰ τῶν κάτωθι ἄρθρων προστιθεμένων εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Ἄρθρον 7.

Ἀρτεργάται ἡλικίας ἄνω τῶν 55 ἐτῶν, ἐφόσον ἔχουσι συμπληρώσει ἐργασίαν εἰς ἀρτοποιεῖα 25 ἐτῶν τοὐλάχιστον ἢ ἀνάπηροι ἐφ' ὅσον κρινόμενοι ὡς τοιοῦτοι ὑπὸ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς συντεθειμένης κατὰ τὰ κατωτέρω καὶ ἔχοντας συμπληρώσει ὑπηρεσίαν εἰς ἀρτοποιεῖα 10 τοὐλάχιστον ἐτῶν, κεκτημένοι δὲ βιβλιάριον ταὐτότητος καὶ ὑγείας καὶ εὑρεθέντες ἀποδεδειγμένως ἐν ἐργασίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1929 εἰς ἀρτοποιεῖα λειτουργοῦντα εἰς πόλεις εἰς ἃς ἔχει ἤδη ἐπεκταθῇ ἡ ἀσφάλισις καὶ λειτουργοῦν ὑποκαταστήματα τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν καὶ μὴ ἀσκήσαντες ἔκτοτε ἄλλο ἐπάγγελμα οὐδὲ τυχόντες ἄλλης ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δύνανται τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ ἀποχωρήσουν τοῦ ἐπαγγέλματός των λαμβάνοντες ἐφ' ἅπαξ βοήθημα κατὰ τὰ κατωτέρω καὶ ἀποξενούμενοι πάσης περαιτέρω παροχῆς.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπαγομένων ἀρτεργατῶν, ἀποθανόντων μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου 4434, μεταβιβάζεται εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των τὰ διὰ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Τ. Α. Α. ὁρίζόμενα καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔτυχον συντάξεως παρὰ τοῦ Ταμείου

Χήρα συντρέχουσα ἄνευ τέκνων λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ βοηθήματος. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ὁρίζεται εἰς χιλίας δραχμὰς δι' ἕκαστον ἔτος προσηκόντως βεβαιωμένης προεργασίας, τὸ σύνολον ὅμως τοῦ βοηθήματος τούτου, ὅπερ καθορίζεται λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ αἰτοῦντος, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ τὰς 35 χιλιάδας δραχμάς.

Πάντως τὸ συνολικὸν ποσόν, ὅπερ θέλει διατεθῇ διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπόν, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 12 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἐπιδικασθησόμενον εἰς τὸ σύνολον τῶν τοιούτων αἰτήσεων ποσόν, ὑπερβαίνει τὰ 12 ἑκατομμύρια μειοῦνται ἀναλόγως τὰ ὡς ἄνω καθορισθέντα ἐφ' ἅπαξ βοηθήματα. Ἡ ἐκδίκασις τῶν αἰτήσεων τῶν ἀνωτέρω γίνεται παρὰ ἐπταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐκ τῶν μετεχόντων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεων Ἀρτεργατῶν καὶ πέντε ἀντιπροσώπων τῶν ἀρτεργατῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν κέντρων Ἀθηνῶν Πειραιῶς, τριῶν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ δύο ἐκ Πειραιῶς, πάντας ἐκ τῶν εἰς τὴν δύναμιν τῶν ἀνωτέρω ἐργατικῶν κέντρων ἀνηκόντων ἀρτεργατικῶν ὀργανώσεων, διοριζομένων δὲ ἁπάντων διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἥτις ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ὁρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως εἷς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς ὡς καὶ ἔναντι τρίτων.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἐκτελοῦνται παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ὁποίου συνεδριάζει ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Οἱ ἀνάπηροι δικαιοῦνται, τοῦ κατὰ τὸ τὸ παρὸν ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος, κρίνονται δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Τ. Α. Α. προβλεπομένης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπίσης διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἐκδικάσεως τῶν αἰτήσεων τῶν ἀνωτέρω, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, τὰ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν Συνεδριάσεων καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τῆς Ὑγειονομικῆς τοιαύτης καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἐπιδιωκομένου σκοποῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ συνάψῃ τοκοχρεωλυτικὸν δάνειον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 12 ἑκατομμυρίων ἐγγυήσει τοῦ Κράτους καὶ ἐξυπηρετουμένου ἐκ τῶν πόρων τῶν περιερχομένων εἰς τὸ Τ. Α. Α. δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 4 ἐδάφιον α' τοῦ νόμου 4434 μετέχοντος τοῦ Τ. Α. Α. εἰς τὴν σύνταξιν τῆς σχετικῆς συμβάσεως.

Τὰ ὡς ἄνω ἐφ' ἅπαξ βοηθήματα δὲν ἐκχωροῦνται οὔτε κατάσχονται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πλὴν τῆς περιπτώσεως διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1)3 τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος.

Τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ λειτουργοῦντα εἰς πόλεις εἰς ἃς ἐδρεύουσιν Πρωτοδικεῖα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπασχολῶσιν ἀρτεργάτας μὴ ἐφωδιασμένους δι' ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκάστοτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐργασίας χορηγητέων βιβλιαρίων, ἀποφασίζεται παρ' Ἐπιτροπῶν συνι-

στωμένων ἐν ἑκάστῃ πόλει, ἐν ᾗ ἑδρεύει Πρωτοδικεῖον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτεργατῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθοριζόμενα.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλουσιν καθορισθῇ καὶ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν δι' ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων προσόντα τῶν ἀρτεργατῶν. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ μέχρι τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἀρτεργατῶν διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων, οὗτοι δέον νὰ προσλαμβάνωνται μόνον ἐκ τῶν ἐφωδιασμένων διὰ βιβλιαρίων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν.

Οἱ τρεῖς ἀντιπρόσωποι τῶν ἠσφαλισμένων παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύο ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων Ἀθηνῶν καὶ εἷς ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων Πειραιῶς, ἐκ καταλόγου περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν διοριστέων καὶ ὑποβαλλομένου αὐτῷ παρὰ τῶν Ἑνώσεων Ἀρτεργατῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν τῶν οἰκείων ἐργατικῶν κέντρων.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου ἐφ' ἅπαξ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, παραταθῇ τὸ πολὺ μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 3651 «περὶ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως» αἰτήσεων ἡνιόχων. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος δύνανται νὰ ὁρισθοῦν τὰ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῶν ἡνιόχων παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος χορηγούμενα ἐπιδόματα ἀνεργίας θέλουσι καταβληθῇ εἰς τοὺς δικαιούχους μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν πασῶν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως ἐκ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 9.

Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας Ἐργατικῶν Ἀσφαλίσεων, δύναται νὰ συσταθῇ Ταμεῖον Συντάξεων Ὑπαλληλικοῦ καὶ Συντακτικοῦ Προσωπικοῦ Ἐφημερίδων Θεσσαλονίκης.

Πόροι τοῦ Ταμείου τούτου θὰ εἶναι α) Κράτησις ἑνὸς λεπτοῦ ἐφ' ἑκαστης ἐκδιδομένης ἢ πωλουμένης ἐφημερίδος ἐν Θεσσαλονίκῃ. 2) Κράτησις 1 ο/ο ἐπὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου ἐκδιδομένου ἢ πωλουμένου ἐν Θεσσαλονίκῃ περιοδικοῦ καὶ 3) συνεισφορὰ τῶν ἀσφαλιζομένων μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 2868 ὁριζόμενον ἀνώτατον ὅριον. Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως θὰ ὁρισθῶσιν ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν πόρων ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ταμείου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2868 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Αἱ δυνάμει προγενεστέρων νόμων γενόμεναι ἐν Θεσσαλονίκῃ κρατήσεις ἐκ τῆς τιμῆς πωλήσεως ἐφημερίδων αἱ διατεθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παράγρ. 8 τοῦ νόμου 5330, ἐπιστρέφονται πρὸς τὸ ἱδρυθησόμενον Ταμεῖον, μὴ χορηγουμένων ἐπιδομάτων ἀνεργίας εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐφημερίδων Θεσσαλονίκης.

Προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως Ν. Δ. περὶ διακονονισμοῦ καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀνασταλεισῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν, ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης,*** λαμβάνων τὸν λόγον λέγει ὅτι ὡς θὰ ἐνθυμεῖται ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περιεστράφη ἡ συζήτησις εἰς μίαν τροπολογίαν ἀφορῶσαν τὸ ἄρθρον 20. Ἐν τούτοις εἰς τὸ νομοσχέδιον περιελήφθη καὶ ἄλλη διάταξις ἄσχετος πρὸς ἐκείνην, ἥτις ἐπροκάλεσε τὴν συζήτησιν ἀφορῶσα τὴν ἀμοιβὴν δικηγόρων συμβολαιογράφων καὶ δικαστικῶν κλητήρων, ἡ ἀμοιβὴ τῶν ὁποίων καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομήν. Ἡ σοβαρὰ αὐτὴ τροπολογία ἐψηφίσθη χωρὶς νὰ λάβῃ γνῶσιν ἡ Βουλή, λυπεῖται δὲ διότι συμβαίνουν τοιαῦτα πράγματα, καθ' ἣν στιγμὴν ὁρίζεται ὅτι οἱ μικροὶ καταθέται δὲν θὰ λάβουν εἰς ἀκέραιον τὰς καταθέσεις των.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὁρίζεται ὅτι μόνον 60ο/ο δύνανται νὰ πάρουν ἐν συνόλῳ, ὑποθέτω συνεπῶς ὅτι πρόκειται περὶ τυπογραφικοῦ λάθους.

Πρόεδρος. Θὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις μέχρις ὅτου ἔλθῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς ὁ ὁποῖος θὰ κάμῃ δήλωσιν σχετικήν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐπεθύμουν νὰ προστεθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι εἰς τὰς παρατηρήσεις τὰς ὁποίας ἔκαμε ὁ κ. βουλευτὴς Βόλου χθὲς ἐπὶ τῆς τροπολογίας δὲν ἦτο μόνος, τὸν ἐδοήθησαν καὶ ἄλλοι.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου» περὶ κυρώσεως τῆς συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4464 «περὶ κυρώσεως τῆς Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κλπ.».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΙΙΙ΄ τῆς 13 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 4464 ὑπόκεινται εἰς ἀθεώρησιν ἐνώπιον νέας αὐτῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς περὶ ἀναθεωρήσεως διατάξεις τῶν νόμων 3125, 3306 καὶ τῶν μεταγενεστέρων τροποποιήσεων αὐτῶν.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων λόγων ἀναθεωρήσεως προστίθενται καὶ οἱ ἑξῆς:

1) Ὅταν κακῶς ἀπερρίφθη ἡ περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησις ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον, ἢ διὰ κακὴν τῶν πραγμάτων ἐκτίμησιν.

2) Ὅταν κακῶς ἐγένετο δεκτὴ τοιαύτη αἴτησις κατὰ ψευδῆ ἑρμηνείαν καὶ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν νόμου.

3) Ἐξαιρετικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπῆλθεν αὐτῷ βλάβη ὡς λ. χ. ἕνεκεν ὑπερβολικῆς ἐκτιμήσεως τῆς ζημίας, ἢ ἐὰν ὁ αἰτῶν ἀπεζημιώθη κατ' ἄλλον τρόπον κλπ.

Ἄρθρον 2.

Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀναθεωρήσεως ἄρχονται ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἢ τὸν πληρεξούσιον ἢ τὸν ἀντίκλητον του κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ εἰς τὸν Γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ὡς νόμιμον ἀντίκλητον, δημοσιευομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περιλήψεως τῆς ἀποφάσεως εἰς μίαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 3.

Πρόσθετοι λόγοι ἀναθεωρήσεως εἶναι δεκτοὶ καὶ διὰ μεταγενεστέρου ἐγγράφου κατατιθεμένου παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς Ἐπιτροπῆς τρεῖς πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, συντασσομένης περὶ τῆς καταθέσεως ταύτης ἰδιαιτέρας ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀσκεῖται παρὰ μὲν τοῦ Δημοσίου διὰ τοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως, παρὰ δὲ τῶν λοιπῶν διαδίκων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ εἰδικὴν ἔχοντος ἐντολὴν πληρεξουσίου του ἀποδεικνυομένην διὰ πληρεξουσίου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου προσαρτωμένου εἰς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως ἔγγραφον.

Ἄρθρον 5.

1. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 2 Ἰουλίου 1920, ἐκτελεστικοῦ τοῦ νόμου 4464, καὶ τῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων δικονομικῶν κανονισμῶν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς προσλὴν εἴτε ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων εἴτε ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δικαιούχων ὡς καὶ ἡ κάλυψις τῶν σχετικῶν δαπανῶν μὴ βαρυνουσῶν τὸ Δημόσιον καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΠΖ΄ τῆς 13 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 καὶ προσθήκης ἄρθρων 6, 7, 8 καὶ 9).

Ἄρθρον 1.

Ἡ εἰς τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» φράσις «δύο μηνῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὀκτὼ μηνῶν».

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς ἄνω παραγράφου ἡ λέξις «ἐνιαύσιον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ὀκταμήνου».

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» μετὰ τὴν λέξιν «λεπτομέρειαι» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «κανονίζονται» προστίθεται ἡ φράσις «καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἐξεταζομένων καταβαλλόμενα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ἐξέταστρα ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τούτων μεταξὺ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐξεταστῶν».

Ἄρθρον 2.

Ἡ Β΄ Μαιευτικὴ καὶ Γυναικολογικὴ κλινικὴ ἑξακολουθεῖ λειτουργοῦσα ἐν ᾗ κλινικῇ λειτουργεῖ αὕτη καὶ νῦν συμφώνως τῇ παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 313 καὶ τῇ ληφθείσῃ ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τοῦ Πανεπιστημίου παρέχοντος μετ' ἀπόφασιν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς καὶ ἄνευ τῆς ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 313 καὶ παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 315 διαδικασίας τὸ ἀνάλογον ἐργαστήριον καὶ Ἐξωτερικὸν ἰατρεῖον μετὰ τοῦ ἀπαιτουμένου ἰατρικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ πρὸς λειτουργίαν τῆς κλινικῆς, τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἰατρείου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 349 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μετὰ τὴν λέξιν «διευθύνοντες» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ μή». Μετὰ τὴν φράσιν «διατηροῦντες τὰς» προστίθεται ἡ φράσις «ἕδρας, σπουδαστήρια».

Ἄρθρον 4.

Φοιτηταὶ παρελθόντων ἐτῶν μὴ προσελθόντες ἐγκαίρως εἰς ἐξετάσεις ἢ προσελθόντες καὶ ἀπορριφθέντες εἰς ἓν ἢ δύο μαθήματα δύνανται νὰ προσέλθωσιν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου εἰς συμπληρωματικὴν εἰς ταῦτα τὰ μαθήματα ἐξέτασιν. Ἐὰν δὲ ἀποτύχωσιν καὶ πάλιν ἔστω καὶ εἰς ἓν ἐκ τούτων θεωροῦνται ἀποτυχόντες.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω φοιτητὰς παρελθόντων ἐτῶν συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν τῷ νόμῳ 4995 ὑπαγόμενοι, οἱ προσελθόντες τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1931 πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἀποτυχόντες εἰς ἓν ἢ πλείονα μαθήματα. Ἐπίσης καὶ οἱ φοιτηταὶ παρελθόντων ἐτῶν καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὸν νόμον 4995 οἱ προσελθόντες συμπληρωματικῶς ἢ διὰ πρώτην φορὰν τὸν Ἰούνιον ἐ. ἔ. καὶ ἀποτυχόντες εἰς ἓν ἢ πλείονα μαθήματα.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ νόμου 5343 προστίθεται ἡ λέξις «σήμερον».

Ἄρθρον 6.

Τὸ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ νόμου 5343 ὁριζόμενον ὅριον ἡλικίας δύναται νὰ παραταθῇ μέχρι 2 ἐτῶν εἰσέτι διὰ προτάσεως τῆς οἰκείας σχολῆς, λαμβανομένης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ὁρίου διὰ τῶν 2/3 τῶν μελῶν καὶ δι' ἀποφάσεως ὁμοίως λαμβανομένης τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ νόμου 5343 φράσις «οὐχὶ δὲ ὅμως πέραν τῶν 4 ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα» δὲν ἰσχύει ἐφ' ὅσον δὲν παρέχεται εἰς τοὺς καθηγητὰς ἡ ἐν ἄρθρῳ 69 παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου καθοριζομένη αὔξησις τοῦ ἐπιδόματος.

Ἄρθρον 8.

Εἰς ἕκαστον τῶν μὴ πανεπιστημιακῶν μελῶν τῆς πρὸς σύνταξιν καὶ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἐψηφισμένου ἤδη νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» ἐγκαθείσης ἐπιτροπῆς παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διατυπώσεως, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου χρονικὸν διάστημα μηνιαία ἀποζημίωσις μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν τρίτον τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς τοῦτο ποσοῦ λαμβανομένου ἐκ τῆς ἐτησίας χορηγίας τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ νόμου 5343 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

2. Οἱ ἐπιμεληταὶ κλινικῶν διορίζονται ἐπὶ θητείᾳ τριῶν ἐτῶν, δυναμένῃ νὰ παραταθῇ ἐφάπαξ ἐπὶ διετίαν, διὰ Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ καὶ ἐφόσον δημοσιεύσωσι διατριβὴν γενομένην κατὰ τὸν χρόνον τῆς θητείας ἐγκριθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ.

Εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν γίνονται δεκταί:

1) Ἡ πρότασις νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ ἱδρύσεως σχολικῶν ταμείων καὶ σχολικῶν ἐφορειῶν».

2) Τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ νόμου 5349» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5019 «περὶ ἱδρύσεως σχολικῶν ταμείων καὶ σχολικῶν ἐφορειῶν».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5019 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον, ὡς δεύτερον:

Συγγενεῖς μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου δὲν δύνανται νὰ συναποτελῶσι μέλη σχολικῆς ἐφορείας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταυτοχρόνου ἐκλογῆς τούτων ὑπὸ τῆς συνελεύ-

σεως τῶν γονέων, διορίζεται μέλος σχολικῆς ἐφορείας ὁ πλειοψηφήσας. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὁρίζεται διὰ κλήρου.

Ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου ἢ τοῦ νομίμου τούτου ἀναπληρωτοῦ δύναται νὰ ἀποτελῇ μέλος τῆς σχολικῆς ἐφορείας ὡς καὶ νὰ μετέχῃ τῆς συνελεύσεως τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον, ὡς δεύτερον :

Εἰς ἃς περιφερείας δὲν ἔχει ἐφαρμοσθῇ πλήρως ὁ νόμος περὶ ἐνοριῶν, ὅπου μὲν ἔχουσι συσταθῇ ἐνοριακοὶ ναοί, αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπαὶ τούτων ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ὑποδείξεως μέλους σχολικῆς ἐφορείας, ὅπου δὲ δὲν ἔχουσι συσταθῇ ἐνοριακοὶ ναοὶ καὶ μέχρι τῆς συστάσεως τοιούτων τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ συναδελφικοῦ ναοῦ.

Ἐὰν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ὑπάρχωσι πλείονες συναδελφικοὶ ναοί, ἡ ὑπόδειξις γίνεται ὑπὸ πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων τούτων ἀπὸ κοινοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε συναδελφικοὶ ναοί, ἀλλὰ μόνον κτητορικοὶ τοιοῦτοι, δὲν μετέχει εἰς τὴν σχολικὴν ἐφορείαν μέλος ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου.

Οἱ γενόμενοι διορισμοὶ μελῶν σχολικῶν ἐφορειῶν τῇ ὑποδείξει ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων συναδελφικῶν ναῶν καθίστανται ἰσχυροὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀνεκλήθησαν ἢ ἠκυρώθησαν μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ νόμου 5341.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ νόμου 5341 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς σχολεῖον Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐφόσον δὲν ὑπεβλήθη εἰσέτι παρ' αὐτῶν αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, ὡς καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν σχολείων τῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας, δυνάμενος νὰ διαβαθμισθῇ εἰς γενικὸν ἐπιθεωρητὴν σχολείων ἢ εἰς κατώτερον βαθμόν.

Διὰ Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ τὸ καταβλητέον παρὰ τῶν δικαιουμένων διαβαθμίσεως παράβολον, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως αὐτοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντα ὡς κάτωθι σχέδια νόμων :

1) «Περὶ παρατάσεως ἀτελείας ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δι' ἕτερους 2.800 τόννους ἀραβοσίτου».

2) «Περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου «περὶ ἱδρύσεως πολιτικοῦ γραφείου Πρωθυπουργοῦ», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ παρατάσεως ἀτελείας ὑπὲρ Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δι' ἑτέρους 2.800 τόννους ἀραβοσίτου.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΠΘ' τῆς 16 Αὐγούστ. 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου μόνου)

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ βασμολογικὴ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἀραβοσίτου τοῦ εἰσαχθέντος παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἡ παρασχεθεῖσα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου 5430 τῆς 27ης Ἀπριλίου 1932 «περὶ βασμολογικῶν τινων διατάξεων» ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ ἑτέρων 2.800 τόννων εἰσαχθέντων παρὰ τῆς ἰδίας Τραπέζης μετὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1932.

Περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 866 «περὶ ἱδρύσεως Πολιτικοῦ Γραφείου Πρωθυπουργοῦ» καὶ συστάσεως «Γραφείου Πρωθυπουργοῦ».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΠΘ' τῆς 16 Αὐγούστ. 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Καταργεῖται ἡ συσταθεῖσα διὰ τοῦ νόμου 866 αὐτοτελὴς ὑπηρεσία ἡ ὑπαγομένη εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Πολιτικὸν Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ», ὡς καὶ πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν σύστασιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Καταργοῦνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις αἱ συσταθεῖσαι διὰ τῶν νόμων 866 καὶ 1143 αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τούτου :

α') ἑνὸς Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.
β') δύο τμηματαρχῶν α' ἢ β' τάξεως.
γ') δώδεκα γραμματέων α' ἢ β' τάξεως.
δ') τεσσάρων δακτυλογράφων.
ε') δύο τηλεφωνητριῶν, καὶ
στ') ὁκτὼ κλητήρων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ Πρωθυπουργοῦ ὑπηρετοῦντες ὡς ἀπεσπασμένοι ὑπάλληλοι ἐξ ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὰς θέσεις εἰς ἃς πρότερον κατεῖχον.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολλαπλῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συνιστᾶται αὐτοτελὴς ὑπηρεσία ὑπὸ τὸν τίτλον «Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ».

Τὸ «Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ» διεπόμενον δι' ἰδίου ὀργανισμοῦ, ἐκπονηθησομένου καὶ κυρωθησομένου διὰ Π. Διατάγματος, συμπεριλαμβάνοντος πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς ὀργανώσεως ὡς καὶ διοικήσεως αὐτοῦ, δύναται νὰ ἀλληλογραφῇ ἀπ' εὐθείας πρὸς πάσας τὰς Δημοσίας Ἀρχάς, ὑποχρεουμένας εἰς ἄμεσον καὶ ταχεῖαν ἀπάντησιν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τούτου ἀποτελεῖται :
α') Ἐκ δύο τμηματαρχῶν α' ἢ β' τάξεως.
β') Ἐξ ἑνὸς εἰσηγητοῦ ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ Ὑπουργείου.
γ') Ἐκ τριῶν γραμματέων α' ἢ β' τάξεως.
δ') Ἐκ δύο μέχρι τεσσάρων δακτυλογράφων ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' ἢ β' τάξεως.
ε') Ἐκ δύο μέχρι τεσσάρων γραφέων ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' ἢ β' τάξεως.
στ') Ἐκ δύο τηλεφωνητριῶν, καὶ
ζ') Ἐκ τριῶν κλητήρων.

Ἄρθρον 6.

Ἅπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τούτου, μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις περὶ μονιμότητος καὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων, διορίζεται καὶ ἀπολύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατανέμεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ Γραφείου καὶ ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν.

Εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τούτου ἀπονέμεται ὁ μισθὸς τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐὰν οὗτοι ἔχουσι συμπληρώσει διετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γραφείου τούτου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ ἢ ἐν ἀνάγκῃ διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς ἕνα τῶν Τμηματαρχῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ προβλεπομένου τακτικοῦ προσωπικοῦ ἡ προσωρινὴ καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐπιδόματος ἀπόσπασις ὑπαλλήλων ἐκ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων ἢ ἄλλης τοιαύτης. Ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ἀποσπάσεως ἐν τῷ Γραφείῳ Πρωθυπουργοῦ λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῇ ὀργανικῇ θέσει ἣν κατέχει ὁ ἀποσπώμενος διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν σύνταξιν, ληξάσης δὲ τῆς ἀποσπάσεως ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως ὁ ἀποσπώμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν θέσιν του εἰς ἣν ἐν τῷ μεταξὺ μόνον προσωρινῶς δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ ἐν ἀνάγκῃ.

Ἄρθρον 9.

Ὁ νόμος 4125 (δὶς) περὶ ἱδρύσεως θέσεως Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Θρησκευτικῶν ἢ γλωσσικῶν μειοψηφιῶν παραμένει ἐν ἰσχύϊ ὑπαγομένης τοῦ λοιποῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἱδρυόμενον «Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ».

Ἄρθρον 10.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀπαιτουμένη εἰδικὴ πίστωσις διὰ πᾶν ἔξοδον ἀφορῶν τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν λόγῳ γραφείου.

Πᾶσαι αἱ δαπάναι αὐτοῦ πληρώνονται δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ὑποβολῆς καταστάσεων τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ ἢ τοῦ διευθύνοντος τὸ Γραφεῖον τοῦτο.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεώς του.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης.*** Ὑπενθυμίζει ὅτι πρὸ διετίας διὰ μακρῶν καὶ ἐντονώτατα ὑπεστήριξε τὴν κατάργησιν τοῦ πολιτικοῦ γραφείου καὶ ἐκφράζει τὴν χαράν του διότι ἐπὶ τέλους καταργεῖται αὐτὸ τὸ γραφεῖον.

Μετὰ ταῦτα γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντα σχέδια νόμων 1) «περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ νόμου 5169».

2) «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4838 περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».

καὶ 3) «περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διάπλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου», ἔχοντα οὕτω.

Περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν νόμου 5169.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΠΘ' τῆς 16 Αὐγούστ. 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 5169 προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθητικοῦ ἀνθυπασπιστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ 2588 ὁμοίου, τραυματίαι τῶν πολέμων ὑπαξ)κοί, τίθενται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἀπολαμβάνοντες τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, οἱ δὲ προαχθησόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀποστρατεύονται αὐτεπαγγέλτως διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀπολαμβάνοντες τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω σύνταξιν.

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποστρατευθησόμενοι βοηθητικοὶ ἀνθυπασπισταὶ δὲν ἀπολαμβάνουσι μερίσματος ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ καὶ βοηθήματος ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἀξ)κῶν. Τὰ δὲ ὑπὲρ τῶν Ταμείων τούτων κατατεθέντα ὑπ' αὐτῶν ποσὰ ἐπιστρέφονται ἀτόκως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ 2ου ἄρθρου τοῦ Ν. 5169 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Μόνιμοι ἢ ἔφεδροι ἀνθυπασπισταὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ τραυματίαι τῶν πολέμων 1912—1913 καὶ 1916—1923, ἐφ' ὅσον ἔφερον τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ κατὰ τὸν τραυματισμόν των καὶ ἤθελον κριθῇ ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῆς Α.Σ.Υ.Ε.

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως λήγει μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ ταύτης».

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΠΠ' τῆς 14 Αὐγούστ. 1932 συνεδρίαν αὐτῆς)

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4838 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

Εἰς ταύτην εἰσάγονται κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύονται ἐπὶ διετίαν λοχαγοὶ τῶν μαχίμων ὅπλων τοῦ στρατεύματος ὡς καὶ ὁπολοχαγοὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934.

2. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

3. Ὡς ἀνώτερον ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου ὁρίζεται τὸ 39ον ἔτος μὴ συμπεπληρωμένον τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως Στελεχῶν» τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

1. Διὰ τὴν παροχὴν τῶν δι' ἑκάστην κλάσιν ἀναγκαιούντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος λειτουργεῖ Σχολὴ ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, εἰς ἣν εἰσάγεται κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύεται ἀριθμός τις ὁπλιτῶν τοῦ Στρατεύματος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, διὰ τὰ ὅπλα Πεζικόν, Πυροβολικόν, Ἱππικόν, Μηχανικὸν καὶ τὰ Σώματα Μεταγωγικόν, Διαχειρίσεως, Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου, Ὑγειονομικόν, Φαρμακευτικὸν καὶ Κτηνιατρικόν.

2. Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὰ Σώματα Ὑγειονομικόν, Φαρμακευτικὸν καὶ Κτηνιατρικὸν δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰσιτήριον διαγωνισμὸν καθ' ὅσον κέκτηνται πτυχίον τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς.

3. Ἴδιος Νόμος ρυθμίζει τὰ τῆς Σχολῆς ταύτης.

4. Οἱ ὑποψήφιοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀεροπορίας ἐκπαιδεύονται εἰς ἣν καὶ οἱ μόνιμοι ἀξιωματικοὶ ἀεροπόροι Σχολήν.

Β'. Σχολαὶ καὶ Κέντρα Ἀνωτέρας τακτικῆς μορφώσεως.

α') Σχολὴ Πολέμου, β') Κέντρον Ἀνωτέρας Στρατιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, γ') Κέντρον Τακτικῶν Σπουδῶν Πυροβολικοῦ.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ Νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

β') Κέντρον Ἀνωτέρας Στρατιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἔβρα Ἀθήναι.

1. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς γενικῆς καὶ τακτικῆς μορφώσεως τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν πέντε ὅπλων καὶ τὴν μετάδοσιν ἐνιαίου τακτικοῦ δόγματος δύναται νὰ λειτουργῇ, ἐν Ἀθήναις «Κέντρον Ἀνωτέρας Στρατ. Ἐκπαιδεύσεως».

2. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι Συνταγματάρχαι καὶ Ἀντισυνταγματάρχαι τῶν πέντε ὅπλων καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου.

3. Δι' εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τοῦτο καὶ Ὑποστράτηγοι καλούμενοι ὁμοίως κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Ἡ διάρκεια φοιτήσεως καὶ τὰ ἐν αὐτῷ διδασκόμενα μαθήματα ὁρίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

γ') Κέντρον Τακτικῶν Σπουδῶν Πυροβολικοῦ.

5. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ μόρφωσις τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ἀνωτέρων διοικητῶν τοῦ ὅπλου.

6. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι Συνταγματάρχαι καὶ Ἀντισυνταγματάρχαι τοῦ Πυροβολικοῦ κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πυροβολικοῦ, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς καὶ συνταγματάρχαι ἢ ἀντισυνταγματάρχαι τῶν λοιπῶν ὅπλων καλούμενοι ὁμοίως διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

7. Διάρκεια φοιτήσεως δύο μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 20 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 4838 προστίθεται νέον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

Ἀξιωματικοὶ εὐδοκίμως ἐκ τοῦ τμήματος τούτου ἀποφοιτήσαντες δύνανται μετὰ τετραετῆ ἐν τῷ Στρατῷ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἀποφοιτήσεώς των ν' ἀποχωρήσωσι τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει τὸν κεκανονισμένον χρόνον συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

1) Αἱ παράγραφοι 12 καὶ 13 τοῦ ἄρθρου 38 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

12. Οὗτοι ἐκπαιδευόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ διετίαν ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσίς των διήρκεσεν ἀπὸ 6 μέχρι 12 μηνῶν, ἐπὶ τριετίαν δὲ ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσίς των διήρκεσε πλέον τοῦ ἔτους.

2. Ἡ παράγραφος 13 τοῦ ἄρθρου 38 τροποποιεῖται ὡς ἑπεται :

13. Οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δαπάναις τοῦ Κράτους πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ ἐκπαιδευόμενοι εἰς ἐπιστημονικὰς εἰδικότητας, αἵτινες δὲν εἶναι καθαρῶς στρατιωτικαί, ἀλλ' ἔχουσιν ἐκμετάλλευσιν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον (π. χ. οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Τμημάτων Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Χημικοί, Ὑγειονομικοί, Κτηνιατρικοί, Ἠλεκτρολόγοι, Μηχανολόγοι, Μηχανικοὶ ἐν γένει κλπ.) ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ στράτευμα ηὐξημένην κατὰ τὸ 1)2 τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων ὁρίων.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 40 καὶ εἰς τὰς μεταβατικὰς διατάξεις προστίθενται τὰ ἑξῆς:

α) Εἰς τὸ τέλος τῆς 3ης παραγράφου προστίθεται:

Οἱ ἐπανελθόντες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἀποφοιτήσαντες τῶν τμημάτων τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1930, ἀναλαμβάνουσι τὰς ὑποχρεώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν Νόμων ἢ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων δυνάμει τῶν ὁποίων ἀπεστάλησαν ἢ ἐγένοντο δεκτοὶ πρὸς φοίτησιν.

β) Εἰς τὸ τέλος τῶν μεταβατικῶν διατάξεων αἱ κάτωθι δύο παράγραφοι

5. Οἱ δὲ φοιτῶντες εἰς τὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖον καὶ εἰς τὰ τμήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4785 «περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου» ἦτοι φοίτησις 3ετὴς ἐν τῷ Ε. Μ. Π. ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ στράτευμα ἐπὶ 12ετίαν.

6. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 26)4)26 ἀναφερομένη ὑποχρέωσις ὀκταετοῦς ὑπηρεσίας δὲν θέλει ἰσχύσει διὰ τοὺς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» ἀποφοιτήσαντας ἀπὸ τὰς ἐν λόγῳ σχολὰς, ὑποχρεουμένους πάντοτε νὰ ὑπηρετήσωσι μέχρι συμπληρώσεως εἰκοσιπενταετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. (1)

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΙΙΘ' τῆς 16 Αὐγούστ. 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς ἀπαλείψεως τῶν ἄρθρων 5 — 11)

Ἄρθρον 1ον.

1. Τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα Πρεβέζης, Ἄρτης, Ἀμφιλοχίας καὶ Βονίτσης συμμετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν δαπάνην τῶν ἔργων κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

2. Ἡ συμμετοχὴ αὕτη ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1932—1933, καθορίζεται κατὰ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν: τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πρεβέζης κατὰ 73 ο)ο, τοῦ τῆς Ἄρτης κατὰ 12 ο)ο, τοῦ τῆς Ἀμφιλοχίας κατὰ 11 ο)ο καὶ τοῦ τῆς Βονίτης κατὰ 4 ο)ο.

Ἄρθρον 2ον.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀνωτέρω ἔργου γενήσεται ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πρεβέζης ὅπερ θέλει καταβάλει πάσας τὰς δαπάνας, ἐξ ὧν ἀποζημιώσονται αὐτῷ τὰ βαρύνοντα τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα μόνον ὁσάκις συζητοῦνται θέματα ἀφορῶντα ἀμέσως τὰ περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος ἔργα εἰς τὴν τοιαύτην σύνθεσιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ εἷς Πρωτοδίκης Πρεβέζης ὡς Πρόεδρος.

2. Εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Πρεβέζης δικαιοῦνται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται, δι' ἑνὸς μέλους ἑκαστον, τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα Λιμενικὰ Ταμεῖα μόνον ὁσάκις συζητοῦνται θέματα ἀφορῶντα ἀμέσως τὰ περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος ἔργα εἰς τὴν τοιαύτην σύνθεσιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ εἷς Πρωτοδίκης Πρεβέζης ὡς Πρόεδρος.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν Λιμεν. Ἐπιτροπῶν ἰσχύοντα.

4. Πάντα τὰ μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ ὦσι κάτοικοι Πρεβέζης.

Ἄρθρον 3ον.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καταλογίζει κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1ῳ ἀναλογίαν εἰς ἕκαστον Λιμενικὸν Ταμεῖον τὸ βαροῦνον αὐτὸ μέρος τῆς δαπάνης δι' ἀποφάσεώς του ὁρίζων ἅμα καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ ὁποίου 0' ἀποδοθῇ πρὸς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πρεβέζης τὸ καταλογισθησόμενον εἰς τὰ λοιπὰ λιμενικὰ Ταμεῖα χρηματικὸν ποσόν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὲν δύναται νὰ εἶναι μεῖζον τῆς πενταετίας. Ἐν τῇ ἀποφάσει ὁρίζεται ὁ κατὰ χρῆσιν καταβληθησόμενος ποσόν.

2. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἐὰν μὲν προκύψῃ ὑπέρβασις τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ, καταλογίζονται διὰ τυμπληρωματικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τὰ ὑπόχρεα λιμενικὰ Ταμεῖα κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν διὰ τὸ ὑπερβάλλον, ἐὰν δὲ προκύψῃ ἐλάττωσις ἀποδίδεται τὸ περίσσευμα εἰς αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Λιμεν. Ταμείου Πρεβέζης κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

3. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ ἀμελείας τῶν οἰκείων λιμενικῶν Ταμείων νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ κατα-

λογισθέντος ποσοῦ ἐντὸς τῶν τεσσάρων πρώτων μηνῶν τῆς οἰκείας χρήσεως, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας χορηγεῖ δι' ἀποφάσεώς του τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκείου Λιεμν. Ταμείου, ἡ δὲ Τράπεζα ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς ὃ τυγχάνουσι κατατεθειμένα τὰ κεφάλαια τοῦ ὑπόχρεου λιμεν. Ταμείου ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, νὰ μεταβιβάζῃ πρὸς τὸ Λιμεν. Ταμεῖον Πρεβέζης τὸ καθοριζόμενον ἐν τῇ ἐντολῇ χρηματικὸν ποσόν.

Ἄρθρον 4ον.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἔργα συντηρήσεως, ἐπισκευῆς ἢ συμπληρώσεως καὶ σημάνσεως τοῦ διαύλου τοῦ στομίου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν πρατηρίων τῶν ἀλευροβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** λέγει :

Νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι κρατῶ σημείωσιν ὅτι δι' εἰδικοῦ νόμου παρέχεται κάποιο προνόμιον εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους καὶ δημιουργεῖται τὸ ἀσυμβίβαστον αὐτῶν πρὸς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεών τινων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τινων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΠΖ' τῆς 13 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης δευτέρας καὶ τρίτης παραγρ. εἰς τὸ ἄρθρ. μόνον).

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται καὶ νομιμοποιοῦνται ὡς κάτωθι :

α') Ἡ ὑπ' ἀριθ. 8 τῆς 27ης Αὐγούστου 1931 (συνεδρίασις ΛΒ') ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμεναι συμβάσεις μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἐν Πειραιεῖ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Χρωματουργεῖα Πειραιῶς Σ. Α. Οἰκονομίδης καὶ Σία» περὶ συσκευασίας τῆς εἰς κόνιν κινίνης τοῦ Κρατικοῦ Μονοπωλίου.

Ἐγκρίνεται ἡ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι 31 Ἰουλίου ἐ. ἔ. καὶ κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς ἀπὸ 5-10-31 μετὰ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Χρωματουργεῖα Πειραιῶς Σ. Α. Οἰκονομίδης καὶ Σία» συμβάσεως, γενομένης ἐν τοῖς Ἐργοστασίοις τῆς Ἑταιρείας ταύτης κατεργασία καὶ συσκευασία (1.400) χιλίων τετρακοσίων χιλ)μων κινίνης εἰς δισκία καὶ (2.400) δύο χιλιάδων τετρακοσίων χιλ)μων κινίνης εἰς σακχαρόπηκτα.

Ἡ πληρωτέα τῇ Ἑταιρείᾳ τιμὴ διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δέκα (110) κατὰ χιλιόγραμμον κινίνης διὰ τὴν κατεργασίαν καὶ συσκευασίαν τῶν δισκίων καὶ δραχμὰς τριακοσίας πεντήκοντα (350) κατὰ χιλ)μον κινίνης διὰ τὴν κατεργασίαν καὶ συσκευασίαν τῶν σακχαροπήκτων.

β') Ἡ ὑπ' ἀριθ. 7 τῆς 27ης Αὐγούστου 1931 (συνεδρίασις ΛΒ') ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ δυνάμει αὐτῆς δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας γενομένη προμήθεια δέκα (10) τόννων κινίνης ἐκ τοῦ Ὁλλανδικοῦ Οἴκου Bandoengsche Kininefabriek.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν ἀκολούθως δι' ἀναστάσεως τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀγορᾶς κτιρίου πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἀγορᾶς κτιρίου πρὸς στέγασιν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς».

Ἄρθρον 1.

Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς, ὅπως συνάψῃ μετὰ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἢ ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν ἐνταῦθα Ταμειακῶν Ὀργανισμῶν, νομικὸν πρόσωπον ἀποτελούντων, ἢ Τραπέζης, δάνειον μέχρι ποσοῦ δεκαπλασίου τοῦ κατ' ἔτους πληρωνομένου σήμερον ἐνοικίου διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἐν Ἀθήναις Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, δι' οὗ ν' ἀγορασθῇ μέγαρον δυνάμενον νὰ στεγάσῃ πάσας τὰς ὑπηρεσίας ταύτας.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Δημοσίων Ὑπαλλήλων δύναται νὰ χορηγήσῃ δάνειον εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς πρὸς ἀγορὰν οἰκήματος διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἐν Ἀθήναις Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὴν ἀπαιτηθησομένην δαπάνην διὰ τὴν ἀγορὰν ταύτην σὺν τῷ ποσῷ τῆς δαπάνης πρὸς διασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν αὐτοῦ. Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς θὰ θεωρῆται ὡς ἐγγράψαν ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ οἰκήματος τούτου μέχρις ἀποπληρωμῆς (ὁπότε ἡ ὑποθήκη αὕτη αἴρεται ἀφ' ἑαυτῆς, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως). Τὸ δάνειον τοῦτο τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου θὰ ἐξοφληθῇ τοκοχρεωλυτικῶς ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος δεκαετίας τὸ πολὺ καὶ εἰς μηνιαίας δόσεις, αἵτινες προερχόμεναι ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς θ' ἀντιπροσωπεύωσι τὰ σήμερον πληρωνόμενα ἐνοίκια στεγάσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργὸν ἀνατίθενται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀγορᾶς τοῦ μεγάρου, τῆς ὑπογραφῆς τῶν Συμβολαίων, τῆς διασκευῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ διευθέτησις πάσης ἄλλης τυχὸν ἐμφανισθησομένης ἀνάγκης.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι καταργεῖται.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως κτλ. τοῦ νόμου «περὶ αἰσχροκερδείας», διορθωθέντος αἰτήσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἐν τῷ στίχῳ 2 τοῦ ἄρθρου 2 παρεισρυσάσης φράσεως «β' τάξεως» εἰς «α' τάξεως», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4171 τοῦ 1929, τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Νομ. Διατάγματος περὶ αἰσχροκερδείας, καὶ τοῦ νόμου 5412».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΠΖ' τῆς 13 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Βουλῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος, ἐκδοθὲν Ν. Δ. τῆς 12 Ἰουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4171 τοῦ 1929, τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Νομ. Διατάγματος περὶ αἰσχροκερδείας καὶ τοῦ νόμου 5412», ἔχον ὡς ἑξῆς :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4171 τοῦ 1929, τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Νομ. Διατάγματος περὶ αἰσχροκερδείας, καὶ τοῦ νόμου 5412.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν α') τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος β') τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Π'

Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 8 Ἰουνίου ἐ. ἔτους περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΩΣΤ' συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 10 Ἰουνίου ἐ. ἔτους καὶ γ') τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων μικτῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐπιτροπῆς, τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖα Γ' Συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 4 Ἰουλίου ἐ. ἔτους, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Διευθυντὴς τῆς Ἀγορανομίας δύναται νὰ τοποθετηθῇ κατ' ἀπόσπασιν ἐπὶ δύο ἔτη ἐκ διαδοχῆς ἐκ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, συνεπείᾳ προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν, ἔχων ἐξαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀγορανομίας ὅστις διατηρεῖ τὸν βαθμὸν καὶ πάσας τὰς ἀποδοχάς του ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ αὐτοῦ καθήκοντα ἀσκεῖ, ἀποσπώμενος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ τοὺς νόμους 516, 4171 παραγρ. 3 καὶ 5412 ἄρθρ. 2 καὶ ἑπόμενα διαγραφόμενα καθήκοντα ὑπὸ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις.

2. Κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται :

α') Νὰ παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἐκπροσώπησιν αὐτοῦ κατὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τὰς περιπτώσεις ἃς προβλέπει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 5150.

β') Ν' ἀσκῇ τὰ καθήκοντα ἅπερ ὁρίζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ νόμου 5412 ὅτε τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐφαρμόζεται ὁμοίως διὰ τὰς παραβάσεις τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 3.

Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἀγορανομικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀγορανομίας ἐφ' ὅσον εἶναι τοιοῦτος ὁ κατὰ τὸ ἄνω ἀποσπώμενος δικαστικός. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τούτου ὁρίζεται ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 4829 τοῦ 1930 περὶ ἐγκρίσεως ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ νόμου τούτου εἰς βάρος τοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου ἄρτου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπίδομα, ὅπερ θὰ χορηγῆται μηνιαίως εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀγορανομίας καὶ τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

Τὸ προκείμενον Νομοθετικὸν Διάταγμα τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ νομοθετικὸν τοῦτο διάταγμα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 12 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

Ἄρθρον 2.

Ὁ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετῶν μὲ βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως ἔκτακτος ὑπάλληλος παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς ἀγορανομίας, δύναται διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ χαρακτηρισθῇ μόνιμος ὑπαγόμενος εἰς ὅλας τὰς περὶ μονίμων ὑπαλλήλων διατάξεις.

Αἰτήσει τοῦ κ. ***Ι. Τσιριμώκου*** (Ὑπ. Ἐσωτ.) ἀποσύρεται ἡ πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως Νομ. Διατάγματος κλπ. τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

Ἐπὶ τῆς μόνης συζητήσεως τῆς προτάσεως νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νομου 5493 περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» ὁ κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** (Ὑπ. Ἐσωτ.) λέγει ὅτι τὴν πρότασιν αὐτὴν ὑπέβαλον βουλευταὶ ἐκ φόβου ὅτι ἐὰν ὁ ἐκλογεὺς ἐγγράψῃ ἓν μόνον ὄνομα διατρέχει τὸν κίνδυνον τὸ ψηφοδέλτιον νὰ εἶναι ἄκυρον, ἢ ὅτι δὲν θὰ δοθῇ ψῆφος προτιμήσεως. Δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησιν θὰ ψηφισθῇ, νομίζω ὅμως ὅτι εἶναι ὑπερβολή, διότι ὡς ἔχει ὁ νόμος μόνη ἡ ἐγγραφὴ τοῦ ὀνόματος σημαίνει κατ' ἐμὲ ὄχι μόνον ὅτι ψηφίζει ὑπὲρ τοῦ κόμματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ ἐγγραφόμενος ὑποψήφιος ἀλλὰ ὅτι δίδει καὶ ψῆφον προτιμήσεως. Ἐν τούτοις ἐὰν οἱ κύριοι βουλευταὶ θέλουν ἂς ψηφισθῇ.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς μόνην συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5493 τῆς 21 Μαΐου 1932 «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν», ἔχουσα οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5493 τῆς 21 Μαΐου 1932 «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ νόμου 5493 περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, διαγράφονται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς :

1. Εἶναι ἔγκυρον τὸ ψηφοδέλτιον καὶ ὅταν ἄνευ ἐμβλήματος ἀναγράφῃ ἓν μόνον ὄνομα ὑποψηφίου, ἀνήκοντος εἰς συνδυασμὸν κόμματος, ὑπολογίζεται δὲ τοῦτο εἰς τὴν δύναμιν τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ ἀναγραφόμενος ὑποψήφιος, ὡς καὶ εἰς τὰς ψήφους προτιμήσεως τοῦ ὑποψηφίου τούτου.

2. Εἶναι ἔγκυρον τὸ ψηφοδέλτιον τὸ φέρον ἔμβλημα ὡρισμένου κόμματος, ὑπὲρ οὗ καὶ λογίζεται, ἀλλὰ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει κατὰ τὴν διαλογὴν ὀνόματα ὑποψηφίων ἀνηκόντων εἰς ἄλλον συνδυασμὸν περιεχόμενα τυχὸν εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τοῦτο.

Ἐπίσης γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ εἰς μόνην συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ συντάξεων ἀποστρατείας ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς», ἔχον οὕτω:

Περὶ συντάξεως ἀποστρατείας ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ ἀνθυπασπισταὶ τῆς Χωροφυλακῆς, κεκτημένοι τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, ἀποστρατευόμενοι, λαμβάνουσιν: ἂν ἔχωσιν ἐν τῷ βαθμῷ των ὑπηρεσίαν ἐλάσσονα τῆς πενταετοῦς σύνταξιν καὶ μέρισμα ἀνθυπασπιστοῦ· ἂν ἔχωσιν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ των πενταετῆ, σύνταξιν καὶ μέρισμα ἀνθυπομοιράρχου ἂν ἔχωσιν ἐν τῷ βαθμῷ των ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν, βαθμὸν μὲν ἀνθυπομοιράρχου, σύνταξιν δὲ καὶ μέρισμα ὑπομοιράρχου καὶ ἂν ἔχωσι δεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ των, βαθμὸν μὲν ἀνθυπομοιράρχου, σύνταξιν δὲ καὶ μέρισμα μοιράρχου.

Αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμεναι συντάξεις εἰς τοὺς Ἀνθυπασπιστὰς τῆς Χωροφυλακῆς, καταβάλλονται εἰς αὐτοὺς μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἔστω καὶ ἂν ἀποστρατευθῶσι πρότερον καὶ ἐντὸς τῆς τριετίας ταύτης.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται μετὰ ταῦτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 5545 «περὶ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων παντὸς ἀκινήτου ἀνήκοντος εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἐημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου».

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 5545 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ἀπαλλοτρίωσις, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ὡς τοιαύτης λογιζομένης καὶ τῆς στεγάσεως τῶν ἀστῶν προσφύγων, πάσης ἐκτάσεως ἐντὸς ἢ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως περιλαμβανομένης καὶ ἀνηκούσης εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 4698.

Δύναται ἡ ἀποζημίωσις νὰ βαρύνῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους πρόσφυγας.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διευθετήσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν μισθώσεων λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης***. Δὲν εἶναι δυνατόν, λέγει, νὰ συζητηθῇ σήμερον τὸ νομοσχέδιον διότι τὸ ἀπέσυρεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, Διὰ νὰ συζητηθῇ πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου καὶ νὰ σταλῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν. Τὰ πρακτικὰ τῆς 8ης Ἰουνίου λέγουν ὅτι ἀπεσύρθη καὶ δὲν ἀπεσύρθη ἅπαξ ἀλλὰ κατ' ἐπανάληψιν. Τώρα ἐνῷ πρόκειται περὶ νομοσχεδίου σοβαροῦ πλήττοντος τὴν ἰδιοκτησίαν ἔρχεται ὡς ὑπηρεσιακόν.

Ι. Μπουρνιᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Τὸ ἀπέσυρα προσωρινῶς.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ ἔκφρασις προσωρινῶς εἶναι δικολαβική, εἶναι ἔκφρασις ἀκατανόητος. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐξυπηρετεῖται συνάδελφος, ὁ ὁποῖος θέτει εἰς τὴν Βουλὴν μόνον ὅταν πρόκειται περὶ συμφερόντων του.

Ι. Τσιριμῶκος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Κοινοβουλίου παραδείγματα ὅτι ἐνέχουν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Κοινοβουλίου παραδείγματα ὅτι ἐνέχουν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Κοινοβουλίου ἀποσυρθέντα;

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐπανέρχονται διὰ νέας ὑποβολῆς. Δὲν ἐννοῶ ὅμως τὴν παρέμβασίν σας. Καὶ ἐρωτῶ τὸν κ. ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ἀρετὴν τοῦ ὁποίου ἂν ἀκολουθῶ νὰ πιστεύω, νομίζει ὅτι ἔρχεται κανονικῶς πρὸς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον. Ὑπάρχει λοβιτοῦρα καὶ πρέπει νὰ προσέξῃ ἡ Βουλή.

Ι. Μπουρνιᾶς (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Πράγματι εἰς προγενεστέραν συνεδρίαν εἶπεν ὁ κ. Κουλουμβάκης ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχε ζητήσει νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον. Ἐγὼ νόμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ βασισθῶ εἰς τὴν πληροφορίαν αὐτὴν καὶ ἐζήτησα νὰ ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε νὰ μάθῃ, ἐὰν ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον εἶχον δίκαιον καὶ ἀφοῦ ἐτοῦς ὁποίους ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον εἶχον δίκαιον καὶ ἀφοῦ ἐγκρίβωσα ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐζημιώθησαν ἀπὸ κυβερνητικὰ μέτρα ἀπεφάσισα νὰ ἐπαναφέρω τὸ νομοσχέδιον καὶ νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ψήφισίν του. Ἂς μὴ ἀνειρεύεται λοιπὸν ὁ κ. συνάδελφος ὅτι πρόκειται περὶ λοβιτούρας.

Ε. Κουλουμβάκης. Τὸ νομοσχέδιον ὑπεβλήθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ κ. Θηβαίου ὅστις ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ τὸ ἀποσύρῃ καὶ τὸ ἀπέσυρε. Μετὰ ταῦτα προκειμένου νὰ ὁρισθοῦν τὰ θέματα τὸ ἀπέσυρε. Μετὰ ταῦτα προκειμένου νὰ ὁρισθοῦν τὰ θέματα τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἐζητήθη νὰ περιληφθῇ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἐζητήθη νὰ περιληφθῇ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ τότε ἐζήτησα τὸν λόγον καὶ εἶπον (ἀνομοσχέδιον αὐτὸ καί τότε ἐζήτησα τὸν λόγον καὶ εἶπον (ἀναγινώσκει ἐκ τῶν πρακτικῶν) .. Ὁ κ. Ὑπουργὸς μᾶς λέγει ὅτι ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα, τὰ ὁποῖα πλήσσουν ὡρισμένα συμφέροντα, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ καὶ πόσα μέχρι τοῦδε ἐκέρδισαν οἱ ἐνοικιασταὶ τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον.

Οὔτε ἔπρεπε νὰ λησμονηθῇ ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις αὐταὶ δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν καὶ κέρδη καὶ ζημίαν, καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔρχωνται ἐδῶ καὶ νὰ λέγουν. . . .

Εἷς βουλευτής. Ἐζημιώθησαν οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός των.

Ε. Κουλουμβάκης. Καὶ διὰ τοὺς καταθέτας τῆς Ἀμερικῆς δὲν ὑπάρχει ὑπαιτιότης, ἀλλ' ἔλεγε προχθὲς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι τοὺς καλοῦμεν εἰς θυσίας. Ἀλλὰ μόνον αὐτοὶ πρέπει νὰ κληθοῦν εἰς θυσίας; Διαμαρτύρομαι μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου καὶ λέγω ὅτι πρόκειται περὶ σκανδάλου καὶ ὅτι τάχιστα θέλω σπεύσει πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, διὰ νὰ τῷ εἴπω ὅτι ἐὰν ἔκρινεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, χωρὶς νὰ ἀκούσῃ ἀμφότερα τὰ μέρη, κακῶς ἔκαμε. Εἶναι ἐντελῶς ἀνώμαλος ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔρχεται νομοσχέδιον ἀποσυρθέν.

Ὁ κ. ***Φ. Σαράντης*** συμφωνῶν πρὸς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Κουλουμβάκης προσθέτει ὅτι ὅταν τὸ πρῶτον ὑπεβλήθη τὸ νομοσχέδιον ὑπέδειξεν ὅτι δὲν εὐσταθεῖ κανένα ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς ἐκθέσεως. Διαμαρτύρομαι, λέγει, διότι τὴν παραμονὴν τῆς λήξεως τῆς Βουλῆς ἔρχεται πρὸς συζήτησιν τοιοῦτον νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου τὸν χαρακτηρισμὸν σᾶς ἔδωκεν ὁ προλαλήσας συνάδελφος.

Γ. Μόδης. Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐννοήσω τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησιν, ἡ ὁποία κατέλαβε τοὺς δύο συναδέλφους, οὔτε νὰ δικαιολογήσω τοὺς βαρυτάτους χαρακτηρισμοὺς τοὺς ὁποίους ἐξεστόμισαν ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου. Δὲν ἠμπορῶ ν' ἀντιληφθῶ ποῦ ὑπάρχει τὸ σκάνδαλον, ποῦ ὑπάρχει ἡ καταπάτησις τῆς ἀστικῆς ἰδιοκτησίας. Ὑπάρχουν ἐνοικιασταὶ πληρώνοντες βαρύτατα ἐνοίκια εἰς τοὺς ὁποίους τὸ κράτος ἀπηγόρευσε τὴν εἰσαγωγὴν μηχανημάτων καὶ τοὺς λέμε τώρα, ὅτι ἠμποροῦν νὰ διαλύσουν τὴν μίσθωσιν, ἀφοῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐργασθοῦν.

Θ. Φίλιος. Εἶναι περίεργον νὰ πληρώνουν ἐνοίκια χωρὶς νὰ εἰσπράττουν πεντάρα.

Ε. Πριμίδης. Τὸ νομοσχέδιον ἔχει δικαιοτάτην τὴν βάσιν, ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος ἀπηγόρευσεν εἰς αὐτοὺς τὴν εἰσαγωγὴν μηχανημάτων καὶ κατέστησε τὸ ἔργον των δυσχερές, εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν διάλυσιν τῶν μισθώσεων.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἔχει ἐνοικιάσει μίαν οἰκίαν ἀνώτατος ὑπάλληλος τοῦ Κράτους καὶ ἀρχηγὸς πολυμελοῦς οἰκογενείας, ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει νὰ ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτός, τί γίνεται ἡ μίσθωσις τῆς οἰκίας λύεται; Μὲ τοιαῦτα νομοσχέδια ὑπονομεύεται θεμελιώδης νόμος τοῦ Κράτους, ἐφ' οὗ ἐβράζεται τὸ καθεστώς. Ψηφίζοντες τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ λέγετε ὅτι ἀποτελεῖτε ἐθνικὴν Βουλήν, ὅτι ἀνήκετε εἰς τὸ ἀστικὸν καθεστώς.

Γ. Γεωργιλαδάκης. Διατί μᾶς ὑβρίζετε;

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν ὑβρίζω κανένα, ἀναπτύσσω τὰς ἰδέας μου.

Γ. Γεωργιλαδάκης. Αὐταὶ αἱ ἰδέαι εἶναι μόνον διὰ σᾶς.

Ε. Κουλουμβάκης. Λυποῦμαι ὅτι δὲν εἶναι καὶ διὰ σᾶς. Ἐγὼ προτιμῶ τοὺς κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι ἀναφανδὸν διακηρύττουν ὅτι εἶνε τοιοῦτοι, συνεχάρην μάλιστα τὸν κ. Γλυνόν, ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου, ἀλλὰ δὲν συγχωρῶ ποτὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι εἶνε ἐχθροὶ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ μὲ δικαιολογίας ἀδασμους ὑπονομεύουν τὰ θεμέλια τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος. Ἀλλὰ μήπως ἐξετάσατε τὰ βιβλία τῶν ἐνοικιαστῶν, τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον, διὰ νὰ ἴδητε μήπως ἔχουν πραγματοποιήσει κολοσσιαῖα κέρδη;

Π. Καλιγκάτσης. Θὰ ἐξετάζῃ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις διαλύσεως τῆς μισθώσεως.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν ἔχω καμμίαν ἐμπιστοσύνην παρὰ εἰς τὸν νόμιον. Βεβαίως ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἀλλ' ὅταν οὕτος θὰ ἔχει εἰς χεῖράς του ἕνα νόμον καλῶς ἔχοντα, ἐνῷ τὸ σχέδιον αὐτὸ θὰ ψηφισθῇ σκανδαλωδῶς.

Γ. Μόδης. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς ὑβρίζετε.

Ε. Καρυωτάκης. Ὑβρίζετε τὴν Κυβέρνησιν, ὑβρίζετε ὅλον τὸν κόσμον. Πρώτην φορὰν δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν νὰ καθορίζῃ τὸ θεμιτὸν μίσθωμα.

Ε. Κουλουμβάκης. Εἶναι ἐντελῶς διάφορον τὸ ζήτημα. Κατερχόμενος τοῦ βήματος δὲν δύναμαι παρὰ νὰ διαμαρτυρηθῶ ἄλλην μίαν φοράν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ διευθετήσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν μισθώσεως» εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ διευθετήσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν μισθώσεων

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἀντιπροσώπους ἢ εἰσαγωγεῖς αὐτοκινήτων ἢ εἰδῶν αὐτοκινήτων ἢ εἰσαγωγεῖς γεωργικῶν μηχανημάτων ἀποκλειστικῶς, ὄντας μισθωτὰς καταστημάτων, κειμένων ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ καὶ Βόλῳ, παρέχεται τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπιδιώξωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, καθορισμόν, δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ἐνοικιοστασίου καταβλητέου θεμιτοῦ μισθώματος, ἀδιακρίτως ἐὰν πρόκειται περὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν, ἀνακαινισθεισῶν, εὐρυνθεισῶν ἢ βελτιωθεισῶν πρὸ ἢ μετὰ τὸν Σεπτέμβριον 1921. Εἰς τοὺς ἀνωτέρω μισθωτὰς παρέχεται ἐπίσης τὸ δικαίωμα τῆς μερικῆς ἢ ὁλικῆς ὑπεκμισθώσεως τοῦ μισθίου. Ἐκμισθωταὶ μὴ ἀποδεχόμενοι τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισμὸν τοῦ μισθώματος δικαιοῦνται νὰ λύσωσι τὴν μίσθωσιν.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ ἰδιαιτέρως ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων δύναται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐπεκταθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου 1) «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου», καὶ 2) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4634», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5052 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου».

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ κατὰ τὸν νόμον 5052 Διαιτητικὰ Δικαστήρια εἶναι ἁρμόδια διὰ τὴν διαιτητικὴν λύσιν τεχνικῶν διαφορῶν, ἐφ' ὅσον ζητηθῇ τοῦτο παρ' ἀμφοτέρων τῶν διαφερομένων μερῶν ἢ ἐφ' ὅσον ὁ καθ' οὗ ἡ προσφυγὴ τυγχάνει μέλος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ὡς διαφοραὶ τεχνικῆς φύσεως νοοῦνται αἱ προερχόμεναι ἐκ συμβάσεων ἐκτελέσεων ἢ μελέτης τεχνικῶν ἔργων, ἐμπιπτόντων εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις ἢ ἐμπειρίας τῶν μελῶν τοῦ Τ. Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὰ μέλη ταῦτα καθορίζονται ἐκ τῶν ἑκάστοτε περὶ τῶν μελῶν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου κειμένων διατάξεων.

3. Τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη θεωροῦνται ζητήσαντα τὴν κατὰ τὸ παρὸν διαιτητικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς των καὶ κατὰ συνέπειαν ὑποβάλλονται καθ' ὑποχρέωσιν ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀσκουμένην κατὰ τὸ παρόν, εἴτε α) ἐὰν μετὰ τὴν γέννησιν τῆς διαφορᾶς αἰτήσωσι τοῦτο ἀμφότερα, εἴτε β') ἐὰν συνωμολόγησαν ἐγγράφως κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως ἢ μετὰ ταύτην ὅτι αἱ ἐκ τῆς συμβάσεως διαφοραὶ των ὑποβάλλονται πρὸς λύσιν εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει εἶναι πάντοτε ἀπαράδεκτος ἔνστασις ἀναρμοδιότητος περὶ τοῦ τεχνικοῦ ἢ μὴ τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, γεγραμμένη ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς, ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν καὶ, ὑπογεγραμμένη ὑφ' ἁπάντων τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, κατατίθεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον. Θεωρεῖται δὲ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ ὡς ἐκδεδομένη καὶ ἀμετάκλητος, μὴ ἀπαιτουμένης ἀναγνώσεως αὐτῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων.

2. Τὸ ἓν τῶν ἀντιτύπων ἅμα τῇ καταθέσει διαβιβάζεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐκ Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου κηρύσσει τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν διὰ πράξεώς του παρὰ πόδας τῆς ἀποφάσεως γραφομένης, ὑποβαλλομένης δὲ εἰς τὸ νόμιμον τέλος ἀπογράφου, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν νόμον ΓΟΗ. ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως. Μόνον μετὰ τοῦτο ἐκδίδεται ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται νὰ μὴ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν ἐὰν αὕτη δὲν ἔχῃ προφανῶς τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα τῆς ἀποφάσεως ἢ ἐὰν τὸ διατακτικὸν της ἀντίκειται εἰς νόμου δημοσίας τάξεως, ἀποκλειομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐξετάσεως τῆς κατ' οὐσίαν νομικῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ὑπάρξεως λόγων καθιστώντων τὴν ἀπόφασιν ἐκκλητήν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιστρέφει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἵνα, ἀνασυζητουμένης τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν αὐτῶν διαιτητῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν, διορθωθῶσι τὰ ἐλαττώματα τῆς ἀποφάσεως.

4. Ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα ὡς καταστῇ τελεσίδικος. Καθίσταται δὲ τελεσίδικος α) ἐὰν τὰ διάδικα μέρη παρητήθησαν ἐκ τῶν προτέρων ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως, β) ἐὰν παρῆλθον 30 ἡμέραι ἀφ' ἧς ἐπιδοθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὴν περίπτωσιν 2 τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες κατὰ τὴν περίπτωσιν 1 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἔναντι ἀποδείξεως, τὰ δικαιώματα αὐτοῦ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς διαιτησίας, ὁριζόμενα εἰς 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιδίκου διαφορᾶς, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 200 χιλιάδας, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 2 ο/ο.

2. Ὡς κατώτατον ὅριον δικαιωμάτων ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2.000.

3. Ἐκ τῶν δικαιωμάτων τούτων τὸ μὲν 1/3 περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς καθαρὸν του δικαίωμα, τὰ δ' ἕτερα 2/3 διανέμονται μεταξὺ τῶν διαιτητῶν ὡς ἀμοιβὴ των. Ἐκ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἀμείβεται καὶ ὁ Γραμματεὺς τῶν διαιτητῶν ἀναλογικῶς, μὴ ἐπιτρεπομένου ὅμως ἡ ἀμοιβὴ του νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 4.000 δραχμῶν.

4. Ἔξοδα γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (π. χ. τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ.) καταβάλλονται ἰδιαιτέρως περὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

5. Ἐπὶ διαφορῶν, τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχ. 500. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, πρὸ πάσης ἔτι ἐκδόσεως ἀποφάσεως, μὴ ὑπογραφείσης

τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, προσδιορίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως. ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τ' ἀνωτέρω.

6. Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν, ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων, μείον τῶν τυχὸν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων.

7. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν τις ἢ καὶ ἀμφότεροι τῶν διαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων, οὐχὶ δὲ καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, καταβαλλομένης παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν).

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς καθόλου ὑπηρεσίας τῶν διαιτησιῶν ἱδρύεται ἐν τῷ Τεχνικῷ Ἐπιμελητηρίῳ ἴδιον Τμῆμα Διαιτησιῶν, οὗτινος προΐστανται εἷς τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου Α' ἢ Β' τάξεως κεκτημένος τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου προβλεπόμενα διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον προσόντα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4634.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4634 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 7.—1. Ἐὰν κατὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω τύποις κυρουμένων συμβολαίων ἤθελε προβληθῇ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων ἔνστασις περὶ μὴ γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐνισταμένου ἢ περὶ εἰκονικότητος τῆς ἐν αὐτοῖς δηλώσεως του ὀφειλέτου ἢ τοῦ πωλητοῦ, ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δανεισθέντος ποσοῦ ἢ τοῦ ἀντιτίμου τῆς πωλήσεως, τὰς τοιαύτας ἐνστάσεις ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὸ Δικαστήριον μὴ δικαιούμενον ν' ἀπορρίψῃ ὡς ἀνεκκαθαρίστους.

Κατ' ἐξαίρεσιν δὲ τῆς ἐν ἄρθρῳ 303 Πολ. Δικ. τεθειμένης ἀρχῆς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἄνω ἐνστάσεως ἐπιτρέπεται καὶ τὸ ἐμμάρτυρον μέσον. Ἀποδειχθείσης τῆς εἰκονικότητος τὸ δάνειον λογίζεται ὡς μὴ γενόμενον καὶ ἡ σύμβασις τῆς πωλήσεως ὡς μὴ συντελεσθεῖσα.

2. Καταμαχητὸν τεκμήριον ἄνευ ἄλλης ἀποδείξεως θεωρεῖται, ὡς γενομένη κοινῇ συναινέσει τῶν συμβαλλομένων ἡ παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ γενομένη παρακαταθήκη τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ τιμήματος ἢ τοῦ δανείου εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κυρούμενα συμβόλαια ἢ δὲ διὰ τοῦ προσβαλλομένου συμβολαίου συνωμολογημένη καταβολὴ δανείου ἢ τιμήματος πωλήσεως μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰρημένης παρακαταθήκης τῆς κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἀξιώσεως πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν παρακατατεθέντων, ἐπιμεριζομένης κατ' ἴσα μέρη μεταξὺ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου ἢ ἀγοραστοῦ καὶ πωλητοῦ.

3. Προσβληθέντος συμβολαίου τινὸς κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀναστέλλεται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προσβαλλομένου συμβολαίου δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν μέχρις οὗ ἀποφανθῇ τὸ Δικαστήριον παρ' ᾧ ἐγκρεμεῖ ἡ ὑπόθεσις, ὅπερ ὀφείλει κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συζήτησιν νὰ καθορίσῃ ὁριστικῶς τὸν χρόνον τῆς ἀναστολῆς.

Τὸ ἄρθρον 7, ὡς τροποποιεῖται, διὰ τοῦ παρόντος, ἰσχύει ἐπὶ πασῶν τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθησαν ἐπ' αὐτῶν τελεσίδικοι ἀποφάσεις. Αἱ ἐκδοθεῖσαι δὲ προδικαστικαὶ τοιαῦται μὴ συνάδουσαι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀνακαλοῦνται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὰς Δικαστηρίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Προτάσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐὰν δέχεται ὅπως τὸ νομοσχέδιον «περὶ τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐξ ἀδικημάτων τινων πραχθέντων παρὰ συμβολαιογράφων» ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑποβάλλεται ἤδη καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγραφῇ, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος, παραχρῆμα εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν, γίνῃ δὲ δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν.

Ἡ Βουλὴ δέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν ταύτην, μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐξ ἀδικημάτων τινῶν πραχθέντων παρὰ Συμβολαιογράφων.

Ἄρθρον 1.

Ἀναγνωρίζεται δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος εἰς τοὺς ζημιωθέντας ἐκ παρανόμων πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν συμβολαιογράφων Ἀθηνῶν Βασιλείου Παλαιολόγου, Βασιλ. Συνοδινοῦ, Θεοδ. Τσάκωνα, Ἀγγέλου Γρηγοροπούλου καὶ Πειραιῶς Γ. Μαντζαβάκου, Τμ. Μπούτη, Ἐμμ. Σαρρῆ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

1) Ἐπὶ συνομολογήσεως ἐνυποθήκου δανείου ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξοφλήσεως προϊσταμένων ἐνυποθήκων δανείων, καθ' ὃ τὸ δανειζόμενον ποσὸν κατετέθη εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ἵνα διὰ τούτου ἐξοφλήσῃ τοὺς ἐγγεγραμμένους δανειστὰς καὶ ἐξαλείψῃ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἐγγεγραμμένας ὑποθήκας, ὥστε τὸ νέον δάνειον νὰ ἔχῃ πλέον τὴν ὑποθήκην τοῦ ἐξαλειπτέου δανείου πρὸς ἀσφάλειάν του ἀλλὰ τὸ προϊὸν τοῦ δανείου τούτου ἐνοσφίσθη ὁ συμβολαιογράφος ἐνεργήσας πλαστὰς ἐξοφλήσεις καὶ ἐξαλείψεις ἢ μηδὲν ἐνεργήσας.

2) Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτου καθ' ἣν τὸ τίμημα κατετίθετο πρὸς φύλαξιν εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὅπως παραδώσῃ τοῦτο μετὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ συμβολαίου τῆς πωλήσεως εἰς τὸν πωλητὴν ἢ ἄρῃ ὑφιστάμενα βάρη καταβάλλων τὰ ὀφειλόμενα εἰς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, ὥστε νὰ παραλάβῃ αὐτὸ ὁ ἀγοραστὴς ἐλεύθερον παντὸς βάρους, ὅστις ὅμως ἐνοσφίσθη τοῦτο ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐνεργήσας πλαστὰς ἐξαλείψεις βαρῶν, μὴ ἐνεργήσας παντάπασι τὴν μεταγραφὴν ἢ ἐνεργήσας πλαστὴν τοιαύτην.

3) Ἐπὶ συνομολογήσεως δανείου καθ' ἣν τὸ δανειζόμενον ποσὸν παρεδίδετο πρὸς συμβολαιογράφον πρὸς φύλαξιν μέχρι τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης καὶ ὅπερ ἐνοσφίσθη ὁ συμβολαιογράφος διὰ διαφόρων μεθόδων καὶ προφάσεων.

4) Ἐπίσης τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχουσιν ὅσοι ἐκ τῶν ὀφειλετῶν ἠναγκάσθησαν νὰ καταβάλωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς δανειστὰς εἰς ἐξόφλησιν ἀπαιτήσεων αὐτῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ συμβολαίων συνταγέντων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀπαριθμηθέντων καταχραστῶν συμβολαιογράφων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδ. 1 τοῦ παρόντος. Αἱ μεταγενεστέρως ἐκδοθεῖσαι δικ. ἀποφάσεις ἢ συμβατικὰ συμβόλαια δὲν ἀναιροῦσι τὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος δικαιούμενοι ἀποζημιώσεως ὑποχρεοῦνται ἐντὸς 4μήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ καταθέσωσιν αἴτησιν ἀποζημιώσεως περιέχουσαν τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄρθρου 136 Πολ. Δικ. παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, καταχωρίζοντι ταύτας εἰς εἰδικὸν βιβλίον, ἐνθα συντάσσεται πρᾶξις καταθέσεως ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὡς ἄνω αἰτήσεις ἀποζημιώσεως ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ εἰδικῶς ὁριζομένου Ἐφέτου. Ὁ Πρόεδρος ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως ὁρίζει χρόνον πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῆς καὶ διατάσσει τὴν προσκαμισὴν παντὸς σχετικοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἢ

οἱουδήποτε ἄλλου ἐγγράφου ὑπὸ τῶν φυλασσόντων αὐτὰ συμβολαιογράφων ἢ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Πρόεδρος πρὸς σχηματισμὸν πεποιθήσεως ἐκτιμᾷ τὰ προσκομιζόμενα παντὸς εἴδους ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, διατάσσει ἐφ' ὅσον κρίνει σκόπιμον τὴν προσκόμισὶν παντὸς ἄλλου ἀποδεικτικοῦ μέσου, ἐξετάζει μάρτυρας, ἐπιβάλλει ὅρκον εἰς τὸν αἰτοῦντα μὴ ὑποχρεούμενος νὰ τηρήσῃ διαδικαστικοὺς κανόνας καὶ ἀποφαινόμενος πάντοτε δι' εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται ν' ἀποφανθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ἀποκλειομένης τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπῆς.

Διὰ τῆς ἀποφάσεώς του προσδιορίζει τὴν γενομένην εἰς τὸν αἰτοῦντα ζημίαν, κηρύσσει τὸ προσβαλλόμενον συμβόλαιον ἄκυρον καὶ διατάσσει τὴν ἐξαλειψιν τῆς ἐγγεγραμμένης δυνάμει αὐτοῦ ἢ δυνάμει δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἄλλων τίτλων ἐρειδομένων ἐπ' αὐτοῦ ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις δὲν ἐπιτρέπεται. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐντὸς ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη πραγματογνωμοσύνης, ὁ δικάσας τὴν αἴτησιν Πρόεδρος διατάσσει τοιαύτην διὰ προφορικῆς αὐτοῦ ἀνακοινώσεως κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὁριζούσης τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁριζομένων πραγματογνωμόνων, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς τῆς πραγματογνωμοσύνης καὶ καταχωριζομένης ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συζητήσεως χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ περὶ τούτου πεποιθήσεως δίδεται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, ἂν δ' ὁ ὁμόσων εἶνε ἀπών, ὀφείλει ὁ δικάσας Πρόεδρος νὰ ὁρίσῃ χρόνον καὶ τόπον πρὸς δήλωσιν καὶ δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀποφάσει νὰ ὁρίσῃ καὶ τὰς συνεπείας τῆς δόσεως ἢ μὴ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία εἶνε ἀτελὴς καὶ δὲν ἐπιβάλλεται εἰς βάρος οὐδενὸς δικηγορικὴ ἀμοιβή. Ὡσαύτως ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐξάλειψις προσημειώσεως ἢ ὑποθήκης ἐνεργεῖται ἀτελῶς διὰ προσαγωγῆς ἀντιγράφου ὑπὸ παντὸς διαφερομένου τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἐφ' ἁπλοῦ καὶ διὰ σημειώσεως ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς προσημειώσεως ἢ ὑποθήκης.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ προσφυγὴ κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Ἐφετείου καὶ προσδιορίζεται παραχρῆμα πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ δέκα ἡμέρας. Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῆς προσφυγῆς ἢ διαγραφὴ αὐτῆς ἀπαγορεύεται. Ἐπιμελείᾳ δὲ τοῦ γραμματέως ἅπασα ἡ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου σχηματισθεῖσα δικογραφία πρισκομίζεται εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου διαδικασίαν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος. Ἐξέτασις μαρτύρων ἐπιτρέπεται ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου.

Ἄρθρον 9.

Πλὴν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς προσφυγῆς οὐδὲν ἕτερον τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς παρούσης διαδικασίας ἐπιτρέπεται. Ἀντίγραφον ἐφ' ἁπλοῦ δὲ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ἢ τῆς καταστάσης τελεσιδίκου δι' ἀπράκτου παρελεύσεως τῆς πρὸς προσφυγὴν προθεσμίας ἀποστέλλεται ἀμελητὶ πρὸς τὸν φυλάσσοντα τὸ ἀκυρωθὲν συμβόλαιον συμβολαιογράφον ἢ δικαστικὸν ὑπάλληλον, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπισυνάψωσι ταύτην εἰς αὐτὸ συντάσσοντες ἅμα καὶ τὴν σχετικὴν ἐπ' αὐτοῦ πρᾶξιν περὶ ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ὡσαύτως ἕτερον ἀντίγραφον ἐφ' ἁπλοῦ ὁ αὐτὸς γραμματεὺς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 10.

Ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 5 ἕως 9 τῆς παρούσης ἀποφάσεως πᾶσα παραιτέρω ἀξίωσις τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιουμένων ἀποζημιώσεως ἀπορρέουσα ἐκ τῶν ἀκυρωθέντων συμβολαίων ἀποσβέννυται.

Π ό ρ ο ι.

Ἄρθρον 11.

1. Διὰ τὸν σχηματισμὸν κεφαλαίου πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἀποζημιώσεων καταβάλλονται ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπὶ παντὸς εἴδους συμβολαίων, ἐκθέσεων ἢ πράξεων 5 δραχμαὶ κατὰ φύλλον χαρτοσήμου.

2. Ὡσαύτως 10 ο/ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν συμβολαιογράφων δικαιωμάτων τῶν συνταχθεισῶν συμβολαίων, ἐν οἷς συμβάλλεται τὸ Δημόσιον καὶ πρόσωπα τοῦ δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 12.

1. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστης ἑβδομάδος νὰ ὑποβάλλωσι κατάστασιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐμφαίνουσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' ἑκάστου συνταχθεισῶν παντὸς εἴδους πράξεων ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ νὰ καταβάλλωσι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος ποσὸν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν «Ἀποζημιώσεως θυμάτων καταχραστῶν συμβολαιογράφων» ὑποβάλλοντες ἅμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης κατάστασιν τῶν κατατεθέντων χρηματικῶν ποσῶν.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου παράβασις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως, ἐπιρυλασσομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς διώξεως κατὰ τὰς περὶ ὑπεξαιρέσεως διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 13.

Παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνάψῃ δάνειον μετὰ Τραπέζης ἢ ἄλλου Οἰκονομικοῦ Ὀργανισμοῦ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποζημιώσεων καὶ ἐκχώρησῃ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τούτου τοὺς ὡς ἄνω πόρους.

Ἄρθρον 14.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων πρὸς τοὺς δικαιούχους ἐνεργεῖται δι' ἐντάλματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων εἰς βάρος τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου Δημοσίου Ταμείου, Οἰκονομικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ Τραπέζης ὅστις ἤθελεν ἀναλάβει τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποζημιώσεων.

Ὁ κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) δηλοῖ ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 17, περὶ ἧς ὡμίλησεν ὁ κ. Σπυρίδης, προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστειλασῶν τὰς πληρωμὰς τῶν Τραπεζῶν» ἀφορᾷ τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν καὶ οὐχὶ τὴν Τράπεζαν Κοσμαδοπούλου.

Ε. Κουλουμβάκης. Πρόκειται περὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁρισθῇ εἰς 60.000.

Σ. Κωστόπουλος (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὁρίζεται ὅτι ἐν συνόλῳ θὰ λάβουν 100.000 δραχμῶν. Εἶχεν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Καρασεβδᾶ τροπολογία νὰ ἀποδίδωνται εἰς ὁλόκληρον τὸ ποσὸν καὶ ἡμεῖς περιωρίσαμεν τὸ σύνολον μόνον εἰς 100.000.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω·

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ/τος «περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστειλασῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, 2) Κεντρικῆς Τραπέζης, 3) Τραπέζης Χολέβα—Μαρκατᾶ ἐν Λαρίσῃ, 4) Τραπέζης Τρικκάλων, 5) Τραπέζης Μουχτάρη ἐν Τρικκάλοις κλπ.»

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστειλασῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, 2) Κεντρικῆς Τραπέζης, 3) Τραπέζης Χολέβα—Μαρκατᾶ ἐν Λαρίσῃ, 4) Τραπέζης Τρικκάλων, 5) Τραπέζης Μουχτάρη ἐν Τρικκάλοις κλπ.» δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 240 (τεῦχος Α') τῆς 26 Ἰουλίου 1932 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, οὗ τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς :

Περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστειλασῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, 2) Κεντρικῆς Τραπέζης, 3) Τραπέζης Χολέβα-Μαρκατᾶ ἐν Λαρίσῃ, 4) Τραπέζης Τρικκάλων, 5) Τραπέζης Μουχτάρη ἐν Τρικκάλοις κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α') τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, β') τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Β' Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 8ης Ἰουνίου ἐ. ἔτους περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΟΣΤ' Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 10ης Ἰουνίου ἐ. ἔτους καὶ γ') τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων μικτῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐπιτροπῆς, τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΙΗ' Συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 19 Ἰουλίου ἐ. ἔτους, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς αὐτῆς Κεντρικῆς Τραπέζης κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἕδρας αὐτῆς καὶ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑποβαλλομένης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ὁ Πρόεδρος ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

2. Ἡ ἀπόφασις ὁρίζει εἰσηγητὴν δικαστὴν ὡς ἐπόπτην τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ καθορίζει ὡς χρόνον τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν τὴν προτεραίαν τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τῆς Τραπέζης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὁ χρόνος τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν δύναται νὰ μεταβληθῇ διὰ νέας ἀποφάσεως ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐκκαθαριστῶν ἢ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 4 τοῦ παρόντος ἐπιτροπῆς καταθετῶν. Ἡ αἴτησις αὕτη δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προεδρικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ νέα ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ὁρίζῃ χρόνον παύσεως τῶν πληρωμῶν προγενέστερον τῆς διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς πρώτης ἀποφάσεως.

3. Περίληψις τῆς ἀποφάσεως δημοσιεύεται εἰς τὸ Δελτίον τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως του Προέδρου οὐδὲν ἔνδικον μέσον χωρεῖ.

4. Κηρυχθείσης τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἐπέρχονται αἱ συνέπειαι τῶν ἄρθρων 535 καὶ 536 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παύσεως τῶν πληρωμῶν ἀναστέλλεται πᾶσα ἐκ μέρους τῶν πιστωτῶν δικαστικὴ δίωξις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κηρύξεως εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως κατὰ τῆς Τραπέζης ταύτης, πάντα δὲ τὰ ληφθέντα κατ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν συντηρητικὰ ἢ ἀναγκαστικὰ μέτρα καταργοῦνται αὐτοδικαίως. Αἱ ποιναὶ εὐθύναι παραμένουσιν ἀμείωτοι.

2. Δὲν ἀναστέλλεται ἡ δικαστικὴ ἐπιδίωξις τῶν δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένων ἀπαιτήσεων ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐνεχύρου καὶ τῆς ὑποθήκης.

3. Αἱ περὶ διαμαρτυρίας καὶ ἐμπροθέσμου ἐγέρσεως ἀγωγῆς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ ἐπιταγῶν, ὧν αὐτὴ εἶναι κομίστρια.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὡς ἄνω Τράπεζα περιέρχεται εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν ἐνεργουμένην ὑπὸ τριῶν ἐκκαθαριστῶν διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπερ ὁρίζει καὶ τὸν προϊστάμενον τῶν ἐκκαθαριστῶν. Ἐκ τῶν ἐκκαθαριστῶν οἱ δύο τοὐλάχιστον αὐτῶν δέον νὰ ἔχωσι τραπεζιτικὴν μόρφωσιν καὶ πεῖραν ὁ εἷς δ' ἐξ αὐτῶν νὰ ἐκλεγῇ μεταξὺ τῶν πιστωτῶν τῆς Τραπέζης.

2. Ἡ ἐκκαθάρισις δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὑπὸ ὅρους καθορισθησομένους ὑπὸ τούτου εἰς μίαν ἢ πλειοτέρας Ἀνωνύμους Τραπεζιτικὰς Ἑταιρείας ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἤθελον ἀναλάβει ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς τὴν ἐκκαθάρισιν.

3. Ἡ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ἐκκαθαριστῶν ἢ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀνατεθῇ εἰς ταύτας ἡ ἐκκαθάρισις.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκαθαριστῶν λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ τῶν ἐκκαθαριστῶν ἀποφαίζει ἀμετακλήτως ὁ εἰσηγητὴς δικαστής, δικαιούμενος νὰ παρίσταται εἰς πάσας τὰς ἐργασίας τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ νὰ ἐποπτεύῃ τοὺς ἐκκαθαριστάς.

5. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἐκκαθαριστῶν καθορισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπιτρεπομένης προκαταβολῆς, μὴ δυναμένης ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 20.000 δι' ἕκαστον τῶν ἐκκαθαριστῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἐκπροσωποῦσι τὴν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζαν εἰς ἁπάσας τὰς πρὸς τρίτους σχέσεις ἐξωδίκους ἢ δικαστικάς, ἐν γένει δὲ ἔχουσι τ' αὐτὰ δικαιώματα ἅτινα κέκτηνται οἱ ἐκκαθαρισταὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ εὐθύνονται κατὰ τὰς σχετικὰς κειμένας διατάξεις.

2. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προβῶσιν τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ρευστοποίησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ. Σχετικῶς ἰσχύουσιν καὶ τ' ἀκόλουθα:

α') Παντὸς εἴδους μετοχαὶ καὶ ἄλλα χρεώγραφα ἰδιοκτησίας Τραπέζης ἐκποιοῦνται ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ τῶν Τραπεζῶν διὰ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν.

Τὰ μὴ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ εἰσηγμένα χρεώγραφα ἐκποιοῦνται δι' ἀποφάσεως τῶν ἐκκαθαριστῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 παράγραφος 4 περίοδος 2 καθοριζόμενα.

β') Τὰ ἀκίνητα, ἔπιπλα, σκεύη καὶ λοιπὰ κινητὰ ἐκποιοῦνται δι' ἐκουσίου δημοσίου πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομας.

γ') Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προβαίνωσιν εἰς συμβατικὰς εἰσπράξεις ἐναντι τῶν ὀφειλομένων τῇ Τραπέζῃ παρέχοντες λογικὰς εὐκολίας εἰς τοὺς καλῆς πίστεως ὀφειλέτας. Ἡ χορηγουμένη προθεσμία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἑξαμηνίαν.

δ') Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβαστικοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων ἀλλὰ προκειμένου περὶ συμβιβασμῶν δι' ἀπαιτήσεων ὑπερβαινουσῶν τὰς 10.000 δραχμὰς κατόπιν ἠτιολογημένης ἐκθέσεως δέον νὰ ζητῆται ἡ ἔγκρισις τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποφαινομένου μετὰ γνώμην τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως.

ε') Οἱ ἐκκαθαρισταὶ δύνανται νὰ συνάψωσι δάνεια ἐπὶ ἐνεχυριάσει ἢ ὑποθηκεύσει περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης, μετὰ γνώμην τοῦ ἐπιτρόπου ἐκκαθαρίσεως καὶ ἔγκρισιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὁρίζεται παρὰ τῇ ἐκκαθαριζομένῃ Τραπέζῃ ἐπίτροπος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Οὗτος δικαιοῦται εἰς πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἔλεγχον, δύναται δὲ νὰ προτείνῃ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν οἱουδήποτε ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκκαθαριστῶν δι' ἑτέρου διοριζομένου κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις. Ἡ περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐκκαθαριστοῦ πρότασις τοῦ Ὑπουργικοῦ ἐπόπτου συνοδεύεται πάντοτε δι' ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, ὑποβάλλοντος τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀντικαταστάσεως. Ὁ εἰσηγητὴς δικαιοῦται δι' αὐτοτελοῦς ἐκθέσεως νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὴν ἀντικατάστασιν ἐκκαθαριστοῦ.

2. Ὁ ἐπίτροπος ὑποχρεοῦται μετὰ προηγούμενον ἐπιτόπιον ἔλεγχον νὰ ὑποβάλῃ ἑκάστοτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔκθεσιν περὶ τῆς πορείας τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῶν τυχὸν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ταχείαν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

3. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐπιτρόπου ὡς καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτοῦ ἔξοδα ὁρίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι δὲ εἰς βάρος τῆς ἐκκαθαριζομένης περιουσίας.

4. Ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν μετὰ ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ διορίζει ἐκ τῶν καταθετῶν τῆς Τραπέζης τριμελῆ Ἐπιτροπὴν ἥτις δικαιοῦται νὰ παρακολουθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐκκαθαρίσεως, νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας παρὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις εἰς τὸν εἰσηγητὴν δικαστὴν ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπον τῆς ἐκκαθαρίσεως ἢ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγείρῃ ποινικὰς ἢ πολιτικὰς ἀγωγὰς κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης ἢ καὶ κατὰ τρίτων νὰ ἐπιδιώξῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουν τοῦτο οἱ κείμενοι νόμοι, τὴν ἀκύρωσιν οἱασδήποτε πράξεως ἐνεργηθείσης κατὰ τὴν ὕποπτον περίοδον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, εἴτε ὑπὸ ταύτης εἴτε ὑπὸ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξ ἧς ἐπῆλθεν ἐλάττωσις τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης.

Ἐπὶ προσβολῇ τοῦ κύρους τῶν πράξεων τῆς Τραπέζης, αἵτινες προηγήθησαν τῆς χρονολογίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου, δι' ἧς ἐκηρύχθη ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν, τηροῦνται αἱ κοιναὶ διατάξεις καὶ ἰδίᾳ τὰ ἄρθρα 537—540 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Τὰ ἔξοδα τῶν σχετικῶν ἀγωγῶν καὶ πράξεων κλπ. συμφώνουντων τῶν ἐκκαθαριστῶν ἢ τοῦ ἐπιτρόπου καταβάλλονται παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Ἡ ἀνωτέρω ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἐκκαθαρίσεως ἀνατίθεται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἐπόπτην ἐκκαθαρίσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Πᾶς πιστωτὴς ἢ καταθέτης ἢ πᾶς ἄλλος ἐνδιαφερόμενος δικαιοῦται νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν εἰσηγητὴν παραπονούμενος κατὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ προσφυγὴ αὕτη ἐπιτρέπεται, μέχρι τῆς περὶ τελικῆς διανομῆς ἀποφάσεως.

2. Αἱ ἀποφάσεις ἐν γένει τοῦ εἰσηγητοῦ εἶναι ἐκτελεσταὶ καὶ ἀμετάκλητοι, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν τῷ παρόντι.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου ἐνεργητικοῦ τῆς Τραπέζης προηγοῦνται κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποχρεώσεων οἱ καταθέται πάσης φύσεως καὶ ἔπονται οἱ ἐξ ἄλλων λόγων πιστωταὶ τῆς Τραπέζης.

2. Πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται οἱ παραδώσαντες εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς φύλαξιν ἢ παρακαταθήκην ἢ ἐγγύησιν χρεώγραφα ἢ ἄλλας ἀξίας διατεθείσας καθ' οἱονδήποτε τρόπον, καθὼς καὶ οἱ δικαιούμενοι ἐξ ἀδικήματος τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης.

Πρὸς καταθέτας ἐπίσης ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ κομισταὶ τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν ἢ ἐντολῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης καὶ μὴ πληρωθεισῶν.

Ὁμοίως ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας οἱ πιστωταὶ οἱ δικαιούμενοι ἐξ εἰσπράξεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τιμολογίων συνοδευομένων ὑπὸ φορτωτικῶν ἢ γραμματίων, συναλλαγματικῶν ἢ ἄλλων ἀξιῶν παραδοθεισῶν εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς εἴσπραξιν.

3. Πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ ἔχοντες δανεισθῇ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρεωγράφων ἢ ἄλλων ἀξιῶν διατεθεισῶν ὁπωσδήποτε διὰ τὸ τυχὸν πέραν τοῦ χρέους αὐτῶν παραμένον ἐπὶ πλέον ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῶν χρεωγράφων των.

4. Διὰ τὴν μετατροπὴν εἰς δραχμὰς τῶν χρεωγράφων ἢ ἀξιῶν τῶν παραδοθέντων πρὸς φύλαξιν, εἴσπραξιν ἢ εἰς ἐνέχυρον λαμβάνεται τιμὴ ἀναγωγῆς ἡ ἀξία αὐτῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἐκκαθαρίσεως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀξία τῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἀξιῶν ὁρίζεται κατ' ἐκτίμησιν παρὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν, ἐπιτρεπομένης προσφυγῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν ἐκκαθαριστῶν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἀποφαινομένου ἀμετακλήτως.

5. Παρακαταθῆκαι, ἀξίαι πρὸς εἴσπραξιν, φύλαξιν ἢ ἐγγύησιν, χρεώγραφα, φορτωτικαί, συναλλαγματικαί, ἐμπορεύματα, γραμμάτια κλπ., ἐπιστρέφονται τοῖς δικαιούχοις, ἐφόσον ὑπάρχουσι παρὰ τῇ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζῃ.

6. Ἐφ' ὅσον αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἀξίαι εὑρεθῶσιν εἰς χεῖρας τρίτων, οἵτινες ἐδέχθησαν αὐτὰς ὡς ἐνέχυρον παρὰ τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης ἐπιτρέπεται τοῖς δικαιούχοις ἡ διεκδίκησις αὐτῶν ἔναντι ἐπιστροφῆς τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων, ὡς ἐνέχυρον τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΑΣΜΔ' «περὶ τῶν πληρωτέων τῷ κομιστῇ ἀνωνύμων χρεωγράφων.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ θέλουσι προβῆ εἰς μίαν προσωρινὴν διανομὴν καὶ μίαν ὁριστικὴν μετ' ἀπόφασιν τοῦ εἰσηγητοῦ τηρουμένου πάντως καὶ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος.

Ἡ προσωρινὴ διανομὴ θέλει ἐνεργηθῇ εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας ἀξίας λόγου εἰσπράξεις, ἡ δὲ ὁριστικὴ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως.

2. Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας στηριζομένην ἐπὶ συμφώνου γνώμης τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως ἡ τμηματικὴ καταβολὴ τῶν δόσεων τῆς προσωρινῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Τῆς προσωρινῆς διανομῆς μετέχουσιν οἱ καταθέται καὶ τούτοις ἐξομοιούμενοι πιστωταὶ τῆς Τραπέζης κατὰ τὰ κατωτέρω ποσοστὰ ἐπὶ τῶν καταθέσεων ἢ ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

2. Οἱ καταθέται μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 25000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τούτου.

3. Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 25000 μέχρι 50000 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 80 ο/ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν.

4. Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 50.000 μέχρις 100.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 70 ο/ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεών των καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 40.000 δραχμῶν.

5. Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 100.001 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 60 ο/ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 70,000 δραχμῶν.

6. Οἱ λοιποὶ πιστωταὶ δικαιοῦνται τῶν 25 ο/ο τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

7. Καταθέται ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν καὶ μέχρι τῶν 100.000 δραχμῶν ἀπολαμβάνουσι τῶν προηγουμένων εὐεργετημάτων μόνον ἐφόσον ὁ λογαριασμός των δὲν ἐνεφάνισε κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἔτος κατάθεσιν ποσοῦ ἀνωτέραν τοῦ πενταπλασίου ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, οἱ καταθέται οὗτοι δικαιοῦνται τοῦ ποσοστοῦ ἀποδόσεως τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ κατὰ τὴν ὡς ἄνω κλίμακα εἰς τὸ μεγαλείτερον ποσὸν καταθέσεων, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει ὁ λογαριασμός των κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἔτος.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰσπραχθεῖσαι ἀξίαι ἀπὸ τῆς ἐκκαθαριζομένης Τραπέζης ὡς καὶ καταθέσεις παρὰ ταύτῃ γενόμεναι τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἡμέραν παύσεως τῶν πληρωμῶν καὶ ἐντεῦθεν ἀποδίδονται ἐξ ὁλοκλήρου.

2. Καταθέσεις πάσης φύσεως γενόμεναι εἰς ἀντίκρυσμα ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν ἢ τῆς παροχῆς ἄλλης φύσεως ἐγγυήσεως ἀποδίδονται εἰς ἀκέραιον ἀκυρουμένων τῶν ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν ἢ ἐγγυήσεων.

3 Καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα γενόμεναι ἐπ' ὀνόματι διευθυντῶν ἢ διαχειριστῶν Ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν ἀποδίδονται εἰς τὸ ἀκέραιον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 150.000 δραχμῶν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος.

4. Καταθέσεις κληροδοτημάτων ἐχόντων φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς ἀποδίδονται εἰς τὸ ἀκέραιον.

5. Καταθέσεις ἀποδεδειγμένως ἀνήκουσαι εἰς ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐνοικιάσεως φόρων, μὴ ἐξωφληθέντων ἀποδίδονται κατὰ 80 ο/ο.

6. Καταθέσεις δημοσίων ὑπαλλήλων ἀποδίδονται μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 100.000 δραχμῶν εἰς ἀκέραιον.

7. Ἐμβάσματα καὶ ἐπιταγαὶ δικηγόρων διὰ λογαριασμὸν πελατῶν εἰς διαταγὴν Τραπεζῶν, γενόμεναι τρεῖς τὸ πολὺ ἡμέρας πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, πληρώνονται εἰς τὸ ἀκέραιον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων ἐν συνόλῳ.

8. Αἱ ἀποδόσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπονται νὰ ἀποδοθῶσι καὶ κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομήν.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ ἐνεχυροῦχοι ἢ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ τῆς Τραπέζης διὰ τὰ τυχὸν ἀκάλυπτα ὑπόλοιπα τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν δὲν μετέχουσι τῆς προσωρινῆς διανομῆς, ἀλλὰ τῆς ὁριστικῆς τοιαύτης.

2. Αἱ συμβάσεις ἐνοικιάσεως καταστημάτων παρὰ τῆς Τραπέζης δύνανται νὰ διαλυθῶσι δι' ἀποφάσεως τῶν ἐκκαθαριστῶν, μὴ γενομένης ἐκ τούτου οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν οἰκημάτων μόνον ἂν προηγηθῇ θέμενος περὶ τούτου προειδοποίησις.

3. Τράπεζαι ἀρνηθεῖσαι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 2 περίοδος 1 ἡμέραν παύσεως τῶν πληρωμῶν ἢ μετὰ ταύτην τὴν πληρωμὴν ἐπιταγῶν ἐκδοθεισῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐκκαθαριζομένης δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τόκων.

Ἄρθρον 12.

Αἱ καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν ἀποδίδονται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα ποσοστὰ ὑπολογιζόμεναι εἰς τὴν τιμὴν σταθεροποιήσεως τοῦ ἰσοτίμου εἰς δραχμὰς τῆς λίρας στερλίνας ἐξευρισκομένης ἐκ τῆς ἰσοτιμίας (PARITE) αὐτῆς πρὸς τὸ δολλάριον κατὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 2 περίοδος 1 ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 13.

Πᾶσα πρόσληψις προσωπικοῦ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἢ διορισμὸς δικηγόρου ἐνεργεῖται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐκκαθαρίσεως.

Ἄρθρον 14.

Ἡ καταβολὴ τῶν πιστωτῶν τῆς προσωρινῆς διανομῆς εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δικαιούχους γίνεται κατὰ τὴν κατωτέρω σειρὰν προτεραιότητος.

α') Προηγοῦνται τὰ ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἡμέραν παύσεως τῶν πληρωμῶν καὶ ἐφεξῆς μισθώματα τῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης μεμισθωμένων ἀκινήτων.

β' Ἔπονται οἱ καταθέται Ταμιευτηρίου μέχρι δραχμῶν 50.000.

γ') Ἔπονται οἱ καταθέται Ταμιευτηρίου ἄνω τῶν 50.000 οἱ καταθέται πάσης φύσεως καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι ἀνεξαρτήτως ποσοῦ

δ') Ἀκολουθοῦσιν οἱ λοιποὶ πιστωταί.

Ἄρθρον 15

Ἐὰν μετὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν ὑφίσταται ἐνεργητικόν, γίνεται ὁριστικὴ διανομή, εἰς ἣν κατὰ πρῶτον λόγον λαμβάνουσι μέρος συμμέτρως πάντες οἱ μὴ λαβόντες τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν καταθέσεων αὐτῶν καταθέται. Τούτων ἔπονται οἱ καταθέται καὶ οἱ λοιποὶ πιστωταί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετασχόντων τῆς πρώτης διανομῆς διὰ τὰ ὀφειλόμενα αὐτοῖς ὑπόλοιπα, ὡς καὶ τῶν ἐνεχυρούχων καὶ ἐνυποθήκων δανειστῶν διὰ τὰ ἀκάλυπτα ὑπόλοιπα τῶν ἀπαιτήσεών των.

Ἄρθρον 16.

Τὰ διαθέσιμα τῆς ἐκκαθαρίσεως κατατίθενται ἐπὶ τόκῳ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, αἱ δὲ πληρωμαὶ διενεργοῦνται δι' ἐπιταγῶν τῆς Τραπέζης ταύτης.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἐκ δεδουλευμένων μισθῶν μέχρι τῆς ἀπολύσεώς των καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου προνομιακῶς κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν εἴτε καὶ πρὸ αὐτῆς, παρακρατουμένων πάντως τῶν τυχὸν ὀφειλῶν ἢ προκαταβολῶν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λόγῳ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν πρόκειται περὶ μηνιαίων μισθῶν ἄνω τῶν δραχμῶν 3.000 διὰ τὸ πέραν τῶν ὁποίων ποσὸν οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας Ταμιευτηρίου. Ἐπὶ τῶν τοιούτων δυνάμει τοῦ νόμου 2112 ἀποζημιώσεων δὲν χωρεῖ συμψηφισμὸς διὰ δύο τοὐλάχιστον μηνιαίους μισθούς.

2. Ἀπαιτήσεις τῶν ὑπαλλήλων διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1931 τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέσεις.

Κατὰ τὴν ἀπόδοσιν κρατοῦνται πᾶσαι αἱ τυχὸν ὀφειλαὶ ἢ προκαταβολαί.

Ἄρθρον 18.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐπισπεύσεως τῆς προσωρινῆς διανομῆς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλη τις Τράπεζα δύνανται νὰ προβαίνωσιν εἰς προκαταβολὰς πρὸς τὴν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζαν ὑπὸ τύπον δανείου καὶ ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς, ἀποδίδονται δὲ αὗται προνομιακῶς προηγούμεναι παντὸς ἑτέρου κατὰ νόμον προνομίου κατὰ τὰ ὁριοθησόμενα δι' εἰδικῆς συμβάσεως μετὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 19.

1. Ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ πρὸ τῆς τελικῆς διανομῆς ὑποβάλλεται τὸ πόρισμα αὐτῆς μετὰ τῶν σχετικῶν στοιχείων τῆς ἐκκαθαρίσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν εἰς ὃν ὑποβάλλει καὶ ὁ εἰσηγητὴς ἰδίαν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκκαθαρίσεως. Ὁ Πρόεδρος ἐπικυροῖ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τὴν ἐκκαθάρισιν. Ὡς πρὸς τὰ μὴ ἐπικυρωθέντα μέρη τῆς ἐκκαθαρίσεως διατάσσει τ' ἀναγκαιοῦντα μέτρα κατ' οἰκείαν κρίσιν. Ἐνώπιον τοῦ Προέδρου δύναται νὰ παρίσταται καὶ πᾶς ἐνδιαφερόμενος. Ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ὑπάγεται καὶ πᾶσα προσωρινὴ διανομή. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου εἶναι ἀμετάκλητος. Δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐν τῷ δελτίῳ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

2. Ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐκκαθαρίσεως οἱ ἐκκαθαρισταὶ ὑποβάλλουσι ἔκθεσιν λογοδοσίας εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς ὃν ὑποβάλλεται ἡ ἰδία ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ. Ἡ ἔκθεσις τῆς λογοδοσίας ἐγκρίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου κρίνοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 640 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ περιλαμβάνει τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκκαθαριστῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης. Ἐπὶ ταύτης ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 35 παράγραφος 3 τοῦ νόμου 2190

3. Κατὰ τὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν δικαιοῦται εἰς παρέμβασιν πᾶς ἐνδιαφερόμενος.

Ἄρθρον 20.

1. Νομιμοποιεῖται ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνάθεσις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ διαχειριστοῦ εὐθυνομένου διὰ τὴν διαχείρισιν ταύτην ὡς μέλους Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀνωνύμου Ἑταιρείας.

2. Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου τοῦ νόμου περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. «περὶ εἰδικῶν διατάξεων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ἢ καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ὅπου τοῦ παρόντος γίνεται λόγος περὶ προέδρου Πρωτοδικῶν νοεῖται ὁ τῆς ἕδρας τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης.

Ἄρθρον 21.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—20 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Τρικκάλων Α. Ε. 2) Τραπέζης Μουχτάρη ἐν Τρικκάλοις, 3) Τραπέζης Ἀδελφῶν Πρασουλίδου ἐν Καλαμπάκᾳ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδοθησομένης διὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

2. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἡμέρας τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθη σχετικὴ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας λαμβάνει χώραν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

3. Τὰ ποσοστὰ τῆς προσωρινῆς διανομῆς καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δημοσιευομένης διὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 22.

1. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θέλει προκαλέσει τὴν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου βεβαίωσιν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν τῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Κοσμαδοπούλου Α. Ε., 2) Τραπέζης Χολέβα καὶ Γ. Μαρκατᾶ Υἱοὶ ἐν Λαρίσῃ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τοῦ παρόντος.

2. Ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναγραμμένων Τραπεζῶν, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5167 περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς ἀνωνύμου ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Τράπεζα Κοσμαδοπούλου καὶ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1932 Διατάγματος περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 5467 εἰς τὴν ἐν Λαρίσῃ ῥύθμισιν ἑταιρειῶν Α. Χολέβα καὶ Γ. Μαρκατᾶ Υἱοὶ τροποποιουμένων κατὰ τὰ κάτωθι.

3. Δάνεια ἢ καταθέσεις εἰς αὐτούσιον ξένον συνάλλαγμα γενόμεναι τὸ πολὺ πρὸ ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος νόμων καὶ μεταβληθεῖσαι δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων εἰς ἀναγκαστικὴν παρακαταθήκην ἀποδίδονται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ 25.000 δολλάρια ἢ ἴσης ἀξίας ἄλλο ξένον συνάλλαγμα, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10 καὶ 12 τοῦ παρόντος.

4. Ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐν λόγῳ Τραπεζῶν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ Εἰσηγητοῦ διαφοραὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παράγρ. 2 καὶ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 10, παράγραφοι 8, 12, 13 καὶ 19 τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθησομένου εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 25 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΑΛΑΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Α. ΜΑΚΚΑΣ, Ι. ΜΠΟΥΓΑΣ, Α. ΕΥΓΕΒΙΝΑΣ.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 10 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Αἱ ἀποδόσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπεται νὰ ἀποδοθῶσι καὶ κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν ἀφ' ἑτοῦ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως».

2. Τὸ ἄρθρον 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Πᾶσα πρόσληψις τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἢ διορισμὸς δικηγόρου ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως».

3. Τὸ ἄρθρον 21 παράγρ. 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως 20 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Τρικκάλων Α. Ε., 2) Τραπέζης Μουχτάρη ἐν Τρικκάλοις, 3) Τραπέζης Ἀδελφῶν Πρασουλίδου ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ 4) Τραπέζης Ἀδελφῶν Τσαγανοπούλου ἐν Καρδίτσῃ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας δημοσιευομένης διὰ τοῦ δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

4. Τὸ ἄρθρον 22 παράγρ. 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Δάνεια ἢ καταθέσεις εἰς αὐτούσιον ξένον συνάλλαγμα γενόμεναι τὸ πολὺ πρὸ ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος νόμων καὶ μεταβληθεῖσαι δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων εἰς ἀναγκαστικὴν παρακαταθήκην ἀποδίδονται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ 25.000 δολλάρια ἢ ἴσης ἀξίας ἄλλο ξένον συνάλλαγμα, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10 καὶ 12 τοῦ παρόντος».

5. Ἡ παράγρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐν λόγῳ Τραπεζῶν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ εἰσηγητοῦ διαταγὴ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παράγρ. 2 καὶ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 10 παράγρ. 8 τῶν ἄρθρων 12, 13 καὶ 19 τοῦ παρόντος.

6. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 17 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Δικαιώματα ἐξ ἀμοιβῶν δικηγόρων συμβολαιογράφων καὶ δικαστικῶν κλητήρων ἐξ ὑποθέσεων ἀνατεθεισῶν αὐτοῖς πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν ἐφόσον ἐν συνόλῳ δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 100.000 δραχμάς».

Συζητουμένου εἴτα τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς ὁ κ. ὁ κ. **Κουλουμβάκης** κηρύσσηται κατ' αὐτοῦ ὑποστηρίζων ὅτι ἐὰν τὰ ἀγορασθέντα ὑπὸ τοῦ Κράτους ἔλαια διατεθοῦν εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν θὰ πέσουν αἱ τιμαί. Ὑπενθυμίζει ὅτι κατὰ πάσας τὰς γενομένας συζητήσεις ὑπεστηρίχθη ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἐλαίου μία ζημία εἰς τὸ Κράτος, εἰς τοῦτο δὲ συνεφώνησε καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Συνεπῶς τὸ Νομοσχέδιον ἔρχεται εἰς ἀντίφασιν πρὸς τοὺς ἐπιδειωχθέντας σκοποὺς διὰ τῶν μέτρων περὶ προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.

Ν. Γεωργιλαδάκης τὸ Κράτος καὶ μὲ τὴν σημερινὴν τιμὴν κερδίζει.

Ὁ κ. ***Ν. Τσαρλαμπᾶς***. Ὁμιλῶν διὰ μακρῶν κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου τονίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εὐχέρεια διοχετεύσεως τοῦ ἐλαίου εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, διότι αὕτη ἀποτελεῖ σοβαρὸν κίνδυνον διὰ τοὺς ἐλαιοπαραγωγούς. Τὸ μοναδικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον ἐλήφθη διὰ τὸ ἔλαιον, τορπιλλίζεται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου αὐτοῦ. Προσθέτει ὅτι ἀντιπρόσωποι τῶν ἐλαιοπαραγωγικῶν μερῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ ψηφίσουν τοιοῦτον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον σφαγιάζει τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον ἐλήφθη ὑπὲρ τοῦ ἐλαίου καὶ οὐχὶ τοὐλάχιστον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Παρατηρεῖ κατόπιν ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανεὶς λόγος νὰ εὑρίσκεται τὸ ἀγορασθὲν ἔλαιον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἀποθηκευμένον ἐπὶ τόσους μῆνας καὶ νὰ ὑποβάλληται εἰς τὰ Γενικὰ ἔξοδα.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι πρόκειται περὶ μεγάλης ποσότητος, ἡ ὁποία θὰ διατεθῇ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Πρόκειται περὶ μικρᾶς ποσότητος, ἡ ὁποία ἐὰν πωληθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς ἠμπορεῖ νὰ βλάψῃ περισσότερον τὰς τιμὰς τοῦ ἐλαίου. Τονίζει ὅτι πωληθείσης τῆς μεγαλυτέρας ποσότητος τοῦ ἐλαίου ἀνεπεξεργάστου δὲν ἀπομένουν παρὰ 100 χιλιάδες ὀκάδες ἡ διάθεσις τῶν ὁποίων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δὲν ἔχει καμμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν τιμῶν. Ἐὰν δὲν ψηφισθῇ τὸ Νομοσχέδιον, ἢ θὰ πωληθῇ ἡ ποσότης αὕτη εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἢ θὰ τὸ ἀφίσωμεν τὸ ἔλαιον νὰ καταστραφῇ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι φρόνιμον.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** λέγει ὅτι ἡ διάθεσίς του εἰς τὸ ἐσωτερικὸν θὰ ἐπηρρεάσῃ τὰς τιμὰς καὶ τονίζει ὅτι καὶ ὁ ψυχολογικὸς ἀκόμη λόγος θὰ συνετέλει εἰς τοῦτο.

Σ. Σῖμος. Βάσις, λέγει, τοῦ διατάγματος περὶ προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς ἦτο ἡ συγκέντρωσις ὑπὸ τοῦ κράτους ποσότητος ἐλαίου ἥτις μὲ ζημίαν θὰ ἐξήγετο εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς ἐπεβάλομεν εἰς τὰς νήσους μίαν εἰσφοράν. Ἐκ τῆς παρεμβάσεως αὐτῆς τὸ κράτος ἐκέρδισε καὶ ἐνῷ ἐκέρδισε, ἔρχεται περιέργως νὰ ῥίψῃ πάλιν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἕνα ποσὸν ἐλαίου καὶ νὰ διαταράξῃ τὰς τιμάς. Ἀφίνω, προσθέτει, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶχε δηλώσει ὅτι ὅτι δήποτε ποσὸν ἤθελε πλεονάσει ἐκ τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς τοῦ Κράτους δὲν θὰ εἰσήγετο εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλὰ θὰ διετίθετο καὶ πάλιν ὑπὲρ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.

Ι. Βαλαλᾶς. (Ὑπ. Γεωργίας). Ἐτονίσαμεν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὅτι οὐδεμία διάταξις τοῦ νομοσχεδίου μεταβάλλει τὰς βασικὰς διατάξεις περὶ διαθέσεως τῶν τυχὸν κερδῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ βεβαιότητος, ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρεμβάσεως αὐτῆς τοῦ κράτους διότι χρειάζεται νὰ γίνῃ ἡ ἐκκαθάρισις, ἡ ὁποία δὲν ἔγινε καὶ ἐκ τῆς ὁποίας θὰ διαπιστωθῇ ἂν θὰ ὑπάρξουν κέρδη ἢ ζημίαι, διότι εἶναι ἄγνωστόν τι διακυμάνσεις θὰ ἔχωμεν εἰς τὰς τιμάς.

Σ. Σῖμος. Ἐὰν ἐλαμβάνατε ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ μέγεθος τῆς νέας ἐσοδείας θὰ ἐβλέπατε τί κίνδυνον θὰ διατρέξουν αἱ τιμαὶ ἐκ τῆς ἐπαναρρίψεως εἰς τὴν ἀγορὰν ἑνὸς ποσοῦ 500 χιλιάδων ὀκάδων.

Ι. Βαλαλᾶς. (Ὑπ. Γεωργίας). Ἠμπορῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι οὔτε 100 χιλ. ὀκάδες δὲν θὰ εἶναι τὸ ποσὸν ποὺ θὰ πέσῃ εἰς τὴν ἀγοράν.

Σ. Σῖμος. Οὔτε μίαν ὀκᾶν ἡμεῖς δὲν θέλομεν. Συνεπῶς, τονίζει, εἶναι ἀνάγκη νὰ διαγραφῇ τὸ 3 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπ. Γεωργίας). Διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι οἱ φόβοι σας εἶναι ἔωλοι καὶ ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν πρόθεσιν ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑπονομεύσῃ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβε ὑπὲρ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς δὲν θὰ ἐπέμενον ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ ὑπάρχει ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἡ ὁποία εἶναι ἀναγκαία καὶ ἡ ὁποία εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει φαίνεται ὅτι οἱ ἀντιλέγοντες παρεξηγοῦν καὶ δὲν ἠννόησαν τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, ἐκλαβόντες ὅτι ἔχει πρόθεσιν ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑπονομεύσῃ τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς μέτρα.

Οἱ κ. ***Κουλουμβάκης*** καὶ ***Γεωργιλαδάκης*** διαμαρτύρονται.

Ι. Βαλαλᾶς (Ὑπ. Γεωργίας). κ. Πρόεδρε δὰ νὰ μὴ γεννᾶται ἡ ἐντύπωσις ἐκ παρεξηγήσεως ὅτι ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ μειώσῃ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐλαίου προστασίαν της, παρακαλῶ τὸ νομοσχέδιον νὰ ἀναβληθῇ.

Πρόεδρος Τὸ νομοσχέδιον διαγράφεται.

Μεθ' ὃ προτάσει τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀποφάσει τῆς Βουλῆς θεωρεῖται ὡς μὴ ψηφισθὲν τὸ προηγουμένως θεωρηθὲν ὡς ψηφισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν πρατηρίων τῶν ἀλευροβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4817, 4932 κλπ. ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν 4817, 4932 κλπ., ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΠΖ' τῆς 13 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4817, 4932 κλπ., ἀφο-

ρώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς» τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον ὡς κάτωθι :

"Αρθρον 1.

Οἱ ἀφορῶντες τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς νόμοι 4817, 4932 κλπ. τροποποιοῦνται, συμπληροῦνται καὶ κωδικοποιοῦνται ὡς ἕπεται:

Α'. Σύστασις καὶ σκοπὸς Κ.Ε.Π.Ε.Σ.

"Αρθρον 2.

Πρὸς προστασίαν καὶ βελτίωσιν τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν, καὶ ἰδίᾳ τοῦ σίτου, συνιστᾶται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας Ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς» (συντετμημένως ΚΕΠΕΣ) ἀποτελοῦσα διὰ τὰς πρὸς τρίτους συναλλαγὰς αὐτῆς ἴδιον νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐκπροσωπούμενον ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς καὶ Δικαστικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

"Αρθρον 3.

Εἰδικώτεροι σκοποὶ τῆς ὡς ἄνω Ὑπηρεσίας εἶναι :

α') Ἡ διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἐγχωρίου σίτου ἐξίσωσις τῶν τιμῶν αὐτοῦ πρὸς τὰς τιμὰς τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου τοιούτου ἀναλόγου ποιότητος, ὡς καὶ ἡ συγκράτησις αὐτῶν εἰς ἐπίπεδα ἱκανοποιητικὰ διὰ τοὺς παραγωγοὺς εἰς περιόδους σοβαρῶν ὑποτιμήσεων τοῦ προϊόντος ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἀγορᾷ.

β') Ἡ ὑποβοήθησις τῆς ἐπιτοπίου βιομηχανοποιήσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου διὰ τῆς διοχετεύσεώς του εἰς τὰς ἀλευροβιομηχανίας τῶν παραγωγικῶν Κέντρων, ὑπὸ ὅρους διευκολύνοντας τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν αὐτῶν.

γ') Ἡ εἰς τὰς σιτοπαραγωγικὰς περιφερείας ἵδρυσις Κεντρικῶν Ἀποθηκῶν καὶ ἡ ὑποβοήθησις τῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοπικῶν τοιούτων.

δ') Ἡ προμήθεια σπόρων ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν σιτηρῶν καὶ διάθεσις αὐτῶν εἰς τοὺς γεωργούς, ὡς καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς σποροπαραγωγῆς.

ε') Ἡ παροχὴ χρηματικῶν βραβείων εἰς προοδευτικοὺς σιτηροπαραγωγοὺς καὶ ἡ χρηματοδότησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας συνιστωμένων Κέντρων Βελτιώσεως τῆς σιτοκαλλιεργείας.

στ') Ἡ ὑποστήριξις τῶν τιμῶν τῆς κριθῆς καὶ βρώμης διὰ τῆς ἐξαγορᾶς καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

ζ') Ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ Εἰδικοῦ Σταθμοῦ Καλλιτερεύσεως Φυτῶν ἢ ἄλλων συναφῶν Κρατικῶν Ἱδρυμάτων, ὡς καὶ τοῦ Ταμείου Μηχανικῆς Καλλιεργείας.

"Αρθρον 4.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. σκοπῶν τῆς ΚΕΠΕΣ συνάπτονται μέχρι τέλους Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, τὸ βραδύτερον, μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐκπροσωπούντων ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης καὶ τῆς Προνομιούχου Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἢ ἄλλου Ὀργανισμοῦ Συμβάσεις χρηματοδότησεως τῶν ἐργασιῶν καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξαγοραζομένων προϊόντων, ἐν ταῖς ὁποίαις καθορίζονται οἱ ὅροι ὑφ' οὓς οἱ εἰρημένοι Ὀργανισμοὶ ἀναλαμβάνουν τὰς ἐν λόγῳ ἐργασίας.

2. Διὰ τῶν ὡς ἄνω Συμβάσεων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐγγυᾶται πρὸς τὴν συμβαλλομένην Τράπεζαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ πληρωμὴν παντὸς χρηματικοῦ ὑπολοίπου τυχὸν ἀπομένοντος εἰς χρέωσιν τοῦ οἰκείου λογαριασμοῦ καὶ εἰς βάρος τῆς συμβαλλομένης Τραπέζης, μετὰ τὴν πραγματοποίησιν ὅλων τῶν ὑπὲρ τῆς ΚΕΠΕΣ εἰσπράξεων εἰς τὸ τέλος τῆς οἰκείας οἰκονομικῆς χρήσεως, ἑκάστης οἰκονομικῆς χρήσεως τῆς ΚΕΠΕΣ ὁριζομένης ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους μέχρις τῆς 30ῆς Ἰουνίου τοῦ ἑπομένου.

3. Αἱ συμβάσεις αὗται ὡς καὶ αἱ ἐκ τούτων σχέσεις ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου, δύνανται δὲ νὰ περιορίζωνται μόνον μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς ἢ ἄλλης Τραπέζης, ὁπότε ἡ διαχείρισις τῶν προϊόντων ἀνατίθεται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἢ ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ δι' ἰδίων ὀργάνων καὶ μέσων, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁριζόμενα.

Β'. Συγκέντρωσις καὶ διάθεσις τοῦ σίτου.

1ον Ἐξαγορά.

"Αρθρον 5.

1. Ἡ ἐξαγορὰ τοῦ ἐγχωρίου σίτου γίνεται κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς ΚΕΠΕΣ ὑπὸ εἰδικῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως εἰς τὰς περιφερείας Βοιωτίας, Φθιώτιδος, Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ Θράκης. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένης μέχρι τέλους Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους τὸ βραδύτερον, ἡ ἐξαγορὰ δύναται νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας.

2. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται νὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ σίτου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ εἰς ὡρισμένας περιφερείας τὰς Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν, παρέχουσα εἰς αὐτὰς τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας καὶ ἣν ἤθελεν ἐγκρίνει ἀμοιβήν. Οἱ ὅροι τῆς ὑπὸ τῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν ἀναλήψεως τῆς ἐργασίας ταύτης καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ.

3. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν λήγει καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ παραλαβὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ οὐχὶ πέραν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ γνωστοποιεῖται διὰ δύο ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τουλάχιστον πρὸ δεκαπενθημέρου. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται ἡ ΚΕΠΕΣ νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν ἐπὶ ἕνα μῆνα τὸ πολύ, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

4. Δικαιοῦνται πρὸς παράδοσιν σίτου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συγκεντρώσεως οἱ παραγωγοὶ καὶ οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ καὶ Ἑνώσεις των, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν μελῶν των παραγομένας ποσότητας, ἔτι δὲ οἱ κάτοχοι ἢ ὁπωσδήποτε ἐκμεταλλευόμενοι ἀλωνιστικὰς μηχανάς, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰς εἶδος εἰσπραττόμενα δικαιώματα ἀλωνισμοῦ.

"Αρθρον 6.

1. Διὰ τὴν ἐξαγοραὶν ὁ ἐγχώριος σῖτος, εἰδικοῦ βάρους οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 70 χιλ)μων κατὰ ἑκατόλλιτρον, κατατάσσεται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτοῦ, εἰς κατηγορίας καὶ ἀντιστοίχους τιμάς.

Αἱ τιμαὶ αὗται καθορίζονται ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συγκεντρώσεως δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ, λαμβανούσης ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἐκτίμησίν της τὰς τιμὰς τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου ἐν Πειραιεῖ μετὰ τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐν γένει.

Εἰς τὰς οὕτω ἐξευρισκομένας τιμὰς ἐξαγορᾶς δύναται ἡ ΚΕΠΕΣ νὰ προσθέτῃ μέχρι μιᾶς δραχμῆς κατ' ὀκᾶν, ὡς περιθώριον προστασίας καὶ σταθεροποιήσεως αὐτῶν.

2. Αἱ ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ καθοριζόμεναι κατὰ τ' ἀνωτέρω τιμαὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δυναμένου νὰ μειοῖ ἢ καὶ ν' αὐξάνῃ ταύτας, ἰδίᾳ δὲ εἰς περιόδους σοβαρῶν διακυμάνσεων τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου ἐν τῇ Χώρᾳ.

3. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀποφασίζῃ καὶ τὴν παραλαβὴν σίτου, εἰδικοῦ βάρους κατωτέρου τῶν 70, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν 68 χιλ)μων κατὰ ἑκατόλλιτρον, καθορίζουσα κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀνάλογους τιμὰς καὶ προσθέτους κατηγορίας.

"Αρθρον 7.

1. Αἱ τιμαὶ ἐξαγορᾶς νοοῦνται διὰ σῖτον μὴ περιέχοντα ξένας ὕλας εἰς ἀναλογίαν μείζονα τῶν 2 ο)ο. Τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον τῆς ἀναλογίας ταύτην ποσοστὸν ξένων ὑλῶν ἐκπίπτεται κατὰ ἴσον ποσοστὸν ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ βάρους, κατὰ τὴν ἐπιζυγίῳ παραλαβὴν τοῦ προϊόντος. Ἐπίσης ἐκπίπτεται 1 ο)ο πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων φύρας.

Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀποκλείῃ τῆς παραλαβῆς προϊὸν περιέχον ξένας ὕλας εἰς ἀναλογίαν ἀνωτέραν τῶν 5 ο)ο ἢ νὰ ὁρίζῃ πρόσθετον κατὰ κλίμακα ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ ζυγίου ἢ τῆς τιμῆς.

2. Ὡς ξένη ὕλη θεωροῦνται καὶ οἱ σπασμένοι κόκκοι σίτου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τμημάτων μικροτέρων τοῦ ἡμίσεος κόκκου, ἔτι δὲ καὶ οἱ ὑπὸ δαυλίτου προσβεβλημένοι τοιοῦτοι, ἐφ' ὅσον ὁ βαθμὸς τῆς προσβολῆς δὲν ἀποκλείει τὴν παραλαβὴν τοῦ προϊόντος. Τὰ τῆς ἀποδοχῆς σίτου προσβεβλημένου ὑπὸ δαυλίτου καθορίζονται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ διὰ τῶν Εἰδικῶν Κανονισμῶν παραλαβῆς καὶ ποιοτικῆς κατατάξεως τοῦ προϊόντος.

3. Διὰ τῶν ἰδίων Κανονισμῶν καθορίζονται οἱ γενικοὶ ὅροι οὓς δέον νὰ πληροῖ τὸ παραλαμβανόμενον προϊόν, ὁ τρόπος τῆς κατατάξεως αὐτοῦ εἰς ποιότητας καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ξένων ὑλῶν, τὰ προσόντα καὶ ἀποζημιώσεις τῶν προσλαμβανομένων διὰ τὴν ἐκτίμησιν προσώπων κλπ. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένου καὶ νὰ τροποποιῇ τούτους.

2. Διάθεσις εἰς Ἀλευροβιομηχάνους ἐνδοχώρας.

"Αρθρον 8.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ χορηγεῖ ἀναλόγως τῶν διαθεσίμων της εἰς τοὺς ἐν ταῖς περιφερείαις τῆς Συγκεντρώσεως Μεσογείους Κυλινδρομύλους, ἡμερησίας κατὰ 24ωρον δυναμικότητος οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν δέκα χιλιάδων χιλιογράμμων καὶ διαθέτοντας ἐγκαταστάσεις καταλλήλους καὶ ἱκανὰς διὰ παραγωγὴν λευκῶν ἀλεύρων εἰς τὸ ἥμισυ τουλάχιστον τῆς δυναμικότητος των, τὴν κατὰ τὴν κρίσιν της ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν λειτουργίαν των ποσότητα ἐγχωρίου σίτου. Ἡ χορήγησις αὕτη, δυναμένη νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς μύλους δυναμικότητος κατὰ 24ωρον ἓξ τόννων καὶ ἄνω, ἐφ' ὅσον λειτουργοῦν εἰς Νομοὺς ἢ ἐπαρχίας ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 40.000 κατοίκων εἰς οὓς δὲν ὑφίστανται Μεσογειακαὶ Ἀλευροβιομηχανίαι πληροῦσαι τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, γίνεται δυνάμει εἰδικῆς συμφωνίας, συναπτομένης μεταξὺ τῆς τελευταίας ταύτης καὶ τῶν ἐκμεταλλευομένων τοιούτους Μύλους ὑποβαλλομένης ἄνευ οὐδεμιᾶς προσκλήσεως τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, ἐξαιρετικῶς δὲ ἐφέτος μέχρι 15 Ἰουλίου, καὶ συνοδευομένης ἀπὸ ὑπεύθυνα στοιχεῖα ἐμφαίνοντα ἐπαρκῶς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ τὴν δυναμικότητα καὶ καταλληλότητα τῶν ἐγκαταστάσεών των, ὡς καὶ τὴν ἀλεσθεῖσαν κατὰ τὸ παρελθὸν ποσότητα.

Διὰ τῶν συμφωνιῶν τούτων οἱ ἄνω ἀγορασταὶ παρέχουσι πάντοτε τὰς ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ὁριζομένας ἐγγυήσεις, διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις των ἄλεσιν τῆς παραχωρουμένης ποσότητος ἐγχωρίου σίτου μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ ἑπομένου ἔτους τὸ βραδύτερον. Αἱ ὡς ἄνω συμφωνίαι ἰσχύουσιν ἅμα τῇ ἐγκρίσει των ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Αἱ τιμαὶ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω διατιθεμένου ἐγχωρίου σίτου, νοοῦνται διὰ παράδοσιν αὐτοῦ ἐλευθέρου δημοτικοῦ φόρου, εἰς ἀποθήκας, ἢ ἐπὶ βαγονίων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἀγοραστοῦ, καθορίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου, ὃν δι' ἀποφάσεών της ἤθελε καθορίζῃ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὡς κυρίως ὑπὸ τῆς ἀλευροβιομηχανίας χρησιμοποιούμενον. Αἱ τιμαί, τοῦ ἀνωτέρω ἀλλοδαποῦ σίτου νοοῦνται ἐν Πειραιεῖ, μετὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τελῶν καὶ φόρων πλὴν τῆς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δελτίων ἐπιβαρύνσεως καὶ μὲ τιμὴν συναλλάγματος ἴσην πρὸς τὴν ὑπολογιζομένην διὰ τοὺς εἰσαγωγεῖς σίτου.

3. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τιμαὶ πωλήσεως ἀφορῶσι τὰς ποσότητας ἐγχωρίου σίτου τὰς παρεχομένας εἰς ἕκαστον ἀγοραστὴν ἐκ τῶν πλησιοχώρων πρὸς αὐτὸν περιφερειῶν, ὁριζομένων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ. Διὰ ποσότητας τυχὸν χορηγουμένας ἐξ ἄλλων περιφερειῶν, αἱ τιμαὶ αὗται αὐξάνονται κατὰ τὰ μεταφορικὰ ἔξοδα μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ ὑποχρεοῦται ὁ τελευταῖος νὰ τὰς παραλάβῃ δαπάναις του ἀπὸ τὰς οἰκείας ἀποθήκας Συγκεντρώσεως.

4. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ εἰς τὰς Ἐπιλιμενίους Ἀλευροβιομηχανίας Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκοῦσιν οἱ πλησιόχωροι Μεσογειακοὶ Ἀλευρόμυλοι.

"Αρθρον 9.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐξασφαλίσει τὰς ἀπαιτουμένας κατὰ τὴν κρίσιν της ἐγγυήσεις, νὰ χορηγῇ ἐπὶ πιστώσει καὶ ἐντόκως εἰς τὰς συμβαλλομένας μετ' αὐτῆς Μεσογείους Ἀλευροβιομηχανίας ποσότητας σίτου μὴ δυναμένας πάντως νὰ ὑπερβῶσι τὸ δέκατον τοῦ συνόλου τῆς παραχωρηθείσης εἰς ἑκάστην ποσότητας.

2. Ἡ ΚΕΠΕΣ δικαιοῦται νὰ ἐξαιρῇ κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν της κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου χορηγήσεως σίτου Κυλινδρομύλους πληροῦντας μὲν τὰς ἐν παράγρ. 1 τοῦ ἰδίου ἄρθρου προϋποθέσεις δυναμικότητος καὶ καταλληλότητος τῶν ἐγκαταστάσεων, ἱδρυθέντας ὅμως ἢ βελτιωθέντας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καὶ εἰς περιφερείας ἅς, κατὰ τὴν κρίσιν της, ἐξυπηρετοῦσιν ἐπαρκῶς ἕτεροι τοιοῦτοι.

3. Διάθεσις εἰς Ἐπιμελητείαν Στρατοῦ.

"Αρθρον 10.

1. Ἡ Ἐπιμελητεία Στρατοῦ ἀπαλλάσσεται τῆς εἰς τὰ Τελωνεῖα προσαγωγῆς Δελτίων κατὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς ἐνεργουμένας εἰσαγωγὰς ἀλλοδαποῦ σίτου, παραλαμβάνει ὅμως κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν, προκαλουμένης ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ, ποσοστὸν ἐγχωρίου σίτου τῆς Συγκεντρώσεως οὐχὶ ἐλάσσον τῶν 25 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν ἀναγκῶν τῶν εἰς τὰς περιφερείας τῆς Συγκεντρώσεως μονάδων.

2. Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τοῦ σίτου τούτου καθορίζονται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης αὐτοῦ ἀξίας, ὑπολογιζομένης ὡς ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

4. Ὑποχρεωτικὴ διάθεσις εἰς εἰσαγωγεῖς ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἀλεύρων

"Αρθρον 11.

1. Κατὰ πᾶσαν εἰσαγωγὴν σίτου ἢ ἀλεύρων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὀφείλει ὁ εἰσαγωγεὺς νὰ προσαγάγῃ εἰς τὰς οἰκείας Τελωνειακὰς Ἀρχὰς Δελτίον ἐκδόσεως τῆς ΚΕΠΕΣ, εἰς ἔνδειξιν ἀγορᾶς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀναλόγου ποσοστοῦ ἐγχωρίου σίτου τῆς Συγκεντρώσεως (Δελτίων Ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου ἢ Δελτίον Α') ἢ καταβολῆς τῆς νενομισμένης διαφορᾶς τιμῆς ("Αδεια εἰσαγωγῆς ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἀλεύρων ἢ Δελτίον Β').

2. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσοστὸν ὑποχρεωτικῆς ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου ἢ ἡ ἀντ' αὐτοῦ καταβαλλομένη διαφορὰ τιμῆς καθορίζονται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστης συγκεντρώσεως. Τὸ ποσοστὸν ὑποχρεωτικῆς ἀγορᾶς εἶναι πάγιον κατ' ἔτος μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς διαθεσίμου ποσότητος ἐγχωρίου σίτου. Ἡ ἀντ' αὐτοῦ καταβαλλομένη διαφορὰ τιμῆς, ἀντιπροσωπεύουσα τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου τὴν τυχὸν προκαλουμένην ἐκ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑποχρεωτικῆς διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου τοιούτου, ὁρίζεται κατὰ εἰσαγόμενον χιλιόγραμμον σίτου ἢ ἀλεύρων καὶ εἶναι μεταβλητὴ μὲν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ ἐφ' ὅσον ἐκ

ρώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς» τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον ὡς κάτωθι :

"Αρθρον 1.

Οἱ ἀφορῶντες τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς νόμοι 4817, 4932 κλπ. τροποποιοῦνται, συμπληροῦνται καὶ κωδικοποιοῦνται ὡς ἕπεται:

Α'. Σύστασις καὶ σκοπὸς Κ.Ε.Π.Ε.Σ.

"Αρθρον 2.

Πρὸς προστασίαν καὶ βελτίωσιν τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν, καὶ ἰδίᾳ τοῦ σίτου, συνίσταται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας Ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς» (συντετμημένως ΚΕΠΕΣ) ἀποτελοῦσα διὰ τὰς πρὸς τρίτους συναλλαγὰς αὐτῆς ἴδιον νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐκπροσωπούμενον ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς καὶ Δικαστικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

"Αρθρον 3.

Εἰδικώτεροι σκοποὶ τῆς ὡς ἄνω Ὑπηρεσίας εἶναι :

α') Ἡ διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἐγχωρίου σίτου ἐξίσωσις τῶν τιμῶν αὐτοῦ πρὸς τὰς τιμὰς τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου τοιούτου ἀναλόγου ποιότητος, ὡς καὶ ἡ συγκράτησις αὐτῶν εἰς ἐπίπεδα ἱκανοποιητικὰ διὰ τοὺς παραγωγοὺς εἰς περιπτώσεις σοβαρῶν ὑποτιμήσεων τοῦ προϊόντος ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἀγορᾷ.

β') Ἡ ὑποβοήθησις τῆς ἐπιτοπίου βιομηχανοποιήσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου διὰ τῆς διοχετεύσεώς του εἰς τὰς ἀλευροβιομηχανίας τῶν παραγωγικῶν Κέντρων, ὑπὸ ὅρους διευκολύνοντας τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν αὐτῶν.

γ') Ἡ εἰς τὰς σιτοπαραγωγικὰς περιφερείας ἵδρυσις Κεντρικῶν Ἀποθηκῶν καὶ ἡ ὑποβοήθησις τῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοπικῶν τοιούτων.

δ') Ἡ προμήθεια σπόρων ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν σιτηρῶν καὶ διάθεσις αὐτῶν εἰς τοὺς γεωργούς, ὡς καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς σποροπαραγωγῆς.

ε') Ἡ παροχὴ χρηματικῶν βραβείων εἰς προσδευτικοὺς σιτηροπαραγωγοὺς καὶ ἡ χρηματοδότησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας συνιστωμένων Κέντρων Βελτιώσεως τῆς σιτοκαλλιεργείας.

στ') Ἡ ὑποστήριξις τῶν τιμῶν τῆς κριθῆς καὶ βρώμης διὰ τῆς ἐξαγορᾶς καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

ζ') Ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Καλλιτερεύσεως Φυτῶν ἢ ἄλλων συναφῶν Κρατικῶν Ἱδρυμάτων, ὡς καὶ τοῦ Ταμείου Μηχανικῆς Καλλιεργείας.

"Αρθρον 4.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. σκοπῶν τῆς ΚΕΠΕΣ συνάπτονται μέχρι τέλους Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, τὸ βραδύτερον, μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐκπροσωπούντων ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης καὶ τῆς Προνομιούχου Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἢ ἄλλου Ὀργανισμοῦ Συμβάσεις χρηματοδόσεως τῶν ἐργασιῶν καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξαγοραζομένων προϊόντων, ἐν ταῖς ὁποίαις καθορίζονται οἱ ὅροι ὑφ' οὓς οἱ εἰρημένοι Ὀργανισμοὶ ἀναλαμβάνουν τὰς ἐν λόγῳ ἐργασίας.

2. Διὰ τῶν ὡς ἄνω Συμβάσεων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐγγυᾶται πρὸς τὴν συμβαλλομένην Τράπεζαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ πληρωμὴν παντὸς χρηματικοῦ ὑπολοίπου τυχὸν ἀπομένοντος εἰς χρέωσιν τοῦ οἰκείου λογαριασμοῦ καὶ εἰς βάρος τῆς συμβαλλομένης Τραπέζης, μετὰ τὴν πραγματοποίησιν ὅλων τῶν ὑπὲρ τῆς ΚΕΠΕΣ εἰσπράξεων εἰς τὸ τέλος τῆς οἰκείας οἰκονομικῆς χρήσεως, ἑκάστης οἰκονομικῆς χρήσεως τῆς ΚΕΠΕΣ ὁριζομένης ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους μέχρις τῆς 30ῆς Ἰουνίου τοῦ ἑπομένου.

3. Αἱ συμβάσεις αὗται ὡς καὶ αἱ ἐκ τούτων σχέσεις ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου, δύνανται δὲ νὰ περιορίζωνται μόνον μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς ἢ ἄλλης Τραπέζης, ὁπότε ἡ διαχείρισις τῶν προϊόντων ἀνατίθεται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἢ ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ δι' ἰδίων ὀργάνων καὶ μέσων, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁριζόμενα.

Β'. Συγκέντρωσις καὶ διάθεσις τοῦ σίτου.

1ον Ἐξαγορά.

"Αρθρον 5.

1. Ἡ ἐξαγορὰ τοῦ ἐγχωρίου σίτου γίνεται κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς ΚΕΠΕΣ ὑπὸ εἰδικῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως εἰς τὰς περιφερείας Βοιωτίας, Φθιώτιδος, Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ Θράκης. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένης μέχρι τέλους Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους τὸ βραδύτερον, ἡ ἐξαγορὰ δύναται νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας.

2. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται νὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ σίτου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ εἰς ὡρισμένας περιφερείας τὰς Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν, παρέχουσα εἰς αὐτὰς τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας καὶ ἣν ἤθελεν ἐγκρίνει ἀμοιβήν. Οἱ ὅροι τῆς ὑπὸ τῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν ἀναλήψεως τῆς ἐργασίας ταύτης καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ.

3. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν λήγει καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ παραλαβὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ οὐχὶ πέραν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ γνωστοποιεῖται διὰ δύο ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τοὐλάχιστον πρὸ δεκαπενθημέρου. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται ἡ ΚΕΠΕΣ νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν ἐπὶ ἕνα μῆνα τὸ πολύ, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας

4. Δικαιοῦνται πρὸς παράδοσιν σίτου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συγκεντρώσεως οἱ παραγωγοὶ καὶ οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ καὶ Ἑνώσεις των, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν μελῶν των παραγομένας ποσότητας, ἔτι δὲ οἱ κάτοχοι ἢ ὁπωσδήποτε ἐκμεταλλευόμενοι ἀλωνιστικὰς μηχανάς, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰς εἶδος εἰσπραττόμενα δικαιώματα ἀλωνισμοῦ.

"Αρθρον 6.

1. Διὰ τὴν ἐξαγοραὶν ὁ ἐγχώριος σῖτος, εἰδικοῦ βάρους οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 70 χιλ)μων κατὰ ἑκατόλλιτρον, κατατάσσεται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτοῦ, εἰς κατηγορίας καὶ ἀντιστοίχους τιμάς.

Αἱ τιμαὶ αὗται καθορίζονται ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συγκεντρώσεως δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ, λαμβανούσης ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἐκτίμησίν της τὰς τιμὰς τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου ἐν Πειραιεῖ μετὰ τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐν γένει.

Εἰς τὰς οὕτω ἐξευρισκομένας τιμὰς ἐξαγορᾶς δύναται ἡ ΚΕΠΕΣ νὰ προσθέτῃ μέχρι μιᾶς δραχμῆς κατ' ὀκᾶν, ὡς περιθώριον προστασίας καὶ σταθεροποιήσεως αὐτῶν.

2. Αἱ ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ καθοριζόμεναι κατὰ τ' ἀνωτέρω τιμαὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δυναμένου νὰ μειοῖ ἢ καὶ ν' αὐξάνῃ ταύτας, ἰδίᾳ δὲ εἰς περιόδους σοβαρῶν διακυμάνσεων τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου ἐν τῇ Χώρᾳ.

3. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀποφασίζῃ καὶ τὴν παραλαβὴν σίτου, εἰδικοῦ βάρους κατωτέρου τῶν 70, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν 65 χιλ)μων κατὰ ἑκατόλλιτρον, καθοριζουσα κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναλόγους τιμὰς καὶ προσθέτους κατηγορίας.

"Αρθρον 7.

1. Αἱ τιμαὶ ἐξαγορᾶς νοοῦνται διὰ σῖτον μὴ περιέχοντα ξένας ὕλας εἰς ἀναλογίαν μείζονα τῶν 2 ο)ο. Τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον τῆς ἀναλογίας ταύτην ποσοστὸν ξένων ὑλῶν ἐκπίπτεται κατ' ἴσον ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ βάρους, κατὰ τὴν ἐπ

ζυγίῳ παραλαβὴν τοῦ προϊόντος. Ἐπίσης ἐκπίπτεται 1 ο)ο πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων φύρας.

Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀποκλείῃ τῆς παραλαβῆς προϊὸν περιέχον ξένας ὕλας εἰς ἀναλογίαν ἀνωτέραν τῶν 5 ο)ο ἢ νὰ ὁρίζῃ πρόσθετον κατὰ κλίμακα ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ ζυγίου ἢ τῆς τιμῆς.

2. Ὡς ξένη ὕλη θεωροῦνται καὶ οἱ σπασμένοι κόκκοι σίτου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τμημάτων μικροτέρων τοῦ ἡμίσεως κόκκου, ἔτι δὲ καὶ οἱ ὑπὸ δαυλίτου προσβεβλημένοι τοιοῦτοι, ἐφ' ὅσον ὁ βαθμὸς τῆς προσβολῆς δὲν ἀποκλείει τὴν παραλαβὴν τοῦ προϊόντος. Τὰ τῆς ἀποδοχῆς σίτου προσβεβλημένου ὑπὸ δαυλίτου καθορίζονται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ διὰ τῶν Εἰδικῶν Κανονισμῶν παραλαβῆς καὶ ποιοτικῆς κατατάξεως τοῦ προϊόντος.

3. Διὰ τῶν ἰδίων Κανονισμῶν καθορίζονται οἱ γενικοὶ ὅροι οὓς δέον νὰ πληροῖ τὸ παραλαμβανόμενον προϊόν, ὁ τρόπος τῆς κατατάξεως αὐτοῦ εἰς ποιότητας καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ξένων ὑλῶν, τὰ προσόντα καὶ ἀποζημιώσεις τῶν προσλαμβανομένων διὰ τὴν ἐκτίμησιν προσώπων κλπ. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένου καὶ νὰ τροποποιῇ τούτους.

2. Διάθεσις εἰς Ἀλευροβιομηχάνους ἐνδοχώρας.

"Αρθρον 8.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ χορηγεῖ ἀναλόγως τῶν διαθεσίμων της εἰς τοὺς ἐν ταῖς περιφερείαις τῆς Συγκεντρώσεως Μεσογείους Κυλινδρομύλους, ἡμερησίας κατὰ 24ωρον δυναμικότητος οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν δέκα χιλιάδων χιλιογράμμων καὶ διαθέτοντας ἐγκαταστάσεις καταλλήλους καὶ ἱκανὰς διὰ παραγωγὴν λευκῶν ἀλεύρων εἰς τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς δυναμικότητος των, τὴν κατὰ τὴν κρίσιν της ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν λειτουργίαν των πρόσθετα ἐγχώριον σῖτον. Ἡ χορήγησις αὕτη, δυναμένη νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς μύλους δυναμικότητος κατὰ 24ωρον 5 τόννων καὶ ἄνω, ἐφ' ὅσον λειτουργοῦν εἰς Νομοὺς ἢ ἐπαρχίας ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 40.000 κατοίκων εἰς οὓς δὲν ὑφίστανται Μεσογειακαὶ Ἀλευροβιομηχανίαι πληροῦσαι τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, γίνεται δυνάμει εἰδικῆς συμφωνίας, συναπτομένης μεταξὺ τῆς τελευταίας ταύτης καὶ τῶν ἐκμεταλλευομένων τοιούτους Μύλους ὑποβαλλομένης ἄνευ ὑδεμιᾶς προσκλήσεως τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, ἐξαιρετικῶς δὲ ἐφέτος μέχρι 15 Ἰουλίου, καὶ συνοδευομένης ἀπὸ ὑπεύθυνα στοιχεῖα ἐμφαίνοντα ἐπαρκῶς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ τὴν δυναμικότητα καὶ καταλληλότητα τῶν ἐγκαταστάσεών των, ὡς καὶ τὴν ἀλεσθεῖσαν κατὰ τὸ παρελθὸν ποσότητα.

Διὰ τῶν συμφωνιῶν τούτων οἱ ἄνω ἀγορασταὶ παρέχουσι πάντοτε τὰς ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ὁριζομένας ἐγγυήσεις, διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις των ἄλεσιν τῆς παραχωρουμένης ποσότητος ἐγχωρίου σίτου μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ ἑπομένου ἔτους τὸ βραδύτερον. Αἱ ὡς ἄνω συμφωνίαι ἰσχύουσιν ἅμα τῇ ἐγκρίσει των ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Αἱ τιμαὶ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω διατιθεμένου ἐγχωρίου σίτου, νοούμεναι διὰ παράδοσιν αὐτοῦ ἐλευθέρου δημοτικοῦ φόρου, εἰς ἀποθήκας, ἢ ἐπὶ βαγονίων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἀγοραστοῦ, καθορίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου, ὃν δι' ἀποφάσεών της ἤθελε καθορίζῃ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὡς κυρίως ὑπὸ τῆς ἀλευροβιομηχανίας χρησιμοποιούμενον. Αἱ τιμαί, τοῦ ἀνωτέρω ἀλλοδαποῦ σίτου νοοῦνται ἐν Πειραιεῖ, μετὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τελῶν καὶ φόρων πλὴν τῆς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα καὶ φόρων πλὴν τῆς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δελτίων ἐπιβαρύνσεως καὶ μὲ τιμὴν συναλλάγματος ἴσην πρὸς τὴν ὑπολογιζομένην διὰ τοὺς εἰσαγωγεῖς σίτου.

3. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τιμαὶ πωλήσεως ἀφορῶσι τὰς ποσότητας ἐγχωρίου σίτου τὰς παρεχομένας εἰς ἕκαστον ἀγοραστὴν ἐκ τῶν πλησιοχώρων πρὸς αὐτὸν περιφερειῶν, ὁριζομένων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ. Διὰ ποσότητας τυχὸν χορηγουμένας ἐξ ἄλλων περιφερειῶν, αἱ τιμαὶ αὗται αὐξάνονται κατὰ τὰ μεταφορικὰ ἔξοδα μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ ὑποχρεοῦται ὁ τελευταῖος νὰ τὰς παραλάβῃ δαπάναις του ἀπὸ τὰς οἰκείας ἀποθήκας Συγκεντρώσεως.

4. Διὰ Διατάγματος ἐνδιαμέσου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ εἰς τὰς Ἐπιλιμενίους Ἀλευροβιομηχανίας Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκοῦσιν οἱ πλησιόχωροι Μεσογειακοὶ Ἀλευρόμυλοι.

"Αρθρον 9.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐξασφαλίσει τὰς ἀπαιτουμένας κατὰ τὴν κρίσιν της ἐγγυήσεις, νὰ χορηγῇ ἐπὶ πιστώσει καὶ ἐντόκως εἰς τὰς συμβαλλομένας μετ' αὐτῆς Μεσογείους Ἀλευροβιομηχανίας ποσότητας σίτου μὴ δυναμένας πάντως νὰ ὑπερβῶσι τὸ δέκατον τοῦ συνόλου τῆς παραχωρηθείσης εἰς ἑκάστην ποσότητας.

2. Ἡ ΚΕΠΕΣ δικαιοῦται νὰ ἐξαιρῇ κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν της τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου χορηγήσεως σίτου Κυλινδρομύλους πληροῦντας μὲν τὰς ἐν παράγρ. 1 τοῦ ἰδίου ἄρθρου προϋποθέσεις δυναμικότητος καὶ καταλληλότητος τῶν ἐγκαταστάσεων, ἱδρυθέντας ὅμως ἢ βελτιωθέντας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καὶ εἰς περιφερείας ἃς, κατὰ τὴν κρίσιν της, ἐξυπηρετοῦσιν ἐπαρκῶς ἕτεροι τοιοῦτοι.

3. Διάθεσις εἰς Ἐπιμελητείαν Στρατοῦ.

"Αρθρον 10.

1. Ἡ Ἐπιμελητεία Στρατοῦ ἀπαλλάσσεται τῆς εἰς τὰ Τελωνεῖα προσαγωγῆς Δελτίων κατὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς ἐνεργουμένας εἰσαγωγὰς ἀλλοδαποῦ σίτου, παραλαμβάνει ὅμως κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν, προκαλουμένης ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ, ποσοστὸν ἐγχωρίου σίτου τῆς Συγκεντρώσεως οὐχὶ ἐλάσσον τῶν 25 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν ἀναγκῶν τῶν εἰς τὰς περιφερείας τῆς Συγκεντρώσεως μονάδων.

2. Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τοῦ σίτου τούτου καθορίζονται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης αὐτοῦ ἀξίας, ὑπολογιζομένης ὡς ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

4. Ὑποχρεωτικὴ διάθεσις εἰς εἰσαγωγεῖς ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἀλεύρων

"Αρθρον 11.

1. Κατὰ πᾶσαν εἰσαγωγὴν σίτου ἢ ἀλεύρων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὀφείλει ὁ εἰσαγωγεὺς νὰ προσαγάγῃ εἰς τὰς οἰκείας Τελωνειακὰς Ἀρχὰς Δελτίον ἐκδόσεως τῆς ΚΕΠΕΣ, εἰς ἔνδειξιν ἀγορᾶς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀναλόγου ποσοστοῦ ἐγχωρίου σίτου τῆς Συγκεντρώσεως (Δελτίων Ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου ἢ Δελτίον Α') ἢ καταβολῆς τῆς ἐκανονισμένης διαφορᾶς τιμῆς ("Αδεια εἰσαγωγῆς ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἀλεύρων ἢ Δελτίον Β').

2. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσοστὸν ὑποχρεωτικῆς ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου ἢ ἡ ἀντ' αὐτοῦ καταβαλλομένη διαφορὰ τιμῆς καθορίζονται ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστης συγκεντρώσεως. Τὸ ποσοστὸν ὑποχρεωτικῆς ἀγορᾶς εἶναι πάγιον κατ' ἔτος μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς διαθεσίμου ποσότητος ἐγχωρίου σίτου. Ἡ ἀντ' αὐτοῦ καταβαλλομένη διαφορὰ τιμῆς, ἀντιπροσωπεύουσα τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου τὴν τυχὸν προκαλουμένην ἐκ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑποχρεωτικῆς διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου τοιούτου, ὁρίζεται κατὰ εἰσαγόμενον χιλιόγραμμον σίτου ἢ ἀλεύρων καὶ εἶνε μεταβλητὴ μὲν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ΚΕΠΕΣ ἐφ' ὅσον ἐκ

παραλλήλου διατηρείται καὶ ἡ ἔλαστις Δελτίων Α, παγία δὲ ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν τελευταίων τούτων.

"Αρθρον 12.

1. Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τῶν Δελτίων Α εἶναι σταθεραὶ κατὰ χρῆσιν τῆς ΚΕΠΕΣ καὶ δι' ἑκάστην κατηγορίαν ἐγχωρίου σίτου, νοουμένου δὲ διὰ παράδοσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἢ ἐξ ἀποθήκης τοῦ λιμένος διὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ἀντιστοίχου ἀλλοδαποῦ σίτου. Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς διὰ Τελωνείων τῆς παραμεθορίου ἢ τυχὸν ἔγκρισις χρησιμοποιήσεως Δελτίων Α συνεπάγεται παράδοσιν τοῦ ἐγχωρίου σίτου εἰς τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ Κέντρα ἀποθηκεύσεως.

2. Τὰ Δελτία Α εἶναι προσωπικὰ καὶ ἀνεπίδεκτα μεταβιβάσεως. Δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται ν' ἀπαγορεύηται ἡ μεταπώλησις τοῦ παραδιδομένου εἰς ἐκτέλεσιν τοιούτων Δελτίων ἐγχωρίου σίτου ἐκ μέρους τῶν ὑποχρέων ἀγοραστῶν, ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τηρουμένων παραβατῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 28 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένας ποινάς. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ἀγοράσται.

3. Ἡ ΚΕΠΕΣ ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ ἑκάστης ἐκδόσεως Δελτίων Α νὰ προβαίνῃ αὐθωρεὶ εἰς φόρτωσιν καὶ ἀποστολὴν τοῦ ἐγχωρίου σίτου εἰς παραλαβὴν τῶν ἀγοραστῶν.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραλάβουν τὸν ἐγχώριον σῖτον ἐντὸς πέντε ἐργασίμων ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς σχετικῆς εἰδοποιήσεως τῆς Ὑπηρεσίας, ὑποκειμένου ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς ἕξοδα ὑπερημερίας καθοριζόμενα ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ. Ἡ εἴσπραξις τῶν ὑπερημεριῶν τούτων ὑπὸ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς χρηματοδοτρίας Τραπέζης ἢ τῆς διαχειριστρίας Ἑταιρείας γίνεται καθ' ὃν τρόπον ἤθελεν ὁρίζει ἡ ΚΕΠΕΣ.

4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. δελτία Α' καὶ Β' ὡς καὶ αἱ αἰτήσεις ἀγορᾶς τούτων ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου.

"Αρθρον 13.

1. Διὰ τῆς ἐκδόσεως Δελτίων Α καὶ τῆς ἐκ παραλλήλου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκδόσεως Δελτίων Β ἡ ΚΕΠΕΣ δικαιοῦται νὰ καλύπτῃ :

α') Τὴν καταβληθεῖσαν εἰς τοὺς γεωργοὺς ἀξίαν τοῦ προϊόντος, τὰ ἔξοδα συγκεντρώσεως, διαχειρίσεως, καθαρισμοῦ καὶ ἀποθηκεύσεως (ἐνοίκια ἢ τοκογλυφίαν ἀποθηκῶν), τὰ γενικὰ ἔξοδα, τοὺς τόκους, τὰ ἀσφάλιστρα καὶ πᾶν τυχὸν ἔλλειμμα ἐκ φθορᾶς ἢ ἐσφαλμένης κατατάξεως τοῦ προϊόντος.

Ἐπίσης πᾶσαν διαφορὰν προκύπτουσαν ἐκ τῆς διαθέσεως τῆς κριθῆς ἢ βρώμης, ὡς καὶ τῆς εἰς τρεχούσας τιμάς, κατὰ τὰ ἄρθρα 8—10 τοῦ παρόντος, διαθέσεως τοῦ σίτου.

β') Ποσὸν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατ' ἔτος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδαφ. δ', ε' καὶ ζ' τοῦ παρόντος σκοπῶν.

2. Πᾶν τυχὸν πιστωτικὸν ὑπόλοιπον προκῦπτον κατὰ τὸ κλείσιμον τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐδάφ. α' καὶ β' ἀνοιγομένων λογαριασμῶν τῆς ΚΕΠΕΣ παρὰ τῇ χρηματοδοτρίᾳ Τραπέζῃ ἄγεται εἰς πίστωσιν τῶν ἰδίων λογαριασμῶν τῆς ἑπομένης χρήσεως.

"Αρθρον 14.

1. Τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ Δελτία, ἀμφοτέρων τῶν τύπων, καταλήγονται εἰς τὰ οἰκεῖα Ὑποκαταστήματα τῆς χρηματοδοτρίας Τραπέζης ἢ τῆς διαχειριστρίας Ἑταιρείας, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ διατίθενται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ τιμῶν. Κατὰ τὴν ἔκδοσιν Δελτίων Α καταβάλλεται πάντοτε τὸ τίμημα σίτου Α' κατηγορίας, ἐπιστρεφομένης εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς κεκανονισμένης διαφορᾶς, ἐφ' ὅσον ἤθελε παραδοθῇ αὐτοῖς σῖτος κατωτέρας κατηγορίας.

2. Οὐδὲν Δελτίον γίνεται δεκτὸν εἰς τὰ Τελωνεῖα ὡς δικαιολογητικὸν εἰσαγωγῆς ἀλλοδαποῦ σίτου ἢ ἀλεύρων, ἐφ' ὅσον ἡ χρονολογία τῆς ἐκδόσεώς του προηγεῖται περισσότερον τῶν πέντε ἐργασίμων ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καταθέσεως τῆς σχετικῆς διασαφήσεως εἰσαγωγῆς ἢ αἰτήσεως ἀνακλώσεως. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ὑποχρεωτικῆς διαθέσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου ἑκάστης ἐσοδείας τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ Δελτία τῆς προηγουμένης χρήσεως δύνανται νὰ καθίστανται ἀποφάσει τῆς ΚΕΠΕΣ τελωνειακῶς ἄκυρα.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις τελωνειακῆς ἀκυρότητος τῶν Δελτίων τὸ καταβληθὲν διὰ τὴν ἀγορὰν των ποσὸν ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς δικαιούχους ἀτόκως ὑπὸ τοῦ ἐκδώσαντος Ὑποκαταστήματος.

3. Τὰ δελτία Α ἀφορῶσιν ἀποκλειστικῶς τοὺς εἰσάγοντας ἀλλοδαπὸν σῖτον μέσῳ Τελωνείων ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ. Εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς ἀλεύρων, ὡς καὶ τοὺς εἰσάγοντας σῖτον διὰ Τελωνείων ἄλλων πλὴν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζομένων, χορηγοῦνται πάντοτε Δελτία Β.

4. Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς δι' ὑποχρεωτικὴν διάθεσιν πρὸς ὁριζομένης ποσότητος ἐγχωρίου σίτου ἡ ἔκδοσις Δελτίων Β' ἐπεκτείνεται εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς εἰσαγωγεῖς, τὰ τυχὸν δὲ ἐπὶ πλέον τῶν διαθεσίμων τῆς ΚΕΠΕΣ ἐκδοθέντα Δελτία Α ἀκυροῦνται, τοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀγορὰν των τιμήματος ἐπιστρεφομένου ἀτόκως εἰς τοὺς δικαιούχους.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ὡς ἄνω ἀκυρούμενα Δελτία ἐχρησιμοποιήθησαν ἐν τοῖς Τελωνείοις ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ ἐπιστρεφομένου ποσοῦ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν γενομένην εἰσαγωγὴν ἀλλοδαπὸν σῖτον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης τιμῆς ἐκδόσεως Δελτίων Β.

"Αρθρον 15.

1. Τὸ ποσοστὸν ὑποχρεωτικῆς ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου νοεῖται διὰ περιεκτικότητα αὐτοῦ εἰς ξένας ὕλας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 2 ο/ο. Τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον τῆς ἀναλογίας ταύτης ποσοστὸν ξένων ὑλῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἀφαιρεθῇ διὰ καθαρισμοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας συγκεντρώσεως, συμπληροῦται εἰς εἶδος κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ σίτου, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως ἐκ τῶν κεκανονισμένων τιμῶν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ δι' ἅπαντας τοὺς λοιποὺς ἀγοραστάς, εἰς περιπτώσεις παραδόσεως σίτου περιέχοντος ξένας ὕλας εἰς ἀναλογίαν μείζονα τῶν 2 ο/ο.

2. Αἱ τυχὸν ἀμφισβητήσεις τῶν ἀγοραστῶν, διὰ διαφορὰν ποιότητος τοῦ παραδοθέντος σίτου ἀπὸ τὴν κατηγορίαν, εἰς ἣν αὐτὸς κατετάχθη ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ, λύονται τελεσιδίκως διὰ πραγματογνώμης εἰς τὸ Κεντρικὸν Γενικὸν Χημεῖον, ἀσκουμένης κατὰ τὰς διατυπώσεις κανονισμοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν ξένων ὑλῶν, ἐνεργουμένη καθ' ἑκάστην παράδοσιν ἐνώπιον τῶν ἀγοραστῶν ἢ ἀντιπροσώπων των, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται ἔφεσιν.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ἀποστήριξις τῶν διαθέσων κατηγοριῶν ἐγχωρίου σίτου, ἐν σχέσει πρὸς τὸν κυρίως ὑπὸ τῆς ἀλευροβιομηχανίας χρησιμοποιούμενον ἀλλοδαπὸν τοιοῦτον, ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀγοραστὰς Δελτίων Α', οἵτινες, διὰ τὴν ὑποχρέωσίν των ταύτην δικαιοῦνται ν' ἀνατιμῶσι τὰ ἀλευρά των μόνον κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῶν Δελτίων Α' εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἐκ τῆς ἀποστηρίξεως ταύτης ἐξαγομένης ἑκάστοτε ἀξίας τοῦ ἐγχωρίου σίτου, ὃν ἀντιπροσωπεύουσιν.

"Αρθρον 16.

1. Εἰς ἕκαστον Τελωνεῖον ἰσχύουν μόνον τὰ Δελτία τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ Ὑποκαταστήματος ἢ Ἀντιπροσωπείας τῆς χρηματοδοτρίας Τραπέζης.

Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς δι' Ὑποτελωνείων τὰ σχετικὰ Δελτία προσάγονται πάντοτε εἰς τὸ Τελωνεῖον παρὰ τῷ ὁποίῳ κατατίθεται ἡ σχετικὴ διασάφησις, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν Ὑποτελωνείων ἐκείνων δι' ὃν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγὴ ἀλλοδαποῦ σίτου.

2. Ὁ τύπος τῶν Δελτίων Α' καὶ Β' καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἔκδοσιν καὶ χρῆσιν αὐτῶν ἐν τοῖς Τελωνείοις κλπ. καθορίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ κοινοποιουμένων εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχάς.

"Αρθρον 17.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπόχρεοι καὶ ἐπὶ συμβάσει ἀγορασταὶ ἐγχωρίου σίτου ἀλευροβιομήχανοι δικαιοῦνται νὰ ἀλέσωσι τοῦτον καὶ αὐτούσιον πρὸς προσαγωγὴν σιμιγδάλεως καὶ ἀλεύρων, ἐπιτροπομένης καὶ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε αὐτουσίων, εἴτε μεταποιημένων εἰς φυράμματα.

2. Διὰ τὰ οὕτω ἐξ αὐτουσίου ἐγχωρίου σίτου παραγόμενα πιμιγδάλεα ἢ ἄλευρα δύναται τὸ Συμβούλιον Χημείας ὑπηρεσίας νὰ ὁρίζῃ εἰδικὰ ἐπιτρεπτὰ ὅρια, ἄνευ δέον νὰ πληρῶσι ταῦτα.

"Αρθρον 18.

1. Ὁ ἐγχώριος σῖτος τῆς συγκεντρώσεως καὶ τὰ ἐκ τούτου ἄλευρα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἢ κατάθεσιν δημοσίου φόρου εἰς Δήμους ἄλλους πλὴν ἐκείνων εἰς οὓς πρόκειται νὰ καταναλωθῶσι ἢ ἀλεσθῶσι. Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένων, καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἐδαφίου.

2. Διὰ τοὺς ἐπὶ συμβάσει ἀγορασταὶς ἀλευροβιομηχάνους ἡ ἐξ ἐγχωρίου σίτου τῆς συγκεντρώσεως προέλευσις τῶν ἀλεύρων, πιστοποιεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς Συγκεντρώσεως παρεχομένων στοιχείων. Ὁ μηχανισμὸς καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς ἐκδόσεως τοιούτων πιστοποιήσεων, καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεων τῆς ΚΕΠΕΣ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Ὁ ὑπὲρ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου εἰσπραττόμενος φόρος ἐπὶ σίτου καὶ ἀλεύρων ἐκ Θεσσαλικοῦ σίτου, ὡς καὶ ὁ φόρος τῶν ἐκ Θεσσαλίας ἐξαγομένων ἀλεύρων, καταργοῦνται.

Γ' Ἵδρυσις Ἀποθηκῶν.

"Αρθρον 19.

1. Κεντρικαὶ Ἀποθῆκαι.

1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τῆς ΚΕΠΕΣ, θὰ ὁρισθῇ οἱ τόποι τῆς ἱδρύσεως Κεντρικῶν ἀποθηκῶν δημητριακῶν καὶ λοιπῶν γεωργικῶν προϊόντων, οἱ ὅροι τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἔργου, ὁ Ὀργανισμὸς εἰς ὃν ἀνατεθήσεται ἡ διαχείρισις τούτων καὶ πᾶσα ἄλλη συναφὴς λεπτομέρεια.

2. Ἡ χρηματοδότησις τοῦ ἔργου ἐπιτευχθήσεται διὰ δανείου συναπτομένου εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ΚΕΠΕΣ τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους, μετ' ἔγκρισιν τῶν ὅρων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ὡς ἄνω δανείου γίνεται δι' ἀναλόγου προβλέψεως κατὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν διάθεσιν τοῦ σίτου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ὅπως ὡς κεφάλαιον ἱδρύσεως τῶν Κεντρικῶν Ἀποθηκῶν χρησιμοποιῶνται κατὰ τὰ τυχὸν πραγματοποιούμενα πλεονάσματα τῶν χρήσεων τῆς ΚΕΠΕΣ.

"Αρθρον 20.

2. Συνεταιρικαὶ Ἀποθῆκαι.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀποφασίζῃ μετ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ὅπως ἐκ τῶν τιμῶν ἐξαγορᾶς ἐκπίπτῃ μέχρι 15 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν, ὧν ἐκ τῆς κρατήσεως τούτης εἰσπράξεων φερομένων εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ λογαριασμοῦ παρὰ τῇ συμβαλλομένῃ Τραπέζῃ ὑπὸ τὸν τίτλον «Κρατήσεις δι' ἀνέγερσιν Ἀποθηκῶν Ἑνώσεων». Αἱ εἰσπράξεις αὐταὶ ἀνήκουσιν εἰς τὰς σιτοπαραγωγικὰς Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν, ἐν ἀναλογίᾳ τῆς παραδόσεως ἐκ τῆς περιφερείας ἑκάστης ποσότητος σίτου, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἀναληφθῶσι καὶ χρησιμοποιηθῶσιν ἢ ὑφ' οὓς ὅρους καθορίσει ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Π. Ε. Σ. ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν καὶ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καὶ πρὸς ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεως Συνεταιρικῶν Ἀποθηκῶν.

2. Ἡ κυριότης τῶν οὕτως ἱδρυθησομένων ἀποθηκῶν ἀνήκει εἰς τὰς οἰκείας Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν, ἀπαγορευομένης ὅμως τῆς πωλήσεως τούτων, ὡς καὶ τῆς ὑποθηκεύσεως εἰς ὀργανισμὸν ἄλλον πλὴν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Δ'. Προμήθεια καὶ διάθεσις σπόρων - Σποροπαραγωγή.

"Αρθρον 21.

Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀναλαμβάνῃ κατόπιν ὑποβείξεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὴν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προμήθειαν σπόρων ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν σιτηρῶν καὶ διάθεσιν αὐτῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ ἢ ἐπ' ἀνταλλαγῇ, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ πιστώσει χορήγησιν αὐτῶν πρὸς πολλαπλασιασμὸν ἐπὶ ὅροις καθοριζομένοις δι' εἰδικῶν μετὰ τῆς ΚΕΠΕΣ συμφωνιῶν.

Ἡ διάθεσις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω σπόρων ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ ἀποβλέπει κατὰ κανόνα εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἀνανέωσιν ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας τὸ 1.000.000 ὀκάδων. Χορήγησις σπόρων εἰς εὐρυτέραν κλίμακα ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐξαγορὰ τῶν σπόρων δὲν ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμοὺς ποιότητος καὶ τιμῆς τοὺς ἰσχύοντας διὰ τὸν πρὸς ἄλεσιν προοριζόμενον σῖτον.

Ε'. Βράβευσις προσδευτικῶν γεωργῶν - Κέντρα βελτιώσεως σιτοκαλλιεργείας.

"Αρθρον 22.

1. Δι' Εἰδικῶν Κανονισμῶν τῆς ΚΕΠΕΣ ἐγκρινομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένου καὶ νὰ τροποποιῇ τούτους, καθορισθήσονται τὰ τῆς προκηρύξεως διαγωνισμῶν τῆς καλλιτέρας καλλιεργείας, αἱ διατυπώσεις συμμετοχῆς, ὁ τρόπος τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων, τὰ ἀπονεμόμενα βραβεῖα κλπ.

Σκοπὸς τῆς βραβεύσεως εἶναι ἡ αὔξησις τῆς εἰς εἶδος καὶ χρῆμα προσόδου τῆς γεωργικῆς οἰκογενείας. Βελτιώσεις καλαὶ μὲν ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς, ἀλλὰ καὶ καταδικαστέαι ἀπὸ οἰκονομικῆς τοιαύτης, ὄχι μόνον δὲν βραβεύονται, ἀλλὰ καὶ δυσμενῶς βαθμολογοῦνται.

2. Ἡ ΚΕΠΕΣ διαθέτει ὡσαύτως ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος πόρων της, ποσὸν ὁριζόμενον ὑπ' αὐτῆς δι' ἑκάστην χρῆσιν διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δαπανῶν συστάσεως, συντηρήσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει Κέντρων Βελτιώσεως τῆς σιτοκαλλιεργείας, συνιστωμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἰς σιτοπαραγωγικὰς περιφερείας. Τὰ τῆς λειτουργίας, ἐλέγχου δαπανῶν κλπ. τῶν ἐν λόγῳ Κέντρων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς ΚΕΠΕΣ.

ΣΤ'. Ὑποστήριξις τιμῶν δευτερευόντων δημητριακῶν.

"Αρθρον 23.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ γνώμην τῆς ΚΕΠΕΣ, δύναται ὁ θεσμὸς τῆς Συγκεντρώσεως νὰ ἐπεκτείνηται καὶ ἐπὶ τῆς κριθῆς καὶ βρώμης, λαμβανομένης ἀναλόγου

προνοίας ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος Συμβάσει διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ἐξαγορᾶς καὶ διαχείρισιν τοῦ συγκεντρωθησομένου προϊόντος.

2. Διὰ τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων καθορίζονται αἱ περιφέρειαι Συγκεντρώσεως καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν συγκεντρωθησομένων ποσοτήτων, αἱ τιμαὶ ἐξαγορᾶς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ζ'. Ἐπιχορηγήσεις Εἰδικῶν Ἱδρυμάτων.

Ἄρθρον 24.

Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος πόρων της ἡ ΚΕΠΕΣ ἐπιχορηγεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἀναγράφοντος τὰς παρεχομένας ὑπ' αὐτῆς πιστώσεις εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν γεωργικῶν ταμείων των, τὸν Σταθμὸν Καλλιτερεύσεως Φυτῶν, μετονομαζόμενον εἰς Ἰνστιτοῦτον Καλλιτερεύσεως Φυτῶν, καὶ τὸ Ταμεῖον Μηχανικῆς Καλλιεργείας. Αἱ ἐπιχορηγήσεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ὦσι κατώτεραι τῶν 21)2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως δι' ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἱδρυμάτων, δίδονται δὲ κυρίως διὰ σκοποὺς ἀφορῶντας τὴν βελτίωσιν τῆς σιτοκαλλιεργείας, τῶν ἐν λόγῳ ἱδρυμάτων ὑποχρεουμένων νὰ ὑποβάλλουν κατ' ἔτος εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν λεπτομερεῖς ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν συναφῶν ἐργασιῶν των.

Εἰς βάρος τῶν ἐπιχορηγήσεων τούτων καταβάλλονται ὑπὸ τῶν οἰκείων Γεωργικῶν Ταμείων καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι δαπάναι διὰ τὴν πρόσληψιν καὶ ἀμοιβὴν τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τὰ ἱδρύματα ταῦτα ἐκτάκτου καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ κατὰ κανονισμοὺς συνταχθησομένους ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως αὐτῶν καὶ ἐγκριθησομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένου νὰ τροποποιῇ αὐτούς. Ταῖαι κατάλληλοι πρὸς ἐγκατάστασιν παραρτημάτων τοῦ Ἰνστιτούτου καλλιτερεύσεως φυτῶν καὶ κέντρων σποροπαραγωγῆς, ἀνήκουσαι δὲ εἰς τὸ Δημόσιον, παραχωροῦνται εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ἰνστιτοῦτον κατὰ χρῆσιν διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐκδιδομένων.

Η'. Σύνθεσις Κ.Ε.Π.Ε.Σ.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ΚΕΠΕΣ διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν κάτωθι μελῶν :

1. Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.
2. Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.
3. Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.
4. Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀγορανομίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.
5. Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου ἀναπληρωτοῦ του.
6. Ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.
7. Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς συμβαλλομένης διὰ τὴν χρηματοδότησιν Τραπέζης.
8. Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ συμβαλλομένου διὰ τὴν διαχείρισιν Ὀργανισμοῦ, ἐφ' ὅσον τὴν διαχείρισιν δὲν ἀναλαμβάνει ἡ ΚΕΠΕΣ ἢ ἡ χρηματοδότρια Τράπεζα.
9. Ἑνὸς ἀλευροβιομηχάνου, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Ἀλευροβιομηχάνων.

10 καὶ 11) Δύο ἀντιπροσώπων τῶν παραγωγῶν. διαμενόντων ἐν Ἀθήναις καὶ ὑποδεικνυομένων ἀνὰ τριετίαν τοῦ ἑνὸς μὲν ὑπὸ τῶν σιτοπαραγωγικῶν Ἑνώσεων Γεωργ. Σ)σμῶν Θεσσαλίας, τοῦ ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῶν ὁμοίων Ἑνώσεων Μακεδονίας καὶ Θράκης. Ὁ τρόπος τῆς ὑποδείξεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

12. Τοῦ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας ΚΕΠΕΣ ὡς Γενικοῦ Εἰσηγητοῦ, λογιζομένου διὰ τὴν ἀπαρτίαν ἄλλ' ἄνευ ψήφου.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ΚΕΠΕΣ καλεῖται καὶ μετέχει μετὰ ψήφου, ὁσάκις συζητοῦνται θέματα σχετικὰ μὲ τὴν διάθεσιν σίτου εἰς ἀλευροβιομηχάνους τῆς ἐνδοχώρας, ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἐκλεγόμενος κατ' ἔτος, ὡς καὶ ὁ ἀναπληρωτής του, ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν λήξασαν οἰκονομικὴν χρῆσιν συμβληθέντων μετὰ τῆς ΚΕΠΕΣ ἀλευροβιομηχάνων, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

Ἡ ΚΕΠΕΣ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ τῶν μελῶν της, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ὡς Πρόεδρος τῆς ΚΕΠΕΣ ὁρίζεται ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας, τούτου δὲ ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς ΚΕΠΕΣ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας κατὰ συνεδρίασιν καὶ δι' οὐχὶ πλείονας τῶν τεσσάρων συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 26.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται νὰ μεταβιβάζῃ μέρος τῆς ἁρμοδιότητός της εἰς Ὑποεπιτροπὰς ἐκ μελῶν της ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς αὐτῶν.

2. Ἡ Ὑπηρεσία τῆς ΚΕΠΕΣ διευθύνεται ὑπὸ ἀνωτέρου τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, διπλωματούχου Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς, ἀποσπωμένου παρ' αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην αὐτῆς καὶ ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ, ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ του.

3. Δι' Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ΚΕΠΕΣ θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῶν ἐργασιῶν της, ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν της, ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ της κ.π. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένου καὶ νὰ τροποποιῇ αὐτούς.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ΚΕΠΕΣ ὑπέχει τὰς εὐθύνας δημοσίων ὑπαλλήλων, χωρὶς νὰ κέκτηται τὴν ἰδιότητα τούτων.

4. Ἅπασαι αἱ δαπάναι τῆς λειτουργίας τῆς ΚΕΠΕΣ βαρύνουσι τὴν διαχείρισιν τοῦ σίτου, συνυπολογιζόμεναι εἰς τὰ ἔξοδα κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Θ'. Ἔλεγχος δαπανῶν.

Ἄρθρον 27.

1. Πρὸς ἔλεγχον ἁπασῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δαπανῶν διορίζεται κατ' ἔτος τριμελὴς Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Δαπανῶν ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, συνερχομένη ὑποχρεωτικῶς ἅπαξ τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ κεκανονισμένῃ διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς ΚΕΠΕΣ ἀποζημιώσει καὶ δι' οὐχὶ πλείονας τῶν τεσσάρων συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἐλέγχει τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ τοὺς λογαριασμοὺς χρηματοδοτήσεως καὶ ὑποβάλλει τῇ ὁλομελείᾳ κατὰ τρίμηνον τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις.

3. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης χρήσεως ὑποβάλλει τῇ ὁλομελείᾳ ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως.

4. Ἡ ΚΕΠΕΣ τὴν ἔκθεσιν ταύτην μετὰ τῶν παρατηρήσεών της ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ι'. Ποιναὶ κυρώσεις.

Ἄρθρον 28.

1. Πᾶς προσφέρων εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ ἢ τὰς κατὰ τόπους ὑπηρεσίας ἢ τοὺς ἐκπροσώπους αὐτῆς πρὸς ἐξαγορὰν ὡς ἐγχώριον προϊὸν σῖτον ἢ κριθὴν προελεύσεως ἀλλοδαπῆς τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνὸς καὶ χρηματικῆς ὑπὲρ τῆς ΚΕΠΕΣ ποινῆς ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ προσφερθέντος πρὸς ἐξαγορὰν προϊόντος.

2. Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τοὺς προσφέροντας πρὸς ἐξαγορὰν ὑπ' ὀνῆς ΚΕΠΕΣ ὡς ἴδια αὐτῶν τοιαῦτα προϊόντα ἐγχωρίου προελεύσεως, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀνῆκον, ἢ πρέρχονται ἀπὸ πρόσωπα μὴ δικαιούμενα πρὸς παράδεσιν αὐτῶν εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ πρὸς ἐξαγοράν.

3. Μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωρεῖται καὶ πᾶς παραβάτης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 29.

1. Ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀδικήματα διωκόμενα αὐτεπαγγέλτως εἰσάγονται καὶ ἐκδικάζονται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Πλημμελειοδικείων, ἐὰν μὲν ὁ δράστης συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ κατὰ τὸ ἀπὸ 22)28 Νοεμβρίου 1925 Ν. Διάταγμα «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει, ἄλλως δὲ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου, τηρουμένου μόνον τοῦ πρὸς ἐνέργειαν προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως καὶ κλήτευσιν τῶν κατηγορουμένων ἀπαιτουμένου χρόνου.

2. Πρὸς τοῦτο πᾶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει: α') προκειμένου περὶ μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικήματος νὰ προβῇ ἄμα τῇ βεβαιώσει τοῦ ἀδικήματος ἢ τῇ ὑποβολῇ αὐτῷ σχετικῆς μηνύσεως εἰς ἐνέργειαν προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, ἣν ἐντὸς 3 ἡμερῶν νὰ περατώσῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον κατὰ τόπους Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν, β') προκειμένου δὲ περὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιούτων νὰ ἀποστείλῃ τὸ ταχύτερον τὸν δράστην μετὰ σχετικῆς ἐκθέσεώς του πρὸς τὸν αὐτὸν Εἰσαγγελέα.

3. Ὁ ἐν περιπτώσει διαπράξεως ἑνὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθοριζομένων ἀδικημάτων ἐπιληφθεὶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ὀφείλει νὰ κατάσχῃ τὴν προσφερθεῖσαν πρὸς ἐξαγορὰν ἢ μεταπώλησιν ποσότητα σίτου ἢ κριθῆς καὶ θέσῃ ταύτην ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν ξένου πρὸς τὸν ἀδικοπραγήσαντα προσώπου, ἵνα ἐκ τοῦ τιμήματος τῆς ἐκποιήσεως αὐτῆς εἰσπραχθῇ καὶ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ ἡ ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζομένη χρηματικὴ ποινή. Ὑποβαλὴ δὲ τὴν ἔκθεσίν του ταύτην εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν ὁμοῦ μετὰ τῆς λοιπῆς δικογραφίας. Τὸ ἁρμόδιον Πλημμελειοδικεῖον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς σχετικῆς ποινικῆς ὑποθέσεως ἀποφαίζει καὶ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως ταύτης καὶ ἐν περιπτώσει μὲν ἀπαλλαγῆς τοῦ κατηγορουμένου διατάσσει τὴν εἰς αὐτὸν ἀπόδοσιν τοῦ κατασχεθέντος, ἐν περιπτώσει δὲ καταδίκης αὐτοῦ διατάσσει τὴν ἐνώπιον καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας διενέργειαν πλειστηριασμοῦ πρὸς ἐκποίησιν τοῦ κατασχεθέντος, ἐνεργουμένου ἀτελῶς τὴν πρώτην μετὰ πάροδον 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταδίκης Κυριακὴν, τοιχοκολλουμένων τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πελιστηριασμοῦ σχετικῶν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἀποσπασμάτων εἰς τὸν Κοινοτικὸν Κατάστημα τοῦ τόπου τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος καὶ τὸ Κατάστημα τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς περιφερείας. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἁρμόδιος Εἰρηνοδίκης, εἰσπράττων τὸ τίμημα, καταθέτει τοῦτο εἰς τὸ κατὰ τόπους ἁρμόδιον Κατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τῆς ΚΕΠΕΣ, ἀφοῦ παρακρατήσῃ τὰ διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπαιτηθέντα ἔξοδα, ὡς καὶ 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ τιμήματος, ὅπερ κρατεῖ δι' ἀμοιβήν του.

4. Πᾶς καταδικασθεὶς ἐπί τινι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων ἀδικημάτων δικαιοῦται νὰ συμψηφίσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ χρηματικὴν ποινὴν πρὸς τὴν κατασχεθεῖσαν ποσότητα σίτου ἢ κριθῆς διὰ δηλώσεώς του πρὸς τὸ Δικαστήριον.

5. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ κατασχεθέντος διατάσσεται ἐφόσον ὁ καταδικασθεὶς δηλώσῃ ἅμα τῇ καταδίκῃ ἐπ' ἀκροατηρίῳ καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καταβάλῃ εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς περιφερείας ἐπ' ὀνόματι τῆς ΚΕΠΕΣ τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ χρηματικὴ ποινήν.

ΙΑ'. Γενικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ ΚΕΠΕΣ δύναται ν' ἀποφασίζῃ, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅπως εἰς περιόδους σοβαρῶν ὑποτιμήσεων τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου σχηματίζῃ ἀποθεματικὰ κεφάλαια διὰ τῆς ἐπιβολῆς προσθέτου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰσφορᾶς, οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 50 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν σίτου καὶ τοῦ ἀντιστοίχου κατ' ὀκᾶν ἀλεύρου.

2. Ἡ πρόσθετος αὕτη εἰσφορὰ εἰσπράττεται μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου καὶ ἀποδίδεται εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται ν' ἀποφασίζῃ ὅπως αἱ ἐκ τῆς προσθέτου ταύτης εἰσφορᾶς εἰσπράξεις χρησιμοποιῶνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διὰ σκοποὺς ἀφορῶντας ὁπωσδήποτε τὴν βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς.

Ἄρθρον 31.

1. Αἱ πάσης φύσεως δαπάναι τῆς ΚΕΠΕΣ αἱ ἐνεργούμεναι, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῆς, εἴτε μέσῳ τῆς συμβαλλομένης Τραπέζης καὶ διαχειριστρίας Ἑταιρείας, δὲν ὑπόκεινται εἰς κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Π. Υ. ἢ ἄλλου εἰδικοῦ Ταμείου, τὰ δὲ καταβαλλόμενα εἰς τοὺς παραδίδοντας τὸν σῖτόν των ποσὰ δι' ἀξίαν αὐτοῦ δὲν ὑπόκεινται οὔτε εἰς τὰς ἀνωτέρω κρατήσεις, οὐδ' εἰς κρατήσεις χαρτοσήμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3598 «περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Ἄρθρον 32.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΒ'. Καταργητικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 33.

Πᾶσα διάταξις νόμου ἀντικειμένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

ΙΓ'. Ἐκτελεστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 34.

Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ της Γεωργίας μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένων κανονίζονται αἱ τυχὸν ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

ΙΔ'. Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 35.

Κυροῦται α') ἡ ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ συνέχισις τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸν νόμον 4932 Διατακτικῶν καὶ μετὰ τὴν εἴσπραξιν τῆς διαφορᾶς, ἥτις προέκυψεν εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τῆς Συγκεντρώσεως ἐκ τῆς γενομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μειώσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν κατὰ τὸν νόμον 4817 ἐκδοθεισῶν διατακτικῶν ἐγχωρίου, σίτου, χρήσεως 1930—1931 καὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς εἰσπράξεως τῆς διαφορᾶς ταύτης, β') ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ ἐξαγορᾶς τοῦ ἐγχωρίου σίτου της συγκομιδῆς 1931 πρὸς ὀρισμένας τιμὰς ἐξ κατ' ὀκᾶν καὶ κατὰ μέσον ὅρον, καὶ γ') ἅπασαι αἱ ἐνέργειαι τῆς ΚΕΠΕΣ αἱ γενόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1931

Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4817 καὶ 4932 κλπ.» ἀφ' ἧς ἔληξεν ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 36.

Ἐκ τοῦ προκύπτοντος πιστωτικοῦ ὑπολοίπου τοῦ λογαριασμοῦ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου ἐξαρλοῦνται κατὰ πρῶτον λόγον τὰ παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβληθέντα πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ ἰδίου λογαριασμοῦ παρελθουσῶν χρήσεων, ὡς καὶ τὸ τυχὸν παραμένον εἰσέτι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου χρεωστικὸν ὑπόλοιπον ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως σίτου.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου ἀντικειμένου ἡ Βουλή, προτάσει τοῦ Προέδρου, παρέχει τὴν ἐξουσιοδότησιν τῆς ὑπ' εὐθύνην του κυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως καὶ ὥρα 8 μ. μ. λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Καυτσίνας
Π. Καλιγκάτσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Ε'.

Πέμπτης 18 Αὐγούστου 1932.

Ὥρᾳ 6 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς «ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος»

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ
ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ κομασχεδίου «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τελῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν καὶ κομίστρων ἐμπορευμάτων μεταφερομένων ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα τοῦ Κράτους διὰ πλωτῶν μέσων». ἔχον οὕτω :

Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τελῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν καὶ κομίστρων ἐμπορευμάτων μεταφερομένων ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα τοῦ Κράτους διὰ πλωτῶν μέσων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 8 τῆς 3 Ἰουνίου 1930 καὶ 16 Ἰουνίου 1932 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ μὴ εἰσπράξεως τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν κομίστρων ἐμπορευμάτων μεταφερομένων ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα τοῦ Κράτους διὰ φορτηγῶν ἀτμοπλοίων, παρατείνεται, δὲ ὁ χρόνος τῆς μὴ εἰσπράξεως τῶν τελῶν τούτων μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1932.

Ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1932 πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΑΧΚΕ' τοῦ 1887 περὶ τελῶν ἐπὶ τῶν κομίστρων τῶν μεταφερομένων δι' ἀτμοπλοίων ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα τοῦ Κράτους αἱ ἰσχύουσαι συνάμει τοῦ ἐδαφ. α' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931, περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ἐφαρμόζονται ἀπολύτως καὶ διὰ τὰς μεταφορὰς τὰς ἐνεργουμένας ὑπὸ φορτηγῶν ἀτμοπλοίων.

Τοιαῦτα τέλη τυχὸν βεβαιούμενα μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1932 διαγράφονται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ὅρου «ἀτμοπλοίων» τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου ΑΧΚΕ' τοῦ 1887 περιλαμβάνει οὐχὶ μόνον τὰ πλωτὰ μέσα τὰ κινούμενα ἀποκλειστικῶς δι' ἀτμοῦ, ἀλλὰ γενικῶς πάντα τὰ μηχανοκίνητα πλωτὰ μέσα, ἀνεξαρτήτως τῆς χρησιμοποιήσεως μηχανικῆς κινητηρίου δυνάμεως.

Τέλη εἰσιτηρίων ἢ κομίστρων καταβληθέντα διὰ μεταφορὰς ἐνεργηθείσας ὑπὸ μηχανοκινήτων πλοίων κινουμένων οὐχὶ ἀποκλειστικῶς δι' ἀτμοῦ δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 3.

Ἱστιοφόρα κινούμενα ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον δι' ἱστίων δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ τῶν κομίστρων. Ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται καὶ τὰ ἱστιοφόρα ἄτινα ἀποδεδειγμένως, μετὰ τὴν κατασκευήν καὶ χρησιμοποίησιν αὐτῶν ὡς καθαρῶς ἱστιοφόρων, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐνισχυθῇ διὰ μικρᾶς βοηθητικῆς μηχανῆς ἀπολύτως βοηθητικοῦ χαρακτῆρος, δι' ἣν δὲν ἀπαιτεῖται πρόσληψις πτυχιούχου μηχανοδηγοῦ. Διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς μικρᾶς βοηθητικῆς μηχανῆς γνωμοδοτεῖ ἑκάστοτε ἡ Γεν. Ἐπιθεώρησις τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀποφαίζουσι δὲ οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος πᾶν νέον κατασκευαζόμενον ἱστιοφόρον ἐφ' ὅσον ταυτοχρόνως ἐνισχύεται διὰ μηχανικῆς δυνάμεως οἱασδήποτε ὑπόκειται διὰ τὰς ἐνεργουμένας μεταφορὰς εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις περὶ τελῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων τῶν πλοίων.

Ἄρθρον 4.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν κατὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων εἰσπράττονται τέλη ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων συνεισπράττονται πάντοτε καὶ τὰ πρόσθετα τέλη ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου.

Ἄρθρον 5.

Τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις κύρια καὶ πάντα τὰ πρόσθετα τέλη ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν τῶν μεταφερομένων διὰ πλωτῶν μέσων δι' ὡρισμένας συγκοινωνίας ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττωνται προκαθολικῶς κατὰ τὴν σφράγισιν τῶν εἰσιτηρίων κατὰ τὰ διὰ διαταγμάτων εἰδικώτερον καθορισθησόμενα.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια, ἔχοντα οὕτω :

1) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων.

2) Περὶ προθεσμίας κενῶν δοχείων παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν.

3) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων».

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον 4Α' τῆς 18 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν χρῆσιν 1931—32 ὑπάγονται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)11 Ἰουλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1555 κλπ.» καὶ τὰ ἔργα ἢ αἱ προμήθειαι, περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ κεφάλαια 6 ἄρθρ. 1, κεφ. 10 ἄρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν χρήσεως 1931—32, ὡς καὶ αἱ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπὸ κεφ. 10 ἄρθρ. 8—29 τετράκις καὶ Ὑπουργείου Προνοίας ὑπὸ κεφ. 3 ἄρθρ. 17, 18 καὶ 20 ἐγγραφείσαι πιστώσεις διὰ συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς Ε.Α.Π.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5352 «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32» τασσομένη δίμηνος προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932. Ἐπιτρέπεται δ' ὅπως διὰ Διαταγμάτων κανονισθῶσι τὰ τῆς διαβαθμίσεως θέσεων, ὡς καὶ τῆς βαθμολογικῆς καταπάξεως τῶν διατηρηθησομένων ὑπαλλήλων τῶν διὰ τοῦ νόμου 4645 καταργηθέντων εἰδικῶν ταμείων.

Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ μόνῳ τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀπονομῆς μισθοῦ τιμηματάρχου κλπ.» ὅριον τοῦ 1)4 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσηγητῶν, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἡμίσους, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς οὓς ἀπονέμεται ἀντιστοίχως καὶ ὁ βαθμός.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὑπὸ στοιχεῖον Ι τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5352 «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32» ἐγκριθεῖσα πίστωσις, διατίθεται διὰ τόκους δανείου 6 ε)ο 1923 Ἑλληνοβουλγαρικῆς Μεταναστεύσεως χρήσεων 1929 - 30, 1930 - 31 καὶ 1931 - 32.

2. Κυροῦται ἡ γενομένη διάθεσις εἰς βάρος τῆς ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῆς χρήσεως 1927-28 καὶ ἐφεξῆς χορηγηθείσης ὑπὸ κεφ. 27 ἄρθρ. 1, τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Συγκοινωνίας χρήσεως 1930-31 πιστώσεως δραχμῶν δέκα τριῶν ἑκατομμυρίων διὰ δάνειον πρὸς τὸ Ταμεῖον Μονίμων Ὁδοστρωμάτων, συμφώνως τῷ νόμῳ 5382 καὶ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 τῆς Ε' Συνεδριάσεως ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1931 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Κυροῦται ἡ πρὸς τὸ Νοσοκομεῖον Ἀμερικανίδων Κυριῶν Κοκκινιᾶς χορηγηθεῖσα διὰ τὸ 1932-33 ἔτος ἐπιχορήγησις ἐκ δραχμῶν 500.000.

4. Ἐγκρίνεται ἡ χορηγία τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Γεωργίας χρήσεως 1932-33 διὰ πληρωμὴν τῆς ἀξίας γεωργικῶν μηχανημάτων, κυρουμένης καὶ τῆς κατὰ τὸ 1931-32 κατόπιν τῶν ἀπὸ 20 Αὐγούστου καὶ 13 Ὀκτωβρίου 1931 ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γενομένης προμηθείας.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καταργῆται ἢ τροποποιῆται ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πᾶσα διάταξις οἱασδήποτε φύσεως καὶ οἱουδήποτε περιεχομένου, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὁποίας δημιουργεῖται δαπάνη.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ ποσὸν τῶν ὁμολογιῶν δι' ἀποζημίωσιν τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου αὐξηθῇ κατὰ 20 ἑκατομμύρια.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 4278 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν.

3. Τὸ προϊὸν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 5303 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1932 συμπληρωματικοῦ δανείου μέχρι δραχμῶν 60.000.000 δι' ἀποζημίωσιν τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐπιτρέπεται νὰ βεβαιῶται καὶ εἰσάγηται ὡς ἔσοδον τῆς χρήσεως 1931-32 καὶ μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1932 εἰς ἣν χρῆσιν κατελογίσθη καὶ ἴσου ποσοῦ ἔξοδον.

Περὶ προθεσμίας κενῶν δοχείων παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον 4Α' τῆς 18 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον μόνον.

Κενὰ βαρέλια καὶ καλάθια πρὸς ἐπανεξαγωγὴν σταφυλῶν ἀποταμιευθέντα ἢ παραληφθέντα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 64 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 1165 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930 δύνανται νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ τὸ ἐξωτερικὸν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1935.

Ἐὰν ταῦτα δὲν ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὑπόκεινται εἰς ἐκτελωνισμὸν καταβαλλομένου τοῦ 1)10 τοῦ ἀρχικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν συμπαρομαρτούντων φόρων ἐφ' ὅσον ὁ τελωνισμὸς καὶ ἡ καταβολὴ τῶν δασμῶν ἐνεργηθῇ μέχρι τέλους 1933, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰ κατὰ τὸ δασμολόγιον τέλη καὶ λοιπὰ δικαιώματα.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δασμῶν κλπ. ἐὰν δὲν προσεκομίσθησαν ἐκ μέρους τῶν ἀποταμιευτῶν πιστοποιητικὰ προελεύσεως θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ λιμὴν φορτώσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον 4Α' τῆς 18 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1ον.

1. Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ἀπὸ 31)5)1926 Ν. Δ. «περὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ καθιστάμενοι ἀνίκανοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, συνεπείᾳ τραύματος πολεμικοῦ, ἐν ἐπιστρατεύσει, ἢ ἐν διατεταγμένῃ ἐν εἰρήνῃ ὑπηρεσίᾳ ἢ νοσήματος ἢ ἀτυχήματος προκληθέντος ἢ ἐπιδεινωθέντος ἐκ τῶν κοπώσεων, κινδύνων ἢ ἀτυχημάτων τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἢ ἐπιστρατεύσει, δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἀνικανότητος κανονιζομένην ὡς ἑξῆς :

1) Ἐὰν κατέστησαν ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται συντάξεως ἴσης πρὸς τὰ 2)3 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ. Ἐπὶ ἐφέδρων ὅμως, μὴ προερχομένων ἐξ ἀποστρατείας, ἡ σύνταξις κανονίζεται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητος κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

2) Ἐὰν κατέστησαν ἀνίκανοι παντελῶς καὶ διαρκῶς πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, δικαιοῦνται συντάξεως ἴσης πρὸς ὁλόκληρον τὸν συνταξίμων μισθόν.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἡ σύνταξις ἀνικανότητος δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν παθόντα συντάξεως ἀποστρατείας.

Ἡ ὡς ἄνω σύνταξις ἀνικανότητος προσαυξάνεται κατὰ 10 μὲν πεντηκοστὰ τοῦ συνταξίμου μισθοῦ, ἐπὶ συνταξίμου ὑπηρεσίας μέχρις 20 ἐτῶν, ἐπὶ μείζονος δὲ ὑπηρεσίας κατὰ 15 πεντηκοστὰ αὐτοῦ.

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν συντάξεων.

3. Ἡ ἀνωτέρω σύνταξις ἀπονέμεται ἐφ' ὅσον δὲν παρέχεται ἐξ ἄλλων εἰδικῶν διατάξεων, ἐν ἰσχύϊ διατηρουμένων, μείζων τοιαύτη.

4) Ἀνάπηροι ἀπόστρατοι ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ Νόμου 2588 κριθέντες παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ φέροντες βλῆμα ἐκ πολεμικοῦ ἐχθρικοῦ τραύματος ἐντὸς τοῦ πνεύμονος προκαλοῦν αἱμορραγίας συχνὰς ἐπαγομένας βαρυτάτην ἀναπηρίαν, δικαιοῦνται ἑκατὸς τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτοῖς συντάξεως ἐπὶ πλέον τοῦ ἐπιδόματος τοῦ καθοριζομένου διὰ τοῦ 15 ἄρθρου τοῦ νόμου 4506, ἰσοβίως καὶ ἄνευ περιορισμῶν τοῦ 3 καὶ 5 ἄρθρου τοῦ Νόμου τούτου.

Ἄρθρον 2ον.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται :

α') Καὶ οἱ εἰς τὸ παρελθὸν παθόντες, καθὼς καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ὅμως σύνταξις εἶναι πλήρωτέα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Οἱ μαθηταὶ τῶν Β' Γ' καὶ Δ' τάξεως Στρατιωτ. Σχολῆς Εὐελπίδων, Β' καὶ Γ' τῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν καὶ Β' Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, παθόντες ἐν τῇ στρατ. Ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀπολυόμενοι. Ἐκ τούτων οἱ μὲν τῶν Β' καὶ Γ' τάξεων Σχολείου Εὐελπίδων καὶ Β' Σχολείου Ὑπαξιωματικῶν ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀνθυπασπιστάς, οἱ δὲ τῆς Δ' τάξεως Σχολείου Εὐελπίδων, Γ' Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν καὶ Β' Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀνθυπολοχαγούς.

2. Οἰκογένειαι παραπεμφθέντων εἰς τὴν Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπὴν καὶ κριθέντων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4506 ὡς ὑπαγομένων εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς ἀποστρατείας, ἀποβιωσάντων δὲ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τῆς μετατάξεώς των, δικαιοῦνται, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, συντάξεως τοῦ βαθμοῦ ὃν ὃ ἐλάμβανον οἱ ἀποβιώσαντες κατὰ τὴν μετάταξίν των εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην.

3. Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσονται τὰ τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων παρὰ τῶν κατὰ τὰς παραγρ. 1 ἐδ. α' καὶ παρ. 2 δικαιουμένων πρὸς ὑπαγωγὴν των εἰς τὸν παρόντα νόμον, τὰ τῶν ἐπισυναπτέων εἰς ταύτας δικαιολογητικῶν καὶ τὰ τῆς προθεσμίας τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων.

Ἄρθρον 3ον

Εἰς τὸ 3ον ἄρθρον τοῦ Ν. Δ. 31)5)1926 «περὶ Στρατιωτικῶν συντάξεων» μετὰ τὸ ἐδαφ. 11 προστίθεται καὶ 12ον τοιοῦτον ἔχον ὡς ἀκολούθως :

Ὁ ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 διαρρεύσας χρόνος τῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ ἀλλαχοῦ τῆς ἀλλοδαπῆς καταφυγόντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν, τῶν καταταγέντων μεταγενεστέρως εἰς τὸν ἐνεργὸν στρατόν, καθὼς καὶ τῶν μονίμων, λογίζεται ὡς τοιοῦτος ἐν ἐνεργῷ ἐμπολέμῳ ὑπηρεσίᾳ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου συντάξεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ Π. Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου περ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν» ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν λέγει τὰ ἑξῆς:

Θὰ κάμω μίαν ἑρμηνευτικὴν δήλωσιν. Ἡ διάταξις ἡ περιεχομένη εἰς τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἔχοντες 2 ἑτῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν προάγονται εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν καὶ λαμβάνουσι σύνταξιν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἀφορᾷ ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατεύματος δηλαδὴ καὶ τῆς χωροφυλακῆς. Ἡ δήλωσις αὕτη ἐπερίττευε διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῆς διέπονται ὅσον ἀφορᾷ τὰς προαγωγὰς ἀπὸ τὸν αὐτὸν νόμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον διέπονται καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς. Κάμνω τὴν δήλωσιν ταύτην διότι ἐγένετο μία παρεξήγησις εἰς τὴν Γερουσίαν. Εἰσήχθη ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῶν ἀνθυπασπιστῶν τῆς χωροφυλακῆς ἐντελῶς παρατύπως, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐὰν μοὶ ἐπεδεικνύετο τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ θὰ ἔλεγον ὅτι αὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ γίνῃ, διότι ἐλήφθη μέριμνα διὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 Β. Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου 3615 «περὶ Στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον γ' τῆς 17 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 1ου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 διαγράφονται αἱ λέξεις «καὶ τὴν Ἀεροπορίαν».

Ἄρθρον 2.

Ἡ δη παράγραφος τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἀντισυνταγματάρχης ἐν ἔτος εἰς διοίκησιν ἢ ὑποδιοίκησιν Συντάγματος, Ὅρχου ἢ Μοίρας Αὐτοκινήτων, ἀνεξαρτήτου Τάγματος ἢ Μοίρας Πυροβολικοῦ».

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ἡ ἀφορῶσα τὸν χρόνον διοικήσεως τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς Ἀεροπορίας καταργεῖται.

Ἐκ δὲ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἐδαφ. τούτου διαγράφεται ἡ ἐν ἀρχῇ αὐτῆς λέξις «δέ».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιηθέντος νόμου προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος.

«Ὁ χρόνος ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Val de Grâce τῶν ἀνθυπιάτρων, τῶν ἀποφοίτων τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Λυῶνος, συνυπολογίζεται ὁλόκληρος διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παράγραφος 2 ἀπαιτουμένου χρόνου πραγματικῆς ἐνασκήσεως τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ των».

Ἐπίσης ἐκ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «Διοίκησιν Ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 3.

Ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου διαγράφονται αἱ φράσεις «ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους», καὶ «κοινοποιουμένης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς» εἰς τὴν θέσιν δὲ τῆς πρώτης τούτων τίθεται ἡ φράσις «ἐγκαίρως κατ' ἔτος».

Ὁμοίως ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου μετὰ τὴν φράσιν «κατ' ὅπλον ἢ Σῶμα καὶ βαθμὸν» τίθεται ἡ φράσις «μέχρι καὶ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου συμπεριλαμβανομένου»,

Ἄρθρον 4.

Ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ὑποδικίᾳ ἢ ἀργίᾳ» τίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἐτησίᾳ ἀδείᾳ».

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐδαφίου καὶ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Διὰ τοὺς παρὰ πολιτικαῖς ὑπηρεσίαις ἀπεσπασμένους ὑποβάλλει ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου ὁ Προσωπάρχης, ἐφ' ὅσον ὁ προτεινόμενος εἶναι νεώτερός του, ἄλλως ὁ ἁρμόδιος Ἐπιθεωρητής.

Ὁ ἐν τῷ τέλει τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ἀριθμὸς «17» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ «18».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος β' τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιηθέντος νόμου, τοῦ ἀφορῶντος τὴν γνωμάτευσιν ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας, διαγράφεται.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος :

«Οἱ Διοικηταὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4838 «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις ὅπλων καὶ σωμάτων Στρατιωτικῶν Σχολῶν ὑποβάλλουσι τὰς προτάσεις τοῦ τε διδάσκοντος καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπιθεωρητὴν ὅπλου ἢ Σώματος».

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2ας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐδαφίου προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος :

«Τὰς ὑποβληθείσας ὅμως αὐτοῖς προτάσεις τοῦ διδάσκοντος εἰς τὰς οἰκείας Στρατιωτικὰς Σχολὰς προσωπικοῦ ὑποβάλλουσι, μετὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν διὰ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς συνταχθείσης προτάσεως, εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Σχολῶν πρὸς μελέτην».

Αἱ 1 καὶ 2 παράγραφοι τοῦ ἐδαφίου 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

10) Ὁμοίως ὁ ἐπιθεωρητὴς Σχολῶν ἢ, ἐλλείψει τούτου, ὁ Ἀρχηγὸς Ἐπιτελείου, ὅστις ὑποκαθίσταται εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγούμενα τῷ Ἐπιθεωρητῇ Σχολῶν δικαιώματα, ὅταν εἶναι κενὴ ἡ θέσις τούτου ἢ δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν αὐτῷ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν Ἐπιθεωρητῶν ὅπλων ἢ σωμάτων προτάσεων τῶν Διευθυντῶν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του ὑπαγομένων Σχολείων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου φράσις «ἣν καταχωρίζει ἀμέσως ὑπ' αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τῆς προτάσεως» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : «ἣν καταχωρίζει ἀμέσως καὶ περιληπτικῶς ὑπ' αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τῆς προτάσεως».

Ἐκ τῆς 2ας παραγρ. τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐδαφ. καὶ ἄρθρου διαγράφεται ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ σειρᾷ ταύτης λέξις «ἀπολύτως».

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2ας παράγραφου τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 21 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Εἰς τοὺς δὶς ἐγγραφέντας ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς πίνακας τῶν μὴ προακτέων δὲν ἀνατίθεται διοίκησις ὀργανικῆς μονάδος ἢ τμήματος ἢ Διεύθυνσις Καταστήματος ἢ ὑπηρεσίας ἀνωτέρας τοῦ βαθμοῦ των».

Ἄρθρον 8.

Ὁλόκληρον τὸ ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ἄνω νόμου καὶ αἱ παράγραφοι 1 ἕως 8 τοῦ 2 ἐδαφ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

1) Διὰ τοὺς συνταγματάρχας δὲν συντάσσονται ἐτήσιοι πίνακες προαγωγῶν οὔτε προτάσεις ὑποβάλλονται, ἀλλ' ὁσάκις χηρεύουσιν θέσεις Ὑποστρατήγων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν αἰτεῖται παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ἵνα καταρτίσῃ πίνακα εἰς ὃν νὰ ἐγγράψῃ ἀριθμὸν προαχθησομένων Συνταγματαρχῶν ἴσον πρὸς τὸν τοιούτων τῶν χηρευουσῶν θέσεων καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ὑπηρεπούντων τοὺς ὁποίους κατὰ τὴν κρίσιν του θεωρεῖ ἱκανοὺς ὑπὸ ἔποψιν χαρακτῆρος, διοικητικῆς ἱκανότητος καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἵνα προαχθῶσι πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων.

Τὸ Συμβούλιον ἐγγράφει εἰς τὸν ἄνω πίνακα τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐκλεγομένους κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος. Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος τούτου τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου προκαλεῖ τὰ Διατάγματα πρὸς πλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν θέσεων.

Διὰ τοὺς Ὑποστρατήγους δὲν συντάσσονται ἐπίσης ἐτήσιοι πίνακες οὔτε προτάσεις ὑποβάλλονται, ἀλλ' ὁσάκις χηρεύουσι θέσεις Ἀντιστρατήγων τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον, τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, συντάσσει πίνακα εἰς ὃν ἐγγράφει ἀριθμὸν Ὑποστρατήγων διπλάσιον τῶν χηρευουσῶν θέσεων ἐκ τῶν ἐγόντων τὰ ἀνωτέρω προϊόντα καὶ ἀσχέτως τῆς μεταξὺ των σειρᾶς ἀρχαιότητος.

Ὁ πίναξ οὗτος τίθεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπ' ὄψει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑφ' οὗ γίνεται ἡ ἐκλογὴ ἀριθμοῦ ἴσου πρὸς τὸν τῶν χηρευουσῶν θέσεων καὶ ἀσχέτως τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν ἐν τῷ πίνακι περιλαμβανομένων..

Οἱ παραλειπόμενοι συνταγματάρχαι καὶ Ὑποστράτηγοι ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῆς ἑκάστοτε ἐκλογῆς πρὸς προαγωγὴν νεωτέρων των δὲν θεωροῦνται ὡς στάσιμοι.

2) Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐτησίων πινάκων τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον συντάσσει πίνακας διὰ τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν του ἀποστρατευτέους μὲ τὸν αὐτὸν ἢ ἀνώτερον βαθμὸν Συνταγματάρχας ἴσον πρὸς τὸν τοιούτων τῶν χηρευουσῶν θέσεων καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ὑπηρεπούντων τοὺς ὁποίους κατὰ τὴν κρίσιν του θεωρεῖ ἱκανοὺς ὑπὸ ἔποψιν χαρακτῆρος, διοικητικῆς ἱκανότητος καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἵνα προαχθῶσι πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων.

Εἰς τὴν ἐνέργειάν του ταύτην τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον προβαίνει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξ ἰδίας των μελῶν αὐτοῦ ἀντιλήψεως μορφωμένης περὶ αὐτῶν γνώμης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ἀξίαν ἑκάστου ὡς ἀποστρατευτέου δύναται νὰ κρίνῃ καὶ τὸν τὸ πρῶτον ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ κρινόμενον ἀσχέτως χρόνου ὑπηρεσίας ἐν αὐτῷ».

Ἡ 6η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5007 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Μετὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 24 προστίθεται τὸ κατωτέρω μὲ ἀριθμὸν 4, ἡ δὲ ἀρίθμησις τῶν λοιπῶν μεταβάλλεται ἀναλόγως.»

Τὸ ὡς ἄνω ἓν ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ κωδικ. νόμου 3616 τὸ προστεθὲν διὰ τῆς ὡς ἀνωτέρω τροποποιουμένης 6ης παραγρ. τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5007 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«4) Εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ κατέχοντες τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τῆς ἱεραρχίας Σώματός τινος ἢ Ὑπηρεσίας.»

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 24 προστίθεται τὸ ἑξῆς 7 ἐδάφιον:

«7) Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν πινάκων Ὑποστρατήγων καὶ Συνταγματαρχῶν προακτέων ἢ ἀποστρατευτέων μὲ τὸν αὐτὸν ἢ ἀνώτερον βαθμὸν εἰς τὸ Συμβούλιον συμμετέχουν μετὰ ψήφου καὶ οἱ Ἀντιστράτηγοι Διοικηταὶ Σωμάτων Στρατοῦ.»

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐν τέλει τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἐδαφ. 4. τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 φράσις «.....ἐκ δὲ τῆς μὴ πληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ κωλύεται ἡ προαγωγὴ τῶν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐχόντων τὰ προσόντα», τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«..... ἐκ τῆς μὴ πληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, κωλύεται ἡ προαγωγὴ τῶν τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ ἐχόντων τὰ προσόντα.»

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

5) Εἰς τοὺς μέχρι τοῦ ἀντισυνταγματάρχου, συμπεριλαμβανομένου, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν 25ετοῦς συναξίμου ὑπηρεσίας ἀπομακρυνομένους τῇ αἰτήσει των, ἢ λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητας, ἢ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀξιωματικοὺς τοῦ Στρατοῦ τῆς Ξηρᾶς, οἵτινες συνεπλήρωσαν πέντε ἐν ὅλῳ ἔτη εἰς τὸν τελευταῖον βαθμόν, τοῦ πέμπτου ἔτους εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις λογιζομένου πλήρους ἂν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας, ἀπονέμεται ὁ ἀνώτερος βαθμὸς ἐφ' ὅσον οὗτος προβλέπεται ὀργανικῶς ἐν τῷ ὅπλῳ ἢ Σώματί των.

Ἄρθρον 10.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ αὐτοῦ Νόμου καταργεῖται, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ 1ου ἐδαφίου προστίθενται αἱ λέξεις «πλὴν τῶν Ὑποστρατήγων».

Ἄρθρον 11.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ὁμοίως διὰ τοῦ ἐμπιστευτικοῦ πρωτοκόλλου κρινοπαιεῖ εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν κριθέντων ὡς μὴ προακτέων, ἐφόσον δὲν κρίνεται ἀποστρατευτέος, τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Σώματος, Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας, παρ' ᾗ οὗτος ὑπηρετεῖ καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ὑποβλητέᾳ τῷ Ὑπουργείῳ.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἀριθμὸς «40» ὁ ἀναγραφόμενος ἐν τῇ 10 παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 38, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθ. «45».

Ἡ παράγραφος 14 τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου καὶ ἄρθρου ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«Ὅριον ἡλικίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2940 τοῦ 1922 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ Σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διατάξεων» κειμένων προσόντα πρὸς διορισμὸν ὡς στρατιωτικῶν δικαστικῶν συμβούλων β' τάξεως, ὁρίζεται τὸ 45ον διὰ τοὺς Γραμματεῖς Στρατοδικείων καὶ ἐκ τῶν δικηγόρων διὰ τοὺς διατελοῦντας ἢ διατελέσαντας μονίμους ἢ ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ὅπλων ἢ προσωρινοὺς δικαστικοὺς Συμβούλους.»

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐν ταῖς παραγράφοις 7, 10 καὶ 11 τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ὡς ἄνω νόμου φράσις «τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου», ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ «τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Μαρτίου».

Ἡ 5η παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5213 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4416 περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ», ἡ ἀφορῶσα τὸν τρόπον προαγωγῆς τοῦ ἐξ ἀξιωματικῶν κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, καταργεῖται, ἐφαρμόζονται δὲ διὰ τὴν σύνταξιν πινάκων καὶ προαγωγὴν τῶν ἀξιωματικῶν τούτων αἱ διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 «περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν».

Ἄρθρον 14.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προκαλέσῃ Π. Δ. καὶ πληρώσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς κενὰς θέσεις τῶν Συμβούλων β' τάξεως ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2940 προσόντα, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, κατόπιν γνωματεύσεως, ἐχούσης ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν, Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου, Ἐπιτρόπου καὶ δύο τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ καὶ ἄνευ ἄλλης οἱασδήποτε διατυπώσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται διὰ πλειοψηφίας τριῶν τοὐλάχιστον ψήφων.

Κατὰ τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς πάσης διατάξεως προβλεπούσης τὴν κατ' ἄλλον τρόπον πλήρωσιν τῶν κενῶν τούτων.

Συνταγματάρχαι ἀποστρατευθέντες ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1920 καὶ ἐντεῦθεν καὶ μέχρι τῆς λήξεως τῆς πολεμικῆς περιόδου (25 Αὐγούστου 1923) καὶ ἔχοντες ὑπερτριακονταετιῆ συνταξίμου ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς διετῆ τοιαύτην εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον, καλοῦνται τὸν βαθμὸν καὶ τὴν σύνταξιν ταῦ Ὑποστρατήγου διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ βαθμὸς Ὑποστρατήγου ἐν τῷ ὅπλῳ ἢ Σώματι εἰς ὃ ἀνήκουσιν οἱ ἐν λόγῳ συνταγματάρχαι.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1931 Π. Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου 3981 «περὶ συνθέσεως καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου προστίθενται αἱ ἑξῆς παράγραφοι :

«Κατὰ τὴν κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἑκάστου ἔτους τακτικὴν σύγκλησιν ταῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου πρὸς σύνταξιν τῶν τελικῶν πινάκων προβιβασμῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν τοιούτων τῶν γενικῶν τοποθετήσεων, ἢ ὁπόταν συγκαλεῖται ἐκτάκτως τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον πρὸς τὸν ἄνω σκοπόν, συμμετέχουσι τῶν ἐργασιῶν ταῦ Συμβουλίου μετὰ ψήφου καὶ οἱ μονίμως τοποθετημένοι Διοικηταὶ Σωμάτων Στρατοῦ, καλούμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουν καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει.

Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ὅπου τῶν κειμένων νόμων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις ταῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, αὕτη λαμβάνεται ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων μελῶν αὐτοῦ.

Ἡ 6η παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω 4 ἄρθρου, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 5372, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀνωτέρω πινάκων προβιβασμῶν ἀξιωματικῶν, τὸ Συμβούλιον καλεῖ διὰ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἐνιαίου μέτρου κρίσεως μόρφωσιν γνώμης, τὸν ἀρμόδιον δι' ἕκαστον ὅπλον ἢ σῶμα ἢ ὑπηρεσίαν ἐπιθεωρητήν, παρ' οὗ αἰτεῖται πληροφορίας διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἑκάστου ὑπαγομένους ἀξιωματικούς».

Ἄρθρον 16.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων κωδικοποιήσῃ :

1) Τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ διὰ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1931 κωδικοποιηθέντος νόμου «περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν» εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν νόμου 3616,

2) Τὰς ταιαύτας τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1931 Π. Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου 3981 «περὶ συνθέσεως καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου», τοῦ νόμου 5372)32 καὶ τὰς σχετικὰς τοῦ παρόντος εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν νόμου 3981.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντα κάτωθι σχέδια νόμων: 1) «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ», καὶ 2) «περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων τινῶν

κατόπιν συστάσεων τοῦ κ. Ταρλαμπᾶ ὅπως γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ τροπολογία ἡ ἀφορῶσα τὸ ἀγρόκτημα Νέας Σινώπης, ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3237 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας» καὶ 4324 «περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ».

(Ἐπὶ ἐτροποποιήσει ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον 7 τῆς 17 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5237 ἀντικαθισταμένη οὕτω: « Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μονίμως καὶ συνεχῶς διαμένοντες ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον δεκαετίαν ἀπαλλάσσονται προσωρινῶς τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν εἰρήνῃ στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων».

Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5237 ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἐντὸς μηνὸς» ἀντικαθισταμένη ὑπὸ τῆς φράσεως «ἐντὸς ἑξαμήνου».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5237 καταργεῖται ἀντικαθιστάμενον οὕτω:

«Στρατεύσιμοι κλάσεων 1926, 1927 καὶ 1928 τυχόντες ἀναβολῆς καταταξέως λόγῳ ὑγείας ἢ σπουδῶν καὶ μὴ καταστάντες ἀνυπότακτοι ὑπηρετοῦσι τετράμηνον καὶ καταβάλλουσι 6.000 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὡς ἀκολούθως.

Ἡ πρώτη δόσις ἐκ 3.000 δραχμῶν καταβάλλεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τετραμήνου ὑποχρεώσεως ἢ καὶ ἐνωρίτερον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως καὶ εἰς τρεῖς ἐξαμηνιαίας δόσεις ἐκ χιλίων δραχμῶν ἑκάστης.

Οἱ μὴ καταβάλλοντες τὰς ἐξαμηνιαίας δόσεις ἀπόλλυσι τὸ εὐεργέτημα καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς συμπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἐξέτισαν οἱ συνηλικιῶται των, μὴ δικαιούμενοι ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθεισῶν δόσεων.

Ἐπέκτασις τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρεχομένου εὐεργετήματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κλάσεις νεωτέρας τῆς τοῦ 1928».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 5237 καταργεῖται ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν παραγράφων 2 καὶ ἑπομένων τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 4324 εἰς ὃ προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβαλλόμενα ἀντισηκώματα πρὸς ἐξαγορὰν τῆς τετραμήνου ὑποχρεώσεως ἐκχυμνάσεως περιέρχονται ἀνὰ 1)3 εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ.»

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4324 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ 5237 νόμου προστίθεται τελευταία παράγραφος ὡς ἑξῆς:

«Πρόσφυγες ἐγγεγραμμένοι εἰς μητρῶα ἀρρένων Δήμου ἢ κοινότητος τοῦ Κράτους καὶ ἐγκατασταθέντες μονίμως ἀλλαχοῦ δύνανται νὰ αἰτήσωσιν τὴν ἐγγραφὴν των ὑπὸ τὰ αὐτὰ ἔτη γεννήσεως καὶ ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεώς των, διαγραφόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ τῶν τοιούτων, εἰς ἃ ἤδη φέρονται ἐγγεγραμμένοι .

Διὰ τοὺς ἀνηλίκους ἐκ τούτων τὴν σχετικὴν αἴτησιν θὰ ὑποβάλῃ ὁ πατήρ, ἢ ἡ μήτηρ, ἢ ὁ κηδεμών.»

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ νόμου 1324 καταργεῖται ἀντικαθισταμένου οὕτω:

«Κατὰ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Διαρκοῦς Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς δημήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, μεθ' ὃ καθίστανται ἀνέκκλητοι.

Ἡ ἔφεσις ἐπιβλέπεται διὰ Δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας τοῦ ἐφεσείοντος ἢ εἰς Εἰρηνοδίκην ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Λ'. Σώματος Στρατοῦ καὶ ἑνὸς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στρατολογίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἢ τῶν Ναυτικῶν, προκειμένου περὶ ἐφέσεως ἐργάτου θαλάσσης, ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς διαβιβασθῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

Καθήκοντα γραμματέως θέλει ἐκτελεῖ ἐν αὐτῇ κατώτερος ἀξιωματικὸς τῆς Διευθύνσεως Στρατολογίας ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ἐφετιβάλῃ πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν «ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις τῶν Διαρκῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων βάσει ἀνακριβῶν πιστοποιητικῶν».

Ἡ κατ' ἔφεσιν δικάζουσα ἐπιτροπὴ ἢ ἐπικυροῖ τὴν ἀπόφασιν ἢ ἀκυροῖ ταύτην καὶ παραπέμπει εἰς τὸ Διαρκὲς Στρατολογικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως συμφώνως τῇ δοθείσῃ ἑρμηνείᾳ ταῦ νόμου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἡ ἰδία ἐκδίδει ταύτην.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων ἀνικανότητος πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ, δὲν χωρεῖ ἔφεσις, ἀλλὰ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δυναμένου νὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀπαλλαγῶν ἢ Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, μεθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁριστικῶς τὸ Διαρκὲς Στρατολογικὸν Συμβούλιον δι' ὃ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων. Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ διατάξῃ ἐντὸς διετίας καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν ἀναθεώρησιν ἀποφάσεως Διαρκοῦς Στρατολογικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀνικανότητος πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ, ὅταν ἔχῃ ἐνδείξεις, ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐνήργησεν ἐπιπολαίως ἢ πλημμελῶς.

Οἱ μὴ παρουσιαζόμενοι ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διαταγῆς παραπομπῆς θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 4324 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

Ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 32 ἀπαλείφεται ἡ φράσις : «Ἡ ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ θητεία ὁρίζεται δεκαεξαμήνου» ἀντικαθισταμένη οὕτω : «Ἡ ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ θητεία ὁρίζεται δεκατετραμήνου».

Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου ἀπαλείφεται ἡ φράσις : «Νὰ χορηγῆσῃ ὑποχρεωτικὰς ἀδείας μέχρι 4 μηνῶν» ἀντικαθισταμένη οὕτω : «Νὰ χορηγῆσῃ ὑποχρεωτικὰς ἀγροτικὰς ἀδείας μέχρι δύο μηνῶν».

Ἡ τρίτη παράγραφος ἀπαλείφεται, ἀντικαθισταμένη οὕτω: «Ἐναρξις τῆς χορηγήσεως τῶν ἀγροτικῶν ἀδειῶν θὰ γίνῃ ἀπὸ τῆς κλάσεως 1932». Ὁ χρόνος χορηγήσεως τῶν ἀδειῶν καὶ ἡ διάρκεια τούτων, ὁ τρόπος χορηγήσεως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκάστοτε εἰς ἄδειαν μεταβαινόντων Στρατευσίμων κανονίζονται διὰ Διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν».

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 4324 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς:

«Ἐπίσης δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τοὺς υἱοὺς καὶ ἀδελφοὺς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματι-

κῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων, ὡς καὶ διὰ τοὺς μονίμως ἐγκατεστημένους νὰ διατάσσῃ κατόπιν γνωμοδοτήσεως Στρατιωτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν προσέλευσιν τούτων εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των καὶ οὐχὶ εἰς ἐκεῖνο εἰς ὃ στρατολογικῶς ὑνήκουσιν.

Ὁ τρόπος ἐξακριβώσεως τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως, τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικά, τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἰς τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Νόμου 4324 προστίθεται ὡς Ζ παράγραφος ἡ κάτωθι :

«Ὁ μόνος υἱὸς πατρὸς ἐν χηρείᾳ διατελοῦντος καὶ ἄγοντος τὸ ἑξηκοστὸν ἕκτον (66) ἔτος τῆς ἡλικίας του».

Ἄρθρον 7.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ νόμου 4324 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δύνανται κατὰ τὴν ἀθρόαν κατάταξιν τῶν στρατευσίμων νὰ συγκροτηθῶσιν εἰς τὰς μονάδας κατατάξεως καὶ δεύτερα εἰδικὰ Στρατολογικὰ Συμβούλια τῆς αὐτῆς περίπου ἀρᾶς τὸ μόνιμον τοιοῦτον συνθέσεως».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου 4324 περὶ Στρατολογίας παράγρ. γ' ἐδαφ. 2 τροποποιεῖται οὕτω :

«Τὰ ἐκ διαφόρων συζύγων τέκνα γυναικὸς διατελούσης ἐν χηρείᾳ, λογίζονται ἀποτελοῦντα κεχωρισμένας οἰκογενείας, ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦσι πράγματι τοιαύτας. Ὅταν ὅμως ἐκλείψῃ καὶ ἡ γυνὴ τὰ ἐξ ἑκάστου γάμου ἀποτελοῦσι ἰδίαν οἰκογένειαν.

Ἄρθρον 9.

Ἐκ τῶν ἱεροτελεστῶν Συναγωγῶν οἱ τῶν κλάσεων 1925 μέχρι 1930 συμπεριλαμβανομένης οἱ ἀπωλέσαντες μέχρι σήμερον τὸ εὐεργέτημα ἀπαλλαγῆς ἀπαλλάσσονται πάσης ποινικῆς διώξεως καὶ πασῶν τῶν συνεπειῶν τῆς ἀνυποταξίας ὑποχρεούμενοι ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταταγῶσι πρὸς ἐκπλήρωσιν πλήρους θητείας ἐξαγορασμένης ἀντὶ 4,000 ἑφ' ἅπαξ καταβαλλομένων. Οἱ τῶν κλάσεων 1924 καὶ παλαιοτέρων ὑπέχουσι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5237.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβαλλόμενα ἀντισηκώματα περιέρχονται ὡς ἐν ἄρθρῳ 3 προβλέπεται.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 56 τοῦ νόμου 4324 τροποποιεῖται οὕτω :

«Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον καὶ μετὰ τὴν φράσιν «εἰς ἑκάστην συναγωγήν» προστίθεται ἡ φράσις «ἱστορικὴν καὶ οὐχὶ Μισθραχῆ».

Ἄρθρον 11.

Ὁμοίως ἀπαλλάσσονται τῶν ποινικῶν συνεπειῶν τοῦ ἄρθρου 57 οἱ ἀρχιρραβῖνοι καὶ πάντες οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ τὰς μέχρι σήμερον παραλείψεις καὶ παραβάσεις τῶν ὑποχρεώσεών των τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 12.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ νόμου 4324 ἀπαλείφονται ἐκ μὲν τῆς πρώτης παραγράφου αὐτοῦ ἡ φράσις «μέχρι τέλους Ἰανουαρίου» ἀντικαθισταμένη ὑπὸ τῆς φράσεως «μέχρι τέλους Μαΐου» ἐκ δὲ τῆς δευτέρας παραγράφου ἡ φράσις «ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου» ἀντικαθισταμένη ὑπὸ τῆς φράσεως «ἀπὸ 1ης Ἰουνίου».

Ἄρθρον 13.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ νόμου 4324 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τυχόντες ἀναβολῆς καλοῦνται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀναβολῆς αὐτῶν. Οὐχ' ἧττον παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἂν ἄλλοι λόγοι ἐπιβάλωσι τοῦτο, νὰ καλῇ τούτους εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε τμηματικῶς καὶ εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑπομένου ἔτους ἀνεξαρτήτως ἂν ἐκλήθησαν ἢ οὐ οἱ στρατεύσιμοι τοῦ οἰκείου διαμερίσματος.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὴν 3ην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ νόμου 4324 προστίθενται ὡς 3ον καὶ 4ον ἐδάφια τὰ ἑξῆς :

3. Οἱ ἐν ἀλλοδαπῇ μονίμως διαμένοντες καὶ τυχόντες ἀναβολῆς κατατάξεως λόγῳ σπουδῶν ἢ ὑγείας δύνανται κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν ἢ τῆς ἐτησίας ἢ διετοῦς ἀναβολῆς λόγῳ ὑγείας νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς μονίμου διαμονῆς των βάσει πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου ἐκδεδομένου δύο μῆνας κατ' ἀνώτατον ὅριον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των.

3) Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐν ἀναβολῇ λόγῳ ὑγείας ἢ σπουδῶν διατελοῦντας νὰ ἀποδημήσωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λόγῳ ἐξαιρετικῶν ἀνάγκων διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι τριῶν μηνῶν ἐπὶ τῇ καταβολῇ χρηματικῆς ἐγγυήσεως ἐκ δραχμῶν 5.000 ἕως 20.000 καὶ βάσει πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου ἐκδεδομένου δύο μῆνας κατ' ἀνώτατον ὅριον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀναγκῶν, ὁ χρόνος ἀποδημίας, ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς καὶ ἐπιστροφῆς τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Τῶν μὴ ἐμπροθέσμως ἐπανερχομένων ἢ καταβληθεῖσα ἐγγύησις περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν καὶ οἱ ἐκ τῶν ἱεροτελεστῶν ἀπαλλαγέντες καὶ τυγχάνοντες τριμήνου ἀδείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 15.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ νόμου 4324 ἀντικαθίσταται ἡ πρώτη παράγραφος αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ διατάσσῃ τὴν ἐπανεξέτασιν πάντων τῶν ἀνηκόντων ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας αὐτῶν εἰς τὴν Α ἢ Β σειρὰν ἐφεδρείας ἢ εἰς τὴν ἐτησίαν ἀπογραφὴν τῶν δι' ἀποφάσεων οἱουδήποτε Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς κριθέντων ἀνικάνων ἢ βοηθητικῶν ἢ σχόντων ἀναβολὴν λόγῳ παροδικῆς παθήσεως ἢ τέλος ἐκείνων ὧν καθωρίσθη ἡ ἡλικία, ὅταν ἔχῃ ἐνδείξεις, ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐνήργησεν ἐπιπολαίως ἢ πλημμελῶς».

Ἐπίσης προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου τῶν ἀφορωσῶν καθορισμὸν ἡλικίας.

Ἄρθρον 16.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος δύναται νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τῶν παραμενουσῶν ἐν ἰσχύϊ τοιούτων τῶν τροποποιουμένων νόμων 5237 καὶ 4324 περὶ Στρατολογίας.

Αἱ οὕτω κωδικοποιηθησόμεναι διατάξεις ἀναδημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος νόμου εἰς ἓν ἐνιαῖον ἰσχὺον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ».

Ἄρθρον 17.

Ἐκ τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσι διὰ τὴν Ἀεροπορίαν αἱ κάτωθι διατάξεις :

1) Τὸ ἄρθρον 1, σὺν τῇ προσθήκῃ εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ 5237 Νόμου ὅτι τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τούτου ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς κατέχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ 5121 Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά.

2) Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ 5237 Νόμου καὶ τὴν ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύϊ τῶν παραγράφων 2 καὶ ἑπομένων τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ 4324 Νόμου.

3) Τὸ ἄρθρον 4.

4) Τὸ ἄρθρον 8 πλὴν τῆς τελευταίας παραγράφου.

5) Τὸ ἄρθρον 9.

6) Τὸ ἄρθρον 12 ὡς πρὸς τοὺς τυχόντας ἀναβολῆς λόγῳ ὑγείας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ τῶν λέξεων «Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν» ἐννοοῦνται αἱ λέξεις «Ὑπουργοῦ Ἀεροπορίας».

8) Διὰ Π. Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὴν Ἀεροπορίαν τοιαῦται τοῦ Νόμου 5237, τὸ Γ' Κεφάλαιον «περὶ Στρατολογίας» τοῦ Νόμου 5121, περιλαμβανομένων ὡς ἔχουσι τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τὴν Ἀεροπορίαν διατάξεων τοῦ Νόμου 4324.

Αἱ οὕτω κωδικοποιούμεναι διατάξεις ἀναδημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἕνα ἀριθμόν, εἰς ἓν ἐνιαῖον ἰσχὺον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ Στρατολογίας τῆς Ἀεροπορίας».

Περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων τινῶν.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ϛ τῆς 17 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον μόνον.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανεκδίκασις τῶν κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Βαρδάτες τῆς Λαμίας, Μπεκριλάρ (Ν. Μοναστηρίου) τοῦ Δομκοῦ, Φακίτσα, Ποταμάκια, Παληησυκιὰ Ἐλασσόνας ὡς πρὸς τὴν θέσιν Βίγλα, Καίσαρι Κορινθίας, Ἀμουργιανὸς Μονῆς Ταλλιανείου Ναυπλίας, Νέα Σούρμενα, Χιλιομόδιον Κοζάνης, Δούχλιστα Ἐλασσόνας καὶ Λαζαράδες Κοζάνης, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὀρθοτέρας διανομῆς τῶν κτημάτων μεταξὺ τῶν ὑπὲρ ὧν ἀπηλλοτριώθησαν ταῦτα συνεταιρισμῶν καὶ κληρούχων.

Ἐπίσης δύνανται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους νὰ γίνῃ ἐπανεκδίκασις τοῦ Ἀγροκτήματος Κανάλι τῆς Πρεβέζης μόνον διὰ τὴν καλυτέραν διαρρύθμισιν τῶν ὁρίων αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγροκτήματος Νέα Σινώπη.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς Γερουσίας, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν νόμων κτλ.», ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1932 περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», 4262 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173» 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 5263 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος καὶ 4687 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ Κώδικος».

(Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ϚΑ τῆς 18ης Αὐγούστου 1932 συνεδρίασιν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» 4262 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ νόμου 4173» 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 5263 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ 4687 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον πρῶτον

Τὰ ἄρθρα 200 ἕως 214 συμπεριλαμβανομένου, 233 ἕως 237 συμπεριλαμβανομένου τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς καταργουμένου τοῦ ἄρθρου 213 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 200.

Ἡ θήρα ἐν γένει, τουτέστιν ἡ διαχείρισις, ἡ προστασία καὶ ἀστυνομία αὐτῆς καθόλου καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ εἰδικῶς τοῦ παρ' αὐτῇ Γραφείου Θήρας.

Ἄρθρον 201.

Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται παντοῦ, ἀπαγορεύεται ὅμως ἐπὶ τῶν κάτωθι περιπτώσεων: 1) Ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων χωρίων ἢ συναικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτῖνα διακοσίων πεντήκοντα μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν τελευταίων κατοικιῶν αὐτῶν. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς παραγράφου ταύτης καὶ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Δασάρχου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θήραν μόνον ἐπιβλαβῶν ζώων ἢ πτηνῶν.

2) Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, νομέως ἢ μισθωτοῦ, α) ἐντὸς ἀμπελώνων ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρυγητοῦ, β) ἐντὸς ἀσυγκομίστων μποστανίων καὶ καπνοσυτειῶν, γ) ἐντὸς λειμώνων ἀθερίστων, δ) ἐντὸς καλλιεργημένων ἀγρῶν καὶ γενικῶς καλλιεργουμένης ὁπωσδήποτε ἐκτάσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἐντὸς αὐτῆς ἐξάσκησις τῆς θήρας βλάπτει τὴν καλλιέργειαν.

Ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ ἐκτάσεις αὗται δὲν εἶναι περιπεφραγμέναι διὰ συνεχοῦς φράκτου, ἐπιτρέπεται ἡ δι' αὐτῶν διελευσις τῶν κυνηγῶν, ὑποχρεουμένων νὰ βαίνωσι μετὰ προσοχῆς καὶ ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐν τῷ κτήματι ὁδούς, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ζημίας εἰς τὴν καλλιέργειαν. Ταυτοχρόνως ὑποχρεοῦνται οἱ κυνηγοὶ κατὰ τὴν διέλευσιν των ταύτην, νὰ ἔχωσι δεδεμένους τοὺς ἑαυτῶν κυνηγετικοὺς κύνας.

Ἄρθρον 202.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας περιπεφραγμένων κτημάτων ἢ νησίδων ἀσχέτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν ἡ ἀποκλειστικὴ ἐνάσκησις θήρας, ἀλλὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορευομένης τῆς θήρας ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου νομέως ἢ μισθωτοῦ.

Ἄρθρον 203.

1. Πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν θηραμάτων ἢ ἐξεύρεσιν ὑπ' αὐτῶν τόπων καταφυγίου ἢ δημιουργίαν μονίμων πάρκων φυσικῆς ἐκτροφῆς αὐτῶν καὶ ἐν γένει χάριν κοινῆς ὠφελείας, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται :

α) Ν' ἀπαγορεύῃ ἐντελῶς ἢ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον, οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους, τὴν θήραν ὡρισμένων ἢ ὅλων ἐν γένει τῶν θηραμάτων, εἴτε καθ' ἅπαν τὸ Κράτος εἴτε καὶ εἰς περιω-

ρισμένας εκτάσεις, ιδία τροφοδοτούσας τας λοιπάς πέριξ τοιαύτας, ή και προς δημιουργίαν πάρκων τεχνητής ή φυσικής προστασίας και εκτροφής θηραμάτων.

β) Εντός απεριφράκτων ιδιοκτησιών εκτάσεως συνεχούς και ουχί ελάσσονος των χιλίων πεντακοσίων στρεμμάτων, τη αιτήσει του ιδιοκτήτου, νομέως ή μισθωτού.

γ) Να διατάσση άπαξ και επ' αμοιβή την δι' οιουδήποτε μέσου καταστροφήν ωρισμένων θηραμάτων επιζημίων εις την θήραν, κτηνοτροφίαν και γεωργίαν, εκ των πτηνών ιδία των απαριθμουμένων εν τη συναφθείση εν Παρισίοις Συμβάσει.

δ) Ν' απαγορεύη την αγοραπωλησίαν οιουδήποτε είδους εκ των ενδημικών θηραμάτων κατά περιφερείας ή και καθ' άπαν το Κράτος.

ε) Ν' απαγορεύη την θήραν του λαγωού κατά περιφερείας ή και καθ' άπαν το Κράτος, όταν το έδαφος είναι κεκαλυμμένον υπό χιόνος.

Άρθρον 204.

Εξαιρούνται των διατάξεων του άρθρου 203 ως και του άρθρου 202 του παρόντος νόμου εκτάσεις είτε επί νήσων είτε επί στερεάς ένθα ανέκαθεν κατά το φθινόπωρον διενεργείτο θήρα ορτύγων ή τρυγόνων, είτε ιδιωτικαί είναι αύται είτε κοινοτικαί, εντός των οποίων επιτρέπεται ελευθέρως ή θήρα των ορτύγων και τρυγόνων κατά το φθινόπωρον. Η υπό των ιδιοκτητών περίφραξις των εκτάσεων τούτων, ασχέτως δε και του μεγέθους αυτών, πάσα απαγόρευσις της εν αυταίς ελευθέρας εξασκήσεως της θήρας των ορτύγων και τρυγόνων απαγορεύεται, αίρομένων και των ήδη υφισταμένων περιφραγμάτων ή άλλων εμποδίων εφ' όσον εγένοντο προς τον σκοπόν τούτον.

Άρθρον 205.

1. Απαγορεύεται ή εγκατάστασις ποιμνίων εντός εκτάσεων προοριζομένων διά την δημιουργίαν πάρκων φυσικής προστασίας ή πάρκων εκτροφής θηραμάτων και εις ακτίνα μέχρι 200 μ. Δύναται δε διά διατάξεως των αρμοδίων Δασικών αρχών μετά προηγουμένην έγκρισιν του Υπουργού της Γεωργίας ν' απαγορεύηται και ή βόσκησις εντός των ως άνω εκτάσεων.

2. Ωσαύτως δύναται να απαγορευθή και ή έντονος και καθόλου ξύλευσις εντός αυτών.

3. Δύναται ο Υπουργός της Γεωργίας ν' απαγορεύη την κοπήν ή βλάβην δένδρων μεμονωμένων ή συστάδην δένδρων ή δενδροστοιχιών ων ή διατήρησις επιβάλλεται δι' ιστορικούς ή καλλωπιστικούς λόγους εφ' όσον ταύτα χρησιμοποιούνται διά διαμονήν και κατασκευήν φωλεών πτηνών.

Άρθρον 206.

1. Τη αιτήσει Δήμων, Κοινοτήτων ή άλλων Νομικών ή φυσικών προσώπων, ιδιοκτητών νησίδων ή λιμνών και κτημάτων, δύνανται να διορισθώσι υπό του Υπουργού της Γεωργίας μετά προηγουμένην γνωμάτευσιν του οικείου Δασάρχου ή Δασονόμου φύλακες θήρας αμειβόμενοι υπό των προτεινόντων αυτούς.

2. Μετά τον διορισμόν των οι φύλακες θήρας, δίδουσιν ενώπιον του Δασάρχου ή Δασονόμου τον νενομισμένον όρκον αναλαμβάνοντες καθήκοντα φύλακος θήρας, και διά χρόνον ουχί μικρότερον της διετίας. Κατά το διάστημα της υπηρεσίας αυτών είναι βοηθητικά όργανα των Δασαρχείων και Δασονομείων εις ό,τι αφορά την θήραν μόνον, εκτελούντες πάσαν σχετικήν διαταγήν των προϊσταμένων των μονίμων δασικών υπαλλήλων.

3. Εις θέσιν φύλακος θήρας διορίζονται Έλληνες πολίται έγγοντες εκπληρώσει την στρατιωτικήν αυτών υποχρέωσιν, ηλικίας ουχί μεγαλειτέρας των 55 ετών, γνωρίζοντες γραφήν και ανάγνωσιν και μη καταδικασθέντες ή παραπεμφθέντες επί κακουργήματι ή πλημμελήματι (άρθρ. 21, 22, 24 του Π.Ν.).

4. Οι φύλακες θήρας δικαιούνται να φέρωσι όπλα οριζόμενα δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

5. Η προ του πέρατος της θητείας τούτων απόλυσις διά παράβασιν των περί θήρας και δασών διατάξεων ή δι' ανικανότητα, διενεργείται υπό του Υπουργού της Γεωργίας, τη προτάσει του οικείου Δασάρχου και Δασονόμου και άνευ είσέτι της συγκαταθέσεως του προτείνοντος τον διορισμόν των.

6. Απαγορεύεται ο επαναδιορισμός των φυλάκων θήρας απολυθέντων μετά παράβασιν των περί θήρας διατάξεων εφόσον ή απόλυσις διενηργήθη μετά την έκδοσιν δικαστικής κατά τούτων αποφάσεως.

Άρθρον 207.

1. Η θήρα επιτρέπεται μόνον από της 16 Αυγούστου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

2. Η θήρα της πέρδικος της ορεινής και του λαγού διά την Π. Ελλάδα, την Κρήτην και τας νήσους του Αρχιπελάγους, επιτρέπεται από της 1 Σεπτεμβρίου μέχρι της 15 Ιανουαρίου. Διά την λοιπήν δε Επικράτειαν από της 15 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Ιανουαρίου.

3. Η θήρα της πέρδικος της πεδινής επιτρέπεται από της 1 Οκτωβρίου μέχρι της 15 Δεκεμβρίου.

4. Η θήρα της άρρενος δορκάδος επιτρέπεται κατά Νοέμβριον και εις άς περιφερείας καθορίζει έτησίως ο Υπουργός της Γεωργίας.

5. Η θήρα των ενύδρων πτηνών επιτρέπεται από της 15 Μαρτίου μέχρι της 15 Μαΐου εις όσα μέρη έχουν λίμνας, λιμνώδεις εκτάσεις ή παραλίας μετά κυνηγετικού κυνός και εις άκτίνα ουχί μεγαλειτέραν των 1000 μ. Επίσης ή θήρα των τρυγόνων άνευ κυνηγετικού κυνός επιτρέπεται από της 15 Απριλίου μέχρι της 15 Μαΐου εις μέρη δι' ών διέρχονται μόνον.

6. Απαγορεύεται ή θήρα της ελάφου, αιγάγρου, φασιανού και αγριοπετεινού επί πενταετίαν.

7. Τα ως άνω χρονικά όρια διά πάντα ή τινά των θηραμάτων δύνανται να περιορισθούν υπό του Υπουργού της Γεωργίας.

8. Κατά το διάστημα από 1 Φεβρουαρίου μέχρι και της 15 Αυγούστου απαγορεύεται γενικώς εις πάντας το φέρειν κυνηγετικόν όπλον εκτός των πόλεων, χωρίων, ή συνοικισμών, ούδε των δασικών υπαλλήλων, φυλάκων θήρας, αγροφυλάκων, αξιωματικών και λοιπών οργάνων και οπλιτών της ενόπλου δυνάμεως εξαιρουμένων. Η εκτός των πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών μεταφορά των κυνηγετικών όπλων επιτρέπεται όταν ταύτα είναι λελυμένα και συσκευασμένα και επί σκοπώ επιδιορθώσεως ή αγοραπωλησίας, ο δε μεταφέρων ταύτα δέν φέρει μεθ' εαυτού πλήρη ή κενά φυσίγγια.

9. Κατά το διάστημα από 1 Μαρτίου μέχρι και της 15 Αυγούστου απαγορεύται ή θήρα και διά μόνων των κυνηγετικών κυνών ή ή τούτων άσκησις.

10. Κατά το διάστημα τούτο ο Υπουργός της Γεωργίας δύναται να επιτρέψη την θήραν ή εξόντωσιν εν γένει, άνευ δε κυνηγετικών κυνών άρκτων, λύκων, θωών, αρπακτικών πτηνών και κορακοειδών, πάντοτε όμως τη συμμετοχή και βασικού οργάνου υπευθύνου διά την τήρησιν των περί θήρας διατάξεων.

11. Καθ' ον χρόνον δέν είναι επιτετραμμένη ή θήρα και πέντε ημέρας μετά την διακοπήν αυτής γενικώς ή δι' έκαστον είδος θηράματος, απαγορεύεται ή έκθεσις, αγοραπωλησία, παρασκευή προς βρώσιν και κατανάλωσιν του απηγορευμένου θηράματος, εκτός εάν πιστοποιήται ή εισαγωγή τούτου εκ περιφερειών ένθα επιτρέπεται ή θήρα.

Άρθρον 208.

1. Ως θηράματα νοούνται πάντα τα άγρια ζώα και πτηνά, πλην :

α') Των μικροτέρων κατά το μέγεθος της σιταρίθρας και κορυδαλού (κατσουλιέρας) αμφοτέρων περιλαμβανομένων.

β') Του κύκνου, πελαργού, κούκου, γυπός (όρνεου) όλων των ειδών του δρυοκολάπτου (τσικλητήρας), έποπος (τσαλαπετεινού), Κίρκου (κιρκινέζικου), ακριβοθήρα (αγιοπουλιού), μελισσουργού, σίτης (τσοπανάκου, σφυριχτή), αιγοθήλη (γυδοβιού-πλάνου)[1] του μικρού μελανοκεφάλου γλάρου, όλων των ειδών των χελιδόνων και όλων των ειδών των νυκτοπείων, πλην του βύα (μπούφου), χαλκοκουρούνας και του ψαρονιού (γκαραβέλι).

2. Ο Υπουργός της Γεωργίας δύναται δι' αποφάσεως αυτού να περιλάβη και άλλα θηράματα εις τα ως άνω εξαιρούμενα τοιαύτα, έτι δε να εξαιρέση δι' ωρισμένας περιφερείας τα πτηνά ψαρόνι και μελισσουργόν.

3. Η εκ του εξωτερικού εισαγωγή θηρευμάτων (ζώντων) επιτρέπεται μόνον κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού της Γεωργίας.

Άρθρον 209.

1. Η θήρα ενασκείται διά κυνηγετικού πυροβόλου όπλου τη βοηθεία ή μη κυνών κυνηγετικών, της χρήσεως των πολεμικών όπλων απαγορευομένης απολύτως πλην των αγριοχοίρων και λοιπών αρπακτικών τριχωτών αγρίων θηρίων.

2. Απαγορεύεται η τοποθέτησις και η χρήσις παγίδων, κλωβών, δηλητηρίων, δικτύων βρόχων ή άλλων αναλόγων μέσων και οργάνων, σκοπόν έχόντων την θήραν ή σύλληψιν ή θανάτωσιν εν γένει αγρίων ζώων και πτηνών. Η εμπορία και η κατασκευή των οργάνων τούτων προς τοιούτον τον σκοπόν κατασκευαζομένων δύναται ν' απαγορευθή υπό του Υπουργείου κατά περιφερείας ή και καθ' άπαν το Κράτος.

Εξαιρετικώς επιτρέπεται εις μόνους τους κατοίκους των επαρχιών Ιτύλου και Γυθείου από της 16 Αυγούστου μέχρι της 15 Οκτωβρίου η θήρα των ορτύγων δι' απόχης και η δι' αγκίστρων θήρα κιγλών εις μόνους τους κατοίκους των δήμων Αβίας και Καρδαμύλης της επαρχίας Ιτύλου από 15 Νοεμβρίου μέχρι 15 Μαρτίου κατ' αμφοτέρας τας περιπτώσεις άνευ ειδικής αδείας. Επίσης επιτρέπεται η διά βρόχων θήρα των τρυγόνων, εις μόνον τους κατοίκους των χωρίων Κερί και Αγαλλά της Ζακύνθου και Αγίου Ηλία και Εγκλοβή Λευκάδος από 16 Απριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου άνευ ειδικής αδείας. Εις τας νήσους Θήραν και Κύθηρα επιτρέπεται η θήρα των διαβατικών πτηνών ορτύγων από 1 Αυγούστου μέχρι τέλους Οκτωβρίου εκάστου έτους και δι' απόχης.

3. Απαγορεύεται η θήρα την νύκτα· ιδία δε διά φανών ή προβολέων φορητών ή επ' αυτοκινήτων ή επί παντός άλλου μέσου συγκοινωνίας.

4. Απαγορεύεται η καταστροφή ή η αφαίρεσις των ώων, των νεοσσών και των φωλεών των πτηνών, πλην των περιπτώσεων της παραγράφου γ' του άρθρου 203 και παρ. 9 του άρθρου 207 του παρόντος νόμου.

5. Απαγορεύεται η εν κλωβοίς διατήρησις και εκτροφή εν γένει πάντων των πτηνών πλην των εξωτικών τοιούτων (κροσσοφόρων, καναρινίων ψιττακών κλπ.)

6. Απαγορεύεται η καθ' ομάδας θήρα όταν το σύνολον των κυνηγών των συμμετεχόντων και αποτελούντων την ομάδα οπλοφόρων και μη είναι πλέον των δέκα. Δύναται ο Υπουργός της Γεωργίας να επιτρέψη την θήραν εις ομάδας απαρτιζομένας εκ περισσοτέρων των δέκα εις λίμνας ή θαλάσσας, ή προκειμένου περί εξοντώσεως επιβλαβών ζώων ή πτηνών ή θήρας αγριοχοίρων.

7. Απαγορεύεται η τύφλωσις ή ο τραυματισμός πτηνών και ή οπωσδήποτε χρησιμοποίησις αυτών προς θήραν.

8. Απαγορεύεται εις τους αγροφύλακας να οπλοφοροών μέ όπλον κυνηγετικόν κατά το διάστημα από 16 Αυγούστου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου εφ' όσον στερούνται αδείας θήρας.

9. Ο Υπουργός της Γεωργίας δύναται να απαγορεύη την θήραν καθ' άπαν μέν το Κράτος διά κυνών του γένους λαγωλίκα, εις εκτάσεις δε ένθα διαβιούν έλαφοι, αίγαγροι και δορκάδες διά κυνών διώξεως (Γκένα).

10. Η εξ εκτροφείων διάθεσις θηραμάτων των οποίων ή ίδρυσις δέον να γνωστοποιείται προηγουμένως εις το Υπουργείον Γεωργίας δέν επιτρέπεται ν' αφίστανται των διατάξεων του παρόντος νόμου.

Άρθρον 210.

1. Ουδείς απολύτως δύναται να θηρεύη άνευ αδείας θήρας.

2. Η άδεια θήρας, ούσα αυστηρώς προσωπική, εκδίδεται επί τη προσαγωγή εν σχετική αιτήσει υπέρ του Δημοσίου γραμματίου ή διπλοτύπου είσπράξεως δραχμών εκατόν είκοσι πέντε (125) εκ διπλοτύπου βιβλίου υπό των Δασαρχείων ή Δασονομείων κατόπιν δε διαταγής αυτών μετ' έγκρισιν του Υπουργού της Γεωργίας και υπό των Δασονόμων γ' τάξεως ή εκτελούντων χρέη τοιούτων δασονόμων α' ή β' τάξεως.

Εξαιρετικώς διά τας νήσους των Κυκλάδων επιτρέπεται ή έκδοσις και ειδικών αδειών τριμήνου, διαρκείας εις μόνους τους κατοίκους των νήσων τούτων διά την θήραν των διαβατικών πτηνών. Η ισχύς της άδείας αρχομένη από της 16ης Αυγούστου λήγει την 16ην Νοεμβρίου και εκδίδεται επί τη προσαγωγή εν σχετική αιτήσει υπέρ του Δημοσίου διπλοτύπου είσπράξεως δραχ. 50.

3. Ωσαύτως εκδίδονται και υπό των Αρχών Χωροφυλακής, τοιαύται άδειαι θήρας ελλείψει έπιτοπίων αρμοδίων αρχών.

4. Η άδεια θήρας ισχύει διά την περιφέρειαν του Δασαρχείου ή Δασονομείου υπό του οποίου αύτη εκδίδεται και των διά ξηράς μέ ταύτα συνορεύοντα γειτονικά τοιούτων.

5. Άδεια θήρας ισχύουσα δι' άπασαν την Επικράτειαν εκδίδεται κατά τα εν παρ. 2 του παρόντος άρθρου επί προσαγωγή γραμματίου ή διπλοτύπου είσπράξεως δραχμών 250.

6. Της καθοριζομένης δευτέρας ταύτης άδείας απαλλάσσονται οι δημόσιοι εν γένει υπάλληλοι εις περίπτωσιν μόνον μεταθέσεώς των, θεωρουμένης τής άδείας αυτών άρμοδίως.

7. Η έκδοσις των άδειών θήρας άρχεται την 1 Αυγούστου και λήγει εις το τέλος Φεβρουαρίου, ότε λήγει και ή ισχύς ταύτης, απαλλασσομένων πάσης έτέρας φορολογικής επιβαρύνσεως.

8. Ο Υπουργός της Γεωργίας δύναται τη προτάσει του Υπουργού των Στρατιωτικών ν' απαγορεύση την χορήγησιν άδειών θήρας εις τους κατοίκους ωρισμένων περιοχών εφ' όσον λόγοι ασφαλείας επιβάλλουσι το τοιούτον.

9. Διά την έκδοσιν άδειών θήρας διά τους κατοίκους της παραμεθορίου περιοχής απαιτείται και θεώρησις της σχετικής αιτήσεως και παρά των στρατιωτικών αρχών προκαλύψεως.

Άρθρον 211.

Τα Δασαρχεία και Δασονομεία υποβάλλουσι προς το Υπουργείον Γεωργίας εντός του πρώτου 150ημέρου από του πέρατος έκάστης τριμηνίας αρχομένης από 1ης Αυγούστου συγκεντρωτικήν και συνοπτικήν κατάστασιν των εκδοθεισών αδειών θήρας εν τη περιφερεία των μετά τον οικείου τριπλοτύπου του αρμοδίου Ταμείου διά το χρονικόν διάστημα της ληξάσης τριμηνίας.

Άρθρον 212.

1. Άδεια θήρας δέν χορηγείται· α') Εις τους εις οιανδήποτε ποινήν καταδικασθέντας επί κακουργήματι ή και πλημμελήματι εκ των προβλεπομένων υπό των άρθρων 21, 22, 23 και 24 του Π. Ν. ως και εις τους εις οιανδήποτε ποινήν καταδικασθέντας επί εμπρησμώ φθορά ξένης ιδιοκτησίας, ζωοκλοπή και ζωοκτονία ανθρωποκτονία εξ αμελείας, ανυποταξία και λιποταξία δις παραβάσει των διατάξεων του παρόντος.

Μετά πάροδον πέντε ετών από της τελέσεως της πράξεως δι' ην κατεδικάσθην τα πρόσωπα ταύτα, δύνανται να χορηγηθή αυτοίς άδεια θήρας μετά γνωμοδότησιν της αρμοδίας δασικής αρχής και εφ' όσον ταύτα δέν υπέπεσαν εν τω μεταξύ εις οιανδήποτε ποινικήν παράβασιν.

β') Εις τους υπό αστυνομικήν επιτήρησιν διατελούντας γ') Εις τους παράφρονας, δ') εις τους κωφαλάλους, ε') εις τους μη συμπληρώσαντας το 18ον έτος της ηλικίας των.

2. Διὰ τοὺς μὴ ἐκπληρώσαντας τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας θήρας, ἀπαιτεῖται προσαγωγὴ πιστοποιητικοῦ καὶ τῆς οἰκείας Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 214.

1. Τὰ κυνηγετικὰ ἐν γένει Σωματεῖα ὡς καὶ πάντα ἕτερα τοιαῦτα σχέσιν ἔχοντα μετὴν θήραν ἐν γένει, ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

2. Ἡ ἐποπτεία τούτων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν.

3. Μέλος κυνηγετικοῦ Σωματείου δύναται νὰ εἶναι πᾶς δυνάμενος νὰ λάβῃ ἄδειαν θήρας.

4. Μέλη κυνηγετικοῦ Σωματείου καταδικασθέντα ἅπαξ ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ θήρας διατάξεων στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Σωματείου.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ περὶ Κυνηγετικῶν Σωματείων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 281 καὶ αἱ ἰσχύουσαι ἑκάστοτε τροποποιήσεις τούτου

Παραβάσεις

Ἄρθρον 233.

1. Πᾶς δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, ἢ ὑπηρέτης, πάντα τὰ ὄργανα τῆς ἐνόπλου δημοσίας δυνάμεως, οἱ ἀγροφύλακες καὶ οἱ φύλακες θήρας ὑποχρεοῦνται, πᾶς δὲ πολίτης δικαιοῦνται, νὰ καταγγέλωσι πάντα παραβάτην τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

2. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας, Ἀγρονομίας, ὡς καὶ οἱ φύλακες θήρας, δικαιοῦνται νὰ ἐρευνῶσι πάντα κυνηγετικὸν σάκκον καὶ νὰ προβαίνωσιν εἰς ἔλεγχον γενικῶς τῶν κυνηγῶν ἔχουν δὲ καὶ δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ κατάσχωσι τὴν ἄδειαν θήρας, τὰ ὅπλα, ὡς καὶ πάντα τὰ κυνηγετικὰ μέσα καὶ πᾶν, ὅτι καὶ ὅπως καθορίζεται ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἔτι δὲ καὶ τὰ θηράματα εἰς οἱονδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν ταῦτα εὑρίσκωνται ἀκόμη καὶ τὰς τυχὸν περιεχούσας ταῦτα χύτρας καὶ ἄλλα εἴδη μαγειρικῆς.

Ἄρθρον 234.

1. Τιμωροῦνται ἀνεκκλήτως διὰ προστίμου 500—3000 δραχμῶν, ἢ διὰ κρατήσεως 10—30 ἡμερῶν, ἢ μὲ ἀμοιτέρας τὰς ποινὰς ταύτας,πάντες οἱ παραβάται τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένων διατάξεων.

2. Τιμωροῦνται ἀνεκκλήτως μὲ πρόστιμον 500—1000 δραχμῶν οἱ μεταφέροντες ἄνευ ἀδείας τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ἐκτὸς τῶν πόλεων ἢ χωρίων ἢ συνοικισμῶν ὄργανα ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 209 τοῦ παρόντος Νόμου. Τὰ ὄργανα δὲ ταῦτα κατάσχονται καὶ δημεύονται.

3. Τὸ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως εἰς χρηματικὴν τοιαύτην χρηματικὸν ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ὡς κατωτέρου τοιούτου καθοριζομένου ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατοῦ, ὡς καὶ πάντες ἐν γένει οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑπηρέται, ἀγροφύλακες καὶ φύλακες θήρας, ἐπὶ τῶν περὶ θήρας παραβάσεων τιμωροῦνται μὲ διπλασίαν ποινὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων τοιούτων, ὑποκείμενοι ταὐτοχρόνως καὶ εἰς πειθαρχικὸν ἔλεγχον.

Οἱ παρανόμως φονεύοντες ἢ ἐπωσδήποτε παρανόμως συλλαμβάνοντες οἱ ἀποκτείνοντες ἐλάφους, αἰγάγρους, δορκάδας καὶ φασιανοὺς τιμωροῦνται διὰ προστίμου 3000—5000 δραχμῶν καὶ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἑκάστην ἔλαφον 4000 δραχμαί, δι' ἕκαστον αἰγαγρον 3000 δραχμαί, δι' ἑκάστην δορκάδα 2000 δραχμαί, καὶ δι' ἕκαστον φασιανὸν 1500 δραχμαί.

5. Οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων ἢ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας, δι' ὧν ἐγένετο τὴν νύκτα θήρα, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὁπότε ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀμέσως κατωτέρου ἄρθρου, θεωροῦνται συνεργοί, ἐφ' ὅσον ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραβάσεως δὲν κατήγγειλον αὐθορμήτως καὶ ἐγγράφως τὴν πρᾶξιν.

6. Οἱ κλέπτοντες ἢ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνοντες, ἀκρωτηριάζοντες ἢ δηλητηριάζοντες κύνας κυνηγετικοὺς ἢ οἱ θανατώνοντες τοιούτους ὑπὸ τῶν βεβαίων ἢ ὑπόπτων ἐκδηλώσεων ἐπὶ τούτων λύσης τιμωροῦνται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καθοριζομένας ποινὰς περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ κατόχου τουλάχιστον δισχιλίων δραχμῶν.

7. Οἱ παραβάται τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 205 ἐκδιδομένων ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 100—300 δραχμῶν.

Ἄρθρον 235.

1. Πάντα τὰ ἐργαλεῖα, δι' ὧν ἐγένετο παρανόμως θήρα ἀσχέτως ἐποχῆς, ὡς καὶ τὰ κυνηγετικὰ ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ ὅταν ὁ δι' αὐτῶν θηρεύων στερῆται ἀδείας θήρας ἢ θηρεύει ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρι καὶ τῆς 15ην Αὐγούστου, κατάσχονται καὶ δημεύονται πρὸς ὄφελος κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ τοῦ Δημοσίου κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ τῶν κυνηγετικῶν Συλλόγων τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ 1/3 ὡς ἡ παρ. 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζει.

2. Ἐπίσης κατάσχεται καὶ δημεύεται καὶ πᾶν μεταφορικὸν μέσον, ὅταν δι' αὐτοῦ διενεργῆται παράνομος θήρα.

3. Ἐπίσης κατάσχεται ἡ ἄδεια θήρας τοῦ παρανόμως θηρεύοντος, ὅστις στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς λήψεως ἑτέρας τοιαύτης μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος κυνηγετικοῦ ἔτους ἐκτὸς ἐὰν κηρυχθῇ ἀθῷος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ὁπότε ἐπιστρέφεται αὐτῷ ἡ κατασχεθεῖσα ἄδεια ἅμα τῇ ἐκδώσει τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, μὴ δικαιουμένου τούτου εἰς τὸ ἐν τῷ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα νὰ θηρεύῃ. Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατάσχονται καὶ ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας.Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν μὲν αὕτη εἶναι ἀθωωτική, τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἢ ἡ ἐγγύησις ἀποδίδονται εἰς τὸν ἀθωωθέντα, ἐὰν δὲ καταδικαστικά, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατὰ τὴν κατωτέρω παράγραφον ἀμοιβῆς τοῦ μηνυτοῦ, τὸ ὑπόλοιπον εἰσάγεται εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

5. Ἡ δημοπρασία ἐπὶ τῶν κατασχομένων θηραμάτων διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ κατάσχοντος ταῦτα ὑπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἀνακριτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ἐνώπιον δύο μαρτύρων μὴ ὑποκειμένων τῶν πρακτικῶν εἰς ἔγκρισιν ἀνωτέρας τινὸς Ἀρχῆς.

6. Τὸ 1/3 τοῦ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κατασχεθέντων ὀργάνων, ὅπλων κυνηγετικῶν καὶ παντὸς εἴδους μεταφορικοῦ μέσου δι' ὧν ἐγένετο κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα παράνομος θήρα καὶ ὑπόκειται εἰς δήμευσιν, ὡς ἐπίσης καὶ θηραμάτων εἰσπραχθέντων ποσοῦ, ὡς τέλος καὶ ἐπὶ τῆς καταλογιζομένης χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ πάσης μηνύσεως, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπὶ τούτων καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, λαμβάνει ὁ μηνυτής.

Ἄρθρον 236.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐγγράφεται ἐτησίως πίστωσις μέχρις 150 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐκτροφείων θηραμάτων, ἢ μονίμων πάρκων διὰ τὴν ἀγοράν, σύλληψιν καὶ μεταφορὰν διαφόρων θηραμάτων εἰς τὰ μέρη τοῦ Κράτους στερούμενα τοιούτων, διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν εἰς τὴν θήραν γεωργίαν καὶ πτηνοτροφίαν ἐπιβλαβῶν ζώων καὶ πτηνῶν, ὑποστήριξιν προπαγανδιστικῶν τῆς θήρας περιοδικῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θήρας, τῆς ἑκάστοτε δαπάνης καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 237.

Αἱ κατὰ τὰ ἔτη 1930, 1931 καὶ 1932 ἐκδοθεῖσαι ἄδειαι θήρας ἄνευ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 60 τοῦ νόμου 4687 καὶ 20 τοῦ νόμου 5263 καθορισθέντων πιστοποιητικῶν θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ καλῶς ἐκδοθεῖσαι.

Ἄρθρον δεύτερον.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1 παράγρ. 1 τοῦ νόμου 4262, τὸ ἄρθρον 60 τοῦ νόμου 4687 καὶ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 5263.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΒΛΑΔΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Α. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 207 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ θήρας» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

5. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ θήρα ἄνευ κυνὸς, τῶν μὲν ἐνύδρων εἰς λίμνας καὶ βαλτώδεις ἐκτάσεις ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου, τῶν δὲ τρυγόνων εἰς ὅσα μέρη διέρχονται ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καθοριζούσης τάς τε λίμνας καὶ βαλτώδεις ἐκτάσεις διὰ τὰ ἔνυδρα, καὶ τὰ μέρη δι' ὧν διέρχονται αἱ τρυγόνες, εἰδικῶς δὲ διὰ τὴν Δυτικὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ τὰς Ἰονίους Νήσους.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν παρ. 2 β περίοδος 3 τοῦ ἄρθρου 209 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἡ «1» Αὐγούστου διορθοῦται εἰς «16» Αὐγούστου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 209 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστίθεται 7 παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

7. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα τῶν πτηνῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν περδίκων, εἰς τὰς πηγάς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 2α τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

2. Ἡ ἄδεια θήρας, οὖσα αὐστηρῶς προσωπική, ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐν σχετικῇ αἰτήσει α') ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως δραχμῶν ἑκατὸν ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ὑπὸ τῶν Δασαρχείων ἢ Δασονομείων,κατόπιν δὲ διαταγῆς αὐτῶν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ὑπὸ τῶν Δασονόμων γ' τάξεως ἢ ἐκτελούντων χρέη τοιούτων δασοκόμων α' ἢ β' τάξεως, β') εὐκρινοῦς φωτογραφίας, γ') βεβαιώσεως τῶν τοπικῶν κυνηγετικῶν Συλλόγων ὅτι τυγχάνει ὁ αἰτῶν μέλος αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἄπασα ἡ ἐπικράτεια διαχωρίζεται εἰς ὁκτὼ ζώνας κυνηγετικὰς ὡς ἑξῆς : 1) Κρήτης, 2) Πελοποννήσου μετὰ τῶν Ἰονίων Νήσων, 3) Στερεᾶς Ἑλλάδος μετὰ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους Εὐβοίας καὶ Σκύρου. 4) Νήσων Ἀρχιπελάγους, 5) Θεσσαλίας μετὰ τῶν Σποράδων, 6) Ἠπείρου, 7) Μακεδονίας, 8) Θράκης μετὰ τῆς Θάσου καὶ Σαμοθράκης. Ἐντὸς ἑκάστης τῶν ζωνῶν τούτων ἰσχύει ἡ ἐν τῇ παρ. 2 ἀναφερομένη ἄδεια θήρας ἐπιτρεπομένης τῆς ἐξασκήσεως τῆς θήρας εἰς τοὺς παραμεθορίους πληθυσμοὺς ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τῶν γειτονικῶν χωρίων, πόλεων ἢ συνοικισμῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 211 λαμβάνει θέσιν ὡς 12η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 210, τὸ δὲ ἄρθρον 211 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1.Παρ' ἑκάστῳ Δασαρχείῳ λειτουργεῖ Συμβούλιον θήρας, τοπικὸν καλούμενον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ Δασάρχου ὡς Προέδρου, τοῦ παρὰ τῷ Δασαρχείῳ Δασονόμου ὡς ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Προέδρου ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δασαρχείου λειτουργούντων κυνηγετικῶν Συλλόγων. Ἐν Κρήτῃ ἐξαιρετικῶς τοιοῦτον τοπικὸν Συμβούλιον θήρας λειτουργεῖ καὶ παρ' ἑκάστῳ Δασονομείῳ οὗτινος Πρόεδρος ὁρίζεται ὁ Δασονόμος.

Εἰς τὰ Συμβούλια ταῦτα δύναται νὰ παρίσταται καὶ ὁ ἁρμόδιος Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν, ὅτε προεδρεύει μετὰ ψήφου.

Τὸ Συμβούλιον, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, συνερχόμενον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἑκάστου ἔτους καὶ λαμβάνον ὑπ' ὄψει σχετικὰς προτάσεις τῶν Δασονομείων καὶ κυνηγετικῶν Συλλόγων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δασαρχείου ὑποβαλλομένων ἐντὸς τοῦ α' δεκαημέρου τοῦ Μαρτίου, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν κατὰ χῶρον, χρόνον, τρόπον καὶ εἶδος θήρας ζητημάτων τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ Δασονομείων. Αἱ γνωμοδοτήσεις αὗται ὑποβάλλονται μέχρι τέλους Μαρτίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας λειτουργεῖ Συμβούλιον θήρας, κεντρικὸν καλούμενον, ἀπαρτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν ὡς Προέδρου, τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου θήρας, ἑνὸς Τμηματάρχου Γεωργίας καὶ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἑνὸς ἑτέρου τῶν ἐν Πειραιεῖ λειτουργούντων κυνηγετικῶν Συλλόγων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἁπανταχοῦ κυνηγετικῶν Συλλόγων, τῶν σχετικῶν προτάσεων ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου. Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἢ μὴ ἀποδοχῆς, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς ἑξαμήνου. Εἰς περίπτωσιν ἱδρύσεως κυνηγετικῆς ὁμοσπονδίας, ὡς ἀντιπρόσωποι παρὰ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ θήρας παρακάθηνται δύο ὑπὸ ταύτης ὁριζόμενοι ἀντιπρόσωποι.

Ἡ θητεία τῶν ἀντιπροσώπων τούτων παρὰ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ θήρας ἔσεται διετής.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον θήρας συνέρχεται ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν κατὰ χῶρον, χρόνον, τρόπον καὶ εἶδος θήρας ζητημάτων, λαμβάνον πάντως ὑπ' ὄψει καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων Θήρας, ὑποβάλλει δὲ τὰ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων ζητήματα εἰς αὐτάς, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τὴν λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν ἐξ ὅλων παρίστανται πλὴν τοῦ Προέδρου τρία τουλάχιστον μέλη, τὸ δὲ τοπικὸν πλὴν τοῦ Προέδρου καὶ δύο μέλη, ἄτινα δύνανται νὰ προέρχωνται ἐκ τοῦ αὐτοῦ κυνηγετικοῦ Συλλόγου εἰς περίπτωσιν λειτουργίας ἑνὸς μόνον τοιούτου.

Αἱ ὑπηρεσίαι ἀμφοτέρων τῶν Συμβουλίων τούτων Θεωροῦνται τιμητικαί, προσφέρονται δὲ ἄνευ τινὸς ἀμοιβῆς.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Συμβουλίων Θήρας ὁσάκις κρίνωσι σκόπιμον δύνανται νὰ συγκαλῶσι τὰ Συμβούλια εἰς Συνεδρίασιν οὐχὶ περισσοτέρας τῆς μιᾶς φορᾶς κατὰ μῆνα.

Χορὴ Πραιματέως παρὰ μὲν τῷ Τοπικῷ Συμβουλίῳ Θήρας ἐκτελεῖ εἷς ἐκ τῶν παρὰ τῷ Δασαρχείῳ ὑπηρετούντων δασοκόμων, παρὰ δὲ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ Θήρας ὁ παρὰ τῷ ἀνεξαρτήτῳ Γραφείῳ Θήρας ὑπηρετῶν δασικὸς ὑπάλληλος τοῦ μέσου προσωπικοῦ.

2. Ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου Δασαρχείου καὶ ἐξαιρετικῶς ἐν Κρήτῃ ἑκάστου Δασονομείου ἱδρύεται Ταμεῖον Θήρας.

Πόροι τούτου είναι. α) ή εξ εἴκοσι δραχμῶν εἰσφορὰ τῶν εἰς Κυνηγετικοὺς Συλλόγους ἀνηκόντων κυνηγῶν, β) τὸ ἐν τῇ πράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 235 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀναφερόμενον ὡς περιερχόμενον εἰς τοὺς Κυνηγετικοὺς Συλλόγους, γ) πᾶσα προσφορά. Ἐκ τῶν Ταμείων τούτων καταβάλλεται ἡ ἀντιμισθία τῶν φυλάκων θήρας, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα δαπάνη ἀφορῶσα τὴν προστασίαν τοῦ θηρεύματος ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δασαρχείου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ Δασονομείων. Πάντως δὲ ἀναλόγως τῶν προερχομένων χρηματικῶν ποσῶν ἑκάστου Δασαρχείου καὶ ἑκάστου ὑπ' αὐτὸ Δασονομείου, διὰ τὴν περιφέρειαν ἑκάστου αὐτῶν.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου συγκεντρουμένων ποσῶν δι' ἐνέργειαν ἐκθρεμῶν ἢ ἵδρυσιν σκοπευτηρίων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Τὰ Ταμεῖα Θήρας διευθύνονται ὑπὸ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων Θήρας προσλαμβανομένου ἑνὸς εἰσέτι μέλους τῇ ἐγκρίσει τοῦ Προέδρου ἐξ ἑνὸς τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων ὡς Ταμίου. Πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου μετὰ τοῦ Ταμίου εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνα διὰ τὴν διάθεσιν τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν Ταμείων Θήρας.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Δασῶν δύνανται νὰ ἐλέγχωσιν ὁπωσδήποτε τὴν λειτουργίαν τῶν Ταμείων Θήρας.

Διάταγμα θέλει καθορίσει τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς καὶ συγκεντρώσεως τῶν πόρων τῶν Ταμείων.

Ἄρθρον 8.

Προστίθεται τὸ ἄρθρον 213 διαγραφομένων τῶν λέξεων «καταργουμένου τοῦ ἄρθρου 213 τοῦ αὐτοῦ νόμου» ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος τροποποιουμένου ὡς ἑξῆς:

Οἱ κυνηγετικοὶ σύλλογοι ὑποχρεοῦνται ὅπως χορηγῶσιν εἰς τοὺς κατόχους κυνηγετικῶν κυνῶν, μέλη δὲ αὐτῶν, φύλλον ταυτότητος κυνηγετικοῦ κυνὸς ἐξ ἠριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου, ἐν ᾧ θὰ ἀναγράφεται τὸ γένος, ἡ ἡλικία, τὸ εἶδος ὡς καὶ πᾶν ἄλλο χαρακτηριστικὸν αὐτῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο χρησιμεύει διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κυνηγετικοῦ κυνὸς ὡς καὶ διὰ τὴν πιστοποίησιν τούτου ὡς κυνηγετικοῦ.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 214 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Ἡ συνδρομὴ τῶν μελῶν τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων ὁρίζεται εἰς δραχ. 40, κατοίκων ὅμως πόλεων ὀλιγωτέρων τῶν 10.000 εἰς δραχμὰς 20.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἄρθρα 5, 7, 8 καὶ 10 τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ ἐπομένου κυνηγετικοῦ ἔτους 1933—1934.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας, τὰ ἑξῆς νομοσχέδια: 1) «περὶ τακτοποιήσεως προσωρινῶν ἐργατῶν Ο.Α.Π. κτλ.», καὶ 2) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἱεραρχίας, προβιβασμῶν καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τακτοποιήσεως προσωρινῶν ἐργατῶν ΟΑΠ. κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ϛ τῆς 17 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

1. Οἱ ἐργάται λιμένος Πειραιῶς, οἱ προσληφθέντες ὡς προσωρινοὶ τοιοῦτοι παρὰ τοῦ Ο.Α.Π. ἀπὸ τῆς 28ης Ἰουνίου 1932 καὶ ἐφεξῆς, μονιμοποιοῦνται.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς διακοσίους πεντήκοντα (250).

3. Ὁ χρόνος τῆς προϋπηρεσίας τῶν ἀνωτέρω ἐργατῶν, ἐλλείψει ἄλλων στοιχείων, δύναται νὰ ἀποδειχθῇ καὶ δι' ἐνόρκων μαρτυρικῶν καταθέσεων δύο τοὐλάχιστον μονίμων ἐργατῶν τοῦ Ο.Α.Π.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἤδη χορηγηθέντων εἰς προσωρινοὺς ἐργάτας χρηματικῶν βοηθημάτων παρὰ τοῦ Ο.Α.Π. παρακρατεῖται τμηματικῶς καὶ κατ' ἀναλογίαν ἐκ τῶν ἡμερομισθίων τῶν λαβόντων τοιαῦτα καὶ μονιμοποιουμένων ὡς ἄνω ἐργατῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ εἰς προσωρινοὺς ἐργάτας καταβληθὲν παρὰ τοῦ Ο.Α.Π. ποσὸν δι' ἡμερομίσθια αὐτῶν ἀπὸ τῆς 21ης Φεβρουαρίου 1932 μέχρι τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1932, παρακρατεῖται διὰ πενταδράχμου καταβολῆς πάντων τῶν μονίμων ἐργατῶν ἐφ' ἑκάστου καταβαλλομένου αὐτοῖς ἡμερομισθίου καὶ μέχρις ὁλοσχεροῦς καλύψεως αὐτοῦ.

2. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα διακόπτεται ἡ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐργατῶν Λιμένος Πειραιῶς εἰσφορὰ τῶν μονίμων ἐργατῶν λόγῳ ἐγγραφῆς ἢ γάμου, συνεχιζομένη μετὰ τὴν ὡς ἄνω παρακράτησιν ὑπὲρ τοῦ Ο.Α.Π. τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 4.

Σύμφωνα με τας διατάξεις του άρθρου 21 του νόμου 4748 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 5332, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἀπολυομένους ἐργάτας λιμένος λόγῳ ἀνικανότητος ἢ πλεονασμοῦ παρέχεται μηνιαῖον βοήθημα ἢ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1931 Διατάγματος «περὶ Ταμείου Προνοίας Ἐργατῶν Λιμένος Πειραιῶς», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1932 Διατάγματος, παρατεινομένης τῆς σχετικῆς προθεσμίας μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1932.

Ἄρθρον 5.

Δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἰς κενὰς θέσεις βοηθῶν Ἀποθηκαρίων ἢ Ἀποθηκαρίων Β' τάξεως τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης ἢ εἰς κενὰς θέσεις ἀποθηκαρῶν τοῦ Ο.Α.Π. παραληφθέντες ἐμπορευμάτων, ὄντες ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν Σύνδεσμον Ὑπαλλήλων παραλαβῆς καὶ παραδόσεως ἐμπορευμάτων λιμένος Πειραιῶς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 5332 καὶ ἀσκοῦντες ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς. Ὡς καὶ οἱ ἐργασθέντες ὡς ἡμερομίσθιοι εἰς τὸν ΟΑΠ καὶ ΕΖΠ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐφεδροι ἀξιωματικοὶ ἢ ἀνθυπασπισταὶ ἢ τραυματίαι ἢ θύματα πολέμου μὴ λαμβάνοντες σύνταξιν. Οἱ οὕτω προσληφθησόμενοι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τοὺς ὀκτώ.

Ἄρθρον 6.

Εἰς κενὰς θέσεις φυλάκων τοῦ σώματος φυλακῆς Ο.Α.Π. προσλαμβάνονται οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος φύλακες ἐμπορευμάτων εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς καὶ ἀπογεγραμμένοι μέχρι πρώτης Ἰουλίου 1932 ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ο.Α.Π. ὄντες δὲ κατάλληλοι, τῆς ἐπιλογῆς αὐτῶν ἐνεργουμένης προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Α.Π. τοῦ δὲ διορισμοῦ ὑπὸ τῆς Ε. Ἐλ. Ζώνης.

Ἐκ τῶν ἐν λόγῳ φυλάκων προσλαμβάνονται οἱ πληροῦντες τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 4748 καὶ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 62 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἄνω τάξιν φυλάκων δὲν ἤθελον γίνει δεκτοὶ δι' οἱονδήποτε λόγον ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Α.Π. ἢ ἤθελον παύσει ὁριστικῶς νὰ ἀσκῶσι τὰ ἔργα των δι' ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς νὰ λάβωσιν ἐφάπαξ ἀνάλογον πρὸς τὴν χορηγουμένην εἰς τοὺς ἐργάτας λιμένος Πειραιῶς ἀποζημίωσιν εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Προνοίας.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Νόμου 5517 καταργοῦνται, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5122 «περὶ ἱεραρχίας, προβιβασμῶν καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ϛ τῆς 17 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 6 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

6. Ἡ προαγωγὴ τῶν ἀρχισμηνιῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυποσμηναγοῦ πρὸς κατάληψιν τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένου ὁρίου χηρευουσῶν θέσεων γίνεται κατ' ἀναλογίαν 2)3 παρὰ τῶν ἐκ τῆς στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας προερχομένων καὶ 1)3 παρὰ τῶν ἐκ τῆς ναυτικῆς τοιαύτης.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3 καὶ 4 παράγραφοι τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

1. Ἀνθυποσμηναγὸς 4 τοὐλάχιστον ἐξάμηνα πτητικῆς ἐνεργείας.

2. Ὑποσμηναγὸς 4 τοὐλάχιστον ἐξάμηνα πτητικῆς ἐνεργείας.

3. Σμηναγὸς 5 τοὐλάχιστον ἐξάμηνα πτητικῆς ἐνεργείας.

4. Ἐπισμηναγὸς 3 τοὐλάχιστον ἐξάμηνα πτητικῆς ἐνεργείας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους διατάσσει διὰ διαταγῆς του ὅπως ὑποβληθῶσιν αὐτῷ προτάσεις πρὸς προαγωγὴν ἁπάντων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα, καθ' ὅπλον, κλάδον ἢ σῶμα καὶ βαθμόν.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τῇ παραγράφῳ 7 στίχος 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «Στρατοῦ καὶ Ναυτικοῦ».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 παράγραφος 1 στίχος 2 μετὰ τὴν λέξιν «Μάϊον» προστίθεται «ἢ ἐκτάκτως».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 24 παράγραφος 1 τοῦ νόμου 5122 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνωματεύσεων τούτων τὸ ἁρμόδιον Συμβούλιον προαγωγῶν Ἀεροπορίας συντάσσει διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυποσμηναγοῦ μέχρι τοῦ ἀντισμηνάρχου συμπεριλαμβανομένου χωριστὰ δι' ἕκαστον ὅπλον ἢ Σῶμα ἢ Ὑπηρεσίαν τοὺς ἑξῆς πίνακας.

Αἱ λέξεις «τῶν Συμβουλίων» τῆς α' σειρᾶς τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιοῦνται εἰς «τοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ αὐτοῦ νόμου αἱ λέξεις «τὰ Συμβούλια» τῆς α' σειρᾶς τροποποιεῖται εἰς «τὸ Συμβούλιον».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 26 παράγραφος 1 τοῦ 5122 νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὴν κρίσιν τῶν σμηνάρχων προβλέπεται ἴδιον Συμβούλιον. Τοῦτο δὲν δεσμεύεται ἐκ τῆς προτάσεως εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασίν του. Τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξ ἰδίας τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀντιλήψεως μορφωμένης περὶ αὐτῶν γνώμης δύναται ν' ἀποφανθῇ καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει ἐπαγγελματικήν των ἱκανότητα, κρίνει δ' αὐτοὺς ὡς προακτέους ἢ ἀποστρατευτέους μὲ τὸν αὐτὸν ἢ ἀνώτερον βαθμόν.

Τὸ Συμβούλιον κρίνει ἅπαντας τοὺς σμηνάρχους ἀσχέτως χρόνου ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ.

Οἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 26 στίχοι μετατρέπονται ὡς ἑξῆς:

γ') Σμηνάρχων αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευτέων μὲ τὸν βαθμὸν ὃν φέρουσι.

δ') Σμηνάρχων αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευτέων μὲ τὸν ἀνώτερον βαθμόν.

Ὁ πρῶτος στίχος τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 5122 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐπίσης τὸ αὐτὸ Συμβούλιον γνωματεύει κλπ.

Μετὰ τὴν 7ην παράγραφον προστίθεται 8η ταυτάτη ὡς ἑξῆς:

8. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23.

Αἱ 8 καὶ 9 παράγραφοι λαμβάνουσιν ἀριθμὸν 9 καὶ 10 ἀντιστοίχως.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 31 παράγραφος 4 τοῦ νόμου 5122 περὶ τῆς λέξεως «ἀποστρατευτέοι.» τίθεται «αὐτεπαγγέλτως».

Ἄρθρον 10.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ αὐτοῦ νόμου παραλείπεται.

Ἄρθρον 11.

Ἡ 1 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Πᾶς βαθμὸς θεωρεῖται ἀποκτηθεὶς ἀπὸ τῆς χρονολογίας, ἣν φέρει τὸ Διάταγμα, δι' οὗ ἀπενεμήθη».

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται.

Ἡ 3 παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἐκ τῆς Ἀεροπορικῆς Σχολῆς ἐξερχόμενοι ἀξιωματικοὶ τίθενται εἰς τὸ δεξιὸν πάντων τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ σχολικὸν ἔτος ἐξ ἄλλων Σχολείων ἐνδεχομένως μετατασσομένων εἰς τὴν Ἀεροπορίαν ὁμοιοβάθμων των, ἕπονται κατόπιν οἱ ἐξ Ἀρχισμηνιῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀποκτήσαντες τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυποσμηναγοῦ συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 13)9)25 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ὅπλου Ἀεροπορίας» καὶ πρὸς τὸν νόμον 4411» περὶ προαγωγῶν Π. Ναυτικοῦ» καὶ ὡς ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων ὁρίζει ὁ παρὼν νόμος».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου 5122 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὰ διὰ τὴν σύνταξιν πινάκων προαγωγῶν ἀξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας προβλεπόμενα Συμβούλια εἰσὶ δύο.

1) Τὸ Συμβούλιον προαγωγῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀνθυποσμηναγοῦ μέχρι τοῦ Ἀντισμηνάρχου συμπεριλαμβανομένου.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συντάσσει τοὺς πίνακας προαγωγῶν τῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀνθυποσμηναγοῦ μέχρι τοῦ Ἀντισμηνάρχου, συμπεριλαμβανομένου, ὡς καὶ τοὺς πίνακας τοποθετήσεων ἐξαιρέσει τῶν τοιούτων τῶν Διοικητῶν Μονάδων, Διευθυντῶν κλπ., περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 39 τοῦ νόμου 5122.

2) Τὸ Συμβούλιον προαγωγῶν Σμηνάρχων.

Τοῦτο συντάσσει τοὺς πίνακας προαγωγῶν Σμηνάρχων.

"Αρθρον 13.

Ἡ ἐπικεφαλὶς τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ νόμου 5122 παραλείπεται.

Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ ἄρθρου τούτου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὸ πρῶτον Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ :

Οἱ στίχοι 8, 9, 10, 11 καὶ 12 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

Οἱ ἀνωτέρω ἀπαραιτήτως δέον νὰ ἔχωσι βαθμὸν τοὐλάχιστον Σμηνάρχου, τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐλαττουμένων εἰς τρία. Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ τῶν δύο Διοικητῶν τῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας.

"Αρθρον 14.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

2) Ἡ σύνταξις τῶν πινάκων προαγωγῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀνθυποσμηναγοῦ μέχρι τοῦ Ἀντισμηνάρχου συμπεριλαμβανομένου.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 παράγραφον α' στίχον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παραλείπεται ἡ λέξις «κατωτέρων».

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγράφου καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθεται «ἄρθρον 98».

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4 παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παραλείπεται ἡ λέξις «κατωτέρων», εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγράφου καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθεται «πλὴν τῶν Σμηνάρχων καὶ Ὑποστρατήγων».

"Αρθρον 15.

Ἡ ἐπικεφαλὶς τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀπαλείφεται.

Τὸ ἄρθρον 40 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὸ δεύτερον Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ,

1) Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

2) Τῶν δύο Διοικητῶν τῶν Διοικήσεων Ἀεροπορίας.

Οἱ ἀνωτέρω ἀπαραιτήτως δέον νὰ ἔχωσι βαθμὸν Ἀνωτάτου Ἀξιωματικοῦ.

Ἐν ἐλλείψει τοιούτων ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ ἑκάστοτε Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Διοικητὴς τῆς Γ' Διοικήσεως Ἀεροπορίας παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, ὁ δὲ Διοικητὴς Β Διοικήσεως Ἀεροπορίας παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, αἰτούμενοι ἑκάστοτε παρὰ τῶν σχετικῶν Ὑπουργείων.

Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως τοῦ Συμβουλίου.

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τῶν μελῶν. Δύναται τοῦ Συμβουλίου νὰ προεδρεύσῃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας ἄνευ ψήφου.

"Αρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 41 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τούτου ὑπάγονται

1. Ἡ σύνταξις τῶν πινάκων προαγωγῶν τῶν Σμηνάρχων συμφώνως τῷ παρόντι Νόμῳ.

2. Ἡ σύνταξις τῶν πινάκων τῶν ἀποστρατευτέων Σμηνάρχων ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας.

"Αρθρον 17.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὰ Συμβούλια θεωροῦνται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 38 τοῦ Νόμου 5122 καὶ 15 καὶ 17 τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἑκάστοτε μελῶν, πλὴν τῆς παρουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ ἥτις εἶναι προαιρετική.

"Αρθρον 18.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 στίχος 2 πρώτη παράγραφος τοῦ αὐτοῦ Νόμου μετὰ τὸν ἀριθμὸν 37 τίθεται ὁ ἀριθμὸς «40».

"Αρθρον 19.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὁ χρόνος ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθητῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ λογίζεται ὡς χρόνος πτητικῆς ἐνεργείας ἀνεξαρτήτως ὡρῶν πτήσεων, ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτοι τελικῶς ἔτυχον πτυχίου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 5122 προστίθεται :

Οἱ οὕτω πῶς τιθέμενοι εἰς πτητικὴν ἐνέργειαν ἀπολαμβάνουσιν ὅλων τῶν δικαιωμάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν κειμένων Νόμων διὰ τοὺς συμπληροῦντας 15 ὥρας πτήσεων.

Ὁμοίως ὁ πρῶτος στίχος τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀξιωματικός τις ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Νόμου 5122 δι' οἱονδήποτε λόγον κλπ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται 7 παράγραφος ὡς ἑξῆς :

7. Ὁ χρόνος ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐπικούρων παρατηρητῶν πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου μιᾶς τῶν εἰδικοτήτων τοῦ ἀεροπόρου λογίζεται ὡς χρόνος πτητικῆς ἐνεργείας ἀνεξαρτήτως ὡρῶν πτήσεων, ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτοι τελικῶς ἔτυχον πτυχίου.

Διὰ τοὺς πτυχιούχους ἐπικούρους παρατηρητὰς τοὺς καλουμένους πρὸς μετεκπαίδευσιν ἢ συμμετοχὴν εἰς ἀσκήσεις ὡς πτητικὴ ἐνέργεια λογίζεται ἡ διάρκεια τοῦ χρόνου τῆς παρὰ τῇ Ἀεροπορίᾳ ἀποσπάσεώς των.

"Αρθρον 20.

Εἰς τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ νόμου 5122 ὁ στίχος 7 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«νόμου, ἀποστρατεύονται αὐτεπαγγέλτως, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἔχουσι τὸ ἀποστρατευτικὸν δικαίωμα, ὁπότε παραμένουσιν ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ἐκτελοῦντες βοηθητικὰς» κλπ.

"Αρθρον 21.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ 5122 νόμου προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος :

Ἐὰν ὅμως ὁ ἀξιωματικὸς ἤθελεν ἐξ ἀρχῆς κριθῇ παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀκατάλληλος διὰ τὴν Ἀεροπορίαν, διὰ πάθησιν χρονίαν καὶ ἀνίατον, διαπιστουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, καὶ ἐὰν ἡ πάθησις αὕτη δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202, τίθενται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α.

Δύναται οὐχ ἧττον ὁ Ὑπουργὸς νὰ θέσῃ τὸν ἀξιωματικὸν εἰς διαθεσιμότητα ἑξάμηνον κατ' ἀνώτατον ὅριον μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἑξαμήνου θέτων τοῦτον εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διαθεσιμότητος ταύτης.

"Αρθρον 22.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 60 καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς ταύτην προστίθεται :

«ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τοῦτον».

"Αρθρον 23.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ νόμου 5122 προστίθεται δευτέρα τοιαύτη, οὕτω:

Ὁμοίως εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τίθεται καὶ πᾶς ἀξιωματικὸς τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ὁ ὁποῖος ἤθελε κριθῇ ὁποτεδήποτε παρὰ τῆς Α.Υ.Ε.Α. ἀκατάλληλος διὰ τὴν Ἀεροπορίαν διὰ πάθησιν διαλαμβανομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202 καὶ δὲν ἤθελεν αἰτήσει τὴν εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑπαγωγήν του ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α.

Εἰς τὴν αὐτὴν αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τίθενται καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου 5122 τιθέμενοι εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν, ἐφόσον φέροντες πάθησιν περιλαμβανομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202, διαπιστουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α., δὲν ἤθελον αἰτήσει τὴν εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑπαγωγήν των ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς θέσεώς των εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν.

"Αρθρον 24.

Ἡ τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ νόμου 5122 τρίτη παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Ἡ αὐτεπάγγελτος ἀποστρατεία τῶν ὑποστρατήγων συντελεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 26 τοῦ νόμου 5122.

Ἡ αὐτεπάγγελτος ἀποστρατεία τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὴν τοιαύτην τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις 24 καὶ 26 τοῦ νόμου 5122 ἀναφερομένην.

"Αρθρον 25.

Ἡ παράγραφος 2 β') τοῦ ἄρθρου 80 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

β'.) "Οστις ἐντὸς δεκαετίας ἐτιμωρήθη τρὶς διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ δὶς διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἅπαξ δι' ἀπολύσεως ἢ δὶς δι' ἀπολύσεως.

"Αρθρον 26.

Εἰς τὸ ἄρθρον 84 παράγραφος 1 τέταρτος στίχος τοῦ νόμου 5122 μετὰ τὸν ἀριθμὸν 68 προστίθεται ὁ ἀριθμὸς 76.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 παράγραφος (2ον μέρος) παραλείπεται.

"Αρθρον 27.

Εἰς τὴν παράγραφον 3, στίχον 8, τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ λέξις «ἰσόβαθμοι» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν «ἀρχαιότεροι ἢ ἀνώτεροι».

"Αρθρον 28.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ νόμου 5122 ἀπαλείφεται.

"Αρθρον 29.

Ἡ 2 παράγραφος (μέρος πρῶτον) τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ ἰδίου Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου λαμβάνεται ἐκ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀεροπορίας, ἐὰν δὲ οἱ ὑπάρχοντες ἀπουσιάζωσιν ἢ κωλύωνται ἀποδεδειγμένως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁρίζονται ὅπως μετάσχωσι τοῦ Συμβουλίου ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ ἢ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, τὸ ἓν δὲ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων οἱουδήποτε βαθμοῦ».

"Αρθρον 30.

Εἰς τὸ ἄρθρον 102, πρώτη παράγραφος, τοῦ νόμου 5122 παραλείπονται αἱ λέξεις «εἴτε εἰς πρῶτον, εἴτε εἰς δεύτερον βαθμόν».

"Αρθρον 31.

Ἡ 6 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 103 ἀπαλείφεται.

Ἡ 7 παράγραφος (μέρος πρῶτον) τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται.

Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ δευτέρου μέρους τῆς αὐτῆς παραγράφου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

6. Παρελθούσης τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἡ ἀπόφασις καθίσταται ἀμετάκλητος κλπ.

"Αρθρον 32.

Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ ἄρθρου 112 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ παρὰ τοῖς Στρατιωτικοῖς ἢ Ναυτικοῖς Δικαστηρίοις Κυβερνητικοὶ Ἐπίτροποι καὶ οἱ παρὰ τοῖς τακτικοῖς Δικαστηρίοις Εἰσαγγελεῖς κλπ.».

"Αρθρον 33.

Ὁ 1 στίχος τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 116 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

4. Οἱ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι λόγῳ τραυμάτων ἢ πολεμικῆ ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικοὶ δύνανται κλπ.

"Αρθρον 34.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Νόμου 5122 στίχον 2ον ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «καὶ τῶν ἐπικούρων παρατηρητῶν ἀξιωματικῶν».

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται.

Οἱ οὕτω πῶς τιθέμενοι εἰς πτητικὴν ἐνέργειαν ἀπολαμβάνουσιν ὅλων τῶν δικαιωμάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων διὰ τοὺς συμπληροῦντας 15 ὥρας πτήσεων.

Ὁ πρῶτος στίχος τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου 5122 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπαξιωματικός τις, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ νόμου 5122 διαλαμβανομένων, δι' οἱονδήποτε λόγον κλπ.

"Αρθρον 35.

Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 121 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ.

«ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἀποστρατεύονται αὐτεπαγγέλτως, ἐκτὸς ἐὰν δὲ δὲν ἔχωσι τὸ ἀποστρατευτικὸν δικαίωμα, ὁπότε παραμένουσιν ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ἐκτελοῦντες βοηθητικὰς ὑπηρεσίας μέχρι συμπληρώσεως τοῦ συνταξίμου χρόνου ὑπηρεσίας των, ὁπότε καὶ ἀποστρατεύονται. Οἱ οὕτω παραμένοντες εἰς τὴν Ἀεροπορίαν δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰμὴ μόνον κατὰ ἕνα βαθμὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου ὃν κατεῖχον κατὰ τὴν εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν θέσιν των, πλὴν τῶν Ἀρχισμηνιῶν, οἵτινες δὲν προάγονται».

"Αρθρον 36.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται:

Εἰς τοὺς ἀποστρατευομένους τῇ αἰτήσει των ἢ ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας ἢ ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος ἀπονέμεται ὁ ἀμέσως ἀνώτερος βαθμὸς ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τοιαύτην εἰς τὸν βαθμὸν ὃν κατέχουσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποστρατείας των.

"Αρθρον 37.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 131 προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι.

Ὁμοίως εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τίθεται καὶ πᾶς ὑπαξιωματικὸς τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ὁ ὁποῖος ἤθελε κριθῇ ὁποτεδήποτε παρὰ τῆς Α.Υ.Ε.Α. ἀκατάλληλος διὰ τὴν Ἀεροπορίαν διὰ πάθησιν περιλαμβανομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202 καὶ δὲν ἤθελεν αἰτήσει τὴν εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑπαγωγήν του ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α.

Εἰς τὴν αὐτὴν αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τίθενται καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τοῦ νόμου 5122 τιθέμενοι εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν ἐφ' ὅσον φέροντες πάθησιν περιλαμβανομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202, διαπιστουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α. δὲν ἤθελον αἰτήσει τὴν εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑπαγωγήν των ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς θέσεώς των εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν.

"Αρθρον 38.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 137 προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος.

Ἐὰν ὅμως ὁ ὑπαξιωματικὸς ἤθελεν ἐξ ἀρχῆς κριθῇ παρὰ τῆς Α. Υ. Ε. Α. ἀκατάλληλος διὰ τὴν Ἀεροπορίαν διὰ πά-

θησιν χρονίαν καὶ ἀνίατον, διαπιστουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ ἐὰν ἡ πάθησις αὕτη δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5202 τίθεται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Ε.Α.

Δύναται οὐχ' ἧττον ὁ Ὑπουργὸς νὰ θέσῃ τὸν ὑπαξιωματικὸν εἰς ἐξάμηνον διαθεσιμότητα μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἑξαμήνου, θέτων τοῦτον εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διαθεσιμότητος ταύτης.

Ἄρθρον 39.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 139 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ὁριστικὴ ἀπόλυσις εἶναι ὁριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τῆς Ἀεροπορίας, τοῦ ὑπαξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ὁ ἀπολυόμενος ὑπαξιωματικὸς δὲν ἐγγράφεται εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἐφεδρείας.

Ὑπαξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι ἢ προσωρινῇ ἀπολύσει διατελῶν ἀπολύεται ὁριστικῶς τῶν τάξεων τῆς Ἀεροπορίας ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων».

Ἄρθρον 40.

Τὸ ἄρθρον 140 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ εἰς ὁριστικὴν ἀπόλυσιν μετάθεσις παντὸς ὑπαξιωματικοῦ ἐνεργεῖται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, στηριζομένου εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 141 τοῦ παρόντος προβλεπομένου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ οὗτος παραπέμπεται δι' εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὑπογεωπαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 41.

Εἰς τὴν 4ην παράγραφον στίχον 2 τοῦ ἄρθρου 142 τοῦ ἰδίου Νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «τὰ μέλη».

Ἄρθρον 42.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 146 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, παραλαβὼν τὴν περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργοῦ, κοινοποιεῖ τὸ ταχύτερον ταύτην ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου (τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ) καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, συγκαλεῖ δὲ τὸ Συμβούλιον δι' ἐγγράφου του γνωστοποιῶν ἅμα εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 43.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 12 καὶ 13 παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 157 τοῦ Νόμου 5122 διαγράφονται.

Ὁ πρῶτος στίχος τῆς 14ης παράγραφου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Παρελθούσης τῆς ἄνω προθεσμίας ἡ ἀπόφασις καθίσταται κ.λ.π.

Ἄρθρον 44.

Τὸ ἄρθρον 163 τοῦ Ν. 5122 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ κάτωθι:

Ἐπιτοέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας ἐντὸς ἑξαμήνου ἡ ἀκύρωσις Διαταγμάτων ἢ διαταγῶν δι' ὧν ἐτέθησαν ἀνθυπασπισταί, ὑπαξιωματικοί, πτυχιοῦχοι ἀεροπόροι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 5122 εἰς ἀπόλυσιν, ἔκπτωσιν, ἀπόταξιν ἢ ἀπόλυσιν λόγῳ μὴ ἀποδοχῆς ἀνακατατάθεως, ἐὰν κατὰ τὴν διαδικασίαν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμοι διατάξεις καὶ διατυπώσεις τῶν ἰσχυόντων τότε Νόμων καὶ Κανονισμῶν.

Ἡ ἀκύρωσις οὐδὲν δικαίωμα λήψεως ἀποδοχῶν ἢ ἄλλης ἀποζημιώσεως συνεπάγεται, οὐδὲ τὴν ἄμεσον ἐπαναφορὰν εἰς ἐνέργειαν, δι' ὅπερ ἀπαιτεῖται, ἅμα τῇ ἄνω ἀκυρώσει, νέα ἔρευνα τῆς ὑποθέσεως καὶ κρίσις τοῦ ὂν ἀφορᾷ αὕτη, παρὰ Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ὁ τρόπος συγκροτήσεως καὶ τὰ καθήκοντα καθορισθήσονται διὰ Π. Δ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τελεσίδικος οὖσα εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 45.

Ὅπου ἐν τῷ Νόμῳ 5122 ἀναγράφεται Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή, ὑπονοεῖται ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀεροπαίας.

Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Πρωθυπουργός:

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, εἶναι ζωηρὰ ἡ χαρά μου διότι ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Παπᾶς μοῦ ἐπέτρεψε νὰ προσέλθω σήμερον αὐτοπροσώπως εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην συνεδρίασιν κατὰ τὴν ὁποίαν συμπληροῦται ἡ τετραετὴς περίοδος τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω θερμῶς διὰ τὴν πολύτιμον συνδρομήν, τὴν ὁποίαν καθ' ὅλον τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα παρέσχετε εἰς τὴν Κυβέρνησιν μου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν ἐκλογῶν τῆς 19 Αὐγούστου 1923 τῆς ἐνεπιστεύθη ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1862 ὅτε ἐγκαθιδρύθη παρ' ἡμῖν τὸ βουλευτικὸν Πολίτευμα δύο μόνον ἄλλαι περίοδοι τῆς Βουλῆς διήνυσαν μέχρι τέλους ὅλον τὸ τετραετὲς διάστημα τοῦ Συνταγματικοῦ των βίου. Ἀλλὰ ἡ σήμερον λήγουσα περίοδος τῆς Βουλῆς δὲν διακρίνεται μόνον κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διότι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἡ Χώρα ἀπήλαυσεν ἐξαιρετικῆς Κυβερνητικῆς σταθερότητος, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησίς μου ἀνελθοῦσα εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν 4 Ἰουλίου 1928 συμπληρώνει μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν βίον πενήντα μηνῶν καὶ τριῶν ἑβδομάδων. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπομνήσω ὅτι ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1924 ὅτε παρητήθην λόγῳ διασαλεύσεως τῆς ὑγείας μου μέχρις Ἰουλίου 1928 ὅτε ἀνέλαβα πάλιν τὴν ἀρχὴν δηλαδή, εἰς διάστημα πενήντα τριῶν μηνῶν διεδέχθησαν ἀλλήλας εἰς τὴν ἀρχὴν δέκα Κυβερνήσεις, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων ἀνελόγησε δύο ἕως πέντε μηνῶν καὶ ἐννέα ἡμερῶν, διὰ νὰ ἐννοήσῃ καθένας ποῖον εὐεργέτημα ὑπῆρξε διὰ τὴν Χώραν ἡ τελευταία σταθερότης τῶν τελευταίων πενήντα μηνῶν. Ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἰσχυρισθῇ, χωρὶς φόβον διαψεύσεως, ὅτι ἡ σήμερον τερματιζομένη Βουλευτικὴ περίοδος ὑπῆρξε περίοδος καθολικῆς εἰς ὅλους τοὺς κλάδους ἀναδημιουργίας, ὁμοίαν τῆς ὁποίας ὄχι μόνον ἡ Κοινοβουλευτικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος δὲν παρουσιάζει, ἀλλὰ καὶ εἰς οἱονδήποτε ἄλλο Κράτος εἶναι δύσκολον νὰ συναντήσῃ κανεὶς περίοδον ἐξ ἴσου ἐντόνου γονιμότητος. Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τὸ πολυσχιδὲς τοῦ συντελεσθέντος μεγάλου ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον εἰμπορεῖτε νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι, διότι τὸ ἔργον τοῦτο πρὸ παντὸς ἄλλου γνωρίζετε ὑμεῖς, οἱ συνεργάται τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκδίδεται ἄλλως τε τὰς ἡμέρας αὐτὰς καὶ ἴδιον τεῦχος ἐκ τριακοσίων σελίδων, ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου τούτου, ὁποῖος θὰ δώσῃ τὰ μέσα εἰς ὅλον τὸν λαὸν νὰ σχηματίσῃ μίαν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς τεραστίας ἀναδημιουργίας, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως. Ἡ μελέτη τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται νὰ ἀποτελέσματα τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως μου, θὰ πείσῃ πάντα ἀπροκατάληπτον μελετητὴν πόσον ἀντεπεκρίνετο εἰς τὰ πράγματα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὑπεστήριξα εἰς γεῦμα παρατεθὲν πρὸς τιμήν μου κατὰ τὸν Ἰανουάριον τρέχοντος ἔτους, ὅτι ἡ δημοσιονομικὴ αὐτὴ πολιτικὴ ἀπετέλεσε ἀληθινὸν θρίαμβον. Τῷ ὄντι ἡ Κυβέρνησίς μου χωρὶς νὰ αὐξήσῃ τὰ φορολογικὰ βάρη ἀλλὰ τουναντίον μὲ ἔναρξιν ἐλαττώσεως αὐτῶν, μὲ ἐτησίαν αὔξησιν δαπανῶν ἐκ 1.500.000 περίπου ὀφειλομένην κυρίως εἰς αὔξησιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρέους, εἰς αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν συντάξεων, καταστᾶσαν ἀπολύτως ἐπιβεβλημένην μετὰ τὴν νόμῳ σταθεροποίησιν, καὶ ἤδη ὑπεσχημένην

ὑπὸ τῶν προκατόχων μου καὶ διὰ τὴν ὁποίαν συνεπῶς οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην ἡ Κυβέρνησίς μου καὶ μὲ πρόγραμμα ἐγκριθὲν διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεσις ἀπήτει ἑκατοντάδας ἄλλων ἑκατομμυρίων ἐτησίως, κατωρθώσαμεν κατὰ μὲν τὰ τρία πρῶτα ἔτη νὰ πραγματοποιήσωμεν ἀξιόλογα περισσεύματα καὶ κατ' αὐτὸ δὲ τὸ τέταρτον ἔτος, ὅταν ἐπετάθη ἡ παγκόσμιος κρίσις, κατωρθώσαμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνισχύσαντες αὐτὸν διὰ 240 περίπου ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα εἴχομεν τὴν πρόνοιαν νὰ διατηρήσωμεν ἀδιάθετα ἐκ τῶν περισσευμάτων. Ἐνῷ συγχρόνως ἐντὸς τῆς ἰδίας τετραετίας ἐξωφλήσαμεν 4.600. ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ δημοσίου χρέους μας, δηλ. ποσὸν ἀνώτερον ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια, τὰ ὁποῖα συνήψαμεν ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων καὶ τὴν ἀνέγερσιν 3.167 νέων σχολικῶν κτιρίων, τὰ ὁποῖα ἀνταποκρίνονται πρὸς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παιδαγωγικῆς καὶ τῆς ὑγιεινῆς.

Καὶ τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα τῆς οἰκονομικῆς μας διαχειρίσεως ἐξαίρονται ἔτι μᾶλλον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι καθὼς ἀνέφερεν ὁ τέως πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Ταρντιέ, εἰς λόγον του ἐκφωνηθέντα πρὸ 4 μηνῶν, τὸ ἔλλειμμα, τὸ ὁποῖον παρουσίασαν οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν διαφόρων κρατῶν κατὰ τὸ τελευταῖον μόνον ἔτος, ἀνῆλθεν εἰς 100 χιλιάδας ἑκατομμύρια γαλλικῶν φράγκων δηλ. εἰς χίλια καὶ πλέον ἑκατομμύρια ἀγγλικῶν λιρῶν. Ἀλλ' ὁ θρίαμβος τῆς δημοσιονομικῆς μας πολιτικῆς ἐξαίρεται ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τὴν ὁποίαν ἐβρέψαμεν εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Χάγης, ὅπου κατωρθώσαμεν νὰ ἀνορθώσωμεν τὰς ἀδικίας, τὰς ὁποίας ὑφίστανται ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τόσα ἔτη, καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τὴν χώραν230 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως ἐπὶ πλέον τῶν ὅσων ἐλάμβανε προηγουμένως. Αἱ ἐπιτυχίαι αὐταὶ ἦσαν ἀδύνατον χωρὶς τὴν ἰσχυρὰν πλειοψηφίαν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔδωσεν ὁ λαὸς εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Αὐγούστου καὶ ἡ ὁποία ἐξησφάλισεν εἰς τὴν χώραν κυβερνητικὴν σταθερότητα 50 καὶ πλέον μηνῶν.

Ἡ ἰδία σταθερότης κατέστησε δυνατὴν καὶ τὴν ἐξόντωσιν τῆς ληστείας καὶ τὸν περιορισμὸν τῆς ζωοκλοπῆς καὶ τῶν ἀγροζημιῶν καὶ τὴν ἐμπέδωσιν ἐν γένει τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὰς ἐπιτυχίας τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς, αἱ ὁποῖαι διὰ τῶν συμφώνων φιλίας μὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν Γιουγοσλαυίαν καὶ τὴν Τουρκίαν ἐξησφάλισαν τὴν χώραν ἀπὸ κάθε ἀνησυχίαν ἐξωτερικοῦ κινδύνου καὶ ἐπέτρεψαν περιορισμὸν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, ὁ ὁποῖος ἄλλως θὰ ἦτο ἀδύνατος. Οἱ ἀνεπίφοβοι ἡμῶν ἐλπίζουν ὅτι ὁλόκληρον τὸ ἀναδημιουργικὸν ἔργον μας θὰ ἰσημονηθῇ ἀπέναντι τῆς ἀνατροπῆς τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τῶν πολλαπλῶν ἐντεῦθεν ζημιῶν, τὰς ὁποίας συνεσώρευσεν εἰς τὴν χώραν ἡ ἐπίτασις τῆς παγκοσμίου κρίσεως. Ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ, τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον νὰ κάμω, ἐπισκεπτόμενος κατὰ τὴν ἐκλογικὴν περίοδον τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς χώρας, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ κάνῃ τοὺς ἐκλογεῖς νὰ ἀντιληφθοῦν, ποῖον εὐεργέτημα ὑπῆρξε διὰ τὴν χώραν, ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιτάσεως τῆς παγκοσμίου κρίσεως, τὸ πηδάλιον τοῦ κράτους εὑρίσκετο εἰς χεῖρας ἰσχυρὰς. Ὅταν ἡ σταθεροποίησις παρεσύρθη ἀπὸ τὸν πρῶτον ἰσχυρὸν ἄνεμον, ὅπως θὰ ἀποδείξω ὅτι ἦτο μοιραῖον νὰ συμβῇ, ὁ ἀντιπολιτευόμενος τὴν κυβέρνησιν τύπος, ἢ τουλάχιστον μεγάλη μερὶς αὐτοῦ, ἐπεδίωξε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν χώραν τὸν πανικὸν καὶ τὴν ἀπελπισίαν διὰ τὸ μέλλον. Ἡ Κυβέρνησις κατηγγέλλετο ὅτι θὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον διὰ τὴν κατὰ 1000 ἑκατομμύρια αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ πιστωτικοῦ νομίσματος, τὸ ὁποῖον προηγγέλλετο ὅτι θὰ ἔχανε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀγοραστικῆς του δυνάμεως καὶ θὰ κατήντα χάρτινον μάρκον. Ὁ τιμάριθμος προηγγέλλετο ὅτι θὰ ἀνήρχετο εἰς δυσθεώρητα ὕψη. Ἡ πεῖνα καὶ ἡ δυστυχία θὰ ἐξετείνετο εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ ὅμως τί ἐπέδειξαν τὰ πράγματα ;

Ὅτι ὁ νομισματικὸς πληθωρισμὸς ἀπεφεύχθη ἐπιμελῶς, Ὅτι ἡ ἀγοραστικὴ τῆς δυνάμεως. Ὅτι ὁ τιμάριθμος ηὐξήθη τόσον ὀλίγον, ὥστε ἐνῷ κατὰ τὸν Ἰούλιον 1928, ὅτε ἡ Κυβέρνησις μου ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκυμαίνετο περὶ τὰ 1816 κατὰ τὸ τέλος Ἰουλίου τρέχοντος ἔτους 3 μῆνας μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς σταθεροποιήσεως περιστρέφεται περὶ τὰ 1815 1)4, τὸ συνάλλαγμα δὲ τῶν ἀθήλων πόρων ἐξακολουθεῖ νὰ εἰσρέῃ τόσον κανονικῶς, ὥστε ἐντὸς 3 1)2 μηνῶν μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς σταθεροποιήσεως, εἰς ἐποχὴν ἄγονον ἀπὸ ἀπόψεως συναλλάγματος προερχομένου ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων μας, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ νέον κάλυμμα 5 ἑκατομμυρίων καὶ πλέον δολλαρίων.

Σημειωτέον ἄλλως τε ὅτι ὁ νόμος διὰ τοῦ ὁποίου ρυθμίζεται ἡ ἀπόδοσις τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα ὑποχρεώσεων ἀπῄλλαξε τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὡρισμένων εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων, εἰς τρόπον ὥστε ὁ χρυσὸς καὶ τὸ ἐλεύθερον συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως, ποὺ διαθέτει ἡ Ἐκδοτικὴ ἀναλογεῖ σήμερον εἰς 30 ο)ο τῆς δυναμικῆς κυκλοφορίας καὶ εἰς 43.8 τῆς πραγματικῆς. Ἐνῷ μετὰ τὸν κλονισμὸν ποὺ ἐπέφερεν ἡ ἐγκατάλειψις τῆς χρυσῆς βάσεως ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας, καὶ πρὸ τῆς ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως, ἡ ἀναλογία αὐτὴ εἶχεν ὑποβιβασθῇ εἰς 28 ο)ο ἐπὶ τῆς δυναμικῆς καὶ 32 ἐπὶ τῆς πραγματικῆς, ἀλλὰ τότε εἰς τὸ κάλυμμα περιελαμβάνοντο καὶ τὰ δολλάρια, τὰ ὁποῖα εἶχε δανεισθῇ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἡ Ἐκδοτική, καὶ αἱ ὁμολογίαι εἰς χρυσὸν δανείων τοῦ Κράτους, ἐνῷ σήμερον τὸ κάλυμμα ἀποτελεῖται, ὡς ἐρρέθη, ἀπὸ χρυσὸν καὶ ἀπὸ συνάλλαγμα χρυσῆς βάσεως διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῆς Ἐκδοτικῆς. Τὰ γεγονότα ταῦτα εἶναι ἀπολύτως εὐοίωνα καὶ ἀποδεικνύουν ὅτι μόλις παρέλθει ἡ παγκοσμία κρίσις, ἡ ὁποία ἀνέκοψεν ἀποτόμως τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς μας ἀνασυγκροτήσεως, καὶ συμπληρωθοῦν τὰ παραγωγικὰ ἔργα, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν της λογαριασμῶν καὶ θὰ εἰμπορέσῃ νὰ συνεχίσῃ καὶ ἀγάγῃ εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς της ἀνασυγκροτήσεως.

Καὶ ἤδη ἀπὸ ὑμᾶς ἐξαρτᾶται, ἀγαπητοὶ φίλοι, μεταβαίνοντες εἰς τὰς ἐπαρχίας σας, νὰ λογοδοτήσητε πρὸς τὸν λαὸν διαφωτίζοντες αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐκτελεσθέντος ἔργου. Ὅταν γίνῃ ἡ διαφώτισις αὕτη, δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν. Ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς ἀποκλείεται βέβαια ἡ ἀπόλυτος ἐπικράτησις ἑνὸς κόμματος. Ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ κυβερνητικὸν κόμμα θὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν ὡς τὸ ἰσχυρότερον κόμμα τῆς νέας Βουλῆς καὶ ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀσκήσῃ ἀγαθοποιόν, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἐπιβάλλουσαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ρυθμίσεως τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς συνθέσεως τῆς νέας Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἡ σύνθεσις θὰ συνδεθῇ ἀναποσπάστως μὲ τὴν ρύθμισιν τοῦ καθεστωτικοῦ (παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Συζητουμένου εἶτα νομοσχεδίου περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων, τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοϊάτρου, ὁ κ. ***Σ. Σταυρόπουλος*** κατακρίνει δριμύτατα τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς διὰ τὸν τρόπον τῆς εἰσαγωγῆς πρὸς ψήφισιν νομοσχεδίου μεταμορφωθέντος τερατωδῶς, καθ' ὅσον, ἀντὶ τοῦ ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς, εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσήχθη νομοσχέδιον τελείως διάφορον καὶ τελείως ἄσχετον πρὸς τὸ πρῶτον, οὕτως ὥστε ἡ Γερουσία ἐτροποποίησε νομοσχέδιον διάφορον τοῦ ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς, παραβιασθέντος οὕτω καταφώρως τοῦ ἄρθρ. 49 τοῦ Συνάγματος, ὁ κ. Σταυρόπουλος, συνεχίζων διὰ μακρῶν, ὑποστηρίζει τὸ ἀντισυνταγματικὸν τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀντιπολιτικότητα, καὶ κα

ταλήγων λέγει, ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀπορρίψῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς ἑαυτὴν καὶ τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων, καὶ νὰ μὴ ἐπιβραβεύσῃ μίαν πρᾶξιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τὴν ὁποίαν ἀποφεύγει νὰ χαρακτηρίσῃ τελικῶς, διαμαρτυρόμενος δὲ ἐζήτησε τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, παρακαλέσας ἡ διαμαρτυρία νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐρ' ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἔχον οὕτω :

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 15)11)23 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28)4)1919 Β. Δ. «περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοϊάτρου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ζ τῆς 17 Αὐγούστου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς)'

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀπὸ 15)11)23 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28)4) 1919 Β. Δ. περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοϊάτρου παραμένει :

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται νὰ προσέλθωσιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τῆς ὀδοντοϊατρικῆς σχολῆς, πάντες οἱ ἔχοντες δίπλωμα ὀδοντοϊάτρου ξένης σχολῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Κυβερνήσεως. Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας ἐξετάσεις καὶ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ Σχολείου καὶ ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν ὑπόκεινται πάντες οἱ πρακτικοὶ ὀδοντοΐατροὶ οἱ ὑποβαλόντες ἐμπροθέσμως ἢ ἐκπροθέσμως αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἐπὶ τῇ βάσει προγενεστέρων νόμων μέχρι τοῦ 1931 ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ὑποβληθέντες δυνάμει εἰδικῶν νόμων εἰς ἐξετάσεις καὶ ἀπορριφθέντες.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Σ. Σταυρόπουλος. Διαμαρτύρομαι διὰ τὴν ψήφισιν καὶ παρακαλῶ νὰ γραφῇ εἰς τὰ πρακτικά.

Γ. Μόδης. Διαμαρτύρομαι καὶ ἐγώ.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν πρατηρίων τῶν ἀλευροβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων», ἔχον οὕτω :

Περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν πρατηρίων τῶν ἀλευροβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, τὸ ὑναμει τῶν κειμένων νόμων ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν πρατηρίων λιανικῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῶν ἀλευροβιομηχανικῶν τέλος ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος αὐξάνηται μέχρι 200 χιλ. δραχμῶν. Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ἐπιτηδεύματος ὑποβάλλονται οἱ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1931 ἐφοδιαζόμενοι μὲ ἀδείας ἐπιτηδεύματος ἐμπόρου εἰδῶν ἀλευροβιομηχανίας ἐφόσον τοῦτο γίνεται πρὸς κατάργησιν τῆς ταρούσης διατάξεως.

Πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια καθορισθήσεται διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ὡς ἐτροποποιήθη εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4733 καὶ 4830, περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων», ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἄρχεται κατόπιν ψηφοφορία μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ἐπὶ τοῦ εἰς α' συζήτησιν νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως 1) Εἰς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς Γ. Χατζηδάκην καὶ Γ. Ἰσκωβίδην. 2) Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Ἀθανασίου Βούζα, καὶ 3) Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ Γεωργίου Καραντινάκη».

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ὅτι ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 110 ἅπαντες ὑπὲρ τῆς ἀπονομῆς τῶν συντάξεων.

Μεθ' ὃ ὥραν 7 μ. μ. λύεται ἡ Συνεδρίασις.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Π. Καλιγκάτσης

ΔΙΑΤΑΓΜΑ[1]

Περὶ ἐνεργείας γενικῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 38 τοῦ Συντάγματος, διατάσσομεν νὰ ἐνεργηθῶσι τὴν 25 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. γενικαὶ βουλευτικαὶ ἐκλογαί.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

(1) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 269 φύλλον (Τεῦχος Πρῶτον) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 19ης Αὐγούστου 1932.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΗΣ Β΄. ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΗΣ Δ΄. ΣΥΝΟΔΟΥ 1931-1932

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

(Συζητήσεις ἀναφορῶν κλπ. καὶ ψήφισις Νομοσχεδίων καὶ πρωτάσεων Νόμων.

	Σελὶς
Διάταγμα ἀναβολῆς ἐργασιῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων...	3
Πρακτικὸν ἐνάρξεως.....	5
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α΄. 17 Νοεμβρίου 1931.	
Ἐκλογὴ Προέδρου. Ἀνακοίνωσις παραιτήσεως Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνη. Ν. Ἀβραάμ, καὶ διορισμοῦ ὡς τοιούτου τοῦ κ. Ε. Βενιζέλου. Ἐκλογὴ μελῶν Προεδρείου Ὑποβολὴ διαφόρων νομοσχεδίων.....	6- 7
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β΄. 18 Νοεμβρίου 1931.	
Ὑποβολὴ αἰτήσεων διώξεως διαφόρων κ.κ. Βουλευτῶν. Κατάθεσις διαφόρων νομοσχεδίων. Ἀνακοίνωσις διορισμοῦ Ὑφυπουργοῦ Δικαιοσύνης τοῦ κ. Π. Θηβαίου. Συζήτησις ἐπὶ τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς διαφορᾶς ἐξ ἀφορμῆς τῆς πρωτάσεως Νοῦβερ καὶ τοῦ τρόπου ρυθμίσεως αὐτῆς. Περὶ τοῦ Κυπριακοῦ καὶ Δωδεκανησιακοῦ ζητήματος. Περὶ τῆς χρυσῆς βάσεως τῆς δραχμῆς. Εἰσήγησις κ. Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου προστασίας ἐθν. νομίσματος.....	7- 15
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ΄. 19 Νοεμβρίου 1931.	
Συζήτησις διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τῆς χρυσῆς βάσεως τῆς δραχμῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος	19- 35
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ΄. 20 Νοεμβρίου 1931.	
Ἀνακοίνωσις τοῦ καταρτισμοῦ τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν. Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως πρὸς προστασίαν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.....	35- 46
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε΄. 24 Νοεμβρίου 1931.	
Κατάθεσις διαφόρων νομοσχεδίων. Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Περὶ ἐξαγορᾶς καπνῶν.....	46- 48
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ΄. 25 Νοεμβρίου 1931	
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.....	49- 52
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ΄. 26 Νοεμβρίου 1931	
Κατάθεσις διαφόρων νομοσχεδίων. Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων 1) Ἐπὶ ἀπορράσεως Ἀνωτ. Στρατ.Συμβουλίου, 2) Ἐπὶ τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ συλλαλητήριον σταφιδοπαραγωγῶν Πύργου,3) ἐπὶ τῶν ἀπορράσεων τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν ζημιῶν σταφιδοπαραγωγῶν ἐκ παγετοῦ	52- 95
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η΄. 27 Νοεμβρίου 1931.	
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων ἐπὶ τῆς αὐξήσεως ἀριθμοῦ εἰσακτέων εἰς Πανεπιστήμιον φοιτητῶν καὶ ἀνάπτυξις παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Παιδείας ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος Κυβερνήσεως. Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἀραβοσίτου καὶ κριθῆς»	55- 64
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ΄. 1 Δεκεμβρίου 1931.	
Ὑποβολὴ αἰτήσεων διώξεως ἐνίων κ. κ. Βουλευτῶν. Ἀνακοίνωσις παραιτήσεως Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν κ. Β. Δεληγιάννη καὶ διορισμοῦ 8ς τοιούτου τοῦ κ. Φ. Ζαΐμη. Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ταξὶ β'κατηγορίας καὶ περὶ τῆς συμβάσεως Πάουερ. Ψήφισις τῶν κάτωθι εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν σχεδίων νόμων 1) «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν καὶ τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας παραγωγῆς συναφθείσης τῇ 6η Ἀπριλίου 1931 συμβάσεως» 2) περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5121 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Ἀεροπορίας. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς προστασίας ἐλαιοπαραγωγῆς».	61- 70
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ΄. 2 Δεκεμβρίου 1931.	
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς α' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀξιωματικῶν ἀεροπορίας». Ψήφισις ἑνιῶν νομοσχεδίων εἰς α' συζήτησιν	71- 74
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ΄. 3 Δεκεμβρίου 1931.	
Ἀνακοίνωσις τῆς συστάσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς προστασίας ἐλαίου. Συζήτησις διαφόρων ἐπερωτήσεων	74- 76
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ΄. 4 Δεκεμβρίου 1931.	
Συζήτησις διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. 1» περὶ ἀποστολῆς σίτου εἰς Ξάνθην-Σταυρούπολιν. Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἀραβοσίτου καὶ κριθῆς». Συζήτησις καὶ ψήφισις διαφόρων σχεδίων νόμων εἰς α' συζήτησιν. Ψήφισις εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «Περὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν τοῦ τάφου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου πεζοδρομίου ἀπομακρυνθέντων ἀνθοπωλῶν». Συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰς α' ἀνάγνωσιν σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 28 Σ)βρίου καὶ 8 8)βρίου ἐ. ἔ. ἀναγκαστικῶν νόμων».....	76- 84
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ΄. 8 Δεκεμβρίου 1931	
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκδόσεως συμπληρωματικοῦ Δανείου μέχρις 60,000,000 δραχμῶν, δι' ἀποζημιώσεων τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4278 καὶ 5473». Ψήφισις κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου συμφωνίας πρὸς χορήγησιν τῶν μᾶλλον ἠλαττωμένων δασμῶν ἐπὶ ἀμοιβαιότητι εἰς τὰς ἐξ Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰς ἐκ τοῦ Βελγικοῦ Κόγκο καὶ τοῦ ὑπὸ Βελγικὴν ἐντολὴν ἐδάφους τοῦ Ρουάντα Οὐρουντιπρουελεύσεις».Ψήφισις εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τῶν νομοσχεδίων 1) «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης 700,000 δραχ. δι' ἀνέγερσιν κτιρίου Ραδιοτηλεγραφικοῦ σταθμοῦ Τ.Τ.Τ. ἐν Βάρῃ Ἀττικῆς», 2) «περὶ ἐπιστροφῆς ἐράνων πρὸς ἀγορὰν ὑποβρυχίου», καὶ 3) «περὶ ἐξακολουθήσεως συμμετοχῆς εἰς τὸ Μ.Τ. Π.Ν. καὶ τὰ Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν Π.Ν. τῶν προαγομένων εἰς Συμβούλους παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Δικαστικῶν Συμβούλων». Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς α' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου «περὶ παραχωρήσεως ἢ ἐκμισθώσεως γαιῶν τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς ἀκτήμονας γεωργοὺς τῆς περιφερείας Ἀλεξανδρουπόλεως πρὸς καλλιέργειαν». Συζήτησις ἐπὶ τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν σχεδίου νόμου «περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀξιωματ. τῆς ἀεροπορίας».....	85- 90

Σελίς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'. 9 Δεκεμβρίου 1931.

Συζήτησις αναφορών καί ερωτήσεων. Ψήφισις τών συνόλων τών κάτωθι νομοσχεδίων. 1) «περί εκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Ἡρακλείου καί 2) «περί σειρᾶς αρχαιότητος ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας». Ψήφισις εἰς β' καί σύνολον τῆς πρωτάσεως νόμου «περί καθορισμοῦ πόρων τοῦ Ταμείου συντάξεως ἠθοποιῶν κλπ. 90- 99

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'. 10 Δεκεμβρίου 1931.

Συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως περί τῶν Ἐθνικιστικῶν Σωματείων Θεσσαλονίκης..... 99- 111

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣΤ' 10 Δ]βρίου 1931.

Συζήτησις αναφορῶν καί ερωτήσεων. Συζήτησις καί ψήφισις εἰς β' καί συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) «περί ἐγκρίσεως δαπάνης 1,900,000 διά τήν διαρρύθμισιν τοῦ ἐπί τῆς γωνίας Σταδίου καί Σανταρόζα κτιρίου τοῦ Δημοσίου πρός στέγασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καί 2) «περί παραχωρήσεως ἤ ἐκμισθώσεως γαιῶν τοῦ Δημοσίου εἰς ἀκτήμονας γεωργούς τῆς περιφερείας Ἀλεξανδρουπόλεως πρός καλλιέργειαν», 3) «περί παραχωρήσεως δακικῶν ἤ μή ἐκτάσεων πρός ἵδρυσιν ἰατρείων», Συζήτησις α' ἐπί τοῦ νομοσχεδίου «περί ἐκλογικοῦ νόμου»..... 119- 119

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'. 15 Δεκεμβρίου 1931.

Συζήτησις αναφορῶν καί ερωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων 1) «περί νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περί τῶν ὅρων οὓς δέον νά πληρώσι τό ἔλαιον καί οἱ σάπωνες», 2) «Περί κυρώσεως τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 11 Αὐγούστου 1931 ὑπογραφεισῶν μεταξύ Ἑλλάδος καί Ρουμανίας Συμβάσεως Ἐμπορίου καί Ναυτιλίας, Συμβάσεως Ἐγκαταστάσεως Κτηνιατρικῆς, Συμβάσεως καί Πρωτοκόλλου σχετικοῦ πρός τάς Ἑλληνικάς ἐκκλησίας καί σχολεῖα ἐν Ρουμανίᾳ. Ψήφισις τοῦ εἰς β' καί σύνολον σχεδίου νόμου «περί τῶν εἰς μεταλλικόν πληρωμόν τοῦ Ὑπ. Ἐξωτερικῶν. Συζήτησις α' τοῦ νομοσχεδίου «περί κυρώσεως, τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος». Ψήφισις τῶν εἰς β' καί σύνολον νομοσχεδίων 1) «περί ἀναδιοργανώσεως τοῦ Τυρκομικοῦ Σχολείου Ἰωαννίνων» 2) «περί κυρώσεως τῆς ἀπό 10 Νοεμβρίου 1931 συμβάσεως μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σχετικῶς μέ τήν ὑπό τῆς τελευταίας ταύτης διάθεσιν ποσοῦ ἐξ 20,000,000 δραχμῶν διά τήν ἐκτέλεσιν προσωρινῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων εἰς τόν ποταμόν Ἡνειόν καί τούς παραποτάμους αὐτοῦ», 3) «Περί διατάξεων ἀφορωσῶν τοῦ ἀγγελικοῦ ὁρους τοῦ Η. Ν. 119- 170

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ' 16 Δεκεμβρίου 1931.

Συζήτησις αναφορῶν καί ερωτήσεων. Ψήφισις τῶν Συνόλων 1) «Περί αὐξήσεως τοῦ μεγίστου δασμοῦ ἐνίων εἰδῶν τοῦ δασμολογίου», 2) «Περί κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος περί ἐπιδομάτων διακριτικῶν σημείων κλπ. τῶν ὑπηρετούντων ἐπί τῶν ὑποβρυχίων», Συζήτησις ἐπί τοῦ εἰς α' ἀνάγνωσιν σχεδίου νόμου «περί συστάσεως Ἐπιτροπῆς προστασίας ἐλαιοπαραγωγῆς». Συζήτησις ἐπί τοῦ νομοσχεδίου «περί συστάσεως ἐπιτροπῆς πρός ἐπεξεργασίαν Κώδικος δικ. ὑπαλλήλων». Ψήφισις εἰς β' συζήτησιν καί σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 16)17 Ὀκτωβρίου 1931 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περί δικαιοστασίου τῶν σεισμοπαθῶν ἐπαρχίας Ναλκίδος καί ἄλλων διατάξεων σχετικῶν πρός τό δικαιοστάσιον ἐν γένει» 170- 180

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'. 17 Δεκεμβρίου 1931.

Συζήτησις τῶν ἐπερωτήσεων 1) «περί παραγωγικῶν ἔργων. 2) «περί τῶν σκηνῶν Πύργου, 3) «περί ρυθμίσεως τῆς χρεώσεως τῶν ἐγκατασταθέντων ἀγροτῶν προσφύγων καί περί τῆς καθυστερήσεως καταρτισμοῦ κτηματολογίου τῶν διανεμηθεισῶν γαιῶν παρά τῆς Ε.Α.Π. 181- 189

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'. 18 Δεκεμβρίου 1931.

Συζήτησις αναφορῶν καί ερωτήσεων. Ψήφισις τοῦ εἰς ἐφ' ἅπαξ νομοσχεδίου «Περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 29 Σεπτεμβρίου 1931 Ν. Διατάγματος «περί τροποποιήσεως τοῦ ἀπό 10 Αὐγούστου 1928 Ν. Δ. περί ὀργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας. Συζήτησις ἐπί τοῦ νομοσχεδίου «περί μέτρων προστασίας ἐπιβατηγοῦ ἀτμοπλοΐας». Ψήφισις τῶν εἰς β' καί σύνολον νομοσχεδίων. 1) «Περί κυρώσεως τροποποιήσεως διατάξεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» 2) «Περί κυρώσεως τῆς μεταξύ Ἑλλάδος καί διαφόρων ἄλλων χωρῶν ὑπογραφείσης ἐν Παρισίοις συμβάσεως περί διεθνῶν ἐκθέσεων»..... 189 - 212

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'. 19 Δεκεμβρίου 1931

Συζήτησις αναφορῶν καί ερωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου 1) «περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 31 Ὀκτωβρίου 1931 Ν. Διατάγματος περί ἐκμισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ ἀνακτόρων Λαρίσσης, ἀνεγερθησομένων καταστημάτων εἰς τούς ἐν αὐτῇ ἐγκατεστημένους ἐπαγγελματίας πρόσφυγας», 2) «περί μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας. Ἀχρήστευσις παλαιῶν πλοίων. Ψηφίζονται εἰς 1) «περί Διεθνοῦς Συμβάσεως» περί ἱδρύσεως Διεθνοῦς Γραφείου Χημείᾳ ἐν Παρισίοις» καί 2) «περί προποποιήσεως καί κωδικοποιήσεως τοῦ Νόμου 2190 «περί Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν». Συζήτησις ἐπί τοῦ νομοσχεδίου «περί ἐκλογικοῦ νόμου». Ἐξουσιοδότησις τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος προβῇ εἰς ἔκδοσιν Ν. Διαταγμάτων κατά τόν χρόνον τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐπί τῶν κάτωθι θεμάτων.
1) «Περί προστασίας τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου. 2) «Περί ἐκτάκτων μέτρων Κοινωνικῆς Προνοίας», 3) «Περί τροποποιήσεως τῶν περί Ταμείου Θυμάτων Πολέμου διατάξεων. 4) «Περί παροχῆς φορολογικῶν δΙευκολύνσεων καί μειώσεων εἰς τούς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου καί εἰς τούς ἐξ ἀποσταμιεύσεως εἰς ἰδιωτικάς ἀποθήκας τυρούτους, ὡς καί εἰς τούς ὀφειλέτας ἐκ προστίμων διά φορολογικάς παραβάσεις. 5) Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τῶν Νόμων 4841 καί 4616. «Περί Ταμείου Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων καί τοῦ Νόμου 4841 περί αὐτοκινήτων κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ. κλπ.», 6) «Περί συμπληρώσεως καί τροποποιήσεως τῶν «περί προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων. καί 7) «Περί ἀναστολῆς παραγραφῶν 212- 242

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'. 20 Δεκεμβρίου 1931

Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν σχεδίων νόμων : 1) «Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου», 2) «Περί ἐγκαταστάσεως τῶν κατοίκων τῶν κατοικοθαινόντων χωρίων Κομποπηγάδι Πατρῶν καί Μπράλου Παρνασσίδος εἰς ἀσφαλέστερον καί στερεώτερον ἔδαφος. Ψήφισις ε'ς β' ἀνάγνωσιν καί σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περί συστάσεως ἐπιτροπῆς πρός ἐπεξεργασίαν Κώδικος δημοσίων ὑπαλλήλων» 242- 245

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'. 23 Δεκεμβρίου 1931.

Ψήφισις τῶν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν νομοσχεδίων : 1) «Περί ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Ἡρακλείου», 2) Περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 23 Σεπτεμβρίου 1931 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4748 «περί ὀργανώσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς καί περί συστάσεως Ἐλευθέρας Ζώνης», 3) «Περί τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1925 «περί καθορισμοῦ πόρων καί μετόχων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἠθοποιῶν, Μουσικῶν καί Τεχνιτῶν Θεάτρου», 4) «Περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 13 Νοεμβρίου 1931 Ν.Δ. «περί τμηματικῆς καταβολῆς ὀφειλῶν ἐνοικιαστῶν καί φορολογικῶν τινων διευκολύνσεων», 5) «Περί μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας» 6) «Περί ἐξακολουθήσεως συμμετοχῆς εἰς τό Μ.Τ.Η.Ν. καί τά Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας Ἀξιωματικῶν καί Ὑπαξιωματικῶν τοῦ Η. Ν. τῶν προαγομένων εἰς Συμβούλους παρά τῷ Ἀναθεωρητικῷ Ναυτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων. 7) «Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεων τῶν ἐκλογικῶν νόμων», 8) «Περί νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περί τῶν ὅρων, οὓς δέον νά πληρῶσι τό ἔλαιον καί οἱ σάπωνες», 9) «Περί τροποποιήσεως καί κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 2190 «περί ἀνωνύμων ἑταιρειῶν»..... 245- 259

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'. 10 Φεβρουαρίου 1932.

Συζήτηοις ἐπί τῶν ἐνεργειῶν Κυβερνήσεως κατά τήν Συν-

Σελίς

διάσκεψιν τῶν Ἐπανορθώσεων ἐν Γενεύῃ καί περί Τύπου. Ἐπί τῆς προμηθείας βενζίνης καί καταρτισμοῦ ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς..... 260- 269

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'. 11 Φεβρουαρίου 1932.

Συζήτησις ἐπί τῶν ἐν Νιγρίτῃ ἐπισυμβάντων σκηνῶν λόγῳ τοῦ ὅτι δέν ἐπετράπη ἡ ἐπιτόπιος ἐπεξεργασία τῶν καπνῶν. Ψήφισις τοῦ εἰς β' καί σύνολον συζήτησιν νομοσχεδίου «περί καταργήσεως τῶν ἄρθρων 123 ἕως 138 τοῦ νόμου 167 τῆς πρώην Κρητικῆς Πολιτείας «περί μεταγραφῆς καί ὑποθηκῶν». Εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περί ἐπιτροπείας τῆς ἀνηλίκου θυγατρός τοῦ ἀποθανόντος πρώην Βασιλέως Κωνσταντίνου, Αἰκατερίνης. Ἀνακοίνωσις τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπ.τροπῆς διά τήν ὑπόθεσιν Ὑπουργοῦ Ἀεροπορίας..... 269- 272

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣΤ'. 12 Φεβρουαρίου 1932

Συζήτησις ἀναφορῶν καί ερωτήσεων. Συζήτησις ἐπί τῶν νομοσχεδίων «1) «Περί ἀντικαταστάσεως τῶν ὡς ἀκαταλλήλων κρινομένων ὑπαλλήλων τῶν Γεν. Διοικήσεων Μακεδονίας καί Θράκης», 2) «Περί πληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων βοηθῶν ἰατρῶν τῶν ἀντιφρυδισιακῶν ἰατρείων Λιμένος Πειραιῶς καί ψήφισις τοῦ τελευταίου εἰς β' καί σύνολον». Εἰς μόνην συζήτησιν ψηφίζεται τό νομοσχέδιον «περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5291 περί παροχῆς βοηθημάτων εἰς τούς ἀπογόνους τῶν ἐκ Φιλιατῶν οἰκογενειῶν Ντεμάτων καί Σεϊκάτων..... 272- 277

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'. 16 Φεβρουαρίου 1932.

Συζήτησις ἐπί τῶν δηλώσεων τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαικοῦ κόμματος περί τῆς μή συμμετοχῆς του εἰς τήν εἰδικήν ἐξεταστικήν Ἐπιτροπήν ὑποθέσεως Χάννα. Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων «περί ἀντικαταστάσεως τῶν ὡς ἀκαταλλήλων κρινομένων ὑπαλλήλων τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Μακεδονίας καί Θράκης. Ψήφησις τοῦ εἰς β' καί σύνολον σχεδίου νόμου «περί χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τό Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἐκ δρ. 20.280.850, διά τήν πληρωμήν β' δόσεως τοῦ β' ζεύγους τῶν ναυπηγουμένων ἀντιτορπιλλικῶν.
Ψήφισις τοῦ ἐφ' ἅπαξ σχεδίου νόμου «περί τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουνίου 1923 «περί παραχωρήσεως δημοσίων κτημάτων καί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν τοιούτων πρός ἀστικήν ἐγκατάστασιν προσφύγων κ.λ.π.»..... 277- 292

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'. 17 Φεβρουαρίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καί ερωτήσεων. ἐπί τῶν αἱματηρῶν γεγονότων Νιγρίτης. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περί τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ νόμου 1511 «περί συστάσεως σχολῆς ναυτιλίας»..... Συζήτησις ἐπί τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου «περί ἐκτιμήσεως καί πληρωμῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων τῶν Μονῶν Ἁγ. Ὄρους.» καί τοῦ νομοσχεδίου «περί ἐνοριακῶν ναῶν καί ἐφημερίων».
Ψήφισις τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν καί σύνολον νομοσχεδίου περί τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 4578 «περί Ὀργανισμοῦ τῆς Νοσοφυλακῆς»..... 293- 299

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'. 18 Φεβρουαρίου 1932

Συζήτησις τῶν ἐπερωτήσεων 1) διατί κατά παράβασιν τοῦ νόμου περί συντάξεων ἐξέδωκε διατάγματα περί συντάξεων κλπ. 2) Διατί ἀνεκάλεσεν ὁ Ὑπουργός τῆς Γεωργίας τήν ἀπόφασιν περί ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος Γενῆ-Μαχαλᾶ τῆς περιφερείας Σερρῶν, 3) Διά τήν μή ἄμεσον ἀνέγερσιν τοῦ ἀγροτικοῦ οἰκοτροφείου Σερρῶν, 4) Περί τῆς μή ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τήν χήραν Δογάνην 300- 305

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'. 19 Φεβρουαρίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καί ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων 1) «Περί συναλλαγματικῆς καί γραμματίου εἰς διαταγήν», 2) «Περί ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5229 «περί ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 περί ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καί ἐπί τῶν ὑφ' ἑνός δικαστοῦ ἐκδικαζομένων πλημμελημάτων».
Εἰς β' καί σύνολον τό νομοσχέδιον «περί χορηγήσεως πιστώσεως δραχ. 500 χιλ. ὑπέρ τῶν παθόντων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ Συνοικισμοῦ Θεσσαλονίκης Ἰσραηλιτῶν κλπ. Συζήτησις ἐπί τοῦ νομοσχεδίου «περί συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περί ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Ν. Χώραις.
Ψήφισις τῶν εἰς β' καί σύνολον νομοσχεδίων : 1) «Περί ἀφομοιώσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γραμματέως τοῦ πνευματικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρός τήν τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ πολυμελοῦς Δικαστηρίου ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει», 2) «Περί τῶν ἐν τῷ λιμένι Θεσσαλονίκης φορτηγίδων», 3) «Περί κυρώσεως συμβάσεως τροποποιήσεως τῶν ὑπό τοῦ Νόμου 4394 κυρωθεισῶν συμβάσεων μισθώσεως κτιρίου Νηπιακοῦ Ἐπιμελητηρίου Μελᾶ πρός ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ τῶν ἐν Ἀθήναις Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν»..... 305- 320

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'. 23 Φεβρουαρίου 1932

Ἀνακοίνωσις τοῦ σταλέντος τηλ)ος πρός τόν Πρόεδρον τοῦ Κογκρέσσου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν. Συζήτησις ἐπί τῆς ἐρωτήσεως διά τήν τύχην τοῦ Πανταζοπουλείου κληροδοτήματος. Κατάθεσις καί συζήτησις ἐπί τοῦ νομοσχεδίου «περί ἀναβολῆς τῶν Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν».
Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων 1) «Περί ἐκτιμήσεως καί πληρωμῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Ι. Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους», 2) «περί παρατάσεως τῆς ἰσχύος πινάκων διαγωνισμῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων».
Εἰς β' συζήτησιν καί σύνολον τῶν νομοσχεδίων 1) «περί τρόπου ἀποδείξεως καταστραφέντων τίτλων σπουδῶν», 2) «Περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περί ἱδρύσεως Ἰατρικῶν Φροντιστηρίων», 3) «περί ἐφ' ἅπαξ χορηγίας 60.000 δραχμῶν εἰς τήν Χριστιανικήν Ἀδελφότητα τῶν Νέων Σύρου».
Συζήτησις ἐπί τοῦ νομοσχεδίου «περί τροποποιήσεως ἐαί συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4653 «περί διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως».
Συζήτησις καί ψήφισις τοῦ εἰς ἐφ' ἅπαξ νομοσχεδίου «περί κυρώσεως καί συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 27ης Ἰανουαρίου 1932 «περί αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4042 «περί προστασίας καί ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων καί τῶν οἰκογενειῶν θυμάτων πολέμου»..... 320- 334

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'. 24 Φεβρουαρίου 1932.

Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) «Περί τροποποιήσεως καί προσθηκῶν εἰς τόν νόμον περί ἀρχαιοτήτων», 2) «Περί ἐπιοκευῆς καί συντηρήσεως ἀρχαιολογικῶν μουσείων», 3) «Περίτρόπου προσωρινῆς πληρώσεως κενῶν θέσεων ἐφόρων ἀρχαιοτήτων», 4) «Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ νόμου περί διοικήσεως ἐκπαιδεύσεως».
Συζήτησις ἐπί τοῦ νομοσχεδίου, «περί κυρώσεως καί τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. περί ἀναβολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ'ἀγροτῶν κλπ..... 334- 353

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'. 25 Φεβρουαρίου 1932.

Συζήτησις ἐπερωτήσεων 1) Διά τήν προσάραξιν τοῦ Θωρηκτοῦ π'Ἀβέρωφ εἰς λιμένα Θεσσαλονίκης, 2) Ἐπί τῶν ἐνεργειῶν τοῦ νομάρχου Ἀργολιδοκορινθίας, 3) Ἐπί τῶν αἱματηρῶν γεγονότων τῆς Νιγρίτης.
Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5224 «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399 «περί ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις κλπ.» καί τοῦ εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν νομοσχεδίου «περί κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Φεβρουαρίου 1932 «περί παροχῆς βοηθημάτων διά τό τρέχον ἔτος ὑπό δήμων καί κοινοτήτων εἰς ἀπόρους δημότας διά τῆς λειτουργίας συσσιτίων ἤ παροχῶν εἰδῶν διατροφῆς..... 353- 359

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'. 26 Φεβρουαρίου 1932.

Συζητσεις ἀναφορῶν καί ερωτήσεων. Συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπί τοῦ νομοσχεδίου «περί ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ. ἀγροτῶν κλπ.».
Συζήτησις ἐπί τοῦ νομοσχεδίου «περί κυρώσεως τῆς συμβάσεως μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος διά τήν τακτικήν καί κανονικήν ἐκτέλεσιν τῆς γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων καί Βορείου Ἀμερικῆς».
Εἰς β' συζήτησιν καί σύνολον ψηφίζονται τά νομοσχέδια : 1) «Περί ἐγκρίσεως τοῦ πρός τό Ταμεῖον Μονί-

Σελίς

μων όδοστρωμάτων χορηγηθέντος παρά τοῦ Δημοσίου Δανείου», 2) «Περὶ ἐκτάκτου ἐξοφλήσεως μέρους τοῦ δανείου 9 0/0 τοῦ 1926 «Τέκτονος» κλπ., 3) «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν Δῆμον Ξάνθης δανείου 2 ἑκατομμ. δραχμῶν», 4) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου περὶ ἀποζημιώσεως ἀναιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ καταστραφέντων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως», 5) Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δραχμῶν 2,100,000χιλ.διὰ τὴν διαρρύθμισιν καιρίου τοῦ Δημοσίου παρὸς στέγασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν» 359- 370

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'. 1 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» .....
Ψήφισις εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Ἀγροφυλακῆς τῆς νήσου Ἰκαρίας».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως συμβάσεως κλπ. διὰ τὴν τακτικὴν ἐκτέλεσιν γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων καὶ Β. Ἀμερικῆς».
Ψήφισις νομοσχεδίων εἰς β' καὶ σύνολον 1) «Περὶ διακανονισμοῦ ὑπηρεσίας παραιτηθέντων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας», 2) «Περὶ προποιήσεως τῆς ἀρχῆς τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 2979.
Καὶ εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ παραμονῆς τῶν Ὑπομηχανικῶν τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πέραν τοῦ ὁρίου ἡλικίας..... 370- 382

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΣΤ'. 2 Μαρτίου 1932

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν τακτικὴν καὶ κανονικὴν ἐκτέλεσιν τῆς γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων -Βορείου Ἀμερικῆς.
Συζήτησις ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων 1) «Περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων», 2) «Περὶ τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων».
Ψήφισις εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τῆς προτάσεως νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 3409».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν κλπ.».
Ψήφισις τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τῆς συναφθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ διαφόρων Κρατῶν συμβάσεως ἀγορώσης ναυτιλιακῆς σημάνσεως» 383- 399

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΖ'. 3 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις ἐπερωτήσεων 1) «Περὶ λιμενικῶν ἔργων Καρύστου. 2) Διὰ τὰ ἔργα Στρυμόνος, 3) «Περὶ τοῦ ἐλαίνου», 4) «Περὶ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Μεγαλοπόλεως».
Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων 1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4441 «περὶ ναυτικῆς στρατολογίας», 2) «Περὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».
Εἰς μόνην συζήτησιν ψηφίζονται τὰ νομοσχέδια : 1) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ κτλ. τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν νόμων», 2) «Περὶ παροχῆς συνδρομῆς τοῦ δημοσίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ κυβερνήτου Ι. Καποδίστρια», 3) «Περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προυπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πιστώσεως δραχ. 200 χιλιάδων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν φοιτητικῶν συσσιτίων, 4) «Περὶ ἀναγραφῆς πιστώσεως 300 χιλιάδων δραχμῶν διὰ παράτασιν λειτουργίας συσσιτίου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ... 399- 409

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΗ'. 4 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων τοῦ Ταμείου Ἀποδοχῶν καὶ Ἀσφαλίσεως Κλήρου τῆς Ἑλλάδος».
Συζήτησις καὶ ψήφισις τῆς προτάσεως τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Σελίς

Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ σεισμοπαθῶν Κορινθίας».
Ψήφισις τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἱδρύσεως ἐπαρχιακοῦ νοσοκομείου ἐν Φιλιάταις Ἠπείρου».
Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τοῦ καταστατικοῦ νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Πανεπιστημιακοῦ Ὀργανισμοῦ».
Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς μόνην ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου «περὶ πρωσωρινῆς ἀναστολῆς τῆς κατὰ τὸν ΔΝΔ' καὶ τῶν τροποποιησάντων τοῦτων νόμων ἐπιβαθείσης ἐπὶ τῶν μετκφερομένων ἐκ Κερκύρας ἐλαίων τοπικῆς φορολογίας..... 410- 426

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'. 5 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων 1) «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς περὶ αὐτῶν διαδικασίας, 2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐφ' ἅπαξ νομοσχεδίου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πρωτασίας τῆς δραχμῆς μέτρων».
Ψήφισις τῆς εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον σχεδίου νόμου «περὶ ἐγκρίσεως ἀτελείας ἀχρήστων, κριθῆς καὶ βαμβακοσπόρων»
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ φορολογίας σφαζομένων ζώων».
Ψήφισις τοῦ εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8/14 Αὐγούστου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλείας τῶν Ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι» ὡς καὶ τοῦ νόμου 5090 ..... 426- 465

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'. 7 Μαρτίου 1932.

Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «Καταστατικὸς Νόμος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», 2) «Περὶ ἐνισχύσεως τοῦ προυπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931- 32», 3) «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων»,4) «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς τῆς Τραπέζης Μεσσηνίας», 5) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν νόμων περὶ πρωστασίας ἐρεδρων»,
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίων «περὶ ὀργανώσεως ἀνωτάτου οἰκονομικοῦ Συμβουλίου», 2) «περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἐν ταῖς περιφερείαις Μαργαριτίου καὶ Παργυρθίας», 3) «περὶ ὁρισμοῦ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῆς ξυλείας Καστανέας διαμέτρου ἐλάσσονος τῶν 0,20 τοῦ μέτρου, 4) «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ὑπὸ τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς εἰς ἀσκεπῆ οἰκόπεδαι», 5) «περὶ παραπάσεως ἀποπλημμύρας τῶν ὑρειλομένων ἐκ τῆς ἐκπυίσεως τῆς κατίσης ἐπτάσεως Θεσσαλονίκης». 6) «περὶ παρεχωρήσεως ἄνευ ἀνταλλάγματος παραλιακοῦ γηπέδου τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Βόλου εἰς τὸν Δῆμον Πηγασσῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου».
Συζήτησις ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων : 1) «περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων», 2) «περὶ δανείου τῶν χρηματιστῶν», 3) «Περὶ ἀναβολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν» 465- 483

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'. 8 Μαρτίου 1932.

Ἀνακοίνωσις τοῦ Θανάτου τοῦ Ἀριστείδ. Μπριὰν καὶ διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ 10' πρὸς ἔκφρασιν εὐλαβείας.
Συζήτησις μετὰ τὴν διακοπὴν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰ Ταμεῖα Ἀσφαλίσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων καὶ «περὶ συστάσεως Ταμείου Συντάξεων σμυριδωρυκτῶν καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4434» 2) «περὶ κυρώσεως Ν.Δ. «περὶ παροχῆς εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ἀδείας συνάψεως δανείου παρ' Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ ἢ Νομικῷ πρυσώπῳ δημοσίου δικαίου». 3) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἱδρύσεως Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας».

Σελίς

Εἰς μόνην συζήτησιν ψηφίζονται τὰ νομοσχέδια : 1) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 3685 περὶ παραβολῆς τῶν ἁρμοπλοίων κλπ. καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ Νόμου 5242 τῆς 30 Ἰουλίου 1931 καὶ 2) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 980, 2715, 3940, 4583, 9785 καὶ προσθήκης διατάξεων τινων».
Συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1931 κωδικοποιηθέντος νόμου 3081 «περὶ συνθέσεως καὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου», 2) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων περὶ Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ».
Συζήτησις ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων 1) «Περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν ταμείων ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης», 2) «περὶ ἐπιχορηγήσεως ἐπιβατηγῶν πλοίων ναυπηγουμένων ἐν Ἑλλάδι».
Ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου «περὶ ἀνακήσεως τοῦ παραγεγραμμένου δικαιώματος συντάξεως ἐκ τοῦ Ν. Δ. Ταμείου παθόντων ἐν πολέμῳ ἐργατῶν Θαλάσσης.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀνακοίνωσις τοῦ κατατισμοῦ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐλαίου» 483- 500

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'. 9 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων 1) «περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν Ἐφημερίδων». 2) «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Ταμείων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Κρήτης», 3) «περὶ ἐπιχορηγήσεως ἐπιβατικῶν πλοίων ναυπηγουμένων Ἑλλάδι».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4823 «περὶ ἀνεγέρσεως ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως ἀρχαιολογικῶν Μουσείων» καὶ 2) «περὶ τρόπου προσωρινῆς πληρώσεως κενῶν θέσεων Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων», 3) «περὶ τροποποιήσεως καὶ προσθηκῶν εἰς τὸν νόμον ΒΧΜΣΤ» περὶ ἀρχαιοτήτων», 4) «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδευσεως.
Εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου : 1) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1932 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀναθέσεως αὐτῇ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν τοκομεριδίων τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 5297 ἐκδιδομένων ὁμολογιῶν», 2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 12 Νοεμβρίου 1927 περὶ ταμείου Ἀρωγῆς ἀξιωματικῶν κλπ. τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ κυρώσαντος τοῦτον Νόμου 3487» , 3) «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἀγορώσης τὴν διάλυσιν τῶν ὑριστομένων διὰ τὴν Βρεττανικὴν ἀποστολὴν ἀσυνομίας πρὸ τῆς λήξεως αὐτῶν.....
Ἐπίσης εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4310 περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ κινήσεως τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι».
Ἐπίσης εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ἡ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου ΓΩΗΓ' τοῦ 1911 περὶ ἀναστολῆς ἐκτεέσεως τῆς πωλῆσεως.
Εἰς β' καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια 1) «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 5034 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὑδροπορικῶν ἐξόδων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διατάξεων καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀρχικελευστὰς τοῦ Π. Ναυτικοῦ», 2) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὡρισμένων κερδῶν προερχομένων ἐκ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων».
Συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίων 1) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τοῦ ἀπὸ8 Ὀκτωβρίου 1931 πρὸ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος», 2) «περὶ ἱδρύσεως Μαιευτικῆς Σχολῆς ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Μαιευτηρίῳ Μαρίκα Ἰλιάδη» ἱδρυθέντι ὑπὸ τῆς Ἑλένης Ἐλευθερίου Βενιζέλου», 3) «περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 3)3 Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος ἰσχυουσῶν διατάξεων». 500- 542

Σελίς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'. 10 Μαρτίου 1932.

Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν κάτωθι νομοσχεδίων «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν», 2) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων.
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1931 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5711 «περὶ ὀργανώσεως τ λιμένος Πειραιῶς καὶ περὶ συστάσεως Ἐλευθέρας Χώνης»
Εἰς β' καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἀποστρατευομένους ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς συνεπείᾳ τραυμάτων ληφθέντων ἐν τῇ ἐκτελέσει ἀνατεταγμένης ὑπηρεσίας ὑπουργικῆς φύσεως εἰς τήρησιν δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας κλπ. 553- 586

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ'. 16 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4879 (1931) περὶ ὑπαλλήλων ὀργανώσεων».
Εἰς β' καὶ σύνολον ἡ πρότασις νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως ἀπαλλοτριωθείσης κοινότητος Ἀγορῶν καὶ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐπαπλώσεως τοῦ Μεγάρου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Τραπέζης Μεσσηνίας».
Ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τῶν νομοσχεδίων : 1) «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων», 2) «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδραυλικῶν ἔργων Δήμου Βαρβάσης νήσου καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων (νόμος 3160, Ν. Διάταγμα ἀπὸ 19/8)1929 ἄρθρων 5 Ν. Δ. ἀπὸ 16/6)1926 νόμος 3806)..... 587- 598

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ'. 17 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις τῶν ἐπερωτήσεων 1) «Περὶ τῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων περιφερειῶν Εὐβοίας. 2) Σχετικῶς τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ νομάρχου Ἀργολιδοκορινθίας, 3) «Περὶ τῆς περιφρουρήσεως τῶν συμφερόντων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Τήνου..... 598- 607

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΣΤ'. 18 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4412, 4501 καὶ 4964 περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς τῆς Τραπέζης Μεσσηνίας.
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 4410 νόμου περὶ ναυτικῆς στρατολογίας κλπ.) 2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3717 «περὶ ἱδρύσεως Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας», 3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5142 «περὶ ἱδρύσεως Ἰατρικῶν Φρονιστηρίων», 4) Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5229 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ἐπὶ τῶν ὑφ' ἑνὸς ἢ ἑκατὸν ἐκδικαζομένων πλημμελημάτων, καὶ προσθήκης διατάξεων τινων», 5) «Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων Ὑπουργ. Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένου ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς» 6) «Περὶ παραμονῆς τῶν Ὑπομηχανικῶν τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων ἢ τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πέραν τοῦ ὁρίου ἡλικίας 608- 614

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'. 22 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων 1) τῆς Προτάσεως Νόμου, «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 § 8 τοῦ νόμου 5235, 2) τοῦ νομοσχεδίου «περὶ παροχῆς ἀδείας συνάψεως συναλλαγῶν ἐπὶ ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου.

Σελίς

Εἰς β' καὶ σύνολον ψηφίζονται τὰ νομοσχέδια 1) »Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1932 συμβάσεως «περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ λιγνιτωρυχείου Κύμης», 2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4377 »περὶ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ»
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀποζημιώσεως ὑδροπωλητῶν Πειραιῶς».
Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς μόνην τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μισθώσεως ἀκινήτου πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον »περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5285 περὶ ἀποζημιώσεως ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως».
Εἰς β' καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ νομοσχέδια 1) »περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1932 Συμβάσεως περὶ χορηγήσεως τῷ Ἑλληνικῷ Δημοσίῳ παρὰ τῶν Ταχ. Ταμευτηρίων Δανείου δραχμῶν 150 ἑκατομ.», 2) Ἡ πρότασις νόμου »περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου 5092)1931».
Εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ σχέδια νόμων : 1) »Περὶ ληξιαρχικῆς καταχωρίσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γεννήσεων καὶ γάμων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ 2) Περὶ ἄρσεως τοῦ ἀξιοποίνου καὶ ἐπὶ τῆς αὐτεπαγγέλτου διωκομένης τοκογλυφίας», 3) »Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4341 »περὶ συστάσεως Γραφείου παρακολουθήσεως κατασκευῆς ἐσωτερικῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν». 626– 640

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'. 30 Μαρτίου 1932.

Συζήτησις καὶ ἀνακοίνωσις τῶν πορισμάτων ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ μας ζητήματος τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. 640– 653

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'. 31 Μαρτίου 1932.

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος καὶ τοῦ πολιτειακοῦ 654– 674

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'. 1 Ἀπριλίου 1932.

Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν σχεδίων νόμων : 1) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2740 περὶ Μ.Τ.Π.Ν.», 2) »Περὶ συμβολαιογράφων κτλ. ὡς καὶ τῶν ὑποθηφυλάκων, κατανομὴ συμβολαίου κρατικῶν ὑπηρεσιῶν κτλ. Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ διορθώσεως τυπογραφικῶν σφαλμάτων περισφρυσάντων εἰς τὸν νόμον περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν», Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον »Περὶ ἐγκρίσεως ἀτελείας ἀραβοσίτου, κριθῆς καὶ βαμβακοσπόρου»
Εἰς β' καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ μεσιτῶν ἐγχωρίων προϊόντων», 2) »Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου περὶ προστασίας τοῦ λιγνίτου»., 3) »Περὶ κυρώσεως συβάσεως μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ .τ.λ.» Συνέχισις τῆς πολιτικῆς συζητήσεως καὶ τοῦ χρεωστασίου 674– 721

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'. 5 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ὑποβολὴ καὶ ἀνάπτυξις τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως προμηθείας βενζίνης ἀεροπλάνων παρὰ κ. Ζάννα. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου 1) «Περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιεργείας καπνοῦ εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη», 2) »Περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους,» 3) «Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων δημοσίου χρέους», 1) «Περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἰαματικῶν πηγῶν. Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον »περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30)30 Δεκεμβρίου 1931 Νομοθετικοῦ Διατάγματος »περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 «περὶ τρόπου διαγραφῆς παραγράφων κλπ. καὶ περὶ νέας παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τούτων».. 722– 732

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'. 6 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων 1) »Περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνομολόγησιν δανείων ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν πόλυετῶν ἐκμεταλλεύσεων ἰαματικῶν πηγῶν», 2» Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς κοινότητος Λεχαινῶν τοῦ Νομοῦ Ἠλείας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ Ἀνωτάτης καὶ Μέσης Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως νομοθεσίας», 2) «Περὶ παρατάσεως προθεσμίας τοῦ Ν. 3505,».
Εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4999 »περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἰχθυοτιδος».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ »περὶ προστασίας τῶν ζώων».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστηλάσης τὰς πληρωμὰς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου». 733– 744

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'. 7 Ἀπριλίου 1932.

Συγήτησις ἐπὶ τῶν ἐπικλήσεων διαφόρων ἐπαρχιῶν πρὸς ἀποστολὴν ἀραβοσίτου. Συζήτησις ἐπερωτήσεων.1) Περὶ τῆς συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ Τήνου. 744– 749

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'. 8 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων περὶ ἐξαγορᾶς καπνοῦ παλαιῶν ἐσοδείων. Ψήφισις τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου : 1) »Περὶ ἀσκήσεως τῆς ἀγορανομικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑφ' ἑτέρου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου., 2) «Περὶ παραδόσεως τοῦ Ἀρχείου τοῦ καταργηθέντος Ἀρχειοφυλακείου Παξῶν εἰς τὴν κοινότητα Γαΐου (Παξῶν), 3) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας διατάξεων τοῦ ἄρθρου 318 τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας.
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) »Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1932 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ ἀναθέσεως αὐτῇ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν τοκομεριδίων τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4207 ἐκδιδομένων ὁμολογιῶν» κλπ., 2) »Περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς ἀχρηστευθέντας ὑδροπωλητάς».
Εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) »περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ Ν. 987 καὶ 1414», 2) »Περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀγοραίας τιμῆς ρητίνης ἔτους 1932»,3) »Περὶ αὐξομειώσεως ἐνοικίου ρητινοσυλλογῆς δημοσίων δασῶν», 4) »Περὶ συμψηφισμοῦ χρέους τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Ἠλίου εἰς τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ Ταμείου Ἐ-Ἐλαίας»
Τὰ σύνολα τῶν ἓξῆς νομοσχεδίων : 1) »Περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν κτημάτων», 2) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ», 3) «Περὶ δασμολογικῶν τινῶν διατάξεων.
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον »Περὶ κυρώσεως Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν τακτικὴν ἐκτέλεσιν τῆς γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων —Βορείου Ἀμερικῆς.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου Ναυτικοῦ».
Διεξαγωγὴ μυστικῆς ψηφορίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν Ηγνελ. χήραν Κων. Ἀργ. Λομβέρδου» καὶ ἀποδοχῆς αὐτοῦ.
Συζήτησις ἐπὶ τῶν αἱματρῶν σκηνῶν εἰς τὸν συνοικισμὸν Κοκκινιᾶς. Ἐπανάληψις τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας καὶ ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ συνόλου νομοσχεδίου «περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως ζητημάτων Δημοσίου Χρέους».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων». Ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου »περὶ ἐγγρίσεως δαπάνης 8.800.000 πρὸς ἀνέγερσιν Μεγάρου Διοικητηρίου Ἰωαννίνων».
Ἀποδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου «Περὶ ἀσκήσεως τῆς ἀγορανομικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑφ' ἑτέρου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 749– 773

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΣΤ'. 12 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Συζήτησις ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου »Περὶ ὑποθηκοφυλακείων». Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων: 1) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεως τοῦ κωδικοποιουμένου νόμου 3347 »περὶ Ν.Α.Τ. καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων», 2) »Περὶ διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους», προστεθείσης ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5 τῆς κατὰ τὴν β' συζήτησιν ψηφισθείσης ἀλλὰ παραληφθείσης κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν παραγράφου. 3) »Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Ν. Δ. »περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.»4),«Περὶ παροχῆς ἀδείας συνάψεως συναλλαγῶν ἐπὶ ὁμολογιῶν δανείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ χρηματιστηρίου», 5) »Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.», Ἐπίσης εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον ἡ πρότασις νόμου«περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς «περὶ συστάσεως διακοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ συμπληρώσεως τῆς α' μεταβατικῆς διατάξεως τοῦ ἰδίου Κανονισμοῦ».
Συζήτησις καὶ ψῶφισις τοῦ ἐφ' ἅπαξ νομοσχεδίου »περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἀποστρατευομένους ἢ ἀπολυομένους ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς συνεπείᾳ τραυμάτων λαμβανομένων ἐν τῇ ἐκπελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας ἀποσκοπούσης εἰς τήρησιν δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας κλπ.».
Εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύναλον τὸ »περὶ μεταβολῆς τοῦ σκοποῦ τοῦ κληροδοτήματος 'Αλκιβιάδου Ἐμπειρίκου».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ »περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς καὶ ἱδρύσεως τοῦ ἱδρύματος Σίγγερ Πολονιάκου».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ κάτωθι : 1) »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων κλπ.», 2) περὶ κυρώσεως τῶν Ν.Δ. περὶ προστασίας τοῦ νομίσματος».
Εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια : 1) »Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκημάτων πολεμοπαθῶν Μαρωνείας», 2) »περὶ ἀποζημιώσεως λαχανοκηπουρῶν ζημιωθέντων ἐκ τῆς καταλήψεως τῶν λαχανοκήπων αὐτῶν πρὸς ἀστικὴν ἀποκατάστασιν πρόσφύγων.
Ψήφισις εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τῆς κάτωθι πρότάσεως νόμου : »περὶ ἐκδικαζομένων ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων καὶ βραδύτερον τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος προθεσμίας» .....
Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου »περὶ διοικήσεως ἀστικῶν πρυσφυγικῶν συνοικισμῶν» 773–815

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ' 13 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων 1) »περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθ. Διατάγματος περὶ διοικήσεως ἀστικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν» καὶ 2) »περὶ τροποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων».

Σελίς

Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου »Περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 4864».
Ψήφισις τῶν εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) »Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 16, 18 19, καὶ 20 τοῦ 43223 νόμου», 2) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 232 »περὶ οἰκονομικῆς ὑπηρεσία τοῦ στρατεύματος».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» 815 830

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'. 14 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων 1) Ἐπὶ τῆς ἐπιβλαβείσης πυκνῆς παρὰ Ὑπουργοῦ Ναυτικῶν εἰς τὸν πλοίαρχον Τούμπαν. 2) Ἐπὶ τῆς καπνικῆς κρίσεως καὶ τῶν καπνικῶν ζητημάτων. Συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων. Συνέχισις τῆς συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν. Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον »περὶ μισθώσεως ἀκινήτου πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν κῆς (Οἰκονομίας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) »περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 3110 »περὶ διοικήσεως τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ κοινωφελῶν σκοπῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν». 2) »περὶ μετονομασίας τῶν Γραφείων Νομαρχιῶν εἰς Γεωργικὰς Περιφερείας» 3) »περὶ ἀνοικοδομήσεως τῶν σεισμοπλήκτων περιφερείας Εὐβοίας». 830– 842

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'. 15 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Συζήτησις ἐπὶ τῆς κερδοσκοπίας ἐπὶ τοῦ συν/τος τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς καὶ ἐπὶ τῶν διατυπώσεων περὶ ἀνεπαρκείας τοῦ πρὸς καταναλωσιν σίτου. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ διατάξεων τινων ἀφορωσῶν τὴν κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν. 2) »περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1639 »περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ἐγγειων βελτιώσεων».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας». Εἰς β' καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου »περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 3713 »περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας» ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια »περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀναγνώρισιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου, ὡς ἐγκύρου καὶ ἰσχυρᾶς τῆς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γενομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν πωλήσεως πρὸς τὸν 130ον Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμὸν ἀναπήρων Ἀξιωματικῶν, γηπέδου εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν» 842– 857

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'. 18 Ἀπριλίου 1933.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν κάτωθι συνόλων τῶν νομοσχεδίων :)1 »Τῆς ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθείσης πρωτάσεως νόμου περὶ ἱστορικοῦ ἀρχείου Κρήτης»,2) Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον», 3) »Περὶ προστασίας τῆς οἰνοπαραγωγῆς γῆς», 4) »Περὶ προσθήκης εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας, 5)«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιεργείας καπνοῦ εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη», 6) »Περὶ ἀπεργίας δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν κλπ.».
Ψήφισις τοῦ προυπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς 1932-33.
Εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον »περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4148 τῆς 9 Μαΐου 1929 περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου ΧΓΑΛ' (3631) καὶ 2860 ἐπιβεληθέντος ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ, ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν σταφιδικάρπου καὶ ἐπιβολῆς τοιούτου ἐπὶ ἄλλων τινῶν εἰδῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ διακόσμησιν τοῦ ἀνεγειρομένου ἐν Πάτραις ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ

Σελίς

ἀποκαταστάσεως τῶν πρασῶν παντὸς ἀκινήτου ἀνήκοντος εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Ταμείων Ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως διοικητῶν τινων περιφερειῶν».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) «περὶ ἐκδικάσεως αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως δικαστικῶν ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων», 2) «περὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεων λόγῳ ἀτυχημάτων, τρόπου ἐκτιμήσεως ἀξίας ἀπαλλοτριωμένων ἀκινήτων κλπ. ἐπὶ τῶν ἀπολογιστικῶς διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) «περὶ νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περὶ τῆς ὑξύτητος τοῦ ἐλαίου ἐλαιῶν», 2) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5247 «περὶ ἀνακαινίσεως τῶν Ἠθικῶν ὁδῶν».
Εἰς β' καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13-11-25 Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ἰατρικῶν Συλλόγων».
Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Τράπεζα Κοσμαδοπούλου».
Συζήτησις ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων «περὶ ἀνακαινίσεως ὁδῶν» καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.. 857- 884

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'. 19 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν ἓξῆς νομοσχεδίων : 1) «Περὶ τροποποιήσεως διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν τινων περιφερειῶν», 2) «Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν περὶ ἀρτοποιΐας νόμων. 3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως νόμου «περὶ στρατιωτικῆς ἱπτρικῆς σχολῆς».
Ψήφορία καὶ ἀποδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου εἰς β' συζήτησιν «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν Ἠγελόπην χήραν Κωνσταντίνου Ἀργασάρη Λομβάρδου».
Εἰς β' καὶ σύνολον τὰ σχέδια νόμου : 1) «Περὶ παύσεως τῆς ἰσχύος προσωρινῶς τεθείσης εἰς ἐφαρμογὴν συμβάσεως, ἀλλὰ μὴ κυρωθείσης ἐντὸς διαστήματος ὁκτὼ μηνῶν. 2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ τροποποιητικοῦ συμπληρώματος τῆς συμβάσεως 1924 μεταξὺ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν Air—Orient». 3) «Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων ἱπποδρόμου Θεσσαλονίκης καὶ ἐνάρξεως ἱππορομιῶν» 4) «Περὶ ἐπειγούσης φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλικῶν ἔργων δημοσίας ὠφελείας».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου : 1) Τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 21 παραγρ. 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων», 2) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3333 τῆς 5 Ἰουνίου 1925 «περὶ βαθμολογίας κατατάξεων ἐκπαιδεύσεως καὶ προσόντων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ». 3) Τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5221 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399 «περὶ ρυθμίσεως ἀναμάλων δικαιοπραξιῶν καὶ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις κλπ.». 4) Τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 5235 τροποποιήσαντος τὸν νόμον 4183». 5) Τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5187 περὶ τοῦ καταστατικοῦ νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,
Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τῶν νοσχεδίων «περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων».
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς προτάσεως ἀναβολῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐφημεριδῶν καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ».

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'. 20 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν ἓξῆς νομοσχεδίων : 1) «Περὶ ταμείου συντάξεως ἐφοδιαπτῶν», 2) «Περὶ αὐξήσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν καρύων κοκκοφοινίκων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐλαίων κλπ.». 3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ

Σελίς

συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5170 περὶ τρόπου ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἀποσχισθέντων Ἑλλήνων μὴ ἀνταλλαξίμων κλπ.». 4) «Περὶ κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως Ἁγίου Μάμαντος τῆς Χαλκιδικῆς». 5) «Περὶ διακανονισμοῦ τῶν βαρυνουσῶν τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεων ἐκ τῆς ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ Ἑταιρείας Κωπαΐδος καὶ καλλιεργητῶν αὐτῆς σχέσεων κλπ.».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια :
1) Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ἐπὶ ὁδῷ Σιδηροδρομικῆς Συμφωνίας περὶ μὴ πλημμύρας τῆς τεναοθείσης ἔδρας ὑδατέρου μέλους τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν». 2) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ νοθείας διατάξεων.
Εἰς β' καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 5265»
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ρυθμίσεως ἐπιδομάτων ἀπολυθέντων κλπ. ἐργατῶν λιμένος Πειραιῶς».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Ὑφάσεως».
Ψήφισις τῶν κάτωθι νομοσχεδίων εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν 1) «Περὶ δασμολογικῶν τινων νόμων, 2) «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους 1932—1933, ... 911- 931

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'. 21 Ἀπριλίου 1932.

Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐξαγορᾶς καπνῶν»
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀρνήσεως καπνοβιομηχάνων Θεσσαλίας πρὸς πληρωμὴν τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν. Ψήφισις τῶν ἐφ' ἅπαξ νομοσχεδίων: 1) «Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.», 2) «περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Παμβώτιδος» καὶ 3) «περὶ αὐξομειώσεων ἐνοικίου ρητινοσυλλογῆς δημοσίων δασῶν».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν καὶ τῆς προτάσεως συστάσεως μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν».
Ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἀνακαινίσεως τῶν ὁδῶν » καὶ ψήφισις αὐτοῦ εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον ἐπίσης καὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ 4780 νόμου «περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδου καὶ ἀποζημιώσεως εἰς κατόχους οἰκημάτων συνοικισμοῦ Ἀγ. Φωτεινῆς κλπ.»..... 931- 96

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΔ'. 22 Ἀπριλίου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ προσθήκης ἐν τοῖς ἄρθροις 11 καὶ 7 τοῦ νόμου 4684 (1930) «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν», ὡς οὗτος ἐκδικοποιήθη διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1931.
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ψηφορορίας ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ χορηγήσεως ἀδείας διώξεως τοῦ βουλευτοῦ Α. Κασαβέτη.
Ψήφισις τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου συμπληρώσεως καὶ συντηρήσεως ἔργων λίμνης Ἁγίου Βασιλείου Ἀαγκαδᾶ»,
Εἰς β' καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3465 τοῦ 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3246 τοῦ 1924 περὶ κατασκευῆς διακλαδώσεων τῶν ΣΕΚ κλπ».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» 966- 975

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'. 25 Ἀπριλίου 1932.

Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1922 Β.Δ. «περὶ διακανονισμοῦ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξ ἀποστρατείας, διαθεσιμότητος κλπ. ἀνακληθέντων ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.
Εἰς β' καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιή-

Σελίς

σεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος. τῶν παραγωγικῶν ἔργων καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1931 Ν.Δ. περὶ ἀγορᾶς ἐμπορευσίμων καπνῶν παρὰ τῶν παραγωγῶν καὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1931 καὶ ὑπ' ἀριθ. 442 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου»..... 955- 991

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΣΤ'. 26 Ἀπριλίου 1932.

Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μειώσεως συμβατικῶν ἐνοικίων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐν γένει χρήσεως 1931-1932.
Συνέχισις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος» καὶ ψήφισις τοῦ ἄνω νομοσχεδίου εἰς μόνην συζήτησιν :
Ψήφισις τῶν κάτωθι νομοσχεδίων εἰς β' συζήτησιν :
1) «Περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας οὗ ἄρθρου 4 τῆς συντακτικῆς ἀπορράσεως περὶ ὑποχρεωτικῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ-Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ τῶν δημοσίων παλλήλων κλπ». 2) «Περὶ μητρῶν ἀρρένων», 3) «Περὶ μετατάξεως ἀρχιτεχνιτῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἑτέρων ἀρμοδιοτήτων εἰς τὴν τῶν ὁπτικῶν ὀργάνων», 4) «Περὶ στρατιωτικῆς σχολῆς τεχνιτῶν». 5) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ προσωπικοῦ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν, 6) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1326 περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν». Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ δασικοῦ κώδικος» καὶ περὶ διατάξεων σχετικῶς πρὸς τὴν ἔνδυσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐρημερίδων καὶ ψήφισις εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον Συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ ἐπὶ τωνοἰκονομικῶν.... 992-1016

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'. 27 Ἀπριλίου 1932.

Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν κάτωθι νομοσχεδίων: 1) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν Οἰκραν ἄρθρων τοῦ νόμου περὶ δασικοῦ κώδικος», 2) «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ δασικοῦ κώδικος».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἓξῆς νομοσχέδια : 1) «Περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων κλπ.», 2) «Περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου οἰνοπαραγωγῆς». 3) «Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου», 4) «Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προσφύγων».
Συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ..... 1017-1041

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'. 28 Ἀπριλίου 1932.

Ἀνακοίνωσις τοῦ Θανάτου τοῦ Βουλευτοῦ Ηαν. Ἀραβαντινοῦ καὶ διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως πρὸς ἔνδειξιν εὐλαβείας εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ναυσπωλίου ναρκωτικῶν». Εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ κάτωθι σχέδια νόμου : 1) «Περὶ κυρώσεως τοῦ συνοπτικοῦ διακανονισμοῦ μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς γενικῆς διοικήσεως φάρων τῆς τέως Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὑρισταμένων διαφορῶν», 2) Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συμπληρωματικῆς συμφωνίας τροποποιούσης τὴν Ἑλληνογαλλικὴν συμφωνίαν τῆς 23 Μαΐου 1931», 3) «Περὶ πρυσελεύσεως καὶ τρόπου κατατάξεως τῶν φαροφυλάκων».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ Θεσσαλικὸν γεωργικὸν ταμεῖον»..... 1042-1067

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'. 10 Μαΐου 1932.

υνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ. Ἀνακοίνωσις τηλ)τος πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ δολοφονίᾳ τοῦ πρυέδρου Δημοκρατίας.
Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων 1) Διὰ τὰ μικρὰ ἐργοστάσια κατεργασίας χάρτου, 2) Τὰ περὶ διορισμοῦ τοῦ γεωπόνου Ν. Κανάκη. Ψήφισις τῶν ἓξῆς νομοσχεδίων :
Εἰς β' συζήτησιν : 1) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας». 2) «περὶ ἐκτελέσεως ἔργων ἐγγείου βελτιώσεως».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου περὶ ὀργανώσεως τῆς πλωτικῆς ὑπηρεσίας»..... 1067 1071

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'. 13 Μαΐου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Διενέργεια ψηφορορίας περὶ διώξεως τοῦ βουλευτοῦ Α. Κασαβέτη. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν Συνθήκης «περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν» καὶ 2) «περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 36 τῆς Π. Διανομίας ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5023 τοῦ ἔτους 1931».
Συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίων : 1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1078 περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς». 2) Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3015 περὶ τῆς ἐν Νέᾳ Βιβλιοθήκῃ «ὁ Κοραῆς». 3) Εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κατοθέσεων εἰς κοινοὺς λογαριασμούς». Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων. Συζήτησις ἐπὶ τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίων «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν»..... 1072-1090

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'. 16 Μαΐου 1932.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἀπαντητικῶν τηλεγραφημάτων τοῦ κ. Πρωέδρου Γαλλικῆς Βουλῆς ἐπὶ συλλυπητηρίῳ τηλ/τος Βουλῆς Ἑλλήνων. Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀναιρέσεως ἀποφάσεως δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπιτροπῶν περὶ ὁρίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Συζήτησις ἐπὶ τῆς πρωτάσεως νόμου «περὶ ἀναλογικῆς».
Ψήφισις εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων : 1) «Περὶ ἀπογγελίας» καὶ 2) «Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τινων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς». 3) «Περὶ Ἰσθραλιτικῶν Κοινοτήτων.
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τακτοποιήσεως προσωρινῶν ἐργατῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς»..... 1091 1111

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'. 17 Μαΐου 1932

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορώντων τὸ ταμεῖον πρνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων νόμων κλπ.».
Εἰς β' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4091». Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ πρωτασίας ἐφέδρων». Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης»..... 1111 1119

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'. 18 Μαΐου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐνοποιήσεως πρωθέτων δημοτικῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων».
Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου «περὶ πρωστασίας ἐφέδρων».
Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς μόνην τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως κλπ. σχολικῶν κτιρίων κλπ.».
Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μέτρων πρωστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας»..... 1119-1129

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'. 19 Μαΐου 1932. ..

Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. Δ, «περὶ διοικήσεως

Σελίς

και διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μοναστηριακῆς περιουσίας». 2) »Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρ(θ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4591 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν κλπ.». Εἰσήγησις τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων». Συζήτησις ἐπὶ τῆς πρὸτάσεως νόμου «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ ἐπέκτασις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ»..... 1129–1149

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'. 26 Μαΐου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) »περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Μαρτίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὑδρονομῆς διὰ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλάυκου (Λεύκας) καὶ τῆς χειμάρρας Συχαινῶν ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 ὁμοίου», 2) »περὶ ἐκλογῆς «βουλευτῶν».
Ψήφισις τῶν εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίων 1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 5422», 2) Τῆς πρὸτάσεως νόμου «περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 89 παρ. 1 ἐδάφ. ΙΙΙ τοῦ Π.Δ. τῆς 18|21 Ἰουλίου 1931 περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 4952 περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν», 3) τὸ εἰς μόνην συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ τρόπου ἀνεγέρσεως Ἡρώου ἐν Ἁγ. Λαύρᾳ Καλαβρύτων». Εἰς β' καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου »περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5002 «περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὸν ΟΔΕΠ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας Κρήτης συνομολογήσεως δανείων. Κατάθεσις καὶ εἰσήγησις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1932—33. Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀπεργίας τῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.»..... 1149–1190

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΣΤ'. 21 Μαΐου 1932

Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νοσχεδίου »περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 15|11|23 Ν.Δ. περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28-4-1919 Β.Δ. «περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνόπιων τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν πρωτιθεμένων νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντιατρῶν».
Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ προσθήκης νέων τοιούτων».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ Τύπου» καὶ δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως..... 1190–1208

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'. 3 Ἰουνίου 1932.

Προγραμματικαὶ δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν. Διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἕως ὅτου λήξει ἡ Κυβερνητικὴ κρίσις.. 1208–1223

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'. 6 Ἰουνίου 1932.

Ἀνακοίνωσις τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ διορισμοῦ νέας. Ἀνάπτυξις τῶν προγραμματικῶν δηλώσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν..... 1223–1234

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'. 7 Ἰουνίου 1932.

Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων 1) Διὰ τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν τῆς ἀναστηλάσης τὰς πληρωμάς της., 2) Ἐπὶ τῆς αὐθαιρέτου αὐξήσεως τῶν ναύλων παρὰ τῆς Γαλλοελληνικῆς ἑταιρείας σιδηροδρόμων Δ. Θράκης.
Ψήφισις τῶν κάτωθι νομοσχεδίων : 1) Εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου »περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 4 Ἰανουαρίου 1932 ὑπογραφείσης συνθήκης ρηλίας, συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας». 2) »Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινων τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 4952 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν». 3) Εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου »περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ 4042 «περὶ ταμείου Θυμάτων Πολέμου». Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου : 1) »Περὶ εἰσφορᾶς 500 χιλ. δραχ. παρὰ τοῦ Ταμείου Ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς πρὸς ἀνέγερσιν περιπτέρου φυματιώντων ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς», 2) «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων αὐτοῦ καὶ περὶ διακανονισμοῦ ὁρείλων τοῦ αὐτοῦ Δήμου.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν νομοσχεδίου »περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν κλπ.». Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ κυρώσεως τροποποιήσεων διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος». Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια «περὶ συμπληρώσεως τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 5415 »περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ τῶν Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932-33». 2) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ Ταμείου Ἀποδοχῶν Ἀσφαλίσεως τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος» ἰσχυουσῶν διατάξεων νόμου 5148 καὶ τοῦ νόμου 2508 «περὶ ἐξακριβώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀπὸ Τουρκοκρατίας Χριστιανικῶν Κοινοτήτων».
Εἰς β' συζήτησιν τὰ ἓξῆς νομοσχέδια : 1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ὀργανώσεως τοῦ Νοσοκομείου Προσφύγων Ἀθηνῶν», 2) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 6, 7 καὶ 10 τοῦ νόμου περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ», 3) »Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 45 ἕως 56 τοῦ νόμου, περὶ ναυτικῆς στρατολογίας κλπ.», καὶ 4) »Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀεροπορίας»..... 1235–1257

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'. 8 Ἰουνίου 1932.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς καταθετῶν Τραπέζης Πειραιῶς. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) »Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν, περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀρειλετῶν κλπ.», 2) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4504 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀξιωματικῶν».
Εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων : 1) »Περὶ καταργήσεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 5420 περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων», 2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων 4445 καὶ 5027 «περὶ Στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ» καὶ 5188 περὶ προαγωγῆς ἀνθυπασπιστῶν», 3) »Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ αἰχμοκρεγείας», 4) Πρότασις νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 5341 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως». 5) »Περὶ συμβουλίου προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ»,
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἀποφάσεως ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ν. Δ. καὶ ψήφισις αὐτῆς.
Συζήτησις ἐπὶ τῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως πρὸς καταρτισμὸν ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων τοῦ Συντάγματος»..... 1257–1270

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'. 1 Αὐγούστου 1932

Εἰς β' συζήτησιν τὰ περὶ διαλύσεως συμβάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μετὰ τῶν ὑφαντουρικῶν ἑταιρειῶν Α.Ε. Ἑλληνικὴ Ἐριουργία κλπ. περὶ πρωμηθείᾳ. εἰδῶν ἱματισμοῦ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων : 1» «περὶ ἱδρύσεως ταμείου συντάξεως ἐργολήπτων», 2) «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ Ταμείου Προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων κλπ.»
Εἰς β' συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου »περὶ διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τῶν κατὰ τὴν παραλίαν Παλαιοῦ Φαλήρου αὐθαιρέτως ἀνεγερθέντων περιπτέρων»..... 1270–1287

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ' 2 Αὐγούστου 1932.

Ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου »περὶ τροποστατικοῦ Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας».
Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς β' τοῦ νομοσχεδίου »περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 5304

Σελίς

»περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου 1) »Περὶ κυρώσεως κλπ. τοῦ νόμου περὶ συγκροτήσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Ἐλλ. Ναυτικοῦ, καὶ 2) »περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ ὁρισμοῦ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν εἰς 250»..... 1288–1291

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'. 3 Αὐγούστου 1932.

Συζήτησις τῶν ἀναφορῶν 1) Περὶ ἀπελουργικῶν συνεταιρισμῶν Ἀχιλλέως Μακεδονίας, 2) τῶν κληρούχων τοῦ χωρίου Τσπαλάτας Ἀμφίας. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30|30 Ἰουνίου 1932 Νομ. Διατάγματος «περὶ παραστάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῶν κλπ.».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς Νωρφυλακῆς διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Νωρφυλακῆς..
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον »περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12ης Ἰουλίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεων καὶ τροποποιήσεων τοῦ Νόμου 4229 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν»..... 1292–1296

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ' 4 Αὐγούστου 1932

Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν κάτωθι νομοσχεδίων : Ἡ πρότασις νόμου »περὶ πληρώσεως κενῶν δικαστικῶν θέσεων ἐμμίσθων Πρεδρων ἀντεισαγγελέων. Ὑπὸψις σχέδιον νόμου »περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων »περὶ ἱστιήων καὶ ἀναγνωρισμένων γυμνασίων τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ μειτουργοῦντος ἐκπαιδευτηρίου τὸ «Παλλάδιον».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου : 1) »Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους εἰς νέον οἴκημα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ», 2) »Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4057 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τελωνειακοῦ κώδικος», 3) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ νόμου 3601», 4) »Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1932 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος περὶ πρωσωρινῆς ἀναστολῆς τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων πρὸς Τραπέζας καὶ ἄλλα φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα», 5) »Περὶ ὁρισμοῦ δευτέρας ἕδρας κοινοτήτων ἐν αἷς ὑπάρχουσι καὶ λειτουργοῦσι αἱ ἰαματικαὶ πηγαί», 6) »Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4250 περὶ τῶν Νομαρχῶν» καὶ 7) »Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 221 τοῦ νόμου 5851 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2440 περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολ. Ναυτικοῦ»..... 1296–1302

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'. 5 Αὐγούστου 1932

Συζήτησιν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων : 1) »Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συμβατικῶν τιμῶν ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων κλπ.), 2) »Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4838 περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου 1) »περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Ἀθανασίου Τζαμαλῆ ὑπὲρ τοῦ ἐν Καλάμαις Ἀλεξανδρακείου Νοσοκομείου καὶ 2) «Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ὑπογρεώσεων εἰς κατάβολὴν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 371 τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου κλπ. τῶν Ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου. 1302–1308

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΣΤ' 8 Αὐγούστου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν νόμον περὶ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ».
Εἰς β' καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) »Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων κλπ.», 2) «Περὶ καθορισμοῦ ἀξίας οἰκοπέδων τῆς Ε.Α.Π.», 3) «Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5367 προβλεπομένην διαδικασίαν τῶν διαφόρων ἐπὶ τῶν παραληφθεισῶν καὶ μὴπω πληρωθεισῶν ἐργολαβιῶν δημοσίων ἔργων»,
Εἰς β' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἓξῆς νομοσχέδια : 1) »Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσαγωγῶν δασμῶν κλπ.», 2) »Περὶ κυρώσεως ἀπορράσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ», 3) »Περὶ παραμηχανικῆς ἐξαιρέσεως τῆς προθεσμίας ἀναλώσεως τῶν τάσεως ἐπὶ δημαγρεθέντων ἐμπορευμάτων μὴ συμβατικῆς προλυσθείσεως κλπ.».
Εἰς μόνην συζήτησιν νὰ νομοσχέδια : 1) »Περὶ καταργήσεως τοῦ νκόμου 86 «περὶ ἱδρύσεως Πολιτικοῦ Γραφείου Πρωθυπουργοῦ» καὶ συστάσεως »Γραφείου Πρωθυπουργοῦ», 2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4464 «περὶ κυρώσεως τῆς Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κλπ..... 1308–1314

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ' 9 Αὐγούστου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) »Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν», 2) «Περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου Ἐκπαιδευτικῆς Πρυνοίας» εἰσπράξεων δι' ἀνέγερσιν κλπ. Διδακτηρίων καὶ μετονομασίας τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πολιτογραφήσεως διατάξεων καὶ 2) »περὶ ἀνεγέρσεως ἀντιφυματικοῦ περιπτέρου παρὰ τῷ Κρατικῷ Σανατορίῳ φυματιώντων Πέτρας Ὀλύμπου διὰ τὴν νοσηλείαν ἐν αὐτῷ τῶν φυματιώντων ἀνδρῶν τῆς Νωρφυλακῆς»..
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων : 1) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1932 Νομ. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5353 τοῦ 1932 περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων», 2) »Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου ἔργων κοινῆς ὠφελείας ἐν Καλάμαις».
Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου »περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4817, 4932 κλπ., ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου : 1) »Περὶ ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεωργικῶν τινων προϊόντων κλπ.» καὶ 2) »Περὶ ἐκχερσώσεως 5700 στρεμμάτων τοῦ ἀγροκτήματος Τουρκομελῆ Ἁλμυροῦ». 1314–1329

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗΓ' 10 Αὐγούστου 1932

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Κατάθεσις καὶ εἰσήγησις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν». Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν κάτωθι νομοσχεδίων : 1) »Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν..Δ. τῆς 24|12)1931 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5365», 2) »Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 43 καὶ παρατάσεως προθεσμίας καθορισθείσης ἐν ἄρθρῳ 44 τοῦ νόμου 5124 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας», 3) »Περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν Λιμενικῶν Ταμείων», 4) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4402 καὶ 5190 5)Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἐδ. 1 τοῦ Ν. 5190 καὶ συμπληρώσεως τούτου περὶ περὶ ταμείων γεωργ.κῶν ἀσφαλειῶν 6) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3905 καὶ 5193 «περὶ Α.Ο.Α.Η. Κερκύρας».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐφ' ἅπαξ νομοσχεδίου «περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς». Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως Νόμων περὶ στελεχῶν 4443, 5027 καὶ 5188 καὶ κωδικοποιήσεως τούτων εἰς ἓν ἑνιαῖον σύνολον ὑπ' αὐξοντα ἀρ(θ. 4443.
Συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 Π. Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 «περὶ στρατ. ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην νομοσχεδίου »περὶ στρατολογίας». Ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου »περὶ διοικήσεως τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τοῦ Κράτους.
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια 1) «περὶ ἀποδο-

Σελὶς

χῶν ὁπλιτῶν 'Αεροπορίας», 2) »Περὶ ἱδρύσεως Ταμείων Προνοίας Κυβερνητῶν ἱστιοφόρων», 3) »Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν Τ.Τ.Τ. Μεγάρου ἐν Κερκύρᾳ καὶ διαθέσεως πρὸς τοῦτο μέρους τῆς περιουσίας τοῦ καταργηθέντος Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων 'Οδοστρωμάτων Κερκύρας».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον »Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (Νόμοι 4173—4687 καὶ 5263) τῶν ἀφορωσῶν τὰς ἐκχερσώσεις καὶ πυρκαιὰς τῶν δασῶν».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» 1330–1358

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΗΘ' 11 Αὐγούστου 1932.

Συζήτησις τῶν ἐπερωτήσεων 1) 'Επὶ τῆς μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα καταθέσεων εἰς Τραπέζας. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν κάτωθι νομοσχεδίων: 1) »Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5237 »περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ στρατολογίας» καὶ 4324 »περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ». 2) »Περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν νόμου 5160». 3) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 5122 περὶ ἱεραρχίας τῶν ὑπαλλήλων 'Αεροπορίας 4) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀρ0. 5527 νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων». 5) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Αὐτονόμου 'Οργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας κειμένων νόμων». 6) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4765 »περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων».
Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3505».
Εἰς β' συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου »περὶ ἀναφορᾶς ἀπομακρυνθέντων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π.Ν.».
Εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ εὐθετικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 13 τοῦ νόμου 4354 καὶ 5 τοῦ νόμου 4717, καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3471 καὶ 5224 περὶ Ταμείου 'Ανταλλαξίμων.
Εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου »περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5291 »περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν ἐκ Φιλιατῶν οἰκογενειῶν Ντεμάτων καὶ Στεκάτων»..... 1358–1380

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4' 12 Αὐγούστου 1932.

Συζήτησις ἀναφορῶν 1) 'Επὶ τῶν ἀπορράσεων τοῦ Α.Σ.Ο. διὰ τὴν ἐφετεινὴν παραγωγὴν σταφίδος. 2) 'Επὶ τοῦ παρακρατουμένου συναλλάγματος τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου. 3) Διὰ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς, ἀπέναντι τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῆς προτάσεως νόμου »περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων», 2) τοῦ σχεδίου νόμου 'περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ 'Εποικισμοῦ Μακεδονίας-Θράκης καὶ ἐξαγορᾶς τοῦ συνοικισμοῦ Κάμπελ.
Εἰς μόνην συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ ἐκδικάσεως προσφυγῶν θυμάτων πολέμου ἐνώπιον τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου».
'Επίσης εἰς β' συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου »περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5560.
Εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ ὑπὸ τῆς 'Ελληνικῆς ἑταιρείας τηλεφώνων προσλαμβανομένου προσωπικοῦ».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ ἓξῆς νομοσχέδια: α') «περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίσεως διαφόρων δαπανῶν τοῦ 'Υπουργείου 'Υγιεινῆς καὶ χορηγήσεως πιστώσεων», β') «περὶ ἐγκρίσεως πληρωμῆς δαπανῶν παρελθουσῶν χρήσεων 'Υπουργείου Στρατιωτικῶν, γ') «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμων»,
Γίγονται κατ' ἄρθρα δεκτοὶ κατὰ Κεφάλαιον οἱ

Σελὶς

εἰδικοὶ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων τῶν 'Υπουργείων Οἰκονομικῶν, 'Εθν. Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Κληροδοτημάτων, 'Εθν. 'Οδοποιΐας, 'Ελαίας καὶ 'Εποικισμοῦ».
Εἰς β' καὶ σύνολον ἡ πρόσας νόμου »περὶ μειώσεως δημοτικῆς φορολογίας λευκῶν καὶ ἡμιλεύκων μαρμάρων.
Εἰς β' καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου »περὶ διαζυγίου».
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ ἐπιδικάσεως τοῦ ἀγροκτήματος Βαρδάτης Λαμίας».
Εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου »περὶ ἐξομοιώσεως τῶν ὑπηρετούντων ἀποφοίτων πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολῶν πρὸς τοὺς ἀποφοίτους Μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ 'Ινστιτούτου διὰ τὴν μελέτην καὶ καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν.
Εἰς ἐφ' ἅπαξ τὸ σχέδιον νόμου »περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 'Ιουλίου 1932 Ν.Δ. »περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἄρθρων τοῦ νόμου 4183 «περὶ δασικοῦ κώδικος».
Συζήτησις τοῦ εἰς β' νομοσχεδίου »περὶ τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων: 1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5235 τροποποιήσαντος καὶ συμπληρώσαντος τὸν νόμον 4183 κλπ. »περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος καὶ πτυχίων εἰδικότητος ἐν τῷ 'Εμπορικῷ Ναυτικῷ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων» 2) «Περὶ προστασίας τῶν ἐργατῶν θαλάσσης κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ ἀσθενείας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου: 1) «Περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος», 2) «Περὶ διορισμοῦ τακτικῶν καθηγητῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια 'Αθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης», 3) »Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἰσοτίμων καὶ ἀναγνωρισμένων Γυμνασίων τοῦ 'Εσωτερικοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν 'Ηρακλείῳ Κρήτης λειτουργοῦντος ἐκπαιδευτηρίου »τὸ Παλλάδιον»..... 1380–1397

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Α' 13 Αὐγούστου 1932.

Γίνονται δεκτὰ τὰ ἓξῆς σύνολα νομοσχεδίων: 1) »Περὶ τροποποιήσεως τῆς 5ης παραγρ. τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3711 Ν.Δ. περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ 'Υπουργείου 'Υγιεινῆς», 2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ στρατιωτικῆς ἰατρικῆς σχολῆς». 3) »Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων». 4) «Περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ Ν.Δ. περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», 5) »Περὶ ἐπανεκδικάσεως τοῦ ἀγροκτήματος Βαρδάτες—Λαμίας», 6) «Περὶ παραχωρήσεως ἑλωδῶν ἐκτάσεων εἰς γεωργικὰ ταμεῖα», 7) »Περὶ προστασίας τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλευτικῶν καὶ μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων», 8)»Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς 'Ανωνύμου Βιομηχανικῆς 'Εταιρείας Κ. 'Αλεξόπουλος καὶ Σιαν.
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον »περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 'Ιουλίου 1932 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τροποποιητικοῦ συμπληρώματος τῆς Συμβάσεως μεταξὺ 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς 'Ετταιρείας «Αἴρ—Ὀριέντ».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ ἐκδόσεως ἀεροπορικοῦ περιοδικοῦ».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου: 1) »περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ κώδικος τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», 2) »περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3786 περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου: 1) »περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων ἀγορανομικῶν καὶ περὶ αἰσχροκερδείας νόμων», καὶ 2) περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινων τοῦ νόμου περὶ παροχῆς ἑτέρων φορολογικῶν διευκολύνσεων»..
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ κυ-

Σελὶς

ώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5552 κλπ. περὶ προστασίας τοῦ 'Εθνικοῦ νομίσματος».
Εἰς μόνην συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ κάτωθι σχέδια νόμου: 1) »Περὶ παρατάσεως προθεσμίας κενῶν δικείων παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν», 2) »Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως Κωνσταντινουπολιτῶν». 3) «Περὶ ἐγκρίσεως συμπληρωματικῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀπεράτωσιν τοῦ Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν», 4) Περὶ χορηγήσεως πιστώσεως περὶ τῶν ἐξοφλήσεων ὑποχρεώσεων Δημοσίου διὰ τὴν προμήθειαν χάρτου κλπ. 5) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Διατάγματος περὶ στεγάσεως Δημοσ. ὑπηρεσ.ῶν.
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου ἀρωγῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα Σελινοῦντος καὶ 'Ερκύνης—Μακρυσίου.
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ συνυπηρετήσεως τῶν ἐγγάμων δημοσίων ὑπαλλήλων μετὰ τῶν συζύγων των ὡσαύτως δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον».
Εἰς β' συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου »περὶ δανείων μεταξὺ ἀλλοδαπῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν».
Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5060 «περὶ τύπου».
Εἰς β' συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου »περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς διοικήσεως τοῦ Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ «'Ελληνικὸν» εἰς τὸ 'Υπουργεῖον Γεωργίας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ χορηγήσεως γεωργικῶν κλήρων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος λειβαδίου Κουτσουπιδᾶ—Ἰωαννίνων.
Εἰς β' καὶ σύνολον ἡ πρότασις νόμου »περὶ τροποποιήσεως τῆς 2 παραγρ. τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4374 περὶ πινακίων διορισμοῦ δημοδιδασκάλων»
Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ πρ.ϋ τολογισμοῦ χρόσεως 1932—1933.
Ψήφισις τοῦ συνόλου «περὶ καθορισμοῦ προσόντων κλπ. τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας πόλεων.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν κάτωθι νομοσχεδίων: 1) »Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κωδικοποιήσεως τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς, 2) »Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 1932 Ν. Δ. περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων»,3) «Περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4649 περὶ τῶν θεραπευτηρίου ἡ »Σωτηρία»..... 1398–1447

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Β. 14 Αὐγούστου 1932.

Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν ἓξῆς νομοσχεδίων: 1) «Περὶ κοινῶν κῶν ἀσφαλίσεων», 2)»Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαρρυθμίσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π.Ναυτικοῦ», 3) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 5124 περὶ Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Πολεμικῆς 'Αεροπορίας», 4) Τῆς προτάσεως νόμου «περὶ εἰσπράξεως λιμενικῶν φόρων». 5) «Περὶ καθορισμοῦ τῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν, προεκτάσεως τῆς Γραμμῆς Κηφισίας καὶ ἰδιωτῶν ἐποπτῶν», 6) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.», 7) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4548 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς δημοτικῆς νομοθεσίας», 8) «Περὶ μέτρων τινῶν ἀφορώντων τὴν βιομηχανικὴν χρῆσιν μπούησιν τῆς σταφίδος».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1927 Ν.Δ. »περὶ διοικήσεως 'Εμπορικοῦ Ναυτικοῦ» καὶ τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτο νόμου 4392».
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου: 1) «Περὶ μεταπέσεως εἰς εἰδικὴν μοιρότητα», 2) »Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δραχμῶν 7,500,000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν πρὸς παροχέτευσιν εἰς Δενδροπόταμων τῶν ὑδάτων τῶν κατακλυζόντων τὴν ἐλευθέραν ζώνην Θεσσαλονίκης».
«Περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Λαικῶν ἀγορῶν», 4) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5505 περὶ ἀναθεωρήσεως

Σελὶς

τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως Σχολικῶν κτιρίων». 5) Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν 6) »Περὶ διαθέσεως τῶν ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν εἰσπράξεων πρὸς συντήρησιν κλπ. διδακτηρίων». 7) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 'ΓΟΔ' περὶ ἐκδικάσεως τοῦ μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων», 8) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 4150 τοῦ 1932».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν σχέδιον νόμου »περὶ Συμβουλίου προσωπικοῦ παρὰ τοῖς ΣΕΚ».
Εἰς β' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων: 1) «Περὶ συνάψεως δανείων παρὰ σιδηροδρόμων τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους».
2) »Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς μελέτης τοῦ δικτύου ὑπονόμων 'Αθηνῶν Πειραιῶς κλπ.
Εἰς β' συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου »περὶ κυρώσεως δημοτικῶν πράξεων κατὰ τὴν τροποπίτσαν τοῦ κώδικος «περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ ὁρισμοῦ δευτέρας ἕδρας κοινοτήτων ἐν αἷς ὑπάρχουσιν ἱκματικαὶ δηγαί».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 περὶ τρόπου δικαστικῆς παραγραφῆς» 1446–1490

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Γ' 16 Αὐγούστου 1932.

Ψήφισις τῆς εἰς β' συζήτησιν προτάσεως νόμου «περὶ ἱδρύσεως Εἰδ. Ταμείων ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης Στυμφαλίας».
Εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Τσεχοσλοβακίας προσωρινῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναστηλαθῶν τὰς πλημμύρας αὐτῶν Τραπεζῶν Κοσμαδοπούλου κλπ.
Εἰς μόνην συζήτησιν αἱ προτάσεις νόμου 1) »περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 5293 περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως τυπογράφων», 2) «περὶ ἑρμηνείας συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ διευκολύνσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸςπάόκτησιν κατοικίας κλπ.». 1490–1497

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Δ' 17 Αὐγούστου 1932.

Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεΪς ἐργατικῶν τινων νόμων».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου: 1» »περὶ κυρώσεως συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας», 2) «Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν».
Εἰς μόνην συζήτησιν γίνονται δεκτὰ: 1) 'Η πρότασις νόμου »περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου »περὶ ἱδρύσεως σχολικῶν ταμείων καὶ σχολικῶν ἐφορειῶν». 2) Τὸ σχέδιον νόμου »περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ νόμου 5341».
Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ ὡς κάτωθι σχέδια νόμων: 1) »Περὶ παρατάσεως ἀτελείας ὑπὲρ τῆς 'Αγροτικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος δι' ἑτέρους 2,800 τόννους ἀραβοσίτου», 2) «Περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου »περὶ ἱδρύσεως πολιτικοῦ Γραφείου κ. Πρωθυπουργοῦ».
3) »Περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας βοηθητικῶν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ νόμου 5168», 4» »Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4838 περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν», 5) «Περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διάβλου τῆς εἰσόδου τοῦ 'Αμβρακικοῦ κόλπου», 6) «Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεών τινων τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένων ἁρμοδιότητος τοῦ 'Υπουργείου 'Υγιεινῆς», 7) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 12 'Ιουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4171 τοῦ 1929, τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1925 Νομ. Διατάγματος περὶ αἰσχροκερδείας καὶ τοῦ νόμου 5412α.
Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου »περὶ ἀγορᾶς κτιρίου πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ 'Υπουργείου 'Υγιεινῆς».
Εἰς μόνην συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5493 τῆς 21 Μαΐου 1932 »περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν.
Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου: 1) «περὶ συντάξεων ἀποστρατείας ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς, η) »Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 5545 «περὶ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ

Σελίς

ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων παντὸς ἀκινήτου ἀνήκοντος εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου». Συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου καὶ ψήφισις αὐτοῦ «περὶ διευθετήσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν μισθώσεων».

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου», 2) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4634», 3) «Περὶ τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐξ ἀδικημάτων τινῶν πραχθέντων παρὰ Συμβολαιογράφων».

Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ)τος «περὶ διακανονισμοῦ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀνασταλασῶν τὰς πληρωμὰς αὐτῶν Τραπεζῶν 1) Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, 2) Κεντρικῆς 3) Χολέβα—Μακρατᾶ ἐν Λαρίσσῃ, 4) Τραπέζης Τρικκάλων, 5) Τραπέζης Μουχτάρηὲν Τρικκάλοιςκλπ.»

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν 4817, 4932 κλπ., ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς»..... 1497-1522

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ' 18 Αὐγούστου 1932.

Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τελῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν καὶ κομίστρων ἐμπορευμάτων μεταφερομένων ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα τοῦ Κράτους διὰ πλοιῶν μέσων».

Εἰς ἐφ'ἅπαξ συζήτησιντὰ κάτωθι νομοσχέδια, 1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Δήμων σίου Λογιατικοῦ διατάξεων», 2» «Περὶ προθεσμίας κενῶν δωρείων παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν», 3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1926 Ν.Δ. «περὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων», 4) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1931 Π. Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου 3616 «περὶ Στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων: 1) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ», 2) «περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων τινῶν», 3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορωσῶν τὴν θήραν νόμων κλπ.», 4) «Περὶ τακτοποιήσεως προσωρινῶν, ἐργατῶν Ο.Α.Π. κτλ.» καὶ 5) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἱεραρχίας, προβιβασμῶν καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας».

Ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς τετραετοῦς περιόδου τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 15)11)23 Ν.Δ. περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28)4)1919 Β.Δ. «περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντιατροῦ».

Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν πρατηρίων τῶν ἀλευροβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων».

Διενέργεια μυστικῆς ψηφοφορίας πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως 1) Εἰς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς Γ. Χατζιδάκιν καὶ Γ. Ἰακωβίδην. 2) Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Ἀθανασίου Βούζα, καὶ 3) Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ Γεωργίου Κραντινάκη..... 1522-1538

Διάταγμα προκηρύξεως νέων ἐκλογῶν..... ...